

סדר
עבודת ישראל

כולל

התפלות והברכות לכל השנה

מראשיתה עד אחריתה

עם

סדר הפרשיות והמעמדות והיצרות לשבתות
והסליחות לתעניות והוספות נאות אחרות

הוצאת הוונגס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

ועליהן באר שמו

יבין לשון

לבאר היטב את כל דרכיהן.

הכל מחובר ומסודר כהלכתו ומונה ומנקה עד תכליתו

על ידי

יצחק בן אריה יוסף דוב

G. Sacc.

רעדעלהיים

בשנה יעריב עליו שיחיו לפ"ק.

Rödelheim,

Druck u. Verlag von M. Schröberger & Comp.

1901.

יקר סהרותא

מאח

דערב המפלאא נודע ביהודה ובישראל גורל שמו. ה"ה כמוחרד שלמה קליין הי"ד
היושב לראש בשבת תחכמוני בק"ק קאלבאך י"א.

רד"א

כתוב הוד הוא אשרי האיש שומרהו, יומם ולילה ינצורו, וועברתם את ה'
אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם, לשפוך לב וקרוב, בשיח ערב, בקר צהרים וערב, לפני
ה' אלהינו, הוא מלכנו צורנו וגואלנו, לשלם פרים שפתותינו, ולכן קמו אנשי כנסת
הגדולה, להראות לנו את המסלה, אשר בית אל עולת, ויסדרו לנו את סדר התפלה,
סלם מצב ארצה, מיוסד על אדני פו המליצה, יפה כתרצה, וראשו השמים מגיע,
בוקע חלונות רקיע, כי להם נגלו תעלומות שמים, להתהלך בארצות החיים, וחכמי
המשנה והתלמוד אחריהם, הלכו בעקבותיהם, ויעשו גם הם מטעמים, להקדיב לפני
שוכן מדמים, ויקבצו מי ברכה העליונה, גורל אחת להגדה, למלכות שמים עשו מניח,
איש על דגלו חונים, שתולים על פלגי מים נאמנים – אכן ברבות העתים, בדרך
החתחתים, שומרי הלשון חדלו, ודרכי התפלה אומללו, והיה המישור למעקשים, ותחת
ענבים בארשים, המעתיקים ינועו ויחוגו, פעם מלים ידלוגו, פעם נוספות יציגו, פעם
הנקודות והטעמים אחר יטיגו, או כי משפט התגועות והטעמים ומקומם, לא ידעו
כשכבם ובקומם, וגורל קטן שדים בעיניהם, ועבד וארון יחלפו במושבותיהם, או
בחפזם במלאכתם, שנתם אתם, גם מעיני המניהים אשר חכמו, ולתקן ארז המעוות
עצמו, שנגרר נעלמו, ובמקומן קמו, גם מעושי המלאכה, באה המבוכה, תיכר או אות
כתום השלכה, או מדרכה נבוכה, או אשה כאותה בגדה, ואחת במקום רעותה עמדה,
ולכן שפתי המתפללים הטיפו וודה, בלשון לא מפורדה, במקום תפלה חפזי, כי
תחת יפי, עד שהתעוררו חכמי חרשים, ונבני לחשים, בעלי תבונה, ויחודו את העטרה
אל ירשנה, על פי דת ודין לשוננו הקדושה, אכן הראשה, ועל פי כתבי יד הישנים,
מאת אנשי אמונים, אכן בכל זאת מקום הגיחו להתגדר, לאיש מחיד במלאכתו לפני
חכמים יתהודי, המדקדק הגעלה, עמוקים דולה, שוקל ומפור ומחויק בדק, בשקל הקדש
ומאזני צדק, התורני המושלם כהד יצחק בן אריה יוסף דוב, יהי כגן רטוב, וכבר
יצאו לו מוניטין בעולם, שלפניו כל רז בלשון עברית לא נעלם, וכללי לשון ארמית
וכשרים, בידיו המה לאחדים, ועליהם ירכז נגידים, ולו יד ושם בספרי ומרדשי חכמינו,
ובתפלות ופיוטים אשר יסרו קדמונינו, אשר המה לנו לעינים, כי ממנו תוצאות חיים,
ותורת אמת על לשוננו, שם הראה רב כח ואזנו, בדברים כדבנות, מנצח בנינות,

גם לקט הצבי, אשר לפני העברים הביא, וסדר הקינות, חסד לאות, כי הוא איש תבונות, וידיו אמונות, והנה עתה גם על סדר התפלה ידו חדה ויעמוס על שכמו זאת העבודה, להישיר לשון עלנים, ולחשבת סינים, ולבו ער, ברוח משפט וברוח כער, על כל הנותר בשגיון, מבעלי לשון והגיון, חכמי לב אשר קדמוהו, כי רב מאוד מעשהו, לשום דבר דבור על אפניו, ככל הלכותיו ועניניו, חסד משם כל נקוד, אשר בכבלי הלשון איננו עקור, ובכל זאת לא ישען על חכמתו, על שכלו ועל תבונתו, לשנות נוסחא או מלה, בכל סדר התפלה, מראגה פן ישלח ידו בקדושים, כמטבע אשר טבעו חכמי תרשים, לכן לא ישפוט למראה עיניו, וכאשר ידמו רעיוניו, עד ימצא כדבריו הנכוחים והטובים, הנם בכתובים, או בדפוסים מתיקים, וחסד עתיקים, וגם שגחלי עולם אשר קרמוהו, אחוז בענין ההוא, ולא הרפוהו, או יאמר מצאתי לי אונים, ויתרים נאמנים, לדובב שפתי ישנים, גם בעקבות אבודיהם וצל יחדך, ומנחגים שונים יערך, ופרושים לכונים, דברים כנים, ויבאר כל חמורה, בשפה ברורה, וכראותי כי טוב פעלו, אמרתי נוצר תאגד יאכל פרי עמלו, יישר כחו וחילו, אף ידי תכון עמו, נגדה נא לכל עמו, כי טוב טעמו, כבוד מלאכתו אמרה, ותהלתה אבשרה, כי בסודו המסלה סקלה, והסתפלים מתוכו לא ישימו תקלה לתהלה, מדרכי שפה נכונה לא ימוטו, ומטוקשי לשון ימלטו, דבריהם יורצו, כאשר לקודש ישראל יעריצו, וחפלתם תקובל ברצון, כזכור בקר וצאן, וכחלב כרים, עד כי נכון יהיה בית ה' בראש כל ההרים, כבי"א.

כ"ד הכותב לכבוד ה' ולכבוד דורשו והחזתם מהקאלמאר יום עש"ק פ' בראשית תרכ"ד לפ"ק.
 הק' שלמה זאב בן כ"ה ראובן משה קליין זצ"ל רדקס"ט דג"ע רהי"ן ואנפי'.

ע מ י

תחלת אמרי, וראש כל דברי, תהלות ותודות, לטורח עלילות, אשר יענני,
ואף עזרני, להחל ולכלות, תמודות התפלות, תמידות וברכות, כסדרן ערוטת,
בלשון הטעורה, הגרופה והכרורה, תמימות וישרות, וסיטג מבוארות.

יבורך צור אשר אין לו תחלה.	וישתבח בכל מיני תחלה.
אשר דישר לפני המסלה.	לכאר את תכונות התפלה.
הקור ודרוש מצוא שרש ועלה.	ושוב טעם לכל מלה ומלה.
עזרני והאיר לי וגלה.	אדון עולם ורב כל העלילה.

קורא נעים! בהביאי לפניך את הקדור החדש הזה של תפלותינו ובקשותינו עם דיניקן
בראשיהן ובאזרן בשוליהן לא ארחיב פי לדבר על עריכת עניניהן ויפי סדריהן ויושר
נוקטאותיהן ותכלית באזריהן, כי את כל אלה אתה תחזה ותכיר בעיניך ותנחון ותבין
בעלמך לדעה כמה וכמה ועד כמה נבדל סדור זה מכל שאר הסדורים הכדפסים לפניו.
אך את זאת אגידה ואספרה כי מלאכת הסדור הזה ענדתי בה בכל כחי ושמתי עליה את
כל זריזותי וחריזותי ויגעתי יגיעת וטרחת הרבה לקבץ ולהביא אל ידי סדורים כתובי יד
ישנים נשנים ודפוסים עתיקים קדמונים ממנהגים שונים עם יישישים ופתרונים להעזר
מהם לתכן בית התפלה בעמודיו ואדניו ושעריו וחדריו. ואלה הם הסדורים של התפלות
שהיו לעיני במלאכת חבורי:

סדור כתב יד על קלף נכתב בשנת ס"ו, כולל התפלות לכל השנה עם מעריבים
ופיוטים ומנהגים ודינים וענינים יקרים אחרים.

סדור כתב יד ישן על קלף (ולא גודע לי זמן כתיבתו) כולל התפלות לכל
השנה עם מעריבים ופיוטים.

מחזור כתב יד על נייר ישן כמנהג קהל לישלא (L'Isle), ושלשה כ"י הנזכרים
הם סגולה לר' בנימן נידרהאפהיים ה"ו בש"מ.

סדור כתב יד על קלף כמנהג טריווש (Troves) נכתב בשנת קס"ז, כולל התפלות
וסביב להן פירוש יפה ושאר ענינים יקרים, והוא באוצר ספרי ר' מאיר גאלדשמידט
נ"ע בש"מ.

מחזור כתב יד על קלף נכתב בשנת קע"ב, כולל התפלות והפיוטים לכל השנה
כמנהג רומא (Rom), והוא סגולה לר' רפאל קירכהיים ה"ו בש"מ.

סדור כתב יד על נייר יסן, כולל התפלה כמנהג ספרדיים עם פירוש סגור לכן, והוא סגולה לר' אליקים כרמולי הי"ד בצד"מ.

סדור כתב יד על נייר יסן, כולל תפלות לתעניות ונקשות וסליחות וקיעות כמנהג אנגרי, והוא רכוש.

סדור כתב יד על נייר, כולל התפלות עם פירוש שמו לקוטי יוסף חנרו ר' יפתח יוסף בר נפתלי הירן מנלפך שהיה שמש לקהל ווירמיישא סביב שנת ת"מ, והסודר הוא סגולה לר' יונה באגדי הי"ד במגנאל⁽¹⁾.

סדור תפלה עם הושענות ומעריצים ופירוש בגליונו דפוס בעיר טרין בשנת רפ"ה⁽²⁾.

סדור תפלה עם הושענות ומעריצים דפוס בפראג בשנת רפ"ז.

מחזור כפי מנהג ק"ק רומא (Rom) עם פירוש גדול ויפה נקרא קימחא דאבישא לר' יוחנן טריויס דפוס בבולוניא בשנת ש"א.

מחזור לאשכנזים, כולל התפלות והיוצרות והסליחות והפיוטים לכל מועדי השנה עם פירוש ועם דינים ומנהגים, דפוס בשאלוניק בשנת ש"מ.

סדור תפלה עם פירוש רחב ויפה שחיבר רבי לבי בר חטך זונדלש ור' מרדכי בר אברהם קפלמנש הכהן, דפוס בקראקא בשנת ש"כ⁽³⁾.

ברכות ומיירות עם פירוש, דפוס באזיליא שנת ש"ט.

מחזור לאשכנזים ב' כרכים עם פירוש רחב שמו הדרה קדש לר' יוחנן בר יעקב יחזבל הלוי⁽⁴⁾, דפוס ויניציא שנת ש"ס.

מחזור כמנהג פולין עם פירוש, דפוס פראג שנת ש"ג.

⁽¹⁾ סוף לאלה ח' כתב יד עוד ראיתי לי שמי מסתמלת מכמה כ"י אחרים גרסאות הסס והנהגה הכלל בכל מקום שאניו נבארי ערות גרסיה מסודר כ"י ואזכירו ברו"כ כ"י" כוונתי בזה על הסדור האשכנזי הנכונה בשנת ס"ז, ואם אליין נפתח, "כ"י" ולא כ"י" או כוונתי על אחד מן כ"י אחרים.

⁽²⁾ בן זה הסדור והנכונות לאחריו הטעם מהדפוסים האשכנזים אל התפלה, ורמזתי עליהם בבארי האחד ברו"כ, "סדור רפ"ה" והגוי ברו"כ, "סדור רפ"ז". ומעללים עוד ב' סדורי תפלה אחר קדמו להם בדפוס אחד אדפוס בפראג בשנת ר"ע ולאחד עם פירוש בגליונו אדפוס בעמנובה בשנת רפ"ב, והכרו ברישית סארי ר"ד אשכנזיים ואני לא זכיתי לראותם.

⁽³⁾ יש לדעת כי הפירוש הנעלה בסדור תפלה דפוס אשכנזים שנת א"מ" ונפתח לר' לבי ור' חטך אינם הפירוש האלם אלהם, אלא זייף בו העדפים והיה מוסף וגורע, והפירוש העיקרי הוא אדפוס בסדור קראקא בשנת ש"ב, ור' לי על אשר לא הצאתי עד אחרי כתיב נאמנה הדפסת ל' הידיעות האשכנזיות אל סדורי, וע"י זאת נמצאה לי האגדה כמה אבותי בדף 93 אורה 11 אל האשכנזי, "בפירוש הר' לבי" ויש לתקן תחתיו, "בפירוש סדור אשכנזים בשנת א"מ", כי באמת לא כתב בן הר' לבי ורק תוספת העדפים הוא. ועוד לי להעיר פה כי אותו הספור עמקור והוא רחום שהעתיקתי מתוך סדור כ"י (ועלמתי אה"כ כי כתוב גם כן מנהגים כ"י אל ק"ק ווירמיישא) והנחתיו בדף 112 נעלה בולו גם בפירוש אל לבי אל סדור א"כ ורמזתי שמה נלאונו ללגון כ"י.

⁽⁴⁾ וחסר המהגר את פירושו ע"י פירושיו אונים, כי עד כדן אשמר העתיק את פירוש מעגלי לר' וטעם האלה עד סוף כל התפלה הוא פירוש אל הר' הירן טריויס, ופירוש היוצרות הוא אל ר' טעם בר יוסף נלאל כ"י.

סדר הפלה עם סושענות ווערעניס ויוזרות וקייטת ווהליס וועמדות עם פירוש
 מיזחס לר' נבי ור' מרדכי, דפס באמשטרדם בשנת אה"ת (וראה למטה בהערה).

מחזור כמנהג ספרדיים, דפס באמשטרדם שנת המ"ט.

סדר הפלות ספרדיים, דפס באמשטרדם שנת הנ"ט.

סדר הפלה עם סגסות דקדוק בלשון לר' עזריאל ווילנא, דפס פפד"מ שנת הס"ד.

סדר דרך ישרה לר"מ בר אברהם עפשטיין, דפס פפד"מ שנת הס"א.

סדר לור הישר לר' נבי בר חיים, דפס באמשטרדם שנת המ"ט.

סדר הפלה דפס ע"י ר' זלמן מילונדן באמשטרדם שנת הע"ב.

סדר שער השמים לר' ישעיה סרוויץ בעל של"ה, דפס באמשטרדם שנת הע"א.

הפלה לתעניות כמנהג ספרדיים דפס באמשטרדם שנת הפ"ז.

מחזור לאשכנזים עם פירוש דפס ע"י ר' אהרן בר נבי בהקמבורג פטר דער

סאדע בשנת הנ"ז.

סדר עמודי שמים לר' יעקב בר נבי (יענץ), דפס אלטונא שנת הק"א.

ברכת החדש לר' שמואל טריר, דפס רעדליהיים שנת תק"ב.

סדר הפלות כמנהג שינגלי (Shingli) דפס באמשטרדם שנת תק"א.

סדר הפלס דפס מין שנת תקכ"ט.

סדר התמיד, כולל התפלות כמנהג ר' הקבלות קארפינטראן אויגנין לישלס

וקאזואליאון, דפס ע"י ר' אליה כרמי באויגנין שנת תקכ"ז.

סדר שערי הפלה להמדקדק ר' זלמן הענא, דפס דיהרנפורט שנת תקל"ט

(והיה הסדר הזה בידי ר'ווי סידנהיים ל"ע והוא נמק לו בגליונו שני הטקסאות

מתוך מחזור כ"י משנת י"ח ומתוך סדר כ"י משנת כ"ז, וגם הם היו לי לעזר).

סדר ברכות דפס ויניציא שנת תק"מ.

סדר ויעתר יחזק לר' יחזק סטנאב, דפס ברלין שנת תקמ"ה.

סדר שפה ברוח לר'ווי סידנהיים, דפס רעדליהיים שנת תקס"ז (ומלוס עם

מוקדים ופירושים והערות רבות מכתב עטם ידו של החכם המנוח).

סדר הפלה עם יוזרות סליחות ווערעניס, דפס ע"י המדקדק ר' משה ישראל

בידינגן בדפוס של אפרים האדלמאר במין שנת תקע"ט.

סדר הגיון לב עם פירוש מקור הברכה לר' לוי לונדזאט, דפס קאניגזבערג

שנת תר"ז.

מחזור לר"ה ו"כ כמנהג תונים דפס ליורנא שנת תרכ"א.

סדר הפלה דרך החיים עם פירוש נאורא השלם לר' אהרן בר יחיאל, דפס

שטעטטין שנת תרל"ב.

פירוש על שירי היחוד, כתב יד על נייר נכתב בשנת ק"ז, והוא רטוי.

כן כל אלה הספרים עם פירושיהם השונים חקרהי בהם ובדקתי ודקדקתי לנדר מתוכם

בלשון הטובה ולהציב על פיהם הקריאה המתוכנה, וגם שקדתי על התלמוד והמדרשים

סדור כתב יד על נייר יאן, כולל התפלות כמנהג ספרדיים עם פירוש סביב
 לקן, והוא סגולה לר' אליקים כרמולי הי"ד בפער"מ.

סדור כתב יד על נייר יאן, כולל תפלות לתעניות ונקשות וסליחות וקניות
 כמנהג אלגרי, והוא רטשי.

סדור כתב יד על נייר, כולל התפלות עם פירוש שמו לקוטי יוסף חננד ר'
 יפתח יוסף בר נפתלי הירן מנאפק שהיה שמש לקהל ווידמויישא סביב שנת ה'ט"ו,
 והסודור הוא סגולה לר' יונה בלגדי הי"ד במגנא⁽¹⁾.

סדור תפלה עם הושענות ומעריצים ופירוש בגליונו נדפס בעיר טרין בשנת
 רפ"ה⁽²⁾.

סדור תפלה עם הושענות ומעריצים נדפס בפראג בשנת רפ"ז.
 מחזור כפי מנהג ק"ק רומא (Rom) עם פירוש גדול ויפה נקרא קיימחא דאזישואח
 לר' יוחנן טריויס נדפס בבולוניה בשנת ש"א.

מחזור לאשכנזים, כולל התפלות והיוזרות והסליחות והפזמונים לכל מועדי השנה
 עם פירוש ועם דינים ומנהגים, נדפס בשאלוניק בשנת ש"מ.

סדור תפלה עם פירוש רחב ויפה שחיבר רבי לבי בר חטן זכנלש הר' מרדכי
 בר אברהם קפלמנש סכהן, נדפס בקראקא בשנת ש"ג⁽³⁾.

נרכות ומירוח עם פירוש, דפוס באזיליא שנת ש"ט.

מחזור לאשכנזים ב' כרכים עם פירוש רחב שמו הדרה קדש לר' יוחנן בר יעקב
 יחבל הלוי⁽⁴⁾, דפוס ויניציא שנת ש"ס.
 מחזור כמנהג פולין עם פירוש, דפוס פראג שנת ש"ג.

⁽¹⁾ סוף לילה ה' כחצי יד עוד ראיתי לי שמי מוסחלות מכמה כ"י אחרים גרמאנים סהם והנהג.
 והנה נכל עקום אלהים בבארי עדות אלהים מסודר כ"י ולחכירו נדפס "כ"י" כוונתי בזה על הסודור
 האלפאן הכתוב בשנת ס"ו, ואם אליין נפתח "כ"י" ולא כ"י או כוונתי על אחד עין כ"י אחרים.

⁽²⁾ כן זה הסודור והכחש ללחמוי טעה מהדפוסים האלפאנים של התפלה, ורמתי עליהם בבארי
 האחד נדפס "סודור רפ"ה" והשני נדפס "סודור רפ"ז". ומעלויס עוד כ' סודרי תפלה אחר קדשו להם
 נדפס אחד אדפס בפראג בשנת ר"ע ואחד עם פירוש בגליונו אדפס בענטובה בשנת רפ"ג, והכחו נדפס
 סארי ר"ד אשכנזים ואני לא איתי לראותם.

⁽³⁾ יש לדעת כי הפירוש הנכלל בסודור תפלה נדפס אמשטרדם שנת אט"ח ועיוסם לר' לבי ור' סהן
 איננו הפירוש השלם אלהם, אבל זיף בו העדפים והיה מוסף וגורע, והפירוש העיקרי הוא האדפס בסודור
 קראקא שנת א"ב, ור' לי על אשר לא האתינו עד אחרי כבוד נאלמה הדפסת ל' הידיעות האלפאניות של
 סודרי, וע"י זאת נמצאה לי האגבה כמה אבותי בדף 98 גוזה 11 של הסודור "נפירוש הר' לבי" ואם
 לתקן תחתיו, נפירוש סודור אמשטרדם בשנת אט"ח, כי באמת לא כחן כן הר' לבי ורק מוספת העדפים
 הוא. ועוד לי להעיר פה כי אותו הספור עמקוד והוא רחום אהבתקתי מתוך סודור כ"י (ומעלתי אה"כ
 כי כחש גם נפ' מנהגים כ"י של ק"ק ווידמויישא) והאבותי בדף 112 נכלל כולו גם בפירוש הר' לבי של
 סודור א"ב ודומה טעם נלאנו ללשון כ"י.

⁽⁴⁾ והנה המהמר את פירושו ע"י פירושיו אונים, כי עד הנה לא היה העתיק את פירוש מעגלי נדפס,
 ועם האלה עד סוף כל התפלה הוא פירוש של הר' הירן טריויס, ופירוש היוזרות הוא של ר' טעה בר
 יוסף נללאל כ"י.

סדר הפלה עם אשענתה ומוערינים ויגרות וקטנת ותכלית ומעמדות עם פירוש
מיוחד לר' זבי ור' מרדכי, נדפס באמסטרדם בשנת אה"ת (וראה למטה בהערה).

מחזור מונהג ספרדיים, דפוס אמסטרדם שנת ה'מ"ט.

סדר הפלות ספרדיים, דפוס אמסטרדם שנת ה'ט"ט.

סדר הפלה עם הצעות דקדוק הלשון לר' עזריאל ווילנא, דפוס פ"מ שנת תס"ד.

סדר דרך ישרה לר' זבי בר אברהם עפשטיין, דפוס פ"מ שנת תס"ד.

סדר אור ישר לר' זבי בר חיים, דפוס אמסטרדם שנת תס"ט.

סדר הפלה נדפס ע"י ר' זלמן מלונדן באמסטרדם שנת ה'ע"ב.

סדר שער השמים לר' ישעיה הרדוף בעל של"ה, דפוס אמסטרדם שנת ה'ע"ז.

הפלה להעניית מונהג ספרדיים דפוס אמסטרדם שנת תפ"ז.

מחזור לאלכחמים עם פירוש נדפס ע"י ר' אהרן בר זבי בהאמנורג פקד דער

הנהיג בשנת תל"ז.

סדר עמודי שמים לר' יעקב בר זבי (יעב"ז), דפוס אלטונא שנת תקנ"ו.

ברכת החדש לר' שמואל טריר, דפוס רעדליהיים שנת תקי"ב.

סדר הפלות מונהג סינילי (Shingli) דפוס אמסטרדם שנת תקי"ז.

סדר הפלה דפוס מין שנת תקכ"ה.

סדר התמיד, כולל התפלות מונהג ר' סקולות קארפינטראן אויגנון לישלם

וקאזואליאון, נדפס ע"י ר' אליה ברמי באויגנון שנת תקצ"א.

סדר שערי הפלה להמדקדק ר' זלמן העגל, דפוס דיסרנפורט שנת תקל"ט

(והיה הסדר הזה בידו ר' סידנסיים כ"ע והוא נמק לו בגליונו שני הטוסחאות

מתוך מחזור כ"י משנת י"ח ומתוך סדר כ"י משנת כ"ו, וגם הם היו לי לעזר).

סדר ברכות דפוס ויניציא שנת תקמ"ו.

סדר ויעתר יחזק לר' יחזק סטנאב, דפוס ברלין שנת תקמ"ה.

סדר שפה ברורה לר' סידנסיים, דפוס רעדליהיים שנת תקס"ו (ומלוס עם

נמוקים ופירושים והערות רבות מכתב עמס ידו של החכם המנוח).

סדר הפלה עם יגרות קליחות ומוערינים, נדפס ע"י המדקדק ר' משה ישראל

בירינגן נדפוס של אפרים האדלמאר במין שנת תקע"ט.

סדר הגיון לב עם פירוש מקור הצרכה לר' לזר לנאדוהוט, דפוס קאניגזבערג

שנת תר"ז.

מחזור לר"ה ור"כ מונהג תונים דפוס ליוורנא שנת תרכ"א.

סדר הפלה דרך החיים עם פירוש נהורא האלם לר' אהרן בר יחיאל, דפוס

שטעטין שנת תרכ"ב.

פירוש על שירי היחוד, כתב יד על נייד נכתב בשנת ק"ן, והוא רבתי.

סן כל אלה הספרים עם פירושיהם השונים הקרובים בהם ובדקתי ודקדקתי לברר מהחכם

הלשון הגנוטה ולהציב על פיהם הקריאה הממוכנה, וגם שקדתי על החלמוד והמודרשים

וספרי הגאונים ודרשתי בפוסקים ראשונים ואחרונים וכל מה שנכתב עד היום על הסלטי התפלות והיה נכחי להשיגו לא הסבותי את עיני ממונו. ודליתי ככה כל אחרי שפר ממוצאי התפלות ומוצאיהן ואת טולם נחתי לאוצר שמלאכה לקרנם צבאורי ולחברם יחד להיות לאהל אחד. ועבדתי במלאכה הזאת ימים רבים וחזרתי עליה כמה וכמה פעמים ולא נרפיתי ואחור לא כסוגתי מלשער ולפלא ולשקול את הכל נכף מאזני הבחינה עד כי העמדתי על איתן חכונתו. וקראתי את שם הסדור הזה עבודת ישראל ע"פ מה שאמרו חז"ל ולעבדו בכל לבבכם, אילו היה עבודה שכלב, הוי אומר זו תפלה (ראש ח' חענית), והתפלה היא במקום קרבן ושלמה פרים שפתינו, וכאשר עבדת מזבח קרויה עבודה כך התפלה קרויה עבודה (ספרי פ' עקב י"א, י"ג) ותי לרשון חמד עבודת ישראל. ואת צאורי לתפלה כניחתי נשם יכון לשון, להיותו מחן ללשון התפלות לבונן את סגנוניהן ולחמוך את נקדיהן ולגלות את מקריהן ולהביא משען ומסעד לכל נוסחאותיהן ולסלול המסלה לכל מלה ומלה*).

ועתה אתה הקורא אם תמצא כה וכה בסדור זה תבה או נקוד כנגד הרגל קריאתך אל נא תבטל את פיך לקרוא עלי תועה תועה, אבל הביטה וראה נא בצולי העמוד למטה ותבין צבאר אחרי ונוח הנוח דעתך. אמנם המקנאים הרגילים לערער על כל חדש שיראו בלי שום עליו עין בוחנת אם יטענו עלי במאמר,, אל תשנו ממנהג אבותיכם", ואם יאמרו,, מי הוא זה שיער פניו לשנות יד בלשון התפלה לתקן ולחדש ולעשות את עצמו כד"ן מכריע", ואם יאמרו,, הלא התפלות צדינו מווקקות די ויותר ומה אפוא זה שיחדש" — אזיבם דבר כי לא באתי לחדש מאומה רק לבאר ולחקן ודי והותר נשאר לי לבאר ולחקן, חדע, כי הידעניים בכל מה שטער חקק את התפלה הוא בעצמו לא סונחה דעתו בסדורו והיה נחפז להוציא עוד סדור חדש מתוקן בכל וכל ואף כבר קרא לו שמו צטרם אולדו,, הלכה ברורה", אך הזמן לא אנה לו להוניה את מחשבתו לפועל, ואני את כל כתביו במזמתי זו הגיעו לידי ומה שמאלתי בהם נאה למחברתי ארנתיו ציריעותיה. וגם אם שניתי כה וכה טסחא או נקוד הן באמת איננו שינוי ואיננו לחדש אבל היא היא הקריאה הגאמנה שהשיבותי על עמדה להחזיר העטרה לישנה. ואם מפני זאת האנרכתי במקומות להשיג על דברי זולתי ולומר על מחבר מן המחברים שטעה, לא עשיתי כן להתגדל על אחרים ולעשות את עצמי ד"ן מכריע, גם לא עלה בדעתי לגעוע בזה בכבוד החכמים בעצמם והם כבודם במקומו מונח וחלילה לי מהתפאר בקלון אחרים, אך כל רטוני לבקש האמת ולהודיעה, והאמת האובה יותר מכל והיא היא כל גמתי ולא נחלת כבוד והון, ואת אשר חנני החונן דעת וידעתי נגד מציני מדע הצעתי והם ישפטו

(* ואלנה פה את לזני הקורא כי ביאורי יכון לשון לא הובן מעקרו כי אם על גופי התפלה לבדה, נאשר טעמתי בתחלה לא הימה אלל על תקון ונאור התפלה. ואחרי כן בקרוב השלמת הדפסמה העדפית נער אומר להגדיל עוד את תועלת הסדור בהוסיכו לו גם את הכליות לתענית ואת היולרות לשבתות ובקש עטני להסיף די גם על אלה לטעון ולבארן ועשיתי כדלנו, אך לא הרחנתי נהן לדרוש ולהעמיק בארצי הדברים והקדוקם כמו גופי התפלה, ורק את הכריך להבנת הלשון ולסוב בהוסחאות אותו כתנתי וכמעט עלין.

ולא אבות*). ועדי במרומים כי אף דבר גדול וקטן שהעליתי בסדורי טרם עינתי עליו
 ציון היטב ומלאותיו מוסכם בדקדוק הלשון ומוכח ומוחמך בסדורים קדמונים, ואף בזאת
 לא סמכתי על דעת עמי כי אם שאלתי את פי חכמים חשובים ויעצתי עם משכילים
 אהבים והם היו בעזרי. ונפרט סעודתי שני חכמים גדולים האחד ראש החוקרים
 מוהר"ר יוס טוב ליפמן טוך נר"ו אשר העמידני על נכון לא לבד ע"י ספריו המשובחים
 כי גם ע"י תשובותיו היקרות שהשיבני על כמה דברים ששאלתי עליהם את פיו, והשני
 גדול הדור מוהר"ר שלמה קליין נר"ו והוא בחן ובדק את כל דברי באורי וגם העניקני
 פירושים נחמדים ימים ופריחים ושתלתיים בערוגת באורי**). ואתן פה את תודות לבי
 לאלופי הגדולים על רוב טובם שגמלוני.

ובכן אבוא להקים את דברי אשר הכנחתי בבאורי על טוסח ספירת העומר
 (דף 362) ואביא פה התשובה להרה"ג ר' משה טוביה ממונטהיים ג"ע שהיה יושב על
 כס הוראה בהאגויה, ואלה דבריו:

„כפ"ר. כתב הגאון מוה"ר יעב"ץ בסדור שלו לומר היום שנעבד ימים לעומר שהם שבע אחר וכו'
 להסמך הימים לעומר והוא המוסכם מכל החוקרים וכן ע"פ האר"י וכו' ע"פ. ועב"ד חמיכה לחזק דבריו
 בידד לא תמוט. דעת האר"י כפ' ו' מהלכות תמידין ומוספין דספירה בזמן הזה דלאורייתא, וכן היא דעת
 הר"ן סוף סוכה שם אמר שם ד"ה והלכתא מיחב יתבינן וכו' דכיון דידעינן בקביעא דירחא הרי חייב
 כספירה העמר מדאורייתא וכו' ע"פ, ולא כן דעת רוב הפוסקים ה"ה המוספות מכחות דף ס"ו ד"ה זכר
 למקדש והר"א סוף פ' ע"פ, והר"ן סוף פ' ע"פ נפירוש כתב וז"ל ורוב מפרשים מסכימים דספירת העמר
 עכבו דליכא הגאה ולא קרבן אינה אלא מדרבנן בעלמא זכר למקדש וכו' (ו"ע דנראה סתירה מדרביו
 הכ"ל למה שכתב סוף סוכה) והנה גם ביהת יוסף פ' תפ"ט, ועלתי דעת שלישיה מברעת, רבינו ירוחם
 מה שכתב דף ע"ד, והביאו גם באל"י זוטא ובאל"י רבא, וז"ל קשה למה אין מברכין ב' ברכות א' לימים
 וא' לשבעות שארי ב' מלכות הן, ועוד למה לומר שהם שבע אחר היה לנו לומר והיום שבע אחד, וז"ל
 משום דכתב שנעבד שבעות וכו' נמצא אלא בכתבה ספירת שבעות כי אם גבי עומר, אבל ספירת הימים לא
 כתיב גבי עומר, נמצא דימים הוא מן התורה אפילו בזמן הזה, אבל ספירת השבעות בזמן הזה דליכא
 עמר אינה אלא זכר למקדש וכדבר שאינו אלא זכר למקדש בלבד אין מברכין מידי דהוה אכריכא
 וכו' ע"פ, נמצא שהוא מחלק בין ספירת הימים שהם דאורייתא אפילו בזה"ל, ולא כן ספירת השבעות. וכוה

(* הן! החוקרים המבינים הנאמנים כי יקרו את סדורי השמח נעשפסם עכפס אמת, בידע כי
 גם אם יעלואו שכתתי דבר או נואלתי בדבר אשר יעבו אחי כבאמר החכם „לא תושח חסלת על עי
 אביא קלה מן הדברים הנכונים באשר לא הגיע עד תכליתם“. אבל האנשים הקנתרנים המתחמדים
 בחלקלקות פיהם ורק און בקרנם החאים כל נגעים חזן טנגעי עלטם העתברכים למשך עון כחלי אא
 ולפסול נשטם ונמשחתם וכל דרכם כסל למו רק לחרף. ולהכלים ולהכות נקח בלשון רשע, אין לי ספק
 באהבתם גם אנחתם כאין פרי, ואומר עליהם כמו לרעה לא מדובשם ולא מעוקלם.

** ארעו פה על קלה מן הפירושים שנתנס לי הדב נר"ו: פירות על מה ישענו (דף 44),
 כשעמד עליהם. הרמ"ן (דף 102), ואינו. גוף (דף 154), לקראח שבה לכו (דף 181). ועל ברכת
 לעלשינים גלה לי את דעתו בזה"ל: הכה בנוסח ולמלשינים כבר נגעו זה ידי המגיהים למען הילל בני
 ישראל מחדות פי דוברי שקר לכן כלפענ"ד דליכא למיחש מידי בהחליף ודים בזמן וישטוט מלכות עב"ל,
 ועל אורות ברכת אחרונה של מגלה כתב אלי וז"ל: לפענ"ד דבריו דקרו עמד נענין סוף ברכת המגלה
 ונפרט כי נדרים עמו כ"י וגאזני עולם גם עפי' הכלבו נראה כדבריו שפי' הנפרע לכו ע"י דוד והמשלם
 ע"י מדרי ואסתר וא"כ המשלם מאוחר מן הנפרע. ואין יען כי מהחמיטה נראה גם נוסחתנו י"ל לה שז
 מקדש וכבר נתפשטה וגם המקובלים נתנו טעם על השתנות נוסחא זאת נוסחת אמת ואמונה כ"ל שיעשה
 בסוד והיא"ל אם ידפוס שתי נוסחות ואז כל השם, על מקומו ינא בשלום עב"ל ואני כעלמו כן עשיתי.

יש לומר הלכה כדברי העכריע דטוב ויפה לטעון תבת לעומר למנין הימים אהם דלוריתא. וגם נחוי אמן לדמותו להא דלמרינן למנין אמן דטובה ירושלם נרכות דף ע"ה דהרי זה עשונא וחיי עמי ליה בקלא וכו', ואע"ג דר"א עמי ליה בלחישא ולדין דליכא פועלים אפילו אחיי וכמ"ל התוס' על כל פנים עמי ליה אמן להפסיק בין צרכה דלוריתא לדרבנן ודעת הא"ח א"ח ס' קפ"ז דעבאו אמן הפועלים סולכים למלאכתם ליכא למיחש שזולו וכו', כן נמי יש לומר נכון דידן להפסיק תבת לעומר בין מנין הימים למה שאמרים אח"כ כדי לידע שהוא דלוריתא, כן נראה בענ"ד להסכים. דעת הגלוי והחתום" וכו', עד כאן. לזון התשובה.

עוד אערוך פה את החרוזים האחרונים של הושענא אמן ישעך אשר העירותי עליהם בדף 380.

ואלה הם:

מבשר ואומר	קומי אורי כי בא אורך	אָבִי עַד חַשׁ לַתְּאֵרֶךְ
מבשר ואומר	בא מדלג על ההרים	לְחֹק לֵב נִמְהָרִים
מבשר ואומר	והרשיעי כל מערך	עוֹרֵי עוֹרֵי לִבְשֵׁי עוֹד
מבשר ואומר	והחזיקו בכנף איש יהודי	זֶרַעַךְ יָרַע בְּהוֹרֵי
מבשר ואומר	כי ישב בה שוכן מעלה	רַחֲבָה וְנִמְכָּה לְמַעְלָה לְמַעְלָה
מבשר ואומר	בימיו יהודה תָּרַשַׁע	בְּרוּחַ שִׁפְתָיו יִמִּית רָעַע
מבשר ואומר	בשמחת שוש אשיש	יִטְפוּ הַדְּרִים עִסִים
מבשר ואומר	ונפוצות יהודה יקבץ	רַבְבוֹת וְאַלְפִים בְּהַקְבֵץ
מבשר ואומר	חזקו ידים רפות	בְּכַנֵּן חֵיכַל לִיפּוֹת
מבשר ואומר	הוא דוד בעצמו	יָנוּן לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ שָׁמוּ
מבשר ואומר	כסאו כשמש נגרי	קוֹל דְּהָדִי בֵּא תִגְדִּירִי
מבשר ואומר	מעתה ועד עולם	לְחֻקִּים בֵּית הָאֵרוֹלִם
מבשר ואומר	נגילה ונשמחה בו	יוֹם הֵייתֶם מַחֲבִים לוֹ
מבשר ואומר	כי לשמך תן כבוד	רוּחַ וְהַצֵּלָה דַת וְהוֹד
מבשר ואומר	כהיום הזה בשמחה	דְּחִים גִּמְצָא וְהַגְזָה
מבשר ואומר	כהיום הזה ששים ושמיים	זָכַר טוֹב לְאַנּוּחִים
מבשר ואומר	בבנין בית המקדש	קָרוֹשׁ חֲעֲלָנוּ וּבִלְבַב נִתְחַרַשׁ
מבשר ואומר.	אמרו לי ברוך תהיה מבשר ואומר.	שָׂרֵי בְּרַכְנוּ וְנַחֲיָה. וּבְלַכֶּם בְּרוּכִים תְּהִיוּ. וְאָמְרוּ לִי בְּרוּךְ תְּהִיָּה מִבְּשַׂר וְאָמְרוּ.

בכתוב מגדול ישועות מלכו יב'.

גם יש לי לסדר פה מקצת הוספות להתמים על דין את דברי באורי יצין לשון, ואלה הן:

בדף 75 שורה 10 מלמטה אחרי „אנכיכה.“ יש להוסיף: „וטפחת הספרדים ארובה היא מנוסחתנו וכה לשונה: „בא"י טלך גדול ומהלל בתצחנות, אל הסודות אדון הכפלות, בולא כל הכצמות, רטון כל המעשים, הנוחר באיני זמרה, טלך (יקיד) חי השלמים אמן“ — והנה חתום בה אברהם, ואפשר כי הוא רצו לשם עמדתו, או לזכור זכות אברהם אבינו.“

„ 90 „ 13 מלמטה אחרי „משה כ"א.“ יש להוסיף: „וכן גם נדה דף ל"א ודעה וינה והשכל.“

2 שורה 92 בדף 2 מלמעלה אחרי „בלשונה“ יש להוסיף: „וכתב בעל ראשית חכמה בשער תשובה פ' ה' שם לבוין נצרכת רפאנו גם על תחלואי הנפש.“

3 „ 101 „ מלמעלה אחרי „קצ"ו“ יש להוסיף: „וכן פתגמום שיר ו' ו'.“

8 „ „ „ מלמטה אחרי „פעולים“ יש להוסיף: „אטכס דברי מנ"ח בעלמס גם הם ככונים, ויתכן ג"כ הלשון להעבירם חקי בלי מ"ס כמו שיתכן לוטר טן לעבור בדימו (דברים י"ז, ב') להעביר (את פלוני) בדימו, וכן באמת כתב בעל ארחות חיים הלכות חנכה ס' ב"ב שהקריאה הנכונה לשכחם תורתך ולהעבירם חקי רלוךך כלומר שעתיד עלינו להשייחמו התורה ולהעביר אותנו את החקים.“

5 „ 111 „ מלמטה אחרי „למכין“ יש להוסיף: „ונספור של אר' היין מריוש כל החרו ח"ט נקום וכו' לא נעלא וגם בפירשו שם איכנו מחבירו, רק כתב ז"ל כל סדר ח"ט נרוז הספרים (לענהג אשכנז) הם ל"ז לזכור עקדתו של יצחק שהיה בן ל"ז על העקדה עכ"ל והוא רק מכון בהשטמת חרוז זה.“

9 „ 116 „ מלמטה אחרי „על אמאלו“ יש להוסיף: „ובמנהגי הר' יחזקיה (כ"י) מכיל הטעם בשם רב הא"י גאלון, דתנין תמן (פסחים ק"ח) הסיבת אמאל הסיבה שמה חו הסיבת בני חורין ומלכים, ובאותו דר שהוא מראה להיחז בן חורין לרך להכנע לפני הקב"ה.“

„ 130 סוף שורה 16 מלמטה יש להוסיף: „וכן הוא בלקוטי פרדס פפירוש קדיש דף ו'.“

„ 131 שורה 12 מלמטה אחרי „אבדרהס“ יש להוסיף: „וכן בסדור ענהג אויגנין.“

7 „ „ „ מלמטה אחרי „ושבח“ יש להוסיף: „והנה פה להעיר עוד כי מה שצרכ העמודים ענהג אשכנז נעלא בן גם בסדר עבודה של מוסף י"ב בפסקה והבטגים והעם „היו כורעים ועשתחויים ומודים ונופלים על פניהם“, שהיא מעות, ושם תבת ומודים יותרת היא ולא נעלאה בעשה ולא בעמלא לא כעבלי ולא כירושלמי וכן בעמ"ג עשין ר"ע וגם בכל מחזורי כ"י איננה, אבל כתישה מעות זאת מתוך מחזור שאלויןק מענת ש"ט שהעמיד שם המדפים ומודים בהגרדו אחרי שגרת הלשון אל עלינו לשבת.“

„ 132 סוף שורה 5 מלמטה יש להוסיף: „ובכל ס"י פסוק זה איננו, ונתק' וירעיישא גם אין חומרים פסוק ה' ימלך אלא מסיימים עם עד תמלך ככבוד. וראה יוסף חובן ס' ג"ט.“

„ 154 שורה 10 מלמטה אחרי „דבר הוא“ יש להוסיף: „ובימים האלה הובא לדפוס את ספר הודאת בעל דין לדון דוך נשיא, והוא עכיר החרו הנו דרון וכו' נכוסחא זו רבו ארון עולם, וכל נוצר יק"ה גרולחו ומלכוהו, תיבת וכל ב"ו ותבת יודה גדל"ת ל' הודאה. וכוסחא נכונה היא זאת מסכמת כולה עם העקר הה' של י"ג העקרים אשר השם ית' לו לכדו ראויה העבודה והתפלה.“

- נדף 169 שורה 5 מלמעלה קודם „המלך בכבודו“ יש להוסיף: „כי המלכות וכו', לקוח מטמעת עלינו לבגד.“
- 9 " " " מלמעלה אחרי „בטמן ט'“ יש להוסיף: „חמיד ימלך, בעל ארמות חיים (נדף ט"ג) כתב וז"ל המולך בכבודו עלינו לעולם ועד ועל כל עפ"יו, והאותם תמיד ימלך עלינו מועה כי לא עלינו מסח חמיטה בואת באחת ען הכרבות, כי כל החמיטות הם דרך הדלה לשם ית', וואת תביה דרך תפלה טב"ל.“
- 178 סוף שורה 10 מלמעלה יש להוסיף: „ועתה פגינו לירי לקומים שהעתיקם לו הר' אהרן פולר ז"ל עק"ק 188 ד"ט מתוך ספר טכאים כ"י אל ק"ק וירעיישא וטלמתי כי שם כתוב דבור וז"ל „היום ו' כ"ז סיון של"ו מתחילין פה ק"ק וירעיישא קבלת אבת והולכין לכה"כ שעה אחת קודם קריאה לכה"כ ועקלין הכלה טב"ל.“
- 188 שורה 5 מלמטה אחרי „כל ישראל“ יש להוסיף: „ובן בעל ארמות חיים (דף ס"א, ב') כתב כי בן הלכחא לומר ויטחו זה ישראל מקדשי אמן.“
- 194 " 19 מלמטה אחרי „את הגר“ יש להוסיף: „[וארז כבוד ארז פירש דהבי קאמר אס עשרתם וערכתם הדליקו את הגר, ואס לאז חל מדליקו עדין עד נישאר ועיורב].“
- 212 סוף שורה 3 מלמטה יש להוסיף: ולסנהג וירעיישא חוטרים „ארפס ואופני הקדש.“
- 219 סוף שורה אחרונה יש להוסיף: „ובן בטרז של עשרת הדברות דבור ד', יום השביעי כהר בו הקנ"ה וקדשו לשמו וחטתה ימים קדשו כי בו חיבר אמים וארץ וברבו והנחילו לעמו ישראל.“
- 233 שורה 2 מלמעלה אחרי „ותתק"ז.“ יש להוסיף: „ובן כתוב דבור נס' טכאים כ"י אל ק"ק וירעיישא ז"ל אל הרחמים נתימד בשעת גארת תתנ"ו ולא כודע מי חדרו כי בטלח מיוסד על השלחן שקורין עליו התורה.“
- 263 סוף שורה אחרונה יש להוסיף: „וכבר הציב עליהם יעב"ץ נטו"ק חלק ב'. וראה גם כס' טנהגי פיורח דף ג'“
- 265 שורה 14 מלמעלה אחרי „בשנת בענחה“ יש להוסיף: „ובן כתוב נס' חפירים ס' אג"ו“
- 272 " 2 מלמעלה אחרי „פ' ד“ יש להוסיף: „ובשער יחוד העצמה פ' ה' גם בהקדמת ספרו וכן מוסחת תחומות פ' כי תלח.“
- " " 7 מלמטה אחרי „טב"ל“ יש להוסיף: „וראה עוד בפירוש האצ"ץ גם בפירוש רש"י לבגת דף קל"ט.“
- 281 " 6 מלמעלה אחרי „דנגעים“ יש להוסיף: „גם ביוטח דף י"ט, ב'“
- 288 " 5 מלמעלה אחרי „(י"ט)“ יש להוסיף: „תלויה בדבר, בעל דבר, הרע"ב גורם תלויה בדבר בעל, בעל דבר וכו'“

בדף 314 שורה 3 מלמעלה אחרי „תפלותיהם“ יש להוסיף: „הכל היא הוספה יגנה ומזכירה
כבר בעל ארצות חיים הלכות בדלכה אף כי נוסחתו מאונה למעלה
מנפוח אשר המעברים.“

„ 368 ראש שורה 2 מלמעלה יש להוסיף: „אום נצורה, הווענעל הואת אחוה נה הספרדים אף
שנה נלשונה הדנה.“

„ 371 סוף שורה 2 מלמעלה אחרי „מנחת זי“ יש להוסיף: „ברושעה שומרי וכו', חרוז זה
לא מלא במחזור רוטט גם לא נסדור רכ"ו גם נדוד קהלות פולין
אין אומרים אותו, וראיתי בלקוטים שהעתיקם לו הא' אהרן פולד זל"ל
עמוד ס' עממגיס כ"י של ק"ק ווירטשיטא כי החרוז הזה הוא בסוף
מפיוט הווענעל אחד זיכר ר' שמואל רגאון משפירא והבטל כבודו
אל הארון שהוא נהג בכל מושבות אשכנז לומר החרוז הזה כל ימי המג
אחרי הווענענות אל הקליר וכדי שלא לבטל לגמרי פיוט אל אותו הארון.“

„ 388 „ 6 מלמעלה אחרי „רע"ז“ יש להוסיף: „וכן גורם הנחיי בכד הקטח עבר ר"ה.“

„ 403 סוף שורה 5 מלמעלה יש להוסיף: „אכן מי איבער ודברות הדל"מ בחידוק והבי"ת רשיה
גם הוא נכון, כי ודבר"ה נבי"ת רשיה הוא טאקל הנטלא בעקרת, אשים
ודברתי (אויב כ' ח') של ודבר"ה (תהלים ק"י, ד'), ותאמת נקוד ככה
בסדור רע"ז ודברות קדש בנת רשיה עם קו רפה עליה.“

„ 554 שורה 5 מלמעלה אחרי „המע"ס“ יש לקרוא: „ונפוח טנא אויגנין מאונה טון
ונפוח טנא זינגילי“ וכו'.

אלה הדברים אשר ראיתים מן הטורח להקדימם לסדורי. והאל הטוב והמטיב אשר
הגדיל חסדו עלי והיה בערי עד כה, אליו נשאתי את נפשי וכו' בטחתי כי ק ידו תמיד
תהי לעזרתי, מכל נרה לפלטי, ויחייני ויקיימני, ובדרך אמת יכחי למען שמו, אמן.

ביברך על נהר רחיון יום א' ו' תשרי תרכ"ח לפ"ק.

יצחק בן אריה יוסף דוב.

באור ראשי תבות.

א אדה"ר, חכם הראשון. אה"ע, חכם העזר. א"ו, אור ארוע. אליה זוטא. א"ר, ארז חיים. א"כ, חם כן. א"מ, אינו מלכנו. אע"כ, אשר על כן. אע"פ, אף על פי.

ב ב"ב, נבא נחלח. בה"ג, בהלכות גדולות. בה"מ, בית המקדש. בהמ"ז, בית המנוון. בזה"ל, נזו הלשון. ב"י, בית חסף. ב"ר, בירח דעה. בהכ"נ, בית הכנסת. בל"א, נלשון אשכנזי. ב"מ, נבא מניעה. נר טנן. במח"כ, נמחילת כבודו. במט"מ, נמטה מטה. במס', נמסכת. במ"י, נספרי. נפדור. נסמן. בס"א, נספריים אחרים. בס"י, נספריים ימים. בז"ק, נזקף קטן. בע"ה, נעל טעק העלך. כפה"ג, נורח פרי הגפן. ב"ק, נבא קטא. ב"ר, נדאשית רבה. בשו"ת, נאלחמות ומאבות.

ג ג"כ, גם כן.

ד ד"ה, דברי הימים. דגור נמחיל. ד"י, דפוסים ימים. ד"מ, דרכי מטה. דר"א, דרני אלעזר. דר"ג, דרני נתן. ד"ה, דין תורה.

ה ה"ו, השם יתייחו וישמרו. ה"מ, היום טוב. הראב"ע, הד' אברהם בן עזרא. הראב"י, הד' אליה נחור. הראש"ש, הד' חזק. הר"ר, הד' דוד. הר"א, הד' יצחק אברהם. הרישב"א, הד' יום טוב נר אברהם. הריצ"ם, הד' יעקב נבי טעקלנבור. הר"ם, הד' עזרי. הד' מטה. הרמ"א, הד' מטה איסלש. הרשב"ם, הד' מטה בן טיטון. הרמ"ק, הד' מטה קורדובור. הר"ן, הד' נסים. הרע"ב, הד' עובדיה נמנוחל.

ו ואח"כ, ואחרי בן. ח"ל, וזו לשונה. ו"א, ויש חומרים. ו"צ, ויעתר יצחק. וע"ה, ועל דרך. וע"כ, ועל כן.

ז ז"ל, זכרנו (זכרונם) לנצחה.

ח ח"ה, חם ושלום. ח"ל, חכמינו וזכרונם לנצחה. ח"י, חקר יוד. חיד"א, חיים יוסף דוד זולתי.

ט ט"ו, טורי זבד.

י ירב"י, יקותיאל הנקדן נר יהודה. י"מ, יום טוב. י"כ, יום כפור. יעב"ק, יעקב בן בני.

כ כה"ג, כהן גדול. כ"י, כתב (כתבי) יד. כ"י, כתב יד יאן. כנה"ג, כנסת הגדולה. כצ"ל, כן נרין לקחת.

ל ל' לשון. לה"ק, לשון הקודש. לעה"ב, לעולם הבא. לע"ל, לעתיד לבוא.

מ מנ"א, מנן אברהם. מהר"ל, מורנו הד' יעקב לוי. מהר"ש, מורנו הד' זאול. מהרש"א, מורנו הד' זמנחל אידלס. מהרש"ם, מורנו הד' שמואל קופר. מ"ק, מור וקליעה. מט"מ, מטה מטה. מ"י, מטה יהודה. מ"ל, מלשון. מ"מ, מכל מקום. מטה מטה. מ"ס, מסכת. מ"ש, מולאי שנת. מנחת זי.

נ נ"א, נוסחא אחרת.

ס ס' סמן. ס"י, ספריים ימים. ס"מ, ספריים מדויקים. סמ"ג, ספר מצות גדול. סמ"ק, ספר מצות קטן.

ע ע"א, עמוד ח'. ע"ב, עמוד ב'. ע"ה, על דרך הכתוב. ע"ז, עבודה זרה. עט"ו, עטרת זקנים.

פ פ"ה, על ידי. ע"כ, על כן. עכ"ל, עד כאן לשונה. עמ"י, עמרי מעם הד'. ע"ס, על סדר. ע"פ, על פי. ע"ש, על שם. עיין שם. ענד שנת. עש"ה, על שם הכתוב.

פ פ' פתק. פרשה.

צ צ"ל, נרין לומר. נרין להיות.

ק קה"ת, קריאת התורה. ק"ק, קהלה קדושה. ק"ש, קריאת שמע.

ר ר"א, ר' אלעזר. ר' אייזיק. ראב"ד, ר' אברהם בן דוד. רד"ק, ר' דוד קטחי. ר"ה, ראש השנה.

רו ר"ה, ר' וואלף היידנסיים. ר"ו, ר' זלמן. ר"ה, ר' זלמן הענא. ר"ג, ר' זלמן גייגור. ר"ל, רבתינו וזכרונם לנצחה. ר"ה, ראש חודש. ר"ס, ר' יצחק סענחא. ר"ף, ר' יצחק פאסי. ר"ל, רבה (רבוני) לומר. רמ"ע, ר' מנחם עזריה. ר"ע, ר' עקיבה. ר' עובדיה. ר' עזריאל. רשב"א, ר' שלמה בן אדרת. רשב"ץ, ר' שמעון בן שמח. רש"ל, ר' שלמה לוריא.

ש ש"ה, שני לוחות הכרית. שג', שנאמר. ש"ע, שלחן ערוך. שמיני עלגרת. ש"ש, שם שמים. ש"ה, שני תפלה.

ת ת"א, תתום לונקלום. ת"מ, תוספות יום טוב. ח"ל, תלמוד לומר. השב"ק, תאבות שמעון נר לודק.

וואת האודעה לנודקים אחרי דברי, כי ספר הטור הנוכח נבאורי הוא הכדפס נספגז נאנת ז', וס' הרקח הוא דפוס פלחו עשנת רס"ה, וס' של"ה הוא דפוס פירטה שנת תקכ"ד, וס' קצור של"ה הוא דפוס אפשטרס שנת תמ"ז. וס' נחלח שבעה הוא דפוס פירטה שנת תל"ט. וס' הודר הוא דפוס לובלין שנת שפ"ז. וס' וזר חדש הוא דפוס אפשטרס שנת תס"א. וס' נגיד ומצוה הוא דפוס אפשטרס שנת תע"ב. וס' סמ"ק אשכנזי עליו אינו הכדפס אלא הוא כ"י על קלף מנחת ט"ז אשר השם חכמי טו.

מפתח הענינים.

דף	דף
188 . . . . . תפלת ערבית לשבת ויום טוב	דינים . הנהגת הארס בהקיצו משנתו
197 . . . . . קידוש לליל שבת	1 . . . . . בבקר . . . . .
199 . . . . . זמירות לליל שבת	2 . . . . . סדר נטילת ידים בשחרית . . . . .
206 . . . . . תפלת שחרית לשבת ויום טוב	8 . . . . . דיני ציצית וברכתן . . . . .
סדר קריאת התורה וספירה לשבת	6 . . . . . דיני תפלין . . . . .
222 . . . . . יום טוב	7 . . . . . דיני הליכה לבית הכנסת . . . . .
226 . . . . . תפלת מוסף לשבת	10 . . . . . דיני תפלה . . . . .
248 . . . . . שיר היחוד ליום שבת	15 . . . . . דיני אמן . . . . .
252 . . . . . קידוש לשחרית בשבת	16 . . . . . דיני קדיש . . . . .
258 . . . . . זמירות ליום שבת	18 . . . . . הנהגת שליח צבור . . . . .
259 . . . . . תפלת מנחה לשבת	דינים מיבער ציצית, תפלין, תפלה
271 . . . . . פרקי אבות	20 . . . . . תו"א, חז"ן דייטסער ספרמלע . . . . .
296 . . . . . תפלת ערבית למוצאי שבת	38 . . . . . סדר תפלה . תפלת שחרית . . . . .
311 . . . . . סדר הברלה	55 . . . . . עטיפת הטלית . . . . .
315 . . . . . זמירות למוצאי שבת	56 . . . . . הנהגת תפלין . . . . .
319 . . . . . סדר יום כפור קטן	106 . . . . . פסוקים לשמות . . . . .
328 . . . . . סדר הלל	108 . . . . . תפלת הבינונו . . . . .
333 . . . . . תפלת מוסף לראש חדש	109 . . . . . אבינו מלכנו . . . . .
337 . . . . . ברכת הלבנה	120 . . . . . תשלומי קדיש וברכו ליחיד . . . . .
340 . . . . . לוח לקביעת החדשים והמועדים	122 . . . . . סדר קריאת התורה לחול . . . . .
342 . . . . . בדיקת החמץ בערב פסח	138 . . . . . שירי היחוד . . . . .
348 . . . . . סדר קרבן פסח	158 . . . . . קדיש דרבנן . . . . .
345 . . . . . ערוך תבשילין	פרשת עקדה פרשת הזמן עשרת הדברות
345 . . . . . ערוך חצרות	157 . . . . . שלש עשרה עקרים . . . . .
תפלת ערבית שחרית ומנחה לשלש	163 . . . . . תפלת מנחה לחול . . . . .
346 . . . . . רגלים	163 . . . . . תפלת ערבית לחול . . . . .
351 . . . . . תפלת מוסף לשלש רגלים	178 . . . . . דיני ערב שבת . . . . .
358 . . . . . סדר נשיאת כפים	174 . . . . . תפלת מנחה בערב שבת . . . . .
362 . . . . . סדר ספירת העומר	178 . . . . . קבלת שבת . . . . .

דף	סדר פרשיות לשני וחמישי ותעניות	דף	תפלה כשנכנסים לסוכה
451	והנוכה ופורים ותה"מ	365	קידוש לשלש רגלים
494	פסוקי תורה לחול קריש	367	סדר נטילת לולב
496	סדר המעמדות	369	סדר השענות
547	פרק שירה		תפלת ערבית שחרית ומנחה לראש
558	סדר סעודה	383	השנה
554	ברכת המזון	391	קידוש לראש השנה
562	ברכת המזון בקצרה	392	אבינו מלכנו
563	ברכת המזון לסעודת נשואין	394	תקיעת שופר
565	ברכת ארוסין	395	תפלת מוסף לראש השנה
566	סדר הברכות	407	סדר תשליך
578	סדר קריאת שמע על המטה	408	סדר הכפרות לערב יום כפור
578	סדר הטבת חלום	410	תפלת ערבית שחרית ומנחה ליום כפור
580	תפלת הדרך	423	תפלת מוסף ליום כפור
582	סדר ברית מילה	482	תפלת נעילה ליום כפור
584	סדר פדיון הבן	489	הדלקת נר חנוכה
586	צדוק הדין	441	מגלת אנטיוכוס
588	קדיש לאתר הקבורה ב"ט	446	סדר פורים
589	הסליחות לתעניות	449	זמר לסעודת פורים
629	היוצרות לשבתות	450	סדר תשעה באב

תהלים מנוקד ומוטעם על נכון ומסודר לימי השבוע ולימי החדש.

שני שירים לשבת.

לומר העמלד. אחרי כי נאלמה הדפסת סדורי שבועת ישראל ולכיל חוותו לפני הרב המומלל מוהר"ר שמואל באגרי הי"ו בעגנל, ותקתי עכסוד מעלתו לזום כל את שין פתיחתו על סדיים חזר הכותים כמדורי ולבחון ולנקד בהם ערס תלמוד וחולקם לרבים. וכאל כטוט עבה כנקתי ויתן לי את שני השירים האלה למען חסדרם כמדורי ויהיו לתפלת לו ולאות כי ערבים טו דינים כדכס. והשירים סיפס האלה את האחד חסדו הרב מ"ו, והשני חסדו חסדו חסדו של הרב מ"ו האון בחול בישראל סדע שמו מוהר"ר נפתלי הירץ שייאר ז"ל מחסדי אל הפעוז חורי ורב על שר השירים, שביע ר"ע וח"ד נק"ק עגנל ואלך למנוחתו ע"ע כאת תקע"ג.

שיר לליל שבת.

אֲנֹכִי לִי . אֲשִׁירָה לְאֱלֹהִים .
אֲזַמְּרָה לְשִׁמּוֹ . כִּי נָעִים :

וְהָ הַיּוֹם תְּכַלִּית הַפְּעוּשִׁים	לְשִׁבְעֵי קַדְשֶׁת הַמִּדְוֵת הַיָּמִים
וְלִחְסִיף קְדוֹשָׁה מְשֻׁשָׁה מוֹסִיפִים	כֹּחַ צִוְיָה מְנַחֵת עוֹלָמִים
יּוֹם הַשְּׁשִׁי וְיִכְלוּ הַשָּׁמַיִם . אֲנֹכִי וכו'.	בְּגִיָּה בְּשִׁמְךָ מִתְחַלְלִים וּמְקַדְּשִׁים
מִה מְתוֹק בְּאַהֲבָה לְעִבְדֶּךָ	כִּמְאֵד לְחֵבִי נִמְלְצוּ אִמְרוּתֶיךָ
אֲנֹנֵנו מִכְּבָדִים לְעִשׂוֹת רְצוֹנֶךָ	עֲבִי וְעִנְיָ הַכֹּל לְשִׁמְךָ
לְבָבֵנו לְךָ בְּכָל הַפְּעוּשִׁים . אֲנֹכִי וכו'.	בְּנִפְשֵׁנוּ וּבְאֲנֵנוּ אֲנֵנוּ לְקַדְשֶׁךָ
שְׂקִילָה בְּכָל הַתְּהוֹרָה הַבְּרוּרָה	וּלְסִנְיָה מַעֲוֹת שֶׁבֶת תְּדוּרָה
עַל־אֵשׁ לְבָנָה כְּהִירָה וְחִזְרָה	יְהִיכָה כְּתִיבָה בְּאֵשׁ שְׂחֹרָה
לְהַנְחִילוּ נִחְלָה בְּלִי מְעָרִים . אֲנֹכִי וכו'.	וּשְׁכַר מְקִימָה לְעַד שְׂמֹרָה
בְּצִוְתֶכֶם אֱלֹהִים שְׁלֹשׁ סָעָמִים	אֲבָלוּ רַעִים שְׁתֵּי דוּדִים
שׁוֹמְרֵי שֶׁבֶת זְכָרֵינוּ מְחַזְּקִים	שֶׁבֶת הַיּוֹם וְלִשְׁמוֹ מְבָרְכִים
לְשְׁכַר עוֹלָם צָפֹן לְצַדִּיקִים . אֲנֹכִי וכו'.	יִמְדוּ לְנֶאֱלָם וְגַם זֹכִים
אוֹתוֹ שְׁלַחַת לְבָנֵי יְדִידִים	לְנֶאֱמֹן כְּתָרֶת עֵנִי עֲנִים
לְאִמָּה כְּתָרֶת מְבַלְהַעֲמוּם	מִתְּנֶה טוֹבָה לְהוֹדִיעַ לְחַבִּיבִים
וּמְבַרְכַת שְׁבִיעֵי הַפֶּה מִתְבָּרְכִים . אֲנֹכִי וכו'.	שֶׁבֶת שְׂמִיָּה קְדוֹשַׁת הַיָּמִים

גַּא לְשִׁמּוֹר הַשְּׁבֵת וְלַעֲשׂוֹת
הַקֹּדֶשׁ בְּתוֹנוֹת לִיגַע בְּפֹת
רַם יָסִיד עֲוֹנוֹת וְחַטָּאִים .
אנכי יי' .

שְׁשַׁמְתִּי אוֹתוֹ לְמַעַת בּוֹרְאֵךְ
בְּפִשִׁי וּגְשַׁמְתִּי הַכֹּל שְׁלֵךְ
לִלְךָ לְשָׁבוֹת שְׁבֵת עוֹלָמִים .
אנכי יי' .

אוֹתוֹ חֵדֵשׁ מִיָּד לְגַאֲלֵנוּ
הַדְּבִיר קִרְשֶׁךָ הַקָּסָם לָנוּ
שִׁפְחָה אוֹתֵנוּ שְׁמַתָּת עוֹלָמִים .
אנכי יי' .

כִּינִי וּבִיגִיכֶם הִיא לְאוֹר
מְלֵאכָה בְּשֵׁשֶׁת יָמֵךְ לַהֲיוֹת
רִגְלֵךְ אִם־תֵּשִׁיב מִשְׁבֻּתוֹת

וַיִּנְהַבְּעוּ אֶת־ךָ נִמְשַׁלְתִּי כֶּךָ
עַל־יֶזֶר חַקֵּיךָ בָּעֵרַת לְקִדְשֶׁךָ
יַחֲדָתִי בְּאַהֲבָה אֶקְרַב לְשִׁמְךָ

כְּדָדוֹד מְשִׁיחַ צְדִיקֵנוּ
גַּא שְׁלוֹמֶךָ פָּרַשׁ עָלֵינוּ
יִים יִים כֶּךָ תִּקְוָהֲנוּ

שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבֵת .

ע"ס א"ב, ואל"כ חתום נחלי הרץ בן נאמן מדר"ר דוד זכר השדיק לברכה.

לְאֵל אֲדִיר וְנֹרָא
אֲרִיזִים הַשְּׁבֵת .
הָאִישׁ הַנְּבִדָד
בְּאַהֲבָה וּבְחֶבֶת :

אֲשִׁירָה וְאֶזְמַר
אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ
בִּן תְּמִד וּדְבִיר
הַנְּבִיאִם רִעֵנוּ

לְכֵן נִשִּׁיר מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבֵת מִכֵּן לִי לְהוֹדוֹת :

הִתְרַה וְשִׁמְתָה
מִמְּלָאכֹת לְשִׁמְתָה .
נִצְמַח בְּאַהֲבָה
בְּדַת נְפִשׁ מְשִׁיבָת :

גִּילָה וְהִדְדָה
בְּמִתְנוֹת קְדוֹשֵׁינוּ
הִינֵנוּ בְּמִתָּה
לְקִדְשׁוֹ הַזֹּהֲרֵנוּ

לכן יי' .

נִתְרַתִּים וְחֻקִּים
עִם נְעִיר בְּכֶבֶת .
בְּפִדְבֵר זִמְן
בְּהוֹדִירוֹ לְיוֹם הַשְּׁבֵת :

הַלְבוֹת וְחֻקִּים
לְשִׁמְרֵם סִקְרֵנוּ
וַיְבָרְכֵנוּ בְּסֶן
לְהֵם מְשֻׁנָּה לָנוּ

לכן יי' .

ורע קדש
בתקנות האמים
חיל וכה
... יחשב לר"ח נידח

בו יקדש
בנשמה יתרה תכיבת
בתענוג לשקוח
פעולות נקרבות:

לכן יט'

מנעמה זכה
מרבנים בברכה
ידעה מהונו
בגדים מכבדים

לדני ארוכה
משזבן ערבות
לכבוד קונו
ומאכלי ממעמות:

לכן יט'

כוס חיה
בין ישן ופת נקיה
לחם שלם לשבוע
מבכרות שמים אין לנרוע

לקדש בחזקה
בקול ומירות ערבות
בקיום בשלום לכבוע
יחדו יהיו נשלכות:

לכן יט'

ממלאכות לשפות
ודנות ושגנות
נחלת יעקב אבינו
כאשר הקמיתנו

מהוללות ואמת
שמיחן מחיבת
כלי מערים שברנו
בדברי הנבואות:

לכן יט'

סעודות שלשה מספרים
ממלחמות גוג ינצרום
עינינו לו מידלות
לשומרי שבת מחללות

אל יחיו געדרים
לורע קדש מעבת
להרפות מחללות
ינחלנו חם שקלו שבת:

לכן יט'

פינו נמלא
או יאמר באגלה
צור ישענו
יחד שמך לעינינו

שבת ותהלה
הגדיל יי גסים ונמלאות
קומה בעורתנו
ותנהלנו עלמי מעוזות:

לכן יט'

קדוש ישראל

ושלח לנו נואל

רחם את לארדוקה

ותאמר לעיון קוקה

בנה את ארצאל

המבשר בשורות טובות.

קדוש שבן רוקה

והשיב לב בגים על אבות:

לכן יבי.

שלח אורה ואמתה

וכתבים לעבדה

ההולתה כי ימלל

אנא העילנו ממוסתלל

ליום בשירה

בזכרים וקרבת

עלה אין לנמור מלל

ונעבדה בשנים קדמוניות:

ואז נשיר מזמור שיר ליום השבת טוב לזי להודות:

נפתלים ומעקשים

הרעה ושפר כל המעשים

בני תמימים בה חסים

נאון ומורה בראש משירה תשים

הסרגא מברגב

אשר יעשו לפניך בכל לב.

לעיני כל אותם תלבב

ותגפיה בסאו לשבת:

ואז נשיר יבי.

מזמור יקדם ישא אל ענהו להשיב

משקיע לו הטוב אתה המטיב

בחדו לזי כי טוב

כי אליה נפשנו תערוג

את יזוד עבדה החסיד ורגו

ושירים אליה נארוג.

ברגו ונגמד לשקיה

ידע לבבות ומחשבות:

ואז נשיר יבי.

וכרוננו לסודה

עם יצודיקים במסכה

לברכה ושם לחוצב להקה

ישבים ומשוחתיים בראשם ידקה אנ נוקה ליום שקלו שבת.

ונשיר מזמור שיר ליום השבת. טוב להודות לזי ולומר לשקיה עליון:

הנהגת האדם בהקיצו משנתו בבקר.

שויתי יי לנגדי תמיד (תהלים ט"ז, ה')

הוא כלל גדול בתורה, שיחזוק האדם תמיד כי הקצ'ס מלא כל הארץ כבודו רואה את כל מעשי בני האדם ומשקיף על כל עניניהם. ועל כן צהקינו האדם משנתו יסיה תחלה מחשבתו הצורה יתברך ויחזר חסדו אשר גבר עליו שהחזיר לו נשמחו אשר יהיה פקודה אלנו וחדש והחליף את כחו. ונשמו על לבנו את הטובות האלה אשר הגדיל השם יתברך לעשות עמו, אז תבער בו אהבת הצורא, ולא יישב על מסחו דרך עלנות, אלא יקום במהירות חריזות לברך את צוראו ולהודות לו בתפלתו. ואע"פ שפריך לקום בצריזות מכל מקום לא יעמוד פתאום מיד כשיקץ, כי הוא סכנה (גמין דף ע') אלא ישהה מעט ויאמר: **סוּדָה אֲנִי לְשִׁנְיָה מְלָךְ הוּא וְנִיִּים שֶׁחֲזַרְתָּ בִּי נִשְׁמַתִּי בְּחַטְלָה רַבָּה אֲסַנְתָּהּ:** ויכול לאמר זה אף כשאין ידיו נקיות הואיל ואין בו הזכרת השם.

יהי אדם ננוע אפילו בחדרי חדרים, כמו שכתוב והננע לכת עם אלהיך (עובדו, ה'). ע"כ לא ילגש חלוקו מעמד או מיושב, אלא יכניס בו ראשו וזרועותיו בעודנו שוכב ונמצא כאשר יקום הוא מכוסה. ויזהר שלא יקח את חלוקו ולא שום דבר מיד מי שלא נטל ידיו, כי הוא סכנה. גם לא יתפוך חלוקו פנימי לחץ, גם לא יעבד ידיו בחלוקו.

כשנכנס בתי שוקיו (טטריאפצט). וכשנועל מנעליו, ילגש את של ימין תחלה ואח"כ של שמאל, אבל בקשירה יקשור את שמאל תחלה. ובחליצת המנעלים ובתי שוקים יחלץ את של שמאל תחלה, כי הימין לעולם חשוב. לא ילגש ב' מלבושים יחד.

לא ילך ד' אמות בגלוי הראש ובפרט תחת אויר הרקיע. גם אסור להזכיר שם שמים בגלוי הראש, ולא יועיל אם מכסה בידיו על הראש.

זהר מללכת ד' אמות בלי מלבוש של צינית. כי זה מציאו לדי טהרה וקדושה. וכאשר הוא לובש מלבוש של צינית, ר"ל הטליח הקטן הנקרא ארבע כנפוח, יאמר: **הָיִי אֲנִי קוֹפֵן אֶת גּוֹפִי לְהַתְּלֵבֵשׁ בְּמַלְבוֹשׁ שֶׁל מַצְוָה:** אך לא יברך על ארבע כנפות עד שנטל ידיו, או אפילו אם נטל ידיו ועדיין הוא לילה אינו ראוי לברך עד שיאיר היום ונטל את ידיו.

ירגיל אדם את עצמו לפנות לנקציו בקר וערב ובפרט קודם התפלה, כדי שיחפולל בנקיות. והמשהה בנקציו ויחפולל, לא לבד כי תפלתו תועבה אלא עובר ג"כ על לאו לא תשקצו (מכות ט"ז). וישמור הנגיעות גם בבית הכסא ולא יגלה את עצמו יותר מן הצורך. ולאחר שעשה זרכיו יזהר מאד לנקות את עצמו היטב ולא יקנה ביד ימין, מפני שמראה זה טעמי התורה ואוכל זה, כי אם ביד שמאל, אבל לא בצלבע האמצעית לפי שהיא מרכזה לתפילן שכורכים עליה הרצועות. ויזהר פן ילכלך בגדיו לא בצואה ולא בצי רגלים. אף להרהר בבית הכסא בשום דבר מזה. גם יזהר שלא להזכיר שם שמים בחדר שיש בו עציט של מי רגלים.

סיוחא מציח כסא קבוע העשוי ביה מוסב נריך לערות מים על ידיו ג' פעמים. וכל היום בשעשה נרכיו בין גדולים בין קטנים יטול את ידיו ויברך אשר יצר וכו'. ואין שעור לנרכיו, ואפילו לנרכיו הקטנים אין שעור, שאם השחין רק טפה אחת חייב לברך אשר יצר וכו', כי אם יתחם האקב מלהוציא הטפה ההיא היה קשה לו, וע"כ חייב להורות ולברך. השחין מים ולא שפסף, אף על פי שצריך לברך אשר יצר, אין צריך ליטול את ידיו, רק מוסב נקיות.

סדר נטילת ידים בשחרית.

נריך האדם לרחוק את ידיו ופניו בכל בקר אחרי קומו ממוטחו, ולא ילך ד' אמות בלי נטילה ידים. גם לא יגע בידו קודם הנטילה לא לפה ולא לחוטם ולא לעינים ולא לאזנים. סדר הנטילה כך היא, יקח כלי של מים ביד ימין ונתנו ליד שמאל וישפוך מים על ימין תחלה, ואח"כ יתן הכלי ליד ימין וישפוך על יד שמאל, וחוזר ושופך ככה על יד יד עד ששפך על כל יד ג' פעמים, ונריך ליטול את ידיו עד פרק הארבע. ואחר שנטל את ידיו יקח מים לרחוק בהם את הפנים, וגם יתן מים לחוך פיו להדיחו מן הריר שבו כדי שיחפול בפה נקי.

לא ירחוק על גב הקרקע אלא לחוך כלי. גם לא ישפוך מי הנטילה במקום ששגורים שם בני אדם.

קנלה מחול' שאפילו שפך מים הרבה על ידו בפעם אחת אין מועיל עד ששפך ג' פעמים על כל יד.

קודם שיטול את ידיו יסיר הטבעה מעל האזנע מוסב חניניה. גם הנשים יסירו ליתול את ידיהם בשחר ע"י שפיכת ג' פעמים קודם שיעשו דבר. אחר שנטל ידיו קודם שינגבם ישימם זו אל זו ויגביהם למעלה ויפשטם כאדם שרוצה לקבל דבר מה מחברו (רמז לקבלת הטהרה) ויאמר: שאני ידבם קדש וברכו את יי: ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בקדשי: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. אשר קדשנו במצותיו. וצונו על נטילת ידים: (ויכוין בזכרה בהזכירו את השם פירוש קריאתו בלחמת וגם פירוש כתיבתו ביו"ד ה"א ו"ו ה"א, ר"ל יכוין,, שהוא ארון הכל והוא היה והוא יהיה", ובהזכיר שם אלהינו יכוין,, שהוא תפקד בעל היכולת ובעל פכוחה כלם", וכן יכוין בכל הזכרות וכל התפלות.)

אחר שברך הזכרה ינגב היטב את ידיו, ויאמר בקשה זו: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלוהי אבותינו שתעמיד לנו זכות אברהם יצחק ויעקב להציל אותנו ואת ורענו מכל עון ופשע כדי לקיים את מצות ה' ואתה הקדושה בלי מחשבה זרה, ומהר לבנו לעבודה באמת ובתמים. אמן:

אנא בקח גדלת ימיך תמיד צדקה:

קבל רנת עמך שובנו טהרנו נזרא:

גא גבור, הורשי יחודה בקבת שמרים:

ברכם שחרם רחמים צדקתך תמיד גמלים:

חסין קדוש, ברב טובך נהל ענתך:

יהי רצון מלפניך ליעמך שנה זכרי קדשתך:

שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ס נראים להמחין מלכרך על נטילת ידים עד זואס לצהכ"ג ומסדרים אותה סס עם שאר הצרכות. ועל כל פנים לא יכרך שני פעמים, ומה שמכרך בציתו לא יכרך צהככ"ג. ומי שלומד או יאמר מזמורי תהלים קודם שזכנס לצהכ"ג הוא יכרך על כ"י ואשר יכר וגם ברכת התורה בציתו, ולא יאמר עוד בשעת התפלה צהככ"ג אלא ילגס כדי שלא יכרך צרכה לבטלה. רק ספך יוכל לכרך בציתו, וצהככ"ג חוזר לכרך בקול רם להזיח את הרצים. הנשור כל הלילה יטול ידיו שחרית בלא צרכה, והוא אס לא געע צטינופה, אבל כשגעע צטינופה יכרך.

השנים קודם עלות השחר ונטל ידיו, אז כשיאיר היום יטול ידיו עוד הפעם אך בלא צרכה. וכן מי שיזן ציום שנת קבע יטול ידיו בלא צרכה.

עוד נרצים נטילת ידים, היוצא מצית הכסא, והיוצא מצית המרחץ, ואשר גזז נפרניו, ואשר התגלה, ואשר הקיז דם, ואשר שמש מטתו, ואשר חלץ מעליו, ואשר נגע בצפו במקום שדרכו להתכסות, ואשר הפליח את צנדיו, ואשר נגע צמת (ונוהגים ליטול את הידים אף בנחתם מצית המת או מלוויית המת או מצית הקצרות). אך בכל אלה אין מצרכים גם אין נרצים לשפוך על הידים ג' פעמים אלא דיו בפעם אחת על כל יד, חוץ מן היוצא מצית הכסא שצריך לערות מים על ידיו ג' פעמים.

ג' חלוקי צרכות צענין נטילת ידים. בשחרית אף על פי שלא עשה צרכיו מנכך על נטילת ידים ואשר יכר. ובשאר כל היום אף אס עשה צרכיו אינו מנכך עניי רק אשר יכר. ולאכילה אפילו הידים אינן מלוכלכות ויחגס ויכרך על נטילת ידים ולא אשר יכר.

דיני ציצית וברכתן •

אחר הרחיצה והנקיון ימשמש ציציות שנארבע כנפות לצדוקן שיהיו כשרות, ויחסר לצדוקן לא לצד צחוטיהן התלויים אלא יצדוק ג"כ החוטים למעלה במקום שעוצרים חוץ נקב הכנף. כי כשנפסק סס אפילו חוט אחד נקרא נפסק מעיקרו ופסולין. וצריך ג"כ להפריד חוטי הציציות זה מה שלא יהיו מעורבבים. ובעת צדיקתו יאמר: ברכי נפשך את יי. יי אלהי גברלת קאוד חוד וְהָרַד לְבָשֶׁת: עֲטָה אוד כְּשֶׁלֶמָה נִטָּחָה שְׂמִימִים פִּירְעָה: ואחר הצדיקה והפרידה יכרך מעומד ברה: אָתָּה יי אֱלֹהֵינוּ סֵלָה תְּעַלֵּם אֲשֶׁר קִרְשָׁנוּ בְּמַצֹּתָיו וְצִנְנוּ עַל סַעֲוֹת צִיצֵת:

ואח"כ יאמר אלה הפסוקים: שְׂרַאתי בְּכָל לֵב, עֲנֵנִי יי, חֲקִידָה אֲצִיָּה: נְדָבֹת פִּי רָצָה נָא יי וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי: אֲנִיָּה בְּאֶחָדָה עֹלָמִים אֲחַסֶּה בְּסִתְּךָ בְּנִפְיָה סֵלָה: הַצִּיצִיתִי סִמְיִים אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי תִרְצֵנִי לְשׁוֹנֵי צָרָתְךָ: שְׁוִיתִי יי לְגִנְדִי תִמְדִּיר כִּי מִיִּמֵּי בֵּל אֲמוֹט: נֹדַע בִּיהַדָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל נֹדַל שְׁמוֹ: אֲשָׁא כִּנְפֵי שְׁחָד אֲשַׁכְּנָה בְּאַחֲרִית יָם: תְּהִי יְיָ לְעֹזְרֵנִי כִּי תִשְׁדָּדֶה בְּחַרְתִּי: חֲסִדָּה יי סֵלָה הָאֵרֶץ חֲקִידָה לְמַדְנִי: נִאֹד אֲתָה אֲדִיר מִדְּרֵי סָרָה: סֵלָה פִּשְׁעֵי הַצִּיצִיתִי חָרַפְתָּ נָבַל אֵל תְּשִׁימֵנִי: בְּחֲסִדְךָ חֲיִי וְאֲשַׁמְרָה עֲדֹת פִּי: עֵינֵי תִמְדִּיר אֵל יי כִּי הֵא יֵצִיא סִרְשֶׁת רְגְלִי: סְעַדְנִי וְאֲשַׁעֵה וְאֲשַׁעֵה בְּחֲסִידָה תִמְדִּיר:

שער של מלבוש ארבע כנפות לכל הפחות ג' רביעי אמה צאורך וחצי אמה צרוחב. הנקב אשר הציציות עוצרות צחוכה הן צארבע כנפות הן צטלית יש לסגור צו שיבי רחוק מן הכנף הן צאורך הן צרוחב כמלא קשר אגודל (שהוא מראש הצוהן עד הפרק הראשון צאורך), ולא יותר על ג' אצבעות צרוחב אגודל. ואס יהיה הסקצ למעלה מן ג' אצבעות אז הוא פסול כי אז לא נקרא עוד כנף, ואס הוא למטה מקשר אגודל כמו כן פסול כי אז הציצית איננה על הכנף אלא מתחת הכנף.

החוטים לציצית נריך שיהיו טוין לשמן (ר"ל שיאמר בתחלת הטוויה שעתה כך לשם ציצית), ואורך כל אחד משמנה החוטים (לאחר שנקשרו ונכרכו מלבד מה שמונה על קרן הבגד) הוא לפחות י"ב אגודלים.

עשיית חוטי הציציות על ארבע כנפות ועל הטלית היא באופן זה, יקח ד' חוטים ארוכים לפחות כ"ז אגודלים, ואחד מהם יהיה ארוך יותר מן השאר כדי לכרוך בו סביב (ונקרא חוט זה בשם שֶׁשֶׁשׁ) ויעביר את ד' החוטים תוך נקב הכנף, ויקח את ד' החוטים מחד זה של הנקב ואת ד' מחד השני ויקשרם ב' פעמים סמוך לקרן הכנף וע"י כן יקרא חוטים נעשו לשמנה חוטים. ואח"כ יכרוך את החוט הארוך הנקרא שמש סביב השבעה חוטים שבעה פעמים ויקח ד' החוטים מחד זה וד' החוטים מחד זה ויקשרם ב' פעמים, וחוזר ולוקח את השמש וכורך ח' כריכות וקושר אח"כ ב' פעמים כמו בראשונה, וחוזר וכורך י"א כריכות וקושר ב' פעמים, וחוזר וכורך י"ג כריכות וקושר ב' פעמים, עד שהשלים לעשות צין הכל ה' קשרים כפולים (כנגד ה' חומשי תורה) ול"ט כריכות (כמנין יהו"א אחד). וטוב לעשות עוד בסוף כל חוט וחוט קשר כדי שיעמוד בשזירתו ולא יתפרד. אם החוט שכורכים בו איננו ארוך כל כך לכרוך בו כל הכריכות, יכרוך קצת כריכות בחוט אחד וקצת כריכות בחוט אחר.

יעשה הכריכות שיהיה שלש אחד של החוטים נקשר ונכרך (והוא נקרא ג' דיל) ונ' שלישיות יהיו תלמים בלי קשירה (ונקרא ענק), ר"ל הגדיל יהיה של ד' גדלים והענק של ח' אגודלים. גם יראה שיהיו כל החוטים לאחר שנכרכו ונקשרו שוים בארכם, ואם ראש חוט אחד יוצא מן האחרים יפסיקהו בשינים אבל לא יחתכו בסכין.

חוט מן שמנה חוטי הציצית אם נפסק מן הענק, הציצית עודנה כשרה ואף אם החוט נפסק כולו. אבל שני חוטים כשנפסקו כולם, הציצית פסולה, ואם נשאר בחוט האחר בענק כדי לעשות בו ענינה (סו"י"ע), כשר. ולפי מה שאנו נוהגים לדקדק בעת עשיית הציציות לתת סמן בד' החוטים שהם מחד האחד של נקב הכנף שיהיו לעולם מחד האחד הזה של הנקב וחד' החוטים האחרים לעולם מחד השני, לפי מנהג הזה אם נפסקו שני חוטים בחד אחד עודנה הציצית כשרה אף כשלא נשאר צהן כדי ענינה, אבל אם נפסקו ב' החוטים אחד בחד זה ואחד בחד זה, פסולה. אמנם כל אלה ההכשרות רק בשעת הדחק נאמרת שאין לו ציציות מוכנות לתקן. והחדדים צמזמות ישחדלו להיות תמיד חוטים לציציות מצויים צביחם כדי שיוכלו לתקן מיד כשימצאו בציציותיהם דבר שלא כחורתן.

מי שקנה לו טלית ועשה בה ציצית נריך לכרך שהחיינו בשעה שמתעטף בה בראשונה, ויכרך בתחלה שהחיינו ואח"כ מצדד להחטף בציצית. מותר להתיר ציצית מן טלית זו לתת אותה בטלית אחרת.

הטלית שמתעטפים בה בשעת החפלה שיעורה לפחות שיתכסה בה ראשו ורצו של קטן המתהלך לבדו בשוק ואינו נריך אחר לשמרו.

קודם שמתעטף בטלית נריך לבדוק תחלה הציציות כמו בארבע כנפות. ואחר הבדיקה יכרך הבדכה להתעטף בציצית, ואח"כ יתעטף בטלית את ראשו ויקח בידו ד' ימין של הטלית עם הב' ציציות שבו ויניחם על כתף השמאל כדי שיהיו כל הציציות בחד שמאל ויעמוד כך כדי הלך ד' אמות ויאמר הפסוקים מה יקר וכו', ואח"כ יסיר ד' ימין של הטלית מן כתפו השמאלית וילבש הטלית סביב הראש והגוף באופן שהיד מפסקת בחצי הטלית משני הצדדים והיא לימינו ציצית אחת לפנינו וציצית אחת לאחוריו וכן לשמאלו. ומהגים לעשות עטרה על הטלית מחתיכת משי לכן לסמן שאותו ציציות שלפניו יהיו לעולם לפניו.

דיני תפלין

יש להזכיר שלא יגרור ציטות של טלית על הארץ.
טלית שאולה מותר לנרד עליה.

מי שפשט טליתו ודעהו לחזור ולהתעטף בו, אינו מצריך צעטיפה השנייה, ואם לא היה בדעתו לחזור ולהתעטף, יצרך כשיחטטף שנית.
אם נפלה טלית מעליו ויחזר ומתעטף בה צריך לחזור ולנרד, והוא כשנפלה טלית, אבל אם לא נפלה טלית לא יצרך כשחזר לחקן ולהתעטף כראוי.
מטה לאחזק צ' ציטות שלפניו צידו הימנית כשמתחיל צרוך שאמר, ואחר שסיים הצרכה יתקס ויניחם בנחת מידו. ובשעת קריאת שמע יאחזק ד' הציטות צד שמאלית (צין קמיצה לזרת) כנגד לבו, ויקבצם צידו כשאומר והציטות לשלום מארבע כנפות הארץ, וכשיגיע לפ' ציטת יקחם גם ציד ימין ויביט בהם ויהיו צידו עד שגיע אל באמנים ונחמדים לעד, ואלו יתקס ויסירם בנחת מידו.
לילה לא זמן ציטת הוא, ע"כ בהפלת מעריב אינו מתעטף בטלית, וגם במנחה המונהג שלא להתעטף, חוץ מן הש"ץ שמתעטף בכל עת שיורד לפני התנה, מפני כבוד הצבור, רק שבהפלת ערבית וכן באשמורת ימי הסליחות לא יצרך צרכה עליה. וכן האומר קדיש לפני התנה יתעטף בטלית, גם העולה לתורה בתענית במנחה והמוציא ס"ת והמגביה וגוללו והסגן יתעטפו בטלית מפני כבוד התורה. ובלי כל כדרי שמתעטפים בטלית יחד שיהי עדיין יום כשמתעטף כדי שלא יצרך צרכה לנטלה.
האמר במצות ציטת זוכה ורוחה פני שכינה.

דיני תפלין.

אחר שהתעטף בטלית יניח תפלין, ולא יקדם הגחת תפלין ללבישת הטלית, כי קדושת התפלין חמורה מקדושת טלית ומעלין בקדש ולא מורדין. אך מי שיש לו תפלין לפניו ואין לו טלית, יניח התפלין, ואח"כ כשמציאים לו טלית ילבישה בצרכה.
זמן הגחת תפלין בצוקר, אחרי שיאיר היום כל כך עד שיוכל להכיר את חברו הרגיל עמו קצת צרחוק ד' אמות.
היוצא לדרך קודם אור היום יניח התפלין-פניו בלא צרכה, וכשיאיר היום ימשמש בסק וינרד עליהן.

מניחים טלית ותפלין אחרי אמירה ברבות השחר קודם צרוך שאמר.
יניח תחלה תפלה של יד ואח"כ תפלה של ראש, ויכוין בהנחתן, שזו הקב"ה להניח ד' הפרשיות שבתפלין שיש בהן יחוד שמו ויציאת מצרים על הזרוע כנגד הלכ ועל הראש כנגד המוח כדי שזכור את הנסים והנפלאות שעשה עמו השם יתברך שהם מורים על יחודו ועל כחו וממשלתו בעליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו, ולמען נשעבד להשם יתברך את נשמתנו שהיא צמח וגם את לבנו שהוא מקור התאוות והמחשבות כדי לשמור מצותיו תמיד.

מקום הגחת תפלה של יד הוא בזרוע שמאל על גובה הצמר צפרק שבין הקנה לכתף בתצי הסמוך לעלעלעבבבבב, ותהי המעברתא (הוא מקום התפלה אשר הרטעה עוברת צו) מונחת לצד הכתף והקציצה לצד היד, ויטה התפלה מעט לצד הגוף בענין אשר אם יתקף את זרועו למטה חסיה מכוונת כנגד לבו. גם ישיגה שיהא הקשר שצנעוה עם היד שזו סמוך לבית ולא יפרד ממנה לעולם.

דיני תפלין

מקום הגחת תפלה של ראש הוא מהתחלה עיקרי השער בחמנע המנח עד סוף המקום שמוחו של חינוק רופס. ונרדן שיהיה כל הצית של התפלה מונח במקום השער, דהיינו שיהא הקנה התחתון של התפלה בעיקרי השער, ולא שהקנה העליון מחזיל במקום נמיחת השער והשאר מונח על המנח. ויש להזכיר בזה מאד, כי מי שמניח תפלין על המנח הוא דרך מינות ועובר על איסור דאורייתא ומנרדן ברכה לבטלה. — והקשר של תפלה של ראש נרדן שיהיה בגובה של מאחורי הראש בחמנע למעלה מן העורף עד הפנים, ולא למטה בגומא של עורף. ע"כ ישגיח שהיה הרטועה שבין הצית של תפלה של ראש ובין הקשר שלה קצרה קצת מומדת הראש כדי שלא תהי רפויה סביב הראש אלא מהודקת בו בחתק ואי אפשר להיזהר למטה ואז ודאי מונח הצית על מקומו הראוי וגם הקשר מונח למעלה מן הגומא שבעורף.

כל המצות מצרכים עליהן קודם לעשייתן, לפיכך נרדן לנרדן על התפלין קודם קשירתן, דהיינו תפלה של יד לאחר שהציתה על צד גבוה שבזרוע קודם שיקשרנה ירדן „באי אח"ה אקב"ו להצית תפלין", ולאחר שסיים את הברכה יקשר הרטועה ויחזק את הצית, גם ירדן ברטועה ז' כריכות על קנה הזרוע עד לעגם המחזיל את היד. אח"כ יקח תפלה של ראש ויניחנה ובעוד שמניחה ירדן „באי אח"ה אקב"ו על מצות תפלין" וסיים הברכה קודם שמהדקת על הראש, ויאמר מיד אחר הברכה „ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד". אסור להפסיק בשום דבור בין הגחת תפלה של יד להגחת תפלה של ראש. ואם הפסיק נרדן לחזור ולנרדן ויאמר על תפלה של ראש שתי ברכות דהיינו להצית תפלין וגם על מצות תפלין, וימשמש בתפלה של יד כשאושר שנית להצית תפלין.

שומע קדים או קדושה בין הגחת תפלה של יד ותפלה של ראש, לא יפסקו לעטות עם הקהל אלא שותק ושומע ומכוין למה שאומרים. ואם עבר והפסיק וענה עמיהם אין נרדן לנרדן שנית.

אין להוציא תפלה של ראש עד אחר הגחת תפלה של יד. ואם טעה והוציא של

ראש קודם של יד, נרדן להעבירה מידו ולכסותה, ויוציא של יד ויניחה תחלה ואח"כ של ראש כי כן כתוב וקשרתם לאות על ירך ואח"כ והיו לטוטפות בין עיניך. וע"כ טוב שיפשה לו סמיים זכים של תפלין כדי שיכיר המקום אשר בו תפלה של יד והמקום אשר בו של ראש ולא יבא לטעות.

כשיוציא התפלין מן הכיס לא ינערם מוטו אלא יוציאם צד דרך כבוד, וינשקם. אחר שהצית תפלין על הראש יקח רטועה הגשאת של תפלה של יד וירדן ג' כריכות על האגבע האמצעית ג' כריכות על פרק התחתון סמוך לכף היד וכריכה אחת על פרק האמצעי, ועל כל אחת מהכריכות יאמר פסוק אחד משלש וארשתיה לך לי וכו'. לא יהי דבר חוץ בין תפלין לנשור סן בשל יד הן בשל ראש.

הגוסים להצית התפלין צניחם וללכת כך מעט נסן לנכב"ג יסרו לכפות אותן

בצדע שעל הראש כשעונרים במקומות מנוגפים, ואחרי צואם לפרחודיר צב"ג יסרו המכסה מן התפלין כדי שיסו נראים כשנכנסים לנכב"ג. מי שיש לו שום אונס עד שאינו יוכל להצית אלא תפלה אחת, כגון שיש לו מכה בזרוע או בראשו במקום הגחת תפלין, או שנאבדה לו תפלה אחת ואינו יודל לקחת לו תפלין אחרת, או יצא אוחה התפלה שיכול. ואם נצתה תפלה של יד לבד ינרדן עליה להצית תפלין, אצל א"ה מניח על ראש לבד נרדן עליו ג' הברכות להצית תפלין וגם על מצות תפלין.

מוחר לנרדן על תפלין שחולק.

דיני הליכה לבית הבנסת

סלכה למשה מסיני שבחי התפלין הן של יד הן של ראש נריכין להיות מרובעות, ונריכים להיות שחורות, וכן הרצועות נריכין להיות שחורות מבחוץ. אורך הרצועה של יד כדי שתקיף את הזרוע ו' פעמים ויוכל לכוך על אנבע האמנעיה ג' כריכות ולקטור, ושל רצועות של ראש כדי שיגיעו עד הטבור או למעלה ממנו מעט. רוחב הרצועות של יד ושל ראש כאורך שעורם לפחות. אם רצועות התפלין אינן כשיעורן בארכן או רחבן ישתמש בהן בשעת סדוק עד שינאלו אחרות כשיעור.

נריך שיהיה השחור שברצועות לנד חזן בין של ראש בין של יד. כל זמן שתפלין עליו לא יסיה דעתו מהם, וכשיאמר בקש וקשרתם לאות על ירך ימנעם בשל יד וכשיאמר והיו לטוטפות בין עיניך ימנעם בשל ראש וינשק ידו. תפלין נריכים גוף נקי ודעה מיושנת, ע"כ מי שהוא חולה מעיים פטור מן התפלין. וסאר חולה אם מנטער בחליו ואין דעתו מיושנת עליו, פטור. מי שהוא אונן על מת פטור מן התפלין. האבל ניום ראשון לאכלו אסור לו להגיה תפלין. בט' באב בשחרית אין מניחים לא טלית ולא תפלין, ובהפלת מנחה מניחים ומנריכים עליהם. בשבת וי"ט אסור להגיה תפלין, אבל בחס"מ מניחים אותן, וטאגיס לנדך עליהן בלחם ואפילו סאך.

אין לחתך התפלין עד אחר עליט ועל כן בקשה לך, וניום שיש מילה אין לחלון עד אחר המילה. והאחד נמנע ילמוד בתורה קודם שיחלך התפלין אם מעט או הרבה. נ"ח חולטים התפלין קודם הפלת מוסף, ובחס"מ חולטים קודם אמירת הסלל. חולטים התפלין מעומד. אך אין לחלון אותן לפני ספר תורה ולא לפני ארון הקדש, אלא יספוך פניו מן הס' ומפני ארון הקדש. ויש שקוראים קודם חלינת התפלין פ' קדש לו ופ' ויהי כי יביאך. כשיחלון התפלין יחלון של ראש תחלה, זה אופן חלינתן, בתחלה יסיר אותן ג' כריכות שעל האנבע האמנעיה ואח"כ יחלון הפלה של ראש ביד שמאל, ויקח הבית בידו ויקיף הרצועות על צדו וישמנו בפיסו, ואח"כ יחלון הפלה של יד ויקיפנה כמו כן הרצועה על צד הבית וישמנה בפיסו אלל של ראש. ומנהג טוב לנשק התפלין בשעת חלינתן כמו בהנחתן. לאחר שחלן התפלין יסיר ג"כ הטלית מעליו ויקפלנה. יש לפתוח ולבדוק התפלין ב' פעמים בשבע שנים, לראות אם לא נתקלקלו מיעה. ואם נפלו למים נריכים בדיקה מיד. אין לקנות תפלין אלא מאופר מועמה או מחובר המוחזק בנאמנות.

דיני הליכה לבית הבנסת.

יסחלל האדם להתפלל תמיד בנהכ"ג וישכס בנקר להיות שם מעשרה הראשונים. ומי שהוא אנוס שאינו יכול להתפלל בנהכ"ג או שהוא דר במקום שאין שם בנהכ"ג יטון להעלל בשעה שהצבור מתפללים.

כשינאל בנקר מפתח ביתו כדי ללכת לנהכ"ג יעמוד אלל המזוזה ויאמר, דאזני יי הדי תדי ואצרינה עקב: הדיני ואצרה תורתך ואשכרנה בכל לב: הדיני בניתי בניתי ספתיך כי בו חננתי: הם לבי אל עדותיך ואל אל בעע: העבר עיני טראות שוא בדרבך תני: הקם לשבדי אסררה אשר לראתך: העבר תרשתי אשר ינתי כי טשטתי טדיים: הגה האבתי

דיני הליכה לבית הכנסת

לְפָקֵדָה בְּצִדְקָתָהּ תִּגְיִי: וְאֶחָד יֵנִיחַ יָד יְמִינָה עַל הַמַּזוּזָה וְיֹאמֶר, יי שְׁמְרֵי, יי צְלִי עַל יָד יְמִינִי: יי יִשְׁמַר צִדְקָתִי וּבְרָאִי לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מַעֲמָהּ וְעַד עוֹלָם: שְׂרֵי יִשְׁמְרֵנִי מִיָּצָר תְּרַע וּמִגֵּל צָרָה וְצָרָה אֲטוֹ: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד: לִי הַיְשׁוּעָה עַל עַמּוּךָ בְּרִבְתְּךָ סֵלָה: יי צְבָאוֹת עֲפָנֵי מִסּוּבָה לִנְי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרֶי אָדָם בָּטַח בְּךָ: יי הַיְשׁוּעָה הַמְּלָכָה יַעֲנֶנּוּ בַיּוֹם קִרְאֶנּוּ: אָנָּה יי הַיְשׁוּעָה נָא אָנָּה יי תַּצְלִיחַהּ נָא: וַיִּשְׁק הַמַּזוּזָה וְיֹאמֶר, מְגִדְל עוֹ שָׁם יי בּוֹ יִרְדּוּן צְדִיק וְיִשְׁׁבּוּ:

מִזוּה לִלְכַת בַּמַּרְוֶה לְנֶהְכֵּן, וְאִפְיֻלוֹ שֶׁנִּזְנָה שְׁחֹסֵר לְפָסוּעַ פְּסִיעָה גִּסָּה מִכָּל מִקּוֹם לְרַח לְנֶהְכֵּן מוֹתֵר.

בְּזוֹאוֹ לְעֹרֵת נֶהְכֵּן יִקְנֵה מִנְעֻלוֹ מִטְנוֹף הַרְחוּב, וּבִטְרַס יִכְנַס לְנֶהְכֵּן יִתְעַכֵּב מֵעַט וְיֹאמֶר וְאֵנִי כִּרְב חֶסֶדךָ וְכו' וְאֶחָד יִכְנַס בְּנִחַת וּבְחַיִּמָה וְהַכְנַעָה וְיֹאמֶר, כְּבֵית אֱלֹהִים נִהְלַךְ בְּרַגְשׁ. סָה טְבוֹ אֶהְלִיךְ וְכו' וְכַשִּׁיאוֹמֵר אֶשְׁתַּחֲוֶה, יִשְׁתַּחֲוֶה נֶגַד אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ, וְכַשִּׁהוּאֹמֵר וְאֶכְרַעָה, יִכְרַע מֵעַט בְּנִרְכּוּ.

מִנְהַג טוֹב לַחַת מַעֲוֹת מֵה לְקוֹפֵת שֶׁל זָדָקָה קוֹדֵם שִׁתְּפַלֵּל. אַחֲרֵי בּוֹאוֹ אֶל מִקְוָמוֹ בְּנֶהְכֵּן אֶל יְמִינָה לְהַתְּפַלֵּל מִיָּד, אֲלֹף יִשְׁתַּחֲוֶה קִצְתָּה וְיַעֲלֶה עַל רַעְוֹ רֹמְמוֹת הַשָּׁם יִחַנְדֵּךְ וְשִׁפּוֹת הָאֵדָם, כְּדֵי לְהַתְּפַלֵּל אֶחָד בְּחַיִּמָה וּבִירְחָסָה. וְעַכְּ יִשַׁב מֵעַט בְּמִקְוָמוֹ וְיֹאמֶר הַפְּסוֹק אֲשֶׁרֶי יוֹשְׁבֵי בֵּיתְךָ עוֹד יִתְקַלְּדֶה סֵלָה: וְאֶחָד יֹאמֶר כִּי אֲנִי שְׂאֵזְבָה לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרַחֵם הוּא שְׁהוּא אֶל גְּדוּל וְנוֹרָא וְאֲנִי אִישׁ חוֹטָא וְהַבְּעַסְתִּי שְׁמוֹ הַגְּדוּל בְּכַעֲשֵׁי הַרְעִים. אֲנִי בְּשׂוֹר וְרָם עֲשֵׂר וְאֲפֵר וְאִינְגִי כְּדֵי וְנִרְאוֹ לְהַזְכִּיר שְׁמוֹ הַגְּדוּל: אִיךָ אִשָּׁא פָנֵי לְעַסוֹר לְפָנֵי הַמְּלָכָה הַגְּדוּל וְהַנּוֹרָא מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרַחֵם הוּא עֲלֵת כָּל־הַעֲלֹת וְסִבֵּת כָּל־הַסְּפֹתָה. אִיךָ אֲבַשֵּׁחַ בְּרַחֲמֵי הַגְּדוּלִים שְׁהוּא מְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו וְרוֹצֵה בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּגִים שֶׁל עֲבָדָיו כְּמוֹ שְׁנֵאָמַר קְרוֹב יי לְכָל־קְדָאִיו לְכָל־אִשֶׁר יִקְרָאוּהוּ בְּאַמְתִּי רְצוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה וְאֵת־שׁוֹעֲתֵם יִשְׁמַע וְיִשְׁמַע תְּפִלָּה. עֲרִידָה כָּל־בְּשׂוֹר: כִּאוֹ:

וְאֶחָד יֹאמֶר תְּפִלָּה זוֹ קוֹדֵם כָּל הַתְּפִלוֹת. רְבוֹן הַעוֹלָמִים. אֲרוֹן כָּל־הַבְּרָאָעִים וְהַבְּרָאָים וְהַיְצוּרִים וְהַבְּעִשִׂים אֲתָה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים לְבִבְיָה יְחִיד הַמִּיּוֹתֵר. יוֹשֵׁב הַמַּרְוֶסִים וְהַמְּשֻׁנָּה הַתְּחִינָנִים. אֶל לְכָל־מַקְצָא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים. יְחִיד הַמְּרַחֵם. וְאוֹהֵב הַשְּׂכִים לְפָנֶיךָ בְּתַשׁוּבָה. שְׁלֵיט בְּצְבָאוֹת הַעֲלִיּוֹנִים וְהַתְּחִינָנִים. שׁוֹמֵר רְלֵי יְחִידָיו. אֲרוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים. הַבּוֹתֵר בְּתַפְלַת עֲבָדָיו:

תְּפִלָּה נְאֻחָה לְאוֹר שְׂדֵם תְּפִלַּת שַׁחֲרִית וּמוֹסָף וּמִנְחָה וּמוֹעֲרִיב.

רְבוֹן הַעוֹלָם. אֲתָה יְהוָה אֶת־גְּדוּל חֶסְרוֹן הַעֲתָנָה. כִּי אִין בְּיָרְנֵה לְכַנּוֹן בְּתַפְלָה לֹא בְּשׂוֹשֵׁי הַמְּלִים אֲפִרְכִי בְּסוֹד הַפְּסִירוֹת וְכִנְיָוֹת וְיַחֲדָים שְׁלֵשׁ־שְׂמוֹתֶיךָ הַגְּדוּלִים וְהַנּוֹרָאִים. וְנִמְשָׁלְנוּ בְּבִהְמוֹת נְדָמִינוּ. אִיךָ בְּשֵׁם קָדְשֶׁךָ בְּתַחֲנוּגָה כִּי אֲתָה מַצְרֶה מַחְשָׁבָה טוֹבָה לְמַעֲשֶׂה. וְרַצוֹנְנוּ לְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ לִיחַד כָּל־שְׂמוֹתֶיךָ הַגְּדוּלִים וְהַנּוֹרָאִים וּלְכַנּוֹן כָּל־סוֹדוֹת הַתְּפִלָּה כְּמוֹ שְׁיַרְעֵי אֲנִישִׁי בְּנִסְתַּת הַגְּדוּלָה בְּסוֹדֵה הַתְּפִלָּה וְכִנְיָוֹת: לְכוּ יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי יוֹשֵׁב הַשְּׂמַיִם וּמְאֻוִן הַתְּפִלוֹת. שְׁתַּעֲלֶה לְפָנֶיךָ תְּפִלַּת (שַׁחֲרִית וְ) שַׁחֲרִית וּמוֹסָף וְתַלְמֵה מִנְחָה וְ) מִנְחָה וּמוֹסָף וְתַלְמֵה מִנְחָה בְּכָל־הַבְּנִיּוֹת וְהַיְחָדִים הָרְאוּים לְכַנּוֹן וְלִיחַד בְּתַפְלָה זוֹ (וְהַיְחָדִים מִלְּפָנֶיךָ) כְּמוֹ שְׁתַּחֲנוּגֵי אֲנִישִׁי בְּנִסְתַּת הַגְּדוּלָה: וְתַלְכוּל תְּפִלַּתִּי עִם־תְּפִלוֹת הַצְּדִיקִים וְהַתְּחִינָנִים הַיְחָדִים וְהַבְּנִיּוֹת בְּתַפְלַתְם עַל־פִּי סוֹד יי לִירְאוּי וְתַעֲלֶה וְתַנְשׂוּא לְכַתֵּר רֹאשְׁךָ עַל־יְדֵי הַמְּלָאךָ הַקָּדוֹשׁ הַקָּדוֹשׁ בְּתַרְגִּים לְרַבּוֹ מְרַחֲמֵת הַתְּפִלוֹת הַקְּלוֹת וְהַיְשׁוּרוֹת שְׁיַעֲשׂוּ הַיּוֹם בְּעַמּוּךָ יִשְׂרָאֵל. וְאֶל תְּשִׁיבֵנִי רִמָּס מִלְּפָנֶיךָ. אֲמֹן סֵלָה:

יְהִי לְרַצוֹן אֲפִרְכִי פִי וְהַיְחָדִים לְבִי לְפָנֶיךָ. יי צַרִי וְנִגְאָלִי: וְאֵנִי תְּפִלַּתִּי־לֶךָ יי עַר וְרַצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חֶסְדְּךָ עֲנֵנִי בְּאַמְתִּי יַשְׁעָה:

דיני הליכה לבית הכנסת

חנשי מעשה נוהגים לשיר בכל יום שנה זה קודם חפלתם.
(מתחזו שלמה משה אלשקר חתום ברחמי הזרוזים.)

בל ברהאי מעלה ומטה, יעידו יגידו בלם באחד, אחר ושמו אחר:
 שלשים ושתיים נתיבות שביקלי, לקל מבין סודם יספרו את גדולתך,
 ומתם יקרו כי הצל שקלי, ואמה האל המלה המינהר.
 יעידו יגידו בלם באחד, אחר ושמו אחר:
 לקבות בזה שכם עולם בני, ימצא בליש בלתי שני,
 במספר במשקל הצל מני, בלם נתנו מרעה אחר,
 יעידו יגידו בלם באחד, אחר ושמו אחר:
 מראש ועד סוף יש לה סמו, צפון וים נקדם ותימן,
 שחק ותבל לה עד נאמו, מזה אחר ומזה אחר.
 יעידו יגידו בלם באחד, אחר ושמו אחר:
 הצל מטה נגד ובור, אמה תעמד תם יאבד אבוד,
 לכו בלי ציד ותן לה כבוד, כי מראש ועד סוף הלא אב אחר.
 יעידו יגידו בלם באחד, אחר ושמו אחר:
 מוחסם על כל ברכה ותהלה, סבת כל סבה ועלת כל עלה,
 אין לו ראשית ולא אחרית ולא תכלה, שמע ישראל אלהינו אחר:
 יעידו יגידו בלם באחד, אחר ושמו אחר:
 שני שוכן בשמי עליה, אשר לו הים ויבשת וציה,
 יצר חרים ובורא כל ברה, בורא שמים וארץ ויעמדו באחד,
 יעידו יגידו בלם באחד, אחר ושמו אחר:
 האל הבורא שחקים באחד, נגדי כן עשי רבד,
 אמר לחכם ולא יחל אודו, עפו עז המשל ופחד,
 יעידו יגידו בלם באחד, אחר ושמו אחר:
 אל נערץ בסוד קדושים, אוספים ואישים וחיות ותרשישים,
 בלם מערצים ומקדושים וקדושה לו משלשים באחד,
 יעידו יגידו בלם באחד, אחר ושמו אחר:
 לאהר ונאר נעלה ברום תביו, אין שני לו ואין לו ראשון ולא רמיו,
 וד בשחק ואמנתו בצביו, בזכי קר ברד יחד,
 יעידו יגידו בלם באחד, אחר ושמו אחר:
 שמו אחד ואין שני לנגדו, היה והיה והיה ואין עוד מלכה,
 מלא כל הארץ כבודו, משה פנים אין לפניו ולא סוף שחר,
 יעידו יגידו בלם באחד, אחר ושמו אחר:
 קדמו לקדמקא וצחק כל געלם, לא ישיב דה נבלם,
 אלהים תיים ומלה עולם, ומי ישיבנו והוא באחד,
 יעידו יגידו בלם באחד, אחר ושמו אחר:
 רם על דמים וחזק על עננים, מלך עליון וסולת לעוניה,
 אלהי האלמים ואדני האדנים, ועוף בלם באחד, יעידו יגידו אחר ושמו אחר:
 בבתוב בתורתך שמע ישראל אלהינו אחר, ונאמר וידעת חיים וחשבת
 אל לבכה כי היא האלמים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, אין עוד:

באות הדומה לאות של סוף תנא שלפניה שלא יקראם במהירות זו לנו אלא יתן ריח צניעה, כמו בכל לבבך, ואברתם מודה; וכן גם בכל תנא שתחלה אלף וסוף תנא שלפניה מ"ס יתן ריח צניעה, כמו בגנים את, ירושלים את, אלהיכם אמת, שאם לא יתן ריח צניעה תבולע אות בזה ויוטחת הדבנר.

לא ירים קולו בתפלתו, ואפילו בזמירות.

אסור ליגע בשעת התפלה בגופו במקומות המכוסים ולא בשער ראשו, גם אסור ליגע בטואת האוזן ובטואת האף.

בשעה שמתפלל, ובפרט בתפלת שמונה עשרה, לא יסמוך את עצמו בכותל או בידיו על העמוד שלפניו, שזהו דרך עגלות, אלא יעמוד באימה כעבד לפני רבו ראשו כסוף מעט למטה ידיו כפותות הימנית על השמאלית זו על גב זו. אף כשישב ומתפלל צריך להזהר שלא לסמוך לאחוריו ולא יהיה נוטה לזדדים ואל יפשוט את רגליו ולא ירכיבם זו על גב זו. יתפלל תפלתו דרך תחנונים כעני המבקש בפתח, ובנחת שלא תראה עליו כמשה. אך לא יאריך ולא ישוך בתבות יותר מדאי, אלא יהי דבורו כמו שסיים מדבר אם יהיה עומד לפני מלך ושר לבקש ממנו בקשה.

אל יחשוב בתפלתו שראוי הוא שיעשה הקב"ה בקשתו בעבור שיכון בה, אבל יאמר בלבו מי אני דל ובמה שיעשה הקב"ה בקשתי אם לא מרוב חסדיו שהוא מחנהג עם בריותיו. המתפלל עם הניצור אסור לו להקדים תפלתו לתפלת צבור.

זהו מלהפסיק משהתחיל ברוך שאמר עד סוף שמונה עשרה. ואפילו לדרך מטה אסור להפסיק. אבל לענות על קדיש וברכו וקדושה מותר להפסיק מברוך שאמר עד שמונה עשרה, וכן מותר לומר מודים דרבנן אך לא יאמר כל המודים אלא סורים אנטנו לך בלבד ולא יותר, וכן על ברכו לא יענה רק ברוך ה' הסבך לעולם ועד בלבד, ובקדיש לא יענה רק אמן, יהא שמה עד יחברך, וישתוק עד שיאמר סגן דאמירן בעלמא וענה עליו אמן, ועל התקבל ואיך לא יענה דבר, ובקדושה לא יאמר אלא קדוש קדוש וכו' וברוך כבוד וכו' ולא ימלוך ה' וכו'. גם על האל הקדוש ועל שומע תפלה מנחה לענות אמן, אבל לשאר אמן לא יפסיק. וכל זאת דוקא עד שמונה עשרה, אחרם בשמונה עשרה ענמה אסור להפסיק לשום דבר אף לא לקדיש וקדושה. ואם סיים שמונה עשרה, אז קודם אלהי נטור יכול לענות על קדיש וקדושה.

דברים שאינם מענין התפלה אסורים לדבר מהם בבהכ"ל אפילו אחר שמונה עשרה. והמדברים דברים בטלים בשעת התפלה והטוהגים שחוק והתול וקלות ראש בבהכ"ל מחללים תפלת ישראל וגדול עונם מנשוא.

קריאת שמע בכל יום ערבית ושחרית היא מטה מן התורה, ע"כ ידקדק סיטב בקריאתה לבטח כל התבות כראוי, ויקראנה בטעמיה כמו שהם בתורה וישים בה כל כונתו. ואם לא כיון לנו לפחות בפסוק ראשון ובשכמ"ו, לא יאמר, ויחזור ויקרא בלחש ובכוונה. כשאומר ה' אחד תהי כונתו שהוא השם יחיד ומיוחד בשמים ובארץ ואין עוד מלבדו. ולא יאריך באלף של אחד, אבל יאריך בחי'ת וכן בדל"ת, ויבטח היטב בדל"ת אך לא ידגישה יותר מדאי.

פסוק בשכמ"ו יאמר בלחש (מלבד ציה"כ שאומרים אותו בקול).

צריך להפסיק מעט בין בשכמ"ו ובין ואהבה, כדי להפסיק בין קבלת עול מלכות שמים לקבלת שאר המצוות. וכן בין היום ובין על לבבך, ובין היום ובין לאהבה יפסיק מעט, שלא יסא נראה היום ולא למחר.

בסוף ק"ש יגדף אליהם אל אמת ולא יפסיק ביניהם.
 בק"ש יש רמ"ה תבות, וכדי להשלים רמ"ה כנגד איבריו של אדם יכוין דעתו על מה
 שהחזן כופל ה' אליהם אמת. ואם קורא ק"ש ביחיד יאמר מקודם אל סלך נאטון
 ומשלים בזה מנין רמ"ה.

מי שקרא כבר ק"ש וצא לבהכ"נ ומלא לבור שקוראים ק"ש נריך לקרות עמהם פסוק
 ראשון ובשכמל"ו. ועוז שיקרא עמהם כל הפרשה ויקבל שבר כקורא בתורה.

תפלת שמנה עשרה אין להתפלל אלה בעמידה, ויכוין רגליו זו אל זו כאלו שתיבה
 רגל אחת. וכשמחיל ואומר ברוך יעשה כריעה בצרכים וכשאומר אתה ישתחוה בראשו
 עם גופו וכשאומר ה' זוקף בנתת. וכן יכרע וישתחוה כשיאמר בא"י מגן הצרחה, וכשיאמר
 מודים אנחנו לך וכשיאמר בא"י הטוב שמך ולך נאה להודות. אבל בשאר ברכות אסור
 לשחות לא בתחלה ולא בסוף.

בקומו להתפלל שמנה עשרה יש לחזור פניו לארץ ישראל, וע"כ אנחנו היושבים
 במערבית מפוגית של ארץ ישראל נחזור פנינו למזרח קצת באלכסון נגד קרן דרומית מזרחית
 ונמלא נגד ארץ ישראל.

לא יתפלל נגד המדאח ולא נגד ציורים שבכותל.
 זמן שאינו יכול לעמוד יושב במקומו ומתפלל, וכן מי שהוא בדרך בקרון מותר להתפלל
 מיושב, וחולה מתפלל אפילו שוכב על גבו.

אין להתפלל שמנה עשרה אלא בלחש, אבל יחתוך הדברים בשפתיו.
 אסור להפסיק בשמנה עשרה אפילו מלך ישראל שואל בשלמו, אלא יעמוד בטובה
 גדולה מתחלה עד סוף.

בסוף שמנה עשרה כשיאמר עושה שלום פוסע לאחוריו ג' פסיעות ביטויות ככריעה
 אחת, ועוקר רגליו השמאלית תחלה ופונה לשמאלו ואומר עושה שלום במרומו, וכשיאמר
 הוא יעשה שלום עלינו יפנה לימינו, ואח"כ ישתחוה לפניו ואומר ועל כל ישראל וכו',
 ויעמוד במקום שכלו פסיעותיו עד כדי הלך ד' אמות, ובצבור עד שיגיע ש"ץ לקדושה.
 מי שצא לבהכ"נ והקבל מתפללים שמנה עשרה, לא יכנס לבהכ"נ, כי אסור לעבור
 לפני המתפלל, רק יעמוד בחוץ עד שסיימו תפלתם דהיינו עד שיתחיל הש"ץ שמנה עשרה בקול.
 התפלל שמנה עשרה והשלים תפלתו ועומד אדם אחריו ומתפלל, אסור לפסוע ג'
 פסיעות עד שיגמור זס שאחוריו את תפלתו.

אסור לישב בחוץ ד' אמות של המתפלל שמנה עשרה, רק מי שהוא חלוש או עוסק בתורה.
 כשהש"ץ חוזר התפלה בקול אסור לומר תחנון ונקשות או לעסוק בתורה, אלא כל
 אחד מחויב לכוין בצרכות שמצד החזן ולענות אמן עליהן.

כשעונה נקדושה קדוש וברוך יש לכוין רגליו כמו בשמנה עשרה, ויגביה עיניו מעט
 למעלה באמירת קדוש וברוך.

על ברכת כהנים (או"ח ברכנו וכו') שאומר הש"ץ בחזרת ש"ע יש לו לקהל לענות, כן
 י"ה ר"ן. לאחר שסיים הש"ץ בתנת שלום.

טעה או נאנס ולא התפלל שמנה עשרה של שחרית, יתפלל במנחה שמים, ויחשב
 הראשונה למנחה והשניה לתשומין, דהיינו שיאמר אחר תפלה הראשונה תחנון ואח"כ
 יתפלל קטנים.

נאנס ולא התפלל מנחה, יתפלל בערבית שמים, הראשונה לערבית ואח"כ יאמר
 אשרי ויתפלל השניה לתשומין.

לא התפלל ערבית, יתפלל בשחרית שמים, הראשונה לשחרית והשניה להשלומין.
 לא התפלל מנחה בערב שבת, יתפלל בערבית שמים של שבת.
 לא התפלל מנחה בערב ר"ח, יתפלל בערבית שמים של ר"ח. ואם לא הזכיר יעלה
 ויבוא בראשונה והזכיר בשניה, נריך לחזור ולהתפלל.
 לא התפלל מנחה בשבת, יתפלל במוצאי שבת שמים של חול ויאמר אתה חוננתנו
 בראשונה ולא בשניה.

לא התפלל מעריב במוצאי שבת, יתפלל בשחרית שמים ואיננו מזכיר אתה חוננתנו.
 אין תשלומין לתפלה אלא בתפלה הסמוכה לה בלבד, ודוקא בזמן התפלה הוא משלים,
 אבל בשעה שאינה זמן תפלה לא. ודוקא אם לא התפלל מחמת אונס או טעות יש לה
 תשלומין לתפלה, אבל אם הזיד ולא התפלל אז אין לה תשלומין.
 יום שיש בו תפלה מוסף, אם איחר להתפללה עד זמן מנחה, נריך להקדים תפלת
 מנחה ואח"כ יתפלל תפלת מוסף. ואם הוא סמוך לערב ואין עוד שהות להתפלל שחיקו,
 יתפלל מוסף, וישלים של מנחה בערבית שמים.
 עבר כל היום ולא התפלל מוסף, אין לה תשלומין.

לא התפלל שחרית בשבת או בשאר ימים שיש בהן מוסף, לא יוכל להשלים תפלת
 שחרית בתפלת מוסף אלא יתפלל מנחה שמים, שזו היא תפלה הסמוכה לה.
 אם בא לבה"כ ומצא הנצור בסוף פסוקי דזמרה, יאמר צרוך שאמר עד מהלל
 בתשבות, ואח"כ יתחיל אשרי ותהלה לדוד עד מעתה ועד עולם הללויה, ואח"כ יאמר
 מזמור הללו את ה' מן השמים ומזמור הללו אל בקדשו עד כל הגשמה תהלל יה הללויה,
 ויאמר אח"כ ישתבח. ואם יש לו שהות יותר יאמר אחרי צרוך שאמר גם הודו לה' קראו
 עד והוא רחום וירלב עד והוא רחום שקודם אשרי יושבי. ואם אין לו שהות כלל לא
 יאמר רק צרוך שאמר ואשרי ותהלה לדוד ואח"כ מיד ישתבח. ואם הקהל התחילו כבר
 ישתבח, לא יאמר צרוך שאמר כלל וגם לא ישתבח, אלא יתחיל מיד עם הקהל ברכת
 יוצר אור ויקרא ק"ש עם ברכותיה ויתפלל שמנה עשרה עם הקהל. ואחר שמנה עשרה
 יאמר בפני עצמו הודו לה' קראו וגו' בלא התחלת צרוך שאמר ובלא חתימת ישתבח.
 אם בא לבה"כ בשעה שהנצור קוראים את ההלל יש לקרותו עמהם ואח"כ יתפלל.
 אם בא לבה"כ במנחה בשעה שהקהל מתפללים שמנה עשרה, יתפלל מיד עמהם
 ולא יאמר אשרי עד אחר התפלה, ודוקא אם יכול להתפלל ולגמור קודם שיגיע הש"ץ
 לקדושה, ואם לא, אל יתפלל עד שגמר הש"ץ חזרה י"ח ואמר קדיש. ואם יש לחוש שאם
 ימתין כל כך יעבור זמן מנחה או לא יוכל להתפלל ערבית עם הקהל, אז יתחיל להתפלל
 עם הש"ץ וכשיגיע ש"ץ לקדושה יאמרנה עמו מלה במלה ויכוין לגמור עם הש"ץ כל הברכות.
 ואם הוא ציוס תענית שהש"ץ אומר עננו בין גואל לרופא, לא יאמר עננו עם הש"ץ אלא
 יאמר אותו בשמע קולנו ויסיים בא"י שומע תפלה.

אם בא לבה"כ והנצור מתחילים להתפלל מעריב והוא לא התפלל עדיין מנחה,
 יתפלל מנחה בעוד שהנצור אומרים ק"ש וברכותיה, ואח"כ ישהה כדי הלך ד' אמות,
 ויתפלל עם הנצור שמנה עשרה של מעריב, ואח"כ יקרא ק"ש עם ברכותיה בלילה.
 בשבת וי"ט אם טעה והתחיל ברכות שמנה עשרה של חול יגמור אותה הברכה
 שחבר בה שטעה, ויתחיל אחריה בתפלת שבת או י"ט.
 טעה בשבת והתפלל שמנה עשרה של חול, לא ינא, ונריך לחזור ולהתפלל בתפלת
 שבת, וכן הדין ב"ט.

טעה והתנולל בערבית של שנת ישמח משה או אתה אחד או שהתפלל בשחרית שנה
אתה קדשת או אתה אחד או התפלל במנחה שנת אתה קדשת או ישמח משה, יאל ואלך
נריך לחזור ולהתפלל. אבל אם התפלל תפלה מוסף זיוקום תפלה אחרת של שבת, לא
יאל ונריך לחזר ולהתפלל תפלה הראויה.

טעה בהפלת מוסף של יום והתפלל תפלה אחרת במקומה, נריך לחזור ולהתפלל
תפלה מוסף הראויה ליום.

במונאי שנת מוסיפים אתה חוננתנו בזכרת אתה חונן. ואם שנה לאמר ונזכר
קודם שסיים הזכרה אף שאמר כבר ברוך אתה, חזר ואמר ומסיים עוד הפעם וחננו
מאתך וכו'. אבל אם לא נזכר עד אחר שהזכיר כבר את השם בסיום הזכרה שאמר ברוך
אתה יי, יתלים תפלתו ואלך נריך לחזור לאמר, מפני שיבדיל על הכוס. אך אם שנה
לומר אתה חוננתנו גטעם קודם שהבדיל על הכוס, נריך לחזור ולהתפלל ולהוסיף אתה
חוננתנו במקומו ואח"כ יבדיל על הכוס.

בהפלת מוסף של שמיני עזרת מתחילים להוסיף משיב הרוח וטוריד הגשם בזכרה
שנים קודם מכלכל היים, ואומרים קכה בכל התפלות עד הפלת מוסף של יום
ראשון של פסח, שאז פוסקים מלאמרו. אם שנה לומר משיב הרוח ונזכר קודם שסיים
הזכרה יאמרנו במקום שזכר, ואפילו אם סיים הזכרה ונזכר קודם שהתחיל אתה קדוש
אלך נריך לחזור אלא לומר משיב הרוח ומה"ג ומתחיל אתה קדוש. אבל אם נזכר כשסיים
כל הזכרה והתחיל זכרה שאחריה, נריך לחזור לראש התפלה.

אם ספק לו אם אמר משיב הרוח או לא, אם הוא צחוק ל' ימים ראשונים, נריך
לחזור לראש, מכאן ואילך אינו חוזר.

אם אמר משיב הרוח ומוריד הגשם בימות הקץ, נריך לחזור לראש הזכרה, ואם
סיים הזכרה חזר לראש התפלה. אך אם אמר משיב הרוח וטוריד ותוך כדי דבור
נזכר ואמר הטל במקום הגשם, אין נריך לחזור.

מתחילים לומר, "ותן טל ומטר לקרבה" בזכרת נדך עלינו בהפלת מעריב של יום
ט"ו אחר תקופת תשרי, ואלך פוסקים עד חג הספסח.

שכה ולא שאל טל ומטר, ונזכר כשסיים מנריך השנים, יאמר מיד ותן טל ומטר
לזכרה ומתחיל תקע נשופר. אבל אם כבר התחיל תקע נשופר ונזכר קודם שסיים שומע
תפלה, שואלו נשמע קולנו (ואם הוא יום חענית שנריך לומר עננו נשמע קולנו יאמר ותן
טל ומטר קודם עננו). ואם נזכר לאחר שומע תפלה קודם שהתחיל רנה יאמר ותן טל
ומטר ואח"כ רנה וכו', ואם נזכר אחר רנה קודם שעקר רגליו, חזר לזכרת נדך עלינו.
ואם נזכר לאחר שעקר רגליו, חזר לראש התפלה.

אם אמר ותן טל ומטר בימות הקץ, חזר לראש הזכרה, ואם כבר סיים הזכרה,
חזר לראש התפלה.

בעשרת ימי תשובה מוסיפים לומר בזכרה ראשונה של ש"ע זכרנו וכו' ובזכרה
שניה טי כסוד אב וכו' ובטורים ובתוב וכו' ובשים שלום בספר היים וכו', וחזרתים
זכרה בשלישית הטלך הקדוש תחת האל הקדוש וזכרה השנייה תחתים בלוי הטלך
המשפט.

שכה לומר זכרנו או מי כמוך או וכתוב או נספר, ונזכר קודם שחתם הזכרה אף
שאמר כבר ברוך אתה ולא אמר עדיין השם, חזר לומר זכרנו וכו', אבל אם נזכר
לאחר שחתם הזכרה ואף אם עוד לא חתמה טלה אלא שאמר ב' יי, אין נריך לחזור.

טענה נפלי'ת וסיים האל הקדוש ונתן כדי דבור. נזכר ואמר המלך הקדוש, יאל ואלך נריך לחזור, אבל אחר שהתחיל אתה חונן, נריך לחזור לראש התפלה אפילו מספק. טענה נפלי'ת ואמר מלך אהב נדקה ומשפט ונתן כדי דבור נזכר, אומר ג'כ המלך המשפט. ואם נזכר לאחר שתתם הנצרכה, אין נריך לחזור.

בר'ת וחה'מ מוסיפים או'א יעלה ויבוא בצרכת רצה. ויחיד ששכח לאמרו, אם הוא ר'ת בלינה בין ליל א' דר'ת בין ליל ב' אין נריך לחזור. אבל בשחרית ובמנחה אם נזכר קודם שהתחיל מודים, אומרו סס. ואם נזכר קודם שאמר השם מזכרת המחזיר שכינתו לניון, יחזור ויאמר יעלה ויבוא ויסיים עוד הפעם ותחזינה וכו'. ואם נזכר אחר שהתחיל מודים קודם סיום התפלה, יחזור לרצה. ואם השלים תפלתו וכבר אמר יהו לרטן אחרי וכו' אע"פ שלא עקר רגליו עדיין, יחזור לראש התפלה. שכה לומר יעלה ויבוא נחה'מ אפילו בערבית, נריך לחזור כמו בשחרית ר'ת. ש'ן ששכה ולא אמר יעלה ויבוא נחזרת התפלה והשלים תפלתו, אין מחזירים אותו, ואם לא השלימה, חזר לרצה.

יחיד ששכה נחתימת לומר ענגו בשמע קולנו ונזכר קודם שעקר רגליו, יאמרו באלהי נגור קודם יהו לרטן אחרי ובלא חתימה. ואם כבר עקר רגליו, אין נריך לחזור. וש'ן שטעה נחזרת התפלה ולא אמר ענגו קודם ברכת רפאנו, אם נזכר קודם שסיים ברכת רפאנו, אומרו שם ותחזר ומתחיל רפאנו, אבל אם כבר אמר בא' לא יחזור, אלא יאמרו בשמע קולנו ויסיים „בא' העונה בעת נרה ושומע תפלה“. ואם שכה גם שם, יאמרו ברכה בפני עצמה לאחר שסיים המנצ'ך את עמו ישראל בשלום. נט' באצ אומרים בתפלת מנחה נחם ה' בצרכת ולירושלים עירך. ואם שכה לאמרו, יאמרו אלל ועל כלם יתברך ובלא חתימה. שכה לאמרו גם שם; אין נריך לחזור. מי ששכה בנשוכה ובפורים לומר על הנסים במודים ונזכר קודם שהזכיר השם מזכרת הטוב שמך אפילו אמר ברוך אתה יחזור ויאמר על הנסים, אבל אם סיים הנצרכה או שאמר כבר בא' „י, אין נריך לחזור.

דיני אמן

על כל ברכה שאדם שומע בכל מקום יאמר ברוך הוא וברוך שמו אחרי שאמר המנצ'ך בא' „י, ואחרי שסיים המנצ'ך את הברכה יענה ויאמר עליה אמן. אמרו רז'ל גדול העונה אמן יותר מן המנצ'ך, ע"כ יתן האדם את דעתו לפיין על אילו ברכה הוא עונה אמן, ולא יענה אמן יתומה, דהיינו שאינו שומע הברכה ועונה אמן עליה, ואפילו יודע אילו ברכה היא שמנצ'ך המנצ'ך, מאחר שלא שמע אותה עניית אמן כזו נקראת אמן יתומה. גם לא יענה אמן חטופה, דהיינו שלא יחטוף וימהר לענות אמן קודם שסיים המנצ'ך. אך גם לא ימתין מלענות, רק מיד שכלתה הברכה מפי המנצ'ך יאמר אמן. ולא יענה אמן קטופה, דהיינו שאינו מוציאם היטב צפה עד שלא נשמע הנו'ן.

אם יש לצבור להתחיל באחו תפלה אחרי שסיים הש'ן את ברכתו או חזרו שלא לשכוח לענות בתחלה אמן על ברכת הש'ן קודם שמתחילים התפלה ההיא; כגון אחרי שברך הש'ן בא' המחזיר שכינתו לניון, נריך הצבור לענות אמן קודם שאומרים מודים ורננו, וכן קודם ושמו בני ישראל שאומרים בליל שבת יענו בתחלה אמן על מה שסיים

הש"ן הפורס סכת שלום, וכן קודם אמירת ההלל יש לענות בתחלה אמן על סיום חזרת שמנה עשרה, וכן בכל מקום שיש לענות אמן אין לשכחו ברהיטת התפלה. לא יענה אמן קצרה, אלא ארוכה קצת, כדי שיוכל לומר אל מלך נאמן, ולא ארוכה יותר מדאי.

העונה אמן לא יגביה קולו יותר מן המנצח. לא לבד על ברכות אלא גם על שאר תפלות ובקשות שאומרן החזן וחזנים זקן ואחריו אמן או ונאמר אמן, כגון על קדיש ויקום פרקן והכרזת ר"ת, יש להקפיד לענות עליהן אמן.

אין לענות אמן אחר ברכת עצמו, מלבד בבהמ"ז אחר ברכת בונה ברחמי ירושלים, אמן. אין כוונה אמן שיהי בכל הברכות, כי אחרי ברכות השנה והודיה, כמו ברוך שאמר וישחנה ומודים וברכות המצוות, כוונת אמן עליהן „אמת הדבר" (עו חייט ווזהר); ואחרי בקשות, כמו בפיוס הקדיש והכרזת ר"ת, כוונת אמן „יהי אמת" (עו ווערדע ווזהר); ואחרי ברכות שתחלתן בקשות וחתימתן בשנה להקב"ה, כמו הברכות האמצעיות שבשמנה עשרה וברכת רחם בבהמ"ז, זקן כוונת אמן „אמת הוא ויאמן" (עו חייט ווזהר חונד אערדע ווזהר), ר"ל השנה על השם יתברך הוא אמת ויעשם השם בקשת המנצח שתי אמת.

דיני קדיש

אין אומרים קדיש בפחות מעשרה זכרים שיהיו בני י"ג שנה ויום אחד, כי כל דבר שבקדושה כגון קדיש וברכו אין אומרים בפחות מעשרה.

האומר קדיש יאמרנו מעומד ובכיוון רגליו כמו בתפלת שמנה עשרה, וגם יפסע ג' פסיעות כשמסיים עושה שלום במרומיו. והשומע את הקדיש אם הוא עומד לריך שיאמר עומד, אך אם הוא יושב אין לריך לקום.

כמו שאסור לעבור נגד המתפלל שמנה עשרה כך אסור לעבור נגד האומר קדיש. האומר קדיש כשמחיל יתגדל, כורע, וכן באמן קודם יהא שמה, וכן ביהנצח, וכן בצריך הוא, וכן באמן קודם התקבל.

הפסוקים ועתה יגדל נא וכו' שאומרים הקהל כשפותח החזן יתגדל, יש לאמרו בלחש. ובין ישחנה לברכו ובין גאולה לתפלה שנערבית וכל מקום שאסור להפסיק אין לאמרו כלל.

כשאמר החזן בעגלה ובזמן קריב ואמרו אמן, יענה הקהל אמן, יהא שמה רבא וגו', וצריך לאמרו בקול ובכוונה.

יש להפסיק מעט בין אמן ליהא שמה, כי אמן מוסב למעלה שעונים אמן על מה שאמר החזן יתגדל וכו' ומן יהא שמה רבא מתחיל שנה חדש.

אחר שענו הצבור חזר החזן ואומר יהא שמה רבא, אבל לא יאמר אמן יהא שמה, שכבר אמר אמן קודם שאמרו הצבור ויהיה כעונה אמן ב' פעמים.

אין לומר קדיש עם החזן, ולכן אין לנגן עם החזן כשמנגן הקדיש.

אין פוחחים מן שבעה קדישים בכל יום, ע"ה שבע ציזם הללתיך (תהלים קי"ט).

קדישים שנהפלה לא יאמרו חלא גדול בר מנוה, אבל שאר קדישים יוכל לאמרו אפילו קטן שלא הגיע לחנוך.

הקדיש שאומרים על פסוקי דזמרה קודם זרכו אומרים אותו רק עד דאמירן בעלמא ואמרו אמן, וכן הקדיש אחר תחנון של שחרית, והקדיש אחר אשרי בתפלת מנחה, וקודם והוא רחום של ערבית ושמונה עשרה של ערבית, וקודם ויהי נועם של מולאי שבת, והקדיש אחר קריאת ההורה, והקדיש קודם תפלת המוספים, ונקרא קדיש כזה חצי קדיש. והשאר קדישים שנחפלה, כמו קדיש אחר וזה לניון בשחרית של חול, ושלאחר תפלת המוספים, ושקודם ויהן לך זמולאי שבת, אותן משלימים עד סוף אע"כ נקראו קדיש שלם.

הקדיש שאומרים על מזמורים קודם התפלה. או לאחריה או על שאר נוספות לתפלה, כמו זמיה מדליקין ופטום הקטורת ועלינו ושיר היחוד, אין אומרים בו התקבל זלוחהון וכו' אלא אחרי דאמירן בעלמא ואמרו אמן מתחילין מיד יהא שלמא וכו', וכן בקדיש שאומרים על דברי חלמוד חורה שבעל פה, ונקרא קדיש כזה קדיש יתום, בעבור שהיתומים רגילים לאמרו. ונוהגים לומר בסוף כל למוד משנת ר' חנניא בן עקשיא אומר רנה הקב"ה וכו' ואז מוסיפים בקדיש שאחריו לומר על ישראל ועל רבנן וכו' קודם יהא שלמא רבא, ונקרא הקדיש קדיש דרבנן. אלה קדישי יהוש וקדישי דרבנן הם שיאמר אותם האבל על אב ואם או מי שהוא יתהרנייט, ואם אין אבל או יתהרנייט בבה"כ יאמרום היהומים.

אם הרנה בני אדם בבה"כ אשר להם זכות לקדיש, אז יחלקו להם הקדישים וע"פ הדינים הבאים:*

בן שנעה גדול הנא לבה"כ יאמר כל הקדישים, אף אם שם בן שלשים או יתהרנייט. וכן בן שנעה קטן יש לו כל הקדישים, מלבד קדיש אחד אשר היתהרנייט זוכה לו. ואם יש הרבה יתהרנייט נגד כל הקדישים, אזי נדחה בן שנעה הקטן מפניהם. אורח שהוא בן שנעה נחשב כולו כחושב.

שני אבלים שוים, כגון שני בני שנעה או שני בני שלשים, יחלקו להם הקדישים, ויפילו הגורל מי מהם יאמר הקדיש הראשון.

יש שם בן שנעה גדול ובן שנעה קטן ועוד בן יתהרנייט, ולא נמנאו יותר מן ב' קדישים, אז יבאו לשנעה גדול ב' קדישים, ולקטן קדיש אחד, והיתהרנייט אין לו קדיש כלל. בן שלשים ועוד יתהרנייט, יבא לייתהרנייט רק קדיש אחד. ואם יש כמה יתהרנייט נגד כל הקדישים, אז נדחה הבן השלושים מפניהם.

יש אבל של אחר השלשים ועוד יתהרנייט, אז לייתהרנייט כל הקדישים, מלבד קדיש אחד של מזמור של יום שהוא לאבל.

יש חושב יתהרנייט ואורח בשלשים, אין לו לאורח אלא קדיש אחד. חושב בשלשים ואורח יתהרנייט, יש לאורח קדיש אחד גם אם עוד חושב יתהרנייט שם.

חושב ואורח ששניהם בני יתהרנייט, לא יבא לאורח קדיש כלל. הקדיש שאומרים אחר קבלת שבת הוא לעולם לייתהרנייט, בין שיום הייתהרנייט בשבת בין שהוא בערב שבת. ואם יש שני בני יתהרנייט האחד מערב שבת והשני משבת, זכה הייתהרנייט של שבת לקדיש זה.

האבל על אב ואם יאמר הקדיש י"א חדשים ונמנים מיום המיתה. והמנהג להפסיק באמירת הקדיש יום אחד קודם סוף י"א חדשים, למשל אם מת אביו י"ו מרחשון יפסוק ביום א' דסכות.

האבל בסוף י"א חדשים שלו כשיפסוק באמירת הקדיש יאמר כל הקדישים. ואם עוד יתהרנייט או בן שלשים שם, אין להם אלא קדיש אחד.

* שנים רבנה מקושות שחפשו בהם מנכא ספקדיים פאר כל האנלים ובני יתהרנייט יאמרו את הקדיש כולם נאודה אתה יעדון, ובתפת ע"י כך אקטו ונפו כטע פחלותות אנפלו בענין הקדישה נקדיש. גם כגאון יענ"ן כבר נשנע ברשאו למנכא הנה באתרו כמדורו דף קע"ד, ב': ,,בחלוקי דינין של ראשכבוים בענין מי הקודם לאמירת הקדיש ומי דוחה למי לא אטפל באן, דמלחא רמרגא בעלמא דוא, ומה טוב וישר מנרג הספרדים בזה שאם רבים הם כולם זוכים בו ואומרים אותו כאחד, ובטלה מחלוקת וטורח דיני דינים בדבר" עכ"ל. אך המנהגים מנכא זה יש להם לכוזר שלם ילעקי כולם נכדעשת קול ונחפזון, כי מרי קלי לפ שחפשי, רק אחד מן האנלים הוא יאמר את הקדיש בקול ונמתון מתון והאזרים יענו עשו נלחא מינכ כתיכא.

הנהגת שליח צבור.

יודע כי תפלתו במקום קרבן היא ונשלמה פרים שפתינו, וא"כ הש"ץ העומד לפני החזה להלץ בעד קהלו הוא דוגמת הכהן המקריב קרבן העם, וע"כ צריך שיהיה דומה לכהן בכל מדותיו וראוי והגון לשרת עבודה הקדש הזאת, שיהיה עניו וכשר מעללים ומולתר בשם טוב ואהוב ומרצה לקהלו. ויהי קולו ערב, והעולה על כל שצריך להיות ג"כ רגיל בקריאת תורה ונביאים וכתובים ומגין בכל הזכרות ותפלות ופיוטים של כל ימי השנה.*

יחזור הש"ץ פעם בפעם על התפלות והפיוטים עם פירושיהם ונגוניהם, כדי שיהיו שגורים בפיו.

לא ירד הש"ץ לפני העמוד בצגדים קרועים או מלוכלכים, וטוב שיהיה לו מלבוש מיוחד להתפלל בו לפני העמוד וגם מנפת מיוחדת לשם על ראשו בתפלתו. וצכל עת שמתפלל לפני העמוד יתעטף בטלית ואף בלילה.

ש"ץ המתפלל לפני העמוד יש לו להזהר עוד יותר מן היחיד בכל דיני הגהנות בתפלה הערוכים למעלה. וכל עת שיתפלל לא ישב אלא יעמוד על רגליו באימה וזיראה ויהיו רגליו מכוונות תמיד זו אל זו וידיו כפופות הימנית על השמאלית, ויעמוד בלי סמיכה ומשענת ובלי כדנד גופו, ולא יסתכל בשום אדם, ויפנה לבו מכל הרעור זר, אבל תבי כל מחשבתו על כיוון תפלתו להיותה טהורה והגונה להוציא בה את הרבים ידי חובתם. ויתפלל במחון ובנחת מלה במלה לפי פירוש המלין ובדיוק האפשרי.

כל הזכרות שמתפלל הש"ץ בקול רם יזהר בהן להפסיק בדבורו אחרי הזכירו את השם כדי שחלל הקהל לענות ברוך הוא וצ"ש, ובסוף הזכרות יפסיק כדי לענות הנזכר אמן עליהן. וכן בכל מה שצריך הקהל לענות אחריו יפסיק הש"ץ בדבורו, כמו בקדושה לא יתחיל לומר לעומתם עד שענו הקהל קדוש ק"ק. ואותן התפלות חמירות שעונים הקהל בפסוק על פסוק שאמר החזן לא יתחיל לומר פסוק חדש עד שגמרו הקהל בעניית פסוקם.

סופי התפלות והזכרות הפרטיות שאומר אותן הש"ץ בקול יזהר בהם שלא לכפלים, ר"ל שלא יאמר עד סוף בלחש עם הקהל ואח"כ יחזור למעלה לאמרו עוד הפעם בקול, אלא ימשוך בתפלתו יותר מן הקהל כדי שצסיום תפלת הקהל הוא יעמוד באותו ענין שצריך לאמרו בקול. ויכוין שיתחיל סופי תפלות כאלה תמיד עם אותו הענין היוצר קרוב לחתימה (כגון בסוף יוצר אור יתחיל בקול עם הפסוק אור חדש), ולא יתחיל בהרבה למעלה ממנה, מפני טורה הצבור (ס' תמידים ס' ר"א).

כשיחזור הש"ץ ש"ע בקול רם יאמר קודם לכן בלחש אדני שפתי תפתח, אבל בסוף לא יאמר אלהי נגור אלא יסיים עם ברכה ישראל בשלום.

ברכת כהנים (א"א ברכנו וגו') יאמר בחזרת ש"ע רק בתפלת שחרית ומוסף, ולא במנחה, חוץ מתענית נצור שאומר אותה גם במנחה. וצ"כ אומר אותה גם בנעילה. כשיאמר ברכת כהנים ישתחוה נגד ההיכל כשאומר יברכך ה', ובחזרת וישמרך יטה

* ואם יהיה חיש לפרכו אחר כללול קולו מתהלל ואינו יודע ספר ולא יכין עם שמתפלל ואף אם הוא זקן, יש אחר שאין קולו נעים אבל טבין עם אבוא חומר ואף אם הוא נער כן י"ג שנה, ודאי זה הנער קודם לזקן, כי טע חיעיל לנו אגת קול הצבור אחר לא יודע על טע הוא שאג. והכלל אחר כל מי שאינו טבין טע שמתפלל אין להגותו לירד לפני החבה (ס' תמידים ס' תצ"כ) ויד יכורה כעאמר אם כל די לרע"ע עשאנו ס' ל"א). גם לתת עין על פתי ל"ד אל ס' זנע עופר, והלואי שכל חזן יקרא את כל הספר הכוא ויאז על פיו את דרכיו.

ראשו נגד ימינו, ונתנתו יאר ה' פניו אליך שוב ישתחווה נגד ההיכל, ונתנת ויחנך יטה ראשו לשמאלו, ונתנת ישא ה' פניו שוב ישתחווה נגד ההיכל, ונתנת אליך יטה ראשו נגד ימינו, ונתנת וישם לך יטה לשמאלו, ונתנת שלום שוב יטה לימינו.

וזיוס שיש נשיאת כפים אז החזן אחרי שסיים הטוב שמך ולך נאה להודות יאמר בלחש או"א ברכנו וכו' עד מפי אהרן ובניו, ואז יקרא בקול בהגים, ויאמר בלחש עם קדושך כאמור (ואם אין שם אלא כהן אחד לדוכן אז לא יקרא כהנים אלא יאמר הכל בלחש עד כאמור) ואח"כ יקריא לכהנים יברכך ה', וכו' מלה אחר מלה עד שסיימו הכהנים את דוכנם. ויאר החזן שלא להקרות לכהנים חנת יברכך עד שגמרו הקהל לענות אמן על הנצרכה שזרכו הכהנים, וכן במלת ישא, יאר, וכן שים שלום יזרר שלא להתחיל עד שיגמר אמן מפי הקהל על מה שזרכו הכהנים. אבל הוא לא יענה אמן גם לא יאמר פסוקים עם הקהל.

אם הש"ץ כהן ויש עוד כהנים אחרים בזהכ"נ, הש"ץ לא ישא את כפיו וגם לא יאמר או"א ברכנו וכו' אלא ישתוק, ויעמוד ישראל אלנו שיאמר או"א ברכנו וכו' בלחש ויקרא בקול כהנים וגם יקריא לכהנים את ברכתם ואחר שסיימו הכהנים יחזור הש"ץ ויתפלל שים שלום וכו'. ואם אין כהן בזהכ"נ אלא הש"ץ, אז כשמתחיל רצה יעקור רגליו מעט ויתפלל עד ולך נאה להודות ויעלה לדוכן ויברך ברכת כהנים, ויקריא לו אחר יברכך וכו' ואח"כ יסיים הש"ץ שים שלום.

ש"ץ שנחלש ולא יכול לבגור את תפלתו, יעמוד אחר במקומו ויתחיל ממקום שפסק הש"ץ. ואם הוא בש"ע בברכות אמנעיות, יתחיל האחר מהחלת הנצרכה שפסק בה הש"ץ, ואם היה בג' ברכות ראשונות של ש"ע, מתחיל מראש ש"ע, ובג' ברכות אחרונות מתחיל מן רצה. כשיקרא הש"ץ בספר תורה יזרר שלא יקרא בעל פה אפילו תצה אחת, אבל יקרא הכל מתוך הכתב.

ש"ץ המאריך בתפלתו בנגונים, אם עושה לשם שמים לכבוד היום ולתת ננעימותו הודאה להשם ית', תבוא עליו ברכה. אבל המשמיע קולו לכבוד עזמו למצוא חן בעיני השומעים הוא מגונה ונקרא חונף.

כשמנגן הש"ץ בנגונים יזרר שלא להפריד באלה את התנות הנצרכות לחזור ולא יחבר תבות הנצרכות להפרד, גם לא ימשוך ויאריך באמצע התבות כדי שלא יקלקל משמעת הדברים, וכן אל ימשוך הנגון בסוף הברכות יותר מדאי, כדי שלא יבוא הקהל לענות אמן חטופה. אבל יערוך כל נגינותיו בהשכל ובדעת שיהיו מכוונות לתבות ועולות יפה לחוכן כל תפלה ותפלה ופירושה. ובכל זאת לא ירצה כל כך בנגונים, מפני טורח הנצבור. (וראה ע"כ עיני תפלה דף רנ"ד ע"ב.)

קודם שיתחיל הש"ץ להתפלל לפני העמוד יאמר תחנה זו:

אָנָּה יי אֱלֹהֵי וְאַלְהֵי אֲבוֹתַי, הָיָה לִי לְעֹזְרָתִי בְּשָׁעָה שְׂאֵנִי עֹשֶׂה לְהַתְּפַלֵּל עָלַי וְעַל-עַמִּי בְּיַחַד יִשְׂרָאֵל, וְהָסֵר מִפְּנֵי קְלִטְיִי מַחְשָׁבוֹת זְרוֹת וְכָל-סִינֵי חֲרָדָה שֶׁלֹּא יִקְלְבוּ סַחְשָׁבוֹתַי, וְתִדְלִי בְּרַב לִבִּי שִׁתְּהִי כְּגַתִּי לְשִׁמְךָ הַקְּדוֹשׁ וְיִתְּנֵהוּ בִּי יְצֵר הַטּוֹב וְאֵל-יִשְׁלַח בִּי יְצֵר הַרַע, וְתֵן בְּלִבִּי אֲהַבְתָּה וְיִרְאַתָּה לְעֹמֵד לְפָנֶיךָ וּלְשִׁרְתָּהּ וּלְשׁוֹרְרָהּ בְּשִׁמְךָ, וְהִיזֵן לְרִצּוֹן אֲסִרֵי פִי וְהִגִּיזֵן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי אָמוֹן:

דינים

איבער

ציצית, תפלין, תפלה ח"ו.

אין דייטשער שפראך בעאַרבייטעט.

דיני ציצית.

עו חיוס פפליכט זיינען יעדן בר ישראָל, חויסער דעם טלית, ווהאיט און בוקס ווהארענד דעו בעטענו זיך צוהאלטן, נאך חיון קליינע פיערעקיגע ווואלענע קרער בויאוואלענע געווענד, און דעמען פיער עקען ציצית זאגעברעכט זיך, וואלע טאגע פאקס חויסעסטהען דעו אקאגענו און כח לוס ניעדערלעגען דעו זאגענדו חויל דעם העארע לו טרעגען, דהאיט ער זען וואלעליט דעו וויכטיגע געבטע בעפאנגע: **ועשו להם ציצות על כנפי בגדיהם לדורתם**, ויח וואלען טוה פארען און דען עקען זיהרער קליידער העבען" (צמדבר טו, ל"ח).

דיעזע געווענד — געוועהנליך אַרבע פּאַפּות גענונגט — זאל ווענגעטענו $\frac{3}{4}$ עאלען זאגע חונד $\frac{1}{2}$ עאלע כרייט ויין, חונד דעו אהעם דעמען בידער טוואטערבאקטסער לואואטען ניכט סאמלער זאלו דיע ווייטע דעו חויסנטיטענו. און דען פיער עקען זאלו דעו זאך, דורך דעו און דיע ציצית ליעהט, זען געטשעלען ווערדען, דעם עו פאקס וויאע דער ברייטע זעוועהל וויע דער זאגע דעו קליידע חיון לאל ענטפערט חיוס.

און דעו בעטשענדגע טרעגען דיעזע אַרבע פּאַפּות געוועהנע און און דיע קליינע קנעכען זעבאָר זיע געהאָרן ספרעלען קענען.

דעו אקאגענו, נאכדעם און זיך געוועטען העט חונד עו טאג חיוס, פרגרייט און דיע ציצית דעו אַרבע פּאַפּות חונד ספריכט דהריבער דיע **בְּרָכָה: בְּרָךְ אֱתָח יי אֱלֹהֵינוּ מִלְּפָנֶיךָ קְדוֹלַם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת צִיצִית: לֹאֲתָר חָבֵר אִם אִתְּךָ דיע צִיצִית חונטערזען, זכ זיע חויל נאך חיון גוטעם לוסטאנדע זיך. און אהע דערוס דיע פערווערעגען פארען געהאָרן חויזחיינענדער חונד חונטערזע זכ קיינער דעפאָן זאגעריטען חיוס. הויפט זאכליך זעהע און חונטען, דע ווען דיע פארען דורך דעו זאך געלעגען זיך, נאך; דען ווערע דערט ווען חויל נור חיון פארען לעריטען, זען דערן און דיע **בְּרָכָה** ניכט זעגען, זאנדערן אום פיר דיע לעריטענע ציצית חיינע נייע זאכריקען.**

דיע טרט, וויע און דיע ציצית און דעו אַרבע פּאַפּות, וויא חויל און דעו טלית זיך אהעט, חיוס פאָלגענדע. און נעהאע פיער ווייסע וואלענע פארען — דיע חייגענו לו דיע זעם לועקע געטשענען ויין איטען — דרייז פארען דערזעלבען יעדען ווענגעטענו פאָן זעבעני חונדלואנליך דויאענכרייטען זאגע חונד דען פיערען פארען זעהגעפארע פיערליך דויאענכרייטען זאגע חונד ליעהע זיע חוס דיע האַלפטע דורך דעו זאך דער עקע; נעהאע דען דיע פיער פארען דער חיינען האַלפטע חונד קניפּלע זיע און דער עקע דעפּעלט חייבערהיינענדער, ווערדן עו זאָנען זאָל פארען ווערדען. היערליך

דיני תפלין

פלוטען און און פאר קריאת שמע מן דיע טטעלע ויהי אנו לשלום פארבע זך
 ניאט און אוןאטלעבע פיער ציציות מין דיע זינקע הענד לויטען דען רינג - חונד קליינפלינגער
 חונד הולט יז זך ווהרענד דען גחלען קריאת שמע. ביי'ס לעזען דער פראש ציציות ער
 גרייט: און זיע חוץ איט דער רעכטען הענד חונד טויעט זיע מן, חונד ערוט ביי דער
 טטעלע נאקדים ונחמדים לעד און זיע, נחמדעס און זיע געקיסט, וויעדער און זיע.
 און היטע זיך, דיע ציציות דורך בעטאטלונג לויט ענטווייהען קדער חלו גלייבליכע
 זענען לויט בעההנדעלן.

דיני תפלין

נחמדעס און זיך איט דעס תפלין חוזהילוט הקט לעגט און דיע תפלין מן; ווייל און
 נחמד ביי הייליגען פערריכטונגען חיאמער דיע טטיגערונג בעתכחצטען זעלן (מעלין נקדס),
 דיע הייליגקייט דער תפלין זכער גרעסער זעלן דיע דער ציציות חויה.
 קטאמען יעדעך דיע תפלין עהער לויט הענדען חלו דעו תפלין, זך אוס און חוץ לערוט
 דיע תפלין לעגען חונד דען דעו תפלין חלניעהען; דען וועלכע מצורה לערוט לויט הענדען קטאמען,
 דיע זעלן און חוץ גלייך חויהיכען. ען חויה דעהער לויט בעתכחצטען, ווען און תפלין חונד
 תפלין מין חיינעט זעקען בייחמאמען הולט, דעס און דיע תפלין חונטען מין חונד דעו
 תפלין דערין לעגט, דעו און דען חנדרען טעג דעו תפלין לערוט מין הענדען בעקטאמען.
 העס יעמער תפלין ביי דער הענד, זכער קיין תפלין, זך לעגע ער פאר חלוצען דיע
 תפלין מן. דעו תפלין קען ער דען טעפער נחך ווען ער ען ערהולט חלניעהען.
 דיע בעטטיאמען זייט, ווען און דען און דעו און דען חלוצען דערין, חויה, ווען דער
 טעג טען זך ווייט ערהעללט חויה, דעס און זיינען פריינד, איט דעס און בייחולטען חויה
 געהען פלעגט, מין חיינער ענטפערונג פון פיער עלטען ערקענען קען.
 בעגיבט און זיך פרייהאטענען חוין חיינע רייזע, זך דערין און, חכוהעל ען נחך ניכט
 זייט חויה, לויט הויע תפלין לעגען — יעדעך זעהען ברכה, חונד אוס און דען זעבאר ען
 געהעריג טעג חויה, דיע געהויע (צ'ית) דער תפלין בערהרען חונד דיע פארעטריעבענען
 ברכות דעריבער ספרעכען. ווער מין חיינעט זעלען פלוצען דיע רייזע מין חיינעט וועגען
 אפעס, נעהאע זיך מין חצט, דעס ער ניכט חיינטלעכע.
 לערוט ווירד דיע תפלה של יר חונד דען דיע תפלה של ראש חנגעלעגט. ביי'ס חני
 לעגען דערוועלכען אוס און מין גערענקען העכען: „דעס חוני גחטט געבטען העס, דיע פיער
 חבטיסטע (פראש) שמע, ויהי אם שמע קדשלי חונד ויהי כי יבא, דיע מין דען גע-
 הייען דער תפלין חיינגעטלעכען זינד, סתמיד חוס דען חרס געגענחייכער דעס הערלען חונד
 מן דען קעסן געגענחייכער דעס געהירנע חלולעגען, ווייל דיעע חבטיסטע זעוועלען דיע
 חיינעט געטעטע ווען חוץ דיע ערלונג חויה דער עגיפטעטען טקולעעריי ענטהעלעטען, דעו
 וויר חוני דיענער לויט גרונדוועהרהייטען חונוערער רעליקטן טטעט ערהיינערן חונד חלוצעניט
 חיינגעדענק זיען, דעס גחטט דער חיינליגע גחטט חויה חונד זיינע אפעס זיך חייכער חלוצען
 ערטערעקט, חוין דעס וויר חונוער הערן חונד חונוערן זין גחלן זיינע דיענטע ווייהען.“
 דער בעטטיאמען פלוצען, מן דען דעו צ'ית דער תפלה של יר חנגעלעגט ווערדען אוס
 חויה זען זינקען חבנערער, דען ווען דעו פלייט ערהעכען חויה, אעהר נחך דעס עלבחגען חלו
 דער טולטער לויט דערט לעגע און דעו צ'ית זך חוין, דעס דעסען הינטערע זייטע, ווען דער

דיני תפלין

רעמען (רצופה) דורכגעהט, נאך קבען, חונד דעסטן פארדערע זייטע נאך דער האנד לז געט
 ריכטעט מיט, חונד ריקע דאז ג'ית חיין וועניג היינוקרטן, זך דעס, ווען אמן דען טרפ האנגען
 אקסט, דעוועלכע גערעדע געגען דעו הערן זיך נייגט. חוץ חכטע אמן דמרוץ, דעס דעו
 ג'ית חימאער פֿעטס זן דעס יד - פֿאראיגטן קנחפעט (קשור) דער רצופה זייטע.

דיע תפלה של ראש מיט זך חוס דען קטפן טלואגען, דעס דער פֿארדערע רחנד דעו
 ג'ית ניכט ווייטער דערמאכ קאז בוי זאך חכטאנגע דעו הויפטדחמערע זן דער איטטע דער טטירנע רייכע.
 דער הינטערע רחנד דעו ג'ית דערן בוי דעהין רייכען ווען ביי זייגליגען דיע הירכטקלע נאך ניכט
 פֿערקנאכערט מיט (דיע זאגעמאכטע פֿענטמאנעלע). דעו געזע ג'ית אום קאז חוץ דעס הויפט
 התחילי זיטלען חונד דערן ניכט דחשן חוץ דער באקסטן טטירנע זעגען, ווערויך אמן וועהל
 לז פֿכטען העס; דען ווער דיע תפלין חוץ דיע באקסטע טטירנע זעגט, דער אחכט זיך דעס
 פעלטער זינדע טאדיג - ער העס דעו געכטט פֿען תפלין ניכט בעפֿאנגט חונד העס חוץ
 דורך דעו פֿערגעבליכע ספרעכען דער גֿרקה (זרכה לבלה) דען נחמען געטטע ענטווייהעט.
 דער קשור פֿען דען רצופה דער תפלה של ראש אום חוץ יענער ערהעכענען טטעלע
 דעו הינטערהויפטע זיטלען, וועלכע קבערהמאכ דער נחקעגרוכע דעס געוויכטע געגענויכער
 זיך בעפֿינדעט. דיע רצופה דער תפלין של ראש וועלען דעהער ענגע חוס דען קטפן טי
 סויעטען, דמאיט דער קשור ניכט חין דיע נחקעגרוכע פֿעלעט.

דיע תפלין איטען חוץ דער באקסטען הויט דעו חראטו חונד דען באקסטען העטערען דעו
 קטפעלע זעגען חונד דירפֿען דורך קיין לויטענדיג דחפֿען חכגעווענדערט זיין.

דע אמן ביי יעדער סאנה דיע גֿרקה ספרעכען וועלן בעפֿער אמן דיע סאנה חוויזיכט,
 זך אום אמן ביי תפלה של יד וקבאוד אמן דעו ג'ית חוץ דען געהעריגען טרס דעו חראטו
 געברחכט העס, עהע אמן ע איט דער רצופה פֿעטס חזליעהט, זאגליך דיע גֿרקה ספרעכען:
 ברה אלהינו יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו בסצותיו, וצגנו להפיה תפלין. דען ערוס
 ליעהט אמן דיע רצופה לז זך דעס דעו ג'ית פֿעטס זן זיגען פֿאחטע חיליגען, חונד אחכט
 דען איט דער רצופה זייעבען חוויקעלונגען (גריכות) חוס דען טרפ פֿעס עכאנגען חבווערטו
 בוי זאך הענדגעלענקע. פֿען דען זן ווייטער דעהגע אמן דיע רצופה בוי זיכער דיע הענד
 חונד אחכע חוס דען איטטעלעגער חכעראמאן דריי חוויקעלונגען, נחאליך לויי חוס דעו חונטערע
 זן דער האנד טלועגענדע גיעד חונד חיינע חוס דעו איטטלערע גיעד חונד ספרעכע דחכי
 דיע דריי פֿערוע זאדשתיף לי חז"ל. דייעו דריי זעטטערע גריכות געטעהען חכער ערוס
 נחדעק אמן דיע תפלה של ראש חנגעלעגט העס.

ביי'ס חלונגען דער תפלה של ראש העס אמן גליך ביי'ס חוילעטלען דעו ג'ית דיע
 גֿרקה לז ספרעכען: ברה אלהינו יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו בסצותיו, וצגנו על
 סצית תפלין חונד דמרוץ ברה שם גבור מלכותו לעולם ועד, דען ערוס ספכטנט אמן דיע
 רצופה פֿעטס חוס דען קטפן.

אמן היטע זיך זקרגעפֿאטיג, לויטען דעס טלונגען דער תפלה של יד חונד דער תפלה של
 ראש עטווען חנדערען חזו דיע דעו געהעריגען גריכות לז ספרעכען. העסטע אמן חווי פֿערי
 געסענהייט עטווען חנדערען חוילעטען גערעדעט, זך אום אמן זיכער דיע תפלה של ראש
 חוץ דיע גֿרקה פֿען תפלה של יד נחמאמאן וועידערהטען, אמן אום דען נחאליך דיע בייידען
 גריכות: להפיה תפלין חונד על סצות תפלין זעגען.

זעלכט ווען אמן וועהרענד דעו תפלין - טלונגען קדיש חדער קדיש החרט, זך דערן
 אמן ניכט דמרוץ טנטווערטען, זענדערען חערע טוויגענד איט חנדחכט לז, ווען דיע זיכריגע

דיני תפלין

געמיינדע פאנסווארטעט. חייב פארוואקסער, דאס און חוץ קדיש קדיש אינגעלעך און טעם האטטע, כרויכט און דיע ברכה לתפלין ניכט לו וויעדערהאלטן.

און טייטשענע דיע תפלין ניכט חוץ זייערע וואקענע הערני, זייערען נעהמע זיע איס דער הונד הערני חונד קיסע זיע חוץ הייליגעס פאנסטען געגענטסטאנד.

דיע תפלה של ראש דערין און ניכט עהער חוץ דעם וואקענע נעהמען ביו און תפלה של יד טעגענעם העם. האטטע און חבער זייערע הייליגע ווייזע תפלה של ראש פאר תפלה של יד הערויגעלעך, זי דערין און זיע דעסוועגען דאך ניכט לערנס פאנעטן, זייערען אום זיע חוץ דער הענד טהון חונד איס עטוואס לו דעקען, ביו און תפלה של יד טעגענעם העם; דען דיע תורה בעפעיהוט חוידריקליך גקשרתם לאות על ירך, "דוח זקלואט זיע חוץ ליבען און דייע הענד ביידען", חונד דען ערום זייד לטקפת בין עיניך, "זקלואט זיע חוץ סטירכע בונדען לויסען דייע חויען קאממען!" (דברים ו' ח'). און אונזע זיך דערין און דען וואקענע דער תפלין ערקעננע וואקענע, וואוהין און יעדע דער ביידען תפלין אענט, דאזיט און זיך ביי דעם הערויגענעהמען דערוואכען ניכט זייערע.

האט יעמאנד דען געברויך, דיע תפלין לו הייעע פאנעטען חונד זיך איס דענוואכען חוץ דיע זייערען לו געהען, זיך אום ער, חייב פארוואקסער ער און חוידריקען פאקטען פארבייגעהט, דיע תפלין פארדעקען.

חייב און חוץ דעם פאנסווארטע, זיינע דער תפלין ניכט אפגען לו קאנען — דאס און לו. ב. זיינע פאן דען ביידען תפלין פארואקערן האט חונד זיך עבען קיינע זייערע פאר סתעפען קאן, קדיש דאס און דער טעלען, וואו דיע תפלה יסלען זאלן זיינע וואוידע זייט, דיע דען פאנעטען דערוואכען ניכט זייערע — זיך אענט און בואס דיע זיינע דער תפלין וואכע און אענטען קאן. חוץ זיך אענטען פארוואכען סטירכע און, ווען און נור תפלה של יד אענט, דיע ברכה לתפלין; קאן און חבער בואס דיע תפלה של ראש אענט, זיך אום און דאריבער דיע ביידען ברכות לתפלין חונד על סגות תפלין זייען.

ווען דיע רצעה דער תפלה של יד דאך זייערען זיך קארן געווארדען זייט, דאס זיע ניכט אענדען לו פאן פריכות חוץ זיך חונד איסטעלפליגער חוידריכט, זיך אענט און חוץ דען זיך וועגער חוץ זייערע פריכות און יעדע פאנעטען חוץ דען איסטעלפליגער דיע דריי פריכות אענטען קאן. דאך אום און זייערען סטירכען, זיך זייערען חוץ אענטען זייע רצעה לו פארענעמען.

דיע זייער עקען דען בייט זייערען פאן תפלה של ראש וויע תפלה של יד איסטען חוץ קוואטער בילדען. חוץ זי און דערין בעדעכט, דאס דיע בייט וויע חוץ דיע חויענענישע דער רצעות זייערען זייערען געטווארלט זייערען דיע סווארלע ווייע דער רצעות אום זיך זענען און דיע תפלין און האט נאך חויענען לו געקעהרט זיין.

חוץ קדיש פאנע דען סטירכען דען פארען גקשרתם לאות חוץ בעריהרע און לערנס דען בייט פאן תפלה של יד חונד דען פאן תפלה של ראש חונד קיסע דיע האנד. חוץ זייערען בעריהרע און וואוהערען דען געבעטען זענען דיע תפלין, לוס ליבען דאס און זייערען ניכט פארנישט, חונד נאךר חוידריכען לערנס זיך יד חונד דען של ראש.

דיע תפלין דילען נור איס זייערען קארפער חונד חוידריכען זענען געמיטהע טעגענעם אענדען חונד אום און חוץ זייערען זייערען זייערען דען קארפער חונד חוידריכען ריכטיג דער געבראכען חוץ דיע תפלין בעהעררען, זיך זענען און איס דענוואכען געטאקט זייט. ווען דערין און קארפעהייט דער חוידריכען זייערען זייט פאקס תפלין פאנעטען

דיני תפלה

והתבודד דיע לייט לוק געבעטע דין זייט זיין און קיין געטעלעס קודער תרבייט בעי
 זינען, ביי און ערום געבעטעט העט. אויך דערין און פאר דעם אהרנגעגעבעטע ווערער
 ספייזע נאך טרענק געניעמען, עז זייען דען אעדיקטאמענטע קודער בוקסענו וועסער.
 ביי'ס געבעטע אום און פאןאסטענדירג חונד ריינליך פאנגעקליידעט זיין. אויך וועסע און
 פאר דעם יעדעוואהליגען געבעטעט לוערוס דיע הקודע, חונד גרייפלע און וואהרענד דעו בעטענו
 ווערער אויך דען קאפן, נאך חין דעו קהר, נאך חין דיע נאיע, נאך ען וואלע קארפערטהיילע,
 דיע געוואהנליך איט דען קליידערן בעדעקס זינד. זיבערהויפט בעקבעטעט און טאנען חנסטענד
 דעו קארפערז חונד טאנען קארעכט דעו גייסטע. און בליקע דערופ ניכט חוס זיך הין חונד
 הער, סטיילע זיך חונד ניכט אויך דיע פראע, זינדערן האלטע דיע הקודע, דיע רעכטע אויך
 דיע זינקע געלאנגט, געגען דיע ברוזט לוחאמען חונד ספרעכע זיך חין רוהיגער, דעוואטהעלענער
 סטעלונג זיינע געבעטע דייטליך, קבער ניכט איט ערהעבענער סטיאמע, אזוי פאר דעם העררן
 דעו וועלטעלען.

און בעטע ניכט חויווענדירג חונד ניכט איט זיבערהויזונג, זינדערן טרענע זיינע ווארטע
 אזוי דעם פארזיגענערען געבעטעלע (סדרה) טאנען ספרחצריכטיג חונד געהאריג בעטענט חונד
 זיך חין דער רעדע פערבונדען קודער געטרענט פאר, וויע עז דערען זין ערפארדערט. בעי
 זינדערז העט און ביי זינען ווארטערן, פאן דענען דעו זיינע איט דעוואלבען בוכטעטען
 ענדיגט וואסיט דעו פאנגערע טעלענגט (וויע ז. ב. יי. ימלה, בקל לבדי, ואברתם מהרה
 הפודש סבת), קודער ווא דעו זיינע איט **א** טאנעט חונד דעו קודערע איט **א** טעלענגט
 (וויע ז. ב. געשיתם אותם, ורחם אתה ששוקרישים אותה, ומברכים אותה), ועדה דערזין לו
 חכטען, דיע ענד חונד טעלענגטעלעטע רעכט דייטליך חוילוטספרעכען, דעוואט ניכט דער
 טעלענגטעלעטע דעו לוייטען ווארטע חונהארבאר ווערדע.

והתבודד און איט קודע פאמיר פאנגעפאנגען העט דערין און ביי נאך פאמיר עשירה זיין
 געבעטע איט ניכט חונטערכעכען. באלען חויל קדיש איט אמן יהא שמיה מ'ו קודער חויל
 קודע איט קודע יי הקבדו לעולם ועד קודער חויל דיע קודעה איט קודש קודש מ'ו חונד
 איט קודע כבוד יי סמקוסו לו חונטעכטען חויל ערלויבט, חונד חויל דיענו ער חין דעם
 פאנע דעם און נאך ניכט ען פאמיר עשירה העלום; חויל פאמיר עשירה זעלבוס. קבער דערין
 איט גאר ניכט חונטערכעכען ווערדען.

געטפארעכע, דיע ניכט חויל דען געטענדעניט בעלוג העכען, זינד וואהרענד דעו געכען
 געבעטע חויל נאך דעם פאמיר עשירה פערבונדען.

העט און זיך פערטפאמעט, זיך דעם און ערום חין דיע זינענגע קאמאט, ווען קהל
 טען חין דער איטע דער פאמיר (קודעה*) העלט, זיך בעטע און דיע ברכה פאן קודע פאמיר
 ביי קהל בתשבות חונד פאנגע דען גלייך איט אשירי יושבי ען חונד ריכטע זיך, יע נכט
 דעם און נאך לייט העט, איט לופיגונג קודער חוילאנסונג דער פאנגערען פאמיר זיך חין,
 דעם און פאן. פאמיר ען איט קהל לוגלייך בעטען קען. קאמאט און ערום, וואן דיע גע
 זיינע טען ביי פאמיר העלט, זיך פאנגע און זינלייך קודע איט דער געזיינע ען חונד
 בעטע איט זייהר ווייטער ביי נאך פאמיר עשירה; דעו חוילגעלעטע קען און דען ספאטער
 פיר זיך נכטהעלען, יערען קודע דיע פאר - ברכה קודע פאמיר חונד טאום - ברכה פאמיר.

(*) „זינדערפערע“, דען זינד דיע חויל סתאמען חונד דעם אענערעלייך (פירת קים) בעטעטענער
 געבעטעכניסטע לויטען קודע פאמיר חונד פאמיר.

אֲתָהּ בִּיקַע אִמּוֹן יוֹד אִיט דַּעַם קַמְפֿלֶע; בִּי דַּעַם דַּרְוִיץ פֿאַנגענדען גַּנְטִיעִנְטִיאַטֵן יִי רִיכְטֵע אִמּוֹן יוֹד וויעדער חוּץ. עבענטן בִּיאַט אונד בִּיקַט אִמּוֹן יוֹד בִּי קְרִיָה אֲתָהּ יִי מְנֹן אַבְרָהָם, בִּי מוֹדִים אַנְהַנֵּי לָהּ חוֹנֵד בִּי קְרִיָה אֲתָהּ יִי הַשּׁוֹב שְׂכָרָה יִלְהֵ נֶאֱדָה לְחַדְרֹת. לֹס סוֹמֵע דַּעַם שְׂמַנָּה עֲשֵׂרָה וּעַן אִמּוֹן עֲשֵׂרָה שְׁלֹשׁ וְהַגָּט טֵרִיסט אִמּוֹן, יוֹד פֿערבֿיאַגַּעַד, דְּרִי טֵרִיסטֵע אַמְנִגְוֹסֵס רִיקָ וּוְחֵרְסוֹ. אִיט דַּעַם עֵרֹסְטֵן טֵרִיסטֵע דַּעַן אִמּוֹן אִיט דַּעַם אִינקֵטן פֿוֹסֵע אַמְנִט, ווענדעט אִמּוֹן דַּעַן גַּעוֹיכְט נֶחֱךְ דַּעַר אִינקֵטן ווִיסֵע חוֹנֵד טֵפֿרִיכְט עֲשֵׂרָה שְׁלֹשׁ גְּבֹרִדְקִי, בִּי'ס לִוויטֵטֵן טֵרִיסטֵע טֵפֿרִיכְט אִמּוֹן, יוֹד נֶחֱךְ דַּעַר רַעכְטֵטֵן ווִיסֵע ווענדעַד, הַגָּט יַעֲשֵׂה שְׁלֹשׁ עֲלִינֵי, בִּי'ס דֵרִיסטֵטֵן טֵרִיסטֵע בִּיאַט אִמּוֹן יוֹד פֶֿטֶר יוֹד חוֹנֵד וְהַגָּט וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל ח'ו'ו. דַּעַן כּוֹיבֵט אִמּוֹן יוֹד אַמְנִגַּע רוֹהֵץ סַטֵעֵהֵן, דַּעַם אִמּוֹן וּוְחֵהֵרַעַד דַּעסֵטֵן פֿיעַר עוֹלֵטֵן ווִיסֵע גַּעֵהֵט קַחְנִיסֵע; נֶחֱזַעַר טֵרֵעֵט אִמּוֹן וויעדער חוּץ ווִיסֵטֵן גַּעוֹוְהֵלִיכְטֵטֵן פֿוֹחֵטֵן פֶֿטֶר.

סַטֵעֵהֵטֵן לִווי דַּעַן שְׂמַנָּה עֲשֵׂרָה בעטענדֵע הִיסְטֵרֵאִינְטֵנְדֵער, יוֹד דַּרְוִיץ דַּעַר פֶֿטֶר־סַטֵעֵהֵנְדֵע ניכְט עֵהֵר דְּרִי טֵרִיסטֵע לִוִיקֵטֵטֵעֵן, בִּי עֵרוֹט דַּעַר הִיסְטֵרֵסַטֵעֵהֵנְדֵע יוֹד גַּעבֵט פֿוֹלֵטֵנְדֵעַ הַעֵס. חוּץ דַּרְוִיץ אִמּוֹן טֵן יַעֲמִירֵטֵטֵן, דַּעַר חוּץ שְׂמַנָּה עֲשֵׂרָה - גַּעבֵט סַטֵעֵהֵט ניכְט פֶֿטֶר־עֵרֵגֵהֵטֵן, ווִיל חֵיהֵן דֵיע חוּץ ווִיסֵטֵע חֵדֵרֵכְט סַטֵטֵרֵטֵן ווִירדֵע. ווער דַּרְוִיץ טֵן דֵיע יוֹדֵטֵטֵע קַוֵּאֵט חוֹנֵד כַּעֲטֵרֵקֵט, דַּעַם דֵיע גַּעֵאִינְדֵע עֵבֵטן שְׂמַנָּה עֲשֵׂרָה בעטֵט, דַּעַר יוֹדֵטֵטֵע גֵוִיץ. חֵיסְטֵרֵטֵטֵעֵן, וְחֵנְדֵערֵן פֶֿטֶר דַּעַר טֵהִידֵע וּוְחֵרֵטֵעֵן, בִּי דַּעַר חֵיָן דַּעַן שְׂמַנָּה עֲשֵׂרָה אִיט לִו וויעדֵערֵהֵלֵטֵטֵן כַּעֵגִינֵט.

וּוְחֵהֵרַעַד דַּעַר חֵיָן דַּעַן שְׂמַנָּה עֲשֵׂרָה וויעדֵערֵהֵלֵטֵטֵן, דַּרְוִיץ אִמּוֹן קִינֵע תְּחִנּוֹת ח'ד'ג'ו יוֹדֵטֵטֵע; פֿיעֵלֵאֵנְדֵה הַעֵרֵע אִמּוֹן חוּטֵאֵנְקֵטֵטֵטֵן לִו, חוּס חוּץ דֵיע גְּבֹרִדְקָה גַּעֵהֵרֵיץ אִיט קְרִיָה הַגָּט וְגִבְרָה; שְׂכָרָה חוֹנֵד אֲמֵן חֵטֵטֵטֵטֵטֵעֵן לִו קַחְנֵטֵעֵן. (יַעֵהֵע ווִיסֵטֵרֵעו דַּרְוִיכֵער חוֹטֵטֵער דֵיע חֵמֵן). יוֹד יוֹדֵטֵטֵע אִמּוֹן חוּץ בִּי חוֹלֵטֵטֵע גַּעבֵטֵטֵעֵן דֵיע דַּעַר חֵיָן חוֹלִיץ פֶֿטֶר־לִוִיסֵטֵטֵעֵן הַעֵס, ניכְט אִיט; סַפֿרֵכְטֵטֵן חֵדֵער אִיסוֹיגֵטֵעֵן, וְחֵנְדֵערֵן הַעֵרֵע טֵטִילֵע חוֹנֵד אִיט חֵדֵרֵכְט לִו.

קַוֵּאֵע יַעֲמִיר לִו סְבִיבָה לִו סַפֿחֵט חוּץ דֵיע יוֹדֵטֵטֵעֵן, יוֹד דַּעַם קַחֵל טֵטֵן שְׂמַנָּה עֲשֵׂרָה חֵנְפֶֿטֶר־גַּט, יוֹד בעטֵט ער עֵבֵטֵנְפֶֿטֶר־וִיל וְחֵגֵוִיךְ אִיט חֵהֵגֵע עֵרוֹט אֲשֵׁרִי יוֹשְׁבֵי ח'ו'ו לִו יוֹדֵטֵטֵע. הַקֵּט טֵכֵער קַחֵל טֵטֵן יוֹד ווִיסֵט, דַּעַם ווען ער שְׂמַנָּה עֲשֵׂרָה חֵנְפֶֿטֶר־גַּט ווִירדֵע ער עו ניכְט פֶֿטֶר־עֵרֵגֵטֵע קַחְנֵטֵטֵע עֵהֵע דַּעַר חֵיָן דֵיע קְרִיָה וְהַגָּט, יוֹד וּוְחֵרֵטֵע ער אִיט יוִיסֵט גַּעבֵטֵטֵע בִּי דַּעַר חֵיָן דַּעַן שְׂמַנָּה עֲשֵׂרָה גַּחֵל וויעדֵערֵהֵלֵטֵטֵע חוֹנֵד דַּעַן קְרִיָה דַּרְוִיץ גַּעסֿפֶֿטֶר־כֵּעֵן הַעֵס. הַעֵס ער יַעֲדֵחֵךְ לִו כַּעֿפִֿירֵכְטֵטֵעֵן, דַּעַם חֵיהֵט בִּי יוֹד אַמְנִגֵטֵטֵע וּוְחֵרֵטֵעֵן דֵיע לֹס סְבִיבָה - גַּעבֵטֵטֵע כַּעסֿטֵטֵטֵעֵן אִיט פֶֿטֶר־טֵרִיסטֵעֵן, חֵדֵער דַּעַם ער דַּעַן ניכְט אִיט קַחֵל דַּעַן עֲרִבִית בעטֵטֵע קַחֵן, יוֹד פֶֿטֶר־גַּע ער אִיט דַּעַם חֵיָן לִוִיךְ דַּעַן שְׂמַנָּה עֲשֵׂרָה חֵן חוֹנֵד סַפֿרֵעֵכֵע דַּעַןֵעֵלֵכֵע וּוְחֵרֵט פֶֿטֶר וּוְחֵרֵט אִיזֵע אִיט, זַעֵלֵכֵט חוּץ דֵיע קְרִיָה. חוּט עו חוּץ פֶֿטֶר־טֵטֵטֵעֵן ווִיל דַּעַר חֵיָן פֶֿטֶר דַּעַרֵגֵי נֶחֱךְ עֵגֵגֵי חֵיסְטֵטֵטֵעֵט, יוֹד יוֹדֵטֵטֵע ער דֵיעו עֵגֵגֵי ניכְט אִיט דַּעַם חֵיָן, וְחֵנְדֵערֵן סַחֵאֵע עו חוּץ שְׂמַנָּה עֲשֵׂרָה חֵיָן.

הַעֵס אִמּוֹן טֵן מוֹדֵעֵי שְׂבִיבָה חֵדֵער מוֹדֵעֵי יוֹס מוֹדֵע פֶֿטֶר־גַּעֵטֵטֵעֵן חוּץ שְׂמַנָּה עֲשֵׂרָה דַּעַן אֲתָהּ חוֹנְגֵטֵטֵעֵן חֵיסְטֵטֵטֵעֵן, יוֹד כֵרִיכְט אִמּוֹן ניכְט נֶחֱזַעֵטֵעֵן שְׂמַנָּה עֲשֵׂרָה לִו כַּעסֵטֵע, דַּעַן אִמּוֹן יוֹד נֶחֱךְ דֵיע תְּבַרְלָח חוֹיכֵער דַּעַן ווִיל אַמְנִט.

חֵס שְׂמַנָּה עֲשֵׂרָה לִו מוֹסַף פֶֿטֶר־גַּט אִמּוֹן חֵן חוּץ דַּעַר לִוִיסֵטֵעֵן גְּבֹרִדְקָה דַּעַן שְׂמַנָּה עֲשֵׂרָה פֶֿטֶר קַבֿלֵכֵל חֵיָים נֶחֱךְ מְשִׁיב רֵדִים וְגִבְרִיךְ תְּשִׁיב חֵיסְטֵטֵטֵעֵן, וועלכֵע דַּעַן פֶֿטֶר יַעֲנֵט סַחֵע חֵן דַּעַן גַּחֵלֵטֵעֵן ווִיסֵטֵער הִיסְטֵטֵעֵן חוּץ חוֹלֵטֵטֵעֵן שְׂמַנָּה עֲשֵׂרָה גַּעֵטֵטֵעֵן ווִירד, בִּי לִו מוֹסַף דַּעַן עֵרֹסֵטֵע פֶֿטֶר־גַּט. ווער עו חֵיסְטֵטֵעֵטֵעֵן פֶֿטֶר־גַּעֵטֵטֵעֵן, דַּעַר חוּס, ווען ער יוֹד עֵרוֹט דַּרְוִיץ

עראיננערט, נחצדעק ער סען אַתָּה קדוש חַנּוּכֵּנְשִׁיחֵנְגֵּן הַטָּט, דוּן שְׂמֹנֶה עֶשְׂרֵה נְחֻמָּהוּ
פֶּטֶן פֶּתְרוֹן אֶן בעטען. הַטָּט ער חֲבֵעַר נֶחֶךְ נִיכֵט אִיט אַתָּה קדוש בעגֶנְחֵנְגֵּן, יֶן פֶּיגַע ער
דוּן כְּשִׁיב הַרְחֵף דוּן וּזֶן ער יֶךְ גֶּעֶרְחֶדַע דעסען עראיננערט נֶחֶךְ הֵינֵלוּ.

פֶּטֶן חֲבֵעֵנְדַע דעוּ נִינְחֻנְדֶּינְפֵּינְגֵּינְטֵנְן טֶנְגֵּנְגֵּן נֶחֶךְ תְּקוּפַת תְּשׁוּרֵי אֶן בִּינְן פֶּטֶן טֶנְטֵנְט
אֶן חִיט קֶבֶד עֲלֵינְגֵּי דעוּ שְׂמֹנֶה עֶשְׂרֵה טַל וְקֶסֶף חִינּוּ, *) חִינְדַעַן אֶטוּ נְחֻמָּיֶךְ וְתֵן טַל וְקֶסֶף
לְבִרְכָה בעטעט. הַטָּטטע אֶן עוּ פֶּעֶרְגֵּסֶטֶן חֵינְלוּטֵנְטֵנְן חֻנְדֵּי יֶךְ גִּוִּיךְ נֶחֶךְ דַּעַן טֹוּסַע
דַּעַר כִּרְכָה דַּרְטֵן עראיננערט, יֶן טַפֶּרְעֵבַע אֶן דַּרְטֵן וְתֵן טַל וְקֶסֶף לְבִרְכָה חֻנְדֵּי פֶּתְהַרַע
דוּן אִיט תְּקַע בְּשׁוֹמֵר וּוייטער פֶּתְהַרַע לֹו בעטען. עראיננערט אֶן יֶךְ דַּרְטֵן פֶּטֶן תְּקַע בְּשׁוֹמֵר
אֶן בִּינְן פֶּתְרֵן דַּעַן טֹוּסַע פֶּטֶן שְׂכַע קוֹלְנוּ, יֶן ועטלע אֶטוּ עוּ חִינּוּ שְׂמַע קוֹלְנוּ חִינּוּ; הַטָּט אֶטוּ
טֶטֶן אִיט שׁוֹמֵר תְּפִלָּה גֶטְטֹוּסֶטֶן, יֶן טַפֶּרְעֵבַע אֶן דַּרְטֵן וְתֵן טַל וְקֶסֶף לְבִרְכָה חֻנְדֵּי בעטע
אִיט רְצָה וּוייטער. עראיננערט אֶן יֶךְ חֲבֵעַר עֵרוּט פֶּטֶן רְצָה אֶן בִּינְן טֹוּסַע דעוּ שְׂמֹנֶה
עֶשְׂרֵה יֶן אֹוס אֶן וּוייערער פֶּטֶן קֶבֶד עֲלֵינְגֵּי אֶן, חֻנְדֵּי חִיט פֶּטֶן אֶן טֶטֶן דִּיעַ דֵּרֵי
סֵרִיטטע לֹורִיקַעֶטֶרעטען חִיט, נְחֻמָּהוּ גִמְלֵן פֶּטֶן פֶּתְרוֹן אֶן דוּן שְׂמֹנֶה עֶשְׂרֵה בעטען.

הַטָּט אֶטוּ אֶן רֹאשׁ תְּהֵי חֵינּוּ תַפְלַת עֵרְבִית דוּן אִיִּזְאָ יַעֲלֶה וְיִבֹא חִינּוּ פֶּעֶרְגֵּסֶטֶן,
יֶן בְּרוּיכֵט אֶן עוּ נִיכֵט נְחֻלְוֶהֶטֶן. חִיט עוּ חֲבֵעַר לֹו שְׁחֵרִית קֶדַעַר טַנְחָה פֶּעֶרְגֵּסֶטֶן
וּוּתְרַעַן חֻנְדֵּי אֶן עראיננערט יֶךְ דַּעַסֶּטֶן נֶחֶךְ פֶּתְרֵן דַּעַן טֹוּסַע דעוּ שְׂמֹנֶה עֶשְׂרֵה, יֶן פֶּתְנֶגַע
אֶן וּוייערער אִיט רְצָה אֶן; הַטָּט אֶן טֶטֶן דוּן שְׂמֹנֶה עֶשְׂרֵה פֶּטֶן אֶן דַּעַן, יֶן אֹוס אֶן עוּ
נְחֻמָּהוּ פֶּטֶן פֶּתְרוֹן אֶן בעטען. דִּיעַע רַעגֵל פֶּטֶן יַעֲלֶה וְיִבֹא פֶּתֵר רֹאשׁ חֵרֵשׁ לֹו שְׁחֵרִית חֻנְדֵּי
טַנְחָה גִילֵט חֶסֶךְ חֹל הַפּוֹצֵד וְתִגְמַר חִיךְ בִּי תַפְלַת עֵרְבִית.

הַטָּט אֶטוּ חִינּוּ דַעַן לַעֲהֵן בֹוסעֶטֶטֶנְגֵּן (עֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה) פֶּעֶרְגֵּסֶטֶן חִינּוּ שְׂמֹנֶה עֶשְׂרֵה
דִּיעַ לֹוּטֵלַע זְכָרְנֵי קֶדַעַר כִּי קְטוֹף קֶדַעַר הַמִּלְכָּה הַפּוֹשְׁטֵט קֶדַעַר וְכַתּוּב קֶדַעַר קֶסֶף לֹו
סַפֶּרְעֵבַע, יֶן בְּרוּיכֵט אֶן עוּ נִיכֵט נְחֻלְוֶהֶטֶן. הַטָּט אֶן חֲבֵעַר פֶּעֶרְגֵּסֶטֶן הַמִּלְכָּה הַקֶּדֶשׁ
לֹו וְתִגְעֵן, יֶן אֹוס אֶן דוּן שְׂמֹנֶה עֶשְׂרֵה נְחֻמָּהוּ בעטען.

הַטָּט אֶן אֶן חֵינְעַט פֶּטֶן טֶנְטֵנְט פֶּעֶרְגֵּסֶטֶן דוּן עֲנַנְגֵּי חִינּוּ שְׂכַע קוֹלְנוּ חִינּוּ לֹו טֶטֶן
חֻנְדֵּי יֶךְ נֶחֶךְ פֶּתְרֵן דַּעַן טֹוּסַע פֶּטֶן שְׂמֹנֶה עֶשְׂרֵה דַּרְטֵן עראיננערט, יֶן וְתִגַּע אֶן עוּ פֶּתְרֵן
יֶךְ לְרַצּוֹן בעפֶּתְרֵן אֶן דִּיעַ דֵּרֵי סֵרִיטטע לֹורִיקַעֶהט, יַעֲדֶךְ תֵּהַנַּע עוּ אִיט קֶבֶד אַתָּה יֶי
לֹו טֹוּעֶטֶן. חִיט אֶן חֲבֵעַר טֶטֶן דִּיעַ דֵּרֵי סֵרִיטטע לֹורִיקַעֶטֶרעטען, יֶן בְּרוּיכֵט אֶן עוּ גִמְרֵ
נִיכֵט נְחֻלְוֶהֶטֶן.

הַטָּט אֶן אֶן תְּשַׁע בָּאָב לֹו טַנְחָה פֶּעֶרְגֵּסֶטֶן חִינּוּ וְלִירֻשָׁלַיִם דוּן גִּתֵּם לֹו סַפֶּרְעֵבַע,
יֶן קֶטֶן אֶן עוּ נֶחֶךְ פֶּתְרֵן וְעַל בָּלֵם חֵינְטֶטֶטֶן, חֲבֵעַר בֹוּחֵם בִּי אַתָּה בְּתוֹכָהּ. עראיננערט
אֶן יֶךְ עֵרוּט דַּרְטֵן, כַּסְדַּעַן אֶן טֶטֶן וְעַל בָּלֵם גֵּעוּחֵגֵט הַטָּט, יֶן בְּרוּיכֵט אֶן עוּ נִיכֵט
נְחֻלְוֶהֶטֶן.

פֶּעֶרְגֵּסֶטֶן אֶן אֶן חֲנֻכָּה קֶדַעַר פּוֹרִים דוּן עַל הַנְּפִים חִינּוּ מוֹדִים חֵינְלוּטֵנְטֵנְן חֻנְדֵּי עֵרֵי
חֵינְנַעַט יֶךְ דַּעַסֶּטֶן עֵרוּט נְחֻדַּעַן אֶן דוּן מוֹדִים טֶטֶן אִיט קֶבֶד יֶי הַפּוֹכֵשׁ שְׂמֵךְ חִינּוּ גֵעַ
סֹוּחֶטֶן הַטָּט, יֶן בְּרוּיכֵט אֶן נִיכֵט נְחֻמָּהוּ שְׂמֹנֶה עֶשְׂרֵה לֹו בעטען.

*) חִיט קֶטֶן עֵרֵי (לח) וּוייר דַּרְטֵן וּוייטעלֹוט דעוּ וּוּתְרַעַן שְׂאֵלָה (בִּיטטע) חֵינְטֶטֶטֶן גֵּעוּחֵגֵט.

דיני אמן.

חזין יעדער **קִרְבָּה**, יע ווערדע מיט **בֵּית הַכְּנֶסֶת** קדער פֿונדערווען געטפּרעכען, האָט און, יחבאָרד דעריעניגע וועלכער דיע ברכה ספּריכט ברוך אתה יי געווען האָט, אים קרייז: **האָט קִרְבָּה קָמוֹ** (ד. ה. „געלעבט זיי ער, דער פּוֹיגע, חונד געלעבט זיין נאָמע!“) לוי פֿונדערווען, חונד נאָכדעם און דען סאָס דער ברכה פֿערנאָממען האָט פֿונדערווען און דערזיין: **אַמֶּן**. חזין חזין יאָנוסטיגע געבעטע חיסער ברכות, דיע דער פֿערבעטער אים **ראַמרו אמן** קדער **ראַמרו אמן** סאָמעט, האָט און אים **אַמֶּן** לוי פֿונדערווען.

דער זי, וועלכע און אים דיענעט **אַמֶּן** לוי פֿערבינדען האָט, חיס, יע נאָך דען פֿער טיערענען געבעטענאָרסטען, חזין דרייפֿעלעך. נאָך אָב - חונד דענקגעבעטען בעדייטעט **אַמֶּן** „ע: חזים וועהר!“ נאָך ביטגעבעטען: „ע: ווערדע וועהר!“; נאָך וועלכע געבעטען נאָכער, דערען פֿונדען חזייע ביטעט עטהאָס חונד וועלכע אים דעם אָבע געטעטע סאָמעט (ווע ל. ב. ביי דען איםטאָרען ברכות פֿון **שמנה עשרה**), האָט און ביי דעם **אַמֶּן** דיע ביידען ער וועהגטען בעדייטונגען זיין געדענקען לוי פֿערבינדען: „ע: חזים וועהר חונד ווערדע וועהר!“ ד. ה. דען דעם הערן געטפּענדעטע אָב חזים וועהרהייט חונד דיע חיה פֿערקרייג טרענגעט ביטעט אָבע ער פֿילאָן דעם זיע לוי וועהרהייט ווערדע. און אום דערזיין ביי פֿילאָן **ברכות**, וועלכע און האָרט, חזין דען געלען חיההאָס דערוועלכען חוילאָעריקען זיין, דאָמט און ביי'ס פֿונדערווען דען **אַמֶּן** חזין חזייע דעסען חזין דיע **ברכה** פֿונדענדע בעדייטונג מיט זינע האָבע דען **אַמֶּן** ווערדע ניכט לוי קורן נאָגעברעכען חונד ניכט לוי פֿונדען געדעהנט, יאָדערן ריכטיג חונד זי דייטליך חוילאָעטפּרעכען, דאָס און וועהרענד דעסען **אל סלך נאָמן** זאָגען פֿונדעטע. און ספּרעכע דען **אַמֶּן** אים לויטער טיילאָט, יעדעך ניכט טרייענד, יאָדערן חזייער זיין דעוועלכען סאָמע, אים דעם דיע **ברכה** געטאָמעט ווערדע חזין זי און דערזיין בעדעכט, ע ווערדע עהער לוי ספּרעכען, פֿון דיע **ברכה** ווערליך געטאָמעט חזים, נאָך דאָמט נאָך דעם סאָמע דער **ברכה** לוי פֿונדען; יאָדערן, יחבאָרד און דען סאָסווערן פֿערנאָמען האָט נאָמע יאָדער און גלייך **אַמֶּן**:

דיני קדיש.

דען **קדיש** געהאָרט לוי יענען הייליגען געבעטען, דיע נור זיין פֿערזאָמלונג פֿון וועניגאָסענו לעהן געטעלפֿיליכטיגען אָנופּפּערזאָגען (**קְדוּשָׁה**) געטפּרעכען ווערדען דירלעך. דעריעניגע, וועלכער דען **קדיש** בעטעט, אום דאָביי טעטען חונד לויטער עגענון ווע ביי **שמנה עשרה**; חזין געהע ער זיין ביי **עוֹשֵׂה שְׁלוֹם** דריי טריסטע לויט. ווע פֿער דעם דען **שמנה עשרה** בעטענדען דערן און חזין פֿער דעם דען **קדיש** ספּרעכענע דען ניכט פֿערריבערעהען. דער דען **קדיש** בעטעט בייע זיך ביי **יְהוָה**, ביי **אָמֶן** יחא **שמה**, ביי **יְהוָה**, ביי **קְדוּשָׁה** חונד ביי **אָמֶן** פֿער פֿונדען. און דערן אים דעם **קדיש** - ווערדען ניכט איםטפּרעכען קדער איםיגען, יאָדערן האָרט סטילן חונד פֿונדען לוי. דען **פּסוק** **וְעָתָה** יגלח'ו ספּרעכע דיע געאיינדע לוייע פֿיר זיך בעפֿער דער **קדיש** - ווערדע **יְהוָה** חזייע, ניכט ערום ווען דען **קדיש** טון פֿונדען אָגען חזים; דען און חזין דיענע געבעט פֿון פֿונדען ביי לוי ענדע חוילאָעריקען האָרען אום. ביי דעם **קדיש** לויטען **יְשַׁתְּבַח** חונד **קְדוּשָׁה**, וועווע פֿער **שמנה עשרה** פֿון **ערכית** ספּרעכע און **וְעָתָה** יגלח גער ניכט.

וינד זיין זיינהייאטער זונד זיין פֿרעמדער ביידע זין יתהרלייט, זך בעקשאט דער פֿרעמדער קיין קדיש.
 דען קדיש ביי קבלת שבת ערהקוט יעדערלייט דער יתהרלייט, אהגע ער פֿרייטאָג קדער שבת יתהרלייט האָבען. וינד זכער לוי יתהרלייט דען, דער זיינע פֿון פֿרייטאָג זונד דער קדערע פֿון שבת, זך העט זעטערער דען פֿערנוג.
 זיין אָבל זך זעטעטען טעגע זיינע זיילאָהאָהאָטען קדיש, זעגענע בעקשאט זאָלע קדישים; דען העט ער זיינע יתהרלייט קדער פֿון קדישים זיין קדיש זי איבערזעסען.

אמרי חכמינו על ענין התפלה.

אויזשפריכע אונזרער געזעמצלעהרער איבער דאז געבעט.

דיע פֿאָגענדען וויזטיגען ווקרטע זונטרער געזעטלעהרער זינד ביי יעדעם געבעטע ווקהל זי בעהצטען:

דען ווקהרהעלפט געבעט זייט גחטט ווקהגעפֿאָלגער זאָל ווקהאָהעטען זונד קאָלע קעפֿער.

ווען זינד בעטעט, זך וויסעט, פֿער ווען זינד טטעהעט. דער בעטענדע פֿעהקאָטע זיך זיזאנער זך, קאָל ווען דיע אָהענעווקט גחטטע פֿער זיהק טטינדע; ווע עז זויך זייט: זיך טטעלזע זיר דען עוויגען טטעט פֿער זויגען.

ווער דען געבעט כאָס קאָל בעטטיזאטע פֿעהרעלע פֿעהריזטעט, דעסען געבעט זייט קיין פֿלעהען. ווען דו בעטעט, זך פֿעהריזטע דען געבעט ניצט קאָל בעטטיזאטע פֿעהרעלע, זקדערען עז זיי זיין פֿלעהען זוק געהדע פֿער גחטט.

זונד דען בעטעט אום זיין הערן זיין פֿנדעט זי גחטט ערהעבען. דער בעטענדע זאָל זיין זויגע נאָך זונטען זונד זיין הערן נאָך זכען ריזטען.

עז זייט פֿעהרעקטען, ביי דעם געבעטע דיע סטיזאע העך זי ערהעבען. ווער זייט זויטער סטיזאע בעטעט, דער געהערט זי דען קליינגלייביגען.

גחטט זיעהט זויך דען הערן.

המאמרים האלה שארו ח"ל על ענין התנהגות בתפלה יש לו לאדם לשום על לבו בכל עת שיחפלה:

חביבה תפלה לפני הקב"ה טמאה מעשים שובים ומכל הקרבנות (תמונת כי תנוח, נבוא ל"ג).

כשאתם מתפללים דעו לפני מי אתם עומדים (נבוא כ"ה). המתפלל צריך שיראה עצמו כאלו שכינה כנגדו, שנאמר שויתי ה' לנגדי תמיד (סנהדרין כ"ג).

העושה תפלתו קבע, אין תפלתו תחנונים (נבוא כ"ה). כשאנחה מתפלל אל תעש תפלתך קבע אלא רחמים ותחנונים לפני המקום (סוכות כ"ג, י"ח).

המתפלל צריך שיכוין את לבו לשמים (נבוא ל"ה). המתפלל צריך שיתן עיניו למטה ולבו למעלה (נבוא ק"ב, ג).

אסור להגביה קולו בתפלתו (נבוא ל"ח). המשמיע קולו בתפלתו, הרי זה מקמני אמנח (א כ"ד).

הקב"ה לכא בעי (סנהדרין ק"ו, כ').

סדר תפלה.

קודם יבטח לבטח'י יאמץ פשט כעצרת ככ"ג ויאמר: בעלמך מן חידויה ויבגקגע חיינשרישט, ספריכט מן:

ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתתחה אלהיכל קדשך ביראתך:

יבטח כנחת וכילטב ויאמר: רמן גשט מן איש תכשטמכר היכין חוכר ספריכט:

בבית אלהים גדולה גדולה ברגש:

כאיכנס לבטח'י יאמר: תוך דעמ חיינשרישט חין דיה ויבגקגע ספריכט מן:

**כודעבני אלהיך יעקב משבנתך ישראל: ואני ברב חסדך אבוא ביתך
אשתתחה אלהיכל קדשך ביראתך: אהבתי מעון ביתך ומקום משכן
בבדך: ואני אשתתחה ואברעה אברכה לסגרי עשי: ואני תפלתרלה יי
עת רצון אלהים ברבחסדך עגגי באמת ישעה:**

קודם תפלת שריפת כובים לומר זה: פקר דעמ אהרגעגעבעט פלאגעט מן פאגענרענו לו ספריכטענו:

**אני קראתיך ברתעגני אל המראונה לי שמע אמרתי: אני בצדק אתה
סגיד אשבעה בהקין תמונתך: ואני עליך במחתי יי אמרתי אלהי אתה:
שמע קול תחנוני בשועי אלהי בגשאי ירי אלהיך קדשך: יי אלהי שועתי
אלהי ותפאני: אלהי יי אקרא ואל אדני אתתפן: האירה סגיד על עבדך**

י כ י ל ש ו ן

ואני ברב, תהלים ס', ס'. ושחכר נס' כל בו פטן פ"ז גם נאכוהנס סלכות נכרות אשר פ' ח"ל
ככנס לבטח'י לומר ואני ברב חסדך אבוא ביתך וגו' וכאילט לומר ס' נמי נלדוקת וגו' עכ"ל גם האור
פ' נראשית עמוד ל"ו ופ' ויקרא עמוד י"ב עניאו לומר ככנסתו לבטח'י.
בבית אלהים, זס כ"ב, ט"ו. ופירוש ברנש ככנסתו העון עס, כי ברב עס הדרת פלך, וכע
אמר כפוקס סאר חדרס עד כית חלכיס נקול רב ותודה העון סוג (פ"ב, ס'); ויש מפריזיס נרש.
נאישכ ושחר, ויהי על רגו ואל תסתאו ככתחלף ז"ן וז"ן.
סר טוב, נעדנר כ"ד, ס'. ועונס נס' רב עערס גאון לאערו כשיכנס לבטח'י. וכמנהליו ק"ב, ע"ב נדרש
אחליך על נתי כנסיות. ה' אהבתי, תהלים כ"ו, ס'. ואני אשתחווה, ע"פ תהלים כ"ב, ו', ככנסת ל' רכיס לל' יסיד
והעוקס ככות זס באו לומר כון ואני. אברכה, גם כול ל' כריעה על' ויסך כעגליס (כראשית כ"ד, י"א) עניו
ג"ד. ואני תפלת, תהלים ס"ב, י"ד. עת רצון, ואערו סז"ל נכרות ח' אייתי עת רגון, כשעה סכנור מתללין.
אני קראתיך, תהלים י"ז ו'. ופיוסדים הספוקיס העוקתליס כללו לאמרס קודם תפלת שריפת דוקס ולח
כאר תפלות. אני בצדק, תהלים י"ו, ט"ו. ואני עליך, זס ל"א, ט"ו. שמע קול, זס כ"ט, כ'. ה' אלהי,
זס ל', ג'. אליך ה', ל', ט'. וכסס כאיני שנתפוק זה כות כל' חרות ע"פ העכרת כי כול חר טן קל"ד
חלין וכן כול נכל ספריס עדיקיס כ"י. וכתב סגאון כר' שזול כן ספני הכפרס זיז כין חדני כח"לך
דל"ת וכין יו"ד ס"א ו"א ס"א ה"א כול כשתיס כוונת לומר כול חרון הנכרטיס ואינו עדנר כמד עלמו וז
יכתב יו"ד ס"א, וכשתיס כוונת לומר כנגד עלמו שילמר חרוני וכוני וכוני אז יכתב כח"לך דל"ת כין
כל הכרטיס שערנר כהרס כנגד עלמו זיז כפוטס יו"ד, והרטיה על זה טאמר הכניס העירס והקליה למשפט'
חלכי וחלני לריני (תהלים ל"ב, כ"ג), פירושו חלכי וכוני, וכן לומר חליך ס' אקרא ואל אדני אתתפני
כרשזן כיו"ד ס"א וכאיני ח"לך דל"ת, ירלה לומר שאני קורא חליך לכני ענייס כעבור שאתה חרון כל
הכרטיס ובעבור שאתה חלני חלני בעלמי וכבר הכנת חליכס ככלל ואלני כפרס עכ"ל. האירה, זס ל"א

וינד זיין זיינהיימיגער זונד זיין פֿרעמדער ביידע זיין יאָהרלייט, זך בעקאָמט דער פֿרעמדער קיין קדיש.
 דען קדיש ביי קבלת שבת ערהאָלט יעדערלייט דער יאָהרלייט, אָנגע ער פֿרייטאָג קדער שבת יאָהרלייט האָבען. וינד זכער לוי יאָהרלייט דען, דער זיינע פֿון פֿרייטאָג זונד דער קדערע פֿון שבת, זך האָט אַטנטערער דען פֿערנוג.
 זיין אָבל זך אַטנטען טאָגע זיינע זיילפֿאַהאָנטליכע קדיש, זאָגענע בעקאָמט זאָלע קדישים; דאָך האָט ער זיינע יאָהרלייט קדער פֿון שלשים זיין קדיש לז איבערזאָסען.

אמרי חכמינו על ענין התפלה.

אויזשפריכע אונזרער געזעמצלעהרער איכער דאז געבעט.

המאמרים האלה שהורו חז"ל על ענין התנהגות בתפלה יש לו לאדם לשומע על לבו בכל עת שיחפולל:

דיע פֿאָנגערען וויכטיגען וואָרטע זונדער געזעטלעהרער זינד ביי יעדעם געבעטע וואָהן לז בעהצטען:

חביבה תפלה לפני הקב"ה ממאה מעשים טובים ומכל הקרבנות (ממוצא כי תנוח, נכוח ל"ג).

דען וואָהרהאָלטע געבעט זייט גאָסט וואָהאָגעפֿאָליגער זאָל וואָהאָהאָסטען זונד קאָלע קאָפֿער.

כשאתם מתפללים דעו לפני מי אתם עומדים (נכוח כ"ה). המתפלל צריך שיראה עצמו כאלו שכינה כנגדו, שנאמר שויתי ה' לנגדי תמיד (מנח"דן כ"ג).

ווען זיידר בעטעט, זך וויסעט, פֿאָר ווען זיידר טטהעט. דער בעטערע פֿערהאָלטע זיך זיידער זך, קאָל ווען דיע אָנזעסאָנט גאָסטע פֿאָר זיידק טטיגער; ווע עז זיך זייט: זיך טטעלע זייד דען עוואָגען טטעט פֿאָר זיידען.

העושה תפלתו קבע, אין תפלתו תחנונים (נכוח כ"ה). כשאמר מתפלל אל תעש תפלתך קבע אלא רחמים ותחנונים לפני השקום (אבות כ"ג, י"ח).

ווער דען געבעט בלחם קאָל בעטטיאָטע פֿאָראַלע פֿעריכטעט, דעסען געבעט זייט קיין פֿלעהען. ווען דז בעטעט, זך פֿעריכטע דען געבעט ניכט זאָל בעטטיאָטע פֿאָראַלע, זאָנדרען עז זיי זיין פֿלעהען זאָל גאָנרע פֿאָר גאָסט.

המתפלל צריך שיכוין את לבו לשמים (נכוח ל"ה). המתפלל צריך שיתן עיניו למטה ולבו למעלה (יבמות ק"ה, ג).

ווער דען בעטעט אום זיין הערן זיין פֿאָרזעט לז גאָסט ערהעבען. דער בעטערע זאָל זיין זיידע נאָך זונדען זונד זיין הערן נאָך זכען ריכטען.

אסור להגביה קולו בתפלתו (נכוח ל"ה). המשויע קולו בתפלתו, הרי זה מקטני אמנא (ע כ"ד).

עז זייט פֿערכאָסטען, ביי דעם געבעטע דיע טטיאָגע דאָך לז ערהעבען. ווער זייט זיידער טטיאָגע בעטעט, דער געהאָרט לז דען קאָינגאָייכגען.

הקב"ה לכא בעי (מנח"דן ק"ו, כ').

גאָסט זיעהט זיך דען הערן.

סדר תפלה.

קודם יבאנו לנכב"כ יאמר ששם כעצרת ככ"כ ויאמר: בעתקרא ומן חידויה ויבגדקגע חיינשרישט, ספריכט ומן:

ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתתחה אלהיכל קדשך ביראתך:

ויבאנו כנחת וכירמלה ויאמר: רמן גשחט ומן מיט (מכשטמכר הייבן מוכר ספריכט:

בבית אלהים גהילך ברגש:

כזכרנו לנכב"כ יאמר: נקך דעמ חיינשרישט חין ריה ויבגדקגע ספריכט ומן:

**מהפני אלהיך יעקב משבנתך ישראל: ואני ברב חסדך אבוא ביתך
אשתתחה אלהיכל קדשך ביראתך: יי אהבתי מעון ביתך ומקום משכן
בבדך: ואני אשתתחה ואברעה אברכה לסגרי עשי: ואני תפלתרלך יי
עת רצון אלהים ברבחסדך עגגי באמת ישעך:**

קודם תפלת שרית טובים לומר זה: פקר דעמ מקרונגעבעכט פאונט ומן פקונגערנו ל ספרעכען:

**אני קראתך ברתעגני אל המראונה לי שמע אמרתי: אני בערך אמתך
סגך אשבעה בהקין תמונתך: ואני עליך במחתי יי אמרתי אלה אמה:
שמע קול תחנוני בשועי אלה בגשאי ידי אלהיך קדשך: יי אלהי שועתי
אלה ותרפאני: אלה יי אקרא ואל אדני אתתפן: האירה סגך על עבדך**

י כ י ל ש ו ן .

ואני ברב, תהלים ס', ס'. ועוזר נס' כל בו פסן ס"ו גם נאזכרנסם סלכות נרכזת אשר פ' ח"ל ככנס לנכב"כ לומר ואני ברב חסדך אבוא ביתך וגו' וכשילא לומר ה' נשמי בלדקתך וגו' ע"ל גם הואר פ' נרשזית עמוד ל"ו ופ' ויקרא עמוד י"ב שניאו לומר ככנסתנו לנכב"כ.
בבית אלהים, גם כ"ה, ס"ו. ופירוש ברבש כמחזרות העון שם, כי ברב עם הדרת מלך, וכע אשכנז פוקוס אשר מדרס עד בית אלהים נקול רבם ותודע העון סוגג (פ"ג, ה'); ויש ספרעזים נרש. נשיבם ופסד, ויהיה על' רגז ואל תסתאו כהתפלך ז"ן וז"ן.
מה טוב, נעדר כ"ד, ה'. ועונא נס' רב עשרס גאון לאמרו כשיבנס לנכב"כ. וכמנהדרין ק"ה, ע"ב נדרס אלהיך על נתי כנסיות. ה' אהבתי, תהלים כ"ו, ח'. ואני אשתחודה, ע"פ תהלים כ"ה, ו', כנסת ל' רבים לל' יסיד ותעקום כמות גם באו לומר כן ואני. אברכה, גם הוא ל' כריעה על' ויסך כעלים (כרשזית כ"ד, י"א) עטיון ק"ד. ואני הפלחי, תהלים ס"ט, י"ד. עת רצון, ואמרו סז"ל נרכזת ח' איטתי עת רגון, כשעם סכנור מתללין. אני קראתך, תהלים י"ז ו'. ועיפודים הספוקים העוקתגים כללו לאמרו קודם תפלת שרית דוקא ולא כאר תפלות. אני בערך, תהלים י"ו, ט"ו. ואני עליך, גם ל"א, ט"ו. שמע קול, גם כ"ט, כ'. ה' אלהי, גם ל', ג'. אלהי ה', ל', ט'. והסם כשני שפעוק זה כתוב כל' אדנות ע"פ העמרת כי הוא חד טן קל"ד חסין וכן הוא בכל ספרים עדיקים כ"ה. וכתב טאון בר' שזואל כן ספתי הכפרס שזע בין אדני' כאל"ף דל"ת ובין יו"ד ס"ה יו"ד ס"ה הוא כשתים כונט שוערו שהוא אדוני הנכרשים ואיט עדר ככר עלמו וז יכתב יו"ד ס"ה, וכשתים כונט שוערו כנגד עלמו שוערו אדוני ונכירי ורכוי או יכתב כאל"ף דל"ת כדן כל הכרשים שערבר הדרס כנגד עלמו שזע כפוסס יו"ד, והרשיה על זה שוער הכיב העירס והקליה לטעמ' חלכי ואדני לייני (תהלים ל"ה, כ"ג), פירושו חלכי ורכוני, וכן שוערו חליך ה' אקרא ואל אדני שתכני, כרשזן כיו"ד ס"ה וכשני חל"ף דל"ת, ירש לומר שמי קורא חליך לשני ענינים כעבור אמתה אדון כל הכרשים ובעבור אמתה אדני חלי כעלמי וכבר הסנת חליכס ככלל ואלני כפרס ע"כ. והאירה, גם ל"ה

ת פ ל ת ש ח ר י ת .

<p>בְּמַרְסָם בְּלִיצִיר נִבְרָא: אִיזִי מְלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא: לְבָדוֹ יִמְלֹךְ נִוְרָא: וְהוּא יְהִי־הוּא בְּתַפְאָרָה: לְהַמְשִׁיל לֹא לְהַחְבִּירָה: וְלֹא רִזְעוֹ וְהַמְשַׁרְרָה: וְצוֹר חֲבָלִי בְּעַת צָרָה: מִנֵּה פֹסֵי בְיוֹם אֶקְרָא: בְּעַרְתָּ אִישׁן וְאַעִירָה: יי לִי וְלֹא אֶרְאֶה:</p>	<p>אֲרִזֵּן עוֹלָם אֲשֶׁר מְלֶךְ: לְעַת גַּעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כֹּל: וְיִתְחַרֵּי בְּבִלְוַת הַבֵּל: וְהוּא־הוּא הָיָה וְהוּא הָיָה: וְהוּא־הוּא אַחַד וְאַיִן שְׁנֵי: בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּבִלִית: וְהוּא־הוּא אֵלִי וְחִי גֵּאֵלִי: וְהוּא־הוּא גִּמְי וּמְנוֹם לִי: בְּיָדוֹ יִמְסַקֵּד רוּחִי: וְעַסְדְּרוּחִי גְּוִירִי:</p>
---	---

אֲרִזֵּן עוֹלָם, אֵל נֹסֵה וְנִשְׁמֵי עֲדָכָה מְקַבֵּל עוֹל מַלְכוּת הַכּוֹרֵחַ אֲשֶׁר כָּל יוֹכֵל וְהוּא אֲשֶׁר יִסֵּד סִיבָה כּוֹכ וְיִסֵּס כּוֹכ הַעוֹזָר וְהוּא הַעוֹזֵעַ. וְהַקּוֹל הַסֵּד כְּמִקְלָכַהּ עַל עַל תְּנוּעוֹת כָּל דָּלָה וְכָל סוּגָר, וְלֹא מִדַּע מִשְׁכָּרוֹ. אֵךְ זֹאת נִבְרָא כִּי הַסֵּד אֵינֶנּוּ קְדוּשָׁתוֹ כֹּל כֵּךְ כִּי נִסְדוֹר תַּפְלָה עַל קֶלֶךְ. טַעַמָה ס'וֹ גַם נִסְדוֹר כִּי־יֵשׁ אֲשֶׁר לֹא נִמְלָא עַם לֹא יִגְדֵל וְלֹא לְדוֹן עוֹלָם אֲלֵל מַחְסִיל מִיַּד בְּנִרְכַת נְמִילַת יָדִים, וְכֵן גַם בּוֹאֲרַעַם אֵינֶנּוּ אֲשֶׁרִים אֲדוֹן עוֹלָם כֹּל הַסֵּנֶה רַק בְּלִיל י"ב אֲשֶׁרִים אֲהוּוֹ לְמִיּוֹם הַמַּעֲלָב. וְאֲשֶׁר נִרְאֶה מִתּוֹכָן לְאוֹנוֹ אֲלֵל הִיחֶה עֵקֶד כּוֹוֶת מִשְׁכָּרוֹ לְהִיּוֹתוֹ אֵד אֵל יוֹם אֲלֵל אֵד אֵל לִילָה וְלֵאמָרוֹ קוֹדֵם אֲבִיבָה עַל הַעֲטָב וְכֵוֹן אֲנִשְׁאֵת גַּם אֲשֶׁרִים אֲהוּוֹ טַסוֹף קִרְיָאֵת אֲשַׁע עַל הַעֲטָב. וְצִיר כֵּן כָּל הַסְדוּרִים וְכּוֹס עַל עֲשָׂקֵל גְּבִיר, חוּלֵל, דִּבְרִי. וְכֵן בְּנוֹסֵף בְּרַבֵּת אֲרֻסִין כְּאֲמֻנָה יִכְרֵךְ עֲקָדָם. וְדִבְרֵי ר"ח ב' אֵלֵל טַעֲמִים הַס. לְעוֹת, נִסְדָּר, וְטַעֲמוֹ לַעֲת מֵן הַעֲטָמִים נִעֲטָה כֹּל כְּחַפְצוֹ וְלִכְוֹנוֹ. וְצִיר עֵיזֵן כְּחַפְצוֹ פִּתּוֹת וְנַעַל וְנִעְתָר יִלְמַק כְּבִיבֵי נִבְרָאֵה פִּתּוֹת הַחַת הַעֲיִזֵן וְכֵן כִּקְדֵי אֲחִירֵי כְּאֵת טַעֲמוֹ כִּדִּי לַעֲשׂוֹת הַכְּפִיִם נְחִיִם וְנַעֲשֶׂה כֵּן עַפְסִי אֲהוּוֹ כְּחַפְצִים טַכֵּה אֲסִדֵּר כִּקְעַל כִּיחַד וְכ' מַעֲשׂוֹת. אֲמַנֵּם הַטַּעַם אֲשֶׁרֵנוּ כֵּן וְעֲשָׂקֵל הַסֵּד רַק ג' תְּנוּעוֹת בְּלִי דְקִדּוֹן עַל הַשְּׂבָאִין כָּלֵל וְכֵוֹן אֲשֶׁלֵּל אֲרַבֵּם מֵן הַסֵּדִים אֲנִסְכָּרוּ לְכַד עַל עֲשָׂקֵל אֲהוּוֹ תְּנוּעוֹת וְכַשְׂבָּאִים אֵינֶם מֵן הַטְּנִין כְּמוֹ הַטְּנִין אֲשֶׁה כְּאִשְׁרֵי לְגִבְרִיָּוֹל אֲנִשְׂקֵל עַל ג' ג' תְּנוּעוֹת בְּלִי הַקֶּסֶף עַל הַשְּׂבָאִים וְהַטְּנִין אֲכִיר אֲכִיר לְהַרְבֵּאֵנֵי אֲנִשְׂקֵל טו' תְּנוּעוֹת, וְכֵן רִבִּים מֵן סִיּוּמִים. וְאֲחִירֵי כְּבִלְוַת הַבֵּל, מֵלַת וְאֲחִירֵי נִסְדָּר, כִּי לֹא מַלְכּוּת סַטְוֹן אֵל כִּיף הַטְּנִין, וְעַפְסָה כְּמוֹ אֲסִרִית וְכֵוֹן אֲסִרֵי כְּאִשְׁרֵי יִלְאוֹ (יִסוּעַ ט' ו'), וְהַסִּדּוּר, כְּחַמְדִית כְּאִשְׁרֵי כָּל יִסֵּה כְּלָה, נִבֵּל זֹאת טוֹסֵה טַסֵּה ט' יִסֵּה נַעֲלָכוֹת כְּמוֹ אֲהוּוֹ נַעֲלָכוֹת קוֹדֵם אֲהוּוֹ סֵבֵל. וְאַיִן שְׁנֵי לְהַמְשִׁיל, שִׁיעוּרוֹ וְאֵינֶנּוּ לְהַמְשִׁיל וְלְהַסְבִּיר לוֹ אֵי. לְהַמְשִׁיל לִי דִּמְיוֹן, „פִּעְרָגִילִיכֵנוּ” לְהַחְבִּירָה ל' חֲכָר. וְהוּא אֵלִי, קוֹדֵם סַפְרָת כּוֹס י"ג נִסְדוּרֵי הַסַּפְרִיִים עוֹד כ' סַרְחִים וְכּוֹנֵם בְּלִי אֲרִזֵּן בְּלִי דִּמְיוֹן בְּלִי שְׁנֵי וְחַמְדָּר. בְּלִי הַחֲבִיר בְּלִי פִּרְדֵי גֵּל כּוֹ וְגִבְרָה. וְלַעֲטָה קוֹדֵם וְהוּא נְסִי מַלְאָחִים עוֹד הַסְדּוֹן וְהוּא רִשְׁמָה וְהוּא מַרְשָׁה וְהוּא צוֹפֶה וְהוּא עוֹרֶה. וְלֹא אֲשַׁע טַכֵּה הַסֵּדִים אֲהוּוֹ הַסַּכְּבִיִם לְהַסְבִּירִים. וְהִי גּוֹאֵלִי, כְּמוֹ גּוֹאֵלִי דָה וְעַם סַכְּכוֹת וְחִי יִדְעִיתִי גּוֹאֵלִי חִי (אִיּוֹן י"ט, כ"ט). חֲבָלִי כָּל הַסְדּוּרִים נִקְדוֹר סִי'ה טַכְּבוֹל וְכ"ב אֵינֶנּוּ מִיַּד פִּירְדוֹ ל' חֲלַק וְנַמְלָה כִּי אֲוֹ יִסֵּה לְנִקְדֵי חֲבִילִי נִפְתַּח כְּמוֹ סַכְּלִי טַכָּה (יִסוּעַ ט'); אֲכֵל כּוֹס ל' לְכַד וְכַכּוֹת כְּמוֹ הַכְּלִי טוֹת (מַסְלִים י"ט, ס'), ר"ל הַכֵּל כּוֹס לְוִרִי וְנַצְרֵי נִעַת לְרִתִי כְּאִשְׁתּוֹנִי לִדְרִים וְחַכְלִים. נְסִי, טל' וְחַל עֲטָמִים אֲרִים כְּסִי (יִסְעִים ט"ט כ"ב), „מִיּוֹן פִּתְנִיעֵר”. „מִיּוֹן פִּתְנִיעֵר” כֵּן כּוֹס כָּל ס"י, וְהַסֵּדֵי כֵּן כְּמִקְדָּר עֲטָמֵי ד' חֲקֵן וְיִגְזֵם לִי כִּדִּי לַעֲשׂוֹתוֹ יִתַּד וְכ' תְּנוּעוֹת וְאֲהוּוֹ תְּחַקוּנוֹ הַסַּפְרִיִים הַסַּפְרִיִים; אֲטַכֵּם הַרְשִׁיתִי לְמַעַלֵּם אֲשֶׁר טַכְּכוֹת מִשְׁכָּר וְעַם אֵינֶנּוּ כִּימָדוֹת וְעַם אֵינֶנּוּ מֵן הַסְדּוֹן לְשַׁנוֹת הַכְּלָן. וְצִיר נִקְטָן וְל' הַסֵּלִים ט"ז, ה'. בְּלִי ל' הַסֵּלִים ל"ה, ו'. גּוֹרִי, גּוֹרִי, גּוֹרִי, ר"ל לֹא לְכַד עֲמַקֵּד אֲכִירֵי אֲהוּוֹ טַכְּמוֹ יִכְרוֹ אֲלֵל גַּם אֲהוּוֹ שִׁיעוּר אֲהוּוֹ אֲכִיטָם טַכָּה אֲשֶׁרֵנוּ ה' לִי לִי הַסֵּלִים ק"ט, ו'.

לפני כסא כבודך שאם יפתח אחד מהם או יפתח אחד
 מהם אי אפשר להתקיים ולעמוד לפניך: ברוך אתה יי רופא
 כל בשר ומפליא לעשות:

כבוד קבלתו וסגנון תפילות כפן אלהי נשמה. חיו רעו ויישעו קבלתו חכמתו פקודתו היער גויך אלהי נשמה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו
 וצונו לעשות בדרך הורה:

והערבנא יי אלהינו את דברי תורתך בפנינו ובפי עמך
 בית ישראל ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל

והוא נכבד דף כ"ד, כ' רב"ע יצאתי נקנים נקנים תלמים תלמים וכו' והכל גריר וקיים. שאם יפתח
 אחד מהם או יפתח אחד מהם, כן גרסתו בגמרא וכן נסדורי מנכאנו, וכני מנכא ספדו לוטריס שאם
 יפתח אחד מהם או יפתח אחד מהם; ופירושו שלם יפתח פנך טעה זכרכו להיות פתוח כגון השכר
 וכני פטיס פו אם יפתח פנך טעה זכרכו להיות פתוח כגון בית הכליטה (לכבודתם). יצ"ד כן נקוד ככ"י
 ופי' וכן שוקר דוגמת יצ"ד טעם לא נותר (תכלים ק"ו) וז"ל כ"א העתיד דברים ללא הועיל. יי לשאר
 כן נקודו נדון הסדורים, יי נסדור וכן כתב רמב"ם נ"מ' התשני וז"ל יי כמו יי' והוא נסדור כמו יי' כבוד
 (ש"ל ד', כ"א) ימלם יי' מתי (ליו כ"ב, ל') וכן יא לוט' יי' לשאר נסדור והאומרים יי' ככרי פועץ כי
 הוא לשון איש עב"ל ונסתרו חזק דברי בעל עמדת וקנים לש"ס ס', ו'. ולעמוד לפניך אפילו שעה אחת
 כן גרסתו ככ"י טעם ס' וכאני ככ"י אחרים. וכמחזור רועם המספסוף אין כל בריה יכולה לעמוד לפניך שעה
 אחת. וכבר מוזר להלכה שהתוספת אפילו שעה אחת הסוכרת נרי"ף ורמ"ל ורע"ס וכמקור רב עמדת ולא
 בעמדת שלנו אין להערה. אך זאת לדעת כי לפי גרסת הספרדים האומרים, אי אפשר להחזיק אפילו
 שעה אחת כי אם על ידי נפלאותיך ורפואותיך" אין מקום לחיפז על האזן כלל, ופיין גם נסדור פספוד
 רקט. רופא כל בשר ע"ס ולכל כצור מרפא (פסלי ד', כ"ב) וכן בגרסתו כ"י רב עמדת והאומרים רב סדוריו,
 רב נדעם יין עמדת רפ"ו גם ככ"י רופא חז"ל כל בשר ורפואתו נוספת זאת נב"ל דף קכ"א וכגון אכרסת
 לש"ס ס' ו'. גם הכוזבי (מאמר ג' ס' י"א) גרסתו רופא כל בשר וכן בעל העקדה שער ל"ו וכן נסדור עמדת.
 ומפליא לעשות, פירש הכל בו, שכל גדול הוא צוף החדש כלו נקנים נקנים וברוח והאזל והעסקה שמו נחובו.
 לעשות ברברי חורה, נכבד דף י"א ע"ב. ותנת לעשות מורגלת בתלמוד כמו העוסק במלכה (פוסק
 ב"ט) ותלמודו כל לאנס כתוב בספ"ך והוא בעבור אין תלמוד נקודות לכן כולך לבחור ספ"ך תחת ספ"ך
 כד"י שלם יעשה קודם לקדשו כמו יי' וכן עלינו בתלמוד כל ל' ארוסין ו' יוסוף ו' פסיטה נספ"ך, אבל
 בעקרה אבות מקוד כולם כמותם כפי' כמו ולאחר אותם (בראשית ע' י"א) ארש אבא (דברים כ', ע')
 לכהיטב פטר היטב (פסחים ז' ה') וכן ארש בעקרה כפי' גם הארש עמך כי כמנעקו (בראשית כ"ו,
 כ') אף כי אין טעמו בעקרה כמנעו בתלמוד כי בעקרה ל' ערער ל' ובעמדת טעמו פנות בעקרה וכלון
 לעלכב, ייך בשקפטיגונו, ע"מ לענין הכתיבה הכיוון אבות כפי' עמדת שאל נקודותיו. אך זאת לדעת
 כי גרסת הספרדים, וצונו על דברי תורה" וכן נוסף סרי"ף ורמ"ל ורע"ס עמדת ורע"ס וכן ככריע
 הספרדים והוא פתחנתי יותר כי הוא ל' עברי נדורה, והמתפלל יסדר תפלתו בלשון סהורב.

והערב כן נדון הסדורים וכן כתב רבינו חם נעבור שהוא סיוס לנרבה הקודמת. אך ככל כי"י ארלוי
 גרסתו הערב כלי וי' בראש וכן בעמדת וכן רב עמדת וכן גרסתו האר"י וכן כתב אנהדסס. ופירושו של והערב,
 אלה הסס ד"ה תן יעברו עלינו דברי תורה לעסוק בהם בחכמה, והם הנגענותהן זיו". ובפי עמך כן לפי
 לשון בעקרה ארש כל פסיכות יי' גם על רבים כמו עמי תוללים (תהלים ח' ג') וכן נשאת האנשים (ליו
 ל', כ'), ומספת בגמרא יי' עמך וכן גם ככ"י ובעמדת סדורים יי' וכן ג' נקנסה הקדושות היה
 עם פיפוח אלוט עמך בית ישראל, אטעם לשון זו אף כי בראש בעקרה איננו נעמדה ללא על סודם של
 פד (פניידע), וכן עה גרסתו אחרים יי' גם הוא לא ימלם רק נחמד וכלי זיון, וע"כ הכוספת יי' היה
 סותר ענודת וכן מלא רו"כ ז"ל ככ"י. וצאצאינו, תולדותינו, כמו ולאחרי עמך (ישעיה ע"ס, י"ט). והכה
 נוספתנו כגורם היה וצאצאינו וצאצאי עמך בגרסתו בעמדת, וכן נב"ל דף שפ"ס; אבל אין ידעי כתב
 ,,וצאצאינו וצאצאינו וצאצאי עמך" וכו' כך קבלתי בגרסתו של עמדתנו כ"ע (דף פ"ט) כל שהוא תלמיד
 פסח וכן תלמיד סכס וכן כמו תלמיד פסח אז אין תורה שוקת מרעו לעולם א' לא ימוטו ספדן ועמי אעך
 ועמי זרע ורעך אעך ה' עמדת ועל עולם, אעך הקנה' חני עמך לך דבר הכה עב"ל וכתב בעל ע"ז פון
 ע"ז אכן נכונת, וכן כתב גם יענ"ן נקדורו. ונסדורי הספרדים סססס, ונהיה כלנו וצאצאינו וצאצאי

בָּלְגוּ יְיָ דְעֵי שְׁמֵךְ וְלִמְדֵי תוֹרָתְךָ (לשמה) בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְלַמֵּד
הַתּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
בְּחַרְבְּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנו אֶת־תּוֹרָתוֹ. בָּאֵי נִתֵּן הַתּוֹרָה:

בְּרָךְךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יי פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וְיִדְבֶּקֶךָ: יִשְׂאֵר יי פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וְיִשְׂאֵר
לְךָ שְׁלוֹם: אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאֵין לָהֶם שְׁעוֹר. הַפָּאָה וְהַבְּפוּרִים וְהַרְאִיוֹן וְהַמְבִּילוֹת
הַחֲסִדִים וְהַתְלַמּוֹד הַתּוֹרָה: אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאֵדָם אוּבָל פְּרוֹחֵיהֶם בְּעוֹלָם הַתָּה

צאצאינו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה בא"י וכו'. ופירוט יודעי שמך, אתמךך סמךך עלינו כדי
אכל גדולתך בכל טעמותיך, ובדרך וינתנו כן יודעי שמך (תהלים ס' י"א) כי כולם ידעו אותי (ירמיה
ל"א, ל"ד). ולומדי תורתך, כן גרסת סעוד וכל פדורים יאים וכי, וזו טופיפס לשמה בגרסת כרי"ף
וכן בסודי ספרך וכן כתב בעל ע"ז ס' ע"ז. והוא בעבור אשמך העושה אלא לשמה מוטב לו אלא כנראה
(נרכות י"ז), ונפסי לזכרים י"א, כ"ג, אלא תלמד הידני אשמך תורה כנביל אשמך סמך
כנביל אשמך כנביל אשמך ימים, ת"ל לשמה אח ה' אלהיכם, למד מכל טעם וסוף הכבוד לנפש,
ר' אלתר בר דרוב אשמך, עשה דברים לשם פעולתם כל דבר כהן לשמן עב"ל פנחס בעלמך איננה שמה
לשמה וסם כנסתך ועוסקי תורתך וכן כנב"ס, וכנסת ג"כ אשמך לעולם יעקוב אדם בתורה וכנסתו אפילו
אלה לשמה, אשמךך אלא לשמה כל לשמה (מספיק ל', כ"ג). ואלה כחוספות אס ולככות דף י"ז, ולתענית דף
ו'). אשר בחר בנו, עשה כן נהר ה' להיות לו לעם סגולה מכל העמים (דברים ו', ו'). ותבת א"ר
מלגיל עמי קרוב כהן כהן ע"ל י', כ"ד. ע"ז ו', כ"א. תהלים ק"ה, כ"ו. ותעם סופרים ע' י"ג מלגל
להעשים לקרות כחורס כחורס הנוסע אחר כהן כהן וכו' כנסת אפדת וסוף, כ"א אפ"ה אחר כהן
לנו תורה מן השמים ופי' עולמים טעמומים כ"א נותן התורה".

יברכך, כהנו הסופרות לככות דף י"א, ע"ז כי ענכס הכרעתיס לומר מיד אחר כס"ה יברכך אהא
תורה ואלו דברים אהוס עטכס (פסח פרק א') ואלו דברים אהוס אהוס כרייתס (שבת קכ"ז) טאוס אהוס
כירושלמי אלא אלא ידו פוחתו כנב"ה אס לא למד מיד אהריכך. וא"כ אהון כהוסגין אלא לומר כס"ה
קודם אלהי כהנה אלה פ"ה דהמיד אס איננס כריכיס לומר פסוקיס הללו כי אס פ' כהמיד אהוס נקודס
תורה ואהרו מוקודן עטכס ור' ישעיהל כרייתס. ופס אהקנו דוקס לפסוקי תורה אה ככות הכסניס כהן אן
ירסי העעס עפסי אה סס ס' פוחיות כהגד ס' טככות אהלמוד וכדי להכיר כהכחן אל יארלל לפני אהעידים.
ופס אהגו לומר עטכס וכרייתס זו, טאוס אהכות פסוקות כן ועדברים כעלוות אהוסגין ככל עת וככל אהס
תכל אהס. וככס יברכך וכו' כהגד גס כס' רב עטרס לחסר כס"ה ועוד כהסוק וזשו אה עמי וגו' אכל לא
כהעכס והכרייתס. שיערי כהו אהלמר ען כהס גחוס כן ען אער שיערי. הפאה אהרס מיכ לכניס כסוף אהס
לענינס כדכתיב לא פככס פסח אן כהלךך (ויקרא כ"ג) ופס אהער אהין לה אהור, ר"ל ען אהורס,
אכל אה"ל נתנו לה אהור, כהליית מיד כהעכס כהעכס לה אן פוחתין כהפס טעמיס. והככורים כדכתיב
ולקחת ערשית כל פרי האדמה (דברים כ"ו) ולא אהער ככס. והראית כדכתיב ירסה כל זכורך, ולא אהס פני
ריקס (דברים ע"ז) ואיננו קכוב כהס אהור הקרכות פסר יקריב כעלוות, גס זס רק ען אהורס אכל
אה"ל נתנו אהור כהליית כהס עס' תגינס. ודרי"ו אס דבר טל' רהיה, וקודו כן ריז"ה ו' ע"ס עט
וי"ז וכוז על טעקל שיערי אהמוז וכל אה"ל כהס לכד כהבור כיו"ד אהלמרו דוגמס ודרי"ו (קסלת א', י"ז).
וכהדורים יכניס נקוד ודרי"ו גס הוס יתכן אלו הוס כהעקל ודרי"ו וכהבור אה"ל כהס כרי"ז כהרי דוגמס
ודרי"ו (סוף יעטיס), וכהעט כהס כן קרייתס אה"ל עטכס אהעלס כהגינס דף ו' ודרי"ו, מלי כרי"ו, כיו"ד
פסרי רי"ג, אהנס כהס פסח גס כהולין קל"ז, כ' הוס ודרי"ו כלי יו"ד. ודרי"ו, כהלס כהילות, כריפות,
איריות, ירדות, וגבילות חסרים כהעכס פס הוס גבילות פסדים אהרס עוזס כהוס כהון ליות כהס כהעט
כהלס וכרופס אלו פין אער אכל גבילות פסדים אהעטונו יז לה אהור. והלמוד תורה, אן לו אהור דהתיב
והתיב כו יוסס וליכס (יסעס א') אהפויב ללמוד כל אה לו פסאי. אלו דברים שיעריס וכו' כרייתס
היא כהדות דברי כהוספות אהכתיב להעלס, וככס רכס ככוד אכ וסס וג"ס והכנסת פודיכס ופוסה כהעט
אלס כין אהס להכרו ות"ה וכו' יאגן ג"כ כהעכס רכסזנס אל עס' פסח וכקודין דף ל"ט, כ'; והכסל כהעט
כהעלמר דוסה כהעט קכ"ז ו' דברים אהס אובל פירוחיכס וכו' רק אהס עונס, כהעגול כניו לה"ה והדן אה
כהרו לכך זכות" כהעקס אהתיב כהן כהכנסת כהס וליות כהעט, וכס' עטכס תורה פכיס כהעקוסן, כהן אה
כהרו לכך זכות והעקס עס היין כהעכס אהות" ורסה כהעכס רכ"י לשבת קכ"ז. וכהעלס כהעלמר זס כהעלמר
דוסה כהלסו אכל כהעקס עטנו כירושלמי אה"ל אהס עכרות אהס אובל פירוחיכס כהעלס כהוס והקדן קייטת לו
לעולס כהס, עכרה אהס גלי ערות ופייכות דמיס, ולכן כהע כהגד כולס עכ"ל ועכילס כהעל כהעק כס'
קכ"ב פירוחיכס. אהרי כו כהנו אה"ל פירוחיכס כיו"ד אהרי פ"ה לכן ודאי אהקלוסו כהרי וכהס הוס על טעקל

וְדַקְרָן קִימַת לוֹ לְעוֹלָם הַבָּא. וְאֵלֹהֵי הַן כְּבֹד אֲבָ וְאֵם וְגַמְלוֹת חֲסָדִים וְהַשְׁבָּמַת
בֵּית הַמִּדְבָּר לְשַׁחֲרִית וְעַרְבִית וְהַכְנָסַת אֲוִרֵיהֶם וּבִקְוֹר חוֹלִים וְהַכְנָסַת כְּלֵה וּלְוִיֹּת
הַבָּמָה וְעִיּוֹן תְּפִלָּה וְהַבָּאֵת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְתַבְרוֹ, וְתִלְמוּד תּוֹרָה כְּגֹנֵד כְּלָם:

אֱלֹהֵי נִשְׁמָה שְׁנַחֲתָה בִּי טְהוֹרָה (הִיא) אֶתָּה בְּרֵאשִׁית אֶתָּה
יַצְרָתָה אֶתָּה נִפְחָתָה בִּי וְאֶתָּה מְשַׁמְרָה בְּקִרְבִּי וְאֶתָּה עֲתִיד

קָלִי. קָדְשִׁי חַד הַרְבֵּי מַטְמֵן בְּלִים מְעִים כְּלָרִי כֵן פָּרִי הַרְבֵּי מַטְמֵן פְּרוּת־וְהַקָּרָה, מַטְמֵנוּן אֶל דַּבָּר וְעַקְרוֹ, כִּי
בְּשׂוֹר שְׂכַח בְּקִרְבִּים יִקְרָא גּוֹף הַרְבֵּי קִרְנוֹ כְּלָל, רַחֵם הַיִּשְׁטָנוּט, וְחַסֵּה אֶתְכֶן לְוִיקְרָא כְּגֹ, בְּמֵ. קִימַת
לִי. כֵּן ל' הַשָּׂכַח רַחֵם מֵם פֶּסַח וְכֵן גּוֹרֵם הַעֲרוֹן, גַּם נַעֲרַשׁ שְׂמוֹת רַבֵּה פ' ל' אֶל כֵּן כְּלָסוֹן. הַיִּשְׁרִישׁ הַעִיּוֹם
בְּשִׁירָק כְּמוֹ דִּבְרֵי כִרִי, כִּוֹ. הַכְּנָסַת כְּלָה, שְׂמַעִיעַ לְדוֹכִייתָהּ וְלַחֲכִישִׁיעַ שְׂמוֹכֵל לִינְכֵם לְחוֹסֶה, כְּלָל, מְחִיזֵי
מַטְמֵטְטוֹן. וְהַלְּוִיָּה חֲסוּדָה, כֵּן הַלֵּיב נַעֲלֵ ז"ת וְכֵן גַּם בְּסִדּוֹר יַעֲבֹד, וְהוּא הַכְּנוּן, כִּי כֵן אֵם אֶז כְּדַבְרֵי רִו"ל
לְעוֹלָם כְּתוּב לְוִיָּה לֹא הַלְּוִיָּה כְּמוֹ שְׂמַרְמָחוֹ כְּלָל לִיב (שְׂשָׂרִי מִוֶּךְ אֲפֻסִּים) הַכְּתוּבוֹ כְּלָל לִוִּיָּה (מְטוֹה ע'ו"ל)
מִי שְׂמַעֵה לִוִּיָּה בְּתוֹלָה (ס) הַעֲבָלָךְ בְּדֶרֶךְ וְחֵין לוֹ לִוִּיָּה (ס) כּוֹפִין לְלִוִּיָּה, שְׂכַר כְּלִוִּיָּה חֵין לֵב שְׂמֹר
(ס) וְחֵין לְמַטְמֵן כְּחֵן כְּכִסֵּף, שְׂחִיכָה אֶלָּא בִּי"ח (סִידִיעֵה) חֵין אֵילוֹחַ כְּכֵל עַקּוֹם אֶלָּא לִוִּיָּה (מְכִילַח
בְּשִׁלַּח) יֵהֵא אֶלְךָ לְוִיָּה (מִדְרַשׁ תְּהִלִּים מַעֲשֵׂר ק"ד) וְכֵן אֶלָּא כּוֹמְרִיקוֹן אֶלְיָה שְׂחִיכָה אֶתָּה לִוִּיָּה (מִדְרַשׁ תְּהִלִּים
שׂוֹמֵר ק"ז וְרַע"י לְפֻטוֹה דף י') וְכֵן גַּם הַרְעֵבִים הַלְּבוֹת אֶלָּא פ' י"ד כְּתוּב לִוִּיָּה, וְחֵין לְמַטְמֵן מַטְמֵן שְׂמַעֵה
הַעֲלֵ לְרו"ל כְּסַמְעִיל כְּמוֹ וְחַס כְּלִוִּיָּה מַה שְׂכָרוֹ (בְּרַכּוֹת י"ח) בְּשִׂכְרֵי ד' פְּשִׁיעוֹת אֶלְכוּוֹה פְּרַעַשׁ לְפִנְיָה (מְטוֹה
ע'ו"ל) וְכֵן בְּחַרְשִׁית כְּסַמְעִיל וְחַלְוֵיו יֵהֵא (ת"א כְּרַחֲשִׁית י"ב, כ') לְאֶלְוִיוֹתָיו (שְׂס י"ח, ו') רַבִּיחַ אֶלְוִיָּה
לְרַבֵּא (מְטוֹה ע'ו"ל), כִּי נַעֲלָנוּ כְּעֶרְךָ גַּם כְּפִיעֵל כְּמוֹ לִוִּיָּהוּ אֶנְשֵׁי רִיחֵוֹ (מְטוֹה ע'ו"ל) וְכַרְשִׁית לְחַוִּיָּה יִלְוִיָּה
(כְּתוּבוֹת ע"ב וְקַבְלַת רַבֵּה דף ק' ע"ב) אֲוִכְלִית אֶתְקִית וְלִוִּיָּה (כ"ד מִוֶּךְ פ' ט"ט) וְכֵן אֵם לִוִּיָּה (פִּיכֵה י"ג
וּל"ג), וְע"ב חֵין טָן הַפַּעֲלֵ לְלַעֲוֹד עַל הַסֵּם וְהוּא כְּעַקְלֵ כְּקֵל לְוִיָּה וְכִוְיָה אֶלָּא הַכְּתוּב כֵּן גַּם הַעֲלֵ כְּסַמְעִיל
אֶתָּה כְּל' קָל וְהוּא יִלְוִיָּה כְּעַמְלֵו (קַבְלַת פ', ט'ו"). וְעוֹדֵנוּ לְבַרֵּר אֶת נִקְוֹד הַחֲתָבָה כִּי לְפִי הַכְּלָל הִיָּה לְכַדֵּי וְלְוִיָּה הַמַּחַ
אֶהוּא הַשְּׂחִיכוֹת טָן לְוִיָּה וְתַפְלֵם הַזָּהָה צְרָתָה, וְכְמוֹ שְׂכָרוֹ בְּעַקְרָהּ כִּי לִוִּיָּה חֵין (מַעֲלֵי ט', ע'), אֶלָּא קְרִיאַתְנוּ
כְּסוֹרַתְלָה לְוִיָּה הַמַּחַ וְחֵין לְמַחַת אֶתְרֵי נַעֲלָה לֵם דּוֹעִים פְּשָׁרָה מַכְּפֵלָה מִן פְּשָׁרָה. תְּשַׁלַּח הַכְּרַבֵּה (יַעֲשִׂיה ז',
ג') טָן פְּשָׁרָה. וְעִיּוֹן חַפְלָה, כּוֹנֵת כְּכֵן כְּתַפְלָחוֹ, וְחַסֵּה רַע"י וְתוֹסַפּוֹת לְכִבֵּ דף קס"ה, כ'ו. וְלִרְכֵי דף ט"ו,
כ'ו. וְחַתָּה יִוִּי הִיָּה כְּפִלֵּם קִי"ה (מַטְמֵן כ', כ'ו) פַּגּוֹל (וִיקְרָא י"ט, ז') לְמַעֲוֹ (יַעֲשִׂיה כ', כ'ד) מַעֲשַׁקֵל הַמַּחַ.

אלהי נשמה שנחתה, נרכות דף ס' כ'. ונרכת כוונתה היא אשר עודה כה להם כספור לו נשמתו
וע"כ איננה פותחת בנרוך כי נרכות הכוונות איננו לריבים להתחיל בנרוך. אלהי, יש להזכר להפסיק בין
שלת אלפי למלת נשמה שלא יהא נשמת כעצמה הנשמה לאלפי חס ושלילה, ויפס עשה הרי"ם אקד אלף
נקטן להודות על ההפסק. שנתח ב' טהורה, אחת בראתה וכו', פירושו, הקנ"ס נותן הכונה טהורה בגוף
האדם, ובשאר חו"ל והרוח תזכר אל האלפים אשר נתנה, מה לו כמו שנתנה לך, מה הוא נתנה לך כשהיה
אף אתה השוהה לה נטהרה (שנת קנ"ב, כ'). וכן הנוסחה ככל כ"י שראיתי וכן כס' רב עשרם וכן כעשור
דומה גם בסדורי המפרדים וכן גורם האבודרהם. ובסדורי האשכנזים אדרתם כנוסחה טהורה הי"א אחת בראתה
וכו', אך תנת הי"א הוה תוספת מפורת וגם יולת עמנה ששענת אקר כי חך יאשר אדם חוטא על כשתו אתה
טהורה. והנה ר"א האשכנזי כעשור עמנה כ' חלק ד' פ' ט' עשרה שכנשה היא עמד שלמותה וטענה טהורה ככתבו
ו"ל יגר כרע נכרף אכל לא נדאו נאדם והעד מה שתקנו לושר אלפי נשמה שנתה כי טהורה היא, ושאר שנער
פעמי אמו יכוח עליו היגר וכו', ע"כ והלחן בפירושו כוח גלוי לעינים וע"כ הנוכח יש להפסיק תנת הי"א, וכן
חינה כנוסחה הגורם ולא כנר"א ולא כנרע"ס הלבנות תפלה פ' ז', ולא כסדור יבן עמנת רע"ו, וכן ככחרי טאשר
ס' קט"ז לפ גרם לה, רק כנר"א נעלאת וחין לי ספק אכנש להם טיד מעמיק הספר ולא ערעת טחברו. אח"כ
ראיתי כי אף כעל העקדה שער ס"ה וז' כתב גם הוא טהורה כלי טלת היא, ועיין גם סימנ כספרו ותמלא
כי בן העקר כלי פקטוק. ושאר כל זאת מלאחי ראיתי להכר הגדול חיד"א שכתב כס' קא גודל סטן ב' ס'
וז' חין לושר טהורה היא, רק טהורה, אחת בראתה וכו' כן נעתי מעשורי מטעם דעל כרוח טפחה וחינה
טהורה ע"כ, ושהתי ועל דתי ועל דעת הגדול כיונתי. אחת יצרתה אחת נפתחה, ככ"י וי"א שיהם
כ"ו החכור. וכתב טעמ"א בפירושו חלו ג' לזנות כרחתה ילרתה נפתחה וז' הכנשה כלאג דקרא כוללת
כל חוקי הכנש אס ג' נפש רוח וכנשה ועל דרך זה אשר כה ג' לזנות חלו, אחת כרחתה כי על הכנש
הטעמית א' ונרף אלפים את טעמ"א וכו', וחתה ילרתה כי על הכנש הפיוני אכנר כו ויגר ה' אלפים את
הכנש וכו', וחתה נפתחה כי על הכנשה ככלית כפ"א ויפח כחפיו כנשת וכו' ע"כ (מנחם בעין יעקב
לנרכות ס' קי"ט). משמרה בקרבי, ר"ל ששמרה אל חלל עד עת כוח דכרו, וכו שאשר וחתה עתיד

קְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְךְ הָעוֹלָם שְׁלֵא עֲשִׂי עֲבָד (שְׁמַחָה):
 קְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְךְ הָעוֹלָם שְׁלֵא עֲשִׂי אִשָּׁה:
 (הַכִּסִּים הַיְסוּדוֹת דִּיחַ פְּרִיטוֹ וְיִמְעוּנו: קְרוּךְ שְׁעֲשִׂי בְרַצּוֹנוֹ:)

(נִקְמָק טִיחַ עוֹסִיפִים קְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְךְ הָעוֹלָם טַנְבִיחַ שְׁפִלִים:)

קְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְךְ הָעוֹלָם פִּקַּח עוֹרִים:
 קְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְךְ הָעוֹלָם מְלִבִּישׁ עַרְמוּם:
 קְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:
 קְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְךְ הָעוֹלָם זִקָּה כְּפוּפִים:
 קְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְךְ הָעוֹלָם רֹקַע הָאָרֶץ עַל הַקַּיִם:
 קְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְךְ הָעוֹלָם שְׁעֲשֵׂה לִי בְּלִצְרֵי:
 קְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הִבִּין מַצְעַרְרֵי נֶבֶר:

ערך גוי, ט"ט ככל המקרא תחת גוי כוראתה כמו ע"ג וגם לא יתכן להכחיש נה נדבור על חיש אחד כלא
 כנר הטיר האל"ע נפיראו לשמות ב"א, ח'. אבל נכרי היא הטלה הנכונה אם הכוונה על איז זר שאינו
 נחש ישראל, והאמתו חונתנו לסדר השלוחינו כלזין נרורה. ומעם נדכה זו, שנתן שנה וכוונתו להכס נ"ס
 אהל' נבו טבל השמות וקרננו לעבודתו ונתן לנו את עולותיו לטוב לנו נעה"ז ונעה"ב, עם שאין כן נכברי
 שאין לו טלא ו' טלות בני נח. שלא עשני עבר, שאין הענד חייב בעולות בישראל ואינו ראוי לנח נקהל
 ומסול לכטס דברים. שלא עשני אשר, אהיו איננה טכוה בעולות עמס שהוטן נרעס. ומעמס אטורות
 הכאים טעלות עמס שהוטן נרעס, לפי שהאזה טאוועדת לנעלה לעשות לרכיו, ואם היה פשוט בעולות טמס
 שהוטן נרעס אפסר נעמט עשייתו הטלוה ילוח חותה כנעל לעשות טעותו, ואם תעמס טלות הכורח ותחיס
 טלותו חוי לה טעמלס ואם תעמס טלותו ותחיה טלות הכורח חוי לה טיווערה, לפיכך טערה הכורח טעלותו
 כדי לטיות לה טלוס עם נעלה (אכוררסה). ונכננו הכאים לכרך שעשני ברצונו (ונללס אם וטלכות. קאר
 גולס ס' ה'). והנה לפי טנהג כאלכנויס נלו חלו ג' נרכות מיד אחר אחר נתן לככו נינה, ותפדורי
 הספדריס כחוניס כהף קודס טענעניד אנה טעיני, ואין קפידס נדנר. פוקח עוריס, נטס' נרכות דף ס',
 נ', כי פתח עיניס ליעל דרוך פוקח עוריס, כי תרין וחיבי ליעל טחיר אטוריס, כי לניס טלניס ערוטיס,
 כי זוקף זוקף כפופים, כי נחית לחרעל רוקע כאלרן, כי טעני (טעלך) כטכין עלעלי, כי טייס טפלוניס
 טעמס לי, כי חסיפי טעיניס אחר, כי פריס טודרס על ריטיס טוטל, כי טצי אפי הטעניד וכו', וע"כ
 טן סדין היס ראוי לכרך נרכות חלו כל אהת ואהת נעמט עשיית הטעמס אחר עליו נתקנה, אהל טפני
 אינין הידיס נקיות תקינו לאמר כולן נעמס אהת לאחר טטל ידיו, וגם טפני ארניס טעס כאלרן איניס
 יודעיס אונן מקחו טיקוד אונן כפ"ג נככב"ג ויענו אונן אחריוכן ויללו ידי חונתן. פוקח עוריס ל'
 חכליס קע"ו, ס'. וחי' אל עוריס בלי דג"ג (טעלול דף קס"ה, נ'. וקס"ב, נ'). ערטיס רי"ג נקטון וחי"ס
 דגוזה כי הוט טן היסיד ערס ילחתי וערס אנוכ (חיוב א' כ"ח) דוגמט עידם אדמיס, ונעקרקס נל, ערוטיס
 כחי' ארוקס על עיי"ס דגוזה (נרעאית נ', כ"ס. חיוב כ"ב, ו') והוט על דרך זר טוגדר נעמרת, ונל
 כעמטנו טן ערטיס ערטיס (נרעמס נ', כ"ה). אהנט כקודל ערטיס רעס הוא טכפן טעמטת כלאן
 ועמס טעמס ל' תחנולה וערעס כמו טעמטת ערוטיס (חיוב ה', י"ב), וכנר נתנו נעמרת כטפן, ערטיסליסין
 דגזין כטיעין רפיין. טחיר אטוריס ל' תכליס קע"ו, ו'. והטיעמס על אכוררסה אהנר כי אהת כנרעה אינה
 נוכרת נעמרת, והללס היס נכרכות דף ס', נ'. כי תרין וחיבי וכו' והעתיקס ג"כ טרף. זוקף כפופים, נס
 כול ל' תכליס קע"ו, ס'. וכרוקח מקדיס זוקף כפופים לעחיר אטוריס וכן הוט נפדור רפ"ו נס נבי",
 אהל באכוררסה סקדר ככמדוריו. רוקע הארץ ל' תכליס קל"ו, ו'. שעשעה לי כל צרכי, במד אכוררסה,
 טעס לכרעה זו טכל זוט אהת יתקו חיכו יכול ללפת ולעשות לרכיו וכיון אלכס טענעליו כאלו נעמו לו כל
 לרכיו. וטוסח מדוריו היס כחוסח האנרס וכן גורמס טטור, וכן נל"ס ס' פ"ו. אהנת כריף והרעני"ג והרעני"ג
 וכפפ"ג נרמיס ערטיס לי כל צרכי וכן הוט נכני כחי' ונפדור רפ"ו וכן העתיק נס הסרסין נרעס אנה,
 ונעל טלכות גדולות גורמס אשר נתן לי כל צרכי ואלן ירחי גורמס אשר לא חסר לי כל צרכי. וכנת טנן
 אהרעס לל"ס ס' פ"ו איז אועריס ערטיס ל' רניס (וכן נקוד נפדור רפ"ו וככ") ולל נרעס לו לנחמ. אשר
 הדין טע"ס תכליס ליו, ב"ג. נמדורי כספדריס הנוספס הוטכין נרעמט נעמרת, אהל טנן אהרעס עניל

הטא ולא לידי עברה ועון ולא לידי נסיון ולא לידי ביוז ואל
 השלטתנו יצר הרע והרזיקנו מאדם רע ומחבר רע ודבקנו
 בייצר הטוב ובמעשים טובים וכף את־יצרנו להשתעבד לך
 והגנו היום ובקליוס לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני
 כל־רואינו ותגמלנו חסדים טובים. ברוך אתה יי גומל חסדים
 טובים לעמו ישראל:

מי יזיל נדוך כנצטט יאמר כאן תפלת הדרך אשר נוסל
 חסדים טובים לעמו ישראל (יוסף פוזן ס' רכ"ג).

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתצילני היום ובקל־

אלה. נסיון, לא תנסה אותי, כי אצל לא אוכל לעמוד, ותנת נסיון לא נמלט במקרה אצל נכס על אצל
 ביוז (נאסתר א', י"ח). ואל פשע־נו, בן גני רז"ס בם כר"ס נמקום ישרים של סדורים שלמנו,
 דוגמה ואל תלם כי כל און (תהלים קי"ט, קל"ג) וככו, כי בן נבל חלקי תפלה זו נואח הדבור הוא הקד"ס,
 ולשה לנו להסב כאן הלאה ולעשות הילך הרע לנושא הדבור. והרזיקנו, גבני כ"י וְבַמִּצְוֵי וכן הוא בערמל,
 וגם הוא יתכן דוגמה ורמק כ' את האדם (יעזב ו', י"ג). מאדם רע, שלא יבי לי אים עסק עם אדם רע.
 מחבר רע, שלא חלמד מעשיו הרעים. וכ"י גורם תמור ומחבר רע יצ"ר קדע וכן גורם גם בעל נאמון
 סגן כ"ה. וכף את יצרנו להשתעבד לך, לא ימלא בערמל אלו ולא נם רע עמדם (גם נמדור כ"י ומדור רפ"ו איננו)
 אצל לקוח עגרתה כר"ף. ותנת וְיָדִי לְוִי עֲגוּרָת כַּפֵּי נַפְשִׁי (תהלים נ"ז, ו') כל"א בייגעו, ומה אשטר רז"ס כי לא יתכן
 לומר ככה בעבור כי ארז זה הוא פועל עומד, טעה, ונאספת כמפי נפשי פועל יולא הוא לדעת כל תשובי בעמפריים וכן
 סלכף בלגמון רחא (יעזב נ"ט, ס') יולא הוא ורחא הוא ככאול, וע"כ תחוקו יִשְׂרָאֵל טכטל הוא וגם טעות, כי
 ברז כסה חין סורחאו על הכניעה אלא על הכפוי כמו טעלי כ"א, י"ד. ואף חו"ל שהטעו בו לטעם הזה כמו
 נכפה עליהן את סכר (גנת פ"ח) כופין קערה (גס קכ"ט) כופין עליו פסכתר (ערוכין ק"ד, ג') כופה עליו
 סכלי (פסחים ו'), אצל להוראת הכטיה, ביעגעו בייגעו"ו שהטעו ברזס כמפי כמו כופסת קומתן (יוטל ל"ב,
 ג') ורשיהן כופין (סוכה ט"ב) כוף חונך לשטוע (זכרים כ"ט) יכוף אליה לתוכו (כתובות ס', ג') היה כסוף
 ויכ (סנהדרין כ"ד) אינו רשאי לכופן (כ"ט פ"ג) לכוף קצרי אלכעוטיהן (פוסק ל"ד, ג') כופין קמחו אל
 סגרו (כ"ק נ"ב, ג') כופין דיו ותליו (בערבר רבס רח"פ ו'). ואם תאמר הלא אפרו כפסו עד (ר"ב
 דף כ"ח) כופין את רבו (גמין ט', ג') כופין אותו לשחוט (פולין פ"ג) כופין אותו לננות (כ"כ דף ו', ג')
 כופה את עבדו ואינו כופה את אשתו (נזיר ס"ט) ודומיהן ול' כלרבה כן? דע ותדע אף הם מינס ל' כמינס
 אלא ל' קצירה וטורדיים עם שרש כפת הארמי, וכמו אומר גם האכנוי בירעו, פערבידיך וּמְהֵבֵנו,
 והעד מעטפתת כמין (ימות ס"ד, ג'); ותלחתי אח"כ בירושלמי סגרבס כופין את עבדו ואינו כופין את אשתו,
 וגם כמ"ק דף כ', ג' וכתובות ד', ע"כ לכוף את אשתו, וע"כ חין קוטיה כלל. להשתעבד, הכה ס' ארמי
 נמלא כנין שְׁפָטִל כמעט כנין פעיל והפעיל העברי אן בהורס יחד חוקה, ולו לכנין מוקל טעולחו כנין
 שְׁפָטִיל, כמו אכילו, יתכללון (עזרא ד', י"ב וי"ג) חיוז יחוז (דניאל ו', כ"ט. ג' י"ז), ארבינו (תרגום
 דעיה ל"ח, ו') אחרכנו (תרג' חיוז ו' י"ז) ואלחף (ת"י ברשית ל"א, ו') תחלחף (תרגום חיות כ"ה,
 י"ט), דומה לאלה בהטעו גם חו"ל כנין שְׁפָטִיל לכנין הפועל ואפרו שְׁפָטִי כמקום שְׁפָטִי או שְׁפָטִי וכן
 שְׁפָטִי כמקום חיד או שְׁפָטִי כמו וסחרו, טאחר (גמין ט' ע"ג), ואת הכנין הפועל או נאשפעל כנו
 לכנין פעול אלו וטרו נאשעכו, יאשעכו (גמין ל"ז, ג') יאשעכו (כ"ד ק"ג) להאשעכו (שמות רבס פ' ט"ו)
 נאשעכו (כ"ה פ"ו) נאשערה (כ"ק ט"ט), אשערה, תאשערה (קדושין ס"ב) או אשעו כנין שְׁפָטִיל לכנין
 פעול אל שְׁפָטִיל כמו משעבדים (גמין פ"ו) משערה (ימות ט"ו, ג') משערה (רחש תגיב), גם עשו אס
 דבר עשנו ואפרו שְׁפָטִי (ברכות י"ז פסחים קט"ז, ג') שְׁפָטִי (גמין ט"ר, ג'), וכן ספ נתפלה להשתעבד
 כנין שְׁפָטִיל הפועל מן שְׁפָטִיל וטעמו להיות נעבד. וכתבתי כל זאת לבעמיד המתקיים בתכות כאלה
 ולבויאס מדעת אותם הכושרים אסם טאריס ערוניס, ונאסח גם הם שרסם ג' אותיות רק אלו כנין
 עיחד ננו להם חמטי הענכה. וחגנו היום וכו' עז"ה ומלא חן ושכל טוב נמיני אליהם ואלם (טעלי ג', ד')
 ר"ל אליהם אכונ לשמים ואלהו לבריות. חסדים טובים, חסדים עלונים ושכרים, זה אחד טעמוי ל' טוב,
 רשס רצ"ס לברשית כ"ד, י'. גומל חסדים טובים עז"ה יעזב ס"ג, ו'. לעמו ישראל, כמ"ק ס' קמ"ח
 חתיו כנוספת לבריותיו.

יהי רצון, סיל תפלת רכי נתר ללוטיה, נכות דף ט"ז, ג'. ונאס אס כל' רניס, אליהו, תחילנו,
 וכן כאי סדורי כ"י. ונאדורינו נמדור כל' יסיד וכן נם רב עמדם וגם אכורדסם גרם כל' יסיד. גם נוספתות
 כמדורים טאריס זל' כמטלח כחופת ועגרת, רק נמדור תפלה נרפס כמאשערס ע"י וייכ כל' כמט אפ"ה

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הִלֵּא כְלֵהֲגוֹפּוֹרִים כְּאֵין לְפָנֶיךָ וְאֲנִשִּׁי
הַשֵּׁם כֹּלֵא הָיוּ וְחַקְמִים כְּבָלִי מִדַּע וְנִבְוִיִּם כְּבָלִי הַשֶּׁקֶל כִּי רַב
מַעֲשֵׂיהֶם הָיוּ וַיְמִי תַיִתָּם הִבֵּל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתֵר הָאָדָם מִךְ
הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הִבֵּל הִבֵּל:

אֲבֵל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיחֶךָ. בְּנֵי אֲבֹרָהִם אֲהַבֶּךָ שְׁנִשְׁבַּעְתָּ
לֹא בְדַר הַמְרִיָּה. וְרַע יִצְחָק יַחֲדוּ שְׁנַעֲקֶד עַל־נֶב הַמְזוֹבָח. עֲרַת
יַעֲקֹב בְּנֶה כְבוֹדֶךָ שְׁמֵאֲהַבְתָּךְ שְׁאֲהַבְתָּ אֹתוֹ וּמִשְׁמֹחֶתֶךָ שְׁשִׁמְחֶתָּ
בּוֹ קְרֵאתָ אֶת־שֵׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרָן:

לְפִיכֶךָ אֲנַחְנוּ תִיבִים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשִׁבְחָךְ וּלְפִאֲרָךְ וּלְבָרְךָ
וּלְקִדְשׁ אֶת־שִׁמְךָ וּלְתַת־שִׁבְחָ וְהוֹדִיָּה לְשִׁמְךָ: אֲשֶׁר־נִנוּ מִהַטּוֹב
חֲלַקְנוּ וּמִהַנְּעִים גּוֹרְלָנוּ וּמִהַיִּסָּה יִרְשָׁנוּ אֲשֶׁר־נִנוּ שְׁאֲנַחְנוּ
מִשְׁפִּימִים וּמִעֲרִיבִים עֶרֶב וּבָקֵר וְאוֹמְרִים פְּעָמִים בְּבָלִיזִים

כלל נדבר ויספ נוכל לוטר ככה. אך לפעם לא נעשה כללן זו להכינה מה היא החשובה הכלל עלינו עיר
זולחנו ונסל לירי סרוף ס'ו, לכן הרפיקה פנודרסס, כי נחשת כסס כ'כ הוא יענו. וכללס טן הספור כי
סתקן יזועתט טקוס יענו לא נוענו, נענור אס יזועתטו סוכל מעשעת כסולס כמו יענו. אטנס נכטס
כ'י גס נמדור רפ'ו גס נמדורי סמדד וכן נמדורי סלר'י לא נכלל לא טס יעטנו ולא טס יזועתטנו, וכן
פיינס לא נרענ'ס ולא נטור, ונללתי נעירוז סר' לני על התפלס גס נעירוז של'ס יש כסן ו' מה כמד
ו' סכליס אלטר סקלת, וזס לא יככיס אלל עם סוססל סעשעט מה ישענו, וע"כ פכרתי. וכנ"י סלד
גס נמדור רפ"כ ונמסור סלוניק כטוסס, טס לכו טס סיינו טס ססדכו טס לרקנו טס ימיכו טס אכתינו
טס כזוטנו טס גכרזנו טס נלטר" וכו'. וכלס עוד נחלל מליס. פ"ק סס סקריס פזרס ידע, כמו ומכני
עדע, מדע וסכל (דכיל ס' ד' י'ו) כל'ס, קעננטניס, וויסענטמלס. כי ר"כ מעשיהם, רכוי מעשיסס,
כמו נכר מעשין פזר כל כון (יחוקל כ"ו, י"ס) כל'ס, ריח מענגע". וכני כ'י גורס כי קל מעשיסס כן פס
כן נעמילכ וכן גרסת רכ פערס וכרענ'ס וכטור ולנדרכסס, וכטעע זוטס כי טס יש ספרסיס עם רוב מעשיסס ולא
כל מעשיסס, כל'ס, דת'ו חייזוע חירער טהשענו", כי כזוטס כזו ליככס מדעת סמדרי סתפלס וקף לין זס מעשעת
רזכ כל' סכחות, וכלס כניסור נעשט. ומוטר הרארם, פטוק נקחלת ג' י"ט. וזע כי נמדורי כססרדיס יש עוד חוספת
סמרי פכות כי סכל סכל וסחלל, לכד נעטס סטכורס סכיס עתידס לתן דין וסכנון וכו', אך נוסחכנו סיס נוסח סטור.
אבל אגרו וכו' זכון סככילתס פ' כללס נספוק תכלטו ותטעטו, וכלקוט רעזו רל'ו מוכל כטעע
כללן תכלתנו. וסירוז אבל כטעס אלל ארס סחך (נרלסי י"ו, י"ט) כלומר נעשט, פירוש"סר". אכרדס
אחכך ע"כ דכ"כ כ', ז'. וישעיס ע"ס, פ'. יצחק יחידו, כן נוסח סטור, ופירוז סטע כי יצחק סיס כן
יסיד לנכרסס וכטו אכחות נרלסי כ"כ, כ'. וי"ב. וט"ו. אך נרענ'ס סוססל יחידך וכללן סככילתס, וסירז
פ' תניז ספן ז' עם סלזו סופריס וזע יצחק יחידך, יסיד נעשך אקללס לו, אלל לנכרסס ויעקל לא סיו
יידיס גסס סלוד, סכרס סכרסס, יעקב יכרל, וכן נעלל נירזלטי נכרכות סוף פרוך רללן לטכ כחכס
טזו לא"ס וליחוק לא כחככ, פטיני אקללו סקנ"כ נעלמי, ויש ספרסיס יסין על סס אטימדד לקרבן
טכ"ל. בך כבורך, כמו אכחות נני כזורי יכרל (טעות ד', כ"ב). שסארבתך שסארבס וכו' נעל תנל
דני אליס פ' י"ט תפס כזו כללן. שסארבס אוחו וכו', מלפסי ס', נ'. נרלסי ל"ס, י'. וישעיס פ"ד, נ'.
לפויכ, מוסכ למעלה, ג"ל ספרי כי חכנו נני חכוס חכניס ופניניס אכר מלככך פוסס כפרת
כני, לכן חייניס פנכנו לכודות. לפויכ היא טלס חלטודית מורכבת טן ק"י וטן ק"י. וכל' סקדל על כן
נעקוטס. ולקדש יח' שקד' כן כני כ'י, וכן נכון ע"פ סלך טליכס כללן. ויחזיק כן נוסחכנו וכן נטור,
וכן מללנו סעקל נעטכ סוטס דף פ' ע"כ וכסוף מער א', ונמדורי ספרדיס ויחזיק וכן נמדור רכ פערס
וכרענ'ס וכן כעקל נעטכ יוטל פ"ס, כ'. וכן נעלל חירז"ח (כ"כ דף ד' ע"כ) גס חירז"ח (לכות ד', ט')
ח"ה (נעטיס פ' י"ל) גס ח"ה"ה (סכסרדין ע"ס, נ'). טס טוב חלקנו, נעולס כוכ. ומה נעים גורלנו,
נעולס סחסיי. ומה ישס ירשנו, לעמיד לכוז. משכסיים ומעריכיס ערב ובקר וכו' נוסחלס סתלסוט

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:
בליל ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אתה הוא עד שלא נברא העולם, אתה הוא משנברא
העולם, אתה הוא בעולם הזה, ואתה הוא לעולם הבא. קדש
אדשקך על מקדשי שקד וקדש אדשקך בעלמך.
ובישועתך פרום ותגבה קרננו. ברוך אתה יי מקדש
אתשקך ברבים:

אתה הוא יי אלהינו בשמים ובארץ ובשמי השמים
העליונים. אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך
אין אלהים. קבץ קניף מארבע בנפות הארץ יקירו וידעו כל
באי עולם כי אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ.
אתה עשית את השמים ואת הארץ אתהים ואת כל אשר
בם. ומי בכל מעשה ידיך בעליונים או בתחתונים שיאמר לך
מהתעשה. אבינו שבשמים עשה עמנו נסד בעבור שקך

יז כלן כדורים וכולן קשות בעליהן, ועלתי ככ"ו פ' ל"ח גורם, טכטיים ועטריים ככל יום וועטריים
טע" וכו' עליה פוטם וכוונת, וכדור כ"ו גס כ"ו אחר כנוסא, טכטיים ועטריים ענד ובקר ככל
יום וועטריים טע" וגם היא ככונס וכן גס טעב כפד"ט. ברוך שם גו' אינו ככ"ו, ונתוסף כדורים
ע"ט טעור ככתב ח"ל רכיבו יסודס סחזיד היא רגיל לטור אטריו נרוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד וסיב
טכיון ללפס בו ידי סוסה ק"ג טעוס טעטטיס כטעטיס קרונה טעטכנין כק"ג עד אסר וטעב אסיס
יולט כס כדליתס ככרות (דף י"ג, כ') טעע יארל ס' א' ס' אסר וז סיס ק"ג אל רכי יסודס ככניס טכ"ל.
וטעטס זס סיס רכ"ל כוב לטור כלן כל ככרס כדלעזכס אל ק"ג.

אתה הוא עד, טירולטי טרק כדווס טוכס כילקוס ואתחנן רעו תמ"ו, וחס כע"ו ל"ט טוף ס'
ט"ו. ואל"ס דף ג', ע"ב. פירס ותג"ה קרנו, כן נוסחת טעור (דפוס יאן) וכן טעק, וסכס כדורים אלטני
כעל ויעתר ילפס סיס כנוססל פירס ותג"ה קרנו, וכל סוס ותקן פירס ככטעיל כדי לכסות סלסון אל
ותג"ה אף כסו ג' דכיס סלסר כי ככל כדורים וכ"ו גס כס' רכ עטריס ורענ"ס וטור כנוססל פירס.
וכניס כי גס כעל כטס וקרנו פירס כיאעק, וזליכית כי כן גס לטון כככות חסליס פ"ט, י"ט. וכ"ס. וק"כ,
ט' וס"כ טי נתן לו רשות לכביס כככס חוסל, ותטכתי על ריו"ס ססלך אטריו, סכל סלעט כי חנת ותג"ה
סיס סיס ככרכס לתקן (סס לס כדסיקכס לכורלח פועל עוטד כעו טכס יענ"ל), ולרוך לכסיס ותג"ה ככנין
כקל וכעו סלסו כטור, ועוסכות נ' כטעליס אל קרנו ר"ל קרנו סיס כרוס ותגכס חת טלכס פ"י יטעק,
וכס ככל טיוכ, וכן גס כטטור דפוס פולס טכט טע"ג. כנוססל וכיאעק פירס ותג"ה קרנו, וכס כטק.
מקדש אח שסך ברבים, כככו ככניול וסלכוס אעק כככס חוסל מתקס ככד דוכות כטמד גורו אל
לקרות קריחת טעע וכולכרו לקרווח כככר, וע"כ סיוס טקדס חת טעך כככיס, כוכוס וכככו לכסי"ת ככככעלס
כגורס וככוליס חכככו לקדש חת טעו כככוי וככנין טכרס, ועוס כטעס חכככו פוטסת ככככס ככרוך כי כככס
כודלס סיס. וכככרי פסרד חסיטת ככככס ככל שס ע"פ ככככ"ס, סכל כטור חכככס ככס וכן ככ"ס
וכן לסי סכן יסי.

אתה הוא ח' ישיב י"ד, כ"כ. אתה הוא ראשון וכו' ע"פ יצנים פ"ד, ו'. קניף סגול חת סו"י
כעו חסליס כ"ס, ג'. טארבע ככפוח, ישיב י"ג, י"ב. אתה הוא האלהים, ט"ז י"ט, ט"ו. כעבור שסך
הגדול, כ"ל רכ עטריס וכטור גורס תגדול רכבור ותגורס, וחסו כס ככככ"יס, אטכס כוסכככו מלס טיקר כי לס

הַגְדוֹל שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ וּמִי־לִנּוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִדְּשֻׁכְתוֹב בְּעַת
הַדְּיָא אָבִיָּא אַתְּכֶם וּבְעַת קִבְצֵי אַתְּכֶם כִּדְאִתָּן אַתְּכֶם לְשֵׁם
וְלַתְהַלְלָהּ בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוֹבֵי אֶת־שְׁכוֹתֵיכֶם לְעִיגֵיכֶם
יְיָ:

נרות קבלות שאכנו לומרם כפן נרכות בתורה, ירכך, אלו דברים. ויש א"ל בסמוקים והטעם.
חן רען וייוטען וגאייטען ווירד היער נרכת בתורה (ויטע 37) גענוגט.

יש לומרם פ' כביור קודם פ' כפציד.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וַעֲשִׂיתָ כִּי־יָד נְחֹשֶׁת וְכַנּוּ נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָהּ
וְנִתְתְּחָ אִתּוֹ בִּיקְרָאֵהָל מוֹעֵד וּבֶן הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְּתָה שָׁמָּה מִיָּם: וַרְחֲצוּ אֶת־רַגְלֵי וּבְגָדֵי
מִכְנֵסֵי אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאֵם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מִיָּם וְלֹא יָמְתוּ
אִי בְּגִשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁרְתָּהּ לְהִקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה: וַרְחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם
וְלֹא יָמְתוּ וְהִיתָה לָהֶם חֻק־עוֹלָם לֹא וְלִזְרָעוֹ לְדוֹרֹתָם: וְלִבְשׁ הַכֹּהֵן מִדָּבָר
וּמִכְנֵסֵי־בָד: יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהָיִים אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֵלֶה
עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמָּה אָעֵל הַמִּזְבֵּחַ: וּפְשַׁט אֶת־בְּגָדָיו וְלִבַּשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים
וַרְחֲצֵיָא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מַיִן לַמַּחְנֶה אֶל־מְקוֹם טְהוֹר:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם אֶת־קִרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רֵיחַ גִּיחֲזֵי הַשְּׁמֵרוֹ לְדַקְרִיב
לִי בְּמוֹעֵד: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַיהוָה
בְּבָשִׂים בְּגִישָׁה תְּמִימָם שְׁנַיִם לְיִזָּם עָלֶיהָ תְּמִיד: אֶת־דְּבַשׁ
אֶחָד תַּעֲשֶׂה בְּבָקָר וְאֵת הַבָּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים:

נעלם במקרא אלא שמך הגדול (ע"פ ס', ט"ב, דה"כ ו', ל"ב). שנקרא עלינו, כמו אבות דברים כ"ט, י'.
דס"ז ו', י"ד. יעדים י"ד, ט'. ותקומות זולתם. מה שכחוב, כפי' גורם מה שהבטחוננו, ותטול הנוסחה
מה שהבטחוננו על ידי צפניה חוזק כאמר, וכן לומרם בספרים. בעת ההוא, סוף לפניה.

ודבר, כערכו כ"ט. ובתו אבותכם, עם אחינו לקרות נענין הקרבות יותר מדברים אחרים, לפי שכל
לשוננו נבונה כלו מקריב (כדליתא כהנניה דף כ"ז, ב' וענכות דף ק"י, ב') ועוד לפי שהמלך נתקנה
כעין (נרכות דף כ"ז, ב') ותקנו לומר ענת מרן חיצו מקוטן יותר מעשיות אחרות לפי שיש כולל כלל
משלוקת התנאים (ועיין כ"ט, ג' נגיד ועלול דף כ"ט, ב') ועוד אה"ל קרד הקרבות, ופס עקבנו אחרים כרייתת
ד' יאטעאל אל י"ג מרות טאוס ס"ל דאטריק נפ"ק דקדושין (דף ל', ופ"ד דף י"ט, ב'). ועיין הכוספות סס
תמסכדיין כ"ד) אמר רב ספרט טאוס ר' יהושע בן סנניא טאי דכתיב ואנתם, אל תקרי ואנתם אלא ואלשתם
לפולס יאל פדס גנותיו אליש כמקרא אליש נעטכ אליש בתלמוד, ועקזי טי ידע כעס טיי, ומתוך לא
כריכי אלא לויצי, כלומר ארץ כל יוס ללמוד טאלתן, וכך אנו נובאים, בתחלה מקרא דסינו פרת לו
ופס"כ טעס דסינו חיצו מקוטן ופס"כ מדרש אל כרייתת ד' יאטעאל וכו' נעקוס תלמוד, אטעורש בתלמוד,
ועוד לפי שיש תפלת תורת כהנים אה"ל ראש לכל קרבות קנעוב אלא הקרבות עכ"ל וכן כתב אכן ידמי
ועסיים אכל טי שדופקת לו שעתו מלפסוק בתורה יאל גנותיו כללו ודיו וע"כ לא יתכן לדלגס עכ"ל
ובתו עוד רכיבו יונכ לנרכות דף י"א טעבר ג' נרכות אל נרכת בתורה תקנו לומר נבקר ג' טניינים עקרא

ועשירית האיפה סלת למנחה בלילה בשמן בתית רביעת
ההין: עלת המיד העשויה בחר סיני לרית גיחם אשה ליהוה:
ונסבו רביעת ההין לכבש האחד בקדש תסך גסך שחר ליהוה:
ואת הכבש השני תעשה בין הערבים במנחת תבקר ונגספו
תעשה אשה רית גיחם ליהוה:

ושחט אתו על ירך המזבח צפונה לפני יתה וזרקו בנז
אתרן הפתנים אתדמו על המזבח סביב:

י' טוסיפס כמן לומר פ' סטטני הקטרת וכו'.

אתה הוא יי אלתינו שהקטירו אבותינו לפניך את קמרת הפמים
בזמן שבית המקדש קים. באשר צקרת אותם על ידי משה נביאך
בכתוב בתורתך:

ויאמר יתה אל משה קח לך סמים נמר ושתלת ותלכנה סמים ולכנה
זכה בד בך יתה: ועשית אתה קמרת רקה מעשה רוקח ממלח סתור
קדש: ושחקת מפתה הדק ונתתה מפנה לפני חצרת באהל מועד אשר
אועד לך שמה קדש קרשים תהיה לכם: ונאמר והקטיר עליו אתרן
קמרת סמים בבקר בבקר במוטיבו את חצרת וקטירנה: ובהעלת אתרן
את חצרת בין הערבים וקטירנה קמרת המיד לפני יתה לרדתיכם:

תגו רבנו. פטום הקמרת תצרי ותצטרן ותלכנה ותלכנה משקל שבעים שבעים סנה. מד
הקציעה שבלח גרה וברכס. משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הקשטו שנים עשר. ותלושה
שלשה. וקטמון תשעה. ברית ברשינה תשעה רבין. יין קפריסין. סאין תלתה וסבין תלתה.
ואם אין לו יין קפריסין. מביא חמר חור עתיק. מלח סודמית רבע. סעלה עשן כל שהוא.
רבי נתן אוסר. אף כפת תירבו כל שהוא. ואם נתן בה רכש פסלה. ואם חמר אחת סבל
ספניה סייב מיתה:

דסינו פ' קרננת וסנס דסינו איכסו טקוון ומרד דסינו ד' יטעאל לומר, ונכרת אר נחר נכו סיס
עולב למקדח ונכרת בערז לעסא, ונכרת על דברי תורה למרד עב'ל. וכחנ טעור כי נכרת טוסיפס
וכיוס סכנת אני ככאים (נמדכר כ"ס, ט'), וטאגין נלשכנו לקרות גר"א ונראשי סדסיכס (סס כ"ח, י"ח). ונשל
הענסי (סען ט"ו) סעי על הענכס עפני אין נכון לכוכיר קרנן טוסף עם חמיד אל שחר, ואיכו קסס,
טוסוס ועכו כל כיוס עכ"ל. ויש לוטרים ג"כ פ' ככיור (טעות ל' י"ז) ופ' תרוטת סדסן (ויקדל ו', ג')
קודס פ' חתמיד וחסריס פ' טוכס טקטר קטרת ופ' סטטני הקטרת ועזייתן (טעות ל', ל"ד. ח'). ע"ס עטרת
וקאים לל"ח פ' ט"ס. וכחנ בעל פ' נגיד ועכ"ל (כדף י"ד) סייתי נוסג לומר חחר פ' חתמיד פ' סען וי'
הכחמת, ותנטי טורי טפני תרוטת בעינין כלסר חטרו רז"ל (נכרות י"כ) עכ"ל.

ושרג אורז על ירך תחכו לומר טוסק זס נסוף פ' חתמיד ע"ס מרד ויקדל רכס פ' נ' כאל סוז
חורז לעוכס לפני כ', חטרו נטעס עקד ח"ח את יכתק נכו סתקין סק"ס אני ככאים חחר אל סטרית וחחר
אל ערנית, וכל כך לעכ, ככטס סכיו יכאל סקריכין חמיד על גכי סטוכס וקורין את סקקדל סוס לעוכס
לפני כ' וזכר סק"ס עקדת יכסן.

רבו שמעון בן גמליאל אומר, הקרי אינו אלא שרף הנוטף מצצי הקטף. בדיית ברשינה
שששין בה את הצפון, כרי ששמה נאה. ויוקפריסין ששזרין בו את הצפון, כרי ששמה עזה.
נהלא מי רגלים יסין לה, אלא שאין מקניסין מי רגלים בעזרה, מפני הכבוד:

תגיא, רבי נתן אומר, כשהוא שוחק אומר הקק היטב היטב הרק, מפני שהקול יפה
לבקשים. פסטה לחצאין קשרה לשליש ולרביע לא שמענו. אמר רבי יהודה, זה הכלל, אם
במדתה, קשרה לחצאין, ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה:

תגי בר ספרא, אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין.
עוד תגי בר ספרא, אלו היתה נתן בה קורטוב של רבש אין אדם יכול לעמוד מפני
ריחה, ולטה אין מערבין בה רבש, מפני שהתורה אמרה כי כל שאר וכל רבש לא
תקטירו ממנו אשה לוי:

וי צבאות עמנו משוב לנו אלהי יעקב סלה: וי צבאות אשרי אדם בטח בה: וי הושיעה
הפלה יעננו כיום קראנו: אתה סתר לי מצור תצנני רני שלט תסוכבני סלה: וערבה לוי מנחת
יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמניות:

- אנא, בקח גרלת ימינה תתיר צרונה:
- קבל רנת עמך שונבני טהרנו נורא:
- נא נבוא, הורשי יהודה כקבת שמרים.
- ברכם טהרם רחמם, צדקתה תמיד גאלם:
- חסין קדושי, ברב טובך נחל ענתך:
- יחיד נאה לעמך סנה חכרי קדשתך:
- שועתנו קבל ושמע צעקתנו יורע תעלמות:
- ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

בכח מוספים: חק זכת ויירד פקונטרעו הינלוגענטש:

וביום השבת שגרכבשים בגרשנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה
בלולה בשמן ונסבו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסבה:

בראש סודש מוספים: חק בלאש חדש ויירד פקונטרעו הינלוגענטש:

ובראשי החדשים הקריבו עלה ליה פרים בגרבקר שנים ואיל אחד
בבשים בגרשנה שבעה תמימם: ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן
לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד: ועשרון
עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לבבש האחד עלה ריח גיחח אשה ליה:
ונסביתם חצי הדון יהיה לפר ושלשית הדון לאיל ורביעת הדון לבבש יין
זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה: ושעיר עזים אחד לחטאת ליה על
עלת התמיד יעשה ונסבו:

הן תפלת הצבור שעירי ראשי חדשים ושל מועדות שזמנתן בצפון וקבול
 דמן בקלי שרת בצפון ודמן מעין ארבע מתנות על ארבע קרנות: קיעה,
 עלה בקבל וסנה לפזב ובאלו לקרן דרומית מזרחית. מזרחית צפונית.
 צפונית מערבית. מערבית דרומית. שירי הדם יהה ששך על יסוד דרומי.
 ונאקליו לפנים מדהקלעים לוקרי קדנה בקל מאכל ליום ולילה ערצעות:
 העולה קדש קדשים שזמנתה בצפון וקבול קמה בקלי שרת בצפון ודמה
 מעין שתי מתנות שהן ארבע ומענה הקשם וגתיה וקליל לאשים: ה ובר
 שלי צפור ואשמות. אלו הן אשמות אשם גולות אשם מעילות אשם

שעירי ראשי חדשים ושל מועדות, אן על טוכס הסילון. [מועדות, כל' מקראם כל לרוב נכחו זכר שזדים סגור
 וכל' טכס נכחו נקסס כמו הטכס את המועדות (טכות ג', ע"ו) וכן נטלס טעס אמת נעקלס דכ"ט ס', יג'].
 שזימתן בצפון, אהרי למדנו נכין אכ לכל המטות אן טענות לפון. עלה בכבש ופנה לסוכב, משני אדס נוחן
 על הקרות ונלכנט, מריד למעוד על גני סוכב, אכל ככל אר הדמים אן התחתיים פן סחוט ולטטס עומד על
 סרלסס אכל זיות הטוכס וזוקן פן סכלי וכל טקוס ציגע לעזכס כר. [דקקש כ"ט' יעין כעו דכ"ט ס' י"ח, וכל
 טעלס אמת לכר הטעטססס וסולכס עסקרקע על הטוכס]. וכא לו לקרן דרומית מזרחית, אכס סוס פגע לסאון,
 דקייטל לן כל פנוס אמת פונס לס יעיו אלא דרך יעין, וסככס כדרוס וכזעמולס נו ופניו לעזכס נטלס יעיו
 למרס, ופונס יעיו למרס ונכ לו למותס הקרן וסוכך וטקיף כסוכב דרך יעין ופניו לעזכס פן כדרוס למרס
 ועטרת לפסון ועלפון למערב דסינו דרך יעין, ופסע על אטכ כרוס אטס כמתן כרלס הטוכס ככל זיות אכס קרויס
 קרן. [קרן סוס ל' נקכס ככל סמקלס, וכן רכיוו אף עפלחוכו כל' רכיוו כוכר ע"ט טעזו כל' נקכס וסעד ויסכר
 אט אטי קרניו, והקרנים נכוסות וכלסס נכוסס פן ככית (דניאל ח') ולכן אטר קרן דרומית ולס דרומי. ואין
 אמת כלל כלאן, ודכרי ככל מ"ט כרסיס]. על יסוד דרומי, דילפינן ירידת פן כככס כמעלות ספילונות וצדי
 כדס כידו מיליחוס פן סכיל וצייס כפניעות כידו, פס יליחוס פן סכיל היס מתן צדי כדס כססוך לו אכוס
 יסוד מערי ככתיב אכ פתח אכל טעוד דסינו לכר מערכ אהוס סטוך להיכל, אף יירדות פן כככס מתן כרסיס
 כססוך לו דסינו יסוד דרומי סססוך לככס, אכככס כדרוס. לפנים פן הקלעים, לפי אכככסן היו קלעים כיקף לסכר
 אכל טעוד, וכססלס כתיב כטקוס קדס חלכל כחצר אכל טעוד (ויקרא ו', י"ט), וככית עולמיס כיתח חוטת כעזס
 כטקוס כקלעים. לוכרי כרזר, דגני ססלס וסלס ועזכס כתיב כל זכר כככיס יוכל אמת. ככל מאכל, טעוס דכני
 לפתני כססס דחיוו נוכל אלא ללי, מתס ככלכו ככל מלכל. ליום ולילה. דכתיב וכר זכס חודת כלינו כיוס קרנכו
 יוכל (סס ו', י"ו) למדנו לחודס אככלת ליום אטר, חסלס וסלס מנין, תלמוד לומר זכס. ער חצות, סיג עז
 ככסיס לחודס לכרתיח אט כפדס פן כעככר, דסס קרס לס יניס טענו ער כקר קלטר. (ד' העולה קדש קדשים
 היס ליספל כיוכל וכככול יוס וככסוסר כסוריס ועועלין ככ, ועזכס דלס כתיב כה כקלס קדס קדסיס היס כעו
 כחטלס וסלס, אככככס חנח ככס דסיס כני קדס קדסיס כחטלס וסלס, אכרי סיס אכס לכן לטקוס אככככסן
 וקכלת דסן. שרי כחננות, כקרן מרמיית לפונית וכקרן מערבית דרומית אכככסן ככלככסון, ועטעס טעוס דקרן
 מרמיית דרומית לס היס לו יסוד, לפי אלא היס כסלקו אל ככמיין אככככסן יעקב עליו ככקר יוכל עד,
 ככככככסיס יתכננ טקדסס, דכר סמקודס לדסיס לס יכס אלא כחלקו של ככמיין, ואוחו כקרן לס היס כחלקו,
 אככככסן היס חוטס כחלקו אל יסודס אטס כעורפו ואטס כדרעוו כל אורך מרמח ודרוס כעוטי אטס אלא
 אלא כיתח אטס אככככסן על פני כל כעורס, אכככככסן לקרן מרמיית לפונית כיתח ככל כחוק אטס לקרן,
 וכן טכילת ככככסן כדרומית לס כיתח כככככסן על פני כל כדרוס, אכככככסן לקרן דרומית מערבית כיתח
 כככסן סמוך לקרן אטס, נטלס יסוד לג' כקרנות, כליכך היס מתחיל כקרן לפונית מרמיית, כוהיל וקרן
 כדרומית ומרמיית אין כל יסוד, לפי אלא היס כחלקו אל מורף אככככסן עליו יעקב, ועולכ טעוכס תחלת מתן
 דכס ככד כסיס, כליכך כני מרמי וסמך, דכתיב עתמת אן אככככסן ככככסן, כרי יכסס עתן כדס כד'
 רוסות כעזכס, דכתיב ורקו את כדס על כעזכס ככני, אי חרקו, יכול ירקנו כריקס אמת, ת"ל ככני ולי
 אככככסן לכקיף כריקס אמת, אי ככני, יכול יקיסכו ככוס, ת"ל ורקו ואין וריקס אלא מרמוק, וככוס אי
 אככככסן לכקיף אלא כככככסן, כס ככד, כותן אטי עתמות אן אככככסן. וטעונגה הפשט ונחוח, כככככסן וככככסן
 אט העולה וכככסן חותה לכתיס (ויקרא א', ו'). [הקש"ט סכ"ס פתוחס כככככסן רפ"ו וככככסן דגמת הקש"ט
 (יטסי י"ד, כ"ג) הקש"ט (יעיסי ג', ס"ו) הקש"ט (סס ל"ב, כ') הקש"ט (קככל י', י') הקש"ט (פיוט כ"ב,
 י"ב) אככככסן טעוה סטעולכ, וככככסן עס קורין הקש"ט וכן חכככסן. הקדש חרגל. חקלס חחר. חייק ככככסן ועועין כי
 כקל חקלס לס נטלס וככככסן עקר כחוקן ככככסן חככככסן חרגל. חקלס חחר חוקן. וככככסן לאשים, כולכ ככככסן
 פ"א אלא (ד' וברו שלכו צבור, ככככסן עכרת. אשם גולות, אשם כככככסן סמקודן. אשם מעילות, ככככסן פן

שפתה חרופה אשם גזיר אשם מעורע אשם תלוי. שחיטתו בצפון וקבול
 דמן בקלי שרת בצפון ודמן מעון שתי מתנות שהן ארבע. ונאכלין לפנים
 מן הקלעים לזבחי בהנה בקל מאכל ליום ולילה עד תצות: והתודה ואיל
 גזיר קדשים קלים שחיטתו בקל מקום בעורה ודמן מעון שתי מתנות שהן
 ארבע. ונאכלין בקלהעיר לקלאדם בקל מאכל ליום ולילה עד תצות:
 המזרם מהם ביוצא בהם אלא שהמזרם נאכל לפתגים לנשיהם ולבגיהם
 ולעבדיהם: ושלמים קדשים קלים שחיטתו בקל מקום בעורה ודמן מעון
 שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין בקלהעיר לקלאדם בקל מאכל לשני
 ימים ולילה אחד: המזרם מהם ביוצא בהם אלא שחמורם נאכל לפתגים
 לנשיהם ולבגיהם ולעבדיהם: והקבוצ והמעשור והתפסח קדשים קלים
 שחיטתו בקל מקום בעורה ודמן מעון מתנה אחת. ובקבוצ שיתן כנגד
 היסוד: שנה באכילתו. הקבוצ נאכל לפתגים והמעשור לקלאדם ונאכלין
 בקלהעיר בקל מאכל לשני ימים ולילה אחד. התפסח אינו נאכל אלא

הקדש. אשם שפתה חרופה, ככל על שפתה חרופה וזמיה שפסח ותמיה בת חורין, הפיועדת לעכד עברי שמונה בשפסח
 וכנה פורין. אשם גזיר אנטעח כנת, דכתיב נח וכזיר לה' את ימי נזרו וכזיר כנח (בעדנר ו' י"ב). [אשם תלוי
 ככל כי תלוי תואר לאשם וע"כ הוא נפרד טעם אשין כן נחנריו אצריך להוסף בהן מלת אל כפתרונוס]. אשם
 חלוי, שפך אג נדנד שפייכין על זדונו כרת ספק לא אג, והוא כתיב אלל אשם טעילות (ויקרא ה' י"א).
 אשם ודאי לא גרסיקן אכל אלו אשם ודאי הן חוק מאשם תלוי. שהי מתחנות שהן ארבע, דכאשם נמי כתיב
 אציקה וכתיב סניב. ונאכלין לפנים מן הקלעים, דכתיב נאשם נקדש הקדשים תאכלנו (בעדנר י"ח, י') ותמי
 אלמי נכוד ספק אותן ככתוב להטעמת, דכתיב וטעיתם שפיר עזים אחד להטעמת וכתיב ככאשם נמי אנה לנכס
 אלמים (ויקרא כ"ג, י"ט) לוטר לך אציקן כחטאת אצין נאכלין אלל לפנים טן הקלעים ולזבחי ככאשם, אלל
 אצין טעונים ד' טחנות כחטאת, אצין לך ככל הקדנות מי טעון ד' טחנות אלל חטאת נלנד. (ו) החודה
 איל גזיר קדשים קלים, אצין טעולין נכין. [ואיל כן נקוד נסדור רפ"ו וכל"ל כפטיכות]. שחיטתו בכל מקום,
 אצין טעונים שחיטה נלפון. ונאכלין בכל העיר, דגזי טחנת כתיב וטכלתם אחתה נחמוס קדוש (ויקרא י'
 י"ג), ואצין אלמים נחמוס קדוש, אלל נחמוס טכור, דכתיבו ככל כתיב טחוס טחור טלכנס אשם טלכרמיס.
 לכל אדם, לארס. ליום ולילה, נחורב כתיב ניוס קרנכו יאכל לא ימיס טענו עד טקד (אס ז', ט"ז) ותמיה
 חודת אלמי לרבות אלמי נזיר. המזרם מהן, חזה וזוק אנתן טכין לכתן כאשם אלמים, דחודת לאלמים אחקיז
 דכתיב וזאת חורת וזה השלמים וגו' אס על תודס (אס ז', י"ג), וארנע חלות טארנע טייניס אנה דכתיב אחד
 טכל קרנן חרובס לה' לכתן טורק (ז', י"ד), וטורס טחיל נזיר ארוע כאלכ וחזה וזוק ודלת טלכס חסת ורקיק
 טסד. כיוצא בהן, כאלכיס ככל העיר ליוס ולילה. לכהנים לנשיהם, כדכתיב וזאת חזה התנוסה וזאת
 טחורטס חככלו נחמוס טכורס טחור חתכ ונכין וננותק אנתן (אס י', י"ד). (ז) שחיטתו בכל מקום בעורה, ג'
 פדציות נאטרו נאחיטת אלמים, חדה כנן טקד ודאס נכאס ופדא נעו, נקטייתא כתיב, וזמטו פתא אכל טועד
 ונחמתי נחרייתא כתיב לפני אטל טועד, לטכאיר פת כל הרוקות אנתרסה, ולפני טענע כל אלפני טכיל. לשני
 ימים ולילה אחת, דכתיב כתיב כאלמים וכוונת טכאיר הונס ניוס כאלמיז נאש יארף (ז', י"ז). (ח) והמעשור,
 טענר טטעב. ודמן מעון טחנות אחת, דלח כתיב נכו סניב, אלל את דטס חורוק כתיב גני כבוד (בעדנר
 י"ח, י"ז) וכך נמי טטסס ילפינן עולל כתיב פת דעו אלל את דטס. כנגד היסוד, נחמוס טיז יסוד תחתי,
 לטעוטי מרחיית דרובית אצין אס יסוד כדאמרן, וכבוד ועטא ופסח טעוטיס יסוד, דילפינן אציקה וציקה לגורס
 אזה טעולס, ונכולכ כתיב אל יסוד טונכס העולכ (ויקרא ד', ז'). שינה באכילתו זה טחכ אע"פ טכאשס פומן
 לפתן דמיס. חכבוד נאכל לכהנים, כדכתיב וכאשם יכיה לך (בעדנר י"ט, י"ט). והמעשור לכל אדם, אלל
 אלה טעינו ככל החורה יכיה לכהנים חלק ט. ונאכלין בכל העיר, דכתיב ונכחתם טכס עולותיכס ונחמיס
 וזאת טעאזתיכס (דברים י"ג, ו') ותניס כאני טעאזות ככתוב פדנר חד טענכ טענכ וחד טענכ דגן, וכתיב
 טכאשס קדש וכברות נקרכס ונאכנס, ודלל קנע לכו טחיכס טעינו טכס דמעשור וכבוד נאכלין ככל כתיב.
 כשני ימים ולילה אחד, דנכבוד הוא חוטר וכאשם יכיה לך ככאשם חתנוסה וכאשם טיינן, טקיזו טכחוכ לפס

ויצא מן ההקלל ללמד לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על ההקלל בלא
 יצא. בלדבר שהיה בקלל ויצא למען מען אחד שהוא בענינו יצא להקל
 ולא להתחמיר. בלדבר שהיה בקלל ויצא למען מען אחד שלא בענינו
 יצא להקל ולהתחמיר. בלדבר שהיה בקלל ויצא לדון בדבר החדש אי
 אהיה יכול להתחמירו לקללו עד שיתחמירו הפתוב לקללו בפרוש. דבר הלמד
 מענינו ודבר הלמד מסופו. וכן שני בתובים הפוכים זה את זה עד
 שיבוא הפתוב השלישי ויקריע ביניהם:

ידי רצון לפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו שייבנת בית המקדש במתנה
 בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם והשנים קרמנות:

שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יצא אלא הכלל כולו יצא, כיצד,
 והנספח שאר האכל כאר טוחם האלמים תו' (ויקרא ז', כ') ואלם אלמים ככלל היו, וכאילו מן הכלל לא ללמד
 על מעטן ילאו אלא ללמד על הכלל כולו ילאו, טם אלמים טיודין שקודמתן קדמת טוחת, אף כל דבר שקודמתן
 קדמת טוחת. כל דבר שהיה בכלל ויצא למען טוען אחד שהוא בענינו יצא להקל ולא להתחמיר,
 בלד, וכאר כי יהיה בו בעורו אסין ונרספ (ויקרא יג', י"ט) או באר כי יהיה בו בעורו טכות אס (יג', כ"ד)
 ואלם אסין וטכות ככלל כל הנגעים סיו, ולטם ילאו למען טוען אחד שהוא בענינו, ילאו להקל עליהן ולא
 להטמיר, להקל עליהן אלה ילאו ולא ידונו אלה ככזב אחר. [כתב ר' עזריאל בסודו כי נספחים יאמס
 למען אסין, והאמת כי כן הוא גם נסדור רפ"א אך רק נרמזון וכאני כתוב למען אסין וכאני סוס נאלם ככ"י
 וכן נרמז כל נו, וכן סוס נסדור אל"ט; ונסדור רפ"ט כאלאון למען אסין, והאני למען אסין, וכאני כזב נוספת
 כ"י וטוחור רועס; ונסדור ססדר למען אסין, ונרמז כי זה גם נרמז סנודרסס, אטנס ססדר נרמז כעל
 וי"ל למען אסין, והוא אסין טא' טל' טענו אה בעירכס (רמזית ט"ט י"ז) תסת טאזו תרעונו תחות אסין (אטמת
 כ"ג, ס') וטעקלו כטעקל גנה אסין אסין. כל דבר שהיה בכלל ויצא למען טוען אחד שלא בענינו יצא
 להקל ולהתחמיר, בלד, ואים או אסם כי יהיה בו נגע נרמז או כוקן (ויקרא יג', כ"ט) ואלם רמז אסין
 ככלל אחר הנוף סיו ואלם למען טוען אחד אלה בענינו, להקל עליהן ולהטמיר, להקל אלה ידונו כטעל
 לכן, ולהטמיר ידונו כטעל אטוב. וכל דבר שהיה בכלל ויצא לדון בדבר החדש אי אהיה יכול תו' בלד,
 ואטם אה ככזב נטקוס אחר יאטם אה ססעמל (ויקרא יד', יג') אסין ת"ל כי כסעמל סאסס סוס להכין, אלה
 לפי אלה מלודע לידון כדבר אה נכסן יד וכנסן רגל וכאון יענית יכול לא יטען טתן טוחת, תלמוד לומר כי
 כסעמל סאסס סוס, סאטורו סכות לכללו נסירוד, טה סעמל טעוכס טתן טוחת אף אסס טען טתן טוחת. דבר
 הלמד מענינו, בלד, ואים כי יאטם רמז קרס כוס טהור כוס (ויקרא יג', ט') יכול יסל טהור טכל טועמל,
 ככוס לומר וכי יהיה נקרתת או נכסת גע לכן אדעס, דבר הלמד מענינו סוס אסינו טהור טכל טועמל
 אלה טעמל סכטקוס נכד. דבר הלמד כסופו, בלד, וכתתי גע לרענת כנית אסין אסחכס (אס יד', ל"ד)
 כית אסס בו אכניס ועלים וטמר וכית אסין בו אכניס ועלים וטמר כטעמל, ככוס לומר ונתת אה כנית אה אכניו
 ואת אסיו ואת כל אסר כנית, סוס דבר הלמד טכופו אסין כנית טעמל כנגעים עד אסיו כה אכניס ועלים וטמר.
 (דבר הלמד מענינו ודבר הלמד טכופו, סוס רק מרס אסת וכן נסדר נאטוררסס). וכן שני כחובים המכחישין
 זה את זה תו' בלד, כתוב אה לומר וירד ס' על כר סיני אל רמז סכר (אטות י"ט, כ') וככות אה לומר
 כי טן סאסס דכתי וטעס (אס כ', י"ט), כל ככות כליכיי וככרע טן סאסס סאטמיק אה קולו ליסדך וטל
 כארין כארין אה אה הדולכ (דנרים ד', ל"ו) טלמד סכרין סקכ"ס אטי סאסס סעליוניס אל רמז סכר
 ודבר טעמל טן סאסס, וכן לומר נעים זמירות (תכלים י"ח, י') ויט אטיס וירד. (נסדור רפ"א גם ככ"י
 אה ככוסמל וכאו שני כחובים, ולכס ככנת סעקלל לרז"ס על רכ"י נכדכר ז', פ"ט.

ידי רצון, סוס טעמל אכות סוף סוף ס'. ושם נעבדך ביראה אס"ס טכדו אה ס' כידלס (תכלים
 כ' י"א) כימי עולם, ל' מלכרי ג', ד'.

סדר עטיפת המלית.

קודם נרדף אשר מתעטטים תחלה בטלית ותפ"כ מבימים תלפין. וקודם אמתעטטים בטלית כרדך לכדוך כליכיות ללחות זיכיו כצרות, ותפ"כ יאמר:

בעמקך ומן יד מיט דעך טלית חוהילונג, זנגע ומן פקאגענרענע:

הגני מתעטף בטלית של ציצית כדי לקיים מצות פראי בפתח בתורה ועשו להם ציצית על בגדי בגדיהם לרדתם. וכשם שאני מתכסה בטלית בעולם תהיה כן תזכה גשמתך להתלבש בטלית נאה לעולם הבא כגן עדן. אמן:

ותפ"כ יכרך מעט. דמן ויירד טענהער דיגעע כרכה געוהנט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להתעטף בציצית:

ותפ"כ יבית הטלית על ראשו דמכו לקונתו ויטול אתי זיכיות היטניות לפחוריו ככתף אטלית וזמנים כחמרות יאצרו לפניו, נעלמו כל ד' זיכיות כד אטל, וישטור כך מעוטף כדי הלוך ד' אטות לפסות ויאמר ד' ספוקים אלו:

כפרעטן ומן דמן טלית חויפגענעטלט התם, זנגט ומן פקאגענרענע:

מדייקר חסדה אלהים ובגני אדם בצל כנפיה יחסיון:

ירון מרשן ביהך וגתל עדנה תשקם:

כי עמך מקור חיים בארץ גראדה אור:

משך חסדה לידעה ועדקה לישרילב:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואהי אבותינו שתהיה חשוכה מצות ציצית זו כאלו:

קצמתיך בכל פרמיה ודקדוקיה ובנותיה ותריג מצות התלויים בה. אמן:

ותפ"כ יסר הטלית מעל פניו וישזור זיכיות אחת אכלד יעין לאחוריו וכן אחת אכלד אטל לאחוריו, וטלית ענ' נדדים עונתת עקופלת על כחפיו ונעלם טעובב כעלמות.

הגני מתעטף, ע"פ הכוסחה הנאה כמדור ר"ט עפשיין וכמדור אל"פ. ויש לדעת כי כל הענינים הכוספים כמדורינו על כרכות טלית ותפ"כ לומר לפני הכרכות ולאחריון אינם כב"י ופ"י, כי אינם תקון קדושים רק ענבב אצתרש פשת אנודע ס' שערי זיון. וכמפר ככוח כונס' נוסחה אפרת לומר קודם עטיפת הטלית ויש נב דברים עמוקים יסודם כסודות הקבלה, חפ"כ אטר עליה כר"ט עפשיין כמדורו אלו יאמרה מי אלא נח באערי הקבלה פרישה, אלא יאמר כוסחה אטעלכ כל' פאוסט וטוכנת לכל. בטלית, מדן יש לו ארבע כנסות והוא ללכוד עליון על אטר נגדים לכסותן זו נקרא עליית כל' סכטים, בערעקנג חוהילונג" וזרשו אכלל ודכויו פליית (זכיס פ' ד' טאנה ס' וז').

להעטף בציצית, גער' פנחות דף ע"ג. בציצית כבי"ת כפתת, כן כחנו כ"ת, ולחס חסודות, ויש כ"ץ כע"ק לח"ס ס' ס', וכעל ז"ת, גם כעל אור חדש כנס כר"ס, וכן סכטים כעל זל"ה כמדורי, וכן ככוכן, כי זהו לאון הסוכרד לכורות נה על זיכיות הידועה אלונו עליה והאס יתכרך לעזמה כנגדו, אכל בציצית ככ"ס כוא כלחי טכורד ויסיב כטעע על כל עיני פחילים וחף אערות כראש ככו ויקחני כליכת כראי (יסוף אל ס', ג'). והלכוד כב' ס' טען ואמר אפין לומר כעבור אפין עול לנו חכלת כי כחכלת אינה טעככת זיכת כטייחדת אל חכלת, פננס כמס"כ זאת טענתו קלוצה היא הלל כטאנה ערובה כי כחכלת אינה טעככת (וראכ עיד וטולס דף י"א, נ'), וכסודך הוא ועל בציצית כנקוד א"ל יש להאים כעטנס אפין כטעע על זיכיות אל טלוב אלא על כל פחילים יסיו טה זיכיו וע"כ ודאי הוטר טוב לומר בציצית כפתת, וככו אפין חוטרים ליכר בסיכר אלא בסיכה כפתת ר"ל כפסה פנאיה לאס טלוה. כה יקר, חכלים ל"ז, ס' ער י"ג.

סדר הגחת תפלין.

קודם כניחת תפלין יספר זה. סקר חסלין-אנגען וויכר פארמערען געווענט:

הגני מבין בתיחת תפלין לקנים מצות בוראי שצוננו להניח תפלין בכתוב
בהורה וקשרתם לאות על ידה והיו למטפת בין עיניך, והם ארבע פרשות
אלה שמע, והיה אם שמע קדש, והיה כי יבאך, שיש בהם יחיד
ואחדותו יתברך שמו וישנזכור גסים ונסלאות שעשה עמנו בהוציאנו ארתנו
ממצרים, ואשר לו הכח והממשלה בעליונים ובתחתונים לעשות בהם
ברצונו. וצוננו להניח על חיד לזכרון ורועו הנטיח, ושהיא גגד הלב לשעבד
בזה האות ומחשבות לבנו לעבודתו יתברך שמו, ועל הראש גגד המוח
שרגשמה שבמוחי עם הדשי וכוחתי בלם יהיו משעבדים לעבודתו יתברך
שמו. ומשפע מצות תפלין יתמשך עלי להיות לי חיים ארוכים ושפע קדש
ומחשבות קדושות בלי הרהור חטא ועון כלל ושלא יפתנו ולא יתנה
בנו יצר הרע ויפתנו לעבוד את יי באשר עם לבנו. אמן:

ויקח חפסל של יד ויניח אותו על יד שמאל על כנף הכוכב הצרוע, וקודם כקדים יברך:
טו ועם מוח דית תפלה של יד חוץ רען ליקען מרת חמר ומגט ריעוע נרכב:

**ברוך אתה יי אלתינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצוננו להניח תפלין:**

ושבדק וקרא הקליט נרבע, וחס"כ כוך אעב כריכות על קנט כדוע.
טו מירד רית רצעה לנגעלמגען חמר ויעבעו כריכות חוס רען מרת געמחבט.

הגני מבין, ע"פ הנוסחא הנלפ בדור אל"פ. ויז נוסחא אחרת כס' אשר ליון, ואין לפרס
טעם בכתוב לטעלה אלל נוסחא טעיפת העלית. חרשי, סבנאותי, „מיינע געפיהוט, זוננע“.
להניח תפלין. על מצות תפלין, מכות ס', ע"ב. טעמא דף ל"ו. ודף ע"ב, ע"ב. ומקומם
טוף ס' גח, חרסכ כב"ח לפסזים קרח ח' חות י'. לנשיט. כן נקד הרב לזולטו כס' טעריך
כנגד דעת נ"י כח"ס ס' כ"ב המקד לשי"ט. וכן כתב בעל הי"ל. וכסא לנשי"ט הוא מקור השעיל
טארט ינדן, לנשי"ט הוא הפעיל טארט נוח, ובחאך נרדף לדעת כגדל כולתם נשלא נאטוט כמקרא
כי לא"י טארט נוז טעמו תת טאוסה לרבר הכרך למיחוס ונל"ח, „רוחא פערסחפלטען“, כטו טד
חאך יניח (דברים ג', כ') ככטוס ב' (זס כ"ח י"ט) וכן ובחאך עית ידו (אעית י"א, י"א) אעקר פרוזי
כחאך נתן טמחוס לידו אהיחכ לו ככרט, וכורחא חזי"ט פארט ינדו היס לכאפיד הכנר כטמחחו וכל"ח
„חיו רחא וחסען“ כטו הכח לו (כוסע ד', י"ו), גם טעמא דכר על עקוס טה כדי זיאלר סס כטמחחו
וכל"ח „חינועלען, כיערעוועגען“ כטו וככח חוחו, ויניחכו פארן (אעית ט"ו, ל"ב. ול"ד) ויניחכו נגן
עקן (בראשית כ', ט"ו) ותנפ' טדו (אס ל"ט, ט"ו) ויניחוס על אדמחוס (ישעי' י"ד, א'). וילל לטו ען

סדר תנחת הפלין

חוקם הפלם אל רשע ועבדך: דמן ועגט מן דיה הפלה של ראש חודר ומגט ריעוע כרכי:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו על מצות הפלין:**

ואתים תיכף יאמר: גליך דמרוץ ומגע מן:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ועסקה כרסו, ופס"כ כרך ג' כריכות על אלנע האטלמית, ובצעת כריכה יאמר:

נחשעטן מן דיה הפלה של ראש בעלעטויגט חמט, נייאט מן דיה רעועה של די, מקצט רייה כריכות חמט רען וייטען-לינגער חודר ומגט דמבייה פלוגעניע ספוקים:

וארשתיה לי לעולם.

וארשתיה לי פערק ובמשפט ובחסד וברחמים.

וארשתיה לי באמונה וידעה את יי:

ופס"כ יאמר יחד רעון מלפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהי חשוכה

מצות תנחת הפלין זו באלו קימתיה בכל פרמיה ודקדוקיה ובגותיה

והריג מצות תהלים ביה. אמן:

בי"ק מבלעגן רעו הפלין ווערען מערנט דיה דרייה כריכות פקטן פלינגער מבוטממכט, דמן ויירד ערוט של ראש חודר דמן של די חוינגעלנגען.

הכניס סלבה כי סמוך להגייה הפלין עארט נוס ימי טעמטו לתת לתפלין טנוסה, וכל"ט רעו תפלין ריעוע שפאלען. ואין זה טבוותה סכרכה והתפלין חיינס כריכים לטנוסה, וע"כ סדין עם סרכ לונאטנו לומר להגייס והוא פירושו לזוס התפלין על טקועס טעלונג לנו. וביורה על אטתת נקוד אס כי גס טעלי גשרט קרשו ככה כיוולט למו טעס אטערו כטועות סוף סרק ג' ולא הגחתי תפלין סיוס, וכטענות ל"ג, ג' טע"ה תפלין כיד וטע"ה תפלין כרש. ועתה כל ליד ס' דכרי יוסף לר"י שווארץ ורליתי אס כדף קט"ט אכויס גס סוף כטועכות ורעט אטכון להגייס. — תפלין טעס אטערו חו"ל ככליס סרק י"פ תפלין ארעטס כליס, וכטענות סרק ד' תפלין אל יד, וכטענות סרק י' וכטעיע ותפלין. וכטעלכ סרק ד' העוזה תפלין עגולס, כטעט טענו אטכניו ל"ל תפלין כלט"ר דנוסה, ורשע כחאני. על מצות תפלין, וכן כסדור אל"ס ועיין עג"ל ס' כ"ס אות ט'. ואס כט"ו תטכות כעל גיה יתק גס כס' לוס פ"ט ס' תכ"ט גס וי"ג ס' א'.

וארשרוך, כוואט כ', כל"ט וכ"ב. וטעירת ספסוקים סאלכ סכסג ר' נתן ספירה סהי סכ"ד כ"ק קרפס וכטער כטת אל"ג, והוא ככסיג גס סטירה ספסוקים עם יקר וגו' כטעיסת סטלית (קלור אל"ס דף ל"ו ול"ז ובטע טומר ס' ל"ט). והטעפאל אל ימי רמון ספרי טעיסת סטלית וכטת תפלין לקימה עם אערי לין.

תפלת שחרית

ברוך שאמר י' לנגן כקול נעים, ולריך לחטרו נעמידה. ואסור לספיקו עתהילת כ"ג עד לפטר י"ט.
ואחו ס' לזכות אלמיו צדו היעית כענת חמירת כ"ג וכזסיים כתצמחית יבאס ויזיסם כנחת פידו.

**ברוך שאמר ויהיה העולם. ברוך הוא. ברוך עושהו
בראשית. ברוך אומר ועושה. ברוך גוזר ומקיים. ברוך מרחם
על הארץ. ברוך מרחם על תבריות. ברוך משלם שכר טוב
ליראיו. ברוך חי לעד וקים לגצת. ברוך פודה ומציל. ברוך**

ברוך שאמר, נרכס וו ליכנס בגמר' אלנו חכל סריף לנרכות דף ל"ג פוזכרה כוס"ל ותקומו רכק
למיטר נרכס עקמיבו (דפסוקיו דאמרל), ופטי יביא כרוך שאטר וישחנת, הילבך פיכני ליה לביניג דלג
לפאת עויי מכי עתהיל כנרוך שאטר עד דמסיים ליה. וכן כתנ אכן ידפי וז"ל אטרזו מכטיס (נרכות דף ל"ג)
לעולם יסדר חדס נחזו אל עוקוס וזא"כ יתפלל, עולן מעשכ אז' וזתחנן אל ס', אתה הפלות, אעברה כף,
ובעומריס כן הם סדורי, הכנת, וז"ל יופי (שנת ק"ט, נ') יהא עלקי עם גומרי כלל ככל יוס עתהילס
לדוד עד סוף הספר, ולעסקוי דזמרה תקנו פכטיס נרכס, נרכס לפניסם עוס שאטר, ולפאריסם איתנא
כנקולת נרכס סזיר כע"פ (ספטיס ק"ט), וע"כ יתננס סינכ פוזתת כנרוך שיסו נרכס כסעובס לפנרתס
כדיו נרכות כסעובות, וע"כ אסור לאוס כינתיס, וכן כתנ רכי השלספי זרני עמריס ז"ל שאסור לנרכ כלל
מכי התהיל כרוך שאטר עד סוף יתננס, וזף גס זאת לא יזית כלל עד סוף זיס אלוס לסמוך סדור הכנת
לתפלג, וכן מלאתי כירושלמי וזף כסס כיון יתננה ליוכר אור עכירה שיסו כדוד וסחר עליכ עשורכי סעלפסכ.
וכתנ עוד אכן יריו, טעב לרפת לוטר כרוך שאטר כין כחול כין כנחת לפני כל בעומריס, וכן כדיו, שיסו
נרכס דלסני פסוקי סומיריות, וכנענת ויתננס נרכס לפאריסם עכ"ל וזלש ג"כ בערוך ערך תפל. וכנס כרנת
כרוך שאטר וו, זלר עובת פלק גדול מרשיתכ כט' אליכ זוטא סרק ד', י' נכ כנס זמיי כוסכ כין
הזכנריס וזין כספאריס וזף כספאריס כעלמס זינכ אז' לכס כוספתל כרלס מלכודרכס ושענודת סעלור
(כלל תפלס טען ל"ג) וש"פ נגיד וטלוס, וכוספתל אלנו י' כס פ"א כנחת זספן לם רלשו ככס פ"א (רוקס
ס' ז"כ). וכתנ סיוספין (דף קכ"כ דפוס קראקא) כי כנחת סרלשן אל ענוי רלש גליות זיס, סתון עשור
ברוך שאמר והיה העולם וכנסוריס סיס עומיס ברוך הוא וכחון סיס לומר ברוך עושה בראשית וכנסוריס
ענו ברוך הוא וכן על כל סעלפריס כמתהילים כרוך סיו עומיס כרוך סו; וזלר עקכני זמנכ שפע עוס
אכן עקר כוזנת עיכנר נרכס וו אהלטר כעין סעון ותכות כרוך כוסו אכנסוריס אטר וזיס סעולס יסיו רק
לספן זיענכ כן כקבל על כל סעלפרי. חכל לא כן סוס ולג כן אטר, ויתנת כרוך סוס כן ענוד כנרכס
וכרכס סיס ולס פוטון ולל מתקנכ לכיות עזורית כפוטון ורק כנת ענוי רלש כולס עזו עיס אצו לרועות
תמלת סיוס ולהדקת אמתו א"כ יסוסר לנו לחדו. ועלכר זת גס ספסור הוזה כן עניית כרוך הוא
ליכנס עופות כל כד כדו ללמוד ענוו, כי כט' אצו יאדס ס' ע"כ יסוסר ג"כ ענוי רלש גליות וזכות אל
שמירת כרוך שאטר כחון אטר. וגס כד"ד דף ו' ע"כ פי שאטר וזיס סעולס כרוך הוא. שאטר והיה
העולם, ע"פ ככתוב כי סוס אטר וזיס (תהלים ל"ג, ט'), ותמי עליכב וו כהוגה לח"ל לקרית כס לת כרלס
סעולס, כון פי שאטר וזיס סעולס (ערוכין י"ג, כ'). עגלכ י"ג, כ'. סכנדרין י"ט. וק"ס. קדוין ל"א. סולין
ס"ג, כ'. ספרי ספוקס וזיס כנסו. כ"ד דף ל"ד, כ'. אמות רכס פ' כ"ה. דכריס רכס פ' כי סתכ) כני
שאטר וזיס סעולס (שנת קל"ט. סולין ס"ד, כ'. מדלס עשלי י', ג') עמי שאטר וזיס סעולס (כ"ד סוף פ'
ו) ועקוונת פאריס. עושה בראשית, אטר כרלס סתחלת כל הדכריס אעולס, כל"ל סתפפער רעו וועלפטי
פמגו; ותנת כרלסית אל פסוק הרלשן אכסאר הכרלס סורלס כל כך כפי חז"ל לכאפע כס לטורפת
כרלסית סעולס עס כל אטר כו עד שיסו עס כ"ת כסענז אלה סיסה לסס לכס דכר ככני עככו וזלר
לכל וכל מימי כרלסית טתפלגיס מתחיו (כ"ד פ' ט"ז) כעקוס וכל מימי סעולס, וכן כנרכס סיוקין עזאכ
כרלסית (כרכות כ"ד) אגדולף וו עעכב כרלסית (סס כ"ח) זת ימי כרלסית (פג"ס י"ח) עמדכ ככל יוס
עעכב כרלסית (סס י"כ וכנרכת יולר אור), נלטר כעעכב כרלסית (סולין ט"ג) וכן כתפלות יולר כרלסית,
זכר לעעכב כרלסית, וכריות כרלסית, כתחלות עכנרלסית, ותמי כן עלכ וו ארוס כפי כל עד אנס סתנרנטיס
כאפע כס וכתנו אפני עוכדי כרלסית (ת"י ליאטיה כ"ט, כ"ט) כרית עלמס עכנרלסית (ת"י יאטיס ס"ו,
ט' וירעיס כ"ג, ג') כוזור כרלסית (ת"י סכוקו ג', ד') וכנן סירז ט"ו, י"ד סוס מן כרלסית כרלס כני כלל,
וזס ט', כ"כ עטול כרלסית אכנריו. דע כי ככיי סנספתל עושה מעשה בראשית. וכן סוס כסדר
אליכ זוטא פ' ל'. אטנס ככר כתוב כסס פ' ס' סיכלות זיש פ"א תכות כנרכס זז"כ סין לוטר מעשה. ברוך
אומר ועושה ברוך גוזר ומקיים, נרכות כ"ז ע"כ. ברוך מרחם על הארץ, תענית דף ט"ו. ספריית כן
נקד כסדור רע"ו וכן נקד כסדור כט' כגיד ועלוס וכן ככת כ"ר מרילל וז"ל ספריית כל"ל וזלש על' וזס
פרישה ינרל (כעלכר ט"ו, ל') וכיו"ד סיס תעורת סל"כ כי חותיות סכו"י סתפלות, וז"ל פריית וזיס
ככוו כי אמות אכן על עתקל דל"ה כליס כן חס כפטיכות קליות סתכ, עזא"כ מן פריה כ"ל פריית ככו מן
קל"ה קליות וזן קל"ה קליות עכ"ל וכניס דכריו וכתנס חסכו כעל עשרי תפלס כספן כ' וזלמנו עשנו דכרי

אלהים ישועתו: ספרו בנזים את כבודו בכל העמים נסלאתו:
 כי גדול יי ומהלל מאד וגורא הוא על כל אלהים: פי כל
 אלהי העמים אלילים. ויי שמים עשה: הוד ותוד לפניו עו
 וחדוה במקומו: הבו ליי משפחות עמים הבו ליי כבוד ועז:
 הבו ליי כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפני השפתחו ליי בהדרת
 קדש: הירו מלפניו בלתי ארץ איהתפון תבל בלהמוט:
 ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בנזים יי מלך: ירעם הם
 ומלאו יעלץ השדה וכל אשר בו: אז ירגנו עצי היער מלפני
 יי כירא לשפוט את הארץ: הודו ליי פי טוב פי לעולם חסוד:
 ואמרו הושיענו אלהי ישענו ומקצנו והצילנו מתנזים להודת
 לשם קדשך להשתבח בתהלתך: ברוך יי אלהי ישראל מן
 העולם ועד העולם ויאמרו בלהעם אמן ותגל ליי: רוממו יי
 אלהינו והשתחוה להם בגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו
 והשתחוה להם קדשו פי קדוש יי אלהינו: (יש ב' כג ו'ט פין לוער סוק
 וסוף רסוף והוא רחום יכפר עון ולא ישחית ותרבה להשיב אפו
 ולא יעיר בלהמתו: אפה יי לאתקלא רחמיה מלפני חסדך
 ואמרה המיד יצרוני: וכד רחמיה יי וחסדך פי מעולם תמה:

אלילים, יש להסתיק בין תיבת סלילים ופין וס' אשים עטב, אלג יחדר ססס לסלילים סס ופיללה, וכן יס
 להסתיק בין פי ופין ג' (אל"ה דף הנ"ג, כ'). ישמחו השמים ותגל הארץ, ר"ת סס סו"ס, רוממו, שפון
 ופילך לקוטי פסוקים שסלילים וססוק זס וסססו פסדיו פסססור ל"ס, ס' ס'. וס'. יכן כסב סכל כו ופסוקים
 פסד וסכל לס' רועשו ס' סלכינו, וסלר פסוקי ורועשו כגון כ' כסלות פססנו, כדספריין כירלפני לפולס סל
 יכי פסוק זס וו פסד כ' כסלות פסנו (תכליס פ"ו, פ') וססרו ס' כסלות פסרי פסד פסס כן (פ"ד, י"ג)
 עכ"ל. והוא רדום, זס פ"ס, ל"ס. ופוק יפכ"ן על פסוק זס כסדורו: „פסוק וסול רסוס פין פוערים כסס
 י"ט", וכן כפוק עליו נס לועס קודס פסרי נס כסול לפין, וסול פ"ס כול כסס"ג (כסול כס"ג לס"ס פ' ס'
 רפ"ט) כסס ח"ל כפוקסות פירוס (Tiria כסדינת פנירתי) וקונססדינלס פין פוערים וסול רסוס כססוקי
 ווערס כסס י"ט עכ"ל. וכספס סיס כן כסכון לכני סכסנו אלג לוער פסוק זס, כי סססס פסר
 כסכורו פין פוערים סססוק כסכית אל זסס (ססססוקיו זס) פוער לסס כסוקחו נס ליום כסס. וסני
 ססרר אלין סססכיס על סססס ססול סס יססרו סססוק זס כס כסכית אל זס כן כיוסו וכסו סססר
 סכ כיד"ס (פסר פססנו וססס ססרר) כקסר גולל ס' ז' חות פ'. כל רכסר, זס דכר פסססו, כסו לס
 פססס כל פלכסס (זסות כ', י') וררס פין כל (ז"כ י"ג, ג'). גלפתי לסכל קס סיכר זססכ ספ' ל"ג,
 ח"ל חקנו לוער ג' פוערים וסול רסוס יכסר וו. פסד כסיוו לט' קרלו כססו, וס' כססו לפין גולל,
 וס' כספסל פוערי, כי כססוק זס יס י' חכות כסגד י"ג פדות כרססס, ג"ס פוליס ל"ס, וכסיוו כססר
 ככל יוס ויוס סיכר סרס פסססר על סססס וסוקוי פסר יכול כססס לכסלל פן סססס זסססיי ו"ס פלכיות,
 ופ"כ חסלס וו פועלס לכסק סססכ"ס זיכסר פונו כסילו כולל לכקס פלכיות ל"ס עכ"ל וססס סיס זס
 פסס פסוקל לולי סיס זסכ וסול רסוס רכיעי. זסוערים כסוק יכי כסוד קודס פסרי, וסססר פססו. אססו
 ה', תכליס ס', י"ג. זכר רכסוקי, כ"ס, ו'. וססס י"ג ססולס וסססס פסכך לס כסוק וסססן פס"ס.

תגנו עז לאלהים. עלי ישראל נארתו ועז בשחקים: נורא אלהים
ממקדשה אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברך
אלהים: אלנקמות יי אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ
השב נמול עלנאים: ליי השועה. עלעמך ברבקה סלה: יי
צבאות עמנו משנבלנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי
אדם בטח בך: יי השועה. הפלך יעגנו ביום קראנו: השועה
אתעמך וברך אתתחלה ורעם ונשאים ערהעולם: נפשנו
חבחה ליי עזרנו ומגנו הוא: פרכו ישמח לבנו כי בשם קדשו
בטהנו: יהיחסדה יי עלינו באשר יחלנו לך: הראנו יי חסדה
ישועה תתקלנו: קומה עורחה לנו ופדנו למען חסדה: אנכי
יי אלהי המעלה מארץ מצרים הרחבפה ואמלאהו: אשרי
העם שקבה לו אשרי העם שיי אלהיו: ואני בחסדה בטהתי
גל לבי בישועה אשרה ליי כי נמר עלי:

אין שופרים מוזמר לחזרה לא נכנת וי"ט וערכ י"ב גם לא נכ"ט וסכ"ט אל פסח.
חו שבת וי"ט, עי"ב, ע"פ מוזר הד"ט פסח ויירד קיין מוזמר לחזרה בעומט:

מוזמר לתודה הריעו ליי בלהארץ: עברו אתיי בשמחה
באו לפני ברננה: רעו כי יי הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו
עמו וצאן מרעיתו: באו שעריו בתודה תצרתיו בתהלה הודו
לו ברכו שמו: בירטוב יי לעולם חסדו וערוד ורד אמונתו:

נחל פתחלים יהי כבוד כדף 68.

חו ווקבענמגנו ויירד היערוף יהי כבוד תגבעתמגנו (ויישע 68).

תגנו עז. נורא אלהים, סס ס"ט, ל"ב. ול"ו. אל נקמות, ל"ד, א'. ת'. לה' השועה, ג', ס'. ה'
השועה, כ', י'. השועה את, כ"ט, ט'. נפשנו חכחה, ל"ג, כ'. כ"ט. וכ"כ. הראנו, פ"ב, ח'. קומה
עורחה, ע"ד, כ"ו. ופירוט עורחה כמו לעורה. אנכי ה', פ"ט, י"ט. אשרי העם, קע"ד, ט"ו. ואני
בחסדה, י"ג, ו'.

מוזמר לחזרה, כתחלים טמן ק'. ותקנו לוטר טמור זה טבאט כמו נכנת כולפת גועל פסדים, טפני
שפין יום אלף נכסח בו כס לחדם ולין נטל הכס טכיר נכסו ונדין לתת כולפת, לכן פטר שטרנו אטירח
לס' כי נטל עלי סופטים לו סכולתס לנוטל. וכתח חכן ירמי, נכרסת נכנו לרלג ככתות וי"ט טמור לתוכה,
וק נדיק, סטו אטרים חותו נוצן ככית על הקרנת כחודס סטו עטילין ד' הכריזן לכודות (וכן בו ד'
טתו הוי"ט כעד ד' הכריזים לכודות) ולין קרינכ נכנת וי"ט דמריס וככות לין קרינות ככו, סכל
סטרנכלס וסטרד אטרים חותו, ולא יתכן עכ"ל ונעל סרוקס נכ' א"ט ספרי כתנו סטטס כמו סכן ירמי
סוסיף ח"ל וטעמתי על סד' סליוסו אלף סיה טרלג נכנת וי"ט כי אס סתי תינות סללו מוזמר לחזרה
וסס טתחיל סריעו לס' כל סטרן, טפמי סה טכס אל סקנ"ס עכ"ל, ועיין ג"ע ס"ח סוף ס' נ"ט. ולי' אנטחו
כן סול נקרי, וככתיב ולי' אנטחו. וסכין מרדכו נכ"ר ס' ק', פירוש סכתיכ סול טכנו, ולא סנככו נרלט סת
סכנו, ופירוש סקרי סול טכנו, ולו סנו עטליטים סת ככסותינו. ונתיני נפתח סף כי סול כלתפס לפי סטטרט.

בשבת ובי"ט (ובמזמור וק"ק שכאנן גם בבזשענא דכ"ט) מוסיפים מוטרטים חלון.
מן שבת וחמ"ד י"ט ווערדען פאקוגערע מוטרטים נאך הייליגענעטש.

למנצח מזמור לדוד: השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד
תקיע: יום ליום יקיע אומר ולילה ללילה יתודעת: אין אומר ואין דברים
כלי נשמע קולם: בכל הארץ יצא קולם ובקצה תבל מלידם לשמש שם
אחל בדם: והוא פתחן יצא מתפתו ישיש כגבור לרוח ארצה: מקצה השמים
מוצאו ותקופתו על קצותם ואין גמול מתפתו: תורת יהוה תמימה משיבת
נפש עדות יהוה נאמנה מחיימת פתי: פקודי יהוה ישרים משפנת לב
מצות יהוה ברה מאירת עינים: יראת יהוה מהורה עמדת לעד משפט
יהוה אמת צדקו יתרו: הנתמרים מותב ומפיו רב ומתוקים מדבש ונפת
צופים: גם עבדה גוהר בהם בשמרים עקב רב: שגיאות מייבין מגספרות
נקני: גם מזרים חשך עבדה אל ימשלויבי און איתם ונקיתי מששע רב:
יהוה לרצון אמריסי והגיון לפי לפנה יהוה צורי וגאלי:

לדוד. בשנותי את מעמו לפני אבימלך ויגרשה וילך: אברכה את
יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי: ביהוה התחילל נפשי ישמעו עניים
ישקחו: גדלו ליהוה אתי וגרוממה שמו יתרו: דרשתי את יהוה וענני
ומכל מגרותי הצילני: הקימו אליו ונתרו ופגיהם אל יתפרו: זה עני קרא

למצוה, ככתב ערכים ככתוב לכבוד סגנת ולכדילו מן הסוף, וז"ל בכל נו, מוסיפין ככתב מוטרטים
י"ט מוס ערכים כליה וי"ט מוס ערכים מן התורה ככתוב ככתב, ולכבוד ימים טובים מוטרין אותן ב"ע
כמו ככתב ע"ל ותיירו י"ט מלפני כי כדון הוא אף כחול סיה לב לומר אותן מוטרטים כולם פלנד מוטור
זל ליום ככתב, אך עמי מורה לכבוד כנמו לחמרים ככול. וכנס נעמוטים כללו י"ט אמי פכס בין סאכבוים
והספרים והספרים מוטרטים רכנו לדיקים קודם לדוד ככאנום וכמו ספרים כנאקל ועוד מוסיפין בין יוכס כספר
ותן כלליוה עמוטים ככית ה' את פשע כעמוטים כטן ל"ט. וק"ל. וק"כ. וק"כ"ד. — ל"ל"ה סל"ד
דגוסה, בן סעיד ס"ד סכודרס, וגם בעל מקנס סכרס עכילו נתון סדגוין כדון אחי עמוק. והלפת כי
לפ"ד ל"ל"ה דגוסה אך לב עמורת דין אחי עמוק, כי ע"ס סכלל סמוחיות כובל ככ"ל סין דין אחי
עמוק כובס ככון יעמין ק"ש (עמות ל"ג, י"ב) ככית ק"ש (דכרס כ"ז, ע') סון מן סלח ל"ד אכס
ככ כמו ופכית ל"ד (ס' י' א') אלח ל"ד (פ"ט ג', י"א), סכל ויליה ל"ל"ה סוף דגוס עמי פכית ג'
לפ"ד ו' על זו וכדי אל סכולע סל"ד סככית ככית סקריס, חו פחת עממרות סדגס לסעמיד סכות
ולכירה סיעכ אל סכולע סכות דוסה סכוכה לב, ולין עקוס סכ לספרין יומר. סק"ה כל סקצה סקעח
ק"ף רשי. כרסח, עממיות. י"ט. וככ מוכ ומוקת, וס"ל כפתס, סכרת ומכלול ק"ר. גפח צופים
סדכ סכר יל סעככו מן סכורות, ועיין סוסה ע"ט ע"כ. ק' כעס דמי סעסמק. איתם, סכיס תמיס וסלס,
וכרו חמס כסעל וסיס רחי ק"ש וכל ככס עמורת סדגס.

לדוד בשנתו, מוטור ל"ד, ומטר דוד ככא כרס עמי שול סל סכיס סלך נח, ועכיו כקא לסמיות,
למי אכנת סיס זו סעסכ, פ"כ מוטרס מוטור אז ככתב (לכט סכור ס' ר"ט). בשנתו אח סעמו כמו
אכוכ ככ"ל כ"ל, י"ר. אכיסלך, כך כל עכיס סלכתיס נקלסיס כמו אכקלו כל עכיס סלכיס סרעס. ופכית
סעמו, דעמו, כחכרוטו סרעיס, וכן סעמו וראו פכרו דעו ורלו. אכרכה, אז סעמו סלך כדך סל"ל
כית"ל, וחות ו"ו סיה כלכע סכחוק אל סכיו ככית ותייסי. וככף סל"כ כעל עוד סעס סות ס"ל
וכן סלכוכו ג"כ כעמוט כ"כ. וככ סכודרס כי ס"ל סולת סיה סקוס ו"ו ססכר כרלס ססוקיס כי
פ"ל סיה ו"ו כסלף ס"ל כ"כ. ככרוחי, ל' פכד סל' ויגר סולכ (כעככ כ"כ, ג'). רכיסו אליו, כל סוחס
אכיסו אליו סעוך כרוס, ונררו, סלרו פכיס, וככו על' סת תרסי וככית (יכני ס', כ') וכל סופע פליו

ויהיה שמע ומקל צרותיו וישוע: הנה מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצום:
 מעמו ויראו פרטוב יהוה אשרי תגבר יחסהבו: יראו את יהוה קדשו כי
 אין מחסור ליראיו: בפחדים רשו ותעבו ודלשו יהוה לא יחסרו כל טוב:
 לברגים שמעירלי יראת יהוה אלמדכם: מיראיש התפחן חיים אהב ימים
 לראות טוב: צוד לשונה מרע ושפתיה מדבר מרמה: סוד מרע ועשה טוב
 בקש שלום ורחמים: עיני יהוה אל צדיקים ואוניו אל שונאתם: פני יהוה
 בעשי רע להכרית מארץ וקרם: צעקו יהוה שמע ומקל צרותם תצילם:
 קרוב יהוה לגשפרי לב ואת דפאיהם וישוע: רבות רעות צדיק ומקלם
 יצילנו יהוה: שכור כל עצמתיו אחת מתנה לא גשפריה: תמותת רשע
 רעה ושנאי צדיק יאשמו: פניה יהוה גפוש עבדיו ולא יאשמו כל צדיקים בו:
 תפלה למשה איש האלהים. ארני מעון אתה היתה לנו בדרך וד:
 בנדים הרים ילדו ותחלל ארץ ותבל ומעולם ערעולם אתה אל: תשוב
 אנוש ער דפא ותאמר שובו בגראדם: כי אלף שנים בעיניך ביום אתמול
 כי עבר ואשמרה בלילה: ורמתם שנת והיו בבקר בחציר יחלה: בבקר
 ארץ וחלה לערב ומולל גבש: בירקינו באפף ובתמחה גבהלנו: שפת שנתנו
 לנגדה עלמנו למאור פנה: כי בלמינו פנו בעברתה פלינו שגינו כמור
 תנה: ימי שנותינו בדם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורחם
 עמל ואנון כי גו חיש ונגפה: מירודע עז אפף ובראתה עברתה: למגורת

משה (ליוכ ג, ד') ל' אור. יראו כי כאלו וכר' נקראת באורק וסל'ף ל' נקראת כלל וכו' ג' עניה,
 דין ויחשע כד, יד. וה' יב' כז. והוא ל' לוי. רצ'י מלמע סף כי גרעו רוח, עככול דף קי'ל, כ'.
 סוד פרי כל גזון פדע קטון עניה, חן טן אים כי כלו חנף ויפדע (איצה ט', ט') פדע טקזיז (עלי
 י, ד') ובעל ווי' אקד ענה. בקש שלום, בטקוטק, ורדפדו, בטקוט אחר. צעקו, סלדיקים, ואכ בטסקוק
 פל מיני ט' אל מדיקים אלטעלס טסקוק הקודם. ורחם כס' סלענות ורדעות לסעדיס גלון סוף עאשר ד'.
 חפלה למשה, עושר ג', ותפלס ע מלח דוד כחונה ויחם קבלס אללס גזיחם לעשס רכיט
 וכחכס בטמרו. איש האלהים, טעמס אלס מקרס עשס רכיטו כסס חוס אלס טעון למיחמו (ט' חלח
 סכרסס) כי יחיה לו רוח עשס רכיטו נכלת עגופו וספדת עושרו ולא כשאר עס קשר כלל עס עושר
 ורדקן טלטיס טכבליט סלפוט כלחד טככס סמרוס (ורלס מורס חלק ג' ט' כ'), ומשמש בטקולס סס'כ
 כסס טעולס חוס לכחוס בו ג'כ לכל ידס ט' בכל לכחו, כשו שמואל הכיח דוד סטלך ועיין ילקוט
 רשו חתק'ס. טעון, טקוט וטסקס; וכפ' חלח סכרסס אפר סעונר, וטעמו כשו עלת סקוט סכסעמו
 עס סול' לטס אל סקביס וכן עכ"ר ט' ס'ס טעני טס עכרין עס אל סקביס וקוראין אותו טקוט, סכוס
 טקוטן אל טולס ואין טולפו טקוטו, ס'ר יחמך כחיט טעונס חלכי קדס חין פשו יודעים חס סקבי'כ
 טענכס אל טולמו וחס טולמו טעונו טן טס רכחיט סדני טעון חסכ, כוי סקבי'כ טעונו אל טולמו
 חין טולמו טעונו, עזל לגבור סכוס רוכב טל סקוט וכליו עאשעין חילך וסילך, סכוס טפילס לרוכב
 וסין סרוכב טפילס לסוט. עכ"ל. ס'ס'ט חין כגרי ועלרע. ער רכא, ער תמיטות כח. פלילה כ"ח רפויס
 ככל סספריס, וחס סקד ככל ג"ח כרנ' ככר גליתי עאשות חו ומוחיס חלו כספרי חודת חטת דף
 ל"ז ול"ט. ורסחום ל' גזיפס חל' ורס טיס (סכקוק ג', י') ופירושו למי ר"ז, חסכ ט' ורס סת חלף
 סכסיס, חלו סס כשו חכס. שגיני בטונס, וכ"ף כס'ר רפויס. שמוחינו כחלול לגרעס ססספיק, וחנת פ'ס
 כחלול עשרת וי"ח טונס. ורחבס, ל' גחוס גדולס, גו חיש, כחלס עכרס, ורלס ככיוור רי' כר"ל.

הַלְלִיָּהּ: הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עֲבָדֵי יְהוָה: שְׁעֲמָדִים בְּבֵית יְהוָה
 פְּתוּחַת בַּיִת אֱלֹהֵינוּ: הַלְלִיָּהּ בִּרְטוּב יְהוָה וְאָמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי נְעִים: בִּירְעֻק־ב
 פֶּתַח לֹא יֵה יִשְׁכָּאֵל לִסְגָלָתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי בִּרְגֻדֹל יְהוָה וְאֹדְגָנוּ סֹבֵל
 אֱלֹהִים: מִלְּאֲשֶׁר־חָסַן יְהוָה עֲשָׂה בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים וּבְלַתְחֻמוֹת:
 מַעֲלָה נְשָׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לְמִטָּר עֲשָׂה מִצָּא רִיחַ מֵאֲוֵרוֹתָיו:
 שְׂדֵפָה בְּטָרֵי מַעְרִים מֵאֲדָם עַרְבֵהֶמָּה: שְׁלַח אֹתָת וּמִסִּימֹתִים צְבֹאֲכֵי
 מַעְרִים בְּמִרְעָה וּבְקִלְעֲבָדָיו: שְׂדֵפָה גֹיִם רַבִּים וְרֵיג מְלָכִים עֲצוּמִים:
 לְסִדְדוֹן מְלֶךְ הָאָמֹרִי וְלַעֲוֹג מְלֶךְ הַבָּשָׁן וְלִכְלֹל מִמְּלֻכַת בְּנֵשֵׁן: וְנִתַּן אֲרָצָם
 בְּחֵלֶה נִמְלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זְכָרְךָ בְּדִרְגוֹד: בִּירְדִּין
 יְהוָה עַמּוֹ וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנַחֵם: עֲצֵבֵי הַנְּזִים בְּקִרְיָ וְחֶבֶב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: קָדַד
 לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרָאִי: אֲוִגִים לָהֶם וְלֹא יֵאָמְרוּ אִף אִין־יֵשׁ
 רִחַת בְּמֵתָם: קְמוּתָם יְהוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־כָּתַב בְּהֵם: בַּיִת יִשְׂרָאֵל בְּרַכּוּ
 אֶת־יְהוָה בַּיִת אֱתֶרְךָ בְּרַכּוּ אֶת־יְהוָה: בַּיִת הַלְלוּ בְּרַכּוּ אֶת־יְהוָה יֵרָאֵי יְהוָה
 בְּרַכּוּ אֶת־יְהוָה: בְּרַחֵף יְהוָה מִצִּיּוֹן שְׁכֵן יִרְשָׁלָּם הַלְלִיָּהּ:

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

הַחַד לַיהוָה בִּרְטוּב
 הַחַד לַאלֹהֵי הָאֱלֹהִים
 הַחַד לְאֲדֹנָי הָאֲרָצִים
 לַעֲשֵׂה נִסְלֹאֹת גְּדוּלוֹת לְבָבֵךְ
 לַעֲשֵׂה הַמַּעֲשִׂים בְּחַבּוּנֶךָ
 לְדַקֵּע הָאָרֶץ עַל־הַפְּתִים
 לַעֲשֵׂה אֲוִדִים גְּדוּלִים
 אֶת־הַשָּׁמַיִם לְמִמְשַׁלַּת בָּיִם

הַכְּבוֹדָה הַלְלוּ מִמִּטָּר קל"ט. הַלְלִיָּהּ, כֹּל הַלְלוּיִם אֲנִי־לֹא תוֹסֵף הַמְּשׁוֹמְרִים חֲנֹה קָפַת כְּתוּבָה וּכ"ט
 וְכַסּוּף. דְּבֹשֶׁת שֶׁן טָן אַחַת חֲזַר ס"ט. כְּסוּף וְשׁוּבָה צְרִיבִי נִשְׂאָה אֶת ב' הַלְלוּיָהּ. אֶל סוּף מְשׁוֹרֵר ק"ל. וְכַסּוּ
 הַלְלִיָּהּ אֶל סוּף ג' אֶל מְשׁוֹרֵר הַשֶּׁשׁ כְּסוּף בִּין. הַלְלוּ וּבִין יְהוָה וְעַמּוֹ כְּדָבָר קָדוֹם. א"ל כְּס"ט וְכַסּוּ וְכַסּוּ
 וְכַסּוּ. פְּנִי לֵית כְּסוּסֵי. בְּרִי־יֵשׁ כֹּהֵל אֶדֶר טָן סו' אֶדֶר כְּסוּף כְּסוּף שֶׁשׁ ט"ס וְכַסּוּ מְכַלּוֹל דָּף פ"ט.
 מִצָּא כְּסוּ טוֹבִיָּה. וְנָתַן אֲרָצָם גְּדוּלוֹת כֵּן כוֹל, וְכַסּוּרֵי אֶחָד זֶה כְּסוּב וְנָתַן טָרְסֵם לְחַלְלָה כְּסוּר.
 דַּחְדוּ לְהוּ מְשׁוֹרֵר קל"ו. תְּקַלֵּם טַלְל בְּגֻדֹל (בְּרַכּוּת דָּף ד' וְכַסּוּסִים קי"ט חֲסִידוֹ י"ט), וְכַסּוּ
 אֶת־הַכְּסוּסִים שִׁיט כו' בְּז' שְׂמֻקּוֹסִים אֶל הַכְּסוּסִים לֹא יִשְׁכַּחְךָ כְּכַד. עֵינַן כְּסוּס הַיּוֹם, וְאֶשְׁרֵל כִּי מוֹכ. הַכְּסוּסִים נִקְרָא
 כְּדָבָר חוֹל טַלְל כְּסוּס עַל אֵם כִּי גְדוּלוֹ א' וְכַסּוּל עַד יְרוּלָה נָחַם כו' עַפְסֵם אֶתֶר (כְּסַפְסִים קי"ט) לְפָנֶם
 נִקְרָא שְׁמוֹ טַלְל כְּסוּס; מְשׁוּרֵר אֶתֶרֶסֶט מַכָּה כְּסוּס אֶל עוֹלָם וְכַסּוּלֵק מוֹנוֹת לְכָל כְּסוּס, אֶתֶר ר' יְכוּזַע כֵּן
 לֹא כִּי ב'ו' מְשׁוּרֵר כְּכַד ע"י, כְּכַד כִּי דוֹרַת אֲבֵרֶס הַקְּסוּסִים כְּסוּלֵמוֹ וְלֹא כְּכַן לְכַסּוּ מוֹרֶס וּן אֶחָד כְּסַפְסוּ
 עַל־וֵי אֶת־כְּסוּסֵי כוֹדוֹ מְשׁוֹרֵר כְּכַד ד' אֶת־כְּסוּסֵי לְכַחֲלוֹת. וְכִרְיָן לְכַסּוּסִים מְקַרְיֹשֶׁס כִּין ז' וְכִין לְעוֹלָם אֶלֶס
 כְּסוּסֵי קְלִיִּים וְכַסּוּ לְמִדּוּן, זְכַן כְּרִיךְ לְכַסּוּרֵי טַעַן־אֶל סְפִדֵי אֶלֶס תְּדַעֵס לִוְיָן (ר'יף בְּכַרֵּךְ כ' דְּבִרְכוּת כַּסּוּ
 יְרוּשָׁלַיִם, וְכַסּוּל דָּף פ', ע"ט). לְאֶחָדֵי הָאֱלֹהִים, כְּסַלְסִים סֵס כְּסַלְסִים אֶלֶס מַעֲלָה אֶסֶס אֶת־הַכְּסוּסִים לְפָנֶם
 לְפָנֶם טַסֵס כְּסוּ אֶתֶרֶס אֶל אֵם (כ' ע' ד' ע' ס') אֶר. סַכְדוּ (כַּסּוּסִים קי"ט) אֶר. כְּסוּסוֹת (כְּסַכְסִין ל'ד') אֶר.

את־היהוה וְכוֹכְבֵימָלְאָה לְמַשְׁלוֹת בְּלִילָה
 לְמַכָּה מַעֲרִים בְּכֹכְבֵיהֶם
 וַיֵּצֵא יִשְׂרָאֵל מֵחֹמְרָם
 בְּיַד חֹזֶק וּבְזֹרֶעַ גְּמִיּוּה
 לְגֹר יַם־סוּף לְגֹרִים
 וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּרַחוּבֵי
 וְנָעַר שָׁרְעָה וַחֲיִלוֹ בְּיַם־סוּף
 לְמֹלֶדֶת עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר
 לְמַעַן מַלְכִים גְּדֹלִים
 וַיַּחַדְּגוּ מַלְכִים אֲדִירִים
 לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי
 וְלַעֲגֹן מֶלֶךְ הַחִשְׁשָׁן
 וַיַּחַדְּגוּ אֲרָצִים לְנַחֲלָה
 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדָה
 שְׂשֻׁשְׁפִלְנִי וְזַרְלָנִי
 וַיִּסְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
 נִתְּנָה לָנוּ לְקֶלֶת בְּשׂוֹר
 הַזֶּה לְאֵל הַשָּׁמַיִם

פי לעולם חסדו:
 פי לעולם חסדו:
 פי לעולם חסדו:
 פי לעולם חסדו:
 פי לעולם חסדו:
 פי לעולם חסדו:
 פי לעולם חסדו:
 פי לעולם חסדו:
 פי לעולם חסדו:
 פי לעולם חסדו:
 פי לעולם חסדו:
 פי לעולם חסדו:
 פי לעולם חסדו:
 פי לעולם חסדו:
 פי לעולם חסדו:
 פי לעולם חסדו:
 פי לעולם חסדו:
 פי לעולם חסדו:
 פי לעולם חסדו:
 פי לעולם חסדו:

רַבְּנוּ צְדִיקִים בִּיהוָה לְיִשְׂרָאֵל נֶאֱמָה תְהִלָּה: הַזֶּה לַיהוָה בְּכֹכְבֹר בְּגִבְלֵי
 עֲשׂוֹר וּמִדְרָלוֹ: שִׁירָה לֹא שִׁיר תִּדְבֹר הַיָּמִים בְּגִן בְּתַרְעוּעָה: בְּרִישׁוֹר דְּבִרְיָהוָה
 וְכָל־מַעֲשָׂוָה בְּאֲמוּנָה: אֵיבָב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מְלֵאָה הָאָרֶץ: בְּדַבַּר
 יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרִחַת פִּי בְלַעֲבָאִם: כַּגִּם בְּגֹר מִי הַיָּם נִתְּנָה בְּאֲזָרוֹת
 תְּרוֹמֹת: "יִרְאוּ מִיְהוָה כָּל־הָאָרֶץ מִכְּפֵנוּ יִגְדְּרוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא אָמַר
 וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד: יְהוָה הַסִּיד עֲצַת גּוֹיִם הִגִּיא מְחַשְׁבוֹת עַמּוֹת: עֲצַת
 יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מְחַשְׁבוֹת לְבוֹ לִדְד וְדָד: אֲשֶׁר־יִבְנוּ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

אל טללים (לקוח מ' רע"ה) אר של פרעם, אר של נטכדנלכר (שמות רכ"ט ט' כ"ה) דומיטן, וסמק"ס סוף
 סלכיס עליסס. דקמשי"ח נח כה"ן בשנת חף אליכנו כסמיכות, דוגמת לטסססת לנני קסת (דכ"ט ו', כ"ט).
 כבכוריהם, טס ככוריהם, דוגמת נכערני וכונינו (שמות י', ט').
 רבנו צדיקים, טעור ל"ג. בנני, כל רבני, ירננו, גרננה כולם ננו"ן רמיס וכתסף טתס בטקרט כ"י
 וסוף נככור אזי אותיות הדומות כדלכות להקל על הלשון, וכעו ככתב יכ"י סקדן כספרו דרכי סקוד וו"ל
 גללו פאנני, חסלקקים, ספלקים, ויהעקלו, כדהתנגנו, ויהעקלים, סס הדומים רשוים להקל טעני אותיות
 רכופות וסיס דינס לכדנז כ"י סס טענקל סתוק טכ"ל וכן ככתב כדלכ"ע לנלסזית י"ח, ט"ו. כנבל עשור,
 כלי עון איז לו י' יתרים; וד"ק פירס שספר ר"ו סככור וססו כעו כנבל ועשור, וד"כ סס אזי כלי זמר,
 וססוק טעור ל"ג, ד' טסייע לסיכס. כנב, כסוטס, ויח סיכנע ויטער" כעו נכנו כעו נד מוליס (שמות

הָעֵם בְּחַד לְנַחֲלָה לִי: מִשְׁמַיִם רַבִּים יִתְחַ רְאֵה אֶת־קִלְבִּי הָאֲדָם: מִמְּכוּךְ
 שִׁבְתוֹ הַשְּׂגִיחַ אֶל כְּלִי־שִׁבִי הָעֶרְוִן: חֲצִיר יָחַד לָכֶם חֲמוּכִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם:
 אִין הַמְּלִיךְ נוֹשֵׁעַ בְּרַב־חַיִל גְּבוּר לֹא־יִנְצֵל בְּרַב־כַּחַם: שֹׁקֵר הַסּוֹם לַחֲשׂוּעָה
 וְכַרֵב חֵילוֹ לֹא יִמְלֹט: הַצֵּה עֵין יְהוָה אֶל־רַעְיוֹ לְמַנְחִילִים לַחֲסֹה: לְהַעֲבִיל
 מִסְּעוֹת נַפְשָׁם וּלְחַדוֹתָם בְּרַעֲב: נִסְשָׁנוּ חֲבָתָה לַיהוָה עֲזָרְנוּ וּמִגִּבּוֹ הוּא: כִּי־
 בּוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בָשָׂם קָדְשׁוֹ בְּמִתְנוּ: יְהִי־חֲסִדְךָ יְהוָה עָלֵינוּ בְּאִשְׁר
 יִחַלְנוּ לָךְ:

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: מִזֶּבֶחַ לְחַדוֹת לַיהוָה וּלְזִמְרָה לְשִׁמְחָה עֲלִינוּ:
 לְהַעֲבִיד בְּבִקְרַח חֲסִדְךָ וְאִמּוּנָתְךָ בְּלִילֹת: עֲלִיעֲשׂוֹד וְעֲלִי־נִבְּל עֲלֵי הַיָּחוּז
 בְּבִגְדוֹ: כִּי שִׂמְחָתְנוּ יְהוָה בְּמַעֲלָה בְּמַעֲשֵׂי יְדְךָ אֲרָנוּ: מַחֲדָרְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ
 יְהוָה מְאֹד עִמָּקוֹ מִחֲשׁוֹבְתֶיךָ: אִישׁ בְּעַר לֹא יֵדַע וְכִסִּיל לֹא־יִבְכֶן אֶת־זֹאת:
 בְּקִרְחָ רָשָׁעִים בְּמַרְעֵשׁכֶם וּבְעִיצוֹ כָּל־פְּעֲלֵי אֵין לְהַשְׁמַדְם עֲרֵעֵד: וְאַתָּה
 מִרוֹם לְעֹלָם יְהוָה: כִּי הַצֵּה אֵיבֹקֶיךָ יְהוָה בִּרְחִיבָה אֵיבֹקֶיךָ יִאֲבְדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־
 פְּעֲלֵי אֵין: וְתִרְם בְּרָאִים קִרְנֵי בְּלֹחֵי בָשָׂמִן רַעְנוּ: וְתִבְטַט עֵינֵי בְּשׂוֹרֵי בְּקָמִים
 עֲלֵי מַרְעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזוּנֵי: צְדִיק בְּתִמְרוֹ יִפְרַח בְּאֶרֶץ בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה: שְׂחֹלִים
 בְּבֵית יְהוָה בְּתַעֲרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִטְבוּן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעְנָנִים
 יִהְיוּ: לְהַעֲבִיד בְּרִישׁוֹר יְהוָה צַדִּיק וְלֹא־עוֹלָתָהּ בּוֹ:

יְהוָה מְלִיךְ גְּאוּחַ לְבָשׁ לְבָשׁ יְהוָה עוֹ הַתְּאֹדֶר אֶת־תְּבוֹן הַבַּל בְּלַחֲמוֹת:
 גְּבוֹן בְּקִסְיָהּ מְאֹד מַעֲוֹלָם אֶתְהָ: גְּשָׂאֵי נְהַרְוֹת יְהוָה גְּשָׂאֵי נְהַרְוֹת קוֹלָם יִשְׂאֵי
 נְהַרְוֹת דְּבָכִים: מִקְלוֹת מִים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרִיִּים אֲדִיר בְּמִרוֹם יְהוָה:
 עֲרִיבָה גְּאִמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ גְּאֹוֶה־קָדְשׁ יְהוָה לְאֶרֶץ יָמִים:

פ"ו) וזעור הסמוך כונס פי סיס לסיוט כנר. השגחה, הכיט. הוצר יחד לכס, ח"ל וקדקו טעלה יחד
 צולן נסקרין כמקדים שפת (ר"כ דף י"ט). שקר הסוס לננור לחשועה, וברב חילו לא ימלט טכנר
 לת נטאו. יהי חסדר, כן תפלת הטעזר.

מזמור שיר, עזער ל"ב. ושמחכו כליום נכס"ע לזיר קרין תעיד זל שנת (סוף עס') תמיד ור"כ דף
 ל"ט) ונכ"ד סוף פ' כ"ב ורפז קבלת רכס ש"ר לוי סעזעור סזכ פזרס כרלסזן שער ונכחכס עזרוו וסז טעכ
 וסדכו על שזו, ופירש כעל טחנות כסוכס עזער זיר ליום סזנת ר"ח טעכ וסכיל לט"ד כין שזו טפכי טוכ
 יסרס, וסזת לט"ד רעז על מי שלמד תוכס לזרסל עכ"ל וכן נס נקלת כוססזות תרזוס זל סססוק שזתס
 זסרס די שער סזס קדעסס על יונס זסנתס. בסעלך ספר יו"ד ול' יסיד כזס. קרזים מלפ יו"ד. צלתי על'
 כלולס כסזן, וכזס מלרע כעז שזתי (דכרים ל"ב ע"ט) זלתי (תליום קט"ז, ו'), וכזס כזסר דרך טל על
 רכ ססז וסססזנו. כשורי, כעזכי סעכיסים זלי לסרע לי כל"ז זיינען זזיערערו. יסגה, יגדל זירכס.
 זלסיח כתיב זלסיח קרי.

ה' מלך, עזער ל"ב. זלף סזס ערד טכריסל סעזולס, זיס כו פ"ס תכות כעזין סזס זל שער כריזת
 סזסס ננער טלכזת כריזסל ונכנס סזנת 'מקלות סים רבים, יוזר ען סקולות. לזי"ד כזנו' נקטן וסל"ף
 כססף סזס ע"פ סססרזת וכן כזס סכזרסס, וקו"ף זל קר"ש זכזס עזין דסיק.

יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו: יהי שם יי מבורך
 מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יי: רם
 על כל גוים יי על השמים כבודו: יי שמך לעולם יי וברך
 לדוד ודר: יי בשמים הבין כסאו ומלכותו בכל משלה: ישמחו
 השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי מלך: יי מלך: יי מלך: יי
 ימלך לעלם ועד: יי מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו: יי
 הסיר עצת גוים הגי'א מחשבות עמים: רבות מחשבות בלב
 איש ועצת יי היא תקום: עצת יי לעולם תעמד מחשבות לפי
 לדוד ודר: כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: ברכו יי
 בציון אלה למושב לו: ביריעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו:
 כי לא יטש יי עמו ונתחלתו לא יעזב: [י"א כי ככתב ו"א אין לו ער פסוק וכו' רמז
 והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא
 יעיר בלחמתו:] יי הושיעה. המלך יעגנו ביום קראנו:

אשרי יושבי ביהמה עוד יהללוך סלה:

אשרי העם שקבה לו אשרי העם שג' אלהיו:

הנהלה לדוד. ארומקך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בקלילים
 אברכה ואתהלה שמך לעולם ועד: גדול יתה ומהלל מאד ולגדלתו אין

יהי כבוד פסוקים עשורים הם, ומכאן כג' נעם' פסוקים סוף פ' י"א, וזה הפסוק פסוקים ק"ד,
 ל"א. ושמרו סמולין דף ס' פסוק זה אך העולם אשר נכריאת סדאזים. יהי שם, תסלים ק"ג, כ"ג, ו"ג, ד'
 וזה לספיק בין גוים וכן ה'. ה' שמך, זס קל"ה, י"ג. ה' בשמים, ק"ג, י"ט. ישמחו, דכ"ס ט"ז, ל"א.
 ה' מלך ה' מלך תו' נעלם גם נעם' פסוקים פ' י"ד סלכס ס' ונכ' היכלות, וליכנו פסוק טיפוד בתנ"ך,
 אלם כוס טוככ טכתלות זלכח ספוקים ה' קל"ד עולם ועד (תסלים י', ט"ז) ה' קל"ד נלות ל"כ
 (ל"ג, ט') ה' ימלך לעולם ועד (טעות פ"ז), וכו' להעיד על כס נ"ס טכוס כ"ס כ"ס ויסים ופירוש,
 ה' קל"ד טכנרס העולם, ה' קל"ד קודס טכנרס העולם, ה' ימלך לעולם ועד; ומכך לומר ה' קל"ד
 כשני קטנין כי כוס טכסוק ועוד טכסוק תסלים ל"ג, ט' כטעור. ה' הפיר, תסלים ל"ג, י'. רבות,
 פכלי י"ט, כ"א. עצת ה', תסלים ל"ג, י"א. כי הוא אמר, ל"ג, ט'. כי בחר, קל"ה, י"ג. כי יעקב
 קל"ס, ד'. יני' טי"ו דגוס וכו"ה כטמיק ט"ס טכטרת. כי לא יטש ל"ד, י"א. והוא רחום פ"ט, ל"ט.
 ה' הושיעה, כ"ג, י'. והכס ספוקים סללו ב"ל טכטרת סכרוף טס סיולס פ"ח יטעוו סטמ"ס ותגל סכרוף,
 כנגד כ"ל פסוקים טכטלה לדוד סטטוק לטס.

אשרי יושבי בתכלים פ"ה, ט'. וספ"ל סכרות דף ל"ב, כ' ספיקים הלזכונים סיו זכ"ס טכס טפס
 ומתסלליו, טנל הכי טילי, ח"ר יטכט כן ל"ו טפר קל"ל טכרי יוכני כיתך, וכטנ' זס כטוטפוק לפיכך טכס
 לומר זכ סטטוק קודס תכלס לדוד, לפטוקי טכרי ולטרי חכרי סרכס טכ"ל וטפס כן קטלתי כמי טדוריס
 כ"י זקודס חכרי יוכני גם סטטוק טכרי טמיעי דרך ככולכיס נטורת ס'. אשרי העם, תסלים קט"ז, ט"ז. וקטנו
 ג"כ סטוק זכ לפני תכלס לדוד כי י"ט ט' כ' טעמ"ס טכרי וטכרי יוכני סס ג' טעמ"ס, רעו זילטרו חוטו

מקור: הוֹד לְהוֹד יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וְיִבְרַחְתִּיךָ יְיָ: תִּדְרֵךְ קַבֹּד הַדָּרָה וְדִבְרֵי
 נִגְלֵאֲתֶיךָ אֲשִׁירְתָּ: וְעוֹז נִדְרֵאֲתֶיךָ יֵאמְרוּ וְגִדְלֵתְךָ אֲסַפְרֶנָּה: זָכָר בְּבִטְחוֹתֶיךָ
 יִבְיְעוּ וְתִדְרְתֶיךָ יִרְגְּנֵנוּ: חַצוֹן וְרַחֵם יְהוָה אֲרֶךְ אַפְּסִים וְגִדְלֵתְךָ: שִׁבְחֵי יְהוָה
 לְכָל יְהִדְמִיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יִדְרֶה יְהוָה כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ וְכִרְבֻבֹתֶיךָ:
 קַבֹּד מְלִכוּתְךָ יֵאמְרוּ וְיִבְרַחְתִּיךָ יְיָ: לְהוֹדִיעַ לְכַנּוֹת הָאָדָם וְיִבְרַחְתִּיו וְקַבֹּד
 תִּדְרֵךְ מְלִכוּתוֹ: מְלִבוֹתֶיךָ מְלִבוֹת כָּל עַלְמִים וּמְכַשְׁלֵתְךָ כָּל לְהוֹדֵךְ וְדָד: סִמְךָ
 יְהוָה לְקַלְתֵּנוּ לְעוֹלָם וְלִזְמַן לְקַלְתֵּנוּ לְעוֹלָם: עֲיִנֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁכְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵת
 לָהֶם אֶת אֲכֻלָּם בְּעֵתוֹ: פֹּתַח אֶת־יְיָ וּמְשַׁקֵּעַ לְכָל־יְיָ רֵצוֹן: צְדִיק יְהוָה
 בְּכָל־דְרָכָיו וְחִסִּיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוָה לְכָל־קְדָאִיו לְכָל־אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
 בְּאֵמֶת: רֵצוֹן־יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיֹאשִׁיעֵם: שׁוֹמֵד יְהוָה אֶת־כָּל־
 אֲדָבָיו וְאֶת־כָּל־יְרֻשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּת יְהוָה יְדָבֵר פִּי וּיְבָרֵךְ כָּל־בְּשָׂר
 שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֶנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְיָ מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם תְּהַלְלֶינָה:

ג' שמיים ביום כדליות' בנחמות דף ד' ז' כל האומר קבלם לדוד וכל' יום של שמיים פורצת לו אש
 בן העולם כנס וכו' עכ"ל וכאז עליו סבן ירחי ושמתי טעם קלה כל ספוקי חלפס ניהא של החומר
 נמשכע לספוק אשר כהתנחלת משפילין בו"ן חזן טן כ' פסוקים וסמן ח"ק סמן ורשום פ' סך חפים,
 קרוב פ' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו נשמה, להודיע כל הקורא אותו נשמה זהו כן עה"כ ולא
 שול גביסס, גיכסס בניסריו פ' ה, והו' אמוסיס כסוף. והאנו נבךד ים משמה ועד עולם כללוה
 עכ"ל, וכל זה דוקא אם אומר אותו ככוונת לבו ולא האומר נפיו וכלאו כלכד ולכו לא ככוון עשו,
 והנה לדוד שומר קע"ה. זה המפורט טס פ' כעומרים. אחריו טס שמיטת פ'. תכלים הם כולם
 פהבות והנחות לכל יפנדך. זה העומר תחלתו תכלה וסופו תכלה והמשמש אחריו תחלתם כללוה וסופם
 כללוה והכל לגודל כהכלה ומצי כן קנשום ח"ל לאמרו ככל יום וקראום ספוקי דז טרה ועניסם אשר
 ר' יומי יסא סלקי שומר כלל נכ: יום (כנס קי"ט, כ' ורי"ף פקד ב' דנרבות. וכן כתוב הכדיל נכס.)
 סופרים סוף פ' י"ו) גידלוהו כן כחתי, וקרי גידלוהו. כו"ו קודם ללמד דנכס, והוא סן כ"כ סלין דכתיבין
 שוקם ושומר. רב טובך, פוק גדול. גידלו יחיד ו"ו כתיב, ובקרי קל' גברבתי. שלם פ"א. כסוף
 והוא חד טן כ"ס סלין דכתיבין ל" כסוף והו', ויש צו דרש ירכו פ"ו כו"ו מלכותן יאמרו, שכל נכס לרין
 אסא כה מלכות. כסוף ה', פות נו"ן סקרט טאלפ"א בית"א ואמרו ד"ל שמי יז טס משלחן אל אומי
 יאלל דכתיב נפלה לת תוסף קום כחולת יאלל (שטס כ' נ') ועוד ופסכה נרות סקדז סוקך פ' לכל
 ספוליס (מכית ד', נ'). בערו, קעסם לא נאמר חלל געתי. שלמד זבלל אפד וסוד נותן סקכ"ס פרכסו
 נעמו (כחכות פ', פ' נ'). פותח, כתב כסוף, לרין לכין כחכלל לרוד ויחך כספוק פותח לת ייד, אעק
 טס אקעוס למר ככל יום סוס ככיל אותו סקוק שוכיר נו אנו אל סקכ"ס שמיצי על צריחיו ושמיכטן
 עכ"ל אך טס אעמל נקלת סודים יז לכין כספוק זה על הטלחך העטוב על ספרנסס, כוונס כוז סיננס
 רשום, ולא חסי כוונתנו אלל סקכ"ס, כי ספרנסס לא ע"י טלחך אלל ע"י סקכ"ס נעבטו כדפיתח כרכות
 לכו. ובכ"ד פ' כ' ופ' ל" רב אעמל נר כסוף אפד ספרנסס גדולה טן כפולס, אהנולכ ע"י טלחך
 וספרנסס על ייו אל סקכ"ס, גאולס ע"י טלחך, הטלחך הגואל חותי, וספרנסס ע"י סקכ"ס פותח לת ייד
 וסמי על כל פי, וכן אמרו ג"כ נרלס עס' חננית ובכ"ד פ' ע"ז שמה של ספרנסס כיד סקכ"ס סוס אז'
 פותח לת ייד. גיד ססר יוד' ול' יחיד הו'. לכל רי רצון, לכל פי טון לא נאמר חלל רבין, ססוף כותן
 לכל אפד וסוד לרנו טס אהו סקדז סקכ"ס (שמות רכס פ' כ"ס). גיד' כני"ת כפול. אמרנו, סוס ספוק שומר
 קע"ו, וסוקן למרו כון סוס למעוך כללוה על כללוה, זכן כל כעומרים אחריו תחלסם כללוה וסוסם
 כללוה לכן עומסיס ספוק זס וינוס גם כפן כללוה על כללוה (סוד כנס רכ עטרים), וכנס חכן ירפי,
 כרפס שמיטין עוד ספוק אכני זס וחוטרים כן לא סחיס יכללוה ולא כל יודיר חוטס, והנחנו נכךד ים
 גו' עכ"ל תפירוס ית טלחי אעתי. כס' ר' יעקב זלז סיכ אומר והנחנו נכךד כי סס כספירח לכל לא
 כננסה ולא כסד קדוכס. (ובל ליתין) כי סס דאמרינן אותו כפן כהודיע כי כללוה דכללי נפשי ריש
 סקדז עכ"ל פטסס סכנטו להוסף סספוק ככל טעס אטורים סכלל לדוד סוס ע"ס סטסס כסוכס
 לטפס ספארי העס.

הַגְּלוּיָהּ. הַגְּלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הַגְּלוּהוּ בַּפּוֹרוֹזִים: הַגְּלוּהוּ כָּל־
 מַלְאָכָיו הַגְּלוּהוּ כָּל־עֲבָדָיו: הַגְּלוּהוּ שָׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַגְּלוּהוּ כָּל־קוֹכָבֵי־אָוֶר:
 הַגְּלוּהוּ שְׁמֵי־הַשָּׁמַיִם וְהַקַּיִם אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם: יַחַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה
 כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָא: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקִינְתָן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַגְּלוּ אֶת־
 יְהוָה מִן־הָאָרֶץ תַּגְּיִנִים וְכָל־תְּהוֹמוֹת: אֱלֹהִים וְיִבְרַד שְׁלֵג וְקִיטוֹר רֵיחַ סַעֲרָה
 עֲשֵׂה רִבְרוּ: הַרְרִים וְכָל־גְּבוּעוֹת עֵץ פָּרִי וְכָל־אֲרָזִים: הַחֲדִיחַ וְכָל־בְּהֵמָה רֹמֵשׁ
 וְצֹפֹר בְּנֶגֶף: מִלְּבַרְאָרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־שֹׁשֶׁבֶט אֲרָץ: פְּחֻזִּים וְגַם־
 בְּתַלְמוֹת וְקָנִים עִם־גְּעָרִים: יַחַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְכַדוֹ הַזֶּה עַל־
 אֲרָץ וְשָׁמַיִם: וַיִּרְם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהַלְלֵה לְכָל־חַסִּידָיו לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עִם־קָרְבוֹ. הַגְּלוּיָהּ:
 הַגְּלוּיָהּ. שִׁירֵי לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְתוּ בְּקֹהֶל חֲסִידִים: שִׁמְחֵה יִשְׂרָאֵל
 בְּעֲשֵׂיו בְּגִירָצִיּוֹן וְיָגִילוּ בְּמִלְכָּם: יַחַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲוֹל בְּתַף וּבְצוּר וַיִּפְרֹד־לוֹ:
 בִּירֻצָּה יְהוָה בְּעַמּוֹ יִפְאָר עַבְדֵי בִישׁוּעָה: יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל־
 מַשְׁכַּבְתָּם: רֹמְמוֹת אֵל בְּגִרְזָנָם וְחָרַב שִׁפְסוּת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם
 תּוֹכְחוֹת בְּלְאֻמִּים: לְאֹסֵד מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים וְנִבְבְּרֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרָזֶל: לַעֲשׂוֹת
 בָּהֶם מַשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכָל־חַסִּידָיו. הַגְּלוּיָהּ:

הַגְּלוּיָהּ. הַגְּלוּיָהּ אֵל בְּקֶדְשׁ הַגְּלוּיָהּ בְּרִקְיעַ עֲזָו: הַגְּלוּיָהּ בְּגִבּוֹרָתָיו
 הַגְּלוּיָהּ כְּרַב גְּדֹלוֹ: הַגְּלוּיָהּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַגְּלוּיָהּ בְּגִבְלוֹ וּבְצוּר: הַגְּלוּיָהּ
 בְּתַף וּמַחֲוֹל הַגְּלוּיָהּ בְּמִגְוִיָּם וְעִנְבֵי: הַגְּלוּיָהּ בְּצַלְצְלֵי־שֹׁמֵעַ הַגְּלוּיָהּ בְּצַלְצְלֵי־
 תְרוּעָה: כָּל תְּשׁוּמָה תְּהַלֵּל יְהוָה. הַגְּלוּיָהּ: כִּהְתִּיחַ:

444 קרי 443 כי'ר מניס. עשה כסין נתקן. חזק חזק לנו יש לכושר של לקחוס חזק כשוק.
 וירם קרן, שער הספוק כך כוונת, וירם קרן לעמו, וירם תכלה לכל חסידיו, וירם תכלה לכוני ישראל, עם קרובו,
 אלזיה. אהה תנת וירם עונה לשל עסקות הספוק וכן עלת תכלה מוסכת גם על לכוני ישראל, ומעמתי יפירש
 כמאשר כעוב טעם, וזאת העשור אשרי דבר טעמלות זכלות כמטיס וכמלות. סרן כי מכל התכלות ומשכחות
 כן לא כשר כ"ס חלל כהכלת עמו ישראל וכוז אשער וירם קרן לעמו, ותנת קרן כספוק זה אין טעמו
 קרן יאושב חלל כמאשר כעלמו פירש עם הוא חקרן אשר הירם חקב"ס כמטרו וירם תכלה לכל חסידיו, ככז
 ידעו אשכחל סיו חקרן אשר כיון עליה העשור ר"ל סיו אשר כשר כז מכל התכלות, ולמה כשר כז?
 עשור כי כני ישראל העם אשר הוא קרוב לו עשליס כהכלה חזלת. ועוד לדעת כי העלילות קרן לעמו,
 מכלה לכל חסידיו, תכלה לכוני ישראל, ככולן כמטרו'ן תמורת הסטיכות אל תנת כקודמת וכוז ככו קרן
 עמו, תכלה כל חסידיו, תכלה כני ישראל, דוגמת ככוז לכחך; (שמות ט"ו, י"ז) מרע לככוז (ירעכ ע"ו,
 ג') מעמד לכספס (הוצט ט"ו, ו') שכן ככוז שכוז שנתך, מרע לככוז, מעמד כספס, וככוז חוסן סטיכות
 הולת ככני העלילות.

בעשוי, כז ככני ליתר לתפסלת כלון. במלכס וכן במחול כני"ת דגוש נדון גם כעונס לעמלכ
 כמי קדחתך דף 34. רשומות כנכות, וזס דבר הוס כעשקל פוללה וכיפיד רשקה וכן כנת כחלכ"ע כס
 ר' יהושע וכן כד"ק כרשו, וכמלס שס דבר זה כעשקל זכר ודומס חתה לזוני (תסליס ט"ו, י"ז). קר'אסיס כני"ת
 כעת וכמט"ר רשס. ל'אסיר כמל"ק ככנת כז וכסמט"ך דגוש עט"ה. כוקים, כשלסלות.
 הוללוהו הוללו אל, זה כמטוור יס כז י"ג כוליס ככנד אלז עט"ה ערות. קסי"ס ככו"ן כדגס סף כי
 כסיד קי"ו וכלע כנת כדגס דוגמת קסי"ס (ע"ל ו' י"ח) מן קי"ז. קסי"ס כסר וי"ו וכניט"ל כסויה. קסי"ס
 כמיל כי שס דבר כוז. כל רשומה, כוסלים כסוק זכ ככודיע כסוס סוף כסוקי דומרה וכוף תסליס,
 וכדך סיוס כמרגס אכוסלים כסוק סוסרון (ככודכס).

בְּרַחֵם יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְיֵאֱמָר: בְּרַחֵם יְיָ מַצִּיחַ שְׂכַן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ: בְּרַחֵם יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִסְלֹאוֹת לְבָרְךָ: וְתַרְדֵּם יָשָׁם בְּכֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִפְלֹא בְּכֹדוֹ אֶת־קֶלֶה־הָאָרֶץ אָמֵן וְיֵאֱמָר:

יְיָבָרֶךְ דְּוִיד אֲתָיִי לְעֵינֵי כָל־תַּקְהָל וְיֵאֱמָר דְּוִיד בְּרַחֵם אֲתָהּ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: לָךְ יְיָ תִגְדֹּלָה וְתִגְבֹּרָה וְתִתְפַאֲרֶת וְתִנָּצַח וְתִהְיֶה בְּרַבֵּל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ לָךְ יְיָ הַפְּמִלְכָה וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל־לְאֻם: וְהַעֲשֵׂה וְהַקְבֹּד מִלְּפָנֶיךָ וְאֲתָהּ מוֹשֵׁל בְּכָל וּבְיָדְךָ כַּח וְיִגְבֹּרָה וּבְיָדְךָ לְגִבּוֹל וּלְחֹזֶק לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנִינֵנוּ לָךְ וְיִמְהַלְלִים לְשֵׁם תְּפִאֲרוֹתֶיךָ: אֲתָהּ הוּא יְיָ לְבָרֶךְ אֶתְּ עֲשִׂית אֶת־הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאֵם הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל־אֲשֶׁר בָּרָם וְאֲתָהּ מוֹדִיָּה אֶת־קֶלֶם וְעָבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אֲתָהּ הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּתַרְתָּ בְּאֲבָרִם וְהוֹצֵאתָ מְאֹד בְּשָׂרִים וְשָׁמַתָּ שְׁמוֹ אֲבָרָהֶם: וּמַצִּיחַ אֶת־לְבָבוֹ גְּאֻמָּן לְסַגֵּי

יוס איז מריח מילכ נוסמים שחמייל כאן העוסל נקול וברוח ועונכ לו כמנדק, ויאמר כן אביסס עד סוף הארבע סמוק וסמוק וכשו ארעס.

סוּדָל וְכָרוֹת עַפְזוֹ הַבְּרִית לְתַת אֶת־אָרֶץ הַבְּנֵעֵי סֵדֶק וְרַחֲמֵי הַיָּאֲמֹדִי וְחֶסֶד וְיִחְסִי וְתִגְדֹּלָה לְתַת לְרַעֲו סוּדָל וְתִקַּם אֶת־דְּבָרְךָ כִּי צַדִּיק אֲתָהּ: סֵדֶק וְתִרְאֵה אֶת־עֵינֵי אֲבֹתֵינוּ בְּמַצָּרִים וְאֶת־זַעֲקָתָם שְׁמַעַת עַל־יַם־סוּף: סוּדָל וְתִמְנַן אֲחֵת וּמִסְתִּים בְּסַרְעָה וּבְקַלְעֹבְרֵינוּ וּבְקַלְעֵם אֲרַעֲו סֵדֶק כִּי

ברוך ה' פסוק נחלים סוף פטר עליז. ברוך ה' מציון, אס סוף עמוד קל"ס. ברוך ה' אלהים, אס ע"ב, י"ח, ו"ט. אסוף סוף פטר אי. אמון ואמון, חישוף נדברים רכס פ' ו' אמון סוס יס זו ג' אספליחוף (פירוש, וסלח חשיח חיש explicatio) זכורה וקנלס ופפנכ, אכוסה פנין א' וסביע ככסן ג' ופערס סכסס פסן פסן (סכסכר ס', ב"כ), קנלס פנין א' וסער כל סכסס פסן (נדכיס כ"י, כ"ו), אסכס פנין א' וסן נכיסו כן כידע חת סעלך וסער פסן כן יסער ס' (פ"א ס' ל"ז) פכ"ל וג' פירוש סלכ סלכ פלכ א ספסלותינו.

ויברך דוד, כתנו סכסכסס וכסוד, נתקן סכסכסס לומר ויברך דוד וזירת סיס, וסכסס לפי סכל פסס ס"ו לזכורת אל סס סכסכסס ככככ יסכס דור: כככככין פסוף זרת סיס וספוף פסס פסוקיס אל וסכך דוד פכ"ל וסוד ססס כככ כ"ל ככי כסכסכו לפי ספסרנו ססוקי ככככ זכככס וסכך דוד ססוף סכ" ג"כ כככס, וסוף ככככ כ"ס פסוק י' עד י"ד. וסכסן חקון כספסלות יס לרש: בי כסדוד רכ פערס לפ סודר פן וסכך דוד רק עד וסככללס לסס כספסרן, ולס כספסוקיס פסס סוף ס' לנדך וכו' גס ללס זרת סיס, כשו ססכד פסן ירחי כספסו כסככ, וכן ירדנו גס כדוקה כס' ז"כ ח"ל כספסרות כסדו לס' קרלס כסדו וכו' וקודס כדון ס' לפולס ופכס דככי כסיס לך ס' כסדולכ (עד ללס כספסרן, וסס סוי זכסין וסכסכללן יסכס, חך לפסר סכסן חקונו לומר ככככ אכורל פסס סוף ס' לנדך עד כסיס פסיס, יוסכ עד לפולס ועד, כ"י לכ' כסכככ, ופלו כסכככ, וססי ס'. לפעך על כל סכס, וספוד פסון ופסוד יסכס פכ"ל. וסכככ כ"ו כככ ע"ס ספסרס. לכל לרש, לכל כסכככס יכסכלכיס פסס סוף כסכככס על כולס, אכורל חווס ה' כוס כסכככס ע' פסוק ו' עד י"כ. וסככככס פכככיל עס ויככככו שס ככככך סכסוף סוף ספסוק כקודס לפסוק פסס כוס, וכן כוס כסדוד סכככ כ"י, גס ככס דעח כל"ס, חסכס רלסנו כספסון כ"י כככ כדוקס גרס ככככככככ. י"ח עשית, י"ח קרי. סכככ, כ"ו ככככ. אכורל חווס ה' כסכככיס וכו' כל זלס לל כולס כסכככ דועס, חלל סיד חסככ וכככ כסככס לך כסככככס פכככיל עס פסוק וגי יסככל סלכו ככככ (כסככ י"ד כ"ס) וכו' עד סוף ככככ. פ"ס כ"י ג"כ כדון דסכך וכן סוף ככככ וס"ע. וסכככ רככככ רככככ וגי' כ' כסככככככ כלל ו"ו וכ' כסככככככ כ"ו. וסככככככ כ"ו. וסככככככ כ"ו.

יִדְעַתָּה כִּי הֵיָיְדוּ עֲלֵיכֶם וַתַּעֲשֵׂה לָךְ שָׁם כְּרִיזִים הַזֶּה: מוהל וְהֵיָם בְּקַעַת לְסַגִּיחִים
 וַיַּעֲבְדוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֵּשָׁה טַרַק וְאֶת־רִדְסֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַמַּצּוֹלֹת כְּמִרְאֵן
 בְּמִים עַיִם:

מוהל וַיִּשַׁע יְהוָה בְּיָם הַזֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם טַרַק וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל
 אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁמַּת הַיָּם: מוהל וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר
 עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּרְא הָעָם אֶת־יְהוָה טַרַק וַיֶּאֱמִינוּ בַיהוָה וּבַמַּשָּׁה עֲבָדוּ:

שירח הים יאמר פעוטר וכננון סעטעס.

מוהל אָן יִשְׂרָאֵל מִשְׁוֶה וְגַי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַיְאֵרַת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
 לֵאמֹר טַרַק אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּרְנָנָה נָאָה סוּם וְרָכְבוּ רָמָה בַיָּם: מוהל עַד
 וְחִמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִשְׁמֵעָה טַרַק זֶה אֵלֵי וְאֶנְוֶה אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמְנֶנּוּ:
 מוהל יְהוָה אֵישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ: טַרַק מִרְבַּבַת פְּרַעַה וְחִילוֹ יְהוָה בַיָּם
 וּמִבְּרַד שְׁלֵשׁוֹ טַבְעוּ בַיָּם־סוּף: מוהל תְּהַמַּת יְכַסִּימוּ יַרְדּוֹ בַמַּצּוֹלֹת כְּמֹד
 אָבִן: טַרַק יְמִינֶךָ יְהוָה נְאֻדְרֵי בְּכַף יְמִינֶךָ יְהוָה תִּרְעַץ אֹיֵב: מוהל וּבְרַב
 נְאֻדְרֵי תִבְרַס קִמְיָה תִשְׁלַח תְּרַנֶּךָ יֹאבְלָמוֹ בְּקֶשׁ: טַרַק וּבְרִיחַ אֲפִידָה גַעְרָמוֹ
 מִים נֶאֱבָדוּ כְּמֹדֶךָ גִּזְלִים קִסְאֵי תְהַמַּת בְּלִבָּיָם: מוהל אָמַר אֹיֵב אֶרְדּוּ
 אֲשִׁיג אֶתְלַק שְׁלָל טַרַק תִּמְלָאֲמוּ בַפְּשֵׁי אֶרֶץ תְּרַבִּי הַזֶּה־שְׁמוֹ רַי: מוהל נְשַׁמַּת
 בְּרִיחֶךָ כְּפָמוֹ יָם אֶלְלוּ כַעֲפֹרַת בְּמִים אֲדִירִים: טַרַק מִרְבַּבָה בְּאֵלִם יְהוָה

יושע ה', תקנו לוטר וזעע זירת סים, לזכור יזחא טכרים ככל יום כעו אכתו לטען תזכור את
 יום לאתן טלרן טכרים כל ימי חייך (דכרים ט"ז, ג'), וכן סעכג ככל תפלות יראל, רק כמ' נלכ
 טלגין אותה כני טכג ספד וואטרים כקוטס זירת סאזינו.

כעופרת ככ"ף פחותה, ודברי כעל ג"ח מפורים ע"י טה אכתתי לטעלה אלל פסליך קרקו כפתיס.
 במים אדירים, כחג ככ"ח סען כ"ח יז לספיקו כין כעיס וכן אדירים, ודבר זה כריך כילוד ונלכ
 כי סען על גמר' טנחות ל"ג אכרש זס אדירים על סטכרים וע"כ כחג זיג לספיקו כדי סכסי סככס
 סאדירים הם סככרים לללו כעיס כעופרת וכעו אכטת סירש כר' ספורנו, אדירים, אים ורזשי עס לללו
 כעופרת כעיס, אטכס כעכ"כ לא יתכן סירוש כוז לפי סהרדסות סעטעיס ולפיכס עלת אדירים תולר סיא
 לעיס כי תבת כעופרת סיא עוטעטת כוקף ולעולס כוקף עפסיק יתור עכטפחא סלפחיו וע"כ עיס דכק
 עס אדירים וכעו אפירג סככ"ט, ואס סיה כפירוש ספורנו סיה לו להטעס צללי כעפרת כעיס אדירים וזו
 סיה כעיס נטען לטעלס וטופכק טן אדירים דוגטת וחתו גסילאישח עמה ויאבל, ואל תאמר ח"כ לטכ לא
 נטעס צללו כעפרת כעיס אדירים טרכא טפסא טרכא וסלוק, כי זס לא יתכן ע"ס יסודי סעטעיס, כי כחזר
 תכת סלוק או סככס זלכנוי כוככ כל כך עד זיג עוד כ' תנועות לפני תנועת סען או לעולס יכא
 טפסא לפני סלוק ולכתב זלכנוי וקף, וסעככא לא יזס לפני סלוק חלל אס אין כ' תנועות לפני סלוק
 או לפני תנועת סען אל תכת סקודעת לו, ודבר זה כוז אכטע לככ ספורני אכז כעיס נכסח טן אדירים
 כעבור אמתיו טפסא, סכל לפי כאטת סעפחא סיה זלכנוי סלוק חינוו עפסיק ככככ רק לענין יכ"ח
 וסכככ"ח, וכטכ כוז לסלוק סוף אס יקדס לו סככיר אלו כוז עפסיק גס לענין כעטעטת, ודע לך ככל
 זס וסארי כדכרים סלכט סלכט אל סככק כין עיס וכן אדירים חלל זלל יכולנו מ"כ אכסוף
 במים וז"לף זלכז אדירים ז כוז דוגטת חכרתס אותו, זוכיס אכריסס. גאילס ככ"ח דכוש כעזילת כעטג

תפלת שחרית

מי כמכה נאדר בקדש נגרא תהלת עשה פלא: מוהל נסית ימיה הקלעמו
 ארץ: סעק נחית כחכדה עם יו גאלת מוהל נתלת בענה אל נגה קדשה:
 סעק שמעו עמים ירגזון חיל אחו ישיבי פלשה: מוהל או נבחרו אלוסי
 אדום אילי מאב ואחזמו רער נמנו כל ישיבי רבנן: סעק תפל עליהם
 אימתה ופחד בגדל ורועה יקמו באבן מוהל ער-יעבר עמה יזה ער-יעבר עם
 זו קגית: סעק תבאמו ותפועמו בבר נתלתה מכו לשבתה פעלת יהיה
 מוהל מקדש אדני פוגני יהי: סעק יהיה יסלף לעלם ועד: מוהל יי ויסלף
 לעלם ועד:

י: טלכתה לעלם וילעטי עלמיא: כי בא סים פרעה ברבנו וברשינו
 בים וישב יהיה עלתם את מי הים וקני ישראל חלבו בישאח פתוה הים:

כי ליי המלוכה ומשל בגוים: וערף מושעים ביה ציון לשפוט
 אתה עשו והיתה ליי המלוכה: והיה יי למלך על כל הארץ ביום
 יהוא יהיה יי אהר ושמו אחד: (ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל
 יי אלוינו יי אחד):

בשבת ובי"ט לזמרים כלן נשמח. מן שבת וי"ט ויירד היער נשמח געמנט.

דגעת אציר לך, כי סתת סקל יש לו טעמט טעס לפנין אחי מרטיק. מי נטבה הכני אנטפוק כל נכף
 דגזע עפי"ס, וכן כרעה דגזיס כצירע זלע ככללס וסס לרועטות סזכור, ואין פס טקוס להפריד. לאיר ספ"ף
 נצנל נח ודלית דגזס (טכולל דף סג). בגרל זרועך, כוול ספוך כמו כרוען סדול, וכטכו קדוח סיכלך
 (תכליס ס"ס, ס). כמו סיכל קדש, חכס כרלזונס היל חולר לזכיס. כקדש ארני, יס להספיק בין אציסס
 וכטו סעופק ספ"ס פ"י טעס זקף. ה' יסלך, טס טחוק סירוז סטכילת, ס' יסלך לעולס ועד, טפני טה?
 כי נל סוס מרעס נככנו ונכרעיו כיס עכ"ל רולס כוז כי ספסוק כי כל סוס כול נותן טעס לטס ס'
 יסלוך לעולס ועד, כי טכיעת מרעס וחילו כיס סוף ככירו על ידה כל כעעיס כי לין פלסיס זולת
 סכורל ומרעס מלכותו לכל נלי עולס. ה' יסלוך כופליס ספסוק להרלות כי הול סוף כצירע, כן כתנ
 סכורלסס, גס סכרדי פ' לולכ כגול סטן חלף רס"ס טוכיר ככסלת ספסוק. חך ככל נו ס' ד' ככנ כס
 קונטרס אחד כי ככפלת ה' יסלוך טעות כול, וכלפת לרעט סלוערס כי כל סוס מרעס גס סול פן
 כצירע כרעס חלין לכפול ספוק ס' יסלוך חלל חס נכס כלרי לקרול גס חרנוס אל ספוק זכ (ס' מיר
 ועלז), וככר רליוני כי גס לטכילתל כי כל סוס עור טן כצירע וכן דעת כרלנ"כ וסכרנכ"ל גס
 ספסוקיס כוכביס חותו עור כרעות אציר (טס' סופרס פ' י"כ כלכס י"ל) וכס' גיר ועלזו חכר סכריל כרין
 לוטר כי כל סוס מרעס כי גס סול טן כצירע, וכן ככנ כע"ל לא"ח ס' ר"ל, גס יסכ"ן ככנ עליו
 כס' עו"ק ודלי ארלוי וככו סול דסל כל מרעס דלל ספוק טעס חפ"י לל ספוקין חף כי כככור, ועלי טעמל
 לל כפייס סכרעס וכסליר ספוק אחד ככנס, וכן היס טככו אל אכס ערלי סכאון ז"ל עכ"ל. וסנס כסדור
 סכרדי כ"י לל ככפל ה' יסלך חלל ככוכ עליו גס חרנוט ה' סלכורז לעלם וכ' וסל"כ ככוכ ספסוק
 כי בא סוס וכ', וכסדור כ"י טעס ס"ז גס נו סיננו ככול ספוק ס' יסלך גס חרנוט לל כככנ וסף
 ספוק כי כל סוס מרעס סיננו גס. וסיוע לזלת, טלחתי נגליון טחור סכרדי ו"ל לין לכפול ספוק כ'
 יסלוך ואין לוטר כי כל סוס מרעס ולל וכחורתך ככוכ וכ' ולל ספוקיס אצירס, וסכטעס כי טן ויוסע
 ס' עד וסנו חסד י"ס סיוות (כ' עקדס חר" כל' חרנות כתיב) ו"ס סיוות טכונס ע"כ פותיות ככנין סס
 ע"כ זכו כקדע סיס, ולכן לזמרים חכף יככס עכ"ל. ה' סלכורז לעלם וכ', כן נוסע סכרנוס כסדור
 סכרדי כ"י ככוכ, וכן כככו, ורלס כסדור וכל לניון. כי לח' ספוק כתכליס כ"כ, כ"ס. ועלו כושיעיס
 סכק סוף עוכדיכ, וכתס משיעיס סכר יוד קרעלס עפי"ס. חרזו ה' לטלך, אציר י"ד, ט'. וכחורזך וז'
 זכ סינו ככרדי ככסרדיס גס סיננו כרונ סדריס כ"י וכן כל סקדעוסיס לל דעו טעט, חלל כולס סכייטיס
 טס ה' אורד וטכו אורד (סדור רכ עמריס ורוקס ס' ז"כ וכל נו ס' ד' ותככות טכרע עינן ס' פ"ל גס
 ס' טעס ס' סקל ג' פ' כ"ג), חע"כ כרלס כי כועתק זכ ספסוק לכאן מלכיות אל תפלת י"ס:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלִכְנוּ הָאָרֶץ הַמְּלִיךְ תִּגְדֹּל וְתִקְדַּשׁ
 בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לְךָ גָּאָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר
 וּשְׁבַחָה הִלַּל וְזָמְרָה עֹז וּמְשֻׁלָּה גִצָּח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהַלֵּלָהּ
 וְתִפְאֶרֶת קִדְשָׁה וּמְלָכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מִעֲתָה וְעַד-עוֹלָם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מְלִיךְ גְּדוֹל בְּהַשְׁבָּחוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת. אֲדוֹן
 הַנִּפְלְאוֹת. הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמִירָה מְלִיךְ אֵל חַי הַעוֹלָמִים:

כִּן יִתְחַבֵּר לְיוֹדֵי אֹרֶךְ לֹא יִסְמִיק, ע"כ מִן לִוְטֵר פְּסוּק וַעֲתֵי יִגְדֹל מֵאֲדָר כַּאֲשֶׁר הֵאָזַן קִדְשׁ.
 י"ו. יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵךָ רַבָּא בְּעֻלְמָא דִּירְבָּא כְרַעֲתֵיהּ. וְיִמְלִיךְ מְלָכוּתֵיהּ
 בְּדִיּוּכּוֹן וּבִזְמִינּוֹן וּבְחַיֵּי דִירְבִּלְבִית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבִזְמַן קְרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן.
 דְּהַא שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.
 יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל
 שְׁמָה דִּירְקֻדְשָׁא. בְּרוּךְ הוּא לְעָלְמָא מְדִבְרֵי בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא
 וְנִחְמַתָּא דִּירְאִמְרִין בְּעֻלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

ישתבח, נרכה וזו נמשכת היא לכרבת נרוך אשר וכעבור שם, ויש בה קלת שניים בין נוסחת
 האזכורים ונוסחת הספרדים ונפרט בחתימתה הספרדיים מאליהם והאזכורים מקלרים. שמך לעד מלכנו
 האל ר"ת שלמה, ובתז הזכורה אפס כי הכנס שטר ז' היה שבו כן או עשאו לכבוד לעד שלך
 מלכנו, י' נכרסה וז' ס' פעמים לשון מלכות כנגד ה' פעמים עלך בכבוד אשר דוד נשומר כ"ד. שיר ג'ו'
 עד והודאות ס' ג'ו' לזכות אל שנת, כנגד ס'ו' איר הטעלות אשר דוד. כנגד ס'ו' טעלות שנתקדש שעולים
 טעורת נאס לעורת ישראל שעליהם עוברים הלויים נאיר, וכנגד ט'ו' תנות שנתכרת הכנים, אכסם שנתך
 שוחנו נט'ו' כך חנו שנתים אותו נט'ו'. וכנס שיש כאן ט'ו' שנתים כן כתבו הזכרסם והסוד נח"ס
 סוף ס' כ"ס וספרים מניין תאכסה ס'ו' ר"ע ריקאנחטי נכ' מעמי הטלות וכן הוא נכחיי ס' תרועה, ע"ג.
 אך נוסכר פ' תרועה טעוד רל"ג (שנחל כגל"כ דף רנ"ג, ע"כ ובקת סיכר פ' נ') איננו פונכ טעמן תנחו
 נרכות וכדפוט ועונכ רק י"ג שנתים כנגד אלג עשרה ערות, גם פה שנתנו אישכר שנתות אלס פולג
 נכאשיר שחת לא טעפע כן ענדרי האוכר, רק אלג יפסיק נירכסם חנל יאשרס נמתון מתון ונכעשכ כעסוד
 שנתו אל עלך, וכן כתבו סכר"ע מנין כתשנתו וכו' יענ"ץ כסדורו, וכו' חיד"א כקכר גדול ס' ט'ו'. וישבחה
 נפלא צדשה וקרה ואתר שנתס ולפ אשר שביח כדי לעשותו זוכ עם ופכה ומשעלה גדלה שכולן שופן כל'
 נקבה, וכן אשר שיר ולפ שירה כדי להשוחזו עם הלל, עז, נפת, שכולן כל' זכר, והוא לשחות הלזון. גדלה
 גבורה, ננוסחת הספרדים וגבורה גדלה, ונוסחתנו היא ע"פ הכתוב שיקדים גדלה לגבורה (דס"א כ"ט,
 י"ט). והודאות, כל' עקרה נעלה הידות (עורג ג', י"ט) וכל' פז"ל נעלה היחיד הידעשה גם הידעיה (לעעלכ
 דף 45) וע"כ נריו הידעיות (פוטס דף ט'. תערת ו', ע"כ) גם הידעיות. וכן אשרו טן יכס כוככס והכוחות,
 וכנקרל נעלל טן טכס שגות (אסתר ט', י"ט) גם קנאיות (כחמיס י"ב, ע"ד) גם קנאיות (סס י"ב, ע"ז). אל
 סלך, מן אל טלך עד סוף הכרכס יז ט'ו' תנות כנגד ט'ו' השנתים שנתכרס. בשירי זמרה ר"ל כאיריס אל
 שנה, וכן איר טעפור פירוש איר אל שנה, כי זמרה הוא שנה כעו זמרת הלך (נחאשית ע"ג, י"ט) ומתורגס
 טן דעשנה נארעס. וכן כל ל' זמר כחכלים עתורגס כל' שנה. ח' העולמיים. יז מדקקחיס וזוערים ח' העולמיים.
 כעו לעולמיים. חכל כחוטכ העולמיים מרך לזמר ח' העולמיים כעו וישכע קח"י העולס כסוף דניאל (י"ב, ו'),
 כן טלחיי נפירוש יאן. וכן כחכ גם סכודכסם ועקר וככרכת כורל נשאות יוכלר יותר.
 יתגדל טכ אשר כה"ן קדיש אחר חתימת הכרכס אל ישתנה כתב הכניס הטעס לפי שמיטו חת הטעס אל
 פסוקי דזמרה וכו"כ יתחילו השחרות של קריאת טעע בכרכותים, וזעו יפסיקו לפסוק לרקס או לדכר אחר
 או טעס יטככ עליכן טעככ טלקרות חת טעע ויאלו כלל קדיש, לפיכך נתקן הקדיש אחר פסוקי דזמרה.
 ח"ן שוחיין טו' קדישים ככל יוס, והאזכורים ז'ל טעכוס על שם שבע כיום סללתיך טכ"ל והפירוש לקדיש
 סכתכנו אחר וכל לביון.

ישענו משגב בעדנו: אל ברוך גדול ונעלה. הרינו ופעל ודרי
 חמה. טוב יצר כבוד לשמו. מאורות נהן סביבות עז. פנות
 צבאו קדושים רוממי שדי. תמיד מספרים כבוד אל וקדשתו:
 התברך יי אלהינו על שבח מעשרו ידיו. ועל מאור ראור
 שעשית יפארוך סלה:

התברך צורנו מלכנו ונואלנו בורא קדושים ישתבח שמך לעד
 מלכנו יוצר משרתים ואשר משרתיו בלם עומדים ברום עולם
 ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים תימים ומלך עולם: בלם

נקטץ הרינו נברכת העולמות. אל ברוך, טכאן עד שרי תמיד סלכת על סדר א"י, ואס"כ מספרים כבוד
 אל אלוהות עיכאל, ואספא אבא שם כעחכר. ובחז סכן ירמי שכתקין הוה נסדר א"י ניוור אל חול ואל
 אבא וי"ם נראה אבא להודיע כי לא נחקיישו שמים וארץ ותולדותיהן וזלתי על פי התורה, והסלפס כיתא
 סיא יסוד התורה ובתינו סם לא כתיבי יומם ולילה סקיות שמים וארץ לא סמתי. גדיל יצא בן הוה ככל ס"י
 נס נסדר רפ"י גדיל נפולס ותלמי טוקף וכן דוגמתו גדיל כנפים (יחוקאל י"ז, ז), ונעל וי"ז נקד גדיל
 נקטץ סתוף ונעקף, חסנס לא נעלא גדיל נקטץ סתוף רק טעם אמת גדיל-חספח (עשלי י"ט, י"ט), והוה נעכר
 טעם הדתי כמסור נספרי תורת אמת נעשפע סתוף ולולי בן סיה נס הוה נכתי טוקף, וטס אנטלא
 גדיל-ס. גדיל-ס. נעקף, סס לא יסכנו לטנין זכ כי סס נקטץ נעכר סטיכחן לטלס טלעיל, סרי לנו סעקר
 סה גדיל יצא, ורסס נס על נקוד בשלש עשרה לטעלב דף 58. זגרי סכ"ס נקטץ חטוף כעו סאפי' (סד
 ז', ס') כעשפע טקל קלל נפטיכות וכנוו סם עי"ן סעל גרוניו. טוב יצר, יצר אמת סטוב לסיות כבוד
 לשמו, תנת טוב סם דבר כעו רק טוב (נרסאית כ"ו, כ"ט) טוב ועע (דנסיס ח' ל"ט) דורס טוב (סוף
 סתור) וסעפע על סעליות טע"ס ורלס חלקים אמת סלור כ"י טוב. כבוד לשמו עז"ס כל הנקרא כשמי
 ולכנודי נרספיו ינרסיו (ישייה ט"ג, ז'): ועל דרך כספס אין כוונת סעלסר סה על טעם ורסס אלוה על
 סלור טודל ארסו הקנ"ס כיוס רלסון ועלסו טוב טלכספעס כו סרסעיים וגכו לנרקים לעמיד לנחא כולסית
 כסגינע דף י"ז ונכ"ר ס' ג' דף ס', כ'. ועליו נלמר טוב יצר כבוד לשמו, סעלור סרלסן אמת טוב כדליל
 לסיות כבוד לשמו, והכו סלסור מאורח נהן סביבות עזו ר"ל סעלור כרלסן גכו ונחן תחת כסא ככודו
 אבא סניכות עזו, סכרי סלל סלר סעלורות כתיב ויחן אומס נרקייע סעטיס. פנות צבאיו סזכיו נכאיו ר"ל
 אי טעלב, גא אלי כל פנות סעס (ע"ס י"ד, ל"ס) תרנפו כל ריזי עטא. וסניעית ככוונכ כלערו פנות
 כליו קדושים על עיכאל וגניסל סרסיס כגדולים והקדושים על כל סעללסיס וסס רועטיס גדי כגירסס
 פסיד וככל עת, סכל סלר סעללסיס חוטריס גירס ומתסלפין, וסס סיכס מתתלפין כולסית נכ"ר פ' ע"ח,
 ונרסס טעל זכ רעו סר"ס סיכאל כתיב טספריס כבוד אל. התברך י"ס נפתס ככל ס"י וכל"ל נעכר כי
 סוה רסעו אל התנב סלסתריו, וכן יחברך ויחרוסם זעך, ישתחא זעך, ועוד כי טקל סתת כננין
 סספעל הוה כיותר ככוו כעו סכרנתי על זאת נספרי תולסות חיים דף ס"ח. על שבה, פירוש, הוה
 נטרך על כל כסכות סכוסיס לו טעני ידיו, וכן נברכת נשמת לעלב ולקלס על כל דברי גירסו, יותר
 סכל דברי גירסו. ועל מאורי אור שעשית, טעם ורעט וכוכביס, וכעו סכתיב כל טלורי אור כסטיס
 (יחוקאל ל"ב, ס') וכו"י גרס ועל מאורח שעשית. יפארך נעטך אל סעליות, סס יפארך וכעו סכתיב
 כסטיס טספריס כבוד אל וטעכ ידיו טגיד סרקייע (תכליס י"ט). קל"ה לעולס ועד, והעטך דגוסה כדיו דסיק,
 דגמח יחליו קלי תכליס ס"ד, ה'.

התברך צורנו, טכאן טעמיל לסטר טן כריסס סעללסיס טעמתי טליון וסדר גירסס לטעלס. בורא קדושים,
 סלו סעללסיס, עז"ס וסעשפע אמת קדוש (דניסל ס' י"ג). יוצר משרחים, ככל יוס עתדס הקנ"ס עללסיס
 כולסית כסגינע דף י"ד כל יוטל ויוטל כנרסין טלכפי סרת עכר דיוור וספרי גירס וטכלי ס' סדיסס
 לכקריס רכס סטונתך ע"ל וכן הוה סעירוס יוצר משרחים אומס סעמחדסיס ככל יוס, וסשר משרחי טעולס
 כעו עיכאל וגניסל סזיכס מתתלפסיס כעטור"ס לטעלב, כולס עובריסיס לפיו לכסטיע גדולתו (ורסס תוספות
 סגינע דף י"ז ע"כ). משרחים וסשר משרחי ר"ת סום והוה סוף כסכס על סס סעטורס על פ"כ
 אלוהות והוה כענין סלכיס, לכן יס לרקדק סלל לרלב וי"ו סל וסר (עמרת זקניס). משרחים סר"ס
 כסעף סתס וכן משרחי ככל וכן כל ל' אמת סלר סגנון כתי"ו, וכן כל ל' גרס ו"ל נדך הוה נעכר
 אומ רי"ג, ורסס לעעלס כולת כרכו ורכי פ"ס לנרסאית י"ג, ג'. וכן כתיב כסדיוס בן סלר כעטורתי. וכן
 אלהים חיים יסלד עולם, בן הוה ככל סכדוריס, ובחז נעל טמרת זקניס כסס סכר"ס זע לוצר

אֲהוּבִים בְּלִמְבוֹרֵימָם בְּלִמְבוֹרֵימָם וּבְלִמְבוֹרֵימָם עֲשִׂים בְּאַיְמָהּ וּבְיָדָהּ רִצּוֹן
 קוֹנֵם וּבְלִמְבוֹרֵימָם פּוֹתְחִים אֶת־פִּתְיָם בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ בְּשִׁירָהּ וּבְזִמְרָהּ
 וּבְמִבְרָכִים וּמְשֻׁבְּחִים וּמְפָאָרִים וּמְעֲרִיצִים וּמְקַדְשִׁים וּמְמַלְכִים
 אֶת־שֵׁם הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא: וּבְלִמְבוֹרֵימָם
 עֲלֵיכֶם עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם זֶה מְזוּהָ וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה לְזוֹהָ לְהַקְדִישׁ לְיוֹצֵרָם
 בְּגִבְתָּהּ רִחַם בְּשִׁפְהָ בְּרוּרָה וּבְנִשְׁעֵימָהּ קִדְשָׁהּ בְּלִמְבוֹרֵימָם בְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיָדָהּ

סוף עולם כלו ו' כי ומלך יאמנו כשתי ראיות ס' עכ"ל, והגסה נכונה היא, כי אע"פ שזו
 פסוק בירמיה' י', הנה גם אין למעשה כי אם טלה הוא לפניו הוא אלהים פנים ומלך עולם, אבל כאן
 אין בו טלה הוא י' למוזי אע"פ נכונה. אהובים אין נימיהם לא קנאה ולא אהבה. ברורים,
 נכמים ופיוסדים לזאת שלמעלה כמו כלם הנרורים לאעשים (דס"ט ט', וב"ב), או פירושו טכורים טענין
 שם נרורים (לשמים ג', ט'). גבורים, ע"פ גבורי כח ע"י דברו (תס"ט ק"ג, ב'). ויש בתנוות אהובים
 ברורים גבורים ג"כ החמלה מדר ח"כ ולא סליטוב, וכבר אמרו באיך רכס דף ג' דין פיימנוס כד עמיד
 אלפס ניהא ושנין פסקל לכ חמנין ליתא עסקל לכ. וכתוב בעשרת זקנים ונפירוז יאן כי ר"ה אכ"ג הוא
 הוא גם הראשון ע"פ אל ע"כ, לומר שהמלכים משמשים בו, ולא רלו הסכמים לרעו כולו עמוס כדור
 שכמים הסתר דבר. אע"פ לרעת כי נכדור ענה קה"ל הנושחא, כלם אהובים כלם נרורים כלם גבורים
 כלם ותיקום וזים חסלים טכורים יצרים כנירים לנכמים עז ותפארה וכלם עושים. ק"ח. כן תקן בעל
 וי"ג וכן הוא במדורי הספרדים גם בעמוד רוטא והיא הכנון, כי לא יבוא טלה ק"ח בעתה כל'
 רנים על ימיה, וע"כ אין בכון לומר ק"ח אלא יהא נמשע ס' כעוזה שתי ראיות. ואף כי בעל לר"ל
 אמרו לפעמים קוניהם על הקד"כ כמו בכ"ר פ' י' אסיו ידי קוניהם טעמאין, כיון אהו ידי קוניהם
 טהן, ע"פ בתפלותינו אין לנו לאחא אלא כל' נרורה ונחסי, וכעו אכאמת נברכת הלכנה כנושחא
 למעוה רטן ק"ח ככל הספרדים שדאים גם יצנים וכן הוא בעמ' סנהדרין ע"כ ובעמ'ס, וא"כ אין עוד טהן
 גם פה לר"ך להיות כן. פוחחים אח פיהם, אשר כן נלאון בני אדם כדי לשגר את פאחן. י"ח. הסי'ת
 נקטן וכל' נקטן חטוף כי הוא גם דבר דונטת תכ"ז על דמי טהרה (ויקרא י"ב, ד'). ובעריות ובעריות,
 נמדורי ספרד ומקדישים ובעריות ורשע שיקר ע"כ והקד"ש את קדוש יעקב ואת אלהי ישראל יעריבו
 (ישעיה כ"ט, ב"ג) אך גם נסרף רני אלעזר פ' ד' גורם וטענילים ומקדישים, ורשע עוד בקדוה טופף.
 וממליכים, תנה זו איננה ככ"י גם אבודרס איננו עניאם, אבל נפירוז יאן כתב וטענילים וטענילים וגו'
 סרי ו' אהות כמד כפני הסיות א' עכ כנמים לאסד, חוה הפירוז ע"פ גרסת וטענילים. אבל אין למעוה
 טהן סוף פסוק אחרי וטענילים (כמו שזוהו בעמעות נרוב הספרדים הסדאים) כי אין בו הספק עמ"פ אלא
 נסרף לכהו, וטענילים את גם סלל וגו', רק י' להספיד טעט בין וממליכים ובין אחא אלא יבולע מי"ס
 כמ"ף. הגדול הגבור והנורא ע"פ דברים י', י"ג. נחשים ט', ל"ב. וכלם מקבלים וגו' ל' שכמים הוא
 ע"כ וקרא זה אל זה (ישעיה ו', ג') ותהוהם ונקבלין דין ען דין, כי הענוה גדולה נימיהם אין אסד
 טהם פותח נאירט כלל רעות ספרד (פדרה הנחמטל רש"פ ל"ו). ר"ח. טלה תלמודית וכל"כ היא רשון (פדרל ג',
 ז) וקודם כר"ע-באח כלל הספרים והכח היא בעמקל פדות, כמות. בנרח רוח, כתענוג רוח ונפס אשה, טענין
 באה ונפת תואעון (ישעיה ל', ט') ול' שכמים הוא. בשפה ברורה, לפניה ג', ט'. והוא עיטעירא הלשון
 הקדש (פ' טעמי העלות). ובענינה, נעיתת קול טל' ונעים זמירות (ע"כ ב"ב) כל' אעמריע. ובענינה
 ק"ח, כן גורם אבודרס והוא סכנו וכעו אכוכית בעל וי"ג פ' קע"ט, וכן סיהם הנרירה אורה נפי
 להכחל עד אהמטט כה כפ' עשיע יאעבה טכר י"ד. והנה קדוה תולד הוא לנעיהם כספרו באספ
 נרורה. ונ"ס נקוד ק"ח וכן נרפס טעירוש רש"י לישעיה ו', ג' [אם הלאן סכ"א טידי רש"י כותנה וסיכמה
 תוספת טחורת כי נכ"י כ"י יאן נוזן איננה] ותוספת טענה דף י"ג, ע"כ, ולפי נקוד זה הוא גם דבר
 ויכח נכד טן ובענינה וטענוה לכל אפירו, קדש כלם כאסד וגו', אך הוא חבור דוסק את הלאן כי אז
 סיה לו לומר ובענינה עונים באלם כאסד קדשה, וע"כ ישה אשר אבודרס שנה ז"א ימירם קורים ק"ח
 אפיננו ככון. ודע כי ככ"י אסד טל קלף גם נטעוור רוטא מלפני באספ נרורה ונעיהם וי"ח. כלם
 כאסד וגו' והוא יתכן וכן באמת גרסת כערוכאי גאון טוכה כפ' תחיל טען ד'. כלם כאסד, כלם
 יחד, והחניט פירש נסס כגאונים כאסד כסנדלפון אקדל אסד א' ורשע אהן אסד נסרף (יתקלל א',
 ט"ו), אשר ר' אלעזר טללך אסד י' אהו עופד נסרף ורשע עניע בין הסיות, נעתינא תנפ סנדלפון
 ענו גדול טחכרו טללך ת"ק אכס ועופד אחרי סערבכה וקפד כחרים לקונו (תגיב י"ג ע"כ) עכ"ל.
 עונים ואמרים כיראה, הספרדים גורמים עונים באימה ואמרים כיראה ונעמוור רוטא כנוסחא עונים
 כיראה ואמרים קדוש.

קדוש יקדוש קדוש יי צבאות מלא כלהתארץ בבורח:
 והאופנים ודיות הקדש ברעש גדול מתנשאים לעמת שרפים לעפותם
 משפדים ואומרים.

ברוך בבורח מקוממו:

לאל ברוך נעימות יתנו. למלך אל חי ונקים ומירות יאמר ותשפחת
 ישמיעו. כי הוא לבדו פועל גבורות עשה חדשות בעל מלחמות זרוע
 צדקות במקיח ישועות בורא רפואות נורא תהלות ארון הנפלאות המתחדש
 בשובו בכליוס תמיד מעשה בראשית: באמור לעשה אורים גדלים פי
 לעולם הקדו: אור חדש על ציון תאיר ונזכה בלגו מתרה לאור. ברוך
 אתה יי יוצר המאורות:

קדוש, יעני ו', ג'. וסגולת אל קדוש לסירות אין סקר לקדושתו. ויש נסמך זה מ' תבות, וכן
 נסמך סכבי, וכן נסמך ויקראל אל עשה מלאש מ' ויקראל, לרעו שכל כעונה אוחו נכונה כחילו מקריב
 קרבן, והאופנים ודיות, שנות אל כמי מלאכים (יחזקאל א'). מתנשאים לעמת שרפים, עש' והאופנים
 יסאו לעמתם (יחזקאל א', ב'). לעמתם, לעומת הכרשים. ונכוס הספרדים אין גם תבות לעומת שרפים,
 אך בעל גיד ועלוב כעש אל' כנוססתנו. ברוך כבוד, יחזקאל ג', יב. וכנס קדושה זו אנוכר אור נקראש
 קדושה דישיכב ולוחם שנתפלת י' נקראש קדושה דעטידיכ ולוחם אכונס לליון קדושה דסדרס.
 והעשם שנתקו לומר קדושה כיוצר אור, כדי להאיר מלכס אל עכמיים סאופרים עונ' ס' את הארץ ונתן
 סמטלס לכאז ואלר סמטורות וכס עמיים ספלט ככל ארז ידלו, ולינו כן אין סמטס ולנא כעמיים
 חייס כי חס נעלות נורס יתבך אנו אכרי כל כנאות מעלב סקדיים ועידיים אוחו אהוס נורס ככל וסול
 עושל ככל.

לא ברוך, כן נקד ככל ס' ובי' לאל ככ' וכן סעקר, כי תבת ברוך אכיס תואר לו עושרת
 נלי ס' ייעט לבן גם סול כלי ייעט והדרך סעטואר וסעטואר אכריים לסיות אכיסם שויס כביניס סס
 כיריעה סס כלא ייעט ככו סידור סעורל (סעות י'ס, כ'ס) סעיר סעורלה (כרעזית י', י'ס) סעבורה סעשה
 (עניס י'ד, ג') דער גדול (ע'ס כ', ב') עיר גדולה (יונס ג', ג') עוודס קסס (דכריס כ'ו, ו') וע'ס סתקון אל
 כעל סערת זקניס (סלקוס סס' גיד ועלוב) לאל כקטן לא יתכן אל' סיס לו לומר לאל סברוך, גם אין לומר
 כי ספני סס לא יקרא לאל אלא יעטס נו סאומע לכבינו ככסמיכות, לאל אל ברוך ס'ו. אכז יסיס סס סערת
 סל סערה, סלס סעקרא לאל עליון (כרעזית י'ד י'ס) ואל עליון (סכליס ע'ס ל'ס) לאל סלעי (סס ע'ג, י')
 ופי יעטס כסן לסכנ כסעוק? וע'ס סככו לאל ברוך. ודע כי כבי' סנססס לאל ברוך גדול דעת. נעימות
 יתנו, כאלתי סכו ל' יתנו סלל כעיטס ולטס לו סטרו יאטרו או יאורו וסלל מרסס אקודו עוטטס, ול' יסי'
 וסל' סס יתנו לדקות ה' (אופטיס ס')? חלת סאוכה, סתקון יסי' כרסס רק ככאקסס רסאוכס, כי כעלס ג'כ
 וסכו יידיים וסירות, אכז כותריס לכזו, ועסס כדור סככו יסי' וסלס ל' כתינס סלל כעיטס סינו קסס
 כי כעיטס וסר סול, וככו אכזכו כתינת וסר, כותן וסירות כליכס (ליוכ פ'ס, י') כן יאטער ג'כ כתינת
 כעיטס, וכן ג'כ תנו חודס (עורס י', י'ס) תנו עוז (סכליס ס'ס, ל'כ) וכולס סינס כתינת כיד סלל כקול,
 וללל קול יסול ל' כתינת ויתן את קולו (כרעזית ע'כ, ב') וס' מן קולו (יוסל כ', י'ס). לל' כן כקוד
 כסודר רע'ו וכן ככז כעל סערת זקניס, ויסס כקוד ככז ולל ל'סל' כי חס כקראכו ככ'ס' ודעי י' כז
 עקוס לכערת ולומר כי סול סעוק סל י' סו וסיס סעוק ח'ו סלך אל סל סי (וככו סכסע ככז כרסכ'כ'
 כסוק ל'סל' ס' כנאות (כריס י'ו, ס'ז) אכז סעוק וסעמו על כעזיס, ויונתן אחרטו על סקכ'ס סולך
 לכוס'ף סלת סעטס, סלך סעטס ס' כנאות) וע'כ אין ז' דינו כרין לאל ברוך וסעקר נו לומר ל'סל' סעירוס
 יאטרו וסירות לסלך סכוס סל סי וקיס. וסעכוחח. וכר כזן ג' סלוליס, כעיטוס וסירות וסכסות, ככגד ג'
 קדויות אלטעלב. לעשה סכליס קל', ז'. אור דרש, כעקוס. סיס סוס י' כסודרי סספרדיס, וסרסוק
 סאורוח כסססח עולכו אטור ברס, כאי' יוצר סמאורוח" וכססודר לומל כעקוטו ססיוס, וסכסודו כחגם
 לראיר על הרצץ כאי' יוצר סמאורוח" וכסודר סספרדי כ'י סותס מיד אטרי כי לטולס ססדו, ברוך
 אהר' ה' יוצר סמאורוח, וכן סול כסדר רכ עעסר, וסלוק ז' תלי כסלופי דעות סעוקיס כעכוסר
 ככסס סעיטו ס' ססלס ססן ל'. וסודר ח'ס ס' כ'ס. וקוס ס' ס'ט. וסכר, ועי. ולסס כעוקס אל אכז
 ככזר סיס זכו.

אֲרַבָּה רַבָּה אֶתְהַבְּתוּ יי אֱלֹהֵינוּ הַמְלִיךָ גְּדוּלָה וַיְתַרְחַח חֲמֻלָתָ עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ בְּעִבּוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּמָהוּ קָדַ וַיִּתְלַמְּדוּם חֲסִי חַיִּים (כו) וַתַּחַנְנוּ
 וַתִּלְמְּדוּנוּ: אָבִינוּ הָאֵל הַרְחִימֵן הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל
 לְשִׁמְעַ לְלָמוּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַבֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ
 בְּאַהֲבָה: וְהָאֵל עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וְדַבַּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וַיַּחַד לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה
 וּלְיִרְאַת שְׁמֶיךָ וְלֹא נִבְשׂ לְעוֹלָם וָעַד: בִּי קָשָׁם קָרְשָׁךְ הַגְּדוֹל וְהַעוֹרָא בְּמִצְוֵינוּ
 נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בְּיִשְׁעֶיךָ: * וְהִבְיָאנוּ לְשָׁלוֹם מֵאֲרֻבַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיבֵנוּ
 קוֹמְמִיחַ לְאֲרֻבָּנוּ: בִּי אֵל פֶּעַל יִשׁוּעוֹת אֲתָה וְכֵן כְּתוּבָה מִכָּל־עַם וְלִשׁוֹן

(*) יִקְרָן אֵת ד' לִיבוֹת מִדָּו הַמַּעֲשִׂיחַ וַיֵּצֵא נֶגֶד סֶלֶן כַּעֲשֵׂה ק"ג, וְכַנְיִיעַ לִפ' לִלִית יִקְטֵס גַּם כִּד
 יִשְׁן וַיִּבֵּט כֶּסֶם עַד שֶׁצִּיעַ לְנַפְתָּרִים וְנִמְעָדִים לַעַד, וְאוֹ יִסְרֵם עִידוֹ.

אֲרַבָּה רַבָּה, כִּתּוּב סְטוֹר, כִּרְכֵס אִיִּים סְלִיגֵי כְּפִיִּיחָתְךָ (בַּעֲר' בְּרַכּוֹת י"א ע"כ) אֲשֶׁר רַב יִכּוּחַ אֲשֶׁר
 שְׂוֹלֵל אֲרַבָּה רַבָּה וְרַבֵּן אֲשֶׁרִי אֲרַבָּה עוֹלָם, וְסָפַק רַב אֶלְפֵס מִרְנָן (וְכֵן עַמְבַּס הַסַּפְרָדִיִּים), וְהַגְּלוּסִים
 הַכַּרְדִּיִּים לְוֵסֵר אֲשֶׁרִי אֶהְכֵּה רַבֵּה וְעִרְיָה אֶהְכֵּה עוֹלָם לְנֹלֵת יְדֵי אִישׁוֹס וְכֵן מְהַבִּים כְּבִשְׂבוֹ (וְכֵן הוּא נֵם' רַב עֲמֵרֵס),
 וְהַיִּנֵּס פּוֹחַחַת כִּנְרָךְ לִפִּי אֵהִיֵּס עַמְבֹּס לְבִרְכַת יוֹדֵר אִוֵּר עֲבִיל וְכֵן כְּתוּב כְּתוּסִסוֹת בְּרַכּוֹת דף י"א ע"כ. וְהַרְשָׁע'
 וְסַטְרָדִי וְעַמְ"ק ס' י"א. וְלִי הַקְּטָן נִרְשָׁה אֲשֶׁר טַעַסֵּס אֲשֶׁר אֲחָזוּ כְּכַנּוּסָחַס אֶהְכֵּה רַבֵּה לְאַרְיָה, וְהוּא כִּד
 אֵלֵּס לְעַמּוֹת בְּגוֹף הַבְּרַכּוֹת וְהַסְלִיף הַבְּרַכּוֹת אֵל עִרְיָה לְאַרְיָה וְהֵל אֲשֶׁרִי לְעִרְיָה וְכַעַס שְׂמַתְסִילִים ג'כ טַעַסֵּס
 זֵה בְּאַרְיָה אֲשֶׁת וַיִּלִּיב וְנַעֲרִיבִית אֲשֶׁת וְהַטּוֹנֵה אֵף כִּי כַּעֲמַעְמַחֵס אֲגִיִּהֵס אִישׁ כִּי יִלִּיב הוּא לְעִמְבַּס, אֵף לֹא
 תִּקְנוּ לְוֵסֵר אֲשֶׁת וְהַטּוֹנֵה בְּאַרְיָה וְכַפְרוּ כַּמִּי לֶאֱזֵן כִּדִּי אֵלֵּס יִטַּעֵה אִדֵּס בְּאַרְיָה לִאֲזוֹנוּ לְוֵסֵר גַּם בְּאַרְיָה
 אֲשֶׁת וְהַטּוֹנֵה כֹּל זֹאת וְכו' אִזוּ בְּעִרְיָה אֲשֶׁת וְהַטּוֹנֵה וְכַזֵּן וְקִיס וְכו' כֵּן נִרְשָׁה ג'כ טַעַסֵּס אֵל שְׂוֹלֵל אֲשֶׁר
 בְּאַרְיָה אֶהְכֵּה רַבֵּה אֶהְכֵּהנוּ וְהֵל אֶהְכֵּה עוֹלָם אֶהְכֵּהנוּ אֵלֵּס נַעֲשֵׂה לְהַסְלִיף בְּבִרְכּוֹת וְלְוֵסֵר בְּאַרְיָה אֶהְכֵּה עוֹלָם
 כִּיֵּת יִרְשָׁל עַמְ"ק רכ' אִזוּ בְּעִרְיָה אֶהְכֵּה עוֹלָם אֶהְכֵּהנוּ ס' אֶלְכִּינֵנוּ וְכו' זֵה הַטַּעַס כְּאֲשֶׁת כְּדִלִי לְנוֹסֵחַ טַלְכַּאֲזִיס.
 וְכַעַס הַכֵּל כֹּו סַפְיִיחַת בְּרַכּוֹת אֶהְכֵּה לְיוֹדֵר הַעֲשׂוֹרוֹת לִפִּי אֶהְכֵּה עוֹכְרִיס יִשׁוֹד אֲזוֹ אֵל סַקְנִיס וְכַזֵּהת חַתוּרָה
 הַטַּעַסֵּס טַלְכֵּס הַעֲשׂוֹרוֹת, אֶהְכֵּה אִינֵו טַלְכֵּר רַק כִּיס וְהַטַּעַס טַלְכֵּר כִּיס וְכַלִּיכָה, וְהַחַז דָּךְ סַטְרָדִי כַּעֲמַר
 הַטַּעַסֵּס עַמְפָּרִיס אֶהְכֵּה יִרְחַת כְּפַעֲלוֹת וְעַמְ"ךְ לִיֵּת תּוֹרַת ס' הַטַּעַסֵּס עֲדוֹת ס' כַּעֲמַסֵּס אֲזוֹ סִיבִין לְטַעֵד
 עַל יִשׁוֹדוֹ הַטַּעַסֵּס עֲבִיל. חַסְלָה גְּדוּלָה, סַטְרָט טַעַלֵּה לְאַסְכֵּה עַמְ"ה כַּאֲכַתּוֹ וְכַעֲמַלְתּוֹ הוּא גַּלְסֵס (יֵצֵיֵס ס'כ,
 פ'). וַיְתַרְחַח, יִתַּר טַעַסֵּס אֶהְכֵּהנוּ רַחִיסֵּס לֵב. כַּעֲבּוֹר אֲבוֹחִינוּ, כַּמְ"ל כַּעֲבּוֹר כְּבוֹד שְׁמֵךְ וְכַעֲבּוֹר אֲבוֹחִינוּ, וְהַמְדוּרִי
 סַטְרָד כַּעֲבּוֹר שְׁמֵךְ רַגְזִיל וְכַעֲבּוֹר אֲבוֹחִינוּ, אֵף כַּזֵּי כִי' גַּם כַּמְדוֹר רַע"ז כַּעֲמַסֵּסֵנוּ. כֵּן חַתְגֵּנוּ, טַלְכֵּת
 יֵז קַטֵּס כַּעֲלִיחַת טַלְכֵּן, וְרַחִיסֵּס סְדוֹר כִּי וְשִׁין כֹּו לֹא טַלְכֵּת כֵּן וְהֵל טַלְכֵּת וְהַלְמַדְנוּ, וְהַרְשָׁעֵס אֶהְכֵּה זֵה גְּרַמַּת
 כַּעַל פ'ו כַּמְ"ס סַטְרָט ס'. וְהַכְּתוּבֵסֵס גַּם הוּא לֹא גְּרַם וְהַלְמַדְנוּ וְהוּא חַכֵּר יִתֵּד כֵּן חַתְגֵּנוּ אֲכִינֵנוּ. חַמַּס
 יִרְחִיסֵּן, כֵּן הַכְּבוֹן כַּעַס אֲכַתּוֹת כִּנְרָךְ אֲשֶׁר. לְהִבִּין וְלְהַשְׁכִּיל לְשִׁמּוֹעַ וְכו' תִּקְנוּ לְוֵסֵר כֵּן בְּנִרְכֵּה זוּ כַּעֲבּוֹר
 אֵהִיֵּס טַעַמְבֹּס לִפִּי ק"ג וְהַטַּעַס טַעַמִּים עַמְ"ן לְוֵסֵר חַתוּרָה וְאַרְיָה. חַלְמוֹד, לֹא נַעֲלַס כַּעֲקָרֵס, אֲזֵל כַּעֲלַס
 אֶלְכִּיֵּד אֶהְכֵּה סַטְרָד (דַּס"ל כ"ס, פ') וְעַמְ"ו כִּנו חו"ל חַלְפִּיד לְכוֹרוֹת עַל הַדְּכֵר כַּעֲלַד וְכַעֲקָל חַתְגֵּנוּ
 חַתְגֵּנוּ, וְהַל"ס, סַטְרָדִי, וְקַרְשׁוֹ ג'כ לְחוֹרֵה עַם כֹּל סַפְיִיחַת הַטַּעַמְבֹּלִיס כַּעַל עַם חַלְמוֹד. בְּאַרְבָּה, הוּא
 חוֹר לְעַעֲלֵה אֵל טַלְכֵּת וְלִקְיִיס, ר"ל וְלִקְיִיס כַּאֲכֵּהֵס אֵת כֹּל דְּכִי תִלְמַד תּוֹרָתְךָ, וְכֵן חִי'ו אֵל חִירָדֵק כַּעֲלַד
 כַּעֲבּוֹר הַסַּפְסַף. וְהָאֵל עֵינֵינוּ כַּחַדְרֵךְ, כֵּלָן עַתְמַלְפּוֹת כַּכּוּסִסְחַת, וְכַנּוּסָחַס אֲזוֹ כֵּן הוּא ג'כ כַּמְדוֹר רַע"ז,
 וְכַמְדוֹר הַסַּפְרָדִיִּים וְהָאֵל עֵינֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְדַבַּק לִבֵּנוּ בְּאַרְיָה, וְכֵן הוּא ג'כ ע"כ. גַּם כַּמְדוֹר דַּסִּיֵּס רַע"ס,
 וְכַכֵּר הַטַּעֵד עַל סַלְף כַּנּוּסָחַס סִירוֹז יֵזן טַזָּן אֶהְכֵּה אִיֵּת דַּעֲשִׂי וְהַטַּעֵד עֵינֵינוּ חַתְגֵּנוּ כְּדַכְתִּיב וְתוֹרַה אִוֵּר
 (טַעֲלֵי ו', כ"ג) וְהֵל פּוֹמֵרִיס כַּמְלוֹתֵךְ כְּדַכְתִּיב מַלְחָת ס' כִּרֵּס טַלְכֵּר עֵינִיס (חַלִּיס י"ב) וְהַטַּעֵד לְעַמְ"ל לְעַמְ"ל
 אֲשֶׁר עֵינִיס כוֹרְלִיס וְהַטַּעֵד עֵינֵינוּ כַּמְלוֹתֶיךָ וְהַכֵּן חַתְגֵּנוּ, כַּעֲשֵׂה עַמְ"ו כִּי כַּעֲלַס יִשׁוֹת אֶהְכֵּה סִיֵּס אִוֵּר
 כַּעַס כַּכּוּסִסְחַתֵּנוּ. וַיְתַר לִבְבוֹ עַמְ"ה טַלְכִּיס פ'ו, י"ס. לְאַרְבָּה וְלִירָרָה, אֲשֶׁת כַּעֲמַעְמַחֵס כַּעֲקוֹל הַס כַּעַס לִירְשָׁה
 אֵת ס' אֶלְכִּיֵּךְ, וְלַחֲסֵה אִוֵּתוּ (דְּכִרִיס י', י"ג). הַגְּדוֹל וְהַעוֹרָא, וְכֵן הוּא כַּמ' רַב עֲמֵרֵס. וְכַתּוּב כַּמ' עַמְ"ל
 אֶהְכֵּה כוֹבֵס לְוֵסֵר כַּכֵּס כַּר"ס, טַעַעֵס אֶהְכֵּה סִיֵּיס לֹא סִיֵּיס פֶּלֶא כִּי כַּעַס קַדְשֵׁךְ כַּעַסֵּנוּ, אִזוּ אֶהְכֵּה
 גְּרַמַּתוֹ כַּעַל סִיֵּיס גְּדוֹל וְהַעוֹרָא וְהַעוֹרָא, כַּעַס אֶהְכֵּה כִּי וְכַעַס אֲטוֹמֵרִיס גַּם הַסַּפְרָדִיִּים. נְגִילָה עַמְ"ס
 יֵצֵיֵס כ"כ, ס'. וְהַבְּיָאנוּ עַסֵּס וְלַכֵּלֵּס כוּסִחַת הַסַּפְרָדִיִּים טַעַמְבֹּס לְטַעֵד טַעַמְבֹּחַחֵס, וְכֵל אֲשֶׁר יִשְׁעוּ כַּעֲמַסֵּנוּ.
 וְתוֹלִיבֵנוּ קוֹמְמִיחַ עַמְ"ה וַיִּקְרָא כִי, י"ג. פּוֹתַל יִשׁוּעוֹת אֲחָה אֲנַחְמֵר טוֹעַל יִשׁוּעוֹת קַרְנֵס אֲזֵלֵּס (חַכְלִיס
 פ'ר, י"ג). עַם וְלִשׁוֹן, סִיֵּין טַעַמְבֹּס סַפְיִי חַמְסִיכּוֹת, כַּעַס עַם וְעַם, עַם וְעִרְיָה (אֲסַתֵּר פ', כ"ג, ס', י"א)

וּמִדְבַרְבָּנוּ לְשִׁמְךָ תַגְדֹּל סֵלָה בְּאַמְתּוֹ. לְהַדְרוֹת לָךְ וּלְיַחֲדֶךָ בְּאַתְבָּחָה: בְּרֹדֶף
מִתְחַה יְיָ תְבוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַתְבָּחָה: סִמְפַלל כִּי־יִדְרֹת שׁוֹמֵר אֶ מֶלֶךְ נֹאמֵן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יְחִיד:

נִלְמַד בְּרֹדֶף שֵׁם קְבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

**וְאַתְבָּחָה אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ:
וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ חַיִּים עַל לִבְבְּךָ: וְשִׁנְגַתְּהֶם**

סֵלָה שׁוֹמֵר עַל לַעֲדָךְ תַגְדֹּל רַ"ל אַתָּךְ שֵׁמוֹ גְדוֹל לְשׁוֹמְרֵי עוֹלָמִים, כִּי כֵן מִטַּעַם סֵלָה לְפָנֶיךָ כְּדֹלֵימָה
כְּמַעֲרִין לִד' כֵּל עֲקוּם אֲנִימָה נִלְמַד וְעַד חֵין לֹ סִמְפַלל עוֹלָמִים. לְהַדְרוֹת לָךְ, כִּדְרֵי כִמִּי נַע' סְקוּד
(דָּף קַב"א ע"ב) גְּדוֹם תְּרוּם קִרְנֵנוּ לְהַדְרוֹת וכו'. וּלְיַחֲדֶךָ בְּאַתְבָּחָה, זוּ סֵלָה קְרִיאת שְׁמֵי, זִים כֵּס יִמְחוּ אֶל
סִקְלִים וְאִסְתַּכְנוּ אוֹתוֹ. הַבּוֹחֵר וכו' עֲשֵׂה לֹס מַרְבֵּס וכו' וְיִבְחַר כֵּס וכו' כִּי מִשְׁכַּחַת ס' אִתְּכֶם (דְּבָרִים
ו', ו'), וְהִתֵּם כּוֹסֵס וו סִפּוֹת עַן ח' נִדְרוֹת אַתָּךְ סִמְפַלל תַגְדֹּל כִּי־יִב' לְאֶתֶר קְרִיאתוֹ תְּהוֹרֵם, כִּמִּי גִלְמַת
סִדְרָ"ל לִישׁוֹן דָּף ס"ה, ב'.

אֶל מֶלֶךְ נֹאמֵן, חַיִּים כּוֹסֵרִיקוֹן אֶל אֲמֹן כְּדֹלֵימָה נִבְחַת דָּף קִרְיָט ע"ב. וְכִי תְבוֹחַת סִלְלוּ מַעֲלִים כְּקוֹרֵם
כְּמִיד אֶת מַסְפַּר רַע"ס תְּבוֹחַת אֶל קְרִיאת שְׁמֵי אֲמֹן רַע"ס אֲפִרְסִים אַבְרָם (תְּחִיבֹת ס' קְדוּשִׁים), וְהַקּוֹרֵם
כִּסְבָּר לֹס יִשְׁמַרְס כִּי לֹס ב' אֶלֶּה יִכְסֵם שְׁמֵי אֲמֹן עֲלֵימִים שְׁמִין (מַדְרַשׁ רֹת הַמַּעֲלֵם דָּף ס"ו חוֹבֵר
פ' וִירָם כְּמַפְרֵי תוֹרֵה עֲטוּד רַע"ב, וְא"ס פ' ס"א), וְכִי־יִבְחַר כְּפִירֹת יִשָּׁן יִשְׁכִּין נֶאֱלַל עַלְךָ כֹּאמֵן, אֶל קוֹדֵם
אֲמֵרָה עוֹלָם, מֶלֶךְ עַל כֵּל מַעֲלֹם סוֹבֵר, נֹאמֵן לְתַחִית סִמְפַלל, וְכֵן כּוֹס כְּרוֹסֵם.

שְׁמַע, מַלְכוּת עַכֵּס עַן סִתּוֹרֵה לְקִרְוֹת שְׁמַע כֵּל יוֹם עֲרַכּ וְנִקְרָה, וְכִסְבָּר פְּרִישׁוֹת אֶל ק"ג כְּדֹלֵימָה
כְּדְבָרִים ו' סְפּוֹק ר' עַד י', וְסִדְרָה אִמֵּי אֶס כִּמִּי יוֹס עֲסָקוֹן י"ג עַד ל"ב, וְסִדְרָה אִלְיָזִית כְּעִדְרֵי ע"ו סְפּוֹק
ל"ז עַד סוֹךְ סִדְרֵי. וְעַקְדִישִׁים פ' שְׁמַע מַפְרֵי זִים נֵם יִחֹדֵר הַסֵּם וְהַכְּתוּב וְתַלְמוּד תּוֹרָתוֹ אֲבֹהֵם סִתְקֵר תַגְדֹּל
אֶסְכַּל מִלּוֹי כּוֹ, וְהַתְּרִיבֵה וְהִיא אֶס שְׁמֵעֵי זִים נֵם כּוֹוֹי עַל אֶתֶר כֵּל כְּעוֹלוֹת וְלִסְכ' פ' אִלְיָזִית אֶסֶם סֵלָה יֹס כֵּס
לְוִי וְזִירָה כֵּל כְּעוֹלוֹת (רַע"ב"ס) וְהִיאִתִּי כִירוּשָׁלַיִם פְּרַק א' דְּבָרִכוֹת מַפְרֵי טֵה קוֹרִין פְּרִישׁוֹת סִלְלוּ כֵּל יוֹם,
שְׁמַע אֲמֵרָה כְּדְבָרֹת כְּלוּמִים נֵם, אֲנִי, אֲמַע יִשְׂרָאֵל. לֹס יִהִי לָךְ, כ' אֲמַר. לֹס תֵּאֵל, וְהַסְכַּת, מִשָּׁן דְּרִישִׁים
לְעוֹלָה לֹס עֲתַחְנֵם כְּמִישֵׁי לְקִרְוֵה. וְזִכֵּר אֶת יוֹם סִכְתָּה, לְעַמֵּן תּוֹכְרוֹ, וְרַבִּי שׁוֹמֵר ז' מַלְכוּת אֶתֶר אֲשֵׁר אֶקוֹלֵם
כְּמַד כֵּל עֲלוּתִים אֶל תּוֹרֵם דְּכַתִּיב וְהִיא אֶתֶר קִדְרָךְ סוֹדֵרֵת לֵסֵם וְעוֹלוֹת וְחַקִּים וְחֹרֵם לְוִיִּת לֵסֵם בִּיד עַכֵּס
עִדְרָךְ (כְּמִישֵׁי ט' יד') לְכוֹרִישׁ אִישׁוֹ אֶקוֹלֵם כְּמַד כֵּל כְּעוֹלוֹת. כִּדְרֵי אֶתֶר סוֹדֵר, לְעַמֵּן יִרְבוּ וְיִסְכֵּם. לֹס תְּרַכֵּם,
וְתִדְחַסֵם מַסְכֵּה, מִשָּׁן דְּקִטִיל סִתְקִיבִיל. לֹס חֲנֻפָּךְ, וְלֹס תְּחוֹרֵוֹ אֲחִירֵי לִכְנֶסֶךָ, אֲמַר ר' וְחַקֵּךְ עֵינָה וְלִבְנֵי חִרֵי
סִרְסוּרֵי דְהַסְפֵּס חִכְסוֹ, סִס"ד תִּכְס כִּי לִכְךָ לִי וְעִינְךָ לְרַבִּי תִרְכַּס (עֲשֵׁי ל"ג, ב"ה) אֲמַר סִקְלִים חֵין יִהְיֶה
לִי לִכְךָ וְעִינְךָ אֲשֵׁר יִדַע דַּחַת דִּידֵי. לֹס תְּגוֹבֵה, וְסִמְפַלל תְּגַךְ וְלֹס דְגַן סִדְרֵךְ. לֹס חֲשֵׁנֵם כְּרַעַךְ, אֲנִי ב' אֶלְכִיכֶם,
וְכַתִּיב וס' אֶלְהִים אֲמַת, אֲמַתוֹ אֲמַת, אֲמַר ר' חֲרִין אֶתֶר אֶלְמִים חִישִׁים וְעוֹלָךְ עוֹלָם, אֲמַר סִקְלִים אֶסֶם הַעֲדַת
שְׁדַחַת אֶתֶר עַל חֲנֻךְ מַעֲלֵם אֲנִי עַלְךָ כִּסְבָּרֵי אֲמַרָה כִּי אֶלֵם כְּרִאִתִּי אֲמִים וְחַרְךָ. לֹס תְּסוֹדֵר, וְכַתְּחַסֵם עַל
שְׁמֹחֵם נִתְרָךְ, נִתְרָךְ וְחַרְךָ וְלֹס אֶל סִדְרֵךְ. שְׁמַע עֲטַעֵם סִסְכַת וְסִגָן, וְכַתֵּר ר' אֲלִפְטוֹר עֲרַמְיִישׁוֹ עֲשֵׂי עַם נִתָן
לְיִשְׂרָאֵל לִישׁוֹר אֲמַר עַל סִקְלִים ב' עֲשִׂיעֵם אֲשׁוֹעִירִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְלֹס נִתָן כֵּל סִסְכַת חוֹ ב' סִסְכֵם
אֶתֶר פִּירִישׁוֹ אֶל שְׁמַע סִקְלֵי חוֹ סִכְרִילוֹ אֶס' אֶלְהִינוּ כ' אֲמַר, עֲשֵׁלוּ עַלֵם לֵסֵם סִדְרֵי דוֹעֵה לְעוֹלָךְ
שְׁמֵן כֵּל עֲבָדֵי לְעַשׁוֹרֵה וְהַזְעִים סִתְחִדְרִישׁוֹת אֶל זִכֵּר וְהַעֲלֵם לֵהֵם כֵּל עֲשִׁירֵי עוֹלָם עַל גִּבֵי אֲמַלְכוּת
אֶל זִכֵּר וְכַתֵּר לְעַמֵּנוּ אֲשֵׁרֵם אֲמַר קִטָן אֶל זִכֵּר כִּמִּי אֲמַרָה לְעַבְדֵי וְהַעֲלֵנוּ עֲלֵיו מִלְחָמָה סִתְעַדְרִים אֲסִכָּן
לְעַבְדֵי, אֲמַר סִתְלֵךְ כֵּמֵה יִכֵּר יִכֵּר אֲנִי עַלְךָ, אֲמַר לְאֶתֶר עֲשִׁירֵי אֶתֶר לִי אֲנִי כּוֹסֵם אֶל מַדְלִיחַת זִים לִי
כִּמִּי: גִּבּוֹי הִישֵׁם חוֹחֵם עַל אֲתַתִּי וְכִסֵּס יִמִּירוֹ סִכְכִּסִּים אֲנִי מֶלֶךְ, מֶלֶךְ סִתְעַד לְסִקְלֵי אֲנִי כִּסְכּוֹת: כִּסְכּוֹלִילֵם
סִכּוֹם סִסְפָּקוֹן עַן סִסְכֵה נֶעֱלַל מַסְכֵם סִסְכֵה וְכִסְכֵר, מִחֲרָלוֹ יִירוֹ אֶל עַבְדֵךְ, אֲמַר סִתְלֵךְ וְלֵסֵם סִתְעַד עֲשִׁירֵי,
אֲמַר לֹס מַדְרִכֵּן סִתְלֵךְ נִגְסֵר כּוֹס אֲחַד סִתְרִירֵי, אֲמַר לֵסֵם יִישׁוֹ כִּסְכֵם סִסְלֵם וְאֲשַׁתַּמֵּן כִּי וְיִכִּירִירֵי אֲשֵׁרֵי סִתְלֵךְ.
סִתְלֵךְ זֶה סִקְלֵי וְכִסְכִּרִים אֲלֵוֹ יִשְׂרָאֵל אֲשַׁתֵּם לְעַשׁוֹרֵה כִּכֵּר סִסִּי כִּיּוֹם מִשָּׁן תּוֹרֵם וְיִסְדֵרֵם אֲבִיכֵמוּ עֲלִישֵׁם וְסֵם
אֲמַר נַעֲשֵׂה אֶגְזַעֵם, אֲשַׁתֵּם כִּסְבָּרֵי וְחִדְרוֹ אֲכּוֹת אֶל נַעֲשֵׂה, אֲמַר סִקְלֵי כִּסְכֵם אֲכַשְׁרֵי כִּדִּים וְהוֹאֵ אֲכּוֹת אֶל נַעֲשֵׂה
כִּי יִכּוֹוּ סִתְקִישֵׁם אֶת אֲנִי נֶעֱלַל עִם חוֹמְעוֹר לֵסֵם וְכּוֹת לְדֹרֹת, לְסִיכָךְ נִתָן לֵסֵם יִשׁוֹר אֲנִי סִתְעַד אֲנִי כִּסְכּוֹת: כִּי אֲשַׁתֵּם
עֲכָ"ל. וְכִיִּי אֲכּוֹתֵכֶם שְׁמַע כּוֹס גִּבֵּי דָךְ עֲרוֹת כִּסְבָּרֵי כֵּל אֲחַד שׁוֹמֵר לְתַכְרוֹ שְׁמַע אֲנִי מִשָּׁמִין כִּי ס' אֲלִסְכִינוּ
כּוֹס יִשׁוֹר כְּעוֹלָמוֹ וְלִכֵּן מַסְכֵּה עִי"ן אֶל שְׁמַע גְּדוֹלֵה וְלִ"ת אֶל אֲחַד גְּדוֹלֵה אֲשׁוֹס סִמֵּן יִצֵּר רַעֵו לְעוֹדֵה. וְכַתֵּר
עוֹד שְׁמַע כּוֹסִיקוֹן שׁוֹר פִּירִישׁ עִיכֵם, עִתִּי? שְׁחִרִית מִתְחַה פְּרִישֵׁה. לֵמִי? שְׁדִי סִלְךָ פִּלְיוֹן. וְלֹס מַתְעַב כּוֹ, תְּקַבֵּל
עַלְךָ עוֹל מַלְכוּת שְׁמִים עֲכָ"ל וְכּוֹסֵם גִּם כְּקוֹרֵר לְעוֹן כִּילְקוֹרֵר רַעֵו תְּתַלֵּם. ה' אֲלוֹרֵנוּ, כְּעִקֵּר סִסְרִישׁ סִתְסוֹק,

דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלתם
 ושבעתם: השמרו לכם פריפתה לבבכם וסרפם ועבדתם
 אלהים אחרים והשקחיתם להם: ותרה אף יהוה בכם ועצר
 את השמים ולא יהיה מטר ותגדמה לא תהן את זבולה
 ואכדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יתן נתן לכם:
 ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם
 אתם לאות על ידכם והיו למזמפת בין עיניכם: ולמדתם
 אתם את דבניכם לדבר גם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
 ובשכבך ובקומך: ובתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען
 ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם לתת להם בימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על פני בגדיהם לזרחתם
 ונתנו על ציצת הבגד פתיל תכלת: ותיה לכם לציצת
 וזאתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא
 תחזרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם:
 למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים
 לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
 מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

י לנרף אליהם לשעת, חן יתן ריח טעם אלא יכולע הלא י.

וקשרתם ח"ו סגול, שדכר לרבים. והשתחויתם אין געיה כס"ט טעמי שאין כחכם כל החנאים הברכים
 לגעיה, והחנאים הם אלה. טעם החכם לרין להיות טעם טעמיק, ותנועת סגול לרין שחתחיל נכח נע,
 והתנועה הכינס שלפי סגול לרין שחל על אכא נח או דגא וסיה טעם או סגול או חירק קטן או שוק
 קטן, אם כל החנאים הלא הם יחד נחכם או תעמוד געיה ככדס חלל זאת התנועה הכינס שלפני סגול,
 סגול תחת לקשקשת (ויקרא כ"ו, א') גי' טע געיה ככדס תנועת הקף כעבור סיה תנועה הכינס שלפני
 סגול; חלל אם חסר נחכם אחר טן החנאים ככדסרים או לא תכון לה טעמיה, וע"כ פס נחנת והשקפתיה
 לא תסא געיה כי טע תנועת ה"ף סיה השלישית שלפני סגול ולל הכינס וסכס איכנס ככדס לגעיה.
 פתחה טעם רביע, וביחשע כ"ג, ט"ז סיה נוקף, והסגול כעמרת טעם רבינו יוסף וטעמתו טעם. ציצת
 הבגד, העטסיקים בין ב' נכות אלה טועים הם, כי עתרות הן נעטם. והיה לכם, עלת ובי"ה טוסכת
 על פתיל שלטעלה טעמו ר"ל שחתיל חכלת יהיה לכם לציצת. אלהיכם אמת, מלרפין מלת טעם אל
 אליהם טע"ה ובי"ה טעם (ירמיה י', י') כדליתא נכרבות דף י"ד (ורעו פלס לזכ, ואחם) (אומיות
 וטעם) הדכקים טע"ה אליהם, אך לרין לתת ריח טעם בין הדכקים כשעמוד לטעלה. וכתב סנדורסס קייטא
 לן כשדק סיה קודם לדינו חוזר וחוזר טעם אמת טעם אמת חלל שחתיל וציצת, וכא טועים סגול טעם
 כשחתללים נכדו וקריין ק"ג כלתא אוערים טד טעם וכשאלים ככור אוער טעם ויליני טוערים הם וטוערים
 טעם טערת טעם, וסין רחוי לטכא כן.

עזרת אבותינו אלה הוא מעולם. מן ומשיע לבנינו
 אתריהם בקל הודו וחדו: ברום עולם משכה ומשפטיה
 וצדקה עראפסי ארץ: אשרי איש שישמע למצותיה
 וחורתה ודברה ישים על לבו: אמת אלה הוא אהו לעקה
 ומלה גבור לריב ריבם: אמת אלה הוא ראשו ואלה הוא
 אחרו ומבלעדיה אין לנו מלה נואל ומשיע: ממעריבם
 גאלתנו יי אלהינו ומפיר עבדים פדיתנו. כל בבוריהם
 תרננו ובבורה גאלתנו ויסוף בקעת וידים טבעת וידיים
 העקרת ויכפו מים צריחם אחד מהם לא נודו: על
 זאר שקחו אהובים ורזמו אל ונתנו ידיים ומיחורת
 שרות ותשכחות ברכות והודאות למלה אל חי וקים: רם
 ונשא גחל ונרא משפיל גאים ומגביה שפלים מוציא
 אסירים ופודה עניים ועוזר דלים ועונה לעמו בער
 שועם אליו: תהלות לאל עליון ברוך הוא ומברך. משח
 ובגי ישראל לה ענו שירה בשמחה רבה ואמרו בלם.

וכן כוונתו יעני'. לביתם אחרים, הספרים שונים להם ולביתם פתוחים. ברום עולם משכך
 כמות סיני במים (תהלים קכ"ג, א') חיד נמרים (אס ל"ג, ד'). ומשפטיה, כמות נב' כדת קודם אס
 לומר משפטי כל ר"ו נפש, ותקון כחן הוא כרי. אלא יחונר ומשפטיך עם מושך ולא יכ' נפש משפטי
 כס כרום עולם לנד, ונפש זכ כעמתי קו ספרו אשרי משכך, כדי יפסיק עם כעמפלל ולא יחא לדי
 פרו. אפסי ארץ, סוף קלו סלון. אשרי איש, כספרים גורסים אמת אשרי איש. וחורתך ודברך
 ישים על לבו, ע"כ דברים י"א, י"ב. לריב ריבם, נמדודי כספרים נוסף עוד לאכוח ולבנים. כמצרים
 גם סה פוערים כספרים אמת כמצרים. ונב' רב עטרס אינו המלמד כמצרים גאלתנו עד פריחנו,
 ומתיו גורם כמצרים גלית, כל כבורהם וכו'. וכנס השדו הזה כמצרים גאלתנו נעלה ג"כ נכזפת,
 בן ומבלעדיך אין לנו סוף נואל ומשיע נעלה אס. תיבת, ברי' נמשע אפין כחן כסוף מלמד, אכל
 וכבוד גלית נקמן כי נו כסוף. משפטי כתב כעמל דף. ס"ע אשר שטלנו קצני כים סוף, מלמד כחן
 פיעל משפטי של עבדות. וכן עמו נו ר"ל נתקנס ככרת ק"ג וודים משפטי, כחכמות משפטי ע"כ רחש עוד ככאל
 שפת ומשכח של עבדות. יבאל עתקפו יודים (תהלים ס"ז, י"ג). יעמים י"ג ו'. תעבדת, ככ"א
 כמגול ועין כחסף כגול כנו העמדת (תהלים ל"א, ט') העמדת (דברים ב"ו י"ו) העמדת (דברים ג', ד');
 וכן כעמל העמדת (יחזקאל ז', ז') הוא מקוד זכ ויולא טן ככלל, ולחן למדים טן פודות. אטנס גרסת
 כספרים היא חידים עברו ים. ויכפו וכו' פסוק כול כחלים ק"ו, י"א. על ואח פסודת וכמולס
 שכחו וכו'. אהובים, יבאל ע"כ דברים ו', ט'. כ"ג, ו'. ורומטו אל, כנו אטמו פלטי פני ופרוטעכו.
 וכו' אסד גורם שכחו אהובים גאלים לאל. לפ"ד כן נמדוד רפ"ל לע"ד נפתח וכן הכחון כנו אכחתי
 לפעל דף 79. משפיל גאים, כספרים טריכים וזוטרים משפיל גאים עדי ארץ כגביה שפלים עד
 כרום. מוציא אסירים תהלים ס"ח, ו'. שקים סו"ו כדג כל"ל והוא מקוד פועל דוגמתו ופשיטו פליו אטע
 (תהלים כ"ג כ"ט) משפטי ליק (אס כ"ט, נ'). תהלות, נב' ספרים תהלה, אכל כמס נב' נגיד ותלס
 יש לומר תהלות נב' רבים. ומברך נו כסוף עטרס וכתבה כשה מתמיל מלמד פד.

מִרְבֵּמָה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי בְּמָה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ נִזְרָא תְּחִלָּתָא
 עֲשֵׂה קְלָא: שִׁירָה תְּרַשָּׁה שְׁבָחוּ גְּאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שִׁפְתַי תִּים
 יְחַד בְּלֵם תְּהוּ וְתִמְלִיכוֹ וְאָמְרוּ.

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעַלְמֵי עַד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה בְּנֵי־אֲמֹתָי יְהוּדָה
 וְיִשְׂרָאֵל. (גְּאֻלְגוּ יִי צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.) בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ גֹּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל:

מי כמכה שנות ט"ו, י"א. שיריה חרשה, זירת סיס, וטוער זרע כל' נקבט ט"ט סוכילתא
 וזמנת רכט פ' כ"ג א"ה יט"ל ע"ט וכני ירשל את הזרע הזאת כל הזירות אצטרו נעולם ל' נקבט
 מה הנקבט טתענרת וילדת וסורת וטתענרת כן כל התעוועות אעברו סיס אפתיקן אעבור, אכל
 לעתיד לבוא אין עוד לרות ותלותה אעב יאמרו שיר ל' וכר א' זירו ל' זיר טדז, ורלט תוססות
 ספתיס דף קט"ז, כ'. ופירי ט"ס נכ"ט ככל ס"י וככוו כי אין מה ספסק אלא נעטך אל ס' יעלק,
 ואף להאוער כי יז ספסק טו נעכור אהקסל טעתיניס כאן על סזון סחזור סחרז טכל טקוס סככו
 ככזז כי פעל סאטירה לא יכז סכז לקטן אף לא כלס"ף כעו אטאל ועט ופירי (דכריס כ"ט, ז')
 אכדון ועזת ופירי (איזכ כ"ט, כ"ג) ואין לבו אלא לזון סתקרת. וטעכיל העעטיק דכר יודע לו כי זא כן
 העעל. אטר נחכוס סטיוסדת הזאת להזלר ככז כלס"ף נעכור כי נחנת פעל סאטירה הזאת ענין
 סטאלטר טודנו לא נאלס ואף אס, סססקת טזר רדיטת סטעטיס, כי עדיין לא אטענו טה סס סדכריס
 סכטטריס, וע"כ סעעל סזט טטוכר וכעטך אל טה אטטרי, וטעכור כן לא יטחכ. ורלט ככזרי טאלטר כ'
 טען ט'.

ה' ימלך, שנות ט"ו, י"א. צור ישראל, סחף ירשל (ז"כ כ"ג, ג'). יטעיס ל', כ"ט). קומה בעצרת
 ישראל, טל' סתליס ל"ב, כ'. וע"כ סעקר געזרת כני"ת ול' לעזרת, וכן כגיס וטכרי"ל נסדור אל ווארט
 וכן סוז נסדור רע"ז. ועלת קיטח עלטיל. בןאקט, אס דכר נאם (ככז ססר וי"ז ככל סעקרת) עס ככו
 סוכת, כ"ט, טקך ריינעטן חויוספרכוע", וכן נקוד נסדור אל יעכ"ן ונסדור וי"ז. גס יז לוטר בןאקט
 ולו סוז מקור דזמנת אקיד אקיד וכל"ט, "ווית רוח געספרכוען". ונסדור רע"ז נקוד בןאקט ונסדור אל
 ריו"ט בןאקט, אך אין מה טקוס להספסק גדול כל כך זיטחכ סכ"ט לסגול. גאלנו וכו' ססוק כוז ניטעיס
 ס"ז, ד'. וסלוקיס סכנגגיס כלעטירתו, וכן כלמנת לא נטלז כעטס סדוריס ודז כ"י, וכן רליתי כסס טכרי"ל
 כי כזר ירשל יז י"ד תנות, וכן גס כעפד"ע אין פועריס ססוק זז, אטעס אכן ירטי ככר הכילו וזס
 כזנ לו טעס אכזס יז ס' ירשל כטקסס ככר ס' טעטיס אכזכ תנת ירשל כעסוק וטחכס את סליס
 (כעכר ט', י"ט) וככד כ' חוטעי תורכ, וטכודרסס פירז, כעטס אקטו לוטר כעסרית ססוק זז וכעכרית
 ססוק כי סדס כ' את יעקב, טטכי אכיוס חנו טכקטיס עלפניו זיגאלנו חכו לזון גואלנו (כל' חזכ), וכלילה
 ככר גאלנו וסדלנו טיד חזק טטטו אסס סכודריס כדורפסיס אוחנו תטיד לכלוחנו וזע"ט כן כזס טכילנו טידס
 ככל יוס טכ"ל, וכן סוז ססוק כוז נסדור רע"ס וסדור רע"ז, וזס יעכ"ן כזכ אין להעטיטו. וזע כי
 סספדריס ססכריס פת סטאלטר צור ישראל וכו' וטיד אפרי ס' זיטלן לעולם ועד פועריס, ונאמר גואלנו
 ה' צבאוח שמו" וכו', וטעטוד רוטע נוסקס טיוסדת וסיס, "ה' ימלך לעולם ועד, בגלל אכזת חוטעי
 בגיס וחכיא גאולה לבני כנידס כי מעולם אחז, בא"י גאל ישראל", וסיס ע"פ סדור רכ סעדיס
 (וטאלר לנו נוספת סחטיטס הזאת כשפועריס טיוט ככרכס זז כגון אפרי טיוט נזכ דחי כעסס), אכל רכ
 טערס כסדורו סתקוטס עליה וכזת אפין לחטרה וזאפין להוספי דכר על ס' יעלן לעולם ועד, וכן סוז
 חותס טיד אפרי כ' יעלן לעולם ועד, כל"י גאל ירשל. גאל ישראל, ספתיס קי"ז, כ'. וטותעין כן כדי
 לסטוד גאולה לחסלס כלעיתס ככרכות דף ט' ע"כ וכירזאלטי חכף לגאולה תפלס אג' יזו לרזון אפרי
 פי וכנין לבי לסכך ס' זורי וגאלי (סתליס י"ט, ט"ו) סיינו גאולה, וטקך ליט יעק כ' כיוס לרכ סיינו
 תפלס. וכלזון גאל ישראל סוז כעו אכר גאל ירשל, ולזון קכר סוז.

יכוין רגליו יחד כפילו אחיסט רגל אשת, ויניח ידו הימנית על השמאלית ויחדיו על לבו, ויעמוד ניראל וסבבם ובכונם נדולה, ולא יסמיק בתפלתו כלל, ויפילו אם יאמע שהצ"ח אומר קדיש או קדושה לא יפסיק לה יכוין למע אשורם הצ"ח.

אֲדָנִי שְׁפָרְחֵי הַתְּפִלָּה וְפִי יִגְדֵל הַהִלְקָה:

כְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן נוֹמֵל

אֲדָנִי שְׁפָרְחֵי, תה"ס נ"ט, י"ו. ונתקן קודם לחפלה (מכות ד' ד' ט"ז) על דרך לדום מערכי. לכ וטה' טענה לאן שנתקן בו שמה טעם לאים טענה נטיו בתפלתו. ובאי כ"ו י"ו קודם ה' אשתי עוד הספוק אשתי תפלה (תהלים ס"ג, ג') ופטר ה' אשתי הספוק כי טע' ה' אקרא (דברים ל"ג, ג') ועל זאת כחה הטור י"ו נוסף לומר קודם ה' אשתי ספוקים כגון אשתי תפלה, כי טע' ה' אקרא, ואין לחמדם דהוי הספוק, אכל ה' אשתי לא הוי הספוק, דכיון דתקנתו רבנן בתפלה בגולה אריכתא דעיה, אכל נמוסף ומנהא אס ירבה לומר ספוקים יאמר ע"ל. כרוך, י"ט נרכות הספוקים אכל [ועם נרכות לעלמייס אנוספה נוטן טאוור הס' י"ט] כן בקדושות לת"ל טעם נאם חפלה, בעבור שכן עקר לכל התפלות והספוקים על כולן, ובמדרשי הספוקים בקראת תפלה י"ט נאם עמידה, בעבור שגריך לעמוד נה, וגם כוהל ה' בראשית עמוד ק"ה כך קוראם, וג' נרכות בראשונות אלהן כן אנה כנולד ומתנועו וג' נרכות האחרונות הן כדולה וכבוד לאמו וי"ט נרכות האשתינות כן נקשות מרי האדם (מכות ל"ד, וספרי ה' וזאת סברת). ומתפללים תפלה זו ג' פעמים בכל יום כדאיתא בתנאומים ה' היי ארכ וכ"ר ה' ס"ס ויזולמי נרכות פרוך ד', כמה תפלות אדם מתפלל בכל יום, ר' שמואל בר נחמן אמר, לפי שהיום עמנה ג' פעמים בכל יום, לפיכך כרוך אדם להתפלל ג' פעמים בכל יום, באשרית האשתי כעשרים ונבארים נאמנה כרוקע ונמנהא בעערכי; בערית כרוך אדם לומר ימי רגון עלפניך ה' אלהי אבותינו מחפלה לחורה, באשרית כרוך לומר מודה אני לפניך ה' אלהי אבותינו מחפלה לחורה, בעמנה כרוך לומר ימי רגון עלפניך ה' אלהי אבותינו לראות הכמה באשרית כרוך חזכני לראותה באשרית [וחכו בעמם הפאט]. עוד ככ"ר ה' ס"ס ומתנועו ה' פיי אנה ופי' טקן ונמנהא נרכות דף כ"ו, כ"ו. אין מתפללין יותר מאלה תפלות אהקנו אבות בעולם, אברכה תקן תפלת אשתי, יאמר תקן תפלת עמנה, יעקב תקן תפלת ערנית, ואף דינאל כתיב ניה ומנין חתנה כיועם הוא כרוך על נרכות ומללא ועודל קודם חלכה (ירמלא ו', י"ט) ולא פירש נאיוז אנה, עמד דוד ופירש ערכ ונכר וכארים פאשה ופאשה יאמע קולי (תהלים נ"ה, י"ט). עוד ככ"ר ה' ס"ס ונרכות דף כ"ו, כ"ו. תפלות כנגד חמירי תהנוס, תפלת אשתי כנגד קרבן חמיד אחר, תפלה עמנה כנגד חמיד על בין הערבים, ותפלת ערכ כנגד אבריה ומדריס אהיו מחפלים נמנהא כל הלילה. ומה נרכות התפלה דוקא י"ט אמרו נרכות דף כ"ס כ' נ' ויקרא רבה ה' א' שכן כנגד י"ט שמות הוי"ס אצטוטור כ"ט, וכנגד י"ט אברות אנתק"ה, וכנגד י"ט סוליות אבריה. וירזולמי פרוך ד' דנרכות אמרו כנגד י"ט חמירי אבריה תהלים עד עמור יעקב ה' [כי אפרי ולמה רגא מחאכו לעמוד אחד], וכנגד י"ט פעמים אברות כמניס בתורה (וכן ככ"ר ה' ס"ט) וכנגד י"ט חמירי אנתקו עין ל"ט, כ"ט ופילך, וביקרא רבה אפור עוד כנגד י"ט שמות חמירי אבריה סיס (ען ויועם עד ויסע וס י"ט ען העין), ודאנה עוד מה אנתק על זה הפירוש באער מוקדם ומאוחר. ואיתא בעמנה דף י"ז ע"ב כי פאכי נכמה בגולה תקנו י"ט נרכות אכל נהסמכס על העקריות, ובאכו ויאר שטעון הפקולי ומדר אותם. ובספר החינה כחונ נאם אגרה כי י"ט נרכות אל תפלה מעולם היו עמוקות זו פטר זו (ר"ל לא כולן כותן אחד אלא אחת אבריה וכמו שנתקן וכולך) וכיון אנה אכאי נכמה בגולה כללוס ותקנוס במדרס. כיכד, באגולל אבריה אכינו מעור ככדיס שחמו עלפכי פארת ואמרו בא"י כגון אבריה (נכרקי דר' פליעור ה' ב"ז כחנ אשמו העלפכיס נכמה זו באגילל א"ל טכדלעמור), כנעקד יאמר אכינו על גב העמנה ובגיע מרע על לוארו מרעה נמנהא וכהיו עליו הקכ"ה טל והסיכ פתו, אמרו עלפכי הכרת בא"י מרזיה רבחים (וכעין זה גם נכרקי דר' ה' ל"ט), כנאנה יעקב אכינו ועמנו כנאנה הכעיס והקדיש שמו אל הקכ"ה, אמרו העלפכיס בא"י האל הקדיש (וכן נכדל"ה ה' ל"ט), כנאנה מרעה לעמליך את יוסף נא נכרילל וליעדו ה' לאונות אמרו עלפכיס בא"י חוגן הרעה (נכדל"ה ה' ט' כחנ אשמו כך ככאך עמר הקכ"ה לעמנו רכינו את מוד חס העמור), כנאנה רליון עמנה נלכה ונקמה עליו עיתה ויאר בתאונה ויהי אמרו העלפכיס בא"י הרעה בחשובה (נכדל"ה ה' ט"ג עניינו על תאונה טענה כן חוקיק), כנאנה יכודה עמנה חמר ואמר לדקה עמני ונכמה לו על פתו עון אמרו בא"י חוגן המרבה לחלוח, כנאנה העלפכיס את פיי אבותינו אמר הקכ"ה וגפלתו אנתק, ואמרו עלפכי הכרת

* ר"ל חליות סגולות שנתקרה סני י"ט, ו' חליות כנולד י"ט חליות אחר חמירי כהן י"ט נלכות על חליות של שחמ"ל ואחר עוד כ' לוי, נכמה חמירי ס"ל כנגד חליות קטנה שבאדרס, ור"ל שחמ"ל חליות גדולות כנולד עוד חליות קטנה בסמוך שחמירי כס חלוח כחמה קטנה חלוחם של י"ט חליות סגולת ככל לר, והחליות סקמנה כחמה חירש כה בערוך סהיס סגולת סקמנה לרו נחדריה כ"ס ה' כ"ט ויקרא רבה ה' י"ט (ובאשתי ה' כ"ט חמו נכרבי), כיון כן ככלל י"ט חליות וחוקי י"ט לכבוד כ"ל חליות פאשרס, חס חמירי עם סכמה סכמה של חליותם אכל חמירי לכו, כנאנה חליות פרוך ה' אכונס חמירי חליות קטנה נס לא נכמה דף כ"ט נלכות ח"ט.

חסדים טובים יקנה הכל וזכר חסדי אבות ומביא נזאל לבני בניהם למען שמו באמתה.

נע"ח מוססים זכרנו. מין רען נעחן בוספתגען ווירד זכרנו מייגעטשטעט.

יבגנו לחיים תלה תפיז בתחיים. וכתבנו בקשר תחיים למענה אלהים חיים.

מלך עוזר ומשיע ומגן. ברוך אמתה יי מגן אברהם:

בא"י נואל וישראל, כאלה ער אברהם פרינו נער במילה נה רחל ויעקב, ויעקב בא"י רואה חולים. כזרע
 לבחן פרינו ועל מלא אברים אשרו בא"י מברך השנים, כאנן יעקב פרינו למלכים ונתקבלו סוף ונתי
 פטר, אשרו בא"י ספקין נרודו עמו ישראל, באמתה תורה לישראל אשר לו הקד"ה לישראל ולכל העשתיים
 אשר תמים גו' אשרו בעלמם בא"י מלך אדוב ערקו ומשפט, כעשנו טעלרים נים אשרו בא"י שובר
 אויבים ומבוע דים, כאמט בקד"ה ליעקב ויוסף יצית ידו על יעקב שמה נפתח על דברים אל עקום,
 ובעט אסער יעקב ען פועלם וכל יוסף ונתן גמי ידיו על עיניו וכקו וככה לו אשרו בעלמם בא"י
 משיען ומבטחו לצדיקים, כאמנה שלמה את נר"ט אשרו בא"י בונה ירושלים, כאנאנו לישראל חים סוף
 ואשרו אים, אשרו בעלמם בא"י מצטיח קרן ישועה, כאנאנו לישראל ומעו לכל וטע נעקתם אשרו
 בא"י שומע תפלה, כאמט לישראל את העשן וירדה צדיה ואנן נז כין גמי סכרנים אשרו בא"י המזויר
 ברחמי שביטו לציון, כאמנים אלפי מלך לענים ומתן הדלה ונעט לעקום אשרו בא"י השוב שסך
 ולך נאה להודות, כאמנו לישראל לפרן ונתקיים עליהם העקלה ותתי אלום נלרן אשרו עלפכי השרת
 בא"י עושה השלם, לעיך כאמנו אפך נכמת גדולה תוקמת נמור. סא נכשמת מיד לתמו שלפכי השרת
 אשרו ברוך. ספס סכיים אמנו מוכנה לידיו עכ"ל ומשנתק גם כלמנו ספור סוף ק"פ וע"ל. ונעט כאמנו נמקול
 נעלמרים סכיים סללו אז לפסחו על אדנות כאמנו פארם כדי לפעוד על נכפין ולדעת סחפת סיוול
 סתוב סכרנים נדע ונכך, כי ונא הענה נמנה ניראל מיום סיוחם לעט להחלל לסכרם ג' פעמים בכל
 יום, אך לה נפלה ב"ה נצוים סיום, אלא כל סוף וע"ל. החשלה טע אלנו אומר לו וכמי מעמד גומו
 ומבו וקוריתו ומלכותו, וכן סים עד אנס נגלות בכל עד האספק אפכי נפת גדולה ותקני סס נכרות ומפלות
 וקדושות והכללות (נע"ל נכמות ל"ג) וקננו גם יח נכרות מיוסדות לתפלת לסיוחם מרובות לכל זיתפלו
 על פיהם נלאן נקום ומסמ. אך לה נתפסנו נכרות סכן בכל העם. נוספת עקושת, ונראה כי כן גם
 נעקתם לו נתקנו רק לתפלת ספיו נעקת אס ולו יכלו לקר' נעלמט את תפלתם כרפוי, אכל כנקיחים
 כמורו הנכיים סס נעללו כשי סמלות רוחם ולו ע"ע טענה קנוט, ויוסף לוס אעמך סוטיים כלאר נלו
 לרופה ויסו נכמת ניי סעטוסיים לה סמו עוד נחפלות סענדרות על ספרת עול גלות פגון רחם נעמיו
 סכיים אפטיים ודומים ודלו כמ עמט טעם טכרות יח עד כעמט נכמו כולם. אז כעמלרו נכית דין אל רכן
 נפליאל ונכס כעמ. אים אים סרן נכס אזי ותקנו אית תפלת סכנה סכרה וס סוקיוו לכן עוד נכרה אמת כמד
 סמייחם ונכס כן תפלת אל אשר סכרם נכרות, אך לה אים נעמור וס את אעס נלאן שמת עושה נקדשת כו
 שלפכי נכמת נכרול. והתפלת סולת כמ סכררו ותקנוה נכית דין אל רכן צעליאל סים אמתקלה ככל ישראל לתפלת
 ע"ע מוסחתה סן ולפ יעבר. וסריו סכמנו סולת נעלרת התפלת נכללה נואל נכרמס נכרה ונכס.
 ברוך אמתה, נכרה נלאמט אל יח נקדשת אבות, ע"ג אעכירים נכ שלת סחמות, וכנאים נקדשת
 נכרות והכליית קדושת השם (נ"ה דף ל"ג). ונעלמט דף י"ג, ב"י טניין אטוריים אבות, א"י סכו לס'
 ניי חלים (תפלים נ"ט), ונניק אטוריים נגרות, אל סכו לה' כבוד ועוה, ומניין אטוריים קדושות, א'
 סכו לה' כבוד אמו סאמחו לה' נכררה קדו. ונכרה נלאמט ו סופפת סכרן וסוחתת נכרן, טעני סיים
 נכרה סרליות וסחחת כולן נכרות סעטכות לתכמה כן וכלי חיק פוחתות נכרן. ומה שלין מלך העולם
 נכרה כרלמנו סולת, כמנו אכן ידיו ונכררמס סולת כדי לספקי נכללות סולת וסכנ חלכי אכרמס סולת כמ
 נכלות אעדיין לה סעליכו עליהם סכס נ"ה עד אב סכרמס וכדוע טכנו נעולמ, גם יח למר כי האל רחול
 נחש כמ סכרות, וכל ונא אטורים סכוף סעך לחיטה מלך עוק. ה' א"א אלדי אכרמס אלתי יצוק ואלתי
 יעקב, ע"ג כמות אמות ג', ע"ג כולתם ככילתם ע' כ' ע"ג. האל רחול רגבור והגורא, נכיים י', י"ג.
 ונתי אפכי כמס תדולס ותקנינוו נחפלת (נכרות ל"ג, נ' ויסוף ק"ט, נ"ג) אל עליין, ע"ג נלאמט י"ד, י"ט.
 חכיים טובים, סמרים טעופים ותאבים. וק"ל הכל ע"ג קונס אים וחרן (נלאמט י"ד, י"ט) וע"כ כוין מרי כי
 סוף סול. ונכררני ספרד סול ק"ג כלי ויו סכרר. ומסא נואל ע"ג יעשים נ"ט, כ'. וספך כנחלה לספדי אבות,
 כלומר וסר סרדי אבות נכיים נכלמס, וסך פס חמס זכות סכרת עכיל נואל לבני נכיים למען שמו סכום קיים לעולם.
 וכרנו. וכל כמך. וכרמו. וכל ספר. ינולרו נחפלת ר"ס. מלך עור, נעמור רוחם כמסות, מלך נואל עור.
 סן אכרמס, נכסמים ק"ג, נ' ונכררר רנה דף ר"ג אטר ר"ג כן לקיח ונעך לניו גדול, וסו אטוריים חלכי אכרמס,
 וסכרן, וסו אטוריים חלכי יצוק, ונחלה סך, וסו אטוריים אפכי יעקב, יכול יכו סחמין ככול, מלעוד למר
 וסיה נכרה, כן סחמין וסן סחמין ככול עכ"ל ונכס כ' אלעור מנרשיא ירגיל אדם את עלמו איבין לפסיה כחיימס
 אל כל נכרה ונכרה יח כן ק"ג אבות כמ יח נחפלת סכס, וק"ג פעמים לכ כמות, למר אכרן סכן כמות לנ.

אתה גבור לעולם ארני מתיה מתים אתה רב להושיע

תקן שמיני עצרת סופק מן כיו לנת ערוטען טהג פסח סוסף זמנט זמון:

משיב הרוח ומזריד הגשם:

מכלל חיים בחדס מתיה מתים ברתמים רבים סומך גופלים ורשאי חולים ומחיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בצל גבורות ומי חזקה לך מלך ממות ומתיה ומצמיה ישועה.

נע"ת אוערים מי כמוך. חין דען לעהו בוטסמגען וזירד מי כמוך חייגעטמקוטעט.

מי כמוך אב תרתמים וזכר יצוריו לחיים ברתמים.

וגאמן אתה לחסות מתים. ברוך אתה יי מתיה המתים:

קרוזט נא"ן גבורת המלך:

אתה קדוש

נקדש את שמך לעולם בשם שמקדישים אותו בשמי מרום בכתוב על-יד נביאה וקרא זה אליה ואמר יי קדוש וקדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ גבורה: מ לעפתם ברוך יאמר יי ברוך קדוש יי מקדמו: מ וברכבי קדשה כתיב לאמר. יי ימלך יי לעולם אלתיך ציון לרד ורד הללויה:

ושמך קדוש

וקדושים בכל

יום יהללוך

מלך יי לרד ורד גביר גדלה ונגעה נצחים קדשתך נקדיש ושמך אלתינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה.

סלוא:

ברוך אתה יי האל (נע"ת המלך) הקדוש:

אתה גבור, עתמילין נרבה זו כל גבורה, שכל אלה שמוכרים נה הם נגדוהו, (כ"ד פ' י"ג). וזו נהם אל ארנות, עשרת זקנים מ' ק"ד. סחיה מתים. כיו"ד נלרי, וכן סחיה המתים. כי סמוכים הם, אכל פטית וסחיה הוא טוברת וע"כ הוא כנגול. רב להושיע, נבי"ג גם כמדור רפ"ו וייב וכן נראה גרסת אכן ירשי, אטנס כמור ואכודרהס נלא ו"ו וכן נג' כ"י, והוא העקר כי הוא ע"ה ניעים ס"ג, א'. ואלה יוסף אונן מ' ע"ד. ועוד לדעת כי חנת יק"ה שלפניו ל"ל עלעיל כעבור כי נה הספק נכור. משיב הרוח, ראש טס' תענית. ונרכות דף ל"ג. ונ"ע פ"ה, ע"ב. והוא ע"ה יאן רוחו יולו טים (תהלים קע"ו, י"ח) וכמו אחאמר טן יגש עי"ש בן חאמר טן ישיב עי"ש. ובתנ אכן ירשי ציטות סוף ורד להושיע מכלכל חיים נחמד וכו' וכן כתב רב עמרם (וכן מוכים נאכנה), אכל כמפרד ומרובינאל כנגו לומר ורד להושיע מוריד הטל מכלכל חיים וכו' ואלו דברי אלמים חיים דמיא (תענית דף ג') נעל ונחשות לא חיינו חכמים להוכיר ואם נה להוכיר מוכיר עכ"ל. חזום, את כל חי, והוא ל' רנים טניוני ט"י נל"ה ריה ועבערען. בחסד, כמו שכתוב תהלים קל"ו, כ"ה. ומחיר אסורים, כמדור פעדיה גאון סופק ומשען לאביונים. ומקים אמונתו, כמסתחו כדניאל י"ב, ג'. ודושה לך דל"ת אל דושה דגושה כי למי טעמי טעמיס יח טעם טעמיק על ישי' ועוד דושה נגון עלעיל טעמית נמינת אמור ולפ"ד של דף דגושה נדן דמיק דוגמת דושה ל"ה י"ג). ממות ומחיה ט"ה של נ' ו'.

אתה קדוש, כנרבה כעליית הזאת יש אמי רב כנפשות, כי נעחור רוטט כנופא, לזרד חזיר נמלך לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש ושבחך אלהינו מפניו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה בא"י האל הקדוש, והיא ע"פ סדר רב עשרם, ומטנה יחל לאכנמים נוסק כס"ן שיער נפוצה ט"ע לפיוס הקדוטה. וכסדר פעדיה גאון כניספא, אתה קדוש ושמן קדוש וזכרך קדוש וכסאך קדוש וקדושים בכל יום יהללך סלה בא"י ה'ה, וכן מוסס כרענ"ס אך כהפרת תנות וזכרך קדוש וסמך קדוש, ונה אחוה סלכנזים, והנה תננת סנרבה סן י"ד כנגד י"ד תנות שפסוק וקרא זה אל זה (ישעי ו' ג') [טו]. והספרדים אוערים גם הם אתה קדוש וכו'. דק שמוסיפים אחרי יסללון סלכ, כי אל מלך גדול וקדוש אתה והוא לקוח טנוסס רב עשרם. וכמפרי פ' חזאת גברכם מוכיר נרבה זו כנוסס קדוש אתה ונורא שמך, והיא כיוס לנו כתפלת ר"ב וי"ב, והנה לעדנו כי הקדמונים סיה לכס נוספא כוז גם כתפלת י"ס לסול. — וקדושים, יראל (אעות י"ס, ו' דברים י"ד, נ'). ויותר נראה כי קדושים הוא כפן תולד על סעלכמים. סלה, לעלם ועד כעפוקס לעטלה דף 81. האל הקדוש, וכעזרת י"ח אוערים המלך הקדוש (נרכות י"ב, כ"ב).

נקדש, כנוסס סקדושה (נרכות דף כ"א, נ') יש אמי טנסס נין סלכנזים והספרדים, שאלה עתמילים, נקדישך ונעריעך כנעם שיה סוד שרפי קדש המשלשים לך קדשה וכן כחוב על יד נביאך וקרא

תענית נכור לומרם כהן מלימות כי מוחל וסולח אִתָּהּ • בְּרוּךְ אַתָּה יי חנון
הַמְרַבֵּה לְסֻלּוּחַ:

רֵאָה בְּעֵינָיו וְרִיבָה רִיבָנוּ וּנְאַלְנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ בִּי
נִיָּאל חֹק אִתָּהּ • בְּרוּךְ אַתָּה יי נִיָּאל יִשְׂרָאֵל:

תענית נכור מסיף סגן כהן ענוו.

עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ בְּיָוֵם זָוָם מַעֲנִיתֵנוּ • בִּי בְצָרָה גְדוּלָה אָנְחָנוּ • אֶל־תִּפְסֹן אֶל־דַּשְׁעָנוּ • וְאֶל־
הַסִּמֵּר הַגִּידָה סִפְסָנוּ • וְאֶל־תִּתְעַלֵּם מִתְהַנְתָּנוּ • הִנֵּה נָא קְרוֹב לְשׁוּעָתָנוּ • יְהִי נָא חֲסֵדָה לְנַחֲמָנוּ •
סָרם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ • בְּדָבָר שְׂנֵאָמֵר וְהָיָה מָרָם יִקְרָאוּ וְאָנִי אֲעֲנֶה • עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאָנִי אֲשַׁמְעֶה:
בִּי אִתָּהּ יי הַעֲנֵה בְּעֵת צָרָה • פֹּדֶה וּמַצִּיל בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה: בְּיָדֶךָ אִתָּהּ יי הַעֲנֵה בְּעֵת צָרָה:

רַפְּאֵנוּ יי וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וּנְוַשְׁעָה בִּי תְהַלְרָנוּ אִתָּהּ •
וְהַעֲלֵה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־מְבוֹחֲתֵינוּ בִּי אֵל מֶלֶךְ רֹפֵא נְאֻמָּן
וְרַחֲמָן אִתָּהּ • בְּרוּךְ אַתָּה יי הַרְפָּא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

*) שי זכורה להתפלל על החולם יוסיף כהן לומר זה.

וְיִהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּשְׁלַח מְהֵרָה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה מִן־הַשָּׁמַיִם
רַפּוּאָת הַתָּמִשׁ וְרַפּוּאָת הַנֶּגֶף לְחוֹלֵי סִיִּים בְּתוֹךְ שְׂאֵר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל.

דומה בלע פ' פלג לאנס (תכלים ג"ב, י'). כי מוחל וסולח אתה, כן נוספת האבנים; ונוספת הספרדים
ומחזור רופא הים, כי אל טוב וסלח אתה, וכן נוסף רב עשרם וכרענ"ס, וסוף נוספת העקרית וכטנ
אבטמ סותעים גם האבנים כצמקופים מלימות נכרסו. וזו המרבה לסלוח, ע"פ ישעיה נ"ב, ו'
ראה בעיניו, נעלם יז, ע"ג, טע ראו לומר גשולכ בזכיות, אשר רבם מתוך שמידין ליגלל
בזכיות לפיכך קטעוה בזכיות. ובכחתי כתב כי מולדת הסליחה היא בגשולכ וכן כתב סטור, ראה בעיניו
הוא ע"פ ראה עמי בתכלים קי"ט, קנ"ג סמוך לו ריבב ריבי וגלני. ובכס נרוב ס"י וכ"י ראה י"ד בעיניו
וכן הוא בכחתי עלטר ג', י"ט, וכרענ"ס, וטבורהס, וכס' ספידים ס' תקנ"ג, וכן כתב הכל בו ע"ג נה י"ט
תכות כנגד. תכות הספוק וילטק אל כ' (שעות ט"ו, כ"ב); אבל בכוחס העמיד מספר תכות הכרס על
סנין יז ובסיד עלת נא וכן הסכיעו כרע"ל וככ"ג וע"ס ורלס יוסיף חוטם ס"ג. וריבב, כל ריבב
אנפקס עלטר סף כי הכ"ל נוספת. ריבבו כסדר סעדיס ורענ"ס נוסף וזן ריעג ונאלנו מרדה, כסדון
גוס ונאלנו מלכנו. כי גואל חוק אתה, ע"פ ירמיה נ', ל"ד. גואל ישראל בברכת ק"ג סותעין יגל
יאלל, ותפלה גואל ישראל, ורמיה ריבבך אלו מתפללין על הצמיד (ספדים קי"ז, ע"ב).

עגו, כקדחת תפלת תענית (גמ' תענית י"ז, ב'. ו"ג, ב') ויש נה שני נוספת בין האבנים והספרדים
ונוספת אביס סיק שות לנוסה כרענ"ס; וסערך כערך קכל עניס הנוספת הוה, ענוו סכיו עכס בעת
וכטוכס כוסת כי כרס גדולה אכחנו ואל תתעלס מתסכתו כי חתס עוסה בעת כרס וזוקס כלסור ויכעקו אל כ'
כר לסס. טטלוקותיסס יליס כ"ל סעוכס בעת כרס. וכחנ הכל בו ע"ג ככרסו ז' ס"ג תכות כנגד ס"ג סותיות
ע"ס כספוק ויידס יעקב (כרלסית ל"ב, פ') ולכס טסכטת נוספת האבכניס. וכחנ עוד שטס שוטור חותס כס"ל חסר
גואל יאלל ט"ינו זכר לרבר נקראס כחכות עניה תיכף לגחולה כספוק כ' כורי תופלי וסמיד לה יענך ס'.
ענוו ה' ענוו ע"פ י"ח, ל"ג. כי בצרה, ע"פ כחמיה ע', ל"ג. אל חסן. ל' דכיס ט', כ"ז. ואל
חסחר, ל' חכלסס כ"ז, ט'. ואל חתעלס, סס כ"ט, כ'. וכס ג"כ ננוסס כרות ידו נא חסרך, סס קי"ט, ע"ו.
והיה טרם, ספוק כיאעיה ס"ס, כ"ד. העונה בעח צרה, ע"פ כרלסית ל"ב, ג'. בכל עח צרה וצוקה, כלסון
כוסת גם כנוספת אל כעטת, וכוס ע"פ ותכליס כחטמד רכות עתיס (כחמיה ט', כ"ח), ול' צרה וצוקה
הוס כעסלי ט', כ"ז. בא"י העונה בעח צרה, חמיתס זו היא כעסס תענית רלס ערך כ'.

רפאנו, ספוק כירמיה יז, י"ד כנווי יסיד לרניס, וכגמ' ע"ז דף ה' נקלסס כרסו זו כרבת
כחוליס. וילטרו כעגלס יז, ע"ג טע ראו לומר רפואס כעמית, ילטר ר' חלס מתוך שתיכס טילה כעמיי
אכריכס רפואס לפיכך קטעוה כעמית. ויש כה כ"ז תכות כנגד כ"ז תכות אכספוק וילטר חס' שעות
ד', כ"ז) וכספוק סכלל לכל (תכלים ק"ג, ג'). לכל זכוחותינו, ע"פ וטכוחותינו-ארפסך (ירמיה ל', י"ז),

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־מִינֵי
 תְּבוּאֹתֶיהָ לְמוֹזְבָּה וְהֵן יִטֵּל וְיִמָּסַר לְבִרְכָה עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשִׁבְעֵנו
 מִטּוֹבָהּ וּבְרַךְ שְׁנֵתָנוּ בַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְבַרֵךְ
 הַשָּׁנִים:

הִקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ וְשֵׁא גַם לְקַבֵּץ נְלִיזוֹתֵנוּ
 וּקְבָצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע בְּנִפְוֹת הָאָרֶץ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַבֵּץ
 נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ בְּבִרְאשֶׁתָּהּ וְיוֹעֲצֵינוּ בְּבִתְחִלָּתָהּ וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ

(* לָקַח מִבְּעַד רֵעוֹ שְׁלֹשָׁעִים שָׁמֹנֶה נֶחֶךְ הַקּוֹפֵחַ הַשָּׂרִי חֵן בּוֹ סָסוּ וַיִּדַּר וַיִּזְעַר טַל וַיִּטְרַר חַיִּים
 וַעֲמִתְּוֹטֵט; יִמֵן וַיִּמָּסַר הָרֵן טַל וַיִּמָּסַר לְבִרְכָה (כַּנִּי"ח רַעֲט).)

וְכֵן הוּא נִכְדָר רַב עֲמִיר; וְהַרְשֵׁי"ט גִּוּרִים לְכָל הַחַלּוּצֵינוּ וְהוּא עֲשֵׂה חֲסִידִים קָדְוִים; וְהַסְפֵּדִים יֵשׁ לְכֵס
 כְּנוֹסֵס מִוִּיחָתָה בְּלִשׁוֹנָה.

בְּרַךְ עֲלֵינוּ, נִקְרָאת בְּרַכַּת הַשָּׂנִים, וְשִׁטְרוֹ נִעְגַלָה יי, ב' אֶת־הַקֶּסֶת כַּנֶּדֶר שֶׁקָּשִׁי שְׁעָרִים. וְכַנְסִיחָם יֵשׁ
 אֲנִי רַב בֵּין הַסְּאֵכְנוּסִים וְהַסְפֵּדִים, גַּם יֵשׁ לְכֵס לְסַפֵּרִים נִסְחָף מִיּוֹחַת לְקִץ וְנוֹסֵחַף מִיּוֹחַת לְסוֹף, אֲכַל
 לְסֵאֲכְנוּסִים נִסְחָף אֶת־כָּל הַסֵּכֶס רַק אֶת־חֹרֶף מִסְפִּיחִים וְהֵן טַל וַיִּטְרַר לְבִרְכָה וְנִקְחָן אֲוִטִּירִים וְהֵן בְּרַכָּה,
 וְכַתֵּב כְּמוֹ דַּעֲמֵעַ בֵּן מַלְיָאֵל דַּעֲמֵעַ אֵלֶּכּה בְּנִרְשָׁה אֵלֶּכּה בְּנִרְשָׁה הַשָּׁנִים (בְּרַכּוֹת כ"ט) אֵלֶּכּה דְלִין עֲמִין אֶת־כָּל
 אֲוִלִּים כִּי עֲשֵׂר. וְכַתֵּב עוֹד זֵשׁ כִּי ל' תְּנוּת כַּנֶּדֶר כִּי תְנוּת אֶת־כָּסֶפְךָ יִשְׁתַּחֲוֶה לְךָ (דְּבָרִים כ"ט, י"ב)
 ו' אֶת־כָּסֶפְךָ מִיּוֹחַת אֶת יֶדְךָ (תְּהִלִּים קמ"ט) כִּי אֲלֵאִים, וְכֵן כְּמוֹ כָּל־כֵּן, וְכַסִּירֵנוּ יֵשׁ עֲשֵׂינֵנוּ עוֹד כַּנֶּדֶר ל'
 אֲוִיחָת אֶת־כָּסֶפְךָ כַּעֲשֵׂינֵנוּ עֲמוֹ (תְּהִלִּים ק"ג, ב'). בְּרַךְ עֲלֵינוּ, כַּבִּילֵנוּ וְלִכְרַסְנוּ. הַבּוֹאֲתָהּ, כָּל מִינֵי פִירוֹת
 נִקְרָאִים תְּבוּאָה. מִטּוֹבָהּ, כֵּן נִכְלֵה ס"ו וְכִי וְדָחַף כַּעֲשֵׂה וְעֲשֵׂתָה וְקִנִּים לֵאמֹר ס' קי"ו וְיוֹסִיף אֲוִיחָת ס' פ"ו.
 שְׁשָׁנִי-בִּי גַם כַּדּוֹרֵי רַעֲיָה וְרַעֲיָה שְׁשִׁיחֵנוּ כָּל רַעֲיָה זֵכֶן יִשְׁרָאֵל כַּנֶּדֶר וְכַנֶּדֶר ס' קמ"א.
 וְאֵף כִּי גַם הוּא יִתְּנֵנוּ עִמָּךְ שְׁשָׁנִי הַיּוֹמֵר כַּכֵּן כַּעֲמוֹר כִּי כָל מִסַּס הַכְּרַס כָּל יִשְׂרָאֵל נִתְּקָן, אֶת הַסֵּכֶס שְׁלֹשָׁה,
 תְּבוּאֹתָהּ, וְאֵף כַּדּוֹרֵי סַפֵּד שְׁשָׁנִי כָּל יִשְׂרָאֵל גַּם אֶת־כָּסֶפְךָ מִיּוֹחַת גִּזְזוֹן אֲגוּרִים, כַּכֵּן עֲלֵינוּ אֶת
 הַסֵּכֶס הַזֶּה כָּל מִינֵי תְבוּאֹתֶיךָ שְׁשָׁנִי כַּעֲמוֹ כַּכֵּן וְכו'.

הִקַּע, בְּרַכָּה זוֹ אֵשֶׁת קְבוּצָה גְּלוּיֹת כַּעֲגַלָה יי, פ"ב וְכֵן רָאוּ לִוְטֵר קִנְיָן גְּלוּיֹת לְאֶפֶס בְּרַכַּת הַשָּׂנִים,
 דְּכַתִּיב וְחַתֵּם כִּי יִשְׂרָאֵל עֲנַסְכֶם תַּחֲנוּ וְשִׁרִּיכְכֶם תַּשְׁאוּ לַעֲמִי יִשְׂרָאֵל כִּי קָרְנוּ לְכֹוֹס (יִזְחָקָל ל"ו, ט') עֲכִל
 וְקִנְיָן גְּלוּיֹת הוּא ע"י תְּקִיפָה אֲשֶׁר (יֵאֵמֵר כ"ו, י"ג). וְכֵן בְּרַכָּה ב' תְּנוּת כַּעֲמוֹ זֵשׁ כַּסֶּקֶת וְכִוִּים שֶׁמִּתְכַּסֵּם
 (כַּעֲשֵׂינֵנוּ יי, י'). לְחִירוֹתָנוּ, מִלֶּכֶס חַלְמוּדִית שֶׁתְּקַדֵּשׁ כָּל אֲרָצֵי, דְּרוֹר מִתּוֹרֵגִים ס"ד (זִיקְרָה כ"ב, י'). יֵאֵמֵר
 ס"ה, א') וְאֵשֶׁת אֲדָר וְכֹוֹס כַּעֲמוֹ (גַּמְוִין פ"ו) מִן הַמַּחְזִירִין (בְּרַךְ ל"ט), וְכֵיֵן עֲקָר נִקְוֵה הַחֲכִיב
 יִרְדָּת וְעַפְרֵי כִרְיָה אֵיכֶה עֲקֻבָּה דַּגַּם כִּי לְרִי כַּעֲמוֹס פִּירָק, וְאֵין לוֹ חֲסֵד כַּעֲמָק אֶת־הַכְּבָדִים כִּי שֵׁשׁ
 אֶת־כָּל גְּרוֹת שְׂרִיחַ כֵּס מַעֲלוֹמֵי עִין, וְכֵן אֲדוּמָה לוֹ בַּעֲקֻלָּה כוֹס זִיחָה (תְּהִלִּים י"ב, ט'). וְשֵׁשׁ גַּם לְקַבֵּץ
 וְכו' עֲשֵׂה יֵאֵמֵר יי, י"ב וְזִיחָתֵנוּ בֵּן קַדּוֹרֵי גִּיּוֹרֵל בְּקִנְיָן וְלִמְד' בְּאוֹרֶךְ וּיִד' דַּגַּם. כִּי-יִסְמִיחַ כוֹס זִיחָת
 (עוֹבְדִים כ') וְכַדּוֹרֵי זִיחָת (עֲרִבִין י"ב) זִיחָתֵנוּ (עַגְלָה י"ב) וְכַדּוֹרֵי לְבוֹת סִיּוּד דַּגַּם כַּעֲמָסָה אֲשֶׁרֵי אֲדָר,
 כַּעֲמוֹ מִן שְׁלִכַת שְׁלִיחָה (דְּלוּלָה ח') כִּי וְכִי וְכִי דַּגַּם כָּל ס"ט וְכִי (וְכֵן חֲבֵרָתֵנוּ יִשְׂרָאֵל (יֵרֵמִיָּה ל"ז, ט"ז), וְכֵן
 כַּעֲמוֹ גַם מִכְּלֹוֹל כַּסּוֹף אֶת־כָּסֶפְךָ וְכֵן נִקְד' ר' עוֹרִיחָל כַּדּוֹרֵי וְכֵן כַּכֵּן הוּא כַּעֲמָק דְּרוּשָׁה
 לוֹ כַּכֵּן כִּי וְכֵן כוֹס מִכָּל שְׁלִיחָה אֲשֶׁר כָּל גִּב' דַּגַּם כִּי וְכִי כַּכֵּן כַּכֵּן כַּכֵּן וְכֵן כַּכֵּן וְכֵן כַּכֵּן וְכֵן כַּכֵּן וְכֵן כַּכֵּן וְכֵן
 שְׁשָׁנִי כוֹסֵן הַיּוֹד' דַּגַּם. וְכֵן אֶת־חֹרֶף כַּעֲמוֹ כַּכֵּן כַּכֵּן כַּכֵּן כַּכֵּן כַּכֵּן כַּכֵּן כַּכֵּן כַּכֵּן כַּכֵּן כַּכֵּן כַּכֵּן כַּכֵּן כַּכֵּן כַּכֵּן כַּכֵּן
 לְעוֹרֵי זִיחָת יֵאֵמֵר יי, י"ג) וְכַכֵּן כַּכֵּן. מֵאַרְבַּע בְּנִפְוֹת. הָאָרֶץ, הַסְפֵּדִים מִסְפִּיחִים לְאַרְצֵנוּ,
 וְכֵן ע"פ סַדֵּר רַב עֲמִיר וְהַרְשֵׁי"ט. מִכָּבֶץ גְּרוֹת-עֲשֵׂה דְּרִים ל', ד'. וְכֵיֵן ד'. ו'. זִיחָת, כַּדּוֹרֵי רַעֲיָה
 מִשְׁעֵר כַּדּוֹרֵי רַקָּה עַל כִּדְלָת וְכַכֵּן כִּי בֵּן טוֹב לֶשֶׁת עֲשֵׂה כַּעֲמוֹ כַּכֵּן קַמ"א, ב'.

הַשִּׁיבָה, כַּעֲגַלָה יי, כ', כִּיֵן אֶת־קַבְלֹו גְּלוּיֹת כַּעֲמוֹ דַּגַּם כַּכֵּן יֵשׁ עֲלֵיךְ וְאֶת־כָּל
 כַּדּוֹר סִינְיָן וְחַתֵּם זֵאֵיכֶה אֲוִיחָתֵנוּ כַּכֵּן (יֵאֵמֵר, ט', כ"ו). וְכֵן מִכָּל זֶה נִתְּקָה תְּהִלָּתָה בְּרַכָּה.

יגזן ואנחה ומלוך עלינו אלה יי לכהך בחדר וברחמים וצדקנו
 במשפט. ברוך אלה יי מלך אלה צדקה ומשפט:
 (לעשי' א' עיינים הנכבה ברוך אלה יי המלך המשפט:)

ולמלשינים אלהיהו תקנה
 וכל עושי רשעה כרנע יאברו
 בלם מהרה יבררו ותזרים
 למלשינים אלהיהו תקנה
 וכל המינים כרנע יאברו וכל
 אויביה מהרה יבררו ותזרו

הנוסחה הישנה:

בחדר וברחמים אלה הוא ע' כ"א. וצדקו במשפט, נכדורי ספרד בעדק ובמשפט, והוא ע"פ
 סדר רב עתים והשנים. מלך אלה צדקה ומשפט, ע"פ תהלים ל"ג, ה' ול"ט, ד'. המלך המשפט
 אלוהים נעזרת ימי חסד פירש רש"י בנבכות י"ב, ע"כ שהוא כמו מלך המשפט, וזאת הדרך סגריה
 שהוא כמו צדק סגריה (יבוע נ', י"ד) המסגרות נמקום מסגרות המבומות (ט"ז ט"ז י"ז)
 הסטק הסגרים נמקום עטק הסגרים (ישיב ל"א, ט'), וכן כתב ר' יונה נס' האקפס אצל ל"ג, והוא
 גם בתשובות רש"י הנדפסות נס' תפ"ז טעמויים ספן ד', גם בנזוק ר' וואלף כיימתיים למחזיקים דף
 כ"ג. והאח"כ (עובד נכל בו ס' י"א גם נאזכר בסוף סנה' ע"כ) פירש אבא להפלת המצט אל
 הכס יתנך, ר"ל שהוא העלך והוא העשעז כמו האומר שהוא פכעט והוא הפדע. וכן פירש בר' ענוח
 ל"י ספן תקפ"א.

למלשינים, הנכבה האלה היא שנוספה עוד ל"ח נרכות התפלה כימי רכן נעלמל (לא כימי
 סגריהם כמי אבנא נענות נפירא בר' ל"ח) ונקראת נרכות הטיינים או נרכות הלדוקים, כי
 נתקנה נגד הלדוקים והאפיקורוסים אצו נימים ההם שהכחישו נחורש נע"פ ונבילת עזים וזאל יסודי
 שמונת ישראל והיו טעיתים ועדיתים ומחטיטים ולא זזה בלכד אלא שכלינו ג"כ את הסיודים העלמתיים
 אלל כדוטיים וכנילו "ככב רעות רבות עליהם והליקו לבס נמחור, וידוע כי גדולה כלרה נבאס
 לפושט ע"י טעיתים בעומדים טקנה טן כרעה כנאס לכ ע"י לורדים וזלחה (וראש רש"י לויקרא כ"ו,
 י"ז) וע"כ כחזר רחב רכן נפליאל את הנגרות כרשעות האלה אל הפושטים ההם לוח הוא ונית לינו
 לתקן חפלה על אבדוס ולקנעה נתוך ענכה פארה ועמד חכס פחד שמואל הקטן שזו יסדה, וכללו
 נה גם את כודים, ר"ל להתפלל נה ג"כ זיכלב הודון והעול והעזוק אלא היה מונעט נימים הסס
 טקיום סחורט והפלות, ולזוטרים את הנכבה אחר הכייב אפטינו, אעלמד נענע דין נרשעים כלו
 בעינים, וכדאיתחא נעטר נרכות דף כ"א, נ', ועגלה דף י"ו, נ', וידועלמי נרכות פרו ד'. אך
 מוספה הנכבה הזאת חיונה זוג נכדורים כי נחלפס לנאס נעפך העמים והנרנה אופרים, כי לע"פ
 אליינה נוסדה כלל נגד פושט אל' חמונה אלהת (וכפאש ינאחר עוד העני) רק ננגד הטודים שני דרש"ל
 וזוטרים כיארמלים נכל זאת העלויים עלאו נה את יום להתעולל עלילות רשע ולעורר חטרת וליכס
 (רלס ס' נלחון ספן ע"פ ואצו יהודה ס' ט' וס"ד) ומשני כך נוסה נעזוש עד אין לנו לעמוד
 עוד ננרור על הנוסחה העקריה, כי נס' כל בו העמיד חנותיה על עספר ל"ג, וכי' אפד טלמתי
 לזונה שהיא אל ע"ה חנות, ונוסחה סדור פארי כ"י היא אל ל"ד חנות, ונרשע"ס סוף אל כ"כ חנות.
 אפנס נשי סדורים כ"י גם נמחור אלזויק כך לזונה: למשומרים אל תהי חקזה וכל הסינים
 כרנע יאברו וכל אויבי עמך מהרה יבררו ומלכות דרון מהרה חעקר וצחשבר ותמגור וחכניע
 כל אויבינו במהרה בימיתו ברוך אלה, ה' שובר אויבים ומכניע זרים. וכפס היה טפס גם נסדור
 רפ"ה (רק באועמד למלשינים נמקום לפאודים וכרך כל כדדפיטים נכדופים כן) ונוסחה אלהת נלסה
 אלה הקדמונית, כי כן טניאס נכל ס' נלחון, גם נכל לכה לדרך נלתי (א' עמאמר ח' בלל ח'
 נדשוט פירלחה, חכל נדפוס סכיוניטה השעיטו השדפיסים את כל הענין אל נרנב או זכעו לעזו
 ג"כ נס' אל אבדוס), גם הטור נל"ח ס' ק"ט והלר"י נס' הכוונות והדוקס היתה הנוסחה הזאת
 לפניסס רק אהס הסירו את החנות כל אויבינו אשר הם נלחנת רק כפל לזון כי כנר אטור וכל אויבי
 עטן, ויטיו עספר החנות כ"ט, וכן כנוסחה נכדורי דפוס דפ"ג. וכן בעעיהה גם יענ"ך נכדורו
 (נענעט הכניו וכל אויביך תפת וכל אויבי עטך) וכן הדמים ר' זלטן עלבוקן נכדוריו, וכעין זאת
 היא גם נמחור רועה, וע"כ נה נלחו גם חנחנו וזותה בעלדנה. — למשומרים, כן הנוסחה מעקרה
 נעדות הטור ונעל כד הקעמח חות תי' ונעל נלחון ונעל לכה לדרך ונעל כספ טנכה נחלכות חפלה
 רלס פרו כ', וכן היא נכל כ"י יאנים. ונקרס ק"ש"י כיחודי סיווע ותכיר את נורלו ותכזין למעור
 ש, והוא ערש שפד נכיוני פלל שהוא תולדת בנין פיעל, והורלח כארז (אס כי לא נעכל נעקרה
 רק נכנין נעפל והפעיל) ל' תחוק וקליכט ומישה' היא ומורדף עס ארס שפוט גם שמת, וע"כ פאועד

מִהֲרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁכַּר וְתִמְגַּר וְתִכְנֶיַע בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אֲזִיזִים וּמְכַנֶּיַע וְדִים:

פירוש מנותק, ר"ל מי שנתק ושרק מעליו את עול העולות*) נהיות שנעדר יבוש טובה ען העולות ולא יעצבה, או יכתיב נאחד עיבודי האמונה, או אלא יענין אלא בתורה שכתב בלכד כמו אלישע בן אבויה והקרחים, והדומה להם כל איז שזמר חף שאמר: אלא עולות תורה ועוד נעלוו אחת שבה נקרא עשור, והאזים נדברי רז"ל שאמר להלל אמת (ערוכין ס"ט. ערוכין ס"ו). שאמר לכול נכלות לחאבן (פנהדרין כ"ז) שאמר לכול דם (סוריות י"א) ונכוונה האחת תנגם גם אונקלוס כל בן נכר (שמות י"ב ע"ג) כל בר ישראל ראשחוד, ר"ל איז יארל אלא עשיו מעידים עליו שהנתק ען העולות, וכן נעלה מפורש בעבילתא פ' נח פ' ט"ו ונסכדרין ס' ג' וטעין ע"ה, יארל שאמר**). והנה למשומדים אל תרזי וחקקה, פירוש לפורקי עול העולות כאלה לא תבי להם תקום ר"ל משאנתם שזושים לנעל טלוב טעלות הסס היא לא חזון ולא מתקיים. הרי לנו ברור כי חין תפיזה כלל על הלזון האחת עמד הירחטה, וכל זאת העדפיסים יראו להכתיבה כמדורים והעלו הם בעזומה למלשינים ותיבי היא ירושה בכל ספרי הדפוס אע"פ איז ספק אם יולאים נה (ראש עג"ל ראש ס' קכ"ו), עד כי גם יענך בכל קאטתא שקלא לטוסח. העקריית כספרו לוח ארז ס' קכ"ט לא היא לו לכ להחירה כסדרו על עמנה והניח למלשינים הדשא, ומה שטענה נעצה, ויש לדעת כי כמדורי רפ"ה ורפ"ו הוא למלשינים לא למלשינים וכז"ל וכמו שכתב בעל עטרת זקנים נה" ק"א. וכל המינים, מי אבושר בעלימות הכורט ומושר אין אלוה הוא נקרא סין, והוא קסה ען שאמר (רז"ל כחולין י"ג, כ"ו, וע"ו כ"ו, כ"ו), וכן בעטין ע"ה, כ', ס"ח שכתבו עין יארף, וארז התנה חינוכ ברור, כי יז חופרים אכוא ע"ג איז שהיה שמו עאני (Manes Curbrius) ולא היה בעל דת ונקראו כל הנעצבים אחריו עינים (Manichæer), אבל לא יתכן לפרש כן, כי היזם עאני הסהו לא היה עדין בעולם יעני רכן גמליאל, אלא סכר בימי קונסטנטיין בזנת פ"ה אחריו אלף הרביעי וכמו שכתב בעל העקרה לפ' שער יארל. ובעל לרה לדרך פירש, העינים, אינם עטין סתווי כלל אלא עטין נפני עלעם, כי כל מי איז לו נפני יודה איז אלוה עאני העולם גמול טוב לחובתו וגמול רע לזולתו, וע"כ הכופרים נאלו הם עטין נפני עלעם. ואחרים מפרשים סין עארז טאן, ודומעת בימי רבאי. ויקרא כך ע"ג שטעון בחטונה, וע"כ העינים פירשו כמו הפאנים (ירמיה י"ג, י'), וזה הפירוש פשוט ומתישך. והנה חף נוספת זו סנה דרפוסים סדאים והביאו תחתייה וכל עושי רשעה, חלל סנוי זה קלקול סוף, כי כל עלמותה אל גרבה זו כלל היא להתקומם כנגד העינים ופאר ע"כ גם נקראה ברכת העינים, ונתוספתה ברכות סוף פ' ד' [גם נירושלמי עס] אפור נהדיא, וכוולל אל עינים באל פרושים, ר"ל שכתבת הלווקים (אז קראם נתוספתה פרושים על' אל תפרז ען לכנור, אבות כ', ה', ע"ג שנסרשו מקבלת חז"ל) עדין להכיר גם את העינים, וח"כ סין נעיו סניו להסיר תנת העינים טענה ולגות עעצנה עעצנה סכמים, ועוד כי עושי רשעה אינם בכלל העינים, ומי הסיר להתפלל על אטורס, ואם יהי עתיר סב, הלא יהיה הוא בעלמו עוזה רשעה, ועוד איז חפוט סאיז שיעשה רק הסוב ונקי הוא עכל מעצה רשעה עד איכול להתפלל נגד אחרים עושי רשעה, שוכס עכל זה שחקון כזה לא יכון, וכמו שרשיקהו גם בעל סיי אדם כלל כ"ד, ואנו חין לו אלא נוסס קדשוכינו אדר ג"כ יענך כמדורי, והוא כתר עופ-ס וז"ל, התנוון מפלחות תמים דעים אלא כופיע רוח קדשו על מתקי תפלותינו, תפלת יארים לכונו, כי ען אז והלטה כעטע נעקרו אלה הכחות ען העולם, עד אלא ישאל להם כח ידוע בעולם אלא ימידים איסתירו עלה והיה בעמחך מעציהם ורשעים בחך ידעו, כי עכאו כל האומות הרשיות טאפינים נהצתה וחספים ביאור. ועדין התפלל לריבה עממת ארזים הרעים הנאחרים אלא יתפשו להיות אר- פעה רח ולענה עכ"ל. וכל אויבי עמך סדרה יכרחו, כן כנוספת היטה, ויענך העעיר וכל אויבר כמו אכוא גם נעמוד רועט, והענין אחר כי אויבי יארל הם אויבי הסס (רז"ל לשמות ט"ו, ו' ונעדבר ל"א, ג' וטופטים ה', כ"ג). וכמדורים אחרונים וכלם עכרה יכרחו, ואינו אלא סנוי. ומלכות דרון סדרה העקר וכו' דבר ידוע הוא ולעטלה עכל ספק שלם המונה קזה על מלכות ען מלכות האומות אשר יואכים אחתו כללם לנעם, כי לא די אספור לנו לחכות עליהם רעה אלא גם מעוינים אמתנו להתפלל על אלוטם וכתבי רז"ל סוה מתפלל באלותה אל מלכות (אבות ג', כ') ובאזהרת סניו ירשיה (כ"ט, ו') ודרשו את אלוס העיר אשר כגליתי אחכם עמה והתפללו בעדה אל ה' כי כלוטה יהיה לכם

(*) סכס חף לפ אורף. לרקדוק הרחב"ן בשמות י"ב, ח"ג שלמינו חשודר יהי חקולה ען משומדע, וגם כחלמנו כוס חן ספירוש סוד סחית הרסון בערד שגע וכסבר לתמיח השמוש והיוספין (ברפוס יט) אלא יחשע כן סרפיים כסם ככ סליי נשא, אלא חשודר יהי יכרז כשועמד וחזרש עמד סורלמחו כ"ו סורית סנילה נחיס, כי רסוק הרסוק טעל חלקולו, וחף סס כ"ל סורית ארז עמד סנילס סכה סספתלמו כו כורולה חולת רף חעמקי סבן גליון וע"כ לא יסוחו סהעלו להם סחל סבס קזה סור לזכוס, ועוד קסה כי לא כח עמד לטורית כעסם עכילס רך ככנין סכל ולמפעל ואפעל, אבל ככנין ספעל לא כחלף, וח"כ חליון כלסם סקי"ן כתבה, ועלכד כל זאת גם ככל נוקוס אכאה סכס וסל כנחרא איכנס סונלת סכנה סלוי.

** ע"כ כטופים אחרים על סונררס כרסם ככל חקויאל' כחלה תנת סוררר כחוקים חסודר, ואינו אלא סנוי סרדמיסים וידית הנענווי, וכל סררס' שמיס כחלל חשודר וכז"ל כידות הערוך ובעל לרה לדרך.

עַל־הַצְדִּיקִים וְעַל־הַחֲסִידִים וְעַל־זַקְנֵי עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְעַל־פְּלִיטַת סוּפְרֵיהֶם וְעַל־גִּרֵי הַצֶּדֶק וְעַל־נַגְוֵי יְהוָה רַחֲמֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְהֵן שֶׁכָּר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמְתָּ וְשִׁים
 חֲלָקְנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא גָבוּשׁ בִּרְבֶּךָ בְּטַחְנוּ בְּרוּךְ אַתָּה
 יי מִשְׁעֵן וּמְבַטֵּחַ לַצְדִּיקִים:

אלו. פכל מלכות דין טעמו כעטס ומטעלת זדון תעניר טן הלארן אמתפללים כרם ויכ, ותנת דרוך פינככ
 תואר הכס שלם אס תואר כוף על טעקל ללון זאון, וכטו כט זדון ויכוף קלון (טעלי י"ט כ') ותנת מלכות
 נטעככ לה, מלכות אל זדון, הי"ל הזדון תעקר את טעטלתו ומלכותו, כי נפרות הזדון קס הטעס וכוטאק
 וכנה טוף טעפיד ומטרינ את העולם, כסך טן הלארן והטעטע אהוט קיוטו אל עולם, וע"כ מתפללים לה'
 אצנר את הזדון ויטקל את טעטלתו. וכנה גס כושט זה הכירו כמדפסיס האטרוניס וכטעידו הודים
 כטקוס ומלכות זדון, ונס כנה טענו והרעו נטכ אטכט להטיב, כי ע"פ טניו זה כוף תפככ מרד האכזיס
 כטעיס כעכרת זדון, ולט יאות להתפלל כככ ולאו אורט-ארעט לטענד הבי, חכל מתפלל על אכדון הפטע
 לט על אלוך הנוטעיס, וטי כתיב טוטאיס טעאיס כתיב (כרכות דף י') ואל יטעון כטוען, הלט אטרו כעגלה
 יי וכולל זדים עס כטיטיס, כי הוט על טיוס הכרכה אטור אטטיטיס חותה וככניע זיט, ואין קחי כדכר
 אט ככך את הכס אהוט כוף כככניע את הודיס, אכל אמתפלל אכחכו חליו אטעט כך כוף נגד זדך כטוטרי.
 וע"כ ככוסחט היצכ הי"ט טעולה טן החדט. אך טפי כדלוגה, אטפכר יי ילטל כככנתה הטון עס אכר
 לט יכין כעוטק הלזון ואט הוט אכר טני אכך, כסרתי טלת ומלכות, ונהככט. גדולי הוראה וטניני לטון,
 וכטעתי והזדון כורדה חקקר וכי וכט אין טיחוט כלל לטעוט וגס יולאס ככ. קטשירי כן נקוד ככל כסדורים,
 ל' ויטקל דוד את כל הכככ (ט"ח, ד') וכל כן כדי לזוט טעלין, וכאטער תקקיר כנקוד תקל גס כוף ככון
 ולי הכיס כטו לעקור נטעו (תכלת ג') וככדה לכן כקט לעקור את ככל. וחככר, תפיל, טל וככטו לטרך
 ככרה (הכליס פ"ט, ע"ט). שובר אויכיס, גרסת רכ טעדיכ ורז עטרת וטנ"ס הי"ט אככר רטעיס.
 על הצדיקים, טטיכה ככככ זו לכככ טטיכס טטורה כעגלה יי, כ' ככיון אכלו כטיכיס טחורטעט
 קין לדיקיס ככתיב וכל קרני רטעיס אגדע טחורטעכ קרנות לדיק (תכליס ע"ט, א"ט) וכולל גרי ככדך עס
 כלדיקיס א' טטני אככ חקוס וכדחת כני זקן, ומטך לה וכי יגור אככס גר (ויקרא י"ט, ל"ב). ויט ככככ
 זו כל פ"ב, ככומר לטען הלדיקיס עוטקי חורכך טעט עטנו כסר (כטור). על-הצדיקים, כס כטורטי
 ככות כ'. ועל החסידים, כס גדולים כעטכ טן כלדיקיס, אכט אלוכיס הכס וטעיס טעטה חכר, אטעיס
 כרעכס ואינס טעטיכס וכדוטב, ורלכ כפירוש כרל"ט לטטו כ', כ'. ועל זקני עכך, כס רלטי כככניס,
 כטו אטיס איט חקניס (כעככר י"ט) זקן וכטו פניס (יטטיכ ט', י"ד), וכן זקני כית אטלי חקני כית
 ככל (כוככ כ"ט), וככנת כ"ט אט אריס. חטלו זקניס טכ פקלו, ופירש רט"י זקניס, כככדוק. ותככטעט
 פ' כעככר כותל אני מר' טיחט אקל טן חקניס ככככ לטכ טטיני, וכעגלה יי, כ' טעט וטעריס זקניס,
 וכעכילחט פ' ככלס גס כ"ק דף פ"ב כתיבו כככאיס וחזקניס אהו קורין ככורט כככ, וכעכילחט כוף
 ככלס זקניס ככככניס, וככ"ר פ"ו אט אין כככניס אק זקניס אט אין זקניס אין כככניס. ועל פליטח
 כטפרידכ, כס כככניס טקנלי קכלת חורה אכטל ככ טעטעון כלדיק ולהלכ, כי חכני כככט כגדולה נקדלו
 כוטפריס, פ"ט רלטי אככט אהוט אורח ככופר, וכן נקדוזין דף ל' רלטיניס נקדלו כוטפריס (ורלכ אט
 כככככככ). וככככדוק פ"ט, כ' חוטכ כככני טכככני חורה, וככככ כ"ח דקדוקי חורה ודקדוקי
 כוטפריס, וכעככני כ"א, כ' כל כעככר על דכני כוטפריס חייב טיחט, וככככני טקנלי כקכלכ אכלו אכרי
 אכני כככט כגדולה וככככזן אככט טעטון כלדיק אט פליטח הוטפריס, ולי פליטח טעטו כטו אכריח,
 זקן כעגלת חעתי פ' י"ב כ"ז חלדר קטו טעטיט על פליטח כפריח. ידכט, יגדלו ויחוללו, טל' על כן
 כטו טני לו (ירמיח ל"ט, כ'), וככט חקקרה טענו הכול טעך ורמטך (יטטיכ פ"ג, ט"ז) וככככ טוסך
 יי אככ אלוט כטעון כטעיד. וככ כקלת כטודיס ידכו ז"א רחטיך, אך גס כככור רכ"ז חנת נט חייכט,
 זקן עיקר לפי כטור וכל כו אכטעידו טנין חנות ככככ ט"ב. ושום חלקנו עכרה, עס ככככניס כטטך.
 הי"טקל לא גכרש, כן ככני כ"י גס ככ"י אכר גס ככככור אכככני וכן ככ' אטכככככ טענת אט"ח וכן
 ככככור רועח וככככני הככככניס, גס אכככככ גורכ כככ גס כעל וי"ל פ' קפ"כ טניח כככ לכוטחט כככככ,
 וכן הי"ט כככר רכ עטרת, וככככ כככ כעל יוסיק אונן פ' ט"ז אט הי"ט כככככ האכככניס, וכככ כככ
 ולטולס ככככ אל כככ, אלט כככ לעולם, וככטו אכככניס גס ככככ"ז אלט כככ וכל ככלס לעולם ועד.
 וט"ט קחיה וליא גכרש. ויח לעולם טוסכ עוד לטעלה טטנו, וזיס חלקנו טעטה לעולם. כי כך ככככנו,
 ט"ט תכליס כ"ב, כ'. וקע"ג, ט'. טעטנו ויבטח. אכככ כקטן ככ"ט, גס כככ"ד כככר אכככ כקל מטיקל
 חקטן. לדיקיס, כככ"ר ככככ ולי' דגוש ככל ככככניס וככ"ל.

וְיִירוּשָׁלַם עִירָךְ בְּרַחֲמִים תִּשׁוּב וְתִשְׁבּוּן בְּרַחֲמֶיךָ
 כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבְגֵרָה אֹרְזָה בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ בְּגִן עוֹלָם
 וּבְמִטָּה רַחֵם לְחֻזְקָה תִּבְיִן * נחם לט"ג בְּרוּךְ אַתָּה יי
 בְּנֵה יִירוּשָׁלַם:

(* נמנמס לט' באב לוטריס כלן נחם. חקן ט' באב לו מננה וויד היער נחם חיינגעטמנטסט.

נחם יי אלקינו את אבלי ציון ואת אבלי ירושלם ואת העיר האבלה והתבונה והבונה
 והשוממה. האבלה מבלי בגיה והתבונה שמעונותיה והבונה מבבונה והשוממה מאין
 יושב. והיא יושבת וראשה חפזי באשה עקרה שלא ילדה. ויבלענה לגיונות וירשנה עוקרי
 פסילים. ויטילו את עמך ישראל להרב ויחרגו בדרון חסדי עליון. על כן ציון בטר התבונה
 וירושלם תתן קולה. לגבי לגבי על חלליהם מעי מעי על חלליהם. כי אתה יי באש הצתה
 ובאש אתה עתיד לבנותה. באמר ואני אהיה לה נאמרי חמט אש סביב ולקבור אהיה
 בתוכה. ברוך אתה יי קנתם ציון ובנה ירושלם: אח צמח וכו'.

ולירושלים חקנו לומר אחר על הכדוקים נעמד עיקר התרוממות קמן על לויקים היה צירולים,
 אז' אלו אלו ירושלם יליו חסדיך (תהלים קכ"ג, ו'. ענלה יז, נ'). ונכנסתה יז גניו בין הספרדים
 והאכזרים, והספרדים פוערים ע"פ כרענ"ס,, תכונן בתוך ירושלים עירך כלאר דכח (וכסל דוד שברה
 נחמה תבין) וננה אותה ננין עולם נערה ציינו נל"י נונה ירושלים". ונעשה האכזרים היה ע"פ
 סדר רב עשר ונערים אותם הטור וכל בו ולערו זיז נה כ"ד תנות כגד כ"ד אותיות שנפסוק
 אלו אלו ירושלם וכו', וכן נפסוק ויזנו על הסדר אחר נתתי לענדי (יחזקאל ל"ז ע"ב) כ"ד
 תנות. כאשר דברת, אהי אל ליון ואכתי בתוך ירושלם (זכריה ט', ג'). בונה ירושלם, תהלים
 קע"ג, נ'. וזע כי צירולטי נכוח פ' ד', ור"ס פ' ד', גם נעדרה שמואל רנה פ' כ"ו גם נעדרה
 ויכלו (שמשתיקנו לטעה כפוף י"ש אלוס) יז סס חתימת הכרע, אלהי דוד ובונה ירושלים, וכן נכח
 לטחוס ר' יטקן בר שמואל דען עכו נעדות נחיי נפידונו רלש פ' ויזלם. ועשם נוססס זו יואר נכרחת
 לת נטה.

נחם ה', צירולטי נכוח פ' ד' (וטובל נהרי"ף ובהנה כר"ס סוף ע"ס תעמית) ר' סחס אחר
 יחיד נט' כגן לרין להכיר מעין השמורה, ומתי גיכו, נחם ס' חלכינו עלינו ועל וכו' והנפסל סה"ס עב"ס
 רב עשרס נמדודו ויזנה גם נעמוד רועל, וכן לזונה,, רשס ה' חלכינו עלינו ועל יארל עטך ועל ירושלים
 עירך ועל ליון עסכן כנודך ועל העיר (כנוויה) כחלכס והחרנה ובשועטה נכתונה כיד זרס כרעוסה ככף
 ערבים וינלעוס לגיונות וירזוכ עוכדי פסילים, ולעטך יארל נחקה ולזרע יעקב ירוס הורשקה. נערה ס'
 חלכינו ששורה וחקיקה עטךן דיהי נפה עליה כנכ אלוס וכנלל שוטף כנוד גויס כי כלש כלמס" וכו' ונפסל
 אפרת יז להרענ"ס גסס היה תחלתה ררס, ועענה כתסכו נוספתנו סעחלת נרס וכעו אכנן חקן ירמי
 סכלכות ס' כלס ס' כ"ו וסגתה כר"ס, כפוף תענית אענשה לוטריס נחם ולל רסס. האבלה חזרובה
 הדבוויה והשוממה, ד' לזכות אל חללת, וכנח חזררסס כי חללה חרנה כוויס שועטה ר"ח אלוס אחרש
 לרעו על סמוק ולנכררת חרנה (יחזקאל ל"ד, פ"ו) כיוס עכ ס' חת חזר עשו (ישעי' ל', כ"ו). חן
 כמדורי רפ"ס רפ"ז גם ככ"י חוד ועמודו רועל חין סס חת הדבוויה, וככ"י אחר כל ד' תנות חלל
 חננן. האבלה פבלי בנייה, טתה העך וענאר ד' סלזכות. והחרכה, סה"ס נכול ומ"ח כקען סטוף, ל'
 חודכן (יחזקאל ל"ז ל"ס). סמעונותיה, לכ"י סמעונות ישראל. הדבוויה מבבורה, כמי כ"י גם כמדורי
 רפ"ס רפ"ז חננה. לתיבתה עלה אלעמית ושעמה סחכות מלחמס כעו לגיון סעזר סעקוס לטקוס (חולין
 נ"ג), ועקר חסנח על רועי Logion. חרנה על חיל חנני סלחטה כעספר י"ב חלף וס' מלות וכלל
 יעגועט. וירשוד, חספו לסס חת סעיר, ל' וירזוכ ויזנו נה (יסועז כ"ס, ע"א). וישיל, ספילו, סכר
 זול כספעיל. בסר חכרה, ע"ס חמר נכ"י (ישעי' כ"ג, ד'), וכנני כ"י גם כמדורי סמר קפ"ד
 חכנה, חן כוס כרענ"ס, חלל נרסתנו חכין יותר כי עטקל קרי חינו סעקלה. לבי לבי. מעי מעי,
 כספל לחק סעמדור. באש הצתה ע"ס חוכה ד', י"א. כאמר חוכרה נ', ע'. מנרס חין וכוונה
 ירושלם. וכן נט' רב עשרס, חלל סתימת כרענ"ס סיס, ע"י נונה ירושלים" ככלל היעוסי, חן גם
 כחזררסס. ונעמוד רועל חססס, ה"י מנחם ליון עירו וחלל' סשו וכוונה ירושלים.

וּלְיְרוּשָׁלַם עִירָךְ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכַּחן בְּרַחֲמֶיךָ
 כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבְגֵרָה אֲזַרְתָּה בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם
 וּבְמִצְרַיִם דָּוָד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּבִין * נחם לט"ו בְּרַחֲמֶיךָ אֲתָרָה יי
 בְּנֵה יְרוּשָׁלַם:

(* נמנחם לט' באב פוערים כפן נחם. חת מ' באב לו מנחה ויירד היער נחם חיינגעטקאטעט.

נחם יי אלהינו את אבלי ציון ואת אבלי ירושלם ואת העיר האבלה והתברכה והבזויה והשוממה האבלה מבלי בגיה והתברכה משעונותיה והבזויה סבוכה והשוממה מאין יושב. והיא יושבת ראשה חפזי באשה עקרה שלא ילדה. ויבלענה לגיונות וירשקה עקרי פסילים. ויטילו את עמך ישראל לתרב ויחרגו בדרון חסירי עליון. על כן ציון קטר תבכה וירושלם תתן קולה. לבי לבי על חלליהם כעי מעי על חלליהם. כי אתה יי באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה. באסור ואני אהיה לה נאמרי חמת אש סביב ולקבור אהיה בתוכה. ברוך אתה יי קנתם ציון ובנה ירושלם: אח צמח וכו'.

ולירושלים תקנו לומר שפר על כלדיקים נענור שטיק התרועעות קצן אל לדיקים כיה כדוליס, אז' שלו אלו ירושלם ישליו להנין (תהלים קכ"ב, ו'. עגלה י"ז, ב'). וכוונתה יז אנו בין המפרדים והסאכמים, והמפרדים פוערים ע"פ כרענ"ס, תשכון בתוך ירושלים עירך כשזר דנת (ובכז דוד עהרה נתונה חכין) וכה אוחה כנין עולם כההרה דימינו כל' ונה ירושלים'. ונופת הסאכמים כיה ע"פ סדר רב עשרם ועמיאם אוחה הטור וכל נו וואערז זיז כז כ"ד תכות כנגד כ"ד אוחיות כנסתוק אלו אלו ירושלם וכו', וכן נפסוק וישנו על הסדר אשר נתתי לעבדי (ישוקאל ל"ז ע"ב) כ"ד תכות. כאשר דברת, אמי אל ליון ואנתי בתוך ירושלם (וכדיה ס', ג'). בונה ירושלם, תהלים קע"ו, ג'. וזע כי כירושלם נכרות פ' ד', ור"ס פ' ד', גם נעדרה שטול רכס פ' כ"ו גם נעדרה ויכלו (שעתיקנו לטטה כסוף ייש אלו) יז סס מחימת סכרנה, אלוה דוד ובונה ירושלים, וכן כנס לסתום ר' יתוק רב שטול דען עכו נעדות כחי נפירואו רלז פ' יזלפ. ועעס נוספס זו יואר נבנת את נעח.

נחם ה', כירושלמי נכרות פ' ד' (ועונס כהר"ף וכהנה כה"ג סוף עט' תעמת) ר' אסא אער יחיד נע' כזז לדיך להכיר עשין הסודע, ועמי ריכו, נחם ה' פלסינו עלינו ועל וכו' והנופסס סה"ס עמיאס רב עשרם נמדורו ויכנס גם כשחור רועל, וכן לזונס, רכסס ה' חלבינו עלינו ועל יראל שטך ועל ירושלים עירך ועל ליון עכז ככודך ועל העיר (כנויה) הככלס והתרנה והשועטס כהנונה כיר זייס כרעוסס ככף ערייס ויכלעוס לגיונות וייראוס עוכדי פסילים, ולעטך יראל נחש ולזע יעקב ירזס חורשקה נערה ה' חלבינו ששורה וחיציא שארן רייה. ניה עליה ככה אלוס וכנסל זוטף ככוד גייס כי כזז כלה"ס וכו' ונספסל אפרת יז לכרענ"ס גס כיה תפלת רחם, ועעס נהוסס נוספתנו כעתיחלת נחם וכעו כזתס אכן ימי ככלכות ה' כזז ס' כ"ו וכנסת כה"ג כקוף תענית אענכס פוערים נחם ולא רכס. האבלה והתברכה והבזויה והשוממה, ר' לזונת אל חללות, וכזז חכודרסס כי חללה סרנס כנויה שועטס ר"ת אכן אחכש לרעח על פסוק ולנכרית אכס (ישוקאל ל"ד, ס') כיוס סכס ה' את סכר עמו (ישעיה ל', כ"ו). אך כסדורי רע"כ ורע"ג גס כבי' אחר וכשחור רועל ליון סס תחת והבזויה, וכבי' אפר כל ד' תכות חלה ליכנן. האבלה פבלי בגיה, סחס הנך ועכאר ד' סלזונות. והתברכה, כה"ל כגול ומי'ת כקטן סעוף, ל' סורכן (ישוקאל ל"ז ל"ב). כסעונותיה, כבי' כסעונות ישראל. והבזויה ככבודיה, כזז כבי' גס כסדורי רע"כ ורע"ג חינו. לגיחית מלכ אלעניית ושעטס כחכות עלחטס כעו לגיון כעוכר כעקוס לעקוס (חולין ו"ג), ועקר כהנס טל' רומי Legia. סרנס על חיל חכזי עלחטס כעספר י"ז חלף וס' שעות וכל'ס יגינעט. וירשדה, תפז לרס את העיר, ל' ויראוס ויכנו כס (יכזע כ"ג, ע"א). ויטילו, כפילו, כזז זול כהפעיל. כמר תבכה, עז"ס אפרד ככזי (ישעיה כ"ב, ד'), וכזזי כבי' גס כסדורי ספרד קציר תכבה, וכן כיה כרענ"ס, אכל כרסתנו חכזן יותר כי עסקל קיר ליכנו כעקבל. לבי לבי. מעי מעי, ככסל. לחקן כהמלוי. באש רצחה עז"ס חכס ד', י"ח. כאמור ככריה נ', ס'. כנחם ציון ובונה ירושלם. וכן כס' רב עשרם, אכל כחימת כרענ"ס כיה עז"ס כוכב ירושלים" כככל הייסי, וכן גס ככודרסס. וכשחור רועל חחס, כה"י עכס ליון עירו וכל' עמו וכונס ירושלים.

אֶרְצֵמָח דְּדוֹד עֲבִידְךָ מְרִירָה תַּצְמִיחַ וְקָרְנֵנו תְּרוֹם
 בִּישׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קָרְנֵנו בְּלִחְיוֹם • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ
 קָרְנֵנו יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים
 וּבְרַצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה יְיָ •

אח צמח, ששם תקוהו אשר כונה ירושלים, אביו שנבנית ירושלים בא דוד שנ' אשר יאזנו בני ישראל וקצו את כ' עליהם ואת דוד מלכם (בשבע ג', כ'), וכיון אצל דוד באה תפלה שנ' והביאותים אל הארץ קדש והשתיים כבית תפלתו (ישעיה נ"ה, ז'), וכיון אצלת תפלה באה שבועה שנ' עולותיהם וזבחותיהם לרלון על עוצתי (סג), וכיון אצלת שבועה באה חודש שנ' וזאת חודש יבדלתי (תהלים נ', כ"ג) כן פירוש פשיטת ברכות הללו זו על זו בעגלה דף י"ט. ויש בברכת את לעת כ' תבות כמו בעסקו כי נחם ה' איון (ישעיה נ"ה, ג'). מעט לדעת כי לפי גמרא ירושלמית ותוספתא ברכות סוף פ' ד' איון את כמות ברכה כפני עלתה אלא וכללת היא בברכה אפנים והתיקן ברכה אמת אר תחיטתה באי' אלהיו דוד ובונה ירושלים (ראש ברכה הקודמת), חס בעבור אפני הירושלמי לא היו כתפלה יותר טו' י"ט ברכות אף לאחר זנתקה ברכת לעלשינים וע"כ חידד ולירושלים ואת לעת לברכה אמת ובעמודי כפ' הכתובים לע"פ תענית דף י"ג, נ', ובה לעת זו שטע קולנו היא ברכה ט"ו, ושם שטינו הירושלמי ברכות פ' ב' גס ככ"ר פ' ט"ט אפר ר' תנחומא טפני מה התקינו אשע תפלה ברכה ט"ז ע"פ ע"פ וכו' הוא ג"כ בטעם לעת כנוסח הדיבור כמו שטינו הירושלמי ברכות פ' ד' לא לא נעלה בו ענין ברכה את לעת (וכנראה לעטס דף 108). ונדרך זו הלך ג"כ לעמוד הקליר כפיתויו כמו אפניו בברכות שלו לפזרים ולט' באב ולי' ברכה אלא ארז ארת על את לעת וכן פיתויו אהלך נקול לשחרית י"כ כסוכן על ברכות אטכס עזרה לא נעלה עלמית קרן יאצה, וכן בקרובות לי"ז נתנו אפייט כפייטן הקלסון ידן הכהן בירמי טפתי לא נעלה ארזו על את לעת, וכל זאת לפי אבלו את הברכה כואת כנונה ירושלים וכאנת הירושלמי. ונעלה נעדרת תנחומא סוף פ' קרס גם נעדרת רכס פ' י"ט כל תשע עון וקה שור, טוב גישמתיא י"ו, תפלה י"ט ברכות, הולא טעם ברכה טפנין אתקוהו ביבנה ואת לעת אתקוהו אחריו על שם טפני ט' וטפני עכ"ל והוא דבר עתמיה וכל מה שאלרו בו הטפנים עד כה לא יוכלו ליטבו כי כולם לא ראו י"ז כפן טפנין ב' תבות ונמלאתון בכל על נכונן, וכן ל"ל טוב גישמתיא י"ז וכו' ואת לעת אפניו אפניו טפנין ירושלים ע"פ טפני ט' וטפני, והסירות, לאחר שיסרו ברכת טפנין תקנו את לעת כנונה ירושלים. ולס תשאל על מה טפניו הכתובים לעזוב ככה? על זאת באה התשובה אע"פ על שם טפני ט' וטפני, וקיר סעדרת נמקום זה ופטך על עדרת עקום אחר והוא נעדרת תהלים י"ה, ל"א (ובא גם בקיבור לאון בטפנין ק"ז) וז"ל אשר רוד לפני הק"פ טפני מה חומרים טגן אברכה ול"א טגן דוד, אשר לו נחתינו נ' טפניו, אשר לפניו טפניו כ' וטפני; כיון אנסה אותו ננת אנת ול"א אשר בו טיד התפלל דוד שיאשרו טגן דוד בברכה הספארה, כי כש קדך נאנת לו אלא יבנה מד לעולל ועד נצוץ אתה ה' טגן דוד עכ"ל ונ' העדרים והאלה דנוקים יחד, ועולל דכרבה כי כופת את לעת היתה חותמת בתפלה טגן דוד, וכונן תקון ברכת טפנין הסירו ברכה זו טגן התפלה כהטפנים על פסוק כחנני ט' וטפני וקנטוהו בברכות הספארה. ועתה לך ואלה כנוסח ברכות הספארה שטיאט רב עטרת כסדרו וגם הכפנים כסדר התפלה ותעלה עוד שם טעם הלזון, את לעת דוד ענך. עטרת תפתיא וקרנו תרום ביאועתך כרוך אתה ה' טגן דוד. ויהי כך סדר הברכות עד שקצו חכמי תלמוד בבלי והתירו את לעת על עקושו כראשון בתפלה אף כצוי התמיטה, ובברכות הספארה כפיתו התמיטה ושינו בתפלת לעזבה וכתבו שמתנו ה' חלכינו וכו' וכן נתקבל להלכה. — אח צמח, הוא הטפני ע"פ ידעיה ל"ג, ט"ו. וכן צמח גישמתיא מנחם אהוא אשר טעמות הטפני (כסדרין ל"ה, נ'). וקרנו תרום ביאועתך, טל' תהלים קי"ב, ט', ופ"ט, י"ה. כי לישועתך, ל' בראשית ע"ט, י"ט. ותהלים כ"ב, ה'. מצטיח קרן, כמו אהכנטיס ביאועתך כ"ט, כ"א. ותיאח כהטפנים קי"ו, נ' אשר רכס נר אלה, דלוחא מצטיח קרן יאועתך, דאסתרמה (כסיום ברכת כספארה) טגן דוד.

ששע קולנו, כעגלה דף י"ח נקראת ברכה זו כשם הכפתי הפלה, ויש נה שנוי נוספת בין הספארה והאכנטיס, והערך נערך טין טפניו טפניו, טל' רחמים רבים אלה כח' אשע תפלה" והוא נעלה כנוסח פטור דועט, וקיום הספארה כוז, "כי אחכ אשע תפלה כל מה כח' ש"ת" והוא ע"פ רב עטרת. וכוספתנו היא אל ל"ה תבות כמד כאלה פאוקים שנחמור י"ז טגן תפלה לרוד עד כל יענר פי והפסוק אשע תפלה (תהלים ס"ה, ג') ששפיר תבותיהם ל"ה (כל נ). הפלות והרצונות, כמך אהודכס, הפלותנו והחננונו כך קרין הטון טס (וזן כנני כ"י) גם כסדרו רפ"ה ורפ"ו וכקור רב עטרת ונחמור דועט), ויש קורין הפלות והרצונות ותיא חלפין י"ז איון לספיק שטפניו כל כך כלדיקים ולמד כי אשע תפלותנו בכל את עכ"ל.

תפלת שחרית

וּמִלְפָנֶיךָ מִלְבָּנוּ רִיקָם אֱלֹהֵינוּ * (מן חיינעט תענית ל מצוה אידר מיט זייטן ש' ע
היער דרו חוטענסטעהענרע עננו חייגעטשטעטעט.

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וְהַשֵּׁב אֶת
הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בִּיתְּךָ וְאֵשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל
בְּרָצוֹן וְהָיִי לְרָצוֹן הַמִּיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

(*) כענעט אל תענית תפלת לחם לומרים כגון ענונו:

ענגו יי ענגו ביום צום תעניתנו. כי בצרה גדולה אנחנו. אלתפן אלתשענו ואל
תפתר פניה כענונו. ואלתתעלם טתתענתנו. הנהגא קרוב לשועתנו: יהיגא חסדה לתענונו.
טרם נקרא אליה. ענגו. בדרך שגאמר ויהי טרם יקראו ואי אענה. עוד הם סדרים ואי
אשקע: כי אתה יי העונה געת צרה. פורה ומציל בקלעת צרה וצוקה: כי אתה יכו.

ריקם אל השיבנו, כשמיים אחרונים כשיבו חזי. ותכנס לכוסיפן כחן, חלל יענין כחם על זאת
כלום לכז ס' קט"ז ח"ל תחנה בברכת שטע קולנו אין דעמי ולא דעת טאכיל על דבר נוטה כיענה, אין
לבוסיף על טענע ככרחת כלום ותכאולת חמת לכל ככא ועוטר ככבור אמונה היא בתפלת י"ם עלטע,
וחינו נכון כלל לטעות תוספת קטועה על מה שתקנו וקטעו חכאי ככ"ג, ואם טענע ס'ל אטרו אול ארס
כרכיו כאטע תפלה (ע"ז דף ס'), כל איז לפי טע שז לריך לו ביותר ואז ידע גענו ותכאולנו יפרע נסיו
וכלנו לפי זכות מנחמו וטורר כונחו ותקול תפלתו. ואף אם לא תכא כלזון אם עטר רק כפי סגמו לרזון
לפני ס' תחס והיא היא עיקר עבודת התפלה שכלל כנון וטכור יודע לחדש דבר טעטקי חלב, ולא כעלות
פנאים טלועה וכו' עב"ל. שומע תפלה, תכאים ס"ב, ג'. וכנ"ר, ס' ט"ע דף כ"ה חסר ר' ומחומל לטע
התקוט כרכות טעע טענה עד זוטע תפלה, כנגד ט"ו זוכרות טכנו לס' בני אליש עד ס' לעכול
יכ, טכא טכלה חת סטורענות טלנוט לעולם עב"ל וטע שטער עד רלנו עד ככלל. וטא כטע
ירזלעי אטרתו לעטלה.

רצה, תקלה כז עבודה (כרכות כ"ט, כ'). וזכר כ"ד. ור"ה י"ב. ועגלה י"ב. וטוטל ל"ב, ג') היא
ככנס אטרו ג"כ כככאים ככל נקר כהקרתה כחמיד (תמיד לזש פרת. כ' וכרכות י"א, ג') היא כככנס
זכך ג"כ כסנן כגול כיה"כ ללטר קריחתו כחורה (יוטע ס"ט, כ'), רק אטון. טכ"ט קיים לא כיה
תפחתה כנוסח אלו כי לא היה לומרים נה, "וככז חת כעבודה ללזר כיה"ך" גם לא, "ומחזינע מינינו"
וכ' ויהי ס' תחיעטה ב"אי שאו"ך לברך כיראה נעבוד (לקוט שפול רעו פ') וכעו אטחם סאן
עוד כיום כעגולים כככאים לרובן, ולכז רז' ככרכות י"א, כ' ויוטע ס"ח, ג'. זאטר חרכן ככ"ט זינו
כחוסטל כדי לבוסיף כט תקט חזורת כעבודה. ויהיט נויקלע רכע פ' ז' מניין לעוטר לפני כחכס זכרך
לכוכר עבודה וקרכות ולזוח מן חלל כככחא רזאה אלרזנו שוכן כשיון כהרה יעברוך כגיד. וכעודש
שפול רכע סוף פ' ל"א גם כעודש תכלים כטטור י"א, התקינו חסידים כרזאונים זכיו טתפללין ג' פעמים
ככל יום יום וטערין אגא השב שכיתך לציון וטור עבודה קירושלים. עורך עב"ל וגם כוסטס זו עוד
כיום לנה ככככאים עולים לרובן. ונוסח ר"ה זלנו כחן קבל ט' ז' זש כ"ד תכות ככד ל"ד כככאים אטו
טקריכיס פר העיר ויל. ובתפלתם, כמדורי כסמדיים ולתפלתם ז"ש וטע ע"ט נוספת רכע"ס. והשב
אח העברך, כזני כ"י ולכדור רפ"ז עלת ז"ת אינכז וכן כעדיכ גאון ורז עטרה ורע"ס ולגודלכס גם
האוספות לכוף ענמות לא גרעו לכ. ואשוי ישראל ותפלתם, נתקנו כדקולס פטירוס ותפלתם, אף כי
כעטת אין ככ קאי לזון כלל כי פירח כח"ו זל ותפלתם כוא כח"ו זל כרעס ובעי"ז (ז"ל כ"ח, ג') וי"ו
זל רשוי טעטת על ללעו חלטה (טעז כ"ה, י"ב) וכל"ס, "כיאוד", כי כן טכא תפלתנו. היא כעקוס
ככאים וככלטה פרים אטחינו, וגם ככקח חלזון ככקכ לעתיד אין חזק ככ וזו ר"ו זל ותפלתם היא
לכפור וכככנתה ככטוטת כי גם כונו ככ"ט סיה. תפלה חלל כהכרננת וכן כיהס גם לעתיד. בארבה
חקבל, "כ"י" וכתדור רפ"ז גם כמדורי כסמדיים כעכחא קינ"ך בארבה חקבל וכן כעוד רז עטרה
וכן ככתיקו תחוספות ככוף טכחות. חלל עכאי"ל לזח אלת לומר טככס (יוסף טוטן ס' ט"ס), וככטת ככוי
חלוי כזני כהרעס זל ורזכ חת כעבודה, זעי אולס ז"ת קטכות לא. יאטר כהרה ועי זיאטר טככס יאטר
וככז טעבוד כלי עלת ז"ת וזו כין לזח כין לזח ל"ד תכות כככס זו כקנלת ככל טו זכרוקס.

וְעַל־נַשְׁמוֹתֵינוּ תִּפְקְדוֹת לְךָ וְעַל־נַפְשֵׁי שְׂבָבָלִיּוֹם עֲמָנוּ וְעַל
 גַּפְּלֵאוֹתֵינוּ וְמוֹכּוֹתֵינוּ שְׂבָבָלֵעַת עָרַב וּבָקָר וְצִדְדֵימָה וְהַטּוֹב
 כִּי לֹא־בָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרָחֵם כִּי לֹא־תָמוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם
 קוּיֵנוּ לְךָ:

כל ימי הנכנס, גם נפשים בתפלת שחרית קודם קריאת סעגילס וכיום י"ד נאמרת ונענהם לומרם בלון על הגמים.
 וכן הנכנס חוץ פורים ל' מעריב שחרית וכו' נאמר ויירד היינו על הגמים ונענהם.

עַל הַנְּפִשִׁים וְעַל הַיְּרֵקָן וְעַל הַבְּבוֹרֹת וְעַל הַהַשְׁמָעוֹת וְעַל
 הַתְּלַחֲמוֹת שְׁעָשִׂיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ בְּיָמֵם הַיָּמִין בְּזֶמֶן הַיְּהוּדָה

בן' נכנסת בכל יום. מורים ל' וה'א' ב"ט, י"ג. שמתחיל אין נקוד' וכן נקוד' נבי' ונמרו רע' והלם לשעלה
 דף 84. מן שענו ע"א ע"ב, ל"ו. ונמרו סמך גם נבי' ויגו' נבי' נב"א וכן נענ"ם. נדה לך
 ע"א תכלים ע"ט, י"ג. ויולל לו טוה כי העקר נ"ה נגון מלרע ולפ"ד אל ל' רעויה. הפקודות לך, בן
 כזני ב"י וסדרי רע"ס ורפ"ו ונמרו רועל והל' ס"י וכן נמלד סעדיה וסדר רב עשרם וכן גורם לנמלדסם
 וכן הול' נפידים כעפידה ל' אשאל גם נפידים התפלה לנעל אל"ם גם כוזכר סקודי עמוד חפ"ג, וכן כתב
 יענ"ך. ונמרי כ' פנחס כל זמן אשדס נתון כשיים נפ"א פקודה ניד קוטו. ור' שריאל כדמים ה'קשקשית לך וע"ס
 תכלים ל"ח, ו', והל' כי גם הול' יתכן וגם. סמך לו נתמלד דני אליה סרק' ב' ו"פ, ע"פ הנוסחאות הישנות
 טענות נגדו. נסך, שותותך לטוב לנו, והול' שורגל כרעב נל' חל' כמו עשרה נמים (פנות פ' ב')
 טקוס אענ"א נו נמים (נכרות הל' סרק' ט') נעל הכס אינו שכיב נכפו (נדס ל"ח), כל"ל אמריערי. שבכל
 עת ערב וכו', נאני כ"י שבכל יום עת ערב וכו'. הטוב, הכ"ס כ"ס ס"א הקריאה (vocativ) וכן כ"ס
 והמרחם, כל"ל גישוער! בה'רעהעריגער! כי לא כלו וכו' ע"א ח"כס ג', ב"כ. מעולם קוינו לך, נמרו
 רב עשרם גם נמרו רועל גרם וי'ע"לם ונמרו סמריים כי מעולם, ופידים מעולם נמרים שכונו עד
 כס, כל"ל פקו' יעהערי, כמו נעבר הככר יכנו לנחיתים מעולם (יכזע כ"ז, נ"ל). קוינו לך, נמרו רב עשרם
 ונמרו רועל יז עוד התוספת, "לא הכלסחנו ה' אלהינו ולא עזבחנו ולא הסחרת פניך ממנו".
 ועל כלם וכו'.

מורים רבנו, נקרא כך נמרו אב"ה מורכב שכתב מורים אשערו הרבנו, וע"פ מסכת רב פסח
 כדמיא נמוט דף ט'. והפחיתס ברוך אל הרודאות הל' נעלמה סס נעמל' וגם איננה נכוסס רב עשרם
 ונמרים ונמ"ג ענין י"ט גם לא נמרו רועל, הול' לקוחה פידושלמי נכרות פ' ה' סלכס ז' אכר גם סס
 כעס מורים שכתב רבנו ופחיתס בא"י אל ההודאות. ונעלם נמרו רועל תפלת נכוססס כללון זו, "מורים
 כדמים ופחיתסס אשכנו לסרך אליהו כל באר יורנו" וכו'. — אלהי כל בשר, ירעיה ל"ב, כ"ז.
 יוצר ברשית, טכולר נקוד' אשערי. בלבב שלם, נפ"א ח"כס אלס, וגם הול' נכונו כמו נד"ס כ"ס, ט'.
 על שאשחנו מורים לך, לפי פירש"י כסוטה ט' מוסכ לשעלה על מורים ר"ל ומורים אשכנו לך על אשכנו
 מורים לך כלומר על אביהנו לסודות לך, ופידים אשכר עכ"אסס התוספות סס הלכות מעריך ערך דד, ולפי
 אשכנו טעם אל ז"ל כן הול' אכר לשעם אל ז"ל אשכיתנו האשכור לשעלה נענין, ופידוש פחיתס ומקייטנו
 וכו' נמרו אשנו מורים לך, ר"ל נכרות כהולסם אשנו מורים לך.

על הגמים, נמריס אכר כ"ס, כ', עכ"ס נמלו יומי דחטכס וכו' וע"אס י"ט סלל וברודאר, ופירש
 רע"י נמרו על הכס"ס כהולס, וסס דף ב"ד מוכיר של תנוכה כהולס. ונע"ס קסריס פ' כ' נמלס על
 סמיתס אל פנוכה גם א' מריס סך נכוססס טכוכ סמכססנו. והכס נמרו רב עשרם ונמריסס סמך
 סמלכס ונמלדססס סנרסס ז"ל סמיתס כלל וי"ו כולס וכן ס"א כלל פ"י ונכל סמקסיס, וע"כ סככת נעל
 ז"ת ו"ל נבי' איננה וגם טכ אשכית לשוריו חת נעל טעס יכודה ונעל אור חרס אינו נעור טכס כלל כי
 סס דברו על אשכית כהולסס נכע"ז, אכל סס סמלכס יחנר יפס על הגמים כלי וי"ו ונע"ך הול' אל
 לשעלה טענו, מעולם קוינו לך על הכס"ס וכו'. נע"ז"ל טלכ ארשית וטענה נעברית יאשכ, יכזשכ
 סגולס (ע"א י"ד, פ"ו) שותרסס סמקנלס רכס. ונקודו ס"לס נקטן חטוף נמרו רפ"ו גם כן גם נכוסס
 יקוס סרקן וכן העקר סן ככקול סכככ נעקל סענין סן ככקלס נעקל ארעי, ונפירסי סמקלכס ככו קל"טו.
 שקל"ו. ונעכרי טמקלכס ככו קל"טו. אק"ו. וככר דכתי עליו כס' תוללות סייס דף קט"ו. ועל סמלכססס
 סמריים מורים ועל הגפלות ועל הגרמכות; ונמרו רב עשרם ונמרו רועל נעלם ועל סמלכססס
 וכוספ עוד ועל הרחות. יק"ו רח"ו כל"ל יפס אככס סדריים יבימי הזה ששנת סול, והלס עוד
 נכרות כר פככס.

לחנכת.

לפרים.

בַּיָּמִי מִתְתַּיֵּדָה בְּדוֹתָיִךְ בְּרָחֵם גְּדוֹל חַשְׁמוֹנֵי וּבְגִיּוֹיִי.
 בְּשִׁעְמֻדָּה מַלְכוּת יְיָ הַרְשָׁעָה עַל־עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל
 לְהַשְׁפִּיתָם וּתְרַחֲקָה וּלְהַעֲבִירָם מִתְּפִי רְצוֹנָךְ: וְאַתָּה
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָּהֶם בְּעַת צָרָתָם. רַבְּתָּ
 אֶת־רִיבָם בְּנֵת אֶת־דִּינָם נִקְמָתָ אֶת־נִקְמָתָם
 מִסֵּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים
 וּמֵמַיִם בְּיַד מְהוּרִים וְרַשָּׁעִים בְּיַד צְדִיקִים וְחַיִּים
 בְּיַד עוֹשֵׂי תוֹרָתְךָ. וְיִלְךָ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ
 בְּעוֹלָמְךָ וְלַעֲמֻךְ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ הַשְׁמָעָה גְדוּלָּה וּפְרָקָן
 בְּרַחֲמֵי יְהוָה: וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּר בִּיתְךָ וּקְטָנוֹ
 אֶת־הַיְכָלְךָ וּמְהַרּוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ גִזְזוֹת
 בְּחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ וּקְבָעוּ שְׂמֹנֶת יָמֵי תַּנְבְּהָ אֵילֵי
 לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל:

סוף גדול, יש ספק אם הוא מופיע על שתיים או על יומן, ולפי הכתובים נפתחתו למעשה כפי ה' המואר בהן גדול מופיע על שתיים וכן הוא במספר פירושי וילמדנו שהמקום אכן ירמי נחלכות סוכה ס' קפ"א, חלל הכר מלואי נפתחתו למען אבות כחן כי יומן כחן גדול אשכנזי הודית המעמד (כמוף עש' מעמד אפי) הוא אפי על שתיים המעמד, וא"כ מופיע כחן המואר על יומן, וכן כתב בעל ישר עולם מופיע ד' פ' י"ט והיותו דף ט"ז, נ"ב, ובד', נ"ב, ופ', נ"ב. חשמונ'י כנר סוכיה רו"ס מקריאת הקדושים אעקר נכבדת חולם המ"ס, נק אבות הדפים וזשמונאי נאלף בך נו"ן ליו"ד, ואלף וז אף לטורר היו ולא נכתבה אלא לנוכח המפרים נכלתי טנוקדים אלא יטעם הקודם לקרות הכו"ן בחירת, ואם תנוקד הכתב יש לספר אות תחון הקריאה הזאת, וכמו שנכלל ליה"ל אכתבו בספריהם נכלתי מנוקדים בית שמו"י ומקראם אבות טנוקד הוא שפ"י כלי אסף (דכ"ס נ', כ"ח) וכן כתבו בראי ומקראם הוא קד"י נלא אלף (אחמד א', י"ט), וכבר העירוני על זה נט' הוללות פייס דף ו'. ואם שמונ'י זה הוא לדעת קמח אם עכש ודעת המרים אם מואר נעטם גדול ומדי מענין יאחיו שמונ'י (הכלים ס"ט, ל"ג), ועם אדלס המצוט אבות אם כנוי לכל המעטם ט"ז מיר מולדתם והיו חשמון (יכונע ט"ז, כ"ז) ומעטם אפי אל יומן תחון אל שמונ'י (סדר עולם זוטא, ומפר א' אל טקבלים סכך נ') נראה אולר במעטם וכנכחו על זאת השמונאי ומקראם כן כל שפחתו ביה השמונאי. קריאהם אם מואר נל' נקבה כמו מדרכו כראש (יחזקאל ג' י"ח) ואלם טנוק נכבדו לכריתם ארע. להשפיקם תורחך כן נוספת האשכנזים להשפיקם נכשיל כמו להכרית את עמי אפי (דמיה כ"ג, כ"ז), ונפשת ספרים להשפיקם תורחך, נכשיל, וגם פיה תחכן כמו אפי כ' נלין אפי ומודר (איב' נ', ו'). והנה נכרנה סדורים כתוב שחורחך, ועל זה כתב אבודרסם אבות טעות ואין לוטר מתורחך נמי"ם נחמלה אלא תורחך נלא מי"ם וכן הוא נמדד דנינו סעדיה עב"ל. ולהעבירם שחפי רצונך כן נכל פ"י ובי' וכן גורם אבודרסם והוא הכנון. וכעל מע"ל נט' תרפ"ג גם נעל טעם יכודה שחון את המי"ם מן שחפי כמס אבודרסם, ונכ"כ טעם כי אבודרסם לא הסיר רק המי"ם אל שחורחך לכך וקיים את המי"ם אל טעקי, כאפי ילסם כל טעין כספרו, וכן נעטם הלשון ולהעבירם שחפי רצונך אין נכ קוסי כלל, ויסודה על הכתוב לא עברתי ששחורחך ולא שחחתי (דברים כ"ו, י"ג) רק אכזב ל' קל לל' הפעיל למאשה יולסם לשנים ששולים. ביד האלים, נראתם וככסם, חין ריע געמולט, כמו ניד זסיס, ניד שריכס (אופטים נ', י"ד), ואין לפרש יד טעם אפי סיכ כתוב בירי פלטים. וזריס, המזיס פרע לככעים, כמו זדים כליוני עד מול, שחורחך לא נמיחי (הכלים קי"ט, כ"ח) וע"כ זה הפסוק נוסדם הכנסתם. מ"ש"י נמי", בעטולר למעלה דף 37. ופנו ל' נישור, טל' ואככי נמיחי ככית (כרלשית כ"ד ל"א). וקבעו, ל' קנע נל' פול טעמו ישר ומחון נל"ס בעטמולט חיינופולט, כקונע מקום לתפלתו (כרכות ו', נ') תפלת סערך חין לה קנע (אם רלס פ' ד') טעם תורחך קנע (אבות א' ט"ז) קונע לו אפי (אם ג' ג') ומלל הימיד כקונע (פלה רלס פ' נ') וכן נחמלה ר"ח ומקי רלסי מדיסם להם קנעת. ילין כן ל' סעטנס כעקום ולי"ח אל טעקלה. ליטמן הנדול, ככ"י ים עוד תופשת כמף כן למטכס סן לעמרים וכס לאפי, כשם ששעיה

ועל־כֵּלֶם יתְּבַרַךְ וַיִּתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ הַמִּיד לְעוֹלָם וָעַד:

נְעִימָה שׁוֹמְרִים: וְקִיָּוָה לְחַיִּים מְרִיבִים לְבָרְכֵי בְרִיָּה:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ כְּלֵל וַיִּתְּלָלוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאֵמַת הָאֵרֶץ

יִשְׁמְעֵנָה וְעֲזָרְתָנוּ כְּלֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַפּוֹזֵב שְׁמֶךָ וְלִךְ אֵלֶּה לְיָדוֹת:

בְּשַׁחֲרִית, וְכַתְּמִית חֶף נְעִמָה, שׁוֹמֵר הַשֶּׁץ אוֹלָם בְּרַכּוֹ, וְשֵׁן שׁוֹמְרִים שׁוֹנוֹ כְּכִית לְכָל.

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרַה הַבְּתוּקָה עַל־
יְדֵי מִשְׁהָ עֲבָרָה הָאִמּוּרָה מִפִּי אֲתָרָן וּבְנָיו כְּבָדִים עִם קְדוּשָׁה בְּאִמּוּר.
יְבָרַךְ יי וַיִּשְׁמְרֵךְ: יֵאָר יי וַיִּפְגְּזוּ אֱלֹהֵי וַיִּתְּנֵךְ: יִשְׂא יי פְּגִיוֹ אֱלֹהֵי וַיִּשְׁם לְךָ שְׁלוֹם:

לְחַם נְסִים וְתוֹרַח בְּיָמֵים הָרַם כֵּן יִשְׂחָ עִמָּנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ שְׁלֵא וְנִסִּים כַּעַם הָרֵאשִׁית. וְחֻסְפַּת
כֹּחַ יי גַם נְעִמָה רוֹמֵם וְתַפְזֵר רַב עֲטָרָה, גַם לְשׁוֹדְכֶם מַשְׁיָרָךְ כֵּאֵל רַב עֲטָרָה אֲדִינּוּ עֲטָרָה
וְהַרְעִיטֶם וְכַתֵּב עֲלֵיכֶם אֲרָצֵי עֲרֻמְתְּכֶם עַלֵן לְחַמְרֵה נְעִמָה אֲכִיל נִקְסָה וְשֵׁן לְמוֹד נִקְסָה כְּהוֹלָס, וְכֵן גַם
לְכֵן יִדְעֵי כֵם' כִּי עַם סְלִיכּוֹת עֲגַלָּה כַּחַס אֲשֵׁן לְחַמְרֵה גַם בְּאֵמַת מִיִּיטוּבִית לְמַדֵּר נִוְסָה אֲסַלָּה קִטָּן כֵּן כַּחַס
כֵּן. לְשִׁמְסֵה נִשְׁלַם בְּרוּקָה וְכָל כֵּן יֵשֵׁ נִוְסָה עַל כְּנִסִּים אֵל מְנוּכָה קִבֵּץ תְּכִוָּה כְּעִיָן יוֹחֵן, וְכָל מִדְרֵס סִי' סִי'
תְּכִוָּה, וְכֹחַ רַק טְכוּן כְּלָרֶף תּוֹסַפַּת וּ, וְעִיָן עוֹד כְּרָן מִדָּן רַס' רַס' מִדָּן כְּרִכּוֹת שׁוֹמֵר וְכַתְּמִסַּת עֲגַלָּה
דָּף ד' ר"ס פִּתְקָה וְשׁוֹמֵר.

הַרְצֵי. הַקְטָן אֵל הַמִּי'ם כֹּחַ קִטָּן מְטוּף, וְהַלְלָה כַּחֲפֵץ קִטָּן. כְּשַׁעֲמֵר עֲלֵיהֶם רַחוּן, כַּחַס נִשְׁלַם
עֲטָרָה יְכוּדָה לֵיל לְגִרוֹם כְּשַׁעֲמֵר רַחוּן הַרְשַׁע וְשֵׁן לְגִרוֹם עֲלֵיהֶם, וְקָלִי טַעַם דְּמַחֲרִיב נִקְסָה לְהַשְׁמִיד וְכוּ',
לְכָל לְנוֹסָה עֲטָרָה עֲלִיסָה טַעַע דְּקָלִי עַל מִדְרָבִי וְחַסְתָּר, וְנִלְמַת לֵךְ עַמֵּד עֲטוֹלָם עַל חַסְתָּר כִּידוּעַ, וְשֵׁן
לְמוֹד דְּקָלִי עַל טַעַם דְּמַחֲרִיב נִקְסָה לְהַשְׁמִיד וְכוּ' אֵת כָּל הַיְכוּדִים אֲיִי כֹחַ כְּכָל לְשׁוֹן עֲבִיל וְחַסְתָּר נִבְחָתוּ
כְּכָל אֵת וְהַלְלָה וְיִי' כֵּן כִּינָן עֲגַלָּה ע"י כִּיִּים קוֹשִׁיִם עֲטוֹלָת מַעֲקָרָה, כִּי כַּשַׁמְרֵר כְּשַׁעֲמֵר עֲלֵיהֶם אֲדִינּוּ מִוִּסָּה
כָּל עַל מִדְרָבִי וְחַסְתָּר, אֵלֶּה מִוִּסָּה עַל שַׁעֲשִׁיחַ לְאֲבוֹתֵינוּ אֲלֵעֲגַלָּה, וְהַקִּירָה, עַל כְּנִסִּים אֲשִׁיחַ לְחַתְּמִינוּ כַּעֲמֵד
עֲלִיסָה (עַל לְבוֹתֵינוּ) טָוֵן פִּרְמָה כִּיִּי מִדְרָבִי וְחַסְתָּר וְכוּ' וְחַתְּמֵר כִּיִּי מִדְרָבִי וְחַסְתָּר כַּאֲשֵׁן כִּיִּירָה כִּיִּי עֲשֵׁר
שׁוֹמֵר כֵּן, וְעִי' כֵּן לְעִמּוּק עֲגַלָּה עֲלִיסָה. לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וְכוּ' אֵת ל' חַסְתָּר ג', יִי'. הַשְׁרַח עֲגַלָּה יִשְׁמֵה
ס', יִי' וְחַכְלִיס לֵי, יִי'. וְקִלְקֵלָה, לֵי נִעוֹל וְחַתוּד כָּל חוֹל' וְשִׁגְרָה כַּבְּנִינָה חַתְּקֵלְקוֹ (יִדְעִיחַ ד' כ"ד).
וְהַשְׁבִּיחַ גַּבּוֹלֵי בְּרַאשׁוֹ עֲגַלָּה יוֹאֵל ד', ד'. וְנַעֲמֵה מְדוּרִים וְהַשְׁבִּיחַ לֵי גַבּוֹלֵי וְעֻעוֹת. וְחַלּוֹ, חַסְתָּר ט', כ"ב.
וְעַל כָּלֶם וְכוּ' כַּאֲשֵׁן אֲוֵתָה נִשְׁלַם נִם' הַיְכָלָה. תְּרַסָּה אֲכַחֲדָכֶם הִיִּם, וַיִּשְׁמְרֵם תְּמִיד עֲטָרָה מְלַכּוֹ
לְעִלָּם וְעַד' וְכֵן כְּמִדְרָבִי מְסַדֵּר, חַחֵר טְכוּן יוֹמֵר ע"פ מְלִיכָה כַּלָּשׁן; וְעֻעֵדִים גִּוֹן גוֹרָם, וְעַל כָּלֶם חַתְּמֵד
וְחַתְּמוֹס כִּי יִסִּיד חַתְּמֵה וְשֵׁן נִלְמַת', נַח' יו'. הַאֵל, כַּהֵל כִּי' הַקִּירָה כַּס' אֵל הַרְבוֹב וְהַמְרַדָּם,
וְכַעַס חַקְלָל (כְּמִדְרָבִי ט"ו, ט"ו) כַּכְּמֵר (אֵל יי, כ"ה) הַקִּירָה (יִוֵּאֵל א', ל') הִיִּם, הִיִּדְדוֹן. כַּכְּמֵר (חַכְלִיס
קִירָה, כ"ו). וְהַפִּירָה חַתְּמֵה אֵל אֲשִׁיחַ יִשׁוּמְתוֹ. נַחַה, ל' חַלְמֵים כֹּחַ וְכָל' חַקְרָה נַחַה כְּעוֹ וְשַׁרְחָךְ
כְּעוֹ, אֵר א' יי) אֵל יֵחֵר כְּעוֹ כִּי לֵךְ יִשְׁמֵה (יִדְעִיחַ יי, ו').

אֵרֵא בְּרַכּוֹ, נִוְסַתָּ וּ אַע: כְּרַכַּת כְּהִיִּים, וְאִינְט כְּכָל יִי' כְּרַכּוֹת אֵל חַסְלָה אֵלֶּה נִתְקַבֵּה לְאֵץ
יִשְׁמְרֵכֶם כַּמֵּד כִּיִּיחַת כְּמִים וְכַעַס כָּל כֵּן וְח' וְעַם אֲשֵׁר שׁוֹמְרִים כְּרַכַּת כְּהִיִּים וְעִירָה, וְכֵן כַּחַס אֲשֵׁן יִדְעֵי ח'ל
אֲדִינְסָה סִי' עוֹלִים לְדוּכֵן כָּל יוֹסֵי־אֲכַנְגֵד אֵת אֲנוֹ חוֹמְרִים כְּרַכַּת כְּהִיִּים וְעִירָה, וְכֵן כַּחַס אֲשֵׁן יִדְעֵי ח'ל
חַסְתָּר לְיִסִּיד לְמוֹד כְּרַכַּת כְּמִים חַתְּמֵתוֹ כִּי כַּכְּמֵר נִתְקַבֵּה כַּמֵּד נַחֲשִׁיחַת כְּמִים אֲדִינְסָה אֵלֶּה נְעִמָה, וְשׁוֹמְרֵה
כַּאֲץ. אֵתֵה תְּכִוָּה מִיִּיחַרָה נַח' ט"ו' מְסַלְכּוֹת חַסְלָה וְכַתְּמֵן א' לְנוֹסָה כְּרַכּוֹת חַתְּמֵלָה. בְּבִרְכַּה הַחַשְׁלֵשֶׁת,
ר'ל כְּרַכַּת הַכּוֹלָלָה אֵלֶּה כְּרַכּוֹת, דְּזַמְנָה וְכַעַסֵּה (חַסְלָה ד', יי') מִוִּסָּה אֵל אֲשֵׁר טוֹסִים, כִּי כֵן אֲשֵׁר
מְטוּקִים אֵל כַּכְּכֵן אֵלֶּה מְטוּקִים: כֵּן לְכִיּוֹת כָּל חַסְדַּת מְטוּסָה לְפָנֵינוּ וְלְאֲשֵׁרֵינוּ וְכָל חַסְדַּת כְּרַכַּת מִיִּיחַרָה. עַם
קְדוּשָׁה, וְל' אֲכַחֲדָכֶם, כַּחַס כִּיִּי קָטָיִי אֲשֵׁן לְמוֹד כְּרַכַּת עַם קְדוּשָׁה כִּי אֲדִינְסָה כַּכְּמֵר יִשְׂרָאֵל אֵלֶּה כַּכְּמֵר ה'
כְּעוֹ אֲשֵׁן לְמוֹד כְּכִיִּי יִשְׂרָאֵל. אֵלֶּה כְּכִיִּי ה', גַם אֲשֵׁן לְמוֹד כְּרַכַּת עַם קְדוּשָׁה כִּי אֲדִינְסָה כְּרַכּוֹת עַם וְכַעַד
וְהַכְּמֵר וְכַעַס, אֵלֶּה הַכּוֹן לְמוֹד כְּרַכַּת דִּים קְדוּשָׁה, וְנַחֲמֵה לֵי יִוֵּאֵל לְמוֹד כְּכִיִּים עַם קְדוּשָׁה. כְּמִדְרָבִי
כְּדוּי יִי'כֵן וְכֵן אֲרַח עַם קְדוּשָׁה (יִוֵּעַל עֲגַלָּה כ'). וְכֵן אֵת כַּחַס כְּמִדְרָבִי רַב עֲטָרָה וְכֵן מְעִידָה טְכִיל.
וְכֵן כִּי כְּמִדְרָבִי הַשְׁמַרְדִּים נִוְסָף לְכַרַּת כְּכִיִּים גַם-הַמְטוּק וְאֲשֵׁר אֵת אֲשֵׁר עַל לְבֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי
אֲכַרְכִּם. וְכֹחַ ע"פ נִוְסָה רַב עֲטָרָה וְכִיִּי מְעִידָה וְסַרְעִיט, גַם כְּרוּקָה נִם' יֵשֵׁ מְסַר אֲשֵׁן טְכוּן (וְשִׁמְסֵה
כִּי מְסַרְדִּים טָוֵן חַתְּמֵה), אֵלֶּה אֲשֵׁן כַּחַס כְּכִיִּי אֵלֶּה יִתְּבָן לְמוֹד מְטוּק אֵת כִּי ל' נִוְסָה אֵת לְכַכְּמֵר
וְלֵא לֵי כְּרַכַּת, אֵלֶּה חַפֵּץ לְכִיִּים לֵךְ אֵלֶּה יִשְׁמֵר אֵיִם אֵלֶּה, דְּזַמְנָה לְדוּסָה.

במנוחה ובנתיבות שלום רב:

באריה, ובנתיבות סף במנוחה, אומרים שים שלום:

שִׁים שְׁלוֹם מוֹכָה וּבְרָכָה חַן וְחֶסֶד
וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.
בְּרַבְּנוּ אֲבִינּוּ בְּלִבּוֹ בְּאַחַד בְּאוּר פְּנִיךָ.
כִּי בְּיָמֶיךָ פְּנִיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
הַזֹּרֵת חַיִּים וְאַתְּבַרְתָּ חֶסֶד וְצַדִּיקָה
וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵצָה בְּשִׁלּוֹמְךָ.

שים שלום, בעגלה דף י"ט, מה ראוי לומר שים שלום אחר נכמת כהנים, דכתיב וטעו את בני ישראל וטעו את בני ישראל וטעו את בני ישראל (תהלים כ"ט).
 ויש כהן ו' דברים, שלום, מוכה, נכמה, חן, חסד, רחמים, כנגד ו' דברים שנכמת כהנים. ועוד כהן ששין ככה"ל, יש שלום כנגד ויחס לך שלום, נכמתו אבינו כנגד ינכרך, נאור פניך כנגד יאר כ' פניו (טעם טעם).
 ויש נכמת זו כ"ג תבות כנגד כ"ג אותיות איז נפסקים יא"ש כ' פניו וכו' וטעו את שמי על וכו' ונגד כ"ג תבות אנטומור ס"ו למנחה נתיבות. "אברה", שם דבר כמו לעשות מוכה (כעדרר כ"ד, י"ג) נל"א גוטע, וכן ביטלה ויבא למליטה למוכה, ויפדו מוכה נל' נקמט יולא טוב נל' זכר כדי שלא נטעה להחליטו כחולד אל שלום. באור פניך ע"פ יאר כ' פניו אליך. כי באור פניך, כן כנוספת הכמות ע"פ כ' נאור פניך ילכו (תהלים פ"ט, ע"ד) ולא במאור פניך (אכן ירמי). חורח חיים ע"פ כ' כי פיה פייך (טל"ד י"ג) פן חיים פיה (שם ג', י"ט). אהבת חסד, טיבה ו', ח'. והספרדים אומרים ע"פ סדר סעדיה ורז עשרת ורענ"ט, "תורה וחיים אכנה וחסד". וטוב בעיניך, כלומר ויביא טוב נעניך לנך וכו'. שעה פלה תלמודית ותקורה נל' פרטית וטעם בעברית רע, וח"ל כהמטעו כהן כרוב המקומות לכמות על פלה אחד טכ"ד חלקים אל יום שלם, נל"א אנטומור. ונסדורי ספרדים כנוספת, לנך את עטך יאעל נרז עח ואלום".
 כ"א"י המברך את עמו וכו' ע"פ תהלים כ"ט, י'. והנה כהמיטה הושת אינה נכמת להקדושים, אבל כהמיטה הקדושים פיה אלנו אומרים נתי"ת כ"א"י עושה השלום, כנראה עמדת ויקרא רבה פ' ט' וטע' דרך ארץ ווטא סוף פרק בשלום, חותמים' אלום נק"ל פורס סוכת אלום, סוממים' אלום נחפלה עושה שלום כ"ל וכן במאמר העדרש אטינאל' נאל כלכות גדולות פרק כ' מעלכות נכמות כהן נכס עדרש ירושלמי. ובעל סדוקה נט' א"ו כהן עדרש ייכלו גם נילקוט אטולל רעו פ' ח"ל אשכח תפלת סכס עטין אטנה עכרה, רע"ה קרני נכ' בעד בנן אברך, כ' טעית ומסיח פזיה החמים, אינן קדוש כהן האל הקדוש, כי אל רעות כ' חנון הרעה, וכבליים פירו חיל הרופה בחשובה, עורר אלול ויעל חנון המברכה לסלוח, אטמי ביטותך גואל ישראל, עוקם טעפר דל רופא חולי, אטמיס נלחם מברך השנים, רגלי חסדיו יטור סקבץ נרדח עמו ישראל, כ' ידיו אפסי ארץ אהוב צדקה ומשפט, ומצייס כשך ידמו סכניע חיים, קתה גנולים חתים קבטתה לעדיקים, וירם קרן מציחו אלהי דוד ובונה ירושלים, פיו לור כלהינו שומע חפלה, אל חרבו חדרנו גנוכס שאחך לברך ביראה נעבור, ילא עתק טעיסס הטוב ששך ולך נאה להודות, ויהן עח לעלכו עושה השלום, כרי י"ט נכמות עכ"ל וכן יולא גם טעם' סוסרים פ' י' נכמו אכסי טענד ופכסי טורח לומר טרימת אטע אחר עושה השלום נג' תפלות אל י"ט עכ"ל, וכן גם נוספת ככוזי בעמ"ל ג' פ' י"ט, וכן גורם רכ עמרים נעדות סטור סוף פ' קכ"ו וס' קכ"ג. כרי נדרש עכל האטור כי חמיסה הקדושים כיה נל"י עואכ כלום וכפחיס אפ"כ לתפלת ר"ה וי"כ יציימי בתאכנה, ותקנו לומר לאר יטות סכס כהמיטה כסדרך את עמו.

שלום רב ע"פ תהלים קי"ט, קס"ב, וקכ"ב, כ'. ואומרים כנוספת הולת תפלת פרטית ונתיבה אין נתיבות כפים, וכאשרית וטוקף גם במנוחה אל תענית אכוא רפוי לנתיבות כפים אומרים שים שלום, כי אחר נכמת כהנים לעולם שים שלום כדלית' באוטס דף ל"ט, כ' ונעדרכ רבה דף רע"ד, ז'. ומה אנוסים לומר שים שלום במנוחה אל אנת זאל י"כ אטין כהס נתיבות כפים הוה בעצור שקרלו בתורה וזאים שלום כחוב כי נאור פניך. נתת לנו מורח חיים, אך כוכ כהנכמים אונים, ורלח. בכות מייטווי. לכוחת תפלה סטן פ' ולקוטי עדרס דף י"ג, פ' וטעם טעם פ' קע"ו. ולי טוכס סערד אין להס כלל כנוספת אל שלום רב, ואומרים חמיד שים שלום, וכן לא נמלאס שלום רב לא נסדור רב. עערס ולס כרעכ"ס; ולכסך למכנג אטינן אומרים חמיד אלום רב ולא שים שלום. ויש כנוספת זו ל"ג. תבות כנגד ל"ג תבות איז פן ונמו אכסי לך (תהלים ל', ו') עד סוף סטמזור.

תפלת שחרית

קבלת תענית.

אמר שמואל, כל תענית שלא קטא עליו עבדו יום לאו שמיכה תענית (תענית י"ב). וע"כ יחיד שרובם להתענות יאמר זה בתפלת הטענה אלפני יום התענית קודם יהיו לרצון:

ועיר חוץ מקרגען הענייה חוץ זיק כיאמא ומגט ריעועו רבון לו סנחה פקח יהיו לרצון.

רבון העולמים. הרי אני לפניך בתענית נדרבה למסחר (ואם נדעמו שלם להשלים את מעבדו יוסף ויחזר עד חצי היום. מ צד אחריו הסלח פנתח). יהי רצון לפניך יי אלהי ואחי אבותי. שתקבלני באהבה ובכרצון. ותבא לפניך תפילתי. ותענה עתירתי ברחמיך הרבים. כי אתה שומע תפלת כל צפחה: יהיו לרצון וכו'.

כעתענה ביום תעניתו נתפלת סנחה קודם יהיו לרצון יאמר רבון זה (גמלה נכרות יז').

תת טמג רעג הענייה לו סנחה ומגט ומן ריעועו רבון פקח יהיו לרצון.

רבון העולמים. גלוי וידוע לפניך. בזמן שגית המקדש קיים אדם חוטא מקריב קרבן ואין מקריבים ספגו אלא חלבו ודמיו. ואתה ברחמיך הרבים סכפר. ועקשו לשבתי בתענית ונתמעט חלבי ודמיו. יהי רצון לפניך שיהי חלבי ודמיו שנתמעט היום כאלו הקרבתי לפניך על-גב הפוקח ותרגיני: יהיו לרצון וכו'.

חזר תפלת טענה עשרים י"ז סופרים שלו הספיקים:

שיר לפעולות אשאי עיני אלהיהם מאין יבא עזרי: עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ: ואור צדיקים באור נגה הילך ואור ערנבון היום: ואני תפילתי לה יהוה עת רצון אלהים ברבחסדה ענגי באמת ישעיה: הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל: הנה עין יהוה אלהיך למיחלים לחסדו: חוד ותדר לפניו עז ותדרו במקמו: כי עמך הסליחה למען תנא: תעון ורחם יהוה ארך אפים וגדל חסד: באור פני מלך הים ורצוני בעב מלקוש: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים: אשרי העם ידעי תרועה יהוה באורשקתה יהלכון: בשמן הפוב עלהראש ירד עלהגוקן וקן אהרן שירד עלרשי מדותיו:

עצרת הדברות, וז' בו ע"כ אותיות כנגד סס אל ע"כ. וכחכ בעל תפלות ה' אכוונת אטירת פסוק זה שיהי רצון שערנו המלות בכל ענין וענין ואלא תלדנו להסס אום תואר שלם כראוי ואלא נקאנו נקאס נענעת נעלמס ולא תתענו סתיטכ אלס כפי אראוי לה ואלס כיוונס אלס כראוי לכיון. עושה שלום, ל' אייוב כ"ה, כ'. וכבי"י מלאתי כחן בעקום ענאס אלוס נוססס עלטיית וכך לאונס שלום בשמאלי ושלום בימיני. ושלום על כל ישראל חשים; ועל זאת כתב ספרדכי נפ' אין עומדן ס' קב"ח כותבנו רבים לוטר אלוס כעמלי שלום ניטיני, ותי סתסכר לל קנלתי כן, כי גנו כעס אבתו סטסוריס (רלנוו לוטר כעטרס יועס דף כ"ג, ע"ג) כותן שלום לסעללו וכו', וסבוריס אגריך לוטר כוכ הלצון, וליתא, דנותן שלום כבי סירצו כיאטר עווס אלוס עטתסוס לסעללו וכסכוס חוסר יעסס אלוס עליו עטתסוס ליטיני, וססייס על כל ישראל וכותבנו לסכחות לפניסס כעכד סנפטר סרכו, תדע שס כסנכ סוף י"ח ססוף הקדיס אל סתפלות עכ"ל וכן כתבו ככל בו כיון סתפלה וסטר ס' קכ"ג. וסנכ לריך עיון כנוססס או אס נתקכ סעקיס לסוף סתפלה או לסוף הקדיס, וסחרי אקדיס אטר ככר יהא שלסס וכו' אטר עתפללים ככ על כאלוס נרסס סעק תקנת עווס אלוס לתפלה סוף וכן נרסס ג"כ סוכוכ ס' תרועס עטר רל"ס אטר סס עווס אלוס לכלותא, סנכס קסס לפי זס סוף לאונו ואטרס אמן אלוס יתכן רק לקדיס, ולא לסענכ עשרה כי לפי יאטר סתפלה כעד עלטו לענות אטן (וסעעס סוכס על זוט סנכנת קורר של"ס דף כ"ה, כ' עעס תלוי כעטיס הוף). וע"כ מרסס ככון כי תנת ואטרס לפ סיסס כנוסס עווס אלוס לתפלה, דק לאטר הקדיס סוסיסו תכס וז וכעו אככל כנות הקדיס ססוף זס סרו זס ס', וספוסריס כס אלו ככדילו וכתבו סס"כ וסטרס אטן ככל עקוס. ונלסנת כס' רכ עטרס גס כרעכ"ס לא כטכל אלוס אמן כלכד כן סחרי סתפלה כן סחרי הקדיס ולא תנת ואטרס. וערבה לה', סללכי ג', ד'. ונדלס על סקדכנות כויקדס רכס ס' ז', וסתפלה סוף כעקוס קרכו, וע"כ סופריס פסוק זה אטר סתפלה.

תפלת שחרית

יושב בכתר עליון בצל שדי יתלתן.
 יסד ארץ על סכנייה כל תמוט שלם ועד.
 יסח נוף משרש כל הארץ זה ציון יוכתי צמון קרית מלך רב.
 יתתי כחתי סלע בסחר המדרגה.
 ה' יגמור בעזי ה' הסדך לעולם מעשה ידך אל תרף.
 יברכנו אלהים וירא אותנו כל אפסי ארץ
 יעגך ה' ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב.
 י"י אדני עז ישועתי סכותה לראשי ביום נשק.
 יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם.
 ה' לי בעוזי ואני אראה בשונאי.
 יירא מל' כל הארץ סמנו יגורו כל יושבי תבל.
 ישיחו בי יושבי שער ונגינות שחתי שכר.
 כי לא ידעו ה' עמו ונחלתו לא יעזבו.
 לה' הישרעה על עמך ברכתך מלח.
 לולי תורתך שעשועי או אבדותי בעוני.
 מי זה האיש ירא ה' יורנו בדרך יבוחר.
 מי יתן מציון ישועת ישראל בשבוע ה' שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל.
 מה אהבתי תורתך כל היום היא שיהתי.
 מה רב טובך אשר צמנת ליראיך פעלת לחסידים בך נגד בני אדם.
 משיבי עקרת הבית אם חכמים שמונה הללויה.
 מה דרך מודו היפה בנשים מה דרך מודו שככה השוכנתנו.
 נחלתי עוזתיך לעולם כי ששון לבי הנח.
 נהר סלגיו ישמחו עיר אלהים קדוש משכני פליון.
 נהשכתי עם יודי בוד הייתי כגבר אין איל.
 נזכרת פי רצה נא ה' ומשפטיך למדני.
 סעפים שגאתי תורתך אהבתי.
 סובו ציון והקיפוה ספרו מגדליה.
 על דעתך כי לא ארשע ואין מידך מציל.
 עזי חסרת יה ויהי לי לישועה.
 עושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר.
 פלס ומאזני משפט לה' מעשהו כל אבני כים.
 פתחו לי שערי צדק אבוא כם אודח יה.
 פן יסרוף כאריה נפשי פורק ואין מציל.
 פנית לפניו ותשרש שרשיה ותמלא ארץ.
 צד ומצוק מצאוני מצותיך שעשועי.
 צדקתך כהרדי אל משפטיך תואם רבה אדם ובהמת תושבי ה'.
 קפתי אני לפתוח להודי ידי נשפו מור עובר על כפות המנעול.
 ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצוא חשבון.
 רגזו ואל תחטאו אמרו כלבכם על משכבכם ודמנו סלה
 ראו עתה כי אני אני הוא ואין אחרים עמדי אני אמית ואחיזה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל.
 שלום רב לאהבי תורתך ואין למי מכשיל.
 שברתי לישועתך ה' ומצותיך עשיתי.
 שימר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשכחה.
 שבה ירושלים את ה' הללי אלהיך ציון.
 שפת אמת תכח לעד ועד ארגיפה לשון שקר.
 תן לחם כפעלם וברוע מעלליהם כמעשה ירחם תן לחם השב גמולם להם.
 תערוך לפני שלחן נגד צורדי דעתת בשמן ראשי כוסי רחיה.

יתגן. יתגן.
 יוכבד.
 יום טוב.
 יונה.
 יוסף.
 יעקב.
 יעקב.
 יצחק.
 ירחם.
 ישי.
 ישראל.
 יששכר.
 כלב.
 לאה.
 לוי.
 מאיר.
 מיכאל.
 מרדכי.
 מנחם. מרים. משולם.
 משה. מנשה.
 מתתיהו.
 נחמיה.
 נחמן. נתן.
 נתנאל.
 נפתלי.
 סיני.
 סעריה.
 עזריאל.
 עקיבה.
 עזר.
 פינחס.
 פתחיה.
 פלטיאל.
 פריץ.
 צבי.
 צפורה.
 קרינדל. קרימל.
 ראובן.
 רבקה. רימכה.
 רחל. רפאל.
 שאול. שמואל.
 שכתי.
 שלמה. שמתה.
 שמעיה. שמריה.
 שרה.
 שמעון.
 שניאור.
 תנחום.
 תרצה.

תפלת הבינונו.

כצטת דמסק, כגון אהו כדךך לו נמקום שטרוד ויירל זיפסיקוהו, או מי אסול חולב וזין בו כח למארךך כמפלכ או מי אפין דעתו מיואבה עליו ולא יוכל להתפלל בכוונת תפלת ארוכה, או שצטת עונרת לו, סול יתפלל תפלת הבינונו, ומועד ג' נרכות ראזונות אל שטת עזרת וספ"כ חומר הבינונו וגו' ומועד רצח וכו' ומסיים ג' נרכות אחרונות. וכדךך למטרט עמועד, וכצטיע לכיתו או שידוס לו ספ"כ והתייבבה דעתו זין כדךך לפזור ולהתפלל. וזינו מתפלל הכינוו נישות כגשמים, ולא כמ"ט ומי"ט. סעועלים שמוזין מלמכס אלל בעל הכיה אס נתן לכס אכר חוק טסעודתן כצמקפיד עליכון, מתפללים סבינו. וזו כנוסחא, ארני שפתי וגו' בא"י אר"א וכו' עד האל הקדוש, וספ"כ:

הבינונו יי אלונו לךעת הרקיה. ומול ארת לךבנו ליראתה.
ותסלח לנו להזות גאולים. ורחקנו מפכאוב. ודשנונו בגאורת ארצה.
ונספוזתינו מארבע כנסות הארץ תקבץ. ותתועים על דעתה. ישקמו
ועל הרשעים תגיה ידה. וישקמו צדיקים כבגין עידה וכתקונו היכלה
ובצמיתת קרן לדוד עקדה ובעריבת גר לךדישי משיחה. טרם נקרא
אתה תענה. כדךך אתה יי, שומע תפלה: רצח וכו'.

כעכלך נמקום גדודי סיות או למסיס מתפלל תפלת קלסס זו:

צרכי עמך ישראל מרבים ותעתם קצרה. יהי רצון לך
יי אלונו ואלו אבותינו שתתן לך לאחד ואחד כדךך פדנסתו ולך
נגיה ונגיה כי מחסרהו והשוב בעיניך עשה. כדךך אתה יי, שומע
תפלה:

וזין כדךך לב' נרכות ראזונות ולא לב' אחרונות. וככאל לכיתו חוזר ומתפלל שמוס עזרת כדלוי.

כצמיתת אל ר"ח הצובה ודד"ס לוערים הלל פת תפלת י"ט. (מתעלכו כמדד ר"ס).

מן ר"ח הצובה חוכי חול המועד ויירד נמך שמונה עשרה רמ: הלל געסטרקבען. (גייעהע פקר מוסף ר"ת).

הבינונו, זו סיל פ עיין י"ט (נרכות דף כ"ט), כילד ? ג' נרכות ראזונות אלמות, וספ"כ הבינונו כמד סוסת סוכן, ומול כמד. כשיכנו, ותסלח כמד סלס, להזוח באולים כנגד רלס כענינו, ורחקנו ממכאוב כמד רעסו, דשנונו כמד נדך, ותפוזוזינו כנגד תקע, והתועים כנגד סזיכה, ועל הרשעים כנגד למלשינים, ושמונה, כנגד על כלדיקים, כבגין עידך ולידזלס, ובצמידות כנגד פת למע, טרם נקרא כנגד סעע קולנו, וספ"כ ג' נרכות סלסיות אלמות. ונידזלמי דנרכות ס' ד' כטלס טוספס אסרת כנרכס זו וסס לזוכס, ככינוו ס' סלסינו, ולסס תאוספס, סלס לנו גוללנו, ורעס סליינו, כדךך אכנוו כטללי ככה, כי פסחריס אסס תקבן, והתועים עליך לשטת, ועל כרעמיס תש ידך ויאעוו כל סומיס כך ככני עידך ותדווס כית מקדךך, טרס נקלס וססס תענה, כס"י ז"ת". וכמספס סלסל לס כטלס טעין נרכות סת למס וכצטת סירזלמי אכר לפיס זין סת למס כרכס כספי מלכס וכעכולר למעלס דף 97. דשנונו ל' דכח כטן רלסי (תסלס כ"ג, ס'). בגאוח, ל' כס כעו כנלסות דלס (סס כ"ג, ס'). מארבע כנסות הארץ תקבץ, כן כנוספס כלספי וככל בו וכן סעתיק ר"ס סירלס כנכניו וכן סול כולר סדס על נרכות ככסין דף ע"ד וכל"ל, וסער' קולר לזון. על דעתך ישפטו, סירוזו סססו, כחומיסיס ישטוו על דעתך ולס על דעת ארס, כי כלדס ירלס לטיסיס ספ"כ טקסטו לפעמיס כססס עול, לכן סתס יודע סחאכות תדין סת כחומיסיס ולס פכסנו. ורלס עוד כסירוב ר' יוכס על סר"ף וסכסס סולר ס"ס ס' ק". תגיה ידך, ליטרס, על סניף סת ידי עליסיס (וכדי' כ' ג'). ובצמידות קרן וכו' ע"ס תסלס קל"כ, י"ו. וכן נס כלזון בתפלת ר"ס. וכרענ"ס כוסיק ובעריבת גר לכך ישי' משיחה, וכן כלספי ותסוד רכ עטריס, וסס סול בתפלת ר"ס. טרם נקרא ע"ס יאטיס ס"ס, כ"ד.

צרכי עמך, נרכות כ"ט, כ'. ודעתם אל ירלל קצרה, וזיכס יודעים למרט לרכיכס.

תפלת שחרית

בעשי'ה לומרים אבינו מלכנו אשר תפלת י'ם הן באחרית הן במנחה, הן עתה אל עזר זכנו אליו לומרים.
חן רעו ע'ה לו מקרענו ויח לו בנחה ויוד נמך שבעה עשרה דמו אבינו מלכנו געבענטע.

אָבינו מַלְכֵנוּ הַמָּאֲנֵי לְפָנֶיךָ:

אָבינו מַלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מִלְךְ אֶלָּא אַתָּה:

אָבינו מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ:

אָבינו מַלְכֵנוּ חַדֵּשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:

אָבינו מַלְכֵנוּ בְּפֶלַל מַעֲלֵינוּ כְּלִיגוֹרוֹת קָשׁוֹת:

אָבינו מַלְכֵנוּ בְּפֶלַל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:

אָבינו מַלְכֵנוּ הַפֶּר עֲצַת אֲיֹבֵינוּ:

אָבינו מַלְכֵנוּ פִּלְהַ כְּלִצָּר וּמִשְׂטֵמֵי מַעֲלֵינוּ:

י' אָבִינוּ מַלְכֵנוּ סָתַם פִּיֹת מִשְׂטֵינֵינוּ וּמִקְטֵרֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ פִּלְהַ דְּבָר וְחָרֵב וְרָעַב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית מִכְּנֵי בְרִיתֶךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מְנַע מִגְּפָה מִבְּחִלְתֶּךָ:

אבית מלכנו, עוקר תפלה זו נעלה בעטר' תשנית כ"ב, נ', טעמה נר' אליעזר אירד לפני התנח
ואשר כ"ד נרכות ולא נענה, יוד ר' עקיבה אחריו ואמר, "אבינו מלכנו אבינו אלה, אבינו מלכנו אין לנו
מלך אלא אלה, אבינו מלכנו סטוט לפניך, אבינו מלכנו רחם עלינו, אבינו מלכנו עשה עמנו למען אשך",
ועוד נענה וירדו נאמיים (כפי גרסת רמב"ם עין יעקב). ועל יסוד סגס הרחיבו הסכמים תפלה זו ותקנתה
לשערה נר"ב וימי התאבוב, וכן כתב הסוד פ"ס פ' מר"ה ח"ל כפאכנה נובגים לומר בעי'ת סך ועשר
אשר מיום שזנה פארה אבינו מלכנו על סדר חלפתו ביהו וכן כתב רב עמרם עכ"ל גרסה נס' תניא
סגן ע"ד. ויהיו תפלה זאת פד נרכות שזנה פארה, בילד? אין לנו מלך כנגד אלה, וזו כי עשר פד
גמרות, עשה עמנו למען אשך כנגד קדושה, סגנו כנגד אלה חונן, הסודינו כנגד הבינו, מלח ועטל כנגד סלח
לנו, כמסר גאולה כנגד גאולת, אלה רפואה כנגד רפואה, חסד עלינו פד כרך עלינו, חסד קרן יאראל פד
תקן, נעל מעלינו כנגד הכנה, כלה כל לר כנגד לעלויים, עסק כרעיק כנגד על סכדיקים, חסד קרן
פאיק כנגד ולירזוליס, סלחם לנו כנגד אלה חסד, שטע קולנו כנגד שטע, קבל כרעיקים כנגד עבודה, כהכנו
נס' חיים כנגד הודלה, מל אל תשינו כנגד כרעה אסרוכה (וכן כעטת כרחו זה ססוף לסגס ססרדיים),
כנגד עשה למען אשך וכו' אומרים כלפי כלור הקנו הסודים אל עשה למען וכו'. זה גם כעטם לפה
אין אומרים אבינו מלכנו כבנת כי ים בו עיין שזנה פארה אל פול. והנה כעין כוספלות הסודים שכתפלה
זו וסדרן זה על זה ים אזי רב כסדודים וכעטגים סאנים, וכל כרעה כעו שזלחתים כסדודים וכתני
יד סך כולם נר", וטעם כרעו להם כני ססדר כ"ע כרעיקים, וכני אככנו תפשו להם ל"ס כרעיקים, וכני פולין
ע"ד, וכנרלה לעשה כנאורם. אין לנו מלך, לאון כרחו זה כל גם כנעטת. אָלָּא עלם חלמודית וכל' הכקדש
כי אם כעקוטת. עשה עמנו ע"ס ירעיה י"ד, ו'. שנה טובה, אשר כרחו זה כוסף כב"י אשך, "א"ם חרש
עלינו גורח טובות" וטעם גם כס' רב עמרם, וכל גם כעפחור רועל רק גסס גורם, ככורות טובות".
קשות, כב"י אשך קשות ורעות וכן כסדוד ססרדיים. ככל כחשבות, כב"י אשך גורם זל"ל כחשבות,
וכנסתל כלפי כלור כטייטת לו. כלה ל' טייטת, וע"ס תכלים ע"ס, י"ג. אָר, כורד כעו כעכר י',
ע'. וכשטין סאורים עלינו שטע ותלזינות; וכל ירעתי לטה אשךו כספעיל אלה נעלל כעקדש וכל
יסדו ורופו כל' ככתוב תכלים ע"ס י"ג. וכני עככ פולין כוספיים אשר זה לומר עוד, "א"ם כחזום
פיוח כשטייניו וקסטרניו", ועלת פקטרניו ל' ח"ל ועטעה כעלפדים כוסס עלינו כל"ל חקלוקטער.
וכשודית, כב"י וכשודית ועון וכסוד וככפה, וכסדודי כסדר וכשודית וככפה; והכנון אשך לומר וככפה כי
לזה יסדר כרח כעני עלעו, וכן אינו כסדוד רב עמרם. כעו ככפה, כסדודים כ"י כנסתל זי"ד עטפה,

* כרך עככ פולין אערדען חוץ ריע קליינער גערקטען א"ם גענוגט.
** כרך עככ פולין אערדען ריע א"ם פון היער חן כ"י א"ם חרי השעה חן פאקטענער פירטק.
גענוגט: א"ם כעו ... סלח וסחל ... כרהוועכר ... כזק כרחימך ... החורט ... שלח רפואה ...

אָבִינוּ מִלְּבָנוּ שְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְחֹלֵי עַמֶּךָ:

אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְּבָנוּ סֶלַח וּמַחֲל לְכָל־עוֹנוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מַחֲהַ וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנְּגֵד עֵינֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְּבָנוּ קַרַע רֹזַע גְּזֹר דִּינָנוּ:

אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מַחֲק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל־שְׂמֵרֵי חַוֹּתֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְּבָנוּ זְכוֹר כִּי עַפְר אָנָּחֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְּבָנוּ זְבָרְנוּ בְּזָכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְּבָנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:

אָבִינוּ מִלְּבָנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר זְכִיּוֹר:

אָבִינוּ מִלְּבָנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרָגְסָה וּכְלָפְלָה:

אָבִינוּ מִלְּבָנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיִּשְׁעָה:

וּלְיָנוּ כִּכּוּן כִּי כִּשְׁעַת טַעֲמָה עֲלִידָת כְּטַפְסָה אֲבָרָה פַּעֲמָה (כַּעֲדָרָה יוֹ, טו') וְלִנְחָנוּ מַחֲפָלִים זִמְנָעֵנֶה פַּעֲמָה
 אֶלָּה תְּנוּסָה כִּלְלֵ. הַחֲזִירֵנוּ בַּחֲשׁוּבָה, אֶסְרֵר מֵרוּן זֶה נֶלֶךְ נִכְ"ל אֶחָד הַמֵּרוֹן אִמֵּם גְּזוּר עֲלֵינוּ חַיִּים טוֹבִים.
 סֶלַח וּמַחֲל נִכְרַסָּה כִּי גַם כַּסְדוּרֵי מַסְרֵד כְּנוֹסֵמָה כֶּסֶף, "מַחֲל וּסְלַח" אֶטְנֵם גְּרַמְתֵּנוּ הַכּוֹסָה כִּי כֵן גַּם כַּעֲמָה
 עֲרֵבָה כִּלְלֵ וּמִסְכֵּב מִטַּל וְכֵן הוּא כַּסְדוּר רַע"ו גַּם כַּמְסוּדָר רֹזַעַל וְכֵן נִכְ"ל רַב עַמְרָם. פִּשְׁעֵינוּ מַגְדָּר, כֵּן כַּסְדוּר
 רַע"ה וּבְכָל כִּי אֶרְאֵתִי וְכֵן כַּסְדוּרֵי מַסְרֵד גַּם נִכְ"ל רַב עַמְרָם, וְעִבְרָה מֵהַ סִּנְקֵלָה דְּפוֹסִים פִּשְׁעֵינוּ הַמֵּמַחֲמֵנוּ
 מַגְדָּר מֵרַסָּה חוֹסֵמָה אֶסְרִיסוּ עֲטָם יִשְׁעֵיהֶם מִרַע, כִּכְ"ל. מַחֲק, לִי הַסֵּרָה כִּלְ"ל עֲמָה כַּעֲמָה כַּעֲמָה דָּף עִבְרָה וְהַמְסוּקוּ
 וְהַמְסוּחָבוּ, וְכֵן וְהַמְסָה אֶל מִי (כַּעֲדָרָה כו', כ"ג) תִּלְ"ם וַיִּשְׁמֹק. וְדַע כִּי כַּסְדוּר רַע"ו נִקְוֵד PPT וּבְכֵן עִבְרָה טַה
 אֶבְחָתִי כַּסְדוּר כִּלְלֵ לֵט אֶלְיָנוּ (דף 90), וְהַקְרִיאָה מֵהַמְגִלָּה הִיא קְחוּחַ כְּחוֹלֵם, וְהַכַּסְתִּיהִי כִּי יֵשׁ מִסְךָ לֵט
 כַּעֲמָה אֶעֱמָלָה לֹא יִמְחָק (כִּכְ"ל דף פ"ה, כ') בּוֹיָו אֶחָדִי מִיָּה אֶבּוֹל מִעַן לִתְנוּעָה כְּחוֹלֵם, וַיְהִיהֵ כַּמִּוֶּךְ
 כַּעֲמָתִים אֶעֱמָלָה גַם כַּמְסוּרָה כְּחוֹלֵם עַל דֶּרֶךְ יוֹלָט מִן הַכִּלְל כַּעֲמָה אֶעֱמָ. יִנְחָם. אֶחָזוּ. שִׁשְׁרִי, לִי טַעֲמָה וְעַמְמו
 כַּתֵּב וּמַסְרָה, כַּעֲמָה כַּמְסָר וּבַמַּסְרֵר (רַסָּה קְחוּזִין) אֶמְרִי טוֹב (כִּכְ"ל י"ב, כ') אֶמְרִי חֲלִילָה וְאֶמְרִי כַּרְוִין (אֶס דף כ')
 וְנִקְוֵד "שִׁבְרִי כַּרְוֵב מַסְרִים גַּם כַּסְדוּר רַע"ו וְהוּא כַּעֲמָקֵל דְּבִשׁ וְדָשִׁי. וְכַסְדוּר רַע"ה גַּם כִּכְ"ל נִקְוֵד "שִׁבְרִי וְגַם
 הוּא יִמְכֵן וְזוֹ הוּא כַּעֲמָקֵל אֶמְרִי אֶמְרִיהִי. קְטֵב קְטֵבִי. זְכוֹר כִּי עַפְרָה עֲטָם תַּכְלִים ק"ג, י"ד. וְעַל אֶת נִקְוֵד כִּלְ"ל
 כַּמְסוּבָה כִּסְדוּר אֶמְרִי כַּמְסוּרָה, וְכֵן נִקְוֵד גַּם כִּכְ"ל אֶחָד, וְהִכְ"ל מִזְרִיָּשׁל נִקְוֵד זְכוֹר וְהַכֵּךְ אֶסְרִי רַוִּיָּה, וְלַמִּי
 אֶמְסָה כֵל זֶה אֶלְיָנוּ, וְהַמְסָר זְכוֹר כִּלְ"ל לְוִי וְתַקְסָה כַּעֲמָה אֶנְקוֹד כַּסְדוּר רַע"ה וְרַע"ו וְאֶרֶץ פִּי, וְאֶתֵן טַעֲמָה עַל
 הַכַּתוּב כִּי אֶס הַמְסוּרָה כִּלְ"ל עַבְרָה יִדְכָר וְכֵן זְכוֹר מוֹלָה, אֶכְל כַּעֲמָתֵי אֶעֱדָרִים אֶנְחָנוּ כִּלְ"ל נִקְסָה לְרִיכִים
 לְנִקְוֵד כִּלְוִי, זֶה כַּרְוֵד, וְכַעֲמָלָה גִּכְ"ל כִּלְוִי ז', ו'. ו'. ו'. וְעוֹקֵפוֹת זוֹלָתֵם כִּלְ"ל לְוִי, וְרַסָּה עוֹד כִּלְוֵם
 אֶרֶץ ס' ק"ז. קְחוּרִין כֵּן נִקְוֵד כִּלְ"ל כִּי וְכִי, וְעַל אֶת הַגִּיב קְחוּרִין וְאֶכְשֵׁ דְכִרִי רַע"ה כַּעֲמָלָה גַם כַּרְסִים
 כִּי אֶמְקָלִים נִתְנָה זֶה אֶסְרֵד דְּגוֹשׁ וְאֶסְרֵד רַעֲבָה. כַּתְּבָנוּ, כִּי אֶלְכָנוּ וּפּוֹלֵן מֵרוּן לֵהֵם כִּי כַּתְּבָנוּ כַּעֲדָה ס'
 חוֹעֵץ חוֹרָה. וְכִי אֶסְרֵד אֶת אֶחָד הַמֵּרוֹן אֶל מִיִּים טוֹבִים עוֹד הַמֵּרוֹן אִמֵּם כַּתְּבָנוּ בַּסְפָּר מוֹנוֹחַ, וְכִי אֶסְרֵד
 יֵשׁ הַמֵּרוֹן אִמֵּם כַּתְּבָנוּ בַּסְפָּר רַפּוּאוֹת, וְכַסְדוּר רַב עַמְרָם יֵשׁ הַמֵּרוֹן אִמֵּם כַּתְּבָנוּ בַּסְפָּר וְכַרְוֵן, וְכַסְדוּר
 טוֹבִים יֵשׁ אֶמְרֵי הַמֵּרוֹן אִמֵּם כַּתְּבָנוּ בַּסְפָּר צְרִיקִים. אִמֵּם כַּתְּבָנוּ בַּסְפָּר יִשְׂרָאֵל וְחַמְסִיִּים. זְכוֹרָה מֵלֶכָה
 תַּלְמִדוּתִית מִן סַמְכָר זְכוֹרָה כַּעֲמָ קְחוּרִין (יִרְמִיָּה ל"ו, טו') מִן חֲנִיָּה, וְהִוִּיר דְּגוֹשָׁה כַּעֲמָרָה לַעֲמָלָה
 דף 92, וְהַמְסָרָה זְכוֹרָה ז'ִן נִקְעֵן גַּם הוּא לֵט הַמְסָר וְזוֹ הַמְסָר זְכוֹרָה וְכֵלָה כַּעֲמָלָה כַּעֲמָלָה כִּלְ"ל אֶרְעִי
 זְכוֹרָה הַמְסָרָה לִי (דְּנִיָּל ו', כ"ג), אֶךְ כַּכֵּן הַמְסָר הַקְרִיאָה כַּעֲמָרָה יִלְעוּדוּ עֲלֵינוּ וְעֲלֵינוּ זְכוֹת כַּעֲמָלָה וְעִבְרָה אֶתֵן
 לְוִי טַעֲמָה. וְעַלֵּלָה כַּעֲמָרָה רֹזַעַל אֶחָד מֵרוּן זֶה עוֹד הַמֵּרוֹן אִמֵּם כַּתְּבָנוּ בַּסְפָּר יִשְׁעוֹת וְנַחְמָה. פְּרָגְסָה
 וְכַלְכָּלָה, כַּעֲמָרָה טוֹבִים כַּעֲמָרָה מוֹנוֹחַ וְפְרָגְסָה טוֹבָה. גְּאֻלָּה וַיִּשְׁעָה, כַּתְּבָנִי יֵד אֶחָד יִשְׁעָה וְגְאֻלָּה.

קַרַע ... וְכַרְוֵן ... כַּתְּבָנוּ כִּסְ"ל חַיִּים ... כַּתְּבָנוּ כִּסְ"ל חַיִּים ... כַּתְּבָנוּ כִּסְ"ל חַיִּים ... כַּתְּבָנוּ כִּסְ"ל חַיִּים ...
 וְכִי ... כַּתְּבָנוּ כִּסְ"ל חַיִּים ... הַמְסָר ... הַמְסָר ... הַמְסָר ... הַמְסָר ... הַמְסָר ... הַמְסָר ... הַמְסָר ...
 שְׁמַע ... קַבֵּל ... פַּתַח ... נָא אֶל ... זְכוֹר כִּי עַפְרָה ... תְּהִי הַשְּׁעָה ... חִיָּו חִיָּו.

תפלת שחרית

- אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסִפְרֵי סְלִיחָה וּמְחִילָה:
- אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב:
- אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרַם קָרְן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
- אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרַם קָרְן מְשִׁיחֶךָ:
- (אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מֵלֵא יִרְיֵנוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ:)
- (אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מֵלֵא אֲסִינֵנוּ שְׂבָע:)
- אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ הוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ:
- אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ:
- שְׂבִיבֵנוּ מִלְכֵנוּ פְתַח שַׁעֲרֵי שְׁמַיִם לְתַפְלָתֵנוּ:)
- אָבִינוּ מִלְכֵנוּ נָא אֱלֹהֵי־תְשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ:
- (אָבִינוּ מִלְכֵנוּ תְהִי הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ:)
- (אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל־עוֹלָלֵינוּ וְטַמְנֵנוּ:)
- אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן הַרוּגִים עַל־שָׁם קִדְשֶׁךָ:
- אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן מְבוֹחִים עַל־יְהוּדֶךָ:
- אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבְכִיִּים עַל־קִדְוַשׁ שְׁמֶךָ:
- אָבִינוּ מִלְכֵנוּ נְקוּם (לְעִיגֵינוּ) נְקַמְתָּ דָם־עַבְדֶּיךָ הַשְּׂפוּף:
- אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַנְךָ אִם־לֹא לְמַעַנְנוּ:
- אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
- אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:
- אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ:
- אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַנְּבִי וְעַנְנוּ בִּי אֵין בְּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

סליחה ומחילה נכרכים מדורים וכי מחילה וסליחה, אך כמדור רפ"ז כנוסחתנו, ונעמוד רועל סליחה ומחילה וכפרה. תפלה זווי הפעיל, וכמו שאוברים טן תפלה (דה"ל ב"ט, י"ג) תפלה (ט"ל ב"כ, י"ג) כן אוברים טן תפלה (מלכות נ', ט') תפלה, כי לעולם נקוד סנווי דומה לנקוד כעתיד כנל עם וי"ו כהפוך. הרם קר משיחך, נבי מנכ סולין מופיעים עוד א"מ מלא ידינו מברכותיך. א"מ מלא אסמינו שבע. וכאחרון כוז ע"כ טלי ג', י'. וברצון את הפלחנו, גם אחריו מופיעים נבי מנכ סולין, א"מ פתח שער שמים לחפלתנו". נא אל חשיבנו זה כחרוז ושנים שלפניו כס טעל ל' נרככ ט"ו אל טעכ עאלה. עשה למען הרוגים, קודם סרוז זה מופיעים נבי מנכ סולין, א"מ תהי השעה הזאת שעת רחמים ועת רצון מלפניך. א"מ חמול עלינו ועל עוללינו וטפנו". ויז לדעת עוד כי כהרח כוז עשה למען הרוגים והלכש כחרוזים שלאחריו אינס ע' כ"י גם לל כמדורי ספרה, וכן אינס נעלאים לל כמדור רכ עמרט ולל כעחזור רומט, ואין ספק שנוספו טמט לרות אל תחנ". ק"א באש ובמים כן ככל ס", והוז סטון כדרך עשכטי כנקר (ישעיה ס' י"א) כסנוי כהכלים (זופיעים ס' י"ט) דומיעם כטוכאים כעכלול דף י"ג. נקום נקמת דם עבדיך ע"כ תכלים ע"ט, י'. וכן כנוסחא כביי טמט ס"ו כלי תנה לעינינו וככו טעטס ידוע לטכין. אם לא למעננו, כביי אטד כנוסחא ו"א למעננו וכן כוז כמדור רכ עמרט ונעחזור רומט, וטמטנר. וכ"י אטד נל אחר סרוז זה עוד א"מ עשה למענך ועננו. שנקרא עלינו, כביי אטד שנקרא בארבה עלינו, וכ"י רכ עמרט ומחזור רועל לל נטללו כלל התכות שנקרא עלינו. עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו, וי"ו אל חסד נקטן, וכ"י אטד רמסחט, לךקס ומסד עכ עמנו לטען טך כגדול וכזשיענו". וכוספ אל סרוז זה נל ג"כ כתפלת והוז רעום.

כל ימי הסוף כימים אפורים כהם תחנכ אפורים אפר ששנה עשרה רחום והגון וכו'. וכאני וכאמי
 מוסיפים והוא רחום וכו' ואפורים אותו עווער ובלחש. ולאו כימים אפין אפורים כהם תחנכ ואין נוספים על
 פיהם: נערך את לעמנה, ר"מ, פורים קטן נ' ימים, פורים גדול נ' ימים, תנוכה, מ' נכח, ט' נכח, ט"ו נכח ועו
 נכח, כל סדר ניסן, ל"ג בעומר, ער"מ, פורים קטן עד אחר אפרו תג דאנועות, ועיוס כפורים עד אפר אפרו פו
 דפוכות וק"מ פ"ב דמיון עד אפר ר"ח חזון, כימים אלו אפין אפורים גם כמנחה שלפניו (פון פן ט"ו נכח
 וע"ו נכח לשי עמנה פ"ב דמיון), ולא כער"ה ועי"ב, ולא כנית האכל, ולא כנית החתן כיום אנכנס לחופה
 (וכמנחה עמנה קבלות גם כמנחה שלפניו), ולא כמנכ"כ כיום העילה.

סגולתך נגך שנתנה עשרה פקן שחרית חויר כנתנה ויירד רחום והגון, מת סאנמטא חויר דאנגערשאג
 רעג וקרגענו חויר פקאגענרעג והוא רחום געזיגט; נור מן יעגען שטגען ניכט, ויך קיין תהגון געזיגט
 מיירד; קמליך: מן ר"ח, גמלן ניסן, ל"ג בעומר, פקן ר"ח סיון ביו נכך אפרו רג פקן שבוועה, מן
 פ' באב, מן ער"ה, פקן עי"ב ביו נכך ר"ח חשוה, מן תנוכה, מן ביידען פורים, ט"ו באב חויר ט"ו כשכט.

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר פל-
תחתו: אפרו יי לא תכלא רחמיך ממוני חסדך ואמתך תמיד יצרונו:
השיעני יי אלהינו וקבענו מדהגוים להדות לשם קרשך להשתבח בתהלתך:

והוא רחום, כמנ כתיב מ' ס', תלין אנו לומר כמי וכאמי ועתה ה' אלהינו אשר הוצאת את
 עמך וכו' ויירד אפורים כיון אפי' לפקן ויעבר ה' על פניו מלג אומר וסלחה לעוננו וכו' ואפר
 אפרו סדר ועתה, נוספין על פניהם ואפורים רחום והגון, אבינו הרחמן וכו' עכ"ל וכל המסמכים האלה
 באים כמחזור רש"י, והמנחה רחום והגון היא גם כדמות פיוט ע"פ פ"ב ומתחלת, "רחום והגון עטאמו
 לפניך רחם עלינו, את הרעמים מלג רעמים רבים, נורא עולם נעדת רעמים חזאנו לפניך רפס עלינו,
 גדול הענה ורע סעליכיה, דובר לדקות ומגיד מישרים, חדר נלכז ונכס כחבר, ונחן כליית ולכ ס"ל ר"ע,
 זך ויג"י וכו' וסופה "תקף על כל רעמים פעלו אל אפר פמים ורע סדר ואפר ח"ל ר"ע". וספור כל"ס
 ס' קל"ד כתב ז"ל כמדר רב עמרם כמנ אנוגין לומר אמ עוננו ענו בנו, וירוי ויעבר, אכל ככל אלו
 הארלות אפין מוכין לומר אלו הוא רחום עכ"ל. והנה כמדר רב עמרם כתיב את גלג כמסמכות האלה,
 אמ עתני ענו, וגם ועתה ה' אלהינו, וגם והוא רחום וכמנ אפי' עקשות אפורים כמסמכת האמת וכי
 עקשות כמסמכת. והרע"ס כתיב נוסחא עמנה עזאמת לאמרה כמפילת פמים וסי' לפיכך אני בורע
 ומשתחוה וסחרנו וכו' כי לא על צדקתנו וכו', ה' שמעה וכו' אך אינו ענינה לכ' וה' דוקא אלו לכל
 יום. והנה פמית והוא רחום כנ' וה' טוביכים גם אפין ירמי כמ' פ"ט וכל כו כמ' י"פ והס כותבים עליה
 יסדורה ג' זקנים על כס אירע להם איללו עכבאן אש, וז"ל בכל כו, עונדס כוה כמפיתא דיוכודי דאחא
 מאלותא דירושלם לתתא דכוה תמן כמנוחא, אפר לכוה עמין עס אחון, אפרו ליה עמעס דיוכודי, אפר
 לכוה אס מיהודאי אחון כמינא למנכא לנכאן כמנ ענינה פיאאל ופזירה כנו אחון נורא יקדחתא, אפרו
 ליה ככ לנא זמן תלחין יומין, יכך לון זמן, יתנו כמנעיתא וכל יומא מאי דמו כמלמיהו סוו מנעמי כמפי
 קבלא, כדכמי למנכא תלחין יומין, כוה תמן עד סכא דדפיל. מעמין ולא כוה מכיס כולי האי דאפר לכו
 מעינא כמלמעי דאקרי פי סד פסוקא דכוה כתיב כיח תרין בי ותלתא לא ולא ידענא עמי האי, אפר
 ליה סד סכא כמיעט להדא, האי קרא וחי כוה דהכי לך טן עמיה כי מענור כמים אחך אני וכמכרות
 לא ימטקן כי תלך כנו אש לא תכוה ולכנה לא תכנר כך, את דפי תיעיל כנורא ותמתיכין דא ודאי טן
 עמיה אחרמי' לך מיסא. ענדו כמנעס כמנוחא נורא רנא לחדא כמנעס סד ועל כוה סכא דחלס כוה סחעא
 כנו נורא ותמלג' איחא לתלתא חולקין ואחו דעלו כמיה תלתא כדיקי לקבלי אפיה דכסות סכא, והכנה
 פלחא סבי כבי אפרו וכוה רחום, קדעא אפר עד אנה עלך רחום וספון, תנינא אפר עד אפין כעוק,
 תליתאס מתנן ובלאן, ובלכו מעמלין כרחום ומעמייעים כרחום ותקיכוו לאפרו כמי ומעמי' אכוא יומא דדינא
 עכ"ל אפנא תוכן תמנה זו מתגדי למעס כוה אל כל כו כי לא נעלא כמנכס רעו דנר עכבאן אש. אכל
 מלמתי אכמי כסדור כ"י כמנ כמנא קמ" [וסדור זה סוף כנית כר"ע גאורסמידע ז"ל כמפד"ט] אכתב
 ר' יהודס כר פליעור כמי תלמיד אל ר' מנחם אביה א"ן כמרוי"ג העעס על אמירת וכוא רחום כוה"ל:
 וכוא רחום יכפר עון וכו' אפנא אפורים כמי וכאמי מעוטר יקדוהו אכמי כמס אפולו עירובלים כמרכן
 כית אג אכלה חותם אפסיינים אפיק עכמות ולכו לעזות טכס ג' אפיות והאיכס כמס נלא רב חונל וכמריכס
 כיס, ועמד עליכס כרוס והעליכס ליכנא ככל פלך ופלך, פסיכה אחת כתיבנא לפפנד"ל (Lepanto) ואחת
 כמדינת ארל"א (Arles כמנשא) ואחת כמדינת כורדייל (portugal או Bordeaux?) ואחת כמתיכנו
 כמורדייל קללס כמנ כמנ פנים ימות ונחן להס כמריכס וכו' סס יומא רבים כמלוה עד אמת אותו
 כמנ וקס עליכס עלך מדא ומה אקן להס כמנכאן סדר להס כמי ומיידע עליכס עריות, וכו' אס כ' אפס יוסף
 וכניען ומעמס אפול כן דורס וכס כיו מנעמי ירושלים ויעקו אל כ' כמנ להס ויכנו כלומות ותמעניית
 ולכנא אפס על כמס ויסדו והוא רחום כין אפנאס, יוסף יסד וכוא רחום עד עלך כיון רחום אחת, וכניען
 יסד מענא עד אפין כמון, ומעמול יסד כל כמנר עד כ' אפר, ואפ"כ כואעס כאל וגמלן וכמית את כמנ

יִדְעֵנוּ כִּי אִין בְּנוּ מַעֲשִׂים. צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ: כְּרַחֵם אֲבִי עַל בְּנָיִם
 תְּרַחֵם יי עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֹךְ: תִּמְוֹל עַל עַמְּךָ רַחֵם עַל נַחֲלֶתְךָ
 וְיִסְדֶּנָּה כְּרַב רַחֲמֶיךָ תִּגְנוּ וְעַנְּנוּ כִּי לָהּ יי הַצְדָּקָה עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל־עֵת:
 תִּבְמַנְּנָה רַחֲמֶיךָ עַל עַמְּךָ מִתְּדָה לְמַעַן שְׂמֹךְ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים יי
 אֱלֹהֵינוּ חַיִּים וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה צֶאֱן מִרְעִיתְךָ וְאֶל־מִשְׁלָבְנוּ קַצֵּף כִּי לָהּ עֵינֵינוּ
 תִּלְיִיּוֹת הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֹךְ: רַחֵם עֲלֵינוּ לְמַעַן בְּרִיתְךָ הַקְּיָמָה וְעַנְּנוּ בְּעֵת
 צָרָה כִּי לָהּ יי הוֹשִׁיעָה כֶּה תוֹחֲלֵתְנוּ אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת אֲנָּה סְלַח־נָּה אֵל מִוֹב
 וְסַלַּח כִּי אֵל מְלֶךְ תַּנּוּן וְרַחֵם אֲתָהּ:

אֲנָּה מְלֶךְ תַּנּוּן וְרַחֵם זְכוֹר וְהַבֵּט לְבָרִית בֵּין תְּבָרִים וְתִרְאֵה לְפָנֶיךָ
 עֲמַת יָחִיד לְמַעַן יִשְׂרָאֵל: אָבִינוּ מִלְּבָנוּ תִּגְנוּ וְעַנְּנוּ כִּי שְׂמֹךְ הַגְדוֹל נִקְרָא
 עֲלֵינוּ עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל־עֵת עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּחִסְדְּךָ תַּנּוּן וְרַחֵם הַקְּיָמָה וְעַנְּנוּ בְּעֵת
 צָרָה כִּי לָהּ יי הוֹשִׁיעָה: אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מַחֲסֵנוּ אֶל־תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּרַחֵם מַעֲלֵינוּ זְכוֹר
 רַחֲמֶיךָ יי וְחִסְדְּךָ וְכָרַב מַוְכָּה הוֹשִׁיעֵנו וְחַמְלָנָּה עֲלֵינוּ כִּי אִין לָנוּ אֱלֹהֵי אַחֵר
 מִבְּלַעֲדֶיךָ צוּרֵנוּ: אֶל־תַּעֲזֹבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶל־תִּרְחַק מִמָּנוּ. כִּי נִפְשָׁנוּ קִצְרָה
 מִתְּדָבֵר וּמִשָּׁבִי וּמִדְּבָר וּמִפְּגִמָּה וּמִכְּלִצְרָה וּיְגוֹן תַּצִּילֵנוּ כִּי לָהּ קִבְּנוּ וְאֶל־תִּבְלִימָנוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְהָאֵר שְׂנֵיךָ בְּנוּ וּמְכַרְלָנוּ אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֹךְ.
 רַחֵם בְּצוֹרְתֵינוּ וּשְׂמַע קוֹל תְּפִלָּתְנוּ כִּי אֲתָהּ שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־פֶּה:

אֵל רַחֵם וְתַנּוּן רַחֵם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ כִּי אִין בְּמִוְכָה יי אֱלֹהֵינוּ
 אֲנָּה שָׂא נָּה פְּשָׁעֵינוּ אָבִינוּ מִלְּבָנוּ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ אֵל חַי וְקַיִם הַחַיִּים בְּכָח
 חֲסִיד וְמוֹב עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ כִּי אֲתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ: אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם וּמְלֵא

ידענו כי אין, זה הסמוך לינו נכ' ספרדים. כרחם אב על' תהלים ק"ג, י'. ועוכה נכס שטח אדפוסים כן
 תרחם שפלת זו שיוחמת וכן נאמת לינכ ככ' ונכ' ספרדים. והושיענו למען שמך לינו נכ'ס, וכמדור
 רע"ז סוססח הושיענו חמול על עמך וכו'. חגנו ועננו, נכ'ס סננו מלכנו ושננו. עשה נפלאות ככרי
 כ"ל כעו נהלים ע"כ, י"ח. פ"ו, י'. קל"ז, ד'. וכן כמדור רע"ז.
 ה' אלהינו חיים ורחם לינו כמדור רע"ז. וכן גם נמקום הושיענו למען שמך רחם עלינו למען
 בריחך ככוססח הושיענו למען בריחך, וכמדור ספרדים נוסחת ספקס ו, ו, ככעו נח וכו"שם נח לפן
 שרשיחך על יעל ככו קנף כי כך כ' סיאוט כך מוסחתו חלוט סליחת סנח סלח נח כי סל טוב וסלס סחס"ו.
 בין הברתים, כנתיח סכח סכס עם סכרס סכיכו כללקח לו עגלכ ועו ופיל ותוד תחול ויכתר סותס
 (נרלסית ע"ו) נקדסח כתיח בין הכתרים ע"ס כתור הקרנכות. למען ישראל, למען יעקב סכיכו, וסוכר כסן
 וכו' ג' סכוס. אכיכו מלכנו חגנו וכו' טכסן עד נקרא אל חגידנו כסעט כולכ כמדור ספרדים. סבלעדך
 צירני: כו סוף סקוק כי טכסן למעלכ טענו, וטן אל חעוככו טחפיל סקוק סדס עז"ס תהלים ל"ח, כ"כ, וככני
 כלסון טיפוד לרביס, ויולל לנו טוד עזכ כי ג"ל סל חרסק גלס וסל וכן כוול כמדור כ"י. קצרה ל'. ותקכר
 טכ סכס (כענד כ"ס, ס'). סכרר, טסכח סכרר, כעי"ס טי"ס סכסכ כעו עחפסח נכיסח (פייכ ד', י"ג).
 ויח סכרס כעי"ס לטי"ס ככמסר ועחוכר חל כילינו ר"ל כילנו עכרר וככני וכו', וכרלסון נלס ויחכר כעלכס.
 אל רחום ודגון וכו' ככ"י, "סל רחום סחכ רכס עלינו ועל כל מעכך, מי כעוך כ' סלכיס, חנכ
 אכ וכו'" נקפ"ו ח"ח ככטף סחח וכו"ס סס חוכר ל' תקיף וכו"ס, כעו ססין יכ (תהלים פ"ט, ט') וכן
 כעך ככ"ס לרזיס גרס ססן. אכח הוול ה' אלהינו סיככו כמדור רע"ז, חלס סס כי אכח אל ארך וכו'.

רחמים עשה עמנו כרב רחמיה והושיענו למען שמך שמע מלבנו תפלתנו
 ומיד אויבנו תצילנו שמע מלבנו תפלתנו ומכל צרה ויגון תצילנו: אָבִינוּ
 מִלִּבְנוּ אֶתָּה וְשִׁמְךָ עָלֵינוּ נִקְרָא אֶל־תַּנְחֵנוּ: אֶל־תַּעֲזֹבֵנוּ אָבִינוּ וְאֶל־תַּמְשְׁנוּ
 בְּזַרְאָנוּ וְאֶל־תַּשְׁכַּחֵנוּ יִצְהָרֵנוּ כִּי אֵל קַלֵּךְ תַּנּוּן וְרַחֵם אֶתָּה:

אין כְּמוֹךָ תַּנּוּן וְרַחֵם יי אֱלֹהֵינוּ אֵין כְּמוֹךָ אֵל אַךְ אִפִּים וְרַב־חֶסֶד
 וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִרַעַשׁ וּמְרִגּוֹ תַצִּילֵנוּ: וְכֹד לְעַבְדֶּיךָ
 לְאֶבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב אֶל־תִּפְסֵן אֶל־קִשְׁיָנוּ וְאֶל־רַשְׁעֵנוּ וְאֶל־חַטָּאתֵנוּ: שׁוּב
 מִחֲרוֹן אַפֶּךָ וּדְגַחַם עַל־הַרְעָה לְעַמֶּךָ. וְהִסֵּר מִפָּנֵינוּ מִכַּת הַפְּנוּת כִּי רַחֵם
 אֶתָּה כִּי בֵן הַרְבֵּה עֲשֵׂה חֶסֶד תָּנֵם כְּבָל־דָּוָר וְדוֹר: חוּסָה יי עַל־עַמֶּךָ וְתַצִּילֵנוּ
 מִזַּעַמֶּךָ וְהִסֵּר מִפָּנֵינוּ מִכַּת הַפְּנוּסָה וּגְזֵרָה קָשָׁה כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: לָךְ
 אֲדֹנָי הַעֲדָקָה וְלָנוּ בָּשֶׁת הַפְּנִים: מִהֵנְתָּאוּנוּ מִהֵנְתָּאוּנוּ מִהֵנְתָּאוּנוּ וּמִה
 נִצְטַדֵּק: נַחֲפָשָׁה דְרָבֵינוּ וּנְחַקְרָה וּנְשׁוּבָה אֵלֶיךָ כִּי יִמְיָנָה פְּשׁוּמָה לְקַבֵּל
 שְׂכָרִים: אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּה יי תַצִּילֵהָ נָּא: אָנָּה יי עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:
 לָךְ יי חֲבִינוּ לָךְ יי קָהֵנוּ לָךְ יי נִחַל אֶל־תַּחֲשָׁה וְתַעֲנֵנוּ כִּי נֶאֱמָר גּוֹיִם אֶבְדָּה
 תִּקְוַתָּם כֹּל־בְּרַךְ וְכֹל־קוֹמָה לָךְ לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפְּתַח יָד בְּתַשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים נְבִהְלָה נִפְשֵׁנוּ מִרַב
 עֲצוּבוֹנוּ אֶל־תַּשְׁכַּחֵנוּ נַצַּח קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי חֲסִינוּ כָּךְ: אָבִינוּ מִלִּבְנוּ אִם
 אֵין כָּנוּ צְדָקָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכִרְלָנוּ אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְעֲדוּתֵנוּ כְּבָל־
 יוֹם יי אַחַד: הַקִּימָה בְּעֵגְנוּ כִּי רַבּוּ מִכְּאוּבֵינוּ וְצָרוֹת לְבָבֵינוּ: חוּסָה יי עָלֵינוּ
 בְּאַרְץ שְׂבִינוּ וְאֶל־תַּשְׁפּוּךְ חַרוֹן־עַפְיָנוּ כִּי אֲנַחְנוּ עַמֶּךָ בְּגֵי בְרִיתֶךָ: אֵל
 הַקִּימָה דַל כְּבוֹדֵנוּ בְּגוֹיִם וְשִׁקְצוּנוּ כְּמִמָּאת הַגְּדוּה: עַד־מִתִּי עָזָה לְשָׁבִי

ושמך עלינו נקרא ירמיה י"ד, ט'. אל חזקנו ל' ט"ו ט', כ"ז. וככ"י מוקדם לו עוד, כ"י אלטיכו חסד
 וטען גדול מלינו נקרא טכ טענו למען טעך".

מַרְעֵשׁ וּמְרִנוּ ל' נַחֵם וּדְעָה כַּעַן תַּנּוּן וּמַרְעֵשׁ הַלָּחַן (תַּחֲלִים ע"ז, י"ט) כַּרְעֵשׁ וְתוֹן (לִיזֵן ל"ט, כ"ז).
 וְכֹד לְעַבְדֶּיךָ דְבָרִים ט' כ"ז. וְכַחֲכָה לִפִּי טַעֲנוּן. שׁוּב מִחֲרוֹן עֲמוֹת ל"ז י"ג. חוּסָה ה' עַל וְכוּ' עַד
 לְקַבֵּל שְׂכָרִים נַעֲטָה כֹּלֵךְ כַּמְדוּר הַסַּפְרָדִים. מוֹשְׁפֵי הַיָּמִין נַחֵם טַעֲנוּ. לָךְ אֲרִנִי הַצְדָּקָה דְבִישׁוֹ ט', ו'.
 וְכַסּ כָּל חֲדוּת. מִה נַחֲאוּנוּ ט' לִיכֵס ג', ל"ט. וְכַרְעִיט ט"ד, ט"ז. נַחֲפָשָׁה לִיכֵס ג', ט'. כִּי יִשְׁתַּחֲוֶה
 לְקוֹס טַחֲמַלְת רַעֲלֵכָה. אָנָּה ה', תַּחֲלִים קוֹי"ט, כ"ט. לָךְ ה' חֲבִינוּ ט"ט יַעֲטִים ט', י"ז. וְתַחֲלִים ק"ל, ו'.
 אֵל תַּחֲשָׁה וְחַעֲנֵנוּ, אֵל תַּחֲמוֹךְ וְאֵל תִּיסְרֵנוּ, וְחַת אֵל עוֹמֵדַת כַּמְקוֹס טַחֲסִים, וְקוֹס טַחֲשׁוֹן טַחֲשִׁים ט"ד, י"ט.
 נַאֲטוּ, טַעֲרוּ, טַעֲרוּ וּכְחַטָּו נַחֵם (יַרְמִיָּה כ"ג, ל"ט).

כִּי חֲסִינוּ כָךְ חִינּוּ כַּמְדוּר רַפ"ו. וְתַחֲזִיר הַסַּפְרָדִים נַעֲטָה טַן כִּי חֲסִינוּ כָךְ עַד בְּאַרְץ שְׂבִינוּ.
 תַּחֲזִיגָה טַח טַעֲפִידִים אֲחַטְנוּ כָּל יוֹם עַל אַחֲדוּתֶךָ כַּמְטַרְנוּ ט' אַפְד, וְהַדְלֵת כַּפּוֹלֵס כַּעַן וְעֲדוּתִי זוּ אֲחַפְדֵס
 (תַּחֲלִים ק"ג, י"ג). דַל כְּבוֹדֵנוּ, יַד וְהַלָּךְ לוֹ כְּבוֹדֵנוּ, דַל טַעַל הוֹס כָּל נַחֲמַר טַל טַכַר טַעֲמִין דַל כְּבוֹד
 יַעֲקֹב (יַעֲטִים י"ז, ד'). וְשִׁקְצוּנוּ, טַחֲטוּ כְּנוּ. טַח לְשָׁבִי כֵן טַחֲטוּ ר' מוֹרִיחַל כַּמְדוּרוּ טַחֲטוּ תַחֲלִים ט"ט ט"ט, ט"ט,
 וְיַד תַּחֵן כִּי כֵן הוֹס גַּם כַּמְדוּר רַפ"ו, וְכֵן גוֹרֵם גַּם הַטַּעֲמַס ר' לִי כֵן חַנוּךְ ח"ל עַד טַחֵי טַח לְשָׁבִי
 כַּמְדוּר וְהַטַּעֲמַס נַחֲרָשׁוּ עוֹן דְּחַיִּיכ אֲרוֹן טוֹחַ (וְהַט"ו ו', ט"ט) וְחַיִּיכ גַּחוֹן טַחֲכַס (יַחֲזַקָּל כ"ד, כ"ט) טַחֲכַל

וְהִסְתַּרְתָּהּ בְּיַדְעֶיךָ; עֲוֹנֶיךָ גְּבוּרָתְךָ וְקִנְיָתְךָ עַל־אֲוִיבָקֶיךָ; הֵם יְבוֹשׁוּ וְיִחַדְוּ
 מִסְּבִיבֹתֵם וְאֵלֵי־מַעְסֵי לְפָנֶיךָ הִלְאֵאוּתֵיכֶם; מִדֹּד יִקְרָבֵנִי רַחֲמֶיךָ כִּי־אֵם צָרְתָנוּ
 וְאִם־לֹא לְמַעַנְנִי לְמַעַנְךָ פֶּעַל וְאֵלֵי־תִשְׁחַרְחַן וְקֶדֶר שְׂאֵרֵי־חַנּוּ; הֵן אִם
 תִּמְנִיחֵנִי שִׂמְךָ פִּעְמִים בְּקִלְיוֹם חֲסִיד בְּאַתְנַח וְאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 ה' אֱלֹהֵינוּ יי ו אֱדָד:

פס' לפסוק על פסוקים. חלום נמקום לא פסוק מולך. כפי לו מפילין כולונו יעם על כל ימין וכאפין לו
 מפילין יעם על פסוקו ודוקא על זרעו ומיוצב.

מן פמונפנדו טמגנו ויוד קיו החנון געמנט: ר"ה, גמל ניסן, ל"ג בעומר, פסוק ר"ח סיון בני נמך
 אבנ רח' פסוק שבעה, ט' באב, ער"ה, פסוק ע"כ בני נמך ר"ח חשוה, נענה, פורים: ט"ו באב
 חנוך ט"ו בשבט.

וְיִאֱסֹר דָּוִד אֶלְנֶד צַרְלִי מֵאֵד גִּפְלֵה־נָא בְּיָד
 יְהוָה בְּיַדְבָּיִם תִּחְמוּ וְיִבְדֵּךְ אָדָם אֶל־אֶפְלָה:

רַחוּם וְחַנּוּן חֲסִידֵי לְפָנֶיךָ יי מְלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל
 תְּפִלָּתִי: יי אֶל־בְּאֵפֶךָ חוֹבֵי־חַנּוּ וְאֶל־בְּחֶמְתְּךָ תִּפְרַחְנִי: חַנּוּן יי
 כִּי אֶמְלֵל אֲנִי רַחֵם יי כִּי גִבְחֵלִי עֲצִמִי: תִּפְשִׁי גִבְחֵלְךָ מֵאֵד
 וְאֵת יי עֲדֵרְמִתִּי: שׁוּבָה יי חֲלֻצָה נַפְשִׁי חוֹשֵׁי־עֵנִי לְמַעַן חֲסִידֶיךָ:
 כִּי אִין בְּמִוֹת זְכָרְךָ בְּשִׂאֵל כִּי יוֹדֵחַ לְךָ: יְגַעֲתִי בְּאַתְנַח אֲשַׁחֲהָ

גם וי' ספרדים הפסוקים פסוק זה, וכן הפסוקים ספספר, וקנאות על
 אויבך הם י' וי' וי' מנורחם. על אויבך, חקן חלוקים כול ונס' כתוב על זנאינו. יבושו ויחלו
 פס' ונס' י' כ'ו. תלמוד, מלחמה פעמי' על שנתקטע אבד טלחמ' (גמול י' ז') ופסוק עש' מעמ' ע'
 ק' ונס' לא למעננו למענך פעל, באי כ'י' גם נסדוד רפ"ה גורם לא למעננו כי אם למענך פעל.
 ופ' גם נסדוד ספרדים, שאריהנו, ע"י נוסף כ' אל כולך חנוך ורחם אחיה, ונסדוד ספרדים והנסדוד
 שאריהנו כ'...ך. מיהלום, ענינו כ' אל מלך. רעון ורחום אתה, וזכור עבתנו בכל יום חסיד אומרים
 פעמים בארבה שמע ישראל זכו'. יי' לוח טכר חקן. יי' כעס, והוא חסיד. טן אמתו כל יי' (חלוקים
 חלוקים ק"ו, ט'). פעמים בכל יום חסיד בארבה ואומרים, גרסאות טפסלפות י' כלן ונסדוד רכ"ז חסד
 חל' בארבה, וכי' גורם בכל יום פעמים בארבה ואומרים, וכן גם ככ"י אבד נסדוד טל' בארבה,
 גרסאות ספרדים בכל זכרונם, והעדרה חלוקים טחוד ק"ד נטל' ענין פוסל' ו'.

ואמר דוד, ט"ז כ"ד, י"ד. ולא נטל' פסוק זה לתפלה כפי טחוד י'ן ג' על נסדודי אמר ספספר,
 כק' ד'ע'ט' נסדוד: קלוד אל' דף, ג'ז כתב אנוסגין לומר קודם נפילת פסוק זה, ולא פדע לו טעם
 פס' על נסדוד אנוסגין על פסוקים נחגון, והנסדוד: זכ' חתת נכלה נס' דוד. — ועם אנוסגין על פסוק
 נחגון יי'ס' הכל כי אנוסגין כמו טכר רכינו ט"ק אנוסגין עליו והפ' כפל לפסוק ב' (דברים ט', י"ח. וכו')
 וכן יאמר ויחל על פסוק חרוב (יסוד ז', ו'). והעם כחמיה על כל אנוסגין כחכ' אנוסגין דונמ' קרין ספספר
 אבד. כיו מרכיזין אותו כנסדודין אותו על אנוסגין. זנטל' נענטל' כ"כ ע"כ רב' אקלע' לכל טענינו ככוד
 כפל כולו: טל'ט' אנוסגין, ונס' כ"כ ע"כ טעם אנוסגין על ר"ל כן הדיקנום לא סיה אנוסגין ל'ט' לשיטל
 על פסוק. רחום ורחון חסלה זו נקראה נס' חרונן על' אנוסגין טענינים טפסנינו: לפסוק (דברים ט', י"ח)
 ח: חרונן טל' ועפיל חמנ' לפני כ' (ז' ט', כ'). והתמון הם עוד קטן כטור לא סימ' לו נוספת
 טוועד' לבל פל' כל אחד אל כנקטאו (טור פ"ס' קל"א) ואבד כן קנטעו כנופסתו. רחום ורחון חסד
 קסניך וכו' ופסדו טחוד ו', והספרדים חושרים אנוסגין כ"כ (וכן פול כזוכ' פון ב' גמלד'ן). וכתב אנוסגין
 י' ימדים אנוסגין טחודים אנוסגין כל אחד ואבד כפי רעונו ורענו. אנוסגין, כפל' ודל כט'. יי' פני
 י'ט' קרי, ע'ה קרי טביע וליך רופל. כשאול, נקב' אנוסגין כוס פל' לטון אל חסד ויודו פסד' פי
 דענות על טעמי, נל' חן גמל'ט', וכל' חרמי ל' חסדי אנוסגין ריט'ט', ורעין פניו פ'ל' ופסד' אנוסגין

קו"ם אָנָּה שׁוּב מִחַרְזֶנְךָ וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ: "
 ו' קוֹלְנוּ רִשְׁמַע וְתַחַן וְאַל־הַפְּשִׁטנוּ בְּיַד אֲזִיבֵינוּ לְמַחֲזֵת
 אֶת־שִׁמְנוּ. וְכוּר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
 אֲרִבְרָה אַרְחֻזְרַעְכֶּם. וְעֵתָהּ נִשְׁאַרְנוּ מִעַם מִדְרָגְדָה:
 קו"ם וּבְקִלְוֹת שִׁמְךָ לֹא שָׁבַחְנוּ נָא אֱלֹהֵי־שִׁבְחֵנוּ: "
 ו' עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל יִשְׁעֵנוּ עַל־דָּבָר בְּבוֹר־שִׁמְךָ
 וְהִצִּילֵנוּ וּכְפָר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ:
 קו"ם יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחַרְזֶן אֲפָךָ וְהַצֵּמֵם עַל־תְּרֵעָה לְעַמְּךָ:

כפ"ס ז' שו"ת שו"ת ישראל כהנא כבוד וכו' קולות ככל יום.
 נסח תענית כבוד (חיו פיעלנו קולות יעדנו טנג) וירד היער שו"ת ישראל גנו"ס.

שׁוּמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמוֹר שְׂאִרֵי־תִּשְׂרָאֵל וְאַל־יֵאבֹד יִשְׂרָאֵל הָאוֹמְרִים
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

שׁוּמֵר גּוֹי אֶחָד שְׁמוֹר שְׂאִרֵי־תִּ עִם אֶחָד וְאַל־יֵאבֹד גּוֹי אֶחָד הַמְּתַדְרִים
 שְׁמַךְ יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

שׁוּמֵר גּוֹי קְדוֹשׁ שְׁמוֹר שְׂאִרֵי־תִ עִם קְדוֹשׁ וְאַל־יֵאבֹד גּוֹי קְדוֹשׁ
 בְּמִשְׁלָשִׁים בְּשִׁלֹּשׁ קְדוֹשָׁה לְקְדוֹשׁ:

מִתְרַצֶּה בְּרַחֲמִים וּמְתַפִּילִים בְּתַתְּנֵינִים הַתְּרַצֶּה וְהַתְּפִילִים לְדוֹר עָנִי
 בִּי אֵין עֲזָרָה:

אָרְיֵנוּ מִלְּבָבוֹ הַגּוֹי וְעַנְיֵנוּ בִּי אֵין בְּנֵי מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

הספק מוטעם כי כמו נעמס אהנפ. סגלה אשר בחרה כמו אמתו נכרס ו', ו' וכו' נכ"ו יז פס קודש
 מוסכ תוספת תרוז וכה תולדו, 184 בעפר פינו ונככש באפר כהנו, כי סאר שבענו מחרים, חינו
 לענה ורש ולא שב סמנו חרוץ אף ובעתה. ובכל זמח שסך לא שכתנו נא אל חשכתנו. ה' אלהי
 וכו', ובתחרינוס ססודו, עיין טעכ טכס פ' ר"כ. ורלח פס אכתתי לטעלס. למח יאמרו, תכליס קס"ו,
 נ'. לסענך עשה עכנו ל' דיטל ס', י"ט. ככוכבי טמח ל"ב, י"ג. נשארו ל' דיטס פ"ג, נ'. עזרו
 סחוק בתכליס ע"ט, ס'. ורלח זכ פלינו עוד טן ספיוט אלף לקוט טתסלה וסננו לז דעז אלספריו.
 שו"ת ישראל, ספיוט סוז יז גס לספרדים לע"ת טך נתסרון ססרוח טתלכ בתעיס אזר נתקוטו יז
 לסס ססרו, "אזר גוי רנף אזור אלרית גוי רנף ואל יסכד גוי רנף סלוערים ככל יוס טנן יכף אטס
 רנף". וססרו סוז גס כטנכ סריטולי גס כטסור רוטל, וכטנכ סריטולי כטלל אסר אזור גוי קדוש עוד
 ססרו, "אזר גוי כרוך אזור אלרית גוי כרוך ואל יסכד גוי כרוך זיטזר קדוש וכרוך", וטסור רוטל לז
 כטלל חרוז זכ אלל כטלל כטקוטו קודס אזר גוי אסד ססרו, "אזר כרית אבותינו, אזור אלריתנו ואל
 תסכד סלמטנו סלוערת ככל יוס אעז יסרלל ס' סלסינו". ס"כ ספיוט אזר יסרלל נוסד ככס סרויס,
 וסרו טטנו כני כל טנכ כטנכס. וסאטרים שסע, כסרוז ססרדים, סלוערים ככל יוס אעז" וכן ככל
 ססרויס. רמסלשים ג'יליש קדושה לקדוש, כן כטג. יענך כסודו וכלוס סרז ס' ר"ט וכן וכן כוז כסל"ס
 דף קכ"ו, ע"כ. ופירוז סלוערים זלז טעיס סקדוזכ כטזלזת ר"ל אל קדוש קדוש קדוש. וקלס סססרדים
 "סלוערים ככל יוס קדוש קדוש קדוש". ברחמים, כטמלס, ול' סכטיס סוז כטו רטסיס וססנויס (סכט
 נ', י"ס) אל זינע טלזו טן כטטיס (כרכות י') עיקר טענית סליות ורטיס סוז (תכטוטל כרלסית).
 וסספסיס, גס סוז ל' רלז וסכט אף כל' סכטיס כטו סטק טתסיס סטנו (יוטל ס"ו ע"ג) כל"ס כטוקלסטיג
 ועגרוט. וכת ככל סערת יעיס כטלך ד' כניאור ססליות זיז גרויס, "וכטפתח סססנויס, ססרלס
 ורספתח" וכן סיל כטוסלל כטסור אלוניק, אלל זינכ ככוס כטו סכטיר עליס ככל ע"ו לל"ס סוף ס'
 קכ"ו. וז לסוקף לכתיו כ' גס כקדוכות יוס רלסון אל ר"ס יז לועד כטור ארצנו, ולל סתכנו.

וְאִנְחָנוּ לֹא נָדַע מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ: זְכוּ רַחֲמֶיךָ יי
 וְחַסְדֶּיךָ כִּי מַעֲלֵם הָמָּה: יְהִי רַחֲסֶיךָ יי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: וְ
 הַזְכֵּר לָנוּ עֹנֹת רֵאשִׁימִים מְדוּר: יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי רָלוּנוּ מְאֹד:
 חַגְנוּ יי חַגְנוּ כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בְּזוֹ: בָּרְנוּ רַחֵם הַזְכֵּר: כִּי הוּא יָדַע
 יַצְרָנוּ וְזָכוּר בִּרְעֵפֶר אֲנַחְנוּ: עֲזָרְנוּ יְהוָה יִשְׁעֵנוּ עַל דָּבָר כְּבוֹד שְׂמֶיךָ
 וְהַצִּילָנוּ וּבִפְרֹעַ עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׂמֶיךָ: כס"ז פומר חצי קרי"ס

וְעַתָּה יְהִי רַחֲמֶיךָ כַּחַדְרֵי הַבְּרִית לְאִמֹן: זְכוּ רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶּיךָ כִּי מַעֲלֵם הָמָּה:
 יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵיךָ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּירְבָּא כְרַעוּתְהָ. וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתְהָ
 בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דִירְבָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזֶמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן.
 יְהוָה שְׁמֵיךָ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא.
 יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל
 שְׁמֵיךָ דִירְבָּא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְמָא מִדְּכָל בְּרַבְרָבָא וְשִׁירָתָא הַשְּׁבַחְתָּא
 וְנִתְפָּאֵר דִּירְבָּא בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

כשני חמישי חומשין אל ארץ אפים ויש לחטור עשור, ואין חומשין אותו לם כראש חרש ולא כערב
 פסח ולא כחנוכה ולא כשני ימים של פורים קטן וגדול, (וכת' ק טין חומשין אותו כפורים קטן). ובחשעה
 כאב נחלקים הסנהגים כדון קלות פולין ביהם ומעוררין אין חומשין, וכדון קלות חכנו חומשין.
 חת סאנפאן חוסי דאנגערטאן ויירד כחך פאנגערטעו געבעטעט, חויסער ניכט מור'ת, ע"פ, חנוכה חוסי כידע פורים.
 לטעב פולין גדול חומשין גם את זה.

<p>אל ארץ אפים ורב חסד ואמת אל תסתור פניך ממנו: חסיה יי על ישראל עפוק ויהצילנו מקל רע: חסאנו לך ארון סלחנא כרב רחמיה אל:</p>	<p>אל ארץ אפים ורב חסד ואמת אל באפה תוכיחנו: חסיה יי על עפוק והשיענו מקל רע: חסאנו לך ארון סלחנא כרב רחמיה אל:</p>
---	---

ואנחנו לא נדע מחכר כמדד רב עשרם וכרענ'ם כנוסח התפלה וכרוקס פ' א"ט. וכלל כו' פ' י"ט תמור
 פ' ס' קל"ט עשור טעם אפירתו, כלומר שהתפללו ככל עמין זיובל פדס להתפלל, כיציה כפסוקי חומש
 וכעשיכ כטעב עשרה וכנפילת אפים כחחון וכעו זעכ עכ רכינו דכתיב וזכב ככר (דכריוס ט', ע') ולאכני ענדתי
 ככר (שס י', י') ולחנפל לפני כ' (שס ט', י"ח) ועתה אין כנו כח להתפלל כענין אחר ולא כדע עה כעכ עוד
 רק עלין עינינו: ואנחנו לא נדע, דכ"כ כ' י"ב. זכר חסלים כ"ה, ו'. יהו, שס ל"ג, כ"ב. אל תזכר, שס ע"ט,
 פ'. חגנו שס קכ"ג, ד'. וכמדורי כספרדים עושעד קודם חגנו כ' כסאוק עורנו מעם ה' וכוה ל' חסלים
 קכ"ל, כ'. ברנו חקוק ג', כ'. וכספרדים חומשין עוד, ברנו עקדס חזכור, ברנו חמישות חזכור, כ' כושיע
 כעלך יעננו כיום קרלנו", וכוה ע"פ סדר רב עשרם. כי הוא ידע חסלים קכ"ג, י"ד. עורנו, שס ע"ט, ס'.
 אל ארץ אפים, כתב ככל כו' כס' י"ט אחר כחחנה פותח וזוער אל ארץ אפים, וזוער חחלס
 וכו' עינו וכאני והכל ילכו, והטעם כי כחחלס עתקיים על כחחלה עטלות וכיה כישועה כאלעס ואח"כ עתקיים
 דחיים כי גם תוך זמן היותנו בגלות ילכנו עכל רע ועטרות כחויכים וגורחם עכ"ל וכן כחכ גם אכודכס,
 וכוסף עוד שחטלס כה כ' תנות כנגד עכרת כדכרות וע' יוס שעמד טעה ככר לקנל כחחלה. וכלמד טוס
 כי אדי כווסחחות זחחלס ו' יחוכרו לחחלס אפת ולא יחמדו וכן גם עכב כני ספרד ועולין ולא כעכב:
 כככרנים עכדו לסס סתק ארסאון ועזנו כחלק ככני. וככה כוסחח כככרמים י' עה כ"ד תנות ונתנו גם
 טעם לזה עכוכ כנגד כ"ד ספרי יקחל וכ"ר לשון כערה (עככ עככ פ' ככ"ל). ארץ אפים, עשות ל"ד, ו'.
 אל באפק, ל' חסלים ו'. כ'. חוס' יואל כ', י'. אל חסחר ל' חסלים כ', ע'.

תפלת שחרית

ת שלומי קדיש וברכו ליחיד.

מי שקיני יכול לקממני עם קננת או אמיח לנות לכהנ נ וכן שם קדיש או ברכי חי קדושה סוף ים תסרונו טפשיים ובריימות כעדידות טענינים חלו יע"פ סגותחלות בטוב.

מי שלם זעע יחפי קדיש קודם ברנו אל שחרית יאמר זה פתח תחנן:

זה אומר אני במקום תאי קדיש קדם ברכו של שחרית:

נעמה ונבלנא כח ארני באשר הברת לאמר: והתנהלתי והתקדשתי ותרעתי לעיני נים רבים וידעו כראני יי ברכי נפשי אתי יי אלהי גרלת סאר הוד והוד לבשת ליתא שמה היאלהא סברה מרעלמא וערעלמא הי תכמתא ונברתא הילה היא: אמר רבי יהושע ברלוי כל העונה אמן וסא שמה רבא סברה לעלם ולעלמי עלמיא בכל כוח קורעים לו גור הינו שגאמר בפרע פכענת בישוראל בהתנכ עם ברכו יי סת טעם בפרע פרעות משום הרכו יי אמר רבי שמעון בן לקיש כל העונה אמן בכל כוח פותחים לו שערי גרעון שגאמר פרחו שערים ויבא וירצדיק שטר אמנים אל תקרא שטר אמנים אלא שאמר אמנים.

מי שלם זעע ברכו אל שחרית יאמר זה פתח תחנן.

זה אומר אני במקום ברכו של שחרית:

בפרע פרעות בישוראל בהתנכ עם ברכו יי ברכו אתי יי אלהים סוד העולם ער העולם וירכו שם כבוד וקדום על כל ברכה ותהלה: יהי שם יי סברה מעתה ועד עולם: ברה יי אלהים אלמי ישראל עשה נקלות לכהו: וברך שם כבוד לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמר רבי עקיבה בפליוס ניוס סלאה אחר עמד באמצע הרקיע שצריח יאמר יי סלה יי סלה יי ימלה לעלם וער. וכל גרדי מעלה עונים אחריו ער שמיני לברכו בשמיני לברכו חיה אחת ששמה ישראל וחקק על מצחה ישראל עטוח באמצע הרקיע ואמרת שקול רם ברכו את יי הסברה וכל גרדי מעלה עונים ברה יי הסבר לעולם ועד:

נמקוט קדושה אל שחרית יאמר זה פתח תחנן.

זה אומר אני במקום קדושה של שחרית:

ולא תחלו את שם קדיש ותקדשתי בתוך בני ישראל אני יי מקדשכם: שרפים עמדים מעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשמים: כפה סניו ובשמים: כפה ונגליו ובשמים: ועשת: וקרא זה אל זה ואמר גדוש גדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: ותשאני רם ותשמע אחרי קול העש גדול ביהו כבודו יי במקומו: ימלה יי לעולם אלהי ציון לוד לוד הללויה: בשעלה משח למרחם סעא בת אחת אושרת קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו ונת אחת אושרת ברה כבודו יי סמסמו וכלם עונים בפה אחר ואמרים ימלה יי לעולם אלהי ציון לוד לוד הללויה:

נמקוט קדיש שלם יאמר זה פתח תחנן:

זה אומר אני במקום קדיש שלם:

נעמה ונבלנא כח ארני באשר הברת לאמר: והתנהלתי והתקדשתי ותרעתי לעיני נים רבים וידעו כראני יי ברכי נפשי אתי יי אלהי גרלת סאר הוד והוד לבשת ליתא שמה היאלהא סברה מרעלמא וערעלמא הי תכמתא ונברתא הילה היא: אמר רבי יהושע ברלוי כל העונה אמן וסא שמה רבא סברה לעלם ולעלמי עלמיא בכל כוח קורעים לו גור

דינו שנאמר בפסוק פטרות בישראל בהתגבר עם ברכו יי טח פעם בפסוק פטרות משום
הברכו יי אמר רבי יהושע בן גדיא כלמי שעונה אמן בעולם הזה וזכה ועונה אמן לעולם
הבא שנאמר ברה יי לעולם אמן ואמן אמן בעולם הזה ואמן לעולם הבא:

נחמלה מצחה נעקום חצי קדיש יאמר זה סוף תחנון:

זה אומר אני במקום תצי קדיש קדם מנחה:

ועתה יגדל נא בנך אדני כאשר הברת לאמר: והתגדלתי והתקדשתי ונדעתי
לעני נזים רבים וידעו כי אני יי ברכי נפשי אתי יי אלהי גדלת מאד הוד והדר
לקשתי: למה שמה ריאלהא סברה מרעלקא וערעלקא הי חקמתא ונבירתא הי ליה היא:
תגיא אמר רבי יוסי פעם אחת הייתי מטהר ברה והגיע זמן תפלת מנחה ונגנסתי
לתרבת אחי מתרבות ירושלים להתפלל בא אליה זכור לטוב ושטר לי על הפתח אמר
לי בני טח קול שמעת ברה וזו אמרתי שמעתי ברה קול שמעתי ברה וזו אמרתי או
שהתרבותי את ביתי ושפתתי את הילי והגלית את בני לבין עובדי אלילים אמר לי בגלוי
יום אמרת בך וכל ישראל נכנסים לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ואמרים אמן והא שמע
רבא מברה לעולם ולעלמי עלמיא הקדוש ברה הוא מנענע בראשו ואמר אשרי המלה שמקלים
אותו בביתו בך טח לו לאב שהגלה את בני ואוי לזם לבנים שגלו מעל שלחן אביהם: אמר רבי
שמעון בר לקיש בלהעונה אמן בקלבו פותחים לו שערי גרעון שנאמר פתחו שערים
ויבא גוי צדיק שטר אמנים אלהתקרא שטר אמנים אלא שאמר אמנים:

למחה נעקום קדושה יאמר זה סוף תחנון:

זה אומר אני במקום קדושה של מנחה:

ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי ברה בני ישראל אני יי מקדשכם: שרפים עמרים
ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאתר בשמים יכפה סניו ובשמים יכפה רגליו ובשמים
יעופ: וקרא זה אליה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: ותשאני
רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברה כבודו: מטקומו: מלה יי לעולם אליה ציון לוד
וד הללויה: אמרו עלי על סבלסון שהיא נבוא יתר סחבריו טחלה חמש מאות שנה ועמד
אחרי סרבה וקדושים לקונו ומשגיג את הכתר ועולה ויושב בראש אדונו ובשעה
שיצא הכתר בלחילי מרום נרתמים ומזעזעים וחיות הזמנות ומנהלות בארי באותה שעה
עונים ואמרים קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: ובשעה שמיגיע לכפא
מתגלגלים ונגלי הכפא ומתרעשים אדני שרשרת וכל דקיעים או חזון חלחלה ובשעה שהוא
עובר על כפאו בלחילי מרום וכתר הכבוד של פותחים פיהם ואמרים ברה כבודו:
סמקומו: בא ראה כשה נדלתו ושבתו של הקדוש ברה הוא שבשעה שמיגיע הכתר לראשו
מחזיק עצמו לקבל הכתר מעבריו וכל חיות ושרפים ונגללי המרכבה וכפא הכבוד וחילי
מעלה ומשח מתגדלים ומתגברים ומתגאים ונותנים הוד והדר וסמלכים כלם בפה אחד ואמרים
יי מלה לעולם ועד:

לערכיה נעקום ברכו יאמר זה סוף תחנון והוא רחום:

זה אומר אני במקום ברכו של ערבית:

תיח אחת ע כשהוא יום אחרת במצחה וידעים המלאכים שהוא יום ולערכ
אמנה במצחה וידעים המלאכים שהוא לילה ובכל פעם אמרת ברכו אתי יי הכבוד וכל
ברכי מעלה עונים ברה יי המכנה לעולם ועד:

סדר קריאת התורה.

בכל שני חמישי קודם כתורה, ופותחים ארון הקודש וטולאים ס"ת וטורים.
בי"ט חזיונהכענ דער ס"ת חזיו דעם ארון הקודש וייר פלוגערענע געבעטעט:

וַיְהִי בְּנִסְעֵה הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קִוְּמוּהֵי יִי וַיַּעַז אִיִּכָּד וַיִּגְּסוּ מִשְׁנֵאִיִּךְ

מִפְּנֵיךְ: בִּי מַעֲיָז תַּעֲזָא תוֹרָה וְדַבְרֵי מִירוּשָׁלַם:

בְּרוּךְ שָׁנְתָן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

ויז טוטורים עוד כריך טעם וכו':

גריה שמה דפרא עלקא גריה כתרף ואתרף. יהא רעותה עם עקה ישראל לעלם. ופרקו
מינה אחיו לעשה גבית סקדשה ולאסטויא לנא מטובי נהורה ולקבל צלותנא ברחסין. יהא
רענא קדשה התורה לו חיון בטיבותא. ולהוא אנא פקירא בגו צריקיא למרחם עלי ולמנמד
יתי וית בלדי לי ודי לעשה ישראל. אנת הוא ון לכלא ומפרנס לכלא. אנת הוא שליט על
כלא. אנת הוא השליט על מלכיא ומלכותא די לך היא. אנא עבדא דקדשא גריה הוא
דסגדנא קמה ומקמא דיקר אודיתה בכל ערו וערו. לא על אנש רחמנא. ולא על בר אלהין
סקנא. אלא באלהא דשמיא. והוא אלהא קשט. ואודיתה קשט. וגיבוייה קשט. ומסגנא
לקעבר מכוון קשט. בה אנא רחין. ולשמה קדישא ויקרא אנא אמר תשבתו. יהא רענא
קדשה התפתח לבי באודיתא ותשלם משאלין דלבי ולבא דקדשה ישראל. לטב
לחיון ולשלם:

הטולאים ס"ת מטלו מד יטין וז' טקנלו ככ' ידיו ומעוררו ליטין ועושר לפני הכיכל ואוטר נקול רס:
דער טון עמפסקנט ריח ס"ת מיט ביידען מראען וחכר חלט אויט:

גִּדְלוּ לִי אֱתִי. וְגִרְחֵמְקָה שְׁמוֹ יְחִדּוּ:

והקבל עונה: ריח געוויינרע חנטווקרטעט:

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח והוד כירכל בשמים ובארץ
לך יי הממלכה והמתגשא לכלי לראש: חממו יי אלהינו והשתחוו להם
רגליו קדוש הוא: חממו יי אלהינו והשתחוו להם קדשו כי קדוש יי אלהינו:

ועניס כז' סקמ נרו לשעלם והולך וטונג דרך ימינו ועולב עמו לטנדל אקויון סס, וכל מי
ס"ת עובר לפניו טייב לשעוד טעניו ולסנקו כתי ידיו סס סעזר לו ולבאק, וכל סעטע כס"ת כריך ללותו
עד כניעה, וכדרך סליכתו טוטורים:

אב הרתמים הוא ידם עם עמוסים ויפוד ברית אתגים ויציל נפשתינו

ידד בנסוע בעדכר י', ל"ס. כי מציון, ישעים נ', ג'. ועוזר כס' כל נו סמן ל'ו כוב'ל טוליוין
ספר שורה וטורים ויהי נספוע סלרון וכו'. והספרדים יז להם הכוספה טורחנת נספוקים, וכן ככל הכוספאות
להולאת הכנסת ס"ת יז אבי רב כין טעג זשכנו וספרד.

ברוך שמה, לינו נמדוד ספרדיים גם נמדודי רפ"ה ורפ"ז גם כבי' וכל ס"י לינו, והאחרונים
סעתיקובו טווסר (פ' ויקבל טעוד ס"ט) ע"פ סלר' ז'ל (נגיד ועלכוד דף ל', כ', כ"ו, כ"ז) ויטן כי סעסכ
קבלת סעכנו פין טוטורים אונת לל סלרין כפידעו.

גדלו לה, תהלים ל"ז, ד'. ועקוד שיערתו נהולאת ס"ת נעם' טוטורים פ' יד הלכה י"א. וכל נו
ס' כ'. כחג ופותח סתן בעלמו ס"ת וטור גדלו, וככנו הלכו לומר פסוקים אל גדולה כלמס גדול ס'
ושהולל עשה, גדול אלה וכו' וסלר' רוטעו ס' סלכינו ועאתפויס נוכס סלרון עכ"ל והאנודרסס כחג ועוליא
ס"ת ועושר לפני הכיכל ואוטר נקול רס גדלו זיז נו עזר תנות על סס ויסי כי לעדו נוסאי סרון ס'
עכ לעדים (ז"כ ו', יג') ועוד לפי זיז נו כ"ו אומיות כעשנון כסס עכ"ל. לך ה'. דס"א כ"ט, י"א. רוטמו,
תהלים ל"ט, ס'. וע'.

עמוסים על' סעטופים טני טען (ישעים פ"ו, ג'). ויזכור ברית איתנים, ויכול חת נריתו עס
סלכות ועז"ס ויקלס כ"ו, ע"ג. איתנים טעמו ספוקים, סס סלכות וכמו סלר'ו סו"ל כר"ס דף י"א.

מִן־הַשְּׁעוֹת הַרְעוֹת וַיִּגְעַר בַּיָּצָר הָרַע מִן הַנְּשׂוּאִים וַיְחַן אוֹתָנוּ לְפָלִימָת
עוֹלָמִים וַיִּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

כַּטֵּעַ כַּזֵּץ עַל כַּטֵּעַ עֲנִים הַסֵּמָת עַל הַזּוֹלָתָן וּפְתוּחַ וְאוֹמֵר:

תְּגַלְּהָ וְתִרְאֶה סִלְכָתוֹ עֲלֵינוּ בְּזַמַּן קָרוֹב וַיְחַן פְּלִיטָתָנוּ וּפְלִיטָת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן: הַבֵּל הֵבֵן גְּדֹל לְאַלְהֵינוּ וְהִגְנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה: כִּי־וּ קָרַב עַמּוֹ
(רַם כִּים הַחַוּ) בְּרִדָּה שְׁנַתָּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִרְשָׁתוֹ: תּוֹרַת יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נְפֶשׁ עֲרֹת
יי נֶאֱמָרָה טַחֲקִימַת פְּתִי: פִּקְדֵי יי יִשְׂרָיִם מְשַׁמְחֵי־לֵב מַצּוֹת יי קָרָה מְאִידַת עֵינָיִם: יי עַז
לְעַמּוֹ יִתֵּן יי וַיְבַרְךָ אֶת־עַמּוֹ בְּשִׁלוֹם: הָאֵל תְּמִים הִרְכּוּ אֲמָרַת יי צְרוּפָה. מִגֵּן הוּא לְכָל
הַחַוִּסִּים בִּי:

קָל וּסוּן וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּי אֱלֹהֵיכֶם תִּיִם בְּלִבֶּם הַיּוֹם:

כַּשֵּׁנִי וּבְחַמִּישֵׁי קוּרֵין לַחֲלַתָּ גַבְרִי נִדְּאַשׁ סִדְר עַל אֵנַת בְּנֵאֲבָה, אִין פּוֹחֲחִין טַסַס וְאִין עוֹזִיפִים עֲלִיסַס,
וְנִדְּךָ לְקִרְיֹת לַסְּפוֹת ג' פְּסוּקִים לְכָל אֶסְדֵר וּלְשִׁלְחָתָן לֹא פְּסוֹת עַנְצָרַס פְּסוּקִים (אֵס לֹא אֶסוֹף הַסְּנִין בְּסַפּוֹן
הַס' כַּגוֹן בַּס' וַיְנַחֵשׁ עַמְלַק אֶסְפּוֹף סִדְר כַּלְחֵ אֶקוּרִין בְּסִרִּים). וְאִין אִיזֵ רַשִׁי לַעֲלוֹת לְקִרְיֹת הַתּוֹרַה אֶלֵל
אֵס קִרְוֹ לֹו לַעֲלוֹת, וְקוּרִיסִים כַּתְּסֵלֵב כַּדָּן וְאֶסְרִיו לֹוי וְאֶסְרִיו יִשְׂרָאֵל, וְאֵס סֵמָת פְּתוּחַ וּקְרָוֹ לִבְכֹן וּכְבֹּהַן
קוּרַס ק"ג קוּרִיסִים יִשְׂרָאֵל כַּעֲקוּסוֹ. אֵס אִין לֹוי כַּכְּכֹכֵץ קוּרִיסִים לְאוֹתוֹ כַּכֵּן עֲלֶהָ רַחֲשׁוֹן כַּעֲקוּס לֹוי וַיְכַדֵּךְ אִמַת.
וְאֵס אִין כַּכֵּן כַּכְּכֹכֵץ קוּרִיסִים לְיִשְׂרָאֵל אֹו לְלֹוי כַּעֲקוּס כַּכֵּן, וְאֵס קוּרִיסִים לְיִשְׂרָאֵל כַּעֲקוּס כַּכֵּן לֹא יַעֲלֶה אֶסְרִיו
לֹוי. וְכַנְקִרַס לַעֲלוֹת לַתּוֹרַה יַעֲלֶה כַּדָּךְ קִלְרַס עַעֲקוּסוֹ, וְאֵס אִמִי כַּדְּכִים אֹוֹת יַעֲלֶה כִּיטִין, וַיַּפְתַּח הַסֵּמָת
לְרַשׁוֹת כַּסְּפוֹן אֶלְרִיד לְהַסְתַּיֵל כֹו לְקִרְיֹת וַיְכַאֲפוּ עִי לִלְיַת אֶכִידוֹ וַיַּפְתַּח הַסֵּמָת כַּכֵּי יִרְוֹ וַיַּסְטֵר כַּלְחֵ עַץ
דִּיִים הַיֵּא לְמַחֲוִיקִים בַּה, וַיַּסְפּוֹן פְּנִי לְכַד אַעֲלֵל וַיְכַד כַּקוּל:

פִּקְדֵי בְּרַכַּס חִיבְעֵר דִּיח סֵמָת בְּרַכּוּ אֶת־יְי הַמְּבַרְךְ:

וּסַעַס עוֹיִס בְּרִדָּה יי הַמְּבַרְךְ לְעוֹלָם וָעַד: וְסוּד סַעַנְדָּ בְּרִדָּה יי הַמְּבַרְךְ לְעוֹלָם וָעַד:

בְּרִדָּה אֶתְּהָ יי אֱלֹהֵינוּ מִלְךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּחַרְבְּנוּ מִכְּלַחֲעַמִּים
וְנִתְקַלְגוּ אֶת־תּוֹרַתוֹ. בְּרִדָּה אֶתְּהָ יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וּכְבַשְׁתִּחִיל הַקּוּרַח לְקִרְיֹת כַּתּוֹרַה יִסִּיר יִדוֹ כַּעֲטֻלִיַת טַסַסָּת וַחֲשֵׁר יִד יַעֲיִבו לְכַד אֹוֹתָת כַּסֵּמָת כַּל וְאִין
כַּקִּרְיֹסֵב, וְגַס כּוֹס יִקְרַח כַּלְחֵ עַס הַקּוּרַח מַלְבַּס כַּעֲלֶה. גַּס אֹוִי כַל כַּעַס יִסּוֹ אֵל סֵמָת לַעֲטוֹעַ הַקִּרְיֹסֵב עַיִי
הַקּוּרַח וּלְכּוּיִן כַּכֵּן בְּכַל יַכְלַתָּס נְפִישָׁה וְכִירַחַה. וְלַחֲשֵׁר הַקִּרְיֹסֵב יִכַּח כַּלְיַת כַּכַּסּוֹן אִיִּים וְגוֹלֵל אֶת סֵמָת וַעֲבַדָּךְ.
נַכְי כַּכֵּס בְּרִדָּה אֶתְּהָ יי אֱלֹהֵינוּ מִלְךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֲמָתָה, וְהִי
עוֹלָם גַּמַע בְּתוֹכְנוּ. בְּרִדָּה אֶתְּהָ יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה: וַחֲשֵׁר אַסְטֵר אֶלִיו סַסּוֹן מִי שְׂבַדָּךְ
יִירַד כַּדָּךְ אַחֲרַה טַעֲסֵה אַעֲלֶה.

הַנְּשׂוּאִים, יִשְׂרָאֵל אֶנְשָׁאֵס הַקַּבֵּס עַל כַּכֵּי כַּרִּיס וְסוֹס עַל כַּכְּאֹוִיס עֲנִי רַסַס (יִשְׁעִיָה ע"ו, ג'). וַיְחַוּן אוֹחַוֹ כֵּן תַּקֵּן
כַּעַל וַיִּזֵּכַּ כַּעֲקוּס וַיַּסּוֹן עֲלֵינוּ אֶסְמִדוּרִיס אֶלְפַּנִּיו וּכְכּוֹן הוּא דוֹגַעַת וַיַּסֵּן ס' אוֹתוֹס (ע"ב י"ג, כ"ג), וְכֵן חַפְּיֵד אֶסְרִי
פַּעַל סַסֵן יַסַס כַּכּוֹס אֹו לַע"ד וְלֹא פַלַת עַל. כַּמְדָּה, כַּלְיַכּוֹת הַקַּבֵּס כַּכַּסּוֹתוֹ עַל יִגְדִיו וְקַחְוֹ מַדּוֹת כַּל ח' כַּכּוֹ
עַעֲבִיד רַחֲשׁוֹן רַחֲשׁוֹן וְכֵן הִיֵּס הַעַסֵד (ר"ס דף י"ז) כַּעֲדַת הַקַּבֵּס (יוֹעַל פ"ו, ע"ב) עַדַת טוֹבֵךְ וַעֲנוֹתוֹתוֹךְ (כַּכּוֹס
ע"ו, ע"ב) הַלְדִיקִים הוֹסֵכִים עַדַת כַּדִין לַעֲדַת הַכַּסְּפִים (כ"ר ע' ל"ג) וְכֵן אֵלֵא עַאֲרַס עַדּוֹת (ר"ס י"ו, ע"ב).
תְּגַלְּהָ וְחַרְאֶה, הוּא עַעַס' סוֹסִרִים פ' י"ד כַּלְכַב, י"ב. וְכֵן אֶכִיטַס הַסְּגִלָּה כַּל"ס וַי"ו נִדְּאַשׁ אֶכֵן
גוֹרַס כַּלְכּוֹס לַא"ס מ' ק' הוּא כַּכֵּי כַּכֵּי כַּכֵּי גַם כַּכֵּי רַפֵּס וְכֵן הַכְּכּוֹן, וְרַחַס עוֹד כַּכּוֹר עַל כַּכֵּן
יִתְגַדֵּל. הַבֵּל הֵבֵן, גַּס כּוֹס אֵס כַּכֵּלְכַס י"א כַּקַּלַת אֶכִי לַאֵן. כַּרִיד שְׁנַחֵן, טוֹכֵר כַּכֵּן כֹו פַסֵן כ'. חוֹרַח ה'
וְכ' עַתְּסִלִים י"ט, ח'. וט'. וכו"ט, י'. וי"ט, פ"א. וְכַתֵּב כַּכֵּן כֹו כַּכּוֹ עַסֵס לוֹמֵר אֶסְרִי עֲלוֹת הַקּוּרַח לְקִרְיֹת
כַּתּוֹרַס פְּסוּקִים אֶלֹו תּוֹרַת כ' תְּמִיטַס וְכ' עַד עַגֵן הוּא לְכָל הַחַוִּסִים כֹו, וַיֵּז כַּכֵּס ע' תְּכּוֹת כַּכֵּד ע' יוֹס אַעֲטַד
טַעֲס כַּכֵּר לְקַנֵּל הַחַוִּרָה. וְכֵן מ' תְּכּוֹת כַּכֵּרְכַס אֶסְרִיכּוֹס אֵל כַּכֵּרְכַס הַכַּעֲטֵרַס. וְאֶחָם הַדְּבָקִים, דַּכְרִיס ד' ר'.
בְּרַכּוּ אֶת וְכ' נַעֲלַח עַסוֹרַשׁ כַּכֵּעִישׁ ע', ו' אֶכַכֵּר עוֹרַח סַסוֹסֵר כַּדָּךְ כַּכֵּס קוּרַס אֶקְרַח כַּתּוֹרַס.
וְכַכּוֹת הַתּוֹרַס אֶלְכּוֹ טוֹכְאוֹת נַעַ' כַּכּוֹת דף ע"ט, כ'. וְדף י"א ע"ב. וְכַעַס' סוֹסִרִים סַפִּךְ י"ג כַּלְכַב ח'.
נָתַן לָנוּ חוֹרַח אֶמְתָּה, פִּירַשׁ סַטוֹר וֹו הִיֵּס חוֹרַס אֶכַכְמַכֵּן, וְהִי עוֹלָם נַטַע בַּחֲכּוֹכֵן, הִיֵּס חוֹרַס אֶעֲלֵל פַּס

ברכת הגומל.

לרבעה לריבין להודות, מי שכיב חולה ומתרפא, ומי שכיב סנוע נבית סאסורים וילא, ומי שכיב יורד כים ועלה פענו, ומי שאלך בעדכר באניע לייסוי; וחסר נרכה אפרוכ על קריאתו בתורה יאמר עוד נרכה זו: וזר פתן חיינער קרמקחייט געבעטן, חיינע ועע - קרער וויזענערייזע געמאכט קרער וקנוט חיינער לעבענה געמאכט ענטגעגענע, שפרעלע נחך דער נחלי-נרכה חיבער דיו ס'ח נחך פאגענע נרכה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, תגומל להיכים טובות, שגמלני בל טוב: והקבל עוני כי שגמלקה בל טוב הוא יגמלקה בל טוב סלה:

אחר הכללת הקריאה אומר הצ"ח ק"ק, והגולל גולל ג' דפי' על הסולחן וענניה בס"ח פתוח להרחות כחכ לעם הסוחרים מימינו ומשפאלו, ופחזירו לפכיו ולחפריי אטלו על כל האנשים והבאים לרחות כחכ ולכרוז ולומר: ביי"ט חויפהעבען דער ספר תורה ויירד פאגענער: געמאכט:

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פני יי ביד משה: עין חיים היא למחזיקים בה ותמורה מאשר: דרביה דרבינעם וכל נתיבותיה שלום: ארץ ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי חפץ למשן צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

נעוד אכוס כוכך חת כטסה כס"ח יאמר זו:

לה יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד בירכל בשמים ובארץ לה יי הממלכה והמתקן שא לכל ולראש: והעשר ותכבוד מלכותך ואתה מושל בכל ובקרה בח ובקרה ובקרה לגדל ולחזק לכל: ועתה אלהינו סוברים אנחנו לה ומהללים לשם תפארתך: יהי רצון מלכותך יי אלהי אבותי שיתגולל רחמיך על מידותיה ותתנהג עמ בקרה בתורת טובה ותבגס להם לפנים משורת הדין:

בשני חמישי קודם אטכניסים כס"ח להיכל כשלושסריס תחנון יאמר הצ"ח יד רצון. ותקנת קבלות סין לוטריס.

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים. לכוונן את ציבת חיינו ולהשיב את

שכינתו בתוכנו במהרה בימינו. ונאמר אמן:

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים. לרחם עלינו ועל פליטתנו ולקנע

משחית ומגפה מעלינו ומעל כל עמו בית ישראל. ונאמר אמן:

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים. לקיים בגנו חבמי ישראל. הם

דכפיכ דברי סמיים כדרכות ובעצמות נטופים (קבלת י"ב י"ט); וזתי נרכות אלו יז נכון ע' חנות כנגד ע' יוס אעזר עזא כזא לקבל בתורה. ורואה גם לעטל נרכות האמר. ותיחל בעדלש ראש פ' חלת הנרכה, סיוו סילס כנרכה שרנך עזא בתורה חסלה, ב"א"י אמה אשר ברר בחורה הזאת וקדשה ורצה בעשייה. הגומל, נרכות דף כ"ד, כ'. וזכרתינו סילס נוספת כר"ף וראש"ל וכרענ"ס סלכות נרכות פדק י' סלכה ס' כפי אעללוה בערס. ועל ויי"ל כניס לרעים נעקוס לפיכיס, ואין לנו לזוז פעטנע ח"ל. מי שגמלך, לאן ככחילתא פ' נא.

וזאת רחורה פמוקים ענניס ד', ע"ד. ומענדל ד', ל"ז. ועלני ג', י"ט. וי"ז. וע"ז. וישעיס ע"כ, כ"ט. והספרדים גם לסס כעין נוסחא זו אך לוטריס אוחת קודם בקריאה כבנסת הצ"ח חת הספר להרחות הכתב לעם, וכן פאעע עטס' סופריס פ' י"ד הלכה י"ד. ורואה כפירוש כרענ"ן לרביס כ"ז, כ"ז. ובתנ סכל נו, כסו זיאמר כגולל כשנת כליכל לך ס' כדולה ובגזרה וכו' עד ומחללים לעס חסחרתך, והטעם לפי שכל אזה שכהן ענינו ל' לניסע כפמוקים נעקוס אחר וע"כ אומר פווח ככסול עלינז הספר עכ"ל. ויהי רצון אלוטריס עוד תקון פסרויס כוח ולקוח חתפלת ר' ישעל בן סליעז (נרכות ז').

יהי רצון מלפני, ענייה רכ עערס כנדורי, גם סכל נו ס' ל"ז סחכיס סכל לאערה כשנת אלפני ראש חודש, וכן לאזנו וכסאל ראש חודש להיות כחותה שנוע עכיו כחון אומר יהי רצון וכו' וסען סדורס כרקא"כ, לכוכ, לרסס, לקייס, אשעע, וכתכזל, לכשעיד אריכו עכ"ל וכן כוס גם עכס כספרדים, וכן גם רכ עערס ענייה עוד ספעס כפדר ראש חודש. והכס כסרוו ארינו כל בית ישראל לא טעל סלל הספרדים, ועדכרי סכל נו כרלס אחריו סוס גם להסלכמיס כשנת כלאזנו. לכונן אח בית חיינו, חת בית הסקדס, ואס ע"כ ישעיס ס"כ, ז'. שכינתו בחוכנו ע"ז וזכנתי נחוכס (אעזא כ"ה, ס').

וְגִישֵׁיהֶם וּבְגִייתָם וּבְגִייתָם וְתַלְמִידֵיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם בְּכָל־מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם. וְנֹאמַר אָמֵן:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֵי אֲבִינוּ שֶׁשְׁשָׁמַיִם. שְׁשֶׁשְׁמַע וְנִתְפָּשֵׁר בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת לְשׁוֹעוֹת וְנִחְמוֹת. וְיִקְבֵץ נִדְחֵינוּ מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ וְנֹאמַר אָמֵן:

אֲחִינוּ כָּל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל הַנְּתוּנִים בְּצָרָה וּבְשִׁבְיָה. הַעוֹמְדִים בֵּין בָּיִת וּבֵין בֵּיבֶשֶׁת. הַמְּקוּם יַחֲסֵם עֲלֵיהֶם וְיוֹצִיאֵם מִצָּרָה לְרוּחָה. וּמֵאֶפְלָה לְאוֹרָה. וּמִשְׁעָבוֹד לְנֶאֱלָה. הַשְּׁתָּא בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְנֹאמַר אָמֵן:

כַּסָּף לְקוֹחַ אֵת סֵפֶר תּוֹרָה. לְסוּלִיכָה עַן כִּינֶסֶה וּלְהַלְוִינּוּ כִּיכֹל, וְלוֹמֵר: דַּעַר חוּזן טַרְטֻטָּה דִּיחַ סֵפֶר תּוֹרָה יַחַךְ רַעַב אַרְזוֹן הַקּוֹדֵשׁ לְנִרְיָקָה חוּזַר יַמְגוּט:

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׁגַב שְׁמוֹ לְבָדוֹ.

הוֹדוּ עַל־אָרֶץ וְשָׁמַיִם. וְיִרְם קָרָן לְעַמּוֹ תְּהַלְלָה לְכָל חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּהָ:

וּכְסֵל עוֹנִים: דִּיחַ גַּעַמִּיכֵרֵעַ נְחֵמַטְחֵרֵעַט:

בַּעֲדֵי שְׁמֵיכֵס כִּסֵּית לְמַקְוֵנוּ לוֹמְרִים עוֹמְדֵי זֶה:

לְדוֹד מְזֻמּוֹר. לִיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְלֵ וְיִשְׁבִי בָּהּ: כִּי הִיא עַל־יָמִים יְסֻדָּה וְעַל־נְהָרוֹת יִכּוֹנְנָה: מִי־עָלָה בְּהַר יְהוָה וּמִי־יָקוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ: גִּקֵּי כַפָּיִם וְכִר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לְשׂוֹא נִפְשֵׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יֵשׂא בְּרַבָּה מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה הוֹר הוֹרֵנוּ מִבְּקִשֵׁי פְגַיָּה יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאֵי שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֵם וְהִנְשֵׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וְיִבּוֹא מְלֶכֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מְלֶכֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עַמּוֹ וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאֵי שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֵם וְשְׂאֵי פִתְחֵי עוֹלָם וְיִבּוֹא מְלֶכֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מְלֶכֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מְלֶכֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

בַּסְּחָרָת כִּסְפֵר לְחוֹךְ כִּיכֹל לוֹמְרִים: בִּיִּי'ט חִינְטֵעֵבֶנּוּ דַּעַר סֵפֶר תּוֹרָה חִינ רַעַב אַרְזוֹן הַקּוֹדֵשׁ יַמְגוּט יַמּוֹ:

וּבְנִתְחָה יֹאמַר שׁוֹבָה יְהוָה רַבְּבוֹת אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְהוָה לְמִנְתַּחְתְּךָ אֵתָהּ וְאַרְזוֹן עֲנֵה: כִּי־נִשְׁבַּח יְהוָה וְחִסְדֵּיךָ יִרְגְּנוּ: כַּעֲבוֹר הוֹד עֲבָדָה אֵל תֵּשֵׁב פְּנֵי מִשְׁיַחְךָ: כִּי לָקַח טוֹב נִתְחָה לְכֵם תּוֹרָתִי אֶל־תִּפְעוּזוֹ: עַץ־חַיִּים הִיא לְפִתְחוֹיְכִים בָּהּ וְתִמְכְּרֶהּ מֵאֲשֶׁר: הִרְבִּיָּה דְרִבִּי־נַעֲם וּכְלִנְתִּיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקִרְבֶּךָ:

בשורח טוכוח ע"ס ישעיה ל"ב, ז'. ויקבץ נדחוינו ע"ס ישעיה י"א, י"ב. המקום, כמי לבקצ"ה נל' הו"ל כעו כמקום יחס עליך (שנת י"ב ע"ב) ונכ"ר פ' ס"ח טעמי טכ טכנין שנו אל הקצ"ה וקוראין אותו מקום שבו טקומו אל עולם ואין עולמו טקומו. וכשעבוד טלח תלמודית וטעמה טענות וטעמי, וחסע לטעלה דף 43. השחא בעגלא טלינה ארמית, ובעברית טחע בטכרס ובוטן קרוב. יהללו, תסלים קע"ט, י"ב. וכחוח כס' רב טערס וכלל נו עטורין כספר לטקומו חוומר יסללו וכו' ונכח וכו' עכ"ל. וטח שמומרים עומד כ"ד, טעמי טכחוח נו שאלו שטרים לטזיכס שטער אלטח טעלך כטכחיס טארזן לכות קדשי קדשים (שנת דף ל'). וכטחט כוטגיס לוטער עומד כ"ט, כי כטטר על טחזן חורס (וכטס קט"ז וטטרי פ' חטח כטרכס וחטח דכי אליה טרוך נ') וכחורט כטחט ניתכס (שנת פ"ו ע"ב). וכחורט, כטכרס י', ל"ו. קוטח, תסלים קל"ב, ט'. י'. כי לקח, טעלי ד', נ'. עץ חיים, טס ג', י"ט. ו"ל. השוירונו, טוף טיכס.

אשר אסחוריו ספר חורה לסיכל חוברים אשרי וכו'.

אֲמָרִי וְחֲשִׁבִי בִּיחָה עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה:

אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁקָּבְהָ לֹא אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיְי אֱלֹהָיו:

תהלה לדוד. ארומקה אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בקלחים
אברכה וההללה שמך לעולם ועד: גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין
חקר: דוד לדוד ישבח מעשך ונבורתך וגידו: תוד כבוד הודך ודברי
נפלאותך אשיחה: ועוזו נראותך יאמרו וגדולתך אספרנה: זכר רב שמך
יגיעו ועדקתך ידגגו: תפון ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד: טוב יהוה
לכל ורחמי על כל מעשיו: יודך יהוה כל מעשך ותמידך יברכה:
כבוד מלכותך יאמרו ונבורתך ידברו: להודיע לכגי האדם נבורתו וכבוד
תוד מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בקלדוד ודוד: סמך
יהוה לכל תנפלים וזקף לכל הפופים: עיגי כל אלק ישגרו ואמה נחך
להם את אכלם בעתו: פותח את ידה ומשביע לכל חי רצון: צדיק יהוה
בקלדדרכיו ותמיד בקל מעשיו: קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראו
באמת: רצון יראיו יעשה ואת שונעתם ישמע וישמע: שומר יהוה את כל
אזביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר
שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הלל יהוה:

חין חוברים למלך נראש חדש ולא נרנכה ולא כ' ימים של פורים קטן וגדול, ולא נערב ספח (וכיון
קבלות אשכנו בכל ערבי תלים) ולא נחול המועד ולא נחשעה באב ולא נערב יום כפור. לכל נערב ראש
השנה ונאסרו חג נחלקים ספגים, יש אלו חוברים וכן מנכ ק' פ' ד' וכן אשכנו. וכן ימים זכין
אסרו תג של יום כפור סוכות, וכל בעומר ו' ימי הגבלה, וכו' בשבת חוברים למלך.
מן ראש חדש, הנזכה, בידיע טענה פון גרס חונר קאיו פורים, חשעה באב, ע"כ, ע"פ, חונר חול המועד
ווירד למצח ניכט געמוגט, חין פילעטן קבלות חויד ניכט מן ערב שבעות ערב סוכות חונר אסרו תג.
למנצח מזמור לדוד: יענה יהוה ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב:
ישלח עזרה מקדש ומציון יסערה: זכר כל מנתתך ועולתך ידשנה סלה:
ימרך כלבך וכל עשתך ימלא: נרננה בישועתך ובלשם אלהינו נרגל
ימלא יהוה כל משאלותיך: עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענה

אשרי, כחוב ככל בו ספן כ' ונמור ס' קע"ט עשירין הספר לפקומו חוברים תהלה לדוד וסדר
קדוש, יש פקומו חוברים תהלה לדוד וסדר קדוש וספר כן עשירין ספר לפקומו ע"ל וטעם פטירת
תהלה לדוד ג' פעמים ביום נברכות דף ד', ע"כ פטר ר' אלעזר אשר ר' איכס כל סעודת תהלה לדוד ככל
יום של פעמים טובות לו כהו כן עולם כה. ודעה למעלה דף 69.
למנצח, טובה כמ' רב עמס, וכח הסור א"ס' ק"ל סוכין עתה לומר חארי יוצר ויענך ס'
ביום לרה לפי ז"ע בו ענין כי"ט. ואכודתם כח טעם פטירתו כסוף התפלה טעמי ז"ע נעדרת תלים
(מוטור כ') אתה מולך יש חוברים יש מלא ספר עד מוטור. זה (אלא חלום ולמה נרא גוים סד כופ)
כנגד יש נברכות אדם תהלה ככל יום אדם לומר לפטור תעמי ללוח כן דוד העלך לפטר יש חוברים
ספרו לו לדוד יענך כ'. ויש נמוטור הוא לראו כל ענינה וסופו כל ענינה. ובשבת ו"ט חין חוברים חותו
טעמי אהו מוטור של תפלה ויש בו יענך כ' ביום לרה, וכח ו"ט איכס ימי לרה חלף ימי אשעה ע"כ'.

בְּרַךְ יְקָרָא דְרַיָּי מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ: יי ו ימלך לעלם ועד: יי מלכותה
 (קאם) לעלם ולעלמי עלמיא: יי אלהי אברהם יצחק וישׂראל אבותינו שמרה
 זאת לעולם לעד מחשבות לבב עפוק ודבן לבבם אלקי: והוא רחום יכפר
 עון ולא ישחית והרבה להשיב אפן ולא יערר כלחמתו: בראתה אדני טוב
 וסלח ורבחסד לכלקראיך: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: תתן אמת
 לעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום
 יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה: יי צבאות עפנו משנבלנו אלהי יעקב
 סלה: יי צבאות אשרי אדם במוט בך: יי הושיעה. הפלך יעגנו ביום קראנו:
 ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת
 אמת וחי עולם נמע בתוכנו. הוא יפתח לבנו בתורתו וישם בלבנו אהבתו
 ויראתו ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא ניגע לריק ולא גלד
 לבתלה: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שגשמוז חקך בעולם
 תהי ונזכה ונודה ונראה ונירש מוכה וברכה לשני ימות המשיח ולחי

וכן ייזיי. די מלה סגני עמנה וכוז דרך ל' חרעית, כיולא לנו סדניול ועורא שלם נעלא סס סף לא סעם
 ספת מלה די סוקל לר או ? ועולוד למכז סלסטריו סלס סמיר די סניני עמנו, לעל די סלכא די אלהא.
 די רוב, די כפי, די נחש, די חסרי, די חיות, די יחה, די חסי, די אבהתך. וזף כתרומים נעלא עז כן
 כעקופות שלם סלו כס ידי סופרים עקלרים כון די עלרע (נרלזית ח', ו') די חרעזו (א' כ"א) די סקדתך
 (ג' י"ז) די סדתי (ו', ו') די אסיר (סעות ו', כ"ז) די סמרת (סס כ"ג, י"ג) די הוו (סס ל"ד, א').
 ולמנו כתרומותיו יס לנו להסעמ כלסון כספ ועדוקקת ככל ספסרי, ורלה גס כספרי חוללות חיים קי"ג.
 וסחז ימים ככרים אסרי כחי זסח סלסחי סעמן לי כסלון סספורסס יענ"ן, זסח ככר סעמיר כך ססדורי
 עטורי סמים כקדי די ברא די אסיר, וכסז עליו סכן הוס סככו, וזף לפי סוחו ארגילין לקלר ולעסוז סלס
 סחת סכל פקוס סדל"ט ל"ל סרוקב, וכן סרס גס כספרו לוח חרע. סאתר כוח שכניתה הוס סתרס סל סעקופו,
 וסחל ססעות רכס סד' פ' כ"ג ססיות סכסלות סח כסספ סיכן ססירות סח סרפות וכסע ססניע וסן לוסר סירכ כן
 לושרין ססיום עקוס כול סין סח יודעות סס כסן כול סח סס עקוס אסר כול, סלס ככל עקוס זסח כדך ככר ס' סעקופו.
 ה' ימלך סעות ס"ו, י"ס פס סתרסו. וכסז סכודרסס זסח אלוטרים כקדוזה זסח סספוק ס' ימלך ססטר זסח
 וכקדוזה סלוטרים עטורי ס' ימלך ססטר דוד, יס לוסר לפי סססרנסים זס סדר קדוזה חקנו לוסר סספוק ססטר זסח,
 לפי ססין סתרסו ככרומים (!) מלכודזס ר"ס כן ככל סדוריו סף כסדורי כ"י גס סר"דק ליסיעה ו', ג' גרס ככס,
 וככל זסח לא יסכן ועל לסון כול כסר כסר חסח עליו יע"ן כסדורי, כי קאם כיכוכי קל כול כל' זכר
 חסח מלכודזס סר כול עוסכ עליס כול ל' כקכז וסיה כריך לסיות ק"סח כנינוני כקכז חו ק"סח חולר
 כקכז כסו כדניול ד' כ"ג. סכל סלס רס"ד לולסו כסומזי דפוס ליסכונל וסכיוסיעה וכס"ג דפוס אכוריס
 ,ס' מלכודזס לעלס ועלסני עלסתי" וסין סס עלת קאם ככל (לוכס גר דף כ'), וסס סככי סלסחי כן
 כסוססל כססוזר רוסל גס כסדורי כ"י סל קלף, ג סדור ססרדי כ"י כן סח כן פכ כן כסרסו ס' ימלך
 כסירח סיס, וכן סיס כסוססל כס' רכ עטרס, וככ לא קסד כנר. ה' אלהי, דסכ כ"ס, י"ח. ועסניו פס סיוטיל סדר
 קדוזה זס ללר סססנפמי ולכסין סח לככנו סין. ססררה כס"ן כקסן ססוף כי לוי סול. וזסח רדסח, ססלס
 ס"ח, ל"ח. כי אסר, סס ס"ו, ס'. צדקתך, סס קי"ס קס"ג. חתן סוף עיכס. ברוך ס', סכלס ס"ס, כ".
 יעסס לנו יסמון סוחנו ככרכויו. ה' צבאות, סס ס"ו, ס'. ה' צבאות אסרי, ס"ר, י"ג. ה' רוסיעה, כ', י'.
 ברוך הוא אלהינו, כסלס כ"י גס כסדורי סספרדים סחח ח"י סיכנכ, גס אכודרסס לא גרס לס, וסוססח
 סרע"ס כרוך חד: כנו כרוך כולדנו כרוך אכרסנו וכי'. לככוד, סירוז לסכחו וזכו ככודו. מן רחועים, מן
 עובדי ע"ז וע"ס ויקל כ', כ"ו. חזוי עולם, סעורז למעלכ דף 123. וישס כלככו ארובתו ויראסו,
 ככ"י גס כסדורי רס"ז כסוססל וסס ל"גני ל"יחי, וככ"י אסר גורס, ויסס כלככו לסככז סוחו ולעכדו כלככ
 סלס וכסע, סססכ, וכסדוד רס"ח" וסס ל"גני לעסית רכוכו ולעכדו כלככ סלס וכסע סססכ", וגס סרע"ס
 גכז חוססח ו, וכסע סססכ" וסלס עיקר ע"ס דס"ס כ"ס, ע'. למען לא ניגע ע"ס יסיעה ס"ס, כ"ג.

יִתְבַרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַבֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְעַד וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל
 שְׁמֵהּ דִּי קְדוּשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְיָא מִן כָּל בְּרַבְרָתָא וְשִׁירָתָא וְשִׁבְרָתָא
 וְנִתְמַתָּא דִּי אֲמִירָן בְּעֵלְמָא וְאֲמִירָן אֲמִין:

ק' קבל בְּרַבְרָתִים וּבְרַבְרָאוֹן אֵת־תְּפִלַּתְנִי:

וְתִקְבַּל צְלוֹתְהוֹן וְעוֹתְהוֹן דִּי כְּלִי־יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא וְאֲמִירָן אֲמִין:

ק' יְהִי שֵׁם יי מְבֹרָךְ מִצֵּדָה וְעַד עוֹלָם:

יְנָא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֲמִירָן אֲמִין:

ק' עֲזוּרֵי מַעַם יי עֲשֵׂה שְׁטִימֵי תַרְגֵּין:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמֵי הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֲמִירָן אֲמִין:

אז נכחו כרחם העולם מליון ליו. וכתב סגפון יענין ח"ל יהא שמה רבא סברך לעלם ולעלמי עלמיא, עד כאן עיקר עניינת הכבוד, בן הוה דעת גדולי סראזונים ככלל, אפין בריך לעשות יותר, ויש כנס כ"ס חזויות הערפוטיות נמה אטמרו אריך לטמרו ככל כח (אנת ק"ט, נ'); ; אכל פ"ט אפין ראפין לפסטיק נין שלמיס ליתברך אפילו כמחצתם אסרת ואפין בריך לומר כדבור פ"ו, אלא יכוזו למה אלתם כהן עד אטמור הקדיש עכ"ל (וכן כתב אלוההס כס רכיבו סעדיס וברא"ל. יחברך וישחברך, נאלו סלאכות אום ל' פרעית לל' העברית והא' הסעיה רביס לפסוק אהקדיש נל' עברי מתקנס. ויחעלה סלפ"ד נקוד נלרי לסי דקדוק ארעית כמו ישעיה (דניאל ב', ט') ישעיה (סג ג', כ"ט), ולא נעלם סגול. ויחידרי סל"ת ספס, ויחזאל סלפ"ד ספס, דוגמת דניאל ב', ע"ד. ערס ס', יז. ואף כס"ף ל' יאמנה כארעית ספסח לקמן כל אכן כאן אפין ספסח, וכן כעל פור סדס דף ע"ז גרס סניסס על סיכר נפתח. ויחזאל, עעקרו סיס סנפס ויחקלם, כנרסס טן סעור א"ס ס' כ"ו ועדברי עערס סעתיקס סרס אכן ירסי ח"ל כתב רב עערס זיז עקוטות אפין לורסיס ויחקלם, ל' עפני אסוס נגסי כמו וקלסס לכל סכרלות (יחוקלל כ"ב, ד') ויחקלסו דף (סג כ"ב, ס') כי יז לו גס ל' אסו כמו וסוה כעלכיס יתקלם (סכקוק א', י'), אלא זיז נקדיז ז' עניני אסו כנגד ז' רקיעיס, ויז אומר כיון אעספיקיס כלטן יז"ר עכרך לעלס. ולעלמי עלמיס יתברך, בריך לומר ויחקלם עכ"ל וסוסף עליו אכן ירסי ונרסס אפין ככוון לטמרו אלת לסכיעי נכנס סכרסו כ"ב, אף ויחזאל יתכן יותר אפנינו עובדע עכ"ל וכן גס דעת סרענ"ס כנרסס סתזוכת נכו מוכסס כרסס ס' מעסס רקת. אטנס כל אלו סלאכות אל אסו כליס ככר כעס' סוסריס פ' י"ד סלסס יכ נכוסס אל על סכל יסגדל וסס ג"כ סכת ויחקלם, ועוד אס נכוסס סגדס עוכס כעסס ספסיס קט"ו, ע"כ לעלה ולקלם. בריך הוה לעלא וכ' בריך הוה לעעלס עכל סכרלות וסגיריות וסכסכות אכנסכו לו. וסנת בריך מוספסס סיס ען די קרססו אפניס, ועלות אלה חויסס סתגוס אל סקדוס סדוך הוה, אלא סכירוס ויחזאל שמה די קרססו, ויחכלל סס סקדוס, וסל"כ בריך הוה כעסך לעסס, וכן סורס נלדק כעל א"ז עוכס כע"ל ל"ס ס' כ"ז סות ז'. קרססו סקוף נקכוז ע"פ דקדוק סלזון ולא קרססו כו"י ארוקס. לקלמ סלפ"ד תזוכס וסכנס עלעיל (דניאל ו', ג'). וביעיס סכורסיס אסנכס לכסול סח סכנס, סעקרי לומר לקלמ לעלא כלי וי' סכוכר ניניסס וככו אעלסל כת"ל דרביס כ"ס, פ"ג. וכן הוה כעסכור רועס לכל סקדיזיס אל כל סכנס. קור"ל כן ככת כעל כגיד ועלוס, וכן כלסע לרוב כארעית אל כסכויס עלת קו כפני עכסס אף אעלסלסס ג"כ נקכס סעקוטות סקולרת ועל דרך ל' עברי כמו עטורס (דניאל ב', פ"ס) ועסל (ד', כ"ב) מקדסס (יזרס ס' י"ט). ונחכחמא, עקלו כעלס. קור"ל (ערס ו', ע"ז), ורכו עליו סכירוזיס ועניתי סלקי גס ארי כחולכות סייס דף קי"ד.

וְתִקְבַּל צְלוֹתְהוֹן, תתקבל תפלתם. ובעזרתהו, תפססס. וזעמס סכטיס סח תפלתם וסח תפססס, סתגוסו ויחקל טן ספסס ית כלחכוון וית כעווכוון (ע"ל ח', ע"ס), וכן כל ל' תפסס סתגוסס אלו וכעקל קור"ל קל (דניאל ד', ס'. ערס ד', יג') וכל ל' סכנס סתורנס קע"י וכן כרסל ו', ס' ינעס קע"י ודע כי כעכרי לטענית ס' תתקס' עוככס כוספס יכנס וסח תתקל צלוקמ ובעוקמא וכ' ועודכ סיוס כסדור סכנס סכירופ"ל.

יהא שלמא, וכן הוה כס' רכ עערס. וססכריס לורעיס חומו ככוספס יותר לרוב, וכרעכ"ס אכ כוספס אחרת. עזרי מעם, תהליס קכ"ל, כ'. ערשה שלום, כניסו ג"כ רכ עערס וסרעכ"ס, גס סכרדכי מוכירו וכעקתי לאכו לעעלה כסוף אכנס ערס דף 106, אף הסיכע סח אחריס לנכס עוד ספסס סח אכקסו ככר כיהל אעסו, אפ"כ כרסס כי יכס אעכס רכס סיס כתיסדס לחתוס כה סקדיז כנקכס כסלוס, וכוספס עוכס אלוס סיס לקוסס ססוף אטנס ערס וכדי לפסוק גס נקדיז ג' ספסיות כמו כעמכ ערס, ולכס אס. הוה יעשה שלום, סרעכ"ס

עלֵינוּ נִמְנָה לְךָ יי אֱלֹהֵינוּ לְרֵאוֹת מְתַדָּה בְּחַסְדָּתָה
עֲזֹךְ לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִהָאָרֶץ וְהַאֲלִילִים בְּרוּרָה יִבְרַחֵנוּ.
לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכִלְבַּנֵי בָשָׂר יִקְרָאוּ בְּשִׂמְךָ.
לְחַפְּנוֹת אֱלֹהֶיךָ כִּלְרֵשְׁעֵי אֶרֶץ. יִבְרִיחוּ וְיִדְעוּ כִּלְיֹשְׁבֵי
חֶבְלֵי בִי לְךָ חֲבָרֵעַ כִּלְבְּרֵךְ הַשָּׁבַע כִּלְלִשׁוֹן: לְפָנֶיךָ
יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפְּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְגַּו. וְיִקְבְּלוּ
בְּלִם אֲרֻזָּעַל מַלְכוּתֶךָ. וְחִמְלֹךְ עֲלֵיתֶם מְתַדָּה לְעוֹלָם
וָעַד. בִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הַיָּמָ וְלְעוֹלָמִי עַד הַמְּלֹךְ בְּכִבוֹד.
כְּכָרוֹב בְּתוֹרְתֶךָ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד: וְנִאֶמַר
יְהוָה יי לְמֹלֵךְ עַל־כָּל־אֶרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי
אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד:

אשר עלינו יש לוטר פסקים חלו. ואם אינו יכול לשטרס מיד אחד עלינו טעום חטיות קדיש יתום או זכר
כיסוף, יאטרס קודם לחרו טככ"ב.

אֶל־הַיְהוָה מִפְּנֵי פָחַד פָּחַד וּמִשִּׁמַּת רִשְׁעִים בִּי רַבָּא: עֲצוּ עֲצוּ
וְרַחֲמֵי רַבְּרוּ דְבָר וְלֹא יָקוּם בִּי עֲפֻנִי אֵל: וְעַד־זִקְנָה אֲנִי הָיָה
וְעַד־שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֵּל, אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֶשְׂאָה וְאֲנִי אֶסְבֵּל וְאֶמְלֹם:

אחר עלינו אטרס קדיש יתום, כול קדיש חלם כלם חתקל, ופטר חחרו יתום טכח וחס או
חל או יחרליש, ויש חסלות כגון פרחקטרס דעיין ועגללל חלין אטרס קדיש על עלינו חלל על טעומי:
אטרס לחר זכר היסוד.

על כן נקודה, חוזר לשלם, ר"ל לפי ששם כשר כנו וקרבו לעבודתו ע"כ עוקים חכנו ליטעונו,
ונוסד ע"ס ירשיס י"ד, כ"ב. בחפסרת עוף, בחפסרת ע"כ שכתוב בו וזית חפסרת חפסר (יאשיס ס', ו').
גלולים, טענבים וחרטובות. במלכות שדי, חרדי זכרתו כל טעומות טן טעולם וכל בני חרס יטברו חת
סס כ"ה או יסיס טעולם טחוק, וטעט סייס נקרטס גלכות זדי טעטר כי חכל טטליכיס עליסס חת זדי
כ"ה. כי לך חברע, ע"ס יאשיס פ"ה, כ"ג. יר' כנוז, וכוט סס דבר, וע"כ יטעס סוטטר יר' יחנו, כי זכ
יסיס סס חולר, וכטו זכחט טרפ"ע כפירוש חללס י', א'. ויקבלו חלם, ל' חכטיס חוט כטו זטטרו נק"ט
יקכל עליו טול טלכות טטיס (טרכות רח"ט פ' כ') כלוטטר, לכתטין כו ולס כולתו ולטעות כל טלכותי.
ה' יטלך, טעות פ"ה, י"ט. וזדה ה', זכריס י"ד, פ'.

אל חירא, פסקים חלם טינס ככ"י ופ"י, אך כוספו לוטר ע"כ ספסר זכרון ליון וע"כ חל דליתח
טעדרס חסטר דך קכ"ז טעט טרדכי טג' חינוקות יולטיס טכית רכך, חטר לכס חטרו לי פטוקיכס, טחט
טרפסן ולטר חל חירלס טטחוד טחחוס (טטלי ג', כ"ס), טחט חכני וחטר טולו טלס וחופר (יאשיס ס', י'),
טחט טלטיי ולטר ועד זקכט חמי וכו' (סס ט"ו, ד'), יטעט טרדכי כי בארות טוכות כטרכו.

שירי היחוד.

בסמך קבלות מוכנים לומר ככל יום יום שיר היחוד של אותו יום, ואתריו מפורסם ואתריו קדיש יתום.
והמוציאם כן יסרו למעורר נכחת ונמתון וכדרך איר ולא בערוכס.

ליום ראשון.

האלהים הרעה אתי מעודי:
 תיים וחקר עשית עמדי:
 כי על עבדך הפליא חסדו:
 ובקוה אבך לאלהי קדם:
 וכל עצי לבנון ככל שרקה:
 נתחם ערוכים על העצים:
 דם במים לים מכשים:
 כליל ברבבות נחלי שמן:
 לקטרת, וכל ראשי קשמים:
 יהיו מאורות בשגני המאורות:
 על שלחנות ערוכים בשמים:
 ושכר לנסך קעינות מים:
 ליום משודדים כגנה רגנים:
 בגזות ונגבלים לשירים:
 והמקבים מסמולתם:
 אין די קער ואין די עולח:
 ואירדי לקדם אל הקבוד:
 ובקוה נבך לאדוננו:
 כל ימי, אף כי אני עבדך:

אשירך ואזמרה לאלהי בעודי.
 עד היום הנה החזקת בירי:
 ברה יי וברך שם כבודו.
 אלהי מרחם בקוה אקדם.
 אלו הרים הם למערכה.
 ואם כל בהמות ודיות קרוצים.
 ואף ויזית מנבח מכתים
 וכחול סלת דשן ושמן.
 ולאזורה לבונה, וסמים
 ואלו גרות על המנורות
 וקתרי אל לחם השמים.
 ויין כמו ממר השמים.
 ואלו כל בני אדם כרגים.
 וכל עצי ערן וכל עצי ישרים.
 וכל בני אלהים בקול ותרעתם.
 וכל הלבנון ותיה בלה.
 הו בגלאלה אירדי לעבוד
 כי נבדדת מאד מלבני.
 אמן לא יגלו כבדך

אשירה, שירי הייחוד כולם על טעם מוכנע ען פרח חלפי מרום ולכללה (כי ג' מרוחם
 כדלזכורם הם כדמות הקדשה) וסוף שכל מרום יתחלק לנ' חלקים וכל חלק שין נו יותר ען ח' סברות נד'
 חנות, ככס לרוב, ואם יעלמו לפעמים ה' פו ו' תבות שוי עוקפת תכס אל תנה ובזכות אחיכם כאלפת.
 וסעודת אל שירים חלה לא טוע נברור טי הוא, יא טיטטים חותם לר' יעקב הספיד ויש לר' יבוכה הספיד
 ויש לר' נללאל ויש לר' כרכיס הנקון, והנראה הנכון סוף אר' שמואל בר קלונמוס סניו אל ר' יבוכה
 הספיד סברן וכעו אכתב בעל נלסון כס' קכ"ד וס"ג וכעו אסוכיט רוו"ס כעלערו על השייטנים למחור ז"ע.
 וכן נראה שמוס שמואל כמרו אזי עטורי נסוף אז יום ר'. ומרוח השירים רונס ע"פ פסוקי העקרת, והכנס
 טכן אטוכב עופר על מ' אעוונות ודעות אל ר' סעדיה גסון, והשפתא סרכס כנגנון לזונס כר' אלעזר בעל
 כדוקס כרע קדושת סיחור. וסס אירים סללו ככר כניסס רוו"ס ז"ל כפי סאר הסיר ירו לתקן ע"פ כיו"ד ודי
 וסוף סכית סרכס מרוחם נסמרוות סלס טלסס כס"י וכעווכו עשיתי גס פני סלכד טס אכסתי עוד ספעס
 חת כולם סכסס ערלחת. — כעודי כעוד אכני חי, וכו"ל ל' חסלים קע"ו, כ"י. והאלהים, כדלזכור ע"ס, ט"ו.
 רחיים, חיו"י, י"ג. הפליא, סגדיל. כמה אקדם, ל' מיכה ו', ו'. וטסס כעשע אל'ל אלהי מרום ולא
 לאלהי סטע"ד כי כן כמוב סס כעה סקדם ס' ולא כמוב לה', וככס תקן רוו"ס ע"פ כ"י. למערכה,
 למערכת סעוטה. קרוצים אסויסם על' עסטר קרלתי (חיו"ב ל"ג, ו') ססירוזו נחכתי. נחיים, נחזי כנסעות,
 סכוסים רם, ל' סתנוספת נדעוך (יסוקלל ט"ז, ו'). ברכבות מיכה ו', ו'. ולאזכרה, אעור סמרו, לכונה
 לאזכרה (אל קרנן ענסס) ופעים וכל חלצי כעשים לקסוטה. וכרררי אל, סירוז, פס סיו לפס ססניס
 גדולים ככרדי חל. ככנף רגנים ל' חיו"ב ל"ט, י"ג. והשפתא ססייטסס כלסון וו להורות על איר אל סעלחכיס
 ודסה נסוף פוטן אלו עססה עסוכסס לככס נסעו. כנורוח ל' ע"ל י"ב. וכל בני, ע"ס חיו"ב ל"ח, ז'.
 והכוכבים, אסעטיס ס', כ"י. וכל הלבנון וכ' יסודו על יעטיס ע', ע"ג. אין די כער, לא יסיה די לזרסס,
 ועוסב על לבנון. ואין די עולח, עוסב על חיס. ככל אלה, ככל טס עענה ען סמרוו סללו סירס סס

נמאם בעיני ושפל אנשים:
 להשיב לה גמול על חסדיה:
 כי הגדלת חסדך עלי:
 כי עשיתי טובות אתי:
 כל טובי כל עליך:
 אחת לרבא לא גמלתיך:
 לא ידעתי ספרות למו:
 לה שטים אפארץ לה:
 וכלם ישבעו מזדך:
 ותשעים לעשות רצונה:
 ולשרפת אש בית קרשנו:
 כי לא כאנו אל המנוחה:
 ואנחנו על אדמה מאמה:
 מאי באתי בךדיה:
 ועולתיך אוכיחה:
 לא צייתי את אבותיכם:
 מפנה כי אם ליראה אותי:
 הנה שטע טובה טוב:
 וכוזי אלודים רוח גשברך:
 תשאת ועלה לא שאלתי:
 ואשברך אף רוחי בךרבי:
 ואקדע לבכי למען ארצי:
 יעלו לרצון על מזבחה:
 ואספרה כל נפלאותיך:
 אמלל גבורות ואדרבך:
 הכול איכל דבר מאמה:
 וגם אין מספר לתבונתו:
 שגיא כח לא קצאנה:

ואני נבקה וחדל אישים.
 ואין לעבדך כל לכהך.
 כי הדבית טובות אלי.
 ורב שלמים לה תבתי.
 ולא חבבת לי גמולך.
 על המצות לא עברתיך.
 אם אמרתי אספרה נא כמו.
 ומה אשיב לה ותכל שלח.
 ימים וכל אשר גם בךך.
 ואנחנו עמה וצאנה.
 ואיה געבר ואין לאל ידני.
 ואיה געבר ואין ובה ומנה.
 ומים אין להעביר מאמה.
 שש אנכי על אפדיה.
 כי כרחי לא על זכרה
 על דבר ובה ועולתיכם
 מה שאלתי ומה דרשתי
 לעבד קטנה וכלב טוב.
 ולב גשבר ממנחה מתורה.
 ובה ומנה לא תפעה.
 מזבח אבנה בשברון לבי.
 רחם לב אשפיל ותתדום עיני.
 שברי רוחי הם זכרה.
 ואשמיץ בקול הדיותיך.
 אשר ידעה גשמי אהבירה.
 ומה אשרוה ולא ידעתי מה.
 כי אין חקר לגדלתו.
 ובה לבק הוא מי כבודו

לשמונת עד סו. גבוה ישיב כ"ג, ג'. אין לעבדך כל, אין אם דני למכך. כל טובי כל עליך, כל
 מלך לעשות עמי כל טובות כי אם נסדך כדחול, ומש כל' תהלים ט"ו, כ'. אספרה נא כמו, פירוש,
 מספר טובות כולן כשם כן, ול' תהלים ע"ג, ט"ו. ספרות, תהלים ע"ט, ט"ו. ואין לאל, כס (נחטיב ה'),
 ס'). ולשרפת אש ע"כ ישיב ס"ד י'. אל המנוחה, זו ירושלים (דברים י"ב ט'), שש, תהלים קי"ט,
 קס"ג. ובה ומנה שמועם שמועם כדחול. ואני באחי דיוכל י', י"ב. לא על זכרה, תהלים כ', ט'.
 על דבר ובה ע"כ ישיב ו', כ"ב. מה שאלתי ומה דרשתי, תהלים כ"ט, י"ב. הנה שמוע, ז"ש ט"ו, כ"ב. ולב
 גשבר, פירוש, ולב כשנר טוב שמועם כדחול, זכרה, תהלים כ"ט, י"ב. ובה ומנה, ז"ש ט"ו, ו'. ואקדע
 לבכי, חקדע שמועם רשע מן כלל ישיב יחל כ', י"ג. אהבירה, ל' חנה, ונשאל כדחול ט"ו, ד'. אערך
 ל' שוכת דברים. כי אין חקר ע"כ תהלים קט"ב ג'. וגם אין מספר, ז"ש קט"ו, כ'. שגיא כח לוי ל', כ"ג.

גְדוֹל אַתָּה וְעַשָּׂה גַּפְלֵאוֹת:
 וְלֹא נִדְרַע כִּי לֹא יִתְקַד:
 וְאַיִזָּה פֶּה אֲשֶׁר יִגְדֶּה:
 וְאַיִזָּה שִׁבַּח אֲשֶׁר יִגְיַע:
 וְכָל־חֲקָמֵי לֵב לֹא מַצְאָה:
 וְאַיִן זִמְתָּה יוֹדַע בְּתָה:
 שְׂבָחוֹת רְאִיזוֹת לְכַבֹּדָה:
 כְּפִי קִדְשָׁה בְּבוֹדָה וְגִדְלָה:
 כְּפִי מִדְּעַ אֲשֶׁר אַתָּה תַּנְתָּם:
 וְיִאֲדָרְהָ קוֹלוֹת קוֹיִם:
 יוֹדָה כָּל־מַלְכֵי אֶרֶץ:
 וְיִשְׁבַּחְהָ כָּל־הָאֲמִיִּים:
 כִּי עֲלִיָּהֶם נִגְבְּרוּ תַּסְדֶּה:
 אֵל אֱלֹהִים אֲמֵת וְסֵלָה עוֹלָם:
 כָּדָה טָפָה יְהוָה וְיִתְקַד וְיִתְקַד וְיִתְקַד וְיִתְקַד

עוֹשָׂה גְדוֹלוֹת וְרַב נִדְרֵאוֹת.
 עַד אֵין מִסְפָּר וְעַד אֵין תְּקַד.
 אֵיזוֹ עֵין אֲשֶׁר תִּעְדֶּה.
 הִי לֹא רָאָה וְלֵב לֹא יִדְעָה.
 גַּם מְשֻׁרְתֶיהָ לֹא רָאָה.
 אַתָּה לְכַדָּה טָבִיר שְׂבַחָה.
 וְאַיִן יוֹדַע בְּלַעֲרֶהָ
 עַל כֵּן תִּבְדָּה בְּרֵאֵי לָהּ.
 וּמִפִּי הַכֹּל בְּכָל־אֲוִלוֹתֶם.
 יוֹדוּ פִלְאָה הַשָּׁמַיִם.
 וְיִרְעוּ לָהּ כָּל־הָאֶרֶץ.
 אֲף יוֹדָה כָּל־הַעֲמִיִּים.
 כָּל־זֶרַע יַעֲקֹב עֲבָדָה.
 אֲרִדְשִׁם וְיִתְלָלוּ בָלֶם.

ל י ו ם ש נ י

אֲדַבֵּר אֲטַלֵּל וְגִבְדוֹתֶיהָ:
 מַעֲשֵׂיהָ מִה נִזְרָה אוֹמְרָה:
 אֲגִידָה עֲצָמוֹ מִסְפָּר:
 וְתִקְלִית שְׂדֵי לֹא תִקְעָה:
 וּמִסְפָּר שְׁקִיו לֹא יִתְקַד:
 בְּעִבְאוֹתֶיהָ אוֹת כְּבוֹדָה:
 וְחִי לֹא־רָאָה פְּנֵי כְבוֹדָה:
 וְאַיִךְ אֲעַרְוֶה עַל־אֲשֶׁר לֹא־אֲדַע:
 אֲעַרְוֶה אֱלֹוֵי וּבְמִתְבַּנְתּוֹ
 לֹא נֶאֱמָנָה אֶת־אֵל רִחּוֹ:
 אֲתִרִית פִּיהוּ רְאִישִׁית הַדָּבָר:
 וּכְפִי לֹא־אֲתֵן לְחַמּוֹא וְחִבִּי:

וְאֲנִי עֲבָדָה בְּרֵאֲמָתָה.
 נִדְבִי שְׂבַחָה קִצְתָם אֲסַפְרָה.
 אֵין אֱלֹהֵי עֲרוּהָ בְּסִפָּר
 תְּקַד אֱלוֹהֵי לֹא יִפְעֹא.
 וְלִתְבַנְתּוֹ תִּלֵּא אֵין תְּקַד.
 וְגַם אֵין מִסְפָּר לְגִדְוֶדֶהָ.
 אֵיזוֹ עֵין אֲשֶׁר תִּעְדֶּה.
 גִּבּוֹן וְחִכָּם הֵן לֹא־יִדְעוּ.
 וְהֵם יִאֲמַד אִישׁ עַד תִּקְלִיתוֹ
 אֲבֵאָה וְאֲמַעֲזָא תִּקְלִית שְׂבַחָה.
 יְבַלַּע כִּי לֹא יוֹדַע עֲרִבּוֹ.
 וְעַמּוּדֵי לֹא כֵן אֲנַכִּי.

גדול אתה, תכלים פ'ו, י'. עד אין מספר, כוּם מסופר עוד עם הדון כקודם לו. העידך, אֵכר תעיד ארשתם שותך. אשר יתעך, אֵכר יגיע לכאן שותך כדלוי. אילוחם, ל' כס. יודו פלאך, תכלים פ'ט, ו'. ואירודך, ל' סגד וכדו וכאם עש' תכלים ל'ג, ס'. ויריעו לך, עש' תכלים כ'ה, ד'. יודוך, אס קל'ט, ד'. אף יודוך, אס פ'ז, ד'. ושבחוך, אס קי"ז, ט'. כל זרע, אכ כ"ג, כ"ד. כי עליהם גברו, עש' אס קי"ג, ל'. אין אליך ערוך עש' תכלים ע', ו'. חקר אלוה עש' חיונ י"ו ו' תקצה ל' סוף ר"ל לש תכונ לכוטס. ולחבונטו, יאעס ע', כ"ה. לגרודיך עש' חיונ כ"ה, ג'. אוח כבודך, כנדן כוּם אוח ככנלוותיך, ויסודו כנציגה דף ט"ז. עד תכליתו, עמוד כדלוח, אס יאמר איז פערדן עד תכליתו, ואליו ונעטכנתו אכונ מלמל תכלית אכונ איז אֵכר יאמר כך לש כפסנכ רוחו חת אל. יבולע, איז כוכ יושחה, ל' פן יכלע לשלך (ז"כ י"ג, פ'ו). אתרית פיהו, אס היכ עספסר חת אכס כס כל יעיו היכ כפסריתו עוד כחשלת

ולישראל מהפעל אל:
 מהנורא מעשיך אלהים:
 לי יספרו שמי ומהלתי:
 למען תספר אתאותותי:
 באשר אודוש טעל ספר:
 וכל־קרבי את־שם קדשך:
 ובכל־לבי אודה את־אדני:
 ואת־פי אמלא תהלתך:
 בל־היום את־תפארתך:
 ואשיתה דברי נפלאותך:
 תסירה ונבחרותך:
 על כל־אלהים מאד גדלת:
 אלילים אלמים רח אין בהם:
 ולקוח להם הפוח מטיבים:
 ולא יענום כי לא יזעילו:
 וקרוב יי אלעם קרובו:
 הוא עשנו ולו לבר אנחנו:
 נבדך שמו כי לעולם חסדו:
 כי דשיה לא עובת:
 ומהללים לשם תפארתך:
 ומשרתיה אף עבדיה:
 וכבודך על כל־הארץ:
 לכה לעבוד ואין לזר אתה:
 געבודי קבן את־אב נבדך:
 יוסם ולילה עדיה:
 שאאתה לבדך אלהינו:
 עדים אנחנו ועבדיה:
 ואין קץ ותכלה לאתרתך:
 וסבלי אתרית ואין לב להשית:
 ואין סוף לעמק מדהותך:

אסורה לאחי קצות דרכי אל.
 בכתבה אמרו לאלהים.
 ואמרת עסיו יצרת
 כמצורים שקמתי עלילותי.
 ואני עבדה על בו אספר.
 תהלל נפשי בזה מעשיך.
 תאבדכה בכל־עניני.
 גם בגרוני רוממותך.
 כי פי יגיד תהלתך.
 ואקודה־נא עוז נודאותך.
 ותאביר טובה ותדקותך.
 ידעתי כי גדול אתה.
 כי כל־אלתי העמים הם
 הן לעובדיהם גמול אין משיבים.
 ובעת צרה אז יתפללו.
 הורשים בכל־לב לרוח איובו.
 היצור כל הוא אלהינו.
 עם מרעיתו וצאן ידו.
 בצור לנו מאד נמצאת.
 ותמיד בפינו תהלתך.
 עד אמתה קה ובכבודך.
 אשר כבודך מלא כל־הארץ.
 תאבותינו בחרו אותך.
 גם אנחנו אותך לבדך
 ותאנו על יחודך
 בפי בקלנו ותקבנו.
 (אלהינו על יחודך
 אין תחלה אל־ראשיתך.
 ראשון ותחרון סבלי ראשית
 אין קצה אל־נבחרותך.)

אסור אל הקב"ה ולישראל, בעוד כ"ג, כ"ג אמרו, תכלים ס"ו, ג'. עם זה, יעניס פ"ג, כ"ט. כמצורים
 שמוציא מ"ט שנות י'. ג'. וכל קרבי, תכלים ק"ג, א'. גם בגרוני מ"ט אס קע"ט, ו'. כי פי יגיד, אס
 ל"ט, י'. ואסורה נא, אס קע"ט, ב'. ו'. ידעתי, אס קל"ט, פ'. על כל אלהים, אס ל"ט, ד'. כי כל, אס
 ל"ט, ב'. אלמים כן כתוב בתנחומי, י"ח אליים אלמים, וגם אלמים בניעטרי' אליים. וקרוב ה', אכל
 קרוב ב'. הוא אלהינו, הוא עשנו, תכלים ק', ג'. כי דורשך אס פ', י"ח. ומהללים דס"ט כ"ט, י"ג.
 ומשחרך, ר"ל מצרתיך, אס בעלמכיס, ופך ענדיך בני ישראל גם אס עדים לכבודך. כבודך מלא, עז"ט
 בעוד י"ד, כ"ט. כן אה אב נבדך, מ"ט עלכ"י א', ו'. ואין לב להשית, פוענין שמו לכנס (תכלים

שיר היחוד ליום שלישי

על בן אותה חי לא ראה:
 ורוב וארץ לא ימצעה:
 ואין תהי מקביל בינותיה:
 ואין מדע אשר יגיעה:
 ואין שכל אשר יבין וידע
 ואין בלי מאומה כל בראת:

אין לה סבב ואין לה סאה.
 אין צד ואלע יצליעה.
 אין סאה למביבותיה.
 אין חכמה אשר תדעה.
 ולא ישיג אותה כל מדע.
 מקה מאומה ואיכה אמה.

ל י ו ם ש ל י ש י .

אלתי עקב כל יצרת:
 אמה יוצר ולא נוצרת:
 אמה מוריד שאול ואף תעלה:
 ועל ידי גביאך בן הדעת:
 סעולם ועד עולם אמה:
 מוחץ ורופא ולא חלית:
 תנוסה ושנה אין לעיניה:
 מאשר בקה לא בשתנית:
 מאלהאמה לא תתנה:
 חדשת כל ולא חדשת:
 עליה גם שיבה ושחרות:
 ודמיון נוצר וכל דבר קצוב:
 אף לא תרמה אל כל נשם:
 אלהאשיתם ולאחריתם:
 וליטי צבאם גבול השפתם:
 ולשנותיה ולעצמה:
 ליה ולסודה צריכים הכל:

אמנם ידעת כי אמה
 אמה בורא ולא נבראת.
 אמה טמית ואת בני תבלה.
 ונאמן לתחיות מתים אמה.
 ולא תסות אל חי ולא סתה.
 משביר ומוליד ולא נולדת.
 סות וסודו אין לשניה.
 בלא מקדם אל חי אמה.
 ועד השלם לא תשתנה.
 תדע ונושן לא נמצאת.
 לא יחלו וקנה וקחרות
 ולא יחלו בקה שמחה ועצב.
 כי לא יסבב אותה נשם.
 בלהיצורים גבול סבבתם.
 כי הבראים בגבול שפתם.
 וקה אין גבול ולקמה
 על בן אינה צריה לכל.

פ"ה, י"ד) אל תזיחו לב (זס ס"ב, י"ט), ר"ל לא יכול סגל להכין ולהציג את זאת וע"כ לא יעטוק במקרה על זאת. יצליעה, סוף פעל זכר נלע. ימצועק פעל על' שטלע. ממך מאומה, דתוק עם סקודס, ר"ל אין כל אחר יבין וידע מעך מאומה וכו'.

תבלה, תכיל להקנות וכליון על' כלם נכרי (איכס ג' ד'), ועומה סדו זה כס' נכחון סמן אל'ג. מוריד שאול ז"ל כ', ו'. מזה עכר נוכח קל מורש עות. משביר ל'. משכר אשה היולדת והוא ע"כ ישיה ס"ג, ע'. חלית ל' חולי, ומלחמה ככנין פועל בישיה י"ה, וסודוה ל' נער כמו כל מדוה סגרים (דברים כ"ט, ט'). מאשר בקה, ר"ל שכל מדותיך. חרש ונושן, כי לשון חרש לא יתכן לוטר חלל על דבר שיז לו כחלם והנה סתמה כוח קדשו כלי הסתלה; וכעו שאין לו התחלה כן אין לו סוף וע"כ י"ס כ' וזן' לא יתכן בו. לא יחלוה לא ינוחו כעו יחלו על ראש יואכ (ז"כ ג' כ"ט) כלומר לא יתכנו, ובחרות, ל' כישי כסודותיך (קבלת י"א, ט). ושחרות, נערות כמו סילרות והשחרות (זס י"א, י'). ולא חלו כה, ולא יתכנו כה. שסחה ועצב, הס אני עקרים הסכיים זיפלו כרוס האדם וסס סנויים כהרנח כרוס וע"כ לא יתכנו לחצי כסס את כסס זהוה נעלם טבל סנוי, וסס אטלס יטסס ס' כעעזיו, ויתעלס אל לנו, אינו חלל דרך הסכרה וכעו אכר וזת ר' סודי' גסון כס' הסטונות טאטר כ', וסרסכ'ס כיסודי התורס סוף סרק ח'. חריון נוצר, פירוט ולא חל כה דעות זס נולד. וכל דבר קצוב כל עט שיז לו קלטה, ר"ל אין לך דעות כלל וכלל גשם גוף. נשם שיז בו כססה. צבאם, ומנס טענין הלא לכל לטנוס (פיוט ו, ח'). ולעצט עי' 18

שיר היחוד ליום שלשי

ואינה צריכה לבריתיה:
 לכהה קאמקה לא נערכת:
 אמתהבם ותם ברוחה שרוכים:
 ואשר יהיה באמתה.
 וכלהבריחה ומחשבותיהם:
 ולא תשקנה בראמה אצלם:
 לכהה תרע מקומם ונדבם:
 כי לשניה נבנים בלם:
 לנים שמה ולהסתר:
 בלי נמות אליהם געת שתהנה:
 לכהה תעשה ואינה גלאה:
 על כל תדבר בדגע אחר:
 ועק ולחש וכלהתפלות:
 בדגע תחזור כל לכהיהם:
 ולא תתמהמה על עצתה:
 לקץ ולמער קריאתה:
 מקלי ענה ומקלי חסר:
 ודבר מקה לא יקבר:
 ואין מי מודה בידה מעשות:
 ובקצות יי לא אנה:
 עתידות ועוברות לה הם יחד:
 הם בלם ביה ואמה בבלם:
 אלעבדיה ומלאכיה:
 דבר סוד וסתר לתריעה:
 במתם על לב בליציר גלה:
 ספינ עתק לא יצא:
 לב לאיתור ואין פה פועה:

הכל צריכים לעדקותיה.
 כי סגם כל יציר היית
 ראשית ואחרית בידה ערוכים.
 כל אשר היה בראשונה.
 כל הוצרים וכל מעשיהם.
 טראש ועד סוף תרע בלם.
 אמה בראתם ולכה ערכם.
 חו אירדבר מקה נעלם.
 אין חשך ואין מנום וסתר.
 את אשר תבקש אמה מוצא.
 כי אתהכל באמת תראה.
 כי עליו ועל אדם יחד.
 ותשמע ברנע בלהקולות.
 אף תבין אל כל מעשיהם.
 ולא תאריך על מחשבותיה.
 אצל עצתה גנתה.
 ובלם באמת בתם ובלישר.
 מקה דבר לא יאבר.
 כל אשר תחפוץ תוכל לעשות.
 יכלת יי בתפוצו קשמה.
 אין דבר סתר מקה נכחד.
 אשר מעולם ועד העולם
 תשלות תגיד וסוד דרכיה.
 ואינה צריה להשמיעה.
 כי מקה בל סוד יגלה.
 בלב כל נקרא לא תמצא.
 באיך לו קצה ולא יתעה.

נקטף סתוף נבל ס' ול' שולטם כוף. שרוכים נמי', ל' קשיכה על' ארוך נעל (בראשית יד, כ"ג) ונ"ל חמוכים. גלאה ל' פיסות. כי על גוי ל' חיון ל"ד, כ"ט. ברנע אחד, כעין עכ שטערו מ"ל ככל נסקרים בסקרים ססת. השמע ברנע, נמדדש ילקוט רשו ר"נ ודך כזר ודס חוט יכול לשמע עמי בני חס כהסס טעקים כלפת לכל הקצ' שפילו כל סזי כעולם נחיס ולועקים לפינו כוף שומע טעקתן. אף חבין ל' תכליס ל"ג, ט"ו. ולא חאריך, ר"ל חייך כריך להסרך נעשאות ולסתיען כחארטס לגזר נארס, חלס ענתך גורמך ססת כן. לקץ, פירוש טכ גזרת גם כוף לשמע ולקן פזר זמנת לו. ערוף, ימרוז, חוסר, סמרון. סחרה, שונע. ערדוח ועוברוח לך רם יחד יסודו כס' חמוכות דף י"ט מעוד פ' אסטר סס אסקנ'ס יודע כל טכ ססיס וכל טס זכיס ודישתם חללו זכ. וכעתקה חפרת אל הסמר עכס מרכיב כנקון כך כלסון, כוף יודע כעוברוח. וכעתידות ללמלר ועדען כוף חללו יחד, חו כלסון שטס כסייטן. כלס כך, כולס חלויס כך. ואמה בכלם, ומתב טעניס ככולס. להשמיען, שגידו לך הסדשות וכסודות. כי סמר, כס"ס כי לך. לא חמצא פירוש, כל לכ לס יוכל להביג מעלמך. כפינו ל' א"ס כ', ג'. לא יואר, לס יסעו על דבר זכ, ל' ולס

שיר החרוד ליום שלישי

אִירְלוּ רַחֲמֵי שְׁמֵי שָׁמַיִם
 לֹא תִחַלְדָּה וְלֹא סוּף לְהִנְיָעוּ:
 שְׂדֵה יִלְכַּב אֲבֵלֹם טְהוֹרֵשׁ וּמְחֹרֵשׁ:
 תִּכְבֶּם לֵב וְנִבּוֹן לֹא יִלְכַּב:
 וּבְהִיּוֹת הַכֹּל אִתָּה כָּל־
 אֵין חֲדָרְךָ וְאֵין בֵּיתֶיךָ:
 וְאֵין עֵץ לְעֵץ וְחֲדָרְךָ:
 וְאֵין מְקוֹם בְּרַק מִמֶּךָ נִדְרָל:
 וְאֵין מְקוֹם רַק מִמֶּךָ וְנִדְרָל:
 וְלֹא זִמּוֹן וְעֲרֵעַר וְלֹא כָּל־שִׁמְעָה:
 אִתָּה עוֹדְכֶם וְאִתָּה מִשְׁנֵם:
 אִירְשָׁלַיִם אֲשֶׁר יִמְצָא אוֹתָךְ:
 כִּגְדֻלְתָּהּ תִּבְנֶנְתָּה:
 הִיא מִשְׁמַעְמָךְ וְאֵין כִּגְדֻלְתָּהּ:
 בְּגִלְתִּי בִּינְתָה אֵין מְזֻמָּה:
 וְהִיחָה תִּמְלֵאם וְדַעְתָּם תִּשְׁבֵּל:
 וּמִבְּלַעֲבֵי עֲדָה אֵין עֲזָרָה:
 וְאֵין גְּדוּל כִּי־אֵם גְּדֻלְתָּהּ:
 לְאֲשֶׁר תִּחְפּוֹץ עֲשׂוֹת חֲסִדֶיךָ:
 וְאֵין מִסְפָּר לְתִבְנֶנְתָּהּ:
 חֵי וְכֹל תִּגְבַּל וְאִירְשָׁלַיִם:
 וּבְהִיּוֹת הַכֹּל כָּל מִלְּאֵת:
 יִצְרִיךָ אֵף לֹא מִשְׁמָךְ:
 מִתּוֹךְ מִלְּאֵכְתָּךְ לֹא נִדְרָלְתָּ:
 וְאֵת־הָאָרֶץ וְאֵת־הַשָּׁמַיִם:

בְּאִירְלוּ רַחֲמֵי שְׁמֵי שָׁמַיִם
 לְמִדְרֹחַק מִי יִשָּׂא רַעוּ.
 אֲנִינִים אֲחָדִים תִּהְיֶינָם וְרֵאשׁוּ.
 גִּבְיָה וְעֹמֵק גְּעֻזִים בְּסוֹכְבֵי.
 סוֹכְבֵי הַכֹּל וְסֵלָא אֲתִּיבֵל.
 אֵין עֲלֶיךָ וְאֵין תִּתְחַיֶּה.
 אֵין סְרָאָה וְגַב לְאִחְרָךְ.
 וְאֵין בְּתוֹךְ מִמֶּךָ גְּבֻדָּל.
 וְאֵין גְּבֻדָּל מִכֹּל וְגְבֻדָּל.
 מִקְרָה וְשִׁנְיָה אִירְשָׁה נִמְצָא.
 קְלִיזִסוּ וְקִלְעַת אִתָּה מְכִינֵם.
 כָּל־מִדְעָה לֹא יִשְׁיֵג אוֹתָךְ.
 כִּסְמִיחָה בֹה תִּכְסֶּה.
 חֲכָם אִתָּה מֵאֲלֶיךָ.
 זוּלַת חֲכָמְתָּךְ אֵין חֲכָמָה.
 חֲלָקְתָּ בְּלֵב חֲכָמִים שְׂכָל.
 מִבְּלַעֲבֵי כֹחַ אֵין גְּבֻדָּה.
 אֵין גְּבֻדָּה כִּי־אֵם בְּבִדְתָּהּ.
 כִּי־יִסָּד וְכִי־סוֹכַב מִיָּד.
 אֵין תִּקְרָה לְגְדֻלְתָּהּ.
 אֵין עוֹד וְזוּלַת תְּחִיבְתָּהּ.
 וְלִפְנֵי הַכֹּל כָּל הִיּוֹת.
 (לֹא לְחֻצְיָהּ וְלֹא הַמּוֹד)
 (בְּעֲשׂוֹתָהּ כָּל לֹא גְבֻדָּלְתָּ.
 (בְּעֲשׂוֹתָהּ אֲתִּיבֵלְשִׁמִּים.)

פסגו. רחומה, לדיים. רחומה, שטם ונכול. שידות, פסורים, והם כנאולים על הכמא סנקרלים פסורים, ועין פלות כעין א'. למרדוק, דבר שכול רסוק כל כך לשכל הכנאי, ומשג' ל' חיות ל'ו, ג'. אכלום שגור. געזים בסוכב, על' נשן סופו נחלתו והוא טגל דגונת סיקף עגול שלא יודע סיכן התפלה והיכן ססוף כן אין תפלה ועין סוף לכס'. לא ילכב, לא יוכל להכניו על' זואם נכתי ילכב (חיוני'א, י"ב). סוכב הכל וכו' כ"ל הקצ"ה סוכב כנודו את הכל ועל' כנודו את הכל ועין מקום ככל העולם שלא יהיה עם, ועד"ה ויעל' כנודו כ' את כל הסוף, טלוח כל הארץ כנודו. אין עליך, זה הארץ פכילו בעל הכלסון כסנן קב"ד. וגב, כבי' ג"ה נאצל, ל' פריסה. וערער, פגישה ל' מרלי. שמועה, טל' ומה טען דבר כמעט נו, ויסוד התרוח כמ' פמוות דף ט"ז עמוד ד'. חכם אחזה לשון ו' ג"כ יסודה כמ' חטומה דף ט"ז ע"א. בגילך, הדומה לך, כמו הילדים אשר פנילכס (דניאל א', י'). וזלח חוכל גם זה יסודו כשמועות דף ט"ו עמוד ג'. ולפני הכל, טרם יכלו ויכנודו והוא יעמוד כהייתו. די וכל חוכל גם זה יסודו כשמועות דף ט"ו עמוד ג'. ולפני הכל, טרם כדעת את סכל. כל היית, לו היית כנר ככל כנודך ולס נכרכת לכרזיך שטומס. ובהיות הכל, ואמר אעשה ככל כשפנך. כל מלאכה, עללאת את כל העולם ככנודך, ועד"ה טלוח כל הארץ כנודו. ויש לדעת כי ר' פעה תקו כספרו כחז תמים עלם לזונו כנודו זה ונחרחים של טעלה, הם כלס כן וכו' סינב הכל ושלם" וכו' ואמר שזיכס עלם נדוף, חכל תלונתו חיכנה ומעידס על טעוט ככנתי כנעווק כוונת כסיפון כנרוזיס חללה שזוט כסס את כויית כסס ככל עקוס (ח'וועגענוממרט) וזלין עקוס ככל עלם יהי כמלא, וזה

כי בלִקְרוֹת לֹא יִחְלַקֶּהָ :
 וְרוּחַ כְּבִיד לֹא יִחַרְשֶׁהָ :
 אִשׁ אוֹכְלָה אִשׁ לֹא־תִשְׂרַףֶּהָ :
 וְלִיחֻדָּה אִין יִתְרוֹן :
 חֶסֶד וְעֲדָה בָּהּ לֹא־יִרְעָה :
 וְחַיָּה וְתוֹמָה וּבְכַל אֲתָה :
 גְּעִידָה וְכֵן בָּהּ הַעִידוֹת :
 שְׁלָה הַבַּל וּמִסָּה הַבַּל :
 בְּתַקְהָ יִקְרָה בָּהּ יִסְוִידוּ :

לֹא קָרְבָהּ וְלֹא רָחַקָהּ .
 וְרוּחַ מִים לֹא יִשְׁטַףֶּהָ .
 אִשׁ כָּל־מִנְפֶּסֶת לֹא תִמְנַסֶּהָ .
 לִיחֻדָּה אִין חֶסְרוֹן .
 כְּמוֹ הַיִּתְּ לַעוֹלָם תִּתְּרָהּ .
 וְשִׁסָּה מְעִידָה כִּי הִיִּתְּ .
 הָיָה לַעוֹלָם וְכֵן נִדְרַעְתְּ .
 שְׁאֲתָה הִיא וְחַיָּה בְּכַל .
 שְׁמוֹת יִקְרָה יַעֲנֵה וְעִידוּ

ל י ו ם ר ב י ע י .

אֲנִי אֱלֹהֵי צְדִיק וְנֹאֲלִי :
 וְהָאָרֶץ בְּכָל־יּוֹם פְּעֻמִּים :
 אֲבִיר יִשְׂרָאֵל אֲב לְקַלְנִי :
 אֲדִיר שְׂמָהּ בְּכָל־הָאָרֶץ :
 לַעוֹלָם יִי אֲמַת אֶל־אֲמִנָּה :
 עָלְיו תְּלִוּם כָּל מֵאֲוִי :
 לֹא יִכִּילוּ זַעֲמֵה גּוֹיִם :
 אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדוֹנִים :
 אֶלְהָה נְעַדִּי שׁוֹמְרֵי וְצִלִּי :
 בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
 מִסָּה מִזְמָה לֹא יִבְעֵר :
 עַל הַדְּמִים וְעַל הַנְּשָׂאִים :

אֲרוּסִים אֱלֹהֵי אֲבִי וְעָלִי .
 אֲיַחַד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם .
 אֵל חַי אֲתָד הַיִּמָּה בְּרָבִנוּ .
 אֲדוֹנֵנוּ אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ .
 אִין כָּאֵל אֶשְׂרָאוּכְלָה וְקָנָא .
 אֲדִיר וְיִשְׁעֵי מְעוֹז חַיִּי .
 אֱלֹהִים אֲמַת הִיא אֱלֹהִים חַיִּים .
 אֲדִיר וְאֲמִין כַּח וְרַב אֲוִיִּים .
 אֱלֹהֵי עוֹשֵׂי אִישִׁי וּבְנֵעֵלִי .
 בּוֹרֵא כָל יִשְׂרָאֵל גּוֹאֵל .
 בּוֹרֵא רַחֵם תְּרִים יוֹצֵר .
 בּוֹרֵא מְשִׁיב גְּמוּל עַל־גּוֹאִים .

נאמת זנה גדול. כי כל קירות יסודו נאענות דף יט, ע"פ אשער אם באפון כי אין במקומות שמדידים כין סלקיו וכו' וכדעיון שקנת סכתיים אין סותרין בעד סקול וכו' וסור הסעס לא ידוקי הלכתיים וכו' ונכעמקת סספר אעס נרכיב סנקדן כחון כלסון כזס כיון אעסכרר לנו אסוה קדס לכג עוקדס וסרס לכל סקוס, לספיד אלו היו סקוקסוֹת עחלקים סומו וסכרכים סומו לכג לא יכרס וכו' וסור חון סרוי אעסס על סלו סנסלסוֹת סוכרות לסלסיס וססילו קלסס, וסור סילו לס רסינו אסקירות סינס סוכסיס סת סקולות סלכסע ככר סססכו וכו' וסילו לס רסינו אסטיכוסת אין עסכסיין סת ססור ככר סססכו וכו' וע"פ לסון זו יסד סססכר סת סרויו וסך סרוקס ככרס קדוסת סיסוד ססס כלסון זו כססרו, סכרל סיס כרד לסקוס וסכוו, כי סיס קדס כל סוֹת, וסין קירות וסקורות סולכין לסרו, כי לס סיה כרל דכר סהס סווק ככרו. אש אוכלה אש, כיוסס ב"ס ע"כ סכורכג א אסות כן וכו' אס אוכלת אס סיס אס דכסיס. וסכך סעידך סוה אס כססרס אל סו"ס ססורס עכר וסוס ועסיד. נעידך, ר"ל וכן נעיד עליך ככל יוס כססרס אש יכרל ס' סלכינו וכו'. וכן כך העודת, דכוק עס סכס אסרו, ר"ל וכן סעדות כך אעסס סוה וסוס וכו' ככחוס ככוס ג' י"ד. שכוֹת יקרד ר"ל ככוסת אעססרויס אססנו כסס סת כס"י ככו סכרל סככור וסכורל רסוס וסנון סס לסעד כסס על יקרד וסקסו ורועסוֹת.

ארוסס ע"ס סעות סו, כ. ככל יום פעמים, כק"ג של אעסית ועכסית. אריר שוכך סהליס ס, כ' אריר וישעי, אס כו, ח'. סאוי, ל' ססוס. לא יכילו ירעי' י, י'. כורא ירה ע"ס עסוס ד', יג. יככו

קתדר גאונו מי לא יירא:
 וגדל כח גדולות עושה:
 אריה שאג מי לא יירא:
 אל גערץ בסוד קדשים רפה:
 וצבאו על שטאל ועל ימין:
 הדור הדר הוא לקל הסידיו:
 קשר, שומע תפלה מכל:
 יי ימלך לעלם ועד:
 צוננו וקאוננו:
 ביום אתמול לו אלקי שנים:
 וזמרת יה הוא וישענו:
 חפון יי חסד בכל:
 תכם תדנים יי חקיי:
 מדור עינים מראות ברעה:
 ידידי ידירת משגות דבירו:
 ודתה וישעל מי ושיבנה:
 ירא ויחזו ציון בשוכו:
 יעיר קנאה לעשות נקמות:
 גשא עבדיו וישר חרדים:
 ברקב וקעש ורחו בנחל:
 הברז לעשות כסל שקד:
 בלביא ובארי ורחו בנחל:
 ככרוש רענו ענתנתו:
 על עם ישראל גאנתו:
 זו הדרי עס יושבי שער:
 נקם וכלל הוא לישראל:

גבור קאמו לערוץ בעברה.
 בבה כל אשר תתתיו נושא.
 גדול הוא ושמו בגברה.
 הדרי הגול הוא מברכה.
 היו יתיב קעתיק ימיו.
 תדרו ודודו על בגי עבדיו.
 הוא אל אלו הרוחת לקל.
 ודי ותיק יודע ועד.
 וישר תריב גאנתו.
 זכר לעולם ברית ראשונים.
 וזו אלתנו ולו קינו.
 חלק יעקב יצור הבל.
 מי העולם יי חלקי.
 מוכ ומסויב המלמד יעה.
 ישר יי וישר דבירו.
 יעץ וגזר מי ושיבנה.
 ישה הדרי ימיו ושוכו.
 בגבור יצא באיש מלחמות.
 וישר על בגי נשרים.
 ברב שכול וקבמר שחל.
 ברב שכול וקבמר שנקד.
 בביר פח לב כמו שחל.
 קארו קחד בקולתו.
 קתפתו בריו עז אתקתו.
 קתפתו קעצי תישר.
 קביר פח למרדיו אל.

יטע. לערוץ, לזכר. אריה שאג עטום ג' ט'. וכו' א. מדרג גאונו מי לא יירא. רד"י, ז"ל ה', י'. אל נערץ
 תכלים פ"ט, ט'. יתיב כעתיק ימיו ע"פ דמיל' י', ט'. רדר הוא תכלים קפ"ט, ט'. אל אלוה בעכר ט', כ"ב.
 ותיק מסיד. ה' יסלך, שמוט ט', י"ט. ואשר הרב, דברים ל"ג, כ"ט. עזרנו ומגנו תליוס ל"ג, כ'. כיום אחמול,
 ט' ל"ג. זה אלהינו, ע"פ יעטיב כ"ה, ט'. די העולם כן נד"ו כמו נדמיל י"ג, ו'. וכו' די לעולם כמו דברים
 ל"ג, ט'. שחר עינים פתוק א', י"ג. ידידי ידירות, כאלן על כעלכיס סעועדים כעכנות זכירו. דבירו,
 סכלו. וידעונו, יכה, ול' איוב ט', י"ב כופ. כנשר, ל' שמוט י"ט, ד'. רדורים, עקוטיס ל' סדיות וחרקות
 (פולין ר"ט, כ') כדרו דכנתו (ט' קי"ג). והכנ י' לנו כפן כעס סדוים אל שות כ"ף וליכן ככ"י ושא
 ע"כ כעיס חו"כ ו'ל כעסנות וכו' אחו כעקלתו וכעטיסו קלתו, וכעטת ירסה כל כעטיין כי עכין כל
 סדוים כעסופריס ככר סעור כערוים סדריס וע"כ סך לעוחר כס וכדסה כי כעמכר כיס כותנ לו כעס סדוים
 ככל שות סעויות ס"כ כעסדורס קעס, ושור עליסס כעסדורס סכיס וכרר עכס כעלוים יוחר, וכסופריס
 אלסטריו כפו סני סעסדויות לידס והעתיק כל סחד ע"ס סערו זה ע"ס עסדורס קעס חכ ע"ס עסדורס
 ארס וכן כעסו סכנו כעסריס, כנחל, כנחל סוטפ. כסל שקד ירשיס א', י"א ועיין סס כעסריס. על
 עם ישראל ע"ס תכליס ס"ה ל"ט. וברין כעמיק סה על עם כעכר סעקל. כעסוחר, ז"ל כ', ג'. וכסל הוא

(מתי נגת חלקי ונדלי.
 (כבודי יי לא אמירנו.
 (כאריה ישאג וככפיר ינהם.
 (פרועה גבור אשר לא יוכל
 (גבור אין אגל וגאורה.
 (כאריה משוחית וככפיר לעזביו.
 (בביר כח כשמיר ושית.
 (כשמיר ושית צרים ימגן.
 (כגשמי גרבה לנו יבא.
 (כנשך ירהף על גוזליו.
 (כשמים על עירו יגו.
 (לברז הוא ונפלאות גדולות
 (לזבי ועשר הזקה הדרי.
 (לסגי עמו יישר הדורים.
 (לעולם חלקי הוא וצד לבבי.
 (לברז יי הוא ונפלאות
 (מקום וקטן לעולמה.
 (מזראי אל רזעי וזערי.
 (מחם וקטן הוא לי ומחסי.
 (מלך יעקב משגב לנו.
 (מגדול ישועות משען יהרלי.
 (מושל עולם מלכותה.
 (מי יתגה כחא לי לענה.
 (מקור חיים מקור ישראל
 (מנו ישעי ותרכ גאנה.
 (מגן הוא לכל החוסים בו.
 (גבר ונעים גאור ונדא.
 (נאמן נצח ישראל וגואלו.

אני לודי נחלה ודודי לי:
 האמירנו והאמירנו:
 אליהוהי גבר וקאיש נרהם:
 צאנו לתציל, ודעה למאכל:
 גם ובורח סר צורחם:
 כרקב גם פעש לאמירנו:
 ולא ישאיר כנקח זות:
 כשפירים עפות לעירו יגן:
 כטלקוש וכשל לרבקים בו:
 וכצל כנסיו יחסי כחליו:
 וכצל כנסיו רגנות גגו:
 עושה אל נורא עלילות:
 כי יקדמי אלי חקרי:
 וינשאם על כנפי נשרים:
 בלה שאר לך ולקבי:
 גדולות עושה ורב נראות:
 ואין יורע את מסופה:
 צור ילדני מחוללי וצורי:
 מגדל עז שם יי סנסי:
 הוא מחוקקנו ומושיענו:
 מבטח אלהים יי חילי:
 בכל הדור ודד ממשלתה:
 השע כיי ידה לא קצרה:
 לא אעזוב, כי מעוי אל:
 לשמך ולזכרה נפש תאנה:
 אשרי אדם אשר עז לו בו:
 נאדר ונאזר שמו כגבורה:
 לא ישקר, אשרי כל החיבי לו:

ע"ס סוכה י"ד, ו' כוסי ע"כ תהלים ט"ז, ס'. אני לודי איל ו', ג'. כבודי ה', מירוא כנודי אסוף ס' לט
 שטר ושליף חיותו אמירנו ל' תמאה. האמירנוהו ל' תכס על' ס' האמרת (דברים כ"ו, י"ז). וכאיש נדדם, שלוח,
 ול' יעמיה י"ד, ס'. אין איל בלי כס. צורח, כועק. כשמיר ושית ל' קח ותרכן ופירואו ככיר כס הוא יעס חייכו
 כשפיר וזית. כנשך וזה יעמיה י"ז, ו'. ימגן יחנס למשחית. כשפירים. ל' יעמיה ל"א, ס'. כשור ע"פ דברים ל"ב, י"א.
 לעזבי ועושר ע"כ איר כ', ט'. יישר הדורים, מנוולר למטלה. חלקי הוא, ע"כ תהלים ע"ג, כ"ו. מקום ומעון,
 ע"פ כ"ר פ' ס"ס סקכ"ב עקושו אל עולם ואין עולמו טקושו, סקכ"ב טעונו אל עולם ואין עולמו טעונו, טעל
 לגבור אבות רוכב על הסוס וכליו פאופמים חילך ופילך ססוס טעלה לרובכ ואין סוככ טעלה למס. צור ילדני
 ע"כ דברים ל"ב י"ח. מגדל עז טעלי י"ס, י'. בכל דור, תהלים קפ"ט, י"ג. מי יוצק זיר ס' ט'. מגן הוא
 תהלים י"ט ל"א. אשרי אדם ע"ד, ו'. גבר, ל' נכור וכלול. חוכי לו, טקוים לו. נצח ישראל תקפו אל יאטל

וְנָתַתְּ אֵלֶיךָ יְהוָה לֹא אֶלְמֹן:
 וּמִתְנַשֵּׂא לְכָל־הַנְּשָׂאִים:
 נָכוֹן וְנִשְׁבָּב יי נָפִי:
 לְצַרְיוֹ לְאוֹיְבָיו אִישׁ מִלְחָמָה:
 עָלַי רֹאשִׁי וְנָר לְרִנְלִי דְבָרוּ:
 סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ וְנוֹשֵׂא פְשָׁעַי:
 סוֹלֵחַ וְסוֹבֵל סַעְדֵי וְסַכְרֵי:
 עֲזַרְתָּנִי וּמִפְלִמְנִי:
 עֲלִיוֹן עוֹדֵלִי אֶל־יְהִי עָרִי:
 אָבֵן אֶתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר:
 שְׂמֵר הַבְּרִית וְחֹסֵד לְאוֹהְבָיו:
 הוּא יִפְתָּח יִשְׂרָאֵל עֲבָדָו:
 עַל־צָרֵי דְבִי יִשְׁקֵב עֲבָדָו:
 כָּל־לִבְבוֹתַי לֹא אֶתֵּן צַדִּיק:
 נָתַתְּ לְעַמּוֹ צָרֵיו כִּפָּר:
 עַל בֵּן נִקְרָא יי צְבָאוֹת:
 אֶכְטֵחַ עָבִי עַד בְּצַד עוֹלָמִים:
 שְׁרָפִים עֲמִידִים מִמַּעַל לֹו:
 כִּתּוֹת שֶׁלֶשׁ קְרוֹשׁ מִשְׁלֹשׁוֹת:
 מִרְא ד־רֵאֲרֵעָא וְדִי שְׂמִיָּא:
 קָרוּ יִשְׁעֵי קְרוֹב לְקוֹדְאֵיו:
 בִּרְרָם יי וְשִׁפְלִי יִרְאֶה:
 וְדָב נַח וְדִבְחָסָר לְכָל:
 לְשִׁכְנֵי לֵב וְעוֹן כּוֹבֵשׁ:
 מִשְׁשָׁטָיו אָסֵת מְתוּקִים וְחַמְדִּים:
 עוֹלָם אֶתָּה אֵל שׁוֹבֵן עַד:
 לֵה אָנָּה מְשַׁבַּח סוֹדָסִם וּמְתַהַד:
 שׁוֹסֵם צַדִּיק וּמְשַׁפִּיל גְּבוּרִים:
 יִשְׁוִיב בְּבֹחַ וּמִי כְמוֹדֵי:

גִּזַּח יִשְׁרוֹן חָשַׁל תְּנַאֲמֹן.
 נִסְלָא עַל כָּל־הַנְּשָׂאִים.
 נִקְדֵשׁ וְנִעְרַץ אֵלֶיךָ קוֹדְשִׁי.
 נִטְקָם וְנִטְמָר וְיַעַל חִמָּה
 גְּרִי יי בְּהַלֹּ גְרוּ
 סוֹמֵךְ וְסוֹעֵד יי סִלְעֵי.
 סַעְדֵי יי סִלְעֵי וְסַתְרֵי.
 סִלְעֵנִי וּמְעוֹדְתֵנִי.
 עוֹז וְנִבְדַּר עֵזִי וְעוֹרִי.
 עִיר וְקוֹדֵשׁ שְׁת־סִבְיָיו סַתְרֵי.
 עַד סַתְרֵי לְשִׁלְמִי וְנִסְבֵּל לְאוֹיְבָיו.
 פָּדָה אֶת־אֲבִרְתָּם יִדְרוּ.
 פַּתַּח יִצְחָק יִמֹן פַּתַּח
 פֹּעֲלֵי חוֹקֵר וְדוֹרֵשׁ וְכוֹדֵק
 צוֹרֵר חֲסִד אֶשְׁכַּח הַכִּפָּר.
 צַח וְאִוָּחַם הוֹד בְּצִבְאָיו אֹתִי.
 צַדִּיק יי תִּצְדַּק תִּמִּים.
 צְבָא הַשָּׁמַיִם מִשְׁתַּתְּרוּם לֹו.
 קְרוֹשׁ הוּא בְּכָל־מִינֵי קְרוֹשׁוֹת.
 קָם לְעִלְמִין אֶלְהָא תִּיָּא.
 קוֹנֵי קוֹדְשִׁם מְקַנָּא לְשׁוֹנְאֵיו.
 רְחוֹק מִכָּל וְאֶת־כָּל רוֹאֶה.
 רֹעִי יי לֹא־אֶחָסֵר כָּל.
 רְחוּם יי רֹחַם וּמְחַבֵּשׁ
 רַעִי כָּל הוּא מְחַמְדִּים.
 רֵאשׁוֹן וְאֶחָדוֹן מַעוֹלָם וְעַד
 שְׁלִים מְלֹו שְׂמִיָּא בְּכָל דֵּר וְדוֹר.
 שְׁמֵשׁ וּמִנֵּן יי אֶלְדִּים.
 שְׂמִיָּא כֹחַ לֹא מְצַאנְהוּ.

וְנָתַתְּ אֵלֶיךָ יְהוָה לֹא אֶלְמֹן. כִּס. מִאֲלֹהֵי יְהוּדָה עֲזָרָה יִרְמִיָּה כִּס. נִטְקָם עֲזָרָה נִטְקָם אֵל. כִּס. בְּהַלֹּ לִי הַסִּיר וְכוּל כְּלוּב
 לִס. ג'. וְנָר לְרִנְלִי תְּחִלִּים קִי'ט. ק'ס. וְסַכְרֵי לִי תְּחִיב. אֵל יְהִי עָרִי, אֲנִיכִי מַעֲמִין וְיִי עַד (אֵל כִּס' ע'ו).
 עִיר וְקוֹדֵשׁ אֲנִיכִי מַעֲמִים (דְּנִיחַל ד', י'). אֲבָן אֶתָּה יִצְחָק עֲזָרָה, שְׂמֵר הַבְּרִית, נִטְקָם אֵל. ס'. פָּדָה
 יִצְחָק לִס, כִּכ. הוּא יִשְׂרָאֵל תְּחִלִּים קִי, ס'. צוֹרֵר הַמּוֹד זֵר אֵל, י'ג. י'ד. הַכּוֹסֵר, עִין בּוֹזָס. כּוֹסֵר,
 כְּסִיר. כְּצִבְאָיו אֹחַז עֲזָרָה דָף ע'ו וְלִקְוֵס תְּחִלִּים רַעִי חֲסִי'ו וְחֵתֵם עֲרִכְבוֹת קֹדֶשׁ, אֹת כּוֹס כְּתוּךְ.
 רִנְנוֹת קֹדֶשׁ, כִּי כְּסִיבֵם אֲנִי כּוֹס נִכְנָח אֲנִי. אֲבָנֵה לִי יִצְחָק כִּס, ד'. צְבָא הַשָּׁמַיִם לִי נִטְקָם ע', ו'.
 שְׂרָפִים יִצְחָק ו', כִּי רִם, תְּחִלִּים קִי'ט, ס'. רֹעִי ה' עֲזָרָה אֵס כִּי, א'. רֹחַם וּמְחַבֵּשׁ, אֵס קִי'ט, ג'.
 מְשַׁבַּח, לִי דְנִיחַל ד', ל'ד. שְׂמֵשׁ וּמִנֵּן. תְּחִלִּים ע'ד, י'ג. שְׂמִיָּא כֹחַ, חֲסִי לִי שְׂמִיָּא כִכ, כִּכ. יִשְׁוִיב אֵס

כי ידבר אל־חסדיו שלום:
 בתועפת ראם לו בכפיר ובאריה:
 הללויה שמו נפשי הללי:
 השרינים שלשת הרועים:
 ועם־עקשים תתפל להמם:
 תוכל לבדה לעשות את־כל:
 תאות נפשי ותשוקתי:
 מטעי אפי גוחי וגוזי:
 כל־הלכות דורש יחד:

שלמה שמו כי שלו שלום.
 שם יי אהיה אשר אהיה:
 שדי מאורי מלכי ואלי:
 תתקם עם יושבי נטעים:
 תתחמד התבר עמם:
 תמים הדך תקיף מכל:
 תתלתי וסברי ותקותי:
 תתלתי ותפאתי ועזי:
 תמים רעים אל דעות אחד:

ל י ו ם ח מ י ש י .

כיב שפתים אנה בורא:
 ושנותקה לא יתמו:
 ולא תבינה תבונתה:
 ולא ירשת ממשלתה:
 ולא לאתרים כבוד הדך:
 תהלתה לפסילים וזרים:
 וקבורה לא לזרים אתה:
 ותורתה ועבדך:
 אנה עד אמת, ואנחנו עבדך:
 ובקלאבתה אין זר עפך:
 בחרשה בריות כי נבינות:
 ומלכה כל־פעולותיה:
 ושמעשיה הן ידענו:
 לבדה מאומה לא נגרעת:
 וגם לעזר לא נצרכת:
 ואז באין כל לא־נצרכת כל:

כי כסוף נעז מורה.
 מחשבותיה עמקו ורכו:
 לא לשרה תבנתה:
 לא קבלת מלכותה:
 לשלם יהי לה לבדה:
 ולא תתן לאלהים אחרים:
 וקבור וגם כל־יקר מאתה:
 אתה תעיד ביהודה:
 אלהינו על יחודה:
 לשנה לא אל הקדישך:
 לא נועצת ולא לשרת:
 מפעמקי מחשבותיה:
 קצות הדקה תלא הברנו:
 שאתה אל כל יצרת:
 לעשות מלאכתה לא לתנת:
 כי דית לפניי הבל:

ל"ו כ"כ שלמה שמו פ"ע אמות דף ל"ה ע"כ ופסכת מוסרים פרק כ' כל אגמ סאטורין נזיר סזרים קדש עד למי אצלום שלו. כי ידבר על' תהלים פ"ה, ט'. כחועפוח ראם, נמדכו כ"ג, כ"כ. יושבי נטעים ל' דס"ד כ"כ. ונדלז כנ"ר פ' ס' גם נמדלז רות דף ט"כ ע"כ על נכסותן אל לריקים. שלשת הרועים, ג' אנות אנהם יתקו ויעקב, וע"ע ילקוט פ' נלק רנו תס"ו סטרי קדס, נוסח אפי סכרים גדולים תלוים ועומדים אנהם יתקו ויעקב. ועוד אס מרלז לריים אפי רולא אוחס אקדשו לנלזאית ומ'. והנס מירוז סזרינים של אגזא סזרינים, הס כני יאמל. תחוסר, תחבר, ל' ג"כ כ"כ כ"ו. תחבר עמם, ר"ל עם הסרינים אל אגזא סזרינים. נחזי ל' הולאס כעו גוזי ענטן (תהלים כ"ג י'). ונחזי ל' סכריה כעו טעמי אפי אנה גוזי (סס ע"ה, ו').

כיב שפתים, דכור סה, ל' יעזיב ג"ו, י"ט. מחשבותיה, ל' תהלים ל"ב, ו'. ושנותקה, אס ק"ב, כ"פ. לפסילים, אער ססרו, תסתך לא תתן לאלהים אחרים ולא לפסילים זרים, והוא ע"ה יעזיב ע"כ, ח'. נועצת קמל טלכ. נבינות, אנה סייתי הענין טענטן. וממעשיך הן ידענו, הכנ"ה ניכר מתוך טעמו. לחצתה

שיר היחוד ליום חמישי

כל בראת לכבודך:
 ואין כמות ואין בלתך:
 ולא קם ולא נהיה ולא נראה:
 ראשון ואחרון אל ישראל:
 :: אחר ושמו אחר:
 במעשיך וכגבורותיך:
 ואין בדיאה כי אם בריאתך:
 כי אתה געלית על כל:
 כי אין אלהים וולתך:
 ודבר ממה לא יפלא:
 אלהים לבדה עושה גדולות:
 אף אין מופת כמו מופתך:
 אין גדלה כגדלתך:
 ונבהו דרבי ארחותיך:
 אף אין ענה בענותך:
 אין קרבות כמו קרבותך:
 אין תשובה כתשובתך:
 אין קול כרעם גבורותיך:
 אין תנינת כתינתך:
 ואין מפליא בשם תפארתך:
 בקרה לחוצים להפליא נחוצים:
 וכל שם ולהם לא ינצחך:
 כל הקוסמים והחרטמים:
 לא יוכלו לה ערומים וקוסמים:
 להסר עצת סוד גורתך:
 לא ימחרוך ולא יאחרוך:
 וצנה מחליש לב אמיצים:
 ואין עליך פקיד ומצוה:
 לה כל מקנה נפש תרוח:

כי מאהבתך עבדך:
 ולא נדע אל וולתך:
 ולא נשמע טראז ותלאה:
 וגם אחרך לא יהיה אל:
 ברה אתה יחיד ומיוחד:
 אשר מי יעשה כמלאכתך:
 אין יציר וולת וצורתך:
 כל אשר תחפוץ תעשה בכל:
 אין כמות ואין בלתך:
 אתה האל עושה פלא:
 מי כמות נדא תהלות:
 אין אותות כמו אותותיך:
 אין תבונה כתבנתך:
 כי מאד עמקי מחשבותיך:
 אין גאיה כמו גאיתך:
 אין קדשה כקדשתך:
 אין צדקה כמו צדקתך:
 אין זרוע כזרועותיך:
 אין רחמים כרחמנותך:
 אין אלהות כאלהותך:
 כי שמותיך אלים מרצים:
 ואשף וחרטום לא ילחצוך:
 ולא ינצחך כל חקמים:
 אתה משיב לאחור חקמים:
 להשיב לאחור שמותיך:
 מצונך לא יעבירוך:
 עצתך תסר עצת כל יונעים:
 אתה מצנה וסחך מלשון:
 אתה מסנה ואינה מקנה:

ל' דוקא. בראת לכבודך ע"פ ישיב ע"ג, ו'. אלים מרצים מלאכים כרבים לפנות דברך. לחוצים יראל הכללנים בלרה. נחוצים ל' עבירות ר"ל הטלכים רבים כעבירות לספיל פלחות לישראל כלחוצים. חושף וחרטום צמות מכזמים (דניאל כ', י'). וכל שם, הכנעה כצמות. ולהם על' כלהיכס (צמות ו', י"ב). אהה משוב, ל' ישיב ע"ד, כ"ב. ערומים על' הכנעו הים ערום (כרמית ג'). להשיב זה יחוסר עוד כפסוק הקדום, ר"ל לא יוכלו העדוטים והקוסמים להשיב לאחור עזמותיך. ופודך משה, סדך עיינר כבירות כדך הישר. אהה מקוה כמו שנאמר עקוב יראל משיבו (ירמיה י"ז, ס') ואינך מקוה, גם כוה פוסד על ס' טווחות דף י"ט אטורט שט כי כמעט וכדון המונעים והכנעו והנאסו כטיגצמות לה יהיו כי אם כמי זיקום וירל, וטעם טכורל ככל זיקום לרמז טטה שרל או אירטו. לך כל סקוה נפש חרוה

וְכַל־יִקְרֶה אֲשֶׁר בָּךְ אֵין דְּמִיּוֹנָם:
 בִּי אֵין בּוֹדָא וּזְלִתָּהּ:
 לֵאמֹן חֲקֵר נִשְׁבַּב אֲדוּגְנֵי:
 מְגַלְעִמֵם וּמְגַלְעֵמֵם:
 צַפּוֹן, וְיִכּוֹל מְפַל־יִכּוֹל:
 מְגַלְעֵמֵם, וְשִׁמּוֹ לְעוֹלָם:
 מְפַל־עֲלִיּוֹן וּמְפַל־תְּחִיּוֹן:
 לֵב קָל־הַעֵת עֲלִיוֹ חֲמוּק:
 יִכּוֹלִים לְהַשְׁוֹת לוֹ פֶּל־מֵאוּמָה:
 לֹא מוֹצֵאִים לוֹ דְּבַר הַזְמָה:
 וְחֲקֵר וּמְסַמֵּךְ אוֹד וְגַם־אֶפְסֵל:
 וְלֹא קָל־טַבַּע אֲשֶׁר שֵׁשׁ וְשֵׁבַע:
 וְנִבְהָלוֹת פֶּל־תְּחַשְׁבוֹנוֹת:
 גְּלֵאִים לְשׁוֹם בּוֹ שְׁעוּרִים
 מְלִתְאֲרָהוּ וּמְלִפְרִסְמָהוּ:
 בְּמַדְעֵנִי לְמַצּוֹא מַח הוּא:
 אֵךְ מְבַעֲשִׂיו הַכְּרֵגוּהוּ:
 חֵי וְכֹל יִגְבַּל וְחֲקַם מְיָחֵד:
 עַל בֶּן נִקְרָא אֱלֹהֵי קָדָם:

וְכַל־הַיְצוּרִים וְכַל־עֲנִיָּם.
 לֹא מְחַשְׁבוֹתֵם מְחַשְׁבוֹתֶיהָ.
 לֵאמֹן דְּמִיּוֹן גַּסְלָא אֱלֹהֵינוּ.
 סְתוּד מְגַלְעֵמֵהוּ, וְעִמֵּם
 דִּק מְפַל־דִּק, וְעִמֵּם מְפַל־
 נִשְׁבַּב מְפַל־נִשְׁבַּב, וְנִעְלָם
 גְּבוּהָ מְפַל־גְּבוּהָ, וְעֲלִיּוֹן
 חֲבִי וְעִמֵּם מְגַלְעֵמֵם.
 שְׂאֵין שְׂקָל וּמְדַע וְחֲקָמָה
 לֹא מְשִׁיגִים לוֹ אֵיךְ וּבְקָמָה.
 מְקַרְהָ וְעַרְעַר וְשִׁנּוּי וְסַפֵּל.
 וְלֹא מוֹצֵאִים לוֹ מְרָאָה וְצַבַּע.
 לֵכֵן גְּבוּחוֹת פֶּל־עֲשִׂהוֹנוֹת.
 וְכַל־שְׂרַעְפִּים וְכַל־הַהֲדוּדִים
 מְלִשְׁעֵרָהוּ וּמְלִהַגְבִּילָהוּ.
 בְּכָל־שִׁבְלָנוּ חֲשִׁשְׁנוּהוּ.
 לֹא מְצִאָנוּהוּ וְלֹא יִדְעוּהוּ.
 שְׁהוּא לְבַדּוֹ יִצַּר אֶחָד.
 פִּירְהוּא הָיָה לְכָל קָדָם.

שעורו אתה תרום נפש כל טוקה לך. לא מחשבותם הוא דנוק עם תרוו אלפניו. ועמום נסתר ועלם, כסדרו במום שנחרו גס הוא ל'. העלטה כמו הוא כעום עמרי (דכדים ל"ב, ל"ד), ועידו עמום הוא כמו עמוק (בתלוק לר"י וסע"ך דוגעת לפן וספן עלן ועלם) עשרה עטן שטעמו כסורית ונ"ג נטרם ל' סגירה ומתיעה, וכתב ספייטן עמום ולא עטון כדי לזאת סתרה עם כעום. וכ"ר אלטה קליין עקלעטער ה"ו העירנו עוד כי גס נל' ערני טעם עטם ל' סתרה. דק מכל דק, הסרוזים האלה הן טעם לאון סגלון כפ' חמוכופ דף י"ד עמוד ג' שכתב שם הסבורס יתכרך יותר דק עכל דק ועמק עכל עטון וסוק עכל סוק ועלם עכל נעלם וגבוה עכל גבוה וכו'. וכתב כרוקס-כאס קדושת סיפור וז"ל סיוור ובורס ככל דק עכל דק נעלם ועלם וספון, כל דבר כריסה אין שוב לבורס, אין שייך בו שער וקנב ולא סורך ולא רוסב ולא דעות ולא זרות גולם ולא דינוק ולא חייבים ולא כל ולא סור ולא זרה ולא סינוב ולא עקרה ולא נוף וסחף וסעך ודנה, ואין כריך לכלום ואין דנוק לעקום, ועטלה כל השעים והארץ והים והאוויר וכל העולמים, ואין שייך בו לש עעידה ולא ישיבה ולא כליכה ולא פטיכה, והוא פי כסו וכלתו כל השעים, ואין לו כדוד ולא יגיעה ולא פעולת כל, הוא טורח כל כלס יגיעה וכלס עטל, כל שיני הכנרלים וכל עין לש תזורנו ולא תזופנו, והוא הכורס כי היס טרם כל טכון וקדם לכל רשאון, ואין בו לש תוספת ולא טעום ולא ססרון ולא יתרון, אין קץ להויתו, עכ"ל וכל דכריו טיודים נסרוי שירי סיפור ליום כ' ויום ג'. חביון ל' סתרה, וכן חביון. כל כל דעה, כל לב אשר ישיו לדעתו סתרה לו, חמוק גס הוא ל' סתרה והעלטה כמו עד עמי חתחתיקין (ירשיה ל"א, כ"ב) חמוק עכר (שיר כ' ו'). איך, כליכות (קוואליטעט). וכמה, הכמות (קוואנטיטעט). וערער, גס הוא ל' עקרה ופגיעה טל' וכיתו ערתי (פוכס כ"ט) כל' ל' זעלנאויגקייט. וחבר, סבור. ומסמך, יספער על דבר אשר ולשון זו עט' פטנות דף י"ט ע"א אשטר שם ועל הפלטרף אומר כי סבורס יתכרך לש יתכן זיטרפו טליו על דבר הסגשטה וכ' וסכענתקת נרכיס כהקדן כה הלשון, ואומר אי ספסר אטפסל ליוור הכל טעם טעואטם ולא מנכר טליו נוחס מורכב ומשוכר, טפני שיתכרך סנו קורס לכל טפל ומכור ומעון ועמוד והוא כורס הכל וכו' עכ"ל ועל פי לשונו יסד הסייטן את חרונו. אור וגם אופל, פירוש, ואין לוטר על הסס אסוה אור או אכוס אופל, אכל פלה ערניס גשטיים סס. אשר שש ושבע, סס זאת עיני כהנוטם וזכפ עיני סכמות זיש לכל כהנעלמים כהנעמיים ומכירס הפייטן למטה ופ"ס פ' כהטעות. נבוכות, ענוולכות טל' נבוכים סס נלרן (שעות י"ד, ג'). עשחנות, טסננות. שרעפים גס הוא ל' עסכבה כמו כרוכ שרעפי בקרני (תסלס ל"ד, י"ט). לכל קודם,

שיר היחוד ליום ששי

כי הוא בָּרָאָם בְּלִמְדָה יָחִיד:
 הם יִבְרְאוּ אֶת יְמֵי יָמֵינוּ:
 כי חי וְקִיָּם אִתָּהּ לְעוֹלָם:

הן בְּבוֹרָא אֵין גַּם אֶחָד.
 בְּלִים יִבְרְאוּ אֶת יְחִילוֹנוּ.
 וְאִתָּהּ תִּעֲמַד וְתִבְלֶה בְּלִים.

ל י ו ם ש ש י

וְלֹא יִרְמֶה מַעֲשֵׂה לְעוֹשֵׂהוּ:
 וְאֶת שָׁמַיִם לֹא יִבְלֶלְקֶה:
 מִסְּפִיָּה אֱלֹהִים חַיִּים:
 וְנִמְסֹו מִים אֶת־שָׁמַיִם:
 וְחֶסֶד הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם:
 וְלֹא נִצְרַבְתָּ עוֹד בְּנִגְדֶּה:
 הַבַּל מִקֶּה וּמִיָּדֶה:
 וְלְעוֹלָם בְּל־כְּבוֹדֶה אִתָּהּ:
 כִּי בְּמַלְאכְתָּה לֹא עֲמַלְתָּ:
 וּמַעֲשֵׂה חֲסִידֶה בְּמִצְוֹתֶהּ:
 הַבַּל עֲשִׂיתָ יְפֵה בְּעִתּוֹ:
 וְאִתָּהּ הַבַּל בְּלִי כְּלִי פְעֻלְתָּ:
 בְּרִצּוֹן רַחֲמֶיךָ כֹּל תְּלִיתָ:
 מִרְאֵשׁ וְעַד סוֹף וְאֵינָם גְּלֹאוֹת:
 רִצּוֹנֶה בְּל־דְּבַר רַחֲמֶיךָ עוֹשֵׂה:
 אֶל־כְּל־הַתָּאֵר לֹא שְׁוִיָּתָ:
 חֲבִטְתָּהּ הִיא הַבַּל עֲרַכְתָּ:
 וְעַל חֲסִידֶה לֹא נִסְפֹו וְחִסְרוֹ:
 וְדָבַר אֶחָד לֹא חִסְרָתָ:
 וְדָבַר רַק בָּם לֹא פְעֻלְתָּ:
 וְשִׁמְצִין דְּבַר לֹא נִמְצָא בָּם:
 בְּתִבּוּנָה וּבְדַעַת בְּלִיתָם:

אִתָּהּ לְבָדֶה יוֹצֵר כֹּל הוּא.
 בְּל־רְאֵאֲרוֹת לֹא יִבְלֶלְקֶה.
 אֲזִי יְחִילוֹ מִים חַיִּים.
 רַעֲשֵׂה אֶרֶץ וְנִסֹו מִים.
 נוֹטֶה לְבָדֶה הַשָּׁמַיִם.
 עֲשִׂיתָ כְּל־חֲסִידֶה לְבָדֶה.
 סוֹעַר אֵין מִי יִסְעָדֶה.
 בְּכִבְדֶּה אֲזִי בֵּן עֲתֶה וְדַעַתֶּךָ.
 וְלֹא יַעֲשֶׂתָ וְלֹא יִנְעַתָּ.
 כִּי בְּדְבָרֶה בְּל־עֲוִרְתֶּהּ.
 וְלֹא אִתְּרַתָּ וְלֹא מִחֲרַתָּ.
 מִכְּלִי מְאוּמָה כֹּל חֲדָשְׁתָּ.
 וְעַל לֹא יִסּוּר הַבַּל יִסְרָתָּ.
 וְדַעוֹת עוֹלָם אִתָּהּ כֹּל נוֹשְׂאוֹת.
 גְּעִינִיָּה לֹא דָבַר הִקְשָׁה.
 לְפַעֲלֶתְךָ לֹא דְמִיתָ.
 וְלֹא קִרְטָה לְמַלְאכְתָּה מְלֹאכָה.
 לְרִצּוֹנֶה לֹא קִדְמוֹ וְאֶחָדוֹ.
 מְבַלְחֶמְצָה לֹא שְׂכַחְתָּ.
 לֹא חִסְרֶתָּ וְלֹא חֲעַרְפֶּתָּ.
 אִתָּהּ תִּשְׁבַּחְתֶּם וְטִי תַתְּעִיבֶם.
 הַחֲלוֹתָ מְחַכְּמָה עֲשִׂיתָם.

כש כרעיון נתפסם נו כל טעוטה. בולם יבלו, כל הכרמים עם כל מקריבם יכלו ויפלטו. ופונט פרוו זכ כס' נלחון ס' אל'ג. יסופו, יתטו, כטו יצטיכ ס'ו, י'ו. ואתה חעמד ל' תכלים ק'כ כ'ז.
 יבולק, יחוקק בל'ס פ'טטטו, כטו פ'לפ'ס נת יכיל (ט'ו'ו, כ'ו). לא יכלכלק ט'ס ס', כ'ו. יחולו, ל' פ'סד, וכוט טתכלים ט'ו, ו'ו. רעשה ל' תכלים ס'ת, ט'. ונטו מים, ככוונט על כריאת טעולס סכדיל כסס פ'ט כמיס אל'ין טעל לרקיע וסל'ין טתת לרקיע. רוקע הארץ, תכלים קל'ו, ו'. סוער, לתכ כוט סטופד, וס'ין טי ז'טטעד. כי כדברך, רק כדכור טר'ט ככל וכטו סתתו כדכ' ה' זשים טטו וכו'. במטמריך, וכטו זטטרו טטטרכ טטטטרוט נכ'ט טעולס. הרל עשירט, עז'כ קכלת ג', י'ט. בלי כלי פעלת, אל'ין ט'ד'ט יכול ל'תקן דכר בלי כלי, חכל ככודל רלכנו וכטו כול כל'יו; כן טלחתי כעירוש כ'י ונזטע טטנו סכוסתח ככוככ היל בלי כלי. וכן כד'ו. רועות יולח' עז'כ דכרים ל'ג, כ'ו ונד'ט כעגיכ י'כ ע'כ אל טעג'ט חל'ו כר'וטו זל כקכ'כ כקטיע כ'ד נכ'ול. לא רח'יח. סינך דוטט. יכל חפצך, פכל טה סטפ'טת לטטות. רחעיככ

בְּאֵמֶת וּבִישָׁר וְשׁוֹב רְאִים:
 רַב רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ:
 הֲלֹא מַעֲלָם עַל עֲבָרֶיךָ:
 לִפְנֵי אוֹכֵל הַתֶּן אֲכֹל:
 צְרִכִי הִבֵּל בְּאֵשׁ לִבִּי:
 אִזְּ תִּכְבְּדוּתְךָ לְאַחֲרֹנִים:
 אֲדָר מְאֹרֹת סְמוּל שְׁלֹמֶה:
 וְאַתָּה כֹּל מְאֹד נִתְנַהֲלָתָּ:
 עַד לֹא אֲדַגְּ אֶת לִבִּי:
 שְׁמִים בְּיָרֵעָה נִמְנָה:
 וְרִצּוֹא וְשׁוֹב בְּנַחַת סְהַלְכִים:
 בְּמִתְיָוִהת רִקִיעַ הַשָּׁמַיִם:
 וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הַשָּׁמַיִם:
 מִמֶּכֶל לְדָוָה וּלְכָל בְּתֻמָּה:
 אֶל־הָאָדָם אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ:
 דִּי מִחֲסוֹדוֹ אֲשֶׁר־יִחַסֵּר לוֹ:
 וְתַמַּת רְגָלָיו הִבֵּל שְׁתָּה:
 עַל מִזְבֵּחַךָ יַעֲלוּ לְרִצּוֹן:
 לְהַדְרֹת פִּיךָ וּלְתַפְאֲרָתָּה:
 כִּי יַצְרֶה־לְךָ בְּצִלְמֵ אֱלֹהִים:
 צְרִכִי אָדָם וְקֹלֵם בְּתַכְמָה:
 וְשִׁמְךָ יִי בְּקֹלֵם יִהְלָלוּ:
 יוֹדֶה יי כָּל־מַעֲשֵׂיךָ:
 וְלִכְבוֹדְךָ כָּל־קִנְיָנֶךָ:

מְרֵאשִׁית וְעַד אַחֲרִית עֲשׂוּיִם.
 הִקְדַּמְתָּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ
 כִּי רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ
 וְעַד לֹא כָּל־דָּו הוֹכֵן לְכָל־כָּל.
 וּמִזֶּן וּמִכֹּזן תַּעֲשֶׂה בְּפִי כֹל
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים הָרֵאשׁוֹנִים.
 אִזְּ עֲשִׂיתָ אֹדֶר בְּשֹׁלְמֶה.
 (בְּמִתְיָוִהת כָּל־יַעֲזֹר מְאֹד גְּדֻלָּתָּה.
 (אִזְּ בְּאֵין לְבֹשׁ הַדָּד וְהַדָּד לֹבֵשׁ.
 (אֹדֶר בְּשֹׁלְמֶה וּבְמַעֲוִיל עֲמָה.
 (עֲשִׂיתָ בָּם לְאֹדִים הָרָבִים.
 הִבְדַּלְתָּ בֵּין מִים לְמִים.
 סִזְנוֹת מַעֲנוֹת לְשִׁרְץ מִיִּם.
 עֲשׂוֹב וְהַצִּיר לְבִשָּׁה אֲדַמָּה.
 הַצִּיר שְׁמוֹ גַּז וְשִׁמְתָה
 עוֹד כְּנִגְדָה עֲשִׂיתָ לוֹ.
 כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּיָדוֹ תַּמָּה.
 לְהַעֲלוֹת מִדָּם בְּקֹר וְצָאן.
 עֲשִׂיתָ לוֹ כְּתֻמַּת לְשִׁבְתָּה.
 שְׁמִתָּ בְּקִרְבּוֹ חֲכָמַת אֱלֹהִים.
 לֹא מַנְעַתָּ עַל פְּנֵי אֲדַמָּה
 מַעֲשֵׂיךָ מְאֹד רַבּוֹ וְגִדְלוֹ.
 רַבּוֹ וְגִדְלוֹ מְאֹד מַעֲשֵׂיךָ.
 כֹּל פְּעֻלָּתָּה לְמַעֲנֶה.

ל' גנאי. הקדמת וכו' עשיית נבירות העולם שנת הרמשים למדת כדון כדי יתקיים העולם ע"י
 ענינם וכמו אסירי"י נראה חושש. ועד לא כל דין, קודם שנתה כנורא ית' את הנבעות ופיות נרא להם
 לפי שזכרם, וזאת חסד"ר נרא נאפרוכה כדי יזכרו כל מזונותיו עובדים לו. שלשה ימים, פירוש ג' ימים
 הראונים אל טענה נראית נרא לרכי כל הנרות שנתנו ג' ימים כאלוהים. או עשיה, ל' תכלים ק"ד,
 כ'. ופירוש נרא פרק ג' כי שמים נבראו עתה לנוש אל הקנ"ה. הדד ודדד, גם זה ל' תכלים ק"ד, ח'.
 אורג, ל' חריגה והכוונה נערים שנתה העולם. גאות לבש, תכלים ל"ג. אור בשלמה, שם ק"ד, כ'. עשיה
 במ, נעמים. ורצוא ושוכ, כנוי לטלכיים ע"פ יחזקאל ח', י"ד. בנחת, נכלון. בקרן שסון, נמקום טוכ
 וחפס ל' יעביה ח', ח'. עזר כנגד, אמתו של חס. די מחסורו, גם מזה לו כל די טספורו, ול' דכיים
 ט"ו, ח'. הוא. בידו חרה, נחת, וסוף לשון תכלים ח', ו'. להעלות מרם, טן ככסעות שנתן הקנ"ה
 ללדס"ר ורצוא נזה לדדו חול' נכנת כ"ס ט"כ אור שסקרינ חס"ר וכו'. כחונת לשרח, כחנות פור. יודוך
 ח' תכלים קפ"ה, י'. כל פעלת ל' טעלי ט"ז, ד'

תפלת שחרית

נוכחים לומר בכל יום הכיור זהו כליוס אומרים נעמדנ וואחריו אומרים קדיש יחום.

וואומרים נלאסון נצנת היום יום ראשון בשבת שבו הלויים היו אומרים במקדש:

לדוד מזמור. ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי הוא עלימים
יסדה ועל גדות יבנה: מי יעלה בדר יהוה ומריקים במקום קדשו: גקי
כפים ובר לבב אשר לא נשוא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה
מאת יהוה ועדקה מאלהי ישעו: זה הוד הודו מבקשי פגה יעקב סלה:
שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך
הכבוד יהוה עוזו וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו
פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא
מלך הכבוד סלה: קדיש יחום.

נצי נצנת אומרים. היום יום שני בשבת שבו הלויים היו אומרים במקדש:

שיר מזמור לבגיקדח: גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו תר
קדשו: יסה נוף מושל בל הארץ הרציון ירפתי צפון קרת מלך רב:
אלהים בארמנותיה נדע למשגב: ברהבה המלכים נוערו עברו יחדו: הפזה
ראו בן תמרו נגהלו נחפזו: רעה אחרתם שם חיל פילדה: ברח קדים
תשבר אניות תרשיש: באשר שמענו פן ראינו בעיר יהוה צבאות בעיר
אלהינו אלהים יבנה עד עולם סלה: הפינו אלהים חסדה בקרב היכלה:
בשמה אלהים בן תהלתה על קצוני ארץ צדק מלאה ימינה: ישמח הרציון
תגלנה בנות יהודה למען משפטיה: סבו ציון והקיסוה ספרו מגדליה:
שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדוד אחרון: כי זה
אלהים אלהינו עולם ועד הוא יגדגנו עלמות: קדיש יחום.

נליצי נצנת אומרים. היום יום שלישי בשבת שבו הלויים היו אומרים במקדש:

מזמור לאסה. אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט: ערמתי
תשפטו עול וסני רשעים תשאר סלה: שפטדל ויתום עני ורש העדיקו:

מזמורים של יום. כמנאס לומר בכל יום המזמור זהו כליוס אומרים אותו נכ"מ (משיד פרק ו'
פסוק ד' ור"ס דף ל"א) וטומרים אחרים לפי מנין הימים עקרו נעם' טומרים פ' י"א. גם טעמים נסדר
תפלות כחנ ו"ל נכנ טקלה טעס לקרוס בכל יום טומור זהו כליוס אומרים נכ"מ נכ"מ אוחו יום, וקורין
לדוד חליך ה' נכ"מ אשא (טומור כ"ט) כל המזמור עכ"ל והספרדים אומרים נעקוס טומור כ"ה כזה אט
טומור. פ"ו טעס ה' אונק, וכן כחנ חנ ידמי ואנודדסס, והאכנזיס אומרים נעקוסו טומור פ"ג חליס חל
דמי לך, טומורו בכל נו נטמן פ"ג. וע"ה. וע"ה.

יהיה חסדו כח"ו נכנא והתנה נטעס דמי בן קכל ט"מ ונ"ל ותנה לשפ"ז טעטה טכסך לנרעה טעפסיק,
וטער טפסוק נפירוז. כול, חליסי, כטעך. פן-תכלתך על קחוי ארץ ויעיך טלסח דק. קפרי. ל' ספירח וטנין
כמו דס"ח כ"א, נ'. וע"ה כ"א רפוי. חיל"ה ה"ט רפויח ע"ה.

סלמודל ואביון מיד רשעים העליו: לא ידעו ולא יבינו בחשבה יתהלכו
 יפוטו בלמוסדי ארץ: אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון בלכם: אבן
 באדם תמותו ובאחד השרים תפלו: קומה אלהים שפטה הארץ בראתה
 תתחל בקלהגוים: קדיש יתום

נרטיני נכנת סוטרים. תיום יום רביעי בשבת שבו הלויים היו אוקרים במקדש:
 אל נקמות יהוה אל נקמות תופיע: הנשא שפט הארץ השב גמול
 על גאים: ערמתי רשעים יהוה ערמתי רשעים עליו: ידעו ידברו שתק
 ותאמרו בלפעלי און: עמך יהוה ידבאו ונחלתך יענו: אלמנה וגר יהרגו
 ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראוהיה ולא יבין אלהי יעקב: כינו בערים בעם
 ובסלים כתי תשקילו: הנמע און הלא ישמע אם צור עין הלא יביט: היסר
 גוים הלא יקח המלמד אדם דעת: יהוה ידע מחשבות אדם כי הפה תבל:
 אנשי הגבר אשר תעפרנו יהוה ומתורתך תלפוננו: להשקים לו מימי רע ער
 יבנה לרשע שחת: כי לא ימש יהוה עמו ונחלתו לא יעוב: ביער צדק
 ישוב משפט ואחריו בלישרילב: מתיקום לי עם מרעים מריתוצב לי עם
 פעלי און: לולי יהוה ענתה לי כמעט שכנה דומה נפשי: אם אמרתי
 מסה רגלי חסדך יהוה יסעדני: ברב שרעפי בקרבי תגזמיה ישעשעו נפשי:
 היתברך כפא הוות יצר עמל על רחוק: יגוהו על נפש צדיק ודם נקי ירשעו:
 יהוה יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם את אונם וברעתם
 יצמיתם וצמיתם יהוה אלהינו: (וי' סופיסס עוד פסוק ז'): לכו נרגנה ליהוה
 נרעה לצור ישענו: קדיש יתום

נרטיני נכנת סוטרים. תיום יום חמישי בשבת שבו הלויים היו אוקרים במקדש:
 למנצח על הגתית לאסף: הרנינו לאלהים עזנו הריעו לאלהי יעקב:
 שארזמדה ותגרתך בגור נעים עם נבל: תקעו בחדש שופר בבקסה ליום
 תנונו: כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: עדות ביהוסף שמו בצאתו
 על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע: הסירותי מסכל שכמו בפיו מודח
 תעבדנה: בצרה קראת ואחלצה אענה בסתר רעם אכתנה על מי מריבה

וראיה וכן תיסרגו יהי סיו'ד כדג, ונמין כמסורת בתוך י'ם טלון לנוזין בתר יכ'ס ככס טכטל.
 טענם וראיהיה תגש ככלו ע'פ דין דמיק כמו וראיהיה (כרזית כ'ב, ס') ישעיה קמ" (ט"ז, ע"ז)
 צדיהו (דברים י"ז, י"ז). הנפע טלרע כמעט כמו יצר עיון ושפע שפע (ויקרא י"ט, ז') וע"פ ככלל של
 יס' טעם לשחור כניכוי קל, ולס' ככלול דף י'ס

סְלָה: שִׁמְעֵ עֲמוֹ וְאַעֲדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי: לֹא־יִהְיֶה כֶּה אֵל זָר
 וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר: אֲנִכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַפְעֵלְךָ מֵאֲרֶץ מִצְרַיִם הַחֲבֹר
 סִיף וְאִמְלֵאֲדָה: וְלֹא־שִׁמְעֵ עֲמוֹ לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: וְאַשְׁלַחְךָ בְּשָׂרִירֹת
 לִבָּם יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לֹד עֲמוֹ שִׁמְעֵ לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְבֵי יִתְלַכוּ: בְּמַעַט
 אוֹיְבֵיהֶם אֲכַבֵּעַ וְעַל־צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדַי: מִשְׁנְאֵי יְהוָה יִכְחָשׁוּלוּ וַיְהִי עִתָּם
 לְעוֹלָם: וַיִּצְבְּלוּ מִחֶלֶב חֲפָה וּמִצֹּר דָּבֵשׁ אֲשֶׁר־בְּעֵדֶי: קדיש יחום.

כַּזִּי כַּנְחָה לוֹעֲרִים. הַיּוֹם יוֹם שְׁשֵׁי בְשֻׁבַת שְׁבוּ הַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּמִקְדָּשׁ:

יְהוָה מִלְךָ גְּאוֹת לְבֶשׂ, לְבֶשׂ יְהוָה עַז הַתְּאֹזֵר אֶת־תְּכוֹן תֵּבֵל בְּלֹת־מִוּמָה:
 נָכוֹן בְּסִימָה מְאֹד מַעֲוֹלָם אָתָּה: נִשְׂאֹו נְהַרְוֹת, יְהוָה. נִשְׂאֹו נְהַרְוֹת קוֹלָם יִשְׂאֹו
 נְהַרְוֹת דְּבָכִים: מִקְלוֹת מִיָּם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבָּרִיִּם אֲדִיר בְּפִוּחַם יְהוָה:
 עֲרַתְיָךְ גָּאֲמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ גְּאוֹהֲרֵךְ יְהוָה לְאֶדְיָ יָמִים: קדיש יחום.

נוֹסֵיִם כַּכֵּה קִסְלוֹת לוֹעֵר כֵּל יוֹם פֶּסַח אֵל זֶל יוֹם מוֹצֵר פֶּסַח, וּמִנְחָה כַּכֵּה קִסְלוֹת אֵלֵינוּ
 לְעִשְׂרוֹ כִּי־יִסֵּי אֵלֵינוּ לוֹעֲרִים תִּסְכּוֹן (וְעִיִן כֵּל נוֹ ס' ע"ב). וְכַאֲתֹן הַקִּסְלוֹת אֲלוֹעֲרִים אֵל כִּי־שׁוֹר לְאֶחָד עֲלֵינוּ
 לוֹעֲרִים מוֹצֵר זֶה פֶּסַח אֵל כִּי־סוֹד. וְכֵל מִקּוֹם אֵל אֲתוֹ כִּכֵּת אֵלֵינוּ.

שִׁיר מְזֻמָּר לְאַסְיָ: אֱלֹהִים אֱלֹהֵי־מִלְכֵךְ אֱלֹהֵי־תִתְרַשׁ וְאֱלֹהֵי־שִׁקְטֵ אֵל:
 בִּרְהִיבָה אוֹיְבֶיךָ יִתְמִיזֵנוּ וּמִשְׁנְאֵיךָ נִשְׂאֹו רֵאשׁ: עַל־עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וַיִּתְעַצְוּ
 עַל־צַעֲרֵיךָ: אָמְרוּ לָכוּ וְנִכְחָדֵם מִגּוֹי וְלֹא־יִזְכָּר שֵׁם־יִשְׂרָאֵל עוֹד: כִּי נִעְצְוּ
 לָב יִתְדוּ עֲלֶיךָ בְּרִית יִכְרְתוּ: אֶהְלִי אֲדוֹם וְיִשְׁמַעֲאֵלִים מוֹאָב וְהַגֵּרִים: גָּבֵל
 וְעַמּוֹן וְעַמְלֵק פְּלִשְׁתַּ עַם־יִשְׁבֵי צוֹר: גַּם־אֲשׁוֹר גִּלְוָה עִפְמוֹס הָיוּ זְרוּעַ לְכַגֵּר
 לֹאֵם סְלָה: עֲשׂוּה־לָּהֶם בְּמִדְיָן בְּסִינְרָא בְּבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן: גִּשְׁמֹדוּ בְּעִיר־דָּאֵר
 הָיוּ דְמִן לְאֻדְמוֹה: שִׁיתְמוּ נְדִיבְמוּ בְּעַרְב וּבְזֹאֵב וּבְזֹבַח וּבְצִלְמַנְעַ בְּלִגְסִיבְמוּ:
 אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירְשָׁה לָנוּ אֵת גְּאוֹת אֱלֹהִים: אֱלֹהֵי שִׁיתְמוּ כְּבַלְגָּל בְּקֶשׁ לְפָנֵי
 רַחֵם: בְּאֵשׁ תִּבְעַרְיָעֵר וּבְלִהְבָה תִּלְהַט תְּרִים: כִּן תִּרְדָּם־ם בְּסַעֲרָךְ וּבְסוֹפְתָךְ
 תִּבְתַּלְם: מִלֵּא פְגִיָּהִם קְלוֹן וּבְקֶשׁוֹ שִׁמְךָ יְהוָה: יִבְשׁוּ וַיִּכְתְּלוּ עַד־יַעַד וַיִּחְפְּרוּ
 וַיִּאֲבָדוּ: וַיִּדְעוּ בִּי־אֲתָה שִׁמְךָ יְהוָה לְבָרָךְ עֲלֵינוּ עַל־כָּל־דְּאֲרָי: קדיש יחום.

אֲשֶׁר־יִקְרָא נְקוּ רַחֵם עַל כִּכָּף כִּכָּי וְכֵן נִסְ כַּדְּפוּסִים קְדוּטוּיִם כִּכָּף רַחֵם, וְסוֹף כַּכֵּן ע"פ אֲכַלל
 כִּי עֲמִידוֹ וְהִסְתֵּי לֹא יִבְאוּ כִכָּף דְּנוֹסֵס נִסְסִף מִלְכָּר כַּהֵם עֲנִי לְעַד־יִ ס'ל, וְע"כ־יִשְׁחִיבְךָ (דְּכִיִּם ד',
 ל"ט) נְפִיָּה (יִרְמִיָּה ל"ט, כ"ט) אֲחִיבְךָ (תְּכֵלִים כ', ה') עֲשִׂיבְךָ (ע"ל כ"ב, ע"ד) וְהוֹסִיסֵם כּוֹכֵם רַעֲיוֹ כִכָּף.

תפלת שחרית

קדיש דרבנן.

אשר לעולם הקדישים על סעודתם נוסעים ללמוד פסע נטענכ או נעדרז וסגדה ואחר כלפוד
לשועים אמר ר"א אמר ר"ח הלמדי חכמים מרבים שלום וכו', או ר' חנניא בע אמר רצה הקב"ה
לכוח וכו' ולשועים סיועשים וסנכלים קדיש דרבנן, והוא ע"פ נוסחא זאת.

ועתה יגדלנא כח ארזי באשר דקרת לאמר: וכו' דתקדיה יי וחסדיה כי מעולם הקמה:
כיתום. יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דירבא ברעותיה. וימליך מלכותיה
בתיכון וביומיכון ויבתי דירבא בית ישראל בעגלא ובזמן קרוב, ואמרו אמן.

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרם ויתגשא ויתתיר ויתעלה ויתהלל
שמה דירבא. בריך הוא לעלא מן קל ברבא ושירתא השבחא
ונחמתא דראמין בעלמא, ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל קל תלמידי תלמידיהון ועל
כלמן די עשקין באודיתא די באתרא הון ודי בקל אתר ואתר יהא להון
וילכו) שלמא רבא תנא וחסדא ורחמין ותיין אריבין ומוזנא רייהא ופרקנא
מקדם אבודין די בשמיא, ואמרו אמן:

ק'. יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

יהא שלמא רבא מן שמיא ויהי עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן:

ק'. עודי טעם יי עשה שמים וארץ:

עשה שלום במרומוי הוא (בגמתי) עשה שלום עלינו ועל כל ישראל,

ואמרו אמן:

על ישראל, ענינו ברענ"ס, ויש בו כטעם שמי נוסחא נסדורים, וזו אלטעלס אלו כטעם נסדורו
פ"ס סדור וי"ג, וכספרי תולדות פייס דף קט"ו כנאחי עוד נוסחא אחרת. ועל רבנן, ועל הכנים שלנו,
ולפי ספרות אדניאל ועורא סיס דעו לכיות ביהנא כעו אלהנא. אבהקנא. מלגנא וברבנא (תרגום ירמיה
פ"ד, י"ג), וקלזכו על דרך ל' סורית, וכן אמרו פרו די כנפיה נקום פרגא. קו תרגום של פ"י ונקודו
נקמן וכעו אענא נעקרו כ"י כל פ"י אדניאל ועורא קטולים, והוא הנכון. נעדות הספרות נחלים פ"א
אענא על פ"י יגדורו, לית פתח, כרי ברור כי כל כאלר קטולים, די באחרא הון, אשר נעקום כה.
והוא פ"י שמוכרת טן ב' תבות קי"ז כלומר כה זכ, ואלה תולדות פייס דף קט"ו. יהא להון (ולכון),
נלמן אענא כעל וי"ג כי ענה ולכון אך לעומר סע (וכעו א.ס נסדורי ספרדיים סינכה) לכיות נוסחא
לפניה כל נסאר וסכל ככלל, ולא יתכן לפרש כי ישאר ולכון נעבור אום טן הקהל אשים יכולים לעסוק
נעדרס, כי אין זה דרך תפלה שיפנה הסתפלה נחפלתו ענפטר לנוכס וזכר לנסתר, וע"כ סגרתו טעלה.
ירבא פ"ס נקמן טעוף כעו אפארתי נדף 100. מן קדם אבודין די בשמיא ואמרו אמן. ככה הכון כעו
נמס תתקל ליתרון, וכן הוא נרענ"ס; ונחזרסס גורם מן קדם מרא שמיא וארעא ואמרו אמן, גם
הוא יתכן וכן הוא נעמור רועא וסדורי הספרדים גם נסדור אל ר' עזריאל. אך טע אקגת דטוים אבודין
דשמיא ארעא וא"א סיה נוסחא עורכנת טן אחי כנוסחאות הנאערות ולינכה נכוכס ולא נעלס כן כלזון
כאס מקום נקרת הקב"ה אכיסס אל אשים וארץ, אכל כן נעלס, טענדין את לכס לאכירם פשמיס
(ר"כ ב"ט), על פי יז לנו לסען על אבינו פשמיס (סוטס ע"ט), ותתפלה אבינו פשמיס טעס עמנו סכד.

תפלת שחרית

נוהגים לומר אשר תפלת אחרית וערכית כפי יגדל.

יגדל אלהים חי וישתבח	נקמצא ואין עת אל מקציאנותו:
אחד ואין יחיד ביהוה	געלם וגם אין סוף לאחדותו:
אין לו דמות תנוף ואינו גוף	לא בערוך אליו קדשיו:
קדמון לקלדבר אשר נברא	ראשון ואין ראשית לראשיתו:
הוא אדון עולם לקלנוצר	יורה גדלותו ומלכותו:
שפע נבואתו נתנו אל	אנשי קגלותו ותפארתו:
לא קם בישראל במשה עוד	נביא ומביט ארת המונתו:
הזרת אמת נתן לעמו אל	עליד נביאו נאמן בירתו:
לא יחליף תאל ולא ימיד	דתו לעולמים לאולתו:
אוסרה ויונה סתרינו	מביט לסוף דבר בקדמתו:
גומל לאיש תעד במסעלו	טהרן לדשע רע פרשעתו:
ישלח לקץ ימין משיתנו	לפרות מחגי קץ ישועתו:
מתים יתה אל ברב חסדו	פרוד עריעד שם תהלתו:

גדל, זיר יסה סף נעים כמניח נחרוזים את על ערכי עקרי טעונת בית יאכל את העמיד
 כרענ'ם נפירוא לטענת סנסדרין רחש טרן חלק ומתקבלו בכל תפלות יאכל. ומעקל סכר מה סוף נ'
 תנועות ויהד ונ' תנועות ויהד ונ' תנועות כדלת ובסוג, ולפי מה שטעל רש"י לטעמו כ"ע טעמכו סוף ר'
 דניאל בר יהודה ריין (רש"י כמכוס שלו לטעמו בני חוטם דף י"ט). ובתנ כעל יוסף טוען טען ס' נוסגים
 לומר אשר כל תפלת יגדל בלחן אשכנז, לכן טען ללמוד פירוא דקדוק ולטעמו כביון עכ"ל. נמצא, סקנ'ם
 כוף כעלול סלס, כי טעיותו אינכם טעיות כוונן, לא כעו סכנוליס אר טעיותם תלויה כוונן, ועכ"ל
 וכן אין נטל, אכל כסס כ"כ טעיותו לטענה טן כוונן ובעדד וכן ג"כ נטל. ואין יחיד כיהודו, כי כל
 דבר נטולס סף פס נאטר עליו סכופ אחר, ככל זזה איננו אטר נספלט כעבור אכזה מורכב פיטדות כרנב
 וכעבור כעלול טעמו אטר אשר כדועה לו, לא כן אטרות של כסס כ"כ סוף אטרות אלטכ אטר טעמי אטיו
 מורכב ואינו נחלק לאחדים רכים ואין דועה לו ככל ואין ימידות כעולס כיוודו. וז"ל כפי"ן ככסל וכלפ"ד
 קטולס, כי סס דבר סוף כעו סוף קכלת. אין לו רכוח רגוף, אין נו אס מוקדס נטי. ואינו גוף, יס
 טעמיס, נס אין לרעומו לטלחכיס אסס אכליס נפרדיס ואינכ גוף, ולפי פירוש זכ יסיכ אטר ככרו, אין
 לו דעות כגוף ואין לו דעות אל אינו גוף"; אטעס אין ארך לדופק זכ, וכככון כי אינו גוף זכ נס סוף
 על כסס, זאטר ספיטן סין לו דעות כגוף, כדי לטלול טן כסס כל טקריס ומטורעות נופייס, ולטען לא
 יסכז אטר אטעז אסס אינו גוף כגוף ככר ודס אכל כוף גוף יוחפ כסיד וללול ועעולס לכן אטר אטר
 ואינו גוף, ר"ל אין לו טעמות גוף כלל. לא נערך, ע"כ סל טי חדשיין אל ועס דעות טעברו לו (אטעס
 ע', י"ט). ראשון ואין ראשית לראשיתו, טליכז זזה לקוטס מחונות סכננות אטר כסוד טרק ו'. נצ"ר.
 סלד"י כקטן כי סס דבר כוף. יורה גדלותו, נריות כעולס טעין ליז. כיו כולסס על גדולת כסס וטלכמו
 על כל, וע"כ טוכוכו לטכוד לו לכדו ולל לזולתו. שפע, ל' אטע יטיס (דכריס ל"ג, י"ט). אנשי ככלוז,
 אכזי טועס יטרלית אכיו סגולתו, כעו אכוכו וסייטס לי סגלכ (אטות י"ט, ס'). וחפאררו, כעו אכוכו
 ליאכל תפלתו (אטעס ע"ו, י"ג), ולסס ככורי מלטר א' ס' ל"ה וק"ג. נאמן ביהוה, עכס רכינו ע"פ כככות
 כעדכר י"כ, ו'. והע"ס טתוכס כי הכככ טתוכס. לעולמיס, כל' רכיס, ר"ל לא כעולס סיה ולל טעלס
 סגל. לזולתו, לדת אטרות. וסכס כפי טכסט סלכון כיו רחוי לומר לזולתו זכ לטלול דדז אטיו ל' טקכס,
 וטעמי זחי סכרויס לטחטס כולס על תנועות אטר לזולתו. אופרה, רוסס. בקרמרו, קודס אכול. ויס לומר
 כפדקטיו כעיו"ס כקטן על טעקל חכנן לקדמתן (יחוקל ע"ו, כ"ה). גומל, אטר ככרות, גוטל סטר לכל
 איכ כעטעלו וכותן רע לבל רכס כרעטתו. ימין, כעו יטיס כעיו"ס, ותכס כעמכר לטון סוף דניאל. ברך
 ערי ער, תחס כעמכר ככס כעו אטתח ככסו. ויס לדעת כי ככדורי סטרדיס אטר תוססת ככרו ח"ל
 אלה שיש עטרה לעקריס חו חס יסוד דת אל ותורחיו:

תפלת שחרית

בכון לוטר נכל יום ד' זכירות סלו:

למען תזכר את־יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך:

זכור את־יום אשר עמדת לפני יי אלהיה בחרב. פרת־שבת את־הדברים אשר־ראו עיניך: זכור את אשר־עשה לך עמלק בהרה בצאתכם ממצרים: אשר סרה בהרה ויזנב בה כל הנחשלים ארצה ואתה ענה ויגע ולא ירא אלהים: ותיה בהניח יי אלהיה לך סבל־איבה ססביב בארץ אשר יי־אלהיה נתן לך נחלה לרשתה תמחה את־זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח: זכור את אשר־עשה יי אלהיה למרים בהרה בצאתכם ממצרים:

בכון לוטר חלכ הסוטורים למיום החפלה כזחרית ענכה וערכית:

מזמור לדוד. יהוה רעי לא אחסר: בנאות השא ידביעני על־מי מנחות ינהלני: נפשי ישובב ינהני במעגלי־צדק למען שמו: גם בראלף בגיא צלמנות לא־אירא רע בראתה עמדי שכמה ומשענתה הפוח ינחמני: תעוד לפני שלחן נגד צדרי השנת בשמן ראשי פוסי רועה: אף טוב וחסד ידדעני פלימי חי ושבתו בבית יהוה לארף ימים:

למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרבה בכל־גוים ישועתה: יודק עמים אלהים יודק עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים בירתשפט עמים פישד ולאמים בארץ תנחם סלה: יודק עמים אלהים יודק עמים כלם: ארץ נתנה יבילה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים ויירא אותו כל־אפס־ארץ:

בנקר וכערב אחר כל החפלות יאטר זכ:

תבעדו חזרו ויחרגענו חן סוסע מלוטר חפלות ונחט ומו דיעוענו:

יה יי אלהינו עמנו באשר היה עם־אבותינו אליעזבנו ואל־יששנו: לתפוח לבנו אליו ללקת בכל־דרביו ולשמור מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את־אבותינו: ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יי קרבים אל־יי אלהינו יוסם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו: למען דעת כל־עמי הארץ כי יי הוא האלהים אין עוד: יי נחני בעדקתך למען שודרי הישר לפני דרבה: ואני בתמי אלף פדני ותנני בריחוד ועני אני: רגלי עמדה במישור במקהלים אברה יי: יי שמרי יי עלי על־יד ימיני: עורי מעם יי עשה שמים וארץ: יי ישמר־צאתי ובואי

למען חובר, אמירת זכירות סללו ע"פ כתני סלרי ז"ל. חס הסמוק למען חזכור סול דנכיס ס"ג, ג' זכור את יום, לא כל כן נמקדל סכל סורכט טסני ססמוקיס דנכיס ד', י'. וס'. זכור את אשר עשה לך סוף פ' כי חלל. זכור את אשר עשה ה', דנכיס כ"ד, ט'. סוסטר לדוד, סוטור כ"ג. וס'. וסמיתחן סטר כל ג' חסלות ע"פ סלרי ז"ל (מיד ועמז דף ל"ב, כ', וקצר גדול ס' כ"ד). קדי ה' אלהינו, עסזכר ססמוקי סעקדל. חס ססמוק וסכנסה סלסטריו חס ע"ס ס', כ"ז עה ס"פ. ה' נחני סהליס כ', ט'. וסוכל נס כס' רכ עסטר. ואני בחמי, זס כ"ו, י"ס. כי יחוד, זס כ"ה, ע"ז.

לחיים ולשלום מעתה ועד עולם: השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כנאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:

אל תכבוד אתן לה שיר ותלל. ואעבד לך יום וליל: ברוך יחד ומיוחד. הנה הנה יהיה: יי אלהים אלהי ישראל מלכי תפילים תקדוש ברוך הוא. הוא אלהים חיים. מלך נדי וקים לעד ועולם עולמים: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: לשועתך קייתי יי:

חס בדעתו לטקוק כחוחו יום כטטט ועתו יוסף לוטר חלו כסטוקים:

עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: השלך עליי ידך והוא יבלבלך: שמורתם וראה ישר בראיתך לאיש שלום: במח בני ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה: הנה אל ישועתי אבטח ולא אסתד. בי עזי וחסדתי יהי יי ויהדלי לי ישועה: רפוני שלעולם בדרך קדשך כרחב לאמר רבונת בני חסד יסובבנו ורחוב ואמתה מודה את כלם. יי אלהים אמת תן ברכה ותצלחה בכל מעשה ידי. בי כסותי בה שעל ידי משא ומתן ועשקים שלי תשלח לי ברכה בדי שאוכל לפרגם את עצמי ויגני בתי בנחת ולא כעזר בנתר ולא באסור לחיים ולשלום ויקים בי מקרא שכתוב השלך עליי ידך והוא יבלבלך. אמן:

כיוולא טככ"כ יאז טטט ויאטר:

אך צדיקים יודו לשמך יאשו ישרים את שמך:

ואכ"כ יטטוד ויאחטוס טול חרון הקודש ויאטר כטוקים חלו:

בי כל העמים ילכו איש בשם אלוהיו. ואנחנו גלך בשם יי אלהינו לשלום ועד: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: יי ומלך לעלם ועד:

ואכ"כ ילך טל כטטס לחטודיו ויאחטוס טל חרון הקודש ויאטר:

יי נחני באדמתך למען שובתי הישר לפני דרכך:

ואכ"כ כטכולך לו יאטר חלו כטטוקים.

בר גרוד יגדנו והוא יגד עקב: יהי דוד לכל דרכי משביל ויי עמו: וגוץ קצא תן בעיני יי:

רגלי, אס כ"ו, י"ב. ה' שמרי, אס קכ"ו, ו', כטפוק סלסון כעודכ טעוד. עזרי, קכ"ו, כ'. ה' ישמר, ל' קכ"ו, ט'. השקיפה, דכ"ס כ"ו, ט"ו. אל הכבוד, אס כוז טחלת כיסוד אל סקכ"ס. גלילי, אטר ליל ולס ולילה, כדי לכאות סלאן עס וכליל. ונטטס טלח ליל גס כטוכדת, כטו כי כליל אדר ער (יאטיס ט"ו, ט') אוער טס טליל (אס כ"ו, י"ח). השלך, חכליס כ"ס ט"ג. שמר חס, אס ל"ו, ל"ג. כטח, ל"ו, ג'. הנה אל, ישטיס י"ב, כ'. הכותה, חכליס ל"ב, י'. וקחוי ככ"ל כל' עכרית. ואתה כחודה, כחטיב ט', ו'. אך צדיקים, חכליס ק"ט, י"ד. כי כל העמים, טיכס ד', כ'. וככל כטוטס, וכן עניכס כטט"ס כטטר חכטלות וכטוקס כט' א"ד. בר גודר, כטטטיס ט"ט, י"ט. וידי דוד, ט"ט י"ח, י"ד. ועת, כטלטיס ו', ט'.

רש"י לומר בכל יום פראת עקדה ומראת חמון ועשרת הדברות, ויש אומרים שם מלב קודם תפלתם ויש אומרים לפתחיה. ומאזים בכל יום כסדר עטמות טובים לומר פראת ספלים לומר זמיו טעמן והכו זכרם ט.

פרשת עקדה (כוללת כ"ג).

יהי אחד הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ואמר אליו אברהם ואמר הנני: ואמר קדנא את בנה את יחידך אשר אהבת את יצחק וקח לך אל ארץ הפוריה והעליו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: ושכם אברהם בבקר וחבש את חמו ויקח את שני געריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק: ואמר אברהם אל געריו שכר לכם פה עם החמור ואני והגער גלבה עד בזה ונשתתה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי העלה ושם על יצחק בנו וישח בידו את האש ואת הפאקלת וילכו שניהם יחדו: ואמר יצחק אל אברהם אבי ואמר אבי ואמר הנני בני ואמר הנה האש והעצים ואתה השוה לעלה: ואמר אברהם אלהים יראדלו השוה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: וקרא אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערף את העצים ויעקד את יצחק בנו ושם אתו על המזבח מפעל לעצים: וישלח אברהם את ידו ויקח את הפאקלת לשחט את בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ואמר אברהם ואמר הנני: ואמר אל השלח ידך אל הגער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשבת את בנה את יחידך מפני: וישא אברהם את עינו וירא והנה איל אחד נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל והעלה לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום כהר יהוה יראה: ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים: ואמר כי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת את בנה את יחידך: כי ברה אברהם והרבה ארבה את זרעך ככובי השמים וכחל אשר על שפת הים וירש זרעך את שער ארצו: והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם אל געריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע ושכב אברהם בבאר שבע:

אלהינו ואלהי אבותינו וברנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו בסקנה: שבעה ורחמים משמי שמי קדם וזכר לנו יי אלהינו את הברית ואת החסד ואין השכועה אשר נשבעת לאברהם אבינו כהר השמים ותראה לפניך עשרה שערי אברהם אבינו את יצחק בנו על גב המזבח

וּקְבַשׁ רַחֲמָיו לְעַשׂוֹת רְצוֹנָה בְּלִבְךָ שְׁלֵם בֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיהָ אֶת־בְּעַקְרָהּ מֵעַלְיָנוּ וְתַעַל בְּלִי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְיִגְלוּ רַחֲמֶיהָ עַל מַחֲזִיקֶיהָ. וְתִתְנַחֵג עִמָּנוּ בְּסֻדַּת הַחֶסֶד וְהַרְחִימֵנוּ וּבְטוֹבָהּ הַגְּדוֹל יִשׁוּב חַדְוֵן אַפְּהָ מֵעַמָּה וּמַעֲרִיף וּמִנְחַלְתָּהּ. וְיִי אֱלֹהֵינוּ נֹה מֵהַקְּטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי מִשָּׁה עֲבָרָה וְזִכְרֹתֶיהָ אֶת־דְּרִיתֵי יַעֲקֹב וְאֵף אֶת־בְּרִיתֵי יִצְחָק וְאֵף אֶת־בְּרִיתֵי אַבְרָהָם אֲזוּכָר וְהָאָרֶץ אֲזוּכָר. וְעֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ עַל־דָּבָר בְּבוֹר־שִׁמְךָ לְהַכְנִיעַ אֶת־עַרְפָּנוּ וְלַכֹּף אֶת־יָצְרָנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ וּלְעַשׂוֹת אֶת־כָּל־רְצוֹנָה בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבְךָ שְׁלֵם בְּלִי־יָמִינוּ לְעוֹלָם. אָמֵן:

פִּרְשַׁת הַמִּין.

שְׁמוֹת יו' ד', וּכְתוּב לֹאן יִחִי בְּכֵס סִדְוֹלָטֵי כֹל כְּאוֹמֵר ט' כִּסֵּן נִכְל יוֹם מִזְכָּח לוֹ אֲזַן מִזְנוּחֵי כַחֲסִין. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מִשְׁחָה הִנְנִי מִמְמַיֵּד לְכֶם לַחֵם מִן־חֲשׂוֹמִים וְיָצָא הָעָם וּלְקַטְוֵי דְבָרִים בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַפְנוּ הַיְלֹךְ בְּתוֹרַתִי אִם־לֹא: וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְהִבִּיטוּ אֶת אֲשֶׁר־יִקְרִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר־יִלְקָטוּ יוֹם וַיּוֹם: וַיֹּאמֶר מִשָּׁה וְאַבְרָהָן אֱלֹהֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עָרַב וַיִּדְעַתֶּם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וּבִקֶּר וּרְאִיתֶם אֶת־כְּבוֹד יְהוָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת־תְּלַפְתֵּיכֶם עַל־יְהוָה וּנְחַטֵּי מַה כִּי תִלְיֵנוּ עַלְיָנוּ: וַיֹּאמֶר מִשָּׁה בְּתַת יְהוָה לְכֶם בְּעָרַב בְּשׂוֹר לֶאֱכֹל וּלְחֵם בְּבִקֶּר לְשַׁבַּע בְּשִׁמְעוֹ יְהוָה אֶת־תְּלַפְתֵּיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם מְלִיגִים עָלָיו וּנְחַטֵּי מַה לֹּא־עַלְיָנוּ תְּלַפְתֵּיכֶם כִּי עַל־יְהוָה: וַיֹּאמֶר מִשָּׁה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ אָמַר אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קָרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת־תְּלַפְתֵּיכֶם: וַיְהִי בְּדַבַּר אֲבֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּפְגַּע אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ בְּכָבוֹד יְהוָה גְּרָאָה בְּעֵינָיו: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵי מִשָּׁה לֵאמֹר: שְׁמַעְתִּי אֶת־תְּלַוֵּנֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דַּבַּר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעַרְבִים תֹּאכְלוּ בְּשׂוֹר וּבְבִקֶּר תִּשְׁבַּעֲדוּ לַחֵם וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיְהִי בְּעָרַב וְתַעַל הַשָּׁלוֹ וְתַכֶּם אֶת־הַפְּתִיחַ וּבְבִקֶּר הִתְחַה שְׂכַבַת הַפָּל סָבִיב לַפְּתִיחַ: וְתַעַל שְׂכַבַת הַפָּל וְהִנֵּה עַל פְּנֵי הַפְּתִיחַ דַּק מְחַסְפָּס דַּק בְּכַפֵּד עַל־הָאָרֶץ: וַיִּדְאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא יָדַע מַה־הוּא וַיֹּאמֶר מִשָּׁה אֱלֹהִים הוּא הַלָּחֵם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְכֶם לֶאֱכֹלָהּ: זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְקַטְוֵי מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ עִמָּךְ לְגַלְגַּלַת מִסְפַּר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לְאִשׁוֹ בְּאַהֲלוֹ תִקְחוּ: וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקָטוּ הַפְּתִיחַ וְהַפְּתִיחַ: וַיִּמְדוּ בְּעִמָּר וְלֹא הָעֲדִיף הַפְּתִיחַ וְהַפְּתִיחַ לֹא הַחֲסִיד אִישׁ לְפִרְאֲכָלוֹ לְקַטְוֵי: וַיֹּאמֶר מִשָּׁה אֱלֹהִים אִישׁ אֶל־יָחִיד מִמֶּנּוּ עַד־בִּקֶּר: וְלֹא־שָׁמְעוּ אֱלֹהֵי מִשָּׁה וַיִּזְכְּרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד־בִּקֶּר וַיִּרְם הוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְטַף עַלְהֶם מִשָּׁה: וַיִּלְקָטוּ אֹתוֹ בְּבִקֶּר בְּבִקֶּר אִישׁ כְּפִי אֲכָלוּ וְחֵם הַשְּׁמִשׁ וְנִמְסָם: וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לְקַטְוֵי לַחֵם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הָעִמָּר לְאַחַד וַיִּבְאֵר כֹּל־נְשִׂאֵי הָעַדָּה וַיִּגְיְדוּ לְמִשָּׁה: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דַּבַּר יְהוָה עֲבָתוֹן

שבת קדש ליהוה סתר את אשר תאמר ואפי' ואת אשר תבקשו בלילו ואת
 פלח ענף הקידו לכם למשמרת עד הבקר: ויחדו אחו עד הבקר באשר
 צוה משה ולא הבאיש ורפסה לא היהודו: ויאמר משה אכלוהו היום כי
 שבת היום ליהוה היום לא תמא את בשרה: שלש ימים תלקטו וביום
 השביעי שבת לא יהודו: ויהי ביום השביעי יצא מן העם ללקט ולא
 קמא: ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותודתי: ראו
 כי יהוה נתן לכם השבת עלבן הוא נתן לכם ביום הששי להם וימים
 שבו איש פתחו אל יצא איש סמקמו ביום השביעי: וישבתו העם ביום
 השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא קורע נד לבן ומעמו
 בצפיתו בדבש: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר מקמו
 למשמרת לדותיכם למען יראו את הלקח אשר האכלתי אתכם בפרד
 בהוציא אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת ארת
 ותן שפטה מלאה עמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדותיכם:
 באשר צוה יהוה אל משה ויחדו אהרן לפני העדה למשמרת: ובני
 ישראל אכלו את הפן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את הפן
 אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען: והעמר עשירית האיפה הוא:

אנא האל השבין פרנסה לכל בריה ומזמין סלבוש לכל נברא ושולח להם סתיה תר
 לי את סתיותי ותכלכלני ותפרנסני אותי ואת כל אנשי ביתי ואת כל ישראל פרנסה טובה
 בנות ולא באער בהתר ולא באסור פרנסה שאין בה שום בושה ובלקחה פרנסה שלא תצריכני
 בה ליני סתנת בשר נדם כי אם לנהג המלאה והרחבה פרנסה שאוכל לעשות בתורתה הקדושה
 והטהורה ותתמימה ולקיים את מצותיה עלי סדרה ואשב בשלום על שקלתי ובכבוד עם כל
 בני ביתי ולא יהי עלי שום על בשר נדם כי אם על סלכותי לעבודה בלבב שלם. ואזכה
 לתקנים אודחים ולגמול חסד את כל אדם ולעשות צדקה לתראים לה ולא אכשל בבני אדם
 שאינם הנגים. אמן:

ע ש ר ת ה ד ב ר ו ת .

וינדבר אלודים את כל הדברים האלה לאמר: אנכי יהוה אלהיך אשר
 הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: לא יהיה לך אלוהים אחרים על
 פני: לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים מפעל ואשר בארץ
 סתות ואשר בפנים מתחת לארץ: לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי
 יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בני על שלשים ועל רבעים
 לשנא: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: לא תשא את שמך
 יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקרה יהוה את אשר יצא את שמו לשוא: זכור

את יום השבת לקדשו: שלשת ימים תעבד ועשית כלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך ובה אשר בשעריך: כי שלשת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ ואת כל אשר בהם ויגה ביום השביעי על פני בנה יהוה את יום השבת ויקדשו: כבוד את אביך וארדאפקה למען תצרכו ימיה על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: לא תרצח לא תגאף לא תגנב לא תענה ברעך עד שקר: לא תחמוד בית רעה לא תחמוד אשת רעה ועבדו ואמתו ושורו וחמורו וכל אשר לרעה:

שלשה עשר עקרים.

טו זאמר נבל יום יגדל חסד כחמלם או קודם לם אין כריך לומר שלם יג עקרים כי יגדל סוג מוסד ג"כ על יג עקרים שלו.

- א אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הבריאים והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל הפעשים:
- ב אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא יחיד ואין יחידות בקודו בשום פנים והוא לבדו אלקינו יהוה יהוה ויהוה:
- ג אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו אינו גוף. ולא ישונוהו משיגי הגוף. ואין לו שום דמיון כלל:
- ד אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא ראשון והוא אחרון:
- ה אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו לו לבדו ראוי להתפלל ואין ראוי להתפלל לו ולתו:
- ו אני מאמין באמונה שלמה שכל דברי נביאים אמת:
- ז אני מאמין באמונה שלמה שנובאות משה רבינו עליו השלום והתה אמתית. ושהוא יהוה אב לגביאים לקודמים לפניו ולבאים אחריו:
- ח אני מאמין באמונה שלמה שכל התורה המצויה עתה גבינו היא תחתונה למשה רבינו עליו השלום:
- ט אני מאמין באמונה שלמה שזאת התורה לא תהי מוקלפת ולא תהי תורה אחרת מאת הבורא יתברך שמו:
- י אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו יודע כל מעשה בני אדם וכל מחשבתם שנאמר הילצר יחד לבם תכבין אל כל מעשיהם:
- יא אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו גומל טוב לשומר מצותיו ומעניש לעוברי מצותיו:

יֵאָמֵר מֵאֲמִין בְּאֵמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ וְאֵף עַל פִּי שְׂחִמְתְּמָה עִם
 בְּלִיזָה אֲתִקְוֶה לִּי בְּכִלְיוֹם שְׁיָבֵא:

יֵאָמֵר מֵאֲמִין בְּאֵמוּנָה שְׁלֵמָה שְׂחִמְתְּהָ הַחַדָּת הַמְּתוּחִים בְּעֵת שְׂחִמְתְּהָ רְצוֹן
 מֵאֵת חֲבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה וְיִכְרַח לְעַד וְיִלְגַּעַח מְתוּחִים:

לִישׁוּעָה קִיִּיתִי :: קִיִּיתִי :: לִישׁוּעָה :: לִישׁוּעָה קִיִּיתִי ::
 לְשִׁמְעָה סְגִיחָ :: סְגִיחָ :: לְשִׁמְעָה :: לְשִׁמְעָה סְגִיחָ ::

וְיִתְבָּרַךְ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲרָזֵי הָאֲרָזִים. וְהַשְׁתַּבַּח בְּפִי עֲלִיזִים
 וְתַחְמוּגִים. כִּי אֵין כְּמוֹהָ שׁוֹכֵן מְעַנִּים. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּחְמוּגִים: תִּתְבָּרַךְ
 בְּרוּךְ בְּקִלְסָה. וְהַשְׁתַּבַּח בְּפִי עִם מְצֻפָה. כִּי אֵין כְּמוֹהָ מוֹחֵץ וְרוֹסֵא. בְּרוּךְ
 אַתָּה עֲתִידוֹת עוֹסֶרָה: תִּתְבָּרַךְ גְּדֹל הַעֲצָה וְרַב הַעֲלִילוֹת. וְהַשְׁתַּבַּח בְּפִי
 כָּל בְּרִיחַת. כִּי אֵין כְּמוֹהָ בּוֹחֵן קְלִיחַת. בְּרוּךְ אַתָּה הַמְּקַרֵּה בְּפִים עֲלִיחַת:
 תִּתְבָּרַךְ דָּר בְּמִרְחֻמִּים. וְהַשְׁתַּבַּח מְלֵא רַחֲמִים. כִּי אֵין כְּמוֹהָ אֲבִי יְתוּמִים.
 בְּרוּךְ אַתָּה חֵי הַעוֹלָמִים: תִּתְבָּרַךְ הָאֵל ::. וְהַשְׁתַּבַּח בְּפִי מְעַנִּי. כִּי אֵין
 כְּמוֹהָ בְּאֱלֹהִים אֲרָזֵי. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּחְמוּגֵי: תִּתְבָּרַךְ וְאֵין דְּיוֹמָה לָךְ רַב
 תַּעֲלִילוֹת. וְהַשְׁתַּבַּח יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. כִּי אֵין כְּמוֹהָ עוֹשֶׂה גְּדוּלוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה
 גְּבוּר בְּמַסְעֵלוֹת: תִּתְבָּרַךְ זוֹכֵר הַבְּרִית וּמוֹבִיר גִּשְׁפָחוֹת. וְהַשְׁתַּבַּח אֱלֹהֵי
 הַרְוּחַת. כִּי אֵין כְּמוֹהָ הוֹלֵךְ מִפְּשָׁמִים וּמִשׁוּחֹת. בְּרוּךְ אַתָּה מְלֵךְ מְהִלֵּל
 בְּתַשְׁפָּחוֹת: תִּתְבָּרַךְ תָּסֵן וְיֵה אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים. וְהַשְׁתַּבַּח חוֹכֵם גְּבוּהִים. כִּי
 אֵין כְּמוֹהָ עַל כָּל אֱלֹהִים. בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים: תִּתְבָּרַךְ טוֹהַר בְּהִיר
 בְּשַׁחֲקִים. וְהַשְׁתַּבַּח בְּפִי עוֹלָלִים וְיוֹגִקִים. כִּי אֵין כְּמוֹהָ גִזֵּר וּמִקִּים. בְּרוּךְ
 אַתָּה עוֹשֶׂה מְשֻׁפֵּט לְעִשׂוּקִים: תִּתְבָּרַךְ יוֹשֵׁב הַבְּרוּבִים. וְהַשְׁתַּבַּח מוֹטֶה
 מִסְּפֵר לְפוֹכְבִים. כִּי אֵין כְּמוֹהָ הַמְּכַסֶּה שְׂמִים בְּעֵבִים. בְּרוּךְ אַתָּה נֹתֵן
 לֶחֶם לְרַעֲבִים: תִּתְבָּרַךְ פִּגְס פְּגֵר מִי הַיָּם. וְהַשְׁתַּבַּח מוֹשֵׁל בְּגֵאוֹת הַיָּם.
 כִּי אֵין כְּמוֹהָ הוֹרֵךְ עַל בְּמֵתֵי יָם. בְּרוּךְ אַתָּה חֵי וְקִים: תִּתְבָּרַךְ לוֹבֵשׁ
 צְדִקוֹת. וְהַשְׁתַּבַּח גּוֹלָה עֲמוּקוֹת. כִּי אֵין כְּמוֹהָ מְאֹוִן נְאֻקוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה
 שׁוֹמֵעַ צְעֻקוֹת: תִּתְבָּרַךְ מְמִית וּמְיַדֶּה. וְהַשְׁתַּבַּח לְעוֹלָם יְהִיָּה. כִּי אֵין
 כְּמוֹהָ יוֹדֵעַ מַה שְׂיִדְּהָ. בְּרוּךְ אַתָּה אֲשֶׁר בְּיָדְךָ כָּל יִצִּיר יְהוָה: תִּתְבָּרַךְ
 גְּבֹוֹרָה. וְהַשְׁתַּבַּח לוֹבֵשׁ עוֹ וְתַסְאָרָה. כִּי אֵין כְּמוֹהָ עוֹסֶרֶה אֲרָה.
 בְּרוּךְ אַתָּה עֲלִיזֵן וְנוֹרָא: תִּתְבָּרַךְ שְׂגִיָּא כַח. וְהַשְׁתַּבַּח נֹתֵן לְעֵף כַּח. כִּי
 אֵין כְּמוֹהָ יוֹצֵר דְּרִים וּבוֹרָא רוּחַ. בְּרוּךְ אַתָּה עוֹשֶׂה מְשַׁקֵּל לְרוּחַ: תִּתְבָּרַךְ

עוזר לנגשלים. ותשתבח מעו לבלים. כי אין כמקד סומך נופלים. ברוך
אתה שומע הלולים: התברך פודה מפלצרות. ותשתבח אדון הנבחרות.
כי אין כמקד עונה עתירות. ברוך אתה קורא הדורות: התברך צדיק
וחסד בלך מעלה. ותשתבח על כל ברכה ותהלה. כי אין כמקד האל
תנורא. ברוך אתה המסליא במורא: התברך קדוש אלחי העבאאות.
ותשתבח מסליא פלאות. כי אין כמקד עושה נפלאות. ברוך אתה עושה
גסים ונפלאות: התברך רם שוכן ער וקדוש. ותשתבח בסי עם קדוש.
כי אין כמקד נרא וקדוש. ברוך אתה האל הקדוש: התברך שרי במערכות
ישראל. ותשתבח קדוש ישראל. כי אין כמקד אל ישראל. ברוך אתה
מלך צוד ישראל: התברך תוכן רחוז ובורא עולם. ותשתבח מקל עין
געלם. כי אין כמקד מלך העולם. ברוך אתה מר העולם ועד העולם:

הצעה שיתפלל כנצל על שמו טיום כיתוס לחד סכניי על עכורס.

יהי רצון לפניך יי אלחי ואלחי אבותי שתקל מעל אשתי (פלוגת בח פלוגת)
את צער עבודה ותוסף ותתן לה כח בלימי עבודה שלא יתש כחה ולא
כח העבר עלידי דבר בעולם, ותצילנה מפתקה שלחנה ויהי בעת לדה
כי ימלא ימיה ללדת לא ידפכו עליה צידיה ויצא הילד לאור העולם ברגע
קטן ותלד בתרנגלת בקלות ובלי תוק לה ולא לילד, ויהי שילד בשערה
טובה ובמול טוב לחיים ולשלום ולבריאות לחן ולחסד ולעשר וכבוד, ותמלא
נא את משאלותי ומשאלות כל ישראל במדה טובה ישועה ורחמים
ואל תשביני ריקם מלפניך, אמן:

תפלה להתפלל על כניו שיליכו טעוב יסיס ויאס לכס לכ להכין כחורס.

רצון בלהעולמים מלך רחמן רחם נא על בניי (פלוגי ופלוגי) ותן להם חיים
וברכה ויגריכו ימיהם ושנותיהם בטוב ובגעימים, ויזכו לזרע פשר חי
וקים לאורך ימים, ויהיו ממלאים בתורה ובחקמה וביראת שמים, ויהיו
ארוכים למעלה ונחמדים למטה ונושאים חן ושכל טוב בעיני אלהים
ואדם, ותצילם מעין הרע ומאור הרע ומפל מיני פרענות הפתרונות
וכאות לעולם, ונגדלם אני ואשתי שלא ימותו לא בתי ולא בתי אשתי.
ואל תשביני ריקם מלפניך, כי אתה שמע תפלת כל פה, אמן:

סדר תפלת מנחה לחול.

וזן מנחה הוא מנחה שנותן ומשלים ומשלים מנחה ומנחה (והיוו משמלקין היום לפי הזמן אל י"ב פלקים זים בין איוס לרוך וזין אכוס קלר, וכל סלק עטנו יקדש עט) עד עטס ורביעית קודם הלילה, וכעט סדק עומר לתפלה עד סמוך ללילה. וחס תפלה לאחר ו' עמות ומחכה, ילא. וזכ סדר תפלת מנחה ככור, פוטרים פדחת התמיד (דף 47), והז' תחיל אשרי ישכני (דף 68) והקבל פוטרים עטו וסמייעין ואנחנו נברך וגו', כה' לומר ח'ק (והז' מוליטין ס'ח וקורין ג' נכרי בס' וידל ולומר כה' ח'ק) ותפלה לין ש'ע נלחז ולוטרים שלום רב נעקוס זיס גלום (סח טכיוס שקורין כתורה לאומרים זיס גלום), וכה' חור תפלה ולומר קדוזה מקדש כמו בשמריה אלס אלין לומר פול' כרכנו סח טכיוס שקרין כתורה, וחס תפלה לוטרים חסנו (דף 116), וכה' לומר קדיש התקבל, ולומרין עלינו וק'. ולס מיד פסד תפלה מנחה ותפלה לין גם תפלה ערבית, אז זין פוטרים עלינו לומר תפלה מנחה. כדך שמתפלל ככור ותפלה גם כסידי אלס אלינו לומר קדיש ולינו חור תפלה כקול.

לס יז לסוס שמתכור עומת מנחה קודם איתור ז' תפלה, יתחיל כה' לתפלה מיד כקול רס ותפלה עטו הקבל נלחז עלס כעלס ועונין קדוזה לסריו ולס'כ נטרין ככור תפלה כלחז וכה' כקול רס ותפלות פונין פנין. לכן כעניית ככור לא יעזו כן אלס חס כן היום רד מלוד ולז יאמר כה' עכנו כדיוס וקבל כעט תפלה.

ז סנחה ימגס זמן וידבר ... צו אח בני חזו (וייטע 47), דמן אשרי חזו (וייטע 68) כיו ועד עולם הללחה. היערין בעטעט זמן שסנה עשרה חזר ימגס דמיון שלום רב סמטט שים שלום. נכחער ימגס זמן רחום דחוק (וייטע 116) נעבוט ואנחנו לא נדע (וייטע 119) חזר סליעטט זיס עלינו (וייטע 181). וייר מבער גליך נמך סנחה חודך סעריר געבעטעט, זק ימגס זמן קיין עלינו כיו נמך סעריר.

סדר תפלת ערבית לחול.

נעדינות לזכנו וסולין ותפלה לין ככור תפלת ערבית מיד פסד תפלת מנחה פמני כטורס, ומיד פסד קדיש תתקבל מתחילין והוא רחום וכו'. וזיס נוכזיס לתפלה ערבית כזמנה, דכיינו מנחה יליחז ' כוכזיס קטנים, והוא מנכ כזר ונפרט ניטי ספירת כעומר כדי לקיים מלות סמפירכ ככור כזמנה, ולוטרים תפלה יד כעטלות והפסוקים ומלי קדיש ספירכס, ולס'כ וסול רחום וכו'.

וזין זמן סעריר כעטנו בעטעט, זמגס זמן פקוגעטרע ספוקים פקר והוא רחום.

שיר הפעלות הנה ברכו אתי בלעבדי העמדים בבית יי בלילות:
שלא ידכם קדש וברכו אתי: יברכה יי סציון עשרה שמים וארץ:
 יי צבאות עמנו משנבלגנו אליה יעקב קלה: ג'ס
 יי צבאות אשרי אדם במח בך: ג'ס
 יי הושיעה. המלך יעגנו ביום קראנו: ג'ס חצוי קדיש.

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כלחמתו: יי הושיעה. המלך יעגנו ביום קראנו:

שיר המעלות, עומד קל'ד. ולס כוכר כמדור רב עטרוס ולס כערענס' ולנודרסס וכלכו גם כס'י סיכנו, פך כעל סליס זוטס לפ'ס' רל'ז כחכ כסס שלטי נכוריס סכגו לטערו עאוס דלטרין (כברכות ד' ע'ג) פדס כס סן סכרס כערס חס ריגיל לקרות קורא ולס'כ קולס ק'ס ותפלה, והסר'י ז'ל לא סיכ לומר כעומד רק ספוקים ס' ככחות עטנו וכו'. ה' צבאות עמנו תכליס מ'ו, ס'. ה' צבאות פ'ד י'ג. ה' הושיעה כ'י.

והוא רחום, ע'ס, ל'ס. והוא תפלת תפלת ערבית (רענס' סלכות תפלה פ' ט'), וטעס פעריוו מניח התרים ס' ט' כס ר' אלטרס כנדול (הוא כרוקח כס' ז'ט), לפי ככסלית וכעמכס יז קרננות תמידין סן סכסרין, סכל ערבית אלין קרנן לכבר לתרו לומר והוא רחום יכפר. וכסס רז'י מניח, לפי סכגו כסוטסיס ללקות כין מנכס לפעריר ומיד ללחז סלקו סנקזיס עליו רעפייס וסליסכ, ועוד סכל היום חדס עוטס ולערב כריך לומר והוא רחום.

תפלת ערבית לחול

דער פֿערטער רחט לויט:

בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבַרֵךְ:
 בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבַרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְרֹ
 מַעֲרִיב עַרְבִים, בְּחֶמְלָה
 פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים, וּבַחֲבוּנָה
 מְשַׁנֶּה עֵתִים, וּמַחְלִיף אֶת־הַיָּמִים
 בְּמִשְׁמַרְוֹתֵיהֶם בְּרִקִיעַ כְּרֻצָּנוּ. בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אֹרֶךְ מִסְּפָנֵי
 הַחֶשֶׁךְ וְהַחֶשֶׁךְ מִסְּפָנֵי אֹרֶךְ. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה וּמְבַדִּיל בֵּין
 יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם הַמִּיד, יִמְלֹךְ עָלֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עַרְבִים:

מקורענר דעסען בעשעם דיח געמיינדע זיינע:

יְיָ הַמְּבַרֵךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַשָּׁם וְיִתְנַשֵּׂא
 שְׁמוֹ שְׁלֹשְׁמָלָה מַלְכֵי הַמַּלְכִּים תְּקַדּוּשׁ בְּרַךְ הוּא
 שְׁמוֹת רַאשׁוֹן וְהוּא אֶחָד וְאֶחָד וְאֶחָד וְאֶחָד וְאֶחָד
 סֵלֹ לְרַב בְּעֶרְבוֹת קֵיָה שְׁמוֹ וְעָלוֹז לְשִׁנּוֹי וְשְׁמוֹ
 מְרוֹסֵם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתַהֲלָה:

כאמען סען השם יאמר הקהל.
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכְתּוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
 כאמען סען הסבור יאמר הקהל.
 יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מְעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אֲהַבְתָּ עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֲהַבְתָּ, הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים
 וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּת, עַל־כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְכֵנוּ וּבְקוֹמָנוּ

אשר בברכה, סוף ברכה ראשונה שלפני ק"ג של ערביה (ברכות י"א ו"ב ו"ג) וכו' נפוצה לתלמי
 ס"ב, ט). ג' ערביה בן נקוד ככל מדויק וכל כ"י, ובעל וי"ל סען רע"ז כפי על נקוד זה ונראה שרבי
 כל' סעקלה, אטעם לא מזה נאספקלריס מליה כי כל שרביה אנטקרא טעמו על זה אל ערד והערד אכתוב
 ככל טקוס ז"ו בערביה ר"ל בין אחי ערביה, אבל ערביה אכתפתנו זו כרצון בו על רבי גדול אל כשה
 ערביה ולא דוקא אים, ולכן כאילו הענקים לנקד, ערביה נעמק אלף אלקים אפוא מורה על רבי סתם
 אל אלף ואם כרצון דוקא כתיב אלף או יאמר אלקים וזה נכור. ואם טענה בעל וי"ל שיש לנקד שרביה
 כדי לכבדל כינו וכן על ערביה נחובה תלינו כמרוחיתנו גם סוף איננו, כי נעמק כשכ וכתה תנח ז"ע
 לתכנן אחת כשה טעמים ויסמוך הערד על הכנה האופט. אך על מה אסיכ לו להעיר סוף כרבי ערביה
 נעמק, ולמה לא טערו, ערבית וכל' העקרא בירשיה ה', ו', זאכי ערבות, אפוא ל' פרנ נעדות תרנוטו דיכי
 רעמא וכעו אפרא גם ר"ק ל' ערד וכן גם אראמ' נאמות ס', י', ונעדות סכריו זכני ערד (סכקוק ס',
 ס'. כשניה ג', ג'). אטעם גם תמיכה זאת איננו פתרי ידענו כי לאון מורה לעמטה ול' טכעיס לעמטה,
 ונראה שז"ל לא רלו להעמט על ערד כרבי, וערבות, טפני זאת העלה נפא ג"כ לכרות על כשפייס
 סעליוניס פאק כפא ככרד (תסליס ס"ח, ה'. ותגינה י"ב, ב') וע"כ טאא זיובן סעערינ ערבות על טקוס
 כעליון הווא וילא טענו תרבה וטרופ, ונעבור זס ככרעו לוטר, ערביה אלל לתת יד לעמות. שערעם ערבי
 שעיס. ובחבונה, כספרדיס אועריס בחבונה כלי וי"ו. והער"י ז"ל סיה טעבר התנה לעמלה טענה וכך סיס
 לוטר, אאר ככרבי טערינ ערביס נכמטה, פותס ערעיס בתכונס" (קצר גדול ס' כ"ד). עתים, טת לפוס
 ותי לקוד טת לעטר ותי ליוכ טת לטובה ותי לרעה, וכעו אכתוב הווא טאטעס ערביס חמית (דניאל ב',
 כ"ט). האנטיס, מיוס ללילה ועלילה ליוס. עת העונגלה נקראת זען. במשמרוחידוס, כל כוכב וכוכב על טכנו
 סרלוי לו כ"ל פאטשטן טענין זיש כפאערו (נאטיס ו', ג') נעאערוטיס כפמלקוטיס (כ"ב ל"א, י"ז); וסכרעס
 גרם במשפוטקס גס סוף יתכן כעו זכ"כ ל"א, ט"ז. בורא, בו טתיל טאטר מרד וע"כ יז להעטיק כתבת
 כרבונו, וכן סוף כע"ג ל"א ס' רל"ו ויסיף אוטן ס' כ"ט. גולל אור, ברכות י"א ע"ב. וסערעו, כילד
 טרל יוס ולילה? גולל אור טפני טוכך וכו', גולל ל' ספרע על' תללו זת סאנן. ד' צבאוח שכו,
 ירשיה ל"א, ל"ב. וטוחד גס אלל ירה וכוכיס ולכן נתקן נכרבת ערביה. אל דוי וכו' אינו כמדוי ספרד
 וילא כעור ס"ס ס' רל"ו. וככל בו ס' י'. וקיס חביר, יתכן להער עלת תעיר. ללל סי וקיס, גם יתכן
 להכנה לטעה לוטר תעיר יעלך עליס, וכעו זיכור להלפס דף 169.
 ארבה עולם, סוף ברכה זכ"כ וז"כ פותחת ככרד לפי אסיח פוכב לסכרעו. ארבה עולם ע"כ
 וטכנה עולם לסכרד (ירשיה ל"א, ג'). תורה וכו' ט"ז דכריס ל"ג, ד', ו', ס'. ונעשיה ס', י"ג. וי"ד.

נשית בחקיה ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד.
כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהנה יומם ולילה. ואהבתך
אלהסיר ממנו לעולמים: ברוך אתה יהי אלהב עמו ישראל:

(יחיד חוטר אל מלך נאמן.)

שמע ישראל יהנה אלהינו יהנה י אהך:

כלל ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהנה אלהך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך:
והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם
לבניך ודברתם בהם בשבתך בביתך ובליכתך בדרך ובשכבך
ובקומך: וקשרתם לאורי על ידך והיו לטטפת בין עיניך:
ובתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

והנה אם שמעו השמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
היום לאהבה את יהנה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל
נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת
דגה ותרשה ויצרתך: ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת
ושבעת: השמרו לכם פתיפתה לנבכם וסרתם ועברתם
אלהים אחרים והשפתויהם להם: ותרד אהיהוה בכם ועצר
את השמים ולא יהיה מטר והתאדמה לא תהן אתיבולה
ואכרתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהנה נתן לכם:
ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם
אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם: ולמדתם
אתם את דבניכם לדבר בהם בשבתך בביתך ובליכתך בדרך
ובשכבך ובקומך: ובתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען
ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהנה
לאבותיכם לתת להם בימי השמים על הארץ:

נשית בחקיה, נהנה, ועל פסלים קי"ט, כ"ג. ונשמח בדברי וכו' כדורני ספרד וזוהי פורענות סכוססל.
תיחיד כתי' כאלה. ובהם נהנה ע"כ יבאע ש', ס'. אל'סייה סספרדים חוטרם לא תסור.

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על פניהם בגדיהם לדתם
 ונתתו על ציצת הפנה פתיל הקלת: והיה לכם לציצת
 וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא
 תחזרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם וגים אחריהם:
 למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים
 לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
 מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם: יז לדרך מלכים לחמה.

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין
 זולתו ואנחנו ישראל עמו הפודנו מיד מלכים מלכנו הנואלנו
 מכה בלהעריצים האל הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול
 לכל אויבי נפשנו העשה גדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין
 מספר השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו המדריכנו
 על במות איבינו וירם קרגנו על כל שנאינו העשוה
 לנו נסים ונקמה בפרעה אותה ומופתים באדמת בני חם
 המפרה בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא את עמו ישראל
 מתוכם לחרור עולם: המעביר בגיו בין גורי ים סוף
 את החרדים ואת שונאיהם בתחומות טבע: וראו בגיו
 גבורתו שבו ויהודו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם.
 משה ובני ישראל לה ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם

אמת ואמונה היא נרכה ראשונה שלפני ק"ג של ערבית (כרכת דף י"ב), ואינה מופת נכון דהו
 סובב לסכנת דק"ג לא הו כסוף. כל זאת שקלטנו פק"ג היא אמת ושונה וע"פ מהלל ק"ט, ס"ו.
 מיד מלכים, משרע טמיון ועו ול"א מלכי כמנ. העריצים, עוים לפרע כל"א געוולטשטחטיגע כטו
 פעלק וכו'. כחולר ערין ככל עקום לכרע. הנפרע לנו, יחולר ככרכת עגלה. העושה גדולות ספוק נאיוכ
 ט', י'. וכמדורי ספרד ורועל אינו. השם נפשנו מכלים ס"ו, ט'. המדריכנו ע"פ דברים ל"ג, כ"ט.
 העושה לנו נסים וכו' אשור כסוף, כעוזה לנו נסים וכו' כעוזה כעוזה כעוזה. "אחוזת וכו' פתחים ע"פ
 מכלים ק"ט, כ"א. בעברתו, נאפו וכעומו. גורי ים סוף ע"פ מכלים קל"ו, י"ג. י"ד. אף רדפיהם,
 ככ"י וי"ח וכן כמדורי ספרד, וכן נחלש טעמיה ט', י"א. וכן ככ"י וכמדור רפ"ג גם כמדורי ספרד
 ורועל וכן נחלש רד"ק כעכול דף ס"ט. אך כמדור רפ"כ כנוסחא קדמי ועליה כיון רפ"ג כנוסחא כעכול
 ט. ורא"י כמדור רפ"כ ראי בניו אף גבורתו, וכמדורי ספרד, ראי גנים אף גבורתו" וכן גם כנוסחא
 רועל רק אט ורא"י בשמחה רבה, כנוסחא יאכס כ"א, בגילכ כרכס כעוזה רב"ה וכאלה לפתוס ט
 סיוע מערבית.

מִרְבֵּמְכָה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי בְּמִכָּה גִּאֲדָר בְּקֶדְשׁ נִוְרָא תְּהִלַּת עֲשֵׂה
 קָלָא: מְלִכּוּתְךָ רָאוּ בְּנֵיךָ בּוֹקְעִים לְפָנַי מִשָּׁה זֶה אֵלֵי עָנּוּ וְאָמְרוּ
 יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד:

וְנֹאמֵר בִּרְפָדָה יְיָ אֲתִיעֶקֶב וְגֵאלֵנוּ מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ • בְּרוּךְ
 אֲתָה יְיָ גֵאלֵי יִשְׂרָאֵל:

הַשְׂבִּיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מְלַכְנוּ לְחַיִּים וּפְרוּשׁ
 עֲלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמְךָ וְתִקְנֵנוּ בְּעֲצֵה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן
 שְׁמֶךָ וְהַגֵּן בְּעַרְנֵנוּ וְהַסֵּר מֵעֲלֵינוּ אֹיִב דְּבָר וְחַרְבַּ וְרַעַב וְיָגוֹן וְהַסֵּר
 שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחַרֵינוּ וּבְצֵל בְּנִפְיֶךָ הַסְתִּירֵנוּ • כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ
 וּמַצִּילֵנוּ אֲתָה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אֲתָה וְשׁוֹמֵר צִאתָנוּ
 וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם • בְּרוּךְ אֲתָה יְיָ שׁוֹמֵר
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

מי במכה, שעות ט"ו י"א. שלכוךך ראו, ככטס כ"י. גם כמדור רפ"כ וכמדורי ספרד סמוסס
 מלכוךך ה' אלהינו ראו, וכן אוערים נק"ק וויירמייסא. אך ככ"י לככות י"ד, ע"כ כנוספתנו וכן גם
 כפסוד רומא. ראו כנ"ך, כמו אטערי חו"ל ככילתא, רחאס אפסח על סיס עס שלת רלו סככיליס. וכספרדיס
 גורסיס, "ראו כנ"ך על הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו," וככ"י ככ"י כפ" כאלס גורס, "מלכוךך
 ה' ראו כנ"ך בוקע ים לפני משה זה אלי ענו הודו והמליכו" ונוסחה אחרת יכא סיס, "לפני טעס
 זה לור יטענו פלו טס ואטרו" וזותטיס ככ כסאועריס פיוט טערנית.

ה' יאלך שעות ט"ו י"ס. כי פרה, ירטיס ל"א, י"א. וכמדור רכ עטסס כטלל תחת סמוק זס
 כוססס עיוסדת וסיס, "ויקיס לנו ס' אלסינו מלכותו ככודו ותספלתו קדסו וקדשט זמו כגדול, סוס כ'
 אלסינו יסוס וירחט עלינו וירויס לנו טכסס טכל כרותינו ויטאר לגאלנו גאלה שלטס כקרו, כרוך אתה כ'
 גאל ירסל."

השכיבונו סיס ככסס זסיס שלסחר ק"ג סל ערנית (ככות דף ד' ע"כ ודף ט'). השכיבונו ה' אלהינו
 לשלום, וכן נוסח הרע"ס; וגרסת הספרדיס סיס, "סככיבו אֵינוּ לְשָׁלוֹם." לחייס כככל דוגמת לשלום. כן
 ככל ססדודיס וכ"י וכל"ל ככו אס לטות אס לחייס (ז"כ ט"ו, כ"א). ועל ג"ח נקד לסייס וטעס וסין
 לכדשות זה סל זככרו ל"חייס כי סוס ככוונכ כו על סייס סידועיס כככייס, טס שסין סודלותו פס. יפרדש
 כסי"ן כל"ל וכן הפורש, וכן סוס כמדורי סספרדיס, כי כן כל ל' פריסס ססוס ענין סתפסזות וסוטוס כתוב
 כסי"ן ככו פרש ענין למסך (תכליס ק"ב, ל"ט). וזסר הן כספך אס טענין אסר ל' כליעס וסכירס, ורסס
 ככאלר לעזוק כככיר תורכ דף 37. ותקננו בעצס טובס, לפי סכליכס לכ סלדס פניו טעמקי סעולס וסוס
 סוככ טסככית על טכככו אנו עתקזיס טחט סיס ליעככו עלס טוכס וטתוקנת, כי רכות טסככות ככל איז
 ועלס כ' סיס תקוס. והושיענו למען שמך, ע"פ תכליס ק"ו, ח'. וכמדור רפ"כ גם כמדור אספסרדיס
 אנת אפ"ח סיין תכוח סלכ. והגן בערנו, ע"ג תכליס ג', ד'. והסר מעלינו וכו' כמדורי סספרדיס
 ככוססח עור טרותכת יותר. ובצל כנפוך ע"ג תכליס ל"א ח'. כי אל שומרנו, כמדור רפ"כ כי שומרנו
 כלי תכת אל, וכן כתב כ"ר סיין טריוז ועיין יוסף לועץ ס' כ"ט. כי אל מלך חנון ורחום אתה, כחסיס
 ט', ל"א, ולא ידעתי למכ סויספו מלך הן פכ הן כנוספת יעלס וינל שלת כדרך כככונ. ושומר צאתנו
 ובואנו ע"ג תכליס קכ"א, ח'. שומר עמו ישראל לעד כמו אכתוב ככס ל"א ינוס ולא ייזן זומר ירסל
 (זס קכ"א, ד'). וכספרדיס טסייסיס ככוספת עלת אכנו, וסוס ע"פ הרע"ס סלכות ככות פ' ס' וע"פ ר'
 וכנאל. טוכל כככל ז לככות דף ע"ס ע"כ ספן י'. וזכו ל"ס כככג כן ועיין זס כנוספוט.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן: ברוך ה' מציון שכן ירושלים
 חללה: ברוך ה' אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבוה:
 וברוך שם כבוד לעולם וימלא כבוד את כל הארץ אמן.
 ואמן: יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו: יהי שם ה' מברך
 מעתה ועד עולם: כי לא ימנע ה' את עמו בעבור שמו הנחל
 כי האיל ה' לעשות אתכם לו לעם: וירא כל העם ויפלו על
 פניהם ויאמרו ה' הוא האלהים ה' הוא האלהים: והיה ה' למלך
 על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד: יהי חסדך
 ה' עלינו כאשר יחלנו לך: הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו
 מדגזים להזות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: כל גוים

ברוך ה' לעולם, סמוקים עלוקתים הם ונתקנו כימי בגלותם, לפי שניטיבם כאלוהים היו כתיב נבטות
 אלכם נבדות והיו ידועים להתעבד אם עד אשר תפלת ערבית ותקנו לומר פסוקים שלו איך סגן יום לזכרות
 (אמות הוי"ה) כנגד יום זכריות וספריהן זכרות ידעו עינינו וקדיש, ולו נחטל טבא זה והיו פסוקים
 אלה כנפולס אריכתא ולא נשנו כהפסקה בין גלוה לתפלה, כן כתבו ברא"ש וספרדי לרש"י עם זכרות
 וסוד נא"ח ס' רל"ו ורש"י תוספות לזכרות דף ר' ע"ג ולעגלה דף כ"ג, ור' יונה טונס כמדות תלמידיו
 לסרי"ף זכרות דף ג' ע"ג כחכ טעם פסוקים אלה, אכתפלה אהיתם תפלת ערבית ראתו סיו אשעריש אלה
 הפסוקים איך עם יום זכרות כנגד יום זכרות ותותעין עליהן ואימרים קדיש ויולאין, ואס"כ אש"פ אכתפלה
 חוכי נאר הדבר כמו טענב בראשון ולא סיו הפסקה בין גלוה לתפלה דכיון אשתתלס אדשתא דהבי קבצת
 לפ עקרי הפסקה, וכעין זה כתב החניס בספן ט' בשם רש"י, גם סכן ידחי פירש בן בראש פסרו כהנסיס
 רק אשער איך יום זכרות כנגד יום זכרות, והספוק חכ סכא טונס גם סס אל אדנות כספוק כל גויס
 עם הזכרות ואר הפסוקים אינם טונים אלא שנות הוי"ה, והספ"ג בעצ"ן יום זכרית שתי דעות אלה זכת
 ו"ל כתב טורי רננו יחודם כר יתקן אהספוקים אשפני ידעו עינינו והזכרה לא נתקנו כימי חפטי התלמוד
 אכל לפי אלו סוכרין תפלת ערבית רעות זכריות כנמיות אלהם סיו רחוקים עתהים ולא סיו יכולים לפשר
 עד אשר תפלת ערבית, תקנו להם אוחן כהפסוקים איך כהם יום זכרות כנגד הזכרות אל יום זכרית, ואס"כ
 כיון אקבצו זוכ לא כשתלכו עכ"ל, וברא"ש נעל הזכרות והרש"א כהזכרה י"ד כתבו כי פסוקים כרוך כ'
 לעולם נתקנו כימי כהער אצרו אלא להתפלל ועשרו ותקנו אותה זכרה סיו כהם איך כה יום זכרות כנגד אשכ
 עזרה זכרות אכתפלה, ואש"פ אשכלה אותה כגורה אוחה זכרה סיו כדורות, ורש"י זכרות דף ל"א
 כתב כי סדורים פסוקים האלה נתפלת ערבית כעבור אהין עוטרין להתפלל אלה עתוך אשכא אל טובה, ובר'
 אכרסם כר אהין, טכינו אזורתס כספרו כהער כ', כחכ כעבור אכתפלה ערבית איך א"ן טחוד התפלה (לפי
 אהינה טונס, רש"י סלכות זכרות ס' ט') לפיכך תקנו לאתר סזבינו תזע עזרה פסוקים ותחיתס כסוף
 כנגד יום זכרות אכתפלה, ונשכל כעדרת תכלים עוטר ד' איך עוטר דכרים אחר אשת וילי, וככי עלי
 נאשט ויליכ כהפריית, דשער ר' זשירל כר אשכ אלה תכפות הן, תתך לתפילה אשיתס תתך למחילת ייטס
 זכרה תתך לגלוה תפלה, ברוך ה' תכלים ס"ט, כ"ג, ברוך ה', קל"ס כ"א, ברוך ה' וברוך שם ע"ג,
 י"א, וי"ט, יהי כבוד, ק"ד, ל"א, יהי שם, ק"ג, כ', כי לא א"א י"ג, כ"ב, וירא ט"א י"ס, ל"ט, והיה ה'
 זכרית י"ד, ט', יהי חסדך, תכלים ל"ג, כ"ב, הושיענו דס"ט, ט"ו, ל"ב, וכן עוטר אל הפסוק כסדור רפה
 ורפ"ו גם סכ' י"ד וכן נרמס כרש"י כסדר התפלות, וככ"י אשר טונס פסוק אל תכלים ק"ו ט"ו
 הושיענו כ' אלהינו וכו' וכן נכטה סדורים, וטעות, כי ראינו לעגלה אנתקנו פסוקים אלה כנגד אשכא עזרה
 וע"כ סכן יום זכרות, וע"כ כדור אכרין לומר הושיענו אלהי יזענו וימלא כוה יום זכרות על כוון וכן
 כעלו נעל טעם עזכ כס' עפ"ו ועג"א לס"ס ס' רל"ו, גם הרוקה כסדורות התפלה שלו טונה עספר תנות אל
 כל פסוק עפסוקים הללו זכרות אשכסוק זה י"ב תנות כהספר י"כ אשטיס, וכן הוה כמדות ר' היך סדור
 וכדורת קדס, וטכר כל זזח עוד עדות אשכא לפסוק זה כעדרת תכלים עוטר י"ד ו"ל לפי אכתיוקות
 פוטרס איך פעמיס כיוס אשר אחרית ואחד ערבית הושיענו אלהי ישענו לפיכך איך פעמיס פי יתן טליון
 עכ"ל וטונס גם כילקוט תכלים רש"י תר"ג, ורש"י עה אכתתי על סודו לכ' דף 59, כל גויס, כ', תכלים,

אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי
 גִדַּלְתָּ אֶתְּךָ וַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת אֶתְּךָ אֱלֹהִים לְבָרְכֶךָ: וְאֶגְהַנּוּ עִמָּךָ
 וְצִאן מִרְעִיתֶךָ מִנְדָּה לְךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדָד גַּם־כִּסֵּף תְּהַלְתֶּךָ:
 בְּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם. בְּרוּךְ יְיָ בַּלַּיְלָה. בְּרוּךְ יְיָ בְּשִׁבְעֵיבֹנֵי. בְּרוּךְ יְיָ
 בְּקוֹמָנוּ: כִּי גִידְךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמְתִּים. אֲשֶׁר גִּידוּ גִפְשׁ כָּל
 חַי וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר אִישׁ: גִּידְךָ אֶפְקִיד רִחוּי פְּדִיתָהּ אוֹתִי יְיָ אֵל
 אֲמִת: אֲלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים יַחַד שִׁמְךָ וְקִים מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וְמִלְךָ
 עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

יְרֵא עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח לִבְנוּ וְהִגֵּל גִּפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בְּאֲמִרַת
 בְּאֲמִר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ. יְיָ מֶלֶךְ. יְיָ מֶלֶךְ. יְיָ יִמְלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד:
 כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֶךְ בְּכָבוֹד. כִּי אֵין לָנוּ
 מֶלֶךְ אֲלֵא אֶתְּךָ. בְּרוּךְ אֶתְּךָ יְיָ תִּמְלֶךְ בְּכָבוֹדוֹ תָּמִיד יִמְלֶךְ:
 עֲלֵנוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְעַל כָּל־מַעֲשָׂיו:

ס'ין זוטר ח'ק. וזין לומר ושמש גדל אלס לספטיק כין גאולה למפלט.

והמשללן ש'ע בלשם כמו כעמסת, וזין ס'ין מור כהמלכ אלס פטר תפלת לשם זוטר קריש החקבל.
 ואשרים עלינו, קריש יהום.

וישריף ס'קלום שבנה עשרה (וייש 87), ומכר עלינו.

פ'ג ט', ו' הוצננו ט'ט, י'ג ברוך ה', ד' נרכות אלו כנגד ד' נרכות אבותיה נרשית ט', כ'ג י'ד,
 כ' כ'ג כ'ג שמת י'ט, י' אשר בידו, ליוכ י'ג, י' בידך תכלים ל'ט, ו' י'די שובך וז'ים מלכותך,
 וכן סוף כבודו דע'ז אלה יוסף זוטן ס' כ'ט.

באמרו פירשו תגל כעסנו כעמסת כעמסתך. באמור, כעזר יאמר העבד לבין מלך אלהיך, ועל אם
 סמכות יאמר כ'ג, ו' ה' מלך, ככר מנולר כדף 68. וז'לך בכבודו וכו' כרענ'ס גורם ש'יילד, וכן סוף כבוד
 דר עשרים וכו' סמט'ט וס'תורכסס וכעזר ותאזכות כר'א'ט וכסדוד ספרדיים, ורלס ע'ג'ט ל'פ'ט ס' רל'ו. ויש לדעת
 כי כל סמט'ט'ט טן ירלו עינינו עד סוף ליכנס כעמסור רופס אלס אם כן סמטיס, תהלה גביע לרובכ
 בערבוב לאל הסמסור במקדילוח קדושים בא'י מלך אל חי לעד וקיום לצח, " וסיס שמטיס סמטיס
 סמטן ט'. המלך בכבודו חמיד ימלך, נחלקו כד'יקריס סס לחכר מלת חמיד לעמלה טמנו או למטס טמנו.
 וסס כעל ע'ג'ט ל'פ'ט סוף ס' רל'ו כחכ כס כע'כ זיקרל מלת חמיד למטס חמיד ימלך וכו' גם יענ'ן
 סכג ככס, והעדים לסס כעמס עזרס אשוריים כמו כן ויחרעס אדן מלכנו חמיד לעולם ועד, וכסס'ט'
 וסכרס סססמט'ט ימכר אדן כני כל חי חמיד לעולם ועד, ולפי זס כפל הלזן חמיד לעולם ועד סוף
 לסח סמטין ר'ל כל סדן סמטן כלי סמקס כלל. וסחריס ומסס כעל יוסף זוטן ס' כ'ט סורו אלס לסכר
 מלת חמיד טס ימלך אלס טס ככודו, סעלך ככודו חמיד, ר'ל סזר כוף חמיד כעלכותו כוף ימלך גם
 עלינו לעולם ועד, ותמט עליכס נסס כיו זז וגם לס ערות כסס אשוריים ככרס למעלה וקיס מלכותך
 חמיד, ועלך עלינו לעולם ועד. וכסס סמטן כוס כעלכו כעלס גם ככרס סעערי ערכיס אס אם ימכר
 לסכר חמיד טס אל חי וקיס, או לסערינו טמנו ולחכרו טס ימלך עלינו, אן עטס זסס כנוסזס כעמסור
 רופס ס', סמט'ט אט, ואזו אל חי וקיס חמיד הוא ימלך עלינו לעולם ועד" נרלס גם אם סכבן לסכר
 חמיד למעלה טמנו ולסערינו טן ימלך.

תפלת ערבית לחול

כשתתפללין מעריב בוטנו פוערים נכל יום ג' פוערים שלו פוער עלינו.

לְדוֹד מְזוֹמֹר • לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּכְבֵּל וְיִשְׁבִּי בָהּ: כִּי הוּא עַל־יָמִים
 יִסְדֶּה וְעַל־גְּרוֹחוֹת יִכְוֶנֶה: מִי־יַעֲלֶה בְּתֵר יְהוָה וּמִי־יָקִים בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ: נִקְי
 כַּפַּיִם וּבֵר לִבְךָ אֱשֶׁר לֹא־נִשְׂא לְשׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשְׂא בְרָכָה
 מֵאֵת יְהוָה וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה הוּר הִדְּשׁוּ מִבְּקָשֵׁי פְגָמֶיךָ יַעֲקֹב סִלָּה: שְׂאוּ
 שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וְהִנְשׂוּא פִתְחֵי עוֹלָם וְיִבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
 יְהוָה עֲזוּ וּגְבוֹר יְהוָה גְּבוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם
 וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סִלָּה:
 לְמִנְצַחַת עַל־הַעֲתִית מְזוֹמֹר לְדוֹד: יְהוָה אֲדַנְיָנוּ מִהֲדַאֲדִיר שְׂמָךְ בְּכָל־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר־תִּנְה הַיּוֹדֶה עַל־הַשָּׁמַיִם: מִפִּי עוֹלָלִים וְיֹנְקִים יִפְדֶּת עוֹ לְמַעַן
 צוֹרְרִיק לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַגֵּם: כִּי־אֲרֹאָה שְׂמִיךְ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעֶתְךָ יַרְח
 וְכוֹכְבִים אֲשֶׁר פִּינְנֶתָה: מִהֲאֲנֹש כִּי־תִזְכְּרֶנּוּ וּכְךָ אֲדָם כִּי תִסְקַרְנוּ: וְהַחֲסִדִּי
 מַעֲט מֵאֱלֹהִים וְכְבוֹד וְהַדָּר תַּעֲטִרְהוּ: תִּמְשִׁילְהוּ בְּמַעֲשֵׁי יְדִיךָ כֹּל שִׁתָּה
 תַּחַת־רַגְלָיו: צַנָּה וְאַלְפִים בָּלָם וְגַם בְּהַמּוֹת שְׂדֵי: צְפוֹר שָׁמַיִם וְדַגֵּי הַיָּם
 עֲבַר אֲרָחוֹת יָמִים: יְהוָה אֲדַנְיָנוּ מִהֲדַאֲדִיר שְׂמָךְ בְּכָל־הָאָרֶץ:

מְזוֹמֹר לְדוֹד • תְּבוּ לַיהוָה בְּגִי אֱלִים תְּבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעוֹ: תְּבוּ לַיהוָה
 כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשִּׁתְּחוּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קָדְשׁ: קוֹל יְהוָה עַל־הַפְּתִיחַ אֱלֹהֵי־כְבוֹד
 הַיָּרְעִים יְהוָה עַל־כַּיִם רַבִּים: קוֹל־יְהוָה בְּקֶחַ קוֹל יְהוָה בְּהַדָּר: קוֹל יְהוָה
 שֹׁכֵר אֲרָזִים וְיִשְׁבֵּר יְהוָה אֶת־אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקֹדֵם בְּמַדְעָגֵל לְבָנוֹן וּשְׂרִיזֹן
 כְּמוֹ כָרְדָּאִים: קוֹל־יְהוָה תִּעֲבַר לְדַבַּת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יִחַל מִדְּבַר יִחַל
 יְהוָה מִדְּבַר קָדְשׁ: קוֹל יְהוָה יִחַלֵּל אֵילוֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת וּבְהִכְלוֹ בָּלוּ אֲמֹר
 כְּבוֹד: יְהוָה לְמַפּוֹל יִשָּׁב וְיִשָּׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה
 יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

ימיס פוערים תפנון יז שפופים נכל לילה פוער פוער, ופוערים כלילה פוער יום ראשון.

לְדוֹד אֱלִיךָ יְהוָה נַפְשִׁי אֲשִׂא: אֱלֹהֵי בָהּ בְּמַחְתִּי אֶל־אֲבוֹשֶׁה אֶל־
 יַעֲלֶצוּ אוֹיְבֵי לִי: גַּם כָּל־קִוְיָה לֹא יִבְשׁוּ וְיִבְשׁוּ הַבּוֹגְרִים רִיקָם: דְּרָבְךָ יְהוָה
 הוֹדִיעֵנִי אִיזוֹתֶיךָ לְפָנָי: תִּדְרִיכֵנִי בְּאֲמֹתֶיךָ וּלְפָנָי כִּי־אֲתָה אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי
 אוֹתָךְ קָנִיתִי כְלֵי־חַיִּים: וְכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶּיךָ כִּי מַעֲלָם הַמָּה: חַטָּאוֹת
 גַּעֲרִי וּפְשָׁעֵי אֶל־תִּזְכֹּר • כְּחַסְדֶּיךָ וְכֹר לִרְאִיתָה לְמַעַן מִיָּדֶיךָ יְהוָה: מִזֹּב וְיִשְׂר
 יְהוָה עַל־כֵּן יוֹרֵה חַטָּאִים בְּדִרְךָ: יְדִרְךָ עֲנִיִם בְּמַשְׁפָּט וּלְמַד עֲנִיִם בְּדַבֵּר:
 כָּל־אֲרָחוֹת יְהוָה חֲסֵד וְאֲמִת לְנַצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַד־תִּזְוִי: לְמַעַן שְׂמָךְ יְהוָה וְסִלְחָתָהּ

לעוני כי רב הוא: מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך יבחר: נפשו בטוב
 תלין וזרעו יירש ארץ: סוד יהוה ליראיו ובחיתו להודיעם: עיני תמיד אל
 יהוה כרחוק יוציא מלשון רגלי: פנה אל וזנני ברחוק ועני אני: צרות
 לבבי הרחבו מפצוקותי הוציאני: ראיה עיני ועמלי ושא לכל הפאותי:
 ראה איבי כרחבי ושנאת חמס שגאני: שמרה נפשי והצילני אל אבוש
 ברחסתי כף: תם וישר וצרוני כי קויתקי: פנה לאהים את ישראל מכל צרותיו:

כלילה שלשה יום ג' חזרים טעור זכ.

לדוד משכיל אשרי נשוי פשע בסוי תמאה: אשרי אדם לא יחשב
 יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה: כי התקשתי בלו עצמי בשאגתי בלדיום:
 כי יומם ולילה תכבד עלי יחד נהפך לשחי בתרבי קין סלה: תפאתי
 אודעה ועוני לא יכסיתי אמרת אודה עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת עון
 תפאתי סלה: על זאת יתפלל בלחסיד אלק לעת מצא רק לשטף מים
 רבים אליו לא יגיעו: אתה סתר לי מצר תצנני רני פלט תסובבני סלה:
 אשרי אלק ואורך בדרך וזו תלך איעצה עלי עיני: אל תהוה בסוס בפרד
 אין הבין במתג ורסן עדיו לבלום כל קרב אלק: רבים מכאובים לרשע
 והבוטח ביהוה חסד יסובבנו: שמחו ביהוה ויגלו צדיקים והרגינו כל ישראל לב:

כלילה שלשה יום ג' חזרים טעור זכ.

מומר לדוד לתוביר: יהוה אל בקצפה תזכירתי ובחמתך תיפרני:
 כידעך נתת רבי ותנתת עלי ידך: אין מתם בבשרי מפני ועמך איך שלום
 בעצמי מפני תפאתי: ברעונתי עברו ראשי כבוד יכבדו מפני:
 הבאישו נמקו תבורתי מפני אולתי: געונתי שוחותי עד מאוד בלדיום קדר
 הלכתי: ברכסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי: נפונתי ונדכתי עד מאוד
 שאנתי מנהמת לבי: אדני נגדה כל תפאתי ואנחתי מפה לא גסתרה: לבי
 סתדר עובני כחי ואור עיני גם הם אין אתי: איבי ורעי מגנר נגעי
 יעמדו וקרובי מרחק עמדו: וינקשו מבקשי נפשי ודלשי רעתי דברו תזות
 ומרמות בלדיום יהנו: ואני כחוש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו: ואחי
 כאיש אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות: ברה יהוה ותחלתי אתה תענה
 אדני אליו: בראמתי פך ישמחולי במוט רגלי עלי הגדילו: כי אני לצלע
 נכון ומכאובי נגדי תמיד: ברעוני אניד אדאג מתפאתי: ואיבי חיים עצמו
 ורבו שגאי שקר: ומשלמי רעה תחת טובה ישמנני תחת רדפי טוב:
 אל תעובני יהוה. אלהי אל תרחק מפני: חשה לעזרתי אדני תשועתי:

כלילם שלשה יום ד' שיעורים נוסף זכ

למנצח מומד לרוד: בברא אליו נתן הנביא באשר בא אל בית שבע:
 חגני אלהים כחכמה פתח רחוקה מזה פשעי: נדבה בבכני מעוני ומחשאתי
 סתרגני: ביששעי אני ארע ומחשאתי נגדי תמיד: לה לבדה מחשתי ותרע
 בעיניך עשיתי למעשה צדק בדרך תזכה לשמחה: הן בשון חללתי
 ובחטא יחמגני אפי: הן אמת חפצתי בפתוח ובסתם חכמה תודיעני:
 תחפצני באזוב ואמרר תבככני ומשגל אלבין: תשמעני ששון ומשחה
 תגלגל עצמות רבית: חסתר פגיה מחסאי וכל שונתי מזה: לב סתור
 בראלי אלהים ורחם נכון תגש בקרבי: אל תמשלכני מלפניך ורחם קרשך
 אל תתקח ממני: חסירה לי ששון ישעך ורחם נדיבה חסככני: אל תפדה
 טשעים ורבה ומחשבים אליה ישוב: הצילני מדמים אלהים אלה תשעתי
 תעזב לשוני צדקתך: אדני שפתי תפתח ופי יגיד ותחלקה: כי לא תתחפץ
 זכר ומחנה עולה לא תרצה: זכר אלהים רחם נשכרה לב נשכר ונרצה
 אלהים לא תבזה: תיטיב ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים: אז
 תחפץ ובני צדק עולה וכליל אז על מוצקה פרים:

כלילם שלשה יום ס' שיעורים נוסף זכ

תפלה לרוד. תפלה יהיה אונה ענגי. פרעני ואבין אני: שמרה נפשי
 ברחסד אני חושע עבדה אמה אלהי תפוסת אליה: חגני אדני בראליך
 אקרא כל ימים: שפוח נפש עבדה כי אליה אדני נפשי אשוא: בראתה
 אדני טוב וסלה ורחסד לבל קראך: האזינה יהיה תפלתי ותקשיבה
 בקול תתנונתי: ביום צרתי אקראך כי תענגי: אידכמה באלהים
 אדני ואין במעשהך: כל צים אשר עשית יבוא וישתחו לטובה אדני
 ויכבדו לשמך: בירחול אמה ועשה נסלאות אמה אלהים לבנה: חרני
 יהיה ברךך אהלך באמנה יחד לבבי ליראה שמך: אודה אדני אלהי בכל
 לבבי ואבדה שמך לעולם: ברחסדך גודל עלי והעלת נפשי משואל
 תתנונה: אלהים יודים קמו עלי וענת ערצים בקשו נפשי ולא שמך
 לנגדם: ואמה אדני אלהים ותזון ארך אפים ורחסד ואמת: פנה
 אלי ותגני תגדעך לשכחה והישעה לבד אמנה: עשה עמי אות לסובה
 וירא שנאי ויבשו בראתה יהיה עורתני ונתחמגי:

דיני ערב שבת.

פיהם של השרים לכבוד סעודה כפי יכלתו בעלמל והנאמה בעלכות וכו', ויבנה סוף כעלמל לסבין לרבי אבא ופילו י' לו כעם עבדים עבדים, אבא בכבודו וכו' אמרלם בע"ל א"י שוסקין בעלמלם לכבוד אבא פ"ע א"י לסם עבדים.

פין הולבין בע"ל יואר פון נ' טרעטות, והעטם כדי יזובל לכבין לרבי טעודת אבא בעוד סיום גדול, וה"ע ביאור, אבל אם לא יוכל להשיג לרבי אבא בעקום אבא אס, עותר לילך לפילו כעם טרעטות עד ציצע לנאקום זיטמל אס די פוסטור.

סעוד לקבוע בע"ל טעמם אלוים תיל בו כסול, טפני כבוד אבא, פון טעטעודס אמנעם קבוע דייטט פילם ודריין סבן. וטעטודס ארגיל נם פ"ע אמתור כל סיום מלוב לסעטע טעמם פס' אמת ולטעמל. תענית פלוס או אר תענית יסיד אקבל עליו בע"ל טונ זיטער כעמל קבלת התענית אלס יתעמם עד למת הכוכבים אלס עד זיטישו הכבוד לת תפלת מרביית אל אבא. אבל תענית לכבוד סיידי להסלים עד למת והוכבים.

פין עובין מלפנעם בע"ל פון מנחה (קטנעם) ולטעמל, והנאמה פלפנעם אלוים רואם נם סיינן מרמם, והוא טעמם להכאבד ודרך קבוע אבל לדרך אבא עושם כל סיום, והוא סדין לכבוד ספרים דרך לימודו. מלוב לגלס בע"ל וטעטעדין לכבוד אבא כל סיום פילו טעטער ישראל (וואר"י) ז"ל סים נכסר פלגלם אר מנחה, מלוב ליסול מרמיום בע"ל (ולעג סרר"י) ז"ל על סתקפייזין אלס ליטלן כסדדן, גם לא מלינו אעפ"י אלס ליסול אל יד וכל תל כיום אחר). דייטע נחפין בע"ל מלוב.

אסר מלוב קורין אים עקלם וחד תגרום והיינו אקורין כל פסוק נ' פעמים ופ"כ כהתגרום ולא כמותן כהכוכבים לקרות פרהם עליהם עקלם נכח אמת וכן תגרום.

על הכעל עומל סכנת סכנות והאמן והטעמיות, והטעמם דלוקים. כהטעמם יולדת, כמת רפאנעם מלוק הכעל לת סכנות וסכנן, וכן מי אמן לו אשם ידליק בעלמו. וכאנ רבינו נחיי רואים לאשם להטפל לסם יתסרן כעמל כדלקת נר אל אבא, אסל מלוב כעומלת עליה, זיתן לה נים טעדיים נאדס כי סתפלט יואר כעטעם כעמל עביית העלוב, וכאמת נר אבא אסל אור תוכס לכנים בעלי תורם אקדלמל אור וכן דרש רז"ל כפי טאן דרגיל כעמל סיינן לים נים ת"ס. וכעמלדיקן אחר כליז וחדס סאשם סכנן:

בי"ע מגלידען דער אבא - איבער אקום וקון דייטע נרמם:
**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו, ואננו להדליק נר של שבת:**

והנאות סכום להדליק תפלת ולפרום בעיסן בין סכנות וכן עיינסן ופ"כ סכנות סכנעם:

תתנה לבנים לשאר הדלוקו נר אבא. תסנע פיר דים הויזפרייז נקך דעמן מגלידען דער אבא - איבער.
יהי רצון לפניך יי אלהי ישראל שתרחוץ אותי (ותאמר אישי, ותאמר אבי, ותאמר גבי) ותתקבל קרובי ותתן לנו ולכל ישראל נעים טובים ואוהבים ותתקרבנו בקרבן טובה וברכה ותתקדשנו בקדושת ישועה ורחמים ותתברכנו ברכות גדולות ותשלים פתינו ותשפן שכינתך בינינו. ותבני לגדל בגים ותבני חכמים ותבני אוהבי יי ויראי אלהים אנשי אמת ורע קדש בני דבקים וקאירים אמת העולם בתורתך ובמעשים טובים וקבל מלאכת עבודת הבורא. אנא שמע את התחנותי בעת תואת ברכות שרה ורבקה ורחל ולאה אפומתינו ותאר גרנו שלא יקבה לעולם ועד ותאר פגיה ונישעה אמן:

להדליק נר של שבת, בעלי ג"מ ווי"כ סעטעו מלוב של טעבאר כי טוננת סכר ע"י סתמיותם. אטנעם ככל סכרמים כעלם פ"ל אבא וכן סוף כעמל רב עטנעם ונרענ"ס כלכות אבא רלף פרוק כ' וכדוקס ס' ע"ו וכאמלם ס' י"כ וטור ס' רמ"ד וטע"ע ס' מ"ו, גם ס' סענע"כ הלכות אבא ס' י"ז פניס כך כעמלם כעם דב אטל טעמלם, וע"כ פין לכמות. ורלם עוד לעטעם ככרבת סכנעם. ועל פודות סכרמס רלם כעמלם אבא כ"כ פ"כ והכמות פייטוני רלם פ' ס' כעלכות אבא.

סדר תפלת מנחה בע"ש.

נע"ט עתפללין ענחה נכבוד כעו כסול רק אפי' חוטרין תסנון. סדר תפלת ענחה טקטלים סת
כזנת, וקודם קבלת שנת י' לקדוה שיר השירים כולו כפעם אחד ולס ססקי ססקי.

שיר השירים אשר לשלמה: ישקני מנשיקות פיהו כרמובים דגיד
מזין: ליהי' שמגיד טובים שמן תורק שמך על-כן עלמות אהבה: משקני
אתה נרצה הביאני הנלך תדרי נגילה ונשמחה כך נקודה דגיד מזין
משירים אהבה: שחורה אני ונאווה בנות ירושלם באהלי קדר פירעות
שלמה: אלהי אהבי שאתי שחורות ששופתי השמש בני אפי נחדדי
שקני נורה את הרמים פרמי שלי לא נמרת: הנדה לי שאהבה נפשי
איכה תרעה איכה תרביץ בצתרים שלמה אהיה פעמיה על עדי חבה:
אסלא תרעי לך תפה בנשים צאלך בעקבי הצאן ורעי את גדיהך על
משכנות הרעים: לקסתי ברכבי פרעה רמיתך רעיתי: נאוו לחיך בתרים
צואך בחרוים: תורי ורב געשודך עם נקרות הכספי: ער שחולך
בססב נדי נתן ריח: צורר המודודי לי בין שדי ילן: אשכל הכפרי
דודי לי בכרמי עין גדי: הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יוגים: הנך יפה
דודי אף נעים ארעשני רענה: קוזת פמינו ארוים רהימנו ברותים:
אני תכצלת השרון שושנת העמקים: פשושנה בין החחים פן רעיתי בין
תנות: בתפוח בעצי תער פן דודי בין תבנים בצלו חפרתי וישבתי ופרז
מתוק לחבי: הביאני אל בית הין ודגלו עלי אהבה: סמכוני באששות
רפרוני בתפוחים פרחות אהבה אני: שמאלו תחת לראשי וימינו
תתקני: השפעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם
תעירו וואם תעוררו את אהבה עד שתחפץ: קול דודי הנדהה בא מדלג
על ההרים מקפץ על הנבעות: הזמה דודי לצבי או לעפר האילים הנדהה
עמד אחר פתלנו משגיח מדהללות מעין מדהרבים: ענה דודי ואמר
לי קומי לך רעיתי יסתי ולכרלך: פרהנה הסתו עבר הגשם חלף הלך
לו: הנצנים נראו בארץ עת הזמר הגיע וקול התור גשמע בארצנו: התאנה
תנשה פניה ותנשים סמדר נתנו ריח קומי לך רעיתי יסתי ולכרלך: ינתי
בתני הסלע בסתר המדרנה הראיני את מראך השמיעני את קולך כר
קולך ערב ומראך נאווה: אהודלנו שעלים שעלים קמנים מתבלים פרמים
וכרמינו סמדר: דודי לי ואני לו רעה בשושנים: עד שישפת היום ונסו
העלים סב רמהלך דודי לצבי או לעפר האילים עלדדי בתר: על
משקבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מעאתי: אקומה

נָא וְאַסֹּכְבָה בְּעִיר בְּשֹׁקִים וּכְרֻחוֹת אֲבַקְשֶׁה אֶת שְׂאֵהְכָה נַפְשִׁי בְּקִשְׁתִּי
 וְלֹא מְצֹאתִיו: מְצֹאתִי הַשְּׂמֵרִים הַסְּבִיבִים בְּעִיר אֶת שְׂאֵהְכָה נַפְשִׁי רְאִיתֶם:
 כַּמְעַט שֶׁעֲבַרְתִּי מִדָּם עַד שֶׁמְצֹאתִי אֶת שְׂאֵהְכָה נַפְשִׁי אֲחֻזְתִּיו וְלֹא אֲרַפֵּה
 עַד שֶׁהִבִּיאתִיו אֶל בַּיִת אִמִּי וְאֶל חֲדָר הַדְּרֹתִי: הַשְּׂבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם
 בְּצַבָּאוֹת אִם בְּאֵילֹת הַשָּׂדֶה אִם בְּתַעֲרוֹרוֹ וְאִם בְּתַעֲרוֹרוֹ אֶת־הָאֵהָבָה עַד שֶׁתִּחַפְּצִין:
 כִּי זֹאת עָלָה מִן־הַמִּדְבָּר כְּתִימְרוֹת עֲשֵׂן מִקְמַרְת מִד וּלְכוּנָה מִכָּל אֲבֵקַת
 הַחֵל: הִנֵּה מִפְּתוֹ שֶׁל־שְׁלֹמֹה שְׁשִׁים גְּבִידִים סָבִיב לָהּ מִצְבָּרֵי יִשְׂרָאֵל: בָּלֶם
 אֲחֻזִּי תָרַב מִלְּפָנַי מִלְחָמָה אִישׁ חֲרָב עַל־יָרְכוּ מִסְּחָד בְּלִילוֹת: אֲפִרְיֹן עֲשֶׂה
 לוֹ הַפְּלֶדֶ שְׁלֹמֹה מַעְצֵי הַלְּבָנוֹן: עַפְרָדִי עֲשֶׂה כֶסֶף רְפִידָתוֹ וְדָב מְרַבְּבוֹ
 אֲרָמָן הַיָּכוֹ רְעוּף אֲהַבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם: צְאִינָה וְרֵאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּפִלְדֶּךָ
 שְׁלֹמֹה בְּעַמְרָה שֶׁעַמְרָה־לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם תְּתַנְּתוּ וּבְיוֹם שִׁמְחַת לְבוֹ: הַגָּד יִסָּה
 רְעִיתִי הַגָּד יִסָּה עֵינֶיךָ יְהִי מִכַּעַד לְעַפְתֶּךָ שְׁעָרֶךָ בְּעָדֵר הַעֲוִים שֶׁגִּלְשׁוֹ
 מִדֵּר גִּלְעָד: שִׁנְיָךָ בְּעָדֵר הַקְּעֻבוֹת שֶׁעָלוּ מִן־הַדְּהַצָּה שֶׁבָלֶם מִתְּאִימוֹת
 וְשֶׁבָלָה אֵין פָּתֵם: פָּחַם הַשֵּׁנִי שֶׁסְתוֹתֶיךָ וּמִדְּבָרֶךָ נִאֲוָה בְּפִלְחַ הַדְּמוֹן
 בְּקַחֶךָ מִכַּעַד לְעַפְתֶּךָ: כְּמַגְדֵּל הַיָּיִד צֹנְאֶרֶךָ בְּנִי לְתַלְפִּיזֹת אֶלְפֵה הַפְּגוֹן תְּלִי
 עָלָיו כָּל שְׁלֹשֵׁי הַגְּבִידִים: שְׁנֵי שְׂהָךָ בְּשֵׁנֵי עַפְרִים תְּאוּמִי צְבִיָה הַרְעִים
 בְּשׁוֹשְׁעִים: עַד שֶׁיִּמְחַח הַחֵם וְנָסוּ הַעֲלָלִים אֶלְךָ לוֹ אֶל־הַר הַפֶּסֶד וְאֶל־
 גְּבַעַר הַלְּבָנוֹרָה: בָּלְךָ יִסָּה רְעִיתִי וּמִם אֵין בָּךְ: אִתִּי מִלְּבָנוֹן בְּלָה
 אִתִּי מִלְּבָנוֹן תְּבוּאֵי תִשׁוּרֵי מְרֹאֵשׁ אֲמַנָּה מְרֹאֵשׁ שְׁנִיד וְחֶרְמוֹן מִמְּעֻנֹת
 אֲרִיזֹת מִדְּרֵי גְּמִרִים: לְבַבְתִּי אֲחֻזִּי כָּלָה לְבַבְתִּי בְּאֵת מַעֲיִינֶךָ בְּאֵת
 עֵנֶךָ מַעֲרִיבֶךָ: מִה־יִּפֹּ דִבְךָ אֲחֻזִּי כָּלָה מִה־שָׂבוּ דִבְךָ מִיָּן וְהִיחַ שֶׁמְנֶךָ
 מִכָּל־בְּשָׂמִים: גִּפְתַּת הַמַּסְפָּנָה שֶׁסְתוֹתֶיךָ בְּלָה דְבַשׁ וְחֵלֶב תְּחַת לְשׁוֹנֶךָ וְהִיחַ
 שֶׁלְּמִתֶּךָ בְּרִיחַ לְבָנוֹן: גִּן וְנֶעוּל אֲחֻזִּי כָּלָה גִּלְיָנֶעוּל מַעֲנַן תְּחֹם: שֶׁלְּחֶךָ
 פְּרִדִם הַמִּזְנִים עִם פְּרִי מְגָדִים כְּפָרִים עִם־גְּרָדִים: גִּרְדִּי וְכֶרֶם קָנָה וְקִנְמוֹן
 עִם פֶּלְעֵצֵי לְכוּנָה מִד וְאֵהָלוֹת עִם פֶּלְרֹאֲשֵׁי בְּשָׂמִים: מַעֲנַן גְּזִים בָּאֵר מִים
 חַיִּים וְנוֹזְלִים מִן־לְבָנוֹן: עֲוִרֵי צֶפּוֹן וְבוּאֵי תִימָן הַיָּיִד גְּנִי יָלֹד בְּשָׂמִיו יָבֵא
 דוֹדִי לְגַנֵּי וְיֵאכֵל פְּרִי מְגָדִיו: בְּאֵתִי לְגַנֵּי אֲחֻזִּי כָּלָה אֲרִיתִי מוֹרֵי עִם־בְּשָׂמִי
 אֲבִלְתִּי יַעֲרִי עִם־דְּבָשִׁי שְׁתִּיתִי יִינִי עִם־חֶלְבִי אֲכָלוּ רְעִים שְׁתוּ וְשָׂכְרוּ דוֹדִים:
 אֲנִי יֹשִׁינָה וְלִבִּי עַד קוֹל דוֹדִי הוֹפֵק פִּתְחֵי־לִי אֲחֻזִּי רְעִיתִי יוֹנְתִי תַפְתִּי
 שְׂרָאֲשִׁי נִמְלֵאֲטוֹל מְעֻזֹתֵי רִסְסֵי לֵילָה: פִּשְׁמִתִּי אֶת־כְּתָנִיתִי אֵיבָה אֶלְבָּשָׁנָה
 רְחֻצְתִּי אֶת־רְגְלֵי אֵיבָה אֲמַנְסֶם: דוֹדִי שֶׁלַח יָדוֹ מִן־הַחֹר וּמַעֲנֵי הָמוֹ עָלָיו:

סדר תפלת מנחה בע"ש.

בע"ש מתפללין מנחה ככבוד כטו כחול רק סוף חומרין תחנון. סדר תפלת מנחה טקטלים סת
כזבת, וקודם תפלת זנה יז לקדום שיר השירים כולו כעסם סתד ולא פסקי פסקי.

שיר השירים אשר לשלמה: ישקני מנשיקות פיהו פרטובים דידך
מייז: ליהי שמגך טובים שמן תורק שמך עלבן עלמות אהבה: משקני
אתך גרועה הביאני המלך תרדיו גגילה וגשמה כך גופדה דידך מייז
מישרים אהבה: שחורה אני ונאווה בנות ירושלם באהלי קדר פיריעות
שלמה: אלתיאני שאני שחוררת ששופתני השמש בגי אפי גחורדי
שקני נטרה אתהכרמים פרמי שלי לא נטרתי: הגדה לי שאהבה נפשי
איכה תרעה איכה תרביץ באהרים שלמה אהיה פעמיה על עררי חברה:
אסלא תרעי לך תסה בגשים צארך בעקבי תצאן ורעי את גרתיך על
משכנות חרעים: לקסתי ברכבי פרעה המיתך רעיתי: נאו לחיך בתרים
צואך בחרוזים: תורי ורב געשודך עם נקרות הכסף: עד שהמלך
בססו גרדי נתן ריחו: צרור המודודי לי בין שרדי ילן: אשכל הכפרו
דודי לי בכרמי עין גדי: הך יסה רעיתי הך יסה עיניך יוגים: הך יסה
חדי אף געים ארערשני רענה: קוזת פמינו ארוים רהיטנו ברותים:
אני תכצלת השרון שושנת העמקים: פשושנה בין החחים פן רעיתי בין
הבנות: בתפוח בעצי תער פן דודי בין הבנים בצלו חפרתי וישבתי ופריו
מתוק לחיבי: הביאני אל בית הין ורגלו עלי אהבה: סמכוני באשיות
רפרוני בתפוחים פרחולת אהבה אני: שמואלו תתת לראשי וימינו
תתקני: השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם
תעירו ואם תעוררו אתהאהבה עד שתתפץ: קול דודי הגהזה בא מדלג
עלההרים מקפץ על הגבעות: הזמה דודי לצבי או לעפר האילים הגהזה
עומד אתר בתלנו משנית מדהללות מצוץ מן התרבים: ענה דודי ואמר
לי קומי לך רעיתי יסתי ולכרלך: פרהה תפתו עבר הנשם חלף הלך
לו: הנציים גראו בארץ עת הזמיר הגע וקול התור נשמע בארצנו: התאנה
הנמה פניה והנפנים סמדר נתנו ריח קומי לך רעיתי יסתי ולכרלך: יזתי
בתני הסלע בסתר המדרנה הראיני את מראך השמעני את קולך פר
קולך ערב ומראך נאווה: אהורלנו שעלים שעלים קמנים מחבלים כרמים
וכרמינו סמדר: דודי לי ואני לו ררעה בשושנים: עד שיפתח היום ונסו
תעלים סב דמהלך דודי לצבי או לעפר האילים על דודי בתר: על
משקבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מעאתיו: אקומה

נָא וְאַסְבְּכָה בְעִיר בְּשֹׁקִים וּבְרַחֲבוֹת אֲבַקְשָׁה אֶת שְׂאֵבֶךָ נַפְשִׁי בְקִשְׁתִּי
 וְלֹא מָצָאתִי: מִצְּאֵנִי הַשְׁמֵרִים הַסְּבָבִים בְּעִיר אֶת שְׂאֵבֶךָ נַפְשִׁי רְאִיתֶם:
 כַּמַּעַט שֶׁעֲבַרְתִּי מִדָּם עַד שֶׁמָּצָאתִי אֶת שְׂאֵבֶךָ נַפְשִׁי אֲחֻזְתִּי וְלֹא אֶרְפְּנִי
 עַד שֶׁהִבִּיאֲתוּ אֵלַי בֵּית אִמִּי וְאֶל-חֲדָר הַזֹּרֵתִי: הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם
 בַּצְּבָאוֹת אִו כְּאֵילַת הַשָּׁדָה אִם-תִּעֲדוּ וְאִם-תִּעֲדוּ אֶת-הָאֵבֶכָה עַד שֶׁתִּחַפְּצִי:
 מִי זֹאת עֵלָה מִדְּהַמְדָּבָר בְּתִימְרוֹת עֲשֵׂן מִקְמָרְת מִד וּלְבוֹנָה מִכָּל אֲבָקָת
 חֹבֵל: הִנֵּה מִמִּצְחוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שְׁשִׁים גְּבֻדִים סָבִיב לָהּ מִגְּבֻדֵי יִשְׂרָאֵל: בָּלֶם
 אֲחֻזִּי חָרֵב מִלְּשֹׁנֵי מִלְחָמָה אִישׁ חָרְבוֹ עַל-יָרְכוֹ מִסַּחַר בְּלִילוֹת: אֶפְרָיִם עָשָׂה
 לֹא הַסְּלֵף שְׁלֹמֹה מַעֲצֵי הַלְּבָנוֹן: עַפְרָזַי עָשָׂה כֶּסֶף רִפְדוֹתוֹ וְהֵב מְרֻבּוֹ
 אֶרְנָמָן הֵיטֹב רְצוּף אֲבָכָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם: צְאִינָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּסֻלְפֵךָ
 שְׁלֹמֹה בַעֲטָרָה שֶׁעֲטָרָהּ לוֹ אִמֹּו בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׁמְחַת לְבוֹ: הִנֵּךְ יִסָּה
 רַעֲיִתִי הִנֵּךְ יִסָּה עֵינֶיךָ יְהִים מִכַּעַד לְעַמֻּתֶךָ שֶׁעָרַךְ בְּעַדֵּר הָעַיִם שֶׁנִּלְשׁוּ
 מִדֶּר גִּלְעָד: שִׁנְיָךְ בְּעַדֵּר הַקְּצֻבוֹת שֶׁעָלוּ מִדְּהַחֲזָה שֶׁבָלֶם מִתְאַמּוֹת
 וְשֶׁבָלָה אֵין בָּדָם: בְּחַיִם הַלְּשׁוֹנִי שִׁתְּוִתֶךָ וּמִדְּבָרֶךָ נִאֵנָה בְּפִלַח הַרְפֹּזֹן
 דִּקְחָךְ מִכַּעַד לְעַמֻּתֶךָ: בְּמַגְדֵּל דָּוִד צִנְאָרֶךָ בְּנִי לְתַלְפִּיזוֹת אֶלֶף רַבְמָנֹן תְּלִי
 עָלָיו כָּל שְׁלֹמֵי הַגְּבֻדִים: שְׁנֵי שִׁנְיָךְ בְּשִׁנֵּי עֶפְרַיִם תְּאוֹמֵי צְבִיָּה הַרְעִים
 בְּשׁוֹשְׁעִים: עַד שֶׁיִּשְׁחַח חַיִם וְנָסוּ הַעֲלָלִים אֶלְךָ לִי אֶל-הַר הַפֶּסֶד וְאֶל-
 גְּבַעַת הַלְּבוֹנָה: בָּלֶךְ יִסָּה רַעֲיִתִי וְיִסָּה אֵין בָּךְ: אֲתִי מִלְּבָנוֹן בְּלָה
 אֲתִי מִלְּבָנוֹן תְּבוֹאִי תִשְׁוִי מְרֹאֵשׁ אֲמֵנָה מְרֹאֵשׁ שְׁנִיד וְחַרְמוֹן מִמַּעֲנוֹת
 אֲרִיזוֹת מִתְרֵרֵי גְמָרִים: לְבַבְתִּי אֲחֻזִּי כָּלָה לְבַבְתִּי בְּאֵת מַעֲיִנְיָךְ בְּאֵת
 עֵנֶךְ מַעֲרִינְיָךְ: מִדְּיִשׁוֹ דְּרִיךְ אֲחֻזִּי כָּלָה מִדְּפִסְבֵי דְרִיךְ מִיּוֹן וְרִיחַ שְׁמֵנְיָךְ
 מִכָּל-בְּשָׂמִים: גִּשְׁתַּת תְּמַסְכָּנָה שִׁתְּוִתֶךָ כָּלָה רִבֵּשׁ וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנְךָ וְרִיחַ
 שְׁלִמְתֶךָ בְּרִיחַ לְבָנוֹן: גִּן וְעוֹל אֲחֻזִּי כָּלָה גִּל וְעוֹל מִעַן חַתּוֹם: שְׁלַחְךָ
 פְּרָדִים רְפוּזִים עִם פְּרֵי מַעְרִים כְּפָרִים עִם-גְּרָדִים: גְּרָדִי וְכַרְפֶּם קָנָה וְקָמֹן
 עִם בְּלַעֲצֵי לְבוֹנָה מִד וְאֵהֲלוֹת עִם כָּל-רֵאשֵׁי בְשָׂמִים: מַעֲנֵן גָּנִים בְּאֵר מִים
 חַיִּים וְטוֹזָלִים מִדְּלְבָנוֹן; עֲוִי צִפּוֹן וְבוֹאֵי חֵימָן הַקִּיחַ גְּנִי יָזֵלוּ בְשָׂמִיו יִבֹּא
 דוֹדִי לְנֹפֵךְ וְיֹאכַל פְּרֵי מְגֵרִיו: בְּאֵתִי לְגִנִּי אֲחֻזִּי כָּלָה אֲרִיתִי מוֹרֵי עִם-בְּשָׂמֵי
 אֲבָלְתִי יַעֲרִי עִם-דְּבָשֵׁי שְׁתִּיתִי יִינִי עִם-חֲלָבִי אֲכָלוּ רַעִים שְׁתֵּי וְשָׁכְרוּ דוֹדִים:
 אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עַד קוֹל דוֹדִי רֹפֵק פִּתְחוֹלִי אֲחֻזִּי רַעֲיִתִי יוֹנְתִי תַפְתִּי
 שְׂרָאשִׁי גַמְלָאֲטֵל קְצוֹתִי רְסִסֵי לִילָה: פִּשְׁמִתִּי אֶת-בְּתֻנְתִּי אֵיבָכָה אֶלְבִּשְׁנָה
 רַחֲמֵתִי אֶת-רִגְלִי אֵיבָכָה אֲמַנְסֶם: דוֹדִי שְׁלַח יָדֹ מִדְּחֹזֵר וּמַעֲנֵי הָמוֹ עָלָיו:

קמתי אני לקחת לדודי ידי נספר מור ואנבעתי מור עבר על כפות תפגעל:
 שתתי אני לדודי ודודי חסק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתי ו לא
 מצאתיה קראתי ולא ענני: מצאני השמרים הפסדים בעיר הקוני סעוני
 נשאי את דודי מעלי שמרי החמות: השבעתי אתכם בנות ירושלם אם
 תמצאו את דודי מדהודו לו שחלת אהבה אני: מדהודו מידו תטה
 בנשים מדהודו מידו שבעה השבעתני: דודי עה וארום העל מרבה:
 ראשו כתרם פו קצותיו תלתלים שחזות בעורב: עיניו כיונים על אקנין
 כים רחצות כחלב ישבות על מלאות: לחיו בערצות תבשם מגדלות מרקחים
 שפתותיו שושנים נמסות מור עבר: ידיו גלילי זרב מקלאים בתרשיש מעיו
 עשת שון מעלשת ספירים: שוקיו עפרתי שש מים על אגרוסו מראו
 בלבונו צהר בארזים: חפו מכתקים וכלו מחמרים זה דודי וזה רעי בנות
 ירושלם: אנה הלך דודי תטה בנשים אנה פנה דודי ובקשני אפף:
 דודי ידד לנו לשרות תבשם לרעות בננים וללקט שושנים: אני לדודי
 ודודי לי תרעה בשושנים: יטה את רעיתי בתרעה נאה כירושלם ארטה
 בגדלות: תבדי עיניו כנורי שנים דיהיגי שערך בערד העים שגלשו
 מרובלעד: שערך בערד הנחלים שעלו מרבהעת שקלם מתאימות
 ושגלה אין כתרם: כקלח הרמון רפתך מבער לצפתך: ששים תטה מלכות
 ושמים פילגשים ועלמות אין מספר: אחת היא יחתי תפתי אחת היא
 לאמה ברה היא לילדתה ראה בנות ויאשרה מלכות ויילגשים ויתלחת:
 מרזאת תעקפה במרשנד יטה כלבנה ברה בתפה ארטה בגדלות: אל
 ננת אנו יקרתי לראות באבי תחל לראות תסודה תגפן הנני הרפנים:
 לא יבעתי נפשי שמתי מרבות עמי גריב: שובי שובי השולמית שובי
 שובי ונתחודך מדהתחו בשולמית כמחלת הפתנים: מהיפו סעמיך
 בנעלים בתגריב תפני ירכיך כמו תלאים מעשה ידי אפן: שרדך אגן
 תסור אליהם תפוג כמגך ערמת חפס סנה בשושנים: שני שרדך בשני
 עפרים תאמי צביה: צאריך כמגיל השון עיניך ברכות בתשובן על אשר
 בתרבים אפך כמגיל תלבנון צופה פני רפושק: ראשך עליך כפרמל
 תלת ראשך בארזמן סלך אסור ברהמים: מהיפית ומה נעמתי ארבה
 בתעננים: זאת סומתך דמתה לתמר ושדך לאשכולות: אמרתי אעלה
 בתמר אמה כסמני ויהינא שרדך באשכולות תגפן והיה אפך בתפחים:
 ותבך גיין תפוב תלך לדודי למישרים דרב שפתי ישנים: אני לדודי

ועלי תשוקתו: לכה דודי נצא העדה גליגה בפתרים: נשקמה לקרמים
 נראה אספרתה תנמן פתח חסמור הנצו הרטונים שם אתן ארתודי
 לך: תודאים נתגרתה ועל שתתינו פלמגרים תרשים גם השנים דודי
 צמנתי לך: מי יהקה באח לי יוגק שרדי אמי אקמאך בחוץ אשקה גם לאר
 קבו לי: אנהקה אביאך אל בית אמי תלפזני אשקה מין נרקח מעסים
 רבני: שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלם
 מדהפציה וימדה תערה את הארבה עד שתחפץ: מי זאת עלה מן הכפר כר
 מתרסקת על הדורה תחת התפוח עוררתה שקמה חבלתה אמה שמה
 חבלה ילתה: שימני בחותם על לבה בחותם על זרועה פירעה במוות
 אנהקה קשה בשאול קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה: מים רבים
 לא יוכלו לכבות את הארבה ונהרות לא ישמסיה אמתן איש את כלהו
 ביתו באנהקה בזו יכוז לו: אחות לנו קטנה ושנים אין לה מדהעשה
 לאחותנו ביום שידבריה: אסחומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם
 בלת היא נצור עליה לוח ארז: אני חומה ושדי כמגדלות או הייתי בעיני
 כמוצאת שלום: כרם תה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם לנארים
 איש יבא בפריו אלה כסף: פרמי שלי לפני האלה לך שלמה ומאתים
 לנארים את פרו: הושבת בננים חברים מקשיבים לקולך השמיעני: ברחו
 דודי ודמה לך לזבי או לעפר האלים על הרי בשמים:

מי אמן לו פנמי נקרוס כל זיר כחיים כוס יאטר קודס קנלה זכח ד' פסוקים סלו:

ישקני מנשיקות פיו כרמובים דנהך מין: עדי צפון ובאי תימן
 נסיד גני ילו בשמיז יבא דודי לנו ויאכל פרי מגדיו: קול דודי תפד
 זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הנבעות: באתי לגני אחתי בלה אריתי
 סודי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי יני עם חלבי אכלו רעים
 שותו ושכרו דודים:

וילטר בקשה זו:

ידו רעון מלשנה יי אלודי ואלודי אבותי שתגדלנו שפת קרשה בארבה
 וקרעון ולא תהיה ראנה ולא צרה ולא ינון ביום מנוחתנו כי אתה יי
 אלתנו ואלודי אבותינו כלית מלאכתך בששית ימי הפעשה ובשביעי שבת
 ונחת וקבעת אתו יום מנוחה וענג לעמך ישראל לדודתם. כן יי אלתנו
 תעבה אותנו ואת כל עמך בית ישראל לנוח במנוחה שאין לה קץ ותכלית
 לעולם תבא שכלו טוב וכלו ארודי ותברכנו מברכתך, אמן:

נחברתם ומן עמכם גבעעטעט, ווערדען זי קבלת שבת פון געזעצטע זעטוריס פערזענליכע פון חזן חסד קבל זענען געווען.

י' לכו נרננה ליי גרועה לצור ישענו: י' גקדמה פניו בתודה
בזמרות גרוע לו: י' כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:
אשר בידו מחקר ארץ ותעפות הרים לו: אשר לו תים והוא
עשהו ויבשת ידיו יצרו: באו גשפתחה ונגרעה גברכה לפניך
יי עשנו: כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום
אם בקלו תשמעו: אל תקשו לבבכם במריבה ביום מסה
במדבר: אשר נסוגי אבותיכם בחגוני נסראו פעלי: ארבעים
שנה אקוט גדור ואמר עם תעי לבב הם ודם לא ירעו ורבי:
אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:

שירו ליי שיר חדש שירו ליי כל הארץ: שירו ליי ברכו
שמו בשירו מיום ליום ישועתו: ספרו בגוים כבודו בכל העמים
גפלאותיו: כי גדול יי ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים:
כי פלאו העמים אלילים. ויי שמים עשה: הודו ותרד לפניו.
עז ותפארת במקדשו: הבו ליי משפחות עמים הבו ליי כבוד
ועז: הבו ליי כבוד שמו שאר מנחה ובאו לחצרותיו: השתחוו
ליי בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ: אמרו בגוים יי מלך
אף הבון הגל בלחמוט. ידן עמים במישרים: ישמחו השמים
ותגל הארץ ירעם תים ומלאו: יעלו שדי וכל אשר בו אז

לכו נרננה, אלו ו' זעטוריס עם הסיוע לכח דודי אינם באים כפי גס לם נסחרי רפ"ה ורפ"ג,
גם לא ידעו הקדמונים דבר טעמיתם נליל שבת אלא לכולם פותחת התפלה עם וסוף רס"ו לענכס ספרדים
ועם כרכו לענכס אשכנזים (וכמו אהא עוד כיום נק"ק חולצו), גם נעל עשה עשה אכתב ספרו כצאת א"כ
לא ידע עדיין ען לכו נרננה ולכח דודי, והראשון סעוהו הוא בעל יוסף פוטן אכתב ספרו כצאת א"כ
והוא כתב עם נספן תקפ"ח סדר קבלת שבת אבותים בו חדשים עקרון כלו הוא ענכס יס"ה וסוד וכו'.
וכתב יעב"ץ וז"ל פותחין בחלכות הללו לכו נרננה וגו' ו' זעטוריס ען ל"ה עד ג"ט, וב"ט, בעד ו' ימי החול
[אע"כ אין לטעם נליל שבת אהא אזי אל י"ט או פסוק ל"ט, קילור אל"ס בדיני י"ט], ע"פ עכרפ"ק
ז"ל עכ"ל. והנס ידענו כי עכרפ"ק, הוא ר' עשה קורדובניו, סיכ גיקו אל רנו ר' אלפיה בן עשה פלוי
פלנקן אזי נכפת נפלי הראשון אפרי עשה הסליחת לאלף אלנו וחנר את באיר לכח דודי, וס"כ ברנ והתלמיד
איהם נידר כה"גו אפירת ו' כזעטוריס עם לכח דודי וסעט ענכנס טעט פארן יראל לעדינותיו.
וכתבו עוד זיי כזעטוריס אלו ס"כ טפוקים כעספר עם אל אדנות. אענכס כספרדים לא יאטרו רק זעטור
לדוד בנו לכ'. נרננה כנו"ן רפויח ונסטף פתג וכמו שנלחתי דרך 66. חזעפות ל' גוכה. כמריבה, כמו
כעטריבה, וכן כיום כמו כניום. אקוט, עין קטטה. אם יבאון, אם הוא ל' אנוכס לשליכה כמו אם אחס
תנאו אל הדרך (כמדבר י"ה, ל.). מנוחתי, ארץ יראל וירושלים.

ספרו בגוים כבודו, בן הוא, וכד"ל ע"ז, כ"ד כתיב ספרו גוים אח כבודו, ויז לכבוד ען העשות.
אלילים, כאן יז לטעמיק. שדי כאל"כ נלמות דף ח', כ' מקד שדי דל"ת נקטן על עמקל סק"ט. ואין בן

וירגנו כל־עציר־ער: לפני יי פי בא פי בא לשפט הארץ, ישפט
תבל בצדק ועמים באמונתו:

יי מלך תגל הארץ ישמחו איום רבים: עגן וערפל
סביביו צדק ומשפט מכון כסאו: אש לפניו תלך ותלהט סביב
צדיו: האירו ברכיו תבל ראתה ותחל הארץ: הרים בהונג
גמסו מלפני יי מלפני ארון כל־הארץ: הגידו השמים צדקו
וראו כל־העמים כבודו: יבשו כל־עבדי פסל המתהגלים
באלילים השתחווילו כל־אלהים: שמעה והשמח ציון ותגלגלה
בנות יהודה למען משפט־יי: בראתה יי עליון על־כל־הארץ
מאד געלית על־כל־אלהים: אהבי יי שנאו רע, שמר נפשות
חסדיו מיד רשעים יצילם: אור זרע לצדיק וליתרילב
שמחה: שמחו צדיקים ביי והודו לזכר קדשו:

מזמור. שירו ליי שיר חדש בתנפלאות עשה הושיעיהלו
ימינו חרוע קדשו: הודיע יי ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו:
זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל, ראו כל־אפס־ארץ ארת
ישועת אלהינו: הריעו ליי כל־הארץ פצחו ורגנו וזמרו: זמרו
ליי בכבוד בכבוד וקול זמרה: בחצצרות וקול שופר הריעו
לפני ה־מלך יי: ירעם תים ומלאו תבל וישבי בה: גהרורת
ימתארבה יחד הרים ורגנו: לפני יי פי ביה לשפט הארץ,
ישפט־תבל בצדק ועמים במישרים:

במקום אלו. לפני ה', כעך למעלה, כלומר כל עלי יער ירכנו אז לפני ה'. ישפ־תבל. ספ"ח כחולס
ישתג וכן כחף מזמור ל"ח, וכבר בלתי זה בתורת אמת דף ט"ו.
נתקל עלעיל ותי"ח כגול בן נקד רו"ס ע"פ כ"י וכבין כי כול ל' רמז ופחד כמו נתקל מאד (ע"ל ל', ג')
מבד שול, ודומה גימט וקבו־ל־קשם וקדם גולס עלעיל ופ"ח הפעל כגול בנוס עליהם ו"ו המהפך. בדונג,
כח כענוס. ישו־ו־קל־עבדי, יבשו כעטס מהפך לגרמס המספיק ועלת כל דנג, בן ככל ס"ע וכל"ל. א"ע כתי
פעמי וסגון כעטס הכני. שנוא ג"ע הרי"ג נקטן ככל ס"פ וכ"י וכעטס העולה ויורד ג"ע לו כח לשנות הנקוד
כמו בלתי אכ"ך פדים, ואין עקף אחר שנואי כי היחיד אל העולה ויורד טעלת מקום הטקף, וכענואר בתורת אמת
דף כ"ב. א"ר כעטס דתי אכוס נטקוס פטט אל א"ך פדים. ולישרי לב שמחה, פירושו, ולישרי לב זרוע שמחה.
פצחו פה וזמרו. ימחו כף, יכו כף אל כף, ועל דרך טעל דבר.

י' מלך ירננו עמים ישב כרוכים תגוש הארץ: י' בציזן
 גדול ורם הוא על כל העמים: ידו שמך גדול ונורא קדוש
 הוא: ועז מלך משפט אהב אהה בוגנה מישרים משפט
 וצדקה ביעקב אהה עשית: רחמנו י' אלהינו והשתחוה לתהם
 רגליו קדוש הוא: משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו
 קראים אלו והוא יעגם: בעמוד ענן ידבר אלהים שמרו
 עדתיו וחק גתן למו: י' אלהינו אהה עניתם אל נשא היית
 להם ונקם על עלילותם: רחמנו י' אלהינו והשתחוה לתה
 קדשו כי קדוש י' אלהינו:

מזמר לדוד. הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז:
 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוה ליהוה בתהדרת קדש: קול יהוה
 על המים אלה כבוד הרעים יהוה עלמים רבים: קול יהוה
 כבח קול יהוה בתהדר: קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה
 את ארזי הלבנון: וירקודם במעגלי לבנון ושריון כמו כד
 ראמים: קול יהוה חצב לנבות אש: קול יהוה יחיל מדבר
 יחיל יהוה מדבר קדש: קול יהוה יחלל אילות ויהשף יערות.
 ובהיכלו כלו אמר כבוד: יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך
 לעולם: יהוה עז לעמו יהוה יתן יתן יתן את עמו בשלום:

י' נאצים לומר תפלה ר' נאציה בן סאב.
 אגא בקח גדלת וסינה תתיר צדקה:
 קבל רנת עמך שגבנו טענת נורא:
 גא גבור. הודשי יצדקה כבבת שמים:
 כרבם טענם רחמם אהשתה תמיד נקלם:
 חסין קדוש. ברכ טובה נהל צדקה:
 יחיד גאה. לעמך פנה חכמי קדשתך:
 שושנתנו קבל ושבע צעקתנו יתע תעלמות:
 ברה שם כבוד טלכתנו לעולם ועד:

ישישים טו"ס תבואה כדון אמי ענינו. קראים כר"ג נשעק ואל"ף נכס כלי תבואה, מין רד"ק
 ארז קול. אלהים, אל טענ וחסדן. נתון, אצ נתן. לרם, כבולס.
 אלים, אים. וירקודם, אה סלחום. ושריון כוז סר מרעון (דכיים ג', ע') וכתוב כמין שפלות
 ע"ט כעסרת, וכסירות, לכנון וציון יקדים כמו בן רעמים, ונכבבת תנת וירקודם אכילס פסוק נס לפסוק.
 יחיל, ירעיר. ויחשף, יקלף, טענין טעמו סלבן (כרלצית ל'). ובהיכלו, פירא, הכל שביכלו לומר כבוד לכל.

סוף שבת כשישנה.

ראשי הספרים שלמה הלוי.

לכה יודי לקראת כלה. פני שבת נקבלה: לכה

- ש' מדר וחסר בדבור אחד.
- השמיענו אל המיחד.
- י' אחד ושמו אחד.
- לשם ולהפארת ולהלה: לכה
- לקראת שבת לכו ונלקה.
- מראש מקדם נסוכה.
- מ' קדש מלך עיר מלוכה.
- רב לך שבת בעמקהבא.
- ה' הגערי מעפר קומי.
- עליד קדש בית חלקמי.
- ה' הגעורי הגעורי.
- עורי עורי שיר דברי.
- לא תבשי ורא תבלמי.
- קד יחסו גני עמי.
- זריו למשסה שאקיד.
- ישש עליך אלהיך.
- קומי צאי מהוד חתפכה.
- והוא יחמול עליך חמלה: לכה
- קומי צאי מהוד חתפכה.
- קרבא אל נפשי נלה: לכה
- כי בא אודך קומי אורי.
- כבוד י' עליך נגלה: לכה
- מה תשתוחחי ומה תחמי.
- ונבנתה עיר עלהלה: לכה
- ורמקו בלמבלעיד.
- במשוש חתן עלבלה: לכה

לכה דודי, עספר פיוט זה כוח הטובל ר' אלטה בן טעס כלוי חלקקן בעל ס' טנות כלוי אספר
 נכנת רפ"ט וס' גרש יזי אספר נכנת זי"ג. ויפד את פיוטו זה על כל דליתא נכנת דף קי"ט ר' פנינא
 משטף וקלי אספיל דמעלי אנתא ואתר בוסו וכלא לקראת אנתא בעלכס, ר' ינאי לביא טלמי מעלי אנת
 ואתר בוסו כלס בוסו כלס. בדבור אודר השמיענו, ע"פ אנועות כ' ע"כ אודר ואתר בדבור אודר נאטרו,
 טב שאין יכול הפס לדבר ומה שאין האוזן יכול לשמוע. לשם, לכבוד, כמו דברים ל"ו, י"ט. ועוסב כאן על
 וסא אודר, ר"ל אנו אודר וסא לאס ולהפארת ולהכלה. לקראת שבת לכו ונלקה, כנר סגמתי בפירוש
 למעלה דף 168 בי כייס קדמונים סיו להס נכ"נ כדה, וע"כ נאלתס בע"פ טיחוס לנהכ"נ סיה להס לומר
 טסו וכלא לקראת אנת, ונאדן ינאל טננב ללאת לחזר נכ"נ נאטירת לכה דודי, ועל טננבס יסוטב
 סארויס לכה דודי לקראת כלס, לקראת אנת לכו ונלקה. חנל אנטרו אטינו יולתיס טטקוס לעקוס נקבלת
 אנת לא ינאו לנו יסב כלזונות סאלב (אזר נעבור זנת נעל יוסף אונן לא אטר סארוי לכה דודי,
 ונעקוס לקראת אנת לכו ונלקה אטר לכבחיני שבת מלכה), ולריכיס אנטנו להכין חכות לכה ונלקה כל'
 סוטנב, כלומר טייאב נבונתנו לקבל סנת כדלוי. נסוכה, ע"פ טעלי ח', כ"ג. וכוס עירכ על סתורה
 אנרלס קודס נרישט טעולס (פסטיס כ"ד ודלש כ"ד), וטלות אנת אנה סיא שקולב כנגד כל טלתיס כעלטר
 פו"ל כירלמי נכות סרק רלשן ודריס פרק ג'. הרגערי ע"ה יאטיס כ"ה, כ'. עמי, אעור כסרוי, עמי,
 כונגרי טעטר וקומי ולכזי נגרי תפטרין. על יד בן ישי, כסטיס, וכקסא סול זה אל ססס. קרבה ל'
 סכליס ס"ט, י"ט. הרגעורי, יאטיס כ"ה, י"ו. כי בא, אס ס', ח'. עורי ל' אופטיס ס', י"ג. כבוד ה',
 ל' יאטיס ס', ח'. לא חבושי, אס כ"ה, ד'. מה חשוחרוי, סכליס ע"ה, י"ג. כך יחסו ע"ה יאטיס י"ד,
 ל"ג. ונבנתה, יאטיס ל', י"ט. והוא למשסה ע"ה יאטיס ל', ט"ג. ורחקו ע"ה יאטיס ט"ט, י"ט. ישיש,

יָמִין וְשְׂמאל הַפְּרוּצִי • וְאַרְצֵי הַתְּעוּצִי •
 עַל יְדֵי־אִישׁ בֶּן פְּרָצִי • וְנִשְׁמָחָה וְנִגְלָה: ^{לכה}
 בּוֹאֵי בְשָׁלוֹם עֲטַרְת בְּעֵלָה • נָם בְּשִׂמְחָה וּבְצִהְלָה •
 הַזֶּה אֲמוּנֵי עִם סִגְלָה • בּוֹאֵי בְלָה • בּוֹאֵי בְלָה:
 לָכֵן רוּדֵי לְקִרְאת בְּלָה • פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

מִזְמוֹר שִׁיר לְזִמְהַרְהַר: טוֹב לְהִדְרוֹת לִיהוָה וּלְזִמְרָה לְשִׁמְחָה
 עֲלִיּוֹן: לְהַגִּיד בְּבִקְרַת חֲסִידָה וְאֲמוּנָתָהּ בְּלִילוֹת: עֲלֵי־עֲשׂוֹר וְעֲלֵי־
 גָּבֵל עֲלֵי הַגִּיּוֹן בְּבִנּוֹר: כִּי שִׂמְחָתִנִּי יְהוָה בְּפַעֲלָהּ בְּמַעֲשֵׁי יָדֶיהָ
 אֲרַגֵּן: מִהִדְגְּלוֹ מְעַשֶׂיָּהּ יְהוָה מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֲשֻׁבְתֶּיהָ: אִישׁ בְּעַר
 לֹא יָדַע וְכִסִּיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת: בְּפִרְחֵי רִשְׁעִים בְּמַדְעֵשֶׁב וַיִּצְיָצוּ
 כַּל־פֶּעַל אֲזָן לְהַשְׁמֵדָם עַד־רֵעַד: וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלָם יְהוָה: כִּי
 הִגַּה אִיבָהּ יְהוָה כִּי־הִגַּה אִיבָהּ יֶאֱבֹדוּ יְהַפְּרוּ וְכַל־פֶּעַל אֲזָן: וְהָרָם
 בְּרָאִים קָרְנֵי בְּלַחֵי בְּשִׁמְן רַעֲנָן: וְתַבְט עֵינֵי בְּשׂוֹרֵי בְּקַמִּים עֲלֵי
 מְרַעִים הַשְׁמַעְנָה אֲזָנֵי: צְדִיק בְּתִמְרֵי יִפְרַח בְּאֲרָז בְּלִבְנוֹן יִשְׁנָה:
 שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחֻצוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּכּוֹן בְּשִׁיבָה
 דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יִשָּׁר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא־עוֹלָתָהּ פּוֹ:
 יְהוָה מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה עַז הַתְּאֵזֶר אֶת־תְּכוֹן
 תִּבְל בְּלַתְּפֹט: נִכּוֹן בְּסִפָּהּ מֵאֵז מַעוֹלָם אֶתָּה: נִשְׂאוּ גְּהִרוֹת:
 יְהוָה • נִשְׂאוּ גְּהִרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ גְּהִרוֹת דְּבָרִים: מִקְלוֹת מִיָּם
 רַבִּים אֲדִירִים מְשַׁבְּרִים אֲדִיר בְּמְרוֹם יְהוָה: עֲדִתָּהּ נִאֲמְנוּ
 מֵאֵד לְבֵיתָהּ נִאֲוֹדֶקְנֶשׁ יְהוָה לְאֶרֶץ יָמִים: ^{קדוש יחוס}

כִּי־לֵב עוֹמֵד כְּסֵלר כִּי־כֵן כְּסֵלר אֶבְכָּל יוֹלֵל לְקַרְתּוֹ וּמְכַרְסוֹ לְכִי־כֵן קוֹדֵם שְׁמַחִילִים כְּרַבּוֹ (וְיֵן קִסְלוֹת
 קוֹדֵם שְׁמַחִילִים בּוֹאֵי בְשָׁלוֹם) וְשׁוֹמְרִים לוֹ:

הַקּוֹסֵם יִנְחָקֶה (יִנְחָקֶה) עִם שְׂאֵר אֲבֵלֵי צִיּוֹן וַיְדַשְׁלִים:

יֵשׁוּעַ סִ"ב, ה'. יִמִּין, אֵם כ"ד, ג'. תְּעוּצִי, תַּחֲבוּזִי כְּמוֹ וְשֵׁת אֶלְכֵי יִצְחָק (יֵשׁוּעַ כ"ט, כ"ג). בֶּן
 פְּרָצִי, הוּא עֲשִׂית כָּן דוּד אֵלֶּה עֲתוּלָדוֹת עֲרִן (סוֹף רוֹת). וְנִשְׁמָחָה ע"פ יֵשׁוּעַ כ"ב, ט'. עֲטַרְת בְּעֵלָה
 הִיא הַכַּתַּת זִסְיָה תַּפְּסֵרֶת הַכֶּסֶף כְּעֲטַר מוֹל עֲתַכֶּה עוֹסֵה י. לִי כִּנִּית גַּמִּי וְכַתַּת זִסְיָה (כַּתַּת י' ע"ג). פִּזְלֵיהָ
 כֵּל בְּעֵלָה בְּעֵלֵי בְּעֵלֵיהֶן כְּעִין כְּכֹל נֵה. וְעוֹד מִרְחֵם כֹּהֵן זְלַרְעַת הַתְּרוֹן כֵּסֶף נִסְפָּה רַפְּסָה, וְאֵלֶּכּ שִׁינְבָה לְכַנּוֹ
 אֶלֶל בְּעוֹקוֹס לַעֲדִי בְּתַחֲלָה וְיֵן לַעֲרָה עֲטַרְת בְּעֵלָה כְּמוֹ עֲטַרְת לְכַעַל. גַּם יֵן לִיקוּס הַכֶּסֶף לְנוֹסַחַת, בְּקִלְתָּ
 בְּעוֹקוֹס כְּעַל דּוֹנַחַת גִּזְלֵה בְּעוֹקוֹס כְּעַל. לוֹ זֵיֵן לַשְׁכַּרָּה עִם אֲוֹתֵן כְּעוֹקוֹסוֹת אֶתְקַרְלָה אֶתְקַרְלָה הַכֶּסֶף אֶתְקַרְלָה לְכַנּוֹ
 כְּמוֹ עֲנָה (כְּמַדְכֵּן ט"ו, ל"ה) ל"ה (אֵם ל"ב ע"ב) כֹּאפָה (יִחְקַלֵּל ט"ו, ט"ד) וְדוּשִׁיטָן.
 מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת, אֶתְרִית עוֹמֵר זֶה כְּתוּב בְּכַלֵּל הַדוֹר ט' קט"ז אֲבוֹת עַמְנָם עֲשִׂים קְדוּשָׁתוֹת.

סדר תפלת ערבית לשבת וירט.

מקדישים לכתבנל ערבית יותר עניני ספול.

מקראענד רעטען בעטעט דיה געוויינדע זיינע:

י' יתברך וי' שתבח וי' תפאר וי' תרומם וי' תשוא
שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
שהוא ראשון והוא אחרון וסב לעריו אין אלהים
קלו לרוב בערכוה ביה שמו ועליו לשגור ושמו
קדוכם על כל ברכה ותהלה:

כשטען כחון השם יאמר כהל.

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

כשטען כחון המבורך יאמר כהל.

יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

משנה עתים ומחליף אתהומנים ומסדר אתהוכבים
במשמרותיהם בריקיע פרצונו. בורא יום ולילה גולל אור מפני
חשך וחשך מפני אור. ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין
יום ובין לילה יי צבאות שמו. אל חי וקים תמיד. ימלוך עלינו
לעולם ועד: ברוך אתה יי המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה ומצוות חקים
ומשפטים אותנו למדת. ערבין יי אלהינו בשכבנו ובקומנו
גשחה בחקיה ונשמח בדברי תורתך ובמצותיהך לעולם ועד.
כי הם חיינו וארך ימינו ובהם נהנה יומם ולילה. וי' תבתיך
אלהסיר ממנו לעולמים: ברוך אתה יי אוהב עמו ישראל:

ברכו, סספרדים זוערים תפלה והוא רחום, והוא ע"פ סודו רב עשרה, ולח כן ענהו אכנו, כי הוא
נעבור בעלמא וע"כ אין ראוי לטרו, טור ח"ס ס' רפ"א. וכן כתב ארוקח ס' ע"ט ואין זוערים והוא רחום
יבשר משה אהין שתפלים תחננים בזאת, גם הכל בו כתב אהין זוערים והוא רחום לפי אכול תחנה ואין
אכול לרכיז בזאת מן יתעכב נה, ולסוד לחדס זיכה טלכ נה, ולכך אין זוערים בתפלה שאלעיות שטט לריך
לחדס עכס ויתעכב עכ"ל גם נזכר ס' תרוסה עמוד רל"ט בתוכ אהין לוער והוא רחום בע"ז כדי שלא
לעורר סדין, וכן נמדדס כעלס לרות (דף ס"ג) אהין לטערו נעבור אכול תפלה על כרעיס גיכנס, וכיון
אכנס אנת שטמלק סדין טן העולם והרעטיס גיכנס יז לכס מנוסה (וכעין זכ נעלס ג"כ דרעיס עהיטנל
לפיכחם עמוד ת"ן). והספרדים אזוערים אוחו סוטוכיס על סעטס אכנת עליו ר' אליעזר אדול סכפתיו
לעטלה דף 163. אשר בברכו מעריב וכו' נעקוס נוסחא זו ביהת לקדושים נוסחא אפרת לערבית אל אנת
נברכת מעריב ערנים ונברכת אמת ולטונכ וכאזרס נעחזור רועל וכס הנוסחא ,, בא"י אמ"ה אשר כלה
מעשיי ביום השבועי ויקראוה שבת קדש מערב עד ערב יבג"ו סעודה לעמו ישראל בקדשתו בורא
יום ולילה גולל וכו' ותפלת ולטונכ נכ כנוסחא על סדר ח"כ וכס לזונה, אמת ואמנוה בשבועי? וישת גורח
דברח הקשכנו ושמענו זכור חסדת טהורים יירשוה כתובה היא לראש ארבעה מעה ויהי"ה שמח בה לב
ישרון עדה פדית צדקה קנית רוססת שבת חמיד בינך וכינינו אות היא לעולם כי ששה ימים עולמך תקנת
וכשבועי נרח למען שתניח לעמך ישראל ולכבוד שמך שדחתו ויסרו ברוך הוא משה וכני ישראל לך
ענו שירה בשסחה רבה ואמרו כלס מי כמכה באלים ה' מי כמכה נאדר בקדש גורח תהלוח עשה
סלא, שוסרי שבועי ראו גבורחודך על הים יחד כלס הודו והמליכו ואמרו ה' ימלך לעולם ועד, תחיש
ישועה לשוסרי ענגנה חפרה. צאנך ואל יהו עוד לכוה ככתוב והשועתי לצאני ולא תהיינה עוד לבו,
בא"י גאל ישראל" וזוכרס נוסחא זחת נכ' תניס סען ס' ונכ' סענכי סלבות אנת סען נ', וזכ סערונלי
גהון ורס עשרס גהון כעלס.

(יחיד חומר אל סוף נאמן.)

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

בליל ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואתבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך:
 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם
 לבניך ודברתם כם בשבתך בביתך ובלידתך ובשבתך
 ובקומך: וקשרתם לאזני על ידיך והיו למטפת בין עיניך:
 ובתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך:

יהוה אלהיך שמע השמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
 היום לאתבת את יהוה אלהיכם ולעבודו בכל לבבכם ובכל
 נפשכם: ונתתי מטרארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת
 דגה ותירשה ויצתתך: ונתתי עשב בשדה לביתך ואבלת
 ושבעת: השמרו לכם פתיפתה לנבכם וסרתם ועבדתם
 אלהים אחרים והשפתויתם להם: ותרה אף יהוה בכם ועצר
 את השמים ולא יהיה מטר והי ידמה לא חסן אתיבולת:
 ואבדתם מדה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם:
 ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם
 אתם לאות על ידיכם והיו למטפת בין עיניכם: ולמדתם
 אתם את בניכם לדבר כם בשבתך בביתך ובלידתך בידך
 ובשבתך ובקומך: ובתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך: למען
 ירבו ימיכם וימי בניכם על הארמה אשר נשבע יהוה
 לאבתים לתת להם בימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על פני בגדיהם לזאת
 ונתנו על ציצת הכנה פתיל הכלת: והיה לכם לציצת
 וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא
 תחורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם וגים אחריהם:

למען תוסרו ועשיהם את כל מצותי והייתם קדושים
לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים להצות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם: יז למדך מלשכת ללשון

אמת ואמונה בלחצת וקים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין
זולתו. ואנחנו ישראל עמו הפודנו מיד מלכים מלכנו הנואלנו
מכה בלהעריצים. האל הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול
לבלאותיבי נפשנו. העשה גדלות עד אין תקר וגפלאות עד אין
מספר. השם נפשנו פתיים ולאנתן לשיט רגלנו. הפודריקנו
על קמות איבינו וירם קרגנו על כל שנאינו העשוה
לנו גסים וגקמה בפרעה אותה ומספתים באדמת בני חם.
המסרה בעברתו בלבכרי מצרים ויצא את עמו ישראל
מתוכם להודות עולם: המעביר בגיו בין גורי ים סוף.
את החרפותים ואת שונאיהם בתחומות טבע: וראו בגיו
בבוררתו שבחו והודו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם.
משה ובני ישראל לה ענו שרה בשמחה רבה ואמרו בלם

מרכמכה באלם יהוה מי במקכה נאמר בקדש נדא תהלה עשה
קלא: מלכותה ראו בגיה פוקעים לפני משה זה אלי ענו ואמרו
יהוה יימלך לעלם ועד:

ונאמר בפרדה יי את יעקב וגאלו מיד חזק מקננו. ברוך
אמנה יי גאל ישראל:

השביקנו יי אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים ופרוש
עלינו סבת שלומה. ותקננו בעצה טובה מלפניה. והושענו
למען שמך והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב
וינו. והסר שטן מלפנינו ומאחרינו. ובצל כנפיה הסתירנו.

כי אל שזמרנו ומצילנו אתה. כי אל מלך חנון ורחום
 אתה. ושומר צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם.
 ופרוש עלינו סבת שלומך. ברוך אתה יי. הפרוש סבת
 שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים:

לכח. ושמרנו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדתם
 ברית עולם: ביני ובין בני ישראל הוא לעלם פרישת
 ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי
 שבת וינפש:

לכח תלים ודבר משה את מערי יהוה אל בני ישראל:

לרש הכח תקעו בתוף שומר בנסה ליום חגנו:

כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב:

ליום כבוד פריבים תהי יבשר עליכם למחר אתכם:

ככל חפאתיכם לפני יהוה תמנהו:

ס"ז אומר ח"ק, וס"כ מתפללים תפלה נלמ.

מעשה ועד עולם ופרוש וכו' ואין שומעים באת שומר עמו כמו כפול, עמי אכנת אין לריכס
 שירה כי הכנת הוא שומר, כדליתא נעדרת תהלים שומר שיר ליום האנת, ליום אכנתו שומקין טו סעולס
 ליום יש בו עמי בלום, כן כחן חקן ירסי, וכל בו עכר יחור ח"ל כוסט שומר עמו יארל לעד לא כחקן
 רק כפול אכל שר לא וכל לעלכחו וקירך שומר נדרכיו אכר הוא כולך, ובאת וי"ט אלא יש טעקומו
 שומקין שרם סבת שומך וכו' כלומר אכר לא סוכרכו רק לשומר סיס סקוזה כוס פרוס סוכת אלוך
 אכול לשמר כאלום ובלפות עכ"ל וכלל סחיתס זלס כירזלסי פרוס ג' דברכות (וטובל ככור א"ס סען
 רס"ז וברוקס ס' ט"ט) ח"ל שמי אשין טעות לילית כלילכ לבן שומיסוס שומר עמו יארל לעד, שר ר' לוי
 הדל דמישר כפול, אכל באת שומר פרוס סוכת אלוס עכ"ל אטנס נעדרת תהלים שומר ו' שומל ג"כ שומר
 זל אל ירוזלמי כל סכ"ל, ולפי אשין טעות לילית כילכ שומיף פרוס סוכת אלוס", ואין בו דבר טן שומר
 עמו יארל עד ארלכ עטנו כי גס כחול סחיתס כרככ ופרוס, וספוט נרלס כך גס שומר ירוזלמי פרוס
 ד' דברכות, ככוי לחלפיוס, תל אכל סחיות שומללים מליס כרככ נק"ג וכחפלה, כרככ כוס ירוזלס, נק"ג
 פרוס סוכת אלוס; וכן נרלס גס שומקל רכס פרוס ט' גדול כאלום אכל כרככופ שומקין כאלום נק"ג
 פרוס סוכת אלוס. וסך לוס חדיענו אכודכס כי כליכיליל וסוליעללס נככו לסתוס גס באת שומר עמו
 יארל. אך ככר כעיד רכ אלוס גאון (טובל כמ' הכככיו וכל בו ותינל) כי ככינוט אככל כיו שומקין
 באת וי"ט פרוס סוכת אלוס וקסיקן ככככו וכן הוא כמדור רכ שרס. דע כי כמדור ססכרדים כחחישכ
 ופרוס עלינו וכו' כלס מיד אכר וכגן כעדנו, והכוסס וסכר מעלינו וכו' עד ששכ ועד שולס אין לסס
 כאת וי"ט, וכן סיפ דעס אכן ירסי וסור, ורלס ע"ג סוף ס' רס"ז. יפרוש כס"ג, וכן חכוריש וכעכולר
 לפעלס דף 167. וכוססס ספורש ככ"ל נרלס כמדורי סכרדים וכן גורס אכן ירסי ככלכות אנת סען ד',
 וכן כלכודכס וכסור ח"ס סען רס"ז וכן גורס כרז"ל ככככ י"ד וכן הוא כוכר פ' כרז"ל דף ל"ג
 שומר קכ"ט וכס' שומר לר' יכודס כלן גס כעל לרדך שומר ד' פרוס ס' גורס ספורש ככ"ל נרלס
 וס"ן כסוף וכן עיקר. ועל כל עמו ישראל, כמדור רכ שרס גורס ועל כל עדה עמו ישראל.
 ושומר בני, ככח כלכודכס, שומקין באת וסרור, וככר שומקין אכל שומי ס' גו' (לכככ סכרד)
 לו וידכ עכס אנת שומי גו' (לכככ אככו), לומר שרסו ככס סוכת אלוס עלינו אס ככורכו כרלוי.
 וכן עכרדים רכ שרס וכתינלס וכל בו סחיתס וכסור ככס רכ אלוס גאון. — ואין שומקין באת כרוך
 ס' לפולס וכו' לפי אכל טעמו לא כחקן אלא כעקיס אככ עכרס כרכות, ובאת אין שומקין אככ עכרס
 על כן גס כרוך ס' לעולם אין שומקין (כרז"ל ככככ י"ד וכל בו וסור).

תפלה ערבית לשבת.

אֲדֹנָי שְׁפָרְתִי הַסִּפְתָּה וְיִי יַצִּיד תְּהַלְתְּקֵךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן נּוֹמֵל הַסִּדִּים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזָכַר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא נּוֹאֵל לְבָנָי בְּיָדֵם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה.

בַּשַּׁבָּת אֵינֶם מוֹסִיפִים זְכַרְנוּ. וְעַתָּה אֵינֶם וְיִירָד זְכַרְנוּ מִיִּיגְעוֹתֵינוּ.
וְזָכַרְנוּ לַחַיִּים מִלֵּךְ חַיִּים בְּחַיִּים. וְזָכַרְנוּ בְּסִפְרֵי הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מִלֵּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:
אַתָּה נְבוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מִתְּחִיל מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מִן שַׁבָּת בְּלִשְׁתֵּי בְּיוֹ פִּסְחָ וְיָגֵט וְיָמֵן:
מְשִׁיב רִיחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מִתְּחִיל מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְפַיֵר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי בְּקוֹף בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וְיָמֵי הַזְמַח לָךְ מִלֵּךְ מִמִּית וּמִתְּחִיל וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה.

בַּשַּׁבָּת אֵינֶם מוֹסִיפִים מִי כְמוֹךְ. מִן שַׁבָּת אֵינֶם וְיִירָד מִי כְמוֹךְ מִיִּיגְעוֹתֵינוּ.

מִי בְּקוֹף אֵב הַרְחֵמִים וְזָכַר יַצִּירֵינוּ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנִאֲמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִתְּחִיל הַמֵּתִים:
אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל־יָוִם יִהְיֶה לְךָ שְׁלֵחַ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל (בַּשַּׁבָּת אֵינֶם: הַמִּלֵּךְ) הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה קְדוֹשׁ אֲרִיזִים רַחֲשִׁיעֵי לְשִׁמְךָ. תְּבַלִּירַת מַעֲשֵׂי שָׁמַיִם וְיָאֲדִיץ. וּבִרְכָתוֹ מִכָּל־הַיָּמִים וְקִדְשָׁתוֹ מִכָּל־הַיָּמִים וְכֵן בְּרַחוּב בְּרַחוּבֵיךָ:

מִלֵּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן, נִסְדוֹר לֵךְ עֲטַרס מִסָּף עוֹד, וְרַצְוָה וְהַחֲלֵל לְבַנְיָהֶם שְׁבֻחוֹת לְמַנְהֵג לְמַעַן שִׁפְךָ בְּאַהֲבָה בְּאֵי מִן אַבְרָהָם". חֲלַל לֹא הוֹעֵלֶה לְפָנֶיךָ לְעִטְרָה (אֲכַן יִרְפִּי הַלְבוּשׁ אַתָּה סַמָּן ס' וְעוֹד ס' ס' רַס'פ').

אַתָּה קְדוֹשׁ וְכו' הַפִּסְלָה לְשַׁבְּחוֹת וְי'ס נִקְרָאת חַפְלַת שִׁבְעַ עֲשׂוֹר שְׁלֹשׁ נְהַלֵּל שִׁבְעַ נְרָחוֹת, אֲבוֹת גְּבוּרָתוֹ וְקְדוּשָׁתוֹ כִּסֵּס וְכִרְכָּה שִׁמְךָ בְּשִׁבְעַ עֲשָׂרִים הַיּוֹם וְי'ס כ' עֲבוֹדָה וְהוֹדָתָה וְזִלְזוּם. וְשִׁבְעוֹ נְבִיחוֹת דָּף כ"ט סָבִי שִׁבְעַ דְּבִחוֹת כִּנְגֵד טִי, אֲשֶׁר ל' הַלְפָתָה נֵר שְׁלוֹל כִּנְגֵד אֲנַפֵּס קוֹנוֹת אֲשֶׁר דוֹד עַל הַיָּמִים עֲבָל וְאֲכַן יִרְפִּי מוֹסִיף עוֹד כִּנְגֵד ז' אֲבוֹדָתוֹ אֲנַעֲשׂוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת. וְהַנּוֹסֵפֵת הַכֹּל הִיא בְּרַעֲשׁ'ס סִדֵּר הַתְּפִלוֹת רַק אֲשֶׁר נוֹרֵס מִיָּד אֲשֶׁר וְקִדְשָׁתוֹ מִכָּל הַיָּמִים, כִּלְעוֹר וּיְכַרְךְ אֲלֵכֶיךָ אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת וְיִקְדָּשׁ אֲבוֹתוֹ וְכו' וְדַלֵּךְ כ' פְּסוּקִים הַלְּאֲזוּנִים אֵל וּיְכַלּוּ, וְכֵן עֲבִיב כִּרְשׁ'ס בַּשַּׁבָּת קִי"ט ע"ג, נִס הַרוֹקֵחַ עֲבִיב נּוֹסֵפֵת זוֹ וְעִינֵי כְּפוֹר אֵת סַמָּן רַס'פ'. וְדַע כִּי כְּעִשׂוֹר רוֹטֵס לֹא נִשְׁכַּחַת כֹּל הַנּוֹסֵפֵת אֲחֵת קִדְשָׁתוֹ אֵל אֵס נּוֹסֵפֵת עִיווֹת וְכֵן לְאֻזְכָּה, וְיִמְאָרְבַּחךָ ה' אֱלֹהֵינוּ שְׂאוֹרְבַת אֵת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וּמִחֲמַלְחַתְךָ מִלִּכְנוּ שְׂחַמְלַת עַל בְּנֵי בְרִיחְךָ נִתַּח לֵנו ה' אֱלֹהֵינוּ אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת וְהַגְּדוֹל הַקְּדוֹשׁ הוֹרֵ לְגִלְיָה וּלְגְבוּרָתוֹ וְלְקִדְשָׁתוֹ וּלְמַנְהֵגָה וְלַעֲבוּדָה וְלַהֲדָרָה

כי אל שזמרנו ומצילנו אֱתָהּ, כי אל מֶלֶךְ תַּגּוֹן וְרַחוּם
 אֱתָהּ וְשָׁמַר צִאֲחֵנוּ וּבֹאֲנֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מִצַּהַר וְעַד עוֹלָם.
 וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַפּוֹרֵשׁ סִכַּת
 שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְהוּדָא:

לְבַנְיָמִן. וְשָׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁבֹתָ לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשְּׁבֹתָ לְדוֹרָתָם
 בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ הוּא לְעַלְמֵי כִּי־שֵׁשֶׁת
 יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 שָׁבַת וַיִּנְקֹשׁ:

לְבַנְיָמִן תְּלִים וַיְדַבֵּר מִשָּׁה אֶת־מַעַדֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

לְרַחֵם סִכַּת תִּקְשֶׁת בְּתוֹךְ שׁוֹמְרֵי כִּבְדֶּכָה לְיָזִם תַּגּוֹן:

כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאַלְהֵי יַעֲקֹב:

לְיוֹם כְּבוֹד כִּרְבִיזִים תִּהְיֶה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְסוּף אֲתֵכֶם

כָּבֹד חֲפִאֲתֵיכֶם לְסָג יְהוָה תִּמְקֶדְרוּ:

ס'ן אומר ח"ק, וס'כ מתפללים תפלה ללכת.

מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם וְתוֹרֵשׁ וְכו' וְאִין פּוֹתְעִים כַּבֵּת אֲשֶׁר עָשׂוּ כְּמוֹ כְּפוֹל, מַעֲשֵׂי אַבְרָהָם אִין לְרִיבִים
 אֲשֶׁרֶת כִּי כַּבֵּת הוּא אֲשֶׁר, כְּדֹשְׁתָּהּ כַּעֲדֵרֵת תְּהִלִּים מִטּוֹר זֵיר לְיוֹם הַבֵּת, לְיוֹם שִׁבְתוֹ סְמוּקִין מִן סְנוּלִם
 לְיוֹם אֵשׁ כִּי עָשִׂי בְּאֵלֶם, כִּן כַּבֵּת אֶת יִרְמִי, וְכָל כִּי עֲבָדָה יוֹדֵר ח'ל כּוֹסֵס אֲשֶׁר עָשׂוּ יִרְאֵל לְעַד לֹא כַּתָּן
 רַק כְּחוֹל אֵל אֲשֶׁר יֵלֵךְ וְכֹל לְעַלְפֵּתוֹ וְכִיִּךְ אֲשֶׁר כְּדִכְּוִי אֶפֶס כּוֹס הוֹלֵךְ, וְכַבֵּת ו'ט אֵלֵךְ אֵלֵךְ מִטְּקוּמֵי
 מוֹתֵיךְ וְתוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְכו' כְּלוֹמֵר אֶפֶס לֹא סוֹבְרֵנוּ רַק לְשִׁמּוֹר סִיּוֹס סְקוּזֵי כּוֹס פְּרוֹם סוֹכַת אֲלוֹתֶךָ
 אֲנוֹכִי לְשִׁמּוֹר כְּלוֹס וְכַלְמוֹת עֲבִל וְהַמְלֵא מַחֲיִיבֵת וְזֹאת כִּירוֹשְׁלַי פִּתְּךָ ג' דְּבִרְכוֹת (וּמוֹכֵס כְּבוֹד אִי"ט סֵטֵן
 רַס"ז וְתִרְכּוּס מ' ט"ט) ח'ל טַמְּי אֲשֶׁר מֵלֵת לְיִתֵּב לְבָן מוֹחֲפִיּוֹס אֲשֶׁר עָשׂוּ יִרְאֵל לְעַד, אֲשֶׁר ר' לוי
 הִלֵּךְ דְּחִיטָּה כְּפוֹל, אֵלֵךְ כַּבֵּת אֲשֶׁר פּוֹרֵם סוֹכַת אֵלֵם עֲבִל אֲשֶׁר כַּעֲדֵרֵת תְּהִלִּים מִטּוֹר ו' אֲשֶׁרֶת ג"כ טַמְּי
 זֶה אֵל יִרוֹשְׁלַי כֹּה כֹּכ"ל, וְלִפִּי אֲשֶׁן מֵלוֹת לְיִתֵּב כִּי־לֵב מוֹחֲפִי פּוֹרֵם סוֹכַת אֵלֵם, וְאִין כִּי דִבֵּר מִן אֲשֶׁר
 עָשׂוּ יִרְאֵל עַד אֲרַבֵּת טַמְּי כִּי גַם כְּחוֹל מַחֲיִיבֵת וְתוֹרֵשׁ מֵרַחֵם כִּךְ גַּם טַמְּי יִרוֹשְׁלַי פִּתְּךָ
 ד' דְּבִרְכוֹת, כְּוִי לְתַלְפִּיּוֹת, תֵּל אֵלֵךְ מַחֲפִיּוֹת מַחֲפִּלִּים מֵלִים כְּבִרְכָה כַּג"כ וְתַפְלֵב, כְּבִרְכָה כּוֹסֵס יִרוֹשְׁלַם, כַּג"כ
 פּוֹרֵם סוֹכַת אֵלֵם; וְכִן כַּרְפֵּס גַם מוֹיָקֵרֵת רַבֵּת פִּרְעַס ט' גְּדוּל כְּלוֹס אֵלֵךְ כְּבִרְכוֹת פּוֹתְעִין כְּלוֹס כַּג"כ
 פּוֹרֵם סוֹכַת אֵלֵם. וְהַסֵּךְ לֹזֵה כּוֹדֵעֵנו אֲבוֹדְהֵם כִּי כַּיִּשְׁרִיֵּל וְתַמְּיֵלֵם כְּכּוֹ לְפִתּוֹס גַּם כַּבֵּת אֲשֶׁר עָשׂוּ
 יִרְאֵל. אֵךְ כְּכִי כְּעִיד רַב אֵלֵם גַּאֹן (מוֹכֵס כַּמ' הַמְּכַיִּי וְכֹל כִּי וְתִינִי) כִּי כַּיִּשְׁרִיֵּל אֲבַכְּל כִּי פּוֹתְעִים
 כַּבֵּת ו'ט פּוֹרֵם סוֹכַת אֵלֵם וְהַמְּכַיִּי כַּמְּכַבּוֹ וְכִן הוּא כְּמִדּוֹר רַב עֲטֵרֵם. וְעַד כִּי כְּמִדּוֹר סַפְּרִידִים כַּמְּחִיבֵת
 וְתוֹרֵשׁ מֵלִינוּ וְכו' כֹּהֵס מִדֵּר אֶתֵר וְכִן כַּעֲדֵנו, וְהַכּוֹסֵס וְכַסֵּר מַעֲלִינוּ וְכו' עַד מַעֲשֵׂה וְעַד עוֹלָם אִין לְסַס
 כַּבֵּת ו'ט, וְכִן כִּיֵּךְ דַּעַת אֶתֵר יִרְמִי וְעוֹד, וְהֵלֵךְ עַג"כ סוּךְ מ' רַס"ז. יִרְשֵׁשׁ כַּמ' וְכִן חֲשׁוֹרֵשׁ וְכַמְּכַבּוֹ
 לְפַעֲלֵם דף 167. וְהַכּוֹסֵס מְעוֹרֵשׁ כַּמ' כַּרְפֵּס כְּמִדּוֹרֵי סַפְּרִידִים וְכִן גּוֹרֵם אֶתֵר יִרְמִי כַּכְּבוֹת אֵת סֵטֵן ד',
 וְכִן כַּמְּכַבּוֹרֵם וְכַמְּעוֹר ח'ט סֵטֵן רַס"ז וְכִן גּוֹרֵם הַרְצֵל כַּמְּכַבּוֹ י"ד וְכִן הוּא כּוֹסֵס כַּכֵּת כַּרְפֵּס
 עֲשׂוֹר קַכ"ט וְכַמ' כְּמִדּוֹר ל' יְהוֹדֵה בְּלֵן גַּם כַּעֲלֵ כַּסֵּר לְדִרְךְ מַעֲשֵׂר ד' פִּתְּךָ מ' גּוֹרֵם מְעוֹרֵשׁ כַּמ' כַּרְפֵּס
 וְאִין כַּמְּכַבּוֹר וְכִן עֲשֵׂה יִשְׂרָאֵל, כַּמְּעוֹר רַב עֲטֵרֵם גּוֹרֵם וְעַל כָּל עוֹדֵה עָשׂוּ יִשְׂרָאֵל.

וְשִׁמְרוּ בְּנֵי, כַּכֵּת אֲבוֹדְהֵם, מְעוֹרֵשׁ כַּבֵּת וְאֲשֶׁר, וְכַמְּעוֹר מוֹעֲדִים אֵלֵם מוֹעֲדֵי מ' גו' (לְמַכְּבּוֹ סַפְּרֵד)
 לוּ וְיִדְבַר עַסֵּת מֵת מוֹעֲדֵי גו' (לְמַכְּבּוֹ אֲבַכְּנוּ), לְמַעַר אֲשֶׁרֵם כַּכֵּת וְאֲשֶׁר, וְכַמְּעוֹר מוֹעֲדֵי אֵלֵם מוֹעֲדֵי אֵלֵם כַּמְּכַבּוֹרֵם כַּמְּעוֹר.
 וְכִן מוֹעֲדֵי רַב מַעֲשֵׂר מְחַיִּיבֵת וְכַכֵּת כִּי אֲשֶׁרֶת וְאֲשֶׁר כַּכֵּת רַב אֵלֵם גַּאֹן. — וְאִין מוֹעֲדִים כַּכֵּת כַּרְפֵּס
 מ' לְפּוֹלֵם וְכו' לִפִּי אֵלֵךְ אֵלֵךְ לֹא כַּתָּן אֵלֵךְ כַּמְּכַבּוֹר וְכַכֵּת כַּכֵּת אֵלֵךְ מוֹעֲדִים אֵלֵם מוֹעֲדֵי מוֹעֲדֵי
 עַל כִּן גַּם כַּרְפֵּס מ' לְפּוֹלֵם אִין מוֹעֲדִים (כַּרְפֵּס כַּמְּכַבּוֹר י"ד וְכֹל כִּי וְאֲשֶׁר).

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מְלֵאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁפֹּט בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־
מְלֵאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ
אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְלֵאכֶתוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רְצֵה בְּמַנוּחָנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְחַן חֲלַמְנוּ בְּחֹדְרֶיךָ שְׂבַעֲנוּ מִסִּיבֶיךָ וְשִׁמְתֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְסַדֵּר
לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת וּתְהַחֲלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַתְרָהּ וּבְרָצוֹן שַׁבַּת
קַדְשֶׁךָ וַיְנַחֲחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרַחֵם אֱמֶתֶךָ יְיָ
מְקַדְּשֵׁי הַשְּׁבִיעִי:

לאחר ולכריח ולהפארה ולחת לנו ברכה ושלום מאריך, א"א רצה במנוחתנו" וכו' והוא בנוסחה פ"פ סדר רב עשרם וסודרים כתיבה נפטן י" ח"ל טעמנו לומר כחטלה לתם ועלמנתך, כדתייתם כנוספתם דברכות (פרק ג') אשר ר' אלעזר בר לזוק פנה היה שחטלל תפלה קרנה לילי אבה ויהי ועלמנתך ס' אלסינו וכו' עב"ל גם סכן ירמי טלכות אבה ס' ס' ענינה וכחז עליה זיתכן יותר ענבה לרשת וסודנכסל לומר אהם קדשה וכו' סכל כנוספתנו. — וסע שלין לוטרים כבסה וי"ט י"כ ברכות סלעניות סל אענב עכרה כחור בעדלג הנחוטס פ' וירח לפי י"כ ברכות סלס תקשות סן ללכרי סלדס לסיכ סין שחטללין סחון כבסה, סלס יסיה לו ללדס סולס סחוך ניוסו סכר כדוספ סולי סמו יסרלל וסוס סיכר, וסכסה כיסנה לקדוסה ולעוס ולענוסס ולס לעסר, לכך שחטללין ג' לרסנוס ג' סלרונות וססוסס כלסלס, וכן סדין כ"ס. וי"ט ה"ס סע"ס סעגול כדדרי ר"ס ור"ס וכו' כי סססס סלסר נ, ונסידוס כסנ סכודסס סלריך לסססיק סעס סין לסך וכן סכלית, כדי סלס יסס כסודר לטעלכ פ"ו. סכלית, כסוף, וע"כ וכלו סססיס. וסל סעקדס (ספר ד') פירס, יוס סכניסי סוס סכלית סכניסס (עטרלוועקס) גרלס סס. וברכוס ע"ס ויכרך סלסיס סת יוס סכניסי. וקסרסו, ע"ס יקדס סוחו. וסירס סול סכר ססן וקדוס ססן (כ"ר פ' י"ס. ולסס חוססוס סססיס ק"פ י"ו). וכדע"ל פירס ע"ל דרך סכסוס כי יוס סכסה סכורך וקדוס כי לוס סכירס לכרך ססון ולכדור וסג סכיססה יסיה ללו קדוס: לס נעסס נו טלסכס. כרלסיס כ'. וסודר סל סי סכס קי"פ ע"כ ססילו יידי כחחטלל כע"ג כריך לוטר וכלו, דלסר רכ סענוסס כל סחחטלל כע"ג ולוטור וכלו, טעלס סליו סכחוס כלילו כעסס סחף לסקכ"ס כעססס כרלסיס ס' וכלו, סל תקרי וקלו סלס יכילו. ספר רכ סקדס ספר. סר עוקכס כל סחחטלל כע"ג ולוטור וכלו סני טלסכי סכסה סעלוון לו ללדס סניסיין ידסן סל כרלס ולוטרים לו וסר עוקך ועסלחך סכוסר עב"ל. וקלי' כריך לססוף סכרס כרלסוס, וסלוטר קיכלו ו' לסולחו (סכ"י). אלוהס סח יוס, יסר לסססיק סעס כין סלסיס וכן סת.

אלהינו וא, הספדים לוטרים קדס לו"ס גם כנוספת. ישמרו במלכותך, ולס כן ענב בני סכסנו, גם כרעכ"ס סיוס עניס כוססל וו כחפלת ערבית. רצה במנוחתנו, כן כסור ס"ס ס' רס"ס וכן סכס בני סכסנו. ורס עשרס וסרעכ"ס גורסיס לרס נס כנוססתנו, וכן ענב בני ססרד. קרשנו כססוחך וכו' סיוכר כעסר' סססיס קי"פ, ע"כ. וסכסרו כישועתך, כס' רכ עשרס ישפח לככו כישועתך, וכסדורי ססרדיס וסכסו כשסנו כישועתך. לקד"ס הל"ס רפויס כעססע סעקד, עב"ד כנוויוו. וסרו כה יסרלל סקדשי סכך, ככי כ"י גם כסדורי ר"ס ור"ס ויטמרו כך יסרלל אורכיו סכך, וכן כוס כס' רכ עשרס וכן כרלס סס' סססיס ס' סחס"כ וכן ככס כעל תורס סייס על עס' סולין סוף פ' ס' וסל סעסרס וקניס ל"ס ס' רס"ס. וכסחודר כוסס ויטמרו כך כל יסרלל סקדשי סכך. וסל סל"ס ויסנ' כעסידו ויטור כו יסרלל סקדשי סכך, וכן סוס כעסכני ר"י סיכרס וסוס כרססס סכודסס, ססנס סכס ל' סקסס (ולסס כסידוס סרלכ"ע כסדכר כ"ס, י'. ויססיס ל"ו, כ') וע"כ סעקד ק"י וכן כוס כסדורי ססרד רח כנוססת קל יסרלל. מקדש סכסו, ולין לוטרים מוקדס יסרלל וסכסה, ככו סלוטרים סקדס יסרלל וסססיס, מוקדס יסרלל וסלסי חדסיס, כי סכסה קדסס ליסרלל וסוקדסס כסני סלסס עססס ימי כרלסיס, טס שלין כן כסוערדיס ססס סלוויס כיוסרלל ויסרלל קדסס לסס וכדלתייתם כססיס קי"פ ע"כ ססה דקכיעס וקייטס, כין כללותס סין כקדוסס מוקדס ככסה, יוסס ענב דיסרלל כוס דקכיעי ליה דקטעכרי ירמי וקכיעי לכי, סקדס יסרלל וסססיס. וכן סוס כעס' סופריס סוף פ' י"ו.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון. והיה לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

מ'ס וס'ע פוטרים יעלה ויבוא. מ'ק ראש חדש חמ'ס תה'ס יתג'ס וס'ו יעלה ויבוא.

אלהינו ואלהי אבותינו. שלח ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע וישקד ותבר וקרונו וסקרונו וזכרון אבותינו. וזכרון פלישת צדוד עבדה. וזכרון ירושלים עיר קדושה. וזכרון קדושה בית ישראל לשנה. לפליטה ולמסרה ולחן ולחוסר ולתמים ולחיים ולשלום ביום לבי' ראש החדש | לס'ס חג המצות | לס'ס חג הסוכות

תהי. וקרנו יי אלהינו בו למטה וסקרנו בו לברכה והושיענו בו לחיים. וקדור ישועה ורתמים חים ותגנו ונתם עלינו והושיענו. כי אלהי עינינו. כי אל סלך תנון ורחים אמה:

ותחזינה עינינו בשוכה לציון ברתמים. ברוך אתה יי המבדיר שבינתו לציון:

מדים אנתנו לך שאמה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מנן ישענו אמה הוא לדור ודור. נודה לך וגספר והולכה על חיינו המסורים בך ועל גשמתנו המפורדות לך ועל גספר שבכל יום עמנו ועל גספר אמתך וטובותך שבכל צת ערב וקדור וצדדים. הפזוב כי לאכלו תמיה ותמרחם כי לאתמו תמיה מעולם קנינו לך:

כמנכה מופיסים על הגסים. מ'ו שנת הנוכה ויירד היער על הגסים חיינעסנאטע (וייטע 100).

ועל לבלם ותברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד לעולם ועד:

כמ'ס זוכה פוטרים: וקדור לחיים טובים כל קני ברייתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הפזוב שמך וךך נאה לך וודות:

שלום רב על ישראל עמך השים לעולם. כי אמה הוא מלך אהון לכל השלום. וטוב בעיניך לברך ארץ עמך ישראל בכל צת ובכל שעה בשלוםך.

תפלת ערבית לשבת

כצאת שבת שומרים:

ברוך אתה יהי ה' המברך את עמו ישראל בשלום:
בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב
לשנה אנהו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים
ולשלום. ברוך אתה יהי עושה השלום:

אלהי. נצור לשוני מדע וישפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
תרום ונפשי בעפר לכל תהיה: פרח לבי בתורהך ובמצותיך תהיה
נפשי. וכל הדישבים עלי רעה. מהרה יהי עצתם ומקלל מחשבותם.
עשה למען שמך עשה למען ימנה עשה למען קדשך עשה למען
תורהך. למען יחלצון ידידי הדישעה ימנה ועגני: יהי רצון אמרתי
ותניח לבי לסנה יהי צורי וגאלי: עשה שלום במחומי הוא עשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון לסנה יהי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
בימינו ויחן חלקנו בתורהך: ושם נעבדך בראיה בימי עולם ובשנים
קדמניות: וערכה ליי מנת יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמניות:

פון סתם עמוד התפלה לכל שומר נפש אע ושוטר תהא ויכלו נקול רם וסוקל פונים עמו.
כרס עטין אע שומרים אותם גם כצאת אחר י"ט וכן כ"ט אהל להיות כצאת (תחן שליל רואן דפסס).
ולין שוכרים כ"ט אל י"ט. כצאת שמים ותכלים פון שומרים אותם ולט ככל מקום שמתפללים במקרה.

דער תחן איעו ערשט ויכלו ת"ח חזר קבל ספריכט עו א"ט.

פ"ח ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכלו אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר פרא אלהים לעשות:

דמן ספריכט דער תחן פקוגערעו:

ח ברוך אתה יהי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הנחיל
הגבור והעזרה אל עליון קנה שמים וארץ:

ויכלו, כתבו התוספות נפסחים דף ק"ו פה דגילין לומר ויכלו אחר התפלה נקול רם, סיניו עזאם
י"ט אהל להיות כצאת שמתפללין אותם כהרענו ולין שומרים ויכלו כהתפלה, תקנו נפי לומר ככל שבתות, אלס
לחלוק בין אהל לצאת. וכן כחן אהן ירמי והוסף אהל לשער נקול רם ושעורד לפי אהו עדות להקני"ס
אנהל שמים וארץ, ועדות שעורד דכתיב ושעורד אני סלבים ע"ל. והאודרסס שיהו עוד טעם כהס עדרס
כ"ט ויכלו כחון ג' פעמים אשר ונססוק ויקחו עליך סרה לדוטה כחון ג' פעמים אשר. לומר כהס
אסרה שכתוב כך כשומר ויכלו אהל פעמים שמתכפר ע"ל וכן כהגנות שיעונו כהלכות תפלה פ' ס' אות
ד' והלכות אהל פ' כ"ט אות ט'. גם ככל בו נס' ל"ס טכיה דרוז זה אך נסחם ולט כהס עדרס.

ברוך אתה. וכו' נרסס וו נקדחת מעין שבע ונתקנס עזאם סכנת שוקיס, אהי כנפיות אהס היו
כזה ותקנו אותם ככיל בני אדם אעלמרים לנוח כרי אסייעו תפלתם נעור זאן עאריך ככרס וו כענואר
נפירוס ד"י לצאת דף כ"ד ע"ה. וכילד היה כרסס וו עטין אע, עגן אכות כנגד עגן אכרסס, טכיה טחיס
כנגד טחיה טחיס, סהל הקדוש כנגד סהל הקדוש, סעניס לעשו כנגד רלכ כענוחתנו, לעניו ענוח כנגד
רלכ אהו ענוכה, ונדח לשטו כנגד טודיס, ארון סללוס כנגד אלוס רכ. ונלכ כנוסחאס כולס כעני"ס סלכות
תפלה פ' ס' הלכס י". קנה שמים וארץ, כרעיות יד, י"ט. ושומרים ככ כענואר אנוס סכניעו סזאלס

י' **מִגֵּן אֲבוֹת בְּדָבָר, מְחַיֶּה מֵתִים בְּמֵאֲמָרוֹ, הֵיאָה (כַּסֵּת זַיִט הַמִּלֵּךְ)**
 תִּקְחֵשׁ שְׂאֵן בְּמִוֶּהַג הַמְּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיָוֶם שֶׁבַת קָדְשׁוֹ, כִּי בָם
 רָצָה לְהִגִּיחַ לָהֶם. לְפָנָיו נַעֲבֹד בְּיִרְאָה וְקַחֲדֵי וְנִזְדָּה לְשִׁמּוֹ
 בְּבִלְיוֹם הַמִּיד מֵעֵין הַבְּרַחַת. אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲחֵן הַשְּׁלֹם
 מִקִּדְשׁ הַשֶּׁבֶת וּמִבְּרַךְ שְׁבִיעִי וּמְנִיחַ בְּקִדְשׁוֹ לְעַם מִדְּשֵׁנִי
 עַגְג זָכָר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

י"א **אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.** רָצָה בְּמַנּוּחֵנוּ קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
 וְחֵן חִלְקָנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שֶׁבָּעֵנִי מִפְּטוּבֶךָ וּשְׂמַחְנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהַר
 לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמָרֶיךָ, וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָרָה וּבְרִצּוֹן
 שֶׁבַת קָדְשֶׁךָ, וְיִגְדֹחַ בְּהַ יִּשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ מִקִּדְשׁ הַשֶּׁבֶת: קִדְשׁ חַתְּקַבֵּל.

מִזֶּכֶר הַקְּבָלוֹת אֵין אוֹמְרִים בְּמִדְּלִיקֵין לֵאמֹר כִּי־וּמַל לְכִיּוֹת כַּסֵּת אוֹ כַּסֵּת אֶת גַּם לֹא כַּסֵּת פּוֹל
 שְׂעוּדָה, וְכַל טַקּוּס אֵין אוֹמְרִים אוֹתוֹ כִּי־וּמַל לְכִיּוֹת כַּסֵּת.

בְּפִי מְדַלֵּיקִין וּבְפִי אֵין מְדַלֵּיקִין. אֵין מְדַלֵּיקִין לֹא בְּלִבָּשׁ וְלֹא בְּחֶסֶן
 וְלֹא בְּבִלְבָד וְלֹא בְּפִתְחֵלֵת הָאֵזֶן וְלֹא בְּפִתְחֵלֵת הַמְּדַבֵּר וְלֹא בִּירְחֻקָה שְׁעָל

שֶׁלֹּאֲכַתּוּ קִבֵּה שְׂמִים וְאֶרֶץ, הַבְּטִיחַ, אֲזָר יִתֵּן מְנוּחָה, כִּי בָם, כִּי־אֵלֵל. לְדַחַח לְדָבָר, לְתַת לְהַם יוֹם טַעֲמוֹ
 ר' ל יום סבת. מעין הברכות, רוצו לשמור סוף ברכות פ' וסוכה פ"ג, נרוך ה' יום יום, לומר לך בכל
 יום ויום חן לו מעין ברכותיו, וישיב' אל את מעין של את של פול מעין של חול של י' מעין של י'ט
 כשלוש עשר ע"ל ועלת שש' מעין מעין ועוד ועוד וכל"ל, "נך דער רש" וכן מעין שנים עשר, מעין
 כל ברכה וברכה (ברכות ב"ט) מעין עכ"ל (ס' כ"ו ב') מעין חמישה (ספסיס ק"ד), והוא על' מעין תראש
 מעין קרס (ישתאל פ') מעין נחש (דניאל י', ו'), ורשע גם נפירות ר"ק לז"ט פ"ג, י"ב. והשתתם
 חייבנו אהרם כלן קונואלו ה'אנו וענונו טעם טעות טעוטה. אל ההודאות חן ירחי כסוד של פול פון
 ו' גורם מעין הברכות והודאות לארון השלום וכו' וכן טעם הספרדים. מרשני ענג על' השנייה כ"ב,
 כ'. ולומר כן ע"כ וקראת לנאב ענג לקדוש ה' טעם (ס' כ"ו י"ג). זכר למעשה בראשית, ואין
 לומר זכר ל' י' י' י' אפי' אתנו גני את חכמת כי טעם חייט בעלרים, טעמי זקוק יליאת את סוף
 לזכרון נריש העולם ואת הים קודם יליאת מלרים, חלל בקידוש של את פוכרים אביסם, ובקידוש של י'ט
 אין לומר חלל זכר ל' י' י' י' אפי' מלרים כלבד כי בן הטעמים לל נלשו חלל לזכרון יליאת מלרים.

במה מדליקין, כוף טרק נ' אל טעמת את, וטובל נקוד רב טעמים ח"ל לומר שטקדין נכבד' אומר
 פק אומר טעם' את זה כוף טעם מדליקין גו' עד סוף פקס. אער ר' אלער אער ר' סיניא חלטידי
 זכר' וזכר קדיש עכ"ל וכתב כל בו ח"ל אטרו בגוונים ז' דתקנו לטעמו כדי להשתין אטמן דלל מללי טעם סכנס
 די טעמי דאבישי פזיקין, ויש לומר שכל תקנו אותה כדי להורות פטול סטטיים והשתילות וזכר כלכות אנו,
 ולומר אותה נכל את זכר את כטעם ל'ט, לפי אי' בואת כטעם ערבתם, ואין טעדין ב'ט,
 וטעם חומר דאב תקנו אותה טע אפין בן ב'ט עכ"ל וכן כתב כטור גם אחרים והוא כופיף לומר וטעם עלל
 נכו לומר דיני טעמם כטעם טעדין וזכרם אסקוקה, טעם טורם נכו, פי כתי טעמי אער את כוף טעם אלוס
 בית הכרך להסיר עליו יותר (והוא לקות טע' כטעמי לשכן ירחי), וטעמי אי' טקוות אומרם פק זה בין
 טעם לערבית וזכר כתי, כי קראתו א' ער ערבית טע תועיל, או חינו עת לתקן פתילותיו וכדומה ולעשות
 מלכות, טע שטיס חייב, חלל באקראל אותו בין ענתה לערבית חס אתה טלתקן ילך ויתקן עכ"ל וכן ה"ל"ב
 כמדורו הקדיש נטע מדליקין לקבלת את וטער אב כטכו, וכן כתב יעב"ץ אכחו לטעמו קודם קבלת את
 והטעם הספרדים. וטע"כ באבנוים אומרם אותו אער תפלת ערבית אין עמיקים אותו, והפיד כתי כ"י

פני הַיָּמִים, וְלֹא הַזְּמַן, וְלֹא הַשְּׁעוּה וְלֹא הַשָּׂמֶן קִיק וְלֹא הַשָּׂמֶן שְׂרָפָה
 וְלֹא הַבְּשִׁילָה וְלֹא הַחֶלֶב. נַחֲמֵם הַפְּדִי אֹמֵר מְדַלֵּיקִין בְּחֶלֶב מְבֻשָּׁל, וְחֻבְמִים
 אֹמְרִים אֶחָד מְבֻשָּׁל וְאֶחָד שְׂאִיט מְבֻשָּׁל אִין מְדַלֵּיקִין בּוֹ: (ב) אִין מְדַלֵּיקִין
 הַשָּׂמֶן שְׂרָפָה בְּיָחַם טוֹב. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אֹמֵר אִין מְדַלֵּיקִין בְּעֶמְרָן מִפְּנֵי
 בְּבוֹד הַשָּׁבֶת. וְחֻבְמִים מִתִּירִין בְּכֹל־הַשָּׂמָנִים הַשָּׂמֶן שְׂמֻשָּׁמִין הַשָּׂמֶן אֲנָזִים
 הַשָּׂמֶן צְנֻנֹת הַשָּׂמֶן דְּגִים הַשָּׂמֶן פְּקֻעוֹת בְּעֶמְרָן וּבְגַפְטָא. רַבִּי טְרַפְזִין אֹמֵר
 אִין מְדַלֵּיקִין אֶלֶּא הַשָּׂמֶן זֵית בְּלִבְרָא: (ג) בְּלִבְרֵיזָא מִן הַעֵץ אִין מְדַלֵּיקִין בּוֹ

נִס' ר"ע אִם טַבַּח כְּטוֹחַתְרִים* כִּךְ הוּא, כִּי לִמְנַחֵם טַבַּח אֲמִירָתוֹ הוּא טַבַּח כְּטוֹחַתְרִים לְחַם לִכְסֵי' נ
 כִּדִּי יִזְכְּלוּ לִפְנֵי תַפְלִיחַ נַעוֹד אֲטַעֵם אֲמִירָתִים בְּעַ וְכַחֲכוֹ לַעֲמֵלָה וּלְבָן אִין אֲמִירָתִים אֲחִיו נִזְנַת אִל סַס' ע
 אִין מִתְאַרְרִים כֹּל כִּךְ טַבַּח אִין נִו טַלְפָּס, וְהַ חִינוּ זִיךְ לַעֲבֹד סַפְדִּים, אִכֵּל בִּי' עַל נַע"ז אֲפִילוּ
 לַעֲבֹד סַפְדִּים אִין לַעֲשׂוֹ מִפְּנֵי אֵלֶּם יִכֵּן כִּי עַצְמָתָם עֲרַתָּם וְכַפְּטוֹר לַעֲמֵלָה, וְהַ הַשָּׂמֶן כְּרֹאִי אֲפִ"ע אֲרַז
 כִּי דַחַס אֲחִיו. אֲשַׁנֵּם טַבַּח אֲבַקְסוֹלוֹת (מִן טַן סַפְדִּים) דְּחִים אֲחִיו נִס בִּי' עַל נִזְנַת לֹה אִין טַבַּח
 מִתְקַבֵּל אִם לֹא מִלְּטַר אֲבַדְתָּה טַבַּח אִלֹּה הַעַם עִיפִים יִס וְיִגְמִים וּמִטְכִּים לְלֵאָה. — וְלִבְרָא אִת פְּקֻעוֹ טַבַּח
 נִזְנַת פְּלִיו אִת פְּרִיזוֹ ר"ע טַבַּחטְרַוֵּרָא.

בבא ברליקין רב אל אהר, נכח עוזין פחילות וטעמים לסדליק. [וישקח זה טעמים נקטין כבי' וטכורו
 רפ"ז וכלל כטעמם מה נכח אחריו אשת טלמויות פ"כ] לא בלבשה, כעין למד יז כלאר מין הקליטה לען
 וקריו לכז (גערערפֿערו). בחוסן, עמון אלונו עטפן. בכלך, פסולת אל טבי (פֿאקקוירע). בפחילה האירן,
 כעין למד יז נכרוב מין סקליטה לען (אידענפֿערו). בפחילה המרבה, עלי עג ארוך גדולין אוחס
 ודליקין כהן (נעטעקרויס). בירוקה שעל פני הים, כעין למד גדול דחסי כספיהם אצתה ופן מרוכס
 כמים (סילמאחוס). עד כהן פסול פחילות, טבלן וליך פסול שניס. ולא בושח ולא בשערה, אלא יתן
 זפת טעם וטעם נכח נכר נקום ען ויליק, אכל לעזת כעין סחילה פרוכס ארילין לעזת טעמוס ארי.
 לא בשמן קיק, אכן כיוכל עגרשינים אהוך אלמד נפן שקורין קויעין (ooston בויוואוואענקרענער), ויש
 מטרסין קיקין דיונה, ואם עג אטין גדולים ונקרע טערי ח"ל כרוע (סעטזיס וואנערבויען), ואכן כיוכל
 טעם עג כיונה. וסחילות אטרו כמים אין מדליקין כסם עס טעם, טעני אלאר טעכסכת כסם כלוטר
 אפין אלאר נכסכת חוך סחילב אלא סכר טעמן, וזענים אטרו כמים אין מדליקין כסם, לפי אפין
 נעכיס אטר סחילב, וטחוך אפין כהר דלק יפס מייזין אטל ימה הטען על פי כהר וטעל טעני, פי
 נטי אטל יפס כהר וכל, ופן קייטל לן דנר אל אנת טוכה. ולא בשמן שרפה, אכן אל פרושה אנטעס,
 ופפלי קרי ליה ען ארשה, כויל ולארפס עוטר ארי אקור נככילה, וי"ע אפן להיות נכח ספקין,
 אכמדליק כהר טענד יוס נטעל ארך אכן טעל אל פרושה כ"ט, ופן קייטל לך אין ארשין קדיס כ"ט,
 דכתיב וכוהר טענו עד נקר נפא תארשו (עמות י"ב, י') ודרשין קרס כבי, וכוהר טענו עד נקר רשאן,
 עד נקר ארי עוטר ותארשו, אפין ארשין כנוהר כ"ט, וכוח כדן לכל אר קדיס הטעמוס ארש. [נחום
 נו"ן כפתם כן נקודו (נחום פ', א').] וחכמים אומרים ארר מבושל וארר שאינו מבושל אין מדליקין
 בו, ותנא קמ"ט נטי אומר ולפ כחלב, כל סלב כטעמ, אלא איכא מין חכמים לחנא קמ"ט, דעד טעניו סכר
 דארי לכדליק כחלב טעל כטעמנו כן אכן כל אכוח, וחד אטר פחילו ע"י פערות אכן, ולא כמכר לפכעי
 כ"ט פי טעניסם כמכר ותי כמחיר, והלכה ככעניס. (ב) אין מדליקין בשמן שרפה בי"ט, טעמ
 דעתמין דליל קאטר, עס טעם תכן ולפ כען ארשה? לפי אפין מדליקין כען ארשה כ"ט, אפין ארשין
 קדיס כ"ט. אין מדליקין בעשרה, פסולת אל זפת וריחו רע כיונה, ומיטו עמך אטר כסחילה יוהר פן
 כוזב טעני אטל רך, כילך ללמל טעני כוזב אנת כוי מדליקין כן. שושטפין כן אנו כעני, וטל אר
 דק טעוק (איינעקאנו) ונפך יארל טענו סרבה. שכן צננות, אכן כיוכל טענו ארש לנן (ריבא). שקועות,
 לפע ערבה (קאחוקאישען, ויליע קרקען, ע"כ ד', ל"ט). ובגפס, מין אשת כוח ולכן וריחו רע (כערקל,
 נחמטן). והלכה ככעניס אדליקין ככל כעניס אכן עמותן פסולות אטנו ליל כעתמין וחן טען
 אטרטפון וטע לכן, אכל אטר עני אלו כעניס כוח עג זויך ושיזיק אטל ייזינו וילא, ועוד יי טעם
 אטר לפאר כען אטרטפון, גורס אטל יתפוק טענו טעני תזיכות, וקייטל לן כמותן אכן כהר מייז עזיס
 טעניר וטעמפוק טענו מייז טעס טכבה. (ג) כל הרצא מן העץ אין מדליקין בו, לעזת טענו פחילה,
 אלא פשרן, דלקרי פן, דכתיב ותטענס נכתי כען (יבאע נ', ו'). ותפילו כבי מדליקין כסחילה אטין
 טענו; וקנכות ולמד נפן לפו יולפן פן טען נככו אלא מיני זרע כן קאך מדליקין כהן, וטעמן נטי מין

* מוכחטריים (Meisterab) כן נקראו אפני כני ארץ ישראל הנולדים מנת קדמונים למד נאלו סס נאר;
 כסן עוני יארל אלא טעם פלכנו וילנות אריות.

אֵלָא שְׁתֵּיתָן. וְכַל־הַיָּצָא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מִשְׁמַחַ מְמַאֵת אֱהִלִּים אֵלָא מִשְׁתָּן.
 פְּתִילַת הַבְּגָד שֶׁשָּׁפְלָה וְלֹא הִתְבַּהֲבָה רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר מְמַאֵת הִיא וְאֵין
 מְדַלִּיקִין בָּהּ רַבִּי עֲקִיבָה אָמַר מְתוּרָה הִיא וּמְדַלִּיקִין בָּהּ: (ה) לֹא יִקְוֶה
 אָדָם שֶׁשִּׁפְרַת שָׁל בִּיצָה וַיִּמְלֶאנָה שְׁמֹן וַיִּתְנַגֵּה עַל פִּי הַגֵּר בְּשָׂבִיל שְׁתֵּיהֶם
 מִצְמֹסֶת וְאִפִּילוּ הִיא שֶׁל תָּרֵם וְרַבִּי יְהוּדָה מִתִּיר: אֲבָל אִם תִּבְרָה הַיָּצָר
 מִתְחַלְלָה מִתֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא קָלִי אֲחֵד. לֹא יִמְלֵא אָדָם קַעֲרָה שְׁמֹן וַיִּתְנַגֵּה
 בְּצַד הַגֵּר וַיִּתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ בְּשָׂבִיל שְׁתֵּיהֶם שׂוֹאֲבֵת, וְרַבִּי יְהוּדָה
 מִתִּיר: (ה) הַמְכַבֵּה אֶת־הַגֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְתִירָא מִפְּנֵי גוֹיִם מִפְּנֵי לְסָטִים
 מִפְּנֵי רַחַם רָעָה אוֹ בְּשָׂבִיל הַחֲלָה שֶׁיִּשְׁלֹן, פֶּאֶר. בָּחֵם עַל הַגֵּר בָּחֵם עַל

אֵינוֹ כּוֹס וְלֹא פֶלֶסְדִין לְכַוִּיָּה חֹלֵם עֲשׂוֹם דַּחְקֵי עַץ. אֵינוֹ מִשְׁמַחַ מְמַאֵת אֱהִלִּים, אִם עֲזָה עֵסֶן חֹסֶל
 וְסִמָּה תַּחֲתָיו כִּי כֹאֵר כִּית וְחֵיט עֲשׂוֹן הִיבֵה וְכִיבֵל, לְחֹסֶל עֲשׂוֹן חֵיטוֹ עֲשׂוֹתָ לְחֹסֶל כְּלִים אֲתַחֲתֵיו.
 [שְׂשִׁימָי מֵיִם כְּזִירָק וְיֵיִם דְּרוֹסָ וְאִסָּם כִּי עֲשִׂימָי וְעִסָּם עַל הַיּוֹלֵם ל'ל הַיּוֹלֵם עַן הָעֵץ הוּס חֵיטוֹ עֲתַחֲטַעָ,
 וְחֵי קְרוֹסָ קִישִׁימָי נִבְחָם מוֹטָה וְכִיבֵה אֲבַחֵם כַּחֲסֵי עֲרוֹךְ עֲשָׂה וְכִיבֵה ע'ת ס' ק'ל"ג]. אֵלָא פִּשְׁחוֹן, אֲכַסְסֵל
 עֲשׂוֹן עֲשָׂה, כְּדַחֲתִיכּוֹ וְכִיבֵה עַל הַכֹּסֶל (כַּעֲדֹכֵי י"ט, י"ט) וַיִּלְפִּיכּוֹ חֹסֶל עֲשָׂכֵן דְּכַתִּיבֵי כֵה וַיִּסְרָה עַת הַכֹּסֶל
 עַל הַסַּבָּן (עֲשׂוֹת ע', י"ט), וְלֹא הִיבֵה כֹּסֶל עֲכָן דְּכֵר יוֹלָא עַן הָעֵץ חֹלֵם עֲשָׂן כְּדַחֲתִיכּוֹ עֲזָר יִרְעוּת עַז
 עֲזָר (עַס כ"ו, ט'). שְׁקַפְלָה, כְּדֹךְ אֲדוּלִינֵי הַסְּתִילוֹת. הַבְּהַבָּה עַל הַזֵּלֶכֶת כְּדֵי אֲתַחֲסֵה עֲשׂוֹרָתָ וְתַדְלִיק
 יִסָּה (הַבְּגִיטוֹעֵגָט), וְכַבֵּד יֵשׁ כו' ג' חֲלַכְנוֹת עַל ג' חֲלַכְנוֹת מְלוֹטְכְּנוֹת עֲסָקִינֵן. מְמַאֵת הִיא, דְּקַפּוּלָה חֵיטָה עֲנַלְמָה
 עֲשׂוֹרָתָ עַד הַסִּילֵי וְלֹא הַכְּסָבָה. עֲשׂוֹרָה הִיא, דְּקַפּוּלָה עֲנַלְמָה עֲשׂוֹרָתָ עַד וְחֵיטָה כֹּסֶלֵי חֵיטָן כֵה ג' עַל ג'
 חֵל עֲשׂוֹת עַז' עַל ג' טַחֵר עֲלַחֲטָה לֹא כְּנַעֲשִׂים וְלֹא כְּעוֹשֵׂתָ מַת. וְאֵין מְדַלִּיקִין בָּהּ, כִּי־ט חֹסֶל לְכִיּוֹת כֵּע"ז
 עֲסָקִינֵן דְּאֵיךְ כֵה חֵיטוֹר עוֹקָבָה, וְחֵיטָן עֲסָקִינֵן כְּבַגְרֵי כְּלִים אֲבַחֲרֵוּ כו' כִּיּוֹס דְּכוּוֹ לְכוּ מוֹלָה, חֹנֶל כְּלִים
 עֲסָקִינֵן דְּכֵה חוֹ לְמַלְפּוֹל, וְדַחֲלֵי עֲלַחֲטָה חֵיטָה לְכוּ כִּיךְ הַעֲדִילִיק הַעֲדִילִיק רִוֹב הַיּוֹלֵם עַן הַתַּחֲלִיטָה חֵן לְכֵר
 קוֹדֵם יִסְתַּלֵּךְ יִידֵי, הַיִּלְכָךְ עֲשָׂהֵם דֵר' אֲלִיעוֹר דַּחֲטָר חֵיטָן עֲדִילִיקִין כֵה קַסְנֵר קַפּוּלָה לֹא עֲנַלְמָה עֲשׂוֹרָתָ כְּלֵי
 וְכֵי חֲדִילִיק כֵה מִיחַחֵם כִּיּוֹן דֵר' עַל ג' עֲנַלְמָנוֹת הִיבֵה לֵה אֲכֵר כְּלֵי דַחֲטוֹת עַז' עַל ג' לְכוּ כְּלֵי כוֹס
 וְכֵי חֲדִילִיק כִּיּוֹס לְכַסִּים רִוֹב הַיּוֹלֵם נִלְמָה אֲדִילִיק כְּבַנֵר כְּלֵי אֲבַחֲרֵי כִי־ט, דְּכֵי אֲחֵרִינֵן עֲסָקִינֵן כְּלִים וְחֵיטָה
 אֲבָל יַע כו' אֲחֵר אֲנַחֲסָה; וְ' עֲקִיבָה חֵיטוֹר עֲדִילִיקִין כֵה קַסְנֵר קַפּוּלָה עֲנַלְמָה עֲשׂוֹרָתָ כְּלֵי עֲכֵי קַפּוּלָה עֲשִׂימָי
 דַּחֲטָר גוֹדִילִיק עֲחִילֵכֵי כִי־ט וְכִיבֵה אֲשִׁין כֵהן עַזֵר כְּלֵי אֲבַחֲרֵי כִי־ט הַיִּלְכָךְ עֲדִילִיקִין עַן, וְכִיבֵה כִי־ט. [עֲקִיבָה
 כִי־ט כִּסְף כְּסוֹדֵר רַפ"ז גַם כְּעוֹשׂוֹר רִוֹטָה כִי־ט, וְכֵן כְּכּוֹן, וְלֹאֵה כְּנַחֲשׁוֹת אֲנַעֵם ס' ע"ו וְכִיבֵה כְּדוּלִים חֵלֵק א' ח'
 חוֹת י' עֲשׂוֹן י"ט]. (ד') שְׁפוּרָתָ שֶׁל בִּיצָה, הַקְּלִיפָה הַעֲלִיוֹנָה הַקַּזָּה אֲשִׁיבָה עוֹנַחֵת נְחוּכָה. בְּשָׂבִיל שְׁחֵחָה
 כְּנַחֲשׁוֹת עֲשָׂה עֲשָׂה לְתוֹךְ כֵהר, וְעֲשָׂהֵם גּוֹיָרָה אֲשִׁין יִתְחַפֵּק עֲשָׂנו וְכִיּוֹן אֲהַקְּוֹכוּ לְכֵר חֵיטָה עֲשׂוֹם עֲכָבָה. וְאִפִּילוּ הִיא
 שֶׁל דָּרֵם, דַּחֲטָיִם, אִפִּילוּ כֵי גוֹרֵק, אֲכִיּוֹן אֲשִׁין הַתַּחֲלִיכֵה כְּדוּלָתָ כְּתוֹךְ כְּלֵי יֵשׁ כו' הַסָּטָן אֲתֵי לְאֲסַחֲפוּקֵי עֲנִיָּה
 יִסְתַּר חֵיטָן כֵהן עֲשׂוֹם עֲכָבָה. וְר"י מְחִיר, דְּלֹא גוֹיֵר דִּילְמָה אֲתֵי לְאֲסַחֲפוּקֵי עֲנִיָּה, אֲהֵרֵי כוֹס רִוֹסֵה הַסָּטָן כּוֹטֵף עַל
 הַתַּחֲלִיכֵה אֲתַחֲתֵיו. אִם חֲבַרְהָ הַיָּצָר מִתְחַלְלָה וְכו', וְכִיבֵה חֵיטָן חֹסֶל הַכִּית כְּסִיד חוֹ כְּפַרְמִית עֲע"ז
 לִיכָה לְמִיתָה, עֲשׂוֹתָ אֲסוּרָה דַחֲטָה נְדִיל עֲנִיָּה. וַיִּתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה אֲשִׁין יוֹלָא עַן כֵהר לְאֲבוֹת הַסָּטָן וְכַעֲשָׂן
 דְּךְ הַתַּחֲלִיכֵה לְרֹאשׁ הַדּוּלָק, וְאֲשִׁיבָה עֲתַחֲתָה מְלוֹחֵם דֵר' יִסוּדֵה וְכִיּוֹן כְּנַחֲשׁוֹתָ עַל כִּיבֵה וְכַחֲשׁוֹתָ, וְכַחֲשׁוֹתָ
 דְּחֵי אֲשִׁיבָה עֲשׂוֹרָתָ עַל כִּיבֵה, כֵהן קַחֲמֵרֵי רַבֵּן דְּכִיּוֹן דְּלֹא עֲלִיחָה אֲחִיחָה לְאֲסַחֲפוּקֵי עֲנִיָּה, אֲבָל עַל חֵיטָה
 דַּחֲטָיִם חֵיטָה עוֹדוֹ לֵה לֵר' יִסוּדֵה, וְחֵי אֲשִׁיבָה עֲשׂוֹרָתָ עַל חֵיטָה, כֵהן קַחֲמֵרֵי ר"י, אֲבָל כֵהיחָה חֵיטָה עוֹדוֹ לְכוּ
 לְרַבֵּן, וְחֵי אֲשִׁיבָה עֲשׂוֹרָתָ עַל חֵיטָה, כֵהן קַחֲמֵרֵי ר"י עֲשִׂי אֲשִׁיבָה עֲשׂוֹרָתָ עַל כִּיבֵה וְכַחֲשׁוֹתָ עֲשׂוֹרָתָ עַל חֵיטָה
 לְנַחֲשָׁה וְלֹא עֲסָקִינֵן עֲשִׂינֵי כִיּוֹן כֵהר וְכִיבֵה וְכִיבֵה לְעַזוֹר אֲשִׁין יִתְחַפֵּק דְּכִדִּיל עֲנִיָּה, אֲבָל כְּחַרְשָׁה דַּחֲטָקָתָ אֲהֵרֵי
 אֲבָל כֵהר עוֹשֵׂתָ וַיֵּשׁ כֵהן כְּסָבָק וְכִיבֵה לְמִיטֵר גּוֹפִיָה הוּס חֵיטָה עוֹדוֹ דְּנִזְוֵר, וְחֵי אֲשִׁיבָה עֲשׂוֹרָתָ עַל חֵיטָה
 קַחֲמֵרֵי רַבֵּן, אֲבָל כֵהן חֲרָה עוֹדוֹ לֵר"י, לְכִיבֵה. וְכִיבֵה כְּחַכְסִים. (ה') מַעֲנֵי עֲבוֹרִם, בְּיוֹן עֲרִיסִים אֲשִׁין
 אֲחֵרִינֵן לְהַדְלִיק חוֹר כִּיּוֹס חֵיטָה אֲשִׁין כִּיבֵה עֲבוֹרִם אֲלֵהֵם. מַפְנֵי לְסָטִים, אֲשִׁין יִרְאוּ יֵשׁ עַס אֲחֵם וַיִּבְּאוּ עֲלֵיו.
 מַפְנֵי רַחַם רָעָה, הַאֲדָרָה עֲלֵיו, וְכַאֲשִׁינוּ רֹחֵם טוֹח לו'. וְכִיבֵה עֲרִיסֵי פִירָה רֹחֵם עַן מַעֲנֵי הַסִּילֵי כֵהן לְנַעֲלֵי
 הַכְּסָבָה כְּאֲחֵרֵי (וְאֵלְמִתְקַנְיָה) אֲשִׁין יוֹשֵׁה אֲשִׁין כִּיבֵה עֲשָׂן וְכַחֲשׁוֹתָ עֲנִיָּה חֲדָם [וְכֵן עֲנִיָּה עֲשָׂרָךְ עַן
 רֹחֵם]. וְאִם בְּשָׂבִיל דְּרֹחֵה שִׁיחָן עֲשׂוֹר, הַחֵי חוֹלֵם יֵשׁ כו' עֲכָבָה הוּס, וְלֹא עֲכָבָה כְּנַחֲשׁוֹתָ עֲשִׂינֵן חֵיטָה אֲשִׁין כו'
 עֲכָבָה חֵיטָה, דְּכַחֲרֵי חֵיטָה דַּחֲלָכָה אֲשִׁיבָה לְגוֹפֵה חֵיטָה עֲלֵיהֵם, וְכֵן מַעֲנֵי עֲבוֹרִם עֲשִׂינֵן לְסָטִים
 מַעֲנֵי רַחַם רָעָה עֲשִׂינֵן כֵהן עֲכָבָה. וְכִיּוֹן כוֹס דְּלַחֲנֵי עוֹרָה, אֲשִׁין עֲשׂוֹם דַּחֲטָיִם לְמַחֲנֵי חֵיטָה עֲשִׂינֵן חֵיטָה
 עוֹר. [קִישִׁימָי כֵהן עַס, כִּכ"ף כְּעֲשָׂה כֵהן דְּגוֹמַחַת כְּעֲנִי (בְּדַחֲזִית ל"ע, כ"ט) כְּעוֹרָתָ (ע', י'),

תפלת ערבית לשבת

אמר רבי אלעזר אמר רבי תנינא. תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם. שנאמר וכל בנגיף לפידי יי ורב שלום בנגיף: אל תקרא בנגיף אלא בנגיף: שלום רב לאהבי תורתך ואין כמו מכושול: יהי שלום בחדלך שלוה בארמנותיך: למען אחי ורעי אדרגה נא שלום קד: למען ביתי אלהינו אבקשה טוב לך: יי עז לעמו יתן: יי יברך את עמו בשלום: קדיש יתום. עלינו, יגדל.

וכתוב למך את הילדים כלילי אמות ו"ט אשר החסלה לו ככניסה לנית, וגם הכנים כגדלים טקלים נכנס טוכותיסם. וטענתים (אשר טככות ואלהי כנינים) ענינים כ' יינס על טענתך ואשרים ייטך וכו'. רער טכט חיוט, וכן טכט חובר י"ט וייכע קיטער ל טעגנען, אקבילח אמן טפריכט: ל וקחנען: ייטקה אלהים באפרים וככנען: ל וקחנען: ייטקה אלהים בשורה רבקה רחל ולעזר: ואשרים נרכת טככנים יברכך וכו', וכל אשר יכול להסיף נכנס טעלו כפי נאות לטאו.

תפנת וו יאמר כל ליל שנת אשר תפלתו קודם לטאו טנית טככנת.

מודה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי על כל התחסדים אשר עשית עמי ואשר אתה עתיד לעשות עמי ועם כל בריותיך: יהי נא רצון מלפניך ארון השלום אב הרחמים שתברכני ותפקדני לחיים טובים ולשלום. ותזכני אחי (ואת אשתי ואת זרעי) ואת כל בני ביתי למצוא חן ושכל טוב בעיניך ובעיני כל רואי, ואחשה לקבל שבתות מתוך רב שמחה ומתוך עשר וקבוד ומתוך מעוט עונות, ותעביר ממני ומכל בני ביתי ומכל עמך בית ישראל כל חלי ומדוה וכל דלות ועגיוות, ודבקני בגיזר הפיוט לעבדך באמת וביראה ובאדבה. אגא מלך הנכסד ארון השלום, צוה לי מלאכך מלאכי השלום משרתי עליון שיפקדוני ביום קדשני למצוה ולברכה לחיים ולשלום מעתה ועד עולם סלה: מלאכי השלום עליכם השלום, מלאכי השלום בואכם לשלום, מלאכי השלום ברבני לשלום. אמן:

אמר ר' אלעזר, סוף טע' נרכות, וכתוב אלאר כלל י"ד ככל ס"ט, וטאו להסיף אגדט וו, כדי זייכנו לוטר קדיש אמן פוטרים קדיש על טככט חלל על אגדט. וכל בנגיף, יטעיה ל"ד, י"ג. אל חקרא, מירוז אל חמרט, לא טנקרפנו נטמת בדינך נטולט כי כווס מד הקריטט טטקולכט ע"י נעלי טטורת, טלל לענין דרוש הוה נכרטטו כן, וכנאקקור היטט נטלל כי ח"ל לא סטליטו קריטת הטכט כלל נדרושים טללל טכט נכטו טכטו כווס טדרטטו, וכן גט טכ טוילטו טדרוז טכטט טכטט נכטי טמי נכקוה, וכווס זידווש כי טכטט טכטי לטד"י כ"ט דוטיים לטטרים טכטי טיני" ו"ו כטו אב אית טלעדי" ס"ט אב טב טיני" ו"ו, ועל זטת חטוט דרטטט נטטרים אל חקרט בנגיף, ר"ל אל חמרט קדדז טל" אן טלעדי" כ"ט חלל חמרט חוטו טכטידי אן וטעיני" ו"ו ל' בינס ולטוד, דוע כי כטי טדרוים כ"י גט נטחורי רע"ט חר"ל לא טכטט זכ טכטט, אל חקרט נכך חלל כווכך" לא כחן וכלל חמרט און כטלטינו, טכט טלקוט נכטיט על חטוט טניטו, וכן כווס גט נטדרט סוף חטטר וככ"י טכטט דוטט. שלום רב, חטלים קליט, קט"ט. ידו שלום, טט חכ"ב, ו' ט' ה' עו, טט כ"ט, י'.

תפלה ערבית לשבת

כתיבתו עכ"כ לכישר יאמר מיד: וזמן מן חזיו דער ויכתובתו ערך הויזע קאמט, זיגט מן פארגענדע:

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁמַיִם מִלְּאֲבֵי עֲלִיּוֹן מִלְּאֲבֵי הַמַּלְאָכִים

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

ג"ס

בּוֹאֲכֶם לְשֵׁלוֹם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלִיּוֹן מִלְּאֲבֵי הַמַּלְאָכִים

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

ג"ס

בְּרַבְרֵגֵי לְשֵׁלוֹם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלִיּוֹן מִלְּאֲבֵי הַמַּלְאָכִים

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

ג"ס

צְאֲתְכֶם לְשֵׁלוֹם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלִיּוֹן מִלְּאֲבֵי הַמַּלְאָכִים

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

ג"ס

בִּי מִלְּאֲבֵי וְצִדְקָה לְשִׁמְרָה בְּגַלְהַדְבִּי:

יִישְׁמְרֵצְאֲתָךְ וּבּוֹאֵךְ מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

וְאֵסֵךְ יֵאֵסֵךְ זֶה: נִכְחָזֵר: זִמְנֵי מִן דִּיעֵנֵנּוּ:

אֵשֶׁת חַיִל מִי יִמְצָא וְרַחֵק מִפְּגִינִים מִכְרָה: בְּמַח בַּיָּד לֵב בַּעֲלָה וְשָׁלַל
לֹא יִחַסֵּר: גְּמַלְתָּהּ טוֹב וְלֹא־רָע כֹּל יָמֵי חַיֶּיהָ: דְּרָשָׁה צָמֵר וּפְשִׁטִּים וְתַעֲשֵׂה
בְּחַפְזָן בַּפִּיָּה: הִיזְתָּה כְּאִיּוֹת סוֹחֵר מִפְּרֻחַק תִּבְיֵא לְחֻפְזָה: וְתִקֵּם בְּעוֹד לְלֵלָה
וְתִתֵּן טָרֵף לְבֵיתָהּ וְחֵק לְבַעֲרֶתֶיהָ: וּמָמָה שָׂדֵה וְתִקְחֶנָּה מִפְּרֵי בַּפִּיָּה נִמְעָה
כָּרֶם: וְתֵרָה בְּעוֹז מְתַגֶּיָּה וְתִאֲמִץ וְרוֹעֶתֶיהָ: מְעַמָּה בִּי טוֹב סִתְרָה לֹא־יִכְבֶּה
בְּלִילָה גְרֵה: יְדִיהָ שְׁלֵמָה בְּיִשׁוּר וּבְכִיָּה תִמְכּוּ מִלֶּךְ: כַּפֵּיהָ פִּרְשָׁה לְעֵנִי
וְיָדֶיהָ שְׁלֵמָה לְאֲבִיוֹן: לֹא־תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֵג בִּי כֹל־בֵּיתָהּ לְבֶשׂ שָׁנִים:
מִרְבֵּדִים עֲשׂוֹתֶחְדָּלָה שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה: גוֹדַע בְּשַׁעֲרִים בַּעֲלָה בְּשִׁבְתָּהּ
עִם־זִקְנֵי־אֶרֶץ: סָרִין עֲשִׂתָּהּ וְתִמְבּוֹר וְתַעֲזֹר נְתִיבָה לְבָנַי: עוֹ וְתִדְר לְבוּשָׁה
וְתִשְׁחַק לְיוֹם אֲחֵרוֹן: פִּיָּה פִּתְחָה בְּחֻכְמָה וְתוֹרַת־חֶסֶד גַּלְלִשׁוֹנָה: צוֹפִיָּה
הַלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ וְלָחֵם עֲצֵלוֹת לֹא תֵאָכֵל: קָמוּ בְנֵיהָ וְיִאֲשְׁרֶיָּה בַּעֲלָה וְיִהְלָלָה:
רַבּוֹת בְּנוֹת עֲשׂוּ חַיִל וְאֵת עֲלִיתָ עַל־בְּלִגְנָה: שִׁקְרַתָּן וְתִבֵּל תִּהְיֶי אִשָּׁה
יִרְאֲתֶיהָ וְחַיָּה תִתְחַלֵּל: תְּגוּרָה מִפְּרֵי יְדִיהָ וְיִהְלָלָה בְּשַׁעֲרִים מְעֻשָּׂה:

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם, פִּיּוּז זֶה יִסְדּוּ ע"פ סֵד אֲשֶׁר חַיִל בִּכְתָב ק"ע ע"פ שְׁנֵי מַלְאָכִי בִּכְרַת מִלִּין לֹא
לְחֵם נַע"ל עֲשִׂיתָ כִּכְסֵּת לְבִיתוֹ חֵד טוֹב וְחֵד רַע, וְכִכְסֵּת לְבִיתוֹ וְעַל מִי לְלוֹךְ וְלִפְנֵי עֲרוֹן וְטַחֲנוּ טוֹכֵתָה,
פִּלְאֵךְ טוֹב לֹוֹטֵר יִי רַחֵן אֲמַחֵה לְכַת פִּתְחָה כֵּךְ וְעַלֶּךְ רַע עוֹנֵה אֲשֶׁן כַּעַל כְּדוּסָה, וְאֵס לְלוֹ, מִלְּפָךְ רַע
לֹוֹטֵר יִי רַחֵן אֲמַחֵה לְכַת פִּתְחָה כֵּךְ וְעַלֶּךְ טוֹב עוֹכֵב אֲשֶׁן כַּעַל כְּדוּסָה טַלֵּל וְכַדּוּרִים כִּי־י וְזוֹפִים
קְדוּמִים לֹא נַעֲלָה אֲלוֹם עֲלֵיכֶם וְלֹא אֲחָה חַיִל וְכו' וְזֶה כּוֹלֵם כּוֹסֵפוֹת פִּתְחוֹנֵי אֲמֵרוֹנִים, אִם יִעֲבֹר כְּדָרְוֹ
אֲחֵרֵם עֲלֵיכֶם וְכַמֵּר עַל כְּפִיּוֹת אֲלוֹם עֲלֵיכֶם וְעַל מִי אֲמַחֵה נֹו פִּיָּלָה? מ"ח אֲשֶׁן לֹו כִּכְנֵס אֶךְ נַחֲיוֹ,
וְע"פ כְּדִי אֲלֵה לְכַת כִּכְנֵס טַלֵּל וְכֹל סִכְיֵי כּוֹז לֹוֹטֵר אֲלוֹם עֲלֵיכֶם מַלְאָכִי בִּכְרַת מַלְאָכִי עֲלִיּוֹן פִּלְדֵי וְכו'
וְלֹוֹ וְפִלְדֵי וְכַתּוֹן כֹּכֵי חַלֵּה מַלְאָכִי מְטוֹכֵי הִיט אֵל עֲלִיּוֹן מִלֶּךְ מ"ה וְכַמֵּרֵם מַלְאָכִים אֵל עֲלִיּוֹן אֲכּוֹם מִלֶּךְ
מ"ה, וְכַתּוֹן כֹּכֵי כְּדַסְתִּי, אֶךְ יִי לְבוֹסֵר טַחֵד אֲלֵה לְכַסְרֵי נְדִכּוֹר מִן עֲלִיּוֹן מִלֶּךְ מ"ה, כְּדִי אֲלֵה יִכּוֹם
לְיָדֵי סָרוֹף מ"ו.

סדר קדוש לליל שבת.

עלות עמס לקדש על היין בכניסת שבת קודש, ושיד נכחו סוככ"ל לכיתו ישאר לקדש וללבוש ולא
יחשב כרכה. וזאת למעט כלום קודש שיקדש ויפילו מים.

גם הכנים היינות בקידוש כיום וטובות פת סוככים כעצם דמקד. וקטן שינו פולחן לחום.
כריך אחי עמס על השלשן תחת השת ועמס חזרה פרוסה על גביו. והענין שיהיה ידים אם ליטול
ידיו אשר הקידוש או קודש לו יז יכיו דעות נפשוקים, וע"כ כל שטר יתחיל כעמסו.

מקדשין על כוס של יין שלם יסא פנוס. ומטל את הכוס כדי יענית ופומר פראת ויכלו עד
ככרס עישר, כי סוף עדות של סכריאה וכל עדות סוף כעמידם. ומתחילין ספרסם עם יום הששי
ויכלו וכו', כי כטו כראשי סתכות עם כו"כ, וכדי אלו להתחיל כעמסו כפסוק שוברים שחלבו כלתו ויהי
ערב ויהי בקר, ומתחילים כחול יום הששי וכו', אך כריך להפסיק עמס בין יום סכאי וכן ויכלו, כדי
לסכרי עליכם פסוק אשר, אפין רשאין לסכרי אפי פסוקים ולעשות עמס פסוק אחד.

מסמכל ככרות אל אתה כחטירה פרא' ויכלו, וכחטירה ככרס יתן עיניו ככוס.
היין מקדשין על יין ארישו דע ולא על יין אטעשו כפוסין ולא על יין אביס פגולס ולא על יין איה

כן קטסין (קמחויג) אלו יסכנו מחלבו.
מקדשין על יין פגתו ועל יין לכן ועל יין מתוק ועל יין פסוקים ועל יין פכולס. והכמות
פן סוככר לכדור לקידוש סייך היזן וכסוד.

פי אפין לו יין יקדש על כסה.
אם לא קידש כליל שבת, יז לו תלמותים למער כל סוס, ויאמר או כל הקידוש אל לילס שלכרי
פראת ויכלו.

קודם סקידוש יאמר:

תגני סוכו וקטסו לזמם ספגת, עשה לקדש על היין ככתוב וכו' וישמר וקדש על היין:

כלם יהי ערב יהי בקר נקול יום הששי: ויכלו השמים
והארץ וכל צבאם: ויכלו אלהים בינים השביעי
מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעשות:

סכרי סרגו ורבנו ורבתי

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם ברא פרי הנפסן

קידוש ריוח, סוף עלות עמס פן התורס (פסחים דף ק"ו וכרכות כ' ע"ב. וע"ג ע"ג). ועם שמקדשין
כככ"ל סוף לפסוקי אורחים ידי חונתן דלכלו ואזו גבו בני כנישתם (פסחים ק"פ) ועיין אם כדף ק' ע"ב
כחוספות ונש"ע ש"פ ס' רס"ג. וכתב סבל נז כטמן נ' כענין הקידוש ככככ"ל כעמס לפי אים סכ פסחים גדול
לס יסכך וקדוש עמו כעמכדין אותו כעמכלות ופין כזה עמס כרכה כעמל, כיון אטסררס עם ככרכות כפרי
כקייין וזאיינן כקייין וזכר לעכ סכמו להדליק מרות חנוכה ככככ"ל לפסוקים דעם כפרי כל העם ולסכרי
ככרכות לפריסם גם איללו ידי חונתן כרלוסין אפין לסכ כוח כנך עם עכ"ל. וכחנ רז"ל אפיו לומר לעם
עדליקין אסוף כגו סכר קודם קידוש היין סכרי כר קידעם, וכן עככנו אף סכל אחר כעככרים סככינו לומר
ככ עדליקין לפתר כקידוש ולכח כעמ"ע ס' חל"ג ותחמ"ל.

סכרי, כעדרס כחונתו פ' סקודי, אפיו כגור ככ"ז כידו כום של קידוש פו אל ככדלכ וכאו ירת עמס
כטות אלס יסא ככום כוף חוטר סכרי סרגו, ולומר כקכל לחיי כלוטר כי לחיים יכא ככום עכ"ל וכן
כח ככנתי ככלכות סכ ס' ע"ג. וכקודו קדרי' וסוף כיוניו קל כל' ארטי אכנדית סוככריס וכאמר כל'
אלכ כעו אפסריים אסם ר"ל היז דעתכם כך אככך. וככיי' עלאתי סכרי כיו' וכן ככרסם כלקוטי פדסם
גם כתיב ס' כ"ג וכו', וסוף מרסס יותר ככו' וכקודו או סקרי כל' כיו וכן כוף כעמחור רוטס, כלוטר
פנו דעתכם על ככרסם אלוטר, ונלס כככ"ל אס כקכל - אככונו לככרס ויפנו חטן, וכן כחכ כתיבתי.
כורא פרי רגסן, ככרות ל"ס. ועככין על כייין ואס"כ על כיום, עפני אפין גורס לקידוש (פסחים ק"ד).

בְּרֹךְ אֱתָהּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יְאֹשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בְּנוֹ וְשִׁבְרָה קָדְשׁ בְּאֵהֶב־בְּרָה
 וּבְרִצּוֹן הַגְּחִילָנוּ וּבְחֶן לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. פִּי הוֹגֵא יוֹם
 הַחֲלָלָה לְמִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר לְיִצְיָאֵת מִצְרַיִם. פִּירְנוּ
 בְּתָרֵם וְאִירְצֵנוּ קִדְּשָׁתָם מִכָּל הָעַמִּים וְשִׁבְרָתָם קִדְּשָׁה
 בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן הַגְּחִילָנוּ. בְּרֹךְ אֱתָהּ יְיָ מִקְדֹּשׁ הַשָּׁבֶת:

וְיֵאָמֵר מִיֵּדָא כְּשֶׁלֹּא לְגַמְיָא, וְהַעֲלֵם זֵימָנוּ גַם כֹּל סַטְמֹכִין עֲמֵסֵם אֶל תְּרַמֵּן, וְסַרְכֵי יִבְרָךְ עַל לִסְם טַמְסָה.

בְּרֹךְ אֱתָהּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הַמְצִיאָה לָּחֶם מִן הַיָּרְדֵן:

כָּלֵל אֵת כְּלָמֵינוּ עַל לִחְם הַחַמְצוֹן חֹלֵל כּוֹס אֵת וְכֹלֵל יֵט כְּלָמֵינוּ עַל הַעֲלִיָּן. וְטוֹב לִכְתֹּב הַחַמְצוֹן
 קָרוֹב שְׁלֵו יִזְכָּר טַמְסִיָּין כְּשֶׁלֹּא אֵינֵנו עֹשִׂיֵם עַל הַעֲלִיָּת. וְיֵאָמֵר סִלְחֵם כְּאִי יֵדִיו נַעֲרָ אֶלְטָנוֹת וְיִבְרָךְ קֹדֶשׁ
 אִיִּרִיד הַפְּרוּסָה מִן הַשָּׁמַי, וְאִסֵּר בְּרַכְסָה יִבְנַע סַחַח נַעֲקוּס אֶלְטָסָה הֵיטֵב וְיִסְכֵּל, וְיִתֵּן גַּם לְכָל הַטְּמֹכִין
 פְּרוּסָה לְכָל אִסֵּר וְחֹסֵד, וְשִׁלּוֹה לְכָבוֹד פְּרוּסָה גְדוּלָה אֶתְסַפִּיק לוֹ לְכָל הַטְּמֹכֵי. וְיִסְרֵךְ עַל אֶלְטָנוּ וְיַשְׁפֵּט
 כַּתְּמֹנִיִּם כֹּל אִסֵּר כִּפֵּי יִכְלָתוֹ, וְיִלְפֹד דְּבִי תוֹרָה עַל אֶלְטָנוּ גַם יִזְכָּר זְמִירוֹת וְהַצְּמֹת לְכַבֵּד כֵּתָן סַחַח הַשָּׁמַי.
 וְאִסֵּר גַּעַר סַטְמֹכֵינוּ יִשְׁעֵר טְמֹכֵר שִׁיר הַבְּעִלְתָּ בְּשׁוֹב ה' אֵת שִׁיבָתָה צִיָּין וְגו', וְיִטוֹל יֵדִיו כְּפִיִּם אֶתְרוּכִים.
 וְיִבְרָךְ כְּפִי עַל סִכּוּס כְּדִימָה, וְיִבְרָךְ עַל הֵיָן כְּסַרְכֵי וְאִיִּרִיִּין פְּרַכְסָה טַמְסִין אֶלַּז כְּשֶׁטַמְסָה.

אִשְׁרֵי קִדְּשָׁנוּ, פְּסַחִים קִי"ו פ"ב. וְהַטְּמֹכֵר רַב עֲשָׂרִים תְּרַמְסֵיִם סִלְבוֹת אֵת ע' כ"ט סִיכָּסָה כֹּל הַכּוֹסְתָהּ. וְעַם אֲלֵין
 טַחְחִילִים כְּכַתּוּב אֶזְכָּר כְּנוֹ. טַכֵּל עַם כְּמוֹ אֲלוֹעֲרִים כִּי"ט, לְפִי אֶכְשַׁת קִדְּקָס לְכַתְּרֵת יִסְרָאֵל, גַּם יִתְכַבֵּד
 לְסַס כְּשֶׁרֶס קֹדֶשׁ טַחֵן תוֹרָה (אֵת ע"ז ע"כ וְסַכְּלִיִּין כ"ו ע"כ). בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן, כֵּן רַב טַמְסֵי וְכַלְטִיִּדְסָה טַחֵן
 וּבְרִצּוֹן לִיכְנֵס. כִּי הוּא יוֹם תְּחִלָּה, פִּירוּשׁ אֶכְשַׁת נֹכְרֵת כְּשֶׁרֶשׁ הַטְּמֹכֵיִם קֹדֶשׁ לְכֹלֵם. וְסַכֵּי סַרְכֵי ו'ל לֹס גְּרַם
 ג' תִּיכּוֹת כִּי הוּא יוֹם וְכֵן לִינֵס כֵּן רַב טַמְסֵי וְכַלְטִיִּדְסָה. וְאֶרְעַבֵן כְּפִירוּשׁוֹ כֵּן וְאֶתְסַק גְּרַם כִּי יוֹם זֶה תְּחִלָּה,
 וְהַטְּמֹכֵר רוּעֵל הַטְּמֹכֵל כִּי יוֹם שִׁבְתָּ תְּחִלָּה סַקְרָא, וְהֵלֶּם כְּשֶׁטַמְסָה קִדְּשׁ עַל כְּרַעֲלִים. זָכָר לְיִצְיָאֵת מִצְרַיִם,
 כְּמוֹ אֵתוֹת וּבְרָתָה כִּי עַבֵּד סִיִּת כֶּלֶךְ טַכְרִים (דְּכָרִים ס', ט"ז) וְפ"ג פְּרִירוּשׁ סַפְסַכֵּן. כִּי בְּגוֹ בְּתִרְחָה, אֵת
 וְיִבְרָךְ כְּסֵי (דְּכָרִים ז', ו'). וְאִוְרָגוּ קִדְּשָׁה א' וְלִסְוֹךְ עַם קֹדֶשׁ (אֵס כ"ו, י"ט). וְהַטְּמֹכֵר פִּיִּד וְשִׁלּוֹה וְכַלְטִיִּם
 דָּף קִלְטֵי לֹס טוֹנֵס כֵּלֵל "כִּי כְּנוֹ כְּשֶׁרֶשׁ וְאִוְרָתוֹ קִדְּשָׁה טַכֵּל טַעֲמִיִּים", כְּדִי אֵלִיִּין טָן וְיִכְלוּ עַד סוֹף סַקִּירוּשׁ
 ע' תְּכּוֹת (ע"ס וְזָכָר תְּרַלְטִית דָּף ט'), וְאֶתְסַנוּ טַפְסִי כֵךְ לֹס כְּשֶׁטֹּכ גְּרַסְתָּנוּ וְאִין לְנוּ עַמְק כְּסַתְּמִירוֹת. אֶרְפִּישׁ
 סַכֵּין כְּכַלְטֵי כִי אִין סַמְקָה טַעֲמֵר טַס וְסוֹף דּוּגְמַת וְכַתּוּב קִדְּשׁ לְסַס הַרְעַת כְּסוֹפָה אֶרְסֵי וְאִין לְרַעֲוֹתוֹ אֵל
 וְכַתְּמִילֵנוּ כ' אֵלִיכִינוּ כַּסְסֵי תְּרַלְטֵן אֵת קִדְּשָׁה כִי אֵס סַמְקָה טַעֲמֵר, וְהַקְּדָרֵם גַּם כֵּתָן סַכְּלוֹ טוֹנֵס. טַקְדֵּשׁ
 הַשָּׁבֶת, טַמְסֵי לְטַעֲלֵה דָף 188.

הַמְצִיאָה לָּחֶם מִן הָאֲרָץ, נְרַכּוֹת דָּף ל"ב. וּל"ס. וּל"ד פ' ט"ו. וְהוּא עַם"ס תְּכִילִים ק"ר, י"ד. וְסִירוּשׁ
 לָחֶם, טוֹךְ, כְּמוֹ לְסַכֵּל לְסַס (כְּרַפְטִית ל"ט, כ"ד), אֶתְסַלֵּם אִינֵנו יוֹלֵס טָן סַכְרֵן אֵלַם סַתְּכוֹתֵהּ אֲשֵׁרִים טַעֲמֵס
 לְסַס, וְכֵן כְּשֶׁלֹּא כְּתָן סַכֵּי טַעֲמֵר לְכֵם לְסַס טָן סַטְמִים (אֲמוֹת ט"ז, ד') וְלֹס כִּלְסָם יִרֵד טָן כַּסְמִים אֵלַם
 טַעֵן אֲסִי עֲשָׂרִים טַעֲמֵי עוֹגוֹת. לָחֶם סָה, לְרִיךְ לָתֵת רִיוֹם בֵּין אֲמִי הַכּוֹבוֹת אֵלַם תְּכּוֹלַע אֵתָה טָן כ' הַטְּמִיִן
 סַכְּסַתָּה וּוּ; וְכַתְּבוּ הַתּוֹסְפוֹת נְרַכּוֹת דָּף ל"ט, כ' כַּסֵּי הִירוּשָׁלַיִם אֵתָה גַם עוֹה כְּסַעֵם אֲלוֹעֲרִים טַמְסִיִּין
 וְלֹס טַמְסִיִּין כְּדִי אֵלַם לְעַרֵב סַתְּמִיִּית ר"ל אֵלַם תְּכּוֹלַע טַיִּים אֵל טוֹיִלֵס כְּפִיִּים אֵל הַפּוֹלֵס אֶלְטָנוּ.

זמירות לליל שבת.

ומהיום לומר כליל את זמירות כאלה בעוד יוצאים כשעודם קודם אמצעים כמ"א.

ע"מ א"ב, וכל פירו טעיים על לזון כמחוב. וכחזון מלאזן טעום אם כמספר מסות.

פֶּלֶם־מִקְדָּשׁ שְׁבִיעֵי פְרָאֵי לוֹ. פֶּלֶם־שִׁמְרֵי שֶׁבֶת בְּרַח מִחֲלָלוֹ. שְׁקָרוֹ
 הִרְבָּה מְאֹד עַל־פִּי פְעָלוֹ. אִישׁ עַל־מִחְנֵהוּ וְאִישׁ עַל־הַגָּלוֹ: אוֹתְבֵי יי
 הַמְתַּנְבִּים לְבָנֵי אֲרָיִל. בְּיוֹם הַשֶּׁבֶת שִׁישׁוּ בְּמִקְבְּלֵי מִתּוֹן נְחִלְיָאֵל. גַּם
 שָׂאָו יְדָבָם קָדָשׁ וְאָמְרוּ לֵאלֹהִים. בְּרוּךְ יי אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 הוֹרְשֵׁי יי זָרַע אֲבֹתָם אֲנִיכֹו. הַמְאֲתָרִים לְעֵאֵת מִן הַשֶּׁבֶת וּמְמַהֲרִים לְבֹא.
 וְשֹׁמְרֵי הַשְּׁמֵרָה וְלְעַרְבֵי עֲרוּבֹו. זֶה הַיּוֹם עֲשׂוּהָ יי נְגִילָה וְגִשְׁמֻתָהּ בּוֹ: וְכִרָה
 הַתּוֹרָה מִשָּׁה בְּמַעֲוֹת שֶׁבֶת גְּרוּסָה. חֲרוּתָהּ לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי בְּכִלָּה בֵּין רַעוּתֶיהָ
 מְשֻׁבָּעָה. מְהוֹרִים יִדְרָשָׁהּ וְיִקְדָּשָׁהּ בְּמֵאֲמָר כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה. וְיִבֵּל אֲלֹהִים
 בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: יוֹם קָדוֹשׁ הוּא מְבֹאָו וְעַד צֵאתוֹ. פֶּלֶם־
 זָרַע יַעֲקֹב יִבְכְּדוּהוּ בְּדָבַר הַמְלֶכֶת וְדָתוֹ. לְנֶחַם בּוֹ וְלִשְׁמֹחַ בְּתַעֲנוּגִים אֲכֹל
 וְשָׂתוֹ. פֶּלֶם־עֲרַת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: מִשְׁךְ חֲקִידָה לְזִדְעָה אֵל קְצוֹא וְנִקְסָם.
 נִטְרֵי יוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכֹדֵר וְשִׁמּוֹר לְהִקְסָם. שְׁמַעְתָּם בְּבָנֵי שְׁלֹם וְהָאֹד פְּגָדָה
 תִּבְהִיֶקָם. יְדוֹן מְדָשָׁן בִּיתָהּ וְנִחַל עֲרִידָה תִשְׁקָם: עוֹדֵר לְשׁוֹכְתִים בְּשְׁבִיעֵי
 בְּחֵדִישׁ וּבְקִצִיר לְעוֹלָמִים. בְּחִסְעִים בּוֹ פְּסִיעָה קִמְצָה סוֹעֲרִים בּוֹ לְבָרָךְ שְׁלֹשׁ
 פְּעֻמִּים. צְדָקָתָם תִּצְדָּקוּר בְּאֹדֵר שֶׁבֶת הַיָּמִים. יי אֲלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִרְבָּה תָּמִים:

שביעי, את יום הכיזעי. פראי לו, ליום הכיזעי. כל שמר שבת ל' ימים כ"ו, ו' מחללו, אל
 לחלו. על פי פעלו, לפי פעולתו. איש על, נמדד ש', כ"ב. לבניו כ"ל. אריאל, כמ"ע כקדש אריאל
 לפי אהיכל כר עתהיו ורחב טלפיו חוטב לארי (טדות סוף פקד ד'). נחליאל, חיה סתורה וכמו אדמו
 ס' כ"ל נערוניו ז"ד על כפסוק ועמחנה נחליאל (נמדד כ"א, י"ט), שאו, תכלים קל"ד, כ"י, ברוך ה', ע"א
 ס', ג"ו. רבמחורים לצאת וכו' ר"ל מחורים יליפת כצנת ומעברים כילתו, אנוסימיס פסול על סקד.
 השפחים בו"ו הכחור כ"ל כי ללות ו"ו לריכים כסדר כפ"כ, וגם דבוק סוף אל סקדום. ערוכו, ערוכי
 מחוסיין וסלרות. זה היום, תכלים ק"ח כ"ד. זכרו ל' סוף טלפני. גרוסה, נלמדת, וסערוז סתופה נלמדת
 שחוק עלות אנת וכמו אשטרו סוף עלות אנת חיה אקולס כנגד כל טלמיס אל תורה (ירזלפי נרכות
 פקד רזאן וכדריס פקד ג' ודברים רבה פרה' ראה). הרחצה, טל' סרות על הלמות (שמות ל"ב, ט"ז) ר"ל
 עלות אנת חיה מרותה ליום הכיזעי. רעו"ת כ"ל כעו נחכלים-ע"כ ט"ו אכר עשס לקופס סלזן. כושבצה,
 מוכללת. טרוורים, יאכל. בממטר כל אשר עשה. נאטירת ויכלו, ותנת. ר"ל כזן רומת על ל' ויכלו, יום
 קדוש הוא, הכנת. כדבר המלך, סכנ"כ טלך עלכי סכלכים, ותנת נל' אסתר ד', ג'. כל ערת, שנות
 י"ב, ט"ו, משך, תכלים ל"ו, י"א. אל קטא סחקוק ס', כ'. ונדד ככ"ר ס' ע"ט, ר' יונתן אער, כזר ודס
 קולס כוכבו, סכל סכנ"כ כוב את סקנלס א' אל קנוו וקוסס כ'. ועל זה יוסד ססרו, ר"ל טעזן פלינו
 ססך גס אס אינוו רחיס ל', כי אתה אל קנוו ודךך לכבוז את סקנלס. נטרי יום השביעי, כן כניס
 נעל טסס יכודס וכוון. זכור ושמור להקם, סעקייטיס זכור ואטור. שלם, רזוליס (תכלים ע"ו, ג').
 תבריקם, ל' סור וטכידות, חתום טנוק גרו, טויו יקרה עטכיקין עמי עטיל (ע"כ כ"ב, י"ג). ירוח תכלים
 ל"ו, ט', בריריש ע"כ שנות ל"ד, כ"א. לעוילמיס כ"ל וסכסנת נעל טסס יכודס, ואטור ססרו עזר לעולמיס
 לאכתיס כזעי כקריס וקליר. סוערים, עוסיס סעודה. תצדיר, מליד. רבה חמיס כ"ל סוף פיוט זה
 וסו ספוק כ"א י"ד ע"א. וכן כתב נעל טסס יכודס, וסס אטוסף עוד כמדריס ס' אלכי יאכל תאשנת
 עילמיס חוססת מוטסת חיה, כי סטייטן פרו פיוטו על ד' דלות לכל פרו זסוף כל פרו כוס פסוק אל סקרת.

לפי המרחים משה. ומקלו ט' ח' חנוכה.

מנחה ושקחה אור ליהודים. יום שבתון יום מחמדים. שמריו וחקרו
המה מעידים. כי לששה כל ברואים ועומדים: שמו שמים ארץ וימים.
קלצבא מרום גבדים ורמים. תנין ואדם וחת ראמים. פי ביה יי צור
עולמים: הוא אשר דבר לעם סגלתו. שמד לקדשו מכא עד צאתו. שבת
קדש יום חמדתו. כי בו שבת מכלמלאכתו: במצות שבת אל יחלצך.
קים קרא אליו יחיש לאמנך. גשמת בלחי וגם געריצך. אבל בשקחה
פי דבר רצך: במשנה לחם וקדוש רצה. ברב מטעמים ורח גריכה. יופו
לרב טוב מתענגים בה. בביאת זואל לעולם הבא:

סס כשפני מנחם פחוס כתובי מתפלת הסרוו סכני.

מה ידירות מנוחתך. אית שבת הפלקה. בן גרין לקראתך. בא
בלה נסכה. לביש בגרי חמדות. להדליק נר בברכה. ותכל בלתיעבודות.
לא תעשו מלאכה: להתענג בתענוגים. ברברים ושלו ודגים: מערב
מומינים. בלמיני מטעמים. מקעוד יום מוכנים. תרגלים מטעמים.
ולשוד בפה מינים. שותות יינות מבשמים. ותמניק מערבים. בקל שלש
פעמים. להתענג: נחלת יעקב יירש. בלי מצרים נחלה. ויכדודו עשיר
ורש. ותופו לנאלה. יום שבת אם תכבדו. והייתם לי סגלה. שלשת ימים
תעבדו. ובלשביעי נגילה. להתענג: חמניק אסורים. וגם לחשב השבונות.
היהודים מתרים. ולשוד הפנות. ותינוק ללמוד ספר. למנאח בגנינות.
ולתנות באמר עמר. בכלפנות וסחנות. להתענג: הלוקה תודי בנתת.
ענג קרא לשבת. והשנה משבתת. ברת גפוש משיבת. בן גפוש לק
ערנה. ולנתו בנתת. בשושנים סנה. בו יגודו בן וכת. להתענג: מעין

יום שבתון, אשר הסרוו, יום הכנת יום פועלים הוא לענוה ולשעם ולשור ליהודים. כל ברואים
ועומדים, תבס כל סאלס, וסידו כל סכ סכ נכסל וסידו כזא ימי כלאית, וכסו סאלס וכולן סרוו סכס.
כי ביה, ישיעי כל, ד'. כי בו, כלאית ד', ג'. חיליצך, טל' רכס והחליכנו. נשמח כל דוד, ר'ל תחפסל
כסח כל די גס קדוה נטרין תפלת סכס. אכל בשמחה ע"ס קסלת ס', ו'. ג'ל לספר סכספלת סו
תסח כסמורס. וקדוש רבד, קדוש אל יום קדוש כן (פסחים ק"ו).
נסוכה, ל' טלכח. וסכל כס' י' יסוד על רכס, וכן סרנכ נל' ססיטיס. ככורים ע"ס ס', ג'
וסוד רד' ק שסוס פסוטיס. וספנוקי, ל' תסנוג. ככל שלש פעמים, נכל אלז ססודות. נחלה יעקב, ע"ס
יאסי כ"ס, יד'. וכסו סטרסו סול' כזא קי"ס כל כסעג סח סכנת כותיס לו טולס בלי פלדיס. אם סככדו,
כסו סטרסו כזנת רכס סוף ס' כ"ס ססס טסטרס יסרלל סח סכנת כדוה ססילו יום ססד כן דוד כס
וכיקדס רכס ס' ג' סין יסרלל נסליון סלס כוכוס סכס, וכן סטרסו כזא קי"ס, ע"כ. והייתם סווס י"ס, ס'.
ספציר אסורים, יסוד כזנת דף קי"ג ספליך ססורין ספלי ססיס סוטרין, דוד ססוד סרכור סוטר. וסס דף
קי"ג סכדיון על סחינוקות ליסרס נכזס ועל סחינוק ללסוד ססר, ססונוס סכדו וסמירין לביז ססוד לסכס.
לסנעח בסנינות, ר'ל ססד סחליס. כסבורי ססר, כדכרי סורס. סרו כנודס ע"ס סכס קי"ג לל יכס סלכך
אל סכס ככוכך אל סול. ענג קרא לשבת, ע"ס יאסי כ"ס, יג'. לק ערגה סל' כולל סערת (סחליס
ס"כ, כ"ג). כזכס, סכסכס. וססו נל' ססיכות נסכוד סווי ססרוו. כסושנים סונוה ל' סר ו', ג'. וכן לקוס

עולם נבא. חם שבת מנוחה. בלהמתענגים בה. יזכי לרב שמחה.
מתקלי קשית. יצלו לרוחה. פרחנו תצמיח. ונס יגן ואגדה: להתענג:

שקלו ט' תנועות כחלק הראשון אל כל פרק, ואני שלקים חלטים אל כל חרון כעלי ו' תנועות והסתרון
בעל ד' תנועות. ופתוס בו מרדכי בר יצחק חוק.

מהי יסית ומדה נעמית בתענגים. את שבת משוש נוגים. לך בשר וגם
רגים. נבונים מבעוד יום: מערב עד ערב לכ חדים. בבא עתה עת הדדים.
גיל ואשון להדדים. למצוא פדיום: ואת ענג להתענג בממתקים. בתענוגות
בגי אדם. גין פי יתאדם. ושאר משקים: וראה וקדש ביום קדש עלי גין.
זכרה ואם אין. עלי לחם בצע בעין. יסרה לקדשו: שמרה בהלכותיו
מעבודות. מאבות ותולדות. שיר לאל תן להודות. זכור לקדשו: בלשמה
חם שבת מחללו. מחוללו ימחל מעלו. ונא גואלו שמו שילח. יוכל שי
לו: דבר סמן טוב לך במן ואות הנל. סמבטיון מתגלגל. בקליוס נח בעם
סגל. יקבתו וישקמו: המורחים ולא נחים עדי ששי. ותשלחם לחפשי.
בגרי שש וגם קשי. לכבוד יעמי: ויאמרו באי בלה מהתאמרי. הן שלחן
וגם גרד. ערבים פי בא אורד. קומי אורי: בבוד יי עלך באור ורח. בעת
תעיר גלי מרח. קצות מערב וגם מורח. צפון ומין: עליונים ותחתונים
במאמרו. עלי תבל שם אורו. ובחמוא יציר ליצרו. בקשו להטמן: ואת
חלית פגי קונד ולא נטמן. יום אחד למצואיו. אז נגנו ליראיו. יין עסים

לכתי על סבת אסוף עגודר וטוויג בעלות כגן אל אגנים. מעין עולם הבא, ע"פ נרכות לו, ע"כ, ג' טעין
עולם סגל פלו סן סבת וכו'. מתבלי משיח יצלו, ע"פ סבת קי"ט כל הטקנים ג' פטורות כסבת כולל פגאלו
אל טעין וכו'.

מה יסית ל' איר ו' ז'. והבנ דתענגים ככ"ט כעבור הטקל. משוש נוגים, כעצמות האנלים.
לך, כשילך. חדים, שטים טעין פרוס. עת דודים, כעבור אעטלה הסנת לכלה הכתעט נל' זה ע"פ איר
ד', י'. פרוס טנוס טענות אע ימי כעטע. במטסקים, דברים טחוקים פשו נחטיס פ', י'. בהענוגות
ל' קבלת כ', פ'. ויין ל' פכלי כ', ל"ט. עלי יין וכרדו, ואם אין, עלי לחם בצע בעין יפה, לקדשו,
כן לסדר הכתוב לענין הכתוב, ורסס כלורי לסדר הקינות דף 34. מאבות וחולדות, אלס חטעס אום טלפסס
סן פכ טלפסס סן תולדות. שיר לאל חן ר"ל חטער מוטור איר ליום כסבת טוב להודות וכו' כדי אחבור
לקדו. מחוללו, יוצרו ל' אל מחוללך (דברים ל"ב, י"ט). ימחל מעלו, חטטו, וע"פ אנת קי"ח כל העטער
אנת פככסס פטילו פונד פ"ח כדור פנוס מוהלין לו א' אער אנת פחללו, אל תקרי מחללו אלס מחול לו.
שמו שילח, כמסדורין דף ל"ט, ע"כ טעין טס טנו, דכי ר' אילס חטרי אילס אנו א' עד כי ינפ אילס
(כרעית ע"ט, י'). ותלקוט יעטיס רעו רפ"ס עתידין פוטות כעולם לכיפס דודין לטלך כעטיח, וכן סוף פוטער
עד כי ינפ אילס, קרי טס עד כי יוכל א' לו. יוכל שי, יונפ טנפס. בסון, אלס ירד כסבת. ואוח דגל, ועוד אוח
פטרס נרסס לפיחיס כמות אעל הדגל, ועס היס פחות הוה? סמבטיון מתגלגל בכל יום, הוה נהר הסווק ופגליך
לכיסס ככל יום ויחיס כסבת יחוס (כ"ר פ' י"ט). כעם סגל, כפאר טס מגולה הוה יסרפל יסנתו ורסקו כן טס
נס הסכר סכאו. וחשלתום ר"ל אנה אנת חללסס לסכסי. יעשו, ילכו. כי בא אורד, יעטיס ס', א'. כשור זרח
ר"ל ימי כסדר כ' עליך כמותו סכור אכר ורס כעט פאר יכר ככורול אנת כל סעולם. עליונים וכו' כל ונת יסודו
כאנפס דף י"ב פאר אכרס סקב"ס כיוס רחאון פדס פוסס בו טסוף סעולם ועד סופו, כיון אנטכל סקב"ס כדור
סעול וכדור סגלסס ורסס אעטיסס: עקולקלים טער ונחו טקן, ולמי נחו, ללדיקיס לע"ל. וככ"ר פ' י"ב, ל"ו
אנת אעטס פוטוס סכורס, י"ב אל ערס אנת וי"כ אל ליל אנת וי"כ אל אנת, כיון אעטס פדס כרעאון כקס לנכוס,
פלג כסדר לכסס א' ויכרן ללכיס אנת יום הכניעו, וכטס כירכו כשור. יצ"ר פדס כרעאון. בקשו, כקס סקב"ס
לסעין פוטו סכור. וי"פ סבת. חלוח טל' ויטל טעב. למצואיו, לשולחי אנת. יין עסים, יין סעזער ללדיקיס

וּמִן: יְהִי לְזִכְרוֹן וּלְשִׁמְרוֹן וּיְנַצֵּל. מִכְּלָרַע וּשְׁבֹן בְּצַל. עֲצֵי עֵרְן וְשֵׁם אֲנָל.
 יְשָׁרִים יִתֵּן: סְעוּדוֹתָיו וּשְׁבֹתוֹתָיו אֲשֶׁר שָׁלַשׁ. כְּאִישׁ עֵבֶר בְּדַת פִּלְשׁ. בְּמִקְרָא
 חַד הַיּוֹם שָׁלַשׁ. רִמּוֹ שְׁלֹשָׁתָן: יַעֲלֶה אִם־שָׁלַשׁ־אֵלֶּה יַעֲשֶׂה לָּהּ. מִחֻבְלִים
 וְגַם צִירִים. יֵצֵל וּבְלִי מְצָרִים. יִירֹשׁ נִחְלָה: בְּרִכּוֹת יַעֲטֶה מוֹרֵה בְּרֵאשִׁיתָךְ.
 וַיֵּשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתָךְ. וְשָׁבוּ בָּנִים בְּצִאתָךְ. לְהַבְדִּיל יִשְׂאֵוּ: כּוֹס רְוִיחַ לְהַלֵּל
 יְהִי בְּשִׁיר וְרֵן. בְּקוֹל נְעִים קָרָא בְּגוֹרֵן. לְלוֹתָךְ בְּגִין אֶהְרֵן. בְּשִׁיר יִקְרָאוּ:
 כְּבוֹד מְלָכִים וּכְל־פְּלָכִים לְלוֹתָם. הַפְּחוֹת וְהַסְּנִיגִים. בְּשִׁכּוֹת וּבְרִנְגִים.
 בְּקַל־עַת צְאֹתָם: יֵצֵו חֲסִדוֹ קְרוֹשׁ יַעֲקֹב לֵיל וַיּוֹמֵם. וְאֵן לַיּוֹם עַל מְקוֹמָם.
 יִנְצְחוּ שִׁיר אֲשֶׁר זָמַם. בְּכִלְמִיגֵי זָמַר: עֲלֵי עוֹלָה אֲשֶׁר בְּפִילָה בְּיוֹם שֶׁבֶת.
 בְּאַהֲבַת יוֹם בְּרַב חֶבֶת. עִם נְצוֹר כְּאִישׁוֹן בַּת. עֵין גִּשְׁמֵר: מִי יִסְאֵר נִדְל
 שָׂאֵר הַמּוֹלָכָה. מְנַתְּהָ אֲפִים. הַלִּיכְתָּהּ אֲלֵפִים. אֲמָה אֲרַבְתָּ: חִי זָקָף מִן
 בְּקוֹרְאֵי שְׁמוֹךְ שְׁמַע עֲלֵינוּ. וְאֵל תִּתְרַשׁ לְרֹשׁ וְאֲבִינֵן. וְקַבֵּל גִּיב וְגַם הַגִּינֵן.
 לְכָבוֹ נִשְׁפֹּל: מִזּוֹן אֲרִיזָה לַיּוֹם מְנוּחָה בְּעַת יַחֲסֵר. יִחוּן בְּפֶתַח דָּג וּבְשָׂר.
 יֵשֶׁב בְּשָׂר בְּלִי מַחֲסֵר. לְחִמּוֹ נִכְסָל: יוֹם שְׁבִיעִי בְּמַרְזְעֵי אֲזִי קָשְׁבוּ. בְּרִדַת
 דְּגַן שְׁמִים. בְּתַת לָחֵם יוֹמִים. אִישׁ תַּחֲתָיו שָׁבוּ:

רחמי כרחמיס יהונתן חזק

יוֹם שֶׁבֶת קָדֵשׁ הוּא. אֲשֶׁר־י הַאִישׁ שְׁמֹרֶתָהּ. וְעַל הַיּוֹן וּכְרֶתָהּ. וְאֵל יִשִּׁים
 אֶל־לִבּוֹ. הַבַּיִם רַק וְאֵין כּוֹ. יִשְׁמַח וַיְרֹוה וְאֵם לֹוה הַעֲזֵר יִפְרַע אֶת־חֻבּוֹ:
 הַבְּשָׂר יִזֵּן וְדָגִים. אֶי־יִחֲסֵר בְּתַעֲנוּגִים. וְאִם־שָׁלַשׁ־אֵלֶּה לְפָנָיו צָגִים. זֶה יִדְוֶה
 שְׁקָרוֹ. אֲשֶׁר חֲסֵן בִּיקְרוֹ. יוֹסֵף תַּעֲדֵה רַג וּכְעָא. מְרַגְלִיּוֹת בְּבִשְׂרוֹ: וְאִם
 שְׁלַחַן בְּדַת עֲרוֹךְ. וּמִלְּאֵךְ אֵל יַעֲנֶה בְּרוּךְ. זֶה יִדְוֶה זְמַן אֲרִיךְ. וְאֲוִיבִיו

ל'ל. וסון, וסון, כוס סעודה לזמן. יהי לזכרון, ר"ל אותו סעוד יהי עבור לאותם כוונתים ואמרים
 את כסבת. פלש, נלכ כחוקים נאותו מסוק חזר נל בו חנת סיוס ג' פעמים כוף כעצו ס"ו, כ"ב.
 וכמו אדראסו כבא דף ק"ז ע"כ יעלה מעלה מעלה הכוונת כן ויקיים ג' סעודות. יעשה לה,
 לאת. מחבלים וגם צירים וצול, וכלי מצרים יירש נחלה, כן לפטר הכתיבת לענין סגנות, וכן
 כרסב נעיוס זכ. ברכות, ל' מהלים פ"ד, ו'. סודת, הקנ"כ, כעו פי כעזו טולס (ליזו ל"ו, כ"ב). ויש
 חקיה, ל' יעשה ל"ב, י"ז, בגים, יארסל. להבדיל, לעצת סנדלה. כוס רויח פל' תכלוס כ"ג, ס'. וכאם
 עסודר לעעלה עטנו, ר"ל להבדיל יאלו כוס רויס, יקמו כוס עלת יין לעצת עליו סנדלה. בגין אדרא,
 ר"ל כעריס אל אליס סכניס, וסערנו חיל פינחס זכ אליס (ילקוט רסז ס' סינפס וסרקי ר"ל סרס
 ט"ד) וס"כ כוף מן חוכן. הפחוח והסנגים, אכיס ל' אריס. על מקומס, על כדוק. ינעזו, יסערו.
 ומס, סכס. עלי עולה, סלוים יסערו יז על סעולכ פזר כסולכ כוס כעפת, אזי ככדיס לעוספיס.
 כאישוק כח עין, עז"ס מהלים י"ז, ס'. אפיס, כסולכ, למס עכנס. ניב, ל' דסר. רגזון לכבו עפסכנות
 לנו ככסל. ארזותה, ל' סעודה פשו סוף מלכיס. יוחן, כסס יסוק חותו. כמרזעי אזי קשבו, כפזר אעשו
 לו סן רויס, כוף סזס רכנו אכיס רועס חותס כעדכר. לחם יומים, ככות ע"ו, כ"ב.
 ואם לווה לכבוד אנת, יע"פ כילס דף ט"ו, ג' סער לכס סקנ"ב ליארסל בני לו סכי וקדכו קדוס
 היום וכעפינו כי וסני סער. יוסף חזרה רג, אכזו יסיס כפזר אל יוסף אכסל ד, וסעעכס כבא דף ק"ע
 יוסף עוקר אנת סוכ, וככילו עעס ססת כע"ג דג לסכור וסערנו להס לכו סלל יוסף עוקר אנת דגיל

יְהוּ כְדָמָן. וּמִלֶּאֱד רַע יַעֲגֶה אָמֵן. בְּעַל בְּרָחוּ. יִסְפָּר שְׂבָחוּ. שְׁמוֹ יַעֲלֶה.
 בְּטוֹב שְׁמֵן: נְשִׁים נְרוֹת תְּדַלְקֶנָּה. וְחַק נְדוֹת תַּחֲזֹקְנָה. וְהַחֲלוֹת תַּסְקֶנָּה.
 יָגֵן בְּעַדָּן וּכְוִתָּן. חֵם בֵּא עַת לְדָתָן. וְאִם לֹא עָבְרָה. וְגִזְהָרָה. אֲזִי קְרוֹבָה לְדָתָן:
 הִנְי שְׂבַח וְשִׁירָה. לֹאֵל אֲשֶׁר שִׁבַת בְּרָא. וְלֵנוּ בּוֹ נָתַן תּוֹרָה. קָרָא לְמוֹשֶׁה
 מִתְּנֶה. בְּבֵית גְּנֹזִי הִיא טְמוּנָה. לָךְ יֵאָתֶה. וְקַח אִתָּהּ הִנְי לַעֲדַת מִי מְנָה:
 גִּפְשׁ כִּי נִאֲנָחָה. בְּאֵ שִׁבַת בְּאֵ מְנוּחָה. גִּיל וְשִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה. בְּרַכּוֹ וְקִדְשׁוֹ
 בְּמָן. מִלְּרֵדֶת לְעַם לֹא אֶלְמָן. וְהַשְׁבַּת. גִּפְשׁ מְשִׁיבַת. בְּסַפַּת בְּרֵ אֲשֶׁר טָמָן:
 הַקּוֹתִיָּה בְּמֶרֶה. נִצְטַו בְּאִזְהָרָה. בְּהַרְרִים בְּשַׁעֲרָה. תְּלִיָּם הַלְכוּתִיָּה.
 שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתֶיָּה. יִנְחֵלֵה לְיוֹם שְׁכֻלֵה. שִׁבַת בְּעִבְאֹתֶיָּה: זֶה הָאוֹת אֲשֶׁר שָׁם
 אֵל. בִּינוּ וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּבְשִׁבְעֵי אֲשֶׁר הוּאֵל. סִמְבִּטְיוֹן הַגֶּהֱר. שְׁבַכְל
 חֵם רֵץ וְנִמְהָר. יִקְחֵה בּוֹ מְנוּחַ תְּשִׁיב לְמִין הַגְּמָהֱר: קוֹלֵ קוֹלוֹת יַחְדָּלוֹן.
 בְּעַת שִׁירֵי יִגְדָּלוֹן. כִּי כִפֵּל הֵם יוֹלוֹן. וְאֵלֵי־שִׁינֵי גְבוּלֵי. בְּאוֹחַ שִׁיר גִּפְל
 תְּבַלִּי. הִתְקוֹשְׁשׁוּ וְאֵלֵי־תִשְׁמָשׁוּ. בְּגִוֵּר שִׁיר שְׁפָרָה־לִּי:

נחצי הכרויים תחום יצחק.

יֹזֵם זֶה לְיִשְׂרָאֵל אוֹרָה וְשִׁמְחָה. שִׁבַת מְנוּחָה: יום זה
 צִוִּיתָ פְּקוּדִים. בְּמַעֲמַד סִינֵי. שִׁבַת וּמוֹעֲדִים. לְשִׁמּוֹר בְּכָל־שְׁנֵי.
 לַעֲרוֹךְ לְפָנֵי מִשְׁאֵת וְאִרוּחָה. שִׁבַת מְנוּחָה: יום זה
 חֲמִדַּת הַלְבָבוֹת. לְאִמְרָה שְׁבוּרָה. לְנַפְשׁוֹת נִכְאָבוֹת. נְשָׁמָה יִתְרָה.
 לְנַפְשׁ מַצְרָה יִסֵּר אֲנָחָה. שִׁבַת מְנוּחָה: יום זה

לְקִנּוֹת וּבְחִיטּוֹת לַפְּנִי וְהוּא קִנַּס אֵת כִּדָּו וּכְאֵז קִדַּע אֲזוֹתוֹ מִלֵּא כּוֹ מַרְגְּלִית וּמִכָּר לֹחֵת כֵּלָא עֲרַס עֲלִית
 אֵל דִּרְזִי וְאֵל. יַעֲגֶה אָמֵן, אֵם בִּזְנַת קוֹי"ט ע"כ נ' מִלְּאֲכִים פְּלוּחִין לוֹ לְחַרֵּם כְּע"ג עֲנַכְכִּי לְבִיתוֹ אֲסַד עוֹב
 וְכו' הַמַּחֲתִּיף לַעֲטֵלֶה דף 196. נְשִׁים נְרוֹת הוּא ע"פ עֲנַכְכִּי בִּזְנַת ל"א, כ'. עַל אֵלֵּא עֲנֵרוֹת נֵאִים
 מִתַּת כִּשְׁמַת לְתַת וְכו'. חֲסִקְנָה, חֲסַרְפִּנָּה. וְלֵנוּ בּוֹ נָתַן תּוֹרָה, בִּשְׁמַת נִתְנָה תּוֹרָה (שַׁבַּת פ"ו ע"ג). מִתְּנֶה
 בְּבִיחַ גְּנֹז, ע"פ שַׁת י' ע"כ אֲסַר לוֹ הַקַּבָּלָה לַעֲטֵה עֲתַכֵּה טוֹכֵה יֵאֵ לִי בְּנֵית גְּנֹזִי וְאֵת עֲטֵה וְאִנִּי עֲתַק
 לִיתְנַכֵּה לִי־אֲחֵל, לָךְ וְחֻדְיִס. לֹא אֶלְמָן, יַעֲרִיב ל"א, כ'. גִּפְשׁ מְשִׁיבַת, הִיא עֲזִינַת נַפֵּשׁ. בְּסַפַּת בְּר, תְּהִלִּים
 פ"ג ע"ג, וְהַטְעַם פֶּה עַל הַטֵּן. בְּמֶרֶה נִצְטַו, כְּדִלְתִּיֵאֵ בִּזְנַת פ"ז ע"כ וּמִסְבָּרִין ל"ו ע"כ. כְּתָרִים בְּשַׁעֲרָה,
 כְּתָרֵס דף י' הִלְכוֹת שַׁת תְּנִינֹת וְשִׁעִילוֹת כִּרִי הַס כְּהַרְרִים אֲחִלוּין בְּשַׁעֲרָה שָׁן עֲקֵלֶס טוֹעַס וְהִלְכוֹת מַרְוֹת.
 שְׁכֻלֵה שִׁבַת, הוּא הַעוֹלָם כֵּאֵ. חֲשִׁיב לְמִין הַגְּמָהֱר, אֵם יֵאֲסַל מִין וְאִפְּקוּדִים אִיכֵה נִדַע יוֹם הַשַּׁבַּת הוּא
 יוֹם הַבְּעִיִּי חוֹבֵל לַפְּסִיכֵי בְּסַמְכִטְיוֹן אֲזֵר יוֹם כּוֹ יוֹם, וְכִלְתִּיֵאֵ נִכְרֵ שַׁרֵּס י"א. הַגְּמָהֱר, ל' פְּתִי כְּעוֹ וְלִנְב
 כְּשַׁרֵּס (יַעֲרִיב ל"ב ד'). וְהַמְחַסֵּס כֵּלָּ ע"פ מַחֲכוֹת כֵּאֵז אֲזֵר חֲלַק הַאֲרָוִן שְׁכַל מַרְוֹ כְּסִדּוֹ עַס חֲלַק
 כְּסִיפִיֵאֵ אֵנוּ. וְכַסְפֵּסֵא שַׁרֵּס מִלְּחִי, "הַכְּנִים וְהַנְּסֵר". קוֹלֵ קוֹלוֹת יַחְדָּלוֹן, כֵּן עֲמַחַ הַסִּיטָן אֵת עֲלַטוֹ
 כִּיֵּרוֹ וְאֲסַר אֵלֵּא יֵאֲטַט אֲחַד בְּנוֹסְתָּו. הִתְקוֹשְׁשׁוּ לַפְּנִים כ', א'. וְפִרְשֵׁ אֵם רִדִּק הַתַּחֲטָּו טוֹמִיבֵס, וְנִרְשֵׁ
 אֲבוֹנֵס וּ לְקַחוּ פֶּס הַסִּיטָן ר"ל כִּזְכֵּרוֹ לַחֲטָו נְשׁוּרָה יִרִי לְשִׁרְכֵס. בְּגִוֵּר, כְּתָר.

יום זה, וְאֵר נֵאֵס זֶס נִטְלַח כְּמִדּוּרֵי הַסְּטִרְדִּים. מִשְׁאֵת, ע"ל וְיֵאֵז עֲשֵׁת (נִרְשֵׁאֵת ל"ב, ע"ד) ר"ל
 מְנוּחַת הַסַּעוּדָה. וְאִזְהָרָה, גַּם הוּא ל' סַעוּדָה, כְּעוֹ נַסּוֹף טִלְכִּים. חֲסִדָּה הַלְבָבוֹת, הִיא הַשַּׁנָּה. נִשְׁמָה יִתְרָה,
 בְּשַׁר' יִנְכֵה דף ע"ג וְהַטְעִיחַ דף כ"ז וְעַס' כּוֹשִׁרִים פ' י"ז כְּשַׁעֲרָה יִתְרֵס נוֹתן הַקַּבָּלָה כְּדִלְס עֲרַכֵּ אֵת וְלַטּוֹלָיֵא אֵת
 נוֹטְלִין פּוֹחֵה יִסְטוֹ עִכ"ל וְפִרְשֵׁ רַש"י כִּשְׁמַת יִתְרָה, רוֹסֵב לֵב לַעֲנוּחָה וְלַעֲטָה וְלִבְיוֹת מִתּוֹס לְרוֹסֵפֵה וְיִשְׁכַּל
 וְיֵאֵת יִלִּין נַפְּסוֹ קִסֵּה עֲלִיָּה. וְכֵן כְּכַס הַרְשָׁלָה בְּתַחֲבוֹתוֹ (מִשְׁלֵסֵס חוֹדְרֵס כְּסִדּוֹ ע"ג) כְּשַׁעֲרָה יִתְרָה הִיא
 הַטְּנוּחָה וְהַטְּנוֹעַ אֲנַפֵּס טוֹלָה כִּשְׁמַת כִּלְיוֹ הִיא נִשְׁמָה יִתְרָה, וְכַסְכֵּס לְיַעֲרֵי הַטְּנוּחַת וְהַטְּנוֹי כִּשְׁמַת עֲשׂוֹנוּ.

זמירות לליל שבת

זמר לשבת וחנוכה.

סחוס נו אני ליב כרבי עוזר.

אֶזְכְּרָה יְחִמְקֶהּ בְּשִׁירָה וּבְשִׁמְחָהּ שְׂרוּשְׁעֶת עֲפָה מַצְרָה לְרוּחָהּ:
 גִּקְמַת גִּקְמַתְנִי עַל־יְדֵי כַּדְנִיקָה נְאֻמֵּינִים לְהַפֵּר תּוֹרַת אֱלֹהֵינוּ בְּקִשׁוֹ הַיּוֹנִים:
 יָדָה הַצִּיָּאֵנוּ מַצְרָה וְעֻקָּה עַל־כֵּן קָבְעוּ לָנוּ שְׁמַנַּת יָמֵי חֲנֻכָּה:
 לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשִׁבְתָּהּ גְּבוּרוֹת אֱלֹהֵינוּ לְחִנּוּכַת הַמּוֹצָאֵת נִזְכָּה בְּיָמֵינוּ:
 יִהְיֶה נָא חֲסִידָה לְנַחֲמֵנִי בְּרַב חֲסִידֶיהָ לָחֵם חֶקִי הַטְּרִיפְנִי בְּכַל־כּוֹז אֵיחָדָהּ:
 בְּכַל־יּוֹם אֶבְרָכֶהּ רַחֵם מוֹשִׁיעֵנו בְּיִשׁוּעַת עֲפָה יִרְאוּ עֵינֵינוּ:
 עוֹזֵר דָּלִים אַתָּה אֵל מִדֵּר לְנַאֲלָנוּ וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ:

הזיר סוס יז לזמרו סטוך לנכח סטוך.

צור, משלול אכלנו ברכו אמוני. שבוענו והתרגנו בדרב יי:
 והן ארתעולמו, רוענו אבינו. אכלנו ארת לחמו, ויינו שרתינו.
 על כן נודה לשמו, ונהללו בפינו. אמרנו וענינו אין קדוש ביי: צור.
 בשיר וקול תודה נברך אלהינו. על ארץ המדה, שהתחיל לאבותינו.
 סוון וצידה השביע לנפשנו חסדו גבר עלינו ואמרת יי: צור.
 רחם בתחנה, על עפוק צורנו. על ציון משכן בבודה, וכול בית התפארתנו.
 בדרוד עבדה, יבא וינאלנו. רוח אפינו, משיח יי: צור.
 יבנה המקדש, עיר ציון תמלא. ושם נשיר שיר חדש, וברננה נעלה.
 תרחמן הנקדש, ירחבה ויהעלה. על פוס יין מלא בברכת יי:
 צור, משלול אכלנו ברכו אמוני. שבוענו והתרגנו בדרב יי:

אוכרה החמיק, הוא זמר נאס וכו כלזנו שמו כריך לכאור.

צור משלול, הזיר סוס נתיסר כסריו כנגד נכח סון ונכח סלך ונכח ידוליס, סכס דאוריטא,
 והסריו כסריו סון עד נכח סכוס. וסכס סזמר סוס פינו סרבר כלל סענימי סכנת רק סוס סנת סודלסכ
 לסמרו קודס נכח סטון, וסכ סלן סוסרים סותו סכל יוס, לפי סלן סנפי לזכ סיסי סטעסס, סך סייט
 יז לסמרו סכו סכנת. צור משלו וכו' סעורו, סתם סטווי סרכו סת סלור סזר סכלנו סעלו. סרבר ה',
 סזוס לכרך סכנת סטון סזר סזכלנו וסנענו. אין קדוש כה' ס'א ס' כ', ס'. נברך אלהינו סל'ל וכן
 סגיה סעל ס'י. ססרו נבר, סכליס קיי', כ'. רחם וכו' סעורו, פורנו ססס סססך סל סעך. וכול, סכ'פ
 סז'ס ס'ס ס', יי. רוח אפינו, סיכס ד', כ'. ססלס, סכל סזכ וסזסס ולקסס וכסו סכסוכ סלס סלן
 סזסס ולקסס (י'ס'ס ל', ס').

סדר תפלת שחרית לשבת ויום.

בשם כנכנסים לכה"כ ואומרים כל סדר הכרכות ופי' הקדמת כמו כימות החול אלא צוסיפיים וביום השבת. ושתעסיפיים כליבית אכל חין עניינים תשלין (כי שנת וי"ט לאו זמן תפלין הוא). ואח"כ תתחילים ברוך שאמר כנוטס קול זמר, ואומרים פאוקי דומרכ ועדלגים מזמור לתורה וצוסיפיים למנצח מזמור לדוד ואחר הצוסיפיים העירבים טעמי נראית אכלו כזנת וטעמן תורה אסיכ ני. ואומרים יהי כבוד ואשרי והללויה וכו' עד ישחבה ולו שתפילים כלן נשמה.

מן שבת מקורנו בעטעט אמן ארון עולם מן חו"ו, ועטעט וביום השבת חיו, וקסט מזמור לתורה חו"ו, ומגט למנצח מזמור לדוד חו"ו בני ישחבה, דמן אקלגט אמן היער ויש נשמת מן.

נשמת בלחי תברך את שמך יי אלהינו. ורוח בלבך
 תפאר ותרום זכרך מלכנו המיד. מדהעולם ועדהעולם
 אלה אל. ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע פודה ומציל
 ומפגנס ומרחם בכל ערצ צרה וצוקה. אין לנו מלך אלא
 אלה: אלהי הראשונים והאחרונים. אלה בבריות. ארון
 בלהולדות. המהלל ברב התשבחות. המנהיג עולמו בחד
 ובריותיו ברחמים. ויי לאיגום ולאישן. המעזר ישנים
 והמקיץ גרדמים. והמשיח אלמים. והמתיר אסורים והסומך

נשמה, תתן כוונת סענה, כי כן נטלם אהאטעו כחלק טענו לנכת טעטים נעמד נרכות נ"ט, כ' ומענית ו' פ"ג, אחר נראה פיה כי הנוקטל ככר ידועה לכס כוואחא אצורה נפי כל טיטס אקדשו, וטווכר ג"כ כפסחים קי"ח לחתום נו את הנגה ליל פסח, ונקדח סס ברכח השיר נעמד איה נרכס גדולה כעין ארכ. וטלחתי כפירוש יאן סנינ למדור כי" טענת קס"ו וכוטל כענטב טריו"ט וז"ל אטעתי מר' יסודה נר יתקן זר' שטעון בן כישא יסד נשמת עד פי ידעס לך עכ"ל ונפירוש אחר טלחתי נוה"ל שטעון בן כסה וי"ל שטעון בן שטח יסד את נשמת ורעו אטו כו לטעיר דהייט ע' זוכן עד ע' פי ידעס ע' עד ככה עזרנו ו' ויאלו פינו נ' נשמת טכ"ל. נשמת כל חי פנ"כ כל הנשטס תכלל יכ. ורחח כל בשר ע"כ חיו י"ג, י'. חסדי, אטורי, ורוח כל נאר תפאר ותרוס חסדי זוכן טלבנו. מן העולם, תכלס ק"ג, ט"ט. וטעטו, לנלח ולעולפי עד. ונעדרה תכלס נדרה טן טאולס, מן עלטפ דהיינח ניכ, ועד העולם, עד עלטפ דלכן כיה. ומבלעדיך ע"ה ישעיה ט"ד, ו'. ופ"ה, כ"ה. ומטעמ טלח תלטודית, ונ"ל הטקדח הוא טכלכל. והסטודים גירסיס ועונה נטקוס וטטרס, וכן הוא נס' רכ טערס. מלך אלא אלה. נקדור סטודים, "מלך עוזר וטוטן אלה אלה" וכן נס' רכ טערס. אלהי הראשונים ע"ה ישעיה ט"ח, ד'. קריית בן נקודו כאך נטרתי לטעלכ דף 58. קרב החשבחות. נכ"י גם כנוסח כרענ"ס גורס המהלל חשבחות. וכסטודים גורסיס המהלל קדל החשבחות, אטנס כמורי רפ"ה ורפ"ו וכל ס"י קרב התנצות, וכנהת טיטוני נקדור תפלה דמה לזון זו טעה סקאז נעמד נרכות נ"ט ומענית ו' רוב ההודות ולא כל ההודות? אטנס לדעת כי קושיה זו לא תתכן אלה על הוראה אל רוב כשו אהאטעו נה חו"ל אס לקוחה לבורות על חלק טן טלקיס אהוס סיותר גדול נהס וכל"ה רתו אייוטע כגון רוב כמות (פסחים ק"ח) אטירוזי כמלק סיותר אגדול טן חיינ אכבוס, וכן רלאז וריונו כסכס (סוכה דף כ"ט) ידועיכס. אכל נל' הטקדח לא כעלח כך הוראה רוב אלה ככל עקוס טעטו ערכית הדכר תס טטודי התפלה לקוחה כהוראה זו וע"כ גם כחן ברב החשבחות טעטו כרכוי התנצות וכל"ה ריח אנגעג, ולין קאס בו, וככר נאר זאת רו"ה נמדודו ורפס גם לטעלכ דף 45. הקנתי כעיי"ס רפס ככל ספרים מדויקיס וכל"ל כשו סקסטיר (ויקרא י"ד, י"ח). וה' לא יתום ע"ה תכלס קב"ה, ר'. וככ"י גם נקדור רפ"ו גם גורס בן וה' יגה לא יתום. וביצ"ז בן הוא ככל הניוסחאות וכחכ כעכול נדף כ"ד אע"כ אצא קון לעולס עטיר ככפעיל כשו לא ע"ה נעמד (ט"ד, ל"ה) ע"ה י"ט (ישעיה כ"ו, י"ט) באחלה לוער פלוני עטיר את פלוני טענתו חטער קציני ע"כ לדקו האומרים נתפלתס חמיקין נרדמים ולא לדקו החופזים עליכס, וכן אער פכס גדול (כוא ר' טעכ נן טורח תכלס) כשעוס כלאון כפיתו (כשתחיל כפני פחד ה' לכתי סות איטיס) קציני רעיוני וליאזי נרדמים עכ"ל. נרדמים, על' תרדסה וטגורת טה לך נדרס (יונה א', ו'). וככ"י אסד גם כסטודי רפ"ה ורפ"ו הנירסכ קרייסיס וכחכ הכל בו וז"ל כחכ סד' אצ ז"ל טעניה נשמת כל חי כטעוד נרדמים סיחי יודע לטה, כי רחמים יתכן לוער וכן נכגו לוער ונרלכ לי כי אס כניטן לעיר רודס (תכלס ס"ח כ"ט) פי' יאן טן דס עכ"ל ופני חקטן לוער אפין לוער רדומים כי ככל הטקדח אצ דס סיחי אלה כנפעל וטלה רודס

שפלתה בנו. ורוח וגשמה שנתחה באפינו. ולשון אשר שמתה
 בקינו. הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו
 ויקדישו וימליכו את שמך מלבנו: כי כלפה לה ידה. וכל
 לשון לה תשבע. וכל ברוך לה תברע. וכל קומרה לפניה
 תשתתחה. וכל לבבות יראוה. וכל קרב וכליות יזמרו לשמך.
 כדבר שכתוב כל עצמתי האמרנה יי מי במוך. מציל עני
 מחזק מקמו ועני ואביון מגולו: מי ידמה לך ומי ישווה לך ומי
 יערה לך. האל הגדול הנפור והנורא אל עליון קנה שמים
 וארץ: נהל לך וגשמה ונפארה ונברך ארזים קדושים.
 באמור לחד ברכי נפשי אתי וכל קרבי את שם קדשו:

כאמרות שחיל סוף האל, וכמויות ואע"י
 עלות וזמנות מירם הגדול (ותק' עגלה
 כזמנות מירם האל) וכמפס שחיל הגבור,
 כן נובעין נרות קהלות פאכנו, אכן נרות
 קהלות פולין שחיל סוף האל ככל נ'
 תלים, אכל ככל המקויות נראש סאנס
 ווס כשור שחיל הגולד, וככל שנתות כאנס
 סוף ענגן שוכן עד עד מתקדש וספסל
 עונה ובמקדלות.

הואל ברתעצמות ענה.
 הגדול בקבוד שמך.
 הנפור לגצה והנורא בנוראותיה.
 הנקד היושב על פסא רם ונשא.

אלוה אלשיי רק אקוד כתי' סקנן נרכיו נעבור כתי' אליכנה סוכלת הדג. ואין לכבוד כי לילם הקריסם
 כמורגלה סיה לומר נ"כ אדכיו סן שר יטוד וקריס (לא וברים כנסס סטוטעט אל כעל ג'ת) ויהי סירד
 זמלסו לו נדמי מול אפיה האלף לרעו על סוף סבגול, כי כן רעו לפעמים יוד' אל סוף סגול כעו
 נעס אהנו אינש אינשי לרעו על נקוד ונש ונש' וכעו אימורי סתלים (סוכס נ"כ, נ') פיארי סעלת
 (ואסיס ס'ט) לכסמיר אימורי (סס כ"ז, נ') סנקוד וספרי אפיקיו נעלס ספסו וספסיס אפנס אפרי כי
 ככל ס' האלף נברי, לכן נעסו כו גס אפנסו ולס כוח עענו. שפלתה, סעלקת, סגורית מי סנג לסוף סעלס
 (פיוס ל"ס כ"ט). ורוח ונשמה, כנר סכסחי פירעו נס' תוכלות סייס דף קכ"ס. שנסרח באפיו
 ע"ס כעלית כ', ו': הן, ל' סכס כעו סן סהס סיה (נעלית ג', כ"כ) ונקוד נברי נרוס ספסודיס וסס
 כוז דונעט סו ונש' (נענדר ל"ס, ס'ו), וס יתכן לנקד קרסם כסגול וסוקף ודעט קרסם (נענדר כ"כ, ס') קוד
 וס (פיוס ס', י"ט) קרבל (סס י"ג, ס') קו אלוד (סס כ"ו, י"ד) ודעיסס. יודו ויברכו, ספס אל
 ס' זנסות סלכ נס ג"כ סכסס סחוסס אל ססלל: וכל לשון ע"ס יסיס ס'ס, כ"ג. וכל קוסתה,
 וכל נעס: שכתוב כעלס ל"ה, י'. מי ידמה לך, עסס עד וכתיב רכנו לדיקיס נוספת סספסדיס
 פאנסס ענוסססנו, וסס כן לזכס, "זועת עייס אהס זעטע, לעקת סול תקזיס וסוסי, וכתיב
 רכנו" וס' וכן נס' רכ עעסס. מי ידמה וכו' ע"ס סעלס פ"ט, ו'. וזעיס ס', כ"ס. האל רגדל,
 לקוח עמסס כעס עגן סטת. ברכי נפשי סעלס ק"ג, ס'. האל, עתה חזר לכנוי ססס כ"ס אפסר לעעלס
 סלל כגדול כסנר וסכרלס ועלרין ככל סהד וסוד ככסו. כעעצומות, כתוקף, וסעס ל' סעלס ס"ס, ל"ו
 אכתיב סס פוח וסעלסות סלל ססס אל. רגדל ככבוד שסך ע"ס סעלס קל"ס, ס'. העביר לנעט, לא
 כנדר כ"ר וסס אסו נטר כסדחוו ונוקחוו כוז סלש אהס נכור לעולמי עד. כנוראוותו, ס'י עעיס
 סחיסס אכן אהס נרול. רחישב על כסס; ע"ס יסיס ו', ס'. וכו' ס"ו. וכתיב סלל כו ח"ל כתיב ס' סלי, כ
 כזעוועת שחיל ססון סלל כעעלסוועת עון ככיל עמן תורס סכסורס נקדלת עוז א' ס' פוח לעשו יתן,
 תסכות וכעעייני עגרת וכעעספת תורס שחיל כגדול ככבוד עון לפי אפסר יספת לנח ככסרת (יסעיס כ"ז,
 ס'ו) וכדלס כעסקתס על סככות ועעייני וזעספת תורס, וכעסס שחיל כנור לנעס לפי סקנ"ס נרלס
 כנור סל סיס, וס"ס ו"כ שחיל סעלן סיוכ לפי סקנ"ס יוכ דיון עכ"ל וכן כתיב גס ס' סכ"ג.

תפלת שחרית לשבת ויום

וּמְחַרְעֵנִי דַעֲמֵנָה בְּעֵשֶׂת דְּיָמֵי גַּעְזֵי־יָדַי וְיִינַע:
 פ' יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַזַּם וְיִתְנַשֵּׂא
 שְׁמוֹ שְׁלֹשָׁה מַלְכֵי הַמַּלְכִּים תְּשׁוּבֵשׁ בְּרֹדֶף הַיָּמָא
 שְׁחֵזָא רֵאשׁוֹן וְהָיָא אֲחִירָן וַיִּמְלְעֵדְיוּ אֵין אֱלֹהִים
 קִלְוֹ לְרַבֵּב בְּעֵרְבוּרָא בְּיָה שְׁמוֹ וְעִלְוֹ לְשִׁנְיֵי וְשִׁמּוֹ
 מְרֻזָּסִים עַל-בְּלִי-בְרָכָה וְהִתְהַלַּח:

כַּעֲמֵנָה כַּמֶּן הַשֵּׁם יִשְׁמַר הַמֶּלֶךְ:
 בְּרֹדֶף שֵׁם כְּבוֹד מְלַכְתָּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
 כַּעֲמֵנָה כַּמֶּן הַמְּבוֹרָךְ יִשְׁמַר הַמֶּלֶךְ:
 יְהִי שֵׁם יי מְבֹרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

כַּאֲדֻמִּים וְיִכַר מוֹסִיפִים זֶה: אֲדָר עוֹלָם בְּאֲדָר הַיָּיִם אֲדֻרֹת מְאִפְּלֵ אִמְרֵ וְיָדָה:

מַצַּת כְּגֹדֶל עַד יַעַי הַסְּלִימוֹת טַנְגְרִים הַבֵּל יוֹדֵךְ. כִּי־סֵם כַּחַל כְּמוֹל אֲוֵרִים הַמֵּאִיר לֵאמֹר כַּעֲשׂוֹד לַעֲסֵכ נַעֲמֹר.
 מוֹ יִט, וְעַן עַר מוֹיָל מִיִּינַעוֹ וְעֵרְקִטְמַג פְּתוֹס, וְיִירֵד סַמְחֵטֵט הַבֵּל יוֹדֵךְ רַחֵם חֲנֻנְעֵנְסֵמְהַעֲבִדֵעֵ הַמֵּאִיר לֵאמֹר גַּעְזֵי־יָדַי.

הַבֵּל יוֹדֵךְ וְהַבֵּל יִשְׁבַּחֲךָ. וְהַבֵּל יֵאמְרוּ אֵין קְדוֹשׁ בְּיָי:
 הַבֵּל יְרוֹמְמוֹךָ סְלָה יוֹצֵר הַבֵּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּבִלְיוֹם בְּלִתוֹת
 שְׁעָרֵי מִזְרַח: וּבֹקֵעַ חֲלוּגֵי רְקִיעַ. מוֹצִיאַת הַמָּוָה מִמְּקוֹמָהּ
 וְלִבְנֵי מִמְּבֹזֵן שְׁבַתָּה: וּמֵאִיר לְעוֹלָם בְּלוֹ וְלִישׁבֵי. שְׁבַרֵא
 בְּמִדְרַח רַחֲמִים: הַמֵּאִיר לְאֶרֶץ וְלְדָרִים עֲלֵיהָ בְּרַחֲמִים.
 וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּבִלְיוֹם הַמִּיד מַעֲשֵׂה. בְּרֵאשִׁירָה: הַמְּלַךְ
 הַמְּרֻזָּסִים לְבִדּוֹ מֵאֵז. הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפָאֵר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִימֵרָה
 עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים רַחֵם עֲלֵינוּ. אֲדָר עֲגֵנוּ
 צוֹר מְשֻׁבְּבָנוּ. מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מְשֻׁבָּב בְּעֵדְנוּ: אֵין בְּעֵרְבָךָ וְאֵין
 זוֹלָתָךְ. אֶפְסֵם בְּלִתָּךְ וּמִי הַזְּמַחֲלָךְ: אֵין בְּעֵרְבָךָ יי אֱלֹהֵינוּ

הַמֵּאִיר לְאֶרֶץ וְלְדָרִים עֲלֵיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּבִלְיוֹם הַמִּיד
 מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁירָה: מֵה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יי. בְּלֵם בְּתַבְכָּמָה עֲשִׂיתָ. מְלֵאָה הַאֲרָץ

הַבֵּל יוֹדֵךְ, כַּנֶּחֱט אֲבוֹט יוֹם טַבּוֹד טַבֵּל הַיָּעִים עֲשִׂירִים כַּנֶּחֱט יוֹכֵר אֲדָר. יוֹרְטוֹךְ סְלָה,
 תַּעֲדָה. וּבֹקֵעַ פּוֹתֵחַ. לְעוֹלָם כְּלוֹ, לְכַל הַעוֹלָם. וְלַעֲדָה לְשִׁילֵם נַקְטָן, וְלִישׁבֵי, לְיוֹצֵי טוֹלוֹס. בְּמִדְרַח רַחֲמִים,
 בְּדֵאִישׁ כְּכִי סוֹף פ' י"ב וְסוֹנָה כְּפִירוֹ רַע"י לְרַחֵם בְּרֵאשִׁית אֲבִקְרִים כַּכֵּי־סֵם מִדַּת כַּחֲחִיטִים וְחֵטִים לַעֲדָה
 כִּדִּין כְּדִי זִיתְחִיטִים הַעוֹלָם; וְעִלְיֵת מִדָּה טַעוּרַת לַעֲטֵלֵס דָּף 128. הַמֵּאִיר לֵאמֹר, זֶה כַּחֲחֵט וְזֵכִים
 כַּנֶּחֱטִים חֲסִרְיוֹ סֵם גִּבֵּל כִּיּוֹלֵר אֵל טוֹל. וּכְסִדוּרֵי כַּסְפֵּרִים וְעַשׂוֹר רוֹעֵס י"ג גִּבֵּל כַּסּוֹף מֵה רַבּוֹ טַעֲשִׂיד ה'
 כְּעוֹ כְּחוֹל, אֲחַל כְּסִדוּרֵי אֲשַׁכְּנוֹס לֹא נַעֲלָס לֵאכַת וּבֵן חִיטוֹ כְּסִדוּרֵי רַע"ס וְרַע"ו. אֲךָ זֶה־רֵאשִׁית כְּבַל כֵּו
 אַחַת כֵּס ל"ז גַּם נֶפֶס קַבֵּל טַבֵּכַל יוֹדֵךְ עַד אֵל אֲדָרֵן י"ח קִי"ג תְּבוֹת וְנִלְחָס טַעֲנוֹ אֲסִיב גַּם כְּנוֹסִתוֹ
 כַּסּוֹף טַב רַבּוֹ טַעֲשִׂיד וְכו', וְכֵס הַסַּכּוֹן טַבּוֹן עַד אֲחַד אֲבֹחַ פִּיּוּחַ וְלַפְסָר אֲבַרְסַתוֹ כִּי־סֵם סַפֵּר טַבֵּה אֲחַת.
 אֵין כְּעֵרְכָךְ עַשֵׁת תַּכְלִים ט', ו'. וּכְסִפֵּרִים אֲוֵרִים אֵין עֵרְכָךְ לָךְ. וְאֵין זוֹלָתָךְ עַשֵׁת דַּס"פ י', כ'. אֶפְסֵם
 בְּלִתָּךְ עַשֵׁת יַעֲשִׂים ט', י"ד. וּמִי רוֹמַח לָךְ עַשֵׁת תַּכְלִים ט"פ, ו'. אֵין כְּעֵרְכָךְ טַעֲה סוֹד לַעֲדָה ל'
 כַּלְאֲנוֹת אֲכֹבִיר, וְחַטֵּר אֵין כְּעֵרְכָךְ ה' אֲלוֹהֵנוּ בְּעוֹלָם הוֹה, אֲשִׁין אִס דַּבֵּל כְּעוֹלָם כְּגִוּוֹת י"ג לַעֲדָה פְּלִי,

התברך צורנו מלכנו וגואלנו בורא קדושים ישתבח שמך לעד
מלכנו יוצר משרתים ואשר משרתיו בלם עומדים ברום עולם
ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים תיים ויאמך עולם: בלם
אחובים בלם ברוזים בלם גבורים ובלם עשים באימה וביראה רצון
קונם ובלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה
ומברכים ומשבחים ומקארים ומעריצים ומקדישים וממליכים
אדשם האל המלך תהול תגבור ותפורה קדוש
חזא: ובלם מקבלים עליהם על מלכות שמים זה מזה
וגוהנים רשות זה לזה. להקדיש ליוצרים בגנת רוח בשפה
ברורה ובגעימה קדשה בלם באחד עונים ואומרים ביראה.
קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

גם כן כבודו, ותוליתם לין אטרים אותו עכ"ל גם אחרתהם כתב יז טקוות אכונים לומר לאל אר
את, ועל לה לדרך דך קנ"ז טוכיו נס נדונוחי נאון. אשר שבת סכל המעשים ביום השבת ע"כ
ואנות ביום הכיניי סכל מלכתו אר עכ"כ. וטוכה טוכ כי תנוח ביום הכיניי נטכות לעולם, ולס כנרסת
הספרדים האומרים גביום הכיניי נחעלה. ויתעלה נכתפעל כן כניי כעל וי"ל והלך אחריו דו"ה וכיון
כזה, ותקדוים אלפיהם נרסס ויתעלה נכתפעל אכתעטו כו חו"ל נעקוס נפעל אל מקרא ופירש עליו
לכודתם אכז על' עמד נעלית (תכלים ל"ז, י'). חטנס ויתעלה יתכן יותר כי הכוונה פה אכניכזל סיה
אד הקנ"כ מלעס נעטס כדי לכרחת שלטו ואתר אמר מלכתו עז ועלס לעטונו לעטלה והוא כעין
ועל אלפיהם עטל אכרסס (נרססית י"ז, כ"ג) וע"כ הכיון ויתעלה אטעטו עטלה על ידי עטנו כעו הכרועס
ונל"ס ער ערהקב ודך. וישב על כסא על' תכלים ע"ז, ע'. ונעלה יסוד כל דברי הכיניי כזה כעטטר חו"ל
כעוכס נעדרס כעעלס (דף ע"ז ע"כ דפוס אטעטרס) וי"ל אמר רב יהודה אשר רב לא יכ הקנ"כ על כסא
כבודו עד אט את ותעלה ויש על כסאו, אשר ליה ר' יוסי וכו' קודס אכרס העולם יכ סיה סוכ ויכיה,
אשר ר' יהודה אי טעטע לן דעל כסא כבודו טעט סוכ, לא, אלא ככי תנינן עד שלא נכרס העולם לא
סיה מי יתקלם להקנ"כ ויכיר אותו כיון אכרס עולטו נרס סעללכיס ומיות הקדס כעמיס וכל כנלס וכולם
טוכיניס לכנה ליוטרס ולסטרן, ועדיין לא סיה פלר ושנה לפניו עד אכננס את ועקטו כולם ופלחו רסס
ואכנס סעליוניס ותסתחויס וכו' יכ על כסא כבודו כלוטר אזי סיה פי יכיר פת כורחו וישנה לכבודו,
ואשר ר' יהודה לין לך שנה וקלום לפני כקנ"כ כעו אכנו אל את, סעליוניס וכתחויס כולם טעמיס
לו כלסר ופסילו ימו אל את טעט טעטס לו, הכ"ד טוטור עיר ליוס ככנת עכ"ל. תפארת עטרה, אתן
תפארת ופכוד ליוס הכנת על כל ימי הכנה. עטרה ל' לכיס. ענג קרא ע"כ יטיס כ"ח, י"ג. זה שבת,
אותו ככוד אטס הקנ"כ ליוס הכיניי וכו' אכנו. וכוספת טחור רוטל וסודרי הספרדים סיה, וכו' ער
ואנה ליוס הכיניי, ולפיה נעכנת הלזון לטטה, ר"ל טוטור עיר ליוס הכנת הכיר אשר יוס הכיניי נעטנו
סיה טוטור הוא כסיר וסכנת שנלטר גם אכנסו ביום הכיניי. וילי"ש כן תקן דו"ה וככוו כעו שללעס
(עיר ג' ו') כעלמי (יוכס ס' ו') והוא לכורלת חוספת כתעקות הקניין; ואין לרשותו אל שלזכתיס נכרק
ליהו טקוטן כי אס ל' טענה כזה, ופה נכתלה יז לחטו כל' סעקלס כי ל' תורס לעטלה ול' הכיניס
לעכעס. ויום השבתעי משבת, יוטל נעדרס אעתיקתי נעטון, ועוד נעדרס תכלים טוטור ל"כ וי"ל כיון
אלס פלס כעו אל את נה סלסס לומר סיטון (Hymne) לכנת טוטור עיר ליוס הכנת, אשר לו ככנת,
לי אתס טוטור סיטון? אזי וחסכ כלטר סיטון להקנ"כ א"י טוכ לכורות לב' עכ"ל. טוב להורות לה', וס
לינו כסודרי כ"י גם לא כעחור רוטל וכסודרי ספרדיס. לפיכך יסטרן, לכן כל סיניוים יז להס לפטר
ולכך להכס כ"ס. לאל סלך, ללל אטס טלך ויוטר כל. ועל סאורי אור שעשיח, ככ"י גורס ועל טאורות
אכית. יסטרך, טוטס אל טאורי טור, כעטורות יסטרך, וכעטור רוטל גם כס כנוססס, וכעטורות אר
יכרת סעס יסטרך סלס".

כאלו ערים אופן יאמר זכ.

והאופנים וחיית הקדש והחיות לשוררו וכרובים יפארו ושקפים ירנו
ברעש גדול מתנשאים ואראלים יברכו פני כלתיה ואופן וברב
לעמתי שקפים לעמתם משבחחים ואומרים.
ברוך בבורי ממקומו:

לאל ברוך געמות יתנו. למלך אל חי וקים ומרות
יאמרו ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו פועל גבורות עשה
חדשות בעל מלחמות זרע צדקות מצמיח ישועות בורא
רפואות נורא תהלות ארון הנפלאות המחדש בטובו בכל
יום המיד מעשה בראשית: באמור לעשה אורים גדלים כי
לעולם חסדו: אור חדש על ציון תאיר ונזכרה בלגו מנהגה
לאורו. ברוך אתה יי יוצר המאורות:

אתה רב רב אתה ברוך יי אלהינו המלה גדולה ויתרה
חמלה עלינו: אבינו מלכנו בעבור אבותינו שבטחו בך
ותלמדו חקי חיים (כו) תחננו ותלמדנו: אבינו האב הרחמן
המרחם רחם עלינו ותן בלבנו להבין ולהשכיל לשמע ללמד
וללמד לשמר ולעשות ולקים את כל דברי תלמוד התורה
באתה: והאר עינינו בתורהך ודבק לבנו במצותיהך ויחד
לבנו לאתה ולראת שמך ולא גבוש לעולם ועד: כי בשם
קדשך הגדול ותעורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך:
והביאנו לשלום מארבע בנפורת הארץ ותוליכנו קוממיות
לארצנו: כי אל פועל ישועות אתה וקנו בחרת מכל עם
ולשון וקרבנו לשמך הגדול סלה באמת. להודות לך
וליתרך באתה: ברוך אתה יי הבורח בעמו ישראל באתה:

והחיות כאלו ערים פיוט של אופן לוטרים או כחוספס סיהו ג"כ כתובם כעין פסע. ישורדי כן סוף
ככל הסדורים. ובעל ויי"ט כגיס לומר חשורנה נל' חקנה להיות טיבכת על הסיות, וכן כגיס בעוסף ר"ס
ותריות נו תפקדנה בעקום יפקוד, והנה לא ראה כי גם בישוקאל ידוכר על הסיות נל' זכר נדון. והדך
כעקאל ככרנה עקומות להטעיר סעל נרכו הכר על הכנכות כעו זופסיס כ"א, כ"א. יתוקאל כ"ג, ע"ט.
יולל כ', כ"ב. עטום ד', פ'. שיר כ', ז'. ו', פ'. רות א', פ'. חספר א', כ'. דומינס, וכעו אכת סלסכ"ע
כשירוא לכרזית ל"ט, ל"ט כי טעמט סלסון לכפריש כין זכרים לנכות סלסון ימיר, דך כלסון רכיס לא
ישאו. ואראלים, כת שלכמים זנקלוו כך, וכעקאל כן סלסלס טעקו (ישעיה ל"ג, ז') וע"כ פירוש ד"ק.

(יחיד מומר אל סלך נאמן.)

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה י אחד:

בלחם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואתבתם את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך:
והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם
לבניך ודברתם בהם בשבתך בביתך ובילכתך בדרך ובשכבך
ובקומך: וקשרתם לאזני על ידיך והיו למטפת בין עיניך:
וכתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך:

והיה אם שמעו השמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
היום לאתבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל
נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת
דגך ותירשך ויצרך: ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת
ושבעת: השמרו לכם פתיפתה ללבבכם וסרתם ועבדתם
אלהים אחרים והשפתויתם להם: ותרה אף יהוה בכם ועצר
את השמים ולא יהיה מטר והתאדמה לא תהן אתיבולה
ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם:
ושמרתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם
אתם לאזני על ידיכם והיו למטפת בין עיניכם: ולמדתם
אתם את בניכם לדבר בהם בשבתך בביתך ובילכתך בדרך
ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך: למען
ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבותיכם לתת להם בימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדורתם
ונתנו על ציצת הבגד פתיל תכלת: והיה לכם לציצת
וראתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשייתם אתם ולא
תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם וגים אחריהם:
למען תזכרו ועשייתם את כל מצותי והייתם קדושים

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומשיע לבגידים
 אחריהם בכל יחור ויחור: ברום עולם מושקה ומשפטיה
 וצדקה עראסי יאריך: אשרי איש שישמע למצותיה
 ותורתה ודברה ישם על לבו: אמת אתה הוא אהן לעמך
 ומלך נפור לריב ריבם: אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא
 אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך נואל ומשיע: ממצרים
 נאלתנו יי אלהינו ומפיר עבדים פדיתנו. כלבכוריהם
 הנתם ובכורך נאלתם ויסוף בקעת יודים טבעת וידידים
 הועברת ויבסו מים צריהם אחד מהם לא נותר: על
 זאת שבחו אהובים ורוקמו אל ונתנו ידיים ומירוח
 שירח ותשבחות ברכות והודאות למלך אל חי וקים: רם
 ונשא גדול ונורא משפיר נאים ומגביה שפלים מוציא
 אסירים ופודה עניים ועוזר דלים ועונה לעמו בערת
 שועם אליו: תהלות לאל עליון ברוך הוא ומברך. משה
 ובני ישראל לה ענו שירה בשמחה רבה ואמרו בלם.
 מרכמה באלם יתה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות
 עשה פלא: שירה חדשה שבחו נאולים לשמך על שפת הים
 יחד בלם הודו והמליכו ואמרו.

יהוה ימלך לעלם ועד:

צור ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה כנאמך יהודה
 וישראל. (נאלתנו יי צבאות שמו קדוש ישראל.) ברוך אתה
 יי נאל ישראל:

(*) כ"ט ו"כ ששיל סמן נקול יס ברום פולם וכו', אכסכות אשרי איש שישמע וכו' וכסכות אמת אתה הוא ראשון וכו' אכספ מפצרים גאלתנו וכו' (ט' זכ"ט).

שישמע למצותיה, כפסוק רועט זימע יל פצותיה, וכסתה ע"פ דברים י"ג, י"ג. וכו'. כ"ט, י"ג. ודומים, וסלון שטע ליציה נשלת רק פעם חשה כנהיב ט', כ"ט. גואל ומשיע, כ"ט רב עמלם גס כפסוק רועט, גואל פור ומשיע.

תפלת שחרית לשבת.

אֲדָנִי שְׁפָרְתִי תִפְתָּח וְסִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן נוֹמַל חֲסִדִים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזָכַר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא נוֹאֵל לִבְנֵי כְּנִיָּהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה.

שבת טובים זכרנו. מן שבת טובים זכרנו ויירד זכרנו חיינו עמנו.

זכרנו לחיים מלך חיים בחיים. וכתבנו בספר חיים למענה אלהים חיים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מן שבת נראית בני פסח ומגש ומן:

משיב הרוח ומוריד הגשם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹסְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֶּה אֲסוּרִים וּמְקִיִּם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרָה וְסִי הַזֶּקֶה לְךָ מֶלֶךְ מַמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּחַ יְשׁוּעָה.

שבת טובים מי כמוך. מן שבת טובים זכרנו ויירד מי כמוך חיינו עמנו.

מי כמוך אב הרחמים זכר יצוריו לחיים ברחמים.

וּנְאֻמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

קדוש גאון בשבת כהנה:

אתה קדוש

נִקְרָא אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָם בְּשֵׁם שְׁמֹקֵי־יֵשׁוּם אוֹתוֹ בְּשֵׁם יְסוּם כְּתֹנֵג עֲלִי־רֵד נְבִיאָךָ וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵי וְאָמַר. יי קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: מן קדוש רעש גדול אפיר וחזק טשמיעים קול סתגשאים לעשת שרפים לעשתם ברה: יי ברה: כבוד: יי סמקומו: מן סמקומו: מלבנו תופיע ותמלוח עלינו. כי סחבים אנחנו לך: סתי תקלה בציון. בקרב גימינו לעולם ועד תשכון: התגהל ותתקרב בתה ירושלים עירך לוד ורד ולצח נצחים: ועינינו תראינה סלכותה בהבר האמר בשירי ענה על ירי לוד משיח צדקה: יי יסלה: יי לעולם אלהינו ציון לוד ורד הללויה:

ושמך קדוש

וקדושים בכל

יום ירחללוך

סלה: ברא יי

היא (נאם המלך)

מן לוד ורד נגיד גדלה ולצח נצחים קדושתה בקדוש ושבתה אלהינו סמינו לא ימוש לעולם ועד כי מלך גדול וקדוש אתה. בראי היא (נאם המלך) הקדוש:

הקדוש:

נקרא, קדושת תפלת שחרית לשבת ויט כענב סלשכונים דומה כהמתם לקדושת אל חול עד סלפ כל הארץ כבודו, אך טעם עד סופה טורטנת היא כנוסחתה והוא לכבוד שבת וכדי לכביל בין שבת לחול. ששם הספרדים יש להם כוסתה אחת לקדושת אל שחרית הן לחול הן לשבת ויט. או בקול רעש עזים יתחולל ג', יכ. וזירוז אז, מן כאלוטרים קדוש כלים עלפכי רעש ופוטרים לעומתם כרוך, וכחכ כרוקה אי כספוק זה יד תנות כנגד יד ענות שנטרת סדכרות. די סתרים ב' תנות, הן נס' רכ טטרס ונרמכ'ס וכל'ל, וככרס סדורים נרסס קשככים וטעות. ועדות נדורס אל' כי ספכ'ים יכ לנו נרוקה שבת מן טתקוסך עד נדקן ל'ח תנות כנגד ל'ח תנות אשר נג' סספוקים כיתוקלל ל'י, כ'ו. וכ'ו. וכ'ס. אשר על סיסס כתיסדס כנוססת. קשטיר כה'ס כקמן דוגמת קשטיר (כעלכר ל'ס, ע'ו), והלומר קשטיר כגול טוטס כי זה כול ל' טיטס כעו סטטור כית יעקב (טיכס כ', ז'), וכעו סטטיר ככר כעל ס' ססידים טמן סת'ה.

ישמח משה במתנת חלקו כי עבד נאמן קראת לו. כליל
 התפארת בראשו נתת. בעמרו לפניך על הרסיני. ושגני לחת
 אבנים חזירי ביה. וכתוב בהם שמירת שבת. וכן כתוב בתורה:
 ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרום
 ברית עולם: ביני ובין בני ישראל הוא לעלם ביששת ימים
 עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש:
 ולא נתתו יי אלהינו לגויי הארצות. ולא ריגלתו מלכנו
 לעובדי פסילים. וגם במנוחתו לא ישבנו ערלים. כי לישראל
 עמך נתתו באהבה. לזרע יעקב אשר גם בחרת. עם
 מקדשי שביעי בלם ישבעו ויתענגו מטובה. והשביעי רצית
 בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת ובר למעשה בראשית:
 אלהינו ואלהי אבותינו. רצה במנוחתנו קדשנו במצותיך
 והן חלקנו בתורתך. שבענו מטובה ושמחנו בישועתך. וטהר
 לבנו לעבדך באמת. ותגחילנו באתהבה וברצון שבת
 קדשך ויגדוהו ביה ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יי
 מקדש השבת:

ישמח משה במתנת חלקו, על דרך הספוט לפי שהשבת נתנה ע"י טעם וכשנת נוכח ל' שנתה א'
 פי ס' נתן לבס סכנת (בשמות ט"ז כ"ט) לכן אמר יאטע טעם כשנת חלקו, ותיאם כשנת י' ע"כ אמר
 לו הקדש לטעם שנתה טובה יז לי כניח גנוי וזכתי טעם ולמי שנתק ליתנה לישראל, לך וכו' ויטעם עכ"ל
 ועל דרך הסודות כמות רב דף ק"ח ע"כ וירא בסכלותם, ראה פסם בסכלות יאטל כעלרים אין להם
 שנתה, סלך וטעם למעט מי שיש לו עבד אם אינו נח יום אחד כשנוע הוא עת ואלו עבדך אם אין אתה
 שנית להם יום אחד כשנוע הם שמים, אמר לו לך ועשה להן כעו שאמרת, כלך טעם ותתן להם את יום
 שנתה לנוס, וזה שאמר יאטע טעם כשנת חלקו. כי עבד נאמן כעו שנתה כעו נעדר י"ב, ו'. כליל חפארת,
 הוא קדש עור פניו (שמות ל"ד, כ"ט). בראשו נתת, כן כנסתה ככל ס"י גם כסודי ספרדים וכן כעט"ס.
 וכחוב קדשי לוחות ל' זכר, וכן כתוב, פירושו גם כחוב וזאת עזרת הדברות שכלות כשערה שפירת את,
 וטעם שנתה י' פעמים כחוב שכלך זכר וטעם אל י' הדברות. ושפרו שעות ל"א, ט"ז. ולא נחחו,
 את יום שנתה. לגויי הארצות, כדתיאם כמות רב סוף פ' כ"ה ר"ט כי ס' נתן לבס השנת, לבס ניתנה
 ולא לחיות העולם, כעלן שפרו (פנהדרין נ"ט, ע"ב) אם יכחו עבדי נח ויטעו את השנת לא דיים שפירם
 פתקלים שבר פלג שחייבים שיתה א' ויום וליכב לא יטעו עכ"ל וראה גם דברים רב דף רפ"ו, ע"ב.
 ערלים כן כנסתה ככל ס"י וכסודי ספרדים וטעט"ס. וטעם כעטל א"ח גם וי"א כחנו כעקוסה רשעים,
 הוא שעות גדולב לטעם. והא לזון אכן ירשי, ולא נתתו ס' אלכינו לגויי הארצות, שחייב עובדי פסילים,
 ולא הנסלתו טלכנו לעובדי פסילים, עובדי ט"ז, גם כענוחתו לא יאכנו ערלים, שפירם פלו ואלו חלל
 גרים שקבלו עליהם ו' שעות בני נת, כי אה לישראל, שקבלו עליהם כל הסלוות, ועל כן אין נכון כדלג
 שותו כלזון שתקנת פכטים הוא עכ"ל וראה ל"א ליענ"ן ס' ז"ב. עם מקדשי שביעי, כקלת כנסתות
 שוקדם לו, יאטעו כעלכותך שוערי שנת וקודתי ענג" אך זהו טעם ספרדים וע"פ ס' רב טעמם, ולא
 כעטכנסו. והשביעי רצית בו, כן גורם סנודרהם וכן נכון, וכסודים יבשביעי וכבר הרגיש כעל וי"א כעטל
 שעות יום הכי"ת והוא השפיט שנת בו, חבל הלזון כעו שהנתיב הוא כעטכנסו. וקראתו, ככ"י וקדש
 שותו, חסדתי כל ל' קדשי סל"ת גדושה. חסרת ימים אותו קראת, קלת וטעם את השנת לליות כעטכנסו עכל הימים,
 ופירושו קראת שעיני קלתתי כסם (שעות ל"א, כ') כי אחד קלתתי (ישעיה ל"א, כ') כל"א כעטטיחטעו ערעכעכעו.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביהוה ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון המיד עבודת ישראל עמך.

נ"ס ומכ"ע פומרים יעלה ויבא. מן ראש השנה ועד תה"ס ומנ"ס ומ"ו יעלה ויבא.

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע וישמר ויזכר ויקרננו ויסקרננו ויכרזן אבותינו. ויכרזן משיח בן דוד עתה. ויכרזן ירושלים עיר קדושה. ויכרזן כל עמך בית ישראל לעתה. לשלמה ולמורה ולמן ולחסד ולרחמים ולחיים ולשלום ביום נ"ס ראש החודש | לט"ו תג תפוצות | לט"ו תג תפוצות

היה. וקרנו יי אלהינו בו למורה ויסקרנו בו לברכה והושענו בו לחיים. וקדמי ישועה ורחמים חיים ותנו ותחם עלינו והושענו. כי אלהי עיגנו. כי אל מלך תנו ורחם אותה:

ותחזנה עיגנו בשוקה לציון ברחמיים. ברוך אלהי יי המחזיר שבינתו לציון:

סודים ודבנ.

סודים אנתנו לה שאנתח חמא יי אלינו נאלתי אבותינו אלתי כל קשר יוצרנו יוצר גראשית ברבות והזאות לשקה תהול ותקדוש על שתי יתנו ומיסקנו בו תחזנה ותיסקנו ותאסוף ולי יתנו לתהול קדושה לשמך תהיה ולעשות רעה ולעבודה בלבב שלם על שנתנו סודים לה. ברוך אל המזכאות:

ועל גשמותינו תפסודות לה ועל נפשיה שבכל יום עמנו ועל נפלאותיה וטובותיה שבכל יום עמנו וצדקים. המוכר כי לאכלו רחמיך והמרחם כי לאתמו תסדך מעולם קנינו לה:

כסמכ מוספים על הגסים. מן סבת תבונה מיד חסד על הגסים חייבטסן וטעסן.

על הגסים ועל הפרקן ועל תבואות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים העם בזמן תהי בימי מתהיה כן יחזנו כהן גדול השמנו ובגיו. כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך: ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את דרכם רבת את דרכינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים ומטאים ביד מדורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עושקי תורתך. ויהי עשית שם גדול וקדוש

בְּעוֹלָמָהּ וּלְעַמָּהּ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ הַשְׁמֵעָה גְדוּלַת וּפְרָקָן בְּחַיִּים הַזֶּה: וְאַחַד בֶּן בָּא
בְּנֵיךָ לְדַבֵּר בְּיַתְּךָ וּפְנֵי אֶת־חֵיקְךָ וּסְדָרוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחַצְרוֹת
קְדֻשָּׁה וּקְבָעוּ שְׂמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלֶּי לַחֲזוֹת וּלְחַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל:

וְעַל־כֵּלָם יִתְבַרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מוֹלָכֵנו הַמִּיד לְעוֹלָם וָעַד:

בשם זוכה אוטרים: וכתוב לחיים טובים כל־כפי ברייתך:

וְכָל חַיִּים יִדְוֶה סָלַח וַיַּחֲלֵל אֶת־שִׁמְךָ בְּאַמַּת הָאָרֶץ
יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזַרְתָּנוּ סָלַח. בְּיָא יי. הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלֶךָ נֶאֱמַר לַחֲזוֹת:

בְּיָא אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ. בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרַת הַבְּחֻבָה עַל־
יְדֵי מַשְׁוֵה עֲבָרָה הָאֲמִידָה מִפִּי אֱהֵרָן וּבְנָיו בְּנֵי־נֹחַ עִם קְדוּשָׁה בְּאִמּוֹר.
בְּרַכְיָה יי וְיִשְׁמְרָה: יֵאָר יי וְיִסְגְּיוּ אֱלֹהֵי וְהַיְהִי: יִשְׂאוּ יי וְיִסְגְּיוּ אֱלֹהֵי וְיִשְׂעִם לָהּ שְׁלוֹם:

שִׁים שְׁלוֹם. טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ

וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמָּה. בְּרַכְנוּ אֲבוֹתֵנוּ בְּלֵנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ.

כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּחַל לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ הַזוֹרֵת חַיִּים וְאַבְרָהָם

חֶסֶד וְעֲדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ

לְבָרַךְ אֶת־עַמָּה יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עַתָּה וּבְכָל־שַׁעֲרֵה בְּשִׁלּוֹמָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְבַרֵךְ. ^{כ"א} בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וְתוֹרָה טוֹבָה נִזְכָּר
וְנִבְחַב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים
טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יי. עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי. נְצוּד לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וְשִׁפְתָיו מוֹדֵבֵר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי

תְּהוֹם וְנַפְשֵׁי כְּעֶסֶר לְכָל תְּהִיָּה: פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמַעֲוֹתֶיךָ תְּהִיָּה

נַפְשֵׁי. וְכָל תְּחִשְׁבִים עָלַי רַעַה. מְהֵרָה רִפְרֵ עֲצָתְךָ וְקַלְקַל מַחֲשׁוֹתֶיךָ.

עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָה עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשָׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן

תְּהִיָּה. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הַיֹּשִׁיעַה יְמִינֶךָ וְעַנְגִּי: יְהִי לְרַצוֹן אֲמִירְפִי

וְהִגִּיז לִפְנֵי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְנִצְלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמוֹי הוּא עֲשֵׂה שְׁלוֹם
עֲלֵנוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאַמְרָה אָמֵן:

יְהִי רַצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה

בְּיָמֵינוּ וְחֵן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשִׁם בְּעֲבָרְךָ בְּיָרְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים

קְדֻמְנִיּוֹת: וְעֲרֵבָה לִי מִגְּנַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמְנִיּוֹת:

כ"א חוזה בתפלה נקול ופונה קדוה נקדש ונוטר כהפלה ופוסק פסרים קדיש תתקבל; אכן כראש חוש
והצרכה וחול המועד אוטרים עיד הלל פסר נטר חזרת כהפלה קודם קדיש.

סדר הוצאת ספר התורה.

קודם פתיחת הארון לומרים בפולין ובקנת קבלות לשכנו:

ואין קמוך באלהים ואין במעשיך: מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור: מלך מלך מלך מלך לעלם ועד: עו לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

אב הרתמים היטיבה ברצונה את ציון תבנה חומות ירושלים: כי קד לבר בפתחו מלך אל רם ונשוא ארון עלמים:

פוחים ארון הקודש ופוליסים ס"ח ולושים:

בי"ט חזיחעבען דער ס"ח מווי דעם ארון הקודש ויירד פלאגערענו געבעטעט:

ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יי ויפצו איביה ויגסו משנאיה מפניה: כי מציון תצא תורה ודבריי מירושלים: ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו:

י"ח לומרים עוד נריך טכ וכו'.

ברוך שמה דמרא עלמא בריך בריך ואתך. יהא רעוהך עם עמו ישראל לשלם. ופרקן ימינה אחוי לעמו בבית מקדשך ולאמטויה לנה מטוב נהודך ולקבל צלותנה ברתמין. יהא רעוא קדמך דתוריד לן חיון בטיבותא. ולתוא אנא סקדא בגו צדיקיא למרתם עלי ולמנמר יתי וית קלדי לי ודי לעמוך ישראל. אנת הוא זן לקלא ומסרגס לקלא. אנת הוא שליט על קלא. אנת הוא שליט על מלכיא ומלכותא דירך היא. אנא עבדא דקדשא בריך הוא דמגדנא קמוה ומקמא דיקר אורייתא בכל עין ועין. לא על אנש רחענא. ולא על בר אלהין סמכנא. אלא באלתה דשמאי. דהוא אלתא קשט. ואורייתא קשט. ונביאותי קשט. ומסגנא למעבד טבון וקשט. בה אנא רחין. ולשמה קדישא יקרא אנא אמר השפון. יהא רעוא קדמך דתפתח לבי באורייתא ותשלם משאלין דלבי. ולבא דכל עמוך ישראל. לטב ולחיון ולשלם:

אין כבוד, מקור אמרת פסוקים כללו סוף נעם' סופרים מרן י"ד הלכה ח'. אין כבוד, תפלים ס"ו, ס'. מלכותך קט"ב, י"ג. ה' מלך, עבולר דף 68. ה' עו לעמו, ס"ט, י"ט. היטיבה, ס"ט, כ"א. ובתכ בשכלי הלקט אנה טארי ר' אברהם ברופא ז"ל כנכניג לומר ככל שנת וי"ט כשעולין כ' ס"ח לקרות סגן פסוקים אל אצות פין כיוון נאלטים וכו' וסיכ הדבר מלה טורה ככבוד עכ"ל וכן כבוד קבלות לשכנו פין נובאים לעמו, רק בשטת תורה טאריכים נפסוקים אל שנת קודם כולפת ס"ח, בריך שמה כועתק לפדורים סתדאים עתון כואר ס' ויקבל עמוד אס"ט אס כס כלשון אשר ר' אטעון כד טעקין ספר תורה נכחורא לפקרי ניה מתפתחי תרעי דשמיא דרשטין. ועטורדין סח סאכסח לפילא וטכני ליה לכר נא ליעט כרי, בריך שמיא דמרא עלמא בריך וכו' עד ולחיון ולשלם. ורשט לעטלס דף 122.

הפסל לומר כאל תלים כצאת הוללת ס"ח : מן שלש רגלים ויירד ביי"ק ויחזקעו רער ס"ח פקודגערעו געבעשעט :

יְהוָה יִתְּנָה אֱלֹהִים וְחַצוֹן אֲרָרְךָ אֲפִים וּרְבַחְךָ וְאִמְתָּ:

נָצַר חֶסֶד לְאֲלֹהִים נִשְׂאָה עוֹן וּמִשְׁעֵי וְחַטָּאָה וְגִנְיָה: ג"פ.

רצון העולם סלא משאלות לבי לטובה ותק רצוני ותן שאלתי לי עקרה ס' קן פלתי
אמרה וזכני ויחזקעו רער ס"ח : מן שלש רגלים ויירד ביי"ק ויחזקעו רער ס"ח פקודגערעו געבעשעט :
בתורה. וזכני כני שתורה שכינה עלינו. והשע עלינו רחם חכמה ובינה וייתקיים קני מקרא
שכתוב ותח עלי רחם יי רחם חכמה ובינה רחם עצה וזכרה רחם השת ויראת יי: וכן יהי
רצון סלקניה יי אלקינו ואלחי אבותינו שאזכה לעשות מעשים טובים בעיניה וללכת בדרכי
ישירים לשניה. ומרשנו במצותיה כני שזוכה לחיים טובים וארבים לחי העולם הקא. ותשקנה
סמנשים רעים ומשעות רעות המתרגשות לכא לעולם. והבטח בני חסד יסובקנו. אמן:

יהי לרצון אקרישי והגיון לבי לשניה יי צדרי וגאלי:

ואי תפלתיה לך יי עת רצון אלהים ברבחסנה עניי באמת ישעה: ג"פ.

הפסל לומר כ"ס וי"כ כצאת הוללת ס"ח : מן ר"ה חזיר י"כ ויירד פקודגערעו געבעשעט :

יְהוָה יִתְּנָה אֱלֹהִים וְחַצוֹן אֲרָרְךָ אֲפִים וּרְבַחְךָ וְאִמְתָּ:

נָצַר חֶסֶד לְאֲלֹהִים נִשְׂאָה עוֹן וּמִשְׁעֵי וְחַטָּאָה וְגִנְיָה: ג"פ.

רצון העולם סלא משאלתינו לטובה ותק רצוני ותקלני שאלתני ומחל על-כל
עונותינו ועל-כל-עונות אנשי בתינו מחילה בחסד מחילה ברחמים וטהרנו מחטאינו ומעונותינו
ומשעינו. וזכרנו בזכרון טוב לשניה וזכרנו בפקדת השופה ורחמים וזכרנו לחיים ארבים
וטובים ולשלום ופרנסה וזכרנו לחם לאכל ובגד ללבש ועשר וקבוד ואודי ימים
להגות בתורתך ולעיים מצוותיה ושלכל גבינה ולהבין ולהשכיל עמקי סודותיה. ושלח רפואה לכל
סכאוינו וירבדך את-כל-מעשה יבינו ותגאוד עלינו גזרות טובות ישעות ונחמות ותבטל
סעלינו כל-גזרות קשות. ותשח לב העלכות וישעיה ושריה עלינו לטובה. אמן וכן יהי רצון:

יהי לרצון אקרישי והגיון לבי לשניה יי צדרי וגאלי:

ואי תפלתיה לך יי עת רצון אלהים ברבחסנה עניי באמת ישעה: ג"פ.

כטוב ס"ח חסול כד יסין זשן חקנו כנ' יהיו וטפזירו לישין ועוד לפני כסיכל ואופר

מחל רס גדול, ובסולין וקנת חבלות טככו אופר סשן שמע ישראל וחסריו חככל:

[ס"ח חסול כנל רס שמע ישראל יי אלהינו יי ואחד:

אָרָר אֲלֹהֵינוּ גְדוֹל אֲדוֹקֵינוּ קְדוֹשׁ (כ"ס וי"כ ונרא) שמו:]

סשן לוקס ס"ח ואופר. רער חון עמספמנט ריה ס"ח איט בייזען מראען חזיר רופס אויש:

גְּדוֹלוֹ לִי אֱהִי. וּגְרוּמָה שְׁמוֹ יְהוָה:

וחקבל עוכס: ריה געווינרע חכשווקרעט:

לך יי הגדלה והנבדה והתפארת והנצה והחוד כריכל בשמים וכארץ
לך יי הפמלכה והפנתעשא לכלי לראש: רוממו יי אלהינו והשתחויו להם
רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחויו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו:

ה' ה' של ערס מדות ורזון העולם לי"ט ור"כ וי"כ אינס כזוס סדור כ"י ולא נדפוסים יאנים סכל סס כעמקות
סל ספורים ספדיס סס' אערי ליון אער ג'. שמע ישראל וכו' אחד אלהינו וכו' וס סקורו נעס' סופרים סרן
יד כלכס ס', וי', וי". ואשר סס כ"י ג' סכניס חסד, גדול, קדוש, כגד ג' סכות ת' קדושות.

ובוֹךְ סֹפֵן וּמוֹסֵס דָּרָךְ יֵשׁוּעַ וְעוֹלָם עִם הַסֵּף לְכִימָה שְׁקוּיִן אֶס, וְקִדְרָן כְּלִיכְתוּ מוֹטְרִים :
 עַל רֹבֵל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְחַדַּם וְיִתְגַּשָּׂא : שְׁמוֹ
 שְׁלֹמֹה מְלֹכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ קְרוּךְ הוּא : בְּעוֹלָמוֹת שְׁבָרָא הָעוֹלָם הָהָא
 וְהָעוֹלָם הַבָּא : בְּרִצּוֹנוֹ וּבְרִצּוֹן יִרְאִיו וּבְרִצּוֹן כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל : צוּר הָעוֹלָמִים
 אֲדוֹן כָּל־הַבְּרִיּוֹת אֱלֹהֵי כָּל־הַנְּשׂוֹת : הַיּוֹשֵׁב בְּמִדְבַּרְךָ מִרוֹם הַשָּׁמַיִם בְּשֵׁמִי
 שְׁמִי קָדָם : קִדְשׁוֹ עַל־הַחַיִּים וְקִדְשׁוֹ עַל־כָּסֶף הַכְּבוֹד : וּבְכֵן יִתְקַדֵּשׁ
 שְׁמִךְ קִנּוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־יְדִי : וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר תְּדַשׁ בְּכַתֻּב : שִׁיר
 לְאֱלֹהִים וּמְדוּ שְׁמוֹ סִלּוֹ לְרֹכֵב בְּעַרְבוֹת בְּיַהּ שְׁמוֹ וְעַלְזוֹ לְפָנָיו : וְנִרְאֶהוּ
 עֵין בְּעֵין בְּשׂוֹנוֹ אֶל־גְּנוּהַ בְּכַתֻּב : כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׂוֹב יְיָ צִיּוֹן : וְנֹאמַר
 וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָּל־בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְיָ דִּבֶּר :

אֵב הַרְחֻמִּים הוּא יְהִים עִם עַמֻּסִּים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֲתָגִים וְתַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ
 מִן־הַשְּׂעוֹת הַרְעוּרָה וְיִגְעַר בְּצַעַר הָרַע מִן הַנְּשׂוֹאִים וְיַחַן אוֹתָנוּ לְסַלִּימַת
 עוֹלָמִים וּמִלְּאָ מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדְהָ טוֹבָה יִשְׁעָה וְרַחֲמִים :

נכניס ספן על הכניסה טניס הס"ח על האלמן וסמס וסופר:

וְיִצְוֹד וַיְגוּ וְיִזְשִׁיעַ לְכָל תַּחֲזִיקִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן : הַכֹּל הֵב נָדָל לְאֱלֹהֵינוּ וְהִגַּב כְּבוֹד
 לְתוֹרָה : סֵף קָרֵב יַעֲמֵד (ר"ס ב"ט הכהנ). בְּרִדָּה שְׁמַתָּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ : יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשׁוֹ : תּוֹרָה יְיָ
 תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ צְרוּת יְיָ נֶאֱמָרָה טַחֲקִימַת פְּתִי : פְּסִיגֵי יְיָ יִשְׂרָאֵל מְשַׁמְחֵי־לֵב מְצוּת יְיָ
 בְּרַח מְאִירַת עֵינָיִם : יְיָ עוֹ לְעַמּוֹ יִתּוּ : יְיָ יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם : הָאֵל תְּמִים וְדָבָר אֲמַרַת
 יְיָ צְרוּפָה . סָגֵן הוּא לְכָל הַחֲזִיקִים בּוֹ :

קסל וסון ואתם הרבקים ביי אלתיכם חיים בלכם ראם:

עַל הַבַּל, סִכַּר נֶסֶם מוֹטְרִים מִדָּךְ יִד כְּלִכְהָ יִכ. וְעוֹפֵם נֹאסַחְתוּ אֶס מוֹטְרִים אֲחֻמוֹ כַּסְפָּרִידִים, וּמוֹסַחְתוּ
 מוֹרַסְתָּה סִיף. וְסֵף אֲחִין מוֹטְרִים עַל סִכַּל גַּם כְּחוֹל כְּתוֹב כְּלִינוּ לֵאמֹר ס' ק"ד אֵהוּ שְׂמַם מוֹרַס כְּסִכּוֹ
 אֵלֶּה לְכַתֵּן עוֹלַמְכֶתָן. בְּעוֹלַמְכֶתָן כֵּן כָּבֵל כַּסְפָּרִידִים, וְעַל וּיִי' חֲסַד לְכַנִּיָּה בְּעוֹלָמִים כָּל כַּסְפָּרִידָה. אֲטוֹס
 לְפָדְנוּ עַן הָעִיּוֹן כְּדַבְרֵי חוֹל כִּי כִדְרָנוּ כִּין עוֹלָמִים וְכִין עוֹלָמוֹת, וְהַמְדוּ עוֹלָמִים אֶס כְּבוֹזָה כוֹ כְּסוֹ נִמְקַרַת
 טַל כְּכַלְשִׁיחַ וְעַל קְדִישַׁת הַמַּזְנוֹס כָּלֵף עֵאֵיגְקִישׁ, אֶתְרִישׁ, וְכֵן אֲמַרְנוּ לְדִיק סִי כְּעוֹלָמִים (כ"ר ס' א')
 אֵהוּ סִי הָעוֹלָמִים (כ"ר ס' ס') רְכוּן כְּעוֹלָמִים (כ"ר ס' ל"ס) וְכַתְּמִלָּה אֲדוֹן עוֹלָמִים, לְסַלִּימַת עוֹלָמִים,
 לְשׁוֹר לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. אֲכַל אֶס כְּעוֹזֵן לְהַס כְּעוֹלָם כְּסַרְסָל כִּנֵּף אֲטוֹפ, אֵהוּ הַשְּׂמַטָּה רַק כְּרַבִּי הַנִּקְבַּס
 עוֹלַמְכָּתָן, כְּסוֹ ע"י עוֹלָמוֹת (סִיף עוֹקֵלִין) כוֹרַם עוֹלָמוֹת וְעַמְרִיב עוֹלָמוֹת (סִרְקִי ר"ס ס' י"ג. וְכ"ר ס' ג').
 וּפ' ס' אֲבַע עוֹלָמוֹת כְּרַם (סִרְס' ס' י"ס) אֵלֶּה חִכְרָלוּ עוֹלָמוֹת אֲסִרִּים (כ"ר ס' י"ס) אֶסֶן אֲנִי עוֹלָמוֹת
 כְּסִכָּף וְסִעֲבָר (תַּכְּוֹסֵט טַרְסִיאַת). וְעוֹכֵב גַּם אֶס בְּעוֹלַמְכֶתָן כְּרַבִּי הַקֶּתֶם טַעַמוֹ עוֹלָמוֹת כְּכִרְסָה. לְטַסַּח כֵּס
 צוּר הָעוֹלָמִים אֵהוּ עַזִּים יַעֲשִׂה כ"ו, ד'. וְעִירָא רַעֲנָנֵי וְד'קֵי חוֹחַ כְּעוֹמִים כוֹלֵס. כְּרַצּוֹנוֹ, יֵא מַפְרָסִים אֲחֻמוֹ
 דְּכוּק עִם סַסְרַח הַקְּדוּס, כְּעוֹלָם אֲרַם כְּלוֹנוֹ וְכִדְרָן יִרְחִיו, וְעַל דְּרָךְ עֲאֲטַר טוֹל כ"ר ס' ס' וְסַדְרָה רַחוֹם ע"כ
 ע"כ אֲנַמְלֵךְ הַקֶּנֶס כְּנַשְׂמוֹתֵיכֶן אֵל כְּדִיקִים וְכַרַת אֵת עוֹלָמוֹ, אֲכַל קַסֵּף אֵהוּ ל' וְכִדְרָן כָּל כִּיַּת יִרְסֵל, וְעוֹכֵב
 סַעֲקָר כִּי כְּלוֹנוֹ וְכו' מוֹסֵב לְמַעַלֵּל לְכָל כָּבֵל יִתְגַּדֵּל, ר"ל יִתְגַּדֵּל אֲנוֹ אֵל סַקִּכָּה כְּכָלוֹנוֹ וְכִדְרָן יִרְחִיו,
 אֲכַל סַסְלִים כְּכָדוֹר אֲנוֹ וְגַם סוֹף רֹזָם כִּנְסַח אֲנַשְׂמוֹ יִרְחִיו, וְרַסֵּף לְטַעֲלֵס דף 129. עַל הַחִיּוֹת אֵל
 סַסְרַכְסֵס. לְפָנָיו, לְפָנָיו כְּסִיכִינוּ. שִׁירוֹ, תְּהִלִּים ס"ס, ס'. אֵל נוֹדָה, אֵל כֵּסֵף. כִּי עֵין, יַעֲשִׂים כ"ב, ס'.
 וְגַלְתָּ, אֶס ס', ס'. אֵהוּ נִפְדוּרֵינוּ סוֹף עַל הַכֹּל כְּסַסְקוֹת אֵב. אֲטוֹס כְּכ"י כְּהוֹן פוֹד אֲפָרִיו כְּלִי כְּנַחַח רַחוֹם
 פְּנִי, יִתְקַלֵּה וְרַסֵּף סְכָבוֹתוֹ עֲלֵינוּ כְּעַסְרֵס וּמִחוּן פִּלְטַחְנוֹ וּפִלְטַת עַמּוֹ יִרְסֵל לְפָן וְלַסְפָּד וְלַרְסִפִּים וְלַרְסִין
 וְאֲמַרְנוּ "סָפֵן". וְהַרְכִּי כְּחוֹב אֵב הַרְחֻמִּים וְכו' וְכֵן כוֹס כְּכָדוֹר רַעֲנָנֵי וְכַסְפָּרִידִים אֶלְלוּיִן.

וְיַעֲזֹר, דְּכוּק כוֹס עִם הַקְּדוּס, וְרַסֵּף כְּעֲאֲטַר סוֹף אֵב כִּרְסִפִּים וּסוֹפוֹ וְכִאֲפֵר אֶפֶן, וְכֵן סוֹף
 כְּכ"י וְכֵן כְּדַסֵּס כְּכָדוֹר רַעֲנָנֵי וְכַסְפָּרִידִים אֶלְלוּיִן כְּלִי כְּסַסְקוֹת קוֹדֵס וְיַעֲזֹר, וְכֵן יוֹלֵף עַלְלִיל פִּלְזֵין כְּרַחוֹס
 אֲכַת כוֹס יִרְחִיו וְיַכֵּר וְיַכֵּל וְיַעֲזֹר וְיַחַן וְיַשְׁלֵף וְיַעֲזֹר וְיִן וְיַזִּיעַ ס' לְאֲנוֹת אֲלִילָנוּ סוֹן ס' גִּלְסַת.

סדר קריאת התורה

וקורין לתורה ז' גברי ואם רצה להוסיף מוסיף והפטיר אינו פשוט, ואמר אנך כגביי ברכה שמונה
אומר כגן חצי קריש ונותן מי אנך לגביי ואח"כ קורא לפטיר לפחות ג' פסוקים טו סוף הפרשה.
אם לא נמצא מי יודע לפטיר תלם אחד פחות הזכרה עליו כנר וכנר אשר כגן קדיש אחד
קמ"ח, זה ארבע לפטיר אפילו הוא אותו זמנה כגביי לך לפזר ולקרות וינך על הקריאה תחלה
ואח"כ לכל אס עדין לא אשר כגן קדיש יפסיר מי אעלה לגביי אס יודע ולא יאמר קדיש עד אשר הפטיר.
אם טעה כגן ומי הפטיר עם כגבי ואמר קדיש, אין לך לקרות עוד. אחד תלם יקרא עם
הפטיר טעה אקרא עם כגבי, ויסאכ הפטיר לטין הקרואים.

באת יז כ' סדרות מפורסות וסגין לקרות לרביי טסוף סדרה ראשונה לתחלה סדרה שנייה,
ושפטיין בהפטרם של סדרה כגביי שפייטו, סוף טן אחרי וקדושים שפטירין כאל אחרי.
באת כסוף ערב ר"ח שפטיין סדר הרש, סוף טן עניה סערה של פ' רשס אפינה כדפס,
אל כח"ק ספ"ד גם סוף כדפס.

כאמולין כ' ס"ח קורין לעולם ז' גברי כסדר הכנוע ולאמר אנך כגביי ברכה שמונה שפטיין
ס"ח כ' אלל כראון ואמר ס"ק על איכה, ועגביהין וגוללין ס"ח א' וסותפין ס"ח כ' ונותפין מי אנך
לגביי וקורין לפטיר כמ"ח זני.

כשבת ור"ח קורין לפטיר כמ"ח כ' וביום השבת ושפטיין השמים כסאי, סוף טן ר"ח אכ באת
אנסיין כעדינות אלו להפציר שמונו. ולעולם אין פוכירין ר"ח כגבת הפטיר.

כסדרה שקלים קורין לפטיר כמ"ח כ' מתחלה פ' כי חשא' עד סוף פסקא, ובפראת וכו' קורין
וכור את אשר עשה אנכון פ' כי חשא, ובפראת פרה קורין מתחלה פ' זאת חקת התורה עד סוף
פסקא, ובפראת הרדש קורין כסדר בא טן ויאמר יי אל משה ואל אהרן עד סוף פסקא.

כאמולין ג' ס"ח כגון כשבת חגבה אכר ר"ח קורין כראון ז' כסדר כסוט, ועגביהין וגוללין ס"ח א'
וסותפין ס"ח כ' ונותפין מי אנך לגביי וקורין לגביי כאל ר"ח, ומיפייין ס"ח א' טלד כסגן וס"ח כ' טלד
סוקול ופירסין סעיל על כולם וסועין ס"ק על זלאתן ולוקפין ס"ח א' לעקוטו, ועגביהין וגוללין ס"ח
כ', וסותפין ס"ח ג' ונותפין מי אנך לגביי וקורין לפטיר כסדר חנוכה ושפטיין רני ושמוצי. וכן סדין
אס סיער ר"ח כסדר טן ז' פראיות לעולם קורין כגביי כסדר הפרשה ושפטיין כאל פרא.

סעולם לתורה יעלה כדך קלכ טקוטו, ואס אחי סדרים אומ יעלה כיעין, וכענת סלכו יאמר
כלת מוכני אחריך נרצה הביאני המלך חריו נגילה ושמחה כך, וכענת לניעה יתחס ס"ח לללות
כפסוק אנך לסתיל כו ויבא חותו ע"י לניית ויאמר כללז ישקני כנשיקות פירו כי טובים רודך סיון,
ויאמר ס"ח כתי ידיו ויאמר כללז עץ חיים היא למחויקים בה, ויפסוף פניו ללד וינך כקול:

ספר ברכה חייב ר"ח ס"ח: ברכו אתי המברך:

ואעס עונים ברוך יי המברך לעולם ועד: וסוד כעסן ברוך יי המברך לעולם ועד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל העמים,

ונתן לנו את התורה. ברוך אתה יי, נוהן התורה:

וכענתפיל הקורא לקרות כחורכ יסיר ידו כעטלית סס"ח ותאמר יד יעניו לכנס אומות כמ"ח כל זמן הקריאה,
וגם הוא יקרא כלת עם הקורא עלם כעלה. וגם אזני כל כעס יכיו אל ס"ח לכעוט הקריאה עפי הקורא
ולכיון כה ככל יכלתם כניעה וכירסה. ולאמר הקריאה יבא כניית כעסוק שפייס וגולל את ס"ח וענך.
תכ ברכה ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר נתן לנו התורה אמת, ותי

עולם נמע בתוכנו. ברוך אתה יי, נוהן התורה: ואמר אעז חליו כסון מי שברך
יירד כדך אמת טעס אעלה.

ברכת הגומלי

כרענה לרימן להודות, מי אסיכ סולכ ונתרפא, ומי אסיכ סרונ כניית האלוקים וילא, ומי אסיכ יודר כיס
ועלה טענו, ומי אכוכ כסדר כגביי לייאוכ; ואמר ברכה שמונה על קריאתו כחורה יאמר עוד ברכה זו:
ואר פסן חיינער קרנקהייט גענענען, חיינע ועע- קרער ווישענרייוע געמאכט קרער וקנט חיינער לעבעא:
געפאחר געמאנאגען, ספרעכע נאך דער תכ"ב ברכה חייב ר"ח ס"ח טאך פלאגענדע ברכה:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, הגומל לחיבים טובות, שגמלני בלתי טוב:

ואקבל עונים מי שגמלך בלתי טוב הוא יגמלך בלתי טוב סלה:

סדר ברכת הדוממרה

מי אכנו כגיע לסימון בר מצוה דמיינו אכוס כן י' אגס ויום אחד
חומר נרכה זו כענה אקורין לכנו לפ'ת לו כענה אמתשלל כנו כככור:

ברוך ששטרני מעגשו שלמה:

קדש א'ן וטעם אפילו כדקדוק מות אמת. מחזירין אותה, וזוקף כאמי אמתהם טענין ט"ו זה. אם קדש
ללמד רק נ' פסוקים והוא כנר נרך נרכה אחרונה, נרך לחזור ולקדוש לו והוא ינרך נרכה לפניו ולאחריה,
ויקדש אמי הפסוקים אקדש תהלה ועוד פסוק אחד עשסס. ואם לא נרך עדיין נרכה אחרונה כי אם גלל
סמ"ת, אין נרך לנרך אנית נרכה לפניך, רק יקדש לו עוד פסוק אחד וינרך נרכה אחרונה. ואם נמלא
טעות נס"ת, אם כנר קדשו בו ג' פסוקים ואסר לספיק, פוסקים אס ומנרך נרכה אחרונה ועלעוים
ענין הקדושים נס"ת האחד אטוילא'ים, ואם נמלא טעות נס"ת ואין אס ס"ת אחר יאליס את כל הקדושים
נס"ת א, וכל זה דווקא אמלא טעות נמורה אבל עמוס פסרות ויתרות נידו'ין וויר'ין וכדומה א'ין טענין
וכלאון עמאנס, אין להאליס אחרת, ואם נאמנה הלאון אט"פ א'ין טענין עמאנס כגון כשב וככש וכן
רובה נמקום רחבו וכיוצא כנס כמי זה טעות נמורה ונרך להאליס ס"ת אחר. ואם נמלא טעות נאנישי
נמור כל הדרה ואר קדושו לכנישי ימטר ג"כ סכפטרס. פומיות ומנות אעמקו קמת אס עוד ראשון נכר
עד אמיוק דלס טביס ולא טיפס יכול לקרואן אין נרך להאליס ס"ת אחר ואפילו לכפחלה עתה, וכן אם
נרך מוח נמות ולא נאמנה ארת כמות, א"כ להאליס ס"ת אחר.

אלה הם חזוים לקרואם לתורה, כהתן כמור (ולא חלפון) נאנת אקודס תמותו, וכל מתן כיום תמותו,
וכתתן כמור נאנת אחר תמותו אס סיתם תמותה פיוס ד' וחילך, וסנער בר טלוה, ונפל סיולה נאנת
אמנו ללכה לנסכ"ה, ואני סילר סנעול, ובסנדק, והעופל, והימחרייש (ואחלל נאנת אחר הכענה). נער נר
טביס נמותו אנת אס י' לו עירנות הוא קודם לכל סמיוים סון עמתתן נאנת אפני תמותו אכוס כנו כן
קודם לאר סמיוים. מי אלאו יולדת הולכת לנסכ"כ הוא קודם לתתן נאנת אחר תמותו. ספנדק דוסה
לפני ילד סנעול, ואני סילר דוסה לעופל. אס י' עוד עופל אל ילד אחר, ישילו נורל נמיסס. נעל אל יולדת
נת קודם לפני סילר סנעול, והימחרייש הוא אחרת לכל סמיוים סון טן אפי ילד סנעול אהו אפירין
לימחרייש. וי' עוד עמאנס אפיריס, נהרס נכרס ועמטיס.

אחד אסלעו אקריאס נס"ת ענייסיס וגולליס אמות. כעמניסיס סס"ת ענייסיס נד סכתב אל ס"ת ואועריס:
ב"י'ן חוילמאעבען דער ספר חזרה ווירד פקאגעכרעו געמאגע:

והאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי ביד משה: עין נחיים
היא לפעוויקיס ביה ותמקיה מאשור: דרביה דרביגנעם וקלנתויותיה שלום:
אך ימים בימינה בשמאלה עשור וכו': יי חפץ למען ארדו יגדיל התורה ויאיד:

ללמד אפני גולית ס"ת טעניין כנניאליס טענין סנדא, וקודם קריאת ספטרס ינרך ספטרס נרכה זו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר פתד בגביאים טובים ורצה
בדבריהם הנאמרים באמת ברוך אתה יי רצונך בתורה ובמשנה עבודה
ובישוראל עמו ובגביאי האמת ועדק:

ברוך ששטרני, כנ"י פ' פ"א אשר ר' אלעזר נרך אדם להשאל כנו עד י' אגס, סכאן ואלך
נרך זימטר נרך אפטרני עמונו אל זס עכ"ל, ורעה ז"ע ט"ס פ' רכ"ה ספיק כ'. פשטני טגרת כי לא
סטר יכודע סכסן את ספטרלות (דס"כ כ"ג, ט') ל' פריקת סכוסה, „ענטאנדיעוונ“ וכן ראשי אכות ללוים
נלכות סטוריס (דכ"ל ט', ל"ג) וסול' האפשו סרסס הלאון זו כגון יכול אני לפטור את כל העולם טן
הדון (סוכה ט"ב ע"ג) פטור טק"ה, סטוריס טן אפטרס (נרכות י"ז ע"ג). ונעל כתאני נקד פשטני כמישל
וטעם כ' וכו' ל' אלו חפזי הוא „פרוי אומטעו“, ועיין גטין ס"ס ע"ג. פשטני סעי'ן כקטן סטוף כפאקל
חפז סדפי עשור אפירי- שלוח כן ספאר.

ברוך א"י אמ"ה אשר בור, נכות אלה קודם קריאת ספטרס וסמריס פ' י',
סלכס פ' ואלך. וסס עס כ' נכרות על קריאת סמריס אנט נכות כנגד ז' הקדושים לתורה נאנת וכנו
אסיס. אס נסס' סמריס ורעה חופפות ספסיס ק"ד ע"ג. וסנודרסס כנג אקגו להפטרס פסלס. וסוף. אפז
נכות לרעו על טעס פומי תורה. בגביאים טובים, אסס טובים ליארל, אמתפלליס על יארל ומכויסיס
אומס ועדריכיס אומס כדך כטוני. ורצה ברכיהם, אקוליס דכריסס ככרי תורה א' ללכת בתורותיו
אז נתן לפנינו ניד עבדיו כנניאליס (דנישל ט', י').

לפיוס הספטרס ירך הספטרס כרכות ספרונות סלנו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, צור כל העולמים צדיק בקל
כדורות האל הנאמן ראוי ועושה רחמים וחסדים שכל דבריו נאמין
ועדק: נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דברך ודבר אחד סדרך
אחור לא ישיב ריקם, כי אל מלך נאמן (וירחמן) אתה. ברוך אתה יי
האל הנאמן בקל דבריו:

נתם על ציון כי היא בית חיינו ולעל גברת נמש ותשיע בסתר
במינו. ברוך אתה יי משפוח ציון בקבדה:

שפתנו יי אלהינו באלהינו הנביא עבדך ובמלכות בית דוד קשיחה
במתה יבא ויגל לבנו. על בסיס לא ישוב זר ולא יתחלו עוד אמתים את
בבדו. כי בשם קדשך נשבעת לו שלא יקרה נר לעולם ועד. ברוך
אתה יי כגן דוד:

צור כל העולמים ע"כ יעמי כ"ו, ד'. האל הנאמן דברים ז', ט'. שכל דבריו, כסודי הספרדים
"כי כל דבריו", וכן הוא נשם' סופרים. נאמן אתה הוא, אין זו נכח כפני עמסה (וע"כ אין לעשות
לפני אחר אמת ולדק) חבל עמוד הוא עם הקודם וכל נכח אמת אחר סופס כפ"י הכל כנאמן בכל
דבריו. והספיק הספיק כסודי כין ולדק לנאמן אמת סיכנו לפיוס נכח, חלף כנבור האנכא אכיס
לפניו כי אפ"ל ככסביע הספטרס ככרכו לספת ולדק טיד סיו מועדים העם וסיו עמיס לספר, נאמן
אתה ה' אלהינו ונאמנים דברך נאמן חי וקים שםך חכך חסיד יסלך עלינו לעולם ועד", וחס"כ
סיכ חור הספטרס לעינו וסופר נאמן אתה הוא וכו', כן הוא נשם' סופרים פרק י"ג. וכאן יע"כ מתחיל
והספטרס של אחר לא נעשה עוד כככב סיכס ככז וכתנ כסודו דף ספ"ס ח"ל ולא ידעתי מה ששם כקלו
נו ונעלוכו, ועל כל ספטרס דברים חדשים אחר לא שערס אנוחיו קדמוניו ז"ל סופרים נשם, ומה אקנו
סז"ל סודי סעונתנו נודי סלכותינו וסחוקי כדקי כית ספלתנו סנו סלכיס אחרי גוינו עם סיותס
סנכיס יפיוס וסנכיס וסין ככס טורס ועס לסטרס ככו סהול כפיוס סלרכיס סמלכיס וסנכיס
ככס כל סנסיס וכו' עכ"ל. ונאמנים דברך, ככו סככות נשמיס כל סקודיו (סלכיס קי"א, ז'). לא ישוב
ריקם ע"כ יעמי כ"ב, י"א. נאמן ורחמן אתה, כסודי הספרדים גם כסודו רע"ז סיכס סלכ ורחמן
וכן נשם' סופרים סיככ. ולעלוכ, על' סנעלכין וסין עולכין (סנת פ"ח ע"כ) ל' לסג וסין וסלס נעוק
כר"כ לסדי רד"ק ערך לסג. והספרדים נודיס ולענוכ וכן הוא כרע"כ וכס' רכ סטרס, סכל כוסכחו
הול נשם' סופרים. חשיע כסרהה כיסינו, זו סיו כנוססס הככוכה וסקודוס ע"ס פס' סופרים. ככניה,
כיסלל, סכס כני סין (יעמי ס"ו, ס'). וסחיעה זו ככס ג"כ ככרכות כסז"ל; וכנוססס סכרת סלכתי, ככרס
סין כככיס", וכ סטרס וסרע"כ סוחסיס כונה ירושלים. כסרהה יכוא, סטזיה כן דוד. נשבעת לו, לדוד,
וע"כ סככיס קל"כ, י"א. שלא יכבה נרו, ככ"י ססד סלל חק"ה כרו. כגן דוד, כספסיס קי"ו ע"כ אטר
רנכ כר סללל דלכותל ענסיס קין יסועה, דספסרתס כגן דוד, ועזיחי לך סס גדול ככס כגדוליס (דס"ס
י"ז, ס') חני רכ יוסף ענן סוטריס עגן דוד עכ"ל וכסררס סככיס סחזוד י"א אטר דוד לסני סק"כ ספרי
סס סועריס כססלכ עגן סכרסס ולל עגן דוד, אטר לו כסנחיו כעסרס כסיונות, אטר לסניו כככיס ס' וכסיו,
כיון סכס סוחו ככס סנע ולל עטר כו טיד ססללל דוד סזסרו עגן דוד ככרכה סספטרס, כו ככס קד"ך
כככפת לו סלל יכככ כרו לעולס ועד ככ"י עגן דוד, סכ"ר וסחן לי עגן יסעך עכ"ל וס לרעס
כו רכ סטרס וסרע"כ נודיס כן כספת כעקוס סססכו ס' וכו' אח צכרת דוד עכדך כסרהה חככיה וקרנו
סרוס ככסעוקך ככ"י עגן דוד. וכסררס סחזול ס' כ"ו כככ, ועזיחי לך סס וכו' סככן קנכו סססיס
סלכיס דוד וכוכס ירושלים ככד סלכיס סכרסס יכסח ויעקן, וכככ סע"ס סין סעוד לסני סכככ סככיו,
סספטרס כככיס סככיס דוד סככיס יסועה לעכו יסרלל עכ"ל וסלל לסעלכ כככ"ל ולירוסלס
וחל נשם (דף 96. 97).

ככל שבחוח כהנה גם בשבת היה'ס פסח לוערים זכ.

על-התורה ועל-העבודה ועל-הנביאים ועל-יוזם השבת הנה שנתה לנו יי אלהינו לקרשה ולמנוחה לכבוד ולתפארת. על-הכל יי אלהינו אנתנו מזדים לך ומברכים אותך. יתברך שמך בפי כל-ידי תמיד לעולם ועד. ברוך אתה יי מקדש השבת:

כשלוש רגלים גם בשבת היה'ס סוכות לוערים זכ.

על-התורה ועל-העבודה ועל-תנביאים ועל-יוזם השבת הזה ועל יום הפסח תג הפעור הנה | לכנופות תג השבעות הנה | לסוכות תג הספורת הנה | לז'ט וז"ט השמיני תג העשרת הנה | שנתת לנו יי אלהינו לקרשה ולמנוחה לששון ולשמחה לכבוד ולתפארת. על-הכל יי אלהינו אנתנו מזדים לך ומברכים אותך. יתברך שמך בפי כל-ידי תמיד לעולם ועד. ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים:

בר"ה לוערים זכ.

על-התורה ועל-העבודה ועל-הנביאים ועל-יוזם השבת הזה ויום הוצאת הנה שנתת לנו יי אלהינו לקרשה ולמנוחה לכבוד ולתפארת. על-הכל יי אלהינו אנתנו מזדים לך ומברכים אותך. יתברך שמך בפי כל-ידי תמיד לעולם ועד. ודברך אמת וקיים לעד. ברוך אתה יי מלך על-כל-הארץ מקדש השבת וישראל ויום הוצאת:

בי"ב לוערים זכ.

על-התורה ועל-העבודה ועל-הנביאים ועל-יוזם השבת הזה ויום הבקרים הנה שנתת לנו יי אלהינו לקרשה ולמנוחה למחילה ולקליטה ולכפרה לכבוד ולתפארת. על-הכל יי אלהינו אנתנו מזדים לך ומברכים אותך. יתברך שמך בפי כל-ידי תמיד לעולם ועד. ודברך אמת וקיים לעד. ברוך אתה יי מלך מוחל וסולח לעוונתי ולעונות עמו בית ישראל ועמך אשמותינו בכל שנה ושנה מלך על-כל-הארץ מקדש השבת וישראל ויום הבקרים:

על החורה וכו' כמ' רב עשרים יז במקום נוסחא זו נוסחא מיוחדת וזו, והנה לנו כי אתה אבינו, וחמלק עלינו מורה כי אתה מלכנו בא"י מקדש השבת". על הכל וכו', מלא ג"כ בנספח. מלך מוחל וכו' כהנ' עט"ל כס טכר"ק זליון סומטים מלך מוחל וכו' כי טכ טיכס זל עט"ל כל ס"ח? וכן כתוב בנספחי רש"ט גם כלכוז ונבג"ט ועט"ו לט"ח סי' תרכ"ט, טכן נק"ט טכ"ד ונכרנס קסלות נוכסין לפייס מלך מוחל וכו' וסכסין עטכס כנלון יענ"ך.

בשנת לשאר אספספיו לומר יקום פרקן, וי'ט כחל כחול פין לומר ימות.
נקד דער הספסר ומגט ומן פלאגענדעו:

יקום פרקן מדשמיא חנא וחסדיא ורחמי ותמי אריכי ומזוגי
רויחי וסיעתא דרשמיא ובריות גופא וגהורא מעליא, ורעא
דנא וקמא ורעא די לאיפסק ודי לאיבטל מפתגמי אורייתא.
למרנן ורננן חבורתא קדישתא די בארעא דירישראל ודי
בבבל. לריש כלי ולריש גלותא ולריש מתיבתא ולדיגי די
קבא. לקלח למידיהון ולקלח למידי חלמידיהון ולקלח למן די
עשקן באורייתא. מלכא דרעלקא יברך. יתהון יפיש חייהון
וישגא וימיהון ויהן ארבה לשגיהון. ויתפרקון וישתובון מן כל
עקא ומן כל מרעין בישן מן די בשמיא יהא בסעדהון כל
זמן ועין. ונאמר אמון:

יקום פרקן, ברכה ס'ט אכתיסדס כנבל לכך נכ אח ראשי גליות ודאשי ישיבות והכניס וכל לוטרי פורה,
וזתקנה כלאן לאן אלס לאן הארטי כדי זכינו הכל אף הטף והכזים עב סס לומר ימות. וכתב ברוקח נס' כ'ג יקום פרקן
תקנו בשנת ולא כו"ט. והנה הספסדים אינם לומר ימות, ורק חלק טעמו אשתלכו בתוך ברכה אלס על החכל. —
ררר' בן נקודו כמדור רפ"ו וכן העקר כמנאר למעלה דף 100. דנא וחסדיא וכו' כל גס כנפסז על ישרל לקדיש
דרננן. ויפיקא סע"ף פתוסה וי"ד גנוס ופתוסה וסע"ן כנפסז נח ומי"ד גנוס, כך נקוד כמדורי רפ"ב ורפ"ו ופ"י
וכל"ל, כי סוף ל' עזר וישעיה נארטיח וכטעם זה לא נא כי אס כנפסל הכנר ר"ל ניר"ד גנוס סן כנפסות סן
כפעלים (כמו בתרגום זכריה א', ט"ה תכלים ל"ג, כ', ל"ז, ט') וכן כנפסל גס לרז"ל כל סיוע אכוס ל' עזר
וסנר כנפסז נכ' יודי'ן לסורות כזה על דנא דכרס ככו סטייע לה סטייעין לו דוגסע סטייע סטייע אכתיס
כולן ככ' יודי'ן לרטו על דנא. והנה פיקא הוא אס דכר כנפסל יפיקא (ת"ח למדכר ל"ח, ו') וכן כנפסל נקודו
כנפסות סתלים ט"ו, נ' כנפ"ג סנא רפ"ו רק אס כפסך כנפסל וסן ככרל כנפסע כזה כי אז כוס כנפסל
יפיקא אפן טס אנקד כנל וי"ג פיקא פ"ד נכס וסע"ן כנפסל וסן טעם למשד וכרס פת כתיכס טעמענה כי
פיקא ניר"ד נפס על כתיכס סוף ל' חכרס ונגוס ככו בתרגום יאעז ט', כ'. וז"כ כ', ב"ב. וכן גס כתי"ח
כרנאית כ"ו, כ"ז ופיקא סרפסוסי טעמו ולגודת אוכניה, וכנר' פ' ל"ד פיקא אל בני אדם, וככרכות י"ז ע"כ
פיקא פיקא אל דיה, וכנפסל י"ג, ע"כ פנייה כן חוקה ופיקא. וכנפסל כ"כ דף ט"ו ופסיס קי"ז חוקה
וסיענה, וככנפסדין כ"ו כנפסל וסיענה, וכולס ל' חכרס ולגודת. ובריות וכו' ובריחות כנפסל וסע"ן ט"ו.
וגהורא מעליא, לא כנפסל ככ' אחד. יפיקא יפיקא. כנפסל כן נקוד העמיד אל בנין קל כנפסית ככו יפיקא
(דכיל ג', ו') נפסל (ג', י"ס) חרשם (ו', ט') נכרס (עורכ כ', ו') ולעולס חכר וי"ז; ויז גס כן כנפסל
ככו השלס (דכיל כ', ל"ט) יפיקא, יפיקא. אכל כנפסל לא כנפסל. ספסגמי אורייתא, סכרני
כתיכס. ודי בבבל, כני תקון סתקס רוב כתיכסיו כיו יושנים כנפסל כנל וסכניותיס ורלס גליות כתי
פסוכס עליכס ולויו כיו זעטעס, אף כניינו זישרל ספסריס כס ככל גליות כתיכס כתיכס כתיכס
כנפסלס ולומר די בבבל ודי קל ארעא ולקנא. לרישי כלי, לרלסי כתיכס. בלי דרנניס, ככו אכס
טרישי כלי דרסס סוס (פולין ע"ט) רכ נפסן כר יחק ריז כלה סוס (כ"כ דף כ"ב), והדרס כנפסל כתיכס
כתיכס כלי חלמוד ככו ספי דוסקס דכוס ככלה (כרכות ו' ע"א) אגרל דכלה דוסקס (סס ו' ע"כ) ורלס יוספין דף
כ"ד ע"כ גס כנפסל סך כר וערך כל. אן כתי"ח אינו גודס לרישי כלי וסס כן הנופסל, לרישי כתיכסל ולרישי
ל' ולדיני די כנפסל. כתיכס, כתיכס. די בבא, אכנפסל. יפיקא ככל' וכוס כתיכסל טרסז פוז זעטעמו סרס
כנפסית, סרו ורכו תרגומו פוז ופגו, וכדפוסיס נקוד יפיקא וטעות כי כוס נקוד אל ארסי פל"י נ"ו, אכל
כניני' וי"ז כנפסל אל ארטיח כנפסל תחת חות אית' דוגסע יפיקא (דכיל כ' ע"ד) יפיקא (סס ו' ע"כ). ורלס כן
רפסיס וס"ל כנפסל, כן כוס דכיל ד', כ"ד כנפסל. ויפיקא ויולגו, וסוס עמיד אל בנין אכתיכסל כנפסית אכוס
כנפסל סן בנין כנפסל אכנפסל (יפיקא דכיל ו', כ"ח) וכנפסל יכ. ורלס כנפסל חכס להכנפסל דף 48. עקא, כתיכס.
סרעין כתיכס, פלייס רעיס. כתיכס, אדוכנו, ורלס למעלה דף 158. כנפסל, כנפסל. ורלס גס כוס ל' וסן
וסת כנפסית, וכן כל ל' עת עתותס יפיקא וסס כנפסל ככו ככל עת וככל עס. ונאמר אמון, נא כנפסל ל'
סכרני כי כנפסית כיו נקודו ונאמר כו' כתיכס, ורלס כנפסל אפן אכתיכס (דף 129).

שחרית לשבת

הטעם כלל כיסודות מין שומר יקום פרק זה ולא מי אגון.
והנה ל' חזית בשעט וקבט ריעונו יקום פרק יבש.

יקום פרקן מרשמיא תנא וחסדיא ורחמי ותני אריכי
וקונוי חיידי וסיעתא ררשמיא ובריות גופא ונהורא מעליא
ורעא תנא וקיסא ורעא די לא יפסק ודי לא יבטל מפתגמי
אודייתא. לכל קהלא קדישא הון רבניא עם ועיריא
מפלא ונשיא. מלקא דרעלמא יברך יתמן ישיש חייסון
וישגא יומיסון ויהן ארסו לשגיסון. ותתפרקון ותשתחבון
מן בלעקא ומן בל מרעין פישין. מן די בשמיא יהא
בסערבון בלחמן וערין. ונאמר אמון:

ברכה קלות נכבדים להבדיל נשמות סתמים נשבת, אכן מין מוכרין כשיש מחנה או מילם ולו נשבת
אשרכין סדרה ולא בר"ס ולא כנכוסה ולא כנזון פורים, וכלל הוא ככל את אשורים יזר ופוסן מין מוכרין
מן טענת תשובה אשכרין.

והנה ענין סתון מי שברך לקל ולשרת.

מי שברך אסתניו אברתם יצחק ויעקב, הוא יברך את כל התקלה
הקדוש הנה עם כל קהלות הקדוש, הם ונשיהם וקביתם וקביתתם וכל
אשר להם. ומי שמתקדים בתי בגסות לתפלה. ומי שבאים בתוקם
להתפלל. ומי שנותנים נר לפאור ויהן לקדוש ולהבדלה וסרת לאורחים
ועדקה לעניים [נשבת אלפני תענית ב' ה' וב' מוסף וקלמי שיתענה שני ותמישי ושאין].
וקלמי שעושקים בצרכי צבור באמונה. תקדוש ברוך הוא ישלם שברם
ויסיר מהם כל מחלה וירפא לקל נוסם ויסלח לקלשונם וישלח ברכה
והצלחה בקל מעשה ידיהם עם כל ישראל איהם. ונאמר אמון:

יקום פרק זה סוף ברכה לתוכני בעל ונעקר נוספתה דומה לפקודתה לה רק איהל כל' נוכח אהר
נראה שזה אמתקס רק לשון צורך עה את קבלו. ערו עכאור לשעלה דף 158. רבכריא וכו' כגדולים פס
הקטנים טף וכאים.

מי שברך אבותינו, זו סוף ברכה לקל אעיר עם כל קלות יאחל נטלסא גם נסדורי כ"ו. והנה
הכל בו, נשבת שחרית נכחו לומר אשר הספירה מי אגון לקל, ויש מקומות אשרכין הערך וס"כ הקל
(הן הוא טעם ספרד) והכל לפי טעמו ע"ל, והנהיל כתיב ח"ל טעמנו לשאר קריות הספירה להכיר
נשמות אל סתמים ולכרך העוסקים בלכרי כבוד, טעמתי כשם הספר ר' גייסון נר אברהם כרופא, לפי אשכנז
טוב יום טעמה דעמה לעמיד לכוח והוא יום אפם סתמים נוסים בו ופינן נידונין, רשוי להכירם לטעמה
ולכרכה ולתפלל עליסן, וכן טעמנו לכרך כל העוסקים תהום ונכרכי כבוד ועדקה ונעילות סתים ואסד
המרכה ואסד הטעמים ונכנר איכון את לבו לאשים ע"ל. קבשיית הוא כרתי מן כל קבשיית איהל לט
אשים (אבות פרק ד') ועסקל תלמודי סוף, וכן לאיש ולהברלה והצלחה. צייר עסקל זה טעמנו כנ"כ
י' ח' אכל לה כהוראמו אסר לו כחלטוד, כי בו יחמשו נשבת על קבין ונשבת עט, פערמיו, כשו
העוסקים עם הכבור (אבות פרק ב') לכור גדולה ואליס כבוד נקטנס (פרוכין ל"ב ע"ג) אסד יסיד אסד
כבוד (ר"ס דף ל"ה) ונשכנס נכרות דף ל' שומר נעקומו סכר מיל.

שחרית לשבת

ברכה לשררה.

הַצַּחֲזֵן תְּשׁוּעָה לַמַּלְכִּים וּמְשַׁלְּהָה לְנַסִּיכִים. מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת קָלָה
עוֹלָמִים. הַפּוֹעָה אֶת־דָּוִד עֲבָדוֹ מִתְּרַב רְעָה. הַצַּחֲזֵן בְּיָם הַרְדֵּךְ וּבְמִים עֵינִים
נְחִיבָה. הוּא יִבְרַךְ וְיִשְׁמֹר וְיִצְוֹר וְיַעֲזֹד וְיִרְוֹמֵם וְיַגְבִּיל וְיַגְשֵׁם לְמַעַלְהָ אֶת
אֲדוֹנָיו מִלִּי יָדִים הָדוּד: מִלֵּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמֵי יְהוָה וְיִשְׁמְרֵהוּ וּמִכָּל־
צָרָה יִתֵּן וְיִגְוֹק וְיַעֲלֶהוּ. וְיַדְבֵּר עִמּוֹם פִּתְחַת רַגְלָיו וְיַסִּיל שׁוֹנְאָמוֹ לְפָנָיו וּבְכַל
אֲשֶׁר־יִסְתֵּה יַעֲלֶיהָ. מִלֵּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמֵי יְהוָה וְיִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלֵב כָּל־יַעֲצָיו
וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת לַעֲשׂוֹת מַצְדָּה עִמָּנוּ וְעַם כָּל־יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ תִּשְׁעֶה
יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן לְבָרְכָהּ וְכֹא לְצִיֹּן גּוֹאֵל. וְכֵן יְהִי רְצוֹן. וְנֹאמֵר אָמֵן:

וּמוֹתֵי אֲשֶׁר־וְכוּ. אֵכֵל כִּסֵּת אֶלְפִי רַחֵם מַעֲלָם אֵת רַחֵם וּמוֹתֵי יְהוָה רְצוֹן וְכוּ. פִּי שַׁעֲרָה וְכוּ,
יִשְׁלַח כִּדָּף כַּסְטוֹן, וְאֵלֶיךָ מוֹתֵי אֲשֶׁר.

אֲשֶׁר־יִשְׁכֵּן עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה:
אֲשֶׁר־הָעַם שָׁפָרָה לוֹ אֲשֶׁר־הָעַם שָׁהּ אֶל־דָּוִד:

הַתְּהַלֵּה לְדָוִד. אֲרֻמָּתָה אֶל־דָּוִד הַמִּלֵּךְ וְאֶבְרָכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יָוִם
אֶבְרַכְךָ וְאֶתְהַלְלֶה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יְהוָה וּמְהִלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין
תִּקְרָ: הוֹד לְדָוִד יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתְךָ יִגְדִּידוּ: תִּדְרַר כְּבוֹד הַתְּהַלֵּה וְדַבְרֵי
נִסְלֵאֲתֶיךָ אֲשִׁיתֶה: תַּעֲזוֹב נִדְרֵאֲתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלֹתֶיךָ אֲסַפְרֶנָּה: וְכֹר רַב־מִצְבֵּיךָ
יִבְעִי וְעֲדָקֶתְךָ יִרְבְּנוּ: תַּצִּיחַ וְנִחֵם יְהוָה אֶתְךָ אֲפִים וְגִדְלֹתֶיךָ: מִכִּי־יְהוָה
לְכָל וְרַחֲמֵי עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יִדְרֶה יְהוָה כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְנִסְיֹתֶיךָ יִבְרַכְבֶּיךָ:
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וּכְבוֹד
תִּדְרַ מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים וּמְשַׁלְּתֶיךָ בְּכָל־הָעוֹלָם וְדָד: כּוֹמֶךָ
יְהוָה לְכָל־הַנְּפֹלִים וְחֹזְקֶיךָ לְכָל־הַכּוֹפְסִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן
לָהֶם אֶת־אֲבָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יְהוָה וּמְשַׁבְּיעַ לְכָל־חַי רְצוֹן: צְדִיק יְהוָה

הַצַּחֲזֵן תְּשׁוּעָה, נִרְכַּב זוּ עַל אֵלוֹם הַמַּלְכוּת נִשְׁלַח גַּם כַּמְדוּרֵי כַּסְפֵּדִים וְהֵם מוֹתֵי אֲשֶׁר־גַּם נִלְיָ
יִכֹּף אֶת־כָּל נִדְרֵי, וְנִשְׁוֹר לַעֲשֵׂה אֲכַד סֵכֵל כּוּ מוֹכִיר סִטְנָב לְכָד אֵת כַּסְפֵּךְ אֶת־קְרִיאת הַתּוֹרָה.
וְהֵם לָזוֹן לְכַוֵּנֵם, אֶת־שִׁמְיֵיךָ בְּקִרְיַת הַתּוֹרָה נִכְוֹן לְכָד אֵת כַּסְפֵּךְ וְלִכְתַּפְלָל לְכַסֵּם יִשְׁעוֹרְכוֹ וְיִשְׁעוֹרְכוֹ
עַל מִדְּבָרֵי, אֵכֵן כְּתוּב וְדָדוֹ אֵת אֵלוֹם כַּסְפֵּי אֶת־גְּלוּתֵי אֶת־כַּסֵּם וְהַתְּפַלְלֵנוּ נַעֲמֵה אֵל כִּי כַּלּוּעֵה יִהְיֶה
לְכַסֵּם אֵלוֹם (יִרְטִים כ"ט, ז') וְגַלוּם כַּסְפֵּי כּוֹחַ שִׁתְּפַלְלֵנוּ לְכַסֵּם שִׁינְכֵם כַּסְפֵּךְ אֵת חוֹיבֵי, וְאֶעֱרִיכֵן כַּסְפֵּךְ קַעֵס
דַּע' (דָּף ג' ע"ג) אֶת־רַב יְהוּדָה אֶת־שׂוֹאֵל, מַעַי רַחֲמֵיךָ וְתַעֲזֵב אֶת־כַּסֵּם כַּסְפֵּךְ לֹא מוֹשֵׁל כּוּ (תַּנְקוּק
א' י"ד) מִכֵּן דָּנִים אֲכִים נִלְ כַּדּוֹל מַעֲרָלוֹ כּוֹלֵט אֵת כַּסְפֵּךְ, אֵף כִּי חֵדֵם אֶלְעֵלֵם עוֹרֵשֵׁת אֵל מַלְכוּת חַיִּים אֵת
רַשְׁטוֹ חַיִּים נִלְטוֹ, וְהִינֵנוּ חָתוּן רַבִּי חֲנִינֵם פָּנֵן כַּבָּנִים מוֹתֵר כּוּי שִׁתְּפַלְלֵנוּ כַּלּוּעֵה אֵל מַלְכוּת וְכוּ' (לְכַוֵּן פִּתְק
ג') עַכְ"ל אֵלֵהם גַּם כַּסְפֵּי עֵינִים חֵלֶק אֶתְרֵי כִינֵה פ' ג"ב. הַצַּחֲזֵן תְּשׁוּעָה ל' תַּסְלִים קַע'ד, י'. לְנַסִּיכִים,
עַל־מִיכָיִי מִיחֹן (יִסְבַּע י"ג, כ"ט) ל' אֵר וְגַיִר. מַלְכוּתוֹ, ל' תַּסְלִים קַע'ד, י'. הַפּוֹעָה אֵת קַע'ד, י',
הַצַּחֲזֵן בֵּינֵם, יִשְׁעֵם ע"ג, ע"ו. וְדַבְרֵי יִכְסִי עַל־תַּסְלִים י'ת, ע"ט. רַחֲמָנוּת מַזְקֵל הַלְטוּדֵי קוֹחַ וְכַעֲבָרִית
רַחֲמִים. תּוֹשַׁע יְהוָה, יִרְטִים י"ג, ו'. וְכֹא, יִשְׁעֵם ע"ט ב'.

בְּבִלְיָהּ וְחִסְדֵּי בְּבִלְמַעֲשֵׂיוֹ: קָרוֹב יְהוָה לְבָלְקֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
 בְּאֵמֶת: רְצוֹן יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאֵת שְׁוֹעֵתָם יִשְׁמַע וְיִשְׁמַע יְהוָה אֶת־כָּל
 אֲוָתָיו וְאֵת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמַד: תְּהִלַּת יְהוָה יִדְבֵּר פִּי וַיְבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר
 שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֲנֹחֲזֵי וַיְבָרֵךְ יְהוָה מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם תְּלַלְפָּהּ:
 וְאוֹמְרִים יִחַלְלוּ וְכוּ' וְעוֹמְדִין סִ'ת לְסִבְלָה.

כאנת אלפני ר"ח ענכיים ועכריוס את הכדש הכל קודם ש'וטרים ס'ארי. וכו' אין טוכריום
 כצמות ופין לוטרים שכ כרחתים חון טכיש סכפ'רה. וקודם סענכריום טוכסין לוטר ספלס ז':
 וייר ר"ח פ'עקריסיוג, וק' יקטט וכו' לערוט ס'קוגענרטי יהו רצון:

יהו רצון מל'סניד יי אלהינו ואלהי אבותינו שתתחנש עלינו את
 התדוש הזה לטובה ולברכה ותתקלנו חיים ארוכים חיים של שלום חיים
 של טובה חיים של ברכה חיים של פרנסה חיים של חלוץ עצמות חיים
 שיש בהם יראת תמא חיים שאין בהם בושא וכלמה חיים של עשר
 וקבוד חיים שתהי בנו ארבת תורה ויראת שמים חיים שימלאו משאלות
 לבני לטובה. אמן סלה:

ומוטר ס'ן מי שעשה וכו'.

סו. מי שעשה גסים לאבותינו ונאל אותם מעבדות
 לחרות. הוא ונאל אותנו בקרוב ויקבץ גר'חינו מארבע
 כנפות הארץ. תברים כל'ישראל. ונאמר אמן:

ס'ן לוקס ס'ת נידו ועכריו:

ראש חדש פלוט יהיה ביום פלוט עלינו ועל כל'ישראל לטובה
 קי"ו יח'שחו תקדוש ברוך הוזה עלינו ועל כל'
 עמו בירי ישראל. לחיים ולשלום. לששון
 ולשמחה. לישועה ולג'חמה. ונאמר אמן: אשרי.

יהו רצון, ה'ס ספלת רב כתר לכותיכ (כרכות ט"ז ע"ב) ולקחוכ כ'סכנזים ל'טמרה קודם כרכת
 ס'חודש ס'ט"כ סוסיופו כה כר'סכ סל'ון, "ס'פדש סלינו סת כ'חזש כ'זה ל'טוכה ולכרכה" כדי לעשות סכוונת
 לטנין ר"ס. וכס'סרדיס ל'ס כן סככס'ס סל'ס ס'ס לוטריס יסי ר'לון סלפני ס'כני וכו' ס'ס' ס'טריס ס'חוני
 כ'סככניס ל'סטר ס'ס'ת כ'כני וס'טני' וכונו סוכרתי ל'טעל'ס דף 124. חלוק ע'ס'סות, ס'חוק סכטות סל'
 ועלס'חודך יסלין (י'עניס כ"ס י"ס). חיים שיש כ'הם יראת ח'ט'ט, כן כ'ר'סכ כ'ט'ט'ל וכן כ'ט'חיק סל'ס דף
 ר"ס וכל'ל, וכד'ט'ס'יס יר'ס'ת ס'ט'יס ויר'ס'ת ס'ט'ט וס'טות, כי יר'ס'ת ס'ט'יס י'סטר עוד כ'ס'ף.
 מי שעשה, תקנו ספלת ו כ'ט'קוס קדוש כ'דש, ס'סיו סלפניס כ'ס'סרדין עקד'יס ס'חוני וכו' לוטריס
 כרכות וסכ'סות כ'ול'ס ס'ט'ס' ס'ט'ריס ס'רק י'ס סלכ'ה ט', י'. ולכ'ר'ון ז'ס טכר'יוס כל ס'דש כ'סנת סלפני
 (ס'ן סן ס'דש ס'ארי) ו'וטריס ספלת מי ס'פ'ס'ה וכ'ס'דורי כ'ס'סרדיס ה'ס כ'נוספ'ס עור'ס'ת. ל'ששון ול'סכ'ח'ת,
 כ'ר'ין ס'י'ן, כי כ'ר'ס סן כ'סכ'ר'ות סן כ'ספלת ס'ס'ף ס'נוס'ל ל'ס'ן ול'ס'ט'ת, ס'כל כ'י'ס כ'נוספ'ס ל'ס'ט'ת ול'ס'ן,
 ול'ס'ת כ'ס'וי? וס'ט'ס ע'ס ס'כ'סרדין ע'ס ע'ס כ'ר'ס'י וו'ל' ל'ס'ס וס'ט'יס כ'ר'ס'תי י'ס'ס כ'כ'נור עכ'ל ס'כ' ס'כ' ס'כ'ס
 כ'ס'ל'רות כ'ס'ט'יס ל' ס'ן וע'כ' כ'ר'ס ס'תל'וי כ'ס'ל'רות עקד'י'ס'ס ס'ן ל'ס'ט'ת, ס'כל כ'י'ס כ'ס'טר וס'ט'ת כ'ס'ך
 וע'כ' כ'י'ס ס'ט'ת קוד'ס'ת ל'ס'ן, כן ס'ר'ס לי ס'ורי ר' ס'וט'ל סלפ'סן י'ג.

שחרית לשבת

מי שברך לקהל נ"ט של עתנת יד.

כס' אל ספס ונ' אל שבעות וכמניי עשרת אשר קריאת החורב קודם שבעים אשר ענך הן לכל ספר ושם כמי שברך לטנת ידו, ואז"כ אומר לכל הקהל את מי שברך כוס:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך את כל הקהל הקדוש הזה עם כל קהילות הקדוש וישועים וקבילות של כל עיר ועיר, הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם, וכל מי שיהיו מנדרת לפו הן איש הן אשה ללומדי תורה ולעניי ירושלים עיר הקדוש. בשבר זה הקדוש ברך הוא זוכה לראות בגנינה ולשמות ברחמינה וישמרה ויחילה מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה ויזכה לראות ביאת משיח וירביא נדבתו לנגן בית המקדש בעגלה ובזמן קריב, וישלח ברה ורעלה בכל מעשה ידיו עם כל ישראל אחיו ונאמר אמן: אשרי וכו'.

ברוך קהלות פולין פוערים ככל את אב הרחמים קודם שמוזכרים ספס להכל, פון טניפס פלין פוערים ט"ז ולס כזס מחוכ ועילג, ולס כמנכיס ספס פון טניפי ספסידה, וכמנכין ספס חכ נובין סק"ק פריץ לפירו. וברוך קהלות אשכנז פון פוערים חומו כי חס כזת אלפני שבעות וכזת אלפני השעה באב. חיו דעו מיישעו קהלות אשכנז חירד חס זנת פקר שבעות חונד פקר ט' באב אב הרחמים גענוגס.

אב הרחמים שובן מרחמים. ברחמי העצומים הוא יפקוד ברחמים החסידים והישרים והיחסימים קהילות הקדוש שפמרה במשם על קדשת השם. הנאורים והנעימים בתייהם ובמותם לא נפרדו. מנשרים קלו מאריות נברו. לעשות רצון קונם וחפץ עזרם: חפרם אלהינו לשוקה עם שאר צדיקי עולם. וינקום נקמת דם עבדיו השפוד: בכתוב בתורת משה איש האלהים. הרנינו גוים עמו פי דם עבדיו יקום. ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו: ועל ידי עבדך הנביאים ברויב לאמר. ונקיתי דמם לא נקיתי. וי שכן צדיק: ובכתבי הקדוש נאמר: לפה יאמר הגוים איה אלהיהם. יתע בגוים לעינינו נקמת דם עבדך השפוד: ואומר פי דוד דמים אותם זכר לא שבה צעקת עניים: ואומר ידיו בגוים מלא גיורת מחץ ראש על ארץ רבה מנחל בדרך ישתה על לבן ירים ראש:

אב הרחמים פלינו נסודי ספסרדים, וחוכן לזוכו יודה עליו שנתן כטיס הכטיס אל גרות תח"ו ותתק"ו. הנאורים ל' ז"כ ס', כ"ג. וינקום נקמת, כסודיים קדושים, וינקום נימינו לעינינו נקמת" וכו' וכמטו נ' חנות טניי דרכי סלום. הרנינו, דכיס ל"ב, פ"ג. ונקוטי, סוף יואל. למה יאמרו, תכלים פ"ט, י'. כי דודס סס ט', י"ג. ידיו, סס ק"י, ו'. וו'.

סוף לוקח את ספר תורה למליכו מן הכיטב ולמלנינו סביכל, וזוטר:
דער דזן טריקט דין ספר תורה ינד דעם ארון הקודש מריקק חוכר ומגט:

יהללו את-שם יהוה כבוד שמו לבד.

והתפל פורים: **הוה על-ארץ ושמים. ויהם קרן לעפו התלה לקל**
דיח גטאיינדע פטווקרטסט: **בסדיו לבנו ישראל עם קרבו הלהיה:**

נעוד שמליכים כמ'ת לפקוטו סודרים פוטור זכ:

ליום טוב כזאל כחול.

לשבת.

לדוד מזמור. ליהוה הארץ ומלואה
תבל וישבי בה: פי היא על ימים
יסדה ועל נהרות יונגנה: מי-עלה
בדר יהוה ומי יקים במקום קדשו:
גפי בפנים ובר לבב אשר לא ינשא
לשוא נפשי ולא גשבע למדמה:
ישא ברכה מאת יהוה וערקת מאלה
ישעו: זה יוד דרשו מבקשי פנה
מעב סלה: שאו שערים ראשיכם
והנשאו פתחי שלם ויבא מלך
הכבוד: מי זה מלך הכבוד. יהוה עוז
וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו שערים
ראשיכם ושאו פתחי שלם ויבא מלך
הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד. יהוה
עבאות הוא מלך הכבוד סלה:

מזמור לדוד. רבו ליהוה בני אלים
רבו ליהוה כבוד ועו: רבו ליהוה
כבוד שמו השפתחו ליהוה בתהדרת
קדש: קול יהוה על המים אלה הכבוד
הרעים יהוה על המים רבים: קול
יהוה בקרח קול יהוה בתהדר: קול יהוה
שבר ארזים וישבר יהוה ארז ארז
הלכנו: וירקדם כבוד עגל לכנו ושריון
כמו בן ראמים: קול יהוה תשב לתבות
אש: קול יהוה יחל מדבר יחל
יהוה מדבר קדש: קול יהוה יחלל
אילות ויחשב ישרות ובריקלו גלו אמר
כבוד: יהוה למבול ישב וישב יהוה
מלך לעולם: יהוה עז לעפו יתן יהוה
יברך את עמו בשלום:

כחאת הספר לתוך סביכל סודרים: ביי'ת חייטעבען דער ספר תורה ויו דעם ארון הקודש ומגט ומין:

ובנהו יאמר שאבה יהוה רבבות אלפי ישראל: קומה יהוה למנתחקה
אתה וארון ענה: פנה יהוה ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד. יהוה עוז
וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי שלם ויבא מלך
הכבוד: יהוה עז לעפו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

תפלת מוסף לשבת.

כל ימיו חייך בחצלה מוסף בין יז כבוד עמיד בין לב. וזמן תפלה מוסף אחד תפלה שחרית ואין להחשיב יותר מוסף ז' שעות, וכדי עכר אם תתפלל אותה כל היום, יבא. עכר כל היום ולא תתפלל מוסף אין לך תלושין. ויותר לטעום קצת קודם תפלת המוסף אבל עמידה פשוטה בלבד לטעם דפלא לבי.

קודם אעמידם להתפלל מוסף ככבוד אומר כ"ח ח"ק.

ועתה יגדלנא בך אדני באשד דברת לאמך: וכד רתמיה יי וחסדיה כי פעולם תתה:

יו יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דירקרא ברעותה. ויתליך מלכותה בסביכון ובזמיון ובתני דיקל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמון.

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתגשא ויתגדד ויתעלה ויתגדל

שמה דירקדשא. ברך הוא לעלא מן דלברכתא ושירתא השבתתא ונתשתא דראמין בעלמא ואמרו אמון:

כשת אל חכ"ט שפלים מוסף אל י"ט תמלכו לקמן כהדר המזמרים.

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדל הגבור ותגדא אל עליון נומל חסדים טובים וקנה תבל וזכר חסדי אבות ומביא נואל לבני בניהם למען שמו באהבה.

כשת אונב מוסיפם זכרנו. חן שנת אונב ויירד זכרנו חייגעטמאטע. וכתבנו חסד בחיים. וכתבנו בקשר החיים למענה אלהים חיים.

מלך עוזר ומדשיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מתיה מתים אתה רב להושיע.

פון שנת כרלשית ביי פסח ומגט ומון:

משיב הרוח ומזיד הנשם:

מכלל חיים בחד מתיה מתים ברחמים רבים סומך גוסלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישגי עפר. מי במוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומתיה ומצמית ישועה.

כשת אונב מוסיפם מי כסוך. חן שנת אונב ויירד מי כסוך חייגעטמאטע.

מי כסוך אב הרחמים זכר יצדיו לחיים ברחמים.

וגאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מתיה המתים:

אָתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּבָלְיִים יִתְלַלְקוּ פָּלָה.

קדוּסָה לַעֲזָן נַחֲרַת הַתַּפְּלוֹס.

נְעַרְיָךָ וְנִקְדִישְׁךָ בְּסוֹד שֵׁית שְׂרָפֵי קָדְשׁ הַיִּמְקִיָּשִׁים שִׁמְךָ בְּקָדְשׁ.
בְּתוֹב עֲלֵי־ד נְבִיאָךָ, וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵי וְאָמַר.

יְיָ קָדוֹשׁ יְיָ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא בְּלִדְהָאָרֶץ בְּבוֹד:
יְיָ בְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם. מְשַׁרְתִּיו שׂוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אֵיזָה מְקוֹם בְּבוֹדוֹ. לְעַפְתָּם.
בְּרַךְ יְיָ אֱמֹר:

יְיָ בְּרַךְ בְּבוֹדֵי מְקוֹמוֹ:

יְיָ מְקוֹמוֹ הוּא יִסֵּן בְּרַחֲמִים וְיַחֲוֶן עִם הַמְּיַחֲדִים שְׁמוֹ עֵרֵב וּבְקָר בְּבָלְיִים
תְּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אֱמֹרִים:

יְיָ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ יִלְהִינּוּ יְיָ יִלְהִי:

נְעַרְיָךָ, קְדוּסָה מוֹסֵף אַל אַתָּה יְיָ נִקְרָא כִּפִּי הַיִּמְקִיָּשִׁים קְדוּשָׁה רַבָּה, לִל קְדוּסָה גְדוּלָה, וְנוֹסֵף
(פ' וַיִּקְבֵּל דף ג"ב) אֵשֶׁת קְדוּסָה עֲלֵאָם. וְזֶה נִחְלַחְתָּהּ חֲלוֹף עֲנַב בֵּין הַבְּאֲבָאִים וְהַסְּפָרִידִים, כִּי אֵלֶּה מַתְּשִׁילִים
כִּתְרֵי יִמְנוּ לָךְ וְכו' וְהַבְּאֲבָאִים מַתְּשִׁילִים נְעַרְיָךָ וְנִקְדִישְׁךָ וְכו' וְדוּמַס הַתַּפְּלוֹס זֶה לְקְדוּשַׁת אֲשֵׁרִית אֶל סְפָרִידִים
רַק אֵשֶׁת מְקַדְּשִׁים נִקְדִישְׁךָ לְנְעַרְיָךָ וְכוּן גַּם נוֹסֵף אֲרַעֲבָם כְּתַאֲבָחוּ (טַעַם זִקְנִים דף 75, וְכַלֵּף טַעַם רַקִּים),
אֵשֶׁת כְּמַס' סוֹפְרִים סוֹף פ' י"ז גֵּרֵם נְעַרְיָךָ וְנִקְדִישְׁךָ וְרַחֵם לְעַלְמָה דף 78. וְיִסוּד כָּל הַקְּדוּסָה הוּאֵת הוּאֵת
נְעַרְיָךָ ר' אֲלִיעֶזֶר סוֹף פ' ד' אֵשֶׁת אֲרַעֲבָם עוֹדִים אֶחָד מִיִּמְיָנוּ אֶל הַקְּנִיָּה וְאֶחָד עֲשִׂעֲלֵנוּ אֶל הַקְּנִיָּה,
וְנְעַרְיָלִים וְנִקְדִישִׁים אֵת אֲשֶׁר בְּגוֹל זֶה עוֹנֵה זֶה קוֹרֵא וְנְעַרְיָם קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ ס' נְכֻסוֹת מְלוֹחַ כָּל הַלָּרֶן
כְּבוֹדוֹ, וְהַחִיּוֹת עוֹמְדוֹת אֵלֶּל כְּבוֹדוֹ וְיִסֵּן יוֹדְעוֹת מְקוֹם כְּבוֹדוֹ עוֹנֹת וְאֲשֵׁרוֹת כָּל מְקוֹם אֲבָבוֹד אֶס נְרִיךְ כְּבוֹד
ה' מְקוֹמוֹ, וַיִּשְׁאֵל גַּי אֶחָד בְּלָרֶן אֵשֶׁת מִיִּחִים אֲשֶׁר תְּמִיד כָּל יוֹם עוֹנִים וְנְעַרְיָם אֲשֶׁר יִשְׁאֵל כ' אֲלֵהֵנוּ
כ' אֶחָד, וְהוּא מַזִּיק לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל אֵי כ' אֲלֵהֵם סְעִיל אֲתַכֵּם מְכַל לְרַב עֲבָל. וְנִשְׁלָחוּ נְקוּדָה זֶה כְּתַפְּלוֹס
קְדוּסָה הַזְכַּרְתָּ כֵּס כ' אֵת תְּנוֹת כְּעוֹ גַּי כְּהַלְוִינוּ כ' אֵת תְּנוֹת קוֹדֵם כֵּס, וְכוּן מִיִּרָה אֶס אֲרַב מְקוֹנֵי ח' ל' כִּי
אֶס כ' אֲתַרְבֵּה, כְּתַרְנוֹס יִרְזוּלְמִי וְזֶה לְהַבִּין לְרַעֲיָעִים דְּעַדְכֵרִין אֲשֵׁרִית דְּקוּדָשָׁה אֲרַעֲבָם לִיִּת אֲשֶׁר לְהַבִּין מִן מְלַחֵי
מְרוֹטֵל לְעַדְבֵר אֲשֶׁר מְשַׁרְשָׁא עַד זֶמֶן דְּלִיכּוֹן אֲשֵׁרִין ק' ק' ת' תַּלְתָּ וְזַמְנִין, וְעַכְשָׁן יִלְיָף עַבְדָּה לְהַבִּין כּוֹס עַדְבֵר
אֲשֶׁר מְשַׁרְשָׁא עַד זֶמֶן דְּהוּבָה מְחַנֵּךְ טוֹעִים כְּעַרְיָן וְהַבִּין לְהַלְוִינוּ וְהַבִּין מִן מְשַׁרְשָׁא אֲתַרְבֵּה, עוֹן הַלְוִינוּ עַד
הַזְכַּרְתָּ כֵּס יֶס כ' אֵת תְּנוֹת מִן פ' אֲשֵׁרִית וְכו' לְפִיכָךְ תְּקוֹנוֹת הַכְּמִים עַרְיָם וְאֵשֶׁת תְּנוֹת נְקוּדָה אֲכַבֵּל יֶס
קוֹדֵם הַזְכַּרְתָּ כֵּס וְכו' וְנִקְדוּשַׁת יוֹדֵר אֵת אֲשֵׁרִית וְהַבִּין מִן מְשַׁרְשָׁא אֲשֵׁרִית וְהוּא מִן מְשַׁרְשָׁא וְנְעַרְיָךָ וְכו' וְכוּן כְּמוֹסֵף
אֵין לְנוּ לְהַזְכִּיר אֵת כֵּס קוֹדֵם פ' אֲשֵׁרִית וְהוּא מִן מְשַׁרְשָׁא וְהוּא מִן מְשַׁרְשָׁא וְהוּא מִן מְשַׁרְשָׁא וְהוּא מִן מְשַׁרְשָׁא
עִם עַשְׁרֵן קְנֻיָּה מְטָה יִתְד קְדוּסָה לָךְ יִשְׁאֵל בְּכַתוּב וְכו' מְכַל וְהוּא רַזוּס כְּדוּרָה אֵשֶׁת כְּדוּרָה מְשַׁרְשָׁא עַל
לָאוּן זֶה אֶל מְקוֹנֵי כִּי אֵשֶׁת כְּמַס נְעַרְיָךָ לָא מְשַׁלָּא כִּי אֵשֶׁת כְּמַס כְּמַס כְּמַס כְּמַס כְּמַס כְּמַס כְּמַס כְּמַס כְּמַס
כִּי אֲרַעֲב מְשַׁרְשָׁא וְנְעַרְיָךָ כְּמוֹד שִׁכֵּל אֵימ וְכו', וְאֵי לָא אֲכַבֵּר כִּי מְשַׁלָּמִי גַם אֲכַבֵּר כְּדִירָה יֶס עַל קְדוּסָה
זֶה אֲכַבֵּר כִּי ח' ל' נְקוּדָה זֶה אֵימ יִשְׁאֵל לְעַלְמֵי אֲשֶׁר אֲכַבֵּר כִּי מְשַׁלָּמִי כִּי מְשַׁלָּמִי כִּי מְשַׁלָּמִי כִּי מְשַׁלָּמִי כִּי מְשַׁלָּמִי
הַכְּנָה יֶס כְּמַס כְּמַס? וְהַבִּין כִּי רַזוּס טַעַם הַכְּנָת דְּכִי מְקוֹנֵי, וְהוּא לָא כִּיִּין כָּלֵל עַל מוֹסֵף קְדוּסָה
מוֹסֵף אֶל הַבְּאֲבָאִים אֲלֵל דְּעוֹתוֹ הִיא עַל קְדוּשַׁת אֲשֵׁרִית כְּמַס כְּמַס כְּמַס כְּמַס כְּמַס כְּמַס כְּמַס כְּמַס כְּמַס
קְדוּסָה מְשַׁלָּמִים לָךְ קְדוּסָה וְכוּן מְשַׁרְשָׁא עַל יֶד כְּמִיִּין וְקָרָא" וְכו' וְכֵּן יִשְׁלָחוּ פ' אֲשֵׁרִית עַל כְּבוֹד, וְהַבִּין אֲבוֹנוֹתוֹ
כִּי הוּא כִּי כְּמוֹ וְנִקְדוּשַׁת יוֹדֵר אֵת, וְהוּא לְהַבִּין מִן מְשַׁרְשָׁא וְנְעַרְיָךָ לְיוֹדֵר, וְעוֹד אֲשֵׁרִית הוּא לְמוֹסֵף
כְּמוֹסֵף כְּמַס יִמְנוּ וְגַם זֶה לְהַסְּפָרִידִים, טוֹכֵס מְכַל וְהוּא אֲשֵׁרִית מְקוֹנֵי עַל קְדוּסָה מְשַׁרְשָׁא כְּמַס כְּמַס כְּמַס כְּמַס
כְּמוֹסֵף, וְלָא קָרָה דְּכִי כְּדִירָה. וְהוּא עַל קְדוּסָה מוֹסֵף אֶל הַבְּאֲבָאִים הִיא נְעַרְיָךָ וְנִקְדִישְׁךָ כְּמוֹד אֵשֶׁת אֲשֵׁרִית וְכו'

תפלת מוסף

מן שבת ראש חודש ויודי סתתטפ חכנת שכנת ידנו חונטענסטענהערע אהה יצרת געבעטעטעט.
בשבת ראש חודש חושרים אהה יצרת כעסודל לטטע נעטוד.

הַבְּנֵה שֶׁבֶת רְצִיָּה קִרְבְּנוּתִיהָ • צִוִּיתָ פְּרוּשִׁיהָ עִם סוּדֵיהָ
גִּסְרֶיהָ • מַעֲנִינֶיהָ לְעוֹלָם כְּבוֹד יִגְחָלוּ • טוֹעֲמֶיהָ חַיִּים וְכוּ • וְגַם
הָאוֹהֲבִים דְּבָרֶיהָ גִּדְּלָה בְּחָרוּ • אִזּוּ מִסִּינֵי גִצְטוּוּ עֲלֶיהָ • וְהַצְּנִינֵנוּ
יְי אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב בָּהּ קִרְבֵּן מוֹסֵף שֶׁבֶת כְּרֵאִי: יְהִי רְצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּעַלְּנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ
וְתַטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ • וְשֵׁם גַּעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קִרְבְּנוֹת חוֹבֹתֵינוּ •

חכנת, תפלות הטוספיים נכחות ור"ס וי"ט הם כנגד קרבות הטוספיים שזיו קרבים נתיים פלו, וכתפלה נמוקס קרבן חי' (נכרות דף כ"ו). והנה כתפלת מוסף אל שנת י' שמי גדל בין שנתה הספרדיים לענגב האכזבויס כי הספרדיים חושרים אותם נכוסם זה למשה צוית על הר סיני מצוח שבת זכור ושמו, וכו צויתנו ה' אלהינו להקריב בה קרבן מוסף שבת כראוי, יהי רצון מלפניך וכו' וכן היא נרעכ"ס. אבל רב עמרם ורבינו סעדיה התמילו תפלה זו ,, חכנת שנת רבית קרבנותיה" וכו' וכעו שכתב חזקוני בספרו, ונופשא וז' אחזה האכזבויס ויהי' סולכת על שדר תאר"ק אף נוסדה כפרושים אי הכרות כעו קרבנותיה, פירוזה, נכביה, הכל כעין פיוט, ותאמת כחז עליה החוקוי נפירזו לנטדבר כ"ת, ע', יעד השייט רבית קרבנותיה. גם חזן ידעי כחז ח"ל כלרפת וכפרוככלס נכבו לומר תקנת שנת רבית קרבנותיה לייט פירוזים עם מדורי נכביה טענניה לעולם כבוד ינחלו טועטיה חיים זכו וגם האוכביס דכביה גדולה כחזו אז מסיני נטטו לוויי פעליה כראוי יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתעלנו כעמסה לזרלנו וכו' וקנלתי טעעם מרכוית נכרפת [התיאור עיית טעס זה כנסר רז"ה] לפי שעל ידי עמירת השנת יהו נגחלין א' אס יאטרו שנתותי והכיותים אל הר קדשי תו' והאלפ"א כית"א נעמעת על כנחולה, תאר"ק ניוס הכוול יארוק ה', כפע"ס יטפו הכריס עטיס, יטטו כעו יטטו, כעל"ך והיה ה' לטלך על כל הפרך, ט"ח יטו אכס אחד לענדו, ז"ה ויאטרו סכה חלציט זכ, דגכ"א ינוט לויתן יכרו עליו חכריס, מסיני נכטו צוויי פעליה כראוי, טעלס"ך נופים חמרוס, כירוכלטי (וכנ"ד פ' א') בתורה ניתנה טטלסר למאסר מנאסן למאסן מלדיק ללדיק טעה ח' פס טכף אל כף, ותורה ניתנה נכנת עכ"ל. — חכנת, כוננת, ל' תקון כעו זאטיס נכרת חכן

מן שבת וראש חודש.

אֶתָּה יְצַרְתָּ עוֹלָמְךָ מִקֶּדֶם בְּלִיַּת מְלֹאכֶתְךָ בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי • אֶתְּבֹתָ אֹתָנוּ
וְרְצִיָּתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדְּשִׁתָּנוּ בְּמַצּוֹתֶיךָ וְקִרְבְּתָנוּ מִלְּבָנוּ
לְעַבְדוּתְךָ וְשִׂמְךָ תִּגְדּוֹל וְהַקְדוּשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתָ • וְתִתְּנֵנוּ לָנוּ יְי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
שֶׁבֶתוֹת לְמִנְחָה וְרֵאשִׁי חֲדָשִׁים לְכַפָּרָה • וְלִפִּי שְׂחֻמָּאנוּ לְפָנֶיךָ אֲנִינֵנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ
חֲרָבָה עֵינֵינוּ וְשִׁמְם בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְנִלְהָ יִקְרְנוּ וְנִטַּל כְּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ • וְאִין
אֲנִינֵנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירְתְּךָ בְּבֵית תִּגְדּוֹל וְהַקְדוּשׁ שְׂנִקְרָא
שִׂמְךָ עָלֵינוּ מִפְּנֵי הַדָּד שֶׁשִּׁשְׁתְּלַחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּעַלְּנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתַטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ • וְשֵׁם גַּעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ אֶת־

אהה יצרת עולמך מקדם ע"כ ירטיה י', ט"ז. ויאטיה ע"כ י"ח. כלה ע"כ נחזית כ', כ'. אהבת אהנו וכו' וכו לקוט טתפלת י"ט, וכמדורי כ"י איננה כנוסחה אכנת אותה חלס אס כנוסחה, ככרת נכו ט כל האעות ורבית" וכו' וכן נקמת רב עמרם והרענ"ס וכני ספרד. וכתאכנת רב כעס גאון טכיליה כווקח כס' ג' י' מוסחה טיחדת לטוסף אר"ס וכך טתחלת, שכת קד"ך לעטך נחת יום טכוחה לכחיריו, יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתעלנו לפרלנו ותטענו נככולנו, זאס כעזכ" וכו'. ורצית בנו ע"כ תהליס כפ"ט, ה'. עלינו קראת ע"כ ירטיה י"ד, ט'. לכפורה, שקרבן ר"ס טככר על עכרות טעברו כחדה טעבר, כדאייתא כעטרס רלש עכטות. ולפי שחטאנו, לאון זה לקוט טתפלת מוסף אל י"ט. וכעמחזר רועת כנוסחה, יום דלון לככר כערת לעטן נחל טעזאק ידיו, אבל טחזשחטט לפניך ה' אלהינו חרבה עירנו" וכו' ויהי' ע"ס מ' רב עמרם. וז"ל כן כרוכ כמדוריס וכהו טכר ככנין פועל טעזא עכל. וכמדור רפ"ו [נשל] וגם כוול יחכן ויהי' טכר כפעל טן נטל. טכית חיינו, טכח"ט. יכזלים כחולס טן סיחיד יכול כעו יזללים טן גדיל זאס תואר טול. ככית כחירחק, ע"כ דס"כ ז', ט"ז. שישלחח

תמידים בסדרם ומוספים בהלכתם. ואת מוסף יום השבת
הזה געשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך כמו שכתבת
עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור:
וביום השבת שגירבשים בגישנה המימם
ושני עשרנים סלת מנחה ברולה בשמן ונסבו:
עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסבה:

(ישיב ט', י"ג) אכול כמו תקן נקוף כמו אכת ר"ק נצא כאר, וכן נאמת גורם אכן ידחי חקנה נקוף, אך כספרינו
גם בלנדורסט וברוקח ובחניף וכל בו וטור הוא כ"ק ואלה נמנו כאל' נלזרים ערך תקן. רציה קרבנותיה, אפין כסן
שפיר חטאת כדי אלה להוכיח אום חטא ושון (כל בו ודוקא). קרבנותיה, לא נעלה נמקדפ קבון אל קרבן אלה כמני
כסחרים קרבניסם (ויקרא ו' ל"ח) ונכתייב טעמו נעל וי"ל להגיה קרבניה, אטעם נעאנה ככל סקוס יאמר קרבנות
בקבון כקבנות (כמו אמרם קי"ג פ"ג) גם רד"ק נעלול דף קפ"ג ע"כ כתב כי טאקל וצ"ל יתרכב נל' נקבות קרבנות
אלהות וכן כתב גם הנלטי' נכ' טוקס פנרס. שרשיה, אלוהטאזויס הטטורזיס טענינס. טורזי, ל' סדר. נסכיה,
סיין לנסך. טענינה, כמו אשטור סו"ל נכאת קי"פ כל כטעב אה ככאת נותניס לז נחלם נלי טלריס. טוענינה, טל'
טעמו ורלו (מהלילס ל"ד, ט') ר"ל יזכ להס הנאס נכאת וטעמיס נכ. רזיים זכו, יטלאו טייס נלטייס. נלי טלריס, טל'
טעמינו טעקרא ל' נקיות וטכרס הכאטעזו בו סו"ל ג"כ נטעס בגיע לדכר טכ אכר יאפס לו (נל"ל עראנגעו) כמו ולל
זכיתי אטאטרי יליאט טלריס נללות (נכרות נ' ב') זוכה וטקנל סני אכיס (אס פ"ד. נטעות ט"ג, נ') זכס מי זוכס
(תמיד פק א') זוכה ורואה נטעפתה (תעניב ל', נ') זוכס לדנריס טרכ (לכות פ' ו') ותטפלה, וזכס כלנו טכרס
לסורזי, וזכס ונטיס, וכנכין טיעל סרסטן הוה וצ"ל ליעות טעזיה. האדוהיב רבריה, כן הוה נסדור אטעמירס גת
אטח וכן דסיסו רז"ס ויעב"ן ורי"פ ורז"כ וכל' וכן גורם אכן ידחי. נצטוו סול נכנין נחטפל אכאטעזו בו נעלי טכנס
נעקוס נטעל ונטלא גם נעקרא נטעט הטעותות כמו וצ"ל אכול כמו נחכר (דכריס כ"א ח') וצ"ל (יטוקאל כ"ג,
פ"ט) וצ"ל (טעלי כ"ג, ט') נצטוו עליה, כן הטוטפס נרוכ הסדוריס וכן נכ' רכ טעמס וכן גרם גם נעל הכניס
ולפיכ טחוכר הוה לטעלה טס וגם סלכניס דכריה, ר"ל סליכניס נלעוו עליה, כלופר על הכנת. אטנס נסדור אטעמירס
נכנת פט"פ טוכס עוד נוספס אטרת הוה, נצטוו צ"ל חקלי"ן נכריי. ידי רעזן וכו' הוה נוספס אכן ידחי אכנאטי
לטעלה וכן טכיו סר"י כלן נכ' טוטקר זלו גם הכל בו כתב ח"ל תכנת גת רלית וכו' הוה טיוסד נכאק' וטכנע"ך
ננוספס דוקנת. טוכת, קרבן כיוס סוכף על קרבן כתייד קרלו טיח"ת, ונעקל טיח"ת טיח"ת וכוני טיח"ת. כראוי
כמו אכול נכון נל' א ויח על ויד געביחרט, וכוה היסיד טן סרליות לתת לה (חמטר כ', ט'). שחעלנו כטכמה
לארצנו, סלת כטכמה חניס כסדור כיו"ל לא נטוסף אל גת ולא נטוסף אל אור"ה גם נטאזור רועס חניס וכן רכ
טעמס ארצנו'ס ולנדורסט לא גרסו לה. ושם נעשה וכו' כלזון הוה זוכ סיל ככל תפלות כטוספיס. שכתב עליו,
כאילנ, כמו כתבו על סיכודיס, ככיל סיכודיס (חמטר ח', ט'). כהלכתם, כטעפס, וטלה חלטידיה כוה. בתורתך
חיו' ככנת נסדור רפ"ו וכן ע"ך נכנס הוה בעקר כי חין כסס טעמק טעטר גדול כל כך להטליף גת לסגול. וביום

מן שבת וראש חודש.

קרבנות חובותינו תמידים בסדרם ומוספים בהלכתם. ואת מוסף יום השבת
הזה ראש החודש הזה געשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך
כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור:
וביום השבת שגירבשים בגישנה המימם ושני עשרנים סלת מנחה
ברולה בשמן ונסבו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסבה:

כן הוה נבל הסדורים יאניס וכי"ו וכן הוה נכ' רכ טעמס ונכניס'ס ולנדורסט, וככס נעל וי"ל סדיפס נטקושו טשליחא
ובלך אטריז רוו"ס נסדורזי, ולפי הטמת האלת סל וספ חניכס ככורלאת סכמל סכ כ' זכ' עכר הוה ולזומה הוה
ניטני (וכמו אטעיר ככר ככר זל' כמ' נחולת נת יכודכ דף ט"ו גם נטנוח טעאזור אכ לו) וע"כ חין לנו לפוזב נוספס
כקדושה, וככר רליוני לטעלה כ' נכין נחטפל זכ אכאטעזו בו סככטיס נעאנה ונלפלה נטקוס נטעל (וכמו אטטרי אעיר
טיח"ת אכ ס' ויטוא ע"ל ע"כ) אטלא כנין זכ גם נעקרא וט"כ נכון לדכר בו, וכמו אטטריס ג"כ ונחרקנו
(טוסוף י"ט) טענכרכו (נכטצ"ו) טכ נשחנה (נכרדת סכח) אכר כיוס חוון גם רוו"ה על טעזן. שחעלנו כטכמה,
טלה נטעזס חניס ככיו' וטטאזור רועס, גם רכ טעמס וטענ"ס יאנודורסט חניס טכיליסי. וכראשי, נטדכר כ"ה, י"ח.

יִשְׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲגֹג עִם מִקְדָּשֵׁי
 שְׁבִיעֵי בָּלֶם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַגְּגוּ מִטּוֹבְךָ • וְהַשְּׁבִיעֵי רְצִירָה בּוֹ
 וְקִדְשָׁתוֹ חֲמִדַת יָמִים אוֹתוֹ קָרְאֵת זָכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • רְצֵה בְּמַנוּחָתְנוּ קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְחֵן
 חֲלֻקְנוּ בְּחֻזְרְךָ • שִׁבְעֵנו מִטּוֹבְךָ וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְסִתֵּר לִבְנוֹ
 לְעִבְדְּךָ בְּאַמְתִּי וְהַגְּחִילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שַׁבָּת קִדְשָׁךְ
 וַיְגַדְּחוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֹךְ • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדָּשׁ הַשַּׁבָּת:

השבת נמדבר ב"ה, ט'. ישמחו, כתב התניא, עה אעל יעשו נטלכותך טללתי כזס הר' אכנדול ז"ל אטעכו על טה אטער וכיוס אטפתכס ונטועדיכס, וטער טר (בספרי) וכיוס אטפתכס זה אנת. וקוראי עגג עכ"ס יעיס כ"ה, י"ג. ויש כ"ד תבות כנוספ יעטפו כגד כ"ד אעות אל אנת.

מן שבת וראש חודש.

חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֲלֶיךָ לַיְי פְּרִים בְּגִיבְבָקֶר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד בְּבָשִׂים בְּגִי
 שְׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְגִסְבֵּיהֶם בְּמִדְבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינָיִם לִפְרִי וְשִׁנֵּי
 עֶשְׂרִינָיִם לְאֵיל וְעֶשְׂרֹן לְבָבֶשׂ וַיֵּין בְּגִסְפוֹ וְשִׁעִיר לְבֹכֶר וְשִׁנֵּי תְּמִידִים בְּהַלְקָתָם:
 יִשְׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲגֹג עִם מִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעֵי בָּלֶם
 יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַגְּגוּ מִטּוֹבְךָ • וְהַשְּׁבִיעֵי רְצִירָה בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ חֲמִדַת יָמִים אוֹתוֹ
 קָרְאֵת זָכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • רְצֵה בְּמַנוּחָתְנוּ וְחִדְשׁ עֲלֵינוּ (בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה) אֶת
 חִדְשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה • לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׂמֹחָה • לִישׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה • לְפִרְנָסָה
 וְלִבְלִפְלָה • לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם • לְמַחֲלַת חֵטָא וְלִסְלִיחַת עוֹן (נגזת הענר ולכפרת פשע):
 כִּי בַעֲמֹד יִשְׂרָאֵל בְּחֻרַת מַכְלֵי הָאֲמוֹת • וְשַׁבָּת קִדְשָׁךְ לָהֶם הִדְרַעַת וְחִקֵי רֵאשֵׁי
 חֲדָשִׁים לָהֶם קָבַעַת: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדָּשׁ הַשַּׁבָּת וַיִּשְׂרָאֵל וְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים:

נקלת מדורים טועד קודם ובראשי כנוספא, "זה קרבן שבת וקרבן ראש חודש נאמר". וכתב התניא כזס רכ"י
 אלו ככו לטערו וכן כתב אנטדרכס גם כרכ יענ"ן, ופך כז נטלפ נמדור רכ"פ גם לא נמדורי סספרדיס. חדרש
 עלינו ביום השבת הזה אה החדש הזה, ככ"י גם נמדור רכ"פ גם נמחזור רוטל גם נמדורי סספרדיס כנוספא
 "וחדש עלינו אה החדש הזה" וכן כזס כתמא ס' ל"ד גם כיוסף חוטן ס' תר"ז וכן ככו. לחיים ולשלוה, ככ"י
 לחיים טובים ולשלום. ולכפרת פשע, זה לא נטלפ ככ"י וכמדורים יאנים וכוספת אגרונים כזס, כי כנוספא זו יש
 י"ב לזכות אל נקזת הטובכ כנגד י"ב חדיז הזכ, לכן הכיסיפ עוד נקזש אסת לזכט הטעור כנגד הכזז כ"י. וכן
 כתב סטפרס לטחזור וינילית אנת ז"ס ח"ל אמי אטעמי לזכט הטעור אטועריס ולכפרת פשע וכן כוכגין נודטקודרס
 שכל וכן כתב כפל יואיף חוטן ס' תרל"א. ודע כי נמדורי סספרדיס כואף עוד אחר ולסליחת עון כנוספא, ויס"א
 רכ"ז סדס הזס סוף וקן לכל זרותינו, תחלה ורזא לפרדיון נפאנו", וכזס ע"פ כזסת כרעכ"ס.
 וכטחזור רוטל כנוספא אפרי למרכס ולכלכלה, "לסליסת חטא ולטחילת עון לגטילות חסד ולתלעוד
 תורה כי ניעראל עטך כפרת" וכו'. ושבת קדשך לזהם הודעת וכן כנוספא נמדור רכ"ז וככל עכ"ס כטעיס
 ס', י"ד. וחקי ראשי חדשים להם קבעת, כוליתא כטוט רכז דף קל"ב טניד דכרזו ליעקב סקיו וטאטעניו
 לישראל, דכרו זו כחורס, סקיו וטאטעניו אלו קדוץ סדדזיס זיז כזס סקיס וטאטעניס וכו' ועוד זס לא נתתי
 רכ"י חדיזס אלו לכס. וישראל וראשי חדשים, נכזכט פ"ט.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודה ישראל עמך.

והחזינה עינינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שבינתו לציון:

מזדים זרבנו
 מזדים זרבנו לך שאתה הדין יי אלהינו באלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו ויצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיייתנו וקיימתנו בן תחינו ונתקיימנו ותאסוף גלינו לחצרות קדשך לשמך הקדוש ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו מזדים לך. ברוך אל ההודאות:

מזדים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מן ישענו אתה הוא להור וחר. נודה לך וגמספר תהלהך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפשות שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל יום ערכ ובקר וצהר יום. הטוב כי לאכלו רחמיך והמרחם כי לאתמו חסדיך מעולם קנינו לך:

ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפשות שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל יום ערכ ובקר וצהר יום. הטוב כי לאכלו רחמיך והמרחם כי לאתמו חסדיך מעולם קנינו לך:

כנסת מוספים על הגסים. מן שנת תנוכה ויורד היער על הגסים חיינעטאטעט.

על הגסים ועל הפרקן ועל הנבירות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה

בימי מתתיהו בריוחנן כהן גדול חשמוני ובניו. בשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשפיתם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך: ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם הבת את ריבם הנת את ריבם גקמת את נקמתם מסרת גפורים ביד חלשים ורבים ביד מעשים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עושקי תורתך. ויה עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן ביהיום הזה: ואחר כן באו כנך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטברו את מקדשך והדליקו גרות בתעורת קדשך וקבעו שמונת ימי תנבה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול:

ועל כלם יתברך ויתרחם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

בשנת שמיני עשרים: וכתוב לחיים טובים כל ימי ברייתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל
ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי. המזכ שמה ויהי
נארה להודור:

אלהינו ואי אבותינו. ברכנו בברכה המושלשת בתורה הבתורה על
די משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו בנבים עם קדושה באמור.
ברכה יי ושמך: יאר יי סגנו אלה וידעך: ישא יי סגנו אלה וישם
לה שלום:

שים שלום. טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו כאחד באור פניך.
כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת
חסד ועדך וברכה ורחמים וחיים ושלום. וטוב בעיניך
לברך ארץ עמך ישראל בכל יום ובכל שעה בשלוםך.

ברוך אתה יי המברך
את עמו ישראל בשלום:
בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה גבר
ובתב לשנייה אגחנו וקלעשה בית ישראל לחיים
טובים ושלום. ברוך אתה יי עושה השלום:

אלהי. נצור לשוני מרע ושפתי מרמה ולמקללי נפשי
תדום ונפשי בעפר לכל תהיה: פרח לבי בתורהך ובמעונתך תהיה
נפשי. וכל החושבים עלי רעה מתרה דבר עצתם וקלקל מחשבותם.
עשה למען שמך עשה למען ימנה עשה למען קדשתך עשה למען
תורהך. למען תחצון ידיך הושיעה ימנה וענגי: יהי רצון אמרתי
וקצין לבי לפניה יי צורי ונאלי: עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ואמר אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
בימינו ותן חלקנו בתורהך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
קדמניות: ועדך ליי מנחת יודעה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמניות:

כאן סוף התפלה נקול ומוטר קדושה נעריצך ונעור כחפלב ומוטר חפריב קדיש שלם. וסוף מוטרס אין כאלהינו.

תפלת מוסף לשבת

ככתב אלוטרים אופן מוסיפים נלאכנו פיוט אלהיכם נקדושת מוסף.
לשבת חשובה. פתוס טו שמואל חוק.

אלהיכם שוקט צדק ובמשור לאמים. מדרת הדיו יהפוך לרחמים.
ויכפר זדונות ושגגות עונות ואשמים. ארון, הטאים תצהר והלבן בתמים.
לכפרה מקיים לילות וימים. חיה עמך מתענים וצמים. זכור ברית
ראשונים הישרים ודתמימים. קים לבניהם שביעת קדומים. ומלך
מלכם לעולמי עולמים: * ובדברי קדשך כתוב לאמר:

לשבת חול המועד סוכות. פתוס נו יהודה.

אלהיכם ישיב בשלם ספו ומענתו. הקם יקים דבירו וחדר מפתו. ועד
קלה ישבדשם הוד שבינתו. הידת ספה תהיה לעל לשומרי סבתו. העת יעמיד
על ארץ אגרתו. ומלך על כל הארץ הפונה בשמים מעלתו: ובדברי קדשך.

לשבת ראש חודש. פתוס נו יהודה חוק.

אלהיכם יורח שמשו. שבעתים בגברתו. הירת בהתחדשו בשמש
וריתו. והחדש בהתקדשו. לחדש בפירתו. דת היום לשמשו. חזרת
קדשת שבינתו. מנידתו בחדשו ומני שבת בשבתו: ובדברי קדשך.

לשבת כראשית. פתוס נו יהודה חוק.

אלהיכם ישביל עבדו יפון פסאו כמראשית. העיר על לתלה יבנה
וארמון ישית. ומזבח ירפא ומקום נסוף להשירת. דרור יקרא לעבריה
היוטה הפשית. הנה חוק ועמו קמיו יסין תדישית. ומלך על עם שומר
שבת בראשית: ובדברי קדשך.

לשבת תנוכה. פתוס נו יהודה חוק.

אלהיכם ישלח משיחו אזור צדק והאמונה ירביד. הרשע ימיר
בשקט פיו אויב יאביר. ועל הנפים הלל לגמור צעיר מתעביר. העה

אלהיכם, * פיוטי אלהיכם סאלה אכוכים נלאכנו למוסף נקדושת מוסף ככתובת אלוטרים פיוט
לפוט, מלח אכולס פייטן אחר חכרון, וידעס שהיס ר'. יסודס הסמיד כן אמולל הסמיד וחתס פעס שמו פעס
סס לכיו. ונעסוורים כ"י נעללו עוד פיוטי אלהיכם עלכד אלה הנכוכים. הצרה, על' כהר העסס לתכה,
ר'ל מוסכ סטויכו. קדומים, בקדמונים.
בשלם, כיוזלים וע"כ תכליס ע"ו, ג'. רבירו, היכלו. חדר מפתו, מולר לכית קדשי קדשים,
ר"י נע"כ ט', י"ב. תהיה לעל ע"כ יעיים ד'. ו'. יעמיד על ארץ אגרתו, כגיניכ יאלל עם סגולתו
על החרן, וטעס אגרתו כטו לאגדה אסת (ע"כ נ', כ"ב) ול' הסרוח לתוח טעמוס ט', ו'.
יורח שמשו וכו' ע"כ יעיים ל', כ"ו. דת היום לשמשו, ר'ל שיטעס הירס גם כיוס כטו ססיס
כטז ימי נראשית. חוח קדשת, ואנכה לרלות אכינתו טדי סדז כסדז וכו' וע"כ סוף יעיים. וכן
כטססת ככל דפומיס קדמונים וכ"י.
ישביל עבדו, יארל. העיר על חלה ע"כ יעיים ל', י"ט. ירפא, יחורר לטעטיו, ומר כל' יעסל
ע"כ ט' י"ט, ל'. דרור, אנת נאלוס. הרישית, כרוס מרישית כטו יוככ ד', ח'.
אזור צדק, יעיים י"ט, ח'. הרשע ימיר סס י"ט ד'. צעיר מתעביר, אלס יעכווד עוד כלמיר.

תפלת מוסף לשבת

יְהוָה יְחַדֵּשׁ הַפִּסֵּת אֶת מִתְכַבְּדֵי הַיָּד הַמְדִּירָה וְכִיל קָדֵשׁ יִקְוִימוּ וְיִזְכְּרוּ.
וְנִשְׁרֵי מִזְמוֹר שִׁיר תְּנַפֵּת הַבַּיִת לְחֹדֶד: וּבְדַבְרֵי קִדְשׁ.

לשבת נחמו. תמוס נו יהודה בר שמואל חוק.

אֱלֹהֵיכֶם יוֹסֵף יְחַדֵּשׁ לְקַבֵּץ נַפְצוֹתֵיכֶם. הַיְעֵת יְחַדֵּשׁ לְאִמֵּר צִיּוֹן
מֵאֲסוּרֵיכֶם. וּמֵלֶאֱדָר בְּרִיתוֹ יִשְׁלַח לְהָשִׁיב לְבַבְכֶם. וְיָרֶכְנוּ פִּנּוּ וְהָיָה הַעֲקָב
לְמִישׁוֹר וְלַעִירוֹ יִקְבְּצֵכֶם. הַשּׁוֹמְרִים שֶׁבֶת בְּרִית הִיא בִּינוּ וּבִינֵיכֶם. כְּרָנוּ
שְׁמוֹ וְאַל־תִּתְּנוּ רִמְיָ לָכֶם. הִי וְכָר קָדְשׁוֹ נַחְמוּ יֹאמֶר אֱלֹהֵיכֶם. כִּי אֲנִי
הִיא מִלְּבָבְכֶם וְאִמְלֹךְ עֲלֵיכֶם: וּבְדַבְרֵי קִדְשׁ.

לשבת נשואין. תמוס נו שמואל חוק.

אֱלֹהֵיכֶם שְׁכֵנוּ שָׁם בְּסֵם עֵילְמוֹ. מִלְּאֲבוֹ רִחוּתָהּ הִיא לָמוֹ. וְאֵיךְ
מְקוֹם כְּבוֹדוֹ הוֹלְמוֹ. אֹמְרִים כְּרוּךְ כְּבוֹדֵי מִמְקוֹמוֹ. לַעֲתָ יִמְלֹךְ לְיוֹם
קִיּוּמוֹ. חֲזוּהָ צִיּוֹן גִּן בְּמִקְוֹמוֹ. זֶה יִרְאוּ וְיִדְעוּ כָּל־יִקְוִימוֹ. קְרוּא לְהוֹשִׁילָם
בְּסֵא מְקוֹמוֹ: וּבְדַבְרֵי קִדְשׁ.

לשבת בריח סילה.

אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי זֹכֵר הַבְּרִית. הַגְּדָה אֲנִי שׁוֹלְחָ לְשִׁאֲרֵיהָ. אֶת־נִסְתָּר
בְּגִהַל בְּרִית וּפְנֵה לְסַגְּוֹ וְחֹדֶן יִבְרִית. לְבַשָּׂר טוֹב וְשָׁלוֹם בְּאַחֲרֵיהָ. וְיָדְעוּ זֹאת
כָּל־כְּרוֹתֵי בְרִית. הָאִמֵּר לְצִיּוֹן מְלֹךְ אֱלֹהֵיךָ וְהוֹרִית: וּבְדַבְרֵי קִדְשׁ.

רח חרשה יחדש, כן כנסתה כל ס' וכו', וכי' טענת כ"ה כנסתה דת מורשה יחדש; ור"ז טענה עט
וכי' טענה יחדש, כי כוח הלוח חורמנו נלחית היא וליך נלעז דת חדשה יחדש, אטעס לא נאט עיניו למלוק
אל פ' הדס אכבר יסר זס הקליר ,,לכרחת ארץ חדש לכנתן דת חרשה לכרות כרית חדש וכו' " וכלתת יסוד
חרון זה נעדרה ילקוט יעזיב רעו רל'ז וחותיות דר' עקיבס פוט ז'ן וז'ל עתיד סקנ'ס יוזב ודאז חורה חדש
עתידי ליתן ע' ש'ס עכ"ל וכן נתי' ליטעיס יב' ג' ותקלון חולפן עת נדחוס טכמידי דתיקיס. וכפירוש נחלב
כבדות הוא עתידי לבוא יגלב לנו כקנ"ה כל טעמי התורה וטלותיה כנעלמים טאתנו כעת, וככו אטער דכריס
העבוסים טכס בעולם כוכ עתידיס להיות לופיס לעכ"כ (עדרס קת דף רע ד'), וע' כן דעס לנו חורטנו כעורכא
לנו טכר סיני נחלו היא חדש, ודאס כפירוש דר"ק לירעיס ל"ח, ל"ח. וכתיקדס רכס פ' יג ככנין ליתן אטער ר'
לנין בר ככנה, אטער כקנ"ה חורה חדש עתתי חלס, עדז חורה עתתי חלס עכ"ל ר"ל חדוסיס אל חורה ילסו חו
אלס טענו עד כיוס כהול [אך עס שקזה על עטער כהול אל ר' חנין פוט אלס נעלס כנקרס חורה חרשה עתתי
חלס חלס כך כחונ כי חורה עתתי חלס (יעזיבס ל"ח, ד') וכו']. אטעס ככל זמס ככנון ככעמיד פכ כפריס טתי
כקוס דת, וכן כעבור כעון עס אטינס כענינס כעוסק כענין וכדי אלס יכאל, ודי כעס אכחכנו להפיר כחלונות
על ככוד כסייטן. דרר חסרת וכול קדש, כפפריס יאיס כנסתס חלוק חללים וכול קדש גו' וכה"ל של חתימת
ס כמחבר כדס כחלפ כעוּת. ויבדיר על' וכדי חלביס חותי וד' טוכ (כרעשית ל', כ').
ווסוף ידו עז"ס יעזיב י"ל. י"ל. צא, ס ע"ס, ט'. וכולאך כריתו, חליב ככניח (סוף מלכסי).
רכבו פנו ודיה, כפ' כנסתס חר"ד עקוב למישור גו' והול עז"ס יעזיב ע', ד'. ואל חתנו, סס ס"ג, ז'. נחמו, סס ע', ח'.
כס עילמו, ל' נעלס, ר"ל כסלו נעלס גס ען כעללכיס, וככו שכתר וכולך. וככ' חיד גורס ,,כס כדוסו".
הולמו, ל' י"ל. ר"ל כעללכיס חניס יודעיס לוטר ,,עקוס כסלו הוא כלוס". ליוס קובס עז"ס נפניה ג', ס'. חוה שיון,
כן כס' וכ' יודיעו ל' נכול, עיין רש"י כליכ ח'. י"ז. כל יקובו, כל כדווי. קרוא לירושלם עז"ס ירעיס ג', י"ז.
אלהיכס אני וזכר, וכ כפיוס כדעס עד כס אלס כלעטותו וכחאותיו על עטרו ע"ס נוספת כ', וככס תמוס נו
אליה, ומכס שחתס כך כעמכר לככוד חליב עלאך ככרית. לשארית, לשארית יארל. אח נסחר גו' חליבו ככניס,
עז"ס ע"ס י"ז, ג'. האמר לציון, יעזיב ל"ב, ז'. ודיה, חולר ליארל, ול' תפלת עטנין וכעזבליס ויכירו (דכיל י"ב, ג').

אין באהינו • אין באהוגינו • אין במלכנו • אין במושיענו: מי
 באהינו • מי באהוגינו • מי במלכנו • מי במושיענו: נוֹדָה לְאֱהִינוּ •
 נוֹדָה לְאֶהֱנוּ • נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ • נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ •
 בְּרוּךְ אֶהֱנוּ • בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ • בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אֲתָהּ הוּא אֱלֹהֵינוּ •
 אֲתָהּ הוּא אֶהֱנוּ • אֲתָהּ הוּא מַלְכֵנוּ • אֲתָהּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ:
 אֲתָהּ הוּא שְׁהַקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קַטְרֵת הַכִּמִּים:
 פְּטוּם הַקְטָרֶת הַצִּיר וְהַצִּפָּן וְהַחֲלִבָּה וְהַלְבָנָה •
 מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנָה: מִד וּקְצִיעָהוּ שִׁבְלַת גִּרְד
 וּבְרָבִם מִשְׁקַל שְׁשָׁה עֶשְׂרֵי שְׁשָׁה עֶשְׂרֵי מָנָה • הַקֶּשֶׁט
 שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי • וְקַלּוּפֵהוּ שְׁלֹשָׁה • וְקִנְמֵן הַשְּׁעָרֵי • בְּדִירָה
 בְּרִשְׁנָה הַשְּׁעָה קִבִּין • יֵין קְפָרִיסִין סֵאִין הַלְתָּהּ וְקִבִּין הַלְתָּהּ •
 וְאִם אֵין לוֹ יֵין קְפָרִיסִין מִבֵּינָה חֶמֶר חוֹרֵץ עֲתִיק: מִלַּח

אין כאלהנו, גם נשים זה טבילוהו הכענ'ם לחרת תפלת חזרתה של סול, וכן גם טעם הספרדים
 לשפרו ככל יוס, גם סטור כפ"ס ס' קל"ג כתבו לטיוס חזרתה של חול וכוספת פטוס הקטרת. וכאיר
 סלוים גו' בולו כנוסחתנו סה, ומחירי סם הטנג כס רכ עטרס גלון. וסם סכאכנוים אין לוטרים סתו
 כחל כח נעל ד"ט סכא טטני טרוד עלכחן. אטנס ככל נו טניח טעס אחר לאטרת אין כאלכינו ככח
 ו'ל יז פקטות סכנו לוטר אין כאלכינו אחר תפלת מוסף אחר גת וחד י"ט, כדי להזליס טכ כרכות
 סייב ארס לכך ככל יוס, אין ככח וני"ט אין ארס טחטלל סי"ח כרכות רק ו' נטלל זילאו טכ ל"ג בין
 ערכי כין חזרת וטנס, וטליטין סתו כו' כרכות אל מוסף זש אכטעור סליח וכו' כנויים זש כאין
 כאלכינו סכל אסת טק עולס לכסליס כרכ ססת, נטללו כאלטו ל"ג כרכות סכיו ספרות, וסטריו לוטר פטוס
 סקטרת וכאיר סלוים סיו לוטרים, ונטקטות סל סכנו לשפרו יספרו כרכות אפרות לכסליס טנין טכ
 כרכות ככו אספרו רז"ל נפ' סככלת (טכטות ע"ג ע"ג) רכ סזי ככח וני"ט טטלל לכו כטיני טניי ופירות
 עכ"ל, גם סכניס כססן פ' טניח טעס זש אל אין כאלכינו כס רז"ט ומוסיף סל כן נטלל כרסזי כסרזיס ד'
 פטייס אכין וכן ברוך וכן אחר, גם כרוקס נפ' זי"ט כח ככ. אך לרעט אכן ירחי כרסז אספרו אין לו לטעס
 זכ סרס ועף. אחר הוה שהקטירו וכו' אין זש עוד מן הזיר סלס טוכס לטעס טטנו לפטוס הקטרת.

פטוס הקטרת, כריחא נכסכ כריחא דף ו' ונירוסלטי יוטל סרד ד', סככ ס'. פטוס, ל' רוקס ערקתחי
 סז סז רוקס (סעות ל', ל"ג) תרגום ירוסלמי נכר דיטעס (כעדות סטרוד וסנדרכס). הזיר, כוח כפך סחורס
 (כמוספ). והצפרן סז סכל (ועענגענע) ונקרס כך טטני סכוס סלק ועזוי כלספרן אל ארס. ודחלכנה, גמאכחן,
 זיחו רע, ועל זש אפרו סז"ל כל חטניח סזין כה טפוסזי יסכל אינס חטניח סכרי סלככ ריח רע וטנכס
 כככות טס סטעני הקטרת (כריחא ו' ע"ג). והלכונה, וייריך. שבעים שבעים כנה, ר"ל סכל אחר אל ד'
 סטעניס סלכ ע' טכ סרי ככללן ר"ס טכ. סור, וייריע. וקציעה, קפטיח וכל' כככות קודס (סעות ל', ד').
 ולס סז כספור רע"ד). שבלח גרד, נמרדע, ונקרס סכלס נרד טטני סכוס דק ככסר סכלס. וכרכס, וספרחן.
 הקשט, קטניס, ונגס' כרכות דף ט"ג סכו כרספ. וקלופרה, כוס קנס כס אל חורס, קנגענייריע, לפי סיכוס
 רד"ק. וקטון, ליווט. וככ כל סטעני הקטרת כס י"ח טניס, ד' טחן סטוריס כפורס כפך זסחלח וסחלככ
 ולסכ, וכסר סלכ לטעס טטני סס ועסקל כולן עסקל ס"ס טכ, וכיס עקטיח ככסן גדול טכ אסת ככל
 יוס קרס אפרים ופרס ערכי, ונ' טניס היחריס טכס כיה טכיס ככ"ג טלוז ספניו כיוס ככטריס. כורח,
 וייע. כרשינה, סס עקוס. קפריסין, יין ככח טן סזי ליספרו ככקרס אכל סיזינס קיפרוס. קפרי. יין כל'
 ארטי. חורין, יז אפריו אקרס כך סיין ע"ג סערינס סרון ככככ ניחוקל ט"ג, ס"ו וי"ט. אטנס סקק
 כיו סקניו על' סזי סז טטנו לכן כרטיס, כל אר לכן כו ס"ס כל די סור כה (כרסזי ל', ל"ס),
 וככח ל' כפוק סככ כיו לפוק עניכ ר"ל לכן מלד, וכן נטלל כלאן גם ככ"ג דף ל"ז ע"ג, סרד סיוריין
 טני, וסכניס ככוספות סיכוס כד' סיוריין לכן יוסר סזי. ודוס כככ כטקלכ לתנת, זכריו ולס
 גם כספור סלסן כפלת י"כ. אך כמדורי ססטרדיס כיוספס חכר סזי וכן גורס אכודכס. עתיק, יז.

קדומית רבע (הקב). מעלה עשן בלשחוא: רבי נתן
 אומר אף בפת תירון בלשחוא. ואם נתן בה רבש פסקיה.
 אם חסר אחרת מפלסמגדה חיב מיתה: רבן שמעון
 בן גמליאל אומר. הצרי אינו אלה שדה העוטף מעצי
 הקטף: ברית ברשנה ששפין בה אתהצפון כדי שתהא
 נאה: יין קפריסין ששורין בו אתהצפון כדי שתהא עזה:
 והלא מי רגלים יפין לה אלה שאין מכניסין מי רגלים
 בעזרה מפני הכבוד:

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש:

ביום הראשון היו אומרים. ליי הארץ ומלואה תבל וישבי בה:
 בשני היו אומרים. גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הרקדשו:
 בשלישי היו אומרים. אלהים גצב בעדתאל בקרב אלהים ישפט:
 ברביעי היו אומרים. אלנקמות יי אל נקמות הזקיע:
 בחמישי היו אומרים. תרגינו לאלהים עתנו הקיעו לאלהי יעקב:
 בששי היו אומרים. יי מלך גאות לבש. לבש יי עז התאזר אףתפוח תבל בלתיפוט:
 בשבת היו אומרים. מןמור שיר ליום השבת: מןמור שיר לערוד לבוא.
 ליום שקבל שבת ומנוחה לחיי העולמים:

רבע, רביעית סקב. וכנסו מדורים כנסתם רבע הקב, פתנס תבא סקב סינכב בעמלם ולא כמדור רבעתם ולא
 כמדור וכמזדרכס גם לא ככ" וכן כחז כעל גזיר ועלזה (דף כ' ע"ג) שאין לבער. מעלה עשן, אם טבא
 ונקרל כך לפי שמתר כעצן ומעלה אותו כעקל וחינו מתפלל לכאן ולכאן. כפת הירדן, עבא בגדל על שמת
 סירן. פסקיה, סכל את הקטרת. השרק, השרק, גאויי. הקטף, הוא אם עין סלרי סקקל נטף כל' ככחוב
 על אם סבא נטף טפות טפות פון העין, תתנוס נטף קטף. ששפין בה, כדי ליפוחו בה. כדי שחזא עזה,
 יכסא ריסס חוק כנקדס, כן פירז רז' וסוף ע"פ סגרסס אלכו אסיו גם כגטרס. ויני ססריס גם כמדורי
 כסטרדיס הכוססל מפני שחזא עזה, ופירז ככל נו, טעני אלוחו יין הכס טקפריס פון וחוק ועסוק ריס
 סקטרס. יפין לה פירוס לרססס וליפוחס. וכנס ככל כו יז טטרסיס מי רגלים, טעיין אסד הוא אטמו
 רגלים, ולי ססכר לופר מי רגלים טעס, סללס, אלס פלס על לכ אדס לכרות טכן טעני סקטרס עכ"ל ולפי
 זה פירוס אטמו הכבוד, טעני יז אלוחו טעניין אם אל כיוון. ורסס אכטטרס ככס דעתו על טטעיין אטמו
 כנקדס עין רגל (יסוסט ע"ז, ז' י"פ, י"ג, י"ד, י"ה, י"ז, י"ח, י"ט, כ"א, כ"ב, כ"ג, כ"ד, כ"ה, כ"ו, כ"ז, כ"ח, כ"ט, ל'
 כי טעיין אטמו רגלים לא נמלס עוד כנס סקוס.

השיר שדלויים, הוא טכנס סוף טס' תמיד, ותר"ס דף ל"ט ולכות דל' נתן סקב ס' מטוסס. בבית
 המקדש כן גורס רז', וסוקח גורס כפירי. וכן אטר מטרי' (כסלכות תפלס). ביום הראשון היו אומרים
 וכו' חלס כולס רסז' ססיקיס אל טוטריס, כרסאון טטור ע"פ, הכני טוטור פ"ב, כג' ל"ד, כה' פ"א, כו'
 ל"ג, וכו' ל"ב. ועיין טכ אכנס על זה עגן פנרסס ל"ח ס' קל"כ חות ד'. לש"י כעולטיס, לכייס כנכניס
 אלטחיד לכס. ונסכור רס'ן גורס ל"ס עולטיס. ופוסר כוכ על סקנ"ס אסוף מי לעולטי פד, וע"פ כגטרס
 כר"ס דף ל"ט וסככורין ל"ג, פ"ב אכלכפ הכניעי לא יסיס כי אס הקנ"ס לכדו וכנגדו אומר טוטור יז ליוס
 סכנס ר"ל ללכפ סכניעי כי יוטו אל סקנ"ס חלכ אים, וסר"פ טכרסנורל כסוף טס' תמיד גורס ל"ס קטולטיס
 וכן גרסס רז' (כעדות סחניל) ופף הוא יתכן ופף הוא סטעס על סקנ"ס. ורלס לעטלס דף 59 ודף 75.

אמר רבי אלעזר אמר רבי תנינא. תלמידי חכמים מרבים שלום
 בעולם. שנאמר וכל בנגד לפידי יי ורב שלום בנגד: אל תקרא בנגד אלא
 בנגד: שלום רב לאנבי תורתך ואין לנו מקשול: יהי שלום בחילך שלוח
 בארמנותיך: למען אחי ורעי אדרבה נא שלום בך: למען ביתי אלהינו
 אבקשה טוב לך: יי עז לעמו יתן: יי יברך את עמו בשלום: קריש יחום.

עלינו לשבח לארזן הבל. לתת נדלה ליוצר בראשית. שלא
 עשנו בגויי הארצות. ולא שמנו במשפחות האדמה. שלא שם
 חלקנו בהם ונרלנו בכל המגם. ואנחנו פורעים ומשפחיים
 ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא
 נוטה שמים ויסד ארץ. ומשב יקרו בשמים מפעל. ושכינת עז
 בנגדי מרומים: הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו אפס
 זולתו. פתחוב בתורתו. וידעת נזים והשבת אל לבבך פי יהיה
 הוא האלהים בשמים מפעל ועל הארץ מסתרת אין עוד:

על כן נקמה לך יי אלהינו לראות מנחה בתפארת ענה
 להעביר גלולים מן הארץ והאלילים ברות יברתון. לתקן עולם
 במלכות שני וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות אליך כל
 רשעי ארץ. יקירו וידעו פליזשבי הבל פי לך תברע כל
 בך השבע כל לשון: לפניה יי אלהינו יברעו ויפולו. ולכבוד
 שמך יקר יתנו. ויקבלו בלם את על מלכותך. ותמלך עליהם.
 מנחה לעולם ועד. פי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך
 בכבוד. פתחוב בתורתך. יהיה ימך לעלם ועד: ונאמר יהיה
 יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

אל תירא מפחד פחאם ומשאת רשעים פי תבא: עזו עצה
 ורפוי דברו דבר ולא יקום פי עפנו אל: ועד וקנה אני הוא
 ועד שובה אני אסבל. אני עשיתי ואני אשא ויגני אסבל ואמלט:

שיר היחוד ליום השבת.

ברוך הקבלות וספילו נאותן אלן כוכבים לוטר איר כיסוד כל ימות הסול, ט"ט בכת לוערים זר כיסוד
לזכת וממנים אחריו אנעים ומירוח.

<p>יזם השבת על בן ברכת:</p> <p>חסדיה בקליעת יברכיכה:</p> <p>אלהים חיים וטלה עלם:</p> <p>רב רחמיך וחסדיך:</p> <p>לחודיע, כי מאד נעלית</p> <p>שפמים גדלים ובאלוהים:</p> <p>חיד הגדלח וניראו:</p> <p>שם הסארת לתראות גדלך:</p> <p>ונם העכים נמסו טים:</p> <p>בארץ ציה איש לא עבר:</p> <p>וקעפר שאר ומצור טים:</p> <p>יירשו ארצם ועמל לאמים:</p> <p>אמרות ו: אמרות טחורות:</p> <p>ומחלמלש צור פלגי שמן:</p> <p>ויסארו בית מקדשה:</p> <p>ימים צידה בך אכרך:</p> <p>אף בצידי ילקשר צרק:</p> <p>לה יתרועעו אף ישירו:</p>	<p>אז ביום השביעי נחת.</p> <p>ועל כל פעל תהלה ערוכה</p> <p>ברך ו: יוצר כלם.</p> <p>כי מעולם על עבדיך</p> <p>ובמקרים החלות</p> <p>על כל אלהים בעשות בדם</p> <p>בבקעה ים סוף עמה ראו</p> <p>נהגת עמה לעשות לך</p> <p>ודגרת עקם טרהשקים.</p> <p>ידעת לכתם המדבר.</p> <p>תמה לעמה רגו שקים.</p> <p>תגיש גזים רבים עמים.</p> <p>בעבור ישמרו הקים ותורות.</p> <p>ויתעדנו במרעה שמן.</p> <p>בגתם בגו עיר קדשה.</p> <p>ותאמר פה אשב לאךך</p> <p>כי שם יקחו וכת צרק.</p> <p>בבית הלוי נעממות ינמרו.</p>
--	---

ועל כל פועל, על כל עש זמלת ערוכה לך כהבלה. חסדיך וכו' ע"כ תכלים קט"ה, י'.
אלהים חיים, ירטיה י', י'. להודיע, זיעור החרח, אתם החלות להודיע בעלנים, כי טלד נעלית
על כל אלבים, וזכות על כל אלבים שנפחה הכל עמוכרות להקודם וע"כ תכלים לז, ט'. וסטיטן
הפריד נמלת נעלית להאזת כפרו. ראו הוד הגדולה ע"כ זעות יד, ל"ט. שם תפארת, כל"ל יחוס
לכ"כ יאזיט ס"ג, יד. ודברת עמם, ע"כ זעות כ', י"ט. וגם העבים נמסו מים, כזעת טתן
תורה, וע"כ תכלים ס"ח, ט'. ידעת לכתם, דברים כ', ו'. ועזם נדע כי העקר היסודי כה"ל. בארץ
ציה, ירטיה כ', ו'. וספחה כמו נחת, והפייטן הפיל כה"ל כדי לזמור קלכ זירו זיה נכל חרוז ד' ד'
תנות טן ח' כנרות. רגו שמים, הטן. שאר, עזון, ותפז ל' הפסוק תכלים ט"ט, כ"ד. וכו'. תגרש
גזים, תכלים ט'. ט'. יירשו ארצם, תכלים ק"ה, ט"ד. בעבור ישמרו, זס פסוק ט"ב, אמרות ה',
זס י"ב, ו'. ויתעדנו ע"כ נתמיה ט', כ"ב. פלגי שמן, ל' ליוכ כ"ט, ו'. וזאל סוף כזעם ארץ
זנת חלכ וזכ. בנודחם בנו וגו' לא חרע לטח כזח בנו חלל עיר וכתב וישארו נכ"ט, כלס לא בנו
לח העיר וסיל כזפח בזויח וסח לו לוטר כזוסם טלרו עיר קדשן ויגו בית מקדשן. ויסארו כ"ל. פה
אשב, תכלים קל"ה, יד. וע"ו. כי שם, דברים ל"ג, י"ט. אף כהניך, תכלים קל"ה, ט'. ויתרועעו, ל'

שיר הודוד ליום השבת

יִכְבְּדוּ וַיִּוְדוּ שְׁמֵךְ יי:	בית יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאֵי יי:
כִּן תִּיטִיב גַּם לְאַחֲרֵינִים:	הַמִּיּוֹבֹת מְאֹד לְרֵאשׁוֹנִים.
בְּאִשֶׁר שָׁשַׁתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ:	יי תִּשְׂשֵׁשׁ נָא עָלֵינוּ.
וַיִּזְדַּהֲרֶךָ לְעוֹלָם כִּי תִיטִיב:	אוֹתֵנוּ לְהַרְבּוֹת וּלְהִיטִיב.
כִּי עָלֶיךָ שְׁמֵךְ נִקְרָא:	יי תִּבְנֶה עִירָה מְהֵרָה.
וְתִשְׁכַּח לְעוֹלָם יי בְּקִרְבָּה:	וְקָרַן דָּוִד תְּצַמִּיחַ כְּהֵן.
וְכִימִי קִדְּמָה תִּשְׁעֶבֶת מִנְּתָה:	וְכִסִּי צִדִּיק שְׁמֵהּ נִזְכָּחָה.
כִּי תִשְׁעִים לְעִשׂוֹת רְצוֹנָה:	וַיְבָרֵךְ עַמְּךָ בְּאֹזֶר סִנְיָה.
הַבְּטָרָא עַמְּךָ בְּלִנְיָ:	וַיְבָרְצוּנָה תַּעֲשֶׂה תַּעֲפֹנֵנוּ.
עַל־עַמְּךָ בְּרִכְתֶּךָ סִלָּה:	בְּתִרְבֵּנוּ הַיּוֹת לָךְ לְעַם סִלָּה.
וַיְהַלֵּל לְשֵׁם תִּשְׁאֲרָמָה:	וְתִמְיֵד נִסְפָּר תִּהְלָתָה.
כִּי אֶת־כָּל אֲשֶׁר תִּבְרָךְ מִבְּרַךְ:	וּמִבְּרִכְתֶּךָ עַמְּךָ יִבְרָךְ.
וְאִבְרַכְתֶּה בְּלִיטֵי אֲבָאֵי:	וְאֵנִי בְּעוֹדִי אֶהְלָלָה בְּרָאִי.
מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם:	יְהִי שֵׁם יי מִבְּרַךְ לְעוֹלָם.

כִּפְתֹּחַי בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם. וַיֵּאמְרוּ כָּל־הָעַם
אָמֵן וְהִלֵּל לֵי: עֲנֵה דְנִיָּאל וְאָמַר לְהוֹא שְׁמֵהּ דִּרְאֲלָתָא מִבְּרַךְ מִן־עֲלָמָא
וְעַד־עֲלָמָא הִי תְּכַמְתָּא וְגַבְרֵתָא דִּדְלֵהּ הִיא: וְנִיָּאמְרוּ, וַיֵּאמְרוּ הַלְלוּם יִשׁוּעַ
וְקִדְמִיאֵל בְּנֵי חֲשַׁבְדִּיָּה שְׂרַבְדִּיָּה הוּדִיָּה שְׁבַנְדִּיָּה שְׂתַחְזִיָּה קִימוּ פְּרִיכוּ אֶת־יי
אֲדִיבְקִים מִן־הָעוֹלָם עַד־הָעוֹלָם וַיְבָרְכוּ שֵׁם בְּבִרְךָ וּמְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרִכָּה וְתִהְלָה:
וְנִיָּאמְרוּ, בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן
הַלְלוּיָהּ: וְנִיָּאמְרוּ, וַיְבָרֵךְ דָּוִד אֶת־יי לְעֵינֵי כָּל־תַּקְהֵל וַיֵּאמְרוּ דָּוִד: בְּרוּךְ
אַתָּה יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם:

זכר, תכלים ס"ט, י"ד. בית ישראל, ע"כ. ישראל בשם כ"ו, בית אהרן בשם, ירמיה' ה' נספח
(תכלים קט"ו), והפייטן סנייל בית אהרן לבסנים וללוויים, ואמר חף כהן ילכו דרך נגד הכהנים
ובית כלו נשיעות ויטרו נגד כהנים וח"כ עכ"כ כ"ו בית ישראל וירמיה' ה' חשיש נא' וגו' אותנו
להרכוח וגו' כנכס על לזון דכ"ס כ"ח, ס"ג. ונודה לך וכו' נכנס על ל' תכלים ע"ט, י"ט. כי
עליה, דניאל ט', י"ט. וקרן רוד הצמחה, ע"כ תכלים קל"ב, י"ז. וכוהו צדק, ע"כ דכ"ס
ל"ג, י"ט. וכימי קדם, ע"כ מלכ"י ג', ד'. כי חפצים וכו' ע"כ תכלים ט', ט'. הבט נא, יזעיש ס"ד,
ט'. רוחה לך לעם סגלה, ע"כ דכ"ס ז', ו'. וככ"י היות לך לקליה' וגם כו"ס יתכן ע"כ שעות י"ט, ה'.
על עמך, תכלים ג', ט'. נספח, תכלים ע"ט, י"ג. ונהלל, של' דכ"א כ"ט, י"ג. ומברכתך, ש"ג ז', כ"ט.
כי אח כל, ל' נספח כ"י, ו'. ואני בעודי, ע"כ תכלים קפ"ו, כ'. ואברכהו כן ככ"י וכלל נל' נספח.
כל ימי צבאי, כל זמן כוחי, ונקרא חסון נכס נעור שבו ישים סרס כעו נכס כל חיל וכוח על' חיוכ
י"ד, י"ד. ידו שם, תכלים קי"ג, כ'. ככתוב דכ"א ט', ל"ו. ענה דניאל, דניאל כ', כ'. ויאמרו הלויים,
נספח ט', כ'. ויש לדעת כי טן ונאמר ויאמרו כלויים עד סוף חינו נכ"י. ברוך ה', תכלים ק"ו,
ט"ו. ויברך דוד דכ"א כ"ט, י'.

שיר הכבוד

כספותים סלרון הקדק לאנעים ומירוח יס לוטר ד' פסוקים חלון.

שאו שצרים ראשיכם והקשאתי עולם ונבוא קלד סקבור: כי נח קלד סקבור !! עמא ונבדד !! גבור סלדקסר:
שאו שצרים ראשיכם וקאן פתחי עולם ונבא קלד סקבור: כי הוא נח קלד סקבור !! צבאות הוא קלד סקבור קלח:

אנעים ומירוח ושירים אארוג.
 גנפשי חכמה בצל ידה.
 מדי דברי גבבורה.
 על כן אנדר בך גבבורות.
 אסרה בבורה ולא ראיתיה.
 ביד גביאיה בסוד עבדיה.
 גדלתה וגבורתה.
 דמו אותה ולא כסרילשה.
 המשילנה ברב חזיונות.
 ויחזו בך זקנה ובהרות.
 זקנה ביום דין ובהרות ביום קרב.
 חבש כובע ישועה בראשו.
 סללי אודות ראשו נמלא.
 ותפאר בי כי חסין בי.
 בתם טהור פו המות ראשו.
 לחן ולכבוד צבי תפארה.

בי אליה נפשי תערוג:
 לדעת בלרו סודה:
 חזטה לגבי אל הדרה:
 לשמה אכבד בשירי ידידות:
 ארטה אבנה ולא ירעתיה:
 דמית הדר כבוד הודיה:
 כנו לתקת פעלתה:
 וישוה לפי מעשהה:
 חנה אחד בקל המיונות:
 וישער ראשה בשיבה וישחרות:
 באיש מלחמות ידיו לו רב:
 הושיעה לו ימינו חרוע קדשו:
 תקוצותיו רסיס לילה:
 ודוא יהיה לי לעטרת צבי:
 וחק על מצח כבוד שם קדשו:
 אמתו לו עטרה עטרה:

אנעים ומירוח, שיר הכבוד נבחר מעד כבוד כבוד. וכנס נמרו יח כ"י שיש בו כל שירי היחוד לא נעלה שיר זה, גם נעירנו יח כ"י על שירי היחוד אין גם פירוש על אנעים ומירוח, אשר פ"ב נראה כי עתה שירי היחוד אנו נמנה על שיר הכבוד חלל כוח פתח זיריו עם י"ב ס"ב ענוור, וכמו שזרנו גם פסוקי החורם אשדורו עליו כי גם חתימת הזירים, ואנעים ומירוח הוא חונרע"י חכם אשר אסחטעטנו כו בעתקל ונחלכז אל שירי היחוד. ונעלה ככ"י אשר ראש עליו, שיר הכבוד אשר רכינו יסודו כחמיד טריגנשבורק ז"ל, וכן כתב גם בעל היוספין דף קס"ב, ופ"ב כנס הלך הכן נעקנות אכיו. — אארוג, ל' ארנה, ר"ל שרים נכרזים וקוליס יספ. כי אליך, ל' תכליס ע"ב, נ"ב. נעמי חקידה כן בעיקר וסוף עז"כ נללו חסדתי (שיר כ"ג) וכן הדפסתי כבר נמרו תפלת יצרים. ונרוב סודים גם כמותן אל רוח"ה נדעם סקידה נחל וטעות וכעד טלה דצל של יתכן לוטר אשר סקידה והיס לו לכתוב סקידה אל או את צל וע"ב סוכון חקידה כל' הכתוב. רז סודך נמחרות אל מחנכתך ועתהך. רז ל' תעלוטה נארעית, כמו על רוח דנה (דניאל כ' י"ט), תתום מתגלים ארס, עאללן נרו (יכואז כ' א'). סודך, ל' טעם ומטענה, המטחסוס, כמו מי עעד נסוד כ' (ירעיה כ"ג, י"ט). הוטה, חסכה. רודיק, אסכתך, כמו טוכיס דודיק טיון (שיר פ', כ') אתן את דודי לך (ס ז', י"ג), פרייטטעפס. אספרה טעם ולכלאח סולך כשיר ע"ס א"ב, והסודים שלפניו הם כדעות סקדעס לו. אכנה, אקראס אופך ככניו אס, כמו חנון ורחום וכדומה. ולא כפי ישר, פירוש אע"פ שיעו אופך, לסוחך ולתוקף פעלתך דטין לכל אופך נעלטך לא דיעו, כי אין לך דעיון כלל. וישיר כן נקודו ככנין פיעל. המשילוך ברוב החיות, פירוש אסעזילוך ניס כנוד איז טלפטס, וכסיני כוקן טלל רשעים וכשו אטכאר וכולך, וככל סדעיותם סללו פתח אסד וכלי אס דעות כגוף. ובהרות ל' ניטו כמורחיק (תכלת י"א, ט'). ושררות, ל' נעורים, כמו סילנות וסמרות (ס י"א, י'), וכן אטר נשיר היחוד ליוס ג' לא יסולו וקסס וכתרות עלין גם אכנס וסמרות. זקנה ביום דין, ככתוב נדעפל ז', ט'. ובהרות ביום קרב, כמו סמיז רש" לטעות כ', נ'. נלכז ניס כנוד טלפטס ונלט נעמן תורס כוקן טלל רשעים וכו'. וכתנה דף י"ד כתוב אסד אופך לנטס כתנג סוד וטר רשע כעטר נקס, וכתיב קונותיו תכליס סמרות כעורכ (שיר כ' י"א) כפן ביאכנה כפן נעלפטס וכו'. רב, ל' ריז ועלפטס, טל' ידיו רז לו (דברים ל"ג, ז'). כובע ישועה, יעניס נ"ט, י"א. הושיעה לך, תכליס ז"ס, ט'. סללי אודות ע"פ יעסיה כ"ו, י"ט וזיר ה', נ'. והוא יהיה לי, רופו לססוק נעמיס כ"ס, ט'. צבי, ל' יופי וסדר. כתם טהור ע"פ אל ס', י"א. וסיי ל' סקיקה. אמתו, אופסו אל, היס יאטל. עטרה עטרה,

קצותיו תלולות שחוזות:
 יעלה נא על ראש שכותו:
 וצניף מלכה צבי תפארת:
 מאשר יקרו בעיניו כבודם:
 וקרוב אלי בקרא אליו:
 פתרה כדרך כבואו מאדום:
 תטעת יי לגג עיניו:
 וישב תהלות גם להתפאר:
 וזר וזר עם הרשף הרוש:
 ורנתי תקרב אליך:
 ותפילתי תבון קטרת:
 כשיר יושר על קרבנותך:
 מחולל ומוליד צדיק כביר:
 ואותה קח לה כבשמים ראש:
 כי נפשי תערוג אליך:

מחלפות ראשו כבימי בהרות.
 ונה הצדק צבי תפארתו.
 קולתו תהי כידו עמרת.
 עמוסים נשאם עמרת ענדם.
 פארז עלי ופארי עליו.
 צח ואדום ללבושו אדם.
 קשר תפילין הראח לשני.
 רוצה בעמו עננים יסארי.
 ראש הברה אמת קורא מראש.
 שית המון שירי נא עליך.
 תהילתי תהי לראשך עמרת.
 תיקר שירתך ראש בעיניך.
 בקרתי תעלה לראש משביר.
 ובקרבתי תגענע לי ראש.
 יערב נא שירי עליך.

לך יי הגזולה והגבורה והתפארה והנצח וההודו כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש:
 מי יטלל גבורות יי ישמיע כל תהלותו:

ס"כ חוטרים: היום שבת קדש שבב הלויים היו אמרים במקדש: וחוטרים מועד ל"ג מזמור שיר
 ליום השבת (המטלסו לטטלכ חף 182), וחוטרים עליו קדיש יתום.

ריש קולות כעו כפסד"ט וכענכל"ט חוטרים ג"כ מזמור לאסוף אלהים אל דמי לך וכו' (תמלסו לטעלכ
 חף 152), וספריו קדיש יתום.

והעטרה היא תפלת יראל, וכעו אשור לטעם תכלתי תהי לראשך עמרת. קצותיו שיר ה', י"ב.
 צבי תפארתו, כדפוס יין בית תפארתו, וסמכר. יעלה, כספטייל וכו' לקוס טל' תכלים קל"ז, ו'.
 סגולתו תהי וכו' ע"פ ישיבה ס"ג, ג'. עמוסים, העמוסים טכטן נאספ על כנפי כורים ותיסוד על
 ישיבה ע"ו, ג'. מאשר יקרו, ע"פ ישיבה ע"ג, ד'. וקרוב אלי וכו' ע"פ דברים ד', ו'. צח ואדום
 וכו' ע"פ שיר ה', י"ב. וישיבה ס"ג, ח'. נ'. ו'. קשר תפילין וגו' יסודו צפירת נכרות חף ו' סרסיה
 הקנ"ס לטעם קצר תפילין, וכו' טל על התקצרות הצגות הקנ"ס בינוריו אשר נקש פסח רכיני
 טהקנ"ס לסרלות לו דרכיה, וראה כפירוש טנן סניב כספרו עין יעקב וכו' כעמוד וסרס על סגדות.
 והמנוח ה', ע"פ כדברי י"ב, ס'. רוצה בעמו, תכלים קפ"ט, ד'. יושב תהלות ע"פ שס כ"ב,
 ד'. ישיבה ע"פ, ג'. ראש דברך אמת, תכלים קי"ט, ק"ס. קורא מראש, אעורו, קורא דור ודור מראש,
 דרוש עם דרשך, וכו' ע"פ ישיבה ע"ט, ד'. שית, תשית ותאוס, תהלותו תהי וכו', כנגינה חף י"ג, ב'
 פלגך סנדלפון קוצר כורים לקונו, ור"ל תמלתי אל לדיקים כעו שכתבו שס תמוסות, וכן כוא ככיד
 כעוה רעס פ' ב"ט. ותפילתי, ע"פ תכלים קט"ל, נ'. ברבתי, טל' פזלי י"ט, כ"ו. מצביר, הקנ"ס
 כמכלכל כל. מרולל, כורא. כביר, גבור, כעו כן אל ככר (חיוכ ל"ו, ה'). תגענע לי ראש, לשון זו
 לקוסה עמרת נכרות חף ו'. וענינה, תקבל את נכוחי כרלון. כבשמים טובים (אעוה ל' ב"ג).
 יערב נא שירי, ע"פ תכלים ק"ד, ל"ד. כי נפשי תערוג אליך, יסד כסיטן תחיתת סכיר טעין פתימתו.

סדר קדוש לסעודת שחרית בשבת.

אסור להחטות בשבת עד עז שנות, ולגם הנחת אפילו ענב אסור. יסא זולתו ערוך כמו כמטות לילה, ומקדש על היין, ונעקום ארין יין טובי יוכל לקדש על כל שלר בעסקן אסא סטר מדינה, ופסא אין לו אום עסקין כובע מיד על ספת). ולוקט ככום כידו ופוסר ושכרו וכו'.

וּשְׁמְרוּ בְּיִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתֵם בְּרִית עוֹלָם: בְּיַמֵּי וּבְיַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹת הוּא לְעֵלְמָּ בִּישְׁשַׁת יָמִים עֲשֵׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיְנַפֵּשׁ: זָכֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלֶאכֶתְךָ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֵאמֹר עָשִׂיתָ כָּל־מְלֶאכֶת אֲפֹרָי וּבִגְדֶיךָ וּבִתְיֹבֶיךָ וּבְהִמְתָּךְ וּבְנֵי־ךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בְּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֶׁהוּ:

סברי מרגו ורבנן ורבותי

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

הוֹתֵם מִיוֹצֵא, וּמִתֵּן גַּם לַמַּסְכִּינִים לְשֹׂמֵרֵי טָבוֹם אֵל כְּרַבָּה. וּפְסִיחַ מַנְדֵּךְ עַל לַחֵם טָבֵא.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמוֹצִיא לֶחֶם מִתְּהַאֲרִין:

תּוֹבֵעַ עַל לַחֵם הַעֲלִיץ וַיִּשְׁכַּל, וַיִּתֵּן גַּם לְכָל הַמַּסְכִּינִים פְּרוֹסָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, וּמְנוּחַם לְכָבוֹעַ פְּרוֹסָה גְדוֹלָה אֲמִסְפוֹק לֹ לְכָל סַמְעוֹכָה. וְאֶסְרַס אֲסַמְד וְאֶסְרַס אֲלַמְד דְּכַי תּוֹרַם עַל זְלַמְכּוֹ וְאֶסְרַס זְמִירוֹת וּמִאֲכֹלֹת לְכַבוֹד כַּסֵּת יִטוֹל אֵת יָדָיו כְּפִים אֲסַרְוִים וַיִּלְמַד מַמְעוֹר שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹבַח ח' אֵת שִׁיבַת צִיּוֹן וְכו', וַיִּכְךְ כִּטְעוֹ עַל הַיַּיִן, וְפִילֹו אִין דְּרַכּוֹ כִּכְךְ כְּגוֹל כִּימִיד, פ'ע כַּסֵּת יִכְרַךְ כִּטְעוֹ עַל סִיין כְּדִי לְכַרִּיט כְּרַבּוֹת, וְעוֹם כִּטְעַם יִרְכֵּם גַּם כְּפִירוֹת וְעַגְדִּים אֲסַר סִילִיק כַּאֲלוֹתָן.

קוֹבְעִין מַדְרַשׁ אֶחָד סַמְעוֹת שַׁת, וְגִדּוֹל עוֹכֵם כִּטְכַּטְלוֹ, וּכְפַרַע הַמַּסְפוֹקִים כָּל יִצּוֹת הַכַּבּוֹעַ כִּטְפֵא וּמִתֵּן וּמַרְוִים כִּטְפֵאִי כִּטְכַּסֵּה אֵם כַּסֵּת יִתְעַסְקוּ כָּל הַיּוֹם כַּאֲכִילָה וְשִׁמְיָה, תּוֹרַם עַב כַּסֵּה עֲלִיָה, וּמַרְוִין יִדַע אִיָּם סַמְעוֹכִי מוֹכּוֹת תּוֹרַת וְאִטְוִתוֹ אֵם לֹא יִלְעַדֵם כַּסֵּת, וְעַב יִפֵּה כִיָּם עַכְבֵּה כִּרְעוֹנִים מַכִּירוֹ אִכֵּן יִרְמִי כַּכְּלוֹת אֵת ס' פ'רֵי שִׁכּוֹ לְעוֹדִים כַּסֵּת אֶחָד תַּפְלַת אֲסַרִית מַרַם יֵלְאוּ עַכְבְּכִי אֵת עַזֵּה מַדְרִי טַעֲנֵם מַרַךְ אֶחָד כָּכֵל אֵת כַּסֵּת. אֵתֵל כִּטְעוֹעִים כַּסֵּת לְהַתְעַמֵּק כְּדַבְרִים כִּטְלִים וְאֲחוֹק וְכַתּוּב, אִין סִילוֹל אֵת גְּדוֹל מַכֵּה.

וּשְׁמְרוּ, קִדּוּשׁ אֵל סַמְעוֹת יוֹם כַּסֵּת נִקְרַל כִּטְפֵאִים דָּף ק'וֹ קִדְּוִשׁא רַבָּה, וְיִרַם אִכֵּן יִרְמִי אֲנִקְרַל כֵּךְ כְּרַבָּה כּוֹרֵם פְּרִי כִּנְגָן לִפִּי אֵהוֹל רַלְאָן לְכָל כְּרַבּוֹת דְּכַרְכַּת הַכַּסְכִּין, וְעַשֵּׂם דַּשּׁוֹק כּוֹל, וְהַעֲקֵר פִּירוֹז אֵל מַנִּיד טַעֲנֵה לְפַרְעוֹסִים הַלְכוֹת אֵת פ' כִּטְ כִי קִדְּוִשׁא רַעֵם כּוֹל אֵם כְּכּוֹי טַעֲנִי אֲקִדּוּשׁ זֵם אִינוֹ עַן הַתּוֹרָה וּכְעוֹ אֲקִרִין לְעִירוֹ פְּנֵי נַהוֹר. וְהַכֵּה לְקִדּוּשׁ כּוֹז לֹא מַתַּגֵּל וּכְרַעֲנִים וְכָל כִּרְעוֹנִים רַק כְּרַבָּה כִּטְפֵאִי עַל סִיין וְלֹא יוֹתֵר, וְגַם אִכֵּן יִרְמִי כַּתֵּב כְּפִירוֹם שְׁמִי אֲלוֹמֵר יוֹתֵר אֵהוֹל טוֹעֵב. אֵתֵל עַב אֲפּוֹסִיטִים אֲנַחְכוֹ לְעַר מַקּוֹרֵם וְשַׁמְרוּ וְכו' (שַׁמּוֹת ל"א, ס'ו) וְזָכֹר אֵת יוֹם כַּסֵּת וְכו' (שַׁס כ', ס') עַנִּישׁוּ כָּכֵל כּוֹ נַם ל'פ ח'ל יֵה נּוֹכֵיִן לְפַתּוֹת קוֹדֵם הַקִּדּוּשׁ וְשַׁמְרוּ כִּי יֵרַשֵׁל אֵת כַּסֵּת וְכו', וְאֶסְרַס כִּקְדוּשׁ מוֹתְפִין כִּקּוֹל רַם וְאִטְרִים לְכַבוֹד אֵת טַעְבוֹרִים כִּנְגָן טַעְבוֹר לְדוֹד ס' רועִי וְכו' וְלְדוֹד מַמְעוֹר לֵב' הַלְרַךְ וְעִלוֹשָׁה וְכו' וּמַמְעוֹר כְּרַבִּי נַטְפִי ס' אֲלִפִי גְדֵלֵת מַמְד וְכו' וַיֵּה אֲמַתְפִּילִין מַלְטִים חַיִּיר, וְהַכֵּל לִפִּי טַעֲנַס טְכ"ל.

זמירות ליום השבת.

כמו כלה אנה כן גם ימים סבת נוכחים לומר ועדות נעור זיוונים כעבודת קודם שנתחיים כהנא.
חלמי הארמים שמעון בר יוחנן.

ברוך אדני יום יום, תעמסלנו לשע ופדיונו, וקשמו נגיל כל-היום.
ובישועתו נרים ראש עליון, כי הוא מעוז לדל ומחסה לאביון: שבמי יה
לישראל עדות, בצרתם לו צר בסבלות ובקבדות, בלבנת הפסיר הראם עז
ידידות, ונגלה להעלותם מעמק בדר ורות, ברעם יי התקדד והרבה עמו
פרות: מהיקר חסדו בצלו לגונגמו, בגלות בקלה שלח למענמו, להוריד
ברחים גמח בגימו, וחתגם לרחמים לפני שוקימו, כי לא ימש יי את עמו
בעבוד הגדול שמו: עילם שנת בסאו להציל ידידיו, להעביר משם מאוני
מודיו, מעבר בשלח פדה את עבדיו, קרן לעמו ידים תהלה לכל-חסדיו,
כי אמדונה ורתם ברב חסדיו: ופסיר הענים הגדיל עצמיו, וגם חזרת
ארבע עלו למרומיו, ובלבם רמו להשחית את-רחמיו, על-ידי כחציו מנר
מתקוממו. חסדי יי כי לא-תמנו כי לא-כלו רחמיו: גסגרתו לאדום כיד
רעי מדני, שבכליזם ממלאים פרשם מעדני, עזרתו עמי לסמך את-אדני,
ולא נמשחני בלימי עדני, כי לא תנח לעולם אדני: פבאו מאדום תמוץ
בגדים, ובה לו בבצרה ומבחה לו בבגדים, ויו נצחם מלבושיו להאדים,
כחוז הגדול יבצר רוח נעידים, הנה ברחה הקשרה ביום קדים: ראותו כי
בו אדומי העוצה, ותשכרו בצורה תקלות פקצה, ומלאך פאדם פתוכה
יבצר, ומיד בשונג במקלט יעצר, אהבו ארת-יי כל-חסדיו אמונים נצר:
יענה צד חסדו קהלותיו לקבץ, מארבע רוחות עריו להקבץ, ובהר מרומ הרים
אותנו להרבץ, ואתנו ישוב נדחים קובץ, והשיב לא נאמר פראם ושב וקבץ:

ברוך ה', תכלים ס"ה, כ'. מעוז לדל, ט"ז ימים כ"ה, ד'. שבמי יה, ל' תכלים קכ"ה, ד'. ורסה
ר"י נעמד לו, ס'. בלבנת, רסה ר"י אמות כ"ד, י'. דוח, גס סוף ל' נור ועל' העסכ ר"ס כ"ז פ"ב.
כי עם ה' תכלים קל', ז'. לנתגמו, לגון פוחס. למענמו, לפענס, טל' יעמיס פ"ג, י"ד וע"ה ספדעס
ככל עקום אלו יראל נלמה אכנס טעכס (טגלכ כ"ט). להוריד ברחים, גס סוף ל' יעמיס אס ונדרע
טמיס רכפס דף פ"ט אנוכנדלר הטעין אט יראל רמיס וכוזיון כפה נכלל. וחתגם לרחמים, ל' תכלים
ק"ו, פ"ו. כי לא ימש, ט"ז י"ב, כ"ב. מאוני מודיו, פירושו, כסדו יראל נעילס ר"ל חסח טעלח
פרס ועדי סללס מיד כפן סעוד וסעוד גרמו טסס, וסכס נלזון טוזוי מודיו, כעכר זקל י' סללס
פכר כסך כדי ללכד יראל, וסכול נטלוזיס. מעכור בשלח, טל' סיוב ל"ג, י"ט. ולס טעמו סכר וכלי
ויין, וכן חתגום כלס יעכר, סייני קדנל יעכרו (סיוב ל"ו, י"ב). קרן לעמו ל' תכלים קע"ט, י"ד. כי
אם חזרה, סיכס ג', ל"ב. ופסיר הענים, מלכות יון (דניאל ח', ח'). אח רחומיו, יראל. ע"י כרגז,
כית סטונולי. חסדי, סיכס ג', כ"ב. ביד רעיו, כטו אכוז כל רעיס עזו נכ (סיכס פ', ל'). מדני,
סריני פל' ועלח מדנים (טעלי ו', י"ט). ססלאים כרשם טל' ירשיכ כ"ה, ל"ד. אדני, יסודי. כי לא,
סיכס ג', ל'. חמוץ כגרים, סקניס וע"ה יעמיס ס"ג, א'. ג'. יבצר רוח תכליס פ"ו, י"ג. דבה, יעמיס
כ"ה, פ'. ארומי העוצה, אד אל סדוס, וספס סעולר, סעזל סנודת זה יעלור נעמי (ט"ז ט', י"ו).
וסוד סכרו נככות דף י"ב ג' טעיות סחיד ארו אל סדוס לסעוט טועס סליכס קולטח פלל ככר וכוס
נלס נככר, סועס סליכס קולטח פלל אגז וכוס מודי סיכ, סועס סליכס קולטח פלל סדוס וכוס סכס
כ"ה. אהבו אח ה', תכלים ל"ה, כ"ד. וברר סרוס הרים, כ"ה סר ליון וע"ה יסוקל כ', ט'. עריו,
חליו. והשיב לא נאמר, רסה רש"י לנדכיס ל', ג'.

ברוך הוא אלהינו אשר טוב גמלנו, ברחמינו וברב חסדיו הגדיל לנו.
 אלה וקאלה יוסף עמנו להגדיל שמו הגדול הגבור והטרא שנקרא עלינו:
 ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו, להללו ולשבחו ולספר הודו, מכל-אם
 גבר עלינו חסדו, להן גב-לב ובגל-נפש ובגל-מאוד גמלינו ונתתנו:
 שהשלוש שלו ישים עלינו ברכה ושלוש משמאל ומימין על ישראל
 שלום, הרחמן הוא יברך את-עמו בשלוש, ויזכו לראות בגים ובגי בגים
 עושקים בתורה ומצות, על ישראל שלום, יועץ אל גבור אביעד
 שר-שלוש:

לפי סמוריס ברוך חוק, וטקלס ס' ס' תנועות.

ברוך אל עליון, אשר נתן מנוחה. לגמשינו פדיון, משאר ואתה.
 והיא ירוש לציין, עיר הנהגה. עד אנה תגיון, נפש נאנחה:
 השמר שבת, תגן עם תבת. לאל ירצה במנוחה על-מתבת:
 רבב בערבות, קלך עולמים. את-עמו לשבת, אמן בנעימים.
 במאכלות ערבות. במיני מטעמים. במלבושי כבוד, ובה משפחה: השומר.
 ואשרי קל-חוכה, לתשלומו קפל. מאת כל סוכה, שגן בערפל.
 נחלה לו יזכה, פתר ובשפל. נחלה ומנוחה, בשמש לו ורתה: השומר.
 פל-שמר שבת, בדת מחללו. הן היקשר חבת, קנש גודלו.
 ואם יצא חובת היום אשרי לו. לאל ארון מהוללו, מנחה היא שלחה: השומר.
 חמדת הקמים, קראו אלי צור. ואשרי לתמימים, אם יהיה צור.
 פתר הקמים, על ראשם צור. צור העולמים, רוחו גם נחה: השומר.

ברוך הוא אלהינו וכו' יבין כל טעם שחוכן לאונו כי טעם ולכללם הוא פיוט כפני טעמו ושומר
 לפטרו נסוף נרכת הטון, וכדומים עד כה נקצ לפיוט כקדום וליכנו נכון. אשר טוב גמלנו, כנגד
 נרכת הטון והטעם, שמו הגדול הגבור וכו' לקוח מטוסת פנינו טלכנו. ברוך הוא אלהינו
 שבראנו לכבודו, לקוח מטוסת וטל לליון. מכל אם, עכל חוטם. גבר עלינו חסדו, תכלים קיף, כ'.
 לב בכל לב וכו' טעם דברים ו', כ'. שהשלוש שלו, הוא הקכס וכדומת כצנועות ליה, כ'. הרחמן
 הוא יברך הוא טענין סוף נרכת הטון. יועץ, לי יעשים ס', כ'. ור'ל על ישרא ינות כאלום טלת הקכס
 אנקלס יועץ אל גבור וכו'.

ברוך אל עליון, נלשית יד, כ'. פשאת ברין יעין, ר'ל אנתן פדיון נפשנו טן כאלה ולנסה,
 וטול טענין סיה לנו כאלה וסכנר (תיכס ג', פ'). עד אנה חוגיון ל' חייז י'ט, כ'. על סוכה, ויקרח
 ז', ט'. רוכב בערבות, תכלים ס'ט, כ'. און, כעו וטון וסקר תקן (קכלת י'כ, ט'). כל חוכה
 לחשלומו, ר'ל פשאי כל טעולט כאלות להטעני אנה וטסכס לכסס והוול יאלס לו כעלים. כל סוכה,
 כדוזה טת ככל, סוכה ל' רלסי נל' חרעית, וכן חערנו חל' יסכס זו אנה כסיכס סוכס כדוס סודס
 (טלכ יד). כל שומר על' יעשים כ'ו, כ'. הרבשר חבת קרש, תסס נל' כגמרח חנה הקדש טכארטן
 (טולין ג'). חלוסיים, ל' נלס ויזה נל'ס פחטענר, וכו' על' כגמרח סוסדרין כ'ס ע'כ אקס לכלטו
 ולס כולמטו. יצור טגרת ולרת ככספ (דכרים יד, כ'ס). נורה, על' כנוס עליסס כדוס (טענכר י'כ, כ'ס),

זָכוּר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ. קָרְנוּ בִּי גְבוּרָה, בְּגוֹר עַל-רֵאשׁוֹ.
 עַל-כֵּן יִתֵּן הָאֱדוֹם לְנַפְשׁוֹ. עֲנֵג וְגַם שִׁמְחָה, בָּהֶם לֹא לְמַשְׁחָה: הַשּׁוֹמֵר.
 קָדֵשׁ הִיא לְקָם, שֶׁבֶת הַמַּלְאָכָה אֶל-חֹדֶף בְּתִיבָם, לְהַנִּיחַ בְּרָכָה.
 בְּכָל-מוֹשְׁבֵיכֶם, לֹא תַעֲשׂוּ מְלָאכָה. בְּגִיכֶם וּבְנִתֵיכֶם עִבְדוּ וְגַם שִׁפְחָה:
 הַשּׁוֹמֵר שֶׁבֶת, הַבֵּן עִם הַבַּת. לֹאֵל יִרְצוּ, בְּמִנְחָה עַל-מִתְכַּת:

רמזי הסודיים ישראל, ושקלס ח' ט' תנועות.

זֶה מְקַבֵּד מִכְלִימִים, בִּי בֹ שֶׁבֶת צוֹר עוֹלָמִים:
 שְׁשֶׁת יָמִים עָשׂוּה מְלָאכְתָּה, וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי לְאַלְהֵיךָ, שֶׁבֶת לֹא
 תַעֲשׂוּה בֹ מְלָאכָה, בִּי כָל עָשׂוּה שְׁשֶׁת יָמִים: יוֹם זֶה.
 רֵאשׁוֹן הִיא לְמִקְרָאֵי קָדֵשׁ, זֶה שֶׁבֶתוֹן שֶׁבֶת קָדֵשׁ, עַל כֵּן כָּל
 אִישׁ בְּיָמָיו יִקְדֵשׁ, עַל שְׁמֵי לָחֵם יִבְצְעוּ תְמוֹמִים: יוֹם זֶה.
 אֲכַל מִשְׁמָנִים שִׁתָּה מִמֶּתְקִים, בִּי אֵל יִתֵּן לְכָל בֹּ דְבָקִים, בְּגוֹר
 לְלִבֹּשׁ לָחֵם חֲקִים, בְּשׂוֹר וְדָגִים וְכָל-מִמְעֻמִּים: יוֹם זֶה.
 לֹא תִחַסֵּר כָּל בֹּ, וְאֲבָלָת וְשִׁבְעַת וְגִבְרַת אֶרְצֵי אֱלֹהֵיךָ
 אֲשֶׁר אֶהְרַת, בִּי בְרַכָּה מִכְלִימִים: יוֹם זֶה.
 הַשְּׂמִים מְסַפְּרִים כְּבוֹדוֹ, וְגַם הָאָרֶץ מְלֹאָה חֶסֶדוֹ, רֵאשׁוֹ כָּל
 אֱלֹהֵי עֲשׂוּתָה יְדוֹ, בִּי הִיא הַצּוֹר פְּעֵלֹ תְמוֹים: יוֹם זֶה.

רמזי הסודיים יהודה, ושקלס ח' ט' תנועות.

זֶה שֶׁבֶתוֹן אֵין לְשֶׁבֶת, וְכִרֹּ בְרִית הַגִּיחוּת.
 יִנְהַ מְצַאָה בֹ מְנוּחָ, וְשֵׁם יְנִיחָ יִגְעִי כַח:
 הַחֵם נִקְבֵּד לְכַנֵּי אֲמֹנִים. זְהוּרִים לְשִׁמְרוֹ אֲבוֹת וּבָנִים, חֲקוּק
 בְּשֵׁנֵי לְחֹת אֲבָנִים, מִרַב אֲוִנִים וְאֲמִיץ כַּח: יִנְה.
 וְכֵאֵן כָּלֵם בְּבִרֵית יְחִד, גַּעֲשׂוּה וּגְשָׁמַע אֲמָרוֹ בְּאֶחָד.

ר"ל יארט עליכס רום קדשו. למשחרת, להתגדל כהם וכסידוש רז"י בשמות כ"ט, כ"ט. אל חוך בתיכם וכו', עש"כ יחזקאל ע"ד, ל'.

יום זה סוכבד, סזיר כזה וכונו פתרוי כסדקל ס' פ' תנועות, אך כי כספוסים סכזו כסדקל, והסודותיו על טכונו. עשה ששח ימים, כנו כזאת ימים. יבצעו, ל' פריסת ספת כל' חז"ל, כנו כעל סכית טלע, כדי שינעט כנין יסכ (טרכות ט"ו). אכול כשטננים על כחטיב ס', י'. לכלל, לכלס סזר דכקיס כו. לא כחסר עש"כ דכריס ס', ט'. השמים ככליס י"ט, כ'. וגם דארקן, סס ל"ג, ס'. כל אלה, יאעיס ס"ו, כ' הוא הצור, דכריס ל"ה, ד'.

יננה, יסחל עש"כ יונתי כחניו סכלע (זיר כ', י"ד) ולזון סחרו על' כרזשית ס', ט'. ושם, ר"ל ככנה, וחסכ ל' סזיר ג', י"ו. מרב אוניס, ע"י כקכ"כ סכזו רכ פוויס (י"עיס ס', כ"ד) סקוק סמירת סנת על סזי לוחת פכניס. וכזא כולס וכז' זכ סכרוו וכססוך לו סוכזו סתת לזון כסחכר טעני דרך סלוס וכסרוזיס סכנת כסחכר כזי כך לזונס: „וטחוך טרפל סלזיר אסלי ועל עכ כריס יונכ שפלי וסגל סזי סרזס וסול, אך סכני טלסתי כתי. דרך כנעל פוויכיס וזריס, גס סטעד קרפולי זריס, סז יענו לך עשי כזריס,

ומירות ליום השבת

יפת. יפתחו וענו יי אחר, ברוך נתן ליעף בוח: יפת.
 דבר בקדשו אל ברה המר, יום השביעי זכור ושומר, וקל-
 פקודיו יחד לגמור, חזק מרגלים אמן בוח: יונה.
 העם אשר נע בצאן תעה, זכור לפקדו ברית ושבעה, לכל עבר-
 בו מקרה רעה, באשר נשבע ערמי נח: יונה.

סע טענרו אברהם, (כוח ראב"ע) סתום בראשי ספרוים וסס נוסדים על סאקל אתי תנועות ויתד ואתי תמועות, אתי תנועות ויתד ותנועת.

כי אשמרה שבת, אל ישמרגני. אות היא לעולמי ער, בינו וביני:
 אסור מצא חפץ מעשות דרכים. גם מלדבר בו דברי צרכים. דברי
 סחורה אף דברי מלכים. אדגה בתורת אל, והתחבמני: כי אשמרה.
 בו אמצאה תמיד נפש לנפשי. הנה לדור ראשון נתן קדושי, מופת בנתת
 להם משנה בששי. בכה בקלששי, יכפיל מאוני: כי אשמרה.
 רשם בדת האל חק אל סגניו. בו לערוף להם פנים לסגניו. גם בו
 להתענות על פי נבוניו, אסור, לבר מיום פסח עוני: כי אשמרה.
 הוא יום מקבד היא יום פענוגים. להם יין טוב, בשור ודגים. מתאכלים
 בו הם אחר נסוגים. כי יום שמחות הוא וישמרגני: כי אשמרה.
 מחל מלאכה בו, סופו להקרית. על בן אכנס בו לבי בברית. אתפללה
 אל אל, ערבית ושחרית. מוסר וגם מנחה, הוא יענני: כי אשמרה.

לכא ספרוים שלמה חוק.

שמרו שבתותי, למען תינקו ושבעתם, מצי ברכותי, אל המנחה כי באתם:
 ולו עלי בני, ועדנו מעדני, שבת היום לוי:
 לעמל קראו דרוד, ונתתי את צרכתי, אשה אל אחתה לערוד, לגלות על-
 יום שמתתי, בגרי שש עם שני, והתבוננו מזקני, שבת היום לוי:

אל הטכלך על כפי רוס. נתון ליעף כח, יעטי ש', כ"ט. ברה המר, כר סיני שטס ילפה הורסכ לעולם. יחד לגמור, ללמוד ולעשות. חוק סתנים, נסוס כ', כ'. נע, טל' נע ונד. לכל עבר בי' כל"ל. כאשר נשבע כל"ל ופ"ס יעטי כ"ל, ט'.

אוח היא וכו' ע"כ שעות ל"ט, י"ו. מצא חפץ, ע"כ יעטי כ"ט, י"ג. צרכים לי' נודך. דברי מלכים, דברי טלחות טלכים וכו'לכ בו כטנאר כ"ע ח"ח ס' ז"ל. סגניו, ככניס. בו, כיוס ככנט. נבוניו, חכמינו ז"ל. הם אחר נסוגים, ר"ל הם עוננים עכרה כי אסור להחלכל ככנת נככר סכא יוס שטסות. מחל, טי זיפלל חת ככנת ע"י טלככס, חייב כרת. כבורית לי' נתר וכו'רית, ר"ל שטכור חת לני כטכרכ. למען תינקו, לי' יעטי ס"ו, י"ט. יצ"י נוי"ן כסוף וכו'ל לי' ככתוב סס כ"ע"ס. הענודה, יכזלים (דכריס י"ג, ט'). ולו עלי, כן חוטר כקכ"ס לישראל בני לוו עלי וקדאו קדוא כיוס וכפטינו כי ופני פורע (כיסט ע"ו ע"כ). לערוד, לי' קשיב ר"ל טלככס ככניס זו אל זו טלכותה כגדיס כליס ותשטככ כככרפון, וסטייטן טכס כל' ככחוכ ויקדל י"ס, י"ח. עם שני, טנ' חולעת אי. סוקני, סכן חטרו סככטיס זלל יחל

מִרְדּוֹ אֶת־הַמָּגֵן לַעֲשׂוֹת אֶת־דְּבַר אֲסִיתָ. וְהִשְׁבּוּ אֶם־הִקְוִיָּה לְשֵׁלֶם אֶבֶל
וְחֹתֶר. בְּמַחֲוֹ כִּי אֲמַנִּי, וְשֹׁתוֹ יִין מִשְׁמַנִּי. שֶׁבֶת הַיּוֹם לִי:
הַיְהִי יוֹם גְּאֻלָּה, יוֹם שֶׁבֶת אִם תִּשְׁמְרוּ. וְהִיָּיתֶם לִי סִגְלָה, לִינִי וְאַחַר תִּשְׁבְּרוּ.
וְאִן תִּחַדוּ לְמַנִּי, וְתִמְלְאוּ צְפוּנֵי שֶׁבֶת הַיּוֹם לִי:
תִּזְקַק קִרְיָתִי, אֵל אֱלֹהִים עֲלִיּוֹן, וְהִשְׁבַּחְתָּ אֶת נְוֹתִי, בְּשִׁמְחָה וּבְהַרְגִּיזוֹן. יִשְׁוֹרֶה
שָׁם רַגְנֵי לִי, וְכִבְיֵי, וְאִן תִּתְעַנֵּג עַל יִי:

תחום בו רונש, וטעקלו יחד וזתי תנועות.

דָּרֹדִר יִקְרָא לְבָן עִם בֵּית, וְיִבְצָרְכֶם בְּמֹו כִּבְתִי, נְעִים שְׁמֵכֶם וְלֹא יִשְׁבֶּת,
שְׁבִי נִחַד בְּיוֹם שֶׁבֶת: דָּרֵשׁ נְוִי וְאֱלֹמִי. וְאוֹת יִשַׁע עֲשֵׂה עִמִּי, נִמְעֵ שִׁירָק
בְּתוֹךְ בְּרַמִּי, שְׁעֵה שְׁוֹעַת בְּגִי עִמִּי: דָּרֹדִר פּוֹרֶה בְּתוֹךְ בְּצִרְהָ, וְגַם בְּכָל אֲשֶׁר
גִּבְרָתִי, תִּתּוֹן צָרִים בְּאֵף עֲבָרָה, שְׁמַע קוֹלִי בְּיוֹם אֲקָרָא: אֱלֹהִים תֵּן בְּמִדְבַר
תִּרִי, הַדֵּם שִׁפְטָה בְּרוּשׁ תִּדְרֶה, וְלִמְוֹהִיר וְלִנְוֹהֶר, שְׁלוֹמִים תֵּן בְּמִי נְהַר: הַדּוֹף
רִשְׁעָה בְּאֵשׁ קִנְיָה, בְּלוֹם פִּיָּה בְּכָל־פְּנֵה, וְנִרְחֵב פִּה לְמַלְאָנָה, לְשׁוֹנְגוֹ לָךְ
רָחָה: דָּעָה חֲכָמָה לְגַפְשָׁךְ, וְהִיא כְּתָר לְרֵאשָׁךְ, נְצוֹר מַצּוֹת קְדוֹשָׁךְ, שְׁמֹד
שֶׁבֶת לְקָדְשָׁךְ:

תחום בו שמואל.

שֶׁבֶת הַיּוֹם לִי. כְּמוֹד צִחְלוֹ בְּרַנִּינִי. וְגַם תְּרַבּוּ מַעֲרַנִּי אֲדֹת
לְשִׁמּוֹד בְּמַצּוֹת יִי:
מְעֹבֹד הַדָּךְ, וּגְבוּלִים, מַעֲשׂוֹת הַיּוֹם פְּעֻלִים, לְאֵכּוֹל וְלִשְׁתוֹת
בְּהַלְלוּלִים, זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יִי:
וְאִם תִּשְׁמְרֵנִי, יְהִי יִבְצָרְךָ בְּכִבְתִּי, אֶתָּה וּבְנֶךָ וְגַם הַבֵּת. וְקָרָאתָ עֲנֵג

טלמט אל שנת כעלכט אל חול (שנת דף קי"ג). מרדו ל' אסתר ה', פ'. רק שפייטן כחליק תנת סמן
לנתת רבנא, וטנא, טעמו טעכע כסף על' אס עזר טנא, ואלוק, אל תחוסו על כספכם כדי לעשות
סעודה כמו שנתת אסתר, הקונה, הקני' כי הוא ילם לכם הוללותיכם. יום גאולה, נוכח שמירת שנת
שכול כגולת כמו שטערו חול' כנתת קי"ט פ"ג, לינו, שנתו נשנת. וחטלאו צפוני ע"כ תסלים י"ז, י"ד.
וחענג, יעני' נ"פ, י"ד.

דרוד, כיד כזה תחום רונש, הוא ר' אדוניס דונש בן לברט כלוי טעיל פ"ג, אחד מן העדוקקים
סקדעוסיס אשר עזבירו ר"ז נכטת יתקוות טעירוזיו. כמו בבית, ככנת עין. נעים שמכם, אס כנעיס אלכם
לא יסוקו לעולמים אס תחוסו נכנת. נו, נכ"ט. ואולמי, פולס הכיכל. שורק, נטן סעונסר, וכנו ליארכל
ע"כ יעני' ה', כ'. דרך פורה ע"כ יעני' ס"ג, א'. ג'. במדבר הר, כד כעדנר, ר"ל כד ליון שכול
ארכ כעדנר. הדם וכו' ע"כ יעני' פ"א, י"ט. וטיני טילנות כס. ולמוהיר ולנוהר, כעוסידיס על
פלות שנת וסעוסידיס נכס תתן לכם רכ שלום. הדוף תגרא. באש קנאה ככל' כמו לעני' א', י"ט.
בלום, ל' פנייה, כמו עדין לנלים (תסלים ל"כ, ט'). למלאנה לעלא פינו ולאינונו רכ לך, והכח ע"כ
תסלים קב"ו, כ'. רעה חכמה טעלי כ"ד, י"ד. קדושך, הקני' שכול קדוש יראל (יעני' ט"ט, ו').
לקדש' ככל' ואלתן שמוד פת הכנת שכול לקדושתך.
פעלים, שלח לעשות זום פעולה. בהלולים, נהלל ונוטרה. זה היום, תסלים קי"ט, כ"ד

לשבת, אז התענג עליי: שבת היא לי:
 אכל משמנים ומצדנים, וממעימים תרבה מינים, אגוזי סוף
 ורפונים, ואכלת ושבעת וברכת אתי: שבת היא לי:
 לערוך בשלחן לחם תמדות, לעשות היאם שלש סעודות, השם תבקר
 לבך ולהודות, שקד ושקד ועשו בני. שבת היא לי:

לפי ספרים ישראל.

יה רבן עלם ועלמא. אנת חיא מלכא מלך מלכא:
 עובד גבורתך ותהינא. שפיר קדמך לתתיה: יה רבן.
 שחזן אסיד צטרא ורמשא. לך אלמא קדישא די ברא כל נפשא.
 עירן קדישין ובגי אנשא. תיות ברא ועסי שמיא: יה רבן.
 בברבין עורדין ותקיסין. סבך רמא וקרי פסיסין.
 לו יתא גבר שגין אלסין. לא יעל גבורתך בתשנא: יה רבן.
 אלמא די לה יקר ורבתא. פרק ירענך מסם אריותא.
 ואפק ירענך מנא גלותא. עפק די בדת מבל אמיא: יה רבן.
 למקדשך תוב ולקדש קדשין. אחר די ביה יחדן רחוק ונששין.
 יתרון שירן ותששין. בירושלם קרתא דאשרא: יה רבן.

סדר סב ט לומר סוף לכתב סעון.

צור, משלו אכלנו, ברנו אמיני. שבענו וחזרתנו בך יי:
 רחוק ארדעלמא, רענו אגיני. אכלנו ארדלחמו, ויט שרתיני.
 עלבן טנה לשמו, ונהלל בקיני. אמרנו ועגיני אין קדוש ביי: צור.
 בשיד וקול תודה גברך אלהינו. על ארץ תמדה, שהגידל לאסתמיני.
 סוזן וצידה, השביע לנפשנו חסדו גבר עלינו, ואמרת יי: צור.
 נתם בתקנה, על עפק צורנו. על ציון משכן כבודך, וכל בית התפארתנו.
 בך דוד עבדך, יבא וינאלנו. רח אפינו, משית יי: צור.
 יבנה הפקדש, עיר ציון תמלא. ושם נשיר שיר חדש, ותרננה בעלה.
 בתחמן הנקדש, יהתבך ויהעלה. על כוס יין מלא בברכת יי:
 צור, משלו אכלנו, ברנו אמיני. שבענו וחזרתנו בך יי:

אגוזי סוף, טל' סטנס פלכ סוף ג'. ויירע זס ככרסנורע, סוף זס טוקוס, וז ספרים אגוזי סוף אגוזים
 אקליפמן רכס ונפרכין. לחם חמודות, לחס טוב ויטב ול' ויפול י', ג'. שקדו, ל' ויוזות (מאל פ', כ"ט).

תפלת מנחה לשבת.

לפניהם נכנסים לנכבד ולשוערים מראש סתמיד (דף 47) ומלכ מוחיל סוף אשרי וכו', וקטל פוערים שמו.

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶיךָ קָלָה:

אֲשֶׁר הָעַם שֶׁבָרָה לוֹ אֲשֶׁר הָעַם שֶׁיִּאֲלֹהֵיו:

וְהִלְלָה לְדוֹד. אֲרוֹמְמָה אֱלֹהֵי הַקֹּלֶף וְאֶבְרָכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעַד: בְּקִלְיוֹם
 אֶבְרָכָה וְהִלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעַד: גְּדוּל יְהוָה וּמְהִלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין
 תִּקְרָ: הוֹד לְדוֹד יִשְׁבַח מְעַשְׂיָה וְגִבּוֹרְתֶיהָ וְגִדּוֹ: יַעַד בְּבוֹד הַיְדוּהָ וְדִבְרֵי
 נִסְלֵאֲתֶיהָ אֲשִׁירֶיהָ: וְעוֹז נִזְרָאֲתֶיהָ יֵאֱמְרוּ וְגִדֻלְתֶּיהָ אֲסַפְרֶנָּה: וְגַר רַב־טוֹבָה
 יִצְעוּ וְעִדְקֶתָהּ יִדְבְּנוּ: תַּעֲזוּ וְיִדְחֹם יְהוָה אֲנִי אֶפְסִים וְגִדֻלְתֶּיהָ: מִיִּבְיָדֶיהָ
 לְכָל וְיִרְחִימוּ עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדֶה יְהוָה כָּל־מַעֲשָׂיָה וְחִסְדֶּיהָ יִבְרָכֶיהָ:
 בְּבוֹד מַלְכוּתָהּ יֵאֱמְרוּ וְגִבּוֹרְתֶיהָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְכָנִי הַאֲדָם וְגִבּוֹרְתֶיהָ וְכַבוֹד
 יַעַד מַלְכוּתּוֹ: מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים וּמְשִׁלְתָּהּ בְּכָל־דוֹר וָדוֹ: סוֹמֵךְ
 יְהוָה לְכָל־דַּבְּשָׁלִים וְחוֹקֵה לְכָל־דַּבְּשָׁסִים: עֵינֵי כָל אֲלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה נוֹתֵן
 לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יְהוָה וּמְשַׁבֵּיעַ לְכָל־דָּוָר רַעֲוֹן: צַדִּיק יְהוָה
 בְּכָל־דִּבְרֵיו וְחֹסֵד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יְהוָה לְכָל־קְרָאֵיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
 בְּאֵמֶת: רַעֲוֹן־יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיִשְׁמַע: שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־קֶלֶב
 אֲנִיָּהּ: וְאֶת־כָּל־דַּבְּשָׁעִים יִשְׁמִיד: הַתְּהַלֵּת יְהוָה יִדְבֵר פִּי וְיִבְרַךְ כָּל־בְּשׂוֹר
 שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעַד: וְאֲנִי־עוֹ גְבוּרָה יְהִי מַעֲשֵׂהָ וְעַד־עוֹלָם הַגְּלִילֶיהָ:

וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלְשִׁבֵי שָׁשַׁע בְּיַעֲקֹב נָאִם יי: וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יי
 רִחֲמֵי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדִבְרֵי אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמְלֹשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי וְרַעַף וּמִפִּי
 וְרַע וְרַעַף אָמַר יי מַעֲשֵׂהָ וְעַד־עוֹלָם: וְאַתָּה קְרוֹשׁ יוֹשֵׁב הַתְּהַלֵּוֹת יִשְׂרָאֵל:
 וְקָרָא יְהִי אֱלֹהֵי וְאָמַר קְרוֹשׁ יי קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כְּלֵי־אֲרִיץ בְּבוֹד:
 וּמְשַׁבֵּלִין בֵּין מַדְבָּן וְאֶמְרִין קְרוֹשׁ בְּשִׁמִּי מִחֻמָּא עֲלֵיָהּ בֵּית שְׁבִינְתֶיהָ קְרוֹשׁ
 עַל־אֲרַעָא עוֹבֵד בְּבִרְתֶיהָ קְרוֹשׁ לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמֵי־א. יי צְבָאוֹת מְלֵא

אשרי וכו' מובא בסמוך דמסכת דף 68. ויש לדעת עוד כי הכתוב להבדיל פסוקי שארי עם חסלב
 לדוד סוף תקון יצן סוף עזרא קדם, כי כן כבר נעשה נרכות דף ד' ע"ג אשר ר' יוחנן עשני מה לל
 אשר נ"ן נאשרי וכו' כרי כדור מלכנו שאר כבר כמים קדושות סברו את שארי אל חסלב לדוד.
 ובא לציון, מעט אמירתו לפניהם של צנה וי"ט כחן ככל נו, כעבור שלל אמרו אותו נאשרי עשני
 טורס ככנור שלל בכר על חוקים וכעונות וכעניקות עם יאשרו כל כך בככ"ג וילכונו עד אחרי אשרם
 כל הסדר, לכן יאשרו כעונות; וכן כחן כרוקח כפ' ספ"ג. ולכן ירמי כחן כי סדר הקדושה עשילוב
 מדבר ומנחה כיוס עם רלון אכרי אליכו לל נענה שלל תפלת מנחה, חס שכנו לאשרו נענחה צנה ולח
 נאשר מנחה, לפי שכונות הכנה יכו גאלין וזיהיה עם רלון אפ"ס שכלו ואנו. ומנחה כחן שכנו לאשרו
 נאשרות וימים מונים נענחה, לפי אכרי דרשים נישים אלו קודם תפלת המנחה. ורגילות כוח לדבר בסוף
 הדלשה כסמוך גולוב וקדושה וגם עמי סוף כלים לשעש הדלשה.

תפלת מנחה לשבת

ועתה יגדל-נא כח ארצי באשך וברכת לאמדי:
 וס' רחמיך :: וחסדיך כי מעולם הקשה:
 יי' יתגדל ויתקדש שמוה רבא בעלמא די-ברא ברעוניה. וימליך מלכותה
 בתריכון וביזמיכון ובחיי די-קל-בית ישראל בעגלא ובזמן קריה ואמרו אמן.
 יהא שמוה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.
 יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתעשאו ויתחדד ויתעלה ויתהלל
 שמוה די-קדשא. ברך הוא לעלא מן-קל-ברכתא ושירתא תשפתתא
 ותרפתא די-אמירו בעלמא ואמרו אמן:

ארצי שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:
 ברך אהה יי' אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי
 יצחק ואלהי יעקב האל הגדל הנבד והנורא אל עליון נזמל
 חסדים טובים וקנה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא נואל לבני
 בניהם למען שמו באהבה.

בשבת זכוכי וברנו לחיים סגלה חשן בחיים. וכתבנו בספר חסידים למענה אלהים חיים.

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברך אהה יי' מגן אברהם:
 אהה נבור לעולם ארצי מתיה מתים אהה רב להושיע.

ס'ן זכוכי כחלזית ביו פסח ומגט ימיו:

משיב רוח ומזיד הנשם:

מכלכל חיים בחדר מתיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים
 ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישגי עפר. מי כמותך
 בעל גבורות ומי חזקה לך מלך ממית ומתיה ומצמיח ישועה.

בשבת זכוכי מי כמותך אב הרחמים וזכר יצוריו לחיים ברחמים.

ונאמן אהה להחיות מתים. ברך אהה יי' מתיה המתים:

אהה קדוש ושמוה
 קדוש וקדושים בכל
 יום ותגלוה סגלה:
 ברך אהה יי'
 האל (בשבת זכוכי תפלה)
 הקדוש:
 נקדש את שמוה בעולם בשם שפתי ישיים אותו בשמי קדוש
 בכתוב על-יד נביאה וקרא זה אל-זה ואמר יי' קדוש וקדוש
 קדוש יי' צבאות מלא כל הארץ כבודו: מ' לעשתם ברך יאמרו.
 יי' ברך כבודו: ממקומו: מ' וברכני קדשה כתוב לאמדי.
 יי' ימלה יי' לעולם אלהיה ציון לדוד ורד הללויה:
 מ' לדוד ורד ונגיד גדלה ולנצח נצחים קדשתה נקדיש ושבתה
 אלהינו משינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש
 אהה. ברך אהה יי' האל (בשבת זכוכי תפלה) הקדוש:

וְגִבְרָהּ • מְנוּחַת אָמֶת וְאַמוּנָה • מְנוּחַת שְׁלוֹם וְשִׁלוּהַ וְהַשְׁקֵט
 וְנִטְחָ • מְנוּחַת שְׁלֵמָה שְׁאֵתָה רְצוּחַ בָּהּ • יִבְרִי בְּגִיף וְיִדְעוּ כִּי
 כִּאֲפֵף הִיא מְנוּחָתָם וְעַל־מְנוּחָתָם יִקְדִישוּ אֶת־שִׁמְךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • רְצוּהוּ בְּמְנוּחָתְנוּ קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
 וְחַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶיךָ וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעֶיךָ וְסִדֵּר
 לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת וְתִגְדִּילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שֶׁבַת
 קִדְשֶׁךָ וְיִגְדֹּחַ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שִׁמְךָ • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 מִקִּדְשׁ הַשְּׁבִיטָה:

רְצוּהוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעִמְךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם • וְהַשֵּׁב אֶת־
 הַעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתֶךָ וְאֱשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל
 בְּרִצּוֹן וְחַן לְרִצּוֹן תִּמְדַּד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמְךָ •

נ"ס וזכ"ס לזמרים יעלה ויבא. מן ראש חדש חנוך ה'ת"ט יגנוט מן יעלה ויבא.
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • יַעֲלֶה וְיִבָּא וְיִגַּע וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע
 וְיִשְׁקַד וְיִזְכַּר וְיִזְכְּנוּ וְיִסְקַדְנוּ וְיִחַרְזוּ אֲבוֹתֵינוּ • וְיִחַרְזוּ מְשִׁיחַ בְּדָוִד
 עֲבָדֶךָ • וְיִחַרְזוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ • וְיִחַרְזוּ כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 לְשִׁנְיָה • לְשִׁלְשִׁי וּלְשִׁמְרָה וּלְחֹן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְחַיִּים וּלְשְׁלוֹם בְּיוֹם
 ל'ת"ט ראש ה'תולש | לפסח תג הפעולות | נסמות תג הפסחות

תָּהָ • וְזָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּסְקִינֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים •
 וְקַדְרֵי יִשְׁעֶיךָ וְרַחֲמִים חַס וְחֶסֶד וְרַחֲמֵינוּ וְרַחֲמֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ • כִּי אֱלֹהֶיךָ
 עֵינֵינוּ • כִּי אֵל מְלֶכֶךְ תַּנּוּן וְרַחֲמֵינוּ אֶתָּה:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּטוֹבֶיךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 הַמְּחַיֵּה שְׁבִיטָתוֹ לְצִיּוֹן:

והש"ס שנה ענין המנוחה א"ת ענוהו גדוד סק"כ ליתנה לישראל מהכח נס, וע"ס לזכרם נדב (סו"ע
 י"ז, ב'). מנוחה אמת ואמונה, המנוחה כיום הכניתי כיום ענוהו של אמת, והטן לפד אלו יד כיום הכניתי.
 מנוחה שלום ושלוה והשקט ובטח על' הכחוח וי"כ עמי בנוב אלוס, השקט וכחש עד עולם (ישיב ל"ג, י"ג
 י"ט) וע"ס המדרש נ"ר סוף פרש"י, ושם נכרס בו נעולם לאשר אצנה, אלוך ונחת ואלוה וכשקט. ועד כי הספרדים
 ליכס גורמים חנה ושלוה. יכירו בנדך, פירושו, גם אמת דוכס זכירו כנדך וידעו כי ענוהו זו כיום הכנה כיום
 ענוהו אמת כיום עליה ועל על ידס יקדישו את עמך. ועל מנוחהם יקדישו את שבתך, זאת הסתייגה
 ליכנס נעשוהו רועה, אבל נעקוטה הכוונה, ולמטה ענדך עסיני אטרת פני ילכו והכניותי לך".
 וינחה בה ישראל בקרשו שבתך, וכמ"ל וישמחו בך ישראל אהבי שבתך, וכענוהו למעלה דף
 188. אך מה אמתו כפל ע"ס ועל אליה וועל ל"פ פ"ח ס' ר"ס"כ כ"ס א"ש לומר כליל אמת
 וינחה ד"י וכיום הכנה וינחה ד"י וכענוהו וינחה ד"י הוא דבר ענוהו ומחייב וכנגד כל דרך סלון.

מודים ורבנו.

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהינו
אבותינו אלהי כל-בשר ויצרנו ויצר בראשית
ברכות והוראות לשמך הגדול ותקדוש על
שהחיינונו וקיימנונו בן תחינונו ותקיימנו ותאסוף
גלינונו לתצרת קדשה לשמך הקדוש ולעשות
רצונה ולעבדה בלבב שלם על שאנחנו מודים
לך. ברוך אל ההוראות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהינו אבותינו לעולם
ועד. צור חיינו מגן ישענו אתה
הוא לדור ודור. גודה לך וגם פך
ההלקה על חיינו המסורים בידך

ועל-גשמותינו הפקודות לך ועל-גסיה שבכל יום עמנו ועל
גפלאותיה ומכותיה שבכל עת ערב ובקר וצהרים. הטוב פי
לא רלו חמיה ותמרחם פי לא תמו חסדיה מעולם קיינו לך:

כתובה מוסיפים על הגמים. (חזקת חנוכה וזירד היער על הגמים (וישע 241) חייבנו עולמינו.)

ועל-בלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
בזאת זכס מועדים: וכתוב לחיים טובים כל-בני בריה:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את-שמך באמת האל
ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך וליך
נאור להודות:

בפולק מועדים זכ.

באשכנז מועדים זכ.

שלום רב על
ישראל עמך
השנים לעולם.
פי אתה הוא
מלך גאון
לכל-השלוים.
וטוב בעיניך לברך את-עמך ישראל בכל-עת ובכל-שעה בשלומך.

שם שלום טובה וברכה חן וחסד
ותמים עלינו ועל בלי-ישראל עמך.
ברכנו אבותינו בלגנו באחד באור פניך.
פי באור פניך נתת לנו יי אלהינו
הזרת חיים ואהבת חסד וצדקה
וברכה ורחמים וחסדים ושלום.
וטוב בעיניך לברך את-עמך ישראל בכל-עת ובכל-שעה בשלומך.

ברוך אתה יי המברך
את-עמו ישראל בשלום:
בספר חיים ברכה ושלום ופרנסת טובה גזבר
ונכתב לפניך אנחנו וכל-עמך בית ישראל לחיים
טובים ולשלום. ברוך אתה יי עשית שלום:

אלהי. נצור לשוני מרע ושפתי מודבר מרמה ולמקללי גפשי
תדום וגפשי בעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורהך ובמצותיה תהיה
גפשי. וכל החושבים עלי רעה מתרה רפר עצתם וקלקל מחשבותם.
עשה למען שמך עשה למען ימינה עשה למען קדשך עשה למען
התורה. למען תלצון ידיך הישע עשה ימינה וענגי: יהיו לרצון אמרי פי

תפלת מנחה לשבת

כשבת בראשית מחיללים לומר ברכי נפשי וכו' אשר תפלת מנחה, ופוערים עד שבת הגדול. וכאשר אלפסר פסז מחיללים לומר פרקי אבות.

פסן שבת בראשית ביו שבת הגדול ומגז ומן נקד מנחה פקאונטרע פוקאונטן:

בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶתְיִי. יי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת פְּאֹד, הוֹד וְהֹדָר לְקִשְׁתֶּךָ: עֲשֵׂה אוֹד
בְּשִׁלְמָה גּוֹמֵה שְׁמַיִם בְּיַדְעָה: הַמְקַדֶּה בַּמַּיִם עַל־יָדָיו. הַשֶּׁם עֲבָדִים רַחֲבֵי
הַמְהַלֵּךְ עַל־בְּנֵי־רַחֲח: עֲשֵׂה מִלְאָכָיו רַחֲחֹת מִשְׁרַתָּיו אֵשׁ לָהֶם: יָסַד אֶרֶץ
עַל־מִבְּנֵיָה בְּלִתְמוֹת עוֹלָם וָעַד: תְּהוֹם בְּלִבָּשׁ בְּפִיתוֹ, עַל־הָרִים יַעֲמֹד
מַיִם: מִן־גְּעֵרָתְךָ יְנוֹסֵן מִדְּקוּל רַעֲמָה יִתְפַּוֵּן: יַעֲלוּ הָרִים יִרְדוּ בְּקַעֲוֹת
אֶל־מְקוֹם זֶה יִסְדֶּה לָהֶם: גְּבִיל־שִׁמְתָּ בְּלִיעֲבוֹד, בְּלִישְׁבוֹן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ:
הַמְשַׁלֵּחַ מַעֲנִיִּים בְּנְחָלִים בֵּין הָרִים יְהַלְכוּ: יִשְׁקוּ בְּלַחֲיָתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ
פְּרָאִים צְמָאִם: עַל־יָהֶם עוֹף־הַשָּׁמַיִם יִשְׁבּוֹן מִבֵּין עֲפָאִים יִתְגַּדְּלוּ: מִשְׁקָה
הָרִים בְּעַלְיוֹתָיו, מִפְּרֵי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ: בַּעֲמִית חֲצִיר לְבִהְמָה
וַעֲשׂוֹב לְעֹבְדֵי הָאָדָם, לְהוֹצִיא לָחֶם מִן־הָאָרֶץ: וַיֵּן יִשְׁמַח לְבַב־אֲנוֹשׁ
לְתַצְהִיל פְּגִיִּים מִשְׁמָן, וְלָחֶם לְבַב־אֲנוֹשׁ יִסְעַד: יִשְׁבְּעוּ עַצִּי יי אֲדוֹ לְכַנּוֹן
אֲשֶׁר נָטַע: אֲשֶׁר־שָׂם צְפָרִים יִקְבְּנוּ חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָה: הָרִים תִּגְבְּהִים
לִיעֲלִים, סְלַעִים מַחֲסֵה לְשִׁפְנִים: עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים, שְׁמֵשׁ יָדַע מְבֹאֵו:
תִּקְשֵׁת חֲשָׁךְ וַיְהִי לַיְלָה בּוֹ תִרְמַשׁ בְּלַחֲיָת־יַעַר: הַכְּפִירִים שְׂאֲגִים לְפָדְךָ
וְלִבְקַשׁ מֵאֵל אֲבָלִם: תִּזְרַח הַשְּׁמֵשׁ יֶאֱכַפּוֹן וְאֶל־מְעוֹנָתָם יִרְבְּצוּן: יֵצֵא אָדָם

ברכי נפשי, כתנ הנודחם, כגו לומר נפולמי את קודם תתפלל זירות אתהלים, ולומר כטעם
כעדרה טל לכלה ומלכה טעוין אותם זירות ומצבות והנה מלכה וכלה, כדלערינן כפ' כל כתי
(את קי"ט) נפול ומלל לקראת את מלכתא, כולי כלב כולי כלב, ולפני טלויין כך ככתב בזירות ומצבות,
הכחות טערינן כנ"י וכל אלפים כיום ככתיבי, אשר הקנ"כ כולו ולטרו זירט פנים מדאז כולו לכפן,
כלומר ככמכתב כלל אדאט טעמך, וטען לזירות אתהלים טלאל"כ כל"ט רשיא"כ, עד כפן לאנו, כס רשי
כתיבת אל זירי כטעמות, אל ה' כדחתה, אאל פיני, שטחתי, וגו'. וכדורי כסטרדיס טוקודטיס עוד לפניכס
טוטור קי"ט, וטוטור קי"ט טן חכס ה' כזיטעט נל עד טופו, וטוטור קי"ט. ולפני זיר כטעלות כדלרו עוד
טוטור ט"ו. וע"כ. וקפ"ד. וס"ג. וטכג טלכתיס להקדיס לזירי כטעלות טוטור ק"ד, ולפטרס אשר תפלת
מנחה, וכטוטוריס קפ"ד וס"ג אותם טוערים טעך לתפלת טולמי אתה, וככתב כלכוז נל"ט ט' פטרס לטמכ
ככתב כדלזית נוטגין להתפיל לומר ברכי נפשי, וטעמס שמתחילין אותו ככתב זה, פזוס ככל אותו כטוטור
טדכר טענין טעמס כדלזית לכך מתחילין אותו ככתב אל ט' כדלזית וקורין אותו ככל שכתוב כטעמס
עד אתה כדדול אלז נוטגין לומר כטעמס ככדכד, וטס אקורין כפ"ז זירי כטעלות טס ככרי טעזי הול
ג"כ טהזי טעמס אדרי חטורין דוד ככדכד כזיחין וטור על יתן הכוסוס לטטוריו וטכז קיוס לטעמס
כדלזית (טוכה דף ג"ג). ג'רזיט חו"ד רפס. הרוחם כלכוש ככזיטו, לתת ככזיט לת טה טהרן ככוסוס
כטו כלכוז, ולכס ככדכד לט' כדקטכ דף ר"י. עפאיים, עכפי כאלכוז, וכע"ן נקטן טטור ואל"ף טה
והטירק חתת חו"ד. טשקיה חקו"ף כטגול ככל ט"ט וחינכו טן ד' טשקיה עכזי כטטוריס טטקרת כדלזית
ט', ט'. ל' לעכדחת הוודם, לתועלת הודס. להצדיל פנים טשמן, פירוזו חיון מלכיל פת ככזיס יחזר
טעה טכטען מלכילו. אקוריי כטטרת כל אקוריי כט"ט כטחף קטן, וכל אקוריו כט"ט כטחף טעה. לייחיל
חו"ד כדג (טכלול דף ט"ו). לקשויים כטון דכזס כטו קזניס נטליס (טכלול דף קט"ו) וכע"ן דכס
ככל ט"ט וטועטרת ככזיט דכזטת לקשיויה לקשיויה לטטרוח. יוטטורן ככזיט. טעניקט ט"ן טטולס כן ככל

לַפְעַל וְלַעֲבֹדְתוֹ עַד־עַרְבִי: מִדֶּרֶבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יי. בְּלִם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ. מִלְּאֵה
הָאָרֶץ כְּגִיגָה: זֶה הַיָּם גְּדוֹל וְרַחֵב יָדָיִם. שֵׁם רִמְשׁ וְאֵין מִסְפָּר חַיִּית קַטְנוֹת
עַם־גְּדֹלוֹת: שֵׁם אֲגִיזוֹת יִהְלֹכוּ, לִוְיָתָן זֶה יַעֲרֵף לְשִׁחְקֵבוֹ: בְּלִם אֱלֹהֶיךָ
יִשְׁבְּרוּן לַתֵּת אֶכְלֵם בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֻטָּיו, תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן טוֹב:
תִּסְתִּיר פְּגִיזָה יִבְהַלֵּן. תִּסְפָּף רוּחָם יִגְעוּן וְאֶל־עַפְרָם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחְךָ
יִבְרָאוּן, וְהַחֲדֵשׁ פְּגִי אֲרָמָה: יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם, יִשְׂמַח יי בְּמַעֲשָׂיו: הַפְּבִיט
לְאָרֶץ וְהַתְרַעַד, יַעַב בְּהַרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: אֲשִׁירָה לְיי בְּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי בְעוֹדֵי:
עַרְבַּ עֲלֵי שִׁחִי, אֲנַכִּי אֲשַׂמַּח בְּיי: יִפְמוּ חַטָּאִים מִן־הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים עוֹד
אֵינָם. בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֲרִי יי. הַלְלוּיָהּ:

שִׁיר הַפְּעֻלוֹת. אֱלֹהֵי בְּצֻרְתָהּ לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי: יי הַצִּלָּה נַפְשִׁי
מִשִּׁפְּתֵי־שָׁקֶר מִלְּשׁוֹן רְמָיָה: מִדֶּה־יִתֵּן לָךְ וּמִדֶּה־יִסְיָף לָךְ לְשׁוֹן רְמָיָה: תַּחֲזִי
נְבוֹד שְׁנוּגִים עִם גַּחְלֵי רְתָמִים: אֲזַמְּרָה לִי בִּרְגֵרְתִי מִלְּשׁוֹן שְׂבָגְתִי
עִם־אֲהֵלֵי קָדְר: רַבַּת שְׂבָגְתָה לָּהּ נַפְשִׁי עִם שׁוּגָא שְׁלוֹם: אֲנִי שְׁלוֹם וְכִי
אֲדַבֵּר, הַפְּסֵה לְמִלְחָמָה:

שִׁיר לַפְּעֻלוֹת. אֲשָׂא עֵינַי אֶל־הַהָרִים, מִמָּאֵן יָבֵא עוֹדֵי: עוֹדֵי מַעַם יי
עֲשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ: אֲלֵהֵן לַפּוֹט רַגְלֶךָ אֲלֵהֵנוּם שְׂמֹרָה: הַגֵּה לֹא יָגוּם
וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יי שְׂמֹרָה יי צִלָּה עַל־יַד יְמִינֶךָ: יִזְכֶּם הַשָּׁמַיִשׁ
לֹא־יִבְכָּה וְיִחַח בְּלִילָהּ: יי יִשְׂמְרֶךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ: יי יִשְׁמֹר
צִיִּיךָ וּבִצִּיךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

שִׁיר הַפְּעֻלוֹת לְדָוִד. שְׂמַחְתִּי בְּאֲמָרִים לִי בַיִת יי גִּלְגָּד: עֲמֻדוֹת הַיָּד
רַגְלֵנוּ בְּשַׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלָּיִם: יְרוּשָׁלָּם הַבְּנוּיָהּ בְּעִיר שְׂחָפְרָה לָּהּ יַחֲדוּ: שְׁשֹׁם

ס"ט וכו', וכן מוכח טעמיה נאיכו ל"ט, ע'. אך גזס נטל טעות הדפוס כי טע אדפס גס ואל
טעונתם יסוכן לרין לכיות וטעונתי סוליד והוא נדכ"ט ד', יד'. ג"ס דל"ת נקטן, לשחק בו, ניס.
ורכס ס' נלחן ס' ר"ג חספ רוסס, כמו תלסוף. הטביט לארץ וחרעד, טפרי זוכר סטזורי טת
כל פללות הטולס כטע ונירה נארן ונטיס טוכיר נ"כ טת טרסכ הנטלסכ אל כרעדט כולדטכ טכ
יטרע לסטטיס וניוסר כולרות זוככות על טטת היס, נל"ט ערדכטכטן, וטוכיר נ"כ טעטכט סטטיס
טקטי טלס, נל"ט פיערטסייענדע כערנט, וכו טטר יט כטריס ויעטנו כי כטריס כולט כטריס
יקיטו טלך לכויו רעדט כולדטכ וטעטכט סכר. ל"י הל"ט"ד רכז רדין דטיק נטלילת כטחז דוגעט
אטיררה לה' כטירת כייס וכטו טכחט גס יכנ"י כנקדן. היליתי' זכ כולט נה"ט רטויכ ט"ס כטטרט,
טעתיקכט לטטכ כטכלל.

שיר למעלות אשא עיני, זה לכדו כחוכ למעלות כל"ט, ונטלג נקכט נוססאות אל סיכוד
רש"י, סטטנו כטכיו כטריס טחיליט לעלות כטעלות (טכיו ככר סכית כין טורת יכרל לטורת כטריס)
טפרי זיר זכ, טעפ"י טכ סכיר לט ככחט כרלזוככ, חין טוקדס וטלסטר טכ"ל. וירח כיליח, טטרו, ולט
כירט כיליכ.

עלו שבטים שבטריה עזרת לישראל להודות לשם יי: פי שפנה לשבו
בסאות למשפט בסאות לבית דוד: שאלו שלום יהושלם, שליו אהבה:
יהושלום בתיך שלוח בארבותך: למען אחי ורעי אנפרדה נא שלום
בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך:

שיר הפעלות. אלקך נשאתי את עיני הישבי בשמים: הנה בעיני
עבדים אל יד אדוניהם בעיני שפחה אל יד גברתה, כן עינינו אלי יי
אלהינו עד שיתגנו: תגנו יי תגנו כירב שבענו כוז: רבת שבעה לך נפשנו
הלעג השאננים הפז לגאיינים: (* לגאיינים קרי.

שיר הפעלות לדוד. לולי יי שהיה לנו יאמרנא ישראל: לולי יי
שהיה לנו בקום עלינו אדם: אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו: אזי תפנים
שטמינו נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על נפשנו תפנים הירדונים: ברוך
יי שלא נתגנו סרף לשניהם: נפשנו בצפור נמלטה מפח יקשים, תפח
נשבר ונאנחנו נמלטנו: עזרנו בשם יי עשה שמים וארץ:

שיר הפעלות. תבטחים בני בחר ציון לא יפוט לעולם ישוב: יהושלם
הרים סביב לה, ויי סביב לעמו מעתה ועד עולם: פי לא יגוח שבת הרשע
על גורל הצדיקים, למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם: היטיבה יי
לפאבים ולישרים בלבותם: והפטים עקלקלותם יולבם יי את פעלי האון.
שלום עלי ישראל:

שיר הפעלות. בשוב יי את שבת ציון היינו בחלמים: אז יפלא שחך
פינו ולשוננו רנה, אז יאמרו בגוים הגדיל יי לעשות עם אלה: הגדיל יי

עדות לישראל. כמו לעדות ישראל, כוז סריון טמונות כתוב לוסות טעות.

אח עיני סריון נפתח והוא טן סריון נפתח דמטלו. הישבי, כמו הישבי, וסריון נפתח
כמו זוכי סכ (דברים ל"ג, ט"ז). השאננים, סוואס אקט ואלט. לגאיינים, כמעט כוז טלח סוס
וקרי כ' עליו לגאיי יוגים והוא סד טן ט"ו טליו דכתיבין סד וקריין סריון נטטרו כע"ל כד"ס כ"ג
י"ב. גס נטט סופרים פ' ז' סוכס ג'. וכס לגאיי ל' גלוח, וינים ל' סוכס וסוה טענין סטיר
סוכס (לטיח ג', ט').

גלה סריון ככס סטוט וסטוט עלטיל כוז' וכן נטטר עליו נטטרת כ' נטוט כתי ליכני, וסכרו
גלה סריון (נטדכר ל"ד, ו') גס עליו נטטר כ' עלטיל, וטס אטטר כתי ליכני, ר"ל כ' נטלה טכרס
סוף, כמו לנהל וסכ"ל נטקוט לפ"ד כחחלס, חס נטלה טטר כוז כעו גטל וסכ"ל נוסף ככ"ס אל לילס, וכן
כתי כרלכ"ע כמירכו. הידונים, ל' וזן ורע. נשפר כר"ת ספוחס נט"ע קדטונים, וכן סוז כעדות טטטרת
אלס טטטר עליו דכר, ואליו סוז קטן סוז לם לטטור לית קטן, וכן גס טטטורס יאקיר ככל סכרו,
וסס טטל עכר כוז.

כור ציון, סס לם יטוטו ככר ליון. גביל, כר"ל נטטפ. והטטים עקלקלותם, סכר יטו דכרסס
נטקלקלות.

לעשות עֲפֵנו הַיָּנוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה יי אֶת־שְׂבִיתֵנוּ בְּאִפְיָקִים בְּגִבֹּב: הַדְּעִים
בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְוּ: הַלֹּךְ יִלְךְ וּבָכָה נִשְׂאָ מִשְׁךְ־הַיָּרֵעַ. בֹּא־יָבֹא בְּרִנָּה
נִשְׂאָ אֶל־מִתּוֹ:

שִׁיר הַפְּעֻלוֹת לְשִׁלְמוֹה. אִם־יי לֹא־יִבְנֶה בֵּית שׁוּא עֲמִלּוֹ בִּנְיָו בּוֹ. אִם־
יי לֹא־יִשְׁמְרֵי עֵד שׁוּא שְׁקֹד שׁוֹמֵר: שׁוּא לָכֶם מִשְׁקִימֵי קִים מֵאֲדִיר־שֹׁמֵת
אֲכָלִי לָחֶם הַעֲצָבִים. בֵּן יִתֵּן לִידִדּוֹ שִׁנְאָ: הִנֵּה נִחַלֵת יי בְּנִים שְׁכָר פְּרִי
הַבְּמֶן: כְּתֻצִים בְּיַד־גִּבּוֹר בֵּן בְּנֵי הַנְּעֹרִים: אֲשֶׁר־הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת־
אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם. לֹא יִבְשׂוּ בְּרִידָכָה אֶת־אֲוִיבִים בְּשַׁעַר:

שִׁיר הַפְּעֻלוֹת. אֲשֶׁר־יִלְיָא יי הַדֹּלֵךְ בְּדַרְכָיו: יִגַּע פְּפִיקָה פִּי תֹאכֵל
אֲשֶׁר־יִדְּוֹכֵךְ וְיִשׁוּב לָךְ: אֲשֶׁתֶּךָ בְּגִפְּנֵי פִדְיָה בְּיַדְכֵי בֵיתְךָ. בְּנִיָּה בְּשִׁתְּלֵי יוֹתִים
סָבִיב לְשִׁלְתָּךְ: הִנֵּה כִּיבֵן יִקְדֹךְ גִּבּוֹר יִרֵא יי: יִבְרַכְךָ יי כַּעֲזִיזֵן. וְרֵאָה בְּטוֹב
יִרְשָׁלָם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרֵאֲדֹכְנִים לְבְּנֶיךָ. שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

שִׁיר הַפְּעֻלוֹת. רַבַּת עֲרֻדְנֵי מִנְעֹרֵי יֹאמֵר נֹא יִשְׂרָאֵל: רַבַּת עֲרֻדְנֵי
מִנְעֹרֵי. גַּם לֹא יִכְלֹדְלִי: עַל־גְּבִי חָרְשׁוֹ חֲרָשִׁים הֵאָרִיכוּ לְכַעֲנִיתָם: יי צַדִּיקִי.
קֶצֶץ עֲבֹת רִשְׁעִים: יִבְשׂוּ וַיִּסְגּוּ אַחֲזֹר כֹּל שִׁנְאֵי צִיּוֹן: יִהְיֶה כְּתַעֲזִיר גִּזּוֹת
שְׁקֵן־מַת שְׁלֹף יִבְשׂוּ: שְׁלֹא מִלֵּא כִפּוֹ קוֹצֵר וְהַעֲנוּ מְעַמֵּד: וְלֹא אֲמָרוּ הַעֲבָרִים
בְּרַבַּת יי אֲלֵיכֶם. בְּרַכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יי:

שִׁיר הַפְּעֻלוֹת. מִפְּעַמְמִקִים קְרֵאֲתִיךָ יי: אֲדַנִּי שְׁמָעָה בְּקוֹלִי. תַּהֲיִינָה
אֲזִנְיָךְ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמְרֵיָהּ. אֲדַנִּי מִי עֲמֹד: בְּרִיעַפְּךָ
הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּצְרָא: קִיִּיתִי יי קִיִּיתָה נִפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִי: גִּפְשִׁי לֹאֲדַנִּי
מִשְׁמָרִים לְבָקֵר שְׂמָרִים לְבָקֵר: יִחַל יִשְׂרָאֵל אֲלֵי־י. בְּרִיעַם־יִי הַחֲסֵד וְהַרְבָּה
עֲבוֹ פְדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

שְׂבִיתֵנוּ גִלְתָנוּ, וְכַחֵס בּוֹיָו וְקִי בְיֹד. כֹּאֲפִיקִים בְּגִבֹּב, כִּסְמוֹת טִים כֹּלֵךְ יָכַס, וְדַמְעָת כִּלְוֹת
לְבַב וְהִיזְוֵס לְאִפְיָקֵי טִים. מִשְׁךְ הַיָּרֵעַ, זֶס כִּלְוֵי זֶס בּוֹ סֹרַע.
הַעֲצָבִים, מַגִּרַת כִּעֲלָנוֹן תִּחְלַכֵּס. שִׁנְאָ כִּלְוֵי עִ'ס כִּסְמֵרַת וְסוֹל כִּעֵו שְׂנֵי־י. אִשְׁפָּחוּ, טִיק
כִּתְלִים, קִעֲבֵר.
בְּרַכְוִי, דְּכִי ס'. אֲשַׁחַךְ סִלְפָּ כִּסְגוֹל עִ'ס כִּסְמֵרַת.
מִנְעֹרֵי זֶל סִסוֹן כִּלְוֵאֵן כִּעֲמוֹד כִּרִ'ס כִּסְמֵס וְסוֹל טֵן פִּתְמִין כִּלְוֵאֵן דִּסְטֵרַל. לְמַעֲנִיתָם, כּוֹס כִּקו
זִמְרוֹס כִּסְרוֹס, מִרְבַּע. וְכַחֵס בּוֹיָו וְקִי בְיֹד. מַעֲמַר, כִּעֲלָקֵס כִּסְמֵרִים.
כִּי עַם יִהְיֶה הַחֲסֵד, כִּסֵּס כּוֹיָה וְלֵס כִּרוּ'ס סִסְטִים עִ'ס כִ'י, זֶלו כִּסֵּס מְדוֹת, כִּי טִין זֶס
כִּלְוֵי קִלְדֵי וְטִין כִּסְמֵרִים כִּסְמֵרַת. וְלִכְסֵן זֶס כִּסְטִים כּוֹיָה כִּתְלִים זֶלו כִּעֲמוֹד עִ'ו, ד'. כִּי טִלְךְ
ס' טַעַז זֶלו כִּסֵּס כּוֹיָה וְסוֹל כִּסֵּס מְדוֹת כִּלְוֵי כִּסְטִים וְעִ'ס כִּסְמֵרַת. הַחֲסֵד כִּסִּית כִּעֲגוֹל טִף כִּי כּוֹס
כִּלְוֵאֵן עִ'ס כִּסְמֵרַת.

שיר הפעלות לדוד. יי לא־נָבִיא לְבִי וְלֹא־דָמוּ עֵינַי וְלֹא־הִלַּכְתִּי בְּגִדְלוֹת
 וּבְגַפְלֹאוֹת מִפְּנֵי: אִם־לֹא שׁוֹיִתִּי וְדוֹמְמֹתִי נִפְשִׁי בְּגָמֹל עָלַי אִפְּנֵי בְּגָמֹל עָלַי
 נִפְשִׁי: יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי מַעֲטָה וְעַד־עוֹלָם:

שיר הפעלות. וְכוּרֵי לְדָוִד אֵת כָּל־עֲנוֹתָיו: אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לִי נְדָר
 לְאָבִיר יַעֲקֹב: אִם־אָבֹא בְּאֶהָל בֵּיתִי אִם־אֶעֱלֶה עַל־עַרְשׂ יְצוּעֵי: אִם־אֲתֹן
 שָׁנָה לְעֵינַי לְעַפְעָפִי תְנוּמָה: עַד־אֲמַצָּא מָקוֹם לִי מִשְׁכְּנֹת לְאָבִיר יַעֲקֹב:
 הִגָּה שְׂמֵעֲנִיהָ בְּאֶפְרַתָּה מְעֹאנְנֶיהָ בְּשֹׁד־יַעֲר: נְבֹאֵהָ לְמִשְׁכְּנֹתַי נִשְׁתַּחֲוֶה
 לְהַדָּם רְגֵלָיו: קוֹמָה יי לְמִנְחָתְךָ אֲתָה וְאֶרְצוֹן עֲנֶה: כִּי־נִקְּוָה יִלְבָּשׁ אֶדְרֵךְ
 וְחִסְדֶּיךָ יִרְגְּנוּ: בְּעֵבֹר דָּוִד עֲבָדְךָ אֶל־תָּשׁוּב פְּנֵי מִשְׁיַחֶךָ: גִּשְׁבַּעֵי לְדָוִד,
 אֲמַת לֹא־יָשׁוּב מִפְּנֵיהָ. מִפְּרֵי בְמַנְהָ אִשִּׁית לְכַסְאֶךָ: אִם־יִשְׁמְרוּ בְנֶיךָ
 בְּרִיתִי וְעַד־תִּי זֹו אֶלְפָדָם גַּם־בְּגִיָּתָם עֲדִיעַד יִשְׁבוּ לְכַסְאֶךָ: כִּי־בָחַר יי
 בְּצִיּוֹן אֹהֶל לְמוֹשֶׁב לֹו: זֹאת־מְנוּחָתִי עֲדִיעַד, פֹּה אֲשׁוּב כִּי אֵייתִיךָ: אֲצִדֶּה
 בְּרֶךְ אֲבָרְךָ אֲבִיגַיִה אֲשַׁבֵּעַ לְחֵם: וְכִי־גִיָּה אֶלְבִּישׁ יִשַׁע וְחִסְדֶּיךָ רַגְלִי
 יִרְגְּנוּ: שֵׁם אֲצַמִּיחַ קֶרֶן לְדָוִד עֲרֹכְתִי גֵר לְמִשְׁיָחִי: אֵיבִיו אֶלְבִּישׁ בְּשֵׁת
 וְעֵלְיוֹ יְצִיץ גְּדוּד:

שיר הפעלות לדוד. הִגָּה מִדֶּפְסֹאֵב וּמִדֶּהֲנָעִים שְׁקֵת אַחִים גַּם־יְחִיד:
 בְּשֹׁמֵן הַפֹּיֵב עַל־הַר־אֵשׁ יִדַּע עַל־הַזֶּקֶן, וְקֹן אֲתָרֹן שְׂיִיד עַל־פִּי מִדּוֹחֵי: כְּטָל
 חֶרְמוֹן שְׂיִיד עַל־הַר־יִצְיֹן. כִּי שֵׁם צִוָּה יי אֶת־הַבְּרָכָה חַיִּים עַד־עוֹלָם:
 שיר הפעלות. הִגָּה בְּרַב־אֲתֵי כָל־עַבְדֵי יי הַעֲמָדִים בְּבֵית יי בְּלִילֹת:
 שְׂאֵר־יְדָכֶם קָדֵשׁ וּבְרַב־אֲתֵי: יְבָרְכֶךָ יי מְצִיּוֹן עֹשֶׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ:

רבו ייני אף וכו' כו' נתת כחתי. קיבל סלואן כ'ף כחתי, וכאני כ'ף כחתי, וכל סלואן
 אכסחוק כו' לחסרת העליכ וסירואו, לא אדרוז כחוסלל טטיי לכל איתי כחוסני כן וסחוק וכיוצא
 כחוסן על אטו כן חסוכ כחסי.
 ענחאו, עטלו וסרסו. שצית כמו שצית וכל נמי' אף שלינו סטוק, כמו נחלת (חסלים ס'ו, ו'),
 אד'ק כעכלול דף ס'ו ע'ב. חס'ט, כ'י. כתב סני'ן כחתי, אכן כחסינו סוף נקטן וכן כחסי כחסי'פ
 כחסינו כן ונחתי ס'ו, כ' ונחתי ס'ו, י'ל גם כחתי דף ל'כ. וכן כחסי כ'ט כחסי כחסי
 טחסי כחתי. וצד'י כל כחתי כחתי ארק. יי כמו זאת, וסוכו כחסי ו', ס'ו. אלסרם, פא
 אלסרם. צידה, טחסי.
 כחסי חסוכ, טן כחסי. כחסי, כחסי, על' טו כד (ויקרא ו', ג').
 יד'י חסר י'ד. קדש, כחסי קודש.

י הלל ושמי קבלו מהם. הלל אומר. היה מתלמידיו של אהרן אהב שלום וירדה שלום אהב את הבריות ומקרבן לתורה: י הוא היה אומר. גדר שמה אבד שמה ודלא מוסיף יסף ודלא ילף קטלא חיב ודאשתמש בתגא חלף: י הוא היה אומר. אם אין אני לי מי לי וכשאני לעצמי מה אני ואם לא עבשו אימתי: טו שמי אומר. עשה תורתך קבע אמור מעט ועשה הרבה והיה מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות: טו רבן גמליאל אומר. עשה לה רב והסתלק מן הפסק ואל תרבה לעשר אמדות: יז שמעון בנו אומר. כל ימי גרלותי בין החכמים ולא מצאתי לגוף טוב מצאתי קה ולא הפדרש עקר אלא הפעשה וכל הפורקה דברים מביא חסא: יח רבן

פסחים יורו שמעם דבר אחד אלא טן תורה ותחייבו עליו עינה לטעם ופס וזלום נעלם אם שנים שתחלל עכ"ל אמנם כמאמר וכמלא ש"ס מתחלל עדין לרין נאור, וכאורו כי באיכותו חלל הכתמים עינה אלא כדרך הטבע, הכולם לא ידעו על מה יפוחו וסואים אותם כלדיקים וסואים טעם עול על גזרת כהם וכוה טעללים ש"ס. שים הרעים, לפי דרך כלזון סיב לו לוטר סעים הרעים אכיסם טע"א ידעם או פים רעים אכיסם נלי ס"א וכמאמר נוף 59 חף 79. ורק טעמים לדוגמתו סיוולאים טן בכלל כמו פרים הטובות (נראית ש"ס, כ"ז) הים בטובים (תכלים ק"ה, י"ט) וסארים הטובאים נטכלול דף ט"ט. (י"ז) גדר שמה, כל המאמר כזה כל' ארטי וכן נפ' כ' טעם ז', כי הלל סים נכלי (פסחים ס"ו) וסיס רגיל נכך לדבר כלזון חרן טולדתו. י"ז כן הנוסחא נכל ס"י ונכוה ופעל עבר קל כוה טע"א גדר נארטי אטעמו טעך נטכרי וכוה טעל טוטד כמו א"ה, וספירות, אם אטר נטעך נטולס נככוה וננדולה אם כוה קרוב. כוה לאכוד טן טעולס, גם לפראו כפעל יולא ועל דרך מי אכוה רוחף אחר הככוה הככוה כורס טעני, אך לפירוט כוה יתכן יותר לנקד א"ה נטיעל. א"ה כפעיל פארס סוף נארטיה דוגמא דניאל כ', פ"ה. וספירות מי אכינו מוסף כלמורו כוה יספיר טעני, וע"ד אם תמונני יום יועים אטוכך. ג"ה, ננקוד תכנה זו גדול החלוף נסדורים א"ה טנקדים ג"ה ו"ה ג"ה ו"ה יליד וכל זאת איננו. וסעקר ג"ה וסוה כינוי קל טע"א ילף ספירות שם ארס חלף וסוה כמו לרשי נטכרית, וספירות מי אכינו לוטר כוה סיני עינה. וזה אנטלסכו תכלמוד כיו"ד אטרי כמ"ד י"ה לרשו כל נקוד סגרי, וסנ ג"ה נטעקל א"ה (דניאל כ', י"ט). ונכדור ריש טע"א וכו' נקד ג"ה וגם כוה יתכן (אך נלל יו"ד אחר לט"ד) וסארת ג"ה (דניאל ג', י"ז), כי כן דרך כינוי קל נארטיה לנקד מ"ן טעל גם נכלי גם נמירק כמו א"ה א"ה (דניאל ה', י"ט. ו', י"ט) נכלי א"ה א"ה (ש ג', כ"ב, כ"י, י"ט) נמירק, וכו"ן ססרין יו"ד. א"ה, נכתר אל תורה (טעלס כ"ס, פ"ג. ונדרים ס"ג), נכתר נככות תרגום ירוסלמי ורשי תנפ נריאך (אחר א' י"ט). ונקוד נכדור רט"ו מ"ו נקטן וגי"טל רטכ, וכן נטלס נככדורין ק"ה וטעמות כ"ס, פ"ג תנאא נחלף אחר מ"ו ונלטר טוכ אקרוסו כמ"ו נקטן וכו"ל ונראו חוה ורכיזי א"ו ונטעקל ד' ד"ו א"ה א"ו, וכן כוה גם נל' סורי. חלף, מעקר טן העיכוס, וסוה על' כל בני חלף (טעלי ל"ט, ה') ונקוד נכל ס"י א"ה וט"כ כוה אם דבר נטעקל א"ה א"ה ו"ה לפרשו, סחלף יכוח עלי, ודבר החנפ כמאמר קר, אטנס נראס יותר לנקד א"ה נכינוי קל אל ארטיה. ונככות ד' נתן פ' י"ג מירש ודא אטעם נכג א, כטחטעם כטס סטפורס א"ן לו חלק לטע"ב. (יד) אם אין אני לי, אם לא אפיקס טכוח נלעטי, מי קייטעכ נכילי? וכטואני לעצמי, אם כל טס אטעם כוה לכתח טכמי וליכני טוכס אם טוכס לאטרים, כוה אני? ואם לא עכשו, כל זמן אכני מי, אימתי? כי אחר כטוח כוה טח כטול ולס טח כטענה, וכדרך אטעמו סיוס לעזתום ולטטר לפט"כ לקנל אכרס (פ"ו דף ג'). (נ"ח) קבע, מירק פסקן, ורסס לטעלס דף 101. אמור מעט ועשה הרבה, נכס ע"טעס דף ס"ו. בסבר, רשיית ספנים ותולרו נקרוס סבר כל' טו"ל וכל' ארטי, חת פני לנן ית סבר חסס (נראית ל"ט, כ') כלזון אככס דמי מויוועהעו, וכוה טענו גם טעל וטערו סק"ר לו פנים (זכמים ק"ג), גם טגורמו נכחטיס כ', י"ג וסחי אכר נחוטות ירוסלס. (נ"ז) רבן נמליאל אומר, כן כנרסס נכל ספריס אכיס וכן מירק. אכני נמליאל זכ כוה נמליאל כוון כן כנו אל הלל, כן ככני רט"ו ורסס נחוטות י"ט. והסתלק מן הספק, ותעלה חת טלעון טן ספק, כל"ס ענטחעבע ריד. סלק כל' ארטי ל' עליס וסעחקה, ויעתק טסס ח"ס וססתלק (נראית י"ב, ח') ועל ח"ס וססתלק (סס י"ז כ"ג). א"ה יתכן כן נקודו וכן ככני נעל וי"ל רק אכוח נקד סו"ו נחולס וכל' כארק נטעקל א"ה, וכוולת סחיכס כטפסנת טלמו וכטוכ נטיני כל"ס נקד וסויריקטו. (י"ז) גרלותי, ככנין חקל, כמו ותגדל טעו (ש"כ י"ג, ג'). וכל הברכה דברים וכו', מוקדס טעל נטעלי י', י"ט ככ דברים לא יחלל פאע. (י"ח) רבן שמעון כן נמליאל, סוה רבן אטעון כן נמליאל דיכס, נכוו אל ר' אטעון כוכוד נטענה כקודמת וסניו אל דיני יכוכס ככ"ס

ספגי רעונק: ה הלל אומר, אלהתפוש מרהצבור ואלתאמן בעצמך עד
 חם מותר ואלתדין אתחברך עד שתגיע למקומו ואלתאמר דבר
 שאי אפשר לשמוע שסופו להשמע ואלתאמר לכשאפנה אישנה שפא
 לא תפנה: י הוא היה אומר אין בוד ירא חטא ולא עם הארץ חסד ולא
 תביישן למד ולא תקפחן מלמד ולא כלתמרבה בסחורה מחזים ובמקום
 שאין אנשים השתדל להיות איש: ואף הוא ראה גלגלת אחת צפה על
 פגי הפנים. אומר להי על דאמיפת אטיפוד וסוף מטיפוד יטופין: ה הוא היה
 אומר, מרבה בשר מרבה רפה מרבה נבסים מרבה ראנה מרבה נשים
 מרבה כשפים מרבה שפחות מרבה זמה מרבה עבדים מרבה גזל מרבה
 תורה מרבה חיים מרבה ישיבה מרבה חכמה מרבה עצה מרבה תבונה
 מרבה צדקה מרבה שלום קנה שם טוב קנה לעצמו קנה לו דברי תורה
 קנה לו חיי העולם הבא: ט רבן יוחנן בן זבדי קבל מההלל ומשמו. הוא היה
 אומר, אם למדת תורה הרבה אלתחזק טובה לעצמך פי לכה נוערת:
 י חמשה תלמידים היו לו לרבן יוחנן בן זבדי. ואלו הן (רבי) אליעזר בן
 הורקנוס (רבי) יהושע בן חנניא (רבי) יוסי הכהן (רבי) שמעון בן נתנאל
 (רבי) אלעזר בן ערך: יי הוא היה מונה שבתם. (רבי) אליעזר בן הורקנוס
 בוד סוד שאינו מאבד טפה (רבי) יהושע בן חנניא אשרי יולדתו (רבי)
 יוסי הכהן חסיד (רבי) שמעון בן נתנאל ירא חטא (רבי) אלעזר בן ערך
 כמעין המתעבר: יב הוא היה אומר, אם יהיו בלחכמי ישראל בכה
 מאזנים ואליעזר בן הורקנוס בכה שניה מכריע את כלם: אבא שאול
 אומר משמו, אם יהיו בלחכמי ישראל בכה מאזנים ואליעזר בן הורקנוס
 אף עמהם ואליעזר בן ערך בכה שניה מכריע את כלם: יג אומר להם צאו

לשם מלכות זו עושין חיינו לשם שמים. עכ"ל ורמב"ם פועד קטן דף י"ט, ע"ב. (ה) שאי אפשר לשמוע,
 שאין להניח כחלפת סעיון כנסתך על דעת הזמנע שיביטו עוד. ורמב"ם גרס שאפשר לשמוע, ופירש, אל
 חשך, דבר אל תורה שאתה יכול לשמוע עכ"ל ופירש, אל תלמד ללמד את חסד וזמנע. לכשאפנה,
 כשאני סנוי ונשל מעלכותי. (ו) בוד, ריק מכל דבר כדאי נור, וספרתם לא תחס חתונות לא תכור
 (נחשית ע"ג, י"ט), ונראה הוא שם הארץ. אפילו כתיב פאס ופתן חינו יודע (לשון רמ"א) וכדאי פ"ט
 ע"ב דברי בורות, ופירש"י דברי שטות. ובמקום שאין וכו' נגמל' כרכות פ"ג, ס' מניחו כל' חרמי בלחמי
 דלית גבר תמן כיו גבר. (ז) גלגלת אחת צפה בן כבי"י וכן עיקר. דאמיפת אטיפוד כ"ל כי הוא כחשטל
 טארט טוף נארטי אבוא כשו כוף בעברי, וכן גורם רכ"ץ גם הערוך ערך טף, ופירושו על אכפת גלגלת אל
 פדס אפר נכאר כליפו חותך, ומי חאז כליפו חותך גם הם סופס שיטופו, ופאל הוא לכירות זו כי הכל
 יאולס טרס כנגד טרס. (ח) מרכה ראגה. הערוך נערך דו גרם, "מרכה דח". (ט) כי לכה נוערת, כבי
 אסד כחוב אסרי טאכס זו, "שעונים תלמידים היו לו לכלל הזקן" וכו' כל הכרייתם של
 מוכס דף כ"ה עד טיד דצ"ג. אכל כפירוש אכות שם סניס העשניות כחן וז"ל שמונים תלמידים וכו' לא
 גרמינן לה כחל אלא נשא' מוכס פרק ה"א. (י) רבי אליעזר, כבי"י גם נגמל' נכ"ח א"ן ככל אלה
 סתולר רבי. (יא) בוד סוד, נבל טופס נסיד. ירא חטא, כ"ל כשו רבי' מלוה (פסלי י"ג). ורמב"ם
 לכות דר"ג פ' י"ד גסס טאכס תולרי טנה אסריס. (יב) צאו וראו, כן דרך ל' התלמוד, כשו אלו ורלו

וְרָאוּ אֵיזוֹ הָיָה הַרְדָּה מִטּוֹבָה שֶׁיִּדְבַק בָּהּ הָאָדָם, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר עֵין טוֹבָה
 רַבִּי יְהוֹשֻעַ אָמַר חֵבֶר טוֹב רַבִּי יוֹסִי אָמַר שָׁבֵן טוֹב רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר
 הַרְזָאָה אֶת־הַנּוֹלָד רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר לֵב טוֹב: אָמַר לָהֶם רְזָאָה אָנִי אֶת־
 דְּבָרֵי אֱלִיעֶזֶר בְּרַעְרָךְ מִדְּבָרֶיכֶם שֶׁבְכֻלָּל דְּבָרָיו דְּבָרֶיכֶם: י' אָמַר לָהֶם, צָאוּ
 חֲרָא אֵיזוֹ הָיָה הַרְדָּה רָעָה שֶׁיִּתְרַחֵק מִמֶּנָּה הָאָדָם, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר עֵין
 דָּעָה רַבִּי יְהוֹשֻעַ אָמַר חֵבֶר רָע רַבִּי יוֹסִי אָמַר שָׁבֵן רָע רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר
 הַלְוָה וְאִינוּ מְשֻׁלָּם, אֶחָד הַלְוָה מִן־הָאָדָם כְּלוּמָה מִן־הַמְקוּם שֶׁנֶּאֱמַר לֹא־
 רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלַם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר לֵב רָע: אָמַר לָהֶם,
 רְזָאָה אָנִי אֶת־דְּבָרֵי אֱלִיעֶזֶר בְּרַעְרָךְ מִדְּבָרֶיכֶם שֶׁבְכֻלָּל דְּבָרָיו דְּבָרֶיכֶם:
 טו הֵם אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר, יְהִי כְבוֹד חֲבֵרָךְ חָבִיב עָלֶיךָ
 כְּשֶׁלְּךָ וְאַל־תִּהְיֶה גֹזֵחַ לְכַעֲוֹס וְשׁוֹב יוֹם אֶחָד לִפְנֵי מִיתְתְּךָ וְיִהְיֶה מִתְחַמָּם בְּגִגְד
 אֶזְרָן שְׁלֹחַכֶּמֶם וְיִהְיֶה זְהוּר בְּגַחְלָתָן שְׁלֹא תִפְּוֶה שֶׁנֶּשְׁיַכְתָּן גְּשִׁיכֶת שׁוֹעֵל
 וְעַקִּיצְתָן, עַקִּיצַת עַקְרָב וְלַחִישְׁתָּן לַחִישַׁת שָׂרָף וְכִלְדֵי־בְרִיָּהֶם בְּגַחְלֵי אִשׁ:
 טו רַבִּי יְהוֹשֻעַ אָמַר, עֵין הָרַע וְיִצֵר הָרַע וְשִׁנְאֵת הַבְּרִיּוֹת מוֹצִיאִים אֶת־הָאָדָם
 מִן־הָעוֹלָם: י' רַבִּי יוֹסִי אָמַר, יְהִי כְמוֹן חֲבֵרָךְ חָבִיב עָלֶיךָ כְּשֶׁלְּךָ וְהִתְקַן
 עֲצָמְךָ לְלִמּוּד הַתּוֹרָה שְׂאִינָה יִרְשָׁה־לְךָ וְכִלְ־מַעֲשֶׂיךָ יִהְיוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם:
 י" רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, הֵיזֶה זְהוּר בְּקִרְיַת שְׁמַע (וּבִתְפִלָּה) וְכִשְׂאֵתָה מִתְפַּלֵּל
 אֲלֵתְעַשׂ תְּפִלָּתְךָ קָבַע אֲלֵא רַחֲמִים וְתִתְגַּנְּגִים לִפְנֵי הַמְקוּם שֶׁנֶּאֱמַר כִּי־
 חֲנּוּן וְרַחוּם הוּא אֲנִי וְרַב־חַסֵּד וְנָחֵם עַל־דַּרְעָה. וְאַל־תִּהְיֶה רָשָׁע
 בְּפָנֵי עַמְּךָ: י" רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר, הֵיזֶה שְׂקִיד לְלִמּוּד הַתּוֹרָה וְדַע מַה־שֶׁתִּשְׁיֵב
 לְאַפִּיקוֹרוֹס וְדַע לִפְנֵי מִי אַתָּה עֹמֵל וּמִי הוּא בְּעַל מְלֶאכְתְּךָ שֶׁיִּשְׁלַם־לְךָ
 שְׂכָר פְּעֻלָּתְךָ: כ' רַבִּי טַרְפוֹן אָמַר, הַיּוֹם קֶצֶר וְהַמָּלְאָכָה מְרַבָּה וְהַפּוֹעֲלִים

טט טעט טכו"ס אחד כשאלקו (קדושין ל"ב) לא ולעד טט נקט (בבב). רדך טובה, פ"ל דך יטט.
 (יד) איזו היא רדך רעה, רלס טט ספירט עליו כרצ"ך. שנאמר, תהלים ל"ג, כ"ט. (טו) רם אמרו, על אחד
 טטס חטב ג' דברים. ושוב יום אחד, נגמרת את דך קנ"ג טובל יומר. וזהו סתמם וכו', מלס טטמך פ'
 דלכות דר' נתן כי טטלן עד טוף טטטכ לזינו טן טטטכ, כך מלמחי לבר"ע די לוחטנו. שרף, טין נטט
 טלרטו קטס. אל חעש חפלתך קבע, טטולר טטמ' נככות כ"ט ע"ב. שנאמר יואל כ', י"ג. וטטטיות טכות כי
 אל טתן ורטוס וכו' וטטט. (טז) לאפיקורוס, טל' טטק, טטטכ טח טתורט וטטכט כטטק. וטטטטטין
 ל"ט, פ"כ טטטט חטקורוס, זה טטטכ טלמטדי טטטטט וטטלכ טטטט טתורט, ורטט עוד טס נדך ל"ט, כ'. גט
 נטורכ טלק ג' טק י"ז. (כ) רוטוס, טיי טטולט טז. רצ"ך, לט נטלטנו נטקרט נטטט לט נטטדי ולט
 נטכו, רך נטטטכות רצ"ך טטטט (טטלי י"ד, י"ז). רצ"ך יד (ט"ז י"ד, כ"ז), לכן יתכן לנקד נטטט רצ"ך גט
 רצ"ך כי כ' טטקלס חלכ זטס נטטטכות, טטטט נטלל לטטטטן יטק חן גטת נטטטו חלכ טטטט יטטטי
 (ליובר י"כ טטכ טטטטטול) אחר, טטטי נטלמטי טלכמטי טרנט יטטי רצ"ך, חלקי לקט טטטן רצ"ך, וטלכ
 טותו כות כ' אל חטטטט, וכן כטטטטן חן גטטול נטטטו חכטי יגונך (טטטט י"כ לטטטטט) טרו, טטי
 טטטי לנקט חטטט, כטס רצ"ך, ורטוק חטטטט, וכן רכטי יטוכט חטטטטו נטטטטטו טרו נטקטטט, לטטט
 קטרה, וטללחט חטטט"ו וטטטט ט' טרו, כטטט חטטטט, חלכט וחטטטט, ולטטט כי טטטטטטט טטטטטט
 טטלו קרטת ככ"י נטרי, ורטט גט חטכות טרצ"ך טלק ט' פ' ל"ז. וטטלכמטי, חטטט טולטט. ובעל דבתי, כקכ"ט.

שְׁלֹשָׁה שְׂאֵבְלוֹ עַל שְׁלֹחַן אֶחָד וְלֹא אָמְרוּ עָלָיו דְּבָרֵי תוֹרָה כְּאֵלוֹ אֶבְלֹ
 מִזְבְּחֵי מִתִּים שֶׁנֶּאֱמַר כִּי כָל־שְׁלֹחַנֹת מְלֵאוֹ קִיָּא צָאָה בְּלֵי מְקוֹם. אֶבְל
 שְׁלֹשָׁה שְׂאֵבְלוֹ עַל שְׁלֹחַן אֶחָד וְאָמְרוּ עָלָיו דְּבָרֵי תוֹרָה כְּאֵלוֹ אֶבְלֹ מִשְׁלֹחַנֹו
 שְׁלֵם־מְקוֹם. שֶׁנֶּאֱמַר וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשְּׁלֹחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יי: ה רַבִּי חֲנִינְיָא בְּךָ
 חֲכִינֵי אֹמְרִי הִנְעוֹר בְּלִילָה וְהִמְזַהֵלָּה בְּהֶרֶף יְחִידִי וּמִפְּנֵה לְבוֹ לְבַטְלָה הָיִי
 זֶה מִתְחִיב בְּגַפְשׁוֹ: וְרַבִּי חֲנִינְיָא בְּהֶרֶף אָמַר כְּלֵה־מְקַבֵּל עָלָיו עַל הַתּוֹרָה
 מְעַבְרִים מִמֶּנּוּ עַל מַלְכוּת וְעַל הֶרֶף אֶרֶץ וְכֵל־הַפּוֹדֵק מִמֶּנּוּ עַל הַתּוֹרָה
 נוֹתְנִים עָלָיו עַל מַלְכוּת וְעַל הֶרֶף אֶרֶץ: וְרַבִּי חֲלֶפְתָּא בְּהִדְוָסָא אִישׁ כִּפְר
 חֲנִינְיָא אֹמְרִי עֲשֶׂה שְׂוִישְׁבִים וְעוֹשְׁקִים בַּתּוֹרָה שְׂבִינָה לְשׂוּדֵיהָ בְּיַנְיָהּ
 שֶׁנֶּאֱמַר אֱלֹהִים נָצַב בְּעַדְת־אֵל. וּמִנְיָן אִפִּילוֹ חֲמִשָּׁה שֶׁנֶּאֱמַר וַאֲנִידְתּוֹ עַל־
 אֶרֶץ יִסְדֵּהּ. וּמִנְיָן אִפִּילוֹ שְׁלֹשָׁה שֶׁנֶּאֱמַר בְּקִרְבֵי אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט. וּמִנְיָן
 אִפִּילוֹ שְׁנַיִם שֶׁנֶּאֱמַר אִזְנוֹ נִדְּבָרְוֹ יִרְאֵי יי אִישׁ אֲלֵהֶדְעוֹ וַיִּקְשֹׁב יי וַיִּשְׁמַע.
 וּמִנְיָן אִפִּילוֹ אֶחָד שֶׁנֶּאֱמַר בְּכֹל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת־שְׁמִי אָבָא אֲלֵךְ
 וּבְרַבְרַקִּי: ה רַבִּי אֶלְעָזָר אִישׁ בְּרֵיתוֹתָא אֹמְרִי תִּקְלוּ מִשְׁלוֹ שְׂאֵבְלוֹ וְשִׁלְךָ
 שְׁלוֹ וְכֵן בְּדוֹד הוּא אֹמְרִי בִּרְמִיזָה הַבַּל וּמִיָּדָה גִּתְנוּ לָךְ: וְרַבִּי יַעֲקֹב אֹמְרִי
 הַמְזַהֵלָּה בְּהֶרֶף וְשׁוֹנֵה וּמִפְּסִיק מִמְּשַׁנְתּוֹ וְאֹמְרִי מִהֲנֶאֱחָה אֵילָן זֶה מִהֲנֶאֱחָה
 גִּיד זֶה מְעַלָּה עָלָיו הַפְּתוּב כְּאֵלוֹ מִתְחִיב בְּגַפְשׁוֹ: וְרַבִּי הוֹסִתִי בַר יַנְיָ

דף ו' עכ"ל את ספסוקי כל ספסוקי פ"א זוכיר וכו' (אבות כ') וכן הוא לטעם נעשה ז' (ד) כי כל
 שלחנות יעשה כ"ט, ס' בלי מקום כלי הזכרת שמו של ספסוקי סדוק הוא. וידבר אלי, יתחלל ע"ל, כ"כ.
 (ה) וינ"א בן חכמי, נקח ספסוקי וינ"א בן חכמי, אך נעשיות ובספסוקות טובות וינ"א שמו, וכן נעלה
 שמו ככ"ט ס' ס' וכו' אחד מחלמי' ר' עקיבא, גם נייקרא רבה פ' כ"ט ר' וינ"א בן חכמי
 ורז"ל הלכו ללמוד תורה אלל ר' עקיבא וכו' (כן הדיעה בדפוס וינ"א את רנ"ו וכלל וכו' שחבר
 שגף הספור הכות עוד נ' פעמים בשמו ר' חנינא) וכתובות ס"ג ע"ג (בפסוקות טובות) ר' וינ"א בן
 חכמי הוא קה"ל לבי ר' וכו', וכו' ודינא אחד מי' כותי מלכות. (ז) רבי חלפתא בן דוסא איש
 כפר חנניא, כספריים חריים ימים שוקדמות לוו כעצם הסעניות, ר' טינבל בן דוסא אומר כל גירסת
 פסלו וכו' הוא טיב אומר כל שטעמו טרונין וכו' ר' דוסא בן כרכינס אומר איש אל אמרתי וכו' ר' אליעזר
 הסודעי אומר הטלל את סקדסיים וכו'. עשרה שישבים וכו' ראה עכילתם סכת בחדש פרה' י"א. אלהים
 נצב, תהלים ס"ג. ופין עדה אלל עצה (טגלס כ"ג ע"ג). ואגרוהו, עטוס ט' ו'. וכיד נקראת אגודה ג"ע
 נכ כ' אלכנות ורלס חוסקות למוכה דף י"ג. בקרב אלהים, תכלים פ"ג. וללסיס פירוזא דיינים ופין דיינים
 פחות עשלא. או טרבר, טלאבי ג' פ"ו. בכל המקום, שעות כ', כ"ט. (ח) ר' אלעזר איש ברחותא, וכן
 שמו נחשית דף כ"ד. ונס' ברכס ר' אלעזר בן יהודה איש ברחותא, וכן הוא שמו נחשילתם נלס פ' ג'
 גם כס' שילה פתק רלסו ונעס' פספסיס דף י"ג ע"ט. ובכורות דף ג' ע"ט ר' אלעזר נרבי יסודס פ"ט כפר
 ברתותא. וכירזלמי חלס רלס פתק כ' גם טירזלמי דלמי רלס פתק כ', אלעזר נר יסודס פ"ט כפר ברתותא
 כיו"ד בין ג"ח לר"ג, ונעטט שטמו שטעק למקד ברתותא כ"ח ככרי לט נפתח ורלס סכוח אפד טס בעיר פ"רסח
 (יתחלל ע"ל, פ"ו) או בירוש' (ז"ג פ' ס'). כי ססך דה"ט כ"ט, י"ד. (ט) ר' יעקב אומר, בן הוא כס'
 וכן גורם נעל מדרש שטול וכתב עליו טלאתי אזה ר' יעקב הוא אכיו אל רבי אליעזר שטטרו עליו עשמת
 רבי אליעזר בן יעקב קב ונקי (יבנות פ"ט, נ'. וערובין ס"ג, נ'). ניר, אזה שנטרס (טלמי י"ג, כ"ג).
 סעלה עליו הכתוב, לט הכתוב טעם אלל חרגוס כארמי אל הכתוב כחיוכ ל', ד' סך לזכור, דסנקין
 שטמי פוריתם טן לוח לכסון טטול טלי דעלטס עקרי רותיטט טחוקדין וטחענדין גוטדין לעטויסין
 (ורלס נסמרי לקט לבי דף ג'ג). גם יז לוער כי ספסוקי כלעטר נעשנס ססעוכס נעטך גם פל עשנס ז'
 וסעסדר לט רלס לכסלו וסעך על סענין. ורז"ל כתב לט גרסינן טעלה עליו סכתוב, דהס לט כתיב קרס.

משם רבי מאיר אומר. בל השוכח דבר אחד ממשנתו מעלה עליו הכתוב
באלו מתחייב בגנפשו שגאמר רק השומר לה ושומר נפשוהו מאד פן תשכח
את הדברים אשר דא עיניך. יכול אפילו תקפה עליו משנתו תלמוד לו אמר
ופקדו מלבבך כל ימי חייה, הא אינו מתחייב בגנפשו ערשישב ויסידם
מלבו: י רבי העינא קרדוסא אומר, כל שייראת הטאו קודמת לחכמתו
חכמתו מתקימת וכל שהחכמתו קודמת לייראת הטאו אין חכמתו מתקימת:
י הדא היה אומר, כל שפמעשוי מרבים מחכמתו חכמתו מתקימת וכל
שהחכמתו מרבה מפעשוי אין חכמתו מתקימת: יהוא היה אומר, כל שרוח
הבריות נוחה הימנו רוח המקום נוחה הימנו וכל שאין רוח הבריות נוחה
הימנו אין רוח המקום נוחה הימנו: י רבי דוסא קרדריניס אומר, שנה
של שחרית ויין של צהריים ושיתת הילדים וישבת פתי כגסיות של עמי
הארץ מוציאים את האדם מן העולם: טו רבי אלעזר המודעי אומר, המחלל
את הקדשים והמבזיה את המועדות והמלכין פגי חברו ברבים והמפסד
בריתו שלאברהם אבינו והמגלה פנים בתורה שלא כהלכה אף על פי
שיש בידו תורה ומעשים טובים אין לו חלק לעולם הבא: טו רבי ישמעאל
אומר, היה קל לראש ונוח לתשורת ויהיה מקבל את כל האדם בשמחה:
יז רבי עקיבה אומר, שחוק וקלות ראש מרגילים את האדם לערוה: מסרת
סיג לתורה מפעשות סיג לעשר נדרים סיג לפרישות סיג לחכמה שתיקה:
יח הוא היה אומר, חביב אדם שנברא בצלם חבה יתרה נודעת לו שנברא

(י) פסוקים נאמרים הוא שם נעברי וכתוב ספר ו'ו (דניאל ד', כ'). רק השומר, דברים ד', ע'.
הקפדה, שכתוב בעל כרחו מפי שקפה עליו. (יא) כל שיראת הטאו וכו' כמות רבב דף קט"ו, ב'
מכאן ע"י טל נאכ. (יב) כל שמעשיו מרבים, וכו' על דרך לה כעדרה עקר אלא שפעם. (יג) כל
שרוח הבריות, נתוספת דרכות פ' ד' כוחל טאמר זה כנס ר' יוסדס. גזקה עגורת נוח וכוח תופר
פל טאקל מידת, וכן גזקה לתאמרה שנסעון נטאקל טוב. ונפידונו כתנ רז"י כל מי שחסכו לטעם
כידוע אכוס טכונ לטעלה. (יד) הרבינס ככ"י אסד חקנינס כקוף. שנה של שחרית, אהיפ נעיטה
פולד (ערך ארז אטעטה). ושיתת הילדים, אטענענו עלטוד כתורה, ורלס ערוך ערך פס. (טו) רבי
אלעזר המודעי, סכר סטודעי סיס, כן פירש רז"י ככ"ז דף י', כ'. ורלס גם כנכסדין דף ל"ט. אח
הבוערות, עיין ספסיס קי"ט ועכות כ"ג. והמלכין, עיין נככות פ"ג ע"ב, וכ"ט ג"ס פ"ג, ופנסדין ק"א.
חורה ומעשים טובים, כתנ כרז"ט יז ספריס אכוח ככס אע"פ איז כידו חשוכה ופעסיס טובים (וכן הוא
כמדור רפ"כ), ונרלס לי אכוס טעות כי אין לך דבר טועדת נפמי התאנה עכ"ל. (טז) לראש, לגדול, ותכיס
קל לעבודתו. לתשורת, נטלס זו סלאון גם נטס' ורך ארץ פרק כ', ופסיכוזי רכיס, איז טפריס לסרס
כחור טל' כילדות והפירות (קסלת י"א, י') ויז טפריס ככפך ל' זקנה, וכעו שנה נטעס זקנה כמדור איכס
דף ס"ג, כ'. וע"ג, כ'. ויז טפריס אר כעיר, טל' כספרי (פ' דברים ספקס פנו ופעו) סדק לסאור ויטתו
לך, ויז טפריס ענוד סלך, פרקתגריענט, כנקרס כלאון ערבי אודלס, ויז טפריס חכי כוס לטי אטאטר
סדין וטנקס טען אום נקס לתח לו טעלות לנו, ורלס כמדור אטואל. (יז) ר' עקיבה, ככ"ל כמדור
רפ"ז וטאור רועס כ"י וכן סכונ, כסורות, כססות אטכרו לנו כככעיס כססרות ויטרות אכודס כס' גדר וטווק
לפורה אכנת, כך פירש כר"ט טנרענודס. והערך ערך פג גרס כסורות כלאון רכיס (וכן הוא כטאור רועס)
ופירש, כן פטינס טעו חכמיס לסדר כחורה נפסיכס. (יח) חבה יתרה נודעת לו שנברא בצלם אלהים,
כל זאט איכנס ככ"י גם לא כמדור רפ"ז. אף כעאיות נטללת פון טעלת אלכיס אכר גם כעאיות איכנס.

בְּאֵלֶם (אֱלֹהִים) שְׁנֵאָמַר כִּי בְּעֵלָם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־הָאָדָם: חֲבִיבִים יִשְׂרָאֵל
 שְׁנֵאָמַר בְּגִים (לְמִקּוֹם) חֲבָה יִתְּרָה נֹדַעַת לָהֶם שְׁנֵאָמַר בְּגִים לְמִקּוֹם
 שְׁנֵאָמַר בְּגִים אֲתֵם לִי אֱלֹהֵיכֶם: חֲבִיבִים יִשְׂרָאֵל שְׁנֵתֶן לָהֶם כְּלֵי חֲמֻדָּה
 חֲבָה יִתְּרָה נֹדַעַת לָהֶם שְׁנֵתֶן לָהֶם כְּלֵי חֲמֻדָּה שְׁבוּ נִבְרָא הָעוֹלָם
 שְׁנֵאָמַר כִּי לָקַח טוֹב גָּתִי לָכֶם תּוֹרַתִי אֶל־תַּעֲזוּבוּ: יט הַבֵּל צָפַי וְהִרְשִׁוּת
 גְּתוּגָה וּבְטוֹב הָעוֹלָם גְּדוֹן וְהַבֵּל לְפִי רַב הַמַּעֲשֶׂה: כ הוּא הָיָה אוֹמֵר. הַבֵּל
 גְּתוֹן בְּעֵרְבוֹן וּבְמַעֲרָה פְּרִיָּשָׁה עַל־כָּל־הַחַיִּים הַחַנוּת פְּתוּחָה וְהַחֲנוּנִי מְקוּף
 וְהַפְּגָקִים פְּתוּחָה וְהַיָּד בּוֹתְקֵת וְכָל הַרְצָצָה לְלֹחַת יָבֵא וְיִלְחָה וְהַנְּבִאִים מַחְזִירִים
 תְּדִיר בְּכָל־יָוִם וּגְפָרְעִים מִן־הָאָדָם מִדַּעְתּוֹ וְשִׁלָּא מִדַּעְתּוֹ וַיֵּשׁ לָהֶם עַל מַה
 שְׁיִסְכְּלוּ וְהַדִּין דִּין אָמַר וְהַבֵּל מִתְּקוֹן לְסַעֲדָה: כא רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרֻעֲרֻיָּה
 אוֹמֵר אִם אֵין הַתּוֹרָה אֵין הַיָּד הַיָּד אֶרֶץ אִם אֵין הַיָּד אֶרֶץ אֵין הַתּוֹרָה אִם אֵין
 חֲכָמָה אֵין יִרְאָה אִם אֵין יִרְאָה אֵין חֲכָמָה אִם אֵין הַגֵּת אֵין בִּינָה אִם אֵין
 בִּינָה אֵין הַגֵּת אִם אֵין קָמָח אֵין תּוֹרָה אִם אֵין תּוֹרָה אֵין קָמָח: כב הוּא
 הָיָה אוֹמֵר, כִּל שְׁחֲכָמְתוּ מְרַבָּה מִפְּעֻשׂוֹ לְמַה הוּא רֹמָה לְאֵילָן שְׁעֵנְפוֹ

שנאמר, כדלפי ט', ו'. בנים אחים זכרים י"ו. כי לקח, טז"ד, נ'. (יט) הכל צפוי, הקנ"ה טוסה ודוסה
 פה סכל. והערך בערך ספר פשרה טאנז וו וסטוסכס לה כוס"ל הכל צפוי, ופיה דוסיה הכל צפוי, טלעד סכל
 טעניסס סל כני פדס נמאין סן סלל סקנ"ס כדכתיב סלס סוס כסוס טעדי סתוס סלסרזוטי. ורררררר סתוס, סלעד
 סניסכ רסח לכני פדס סלעד ורע כדכתיב וכסרת כתייס, פין פוטריס לו לפדס כסוד סלס כנדר סז
 לו רסח לכסוד, סלפס סרסח נידו. ובסובו העולם נידו, טלעד ססקנ"ס טפרנס וון עולמו סטנו סכל לס לפי
 טעניסין, טניין פלו לטרוין, טכנייוו סל עולס עד אכיסכ כסודס כדלסטרינן כני כ"ז ססודו כסודו כסליס כסוד
 פי, כנדר כ"ו ורררר טלדס עד סתנס כסודס סלס סיה לסן טעניס טויס וון פוטס כסודו. וסו וררר אוסר
 הכל נחון בערבון, טלעד ססודס על ידי טרז טסנולד, א' כי טלסכיו יסוס לך לספרך ככל דרכך וכתיב
 וסכס טלסכי פלסיס טליס וירדיס כו, ללעדך אכי טלסכיס טסלכין עטו כיוס וסני טלסכיס סטריס עסלכין
 עטו טליכ, פוטן טסלכין עטו כיוס כותכיס טליכ טס אכוס טעס כיוס ופיקן טסלכין עטו טליכס כסודין
 כיוס טס אכוס טעס טליכס וסלכין וטעידין לפני סקנ"ס. וסעודר פרוסרע על כל הדייס, וו סכודו סל טלכך
 ססות אפטר כי גס לס ידע סודס פת עטו, ווטער פכס סלך סרווך וסכס טפכין פכריס. הרסוח פרוסרע, וס
 דרך סטוכ וסרע סן נסחיקן לפני פדס אטער רסח נסחי לפכך סיוס ונ' ועוד טערו טכטיס כח ליטעס
 פוטחין לו כח ליטעד טסייעין פוטו. ורררררר סקיף, וס יכר רעז אעיקפו לפדס עטע עטע עד איעלס ססוקו
 כיון סנטטלס ססוף פכד וטל פן סעולס אטער כטלסח ססוקו יכר לו כל יד טעל סכוסנו. רפנסקס פרוסרע
 וררר כוסרת, וס פינסקס אכסכ כל טס טעס סס וס אטער כסכות גלפי רסו פיכך ועל ספרך כולס יכסכו ונ',
 וכסות כיד כל פדס יסחוס, וטערו פכטיס טפ"ט אכל טעניסס אל כני פדס גלויס וידועיס לפני סקנ"ס ככסכין
 כן טעסכ אנוכ פדס, כולס כסודיס לס נטער פלס יכסכו. ורררררר כסודין ככל כיוס ונ' פלו פירוס
 טעניסין אל רעיעס סן עוזין כטולס כסו וסקנ"ס פורע טכן אטער פו לרעז כי גטול ידיו יעס לו, ופככו
 טעדי דרכס וטעפונסחויס יכסכו, וס חטער טכירס יכר לקן ופין לכ פירוס אטער פו לרעז כי גטול ידיו
 יעס לו, ככר פירסו טכירס טעס פירוס יכר לכ פירוס סלך קרן כולו קייס ליוס סדון. וס לרע על פה
 שייסככו, פלו טעניסס אטערס על כל פסח וסחח. ורררר רין אסח, ככטעטו. ורררר כסודין לסעודר, וס ככיו
 אל מיחכ, טלעד סככל טעוקן לעוס אטער ככל ככסר לכל סקרכ פלד לנדיק ולרעז. ולעכ כקלסח טייסכ
 סעודס, ללעדך ככקנרזין כני פדס לסעודס ככל ככסכין ככסח פדס, סלל ככיוסכין פין יוסכין פלס כל פיד ופדס
 לפי ככוד, סף ככעח פטירוסו סקרכ פדס לנדיק ולרעז, ולענין ככוד כל פדס לפי טעניס פכ"ל. פרישק כסיין
 ככ"ל כטולר לעטלס דף 167. וכן גורס כערוך. [ספגוס פרייכטפלט], וכן ככנת ק"ג, נ', לופי פנסקס, דפי
 פנסקס, וכסודוס פ"ס, כסודווי על פנסקס, רכיוו ככליס פ' כ"ד זלס פנסקסיות]. (כא) אס אין תורה וכו' כל
 כדכריס ככעניס טס ונ' וס לו יתכן ססוד לכיוס אס ככני סכרו עטו. דרך ארץ, פוסר ככ"ס וייטליכקייט.
 קפח, פנסקס. (כב) הל שחכסו, ססנז טכר פ"י טל פת דפי ר' פרינז ק דוסס אטעלס ככסכ

מַרְבִּים וְשָׂרְשָׁיו מֵעֵשִׂים וְהָרַח בְּאֵה וְעוֹקְרֵתוֹ וְהוֹפְכֵתוֹ עַל פְּנָיו שֶׁנֶּאֱמַר
וְהָיָה בְּעָרְעָר בְּעָרְסָה וְלֹא יִרְאֶה בְּרִיבּוּא מִיב וְשָׁכֵן תִּרְרִים בְּמִדְבַּר אֶרֶץ
מִלְחָה וְלֹא חֶשֶׁב. אֲבָל כָּל שְׂפֵעֵשָׂיו מַרְבִּים מִחֻכְמָתוֹ לְמָה הוּא רֹמֵה
לְאִילָן שֶׁעֲנָפוֹ מֵעֵשִׂים וְשָׂרְשָׁיו מַרְבִּים שְׂאֵפִילוּ כְּלִדְהִיחֹת שֶׁבְּעוֹלָם בְּאוֹת
וְטֻשָׁבוֹת בּוֹ אֵין מְוִיזִים אוֹתוֹ מִמְקוֹמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה כְּעֵץ שֶׁתוֹל עַל־מִים
וְעַל־יֵבֶל יִשְׁלַח שָׂרְשָׁיו וְלֹא יִרְאֶה בְּרִיבּוּא חֵם וְהָיָה עֲלָיו רַעֲגָן וּבִשְׁנַת
בִּצְרָת לֹא יִדָּאָג וְלֹא יִמָּשׁ מֵעֲשׂוֹת פְּרִי: כֵּן רַבִּי אֶלְעָזָר (בב) חֲסָמָא אָמַר.
קָבִין וּפְתִיחֵי גִדָּה הֵן הֵן גּוֹפֵי הַלְכוֹת. תְּקוּפוֹת וְגַמְטְרִיאוֹת פְּרָפְרִיאוֹת לַחֲכָמָה:
רַבִּי חֲנִינְיָ בְּרֵעֵשְׂקִיָּא אָמַר. רְעָה תְּקוּדָשׁ בְּרִדָּה הוּא לְנֻפֵּת אֶת־יִשְׂרָאֵל לְפִיקָה דְרִבָּה
לְהָם תְּרִדָּה וּבִצְרוּת. שֶׁנֶּאֱמַר. יִי חַסֵּן לְסַעֲן אֶרְקוֹ. גְּדִיל תִּרְדָּה וְיִאֲדִיר: קִישׁ.

פ ר ק ר ב י ע י

כָּל־יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לְהֵם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא. שֶׁנֶּאֱמַר וְעַמּוֹ קָלָם
צְרִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ גַּאֵר מִשְׁעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאָר:

א בְּרִזְוִיָּא אָמַר, אִיזְדוּ חֲבָם, הַלּוֹמֵד מִכָּל־אֲדָם שֶׁנֶּאֱמַר מִכָּל־מִלְפָּדֵי
הַשָּׂפְלָתִי (כִּי עֲדוּתִיק שִׁיחָה לִּי): אִיזְדוּ גְבוּרָה, הַבּוֹבֵשׁ אֶת־יָצְרוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
סוֹב אֶרֶץ אֲפִים מִצְבוֹר וּמִשָּׁל בְּרַחֲוֹ מִלְכָּד עֵיר: אִיזְדוּ עֲשִׂיר, הַשֹּׁמֵחַ
בְּדָלְקוֹ שֶׁנֶּאֱמַר יִגַּע בְּפִיקָה כִּי תֵאבֵל אֶשְׂרִיק וּסוֹב לָךְ. אֶשְׂרִיק בְּעוֹלָם הַחַיָּה
וּסוֹב לָךְ לְעוֹלָם תְּבָא: אִיזְדוּ מְכַבֵּד, הַמְּכַבֵּד אֶת־זִבְרוּתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כִּי מְכַבֵּד
אֲבָבֵד וּבְנֵי יִקְלוּ: ב בְּרַעֲצֵי אָמַר, הָיָה רֵץ לְמַעֲדָה קָלָה וּבִיחָה מִן־הַשְּׂבָרָה.

י"ב וְהָיָה כְּעָרְעָר, יִרְעִים י"ג, ו'. אֵין מְוִיזִים בָּהּ עַל נְבִי וְכֵן (וְכֵן נִשְׁמַע דָּף כ'. וּמִקְרִי ל"א פ' י"ט), כִּי בֵּן רוּפ
ל' אֲבָר וְל' נִקְבַּח כִּסּוּ אֶשְׂרֵי רַבִּי לְמַלְאָכִית ל"ג, ח'. אֶפְסֵס כִּיּוּפֵס דָּף כ"א וּמִכְוִדִין דָּף ק"ו אֶסְמַטְטוּ אֶס ג"כ
נִלְאָן וּ מְנַרְסֵס אֵין מְוִיזוֹת. וְהָיָה כְּעֵץ, יִרְעִים י"ג, פ'. שְׂחָל עַל מִים, בֵּן הוּא נִשְׁמַעִית דְּסוּפּ יֵאֵן מְוִיזִילִית
וְשִׁין תּוֹסְפוֹת י"ט. וְעַל יוֹבֵל, סוּף אֶסוּ אֶל נִבְרַה סְרַאָז אֶל גֵּן עֲדָן, נִבְרוֹת נִי"ה ע"ב וְיִקְרַע רַבֵּס סוּף פ' כ"ב וְעוֹדֵר
רַבֵּס פ' כ"א וְתַנְמוּטוּס פ' סִימַס. (בב) ר' אֶלְעָזָר חֲסָמָא, בֵּן הוּא נִבְרַה כּוֹסְפִילוֹת לָהּ בֵּן סַמְטָס, וְכֵן הוּא נִבְרַה
כ' פִּרְקָן ג' דְּרַעֲצוֹת וְעַסֵּס כ' פִּרְקָן ז' דְּנַעֲרִים נִס עֲנ"ט דָּף ל"ב. וְאִכֵּי נִבְעִינָה דָּף ג' גֵּס נִשְׁכִּילֵתָס פ' כֵּעֵן וס'
פִּשְׁלָן גִּרְמֵס אֶלְעָר בֵּן סַמְטָס, אֵין נִבְרַחֲנֵר רַבֵּס דָּף רִנ"ו בְּנַרְסֵס אֶלְעָזָר חֲסָמָא, וְכֵן מְוִיזוֹ סֵרַעֲסִס כִּסְפִיטוֹ
לְעַסֵּס. וְהַנְּעַסֵּס לְמַס נִקְרַס בֵּן נִבְרַס חֲסָמָא שׁוֹחֲרֵי נִיִּקְרַע רַבֵּס פ' כ"ב דָּף ק"א ע"ב. קָבִין, בֵּן קִרְוִיִּים
קִרְנֻת סִטְפָן ע"ל: קָן נִפְרֵר. גּוֹפֵי הַלְכוֹת, הַלְכוֹת עֲלֻמִּית וְרַעֲצוֹת, וְעוֹעֲנַמְוִילֵיב סְלָרְסִרִיטְטוֹן, הַיִּשְׁפָּרַעֲגוֹן,
וְכֵן סִרְק כ' גּוֹפֵי סִרְכֵי הַיִּסְטוֹיִרְטוֹן. וּפְרָחֵי גִדָּה, הַלְכוֹת נִרְה. תְּקוּפוֹת, חֲכִמַח סְלוֹן כְּסוּלוֹת, חֲשׂוֹרַחֲנִחוּיֵע.
וּבִסְרִיאוֹת, כִּסְפֵס סֵרַדִּיכֵה וְהַתְּכַוֵּרֵה (יּוֹסֵפִין דָּף פ' וְתוֹסְפוֹת י"ט). פְּרַפְרִיאוֹת, בֵּן גִּרְמֵס כְּעִרְךָ
וְכֵן גֵּס כְּבִי, אֵין עַס אֲנִקְד רִו"ס קְרָקְרִיית וְכַנֵּן עֲלִיו אֶסוּפ סֵלַת פִּעֲרִיעֲרִיעֵי סִידוּע כִּסְכַמַת סֵרַדִּיכֵה אֶל־
הַתְּקוּפוֹת גִּיטְרִיאוֹת אֵינֵס אֶלֶף הַקִּיִּס סְכוּכִיִּים אֶת סִסְכַמַת וְאִילֵה הַתְּקוּדָה כְּתוֹךְ סַעֲוֵלָה, אָף כִּי סִירַז יִפְסֵה
סוּף אֶס נִבֵּל וְאֶת יֵס לְסַתְּפֵק אֶס כְּעִרְךָ סִכִּין בֵּן הַתְּכַנֵּס וְקִרְדֵה כֵּן, כִּי סִרְד"ק נִשְׁכַּלּוֹל דָּף ק"ס, נ' הוּא נִקְד
פְּרָקְרִיית אֶסוּפ סִרְכֵי עַן שְׂרָקְרִית אֶזַּר טַעֲטוֹ בִּיעֲטוֹן, כִּתְּבִיטִי, כִּסּוּ כִּיךְ עַל סִפְרַעֲרַת אֶלְפִי סַעֲוֹן (מִכְרוֹת
ע"ב) וְאֶת פִּעֲרִיטוֹי. (אֶת קַעֲטָה, ע"ב) וְלִלֵה הַתְּקוּפוֹת גִּיטְרִיאוֹת אֵינֵס פִּיקֵר סִסְכַמַת חֵק סַפִּילִים לָהּ, הָיָה
סִפִּירַס כְּסַקּוֹל. וְכַסֵּס כְּסַקּוֹל שְׂרָקְרִיית וְכֵן סוּף סִרְכֵי עַן פִּעֲרַעֲרַת, וְכֵן גּוֹרְסִס סַתְּפִיטוֹת לְסַפִּיטִים דָּף ק"ד.
שְׂטַמְר, סִלִּיס קִי"ט, ל"ט. כִּי עֲרַחֲדִק שִׁיחָה לִי, אֵינֵו נִשְׁמַעִית. אִיזְדוּ גְבוּרָה, רַחֵס גֵּס כְּתוּיֵר ל"ב.
סוֹב אֶרֶץ עַל־י ע"ג, ל"ב יַעֲבֵ סִכְדִּק, הַהִלִּיס קָבִיט, נ'. כִּי מְכַבֵּד, אֶס כ', ל'. (ב) וְהָיָה רֵץ לְמַעֲדָה

את התורה מעני סופי לקימה מעשר וכל המכבול את התורה מעשר
 סופי לבטלה מעני: י רבי מאיר אומר, יהיה ממעט בעשוק ועשוק בתורה
 והיה שפלותה בפני כל אדם ואם בטלה מן התורה ישלה בטלים הרבה
 פגגה ואם עמלה בתורה ישלו שקר הרבה לתורה: י רבי אלעזר בן
 יעקב אומר, העושה מצוה אחת קונה לו פרוקלים אחד והעוהר עברה אחת
 קונה לו קמנור אחד, תשובה ומעשים טובים פתרים בפני הפרענות: י רבי
 יוחנן הפגנר אומר, כל פגגה שהיא לשם שמים סופה להתקיים ושאניה
 לשם שמים אין סופה להתקיים: י רבי אלעזר בן שמעון אומר, יהי כבוד
 תלמידה חביב עליה פשלה וכבוד חברה פמורא רבך ומורא רבך פמורא
 שמים: י רבי יהודה אומר, יהיה זהיר בתלמוד ששנגת תלמוד עולה ודון:
 י רבי שמעון אומר, שלשה פתרים הן פתר תורה ופתר פהרה ופתר
 מלכות ופתר שם טוב עולה על גביהן: י רבי נהורי אומר, יהיה גולה
 למקום תורה ואל תאמר שהיא תבוא אתה שחברה יקימה בידה ואל
 בינתה אלהי ששון: י רבי יני אומר, אין פדינו לא משלות הרשעים ואף
 לא מיסורי הצדיקים: י רבי מתתיה בן חדש אומר, יהיה מקדים בשלום
 כל אדם והיה ונב לאריות ואל תהי ראש לשעלים: י רבי יעקב אומר,
 העולם הזה דומה לפרוזודר בפני העולם הבא והתקן עצמך בפרוזודר פרי

אמנה כמות להם לקבל דמיון לו למרבה. מי אמרן לו ארצות לרובי קמל רש, כמו שיהי ראשי לנחוק
 (מגרי דברים פסקה לא מבינו פנים) וסרנו פטנו הוא רשעים, הן וני נקיים. (יב) בעשוק, כדון פון
 ונעא ופון. פקל נבין סקל כמו ונעלו הטובות (קמל יב, ג') ונעל טוד הוא פון כמון רבין.
 יש לו להכנה, ונעל ונעל טוד אכר טוד יעל. (יב) פרוקלים, עלין יוד. ונעל עלין טרנטו
 טלמכא פרוקלים (איון ל"ג, ב"ג) ונעל כ"ג דף י'. קטנור, עניד. טנעס ונעל טוד, מקלמער.
 כתיב, תרים כל' ארמי טגן ונעל, טיוד, אכבי טגן לך תי' טיערי ארים לך (נחלית ט"ו, ט') טגן נגריס
 פ"י פריס נגריס (ז"ג ט' ב"ט) ונעל טלמכא פ"י ונעל ארים לך (נחלית ט"ו, ט') וכן נעלים טלמכא פ"י כ"ד
 זלעס תריסין, כס, תרים כספין. ונקוד טרי"ט נגרי נסודר רפ"ו וכן נקוד נעל פוקוס טרנטו וכן נעל
 סקריסס והוא נעקל ככז זכז ועיר, (יד) והסגלר, רענן טענעס כנעלים, טחממכער. (טו) חביב
 עליך כשלך, כערין ערך ככו גרס, "טכז עלין כככו טנך", אכל רש"י לנעוט יז, פ' גרס ככסטריו.
 (יז) רבי שמעון אומר, שלשה גו' הוא ר' טענען בן יוספי כדליתם כנעוט רכס פ' ל"י וקמל רכס
 דף ק'. וכבר שם טוב עולה על גביהן פירש ר' עובדיס פטורנו, כג' כתיבס טס רח כתיבס לוכיס נעס
 ככז יסיב ככר טס טוב עולה על נביסן ולא כנעון אכר. (יח) רבי נחורי, רכס זכז קט"ו, פ"ב.
 וכיוסין דף ט', פ"ב דף ס"ד. (יט) אין בידנו, ר"ל לא נוכל להכין טוד טכר. ונעל טחממכא פ' כי טל
 סוף פסקה סנולח פירנו. (כ) רבי טחזיה, בן טיט כנענור רעטל גם נעדרט זמול. אכל כתי' זאפר
 טודריס ככז טחזי וכן נעאיות וכנעל ככז טעקוטות כון זאל פתיס בן טרז (יוטח, כ"ג) פתיס בן
 טרז פתיס (זס פ"ג) טלעזר בן פתיס (פסטיס ע"ט טודס ל"ד קודסין ל"ב) יוסנן בן פתיס (כ"ט רכס פ'
 ז') יכזע בן פתיס (טדיות פ' כ') וכן נעאס ח' פרוק ג' ריוטח פתיס בן טמולל כפי נוסח כנענור, חכסס
 טממכא טעאניות טס גם נעקלים פ' כ' פכנה פ' טחזיה. ונעלס כי קלפו טעמ"א פ"ו כפירוק ונעל
 על טכרן פ"ו טחזיה ונעלולו הוא טחזיה כמו נעקרת (רע"ט כ"ט, ב"ט) ונעל פ"ב טכרן פ' קכ"ט
 טע"ף כ"ד. חס פתיס בן טרז קנע יכנחו נרופי (יוטח כ"ג, כ'). וע"ו. וטעילס יז, כ'). ונעדרט ליקוט
 פ' ויסי (פ' קס"ט) טנעל טענעס אכבי לו טס טענע. יז"ש בן נקוד טס זכז כדס"ט ט', ט"ו. לאריות,
 כני הוא ללכיס ככזיס וטכרס. לשועלים, פני ללכיס ריקים וטחזיס. (כא) לטחזיה, כז טענע.

שחפגם למרקלין: כן הוא היה אומר, יפה שעה אחר בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכלל חי העולם הבא ויפה שעה אחת של קדוה הח בעולם הבא מכלל חי העולם הזה: כן רבי שמעון בן אלעזר אומר, אל תרצה את חבדך בשעת בעסו ואל תתחממו בשעה שפיתו משל לפניו ואל תשאל לו בשעת נדרו ואל תשתתל לראותו בשעת קלקלתו: כן שמאל הקטן אומר, בגמל איכה אלהי שכיח ובכשלו אלגל לכה. שן הראה יי ודע בענין והשיב מעליו אפו: כן אלישע בן אביה אומר, הלומד ילד למה הוא דומה לדין פתובה על גניד חדש והלומד זקן למה הוא דומה לדין פתובה על גניד מוחק: כן רבי יוסי בר יהודה איש פפר הבבלי אומר, הלומד מן המקמים למה הוא דומה לאוכל עגבים קרות ושונה יין מנתו והלומד מן החוקנים למה הוא דומה לאוכל עגבים בשולות ושונה יין לשן: כן רבי (מאיר) אומר, אלהי שתכל בקנקן אלא בכה שיש בו יש קנקן חדש ולא לשן ולשן שאפילו חדש אין בו: כן רבי אלעזר הקפר אומר, הקנאה והתאווה והקבוד מוציאים את האדם מן העולם: כן הוא היה אומר, הילודים למת והמתים להחיות והחיים לדון ולדע ולהודיע ולהודע שהוא אל הוא היוצר הוא הבורא הוא המבין הוא הבין הוא העד הוא בעל דין הוא עתיד לדון ברוך הוא שאין לפניו לא עולה ולא שוקה ולא מעוה פנים ולא מקח שוד ודע שהכל לפי החשבון ואל יבטיחה יצרה שהשואל בית מגום לך

קדו'ן ספרו לא' ו' ו' א' פנ כן כס נוספות סוף פרסודו נספ'ן. לזרקלין סדר גדול נוסב אים, יחזון, וכו' דף ל"ה, ע"כ נעלה טעם גדול. ככל חי העולם הבא, כי לו יאלם לפרט ספי טעמו לא יוכל עוד לתקום. ע"ה רוח, ע"ל נתקרה דשא, (פסטים ק"ט ימות מ"ג), ר"ל שטח וטעם חסד, וטעמו כעסק ק"ה ימים אלה נחלם נעמד סר"ג (כ"ג) אל הרצה, דרכות ו', ע"כ. תענין: כן סוף כל ס' וכן גרם גם הערוך. החשול, הערוך נערך אל גרם אחר, לכל כערך אל גרם אחר כל"ט כעו כנוספות. (כ"ד) ששאל הקטן וכו' צ"י אין כהן מקום טעם ו א סוף נערך ס' אפר טענת יחוד כן טעם. כנול אייך, פסוק סוף נעלי כ"ה, י"י וסוף רגיל איוול קתון לכוים זו סה בני פדס. (כ"ה) הלומד ילד וכו' וכן פער סחכס, נקטת סחכטס בניו כנערות כפחות על סכנן ונקטת סחכטס בניו הקוטס כחיו על סחול (נעמד סנייטס זער ס'). (כ"ו) כפר הבבלי, אפ טקוס וכן כנול נערות ס' ו' נפויס כן סלינתן איס פער סכנלי. קרות, אלס כנכאלו כל לרכן וטקוסות סה סנייטס, וכ"כ סהד גרמס קרות כ"ף. יין מנורו, זעמיו עוד מעורכניס ט. (כ"ז) רבי מאיר אומר, ככל ס' ס' גם נכאיות ונעטרס כנרסה רבי אומר. יש קנקן חדש שאלא ישן, ויש ישן שאפילו וכו'. כן גרסת סדר רס"ו. ונעלס ללפן ספדפי סדרו דזעס למעמד זס כס' כן סלך וכאיר זער ו', לס כל מתי וקטס לתפלתס, לס כל בני מרסס למצטרס, כטס נעריס כעטרו טרע, כטס וקניס סס כנעסרת. (כ"ח) ודכבוד, כרדיסס אפר סכנו, עזרזכ"ט. (כ"ט) להחיות, כן ככל ס', וקטס כלסן לפי הקריסס סמורגלס ככפיעל כי סעוקן טענה סספתיס סס למסיות סה אפרס, וככר פנע טו כעל תי"ע ודחוק ליטבו דוסק. ור"כ גר"ס קטו וטקוס סס"ס וככטו לחיות, סכל חין זוח סדרך לכעלס טן סלפן. ותקטת חין טן סלךך לספסיל סס"ס טן סתכס חק כנקדכס כנכעל לחסיות, דקטת לסקאות לתעשיות, ועלס כוס סכנכס ישס ר"ל סתיטס יוסרוז לסייטס לפתיד לבול. וטענת רי"ס אלס כעלס זרס סיס כנפעל כעקרקס טענת סכל סיס, כי פדכס תכות כעככס אלס כעלס כניכס כעקרקס, כנון כנער (תרועות ס' ס') כככס (זס ס' ס') כידר וכידר (זקליס ס' ס') כיקך (ר"ס כ"ו, כ') סתקין (ר"ס כ"ס, כ') כעטרו (פוסס ע"ס, כ') כערסס (זס ס' ס') זרדיס ככס. ליי"ע, רסס כקידוש סלז תגליס.

עבדה: מקצתם מעשרים ומקצתם אינם מעשרים רעב של בצרת בא
מקצתם רעבים ומקצתם שבעים: גמרו שלא לעשר רעב של מהומה ושל
בצרת בא: ושל לא לפול ארדהחלה רעב של בליה בא: דבר בא לעולם
על מיתות האמרות בתורה שלא נמסרו לבית דין ועל פרות שביעית:
חרב באה לעולם על ענוי הדין ועל עוונות הדין ועל המזרים בתורה שלא
בתלכה: הנה רעה באה לעולם על שביעת שוא ועל החלול השם: גלות
באה לעולם על עובדי אלילים ועל גלוי עריות ועל שפיכות דמים ועל
שמיטת הארץ: יי בארבעה פרקים הדבר מתבררה ברביעית ובשביעית
ובמוצאי שביעית ובמוצאי החדש שבכל שנה ושנה: ברביעית מפגי מעשר
עני שבשלישית. בשביעית מפגי מעשר עני שבשלישית. במוצאי שביעית
מפגי פרות שביעית. במוצאי החדש שבכל שנה ושנה מפגי גגול מתנות עניים:
יי ארבע מדות באדם. האומר שלי שלי ושלקה ושלקה זו מדה בינונית וש
אומרים זו מדת סדום. שלי שלקה ושלקה שלי עם הארץ. שלי (שלקה) ושלקה
שלקה חסיד. שלקה (שלי) ושלי שלי רשע: יי ארבע מדות בדעות. גזח לבעוס
וגזח לרצות יצא הפסדו בשקר. קשה לבעוס וקשה לרצות יצא שקרו
בהפסדו. קשה לבעוס וגזח לרצות חסיד. גזח לבעוס וקשה לרצות רשע:
יי ארבע מדות בתלמידים. מהיר לשמוע ומהיר לאבד יצא שקרו בהפסדו.
קשה לשמוע וקשה לאבד יצא הפסדו בשקר. מהיר לשמוע וקשה לאבד
זו חלק טוב. קשה לשמוע ומהיר לאבד זו חלק רע: יי ארבע מדות בנותני
צדקה. הרוצה שיתן ולא יתנו אחרים עינו רעה בשל אחרים. יתנו אחרים
והוא לא יתן עינו רעה בשלו. יתן ויתנו אחרים חסיד. לא יתן ולא יתנו
אחרים רשע: יי ארבע מדות בהולכי בית המדרש. הולך ואינו עשה שכר
הליכה בידו. עשה ואינו הולך שכר מעשה בידו. הולך ועשה חסיד. לא
הולך ולא עשה רשע: יי ארבע מדות ביושבים לפני חכמים. ספוג ומשפך
משפחת ונקה. ספוג שהוא ספוג את הכל. ומשפך שפוכים בזה ומוציא

(יא) רעב של בצרת, אמצעים טוענים ומתוך כך עמיתך כספר עד אטקלת בני אדם רעבים. וכנסת דף
ל"ב ע"ב טען כטול תרומות וטענות שנים נעלתי וכו'. מרומה, אלוכלים ואינם אכילים (ר"י). ונכר ס' ט'
נשי פליכו רעב על בלרת סיה, כשי אליזע רעב על טכועס סיה. של כליה, סכס טמים נענ. חרב באה,
רפס סנת דף קל"ג. ענוי הדין, חס הדיינים לפטר יזועים כדין טמחים חוטו. עוות הדין, אטקנלים אסד
וטענותים סת כדין. גלוח באה לעולם, נכענדני רכס סדק ז' דף רכ"ס ענואר סעצנס. (יב) ברביעית
כאס כרביעית אל טעטס. ובשביעית, סיה סנת סעטסס. הרג, חג ססוכות. (יג) שלי שלך ושלק שלך
חסיד, נסדיר רפ"ו שלי ושלק שלך חסיד, וכן גרס רכ"ז כסס טאציות סדוקסס. (יד) לרצות ככין כקל
כעו ותלכי (כרסצית ל"ג, י') וסטעס, לכיות רוכס ופוכס סת טי סכיס כועס עליו. (טו) לאבד, לכסח
סס אטעט. (יז) ואינו עושה, סין לועד דבר רק אטעט עטמרים. (יח) ספוג, סירוש, יז סכס סכס
כספוג כל"ס סאטק. ומשפך, טריכטער. כסמרת, וייעז. נפת, סיינגע. ודל: סכות דד' נתן סדק ט'.

בוז, משפירת שמוציאה את תימן וקולמת את השמרים ונפה שמוציאה את תקומה וקולמת את הדסקלת: יי פלאהבה שהיא תלויה בדבר בטל דבר בטלה אהבה, ושאינה תלויה בדבר אינה בטלה לעולם. איזו היא אהבה שהיא תלויה בדבר זו אהבת אמנון ותמר, ושאינה תלויה בדבר זו אהבת דוד ויהונתן: ככל מחלקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים ושאינה לשם שמים אין סופה להתקיים. איזו היא מחלקת שהיא לשם שמים זו מחלקת הלל ושפי, ושאינה לשם שמים זו מחלקת קרח ובלערתו: כי בלהמזכה את הרבים אין חטא בא עליהו ובלהפחטיא את הרבים איך מספקים ביהו לעשות תשובה. משה זכה וזכה את הרבים וזכה הרבים תלוי בו שגאמר צדקת יי עשה ומשפטיו עם ישראל ירבעם בן נבט חטא והחטיא את הרבים חטא הרבים תלוי בו שגאמר על חטאות ירבעם אשר חטא ואשר חטאיא את ישראל: כי כלמי שישבו שלשה דברים תלוי הוא מתלמידיו שלאברהם אבינו, ושלשה דברים אחרים הוא מתלמידיו של בלעם הרשע. עין טובה ורחם גמורה ונפש שפלה מתלמידיו שלאברהם אבינו. עין רעה ורחם גמורה ונפש רחבה מתלמידיו של בלעם הרשע. מה בין תלמידיו שלאברהם אבינו לתלמידיו של בלעם הרשע תלמידיו של אברהם אבינו אוכלים בעולם הזה ונותלים העולם הבא שגאמר לתנחיל אהבי ייש ואצרתיהם אמלא. תלמידיו של בלעם הרשע יורשים גיהנם ויורדים לבאר שחת שגאמר ואתה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יתעו ימיהם ואני אבמודדך: כי יהודה בן תיבא אמר. יהה עו

וקולמת את הסלת, פירש רש"י כסע שזולתם את הקטע שזוכים נדיסים של גרוסות לנרץ סולת לשכמות, אלוה קטן אטול טן כסע נקדש פנק של פנסות גרוסות הוא וספול לכל טע אכאר נכסס אכרע קלישתן שטיי שלתתן כטיס חודיים ועוזתין פותס עם שותן גריסין של פטיס אכאלרו נכסס ועוזתין שכן פלת נקיב, וטול דרכו של כסס שטייק נטייק וטייט את סטפל עכ"ל. ורמתי פירוש שטייט כשטריס כטוטיס פטיסס נכסס נקדשים פלת כל ערני. (יש) אהבת אמנון וחמר, נחנל דני אליס פ' כ"ט גורס, "איזו טיל פסכס סייס תלויס נכסס זו פכטת בלעם ובלק, וזיינט תלויס נכסס כגון חכרסס יתחק ועקנ" וע"ל. סוף סוף פכרסס פטנון וחסר לל תתכן כי חסר לל פכטת את פטנון ויז לכטיס פטנון פחטר. (כא) אין מספיקים ביהו, וכן נכסס שטות פק' פ' ופוטס ע"ל, אך כיוטע דף פ"ו גורס, ככטע אין מספיקין ביהו וכו'. תלוי בו, פטיירז רש"י וילל ארס תלויס בו וכן פיקר. צדקס ה', דכריס ל"ג, כ"ל. על חטאות, ע"ל פ"ו. ל'. (כב) תלוי, ל' טכנס סול כטו ראלה רחם נלזון ככתוב, וטול כרטיי טן פליה סזוס נטקוס הלז כטו פלס פניק (פכברדין פ"כ ב') פלס פוטר (שטות ע"ל נ"ע דף ק') פלס עוליס (סס דף ק"ג, ב') פלס פוטר (נכריס ע"ל, ט"ח) פלס כוזב (פ"ו ע"ל). ופלס עוס (טטער זני פ' ג' ורלס סס חוטפת י"ט). פליה ספ"ל נקטן וטול נקכס טן כוזב פלי פלי כטו וטלכ פייכס (ויקרא י"ג, כ"ל) וטלכס פלס (יחזקל י"ד). תפיש רזוכה, רלס רש"י נכדני כ"כ י"ט. ונכ"ל תפיש קצרה, ופירש רש"י כליטר כל טע שטוס לפטריס דוטס. פליו כטזו וליכו יכול לכטול את בני פלס, כל"ס חכטערשקלוד. לרזחיל, טלוי פ', פ"ל. ונכדס נפוק ע"ל פוקלין פטייר כקב"כ לכנחיל לכל כריק ולדיק א"י עולפות ככנין פכט יש זייטס ג' טלין וכו"ן ככונס כל"ל כטו נטקלס (יכזע פ"ו, פ'). וזורה אלוהס, פכליס כ"כ כ"ר. (כג) יהודה בן חייטא, נכססיס דף ק"ג גורס ר"י יכודס כן פייטס, גס נכטינט דף י"ד פוזכר כטולר ר"י,

עָבָד וְקָל בְּגָשָׁר רֵץ בְּצַדִּי וּגְבוּר בְּאֵרִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אֲבִיקָה שְׁבַשְׁמִים: הוּא
 הָיָה אֹמֵר, עוֹ שָׁנִים לְגִידְהֵנָם וּבֹאשׁ שָׁנִים לְגוֹן עֵרֹן: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ
 בְּתוֹרָתְךָ: כִּי הוּא הָיָה אֹמֵר, בְּרַחֲמֵשׁ שָׁנִים לְמִקְרָא בְּרַעֲשׂוֹר שָׁנִים לְמוֹשֶׁה
 בְּדָשְׁלֵשׁ עֲשָׂרָה לְפָעוּת בְּרַחֲמֵשׁ עֲשָׂרָה לְתַלְמוּד בְּרַשְׁמִנְהָ עֲשָׂרָה לְחֶפְזָה
 בְּרַעֲשָׁרִים לְרִדּוֹף בְּרַדְשָׁלֵשִׁים לְכַח בְּרַאֲרַבְעִים לְבִינָה בְּרַחֲמֵשִׁים לְעֲצָה
 בְּרַשְׁשִׁים לְזִקְנָה בְּרַשְׁבַּעִים לְשִׁיבָה בְּרַשְׁמִנְיָם לְגִבּוּרָה בְּרַתְשָׁעִים לְשׁוֹחַ
 בְּרַמְאָה בְּאֵלֵי מַת וְעֵבֶר וּבְטָל מִן הָעוֹלָם: כִּי בְּרַבֵּג בַּג אֹמֵר, הַסְּדֵר־בֵּה
 וְהַסְּדֵר־בֵּה דְבָלָא בֵּה וְבֵה תְחִזָּא וְסִיב וּבְלָה בֵּה וּמַנְהָ לֹא תִזְעֵ שְׂאִין לָהּ
 מְדָה מִיָּבָה הִימְנָה: כִּי בְרַהֲיָה הָא אֹמֵר, לְפָם צַעֲרָא אֲנָרָא:

רבי תנניא בְּרַעֲשָׁרִים אֹמֵר, רַצָּה תְּקַדֵּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעוֹת אֶת־יִשְׂרָאֵל לְשִׁיקָה וְהַרְבָּה
 לְחַם תַּוְרָה וּבְטוֹת. שְׁנָאֵמֵר, יי חַפְזֵי לְטַעֲנוּ צְדָקָה וְגִדְלֵי תוֹרָה וְיִאֲדִיר: קִישׁ.

פ ר ק ש ש י

בְּלִי־יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לְחַם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנָאֵמֵר, וְעוֹמֵד בְּלָם
 צְרִימִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ גְּאֹר מַשְׁעִי מַעֲשֵׂה יְבִי לְהַתְּפָאֵר:

שְׁנֵי חֲכָמִים בְּלִשׁוֹן הַמּוֹשְׁנָה בְּרוּךְ שֶׁבָחָר בָּהֶם וּבְמִשְׁנָתָם: א רַבִּי
 מְאִיר אֹמֵר, בְּלִדְהוֹעוֹשֶׁק בְּתוֹרָה לְשָׁמְיָה זוֹבָה לְדַבְרִים הַרְבָּה וְלֹא עוֹד אֶלָּא

עוֹ שָׁנִים לְגִידְהֵם, עֵינִן מַע' כֵּלֵם. וּבֹאשׁ שָׁנִים, כֵּן נוֹרֵם רַבִּי' וְכֵן בְּמַסּוֹר אֶלְלוֹנִיק וְרוֹמֹט וּבְכָל וְכוּת תּוֹלֵד
 כְּסִדּוֹ עוֹ שָׁנִים, וְכֵלֵם חֵיין פֶּרַעַסְמִטְעוֹר. אֲכַל בְּשִׁי' שָׁנִים הוּא אַס סְמַקְסָה כֵּלֵם פֶּרַעַסְמִטְעוֹרִיט, כְּמוֹ מִי אֲלִין
 לוֹ כְּמַע שָׁנִים (נְדִירִים כ'). שְׁיִזְנִי' בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְכֵן בְּנִרְסָה כְּמִדּוּרִי רַעֲבִי וְרַעֲבִי, אֲחַף כְּמַעֲנִיּוֹת גַּם כְּמִי וְכַמּוֹרִי
 אֶלְלוֹנִיק וְרוֹמֹט בְּנִרְסָה שְׁמִי' עֵירֶךְ בְּמַהֲרָה וְכוּ'. (כַּד) הוּא הָיָה אֹמֵר, כְּמִי' כֵּלֵם פַּס עֲזַנְתָּ אֶמּוֹלֵל הַקְּטָן
 פּוֹרֵד כְּנִפּוֹל וְכוּ' הַמְּעוֹדֵת לְמַעַלֵּה כְּמַקֵּד ד' מַטְן כ'ד, וְאֲחִי' כֵּלֵם כֵּן עַג גַּג אֹמֵר, וְאֲחִי' כֵּן הָא הָא, וְאֲחִי' כֵּלֵם
 הִיֵּה אֹמֵר כֵּן מַעַז וְכוּ' וְכַמּוֹר רַעֲבִי וְכַמּוֹר אֶלְלוֹנִיק עוֹמֵד ג'כ כֵּן עַג גַּג אֹמֵר וְכוּ' כֵּן הָא אֹמֵר וְכוּ' קִידִם
 מַעַז הוּא הִיֵּה אֹמֵר כֵּן מַעַז, וְהַסָּה לְגִרְסָה זוֹ כֵּן הָא הָא הוּא אֲמֵר מַעַז כֵּן מַעַז אִינִם. וְכַמּוֹר רַעֲבִי
 וְכִי' אֲמֵר כֵּלֵם מַעַז כֵּן עַג גַּג אֹמֵר, כֵּן הָא הָא, וְאֲחִי' אֶמּוֹלֵל הַקְּטָן אֹמֵר כְּנִפּוֹל, וְאֲחִי' כֵּלֵם הִיֵּה אֹמֵר כֵּן מַעַז
 וְכוּ' וְלִפִּי זֶה לְמַעוֹלֵל הַקְּטָן מַעַז כֵּן מַעַז, וְהַסָּה כְּמִדּוּרִי אֶמּוֹלֵל. לְגַמְרָא, כֵּן נוֹסֵף רוּב כְּמִדּוּרִי, אֲכַן כְּמַסְרִי
 מַעֲנִיּוֹת כְּנוֹסֵפֵל לְחַלְמוֹד וְכֵן הוּא כְּמִדּוּרִי רַעֲבִי וְרַעֲבִי, וְכַמּוֹר אֲחֵד רַק שׁוֹכֵו לְשׁוֹן הַקְּדָשׁ חֹכֵו ל' אֲרַמִּי,
 וְכַמּוֹר כֵּלֵם זֶה כְּמַסְרִים וְכַמּוֹרִים אֲחִי' הַמְּנַאִים הַמְּאֲדוּרִים מְדַקְדָּקִים כְּמִדּוּרִי כְּמַסְרִים לְפַרְסָה, וְהַסָּה
 רַעֲבִי כְּמִסְכָּה דָף כ'ס וְכַמּוֹר מַלִּיעַ דָף ל'ג. כֵּן שְׁמִנְהָ עֲשָׂרָה לְחַפְזָה, וְרַעֲבִי לוֹ כְּמִדּוּרִי, וְהוּא אֲמֵר
 כְּמִדּוּרִי יָקֵם. לְרִדּוֹף, אֲחֵר עוֹנוֹתוֹי, לְאֲחֵר אֲמֵר עַקְרָת מַעַז וְהַסָּה אֲמֵר לְרִדּוֹף לְחַזוֹר אֲחֵר מְרַכַּת
 נִימֹ. מִדּוּר אֲמֵר, אֲמִרְסִין אֲחוּו מִן כְּמַעִים וְעַנְיָיִן אֲחוּו עַל מַעֲנִי' אֲלִין בֵּית דִּין אֲמַעַלֵּה מַעֲנִיָּין מַסּוֹת
 מַעַז כ'. לְכַח, כְּמַסְרִים רַבֵּה מ' ו', מַעַז אֲלִיִּם וְכוּ' מַעַזן אֲמֵר כֵּן אֲלִיִּם לְכַח. לְגַבְרָה, הַסְּלִים כ', י'.
 לְשׁוֹחַ. מַעַזְכֵּן מַסּוֹת וְכַמּוֹר (כַּד) כֵּן בַּג בַּג, כֵּן נוֹכַד כְּרוֹב מַעֲשָׂאוֹת כְּתַלְמוּד כְּנוֹן עֲרִיתֵין כ'ז, ע'כ מַעֲסִים
 דָף ל'ז כְּמִדּוּרִי דָף י'ג עֲרִיתֵין י'ג, ע'כ וְכַמּוֹר ע'ט מ'ג. וְכַמּוֹר עוֹמֵד מ' י'ו גַּרְסִי יוֹחֲזֵן כֵּן בַּג בַּג וְכֵן
 מַעַז כְּמִדּוּרִי דָף י', ע'כ בַּה, כְּמִדּוּרִי חֹזֵר וְחֹזֵר וְכַמּוֹר אֲמֵר כֵּל כְּמִדּוּרִי, חַחֲוֹ, חַחֲוֵ. וְכֵלֵם הַרְבִּי. וְכֵן
 וְכַלֵּה בַה, ר'ל עַד וְקַנְסָה וְכֵיֵה תְּכַנְסָה כַּה. חוֹעֵ, לֹא תוֹחַ מַעַז. כֵּן הָא רַא עֵיין מוֹסְפִית מַעֲנִיָּה דָף מ' ע'כ.
 לְשׁוֹן צַעֲרָא אֲנָרָא, כְּמִי רוּב כְּמַעַז אֲחֵם מוֹכַל כְּמַעַז הַתּוֹרָה וְכַמּוֹר כְּמַעַז כֵּן יִסִּיב כְּכַךְ מַעַז.

שְׁנֵי חֲכָמִים, מַעַז זֶה אִינֵו מִן מַעֲנִיּוֹת אֵל אֲבוֹת, אֲלֵא כְּמִדּוּרִי הוּא וְנִקְרָא ג'כ מַעַז קִמֵן מַעֲוִיָּה,
 וְכַמּוֹר מַל מַע' אֲבוֹת כְּמַעַז אֲבוֹתִים לְכַח מַעַז מַעַז מ' אוֹ כֵּן מַעַז לְכַח מַעַז מַעַז מַעַז וְכֵן מַעַז לְכַח
 מַעֲנִיָּית מַעַז זֶה אֲמֵר מַעַז ג'כ כְּמִדּוּרִי מַעַז מַעַז מַעַז מַעַז מַעַז מַעַז מַעַז מַעַז מַעַז מַעַז מַעַז מַעַז

שְׁפַלְהֶעוֹלָם כְּלוּ פְדֵי הוּא לוֹ. נִקְרָא רַע אֲרוּב אֲרוּב אֶת־הַמְּקוֹם אֲרוּב
 אֶת־הַבְּרִיּוֹת וּמִלְּבָשָׁתוֹ עֲנֶנָּה וַיִּרְאֶה וּמִכְשָׁרֶתוֹ לְהִיּוֹת צַדִּיק חֲסִיד יֵשׁוּר וְגֵאָמֶן
 וּמִרְחֻקָּתוֹ מִן־תַּחֲטָא וּמִקְרַבְתּוֹ לִיְדֵי זְכוּת וְגִהְגִּים מִמֶּנּוּ עֲצָה וְתוֹשִׁיָה בִּינָה
 וְגִבּוּרָה שְׁנֵאָמַר לִי עֲצָה וְתוֹשִׁיָה אֲנִי בִּינָה לִי גִמְרָה וְנוֹחֲגַת לוֹ מַלְכוּת
 וּמִמְשָׁלָה וְחֻקוֹר דִּין וּמַגְלִים לוֹ רִזִי תוֹרָה וְנַעֲשֶׂה כְּמַעֲיֵן שְׂאִינוּ פּוֹסֵק וּבְגִהָר
 שְׁפִמְתַּגְּבַר וְהוֹלֵךְ וְהוּהוּ צְנוּעַ וְאַרְךְ רֵיחַ וּמוֹחֵל עַל־עַלְבָּנוֹ וּמַגְדִּילָתוֹ וּמְרוֹמְמָתוֹ
 עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים: כ אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בְּדִלּוּי בְּכִלְיוּם וְיוֹם בְּתִקּוֹל יוֹצֵאת
 מִדֶּר חוֹרֵב וּמִכְרֹת וְאוֹמֶרֶת אֵי לָהֶם לְבָרִיּוֹת מִעַלְבּוֹנָה שְׁלֵת־תוֹרָה שְׁפַלְמִי
 שְׂאִינוּ עוֹשֵׂק בַּתוֹרָה נִקְרָא גִזוּף שְׁנֵאָמַר גָּזֵם זָהֵב בְּאֵף חֲזִיר אִשָּׁה יִסָּה
 וְסָרַת טָעָם: וְאוֹמֵר וְהִלְחַת מַעֲשֶׂה אֱלֹהִים הַמָּה וְהַמְּכַתֵּב מִכְּתַב אֱלֹהִים
 הוּא חֲרוֹת עַל־הִלְחַת אֶל־תִּקְרָא חֲרוֹת אֶלָּא חֲרוֹת שְׂאִין לָךְ בְּדַחְזוּרִין אֶלָּא
 מִי שְׁעוֹשֵׂק בְּתַלְמוּד תוֹרָה וְכִלְמִי שְׁעוֹשֵׂק בְּתַלְמוּד תוֹרָה הֲרִי זֶה מִתְעַלָּה
 שְׁנֵאָמַר וּמִפְתָּגָה נַחֲלִיאֵל וּמַעֲתִילִיאֵל בְּמוֹת: ג הלזומד מחברו פירק אחד או
 הלכה אחת או פסוק אחד או דבור אחד או אפילו אות אחת צריך לנהג בו
 כבוד, שכן מעיניו בדרך מלך ישראל שלא למד מאחיותפל אלא שני דברים
 בלבד קראו רבו אלופו ומידעו ששנאמר ואתה אנוש בערפי אלופי ומידעי:

רבי מאיר אומר וכו' (אז ע"כ קראו לו כעל מנורת הסעוד כס' כ"ו. רע"ז. רע"ח. ודנ"ג פרק ר' מאיר)
 והלאן שנו חכמים וכו' הלא כדעת הקדמה לו לשנע אל כדעתו וזו ולפניו כה כי הכדיות כעטע זוות ס'
 לעצמם רק סעטעניות נשנו כעדרו אל רכינו הקדוש והכדיות נשנו סוף לעדרו, וע"כ נקראו כדיות סוף סוף כי
 עסוף חרשוטו סערה. וכי"כ סעטעל ע"ד שנו חכמים וכו'. והנע נתנעל דכי אליה זוטע פרק י"ז כעטע נשנע כל סעק
 זה, זס סעטעל ר' אליעזר אומר כל סעטעל וכו'. ועוד לדעת כי כסודו רכ עטעס ענינע אחר זס כסעל אל קנין
 תורה עוד סעק טעם' דרך סוף סעטעל דרכי תלמידי סכעיס ענו זס פל רוס גו'. כרי הוא לו, רלוי
 סוף לו. ומלכשורו, החורה מלכשע אוחו. וגרנים בני פדס סטנו. לי עצה. עשלי ס', י"ד. כעטען שאינו פוסק
 וכנרר שמתגבר והולך, כן כגרסכ כס' וכן גס נתנעל דכי אליה. וי"ה צנוע, ר"ל כעטעק נתורה לשעס סוף יסע
 כעוע ככל עת כי כנדיעות לו קנין כסעו. וכן כקודו וי"ה כל כיונו כעו זכס וסעס וי"ה כסעל (כסעל ו' י')
 וכעטענע ע"ז דף ע"ט, כ' וי"ה להס, וכן קרע יענ"ך גס כעל וי"ה ס' חל"כ גס רע"ד לולאסו כדקדוקו דף ע"ט.
 ועס כרכיכ סדורים ג"ה או ג"ה ל' לוי סוף זס וקסע כי לא יקסר לסכוד כסוד. (ב) ככל יום וכו', עשער זס סע
 ג"כ כנחסוטע כסעק והלסות טעסע חלכיס גס כעטע רכס ס' ע"ט, וכן סקוטעס סללו כגרסכ נזוף להקב"ה.
 בת קול, קול סכס, ורלס תוספוט כסעדרין דף י"ט. ונעל כלחון ס' כ"ט סיער, סדעו אל קול סל' חלכיס נת
 יכיל (ט"ט ז', כ"ו) ר"ל למי סערה זיכול סוף כעטע לקכל יעטסס הקול קולו, וכסעט סיערו זס ככון עס סע
 כסכ רע"י כסוטס דף ל"ג ורלס גס כרע"י לליוכ ד', ע"ז. כעעלכונר, סעעלכונן זעלכיס חת סתורס, ססיל
 מלובכ על סלון לה עוסקיס. נזוף, עטרכ ועגוער, ויעטר כו חכיו חרשוטו זכוף ככ (כרלשית לז', י'). נזום
 זרב, עשלי י"ט, כ"ב. וכסיערוס רע"י דסוס כסעדרין דף י"ט. ונעל כלחון ס' כ"ט סיער, סדעו סוד כעדרס זסעל.
 והלחוח, זעות ל"ג, ס"ז. שאינ לך כן חוריק, כויקרט רכס ס' י"ח גס זעות רכס ס' ל"ג, וע"ט ותכסוטע
 ס' כי תסע עטורס לענין טכ סוף כן סורין, ר' יסודכ אומר סיערות טן סעלכיות, ר' נחטיכ אומר סיערות
 טעללך כעות, ורכנן אוערס סיערות טן סיסורין. ורלס כסעק ג' טעכ ו'. ומסענה נחליאל, כעדר
 כ"ט, י"ט. וכררס כערוכין דף כ"ד וכררס דף ג"כ חס כסדרס עוסק כתורה ככל ככו נתנה לו כעטעס וכוון
 כעטעס לו כעטעס כחלו סל וכוון כעטעס חל עולה לנדולה. (ג) לזכ"י כס"ט כעטעס כעו זטי וכן (ט"כ ד'
 כ"ד) כן יגס (יעסיע כ' ד'). דצינו, דרך כעלי טעכ לסעטעס כעעלי לסד"י חל"ך כסככ לסד"י
 סע, כעו חס רניל לקריות ערתי לסכיו (יוטע י"ח ע"כ) לא עררני (רלס כרכות) כעקום לקרס, עקראתי
 עקראנו, וכן סעינו כעקום סעמינו. קראו רכו, ס"ח עשאו רכו, ר"ל עס לו ככוד כלילו סיע רכו, סל
 רכו כעטע סיע עסיעי כדליתס ככר רכס דף ו' וע"ך דף י"ח, ע"כ. ואתה אנוש, תכליס כ"ה, י"ד

והלא דברים קל וחומר, ומה דוד מלך ישראל שלא למד מאחיותיך אלא שגיי דברים בלד קראו רבו אלופו ומידעו. הלומד מחברו פרק אחד או הלכה אחת או פסוק אחד או דבור אחד או אפילו אות אחת על אחת בפיה וכמה שעריך לגתג בו פבוד. ואין פבוד אלא תורה שנאמר פבוד חכמים ינחלו, ותמימים ינחלו טוב. ואין טוב אלא תורה שנאמר פי לקח טוב נתתי לכם התורה אל תעזבו: יבך היא דרכה של תורה, פת במלח תאכל ופנים במשורה תשפה ועל הארץ תישן וחי עשר תחיה ובתורה אפה עמל אם אפה עשה בן אשריך וטוב לך אשריך בעולם הנה וטוב לך לעולם הבא: ה' אלהיך בקש גדלה לעצמך ואל תחמד פבוד יותר מלמידך עשה ואל תתאדה לשלחנם של מלכים ששלחנה גדול משלחנם וכתרה גדול מפתרם ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך: וגדלה תורה יותר מן ההנהגה ומן המלכות. שהמלכות נקנית בשלשים מעלות והנהגה בעשרים וארבע. והתורה נקנית בארבעים ואשמונה דברים. ואלו הן, בתלמוד בשמיעת האזן, בעריכת שפתיים, בבינת הלב, בשפול הלב,

ותורתם ושנה אחתם נדעו דעו לי, רב דאליפת לי וטודע טעמת לי. אלא שני דברים בלבד, האחד שכל אחתם נדעו דעו לי, ושני עוסק בתורה יחיד, אשר לו למע אחת עוסק בתורה יחיד וכלם כבר האמר שכל כדדים וכולו (ירטיב כ', ל') חזק על ת"ח איואין בד בדר וזוין ולא עיד פלל אטמפסיס (כרכות ס"ג ע"ב), אשר לו מה אטע, אשר לו אשר יחדו נעתיק סוד, נעסוק אני ואתה. פעם אחת מלאו אביה בולך לביה בכנסת נכחת (אונגוויץ), אשר לו מה אחת עושא וכלל כבר נאמר כרע עם הדת טלך, אשר לו מה אטע, אשר לו נביה אלהים בכלך כרע, כרעא נבי אדם. בן לפי הדיור הפיוס לרע' כרעס סניב לפרקים נסודר רפ"ו וכן כביט טכרע' לפנסכדין דף ק"ו, כ'. אך כעשיות דפוס וינילס את ס' הכוסח נעסוק אסיס בולך לכס"כ נכחת, אסיס נכנס לביה כרעס נקוטס וקוטס" וכן כוטק כרעס אטול. והנה כטיקור אטלכ טענו, כרעו הזה כולו כעסכת כלל (כרעס נס' טעס קונטרסיס דף ט"ז). פלל מלקוט אטול רשו קט"כ טוכסיס כ' כורעות אפרות לאסיסתל כעס שפין לאת כארון אלה ככתף, וכאית (וטוכס נס כוכס כ"ג וטכות י"א ויזלטי כנסכדין פ' חלק) אטודר לככות אס על ארס כדי לכביס ככוסס. אלא חורה, ר"ל פין כבוד כל לו לרעס אלה על טעקי חורה. וכרעס אטול גורס אלא לחכמים. כבוד חכמים וכו' טוככ טעני פסוקים האדר ראש פסוק טעני ג', ל"ה. והעני סוף פסוק טעלי כ"ה, י'. כי לקח טוב, טעלי ד', כ'. (ד) כך היא דרכה וכו' טונס כנסכטע ראש פ' כס ועפרס אס על חורה אטול פה איהס לריך לפעל וגיטס וסיכ עתקיטת כני חרוף אטרי חטוני כעולס. ומיס במשורה, תפס כל' יחוקל ד', י"א. אשריך, תכליס קב"ס, כ'. (ה) יותר מלמוד עשה, טעניו טעניך טרוכיס טפכעתיך. (ו) בשלשים מעלות, כענות כנסכדין פרק כ', ואלו כן, טלך לא דן, ולא דנין אותו, לא טעיד, ולא טעידין אותו, לא סולך, ולא חולנין לאשתו, לא טיכס, ולא טיכנין לאשתו, פין חסין אטענתו, פת לו מה אינו יולס טענת פלטין אלו, כעטכנין אותו כל טעס כעטכין על כרין, וכט טיכס על כרעס, וטולס למלכטת כרעס, פורץ נרד לעשות לו דרך, ופין טעסין כידו, כל כעס כחיון ומתנין לפניו, חטל חלק כרעס, ירעב לו כעיס עד י"ס, ירעב ככף וזככ כדי ליתן אטפניס, ירעב טיכסיס כדי טרכחיו, כותכיס לו ס"ח לכטו, וסיס טעו כין כעלמטה, כין כעיסכ, כין כעסיכ, פין חרעכיס על טעו, פין יזכיס על כטלו, פין טעחטטיס כארעטו, פין רואיס אותו כטכטו ערוס, ולא כטכטו מפתער, ולא כטכטו כביה כערסין. והכרעה בעשורים וארבע, סס כ"ד טענות ככוכס ענויסי כק"ד דף ק"י, ע"כ וטולין דף קל"ג, ע"כ וכתכטוטע ס' כרעס, וטלו כן, י' כעקדס ו' כירזלס ו' כנוכנין, י' כעקדס טעסל כטעס, חטעל רעוק, אטס ודאי, אטס חלוי, זכחי זלטי ככור, אט טען אל טלרעט, טותר טעטער, אטי הכטס, לפס כפניס, אטי טעסות; ד' כירזלס ככוכרס, ככיכוריס, כטורס טן כחודס ופיל כיה, ועורות קדסיס; ו' כנוכנין חרעכיס, חרעכיס טעכר, חלכ, ורעזית כנו, כעטנות, כדיון כנו, כדיון פטר טעור, אטס אטוח, אטס כרעסיס, גול ככר. דברים, עניכיס. בתלמוד בשמיעת ראו, סוס דכר אחר, טילמוד לא כלכס, אלה יטעיט לאזניו טס אטודר. כעריכת שפתיים, טיטוד למוד טעמיס רכות עד אטי ערוך כפיו וטעמיו. כשכלוח הלב,

כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יאמר לך: הרבי שמעון בן יהודה משום
 רבי שמעון בן יוחאי אומר, הגוי והקב"ה והעשר והקב"ה והתקב"ה והקב"ה
 והש"ב והבנים נאה לצדיקים ונאה לעולם שנאמר עמרת תפארת ש"ב
 בדרך צדקה תפארת: ואמר תפארת בחרים כנס וחדד וקנים ש"ב:
 ואמר עמרת חכמים עשרם: ואמר עמרת וקנים בניי בניי ותפארת בניי
 אבותם: ואמר תפארת הלכנה ונאשה תפארת ב"ר סלף: וצבאות ב"ר ציון
 ב"ר דלשלם ונגד וקנין כבוד: רבי שמעון ב"ר מנסיא אומר, אלו שבע מדות
 שבעו חכמים לצדיקים בלם נתקיימו ברבי ובבניו: ואמר רבי יוסי ב"ר
 קסמא פעם אחת הייתי מהלך בדרך ופגע בי אדם אחד ונתר לי שלום
 והתחנתי לו שלום. אמר לי רבי מאירה מקום אתה אמרת לי מעיד גדולה
 של חכמים ושל סופרים אני. אמר לי רבי רעננה שתדור עפניו במקומנו
 ואני אמתן לך אלה אלפים הינני וזהב ואבנים טובות ומרגליות אמרת לי
 אם אתה טתן לי כל כסף זהב ואבנים טובות ומרגליות שבעולם איני רר
 אלא במקום תודה וכן כתוב בספר תהלים עליהי דוד מלך ישראל טוב
 לי תורת פיה מאלפי זהב וכסף. ולא עוד שבשעת פטירתו של אדם אין
 מליים לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תודה
 ומעשים טובים בלבד, שנאמר ב"ר הלקב תגדה אתה בשכבך תשמד
 עלך והקצות היא תשיחה. ב"ר הלקב תגדה אתה בעולם הזה בשכבך
 תשמד עלך בקבר והקצות היא תשיחה לעולם הבא. ואמר לי הכסף

פ"ו. כי ארך ימים ושנות, א"ג, נ"י, וכי"י עומד במקום פסוק זה הספוק דרכי דרכי נעם וכל נתיבותי
 אלום. (ות' ר' שמעון בן יהודה משום ר' שמעון בן יוחאי אומר, נכ"י ב"רסא אסר רבי יהושע בן
 לוי משום רבי אלעזר ב"ר רבי שמעון, וכי"י אחר ר' שמעון בן כנסיא משום ר' שמעון בן יוחאי
 אומר, ונסתד רפ"ג ב"רסא אסר ר' שמעון בן כנסיא משום רבי מאיר, הגוי, כנס רוח"ס ח"ל כנוי
 אכירי תחלם חנונו סד ען השנע מדות חכל הוא אס כלל לכל זנע מדות ענכס אחריו אסס הסרטיס
 הכככיס נגוד כנוי, וכניס חנסל רליות ען ככנסיס. על השנע מדות, ולס חוכיר פסוק על כנוי לכנו
 כי הוא אס כלל, חס אפטיס ג"כ נאה לצדיקים ונאה לעולם נ"י יסיד, כי הוא חודר על כנוי אכיר
 תחלס, וככס אשור ספסלר, כנוי, וסיינו ככס וכעזר וכו' נאה לצדיקים וכו' עכ"ל ויפס פירש, ודוגמתו
 נעלס כפיר' שנת דף ע"ג; כ' חנו רכנס חכס חיות כן חיות חלס על נגוד חיות ענכיס על פני
 חיות יתור על כסיל חיות ספטיס על כעקרב חיות סכוכיס על ככזר חיות כלכיס על לוחן, וקס
 אשור פועס ופועס אס חכל ספידוס כי חיות חלס על נגוד חינו ען סכנין חלס הוא חוכס על חולס
 וכן לכנין חכס חיות כן חזר כנס חיות חלס על סכנר, וכן חיות ענכיס וכו'. עטרת, עזלי ע"ג,
 ל"ח. תפארת בחרים, א"ג, כ"ס. עטרת חכמים, א"ג, כ"ד. עטרת וקנים, א"ג, י"ח. וכי"י
 עוקלס חכסוק עטרת וקנים ללסוק תפארת כסורים, ותס חכסוק עטרת חכמים עזרס ל"ח עולס כלל, גס
 כגלטוד וככל ס"י ל"ח כפוד פסוק זה. וחסרדי יעטיס כ"ד, כ"ג. ברבי, כנינו סקדוס. (ט) אסר
 רבי יוסי בן קסמא, כניי כ"י גס כסודרי רפ"ג ורפ"ג וסחודר אלחויק עוקדס עזנת חכס קנייניס
 קסב לו וכו' לטכנת אטר ר' יוסי בן קסמל. ופגע כ"י, כס"ל ועלפני. ושל כוסרים. נעלי עקדס.
 שחודר עכסו כמקומנו, לסיסו לנו לרנ ועורס לכנוד ולתפארת. טוב לי, תחלס קי"ס, ע"ג. כרחהלכך
 עזלי ו', כ"ג. בקבר, ען חכס, כן הוא כמדכס תחלס עומד ח' ספוק וסיס כען אטול. וכנ"י סוף
 פ' ל"ח גורס כשעת הסיחה כטוקס נקבר, וכן גס כספרי פסוק וסננתס. לי חכס, חגי כ', ס'.

וְלִי הִזְבֵּה גָאֵם יי צְבֹאוֹת: יִחְמַלְשָׁה קַנְיָנִים קָנָה (לו) הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּעוֹלָמוֹ וְאֵלֹהֵי הַיָּם הַתּוֹרָה קִנְיָן אֶחָד שְׁמַיִם וְאָרֶץ קִנְיָן אֶחָד אֲבֹרֶתָם קִנְיָן אֶחָד
 יִשְׂרָאֵל קִנְיָן אֶחָד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִנְיָן אֶחָד: תּוֹרָה מִנְיָן, דְּבַתִּיב יי קִנְיָן
 הָאֱשֵׁית דְּרַבּוֹ קָדָם מִפְּעֻלְיוֹ מֵאֵז: שְׁמַיִם וְאָרֶץ מִנְיָן, דְּבַתִּיב כֹּה אָמַר יי
 הַשְּׁמַיִם בְּסֵאֵי וְהָאָרֶץ הָדָם רַגְלֵי אֵרֶזָה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנֶנּוּ לִי וְאֵרֶזָה מְקוֹם
 מַעֲבַדְתִּי: וְאָמַר מִה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיָךְ יי בְּלֵם בְּתַכְמֶה עֲשִׂית מְלֵאָה הָאָרֶץ
 קִנְיָנְךָ: אֲבֹרֶתָם מִנְיָן, דְּבַתִּיב וַיִּבְרָכְהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל עֲלִיזָן קָנָה
 שְׁמַיִם וְאָרֶץ: יִשְׂרָאֵל מִנְיָן, דְּבַתִּיב עַד-יַעֲבֹד עִמָּךְ יי עַד-יַעֲבֹד עִמָּו קִנְיָן:
 וְאָמַר לְקְדוּשִׁים אֲשֶׁר-בְּאָרֶץ הַפְּזָה וְאֵדִירִי בְּלִחְפָצֵי בָם: בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 מִנְיָן, דְּבַתִּיב מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ שְׁעֵלְתָ יי מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כּוֹנֵן יְדִיד: וְאָמַר
 וַיְבִיאֵם אֶל-גְּבוּל קְדֻשׁוֹ הַר זֶה קִנְיָנָה יְמִינִי: יי כָּל מִדֵּה שְׁפָרָא הַקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ לֹא בְּרָאוּ אֶלָּא לְכַבּוֹדוֹ, שְׁנֵאָמַר כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמי
 וְלְכַבּוֹדֵי בְּרָאִתּוֹ יַעֲרִיתּוּ אֵף עֲשִׂיתּוֹ: וְאָמַר, יי וַיִּמְרָךְ לְעֵלָם וְעַד:
 רַבִּי חֲנַנְיָא בְּרַחֲמָיִם אָמַר, רָצָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת-יִשְׂרָאֵל לְפִיבָה הַדְּרָה
 לְחַם תּוֹרָה וּמִצְוֹת, שְׁנֵאָמַר, יי חֲסֵן לְמַעַן צְדָקָה וַיִּהְיֶה תּוֹרָה וַיִּאֲדִיר: קִישׁ.

(י) חמשה קנינים וכו' כן גרסת בתלמוד וכל ס' וכן הוא בתנא דבי אליה טרק י"ו. אטעם נטכילתא ס' כאלת
 נטסוק עד יעבור לא נאנו סלס ל' קנינים תורס אמס ופנן וכו"ט ויארסל, וכן הוא גם נטפסוס ס' ע"ב.
 וכספרי ס' כסוינו נטפסוק סלס' תנטלו זפת לא נטנו סלס' ג' קנינים תורס ויארסל וכו"ט. קנינים, דמס
 חזופים וטעוליס נטני כקכ"ב. ח' קנני, טזלי ס', כ"ב כה אמר, יטעיס ס', ס'. מה רבו, תסלס ק"ד,
 כ"ד. ברוך אברס, נרלסית י"ד, י"ט. ורלס כ"ד ס' ע"ג. וכנדנר רכס דף רנ"ז, ס' ומנוחוט ס' כהר. עד
 יעבר, טעות ס', ט"ו. לקדושים, תסלס ט"ו, ג'. סכוכ לשכחך, טעות ע"ו, י"ו. ויביאם, תסלס ע"ח, כ"ד.
 (יא) כל מה שברא הקב"ה, כחאר אכר טעלת ס' קנינים שלטעלס חאר טכס יתרס נודעס לטס כל טתס
 לכלול כל סנרואיס זכולס ננדלו לתכליתס ולטנח וכנדו כורלס. וטוכס כריתס זו גם כיוטל דף ל"ס
 וירחלמי חקלס סרק ס' סלכס י"ל, וי"ג, חך זטס עוטד כטקוס סטסוק כל כנקרל כטני סטסוק כל טעל
 ס' לטענכו (טזלי ט"ו, ד'). אטנכ סתנל דני אליכ זכסוף סנות דר"ג כגרסכ ככספרינו, ורלס גם טעות
 רכס רלס ס' י"ו. כל הנקרא, יטעיס ע"ג, ז'. ה' ימלך טעות ט"ז, י"ס. וככ"י כוסף פוד תרנוס של ססוק
 זכ ה' סלכוחה גו'.

לפני מנחה יוצאים למעשה שלישי, וזוין כה קידוש לפני, לכתחלה כיון לקטנה על סמך זכרון
 על לחם טענה, וזס אין לו לחס טענח ירלס על כל פניס לנלוט על ככר לטס אלס, וכדענדו יוללס
 חף כניני תרניטל. גם ככיס סייכות כלג טעווח.
 אין קובעיס מדרס בין טנכס לטערינ, דכיינו להטפנר וללטוד כרביס, סנל כל חסד יכול ללטוד
 כנינו כרלונו.
 י' כטניס טלחחז טיס בין טנכס לטערינ, וכוח רק טנכס כטלעלס לטלן דמס ליה. ספוק חטכס סמור
 לטכול טטוטח סו פכילו לטחוח זיס מזקח חוץ טן סעיס. וכנפן טת סדין סוככ טטנכס ככ"ל.

סדר מוצאי שבת.

שולחי אבא שלמיהו סמלך כזי למוסיף שכול על סודא, וטעתיניו עד זידו ג' כוכבים קמיס רזופיס, וכיום העמוק עד זילא סמק מלכ. וקודם סמחילים וכוס רחום נוכסין לומר נ' מוצרים אלכ:

קמיעת קת מצוא שבת דיה קבלט וייגעטרעטען, ויירד רחן קבענדגעבעט פערריכטעט; פקרהער ווערען פקאגעטע לויח פוקאטען קבענוגען:

לְדוֹד. בְּרַךְ יְהוָה צוֹרֵי הַמְּלֶמֶד יְדֵי לְקָרֵב אֲצַבְעוֹתַי לַמְּלַחְמָה: חֲסֵדִי וּמְעוֹדוֹתַי מוֹשְׁגֵבִי וּמְפַלְטֵרְלִי מִגְּנִי וְכוּ חֲסִיתִי הַרְוִיד עִמִּי תַחְתֵּי: יְהוָה מוֹד אָדָם וְתַדְעוּהוּ בְּרִאשׁוֹ וְתַחֲשִׁבְהוּ: אָדָם לַהֲבֵל דְּמָה יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר: יְהוָה הַמְשַׁמֵּד וְתַרְדֵּ נַע בְּדָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: בְּרַךְ בְּרַךְ וְתַפִּיעַם שְׁלַח חַצְיָה וְתַהַמָּם: שְׁלַח יְדִיק מְפֹרָזם פְּעָנִי וְתַצִּלְגִּי מִמָּוִם רַבִּים מִיַּד בְּגִירַגְרָ: אֲשֶׁר־פִּיָּהֶם דְּבַר־שׂוֹא וַיְמַנֵּם יָמִין שְׁקֵר: אֱלֹהִים שִׁיר תְּדַשׁ אֲשִׁירָה לָךְ בְּגִבְלֵ עֲשׂוֹר אֲזַמְּחִילְךָ: הַנּוֹתֵן הַשְׁעָה לַמְּלָכִים הַפּוֹעָה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מִדָּרֵב רָעָה: פְּעָנִי וְתַצִּלְגִּי מִיַּד בְּגִירַגְרָ אֲשֶׁר־פִּיָּהֶם דְּבַר־שׂוֹא וַיְמַנֵּם יָמִין שְׁקֵר: אֲשֶׁר בְּגִינוּ בְּנִטְעִים מְגַדִּלִים בְּגַעֲוִיָּהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְּזוֹיוֹת מְחַטָּבוֹת תַּבְּגִית הִיבֵל: מְזוּוֹנוּ מְלֵאִים מְסִיקִים מִזֶּן אֶלְזֵן, צֹאנְנוּ מְאֻלְפוֹת מְרַבָּבוֹת בְּחַצְוֹתֵינוּ: אֵלֹהֵינוּ מְסַבְּלִים אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צְוֹדָה בְּרַחֲמֵינוּ: אֲשֶׁר־יְהִי הָעַם שְׂבֵבָה לֹו אֲשֶׁר־יְהִי הָעַם שְׂבֵבָה אֱלֹהֵינוּ:

לְמַנְעַח בְּגִינַת מְזֻמָּר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנו יְאֵר פָּנֵינוּ אֲתָנוּ סְלָה: לְדַעַת בְּאָרְץ בְּרַבָּה בְּכַל־צִוִּים יִשְׁוַעְתְּךָ: יוֹדֵךְ עַמִּים וְאֱלֹהִים, יוֹדֵךְ עַמִּים בָּלָם: יִשְׁמַח וַיְרַנְנוּ לְאֵמוּם פִּירַת־שִׁפְט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאֵמוּם בְּאָרְץ תַּנְחֵם סְלָה: יוֹדֵךְ עַמִּים וְאֱלֹהִים, יוֹדֵךְ עַמִּים בָּלָם: אָרְץ נְתַנָּה יְבוּלָה יְבָרְכֵנו אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנו אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כְּלֵאֲפָס־אָרְץ:

לחוד ברוך ה' וכו', שומר קע"ד, למנעח בגינות וכו', שומר פ"ז, וכי"ו לפ נסדרו, ובשאר פ"י לפ נסדר רק למנעח בגינות, וכן כע"כ כפ"ס פ' תקנ"ט סעיף נ' לפ דבר אלה על למנעח בגינות. ובכר מעורב למנעח דף 266 כי אלה נ' מוצרים כס סוף הציירות ללויח שנת, ונכוו סאשכנוים לסשתין כסס עד אלה כוכבים ולמדס סמך לכווח רחום ומלכ סעסס שכוו כזי ללסד ע"י כך חת חסלת שולחי שנת זיוסיפו כדלוי סמול על הקדס. אך יז סקוטות נלשכנו שזין סנגניס חותס כלל כככ"ב. לקרב, למלסכ, והקרף רטויה. ובסלטי, כע"ד רפויס. הרורד כעסלטי. וכוא סלל וי"ו כס"י סדויקיס ונסכר עליו לית וסלל. ה' סד ארם, על דרך טכ אנוס כי חוככנו (שומר ס', ס'). להביל, לדכג שליט סתקייס, ככו הכל סכ. כצל עובר, כלל ססויס. ברוך ברק, כאלך נקייס. פעני, ל' סלל כוא. סמיס רביס, כזי ללכות כדולוח. סטו, כחלזן כנחטור פעני והעילני סמיס רביס סיד בני נכר, הזני כנחטור פעני והעילני סיד בני נכר. הסוועה, כעליל. כוויח, סנות. כחטכות, על' סחוטכ סלך (דכריס כ"ט, י') ר"ל ספוסלות וסטודות יסכ. סווינו, לוולרות כתינו, ספייכער. מן אל ון, סעיין וסין, תרגום לינו לזוכוי, וזכיס כסתס, ככתונ כעכלול ק"כ ע"ל וזריס ארז סור. צאוננו, כתיכ יתיר וי"ו. מאליוסות, עזרות לסלפיס ולרכנות. אלזינו, נקרינו סלזן אר סלפיך (דכריס ו', יג). ססכלים ככר, אקוובעוויכט. שככה לו, אכר לו סכללכ כואח.

לדעה בארץ, אידעו כלך את דרכך. עמים אלהים, יז לססמק נינ זניכס, וע"כ ספן ניניסס. הנחם, מוכס.

(יחיד חומר אל סלך נאמן.)

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

בלחם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואתבתם את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך:
והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושנתתם
לבניך ודברתם כם בשבתך בביתך ובלבכתך בדרך ובשבתך
ובקומך: וקשרתם לאזני על ידיך והיו למטפסת בין עיניך:
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

יהוה אלהיך שמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
היום לאתבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל
נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת
דגה ותירשה ויצדקה: ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת
ושבעת: השמרו לכם פתיפתה לבבכם וסרתם ועבדתם
אלהים אחרים והשפתויתם להם: ותרה אפי' יהוה ככם ועצר
את השמים ולא יהיה מטר ותהי' אדמה לא תמן אתיבולה
ואנדתם מנה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם:
ושמרתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם
אתם לאות על ידיכם והיו למטפסת בין עיניכם: ולמדתם
אתם את בניכם לדבר כם בשבתך בביתך ובלבכתך בדרך
ובשבתך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען
ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבותיכם לתת להם בימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדתם
ונתנו על ציצת הכנה פתיל תכלת: והיה לכם לציצת
וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא
תהוו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם:
למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים

לאֱלֹהֵיכֶם: אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לְדַעוֹת לְכֶם לֵאלֹהִים אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: י"ג לל"ד פלגסכס לפסח.

אָמֵת וְאִמּוֹנָה כְּלִזְמַת וְקִים עֲלֵינוּ כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵין
 זוּלָתוֹ וְאִנְהֵנוּ יִשְׂרָאֵל עַם הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים מְלַכְנוּ הַנּוֹאֲלֵנוּ
 מִכַּף כָּל־הַעֲרִיצִים הָאֵל הַנִּסְרַע לָנוּ מִצְרַיִם וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה
 לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ הַעֲשֵׂה גְדוּלוֹת עַד אֵין תִּקַּר וּגְפִלְאוֹת עַד אֵין
 מִסְפָּר הַשָּׁם נִסְאֵנוּ בַּחַיִּים וְלֹאֲנַחַן לַמּוֹט נִגְלָנוּ הַמְדַרְיֵכְנוּ
 עַל־בְּמַת אוֹיְבֵינוּ וַיִּרְם קָרְנֵנוּ עַל כָּל־שֹׂאֲאֵינוּ הַעֲשֵׂה
 לָנוּ נִסִּים וּגְמֻלָה בְּפִרְעֵה אוֹתָהּ וּמִסְפָּחִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם
 הַמְסִיחַ בְּעִבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַם יִשְׂרָאֵל
 מִמִּצְרַיִם לְחֵירוֹת עוֹלָם: הַמְעֲבִיר בְּנֵי בֵּין גְּזֵרֵי יַם־סוּף
 אֶת־חֹדְשֵׁיכֶם וְאֶת־שׁוֹנֵיכֶם פְּתוּחוֹת טַבַּע: וְרֵאוּ בְּנֵי
 גְבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ וּמְלִכּוֹתוֹ בְּרִצּוֹן קָבֵל עֲלֵיכֶם.
 מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלֵם
 מִיִּמְכָּה בְּאֵלֵם יְהוָה מִיִּמְכָּה גִּאֲדָר בְּקוֹדְשׁוֹ רֵא אֶת־הַלֵּל עֲשֵׂה
 קִלְא: מְלִכּוֹתֶיךָ רֵאוּ בְּגִיָּה פִּיִּקְעִים לִפְנֵי מֹשֶׁה זֶה אֵלֵי עָנוּ וְאָמְרוּ
 יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד:

וְנֹאמַר כִּי־פָדָה יי אֶת־עַמְּךָ וַיַּאֲלֹז מִיַּד חֹזֵק מִכֹּחַ בְּרוּךְ
 אֱתָהּ יי נֵאל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׂפִּיכְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידְנוּ מְלַכְנוּ לְחַיִּים וְפָדֵשׁ
 עֲלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמֶיךָ וְתִקְנֵנוּ בְּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 לְמַעַן שִׂמְךָ וְהִגֵּן בְּעַבְדְּנוּ וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב וְרַעֲב
 וְיָזַן וְהִסֵּר שִׁטָּן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאֲחֵרֵינוּ וּבְצֵל בְּנִפְיָהּ הַסְּתִירְנוּ.
 כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אֱתָהּ כִּי אֵל מְלֹךְ תַּנּוֹן וְרַחוּם
 אֱתָהּ וְשׁוֹמֵר צִאֲתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם מַעֲוָה וְעַד עוֹלָם.
 בְּרוּךְ אֱתָהּ יי שׁוֹמֵר עַם יִשְׂרָאֵל לְעַד:

ברוך יי לעולם אמן ואמן: ברוך יי מציון שכן ירושלים
 הגלגלה: ברוך יי אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו:
 וברוך שם כבוד לעולם ויפלא כבוד את כל הארץ אמן.
 ואמן: יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו: יהי שם יי מברך
 מעתה ועד עולם: כי לא יפוש יי את עמו בעבור שמו הנחל
 כי הוא יי לעשות אתכם לו לעם: וירא בלחצו ויפלו על
 פניהם ויאמרו יי הוא האלהים יי הוא האלהים: והיה יי למלך
 על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: יהי חסדך
 יי עלינו כאשר יתלנו לך: חשיענו אלהי ישענו ומקצנו והצילנו
 מדבנים לחחת לשם קדשך להשתבח בתהלתך: כל נפשו
 אשר עשית יבאו וישתחוו לפניך אתי ויכבדו לשמך: כי
 גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: ואנחנו עמך
 וצאן מרעייתך נוודי לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך:

ברוך יי ביזם. ברוך יי בלילה. ברוך יי בשכבנו. ברוך יי
 בקומנו: כי גידך נפשות החיים והמתים. אשר גידו גפוש כל
 די ורחם כל בשר איש: גידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יי אל
 אמת: אלהינו שבשמים יחד שמך וקים מלכותך תמיד ומלך
 עלינו לעולם ועד:

יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת.
 באמר לציון מלך אלהיך. יי מלך. יי מלך. יי יי מלך לעלם ועד:
 כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד. כי אין לנו
 מלך אלא אתה. ברוך אתה יי המלך בכבוד תמיד ומלך
 עלינו לעולם ועד ועל כל מעשיו:

אֲדָנִי שְׁמַחֵי תִּפְתַּח וְסִי יִגִּד תְּהַלְלֶנּוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן נֹמֵל חֲסִדִים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזָכַר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמָבִיא נוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה.

כַּי"ח וְקָנָה לְחַיִּים מְלֶךְ חַסֵּד בְּחַיִּים. וְהִתְבַּנּוּ בְּסֵפֶר חַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מְלֶךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֹן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגֹן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְתִיב מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

פָּסוּ שְׂמִינִי עֲצַרְתָּ מוֹסֵף חוּ בֵּין פֶּסַח וְהַגֵּט וְחֹן:

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְתִיב מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים מוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹסְאֵי חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקִיִּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי בְּמִדָּה בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי הַזְמִיחַ לְךָ מְלֶךְ מְמִית וּמְתִיב וּמְצַמִּים יְשׁוּעָה.

כַּי"ח מִי קָדוֹךְ אֵב בְּרַחֲמִים זָכַר יְצִירֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְתִיב הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמּוֹךְ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלֶנּוּ סֵלָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל (כַּי"ח הַמְלֶכֶת) הַקָּדוֹשׁ:

אֵתְּהוּ חוֹגֵן לְאָדָם הַעֲרֵת וּמְלַמֵּד לְאַנּוֹשׁ בִּינְיָה.

אַתָּה חוֹנֵן מִדַּע הַזֹּרֵתְךָ. וְהַלְמַדְנוּ לַעֲשׂוֹת (בָּהֶם) חֲקֵי רְצוֹנְךָ וְתִבְדֹּל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קָדֹשׁ לְחוֹל בֵּין אֹרֶךְ לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל

אתה חוננתנו, נכבות דף ל'ג ופסחים דף ק'ד. ויש שנוי נוספה בין סאכנזיס והספרדים, ונוסחה רב עשרים (טכילת סני ירמי) סוף, "אתה שוכן ללדת רעה ועלמד ללמד נינה, אתה כדלת בין קדש לסול בין אור לכהן בין יראל לעמים בין יום הכיפורי לליל יום הכיפורים, כהן סכדלחנו כ' אלסינו עכל עמי סלרות ועכל עשפות סלדסה כן חסיינו ותלילנו עכל דבר רע ועכל גזרות קשות וסכנו עשמת" וכו' וכוטעט כן הוה נס כופס סרעכ"ס. ועל סודות נוספתנו רלס ט' וטע"ז ולנוס לל"ס ס' רל"ד נס כיוסף פושץ ס' כ'. וסנס כסופקים סלסכ כרלס גרסו ענגעני נעקל קקל, וכן הוה נלעט כמדור רע"ס נס כמדור יענ"ל. טענס כמדור רע"ז כנספס חונגעני כנספסו וכן נס כמדורי כספרדים והוה עכר אל עקל ערובע טן עפרס יסוכנו (סכלים ק"ג ט"ו) ועסוון ענוים (פסלי י"ד, כ"ט) ועל דרך עיללה (חייכ ס' כ"ב), וספרי כו נטלס נס ככע"ז חן וספר שרונגנו ככל סספרדים לכך יתרון לנוספס וו טן סרלסזנס, וסס גס כס לזן כוסל על סלזן סלס סוכן, סוכנתנו. סע"ס חורתך, כן סעקר ולס לע"ס, וכן הוה ככ"ס לל"ס ס' רל"ד גס כמדור רע"ס וכן נס גרסס כספרדים וכן נטלס כעקלס ותורחך סכני (סכלים ק"ט, כ"ט) זלס סעטול כיוסס ככזול ולס סער ליתרתך, וסכס פי ז'סער סתס חונכתנו לע"ס כעט עכריו סכס טן סוכנו עעבר סדע תורחנו דוגפת יסנך לקול ועקך (רעסי ל', י"ט) והוה כנגד סוכוון סס. וככ"ז סער טלסתי סע"ס עיוררית. לעשות חקי רצונך, כן הוה כמדור ז"ל וכמדור יענ"ל וכן הוה כסדיל ככוסס ותודיענו (כרכות ל"ג ע"ב). וסס סכס"ל לעשות כרסס פקי וכו' ככר סרניס נקסי סלזן ככר כ"ס כס' רל"ד וסדק ליכנו, והלעט כו סיכנו סלס טעות סופרסיס. ותבדל כן סנוספס. בין קדש לחול, ככתוב ויקרס י', י'. בין אור לחשך, כלעזית ח', ד'. ועלד לחשך ככ"ל דוגפת לחול כו גריכס ככריוס ככסריסס קדש אור, ודוגפת בין רכ לעטע (כענדד כ"ו, כ"ו). בין ישראל

לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה. אבינו מלכנו
 החל עלינו הימים הבאים לקראתנו לשלום חשוכים מכל
 חטא ומגקים מכל עון ומדבקים ביראתך. וחננו מאתך רעה
 פינה והשגל. ברוך אתה יי חונן הדעות:

השיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ותחזירנו
 בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי הרוצה בתשובה:

קל-חללנו אבינו כי חטאנו מחללנו מלכנו כי פשענו
 כי מוחל וסולח אתה. ברוך אתה יי חונן המרבה לסלוח:

ראה בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה למען שמך כי
 גואל חזק אתה. ברוך אתה יי גואל ישראל:

רפאנו יי וגרפא הושיענו וגושעה כי תחללנו אתה.
 ותעלה רפואה שלמה לכל מכותינו כי אל מלך רופא נאמן

ורחמן אתה. ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל:

ברך עלינו יי אבינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה
 לטובה והן יסל ומסר לברכה על פני האדמה ושבענו מטובך

וברך שנתנו בשנים הטובות. ברוך אתה יי מברך השנים:
 תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם למקץ גלויחינו ומקצענו

יחד מארבע כנפות הארץ. ב'א יי מקבץ גדחי עמו ישראל:
 השבה שופטינו כבראשנה ויועצינו כבהחלה והסר מפנינו

גזן ואנחה ומלוח עלינו אתה יי לברך בחסד וברחמים וצדקתנו
 במשפט. ברוך אתה יי מלך אהב צדקה ומשפט:

(טע'ת טע'יים הנכנה ברוך אתה יי בפרק המשפט:)

הנוסף הישן:

לפולשינים אלתהו תקנה	ולמלשינים אלתהו תקנה
וקל-עושי רשעה כרנע יאבדו	וקל-עושי רשעה כרנע יאבדו
וקלם מהרה יבררו ותודים	ואיביה מהרה יבררו ותודים

לעמים, ויקדו ב', כ"ו. בין יום השביעי לששת ימי המעשה, לא נכלל ל' הכולל יום השבת, אלא
 שנתן שרץ לומר כך כהכרח על הכוון כדי לסטוד טעין חתימה סמוך לחתימה (פסחים ק"ד) חקנו לומר
 ככה גם כחפלה. החל עלינו וכו', נכלל כחוסס רבון בעולמים אכ כחטימה כחכר כירושלמי נרכות פק' ס'
 סף טענה ט'. חשוכים אכיו אכחנו חשוכים טבל טעס. ומגקים, נתיים.

מתרח העקר והשבר והמגר ותכניע בטהרה בימינו. ברוך
אתה יי שובר אויבים ומכניע גוים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני עמך בית ישראל
ועל פליטת סופריהם ועל גרי הצדק ועלינו ייטו רחמיה יי
אלהינו ותן שכר טוב לכל הפושחים בשמך באמת ושם
חלקנו עמם. ולעולם לא נבוש פירכה בטהונו. ברוך אתה
יי משען ומבטח לצדיקים:

ור' ירושלם עירך ברחמים תשוב ותשפון ברצוה
פלאשר דברת. ובגרה אורחה בקרוב בימינו בגן עולם.
ובסא דוד מהרה לתוכיה תבין. ברוך אתה יי בנה ירושלם:
ארבעתה דוד עבדך מרה רדה תצמית וקרנו תרום
בישועתך. כי לישועתך קוינו בלתיים. ברוך אתה יי מצמית
קרו ישועה:

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים
וברצון אתה הפלחנו. כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה.
ומלפניך מלבנו ריקם אלהינו. כי אתה שומע תפלות
עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה יי שומע תפלה:
רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את
העבודה לדבר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
ברצון. והזי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

כ"ט וס"ט פושטים יעלה ויבא. סג ראש דרשו סוגי דה"מ יתנו וסג יעלה ויבא.

אלהינו ואלו אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע
וישדד ויחבר ויקרובנו ויסקרובנו ויקרן אבותינו. ויקרן פשית בידוד
עבדך. ויקרן ירושלים עיר קדשך. ויקרן כל עמך בית ישראל
לפניך. לפליטה ולמוכה ולחן ולחסד ולרחמים ולחיים ולשלום ביזם
ל"ט ראש החדש | לססי תג הפצות | לסמית תג תפלות

תהי. וקרנו יי אלהינו בו למוכה ויסקרנו בו לביכה והושמענו בו לחיים.
ויקבר ישועה ורחמים חוס ותנו ורחם עלינו והושמענו. כי אלך
עיינו. כי אל סלך תנו ורחם אתה:

וְחִתּוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַמְחִיזֵר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שֶׁאַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד • צוּר חַיֵּינוּ כְּגֹן יִשְׁעֵנו אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר • נוֹדָה
לְךָ וְגִסְפָּר תְּהַלְלֶנּוּ עַל־חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל־נַשְׁמוֹתֵינוּ
הַמְּקוּדוֹת לְךָ וְעַל־נַפְשֵׁי שְׂבָב־לִיּוֹם עַמּוּנוּ וְעַל־נַפְלְאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָב־לַעֲת עָרֶכ וּבִקֵּר וְצַהֲרִים • הַטּוֹב בִּי לֹא־רָלוּ
רַחֲמֶיךָ וְתַמְתֶּם בִּי לֹא־תִמּוּ חֲסִדֶיךָ מֵעוֹלָם קִיְּנוּ לְךָ:

מכונס מוספים על הגסים. 10 תוכנה וירד ויער על הגסים (וישע 241) חיינענסהאטעט.

וְעַל־בְּלִם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מְלַבְּנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
נְעִי' וְתוֹב לַחַיִּים טוֹבִים בְּלִבֵּי בְרִיתְךָ:

וְכָל הַחַיִּים יִדְוֶךָ סֵלָה וְיִתְלָלוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל
יִשׁוּעַתְנוּ וְעֲזָרָתְנוּ סֵלָה • בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלִךָ
נִאֲרָה לְהוֹדוֹת:

שְׂרָאָם רַב עַל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַשָּׁמַיִם לְעוֹלָם •
בִּי אַתָּה הוּא מְלֶכֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַר־הַשְּׁלֹמִים • וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבָרְךָ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּבִלְעָרָה וּבְכָל שְׁעָרָה בְּשִׁלְמוֹת:
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ יי' בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וְתַרְמִיחַ טוֹבָה גֹּזֵר
וְנִתְּבַל לְסִינָה אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לַסִּיִּים
טוֹבִים וְשָׁלוֹם • בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשְּׁלֹמִים:

אֱלֹהֵי • נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַדְעַ וְשִׁשְׁתֵּי מַדְבָּר מְרִמָּה, וְלִמְקַלְלֵי גַּשְׁמֵי תְּדוּם
וְנַשְׁשֵׁי בְּעֵפֶר לְכָל הַתְּדָה: פְּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף גַּשְׁשֵׁי • וְכָל
תְּחִשְׁבִים עָלַי רַעֲהִי מְבַרְכָה הַסֵּר עֲצָתְם וּקְלַקְל מַחְשְׁבוֹתֶם • עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ
עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנַגֶּה עֲשֵׂה לְמַעַן קוֹשְׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ • לְמַעַן יִתְלָצוּן
יְדִידֶיךָ הַלְשִׁיעָה יִמְנַגֶּה וְעַגְגִּי: יְהִי לְרַצוֹן אֲמִרְרָסִי וְרַגְיוֹן לְבִי לְסִינָה יי צוּרִי
וְנִאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלֹמִים בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלֹמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:
יְהִי רַצוֹן לְסִינָה יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִתְדָּה
בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גְּעֻבָּה בְּיָרְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קָרְמָנוֹת: וְעָרְבָה לִי מִנְתַּת יְהוָה וְיִרְשָׁלַם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים עֲרַמְנוֹת:

כ"ן טעם חזני קיש.

וזמן חזק חייטנו דער קהאמעכערן זעלב ווערקטונגע חיינ י'ם פֿאָלגט, ווירד קיין ויהי נעם סך האזה קודש
גענוגט. חויד חס' ט' באב יאנט ימן קיין ויהי נעם.

ויהי נעם אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וּמַעֲשֵׂהוּ
יְדִינוּ בּוֹגְגָה עַלֵינוּ וּמַעֲשֵׂהוּ יְדִינוּ בּוֹגְגָהוּ:

אָבְדֵנוּ בְּסִתְרֵי עֲלִיזָן בְּצַל שְׂדֵי יִתְלוֹנָן: אָמַר לַיהוָה מַחְסֵי וּמַצֻּדֹתַי אֱלֹהֵי
אֲבֹתַי: כִּי הוּא יַצִּילֵךְ מִפֶּחַ יְקוּשׁ מִדְּבַר תְּהוֹת: בְּאַבְרָתוֹ יִסְדֵךְ לְךָ וְתַתֵּן
בְּנַפְשׁוֹ תְּחַסֶּה צְנִיָּה וְסִתְרָה אֲמֹתָיו: לֹא תִירָא מִפֶּחַד לְלִלָה מִחַץ יַעֲרֵף יוֹמָם:
מִדְּבַר בְּאִפְסֵל יִבְלֹץ מִקְטֹב יִשׁוּד צְדָהִים: יִפֹּל מִצִּדָּה אֶלֶף וּדְבָבָה מִיִּמְנֵהָ.
אֱלֹהֵי לֹא יִגַּשׁ: רַק בְּעִינֵיךָ תִּבְיֵט וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: פִּרְאֵתָה יְדוּהָ
מַחְסֵי עֲלִיזָן שְׁמֹתָ מְעוֹנָה: לֹא תִתְאַנֶּה אֱלֹהֵי רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלָהָ:
כִּי מִלְּאֲבָיו יִצְוֶה לְךָ לְשִׁמְרָה בְּכָל־דְּרָבָה: עַל־פְּסוּיִם יִשְׁאֲאֵנָה סָרְתַנְךָ בְּאֶבֶן
רְגֵלָה: עַל־שִׁחַל וְפִתָּן תִּרְדֵךְ תִּרְכֹּם כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְסֵלְטָדוּ
אַשְׁגָּבְהוּ כִּי־דַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאַעֲגֶהוּ עַפְשׁ אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאַכְבֶּדְהוּ:
אֲדַךְ יָמִים אֲשַׁבְּעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אִרְד יוֹסִים וכו'.

ויהי נעם, כתב הסוד בל"ה ס' רל"ד כוהגין לומר ויהי נעם לפי שהוא מוזכר על סדרה שם
כך משה רבינו לירדל בשעה שסיימו מלאכת העשן, וכוהגין לכבוד פסוק ארץ ימים אשבעה שעי
כן כלם הם. היולא טעמו *) (ובתניא ס' כ"א גם נלקוטי הפרדס מכיל הטעם כדי להפריש בין
קריאת המזמור לקדושה (דקדוה). ואומרים סדר קדושה לפי שהוא זמן חזרת רשעים לגיהנם שבתו
בצת, וע"כ מלריבין צעניני תפלות, כי ממתניין להם עד שסיימו כנסיה אחרונה של ישראל תפלתם, וע"כ
כוהגין בקצת מקומות להאריך הכנה בויהי נעם וסדר קדושה, וכן כתב רב עמרם זה שכתבו לומר ויהי נעם
וקדושה לדודה נעמימה וכתיבתו כעם באפוקי שבתא כדי שיאמרו ישראל שהשלמת סדרהין כדי להאריך
מנוח לרשעים מלחור לגיהנם, דמולאי שבת לועק העמונה על הרוחות חזרו לגיהנם שכבר השלימו
ישראל את סדרהם (וראה למעלה בבאור דקתך דף 265). ומתחילין בואתה קדוש (ולא כנהל לזיון
גואל) לפי שאין עיקר גואלה כלילה (כעו שנאמר בגואלת מלרים ויהי נעם היום הזה נעמו של יום),
ויהגין באשכנז באשין אומרים ויהי נעם כגון שחל י"ט באטעט השבוע אז אין אומרים ג"כ סדר קדושה
(והטעם כתב אטודרהס בשם הגאונים לפי שסדר קדושה לא תקנו לומר אלא בעבור שאין דרך לכך
לתלמיד שלא יתברך רבו עמו וע"כ בשכחה זה נדחה גם זה), וכן כתב רב שר שלום (ושכילו ג"כ
אין ירחי) אין אומרים ויהי נעם אלא במולאי שבת לחול ולא במולאי י"ט ולא במולאי שבת ל"ט,
שמתחלה לא נעוה הרשעים אלא במולאי שבת לחול, אבל בע"ל ל"ט כיון דעני למיטר ומעשה ידימו
וליכא, אין אומרים אותו, ואפילו חל י"ט באטעט השבת או לום כפור דליכא שבת ימי המעשה, אין לומר
ויהי נעם במולאי שבת, כיון דאמרינן ומעשה ידינו תרי זמיני בעינן דליכא שבתא יומי כולי דחולא, וכל
היכא ללא אמרינן ויהי נעם לא אמרינן סדר קדושה (גם המתניא כתב כן בשם נערוכאי גאון ורב עמרם
גאון, וקטן לדבר ו' יהי נעם. ולעת הרב יעבץ עקר הטעם שאין אומרים ויהי נעם ואתה קדוש בע"ל
ל"ט הוא, משום שימי החול שניתיים מוטלים בין שתי קדושות שיש בהן בעלמך כדי להגין והלהגיל מן
המזיקין, ואם היו אומרים אותו אז נראה כפוגם בכבוד הקדושה הנוספת שיש בשבוע זה באמעו). ואין
כוהגין כן במספר אלא מתחילין בפסוק ארץ ימים אשבעה וגו' ואתה קדוש וגו' עב"ל וכתוב במנהגים
כ"י (ובמלא גם במהר"ל הלכות פורים) שמעתי בשם הר" אליעזר למה אין כותב ויין בויהי נעם, לפי שז'
שמות אין אומרים ויהי נעם ולא יתא.

*) פירוש דברי רש"י בחס"ה ס' תנ"י גם כלם פסטים. קונטרס פירוש ס' שפ"ו וראה גם בנז"ל ועמ"ל ל"ה ס' רל"ה
וכלל הפירושים שהבאר לא יזונו יס"ו. וראש כוונת הסוד כי בהכפלת פסוק י"ב כו' ב' פסוקים שם סו"ס ובשאר
פסוקים שם סו"י אחר פסוק קט"ו כנגד פסוק שם סו"י נשתי יחסיין רל"ה י"י סו"ס וכו' שסוף ע"כ וכנגד פסוק,
שם סו"י כחולא סוף סו"י.

ואתה קדוש יושב ההלכות ישראל:

וקרא זה אלה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:
 ומקבלין בן מרבין ואמרין קדוש בשמי מרומא עלאה בית שכינתה קדוש
 על ארעא עבד ובדמתה קדוש לעלם ולעלמי עלמיה יי צבאות מלא
 כל ארעא ויו יקרה: ותשאני רחם ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוד
 כבודי ממקומי: ונטלפני רחמי ושקעת בתרי קל ונע שניא די משפוזן
 ואמרין ברוד וקרא רידי מאתר בית שכינתה: יי ימלך לעלם ועד:
 יי מלכותה (קאם) לעלם ולעלמי עלמיה: יי אלהי אברהם יצחק וישאל
 אבותינו שמרה זאת לעולם לעצור מהשכות לבב עמך ותקן לבכם אליה: והיא
 ימים יבפר עון ולא ישחית ותרצה לחשיב אפוי ולא יעיר פלחמתו: בראשונה
 אדני טוב וסלה ודבר חסד לכל ישראל: צדקה צדק לעולם ותורה אמת:
 תתן אמת לעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוד אדני
 ים יום יעמס לנו תל ישעתנו סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב
 סלה: יי צבאות אשרי אדם במח צד: יי השועה והמלך יעני ביום קראנו:
 ברוד הוא אלהינו שבראנו לכבודו ותבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת
 אמת וחי עולם נמע בתוכנו הוא יפתח לבנו בתורתו וישם בלבנו אהבה
 ויראתו ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא ניגע לריק ולא נלך
 לפהלה: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שגשמו תיקון בעולם
 תהי ונודה ונתנה ונראה ונירש טובה וברכה לשני וסור המשיח וליחי
 העולם הבא: למען תפודה כבוד ולא יום יי אלהי לעולם אמנה: ברוד
 תגבר אשר יבטח ביי ותהי יי מקטוח: בטה ביי ערש פי ביה יי צד
 עלמים: ויבטח בה ידעי שקח ביי לא עובת דרשיה יי: יי חפץ למען
 צדק וגייל תורה ויגדיר: קדוש שלם

כמי הספירה ספרים כחן את העומר. ובמ"ש תוכה מליק הא"ן טככ"ג את מהו חסכה קודם ויהא לך.
 ויתקלה האלהים מטל השמים וכושכני הארץ ורב דנו
 ותירש: יעברוה עמים וישפחו לה לאמים מה גביר לאחיה

ויהא לך וכו' נבדחי הספרים איכנו, ובמחור חסח חסחת טכוכה ארכה טכוכמתו כחסרון
 וכושכנה פסוקים. וטעם חסרתו לפי שהם פסוקים אל נכבה, כדי שיתברכו נטענה ידיהם (טור נכ' ל"ד).
 והנמשל נכ' כח כח ח"ל ונכח לומר פסוקים אל נכרות ונחמות לסמן טוב לפי שהיא מחלת הנביע
 והחמק נח"י עלן מהאלל תנחמות, וכס' ר' אביגדור מלחמי שחן רחוי לחתום טה כמין מלחך שלח
 טח טה ככרון הלכן הויה לה מכה לנטלה. ויה חוטלים פיונים חמדות כדי ללוח את השנה כדרך
 עליון את הטלן ככיסתו למי וליולתו עכ"ל. ואחן ייתי כפשו נהלות שנת ס' ע"ה מוכר ככיסתו
 לטעיה ויהא לך ח"ל טכוכה כל ישראל לומר כשכח שנת ויהא לך וכל הספוקים אל נכרות, שיתמנה ידעה

וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ בְּגֵי אֶמְקֵי אֲדָרְיָה אָרוּר וּמְבַרְכֵיךָ בְּרוּךְ: וְאֵל שְׁנֵי
 יְבָרְךָ אֹתָךְ וְיִפְרֶךָ וְיִרְבֶּךָ וְהִייתָ לְקַהֵל עַמִּים: וְיִתְדַלְקֶךָ אֶת
 בְּרֵפֶת אַבְרָהָם לָךְ וְלִזְרַעֲךָ אֹתָךְ לְרִשְׁתָּךְ אֶרֶץ מִעֲרִיב
 אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם: מֵאֵל אָבִיךָ וְיַעֲזֹרְךָ וְאֵת שְׁנֵי
 וְיְבָרְךָ בְּרֵכַת שָׁמַיִם מֵעַל בְּרֵכַת הַחַוּם רַבְצַת הַחַת בְּרֵכַת
 שְׁדַיִם וְרַחֵם: בְּרֵכַת אָבִיךָ נִבְרוּ עַל-בְּרֵכַת הַזֵּרִי עַד-הַתְּאֵוֹרָה
 נִבְעַת עוֹלָם הַהַיִּינָן לְרֹאשׁ יוֹסֵף וְלִקְדָּד גְּזִיר אֲחִיו: וְאַהֲבָךָ
 וּבְרָכָךָ וְהִרְבֶּךָ וּבְרַךְ פְּרִי-בִטְנְךָ וּפְרִי-אֲדָמְתְּךָ דְהַגֵּה וְתִירְשֶׁהָ
 וְיִצְתְּךָ שְׁנַר-אֲלִפִּיךָ וְעִשְׂתִּירַת צִאֲנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע
 לְאַבְרָהָם לַחַת לָךְ: בְּרוּךְ הַהֵיזֶה מִכָּל-הָעַמִּים לֹא-יִהְיֶה בָּךְ
 עֶקֶר וְעַקְרָהּ וּבְהִמְטָהּ: וְהִסִּיר יְיָ מִפִּיךָ כָּל-חֲלִי וְכָל-מַדּוּי
 מִצַּעְרִים הַרְעִים אֲשֶׁר יִדְעָה לֹא יִשְׁמָם בָּךְ וְנִתְּנָם בְּכָל-שָׁנָאֶיךָ:

כפולין פופסיס נס פת זכ. חיו אשכנו וירד המלאך ניכס ועונות.

הַפְּלִאָה הַגֵּאֵל אֶתִּי מִכְּלָדָע יְבָרְךָ אֶת-דְּבָעִירִים וְיִקְרָא בְּהֵם שְׁמִי וְשֵׁם
 אֲבוֹתֵי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיַדְּוֹ לְרַב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הִרְבֵּה אֶתְכֶם
 וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם בְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב: יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יִסֶּף עֲלֵיכֶם בְּכֶם
 אֱלֹהֵי פְעָמִים וְיְבָרְךָ אֶתְכֶם בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְכֶם:

בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בְּשָׂדֶה: בְּרוּךְ אַתָּה בְּבִאָה
 וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצִאֲתָהּ: בְּרוּךְ טַגְאָה וּמִשְׁאֲרֵתָהּ: בְּרוּךְ פְּרִי
 בִּטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמְתְּךָ וּפְרִי בְהִמְטָהּ שְׁנַר אֲלִפִּיךָ וְעִשְׂתִּירַת

בזאת הבאה ומעטת ועד עולם, ובפרובנבלא חוטרים אחריה חין כאלהים ועמוס הקומת, וכלהי הטעם לפי
 מה לחטור ביוטא (דף כ"ו) מעולם לא שנה חדם בה עפני שמעבת, ובכלמה פריס שפתיו לעטן כמעט
 וכלליו עב"ל וכן כתב הכל בו נס"ט. וזוהן סדר הפסוקים של יתן לך כן הוא, לראשונה יבוא פסוקי
 נדבה ואח"כ פסוקים של גאולה ואח"כ של ישועה ואל דעת ה' ואל פדיוס ואל הפוך מרה ואל שלום
 ויתן לך, גדלות כ"ו, כ"ח, וכו'. האל שרי, שם כ"ח, ג' ה'. סאל אבד, שם ט"ט, כ"ה, וכו'. ואח"כ,
 דברים ז', י"ג, י"ד, ט"ו. המלאך, גדלות ט"ח, ט"ז. וס לדעת כי נכ"ו וס"י לא יתן כדל בין המלאך
 והאל הפסוקים אלא כסדר הכל זה על זה עד חם ט"ו כשלוס וכן נס מטב בני פולין לחטור שם כל
 הפסוקים כאלה כלי פרוז, אך בני אשכנז עהס חלקים חלקים כדי לקרר וללא להשמיה על הקהל.
 והנה לפי סדר התקורא היה לו לעמוד פסוק המלאך קודם פסוקי וחסכן וכו' חלל נסמכו פסוקי וחסכן
 וכו' לפסוקי נדבה יחזק ויעקב נעבור סהס מעיכס מעינן נדבה הארץ ודנוי הורע, ה' אלדכס, ודברים
 ט', י' י"א. ועיניס דוסה לעינן פסוק המלאך וע"כ נסמכו לו, כי כלטור שם וידעו לרב למור כהן זכרס
 חתכס לרב וכלטור שם ינדך חם הכעריס חטור כהן וינדך חתכס. ברוך אחר, עונה אל סוף פסוק הקודם
 כלטור דבר לכס וענאר ענה מה היה הכרבה אשר דבר, ברוך חם ה' וכו', דברים כ"ח, ג' ו' ס' ד'.
 וכסכו הפסוקים מוסדס חטור, כדי להסמיך עינן לעינן חטור חטור חטור חטור חטור חטור חטור חטור
 כסוף, כולמר כסוף למע ותלפתן לשדה, ואח"כ חטור חטור חטור חטור חטור חטור חטור חטור חטור
 פרי נטק, ועל דרך מה אטעזו יבנה חדם כיה ויטע כרס ואח"כ ישל חטור (פוטס ט"ד) כי רק כלטור

צאנקה: יצו יי אהקה אתהברכה באסקייה ובלל משלח ידה
 וברכה בארץ ישראל אלהיה נתן לה: יפתח יי ילה את
 אוצרו הטוב את השמים לתת מטרארצה בעתו ולברך את
 כל מעשה ידה והליות נזים רבים ואתה לא תלוח: ברהוה
 אלהיה ברכה באשר דבר לה והעבטה נזים רבים ואתה לא
 תעבט ומשלח בנזים רבים וכה לא ימשלו: אמריה ישראל
 מי קמוה עם נישע ביי מגן עזקה ואשר חרב גאונה ויבכשו
 איקה לה ואתה על במותימו תדרה:

כפולין מוספים גם את זה. חיון אשכנו וייר סדחתי יכט וגנוגט.

מחיתי בעב פשעה ובעגן חטאותיה שובה אלי פי גאלתיקה: רנו שמים
 ברעשה יי הריעו תחתיות ארץ פצחו הרים רנה יער ובלעץ פו פרנאל
 יי יעקב ובישראל יהפאר: גאלנו יי עבאות שמו קדוש ישראל:

ישראל נושע ביי השועת עולמים לאתקשו ולאתקלמו
 עד עולמי עד: ואבלתם אכור ושקוע והללתם את שם יי
 אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם:
 ודעתם כי בקרב ישראל אני ואני יי אלהיכם ואין עוד ולא
 יבשו עמי לעולם: ברכשמהו הצאו ובשלום הובלון התרים
 והנבעות יפצחו לפניכם רנה ובלעצי השדה ימחאדקה: הגה
 אל ישועתי אבטח ולא אפחד, בי עזי וזמרת יה יי ויהרלי
 לישועה: ושאבתם מים בששון ממועיני הישועה: ואמרתם
 ביזם הוזהר הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו

הפרכסה מטיה ברכת פרי הצטן שלמה היא. כן כלה העטם הנכון כהמון פסוקים הללו וזלה גם כפר
 המים לר"ח קן כללאל דף י"א, חבל העטם שהביא רח"ה כדודו שהפוק יהיה לסמן שהפסוקים אינם
 לעטה רק ענהג וכדי שלא לכוף לידי ספק ברכה, עומדים לנגדו הפסוקים וההבך וברכך שלמעלה
 שהם ג' פסוקים כסדרם בתורה ונסתר טעמו. יצו ה', יפתח, דברים כ"ח, ח'. י"ב. כי ה' שם מ"ו,
 ו' ונסמן לפסוק יפתח טפני לשון דומה ללשון כי פסוק יפתח טפנים והליות גויס רבים ואתה לא
 תלוח ונספל עליו הלשון והעבטת גויס רבים ואתה לא תעבט. אשריך, שם ל"ג, כ"ט. וטפייטים זו פסוקי
 הברכה כמו טפיים זו משה רבינו את ברכתו על ישראל. ומתחילים פסוקי גזולה עם פסוק מחייתו, ישעיה
 מ"ד, כ"ב. חטאותיך, מלא ויו' על חל"ף עפ"ה. רנו, שם מ"ד, כ"ג. גואלנו, שם מ"ו, ד'. ישראל
 נושע, שם מ"ה, י"א. והוא תחלת פסוקי ישועה. ואכלחם, יואל ב', כ"ו. ונסעכו לפסוק ישראל
 מנע נעבור שם טהם ל' לא יבשו כמו אכטר שם לא תכואו. כי בשמחה ישעיה כ"ה, י"ב. ויקצר עם
 סף הפסוק שלפניו, ר"ל לא יבשו עמי לעולם, אלה בשמחה ילאו. והנה בקת סדורים טוקדם לפסוק
 זה הפסוק ופדויי ה' יצונו, אכן כבי' ומדור רפ"ג גם כסדורים של ר"ה ויעב"ן ור"ו לוכדן ור"ם ור"ו"ה
 חן כחן טוקטו אלה לטעה קודם הפסוק הפכת טספדי וכן נמק ר' עזריאל כסדורו שגני ג' פדיות
 אטרים ופדויי, וכן עקר. הגה אל וכו' ישעיה י"ב, ב'. ג'. ד'. ה'. ו'. והם דברי תודה על הישועה.

תקונו כי נשגב שמו: וקרוי כי נאות עשרה מודעת זאת
 בכל הארץ: צהלי ורני חשבת ציון פריהול בקרבך קדוש
 ישראל: ואמר ביחס ההוא תנה אלהינו זה קונו לו וישענו
 זה קונו לו נגילה ונשמחה בישועתו:

כפולין מסיפיים גם לת זה. וכן אשכנז יחיד בית יעקב יכלש ונמנה.

בית יעקב לכו ונלכה באור יי: ותנה אמונת עפיקה חסן ישועת חכמת
 ודעת יראת יי היא אצרו: ויהי רוד לקלדרכו משקיל ויי עפו: פדה
 בשלום: נמשי מקרבלי פירבנים היו עפדי: ויאמר העם אל שאול
 היותנו ימות אשר עשה הילושעה הנדולה הזאת בישאל חלקה חייג אמר
 יפל משערת ראשו ארצה פרעם אלהים עשה היום הנה ויפדו העם את
 ינתן ולא ימות: ופדוי יי ישכן וקאו ציון ברנה ושקמת עולם על ראשם
 ששון ושמחה ישנו ונסו יגון ואנדה: הפכה מספדי למחול לי פפתה שקי
 ותאורני שמחה: ולא אכה יי אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יי אלהיך
 לה אתה וקללה לברכה פי אהיך יי אלהיך: אז תשמח בתולה במחול
 ויחדים ויגעים יחדו ותפכתי אכלם לששון ותחמתים ושפתהים מיגונם:
 בורא גיב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי
 וירפאתו: ורוח לבשרה את עצמי ראש השלישים לה רוד
 ועסקה בריש שלום שלום לה ושלום לעזרה כי עזרה אלהיך.
 ויפבלם רוד ויהגם בראשי הנדוד: ואמרהם מה להי ואמה
 שלום וביהק שלום וכל אשר לה שלום: יי עז לעמו יתן יי
 ברוך את עצמו בשלום:

סודעת, כתיב מידעת ביד, וקרי טי"ו טרוקה. יושבת, מלח יי"ו, וחיכו מן ט' הספרין. ואמר ביום, אם
 כ"ה, פ' זה סוף פסוקי יצועה, וכלו עליו ג' פסוקים של דעת כ"ו. בית יעקב, אם כ"ו, ו' באור ח' /
 ל"ל בתורתו ובעלותו, וכת"י בחלפן חוריתו דה' והיה אסונת, אם ל"ג, ו' ותנת חכמת המי"ם נפתח
 (מכלול ט"ו, ע"ג). והי רוד, ש"ח י"ח, י"ד, לכל דרכיו, פשו דקר, דוגמת ישת לבקח (תהלים ט', ה')
 כמו נכחו, ותנת ררכי ח"י נכחתי, וקרי ררכיו, משכילי, מלגית, כש ועלך מלך ומכיל (ירמיה כ"ג, ה').
 והנה נפתחו ג' פסוקים: חלש לרעו נרשקן. על לשוד חושה נכמת, וכמי על חושה נבעל פה, וכש נכדש
 נכנת דף. ל"א על. גש פדרי נכנה. ותפסוק א' יחטו הכזר שגייע לעוסק בחורה יחיי משכיל ככל חכיו וה'
 שמו. פדה, תהלים כ"ה, י"ט, ויאמר העם ש"ח י"ד, פ"ח, ופרוי, ישעה ל"ה, י'. והן ג' הפדיות שומרים
 נהנת חלוט (ברכות כ"ה, ע"ג). הפכה, תהלים ל', י"ג, ולא אבה, דברים כ"ג, ו' או חשפת, ירמיה ל"א
 י"ג והן ג' הסוכות שומרים ג"ב בעפנת חלוט. בורא גיב, ישעה כ"ג, י"ט, ותנת ניכ, כ"ח כתיב טי"ו
 ע"ב. ודוח, דה"ל י"ג, י"ח, פ"ח, נמין שטל. השלישים, הוא נפתח השלושים בניו האמרום ש"ח, כ"ה,
 ו' ומעט נפתח פ"י ואמרום ונתת כ"ה נמנות, וכל"ל. והם ג' פסוקי שלום שמו ג"ב נהנת חלוט
 ח' עו, תהלים ט"ט, י'. והנה כמו שומרים פסוקים הללו נהנת חלוט לפסן מוכ שיהפוך השם את חלוט
 לשינה כן שומרים חומום גם לפסן מוכ נחלת ימי הכצוע אהם ימי מלחכה ויגיעה וחלנה ולער שיפדה
 שומן השם כ"ה עכל לזחית ויהפוך יגוננו. לזחנה ויתן שלומו בימינו.

נפילן פוסקים גם את זה. ח"ו אשכנזי חידד אמר רבי יצחק גענוס.

אמר רבי יוחנן, בכל מקום שאתה מוצא גדלתו של ברוך ברוך
 הוא שם אתה מוצא ענותנותו. דבר זה פרוץ בתורה ושנוי בנביאים
 ומשלש בכתובים: פתוב בתורה, פי יי אלהיכם הוא אלהי האלהים
 ודגני הארנים האל הגדל הגבור והעזר אשר לא יושא פנים ולא
 יקח שחד. וכתוב בתורה, עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת
 לו לתם ושקלה: שנוי בנביאים וכתובים, פי כה אמר רם ונשא שכן עד
 וקדוש שמו מרזם וקדוש אשכנז. וכתוב בתורה, ואחד דבא ושטרות
 לתחיות רחם שפלים ולהחיות לב נדבאים: משלש בכתובים ודי
 כתיב, שיהו לאלהים ופודו שמו סלו לרבב בערבות ביה שמו ועלו
 לקניו. וכתוב בתורה, אבי יתומים ודן אלמנות אלהים במקען קדשו:
 יהי יי אלהינו עמנו באשר הוה עם אבתנו אל יעקבנו ואל יפלטנו:
 ואתם תדביקים ביי אלהיכם חיים בלכם חיים: פירנתם יי ציון נתם כל
 תרבותה וישם מדברה בערן וערפתה בגרני ששון ושמחה יקצא בה תודה
 וקול ומרה: יי תפץ למען צדקו וגדיל תודה ויאדיר:

הפן שדיל כבית הכנסת. ואת"כ חומרים שיר המעלות.

שיר המעלות. אשרי כל ירא יהוה תהלה בדרביו: יגיע
 כפיך כי תאכל אמריה ומזב לך: אשתחף בגפן פריה בירבתי
 ביחה בגיה בשחלי ויתים סביב לשלחנה: הגרו פירן יברך
 גבר ירא יהוה: יברכה יהוה מציון, וראח בטוב ירושלים כל
 ימי תיך: וראח בגים לבנה. שלום עלי ישראל:

קדיש יתום, עליו.

נחלפי סג חזרים ומונכרים סגים והמלפידים טחנותיכם ורכותיכם. כשיכנס סדרם לניתו נחלפי
 סג יחל כזרות וסירות כדי ללוות סג את סגת, וסוכרים ג"כ סליבו ככיל וביסת כעסיה כחפלת
 סטע כי כן עת מ"ג סוכנת לניתו ולכן סנקס ומתפללים על כילתו כסכרב כיעינו.

אמר רבי יוחנן, וכו', אגדה הוה כעגלה דף ל"א. ואומרים אותה כחלת ימי הסבוע כדי לחזק
 כה את תחלתו. כה, שלא כחמר חזק כרים פניו לכנס כקשתימו כענו כרס והכסא, כי חפן הוה כחפלת
 ספל רוח ולכ כדסל ועלל עשאלותם, ועוד כדי להתשרר כחכמה על ככון כעסל וכמתן כיעי כעעשה ולא
 כעס כודך היצר כי הק"ה חכי יתומים ודין חלמות עושה כשפט העשוקים. י"ד, החי"ת והכו"ן כמיהן
 כקטן (עורל ח' י"ג וכחטיה י"ג, כ"ג, וכו'). גדלתו כן כסדורינו, חמסס כגמול גורס כבורחו. ענותנותו
 ע"ן כפתח כן העוקר כי ככנה סן ע"י כי ה' אלהיכם, דברים י, י"ז, י"ח. כי כה אמר, יעשה כ"ג,
 ט"ז. שירי האלוקים, תהלים ס"ח, ה' ו'.

יהי ה' וכו', חומרים עוד כפוקי כקשה וכחטה כדי לכיים כחחטה. יהי, מ"א, ח', כ"ז. ואחם
 דברים ד', כי נתם, יעשה כ"א, ד'. ה' חפץ סם מ"ב, כ"א.
 שיר המעלות, כחזר ק"ח. וסעס חסירתו כחחלת ימי כעעשה כעלל כפירוש ין גם כפירוש ה'
 כני, סחול. להסיר את כני כחלס כחחלת ימי כעעשו כעכקו כחחונה כעסל וכמתן ולא יחנה ח"ס את
 חנה, וזה כחמר יגיע כפיק, ולא סן הגול ולא סן ככנה, ואם חחכ עושה כן חקירן כעה"ן ועוד לך כענה"כ

תצליחנו על־ידו בתורה. תשמיענו מפיו בשורה טובה במהרה. תוציאנו
 מאפלה לאורה: אליה. איש תשבי תצילנו מפי אריות. תבשרנו בשורות
 טובות. תשמחנו בנים על־אבות. במוצאי שבתות: אליה. בפתוח. הגה
 אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יי תגדול והנורא. והשיב לב
 אבות על־בנים ולב בנים על־אבותם: אליה. אשרי מי שראה פניו פתחם.
 אשרי מי שנתן לו שלום והחזיר לו שלום. יי יברך את־עמו בשלום:

סדר הברכה.

נוטל כוס מלא יין כשינו ואת הכמים כמעטו ועומד ואומר נקול נעים:
 אמן כיוצא דען אייבעכער חין דיה הקד חנוך ספרילע:

הגה אל ישועתי אבטח ולא אפחד. כי עזי וחמרת יהי יי
 ניהרלי לישועה: ושאבתם־מים בששון ממועיני הישועה: ליי
 הישועה. על־עמך ברכהך סלה: יי צבאות עמנו משגב־לנו
 אלחי יעקב סלה: ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר:
 בן הדיה לנו. פס־ישועות אשא ובשם יי אקרא:

כענדיל וכאעשים היולאים על ידו יתנו פינים ככוס נשט נרכה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ויחזיר ככוס למעטו פו ענינו על כאלון ונוטל הכוס פו הכמים כשינו ועלך:
 וישרץ ששולס אמן דען בעכער מריקק, כיוצא דיה געוירלע פו הקד חנוך ספרילע בייפקר אמן דמרתן ריעלע:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים:

כצו וצ כל יסודו אל יסודו והחזו ענה אל האלהים אשר נתנה עב"ל. תצליחנו על ידו בתורה, תשבי
 יתן קויות והיות. איש תשבי תצילנו וכו' זה החרח לינו בחזרה. ככתוב, בסוף מלאכי.
 הגה אל ישועתי, פסוקים אלה שזומרים קודם נרכות הדלה לינם עוזכרים כפירוש מהקדמונים
 גם לינם נטלים כדורי הספרדים, ורק מנהג הם לסמן טוב וכמו שכתב הרמב"ם ל"ח ס' ר"ז. והוא
 לינו מביא אלה ה' פסוקים הנה אל ישועתי, כום ישועות, ליהודים היתה אורה, ועיין בלבוש. ומהר"ל בסוף
 בלכות שבת מביא גם את הפסוק ואתכם מים. ואני מלאתי במחזור חמץ כ"י על קלף נוסחא עכשית ה'
 כעפוקים הללו שקודם האדלה והיא כך לאונה, כום ישועות אשא ובשם ה' תתקד. באח נרכה מלת ה'
 ונדקה מלאה ישעו. אלה ה' הושיעה נח אלה ה' הכלימה נח אלה ה' עננו ביום קראנו. הוא יסלח נרכה
 וזחה והלחה בכל מעשי דינו וכאמר אמן. "נ"ח" וכו' ומחזור חמץ הנדפס עוד תוספת קודם לנוסחא
 הזאת ח"ל, ליהודים היתה ותהיה אורה ושמחה וששון ויקר, כשמחה מעדנו נבית הזה וכל מקום שנהיה
 עם יהי חזיר בעורנו, קמן טוב נביתנו מל טוב גנורלנו יברכנו יזרנו יוצר כל נפריה ורביה בעור
 ובכספים ותר כל, כל ישמחו חזון מעורנו וכמוס הגדול ידרכנו. כום" וכו'. הגה אל, ישעיה י"ב,
 כ' ג' לה' הישועה, תכלים ג', מ'. ה' צבאות, זס מ', י'. ליהודים, אסתר ח', מ'. כום ישועות,
 תכלים קט', י"ג.

בורא פרי הגפן, סדר הנרכות להדלה כמולאי שנת, יין בשמים נר הדלה, וסמן יבנה (נרכות כ"ב).
 בורא מיני בשמים, מה שמרכים על הכמים נט"ז הוא להשיב הכפז שהיה כואנת מילוח השנת
 (סוף כ"ב ר"ז וזאת סוף מ' לו), ודעה למעלה דף 208 כפירוש נשטה יתמה.

ועל כנשית וזוהן גם לפתים לפרים. אר"ב כוסף סלכנזח יד ישינו על סגודל ומוקד יד לכר ומקד:
דמן נקחצוט ומן דים הקרע דעמ ויכטע חמר ספריכט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:

ועפחל כנשרני אטס ענדלוח מן סעור, ומור ונוטל סכום כישים ומור:
היערוץ כיווטט מן דען מיינבעכער וויערער חין דים הקרע חמר ספריכט:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול
בין אור לחשך בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת
ימי המעשה. ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לחול:**

ויבכ וזותה סכום, ומביר כו טעם יין וזכום על סגולתן ועכס כו סנר (ויז עליסם כעסן סנר
סעכס ורומיס עיניסם בין כנסק ולועדים טעח. יי ברה מאירח עיניס, ככל לסנר סעלום), ולפטר
הנדלטי לומרים סיוס סנדיל וכו' ומחננס דען סגולטיס וכו'.

**המבדיל בין קדש לחל. המאחינו ומחל. ורענו וכספנו
ירבה בחול. וכסכבים בלילה: יום פנה בצל חמר. אקרא לא
עלי נמר. (יום אשר) אמר שטר. אתא בקר ועל לילה: צדקתך
קדר חבור. על חטאי עובר. העבור. פיום אתמול פי יעבר.
ואשמרה בלילה: חלקה עונת מנחתי. מי יהן מנוחתי. יגעתי
באנחתי. אשחה בכל לילה: קולי (שמעתי) בלילי. פתח לי
שער המגטל. שראשי גמלאטל. קוצותי רסיס לילה: העתר
נורא ואיום. אשוג חנה פרום. בנשף בערב יום. באישון**

בורא מאורי האש, נרכות רחש פרק ח'. וכו' ר' ע' י"א, ופ' י"ב, גם כסמחים דף כ"ד כיון אקטס
פוסה סע"ג. המפיל. סהפך. עעמטט אב, ונמעל סדס כדלפן ולמר אטל אטו. אטור ס כוס יאסך רחש
סל להודות לי, סכ טכא סקכ"ב, ויטן לו אבי רעפיס (חכיס) וקאסן זה לכז ויכז סקן אור, וסך עליה
נרל. מלורי האש, חתיח כסמול, דלמר אטול (סמחים ג' ע"ג) עפני טכ סכרכין על חלור סגולתי אט
טפני אהיה חחלת בריחה עב"ל, ונפרקי דל"ג ס' כ' (מוכנ גם כמדלס חכלים מופר ל"ג) בין כסמכות
אל ע"ג. סכ סדס יוכ וסכרכי כלט, ולמר חיי לי אטל וסל חכום אטעס חחיי ע"ג, כחולת לו סעור
אל סל, וסמו כלט ולמר: מכיו חכני ידע אטמקום עמי ופסע ידיו ללור סלס וסך נרלס מלורי סלס,
וכסכרתיק ידיו טן סלס אטר טכאז חיי. ודע סנדל יום הקודס מיטות חול אסן לכנר חל כננת, ולמר
כיון סנדיל בין קודס לחול סכ"ל. המבדיל ביה, נרכות ל"ג וסמחים ק"ד.

המבדיל, חמוס כדלטי יחורו יחוק הקכף ינמבל עד זמר דומס לו כדלטי סספדיס לסוף
נעילס י"כ אטס חול עימרו יחוק ורורו סלחון ג"כ סנדיל: בין קודס לחול, סלל סחוריס סחוריס סכוכס,
וכפיוס סחול סול אכוכ עלי סמדפי כיוטל. סטן סלף רל"ג סיס לומר סגולתי י"ב. ומלוח כיו סכוכ
חוד יסר סמיס סחול לסולתי אט וסכוי לסולתי י"ב. ורענו וכספנו ירכה כחול. כ"ב, ספדיס סן מלס
וכספנו, ומלוח עיקר עכ"ט חלקית כ"ג, י"א. כפל סכר, חוח ככנת חמר טעור אוו סחורו. עלי נוסר
עכ"ט חכלים כ"ג, ג'. יום אשר אמר שומר, כן חול כדלורי ספדיס וכוכן, ועוקד על ל' יעטס
כ"ל, י"ב כדר חבור, אטל נטס עול, זכאס כעכין לוחקת כדלוי סל. כיום אטול, ל' סכלים ל' ג'.
חלשה עכתי. ענת מנחתי, ע" קדכותי, ר"ל חין לכו עד סקדס מוקדן יעתי, חכלים ל' ו'. קולי
שקפה בל י"ל, כן חול ככ"י גם כ"ב ספדיס וכ"ל. וקדו: בל יטל, כל יזלך. חכמל, סככאל. שראשי,

לילה: קראתה יה הושעני. ארח חיים הודיעני. מדלה
 הבצעני. מזם עד לילה: טהר טנוף מעשי. פריאמר
 מבעים. איה אלה עשי. נחן זמורת בלילה: נחנו בידך
 כחמר. סלדנה על קל וחמר. יום ליום יביע אמר
 ולילה לילה:

סמטרים עוד זמירות יומר כפולפי אנה יאטרו רכון זא לאמר כחמרות.

רבו העולמים אב הרחמים והסליחות, בסמן טוב יבמול טוב תחל
 עלינו את (ששית) ימי הפעשה הבאים לקראתנו לשלום, חשוכים מקל
 חסא ופשע ומגקים מקלעון ואשמה ורשע, ומדבקים בתלמוד הורה
 ובמעשים טובים ותנוגים דעה בינת והאכל מאתה, ותשמיענו בהם ששון
 ושמחה ולא תעלה קנאתנו על לב אדם ולא קנאת אדם תעלה על לבנו.
 מלבנו אלהינו האב הרחמן, שים ברכה ורחמה והעלמה בקל מעשה יחינו,
 וקל היועץ עלינו ועל עמך בית ישראל עשה טובה ומחשבה טובה אפשו
 וברטו גרלו וקימו קים עצתו, בדרך שגאמר יתקלך בלבך וכל עשתך
 ימלא. ונאמר ותגוראמר ויקסלך ועל דרכך נגה אור: וכל היועץ עלינו
 ועל עמך בית ישראל עשה שאינה טובה תופר עצתו, בדרך שגאמר
 יי הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים. ונאמר עצו עצה ותפר דבר

זר ס', נ'. קראתה יה, תבת יה אינה כס' ספרדים. ארח חיים ל' תהלים ט', יא. מדלה, מן
 דלות ועניות, והוא ע"ה ישיה ל"ה, י"ב. איה אלה, חייב ל"ה, י'. על קל וחמר, פירש צלל מ"י
 של טבחה קלות וחמדות, וחזקו הוא, לכל כוונת הפיימן, אחרי כי אינו נידך חלף כחומר ורנב
 עמר, ע"כ קל וחומר שחלפה לנו כי ימיר עפר לחכמו. וכוה ל' קל וחומר נטעמו הנהוג כל' חז"ל. יום
 ליום, תהלים י"ט, ג'. ולידה לילה, כמקלת ספרים עוד תוספת ג' תרוזים וכן לאונם, "אל פודה עכל
 בר, קראתך מן הכתר, ידך לא תקרר, הוא יום שלא יום ולא לילה. מיכאל שר ישראל, אליהו וגביאל,
 טווח כל עם הגואל, קומו בחזי הלילה. יתן לנו שבע טוב, וענגן וכל טוב, ומכ' יטוח הטוב, כל היום
 וכל הלילה. הטביל בין קדש וכו'.

רכון העולמים, תפלה זו מקורה בירושלמי ברכות פ' ה' סוף משנה א' ר' ירמיה ור' זעירא בשם
 ר' חייא בר אשי לרין לומר כמ"ג נבדלה החל עלינו את שנת ימי הטעבה הבאים לקראתנו לשלום, ר'
 אבן מוסיק והשמיענו כהם שאון ושמחה, ר' חזקיה בשם ר' ירמיה והבינו ולמדנו עכ"ל. ולכן ירחי כתב
 יש לומר תפלה זו לפני הבדלה, וכן אבודרהם מביאה קודם הבדלה, אך כמדור רב עמרם טובאה לאחר
 הבדלה וכן ג"כ נמור ח"ח ס' רל"ח אשר מביא כל הטפחה ומאונה מטיפחוננו בשם רב עמרם גאון, וכן
 מנכנסו וכן כתב יענף. רכון העולמים אב הרחמים והסליחות, הספרדים מתחילים אלהינו ואלהי אבותינו,
 וכן הוא נמדוד רב עמרם וטמור. בסמן טוב, בלות למונה, וזה לך האות תרגם ירושלמי ודן לך פייטנא (שמות
 ג' י"ב) והיה ללות מ"י ויאהן לביטן (נמדדי י"ז, ג') וכמלא הפעל טמנו בישיה כ"ח, כ"ה ושעורה נסמן.
 ובסוף, ל' הללחה ועוזר כל' חז"ל, כל ג' תרגום ירושלמי אחת מולח טנא (נכחזית ל', י"א) הן ביות תרגומו
 מולח דכותה (משלי ו', ל"א). החל, ל' התחלה טגורת חלח תת פחדך (דברים כ', כ"ה). איה ששה ימי,
 ככנא שבע שאל י"ע כחוכו פין לוטרים ששה, חלח איה ימי (אבודרהם). חשוכים, אשר לחכנו חשוכים.
 ולא תעלה קנאתנו, כי הקנאה גורמת רעות דעות. האב הרחמן, אינו כס' ספרדים. אפשו, את היועץ.
 יתן לך, תהלים כ', ח'. והגור, חיד כ"ב, כ"ח. ה' הפיר, תהלים לג' י'. עשו עצה, ישעיה ח', י'.

דָּבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עֲפָנּוּ אֵל: וּפְתַח לִנּוּ יי אֱלֹהֵינוּ אַב הַחַמִּים אֲדוֹן
 הַפְּלִיחוֹת בְּזֶה הַשְּׁבוּעַ וּבְכָל־שְׁבוּעַ. שְׁעָרֵי אֲרֶזֶה שְׁעָרֵי אֶרֶץ יָמִים וְשָׁנִים
 שְׁעָרֵי אֲרִיכַת אַפְסִים, שְׁעָרֵי בְרָכָה שְׁעָרֵי בִּינָה, שְׁעָרֵי גִילָה שְׁעָרֵי גְדֻלָּה
 שְׁעָרֵי גְאֻלָּה שְׁעָרֵי גְבוּרָה, שְׁעָרֵי רִצְיָה שְׁעָרֵי רַעְיָה, שְׁעָרֵי הוֹד שְׁעָרֵי הָדָר
 שְׁעָרֵי הַעֲלֵתָה שְׁעָרֵי הַרְוָתָה, שְׁעָרֵי וְעַד טוֹב, שְׁעָרֵי זְרִיוֹת שְׁעָרֵי זְמַרָה
 שְׁעָרֵי זְכוּת שְׁעָרֵי זִיו שְׁעָרֵי זְהֵר הַתּוֹרָה שְׁעָרֵי זְהֵר חֲכָמָה שְׁעָרֵי זְהֵר בִּינָה
 שְׁעָרֵי זְהֵר דַּעַת, שְׁעָרֵי חֲדוּת שְׁעָרֵי חֲמֻלָה שְׁעָרֵי חֵן וְחֶסֶד שְׁעָרֵי חַיִּים
 טוֹבִים שְׁעָרֵי חֲכָמָה שְׁעָרֵי טוֹבָה שְׁעָרֵי מִדְּוָה, שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה שְׁעָרֵי יִשְׂרָאֵל.
 שְׁעָרֵי כִפְרָה שְׁעָרֵי כְלֻפָּלָה שְׁעָרֵי כְבוֹד, שְׁעָרֵי לְפָנָי, שְׁעָרֵי מְזוּן שְׁעָרֵי
 מְנוּחָה שְׁעָרֵי מְחִילוֹת שְׁעָרֵי מִדְּעָה, שְׁעָרֵי נְחָמָה שְׁעָרֵי נְקִיּוֹת, שְׁעָרֵי סְלִיחָה
 שְׁעָרֵי סִינְתָא דִּישְׁמַיָא שְׁעָרֵי עֲזָרָה, שְׁעָרֵי פְדוּת שְׁעָרֵי פְרֻסָּה טוֹבָה,
 שְׁעָרֵי צְדָקָה שְׁעָרֵי צְהֵלָה, שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה שְׁעָרֵי קוֹמְמִיּוֹת, שְׁעָרֵי רַחֲמִים
 שְׁעָרֵי רְצוֹן שְׁעָרֵי רְפוּאָה שְׁלָמָה, שְׁעָרֵי שְׁלוֹם שְׁעָרֵי שְׂמֵחָה שְׁעָרֵי שְׂמֻעוֹת
 טוֹבוֹת שְׁעָרֵי שְׁלוֹה, שְׁעָרֵי תוֹרָה שְׁעָרֵי תְּפִלָּה שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה שְׁעָרֵי תְּשׁוּעָה
 כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב וְהַשְׁוֹעַת צְדִיקִים מִיָּי מַעֲתִים בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזְרֵם יי וַיִּפְלְטֵם
 יִפְלְטֵם מִדְּשַׁעִים וַיִּשְׁעִים כִּי חָסוּ כּוֹ: וַנִּיאַמַר חֲשׂוּף יי אֶת־זֶרְעֵךְ קִדְשׁוֹ לְעִיגֵי
 כָּל־הַגּוֹיִם וְרֵאוּ כָּל־אֶפְסֵי־אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: וַנִּיאַמַר קוֹל צְפִיקָה נִשְׂאָה
 קוֹל יַחֲדוּ יִרְגְּנוּ כִּי עֵץ בְּעֵץ יִרְאוּ בְּשׁוֹב יי צִיּוֹן: וַקִּיִּם־לִנּוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 מִקְרָא שְׂכֵתוֹב מִדֶּה־נְאוּ עַל־הַדְּרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׁר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מְבַשֵּׁר
 טוֹב מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אֲבִיר לְצִיּוֹן מִלְךְ אֱלֹהֵינוּ: רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִגְרָה הַגָּם
 וְלִירֻשָׁלַיִם מְבַשֵּׁר אֶתֶּן־ אֲמֵן סְלָה:

ופתח לנו, מכאן עד וקים לנו ה' אלהינו סקרא, הכל איננו נסדורי הספרדים וגם נס' רח עמרים
 ונסוד לא נכלל מענו דבר, ובאמת איננו סגוף תפלה זו חלף נוסף הוא כתובה מפיוס אחד המוחיל
 חסנו ותעטרנו מן השמים שמוטרים הספרדים בימים נודחים לסוף כל תפלותיהם. שערי ארזה, כל
 זערים החלה נוסדו על סדר ח'ב וע'כ כפול לפעמים ענין אחד נמלים זונות. וחשועה צדיקים,
 תהלים לז, ל'ט. מ'. חשף ה', יזעה כ'ב, י'. קול צפיק, זס כ'ב, ח'. מה נאו, זס כ'ב, ו'. ראשון
 לציון, זס מ'א, כ'ז.

זמירות למוצאי שבת.

ספאל ו' ו' תנועות ונרצזי הכרחים פתוס יעקב סנוי חוק.

במוצאי יום מנוחה, המציא לעמך רוחה, שלח תשבי לנאנחה. וגם
 יגון ואנחה: יאה הוא לך צורי, לקבץ עם מפארי, מיד גוי אכזרי, אשר ברה
 לי שחדה: עת יודים תעורר אל, למלט עם אשר שוא, ראות מרבך בכוא
 גואל, לשה פזרה גרדה: קרא ישע לעם גרבה אל דגול מרבכה יהי
 השביע הבא לישועה ולרוחה: פת ציון השכולה אשר היא היום געולה.
 מהרה תהיה בעולה, אם הבנים שמחה: מעינות אזי יזוכו, ופרויי יי ישובו,
 ומי ישע ישאבו, ותארה גשכה: גיה עמך פאב רחמן, יפצפו עם לא
 אלמן, דבר יי אשר נאמן, בתיקמך הכשחה: וידיים פלמי הרץ, נגינתם
 יפצו בכרץ, בלי צנחה וכלי פרץ, ואין יצאת ואין צנחה: יהי הודש הזה,
 כנבואת אבי חוה. וישמע בבית זה קול ששון וקול שמחה: חזק ימלא
 משאלותינו, אמיץ יעשה בקשתנו. והוא ישלח פמעשו, ידנו ברכה
 והצלחה: במוצאי יום גילה שמך נורא עלילה, שלח תשבי לעם סגלה.
 רח ששון ותגדה: קול צהלה ורבה, שפתינו אז תרגנה, אגא יי הושיעה
 גא. אגא יי העליחה:

(בכרחים עוד מימים ומימים חדש ששוני נו', אגיל ואסמח ונ' ברכת פתוס
 נו' ואלו כסס דברים וים קשט, פג"ב כאשפו פן סדטוס ומסני דרכי מלוא.)

ספאל ו' ו' תנועות ופתוס נרצזי הכרחים אברהם.

אלהים יסעדנו, ברכה במאורנו, וזכר טוב יזכרנו, בקל משלח ידנו:
 אלהים יסעדנו: ביום ראשון למלאכה, יצו אתנו ברכה, ויום השני בכה,
 ימתיק את סודנו: אלהים. רבה צבאי ישעי, בשלישי וברביעי, בתימישי
 אך לא בעי, ישלח את סודנו: אלהים. הכן מכות מכות, ביום הששי וזבת

במוצאי יום מנוחה, מנחה יעקב סנוי. והנה כתב בעל אור וזע כסוף הלכות י"ב כי הפיוע
 כמולאי יום מנוחה חיתקן לאטרו ביה"כ בנהב"כ נקול רס וכפתתו נתקן עכ"ל ודעתו כזה לא על הפיוע
 שלפניו אלא על אותו הפיוע הנעלה כמחור כ"י לבעילה י"ב ונתחיל, כמולאי מנוחה תהלות תלמיח
 בית נכ ככרן ככה מניח" (וכא ג"כ כל"ס כמחורי ספרד נתון הסליחות לימים כוללים) וכמו עליו
 כה"ל, "חס חל י"ב להיות כצנת יאמר זאת הסליחה". שלח חשבי, אליהו הכניח (פ"א י"א, א'). לנאנחה,
 לחמה ישראלית הכאמה בעלות. וגם יגון ע"ה ישעה ל"ה, י'. ויאמר ונס כל' יחיד להשעות מספר תמועות
 הפיוע. יאה הוא לך, ראוי לך. שחדה. כר. למלט, להגיל, לשה פזורה, ישראל (ירמיה כ', י"ז). גרבה,
 ישראל כמות אהבם כדנה (הזע י"ד, ה'). דגול מרבכה שר ה', י'. השכולה, אשר כעונה מנניה. געולה,
 מלוסה וכויה. בעולה, ישעה ס"ב, ד'. אם, תהלים קי"ג ט"ו. ופרויי ה' כן הגיה בעל מ"י וכל"ל ע"ה
 ישעה ל"ה, י'. ישאבו, ל' ישעה י"ב, ג'. יפצפו, ידנה, עזרת כן אלפכף (ישעה ל"ח, י"ד). כתיסך
 הבטחה, כבאר תקיים מה אכמתמו. פלמי הרץ, הנעלמים מן הצרות הרעות, חרן ל' גזרה. כסרץ,
 כשחטה. פרץ, ל' תהלים קמ"ז, י"ד. אבי חוה, ירמיה הכניח ככטותו ירמיה ל"ג, י'. וי"א. יום גילה,
 הוא יום הכנת. והנחה, מנוחה. אגא ה', תהלים קי"ח, כ"ה.

חבר, חלק, יסחיק את סודנו, יכאיר עמנו וכו"ל ע"ה תהלים כ"ה, ט"ו. אך לא בעי, ל' חרנה
 ומטה, וסוף ע"פ חיוב ל', כ"ד. הכן מכות ע"ה כראשית מ"ג, ט"ו. דיים בית ככ"ל כעבור העסקל.
 ורענה ל' שר א', ט"ז. ולילה, ל' תהלים קל"ט, י"א.

קָדַשׁ הַלֵּל וְשַׁבַּת עַל כָּל מַחְמַדְנוּ: אֱלֹהִים. מְעַרְנִים לְנַפְשִׁנוּ, נִתֵּן בְּיוֹם
קָדְשֵׁנוּ, וְרַעְנָנָה עַרְשָׁנוּ, וְלִילָה אוֹר בְּעַרְנוּ: אֱלֹהִים יִסְעָדְנוּ:

נאצי הסרוויס נחמן.

אֵלֵי חַיִּשׁ גָּאֵלִי, עֲבֹדָה יִשְׁכִּילִי, מִבְּשׂוֹר טוֹב אֵלֵי, אֶת־אֱלֹהֵי הַנְּבִיא:
נֶאֱמַר עַל הַהָרִים, שְׁלַחְדֵי יַעֲרֵר הָרִים, וְרַגְלֵי הַמִּבְשָׁרִים, בְּאֶמֶד שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי:
אֵלֵי. חֲבִי בְּמַעַט רָנַע, כֹּל־מִחֲלָה וְכֹל־נִגְעָה, אֵיבִיבָה אֶפְנֵעַ, יִסַּם נֶקֶם בְּלִבִּי:
אֵלֵי. מִלִּבְךָ יָבוֹא לָךְ יִפְהָ אֵת בְּלָדְךָ, וְרַעֲיָתִי לְמוֹלָדְךָ, גִּלְעָדֵי הַתְּשָׁבִי: אֵלֵי.
נִשְׁתַּת הַתְּשָׁבִי, שִׁפְתֵי בְּנֵי יִזְבֶּה, כִּי בָא עֵת לְחַנְּנָה צִיּוֹן נִחַלַת צָבִי: אֵלֵי.

ע"ס א"ב, וסוף כל-חרוז לכ"ב.

אֶרֶד אִיּוֹם וְנִזְרָא, בְּצַד לִי לָךְ אֶקְרָא, יי לִי לֹא אֵירָא: גְּדוֹד פְּרַצְוֹת
הַיְכָלִי, רַגּוֹל מִזֶּה חֲכָלִילִי, יי הֵיחָה עוֹד לִי: הֵן אֵתָה תִקְוִתִי, וְלִישׁוּעָתְךָ
קִוִּיתִי. אֶרְדֵּי עוֹ יִשׁוּעָתִי: עֹד וְנִשְׁוֹא בְּפִים, חֵן פֹּרְשֵׁי בְּפִים, יי אֶרְדֵּי אֶפְסִים:
טוֹבָה תַחֲדָשׁ לַעֲבֹדְךָ. יְהִי עֲלֵנוּ בְּנִאֲבָקָה, יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ: פּוֹנֵן בֵּית
מִכֻּנְיָה, לְהַרְבִּץ בּוֹ צִאֲנָה, יי בְּאֹד פְּנִיָה: מִפֶּסַח לְהַצִּילִי, נִהַלְגִי לְנוֹדְלִי.
אֶרְדֵּי שְׁמֻעָה בְּקוֹלִי: סַעֵד וּסְמַךְ לְנִמְתָּרִים, עוֹדֵנָא אֶת־דְּנִשְׁאָרִים, יי
יַעֲרֵר הָרִים: פְּרָה עַפְקָה מַעֲוִים, צִאֲנָה מִיד גְּזוּזִים, יי עֲשֵׂה חוּזִים: קָרַב קַץ
נִחְמָה. רַחֵם אִם לֹא רַחֲמָה, יי אִישׁ מִלְחָמָה: שְׂכוֹן בְּמַצּוֹ בְּאֶרְצֵנוּ מִמִּיד
אֵל מְחַלְלֵנוּ, יי מִלְכָּנוּ הוּא יִשְׁוּעָנוּ:

ע"ס א"ב, וסוף פסוק ישו בר סודו חוק.

אִישׁ חֲסִיד הָיָה, בְּלִי מִזוֹן וּמִדָּחָה, בְּבֵיתוֹ עִסַּק מִלְּבוֹשׁ, וְאֵין בְּנֵד
לְלַבּוֹשׁ, גּוֹנֵן בְּחֻשׁוֹבָה אֵשָׁה, וְגַם בְּבָנָיִם חֲמֻשָּׁה: דְּבָרָה לֹא רַאשָׁה, יוֹתֵר
אֵין לְהַתִּיאֵשָׁה, הַמְבַלִּי לָחֵם לֵאֲכוֹל, בְּשֶׁרֶם וּבְחֶסֶד כָּל, וְהוֹדָה מַעֲרָתָה כִּי

חיש, פניו נמסכו. מבשר טוב אלי, אשר החרוז, "אלי חיס טבאר פון" ונתת חיס אצולש החרוז
חסון גם אל פוטו. נאח, פס"ה יעניה לכ, ו'. שובי שובי, יעניה ל"א, כ"א. חבי, חסיה כ"ו, כ".
חס נקם, אס ס"ג, ו'. סלכך, זכריה פ', ט'. יפה אתה, זכר ל', ו'. נפת, אס ל', י"א. עז לחנה,
חאלים ק"ב, י"ד.
ה' לי, חבלים ק"ח, ו'. רגול, הקכ"ה פס"ה אר כ', ו'. חכלילי, פסיה, ע"פ חתום חזלטי
לכרזשית פ"ט, י"ב היה עזר, חבלים ל', י"א. ה' עו, אס ק"ט, ח'. גשוא כפיים, פועהא על
הזמים. כסיום ל' ענבים כנו על כפיים כסה חור (חיות ל"ג ל"כ). פורשי כפיים, הפוראים יריסם חזלנה.
וכן הנסחה כמו אכניה טל פ"י. ארץ אפיים, נמדס י"ד י"ח. ה' עשה, יעניה י"ד, ו'. להרבץ, לפסח
באר פניך, חאלים פ"ט, ט"ז. לנורלי, לנרלי. שמעה בקלי, חבלים ק"ל, כ'. יער הרים שמוס ל', י"ג.
מעוים, טן זידים. עושה חוזים, זכריה י', א'. לא רחמה האע א', ו'. ה' איש, אעוה פ"ז, ג'. ה' סלכנה,
יעניה ל"ג, כ"ב.

איש חסיד, המעשה אשר יסופר כומר היה נפלא כספורי מעשיות דרבינו נחום. מלבשו, חיס עוסק
נתורה עשעו כי היה טז לילך לכת המדרש כסוד אלא היה לו מד ללבוש. גנון, עסבה. בחשוכה אשה,

יגעת. כהנאכל מעתה: ודוד כבר נשוק. הלא תצא לשוק. תנון ורחום
 במרומו. אילי יגמלנו ברחמו. טוב לקו מחסה. רצון יראיו יעשה: יעצת
 בדעת ובחכמה. עצתך בלי להסבימה. בצאתי לבשת ולבלפה. מבלי
 כסות ושלמה. לאין גידי לפדמה. אפילו שנה פרוסה: מדדה ושאלה
 משכנים. מלכשים גאים מתקנים. גלבש והשליך יהו. על יי אשר
 ארבו. שחו ילדיו בפלולם. אל ישב רך נבלם: עבר בשוק בשברתי.
 ודגה אליהו הנביא להראתו. פץ לו המכשור. באמת היום התעשר. צוני
 נכל כבודך. פי הנגי עבדך: קרא למי בדעתו. קנות עבד אין כמותו.
 רחש אף ישנה דינו. עבד למכר את אדנו. שתי לו חקמתו בקרבו.
 ותחזיק בו כמו רבו: תגר קנאו באהבים. בשמונה מאות אלה והובים.
 תבעו מה פלאכתך. אם בבגין חכמתך. תכלית סרקלין ופלטרין. הרי
 אתה קרחורין: יום ראשון במפעלים. פעל עם פועלים. שוע פתעי
 הלילה. ענגי נורא עליה. זומתי ונמפרתי להעבידי. לכבודך ולא לכבודי:
 פורא עולם בקגין. השלם זה הבגין. החמיה יכמרו בתניגתי. פי לטובה
 פוגתי. מלאבי רחמים מפוענותי. או החלו לבנותו: רבו פוגי המלוכה.
 ותשלם קלהמלאכה. רץ הסודר בראותו. פי נגמרה מלאכתו. כלולת
 מגדלים גאים. לפי עגין הבנאים: יזכר לה עתה. אחסול אשר דברתי.
 חפשיני גודי ובברוד. בגמת לעגן שחרוד. זה קיטו באמת. ופרע לו
 איש האמת:

אל תירא עבדי יעקב:	אמר יי לעקב
אל תירא עבדי יעקב:	בחד יי בעקב.
אל תירא עבדי יעקב:	גאל יי את יעקב.
אל תירא עבדי יעקב:	דרך פקב מעקב.
אל תירא עבדי יעקב:	רפאים ישרש יעקב.

נראה חסונה. דוד כבר נשוק, תבי עוזרו כחש מוזין, נאוק ל' כלי זין מענין נוסקי קמת (דה"א יב,
 נ') כחוק נד (תהלים נ'). יעצה וגו' כן השיי האם לחשנו. כלי להסכירה, לא חובל להסכים לענתן
 נשטר אפין לי כסות ואלמה. לפורטה לסחליק, ול' משנה הוא חין מרסין לא עתידת השוכסין (נ"ק דף
 ק"ג). יהבו, על' תהלים נ"ב כ"ג, סחור, טעור, ל' איהו, בפלולם, תפלתם, אל ישוב, תהלים ע"ד,
 ל"א. בסכרורו, נתקוותו, מענין אצור על ה' חלקיו (תהלים קס"ו). פץ, דבר. רמבשר, חליה הכניית.
 סרקלין ופלטרין, נמינים נאים. שוע, התפלל. יזחתי, חשבתו. בקניו, עש"ה קושה צמים וחורן (נחשית י"ד).
 בתניגתי, נחמתו. בוני המלוכה. זהו נונים חת בית המלוכה. רץ, אמת. כנסת, כאשר טערת. שחרור,
 חירות. ופרע לו איש האמת, כהנר זהו איש אשונה פרע לו אצור משלם.

אמר ה' פיוס זה כולו מעונר מעסקי המקורל ונמדר על סדר חלפ"ס בית"א וחלק השני של
 כל חורו הוא פסוק אל תירא עבדי יעקב (ישעיה ע"ד, נ'). אמר ה', ל' ישעיה כ"ט, כ"ג. בחר ה',
 עש"ה תהלים קל"ה, ד'. גאל, ישעיה ע"ד, כ"ג. דרך כוכב, נעדר כ"ד, י"ז. רבאים, ישעיה כ"ז, ו'.

סדר ערב ראש חדש הוא יום כפור קטן.

נמנה על ערב ראש חדש מתפללים כדרכה, אלא שאין אומרים תחנון. טובים רבים להתענות בערב ראש חדש ויורחים אותו יום כצור קטן (ואם חל ל"ח נצטת לו ניום ס' מתענים ניום ה' שלפניו), ונמנה סגרה הזכרים לנבי"כ ולרובים טלית ועמימים חזלין, והא"ץ מתחיל הפלה לעני וכו'.*)

יחזו ועטו טלית חזרו תפילין חזרו פקדו נמנה פקבט דער חזן פקוגענדען ממעור חו:

ח' תפלה לעני כרעמך ולפני יהוה ישפך שידו: ח' יהוה שמעוה תפלתני
 וישעתי אליך תבוא: ח' צ'תסתר פניך מפני ביום צר לי, השדה אלי אונקה
 ביום אקרא מדר ענגי: בירבלו בעשן ימי ועצמותי כמזקד נחתי: הוצרה
 בעשב ויבש לבי פירשכותתי מאכל לחמי: מקול אנתתי דבקה עצמי
 לבשרי: דמיתי לקאת מדבר היתי ככוס תרבות: שקדתי ואהיה כצפור
 בודד עלנג: בלדהיום תרפני אויבי מדוללי בי נשבעו: בי אסר בלחם
 אכלתי ושפני בבכי מסכתתי: מסגירעמך וקצפה בי נשאתני ותשלכני:
 ימי בצל נטי ואני בעשב איבש: ואתה יהוה לעולם תשכ וזכרה לדד
 ודד: אתה תקום תרחם ציון בי עת לתנגה בי בא מעד: בידעו עבדיך
 אתאכניה ואתעפרה יתנגו: ויירא גוים אתשם יהוה, וכלמלכי הארץ
 אתבנה: בירנה יהוה ציון נראה בכבודו: פנה אל תפלת הערער
 ולאבזה את תפלתם: התכתב זאת לדוד אחרון ועם נכרא יהלליה: ביר
 השקיף מפורם קדשו, יהוה משמים אל ארץ הביט: לשקוע אנקת אסיר
 לפתח בגי תמותה: לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם: ביהקבץ
 עמים יהוה וממלכות לעבד את יהוה: ענה ביהוה פחי קצר ימי: אמר
 אלי אלתעלגי בתצי ימי, ברוד דורים שנותיה: לפנים הארץ יסדת ומעשה
 ידך שמים: הנה יאבדו ואתה תעמד, וכלם כבגד יבלו בלבוש תחליפם
 ויחלפו: ואתה רוא ושנותיה לא יתפז: בגירעבדיך ישבנו וירעם לפניך יבון:

*) תענית ער"ח הנהיג אותו ר' טה קורדוכורו שחי נצפת סניו שלג וקרא לו יום כפור קטן (פרו
 חדש הלכות ר"ח ס' תי"ז) ובסם הנה מוכירו ג"כ בעל של"ה דף ק"ב, ע"ז דף ק"פ. וכדף קע"ט כתב וז"ל
 ראש חדש עולח זהו זמן כערה ילחה האדם שיעשה תשובה גמורה בלכ אלס, דהיינו בער"ח יעשה כטו
 י"ב, כטו שמתים הרבה מחסדי עליון, ויתקן כל הטחולקל הן בטמון הן בעוף הן בנפש ויתודה בככי
 רבה ובחריטה גמורה ויעוון דרכו הרעה כדי שיוכנס החדש יהיה כנריה חדשה עכל וכן יעב"ץ נמדורו כתב
 וז"ל חדשים מקורב נהגו להתענות ער"ח וקורין אותו י"ב קטן והוא ידוע ונתפסע נכריס, ומנח הדכר וכיחוד
 להמון העם המתלכלכים כל היום כדי לשמש טענוסם ולהיות להם זכרון בין עיניהם להגניק על טהרת
 נפסם ותופס.

חזון. לחסי חזונו יהודה אריה סטורניא, ומשקלו כ' מנשות ויהל וזש תכונות.

יום זה יהי משקל כל־חפאתי במל במעומו, ברכות ירח היום, לבד
מספר זכיותי ירבה וציון ציון ויהי פורת: ים ודי ודון לפי אצלי גלוי, חומי
עונותי עם הזק רשעי. דיני אני אדע באש קלוי, כי רע ובלש ארתי
אל־פשעי. הולך ביום ויום אחר בצעי. מבית מקום ספר תינוק פורת: ים.
אכן בחבלי שוא עון מושך אחר, לה אלי באתי נאב. רפאת לארם מר
נחש גושך, שואל ומתחנן נאב נעצב. אלשב בענוי אכן מתעב. יד פה
ועין אין לי מעם וריח: ים הן ראש חדשים לעם נחת, לזמן לכפר על
כל־הולדתם. מיאת ארובים שומן השבת, על כן אקדמך בתחנתם. מיום
לפניו בא כי אז איתם. אלשב לאיש הושב לא עוד ארת: ים וכרב חסדי
אתה מלבי, תמים תרחם ציון קדשנו. ידית מנתתה שים כבוד, כי בה
געלה עולות ראש חדשנו. נא אל שלח טשא הוד ראשנו. כי שם לבכנו
שואף וזרח: ים זה וכו'.

ולומרים מזמור זה קודם מנחה ולפני מנחה ולומרים מזמור ח' למנחה על הנחית, לכל אס ששים
יב קטן ביום ה' מזמור ע"ח מהפכים המזמורים ולומרים קודם מנחה מזמור ח' ולפני מנחה מזמור
כ'. זה קהלות ולומרים לעולם מזמור ח' קודם מנחה ומזמור כ' לחתיכה.

כ למנחה מזמור לדוד: יענה יהוה ביום צרה ישעך שם אלהי יעקב:
ישלח עזרה מקדש ומציון יסעך: יזכר כל־מנותך ועולתך ידשנה פלה:
יתן לה כלבבה וקלעתך ימלא: נרננה פישעתך ובשם־אלהינו נרגל
ימלא יהוה כל־משאלותיך: עתה ידעתי כי הושיע יהוה משירי יענה
משמי קדשו בגבורות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בססים ואנחנו בשם
יהוה אלהינו נזכיר: הפנה פרעו ונקלו ואנחנו קמנו ונתעורר: יהוה
הושיעה הפלך יעגנו ביום קראנו:

ולומרים פ' התמיד, אשרי ח"ק (ואם יש עשרה שהתענו ככה"כ מוליאים ס"מ וקולאים ויחל
ומפטיים דרשו ולומר הכ"ץ חצי קדיש) ועומדים להתפלל תכלת מנחה בלחש (ולומרים עגנו בטע קולנו),
וכה"ץ חזר התפלה בקול (ולומר ענו בין גולל לרוח), ואח"כ מתחיל הציץ:

אמן ומגש אשרי, המב קדיש, (אמר וענו נענו וייטע געמלטעס אהבנו, וייטעס אמן ויחל חזר
ומגש ריח הסמרה דרשו), רמן בעטעס אמן שמנה עשרה חזר נפרעס דער חזן דק: ועלוב וייערערהקאס
המש פקנט אמן היער מן:

לכו ונשובה אל"י כי היא מדרג וירפאנו יד ויחבשנו: יחיינו מימים
ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו: כי לא על־צדקתנו אנתנו מפילים
תתנוגינו לפניה, כי על־רחמיך הרבים: אדני ושמעה אדניו סלחה אדני
הקשיבה ועשה אלהי־אחר. למענה אלהי, פישמך נקרא על־עירך ועל־עמך:

נשמא הוד ראשנו, כלל וע"ה זכרה ו', יג. וזה המשקל כזוהן וגם נמלטו מחזש רמן
פסול, ודי למכין.

י"ח השיבנו יי אלקיך ונשובה חרש ימינו בקדם: ג' פסוקים
 אל מלך, יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו.
 מעביר ראשון ראשון. מרבה כוחלה לחסאים ופליחה לפושעים. עושה
 צדקות עם כל בשר ורחם. לא ברעתם הנמשל להם: א' שהזריחנו לומר (מדות)
 שלש עשרה. וקרלנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם.
 והן פתוח ויירד יהיה בענו ויתעב עמי שם ויקרא בשם יהוה: (ושם נאמר).
 ויעבר יהוה ו על פניו ויקרא.

יהוה יהוה אל רחום וחנון, ארך אפים, ורחום, ואמת: נער חסד
 לאלפים, נשא עון, ופשע, וחטאה, ונקמה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

סלח לנו אבנו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו:
 פראתה אדני טוב וסלח ורחם ורחם ורחם ורחם:

אנא יי אלהי השמים תפון תפלתנו קמדת לפניך: והוציא כאור צדקנו ומשפטנו
 בעתה: אמרנו האזינה יי בינה הגיגנו: בקראנו עגנו אלהי צדקנו:

ברחם אב על בנים תרחם יי עלינו: לאדני אלהינו הרחמים
 ותפלות כי מדנו בו: וסלחת לעפף אשר חטא לך ולכל פושעיהם אשר
 פשעו בך ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמים: ואתה תשמע ממוקום
 שבתך מרהשמים ושמעת וסלחת: סלחנא לעון העם הזה כגדל חסדך
 וכאשר נשאתה לעם הזה מפערים וערהנה. ושם נאמר, ויאמר יי
 סלחתי ברבך: הנה אלהי ו אונק ושמע פקח עיניך וראו שממתינו
 והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקתינו אנתנו מפילים תתנוגינינו
 לפניך כי על רחמך הרבים: אדני ו שמעה אדני ו סלחה אדני הקשיבה
 ועשה אל תאחר. למענה אלהי פירשמה נקרא על עירך ועל צפוף:

מטו החנונים סדכי בר שבתו ארוך.

אלהינו ואלהי אבותינו:

סליחה

י' משאת פפי מנתת ערב רצחנא בכשר. תפון תפלתנו קמדת לפניך
 בתם ובכשר. בקראי עגני צדתי חיום ופנה, מ' פאשר יביא בני ישראל את
 הפטרה: י' ריח ניהח אמרי פי לפניך צור עולמים. חלבי ודמי הנממעט
 בצומי תמור חלבים ודמים. קבל תעיון לבי אשר ערכתני זה בפה ימים.
 י' בחטאת פאשם וכפנתה: י' דרשנא ביום זה דורשני והדרש להם בניב
 שפתים. שעה למעמדם וסחרם בכסף מזקק שבעתים. ורצה שיתתם

בְּשֵׁחַ אֶתְּרָה מִדְּמַעְסָן מִדְּהַשְׁאָתִים. וְהַמְשַׁקֵּה יִשְׂרָאֵל לַמִּנְחָה: וְלֵלֵל
 וְשִׁלְחָה הַתְּנִיחִי הַחֲשֹׁב וּמְשַׁמְנֵי רֵיב תְּרִיב. וְהַצֵּא כְּאֹד צְדִיקי סָרִם יָבֵא
 חֲשֵׁכֵשׁ וְעֵרִיב. אֶשְׁקֶה בַּפִּימִם לִבּוֹ בְּתַפְלִיתוֹ כִּלְיָאֵשׁ וְהַקְרִיב הַפּוֹקְרִיב
 קָרְבָנוֹ לִי מִנְחָה: וְלִשְׁרֹן עֶמְקָה לִשְׁרֵי חֲסִדָּה בְּמִוֶבֶל לֶחֶם. הַטָּה אֱלֹוֵי אֲזֻנָּה
 וְשִׁמְעֵה וְעִיגֵה פִקְחָה. וְרֵאָה כִּי מִוֶבֶל מִסְתַּוְּפֶה בְּשַׁעֲרֵי רַחֲמֶיהָ. וְיִפְחָח מִן־הַבָּא
 בְּיָדוֹ מִנְחָה: וְקָרַב רַחֲמֶיהָ אֲמַרֵי הַצִּדִּיקָה יְיָ הַיְגִיבֵנִי בִּינָה. וְאִם־נָא כְּמֵאֲתֵי
 הֵן בְּעִינֶיהָ אֱלֹוֵי קָדָם מְעֻנָּה. וְלִקְרֹתָ סִנְתֵי מִיָּדֵי אֲשֶׁר הִבֵּאתָ לָּהּ
 בְּתַחֲבָה. וְיִהְיֶה בַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה: וְשִׁרֵי לֹא מְצֻאָנָה שֶׁנִּיא כֹּחַ לַעֲרֵה מִקְדָּם
 קִרְיָתָה. אֲחָד הַפּוֹדָרָה וְאֲחָד הַפּוֹמְעִים בְּשׁוֹבוֹ נִפְשׁוֹ רִצִּיתָה. אֵךְ יִכּוֹן לִבּוֹ
 לְפָנֶיהָ בְּמִנְחָתוֹ בַּעַת הַקָּרֵב אֲוֹתָהּ. וְתֵאֵת תּוֹרַת הַמִּנְחָה: וְכִי־זֹת מִזְבֵּחַ
 וּמִקְדָּשֵׁי עַל מִכּוֹנֵוֹ וּגְבוּלוֹ. הֵיז מִכְּסָרִים עָלֵינוּ בְּשַׁעֲרֵי־הַשְּׁעָלִים לְגִדְלוֹ.
 וְעֵתָה בְּאֲשַׁמְתֵנוּ לֹו חֶסֶן יְיָ לְהַמְיָתֵנוּ וְלֹא לֶקַח מִיָּדֵנוּ עֲלֵהָ וּמִנְחָה:
 וְתַחֲבָנִים יִדְבֵר עִמָּךְ יִבְקֶשׁ סְלִיחָה בְּלֵב כֹּד. הֵנוּ מִתְיַצֵּב עַל מְעוֹד וְשׁוֹמֵד
 עַל הַמְשַׁמֵּד. מִחֲלָה פְּנִיָּה לַעַת מִנְחָת עָרֵב וּמְעַפֶּסָה כֶּסֶף. וְכִי אָמַד אֲבִכְפָּרָה
 פְּנִיָּו בַּמִּנְחָה: וְיִדְשָׁלִים עִירָה בְּנָה וְעִירָה מִקְעָרָה. אֲסֻרִים רְעוּצִים סְתַח
 וְלִקְשֵׁשׁ דּוֹעָא. וְעָרְבָה לִי מִנְחָתָם כִּימֵי עוֹלָם וְתִשׁוּב וְתִרְצָה. וְעוֹד פְּנוֹת
 אֶל־הַמִּנְחָה: וְיִנְפְּצוֹת יִשְׂרָאֵל לְקַבֵּץ יָדָה שְׁנִית הַזֹּסֶף. כְּרֹשֶׁה עֲרַח
 תִּרְעַם בְּנִיחָה מִוֶבֶל הַמְּסָפָה. וְיִשֵּׁב מְצָרָה וְסִדֵּר אֶת־כְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּיָדֵךְ וּבְכֶסֶף.
 וְיִי־וְהִיוּ לִי כְּמִשְׁחֵי מִנְחָה: אֵל סֵלֶךְ יִשָּׁב וּבֵי.

וְנִשְׁלָמָה פְּרִים שְׁפִתֵינוּ: תִּכּוֹן תַּפְלִיתֵנוּ קְמִדַת לְפָנֶיהָ מִשְׁאֵת בְּפִינוּ מִנְחָת עָרֵב:
 יִהְיֶה לְרִצּוֹן אֲמַרֵי פִינוּ וְהִגִּיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיהָ יְיָ צוֹרְנוּ וּגְאֻלָּנוּ: כִּדָּם אֵב עַל בְּנִים וּבֵי.

סליחה. נאמי סחחזים אלעזר ברבי יוחנן הלוי.

וְאֱלֹוֵי עֶשֶׂר עִמָּךְ מִסְחָדָה סִמֵּד. וְתִמִּיד עוֹמֵד עַל מְשַׁמֵּד. וּמְעַפֶּסָה
 לַעַת מִנְחָת עָרֵב. כִּי אָמַד. וְאֲבִכְפָּרָה פְּנִיָּו בַּמִּנְחָה: וְלִדְוִקְשִׁיב לְבוֹשְׁמִיגֵב
 כִּי־אֵן הַמָּאֵן. סֵאֲוֵי בְּרַעַשׁ אֱלֹוֵי הַדֵּי סוֹאֵן. וְאִם עֲנוֹת הַשְּׁמִד הֵלֵא דְבִי.
 וְכִי־מֵאֵין עוֹד פְּנוֹת אֶל־הַמִּנְחָה: וְיִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲשֶׁר בָּהּ מֵאֲמִין. אִם
 בְּשִׁמְאֵל הַחִירוֹ קָרְבָה כִּימִין. בָּא לְשִׁיחַ פְּנִיָּה. וְיִפְחָח מִן־הַבָּא בְּיָדוֹ
 מִנְחָה: וְעוֹרְכֵי שְׁוַע מְשַׁלְמֵי פְּרִים שְׁפִתוֹתָם. רָצָה וְהַשְׁלָה בְּמַעֲלוֹת יָם כֹּל־
 הַטְּאֹתָתָם. יַעֲרֵב לְפָנֶיהָ שְׁיִתְתָם וְרַגְתָם. וְכִי־פַחֲטָאת וּכְעוֹלָה וּבַמִּנְחָה:
 וְיִזְכֵּר פֶּר פְּגִים וְשַׁעֲרֵי פְּגִימֵי וְחִיצוֹן. יִהְיֶה־נָא אֲמַרֵינוּ לְפָנֶיהָ לְרִצּוֹן. וְתַעֲרֵב

מְנַחְתְּנוּ בְּשֹׁה אֶת מִן־הָאֵן. וְ מִן־הַפְּאֹתִים, מִפְּשִׁקָה יִשְׂרָאֵל לְמַנְהָה:
 ח' רָאָה כִּי אֲזֻלַּת יְהִנּוּ וְיוֹשְׁבֵי מִדָּם שָׁחוּ. פִּסּוּ אֲמֹנִים וַיִּבְנֶן לְקָחוּ בְּכַד פֶּה
 וְעַרְל שִׁפְהָ. וְ וַיִּשְׁלַח בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּיָדוֹ מַנְהָה: י' בָּרַד גִּיב שְׁפָתַיִם בְּשֹׁחַד
 פְּרִישׁ. עַגְגִּי וְרָפָא מִזְבַּחַד הַהָרוּם. תִּלְקַת לְשׁוּנֵי תַעֲרַב בְּשִׁמְזֵן. וְ לָרֵם אֶת
 הַעֲלָה וְאֶת־הַמַּנְהָה: י" בְּיַת הַפְּלִתָם מְקוֹם צָקוֹן לְחַשֵּׁם. חֲשׁוּב בְּבִמְקוֹם
 אֲשֶׁר יִבְשְׁלוּ שֵׁם הַבְּהֵנִים אֶת־הַתְּפֹאֶרֶת וְאֶת־הָאֲשֵׁם. וְ וַאֲשֶׁר יֵאָפוּ אֶת־
 הַמַּנְהָה: י" יִצְהָר יִי חֲסִדוֹ קִמְמִיּוֹת הַשִּׁיבְגִי לְגִנִּי. לְפֶאֱר מְקוֹם מִקְדָּשִׁי לְחַדֵּשׁ
 הַרֵד זִוּי. וְיֵשֶׁב בְּעֶדְרָה וְסוּדֵר אֶת־בְּנֵי לְוִי. י" וְהָיָה לְוֵי מַעֲשֵׂי מַנְהָה: א סלד וכו'.

טוב יי לכל וְהַחֲמִיו עַל־כֵּל מַעֲשֵׂיו: טוב יי לְקוֹן לְנַפֵּשׁ תִּדְרָשְׁנוּ: טוב
 וְיִחַל וְדוּמָם לְתַשׁוּעַת יי: טוב לְחִסוֹת בְּנֵי מִבְּטָח בְּאֵדָם: טוב לְחִסוֹת בְּנֵי
 מִבְּטָח בְּגִדִיבִים: טוב וְיִשָּׁר יי עַל בֶּן יוֹרְדָה חֲסוּאִים בְּדָרְךָ: טוב יי לְמַעוֹז
 בְּיוֹם צָרָה וְיִדַע חֲסִי בּוֹ: כִּי הוּא יַדַע יַעֲרַגְנוּ זְכוּר בִּירְעָפָר אֲנַחְנוּ: כִּי טוֹב
 יי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד דֵּד וְדוֹד אֲמֹנָתוֹ: כרחם אב על בנים וכו'.

פזמון. חלצי תחזיו בניסו, ומטקלו ו' תנועות.

י"ז בַּת עַמִּי לֹא תִחַשְׁבֶּה. וְלֹא תִשְׁקוּט בְּזַעֲקָה. וּבִמְקוֹם עוֹלָה וְאֲשֶׁר־הָ. תִּבְרַן
 בְּרַן הַקָּהָ. לְוֵי מַעֲשֵׂי מַנְהָה בְּצַדִּיקָה: גְּשִׁיא אֱלֹהִים הַנְּאֻמָּן. רֹאשׁ צַדִּיקִים
 אֵינִי. הַשְּׂפִים שֹׁחַר זִמָּן. עֲמוֹד וְעֲרוֹךְ תִּתְנַנְּנִי. בְּמִקוֹם תְּמִיד מִיָּמֵן.
 לְשֹׁחַד עַל קָרְבָנִי. וְכִי הַנְּאֻמִּן בְּנֵי. וַיִּחַשְׁבֶּה לּוֹ צַדִּיקָה: י"י יְחִידוֹ לְמַאֲרָה
 גִּתְנוּ. וְעִקֵּד בְּמִזְבַּח אֲבָנֵי. לְפָנֹת עֲרֵב תִּבְנֶן. וְהָאֵל גִּשְׁא פְּנֵי. לְתַמִּיד
 עֲרֵב מִטְּוֵן. לְהַתְּרַצוֹת פְּגִי אֲדוּנֵי. בְּאִישׁ לְקַח מְלֵא חֲפְנֵי. קַמְדַּת סְפִים
 דִּקָּה: י"י סִסְלֵל יֵשֶׁב אֶחָל. תִּלְן בְּמִקוֹם מִשְׁבַּח. לְרַבּוּי פְּדָרִים יִהְיֶה.
 בְּהַתְּקַרֵּב בְּבֵית זָבַח. וְאִם אֵין קָרְבָן לְיִהְיֶה. תִּמְצַרֵם אֶעֱרֹךְ־שִׁבְחָ. וְגִבְרַד
 לְוֵי מִזְבַּח. עֲשֵׂה מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה: י"י גַּאֲלֵמַתִּי דִּמְיָה. מֵאֵין עֲבוֹדַת פְּהֵנִים.
 וְאִיךְ אֲשִׁיר בְּשִׁבְיָה. וְאִסְפוּ לְוֵי אֲמֹנִים. וְעַל בְּלִזְזוֹת אֲוִדָה יֵה. כִּי הוּא
 גַּעֲלָה בְּדִינִים. לְגוֹ בְּשֵׁת הַסְּנִים. לְךָ אֲדִי הַצַּדִּיקָה: י"י תִּלְךָ קָרְבָנוֹת פְּדָר.
 תִּפְלֵתִי תִרְאֶה. בְּזְכָרִי עַל הַסְּדָר. עֲבוֹדַת מְשֻׁרְתִים בְּאֵי הַיֵּבֶל תִּדְר בְּחִדְר.
 וְשִׁמְעוּ מִבְּשׂוֹר בְּמִרְאֶה. וְזָרְחָה לְכֶם יִרְאִי שְׁמִי שְׁמֵשׁ צַדִּיקָה: י"י.

אל סלך יושב.

פזמון יחל ל' אור כי יחל (חיוב ל"א כ"ו) ויעקב תקן תפלת ערנית כנגד חכמים וסודים שלא
 כחשבו (נכבות כ"ו ב'). שרבו ליהל להחיד, כעשם ולא תחזיו מנחז (מלכזי א' י). לך ארני צדקת,
 ככל ועש"ה דניאל ט' ז'. וכן הוא במחזור חמאל לעכחה י"ב אשר טעם לוקח הפיוט הזה.

והח"כ יאמר החזן עשרה רחמינא והקהל עונה כדיל ויעבור.

- רחמינא אדבר לן קמינא דאברהם רחמינא.
- רחמינא אדבר לן קמינא דיצחק עקידא.
- רחמינא אדבר לן קמינא דיעקב שלימא.
- רחמינא אדבר לן זכותה דיוסף צדיקא.
- רחמינא אדבר לן קמינא דמשה נביא.
- רחמינא אדבר לן קמינא דאהרן כהנא.
- רחמינא אדבר לן קמינא דפינחס קנאה.
- רחמינא אדבר לן קמינא דדוד משיחא.
- רחמינא אדבר לן צלותה דשלמה מלכא.
- רחמינא טוב מרגוק ולא נהדר ריקם מן קדמך.

כדיל ויעבר:

אל סל יושב

ע"ס א"ח כ"ט

אלהינו ואלהי אבותינו. אלהתעש עמנו בלה. תאחז ידך במשפט.
 קבא תוכחה נגידך. שמנו מספרך אלהתבא. גשותך לחקור מסר. רחמינא
 יקדמו רגוק. דלות מעשים בשוקך. קרב צדק מאלקיך. הורנו בעקבו לך.
 עו ישועתנו במסגינע. ותשיב שבות אהלי תם. פתחיו ראה כי שמכו. זכור
 גמתי לא תשכח עדות מפי זרעו. חותם תעודה פתיר. סודך שים
 בלמודך. סבור אמן תסדר. גא אליהם המזוג. יה דע את אשר ידעך.
 כפר את אשר לא ידעך. כי תשיב לבצרון. לכרדים אסירי נתקנה:

והי הגדול של רמי נסים זכ"ל.

רפנו שלעולם. קדם בלדבר אין לי פה להשיב ולא מעה להרים
 ראשי. כי מפני שעונותי רפו מלמנות וחפאתי עאמו מספר. יקמטא כבד
 יקבדו מפני. מעודה אני לסניך יי אלהי בכפיפת ראש. בכפיפת קומה.
 בכגיפת חיל. בחלישות כח. בשביחות לב. בגמיכות רוח. בקרה. בקרעה.
 פהשתחוויה. באימה. בבשת. ברתת. בזיע. בחלחול. ביראה. ובמזרא. אימר
 אני לסניך יי אלהי מקצת מן מעשי רעים. ומדרבי המכערים. ומפעל ליל
 המקלקלים. לאמרם אי אפשר. לברדם אין כי כח. לגלותם לא אעצורחיל.
 לברם לא אדעם. להגידם איני כרי. לתבוע עליהם סליחה ומחילה וכפירה
 מה אני מה חיי. אני הגבל וריק. אני רפה ותולעה. אני עפר ואפר. בוש
 אני מחטאי. ומכלם אני מפשעי. אין לי פתחון פה להתנודות לסניך. גדול
 עוני מנשא. עצמו פשעי מספר. בשתי וגם נכלמתי. כנגב הנמצא במחיתרת:

רבונו של עולם. אסעמדתי לפרש את חטאי ולכאדם. יכלה הזמן
 ודם לא יכלו. על איזה מהם אתבע. ועל איזה מהם אבקש. ועל איזה
 מהם אתענה. על הכלל או על הפרט. על הנסתרות. או על הנגלות. על
 הראשונות. או על האחרונות. על התשורת. או על התשנות. על
 הסמנות או על הבודעות. על הנזכרות או על הנשכחות מפני. יודע אני
 בעצמי שאין בי לא תורה ולא חכמה. לא דעת ולא תבונה. לא צדקה
 ולא גבורה ולא גמילות חסדים. אבל אני סכל ולא יודע. בער ולא מבין.
 גולגול ולא נאמן. חייב ולא זכי. רשע ולא צדיק. רע ולא טוב. וכל מעשים
 רעים עשיתי. וגם עברות רעות עשיתי. ואם אהיה דן אותי כמעשי. אי
 לי. וי לי. אהיה עלי. איהו על נפשי. ואם תבקש לנקותי כמסדר וכמערך
 כספי. לא ישאר מפני מאמדי. כי אני פקש לפני אש. ובעצים יבשים
 לפני האור. כספי סינים מעפה על תרש. הכל הכלים אין בו ממש:

כפה אקדם או מה רפואה אבקש. ככן סודר ומורה הייתי. כעבד
 מויד על אדוניו. כתלמיד חילק על רבו. את אשר טהרת טמאתי. ואשר
 טמאת סתרתי. את אשר הרת אפרתי. ואשר אפרת ופרתי. את אשר
 אקבת שנאתי. ואשר שנאת אדבתי. את אשר תקלת החמדותי. ואשר
 החמרת תקלתי. את אשר בקבת רחמתי. ואשר רחמתי בקבתי. אך לא
 לתבעיסקה נתכונתי. ובעצות מצח באתי לבקש סליחה מלפניך. שומתי פני
 ככלב העותי מצח בזונה וגשתי לפניך בבשת פנים. והן כתוב ומצח אשה
 זונה ניה לך מאנת הכלם:

רבונו של עולם. לא על עצמי בלבד אני מתפלל ומתענה כי אם
 בעדי ובעד קהלק העומדים לפניך. ואף על פי שאיני ראי ולא זכי
 להתענות על עצמי וכל שכן על אחרים. אבל כי דרקה להאריך אפקה
 ומדתך להעביר קאפקה ומענהך לרחם על בריותיך וביותר לשבים אליך
 ומודים ועוזבים ומתנחמים על פשעיהם ואינם מבסים אותם שכן כתוב מוכסה
 פשעיו לא תזכיר ומודה ועוזב ירחם. ומציל את נפשו מדינה של גיהנם:
 רבונו של עולם. מענג בית דינך תצדק לא כמענג בתי דינין של בני
 אדם. כי מדת בני אדם כשהוא הובע את חברו כממון אל בית דין או
 אל השוקט אם יכפור ינצל מן הפמון ואם יודה מתחייב לתן. ובית דינך
 תצדק לא כשהוא אלא אם יכפור אדם או לו ואי לנפשו. ואם מויד
 ועוזב אהיה כדמדי:

דבנו שרעולם. לולי חטאינו ופשעינו לא היינו בושים ונבלמים.
 ועלמה היינו מתודים כי אי אפשר לו לאדם לבקש על חטא והוא לא חטא.
 ולא ידע עז רחמיה אלא בהעבירה חטאת יראיה. ולא על עצמי בלבד אני
 מתודה כי אם בעדי ובעד קהלה: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואהי אבותינו
 שהסלח ותמחל לנו על פלעונותינו ופשעינו ותכפר לנו על פלחטאותינו:

אלהינו ואלהי אבותינו

הבא לפניך הסלתנו. ואלהתעלם מתחנתנו שאין אנתנו
 עז פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 צדיקים. אנתנו ור לא חטאנו. אכל אנתנו חטאנו:
 אשכנו. בגרנו. גולנו. דברנו רפי. העוינו. והרשענו.
 ודנו. חמסנו. טסלנו שקר. יעצנו רע. כזבנו. לענו. מרדנו.
 נאצנו. סרדנו. עוינו. פשענו. צרנו. קשינו ערף. רשענו.
 שחתנו. תעבנו. תעינו. תעהענו.

סרנו מפעוהך ומפושפטיה הפוכים ולא שורה לנו: ואתה
 צדיק על פלחטא עלינו. כי אמת עשית ואנתנו הרשענו:

אשכנו מבלעם. באשנו מבלדוד. גלה מפנו משוש. הורה לבנו
 פתטאינו. החבל אחינו. ונפרע פארנו. וכול בית מקדשנו תרב בעונינו.
 סרתנו היתה לשפיה. יפי אדמתנו לחרים. פחנו לנכרים. ועדיין לא
 שגנו משעותנו. והיה געז פגינו ונקשה ערפנו לומר לפניך יי אלהינו
 ואלהי אבותינו צדיקים אנתנו ולא חטאנו. אכל אנתנו חטאנו: אשכנו וכו'.
 ואתה צדיק וכו'.

לעינינו עשקו עמלנו. ממשך ומרמט מפנו. נתנו עלם עלינו. סבלנו על
 שכמנו. עבדים משלו בנו. פורק אין מידם. צרות רבות סבבנו. קראנה
 יי אלהינו. רחקה מפנו בעוננו. שגנו מאחריה. תעינו כצאן ואכדנו:
 ועדיין לא שגנו משעותנו והיה געז פגינו ונקשה ערפנו לומר לפניך יי
 אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנתנו ולא חטאנו. אכל אנתנו חטאנו:
 אשכנו וכו'. ואתה צדיק וכו'.

אל ארך אפים אתה. ובעל הרחמים נקראת. והיה תשובה היתה:
 גדלת רחמיה ותסדיה. תופר היום ובכל יום לזרע ידך: תפן אלנו
 ברחמים. כי אתה הוא בעל הרחמים: פתחנו ובתפלה פניה נקדם. בחדשת

לשגן נקדם: מדרון אסף שוב. כמו בתורתך כתוב: ויבא פנפיק נחסה ונתלונן.
 כיום יחד יי בעגן: פעבר על פשע ותמחה אשם. כיום יתנצב עמי שם:
 ותנאין שועתנו ותקשיב ממונו מאמר. כיום ויקרא לשם יי. ושם נאמר.
 ויעבר ידעה ו על פניו ויקרא.

ידעה ידעה אל רחום ותנון ארף אפים ורכהסד ואמרת: נצור חסד
 לאלפים נשא עון ופשע ותשארה ונקרה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונתלוננו:
 סלח לנו אבינו כי חטאנו. סחל לנו מלכנו כי פשענו:
 כראתה אדני טוב וסלח ורכהסד לקל קראיה:
 חטאנו צורנו. סלח לנו יצורנו:

נקתה קלות סין לוערים זה חלק לוערים אבינו סלכנו וכו' וזה"כ ה' סלך וכו'.
 שמוע ישראל יי אלתינו יי אחד:
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
 ה' סעמים יי הוא האלהים:

סעם ה' יי מלך יי מלך יי ימלך לעלם ועד:

עגנו אלהי אברהם. עגנו: עגנו פחד יצחק. עגנו: עגנו אביד יעקב.
 עגנו: עגנו כגן דוד. עגנו: עגנו אלהי המדבקה. עגנו: עגנו העונה בעת
 רצון. עגנו: עגנו העונה בעת צרה. עגנו: עגנו העונה בעת רחמים. עגנו:
 עגנו רחום ותנון. עגנו: רחמנה עגינן. רחמנה פרק. רחמנה אתמלא
 רחמין עלן ועל כל אנשי ביתנה ועל כל אנתנה בית ישראל ומה שכתב
 לנהודא אפקנו בריל שמך רבא: קיש שלם.

ולוערים נוסד זכ, וסחיו קיש יתום. עלינו. ולס חל ר"ח כבנת לו כיום ה' שזו עזים י"כ קמן
 כיום כ' אלכינו, לוערים תרנן קדש שלם ולוערים לל"כ נוסד כ' יענר ה' כיום צרה (תפסלטה
 למעלה דף 820) קדש יתום. ויש קבלות שמוסיים לומר אבינו סלכנו קדש הנוסד אך כולו כאלוים
 אל כסכנו.

למנצח על התנתי מוסד לדוד: ידעה אדנינו כדאדיר שמך בקל
 הארץ אשר תנה הודך על השמים: מפי עוללים ויונקים ישרת עז למען
 צוריהך להשבית אייב ומתנבם: כראראה שמיה מעשה אצבעתך ידח
 וכובים אשר פוננתה: כדאנול פירת ופרנו וקר אדם כי תפקדנו: ותחפדה
 מעט מאלהים וכבוד ותדר העשרה: תמשלה פמעשי ידך כל שפתה
 תחת רגליו: צנה ואלפים קלם וגם כהמרת שדי: עפור שמים ודגי הים
 עבר אידות ימים: ידעה אדנינו כדאדיר שמך בקל הארץ: קיש יתום.

סדר תפלת ראש חודש.

במנהג שלפני ר"ח מתפללים כמדרה חלה א"ל תחנון. ובמנהג ע"ח אין אומרים לדקמן.
בערבית של ראש חודש מתפללים כמדרה חלה שמוסיפים יעלה ויבא בעבודה.
כשחירח מתפללים כמדר כל יום חלה שמוסיפים ובראשי חרשיכם נמדר הקרבות, ומומרים
יעלה ויבא בעבודה, ואחר חרות התעלה של ע"ץ קורין חלל כדלוג ועושר ומנכרין עליו תחלה וסוף.
והיחיד יחזור אחר שנים שיאמר להם האדו והם יענו אחריו האדו, וכנצור נרדף לשמוע האדו, ויאמר, ויאמרו
מפי הש"ץ דאומע כעונה, ואם לאו לא יאמר, או יאמר כל אחד עמו כנחת. הכא לפסח"כ כענה שאמר,
הנצור הלל חומרו עשהם וח"כ יתפלל, ואם עומד כפסוקי דזמרה חומרו שם חבל לא יכרך נכמת הלל
כיון שמכרך כרך שאמר וישמחת. ולכן בימים שגומרים בהם הלל, לא יוכל לאמרו כפסוקי דזמרה. נתיב
החבל מוך'ו' אין קורין וכאחורין לבית קורין.

בר"ח חנוכה ורגלים קורין הלל ולשום גומרים אותו חן מן ר"ח ושם ימים
האחרונים של פסח שאומרים אותו כדלוג. ובה"ט חוללים התפילין קודם רגל.
מן ר"ח, פסח שבועות, סוכות, שאיני עצרת חוגר שמחה חורה ויהי חוד' חו
חנוכה, ויירד דעו. ומקראעט גזיך נמך רשע שמונה עשרה דמי הלל געוונגען.

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו לקרוא אתה הלל:**

**הללויה. הללו עבדי יי הללו את שם יי: יהי שם יי מברך
מעשה ועד עולם: ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יי:**

לקרוא את ההלל, המפדים אין מנכרים כנוסחא זו רק על ההלל של ר"ח חבל נהלל של
מועדים אומרים לנצור את ההלל וכנוסחא הרמ"ם (הלכות נרכות פ' י"ח סמן י"ב והלכות חוכה פ' ג'
סמן ה' וכן גם נוסחא הכוזרי: מאמר ג' סמן ל"ט.) ומנהגנו הוא ע"פ הר"ם מרומנוב: שנהג לומר ככל
פסח לקרוא את ההלל, ודעה נטויר לח"ח פ' תפ"ו ותרע"ד. והעיקר היחיד בה"א ידענה נראש וכמו
שהוא נמדרו רב עמרים ובהרמ"ם ונ"ח פ' תכ"ב וכל כ"ו וכן' הענינהו לחנן יחמי ונאכדוליהם וכמדורי
המפדים גם כמדורים קדמונים של האשכנזים, ומה שמדורים אחרונים של כל בני ה"א נראש אינו חלה
שגש המדפימים וכבר הגיהו נעל וי"ט ורז"ה ז"ל.

הללויה הללו עבדי, ו' מומרים סמוכים האלה סממן קי"ג עד קי"ט נקראו שירה נפי ח'ל'
(פסחים קי"ו, ז' ערבין דף י', ו' ושם הנהגו הוא הלל (שיר רנה דף י"ח), וכן קראום גם נעלי
המסרת (בגן חפסוני ד' נקדיחה ופ' טענרי מות, מים עד נפש, חכלי מות, ויחזרו דהלילא. וכן עוי
וזמרת יה ג' דמביני, דויושע, דיטעיה, ודהלל), והשם הזה על שם אופן קדימותו בימים קדמונים שזיה
מנהגם לקראו פסקות פסקות והיו עונים העם נמלת הללויה על כל דבור ודבור שזיה קודם המקרא
(כמנואר נמוכה דף ל"ח, ז' וירושלמי שנת פרק ט"ז ושפכת פאשרים שרק ט"ז ונרמ"ם הלכות חנוכה פרק
ג'). ולפי שגם ו' מומרים האחרונים שנתהלים קראו הלל (שנת קי"ח, ז'). ועוד המנואר קל"ו גם הוא
שנת הלל (ברכות ד', ע"ב פסחים קי"ח. ותענית י"ט. ומדרש תהלים), לכן כדי להבדיל מהם את ההלל הזה כנוסח
עוד בשם פרטי הלל שראיה (ברכות כ"ו, ח') נעבור שיאמר על גאולה מלכים ונעבור שזרו אותו נב"ט על
אחימת הפסחים אשר הראשון מהם נעשה נמלרים (פסחים ס"ד). ואימת נפסחים דף קי"ו הלל זה מי
אמר, נביאים שביניהן תקנו להם לישראל שיהו אומרים אותו על כל פרק ופרק ועל כל פרה וזרה שלח
תנח עליהן, ולכאנאלין אומרים אותו על גאולתן. ואימת נמלרים שרין דף י' אשר ר' יוחנן עמ"ס ר'
שמעון בן יוחנן שנתה עזר ימים שזכה יחיד גומר בהן את ההלל וחלו הן, שנתה ימי החג ושנתה ימי
חנוכה ויום טוב הראשון של פסח ויום טוב הראשון של עברת; ובגולה עמרים ואחד יום וחלו הן, תשפת
ימי החג ושנתה ימי חנוכה וזני ימים הראשונים של פסח וזני ימים מונים של עברת [ויירושלמי דמוכה מונה
גם את ליל יום טוב הראשון של פסח, ובגולה את שמי ליבות הראשונות של פסח, וכן הוא גם במ"ם פסחים
פ' כ' הלכה י"ט. ובשאלתות דרב אחאי ס' כ"ו. ודעה מופשט פסחים ק"ד ע"כ], מאי שנתה נחג דאמרינן כל
ימי וטאי שנתה נפסח דלח. אמרינן כל יומי, דחג חלוקין בקרנותיהן דפסח אין חלוקין בקרנותיהן (וראה כל כ"ו
ס' כ"ג); שנת דחוקה בקרנותיה לישא, לא אקרי מועד; רחש חדש דחיקרי מועד לישא, לא אוקרא
נבשיית מלאכה; ר"ה וי"ב דחיקרי מועד ואיקרא נבשיית מלאכה לישא, מאם דרבי אבהו דאמר רבי אבהו
אמר מלאכי המרת לפני הקד"ה רטנו של עולם מסכי מה אין ישראל אומרים זידה לשניך. נראש השם
וניום הכפורים, אמר להן אפטר עלך יוש' על כפת הדין וספרי חיים וספרי ממים פתוחים לפניו וישראל
אומרים זידה לפני? והא חנוכה דלח הכי ולא הכי וקאמר, מאם ניפא; מוריה דאיכא ניפא לישא, אמר
ר' יוחנן לפי שאין אומרים זידה על כס אחרונה לחך עכ"ל ואימת נתענית דף כ"ח ע"כ רב חיקלע

רם על־פלגזים יי, על השמים כבודו: מי ביי יאהינו המגביהו
 לשבת: המשפילי לראות בשמים ובארץ: מקימי מעפר דל
 מאשפת ירים אביון: להושיבי עם נדיבי עמו:
 מושיבי עקרת הבית אסדהבגים שמחה. הללויה:

בצאה ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: היתה יהודה
 לקדשו ישראל ממשלותיו: הים ראה ויגם הירדן יסב לאחור:
 הדרים רקדו כאילים נבעות כבגרצאן: מהלך הים פי תגום
 הירדן הסב לאחור: הדרים תרקדו כאילים נבעות כבגרצאן:
 מלפני ארון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב: החפכי הצור אגם
 כים חלמיש למעינורמים:

ג"ח ופסח (חן עשני ימים הראשונים) מדלגים מן לא לנו עד יי זכרנו.
 חן ר"ח, חסד חן פסח פסח רייטטען פתגע חן, ויירד לא לנו ניכס געבעטעט.

לא לנו יי ר"א לנו, פי לשמך הן כבוד על־חסדך על־אמתך: לפיה
 יאמרו הגוים איהנה אלהיהם: ואלהינו בשמים כל אשר־תפץ עשרה:
 עצביתם גקף וזהב מעשה ידי אדם: פה־לקם ולא ידברו עינים לקם ולא
 יראו: אוננים לקם ולא ישקעו אף לקם ולא ירחיון: יריהם ולא ימלושון
 תגליהם ולא יהלכו לאיהנו בגרונם: כמותהם יהיו עשיהם כל אשר־במת
 בהם: ישראל במח ביי עזרם ומגנם הוא: בית אהרן במח ביי עזרם
 ומגנם הוא: יראי יי במח ביי עזרם ומגנם הוא:

לכל חנהו דקח קרו הלילא גריס ירחו סבר לחפסוקיבה, כיון דחזו דקח מדלגי דלוגי חמר טעע מינה
 מנהג אסתיהם נידיהם עב"ל ולזה בתוספות שם ובתוספות ערכין דף י' ותוספות ברכות דף י"ד ובמור
 ח"ח ס' תב"א. וכתב התניח פסן ל"ב (ובטלח ג"כ כקוף ס' לקוני פרדס) טלחתי בשם הגאונים ז"ל
 טיין שאמרים הלל גר"ח, מנינו שרעו דוד נתהלים הללויה הללו אל בקדשו, י"ב פעמים הללו כנגד י"ב
 חדשים, ומשמע הללו אל בקדשו על קדוש החדש הללו יי, ולפיכך חנו כופלין כל הכזמה על שנה מעובדת
 שם זה י"ג חדשים ועל חדש ב' ימים עב"ל. המגביהו, המשפילי, מקימי, להושיבי, מושיבי, ככל חלה
 היד"ן גמוף יבוספות הן ללחות הלשון. המשפילי לראות, הוא דבוק עם פסוק שלפניו, ושעורו כך הוא
 "מי כה' אלהינו, העגביהו לשבת כשמים, המשפילי לראות בארץ". מאשפת ל' יחיד הוא, דוגמת אחזה
 חפוח (מכלול דף קפ"א). לתעו, המדבר בלשון נכרית שאינה לשון עברי, ומזה בטענה קורין אותה ללועזות
 כלעו (מגלה לשון פרק ב'); ואחרים שפירשוהו כמו לעג ל' חרוף ובוזין ודוגמת מולח לעו על בניו (יזעט
 ל') לטעו עליהן המדינה (פסחים נ"א). ששוליותי המי"ם כפתח ע"פ המסרת. אגם מים, כמו לאגם
 מים. לשינוי הטי"ן גם הי"ד שניהם כב"ח והוי"ו בחולם והוא נוסף כוי"ו של וחימו חרן. לא לנו, לא
 כשילנו. על חסדך יי אמתך, כן הוא ע"פ המסרת בלי וי"ו, אבל בממור קל"ח, ב' על חסדך ועל
 אמתך. יי לרם, כח כן אשר בטעותו, כל לשון יי פתח, בר מן חד קטן, וחזון יי (דה"ב כ"ח,
 י"ג) עב"ל וכן נשמר גם עליו שם "לית קטן וכל אס"ף דכותיה", וכן הוא בכל פסרינו וכן במכלול דף ר"ו.

י זכרנו יברך יברך את־בית ישראל יברך את־בית אברהם:
 יברך יראי יי הקטנים עם־הגדלים יסוף יי עליכם עליכם
 ועל־בניכם ברוכים אתם ליי עשרו שמים וארץ השמים
 שמים ליי והארץ נתן לבני־אדם לאהמתיים תהלל־יהוה ולא
 פליד־י הוֹמָח: וְאַנְחָנוּ בְּבָרַךְ יְהוָה מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּ־יָהּ:

נ"ח ופסח (חזן נכני ימים הראשונים) מדלגים מן אהבתי עד מה אשיב.
 חזן ר"ח, חזני חזן פסח פסח דריטטען פונען מן, וויד ארבותי נישט געבעטעט:

אהבתי בירושלמי את־קולי תתנוני: בירושלמי אנו לי ובימי אקרא:
 אפסגני חבלי־מות וכערי שאול כשאוני צדה ויגן אקרא: וקלשמי אקרא
 אנה יי מלטה נפשי: חנון יי ועדיק ואלהינו מרחם: שמר פתאים יי דלתי
 ולי יהושיע: שובי נפשי לקנהיכי פי יי גמל עליכי: פי חלצתי נפשי
 מפנות את־עיני מן־דמעה את־דגלי מדין: אתה־לקד לפגי יי בארצות החיים:
 האמנתי פי אדבר אני עגיתי מאד: אני אמרתי בחפזי בלהאדם בוז:

מדאשבי ליי בלהגמולוהי עלי: פוסדשועות אשא ובשם
 יי אקרא: גררי ליי אשלם נגדה־נא לכל־עמו: יקר בעיני יי
 חמולה לחסדיו: אנה יי בראני עבדך אני עבדך בראמחה
 פסחה למסרי: לקד אונכח ונכח הודה ובשם יי אקרא: גררי
 ליי אשלם נגדה־נא לכל־עמו: בחצרות בית יי בתוקבי
 יהושלם תללוהי:

הללו את־יי בלתיים שבחודו בלהאמים:
 פי גבר עלינו חסדו ואמת־יי לעולם תללוהי:

זכרנו, ל' זכרה, ולזה נמצא הדל'ע. לא הוסיפו יי ופליד־י כן הוא בכל ס'ט, נ' תבות ועקף מימין ובז'ל.
 עני' ה' מלטה, הוא אחד מן אזה דכתיבין כה"ל בסוף כל בקשה ע"פ העשרת, וכן פ"ה ס' כי אני
 עבדך שנסוק ע"י. פסאים האל"ף נחה והי"ד נקראת בחידוק. צלתי חסד וי' ועלרע, ותמוזר קע"ג, ו' הוא
 קלתי מלח וי' ומלעיל. שכי' גם הוא מלרע ע"פ העשרת. פורסעה כן הוא. בארצות החיים, נארן
 ירחל כן פרו רש' ור'דת, ותנחומא ור' פ' ויחי גם נאותות דר'ע אות ס' ארן שמתיה חיים
 תחלה. גררי רש' כתב רוח' ז'ל הדל"ת של גדה רעה בכל הספרים וכי' וכן העיד הר"ד אברהם (נמרד
 אגדה) שהדל"ת רעה, לכן אין למרו כלל ל' נגד אכולס דגוסיס כשיש תוספת אות נוספת, לכן הוא זס
 כזעל על' אגדה ופירושו להביד נח לכל עשו, והוא גילוס אגדד זכרד להביד משלחות סג'י טהרות
 ותכלל, וכן תרגמו הארמי אחני כען ניסוי לכל עמיס עב"ל ויסה פירש וידוע כי מלת נא טעמו
 נהרעה עקושות כמו עתה וע"כ יש לתרגם הספוק, איינע געויבער בעלמאזע חיד דעסן עוויגעו, ערלמאזע
 מן קוז וייטען פלאקע". רבזורה, כמו העות. בחוככי כ"ף רשאנה בלרי והסמיס בחידוק ומלעיל והוא כמו

בגין טבין חזרו והקבל עמנו.

כי לעולם תקדו: ק' יהוה	י' יהוה ל' ב' טוב
כי לעולם תקדו: ק' יהוה	י' יאמרנה ישראל
כי לעולם תקדו: ק' יהוה	י' יאמרו נא בית אמתך
כי לעולם תקדו: ק' יהוה	י' יאמרו נא ירא יי

מדתה מצר קראתה יהי ענגי בפרתה: יי לי לא אירא
 מהיעשה לי אדם: יי לי בעזרי ויגאי אראה בשנאי: טוב
 לחסות ביי מבטח באדם: טוב לחסות ביי מבטח בגדיבים:
 בלגזים סבבני. בשם יי פי אמילם: סבבני נסדסבבני. בשם
 יי פי אמילם: סבבני בדברים דעכו פאש קוצים. בשם יי
 פי אמילם: דחה דחיתגי לגפל ביי עזבני: עזי וזמרת יה ויהר
 לי לישועה: קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יי עשוה
 קיל: ימין יי רחמיה ימין יי עשוה קיל: לא אמות ביראהיה
 ואספר מעשי יה: יסר יסרני יה ולמות לא נתגני: פתחול
 שער צדק אבארם אודה יה: זה השער ליי צדיקים יבאו ס:
 אודה ביי עגירי ויהי רלי לישועה: אודך

חזרה והי' נוספת. הודו לה: מנהגנו שהחן לומר הודו והקבל חזר לטובת אדו, ולומר החן ולומר
 נא והקבל שנה אדו, אינו על דרך קריאת הקדמונים הנזכרת בסוכה דף ל"ח ע"ב, אבל כהנהגה שנהגה
 כמנהגו של חזקוני ומה שזכרנו בפירושו ומה שזכרנו ב"ה הוה לומר אדו. ומה שמנהג החן כהודו וכאחיה
 מנהג ין הוא זה כיוולא ממדרש ילמדנו הטובא בילקוט שיר רמז תקפ"ו ח"ל השמיני את קולך סגלל, כי
 קולך ערב כהודו לה, ומדלך כהוה כהנהגה האשעה כל ונאחיה ה' הלליה נא. המצור, אם דבר משל
 נדר על עשק, מלב קלע (מ"א ו' כ"ט). קראתי יי, יו"ד של יה דגוש ע"פ המסורת וכן יו"ד של יסרני
 יי כפסוק י"ח. ומה שזכרנו שנהגה המפסיק והנו"ן כקטן כמ"ט קדמונים וכן במכלול דף ל'. יי קדמונים
 כ"ל ע"פ המסורת האומרת אלן טלן דלא מפסיק ה"א, והזויתיה (יהוה ע"ב, כ"ח) יידיה (ע"ב י"ב, כ"ה)
 משפליה (ירמיה נ', ל"א) הלהיה (דה"א ד', י"ח) נתייה (דה"א ד', י"ח) וענתתיה (דה"א ח', כ"ד)
 ויערביה (דה"א ח', כ"ו) הללויה, קדמא (תהלים ק"ד, ל"ה) נמרחתיה (תהלים ק"ח, ה') כעוניה (שיר
 א' י"א) שלהבתיה (שיר ח', ו') עב"ל וכשטע מענה כי במרחביה הוה תנה אחת, וכן גם רב ונהגה כפסחים
 דף ק"ז לזניהם נמרחתיה תנה אחת היא בלי מחלקת, וכבר הדפיסה כך רז"ה ז"ל כמפורש ע"פ עקרא
 כ"ה, וכן עיקר; ואף כי נמלא במדרש הוהא בילקוט תהלים רמז תתע"ה שדרש יה של נמרחתיה על הסא,
 כבר ידענו שכל מקום אשר המדלל מתנגד למסורת ההלכה כמסורת. אישך אכריחם, ושלחן שבעין הל"ד
 נפתח ע"פ המסורת. דרדחני. אמר בן כנגד האויר, אתה הוית דחיתני לנפול, אבל הסא עורמי אלל נפלת.
 לגל הפ"א כדגש דוגמת לספד לספד לשפד לשפד לחפד לחפד, אבל עם צ"ת וכ"ף הם רשומים
 בגלל כפול בשבב כהוה בשפד, ומשמעם יולאים טן הכלל כמו בשבב כו"ב. קול רנה, קול ורנה, ולא
 יסמן קול אל רנה על פי המעשים. כי אחיה, אבל אחיה. יסרני הנו"ן דגושה יי יו"ד דגושה. אודך,
 מכלן עד סוף כפלים כל פסוק, ויסודו נעשה סוכה דף ל"ח מקום שנהגה כהנהגה כפול, ופירש רש"י

יָבֵן מַגִּיסוֹ הַיּוֹנִים הַיְתֵרָה לְרֹאשׁ פְּנֵיהֶּ: אבן
 מֵאֵת יְיָ הַיְתֵרָה זֹאת נִפְלְאָה בְּעֵינֵינוּ: מאת
 וְהַיְוִם עֲשֵׂה יְיָ נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ: זה

החזן טנגן אנא והקבל עונה. החזן חזר ומנגן אנא והקבל עונה.

אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא
 אָנָּה יְיָ תַּצְלִיחַהּ נָּא: אָנָּה יְיָ הַצְלִיחַהּ נָּא:

בְּרוּךְ הַבַּיִת בְּשֵׁם יְיָ בְּרִכּוֹתֵיכֶם מְבִירָת יְיָ: ברוך
 אֱלֹהֵינוּ וַיַּאֲרֵךְ לָנוּ אֶסְרֵרְחֵנוּ בְּעֵבְתֵיכֶם עַד קְרִנּוֹת הַמַּזְבֵּחַ: אל
 אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: אלי
 רְחוּמֵינוּ לְיְיָ בִּירְמוּבָה בִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ: רחמי

יְהַלְלֵךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּלִמְעֻשָׂיִךְ וְחֲסִדֵיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רַצוֹנֶךָ וְכָל־עֲמֻקָּה
 בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׂבְּחוּ וַיִּפְאָרוּ וַיְרַמְּמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדְּשׁוּ
 וַיִּמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ. בִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמְּךָ נְאֻמָּה לְזַמֵּר בִּי מֵעוֹלָם
 עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְלֶכֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשׁוּבָה:

בכל יום שיש תפלה טוסף חומר הט"ף קדיש שלם אחר הלל, לכן נחזקה (חזן מראש חדש ושבת)
 חזן חומרים כי חס חזי קדיש. כחל ראש חדש נחול מולחיים ספר תורה א' וקוראים ד' ארזים בסדר פינחס
 נפרסת התמיד, כהן מתחלת וידבר עד עולת תמיד, לוי חזר אל ואתרת להם וקורא עד רביעית הכין,
 ישראל עד עולת התמיד ונסכה, רביעי ובראשי חדשיכם עד יעשה ונסכו. חזי קדיש. יהללו, ומחזירים
 הספר תורה להיכל. אשר, ונא לזיון (ואין חומרים למנחח) חזי קדיש, וחוללים התפילין, ומתפללים טוסף.

ונהגו כן עפ"י שיש פרהה שכולה כפולה, הודו תחלה וקוף, יאמר נא שלש פעמים, קראתי יה, ענני
 נפרחיה, ה' לי, ה' לי, טוב לחסות, טוב לחסות, סבוכי, סבוכי, דחה דחיתני ויהי לי ליצונה, קול רנה
 ויצונה, ימין ה', ימין ה', לא חטאת, ולמח לא מתכני, פתחו לי שערי, זה השער, אכל טאוודך ולמטה
 חינו ככול וע"כ כופלים את הפסוקים, ורזה עוד נפסחים דף קי"ט. נפליאת הלטי"ד קמוזה והטל"ף נעלמת
 דוגמת יחשאת (שמות ה', ט"ז) טכלול ק"ט, ע"ג. הצליחה מלרע ע"פ העמרת.

יהללך, עזכרת נפסחים דף קי"ח ונקראת גם ברכת השיר, ר"ל הנכנה על השיר והשיר הוא
 ההלל כמנואר למעלה, והרע"ס הלכות חזקה פרק ג' טמן י' עניח כל הנוסחא אך בשני קצת ענוסחתנו.
 ורז עמס טביאה נשתי טוסחתות, האחת כנוסחתנו טביאה בסדר של פסת, ונוסחא אחרת נדדך שר עניח
 בסדר ר"ח והיא כן תוארה, יהללך מעשיך ישבחוך עמוסיך יודוך חוסיך כפי גודל נסיד וכחוב כל
 הנשמה חהלל יה הללויה ברוך אהה ה' מלך מהלל בתשבחות. — יהללך ה' אלהינו כל מעשיך,
 כן גרסת הרע"ס וכן הוא באנדרהס וכן הוא גם נסדור רפ"ה ואחר פ"י וכן כתב יעב"ץ, והוא העקר ועל
 גם הכתוב יודוך ה' כל מעשיך (תהלים קט"ה, י'). ותקלת סדורים יהללך ה' אלהינו על כל מעשיך, וסלת על
 זו יתרת היא והאויס לקיטת יחסר להם הושא ליהללך כי אז למרע מעשיך לכחוט. יודו ויברכו וכו' טוסח
 זה של ח' שחיים נא ג"כ ננשמת. כי לך טוב להודות, עשה תהלים ל"ב, ב'. וכסדור ספרדי כ"י הנוסחא
 ,,הוד והדר לזכר מלכותך כי לך טוב" וכו' ומזכרה גם אנדרהס. מעולם עד עולם, תהלים ל' ב'.

תפלת מוסף לראש חדרש בחול.

אֲדֹנָי שְׁפִטָּהּ תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן נוֹמֵל חֲסִדִים מְזִבִּים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא נוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחִיָּה מְתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

לְפָנֶיךָ שְׁמִי עֲצַרְתָּ עוֹסֵף מִן כִּי פִסַּח וּמָגַשׁ יָמָיו:

מְשֻׁבַּח הַרְחֵם וּמְזִרֵד הַגְּלֹשִׁם:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֵּר אֲסוּרִים וּמְקִים אֲמוּנָתוֹ לִישְׁגֵי עֶסֶר. מִי בְּמוֹךְ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי הַזְמִיחַ לְךָ מְלַךְ מְמִית וּמְחַיֵּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה. וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מְתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֵּה הַמְּתִים:

קְרוֹס לְשֵׁן כְּמוֹת כַּסְפָּה.

בְּקִיבוֹב עֲלֵיךְ גְּבִיאוֹה וְקִרְא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר יי קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מִלֵּא כְּלֵי־הָאָרֶץ בְּבוֹרֵי: יי לְעִמְתָם בְּרוּךְ יִאֲמְרוּ. יי בְּרוּךְ בְּבוֹרֵי טַמְקוֹסוֹ: יי וּבְרַבְרֵי קְרִשָׁה בְּתִיב לְאִמֹר. יי יִמְלֶךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹד הַלְלוּיָהּ: יי לְדוֹד לְדוֹד גִּידֵה וְלִגְדָה וְלִגְדָה נְצַחִים קְרִשָׁה נְקִישֵׁי וּשְׂבָחָה אֱלֹהֵינוּ מְסִינֵנו לֹא יִסָּדֵשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מְלַךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוֹשִׁים בְּכָל־יִזְם יִתְלַלְקֶה סְלֹוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְדוֹשׁ:

רֵאשֵׁי חֲרָשִׁים לְעִמְךָ נְרַחֵם וּמִן כְּפָרָה לְכֹל־הַלְדוֹתָם. סְדוּחָתָם מְקַרְיָבִים לְפָנֶיךָ זְבַחֵי רִצּוֹן וּשְׁעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר

וְקָם הַמִּיּוֹד נִפְתַּח, לֹא כַתְּמָן, כִּי חֵין פִּה הַפֶּסֶק מֵאֲמֵר גְּדוֹל כָּל כֵּן לִשְׁנוֹת פִּתּוּחַ לְחֻמָּן אֲחֵל כַּתְּמָן כַּמְאֲמֵר עַד תּוֹלְדוֹתָם, וּבִיאוֹרוֹ, אַתָּה הַסֵּם נִתַּח אֵת רֵאשֵׁי חֲרָשִׁים לְעִמְךָ לְהַיּוֹת זְמַן כְּפָרָה לְכֹל תּוֹלְדוֹתָם, וְרַחֵם לְמַעַלְה דף 262. תּוֹלְדוֹתָם, תּוֹלְדוֹת עִמְךָ ר' לְכָל זְרַעִם, בֵּן פִּירוֹזוֹ הַפְּסוּט. וְהַכֹּל בּוֹ כַּתְּמָן ע"ג כַּתְּמָן ח'ל פִּירֵה הַחֲכֵם עַל הַמְּלַמֵּד בַּסֵּם הַחֲכֵם ר' יְהוּדָה הַלְוִי (רַחֵם כּוֹרֵי מֵאֲמֵר ג' סָמָן ה') כִּי כִנּוּי תּוֹלְדוֹתָם אֵל הַחֲדָשִׁים, ר' ל' ר'ח הִיָּה נֹחַ עַל כָּל תּוֹלְדוֹת (ר' ל' מֵאוֹרֵשׁוֹת) יְמֵי הַחֲדָשׁ וּלְפִיכָן קְרָח ר'ח זְמַן כְּפָרָה, וּפִירֵה ג'כ מִיד שׁוֹנֵא מִיד יִנְר הַכַּע. כִּי הוּא הַכֵּר הַגּוֹרֵר וְאוֹרֵר לְהַחְמִיחַ, וְר' ל' כִּי שְׁעִיר הַחַטָּאת לּוֹכְרוֹן לְפָנֵי הַסֵּם כְּדִי לְהַכֵּל מִיד הַכֵּר הַגּוֹרֵר עכ"ל אֲמַנְסֵה הַדּוּחַק כְּפִירוֹשׁ הַזֶּה הַמְּסַבֵּחַ הַכְּנִי אֵל תּוֹלְדוֹתָם עַל רֵאשֵׁי חֲרָשִׁים גְּלוּ לְעֵינַיִם. זְבַחֵי רִצּוֹן, אֵהֵם מְרַחֵם אֵת יִשְׂרָאֵל לְאֲכִיחֵם שְׂבָעִים וּכְמוֹ כַּתְּמוֹת וּמִלְכָה לֹו לְכַפֵּר עֲלוּי (וּיְקַח ח', ד'). לְכַפֵּר בְּעֵרִים, כְּדֹאִיתָא בְּרַחֵם טַס' שְׁנוֹנוֹת שְׁעִירֵי ר'ח מְכַפְּרִין עַל הַטְּהוֹר שֶׁאֵכֵל אֵת הַטְּמֵא, וְסֵם בְּגִמְלוֹ דף ע' ע"כ אֲמֵר קְרָח וְאוֹתָהּ נִתָּן לְכֵס לְשִׁאת אֵת עוֹן הַעֲדָה לְכַפֵּר

אָבן מַגִּיסוּ הַבּוֹנִים הַיְתֵרָה לְרֹאשׁ פְּנֵיהֶ: אבן
 מֵאֵרֶי יְיָ הַיְתֵרָה זֹאת נִפְלְאָה בְּעֵינֵינוּ: מאת
 וְהַיְוֹם עָשָׂה יְיָ נִגְלִיהָ וְנִשְׁמָחָה בּוֹ: זה

החזן מנגן אגא והקהל עונה. החזן חוזר ומנגן אגא והקהל עונה.

אָגָא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא אָגָא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא
 אָגָא יְיָ הַצְּלִיחָה נָא: אָגָא יְיָ הַצְּלִיחָה נָא:

בְּרוּךְ הַבַּיִת בְּשֵׁם יְיָ בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: ברוך
 אֱלֹהֵי וַיָּאֵר לָנוּ אֶסְרֵרְחֶנּוּ בְּעַבְתֵּימָם עַד קְרָנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אל
 אֱלֹהֵי אֲמִתָּה וְאֵלֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: אלי
 הוֹדוּ לַיְיָ בִּיטוֹב בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: הודו

יְהַלְלֶיהָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּל־מַעֲשֵׂיהָ, וְחִסְדֵיהָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנָהּ וְכָל־עַמָּה
 בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרַמְּמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיְקַדְּשׁוּ
 וַיִּמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מִלְּפָנֵינוּ. בִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁבְּחָה נְאֻמָּה לְזַמֵּר בִּי מְעוֹלָם
 עַד־עוֹלָם אֲתָה אֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשׁוּבָה:

בכל יום שיש תפלה טוסף חומר הש"ץ קדיש שלם אחר הלל, לכן בחנוכה (חזן מראש חדש ושבת)
 חזן חומרים כי חס חזי קדיש. כחל ראש חדש נחול מולואים ספר תורה ח' וקוראים ד' חכאים בסדר פינחס
 נפרשת התמיד, כהן מתחלת וידבר עד עולת תמיד, לוי חוזר אל ואמרת להם וקורא עד רביעית הבין,
 ישראל עד עולת התמיד ונסכה, רביעי ונראשי חדישים עד יעשה ונסכו. חזי קדיש. יהללו, ומחזירים
 הספר תורה להיכל. אשרי, וכן לזיון (וחזן חומרים למנחם) חזי קדיש, וחולאים התפילין, ומתפללים טוסף.

ונהגו כן עפמי שיש פרהה שכולה כפולה, הודו תחלה וסוף, יאמר כל שלש פעמים, קדושי יה, עכני
 נפרחניה, ה' לי, ה' לי, טוב לחסות, טוב לחסות, סבוכי, סבוכי, דחה דחיתי ויהי לי ליאשה, קול רכב
 ויאשה, ימין ה', ימין ה', לא חמות, ולמות לא כתכני, פתחו לי שערי, זה השער, אכל מוארך ולמטה
 חינו כפול וע"כ כופלים את הפסוקים, ורצה עוד נפסחים דף קי"ט. נפליאת הלמ"ד קמוצה והאל"ף נעלמת
 דוגמת יחשאת (שמות ה', ט"ז) עכלול ק"ט, ע"כ. הצליתי מלרע ע"פ המפתח.
 יהללוך, מחכמת נפסחים דף קי"ח ונקראת גם ברכת השיר, ר"ל הנכונה על השיר והשיר הוא
 ההלל כמבואר למעלה, והדמ"ס הלכות חנוכה פרק ג' סוף י' מביא כל הנוסחא אך בשני קצת מנוסחתנו.
 ורז עשרם מביאה בשתי נוסחאות, האחת כנוסחתנו מביאה בסדר של פסח, ונוסחא אחרת בדרך שיר מביא
 בסדר ר"ח והיא כן תוארה, "יהללוך מעשיך ישבחוך עמוסיך יודוך חוסיך כפי גדל נסיד וכחוב כל
 הנשמה תהלל יה הללויה ברוך אמה ה' מלך מהלל בחשבוחו". — יהללוך ה' אלהינו כל מעשיך,
 כן גרסת הדמ"ס וכן הוא באנדרהם וכן הוא גם בסדור רפ"ה ושאר ס"י וכן כתב יעב"ץ, והוא העיקר ועל
 גם הכתוב יודוך ה' כל מעשיך (תהלים קמ"ה, י'). ונקמת סדורים יהללוך ה' אלהינו על כל מעשיך, ועלת על
 זו ימרת היו והואים לקימה יחפר להם הושא ליהללוך כי אז למרע מעשיך לכבוד. יודו וירכבו וכו' טסח
 זה של ח' שחיים נח ג"כ ננשמת. כי לך טוב לרודות, ע"ה תהלים ל"ב, כ'. ובסדור ספרדי כ"י הנוסחא
 "הוד והוד לזכר מלכותך כי לך טוב" וכו' ומזכירה גם אנדרהם. מעולם עד עולם, תהלים ל' כ'.

תפלת מוסף לראש חדש בחול.

אֲדֹנָי שְׁפָרְתֵי הַתְּפִלָּה וְיִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן נוֹמֵל חֲסִדִים מְזֻבִים וְקָנָה הַבַּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מְלַךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחִיָּה מְתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

לְמַן שְׁמִי עֲצַרְתָּ עוֹסֵף מִן כִּיּוֹן פִּסְחָ וְיָגֵט אִמּוֹן:

מְשֻׁבַּח הַרְחֹק וּמְזִרֵד הַנְּשָׁם:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ לִישְׁגֵי עֶפְרַיִם מִי בְּמִזְבֵּחַ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי דוֹמָה לְךָ מְלַךְ מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה. וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מְתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחִיָּה הַמְּתִים:

קְרָאָה לְשֵׁם נְסוּחַ כְּפִלָּה.

בְּרַחֲמֵיךָ אֲתִשְׁמָךְ לְעוֹלָם בְּשֵׁם שְׁמִי יֵשׁוּעַ אֲתוֹן בְּשֵׁם קְדוֹשׁ בְּרַחֲמֵיךָ עַל יְדֵי נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵינוּ וְאָמַר קִי"ו קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת סֵלָא כָּל-הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ: מ' לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ. קִי"ו בְּרוּךְ בְּבוֹדֵי: סְמִקְוֵי: מ' וּבְרַבְרֵי קְדוֹשׁ בְּרַחֲמֵיךָ לְאִמְרָה. קִי"ו יְמִלְךָ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹד וְרֵד הַלְלוּיָהּ: מ' לְדוֹד וְרֵד בְּגִיד גְּדֻלָּה וּלְנֶצַח נְצִחִים קְדוֹשׁ יֵשׁוּעַ וְשִׁבְתָּךְ אֱלֹהֵינוּ מְסִינֵנו לֹא יִשְׁבַּח לְעוֹלָם וָעַד כִּי אֵל מְלַךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

רֵאשֵׁי חֲרָשִׁים לְעִמְךָ נְרַחֵם וְזָמַן בְּפִרְיָה לְכָל-הַזּוֹלָרוֹתָם. מְחַיֵּה מֵתִים לְפָנֶיךָ וּבְחַי רְצוֹן וְשִׁעֲרֵי חַטָּאת לְכַפֵּר

הַמִּיּוֹן כִּפְתָח, לֹא נִקְטַן, כִּי חֵין מִה הַפֶּסַח מֵאֲמֵר גְּדוֹל כֹּל כִּי לְשִׁנּוֹת פִּתּוֹחַ לְקַטֵּן חֹכֵם נִסְתָּן מֵאֲמֵר עַד תּוֹלְדוֹתָם, וּבִיחֻדוֹ, אֵתְהָ הַשֵּׁם נִתַּח אֵת רֵאשֵׁי חֲרָשִׁים לְעַמְךָ לְהִיּוֹת זְמַן כִּפְרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתָם, וְרַחֵם לְמַעַלְהָ דף 262. תּוֹלְדוֹתָם, תּוֹלְדוֹת עַמְךָ ר"ל לְכָל זְרַעֲם, בֵּן פִּירוּשׁוֹ הַפְּסוּט. וְהַכֵּל טוֹ נִסְתָּן ט"ג כִּתּוֹב ח"ל פִּירֵשׁ הַחֶסֶד נֶעַל הַמְּלַמֵּד צֶעַל הַחֶסֶד ר' יְהוּדָה הַלְוִי (רַחֵם כּוֹזְרֵי מֵאֲמֵר ג' סָמֵן ה') כִּי כִנּוּ תּוֹלְדוֹתָם שֶׁכֵּן אֵל הַחֲרָשִׁים, ר"ל ר"ח הִיָּה נֹחַ עַל כָּל תּוֹלְדוֹת (ר"ל מֵאֲחֻרְעוֹת) יְמֵי הַחֲדָשׁ וּלְפִיכֵךְ קָרָא ר"ח זְמַן כִּפְרָה, וּפִירֵשׁ ג"כ מִיד שׁוֹנֵא מִיד יִכַר הַדַּע כִּי הוּא הַגֵּר הַנּוֹרֵד וְאוֹרֵד לְהַחֲטִיף, וְר"ל כִּי שְׁעֵר הַחֲסִמָּה לּוֹכְדוֹן לְפָנֵי הַשֵּׁם כְּדִי לְהַכֵּל מִיד הַגֵּר הַנּוֹרֵד עַבְלֵי אֲמֵנִים הַדּוֹחֵק בְּפִירוּשׁ הוּא הַמַּסַּח הַכְּנוּי שֶׁל תּוֹלְדוֹתָם עַל רֵאשֵׁי חֲרָשִׁים גְּלוּי לְעִיּוֹם. וּבְחַי רְצוֹן, שֶׁהֵם מְלִיִּים אֵת יִשְׂרָאֵל לְאֲכִיזֵם שְׂבָעִים וְכַמוֹ שֶׁכָּתוּב וּבְרַחֵם לוֹ לְכַפֵּר עֲלָיו (וּיְקַח ח', ד'). לְכַפֵּר בְּעֵרֶם, כְּדֹחִיתָם בְּרַחֵם ט"ס' שְׁנֵעוֹת שְׁעִירֵי ר"ח טַכְפִּיּוֹן עַל הַטְּהוֹר שֶׁכָּל אֵת הַטְּמֵא, וְשֶׁם בְּגִמְרָה דף ט' ע"ב אֲמֵר קָרָא וְאוֹתָהּ נִתָּן לְכָס לְשִׁמָּה אֵת עוֹן הַעֲדָה לְכַפֵּר

בַּעֲדָם. וּפְרוּחַ לְבָבָם יְהוּי. וְהַשְׁוַעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׁוֹנֵא: מִזְבֵּחַ
 חֹדֶשׁ בְּצִיּוֹן הַבֵּינָן. וְעוֹלֵת רֹאשׁ חֹדֶשׁ גַּעְלָה עָלָיו וְשַׁעֲרֵי
 עַיִם גַּעֲשָׂה בְרִצּוֹן. וּבַעֲבוּרֵת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִשְׁמַח בְּלִגְנוֹ.
 וּבְשִׁירֵי דָוִד עֲבֹדָה הַנִּשְׁמָעִים בְּעִירָה. הָאֲמֹרִים לִפְנֵי
 מִזְבְּחָהּ: אֲהַבַת עוֹלָם תְּבִיאֵה לָהֶם. וּבְרִירַת אֲבוֹת לְבָנִים
 הַזֹּפוּר: וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירָה בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ
 בְּשִׁמְחַת עוֹלָם. וְשֵׁם גַּעֲשָׂה לִפְנֵיךָ אֶת־קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
 הַמִּידִים לְבַדָּרָם וּמוֹסָפִים בְּהַלְבָּתָם: וְאֶת־מוֹסָף יוֹם רֹאשׁ
 הַחֹדֶשׁ חָדָּה גַּעֲשָׂה וּנְקָרִיב לִפְנֵיךָ בְּאַהֲבָה בְּמִצּוֹת רְצוֹנָךָ כְּמוֹ
 שֶׁשָּׂחַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ עַל־יְדֵי מִשְׁחַ עֲבֹדָה מִפִּי כְבוֹדָךָ בְּאֲמֹר:
 וּבְרֹאשֵׁי חֹדְשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֲלָה לֵי פָרִים בְּגִרְבָּקָר שְׁנַיִם
 וְאֵיל אֶחָד בְּבָשִׂים בְּגִירְשָׁנָה שֶׁבַע־הָהָרָה הַמִּיָּמִם: וּמִנְחָתָם
 וּנְסֻכֵיהֶם בְּמִדְבַר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל
 וְעֶשְׂרֵן לְבָבֶשׁ וַיֵּין בְּנִסְכּוֹ וְשַׁעֲרֵי לְבַבֶּךָ וּשְׁנֵי תְּמִידִים בְּהַלְבָּתָם:
 יֵאלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. חֹדֶשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ תָּחַד
 לְטוֹבָה וּלְבָרְכָהּ. לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָהּ. לִישׁוּעָהּ וּלְנַחֲמָהּ.
 לְסַרְנָסָהּ וּלְכַלְבָּלָהּ. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְמַחֲוֵלַת הַטָּא וּלְסַלִּיחַת

עליהם (ויקרא י' יז) והיא קדש בעיר דר"ח כתיב וכו'. וכוון לבלם יהיו. הקדמות מעלים וכוון ישראל
 לפני הקב"ה למונה, וכמו שכתוב והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם (במדבר י' י'). והספרדים אומרים וכוון
 לבלם י"ה השועה נפשים. יהיה כל יחיד ומלת השועה. בלי י"ה החסור, והנה יחזור יהיה אל תשועה,
 ופירושו הוכוון אל הקדמות ההם הוא יהיה לבלם לתשועה כפסם, ועל דרך ושלמה פרים שפתינו. ובספרים
 אחרים וכוון לבלם י"ה כל עבד, אמנם נוסחתנו היא נוסחת רב עמרם והרמב"ם וכן ברזוקה, וראה
 ביוסף אומן ס' תרפ"ט ובש"ת ס' רל"א. מיד שונא, מיד יצר הרע אשר אחד מו' שמותיו הוא זונא (סוכה
 דף נ"ב ומנורת המאור ס' קל"א). ובשירי דוד, פירשו וכשמה גם כן בשירי דוד, ותנת כשמת הארשת
 מוסכת גם עליו. הנשבעים בעירך, או כשכין מוכח חדש כליון. והספרדים גורסים וישרי דוד עבדך
 וישע בעירך, וכן הוא בס' רב עמרם והרמב"ם וספחא זו ל' נקשה היא ל' שירי דוד עבדך האמרים
 לפני מוכחך נוכח לשמוע אותם בעירך. אהבה עולם וכו' עתה שז המאמר למעלה אל ותשועת כפסם מיד
 זונא וכו' יחזרה, והמאמר מוכח חדש עד לפני מוכחך הוא מאמר מוסגר ביניהם (לוישענמט); ואם לא
 נפרש ככה לא יחיש הלשון הביא לקים כל נסתר עם נעלה נעשה כשמה כל מדברים בעדם, והיה לנו
 לוטר תביא לני, וכבר התעורר על זה בעל יוסף אומן בס' תרפ"ט. אהבה עולם, עש"ה ירמיה ל"א, ג'.
 וברית אבות, כמו שכתוב ויקרא כ"ג, מ"ה. והביא וכו' הספרדים אומרים, יהי רצון מלפניך ה' אלהי
 שחשנו כשמה לחללנו ותעטנו בעולנו ואם נעשה לפניך חט' וכו' והרמב"ם הנוסחה, אלה עמי חשתינו
 גלינו וחללנו ונתרחקנו מעל אדמתנו, יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שחשנו לחללנו" וכו' ותחזור רמז
 הנוסחה, אז יסו עטך ועדתך כשמות קדמכם על גבי מוכחך וכן יהי רצון וכו' וכן גורם התמיד
 נסמן ל"ד. לציון עירך ברנה עש"ה ישעיה ל"ה, י'. ושם נעשה וכו' טפה ולהלכה כבר מובאר בתבנית שנת
 ותה ילרת.

עון (כמו טעור ולכפרת פשע). בירבעמה ישראל בחרת מכל
 האמות. וחקי ראשי חדשים להם קבעת. ברוך אתה יי
 מקדש ישראל וראשי חדשים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את
 העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
 ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

ותחיינה עינינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך אתה יי
 המחזיר שבינתו לציון:

מרים זרבנו.

מרים אנתנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
 יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם מצד צור חיינו מגן ישענו אלה
 הוא לחד וחד. נודה לך וגמספר
 תהלתך על חיינו המסורים בידך
 ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נשיות שכל יום
 נפלאותיה וטובותיה שכל יום ערב וגמר וצהרים. המוש
 פי לאכלו תמקיה והמתים פי לאתמו תסדיה מעולם
 קיינו לך:

כחוכה מסיפס על הגסים. מן תוכה וייר חיער על הגסים חיינו עשן אשע.

על הגסים ועל הפרקן ועל הנבירות ועל התשועות ועל
 הפולחנות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמוני וכו'. פשעמדה מלכות יין
 הרשעה על עמך ישראל להשפיתם תורתך ולהעבירם מתקין רצונך:
 ואתה ברחמך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם הנפת
 את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד
 מעטים וממזאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים ונדים ביד עושקי
 תורתך. וליה עשית שם גדול וקדוש בעולמך ובעמך ישראל עשית
 תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה: ואחר כן באי בניה לדביר ביתך
 וטנו את היבךך ומתרו את מקדשך והדליקו גרות פתעורות קדשך
 וקבעו שמונת ימי תעבה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול:

ועל בלם יתברך ויחרזם שמך מלכנו המיד לעולם ועד:
 וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל
 ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי המזב שמך וקדך
 נאה להודות:

אלהינו ואה אבותינו. ברכנו בברכה המשלשת בתורה הקטובה על ידי
 משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כנגים עם קדושה כאמר. יברכה יי
 וישמרה: יאר יי פניו אליך ויחנה: ישא יי פניו אליך וישלם לך שלום:
 שים שלום. טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
 ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך.
 פי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואתברך
 חסד ועדך וברכה ורחמים וחיים ושלום. ומזב בעיניך
 לברך ארץ עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלום.
 ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי. נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום
 ונפשי בעפר לכל תודה: פתח לבי בתורתך ובמצותך תרדוף נפשי. וכל
 החושבים עלי רעה. מהרה הטר עצתם וקלקל מחשבותם. עשה למען שמך
 עשה למען ימנה עשה למען קדשתך עשה למען תודתך. למען יחלצון
 ידיך השועה מינה וענגי: יהיו לרצון אמררשי ודגיון לבי לפניה יי צדי
 וגאלי: עשה שלום במדומיו הוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמר אמן:
 יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
 בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
 קדמניות: ועדך ליי מנחת יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמניות:
 העץ חוזר התפלה בקול וזמר קדוש נקדש וזמר התפלה וזמר אחריה קדיש שלם. וזמרים עלינו.
 שיר של יום. קדיש יתום.

ראש חדש שחל בשבת, כחריה מתפללים כמו שאר שבתות אלא שמוסיפים בסדר הקדמות
 ובראשי חדשים, וזמרים התפלה יעלה ויבוא בעבודה, ולאחר שחר העץ התפלה וזמרים הלל גדול,
 קדיש מתקבל. ומוזמרים נ' ס"ח וקורים כחזון ו' בסדר השנוע, ופניח ס"ח השני אלל הרצון וזמר ח"ק
 על שניה, וקורא למפטיר ס"ח השני בסדר פניחם וניום הזכח וכלאי חרשים עד סוף פניחם וזמרים
 השמים כסלי (ואימתי נדחית הפטרה זו עטור לעיל בסדר קריאת התורה דף 225). ואחר שהלכינו הס"ח
 אומר העץ ח"ק ומתפללים מוסף של שבת וראש חדש המסודר למעלה אלל סדר מוסף לשבת.

ברכת הלבנה

אין מצרכין על הלכנה עד אזרחתה נוכרת על גבי הקרקע. לפיכך אין מצרכין עד זיעבד עליה ג' ימים, ואחר ג' ימים מיד ראויה לברכה, חלה שמונה מן המוכר לקדש אותה כגומל שנת כשהוא מטעם ובגדיו כאים. לפיכך אם ליל טולא שנת קודם ו' בחדש, ממתיכים עד מ"ג, אבל לא יותר, וימי הגשמים יש לחוש לעבור על עונתה אין להשתין כלל. ועד אימתי מנך עליה? עד ט"ז מיום המולד, ולא ט"ז בכלל. ואין מצרכין עליה לא קודם ט' בחד ולא קודם י"ב, שאין מתקדין הלכנה חלה מתוך שמה; טולא י"ב יקדש אותה כהכ"כ קודם שהגדיל בבית, וטולא ט' בחד אחר שטעם קלת, ואם חל ט' בחד ביום א' ינך עליה אחר הכדלה. וכן אבל בו' ימי חבלו לא יקדש הלכנה כשי עוד זמן לקדשה אחר כך, אך אם יעבור הזמן יכול לקדש בחבלו. אין מתקדין הלכנה לא בשבת ולא ביום טוב, ואם לא בחדק גדול. כשמתקדין יא להדר אחר מכן עברה מטעם נרד עם הדת מלך, וילבש בגדים כאים ויזכר תלמי וינך מטעם, כי גדולה מלוא זו עד אחריו עליה כל המנך על החדש בזמנו בחלו מקבל פני השכינה (פנהדין ע"ג).

יתלה עיניו לרחות הירח בתחלת הברכה:

הַלְלוּהָּ. הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהָּ בַּמַּרְאִים: הַלְלוּהָּ בְּלִמְלֵאכֶיךָ
הַלְלוּהָּ בְּלִצְבָּאוֹ: הַלְלוּהָּ שְׁמוֹשׁ וַיְרַח הַלְלוּהָּ כְּלִבְבוֹבֶיךָ אֹדוֹ: הַלְלוּהָּ שְׁמוֹ
הַשָּׁמַיִם וְהַיָּם אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צוּר וְנִבְרָאוֹ:
וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם תְּקַדְּתוּ וְלֹא יַעֲבוֹר: כִּי־אֲרֵאֶה שְׁמִיךָ מַעֲשֶׂה אֲצַבְעֶיךָ
יַיִח וְיִטְבְּבוּ אֲשֶׁר כּוֹנְנֶתָה: מְדַאֲנֹשׁ כִּי־תִזְכְּרוּנוּ וְכִי־תִפְקְדוּנוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּמֵאמְרוֹ בְּרָא
שָׁמַיִם. וּבְרַחֵם שֵׁנוּ בְּלִצְבָּאוֹ. חַק וְזִמְן גָּבַח לָהֶם. שְׁלֵא יִשְׁנוּ
אֶת־תְּפִידָם: שָׁשִׁים וּשְׁמֹחִים לַעֲשׂוֹת רִצּוֹן קוֹנֵם. פּוֹעַל אֱמֶת
שֶׁפַעֲלָתוֹ אֱמֶת. וְלִלְבָנָהּ אָמַר שֶׁתְּחַדֵּשׁ עֲמֶת תְּפִידָהּ
לַעֲמוֹסֵי בָטָן. הַעֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ בְּמוֹתָהּ. וּלְפִאֵר לְיִצְחָר

אשר במאמרו, נוסח הנכונה כפנהדין דף מ"ג ועם' סופרים פרק כ' וענינה הרי"ף בסוף פ' ד' דברכות ורז עמ"ס נסדוריו והרמב"ם הלכות נדרות פרק י' ומט"ג ע"ג כ"ז וזוהר ס' רכ"ט והטור נ"ח ס' תכ"ה. אשר במאמרו וראו' ע"ה תהלים ל"ג, ו'. והנה ע"פ הכתוב הוא היה לנו לוטו ברא שמים, אבל אומרים גדל שחקים. בעטו שנתלם בן ל' שחקים חלל הירח כפוקו כרח כיון עולם, ועד כחוק נאמן סלה (תהלים פ"ט ל"ח). חק חסן נחן להם, ע"ה תהלים קמ"ח, ו'. ו' תפקידים, עמדתם ומני גלהם על' הפקד את הלויים (כמדבר א', כ') והוא כמשקל פקדי. פקדיי, וכן נמלא במדרש קהלת דף פ"ג דור ע"י שאינו עומד בתפקידיו של הקב"ה, והארץ ע"י שהיא עומדת בתפקידיו של הקב"ה. והארץ לעולם עומדת, עמדת תפקידיה. ותיקול רבה סוף פ' י"ט, אתה ענקת תפקידך, ויכניה אינו ענקת עפקידו, וכולם ל' משטר ומנוי, בעשעשעונו. ששים ושמים, על דרך הכתוב ישו כגבור לרח ארח (תהלים י"ט, ו') וכן ביוגר שנת שמים כלאהם וזשים כבואם, וראה שם. קי"ג, בן הגרסה כגמלא וברא"ש וטמ"ג וטור וזוהר וכן כסדורי רפ"ה ורפ"ז ובכ"י וכן העתיק רבינו שם טוב כפיהו למורה חלק כ', פ' ה'. והוא הנכון כמטאר בתפלת שחרית דף 78. פועל אמה שפעלתו אמה, בן נוסח הרי"ף והרא"ש ופמ"ג וטור וזכן ירחי וכן כסדורינו גם כסדורי הספרדים, וחזר הוא לבולא שהוא פועל חמת וגם פעולתו היא חמת וקיימת וכמו שכתוב ויעמידם לעד לעולם (תהלים קמ"ח, ו'); ובכ"י גרס, "פועל חמת שפעלתו לך חמת", ובכ"א "פועל חמת ופעלתו חמת", והענין אחד; אבל כגמלא ועם' סופרים וס' רז עמ"ס גם כדוקה הגרסה, "פיעלי חמת שפעלתו חמת" וברמב"ם הגרסה, "פיעלי חמת ופעלתם לך", וע"פ גרסה זאת חזר הוא על לנה העמים שאינם משיים את מדרס, וראה כפירוש ר' יונה על הרי"ף גם כסדורי שם. וללבנה, נקרא הירח לבנה, לפי שאורה כראה לכן, כמו שהשטע נקרא חמה ע"ג חמימות אורה. שחתחדש ככל ל' יום, וחדושה זה הוא עשרת הפארת לעוסו בטן, כי ישראל מוכין לחדושה, ול' עמוסי בטן הוא ע"ה ישניה ע"ו, ג'. העתידים להתחדש כסוחר, כמו שכתוב תחדש ככר נעורכי (תהלים ק"ג, ה'), וכפיקי ר"ל פרק ל"א רבן גמליאל אומר כמו ארזים מתקדין ומתחדשין בעולם הזה כן יהיו ישראל מתקדין ומתחדשין לעתיד לבוא, וראה גם תשנת הרא"ה טונאה בעין עיקר לברכות ס' כ"ט; ודע כי בן

על שם כבוד מלכותו. ברוך אתה יי קדוש חדשים:
ג' ברוך יוצרך. ברוך עושהך. ברוך קונך. ברוך בוראך:

וטרקד כנגד הלכנה וחוטר ג'פ: (ויזכר שלא יכרע ככרזו רק וזקף בתלוי.)

ג'פ בשם שאני רוקד בנגיך. ואני יסל לנע

בך. בך לא יוכלו בלאויכי לנע בי לרעה:

ג'פ הפל עליהם אימה ופחד בגדל ורועך ידמו באבן:

באבן ידמו ורועך בגדל ופחד אימה עליהם הפל:

ידוד מלך ישראל חי וקם:

ואולל לחצו ג'פ שלום עליכם: ותכרו מצד ג'פ עליכם שלום:

ג'פ סמן טוב ומזל טוב יהי לנו ולכל ישראל. אמן:

קול ידדי הגדולה ביה. מרגל עלהזתרים. מקסין על

הנוסחא נכדור רפ"ז קטיריים והיא הנחמה והלכה נלשון. על שם כבוד מלכותו. כן נגמלה והרע"ל והמור ופס"ג.
וגרמת ארצות חיים וכל זו ואחזרהסס, על כבוד מלכותו" כלי תנת עם וכן הוא נטמ' סופרים וברי"ף ובס' רב עמרם
ובאמת תנה זו מיוותרת, ונוסחא הרע"ס, על כבוד מלכותו ועל כל מה שנר"ל. סוררש חדשים איתא בטעות
רבה פ' ע"ז הרואה את הלכנה האך לרין לנכך בטון אהי ישראל מקדשין את החדש, יש מן רבנן אמרין
ברוך עמדה חדשים, ויש מהן' לומרין ברוך מקדש חדשים, ויש מהן לומרין מקדש ישראל וחדשים, אלא אין יארש
מקדשין אותו אין אותו קדוש כלום עב"ל. והנכוד כנסת חדשים יוסף קטן נמי"ת אבאס הקבץ מן החדש,
כי הכרבה על ערות החדש נתקנה ולא על אשר דברים המיוחדים, וע"כ פועה האומר חדשים כחסף שפת.
ברוך יוצרך וכו' אינו נגמלה וגם נט' רב עמרם וברע"ס איכנו, אלא הוא ע"פ מס' סופרים מרן
כ' אס איתא ח"ל ולומר ג' פעמים סמן טוב תהוי לכל ישראל, ברוך בוראך ברוך יוצרך ברוך עמדה,
ורוקד ג' רקירות כנגדה ולומר ג' פעמים כסא אהי רוקד כנגדך ואיני נוגע בך כך אס ירקחו אחרים
כנגדי לא יגעו בי, תפול עליהם אימה ופחד, ולמפרע, אמן אמן סלה הללויה, ולומר לחצו ג' פעמים
שלוס, וילך לנימו כלל טוב עב"ל דע כי כן תרסה נטמ' סופרים דפוס נחזילוי אמת ז"פ גם דפוס ין
אמטערדס גם נט' הענהג הלכות הלל ס' מ"ז, וכן העתיק החוקק גם תהיי בפירושו לפ' ט"ז, והיא
הגרסה הקדשונית מיוסדת על מדרש רבה פ' בחקתי דף ר"ז לומר הקב"ה לשלמו, מולמי עולמי לומר
לך מי בוראך מי יוצרך? יעקב בוראך יעקב יוצרך ככתוב בוראך יעקב ויוצרך ישראל (אע"פ ע"ג, ח')
עב"ל הרי לנו נדור שהעקר הוא ברוך בוראך ברוך יוצרך וכו' והסופרים תאמים התלויסו תאמת והעמידו
אותן כדי לפוליא מן ר"ת אס יעקב וכמו שכתב בפירושו נעל הכל זו נטמן ע"ג והעור.
תפל עליהם, טעות פ"ג, פ"ג. ואחזרהסס מביא עוד את פסוק הפסוך לו ע"ד יעבור עטך, וכן
הוא נחוקה וכמזור כ"י.

ידוד סלך, איכנו כבי"י גם לא נכדורי רפ"פ ורפ"ז, אלא אס סוף נוסחא הכרבה נפסוק תפול עליהם,
וכן מסיימה גם אחזרהסס נפסוק זה, וח"כ נדור כי כל הנוסף עוד נכדורינו תוספת אחרונים הוא. והנה
זה הנוסף רוד סלך מוכיח הרמ"א לר"ח פ' תכ"ו סעיף נ' והוא לקוח עגמ"ל ר"ה דף כ"ה ורואה אס
רפ"י גם בפירושו תהיי לפ' ויבן ל"ה, כ"ט. והכרזה אבוס שמוכרים דוד העלך נכדור כי תאסן תוקפת
הלכנה אל כ"ט יוס י"ב טעות ותש"ג. חלקים מקובל טעית דוד הוא וכמו שכתב הבחרי מואמר נ' סמן ס"ד
ועומר ד' סמן כ"ט. שלום עליכם, תהייא והמור טעיהס נלשון יחד שלום עליך. ולטעם דרשת אלוס
זו איש לתכור כתב נעל ענ"א, כלומר טעני שאמר תפול עליהם אימה חומר לתכור אלוס עליך עב"ל אך לא
יכון יפה טעם זה כי לא אחרי תפול עליהם חומרין אלוס אלא אחרי דוד סלך, ולמנהג ספרד אין חומרין
שלוס עליכם אלא נסוף אחר אמירת הקדיש וההוראת מס' סופרים, אלא מלאתי לנעל ס' נרבת החדש
(דפוס רעדלהיים שנת תק"ג) שהוא לנכות איש לחברו זיהיה שלום אללו כל אותו החדש ולא ידאג שיטות,
וע"פ מה אמרו (היאלו נעל אור חדש) מי שקדש הלכנה לא ידאג שיטות נחותו חודש מאותו יום וילך.
קול רודי. שיר נ', ח'. וט'. ואמירת פסוקים אלה קנבל היא ער"י החסיד כמו שכתב נעל מצ"ע נט'
תקט"א וכל"ף דף ק"ט, ע"ג. ורזיחיו בפירושו מכלל יופי לתהלים פ"ט, ל"ח שזכיר הענהג לומר טענת
הלכנה את ג' הפסוקים תהלים פ"ט, ל"ז ול"ז ול"ח. וכן מלאתים נט' נרבת החדש.

הַנְּבֻעוֹת: הַזְּמַח הַדָּרִי לְצַבִּי אִו לְעֶפֶר הָאֲיִלִּים. הַגְּהִזָּה עוֹמֵד
אֲדָר כְּחֻלְגוֹ. מְשֻׁנִּיחַ מִדְּהַחֲלֵטוֹת מְצִיץ מִדְּהַתְּרָבִים:

תָּנָא רַבִּי רַבִּי יִשְׁמַעְיֵאל. אֵלְמָלָא לֹא זָכוּ יִשְׂרָאֵל אֱלֹא לְהַקְבִּיל פְּנֵי אֲבֵיהֶם
שְׁשֻׁלְמִים פְּעַם אֶחָת בְּחַדְשׁ דַּיָּים: אָמַר אַבִּי הַלְכָה צְרָךְ לְמִימְרָא מְעַמְד:
מִי זֹאת עֵלָה מִדְּהַמְדָּבָר מְתַרְפֶּקֶת עַל־הַזְּדָה:

וַיְהִי רַעֲזָן מִלְּמַנְיָהּ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתַי לְמַלְאֹת פְּגִיעַת הַלְבָנָה. וְלֹא
יְהִיָּה שׁוֹם מְעוֹט. וַיְהִי אֹדֵר הַלְבָנָה כְּאֹדֵר הַחֲזִפָּה וּכְאֹדֵר שְׁבַעַת יָמֵי בְרֵאשִׁית.
כְּמוֹ שֶׁהָיְתָה קָדָם מְעוֹטָהּ. שְׁנַאֲמַר אֶת־שְׁנֵי הַפְּאֹדֹת הַגְּדֹלִים. וַיִּתְקַים מְקַרָּא
שְׁכַתוֹב וּבְקָשׁוֹ אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיהֶם וְזֹאת דְּוִיד מְלָכָם. אָמֵן:

שִׁיר לַפְּעוּלֹת. אֲשָׁא עֵינַי אֶל־הַרְרִים, מֵאֵינן יָבֵא עוֹרֵי: עוֹרֵי מַעַם יְיָ
עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֵלֵי־יָתֵן לַפּוֹט רַגְלָהּ אֶל־יְנוּם שְׁמֹרָה: הַגָּה לֹא יָנוּם
וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ שְׁמֹרָה יְיָ צִלְּהָ עַל־יַד יְמִינָהּ: יוֹכֵם הַשְׁמַיִשׁ
לֹא־יִבְקָרָה וַיִּחַח בְּלִלְהָ: יְיָ יִשְׁמְרָהּ מִכָּל־דָּע יִשְׁמַר אֶת־נַפְשָׁהּ: יְיָ יִשְׁמַר
צְאִתָּהּ וּבִנְיָהּ מִשְׁתָּה וְעַד־עוֹלָם:

הַלְלוּיָהּ. הַלְלוּ־יָאֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרַקִּיעַ עֵזוֹ: הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו
הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדֻלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִגְּל וּבְגוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתַף
וּבְחֹל הַלְלוּהוּ בְּמַעֲזִים וְעַגְבִּ: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצִל־שִׁמְעֵ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצִלֵי תְרוּעָה:
כָּל הַבְּשִׁמָּה הַתְּגַל יְיָ. הַלְלוּיָהּ:

לְמַנְיָהּ בְּגִיעַת מוֹמָדוֹ שִׁיר: אֱלֹהִים יִדְבְּנוּ וַיִּבְרְכֵנוּ יָאֵר פְּנֵינוּ אֲתָנוּ
סְלָה: לְדַעַת בְּאָרְץ בְּרַבָּה בְּכָל־גּוֹיִם יִשׁוּעָתָהּ: יוֹדֶה עַמִּים וְאֱלֹהִים, יוֹדֶה
עַמִּים בָּלָם: יִשְׁמְרוּ וַיִּרְבְּנוּ לְאֻמִּים בְּרֵית־שְׁפֹט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֻמִּים בְּאָרְץ
תְּנָתָם סְלָה: יוֹדֶה עַמִּים וְאֱלֹהִים, יוֹדֶה עַמִּים בָּלָם: אָרְץ נְתַנָּה יְסִילָה
יִבְרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יִבְרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָא אוֹתוֹ כָּל־אֲפַסְרָאָרְץ:

תנא רבי, וכו' גמרא סנהדרין ע"ב ומניחו הכל"ה דף ע"ד לאמרנו לסוף הכרחה ולומר אחריו
קדיש דרבנן, וכן הוא גם עטא בני ספרד. גם יעבץ במדורו סיים עם טלמוד זה כוסח הכרחה ונמק
אחריו, קדיש דרבנן, אבל הוא הקדים עוד קודם תנא דני אליה את העומר עטא דרבנן ע"ב, אטור ל'
יוחן כל הספר את החדש כמטם כאלו מקבל עמי שכינה". מי זאת, זיר ח', ה'. פגימת הלבנה, שכתעטטה
על קטרתה כדליתא במילין ס', ע"ב ויהי אודר הלבנה, ע"ה ישעיה ל', כ"ו. ובקשו הזעז ג', ה'.
שיר למעלות אשא עיני, ממור קב"ל. הללויה הללו אל, ממור ק"ב. ואמירת נ' העומרים עניא
בעל מנ"א נב' תכ"ו כסא הכל"ה חמס כל"ה דף ע"ד חף ק"ט ע"ב לא הזכיר חלף את ממור ק"ב
כלכו והעמידו קודם דוד טלך ישראל. ונראה שהוסיפו גם את ממור קב"ל כעבור שכתוב בו עטא ויח
ושמירת כסא שזמרו טבל דבר רב. למנחה בנגינות, ממור ס"ו ואמירתו ע"פ הטקוליס כסו שכתוב
סגפאת קולר כל"ה סוף דמי קידוח הלכנה.

לוח לדעת קביעת החדשים והמועדים.

חדשי השנה והמועדים אשר בהם.

ניסן, נט"ו בו מתחיל חג הפסח. אייר, ח'ן בו יום טוב. וי"ח בו ל"ג לעומר. סיון, כ"ג בו מתחיל חג השבועות. תמוז, י"ז בו תענית והוא נקרא כיום הרביעי (זכריה ח', י"ט). אב, נט' בו יום הדין. ניסן, כ"ט בו יום ראש השנה. ג' בו יום גדליה. י' בו יום הכפורים. נט"ו בו מתחיל חג הסוכות, ואחריו שמיני עצרת. חשוון, ח'ן בו יום טוב. כסלו, כ"ה בו מתחילים ח' ימי חנוכה. טבת, י"ב בו תענית טום העשירי. שבט, נט"ו בו ר"ה לחילת. אדר, י"ג בו תענית אסתר. וי"ד וט"ו בו ימי הפורים.

לדעת החדשים המלאים לעולם, והחסרים לעולם.

ניסן. סיון. אב. חשרי. שבט. (ואדר ראשון נעשתה) מלאים לעולם, ר"ל של ל' יום. אייר. חסון. אלול. טבת. אדר (הסמוך לניסן) חסרים לעולם, ר"ל של כ"ט יום. חשוון וכסלו לפעמים שניהם מלאים ואלו נקראת הנה שלמה ולפעמים שניהם חסרים ואלו נקראת הנה חסרה. ולפעמים חשוון חסר וכסלו מלא ואלו נקראת כסדרה. ר"ל שיבואו החדשים כולם על הסדר מלא וחסר מלא וחסר.

לדעת החדשים שלעולם אין להם ר"ה כי הם יום אחד ואוחס שלעולם להם ב' ימים.

ניסן. סיון. אב. תשרי. שבט. לעולם ר"ח יום אחד בלבד. אייר. תמוז. אלול. חשוון. אדר. ואדר. לעולם ר"ח ב' ימים. כסלו וטבת לפעמים ב' ימים ר"ח ולפעמים יום א' בלבד. כיצד? כחשוון וכסלו שניהם מלאים או יהיו לכסלו וטבת ב' ימים ר"ח, וכשיהיו חשוון וכסלו שניהם חסרים או אין לכסלו וטבת כי הם ר"ח יום אחד, וכשיהיו חשוון חסר וכסלו מלא או יהיה לכסלו ר"ח יום א', ולטבת ב' ימים.

לדעת הימים הראויים לקבוע בהם ר"ח ולא כולתם, זה יזן מן יום כהני של ר"ח שהוא ראשון לחדש ושוקל לחשון.

ניסן אג"ה. אייר גג"ה. סיון אג"ה. תמוז אג"ה. אב ג"ה. אלול אג"ה. תשרי גג"ה. חשוון גג"ה. כסלו אג"ה. טבת אג"ה. שבט גג"ה. אדר ג"ה. וכשהשנים מעוברות אדר ראשון ג"ה. אדר שני ג"ה.

סימני השנים הפשוטות והמעוברות.

סימן לפשוטות: בש"ה. בח"ג. גב"ה. הש"א. הכ"ז. זש"ג. זח"א.
סימן למעוברות: בש"ז. בח"ה. גכ"ז. הש"ג. הח"א. זש"ה. זח"ג.

פירוש, האות הראשונה חמות על יום השבוע שבו הוקבע ראש השנה, והאות הבאה מורה על השנה אם היא שלמה או חסרה או כסדרה, והאות הב' מורה על יום קביעת ראש חודש ניסן ופסח.

הקביעות ומולדי תשרי לז' שנים רגילות.

שנה:	תרכ"ט	תרל'	תרל"א	תרל"ב	תרל"ג	תרל"ד	תרל"ה
קביעות:	הכ"ז	בשז	בשה	זחג	הכז	בשה	זחג
	פשוטה.	מעוברת.	פשוטה.	מעוברת.	פשוטה.	פשוטה.	מעוברת.

סולד חשרי: ה' ח' רס"א. כ', י"ז. כ"ז. א', י"ד, תרע"ו. ה', כ"ג, תמ"ב. ד', כ', תתל"א. ז', ה', תתכ"ז. ו', י"ד, תרכ"ג.

סימן לראשי חדשים של כל השנה.

ראשי החדשים לעולם הם סדורים על סדר ימי השבוע. כיצד? למשל אם סימן השנה הפשוטה זש"ג, הנה ידעת שסימן זה שחשוון וכסלו שניהם מלאים ור"ח תשרי ב"ס שנת, לכן תדע שחשוון ביום א' ב', וכסלו ב' ד', וטבת ה' ו', ובש"ז, ואלו ח' ב', ניסן ג', ח' ד', סיון ו', תמוז ז' א', אב ח' ב', אלול ג' ד'. וכמוהו אם סימן השנה המעוברת זח"ג, הרי ידעת שחשוון וכסלו שניהם חסרים ושיהיה ר"ה הוא ר"ח תשרי ביום שנת, לכן תדע שחשוון ביום א' ב', וכסלו ג', זש"ה. ר', ובש"ז, ואלו ח' ד', ואלו ח' ד', ניסן י'. ח' ד', סיון ו', תמוז ז' א', אב ח' ב', אלול ג' ד'. וכן על דרך זה לשלם.

לוח לקביעת המועדים.

לדעת הימים הראים לקבוע בהם המועדים.

ראש השנה וסוכות נגהו. כפור נדהו (וכמוהו חגיגה אסחר אלא אלא חל בשנת יוקדם ליום ה'). חנוכה אגדהו. צום י' טבת אגדהו. פורים אגהו. פסח אגהו (וכמוהו צום י' חמח וט' טאב אלא אלא חל בשנת נדחו ליום א'). שבועות והושענא רבא אגדהו.

הרי יאל לנו הפמן ליעים שלא יחולו בהם המועדים, כזה:
לא אדר ראש השנה יסכות, לא בדר פסח,
לא גהו שבועות והושענא רבא,
לא אגו יום הכפורים, ולא זבר פורים.

סימן לקביעת המועדים מימות הפסח.

א'ת פי' כיום א' של פסח יחול לעולם תשעה באב, וממן: על מצות מצרים.
ב'ש פי' כיום ב' של פסח יחול לעולם חג שבועות. (כיום יחול שבועות יחול חנוכה של שנה הבאה, אך נתחיל שהשנה זאת זה חנוכה היא כפודה או חסרה, אבל אם היא שלמה או לא יחול חנוכה בשבועות שלפניו.)

ג'ד פי' כיום ג' של פסח יחול לעולם ראש השנה.
ד'ק פי' כיום ד' של פסח יחול לעולם קריאת התורה הוא אמת תורה.
ה'ץ פי' כיום ה' של פסח יחול לעולם טום כפור.
ו'ף פי' כיום ו' של פסח חל פורים זעבר.
ז'ג פי' כיום ז' של פסח יחול לעולם ל'ג לעומר.

סמנים לחבור הפרשיות.

י'ד הפרשיות ויקהל פקודי תוריע מלורע אחרי קדושים בהר נתקתי חקת בלק טעות מקני נצבים וילך לפעמים יקראו כל אחת בשנתה כפני עמטה ככל אשר פראיות התורה, ולפעמים שיחברו ויקראו אחים אחים יחד לשנת. והכלל כי בשנה פשוטה, תוריע ומלורע, אחרי יקדושים, בהר נתקתי, טעות ומסעי לעולם מחוברות יקראו. ובשנה מעוברת, ויקהל פקודי תוריע מלורע אחרי קדושים בהר נתקתי תמיד נפרדות. אבל אשר הפרשיות תלי חסרון או מחדן בקביעות השנה. וזה פמן קריאתן:

בשנה פשוטה,

- בקביעה בשנה } כל הפרשיות מחוברות.
- " גכיה "
- בחג } כפרדות חקת, בלק.
- " ושג "
- הכז } כפרדות חקת, בלק, נצבים, וילך.
- " ודא "
- השא } כפרדות ויקהל, פקודי, חקת, בלק, נצבים, וילך.

בשנה מעוברת,

- בקביעה ודא : כל הפרשיות נפרדות.
- " בשז } מחוברות טעות ומסעי.
- " גכז "
- " השג : מחוברות נצבים וילך.
- " ודג : מחוברות טעות ומסעי, נצבים וילך.
- " בחה } מחוברות חקת ובלק, טעות ומסעי, נצבים וילך.
- " ושח "

אָבן מַגִּיסוּ הַיּוֹנִים הַיּוֹתֵר לְרֹאשׁ פְּנֵיהֶ: אבן
 מֵאֵת יְיָ הַיּוֹתֵר וְאֵת הַיּוֹת נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ: מאת
 וְהַיּוֹם עֲשׂוּהָ יְיָ נְגִילָה וְנִשְׂמְחוּ בּוֹ: זה

החזן טענן אגא והקבל עונה. החזן חזר ומנגן אגא והקבל עונה.

אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא
 אָנָּה יְיָ תַּצְלִיחַהּ נָּא: אָנָּה יְיָ הַצְלִיחַהּ נָּא:

בְּרוּךְ הַבַּיִת בְּשֵׁם יְיָ בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: ברוך
 אֱלֹהֵי וַיָּאֵר לָנוּ אֶסְרֵיחַג בְּעַבְתִּים עַד קְרִנּוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אל
 אֱלֹהֵי אֲתָרָה וְאַוְדָה אֱלֹהֵי גֵירוֹמָקוֹ: אלי
 הַוּדוֹ לֵי בִיטוֹב בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: רחיו

יְהַלְלוּהָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּלִמְעֻשֵׁיהָ וְחֲסִידֶיהָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנָהּ וְכָל־עַמֶּיךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִדְרוּ וַיִּקְרְבוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיִּרְוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדְּשׁוּ
 וַיִּמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ. בִּי לָךְ טוֹב לְהַדוֹת וּלְשַׁמְךָ נְאֻה לְזַמֵּר בִּי מֵעוֹלָם
 עַד־עוֹלָם אֲתָה אֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשֻׁבּוֹת:

ככל יום שיש תפלת מוסף אומר כפי קדים שלם אחר הלל, לכן בחנוכה (חזן מרעש חדש וצבת)
 אין אומרים כי אם חזן קדיש. כחל ראש חדש בחול מולידים ספר תורה א' וקוראים ד' אכזים בסדר פינחס
 צפרות התמיד, כהן מתחלת וידבר עד עולת תמיד, לוי חוזר אל וצמרת להם וקורא עד רביעית ההין,
 ישראל עד עולת התמיד ונסכה, רביעי ובראשי חדשיים עד יעשה ונסכו. חזן קדיש. יחללו, ומזוירים
 הספר תורה להיכל. אשיר, וכל לזיון (ואין אומרים למנחה) חזן קדיש, וחוללים התפילין, ומתפללים מוסף.

וכנהו כן עפמי שיש פרשה שכולה כפולה, הודו תחלה וסוף, יאמר כל שלש פעמים: קדושתו יה, עכני
 כמרחיבה, ה' לוי, ה' לוי, טוב לחסות, טוב לחסות, סבוכי, סבוכי, דחה דחיתני ויהי לי ליטועה, קול רכב
 וישועה, ימין ה', ימין ה', לא חמות, ולמות לא מתכני, פתחו לי שערי, זה השגה, אכל מאוחד ולמטה
 חינו כפול וע"כ כופלים את הפסוקים, ורצה עד נפסחים דף קי"ט. נפליא הלמ"ד קמזנה והאל"ף נעלמת
 דוגמת יחשאה (שמות ה', ט"ז) מכלול ק"ט, ע"ג. הצליקה מלרע ע"פ המסרת.
 יהללוק, מנחת נפסחים דף קי"ח ונקדחת אם ברכת השיר, ר"ל הנכבה על השיר והשיר הוא
 ההלל כמזוחר למעלה, והדע"ם הלכות חנוכה פרק ג' סטן י' מביא כל הנוסחא אך בשני קצת מנוסחתנו.
 ורע עשרם מביאה בשתי נוסחאות, האחת כנוסחתנו מביאה בסדר של פסח, ונוסחא אחרת נדדך שיר מביא
 בסדר ר"ח והיא כן תוארה, "יהללוק מעשיך ישבחוק עמוסיך יודוך חוסיך כפי גודל נסיד וכחוב כל
 הנשמה תהלל יה הללויה ברוך אהה ה' מלך מהלל כחשבויות". — יהללוק ה' אלהינו כל מעשיך,
 כן גרסת הדע"ם וכן הוא באנדוקים וכן הוא גם בסדר רפ"ה ואלר ס"י וכן כתב יעדן, והוא העקר ועל
 אם הכתוב יודוך ה' כל מעשיך (תהלים קט"ה, י'). ונקת סדורים יהללוק ה' אלהינו של כל מעשיך, ומלת של
 זו יותרת היא והכו"ם לקיטת יספר להם הטועה ליהללוק כי אז לפרס מעשיך לכבוד. יודו ויברכו וכו' טפח
 זה של ח' צנחיס נא ג"כ נכשמת. כי לך טוב להודות, ע"ה תהלים ל"ב, ב'. וכסדור ספרדי כ"י הנוסחא
 ,,אוד והדר לזכר מלכותך כי לך טוב" וכו' ומזכירה גם אנדוקים. מעולם עד עולם, תהלים ל' ב'.

תפלת מוסף לראש חדש בחול.

אֲדֹנָי שְׁפִירֵי תַּפְסֻחַ וּפְי יַגִּיד תְּהַלְתֵּהּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן נוֹמֵל חֲסִדִים מְזֻבָּחִים וְקָנָה הַכֹּל וְזָכַר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמָבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי כְּגִידֵם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה. מְלֶךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

לפני שמיני עשרה עוסף מן בני פסח ימנע ויזון:

מְשֻׁבַּח הַרוּחַ וּמְזִירֵי הַנְּשָׁמָה:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֶּה אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁגֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי הַזְמִיחַ לְךָ מְלֶךְ מַמְיֹת וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

קדושה לשון כבוד. תפלה.

אֲתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשַׁיִם בְּכָל יוֹם יִתְהַלְלוּךָ סְלוּי: בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ: יְגִדְשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָם בְּשֵׁם שְׁמֹנְתֵי־עָשָׂר אוֹתוֹ בְּשֵׁמי קְדוֹם בְּכַתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֵלֶיךָ וְאָמַר יי קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת סֵלָא כְּלֵהֲאָרְצָא בְּבוֹרוֹ: יי לְעִשְׂתֵּם בְּרוּךְ יִאֲמְרוּ. יי בְּרוּךְ בְּבוֹרוֹ: יי מְקוֹמוֹ: יי וּבְרַבְרַבִּי קְדוֹשׁ בְּתוֹב לְאֲמַר. יי יְמִלְךָ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְרֹד וְרֹד הַלְלוּיָהּ: יי לְרֹד וְרֹד גִּידֵךָ וְלִגְזַח נְצַחִים קְדוֹשִׁיךָ נְקִדְשִׁי וְשִׁבְתֵּךָ אֱלֹהֵינוּ סְפִינֵנו לֹא יִשְׁאֵל לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מְלֶךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

רֵאשֵׁי הַיָּמִים לְעִמְךָ נְרַחֵם זְמַן כְּפָרָה לְכָל־הַחַוְלָוֹתֶם. סְדוּחֹתֶם מְקַרִּיבִים לְפָנֶיךָ זְבָחֵי רְצוֹן וּשְׁעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר

דבר המיוצג בתפלה, לא נתקן, כי אין פה הפסק מאמר גדול כל כך לשמח פתח לקמן חבל בערך המאמר עד תולדותם, ויחזור, אתה השם כח את ראשי חדשים לעמך להיות זמן כפרה לכל תולדותם, ורצה למעלה דף 262. תולדותם, תולדות עמך ר"ל לכל זרעם, בן פירוש הפשוט. והכל זו נסמן ע"ג כתב ח"ל פירש החכם בעל העלמך בשם החכם ר' יהודה הלוי (ראה כוזרי מאמר ג' סמן ה') כי כנוי תולדותם שם אל החכמים, ר"ל ר"ח היה נח על כל תולדות (ר"ל מאורעות) ימי החכם ולפיכך קרא ר"ח זמן כפרה, ופירש ג"כ סיד שונא מיד יכר הכע כי הוא החר החרר ואורב להחטיא, ור"ל כי שער החטאת לזכרון לפני השם כדי להנצל מיד החר החרר עב"ל חטאת הדוחק כפירוש הזה הטעם הכנוי של תולדותם על ראשי חדשים גלוי לעינים. וברוי רצון, שהם מרלים את יחאל לאביהם שנשעים וכמו שכתוב ויכלה לו לכפר עליו (ויקרא א', ד'). לכפר בערם, כדאיתא בראש ט"ו שבעות שעירי ר"ח טכסין על הטעור שאל את הטעם, ושם במלך דף ט' ע"ב אמר קרא וזאתה נתן לכס לשאת את עון העדה לכפר

בְּעֵרִים. וּפְרוּחַ לְקָלָם יִהְיוּ. וְהַשְׁוַעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׁוֹנֵא: מִזְבֵּחַ
 חֹדֶשׁ בְּצִיּוֹן תִּבְנֶה. וְעוֹלָתוֹ רֹאשׁ חֹדֶשׁ גַּעְלָהּ עָלָיו וְשִׁעִירֵי
 עֵדִים גַּעֲשֵׂה בְרִצּוֹן. וּבַעֲבוּרֶת בֵּירַת הַמִּקְדָּשׁ נִשְׁמַח בְּלִבּוֹ.
 וּבְשִׁירֵי יְיָ עֲבֹדָה הַנְּשַׁמְעִים בְּעִירָהּ. הַאֲמֹרִים לִפְנֵי
 מִזְבְּחֶהּ: אֲהַבֵּת עוֹלָם תִּבְיָאֵל לָהֶם. וּבְרִירַת אֲבוֹת לִבְנֵים
 תִּזְכּוּר: וְהִבִּיאֲנוּ לְצִיּוֹן עִירָהּ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשָׁךְ
 בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשֵׁם גַּעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
 תְּמִידִים לְבַחְדָּרָם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת־מוֹסָף יוֹם רֹאשׁ
 הַחֹדֶשׁ תִּהְיֶה גַעֲשֵׂה וּנְקָרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה בְּמִצּוֹת רִצּוֹנֶךָ כְּמוֹ
 שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּרִאשׁוֹתֶיךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עֲבֹדָה מִפִּי כְּבוֹדָהּ בְּאָמֹר:

וּבְרֵאשֵׁי חֹדְשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֲלֵהּ לַיּוֹם פָּרִים בְּגִרְבָּקָר שְׁנַיִם
 וְאַיִל אֶחָד בְּבָשִׂים בְּגִרְשָׁנָה שֶׁבְּעֵרָה תְּמִימָם: וּמִנְחָתָם
 וּנְסִיכָתָם בְּמִדְבַר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאַיִל
 וְעֶשְׂרֵן לְבָבֶשׂ וַיִּין בְּנִסְכּוֹ וְשִׁעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם:

יִאֲלֹהֵינוּ וַיֵּאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. חֹדֶשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ תִּהְיֶה
 לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. לְשִׂשׁוֹן וְלִשְׂמֹחָה. לְיִשׁוּעָה וְלִגְחֻמָּה.
 לְפָרְנָסָה וְלִכְלָלָהּ. לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם. לְמַחֲיִלַת חַטָּא וְלִסְלִיחַת

עליהם (ויקרא י' יז) והוא קרא בשער דלת כתיב וכו'. וברוך לבלבם יהיו, הקדמות מעלים וברוך ישראל לפני הקב"ה לטובה, וכמו שכתוב והיו לכם לזבחון לפני אלהיכם (במדבר י' י'). והספרדים חומרים וברוך לכלם יי"ה השועת נפשם. יהיה כל יחיד ועלת השועה. כלי זרי החבור, והנה יחובר יהיה אל פשוט, וסידורו הזבחון אל הקדמות ההם הוא יהיה לכלם לתועלת נפשם, ועל דרך ונשלמה פרים שמינו. ובסדרים אחרים וברוך לכלם יי"ה עבד, חטנם נוסחתינו היא נוסחת רב עמרם ורענ"ם וכן ברזוק, ולאה כיוסף חזון ס' תרפ"ט ובש"ס ר"ל. סיד שונא, עיד יצר הרע אשר אחד מו' שעותיו הוא זוכה (טובה דף כ"ז ועונות העוור ס' קל"א). ובשירי דוד, פירשו וכשמו גס כן בשירי דוד, ותנת כשמו הקדמות מוספת גם עליו. הנשבעים בעיר, או כשחזון מנח חדש כליון. והספרדים גורסים ושיירי דוד עבדך ושיע בעירך, וכן הוא בס' רב עמרם ורענ"ם וטפח"ו זו ל' בקשה היא ר"ל שירי דוד עבדך האחרים לפני מונחך נוכח לשמוע אותם בעירך. אהבה עולם וכו' עתה עב המאמר למעלה אל ותוענת נפשם מיד זוכה וכו' יחובר, והמאמר מונח חדש עד לפני מונחך הוא מאמר מוסגר זיכרם (לויסענטווס); ; ואם לא נפרט ככה לא יתיאזר הלשון תביא להם כל נפתר עם נעלה נעשה נשמו כל מדכרים נעדם, והיה לנו לומר תניח לני, וכבר התעורר על זה בעל יוסף חזון בס' תרפ"ט. אהבה עולם, ע"ה ירמיה ל"א, ג'. וברית אבות, כמו שכתוב ויקרא כ"ו, ע"ה. והביאנו וכו' הספרדים חומרים, יהי רצון מלפניך ה' אור"ח שתעלה בשמחה לארלנו ותטענו בעולנו ואם נעשה לפניך חט' וכו' ורענ"ם הנוסחת, "אור"ח עפמי חטאינו גלינו מאלרנו ונתרחקנו מעל אדמתנו, יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתעלה לארלנו" וכו' ותמחור רוטע הנוסחת, "אז ישיא עטך ועדתך בשמות קדננס על גבי מונחך ובכן יהי רצון וכו' וכן גורם התניח נסמן ל"ד. לציון עירך ברנה ע"ה ישיא ל"ה, י'. ושם נעשה וכו' עמה ולהלכה כנר מנחור נחכמת שנת וחמה ילרת.

עון (כחם סעור ולכפרת פשע) בירבעמה ישראל בחרת מכל
האמות וחקן ראשי חדשים להם קבעת ברוך אתה יי
מקדש ישראל וראשי חדשים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

ותחזנה עינינו בשוכה לציון ברחמים ברוך אתה יי
המחזיר שבינתו לציון:

סודים ורבונו

סודים אנחנו לה שאמת הוא יי אלהינו ואלתי
אבותינו אלתי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית
ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על
שחחיתנו ומימנו כן תתנו ונתתנו ותאסוף
גלי יתנו לתצורת קדשה לשמך הקדוש ולעשות
רצונה ולעבדה בלבב שלם על שאנחנו סודים
לה ברוך אל תהודאות:

סודים אנחנו לה שאמתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
ועד צור היינו כגון ישענו אמת
הוא לחר ודור נודה לה וגמסר
תהלקה על חיינו המסורים בידך

ועל נשמותינו הפקודות לה ועל נפיה שבכל יום עמנו ועל
נפלאותיה וטובותיה שבכל עת ערב ובקר וצהרים תפוצ
פי לאכלו רחמיך ותמיתם פי לארסמו חסדיך מעולם
קנינו לה:

תנוכה מוספים על הנסים. מן תנוכה ויירד היער על הנסים הייגעסוהושה.

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל
המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמוני ובגיו בשעמדה מלכות יון
הרשעה על עמך ישראל להשפיתם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך:
ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם נתת
את דינם גקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ונבים ביד
מעשים וממאים ביד מהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עושקי
תורתך ולה עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה ופרקן ברחום הנה: ואחר כן באו בגוף לדביר ביתך
אנו את הויכחך וטברו את מקדשך והדליקו גרות בתצורת קדשה
ואקעו שמונת ימי תנבה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול:

ועל כלם יתברך ויתרום שמך מלכנו המיד לעולם ועד:
 וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל
 ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ויך
 נאה להודות:

אלהינו ואלי אבותינו. ברבנו בברכה המשלשת בתורה הקטובה על ידי
 משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושה כאמר. יברכה יי
 וישמרה: יאר יי פניו אליך ויתנה: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:
 שים שלום, טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
 ועל כל ישראל עמך. ברבנו אבינו בלנו באחד באור פניך.
 פי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואתברך
 חסד ועדך וברכה ורחמים וחיים ושלום. וטוב בעיניך
 לברך ארץ עמך ישראל בכל צעתי ובכל שערך בשלומך.
 ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי. נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום
 ונפשי בעפר לכל תודה: פתח לבי בתורתך ובמצותך תרדוף נפשי. וכל
 החושבים עלי רעה, מהרה הטר עצתם וקלקל מחשבותם. עשה למען שמך
 עשה למען ימנה עשה למען קדשתך עשה למען תודתך. למען תלצון
 ידיך השועה ימנה וענגי: יהי לרצון אמררפי ותגיון לבי לפניה יי צורי
 וגאלי: עשה שלום במרומוי הוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמר אמן:
 יהי רצון לפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
 בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
 קדמניות: ועדך ליי מנחת יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמניות:
 העץ חזר התפלה נקול ואמר קדושת נפש וטמא התפלה ואמר אחריה קדיש שלם. ואמרים עלינו.
 שיר של יום: קדיש יתום.

ראש חדש שחל בשבת, כחמית מתפללים כמו בשאר שבתות אלא שמוסיפים בסדר הקדמות
 ובראשי חרשיכם, ואמרים תפלה יעלה ויבוא נעורה, ולאחר שחר העץ התפלה אמרים הלל כדלוג,
 קדיש מתקבל. ומוציאים נ' ס' וקורים כחזון ו' בסדר השנוע, ומתחילת ס'ת השני אלל הרצון ואומר ח'ק
 על שניה, וקורא למפטיר נס'ת השני בסדר סיכום וניוס הסבת ונלאי חרשיכם עד סוף פסקא ומשמרים
 השמים כסלי (ואימתי נדחית הפטרה זו מוטא ליעל בסדר קריאת התורה דף 225). ואחר שהלכינו הס'ת
 אומר העץ ח'ק ומתפללים מוסף של שנת וראש חדש המסודר למעלה אלל סדר מוסף לשבת.

ברכת הלבנה

אין מצרכין על הלכנה עד זורחתה נכרת על גבי הקרקע. לפיכך אין מצרכין עד זעבד עליה ג' ימים, ואחר ג' ימים מיד ראויה לנרכה, חלה שמונה מן הטובחר לקדש אותה נמוגה שנת כשהוא מטוש ובגדיו כחיים. לפיכך אם ליל מוגה שנת קודם ו' בחדש, מטחיים עד מ"ג, חבל לא יותר, וכימי האשמים יש לחזו לעבור על עונתה אין להטחין כלל. ועד אימתי מברך עליה? עד מ"ג מיום המולד, ולא מ"ג בכלל. ואין מצרכין עליה לא קודם ט' בחד ולא קודם י"ב, שאין מתקדשין הלכנה חלה מתוך שמה; מוגה י"ב יקדש אותה כנהכ"כ קודם שהכדיל נבית, ומוגה ט' בחד אחר שטעם קלת, ואם חל ט' בחד ביום ח' יברך עליה אחר הכלה. וכן חבל נו' ימי חבלו לא יקדש הלכנה כשיש עוד זמן לקדשה אחר כך, אך אם יעבור הזמן יכול לקדש בחבלו. אין מתקדשין הלכנה לא בשנת ולא ביום ח' אם לא בחזק גדול. כשמתקדשין יש להדר אחר טחן עשרה טעום כד עס הדתה טלך, וילבש בגדים נחיים וישר רגליו ויברך מעטוד, כי גדולה טעמה זו עד שאטרו עליה כל המנרך על הדתה נוצמו חאלו מקבל פני השכינה (פסנהדרין ע"ג).

יתלה עיניו לרחות הירח תחלת הברכה:

הַלְלוּהָּ. הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהָּ בַּמַּרוֹמִים: הַלְלוּהָּ בְּלַמְלָאָהּ
הַלְלוּהָּ בְּלַצְבָּאָהּ: הַלְלוּהָּ שְׁמוֹשׁ וַיְרַח הַלְלוּהָּ בְּלִבְכוּכְבֵּי אָוֶר: הַלְלוּהָּ שְׁמוֹ
הַשָּׁמַיִם וְהַפְּיִים אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צְוֶה וַיְבָרָא:
וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקֵדְתָּן וְלֹא יַעֲבוֹר: כִּי־אֶרְאָהּ שְׁמִיָּהּ מַעֲשֶׂה אֲצַבְעֵתְךָ
וַיַּח וְכוּכְבֵּים אֲשֶׁר כּוֹנְנֶתָהּ: מַה־אֲנֹשׁ כִּי־תִזְכְּרֶנּוּ וַיְבָרְאָרֵם כִּי תִפְקְדֶנּוּ:

בְּרַךְ אֱתָהּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּמַאֲמָרוֹ בְּרָא
שָׁחִקִים. וַבְּרוּחַ פִּיו בְּלַצְבָּאָם. חַק וְזָמַן גָּתַן לָהֶם. שְׁלֵא יִשְׁנוּ
אֶת־תִּפְקִידָם: שְׁשִׁים וּשְׁמַחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם. פּוֹעֵל אֱמֶת
שֶׁפָּעֵלְתוּ אֱמֶת. וְלִלְבָנָהּ אָמַר שְׁהַתְּחַדֵּשׁ עֲמֶת הַסְּפָאָרַת
לְעַמּוּסֵי בָטָן. הַעֲתִידִים לְהַתְּחַדֵּשׁ בְּמוֹתָהּ. וּלְפָאָר לְיִצְחָרֵם

אשר במאמרו, נוסח הנרכה כפנהדרין דף ע"ג ועס' ספרים פרק כ' וענינה הרי"ף בסוף פ' ד' דברכות ורז עשרה כדורו והרענ"ם הלכות נרכות פרק י' וסמ"ג עיין כ"ז וזחוק ס' רכ"ט והטור נח"ח ס' תכ"ה. אשר במאמרו ברא וכו' ע"ה תהלים ל"ג, ו'. והנה ע"ס הכתוב הוא היה לנו לוטר ברא שטים, חבל חוטרים ברא שחקים. בעטר שטלגל כן ל' שחקים חלה הירח כספוק בידת יכון עולם, ועד בחוק נאמן טלה (תהלים פ"ט ל"ח). חק חזן נחן להם, ע"ה תהלים קמ"ה, ו'. תפארת טעמרתם ועני שלהם טל' הפקד את הלויים (נמדכר ח', כ') והוא כעשקל סדרי. פל"ציי, וכן נטלח כמדד קהלת דף פ"ג דור ע"י שאינו עומד בתפקידיו של הקב"ה, והארץ ע"י שהיא עומדת בתפקידיו של הקב"ה. והארץ לעולם עומדת, טעמדת תפקידיה. וטיקרא רבה סוף פ' י"ט, חתה טנקש תפקידך, ויכניה אינו טנקש תפקידו, וכולם ל' טעטר ומנוי, כעטטעוונג. ששים ושחמים, על דרך הכתוב ישיב כנטר לרח ארח (תהלים י"ט, ו') וכן ביוגר שנת שחמים כלחטם וששים כחום, ורחה שם. פי"ה, כן הגרסה כגמלח וברא"ש וסמ"ג וטור וזחוק וכן כמדורי רפ"ה ורפ"ז ובכ"י וכן העתיק רבינו שם טות כפירשו לטורה חלק ג', פ' ה'. והוא הכוכב כעטטר בתפלת שחית דף 78. פועל אטח שפעלתו אטח, וכן נוסח הרי"ף והרא"ש וסמ"ג וטור וחכן ירחי וכן כמדורינו גם כמדורי הספרדים, וחזר הוא לבורא שהוא פועל אטח וגם פעולתו היא אטח וקיימת וכוונ כעטור ויניטרים לעד לעולם (תהלים קט"ח, ו'); ובכ"י גורם, פועל אטח שפעלתו כדק ואטח, ותכ"ה, פועל אטח ויפלתו אטח, והענין אחד; חבל כגמלח ועס' ספרים וס' רז עמדם גם כדוק הגרסה, פי"גלי אטח שפעלתו אטח" וברענ"ם הגרסה, פי"גלי אטח ופעלתם כדק, וע"פ גרסה זאת חזר הוא על לנח השמים שאינם טענים את פדרם, ורחה כפירוש ר' יונה על הרי"ף גם כמדרכי שם. וללבנה, נקרא הירח לנכה, לפי שאורה נראה לכן, כמו שהשטע נקרא חמה ע"ה חמיפות חורה. שחתחרש ככל ל' יום, וחדושה זה הוא עטרה חפירת לעטוסי בטן, כי ישראל טוכין לחדושה, ול' עמוסי בטן הוא ע"ה יעניה מ"ג, ג'. העתידים להחרש כטורה, כמו שכתוב מתחדש ככזר כעורכי (תהלים ק"ג, ה'), ותפקי רל' פרק ל"ח רכן גטלחל חוטרי כמו שראשי חדשים מתקדשין ומתחדשין כעולם הזה כך יהיו ישראל מתקדשין ומתחדשין לעתיד לטוא, ורחה גם תאזנת חרלה טוכנה כענין יעקב לברכות ס' כ"ט; ודע כי כן

הַבְּעוֹת: הַזְמַה חֲדָי לְעָבִי אוּ לְעֶסֶר הָאֵילִים. הַגְּהִיזָה עוֹמֵד
אֲחֵר פְּתִלְגוּ. מִשְׁנֵיהַ מְדַהֲלָנוֹת מְצִיץ מְדַהֲרָבִים:

תָּנָא רַבִּי יִשְׁמַעְיָאֵל. אֵלְמֵלֵא לֹא זָכוּ יִשְׂרָאֵל אֱלֵא לְהִקְבִּיל פְּנֵי אֲבֵיהֶם
שְׁבַשְׁמִים פְּעַם אַחַת בְּחַדְשׁ יָרִים: אָמַר אַבִּי הַלְכָה צְרָךְ לְמִימְרָא מְעָפֹד:
מִי זֹאת עָלָה מְדַהֲרָבֵר מְדַרְפֶּקֶת עַל־חֻדְהָ:

וַיְהִי רַעֲזָן מִלְּפָנֶיהָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי לְמִלְאֹת פְּגִימַת הַלְבָנָה. וְלֹא
יִדְעָה שׁוֹם מְעוֹט. וַיְהִי אֹדֶר הַלְבָנָה כְּאֹדֶר הַחֲמָה וְכְאֹדֶר שְׁבַעַת יָמֵי בְרֵאשִׁית.
כְּמוֹ שֶׁהִיְתָה קָדָם מְעוֹטָה. שְׁנָאֵמַר אֶת־שְׁנֵי הַפְּאֹדֹת הַגְּדֹלִים. וַיִּתְקַים מְקָרָא
שְׁפָרְטֹב וּבְקִשׁוֹ אֶת־יי אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דְּוִיד מֶלֶכָם. אָמֵן:

שִׁיר לְפַעֲלוֹת. אֵשׁא עֵינֵי אֶל־הַיָּרִים, מֵאֵין יָבֵא עוֹרִי: עוֹרִי מֵעַם יי
עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְץ: אֶל־יִחְזֹן לְפָנֶיךָ רַגְלֶךָ אֶל־יָנוּם שְׁמִיךָ: הַגְּהִי לֹא יָנוּם
וְלֹא יִשָּׁן שׁוֹמֵד יִשְׂרָאֵל: יי שְׁמִיךָ יי צִלְךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ: יִזְמַם הַשְׁמַמֵּשׁ
לֹא־יִפְקֹדֵה וַיִּהְיֶה בְּלִילָה: יי יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹד אֶת־נַפְשֶׁךָ: יי יִשְׁמֹד
צְאִתְךָ וּבֹאֶךָ מִשְׁפָּה וְעַד־עוֹלָם:

הַלְלוּיָהּ. הַלְלוּ־יָאֵל בְּקוֹדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִיקַע עֲזוֹ: הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ
הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדֻלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתַקְעָה שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹל וּבְגוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתַף
וּבְחֹל הַלְלוּהוּ בְּמַעֲמִים וְעַגְב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְעָלִי שְׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְעָלִי תְרוּעָה:
כֹּל רַב־שִׁמְהָ וְעַל־לֵיָהּ. הַלְלוּיָהּ:

לְמַנְצָה בְּגִיטַת מְזֻמֹּד שִׁיר: אֱלֹהִים יִדְגְּנוּ וַיִּבְרְכְּנוּ יָאֵר פְּנֵי אֲתָנּוּ
סָלָה: לְדַעַת בְּאַרְץ הַרְפָּה בְּכָל־גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ: יוֹדֶה עַפְמִים וְאֱלֹהִים, יוֹדֶה
עַפְמִים בָּלָם: יִשְׁמְדוּ וַיִּרְגְּנוּ לְאֲמִים בְּרִחַשְׁפֶּט עַפְמִים מִלְשׁוֹד וּלְאֲמִים בְּאַרְץ
תְּהַם סָלָה: יוֹדֶה עַפְמִים וְאֱלֹהִים, יוֹדֶה עַפְמִים בָּלָם: אָרְץ גְּתָגָה יִבִּילָה
יִבְרְכְּנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יִבְרְכְּנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כְּלֹא־אֶפְסֵי־אַרְץ:

תנא רבי, וכו' גמרא סנהדרין ע"ב ומצינו הכל"ב דף ע"ד למערו לסוף הכרחה ולומר אחרי
קדיש דרכנן, וכן הוא גם טעם בני ספרד. גם יענן נמדודו מים עם טעמו זה נוסח הכרחה ונעק
אחרי "קדיש ודכנן", אבל הוא הקדים עוד קודם תנא דני אליה את העטור סנהדרין ע"ב, "אמר ל'
יחזק כל העמד את החדש בוטט כאלו מקבל פני שכינה". כי זאת, יד ח', ה'. פגיטת הלבנה, שכתעטטה
על שקטתה כדאיתא בחולין ס', ע"ב ויהי אור הלבנה, ע"ה ישעיה ל', כ"ו. ובקשו הושע ג', ה'.
שיר למעלות אשא עיני, מוטור קב"ל. הללויה הללו אל, מוטור ק"כ. ולמיתת נ' המוטורים טכיא
כעל ע"ג נב' תכ"ו בסם הכל"ה, לעננס הכל"ב כדף ע"ד חף ק"ט ע"ב לא הזכיר חלה את מוטור ק"כ
כלכו והעמידו קודם דוד מלך ישראל. ומראה שהזכירו גם את מוטור קב"ל כעבור שבתו בו טעם וירח
והמיתת הסם שזמרתו מכל דבר רע. למנצח בנגינות, מוטור ס"ו ולמיתתו ע"פ המוקוללים כמו שכתוב
סנהדרין קט"ז סוף דמי קידת הלכנה.

לוח לדעת קביעת החדשים והמועדים.

חדשי השנה והמועדים אשר בהם.

ניסן, נט"ו בו מתחיל חג הפסח. אייר, ח'ן בו יום טוב. וכו' בו ל"ג לעומר. סיון, ג'שה בו מתחיל חג השבועות. תמוז, ב"ז בו תענית והוא נקרא לום הדיני (זכריה ח', י"ט). אב, נט' בו לום הדיני. נט"ו יום תנ"ך נגל (סוף ט"ט תענית). אלול, ח'ן בו יום טוב. ומתחילים בו ימי הסליחות. תשרי, כ"ח בו ימי ראש השנה. ג' בו לום גדליה. ב' בו יום הכפורים. נט"ז בו מתחיל חג הסוכות, ואחריו שמיני עצרת. חשוון, ח'ן בו יום טוב. כסלו, כ"ה בו מתחילים ח' ימי חנוכה. שבט, ב' בו תענית לום העשירי. שבט, נט"ו בו ל"ה לחילכות. אדר, ב"ג בו תענית אסתר. וכו' בו ימי הפורים.

לדעת החדשים המלאים לעולם, והחסרים לעולם.

ניסן. סיון. אב. תשרי. שבט. (ואדר ראשון נעשורת) מלאים לעולם, ר"ל אל ל' יום. אייר. חמון. אלול. טבח. אדר (הסמוך לניסן) חסרים לעולם, ר"ל אל כ"ט יום. חשוון וכסלו לפעמים שניהם מלאים והן נקראות השנה שלמה ולפעמים שניהם חסרים והן נקראות השנה חסרה. ולפעמים חשוון חסר וכסלו מלא והן נקראות בסדרה, ר"ל שיבואו החדשים כולם על הסדר מלא ומסר מלא ומסר.

לדעת החדשים שלעולם אין להם ר"ת כי אם יום אחד ואוחס שלעולם להם ב' ימים.

ניסן. סיון. אב. תשרי. שבט. לעולם ר"ח יום אחד בלבד. אייר. תמוז. אלול. חשוון. אדר. ואדר. לעולם ר"ח ב' ימים. כסלו ושבט לפעמים ב' ימים ר"ח ולפעמים יום א' בלבד. כיצד? כחשוון וכסלו שניהם מלאים או יהיו לכסלו וטבת ב' ימים ר"ח, וכשיהיו חשוון וכסלו שניהם חסרים או אין לכסלו וטבת כי אם ר"ח יום אחד, וכשיהיו חשוון חסר וכסלו מלא או יהיה לכסלו ר"ח יום א', ולטבת ב' ימים.

לדעת הימים הראויים לקטוע בהם ר"ח ולא בזולתם, חוה יקח פן יום הבני אל ר"ח שהוא ראשון לחדש ושיקד להשגן.

ניסן אג"ה. אייר ג"ה. סיון אג"ה. תמוז אג"ה. אב ג"ה. אלול אג"ה. תשרי ג"ה. חשוון ג"ה. כסלו אג"ה. טבת אג"ה. שבט ג"ה. אדר ג"ה. וכשהשנים מעשורת אדר ראשון ג"ה. אדר שני ג"ה.

סימני השנים הפשוטות והמעשורת.

סימן לפשוטות: בש"ה. בח"ג. גב"ה. הש"א. הכ"ז. זש"ג. זח"א. סימן למעשורת: בש"ז. בח"ה. גב"ז. הש"ג. הח"א. זש"ה. זח"ג.

פירוש, האות הראשונה חומת על יום השכונט שבו הוקבע ראש השנה, והאות הבניה מורה על השנה אם היא שלמה או חסרה או כסדרה, והאות הג' מורה על יום קביעת ראש חדש כיון ופסח.

הקביעות ומולדי תשרי לז' שנים רגילות.

שנה:	תרכ"ט	תר"ל	תרל"א	תרל"ב	תרל"ג	תרל"ד	תרל"ה
קביעות:	הכז	בשז	בשה	זחג	הבז	בשה	זחג
	פשוטה.	מעוברת.	פשוטה.	מעוברת.	פשוטה.	פשוטה.	מעוברת.

מולד תשרי: ה' ח' ת"א. ב', י"ז, כ"ז. א', י"ד, תרע"ו. ה', כ"ג, תרע"ד. כ', תתל"א. ב', ה', תתכ"ז. ו', י"ד, תרכ"ג.

סימן לראשי חדשים של כל השנה.

ראשי החדשים לעולם הם מדרים על סדר ימי השכונט כיצד? למשל אם סימן השנה הפשוטה זש"ג, הנה ידעת מסימן זה שחשוון וכסלו שניהם מלאים ור"ח תשרי ביום שנת, לכן תדע שחשוון ביום א' ב', ובסליו ג' ד', וטבת ה' ו', ישכט ז', ואלול ח' ב', ניסן ג', חיד ד' ה', סיון ו', תמוז ז' ח', אב ב', אלול ג' ד'. ובטווח אם סימן השנה המעשורת זח"ג הרי ידעת שחשוון וכסלו שניהם חסרים ושיהיה ר"ח הוא ר"ח תשרי ביום שנת, לכן תדע שחשוון ביום א' ב', ובסליו ג', זש"ג ד', וטבת ה', אדר ראשון ו' ז', ואלול שני ח' ב', ניסן י'. חיד ד' ה', סיון ו', תמוז ז' ח', אב ב', אלול ג' ד'. וכן על דרך זה לעולם.

לוח לקביעת המועדים.

לדעת הימים הראויים לקצוע בהם המועדים.

ראש השנה וסוכות נהנו. כפור נדהו (וכמיה העניח אסתר חלל אס חל נצת יוקים ליום ה'). תזכה אנדהו. צום י' טכה אנדהו. פורים אנדהו. פסח אנדהו (וכמיה צום י' חמו וט' נאכ חלל אס חלו נצת נדחו ליום א'). שביעות יהושענא רבא אנדהו.

כדי ינח לנו הסמן לימים שלא יחולו בהם המועדים, כזה:
לא אדרו ראש השנה וסוכות, לא בדרו פסח,
לא גדהו? שבעות והושענא רבא,
לא אגרו יום הכפורים, ולא זכר פורים.

סימן לקביעת המועדים מימות הפסח.

א'ת פי' כיום א' של פסח יחול לעולם תשעה באב, ופטן: על טעות מצרים.
ב'ש פי' כיום ב' של פסח יחול לעולם חג שבעות. (וביום שיחול שבעות יחול חמכה על שנה הנאה,
אך נתחיל שהשנה שנה זה חמכה היא כפודה או חמרה, אבל אם היא שלמה או לא יחול
חמכה בשבעות שלפניו.)

ג'ד פי' כיום ג' של פסח יחול לעולם ראש השנה.
ד'ק פי' כיום ד' של פסח יחול לעולם קריאת התורה הוא שמחת תורה.
ה'ץ פי' כיום ה' של פסח יחול לעולם טום כפור.
ו'ת פי' כיום ו' של פסח חל פורים שער.
ז'ל פי' כיום ז' פורים יחול לעולם ל"ג בעומר.

סמנים לחבור הפרשיות.

י'ד הפרשיות ויקהל תזריע טורע אחרי קדושים נהר נחקתי חקת בלק טעות מסעי ננבים
וילך לפטעים יקראו כל אחת נצתה נפני עמיה ככל אשר פרשיות התורה, ולפטעים שיחברו ויקראו אתים
אתים יחד נצת. והכלל כי נצתה פשוטה, תזריע ועטורע, אחרי יקדושים, נהר נחקתי, טעות ומסעי
לעולם מחוברות יקראו. והנה מעוברת, ויקהל פקודי תזריע טורע אחרי קדושים נהר נחקתי תמיד
נפרדות. אבל אשר הפרשיות תלו חנוך או פרוץ נקביעות השנה. וזה פטן קריאתן:

כשנה פשוטה,

- בקביעה בש'ה } : כל הפרשיות מחוברות.
- גכ"ה " }
- בחג } : נפרדות חקת, בלק.
- זש"ג " }
- הכ"ז } : נפרדות חקת, בלק, נצבים, וילך.
- וה"א " }
- הש"א } : נפרדות ויקהל, פקודי, חקת, בלק, נצבים, וילך.

כשנה מעוברת,

- בקביעה דה"א } : כל הפרשיות נפרדות.
- בש"ז } : מחוברות טעות ומסעי.
- גכ"ז " }
- הש"ג } : מחוברות נצבים וילך.
- זד"ג } : מחוברות טעות ומסעי, נצבים וילך.
- בח"ה } : מחוברות חקת ובלק, טעות ומסעי, נצבים וילך.
- זש"ה " }

סדר המוערים והרגלים.

הראשון לחדשים הוא החדש האביב החדש ניסן, והחמשה עשר יום לחדש הזה הוא חג המצות או חג המנוחה למועדי ה'.

ראש חודש ניסן אינו חל אלא בחדש מימי אביב, ובחמשה עשר הוא פרישת החרש, ומתחללים כמו באלו חמשה עשר בנות, אלא שמוציאים ג' ס"ת וקוראים בס"ת ראשון בחדש יום ו' גברי, והשני קורא פרכת ראש חודש בס"ת גבי, והשלישי קורא פרכת החדש בס"ת שלישי, ובשאר נסדר קריאת התורה למעלה דף 226. כל ימי ניסן אין מתענין ואין מסידין, ואין לומר תחנון, ולפי זה רצון אחד קריאת התורה בני ובחטיבי, ואין מוכיזין באמת ואין לומרם לדקתך, ואין לומרם לדוק דין ולפי קדוש בבית הקברות. שבת הסמוך לפסח קורא שבת הגדול. זו באת מתחילים לבגן הכל יודך בקול, ומפסידין וערבה ליי (אבל בק"ק ש"דע נוהגין להפסיד בכל פרכת חוץ לזה כל כשר שבו שמו מפסידין וערבה), ובמנהג פוסקים לומר ברכי נפשי, ויש ק"ק שנהגו לומר בהגדה עבדים היינו וכו' עד לכפר על כל עוונותינו.

בדיקת החמץ.

אור ל"ד (ובחמשה עשר אור ל"ג) נדחקו החמץ לאור הכר מיד. אחר תפלת ערבית, ולא יאכל כלומה שנה מעודה קטנה קודם שיכדוק.

בדוק קודם שיכדוק מעד נכנס וז.

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם.
אשר קדשנו במצותיו וצונו על בעור חמץ:**

(ויכול להוציא אחרים המכונים לברכות) ודוק כל המקומות שברשותו שכינים הם חמץ ואפי' שהיה נתכבד. ואחר שגמר בדיקתו יזהר להכניע היטב החמץ שמייד להחילתו אלא ינטרך בדיקה שנית, וחמץ שטלח וזכה לבעור נואמים לשמרו עד שנת הכישר ולשמו, ולריך להכיר אלא יאחד ויהא זקוק לבדוק עד.

מיד אחר הבדיקה יבטל כל חמץ שברשותו הנלתי ידוע לו שמה בעלם מעט, ויאמר:

**בְּלִחְמִירָא וְחַמְצֵא דְאָבָא בְּרִשְׁתֵּי דְלָא חֲמָתָהּ
וְדִלְתָהּ בְּעֶרְתָהּ לְבָטִיל וְלִהְוָא בְּעֶסְרָא דְאַרְעָא:**

ערב פסח בבקר הכנס מתחללים, ואין לומרם שמוסר לחודה ולא אל ארץ אפים ולא למצות. וזוכין כל חרבע ותולין כל חמץ ואופין בתחלת עז, ועבאו נהגו לבדוק בסוף חמישית, ואחר שרפה עכמלים פעם שנית וחמרים:

**בְּלִחְמִירָא וְחַמְצֵא דְאָבָא בְּרִשְׁתֵּי דְחֲמָתָהּ וְדִלְתָהּ חֲמָתָהּ
דְּבְעֶרְתָהּ וְדִלְתָהּ בְּעֶרְתָהּ לְבָטִיל וְלִהְוָא בְּעֶסְרָא דְאַרְעָא:**

הניטול ודלי רריך להיות דוקא קודם שיהא שנית לפי שאחר זמן איסורו אינו ברשותו לבעול. גם בחמץ ע"פ בכת רריך לבער נעדר שנת קודם חמץ.

על בעור חמץ, פסחים דף ו'. כל חמירא, שם דף ו', ע"כ אמר רב יהודה אמר רב הברוק רריך שיבטל וכו' והר"ף מביא הכנסתו והיה ע"פ שלמות דר' אחאי גאון כ' ע"ג שם כתב ח"ל, כדשיל למדק טחייב לברכי בל' חק"ו על בעור חמץ, וכתר נדק ליעה הכי כל חמירא דחייב ברשותו כתיבת דין ולא ידענה ביה ליתל מראותיה והוא בעפרא דארעא עב"ל חומה לה בזה הכנסתו ג"כ מהלכות גדולות. וכיחשמי פסחים פרק ב' נח בל' עברי כה"ל אמר רב, רריך שיאמר, כל חמץ שיש לי בתוך ביתי ואינו ידוע כי יבטל". חמירא, תרגום של אור. וחמירא, תרגום של חמץ (אונקלוס שמו"ג, ו'). חמירא, רומני, ורע"ה' תרגום יושלמי וחמץ ה'. ויש לומרם חמירא והענין אחד כי בן תרגום אונקלוס כל ל' רחיה כל' חמץ. קשר"ה בן הנקוד כל' שדכר נערו עם בניו הכסתר וכמו שאכית כבר בדרך חו"ה נסדר הגדה שלו. לקשיל הכי"ת דגושה כל"ל כמו קשר"ה (ערה ה', ג' וי"ג) שהוא דגושה הכי"ת כבי"ו וק"ע. ומעטו יהי מוטל. ולהוא דחילל ב' כ"ת.

מנכנן אל ישראל סבבזרים מתענין בענין פסח בין כבוד מלכו בין כבוד מלכו, ובכבוד כהנים ולויים. ויש לומרם סבבן לו האם מתענין בכלל כבוד קטן, ואין ככל זה מנכנן מוחלף אלף רעות הוא ולא מנכנן, גם גדול הכיח אלם ילכה להתענות מנכננא הוי, וכללו הכי חכמי מעשה מתענין ט כדי ילכלכו כלילה מנה להתכונן, והכל כפי עה אהא אדם. וכאחל ערד פסח כשה יז לומרם שמוקדימין להתענות כיום ה', וטוב סדר לנכנן כן, ויש לומרם הכול וחדיו חידיו, לכן אין להטילו חוכה אסר אל עיקר מינו אלף מנכנן אספקו להקל (יער'). הכבזרים יכולין לאכול כמעודת מנכנן.

מתחלת עשה צריעה ולמעלה אסור לאכול חמץ ד"ח כלאו. ועלה שכלוזה בני פירא חמץ יולאין כה ידי תסתון כלילה וקודאין לה מלכה עזירה וכן מלכה שמתפררה ונחבילה מותר לאכול אף אחר חלות עד עשה עזיריה. אבל מלכה זולאין מה כלילה אסורים לאכול כל יום י"ד. מתחלת עשה עזיריה ולמעלה אסור לכל אדם הכריח לאכול עשילו מלכה עזירה, אבל אוכל הוא מעט כר פירוח ודקות וכלד אלף יעלה כריש טהן, וכן יין מותר לשמות כבישר אגוד תחנת העטבל, וכלד אלף יאמכר מעטו כחוסן קין סבבילה או עיטו להשתקט כבינה ויתחבל מעטות הליכה.

לענין מלככה עד חותם, מוקם מנכנן לעשות עזין, אלף לעשות אין עזין, ויש לומרם לדין מוקם מנכנן אלף לעשות הוא, וחיו מנכנן פשוט ככל מוקם, אפילו כמקום מנכנן לעשות עד סלות, מתחלת ולמעלה אסור, ואפילו כמקום מנכנן גמורה, אבל הקלה כגון מעט מתקן כלים למדן י"ט וסב מותר, ואם עשה להשתכר אף היח אסורה, וכל מה אהא מותר כה"ע כל אכן שמושר כ"ט. אין מקוין דס כזום ע"ט.

לפסח חנות כנכמים למרחן, ונהגו חכמי מעשה הכריחים לטובל בכל ע"ט, ואין מערכים על הכרילה. אחר תפלה מנחה יעשו כמדר קרקן פסח אסי כחצו כ"ד כניסן אחר תמיד אל בין הכרמים, והא לך מדרו כנו סבבזרים סרטים חכמי מעשה:

רבן העולם, אתה צייתנו להקריב קרבן הפסח במעורו בארבעה עשר
 יום לתדש הראשון ולהיות פתגים בעבודתם וליים בדיקנם וישאל במעמדם
 קוראים אתההגלל. ועתה בענותיני הרב בית המקדש ובכל קרבן הפסח
 ואין לנו לא טהן בעבודתו ולא לוי בדיקנו ולא ישראל במעמדה, וגשלקמה
 פרים שפתינו. לבן יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהיה שיהי
 שפתינו חשבו לפניך באלו הקרבנו אתהפסח במעורו ועמדנו על מעמדה
 ודיברו הלוים בשיר ותלל להודות ליי: ואתה תטגן מקדשך על סוכנו וגעלה
 ונקריב לפניך אתהפסח במעורו כמו שקבתה עלינו בתורתך עלידי משה
 עבדך באמור, דברו אלכל ענת ישראל לאמר בעשר לתדש הזה ויקחו
 לחם איש עשה לבית אבית עשה לבית: ואם ימעט הבית מהיות משה ולקח
 הוא ושבתו הקרב אל ביתו במבכת גפשת איש לפי אכלו תכסו עלהעשה:
 עשה תמים ובר בודשנה יהיה לכם מזההכבשים ומזההעמים תקחו: והיה
 לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לתדש הזה ושחמו אותו כל קהל עדת
 ישראל בין הערבים: ולקחו מזהים ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף
 על הפתים אשר יאכלו אותו פתם: ואכלו אתהפסח בלילה הזה עלי אש
 ומשחת על מזהים יאכלו: אל התאכלו מפניו נא וגשל מבשל בפנים כי אם
 עלי אש ראשו על קרעיו ועל קרם: ולא תותירו מפניו עד בקר ותעטר
 מפניו עד בקר באש תשרפו: וקכה האכלו אותו מתגיכם תרים בעליכם
 בתגליכם ומקלכם בידכם ואבלתם אותו בחפזון פסח הוא ליהיה:

וכן כה היתה עבודת קרבן פסח בבית אלהינו. גיוס ארבעה עשר בנין
 אחד שחישת תמיד של גיון הערבים ואחד השבת הצוח הביון מרהבקים
 או מרהעים וקר תמים בראש ושוחטים אותו בעזרה בקלסקום ואין שוחטים
 הפסח ואין זורקים הדם ואין מקטירים החלב על התמך. שחט השוחט וקבל דמו
 היבן הראשון שפראש השנה ונתן לחברו וחברו לחברו והיבן הקוחב אל המזבח
 וזרקו זריקה אחת נגד היסוד וחזר הקלי ריקם לחברו. מקבל הקלי השלא תחלה
 ואחר בו סחזיר הריקם. והיו הנהגים עוסדים שזוח וביניהם גויבי כסף
 וגויבי זהב ולא היו לגויכים שוליים שפא יגיתום ויקנש הדם: אחר בו תוליים אר
 הפסח ומקטיטים אותו כלו וקורעים אותו ומסחים ארסקרבו עד שיצא הפרשה
 ומציאים אר המאמרים החלב שעל הקרב ויתרת הקבר ושמי הקליות והחלב אשר
 עליהן והאליה לעשר העצה ונתנים אותם לכלי שרת וסולחים אותם ואחר בו מקטירים
 סבנו על גב המזבח גד אחד לכה: ובשלב כמות הפסח נשחט ואין בו פתוח משלשים
 איש. נקסה כח אחת נחמלאה העזרה ונעלים אותה. גבעור שהם שוחטים ומקריבים
 קוראים אר החלל, ואם נמרו אותו קדם שיקרנו כלם. שנים אותו. ואם שנו ישלש
 ועל כל קריאה וקריאה תוקעים שלש תקיעות תקיעה תרועה תקיעה. גמרו להקריב
 פותחים העזרה. יוצאת כח ראשונה ונקספת כח שניה ונעלים העזרה. גמרו להקריב
 פותחים העזרה יוצאת כח שניה ונקספת כח שלישית. ומעשה בלן שזה. ואם הפסח נמצא
 שרפה לארעלה לו עד ששביא אחד: ובשחל ארבעה עשר להיוח בשבת שחישתו
 חריקת דמו ומצי קרבו והקטר חלבו בקבר החיים אר השבת. וכל שאר עניניו אינם
 החיים אר השבת. ואין סולכים אותו לבית בשבת אלא הגת האחת מתעכבת עם
 פסחיהם כח הבית והגת השניה יושבת לה כחל והשלישית בקסוקה עוסרת. השבת
 יצאו וכלו אר הפסחים: ואחר שיצאו כלם וחצאים אר העזרה ואפילו בשבת מסגי
 דללה הדם שהיה בה. וביצד היתה הרחיצה אחר הפסח היתה עכרת בעזרה ותייה לה
 מקום יציאתה גדלדיה את העזרה סותמים מקום יציאתה והיא סתמלאה על גדל
 גדיתה עד כיהמים צפים ועולים סבו ואבו ומתקנץ אליה גדל דם וקל דללה שברצפת
 העזרה ואחר בו פותחים מקום יציאתה והכל יוצא עד שנשאיר הצפת סנסה ומששה.
 וחד גבור הקריח: אשרי העם שנקבה לו אשרי העם שני אלהיו:

וזהו יומר:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן טוב ומטיב הדרש לבנו שובה אלינו
 בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה בנה ביתך בבתחלה וכוננה על
 מבוננו והראנו בבנינו ושמתנו בתקוננו והשב שבינתך לתוכו והשב כהנים
 לעבודתם ולזים לשירם ולזמרים וישאל לגויהם. ושם געלה ונראה
 ונשתחוו לפגנה ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים אשר יגיע דמם
 על קיר מזבחה לרצון: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפגנה יי צורי
 ונאלי אמן:

ערוב תבשילין.

י"ט חל בערב שנת לא יבטלו בתחלה לשנת הקדרה בפני עמיה, אבל מבטל בצה קדרות לי"ט ואם חזק, החזיר לשנת, אכן ע"י עירוב מבטל בתחלה לשנת. עירוב זה עושין אותו בפת ותבטל, ואם לא עשאו אלא מתבטל לבד מותר, ואיעור בזבית בין לאחד בין לשניה (יש טעמיים נפת כבידה וכן נוהגים לבתחלה). מזה על כל חדם לערב, וגדול העיר מערב על כל בני עירו כדי שיסמוך עליו מי שזכה או נאנס או אבד עירובו. המערב לאחרים כריך לזכות להם ע"י אחר, ואחר שהגביה הזוכה חוזר המזכה ומטילו בידו ומנכר:

כָּרִיךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קָדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת עֲרוֹב:
בֵּין עֲרוֹבָא יְהִיא שְׂרָא לְגָא לְמִפָּא וּלְבִשְׂלָא וּלְאַטְמָנָא וּלְאַדְלָקָא שְׂרָנָא
וּלְמַעַבְדָּא בְּלַעֲרָקְנָא מִזְמָנָא טָבָא לְשִׁבְתָּא לְגוּ וּלְקַלְהֲדָרִים בְּעִיר הַזֹּאת:

מער קיין לה"ק פערטעטעהט, דער ימג מיך חויל ריישם :מגועו:

דורך ריעוען ערוב וייח עו חזנו ערויבט, לו בתקעו, לו קחבעו, שפייעו ונחמט לו עראחטעו, איכטער מלגליכערט חזנו חיבערחויפט מלוע נקטהיגע פלון י"ט חויל שכה לו פערריכטעו, זק ונקטלו חזנו, מלוע יערעט, דער חיו ריעועט מרעט מטהנט.

באל העירוב או אבד קודם שכל לשנת, יתן קמחו ותבטלו לאחרים שעירט צמתנה והם חופין ומבטלים לו אפילו צביתו, ואם חין גם לאחרים שמירבו, מותר לאפות פת אחד ולבטל קדרה אחת ולהדליק כר אחד. אם נוכר ב"ט ראשון של גלויות שלא עירב יוכל לערב בתנאי ויחזר: אם היום קרש איני צריך לערב, ואם היום חול בעירובא הדין יהא שרא כו' ולמחר חין כריך לומר כלום. לאחר שהבין לרכי שנת יוכל לאכלו ט"ט יכין אותו ללחם משנה בערבית ואחרית, ולמנחה יבטע עליו.

ערוב חצרות.

נוהגין לנכות בע"פ קמח מכל בני העיר ועושים מענו חלת מלה לערוב חצרות ומבואות, ואיעור החלה כריך שיהא כמזה צינים כזהדירין מן י"ח בני חדם ולמעלה, אבל כזהדירין פחות מן י"ח די ליקח כציל כל א' וח' שיעור גרונת שהוא שליט צילה. ולערב צבה"כ קודם ת"ע החשוב שנקהל כוטלה בידו ונותנה ליד אחר לזכות בה ויחזר לו כלשון הזה (ויכול לומר נחיה לשון שמיני): וזה בעירוב זה לארינו ב"י הררים פה עמנו ושיבואו לדור בעיר הזאת, (בחצר הזאת, במבוי זה) שיסמכו עליו לשלט על ידו מרשות לרשות בשבת וי"ט הבאים: וחזר המזכה ומטלו מיד הזוכה ומנכר נרכה זו:

כָּרִיךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קָדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת עֲרוֹב:
בֵּין עֲרוֹבָא יְהִיא שְׂרָא לְגָא לְאַפְקָא וּלְאַעֲלָא מִדְּהַמְבֹאֹת לְתַעֲרוֹת
וּמִדְּתַעֲרוֹת לְמִבֹּאֹת וּמִשְׁתִּיָּהוּן לְבֵתִים וּמִבֵּיתִים לְשְׁתִּיָּהוּן בְּבִלְשְׁבֹתָתָא

השגה (וי"ט) לְגוּ וּלְקַלְהֲדָרִים בְּעִיר הַזֹּאת:

וזמנין להניח העירוב צבה"כ במקום שזמר שלא יאבד ואלא יאכלוהו העכברים.

על מצות ערוב, צינה דף ט"ז ורמב"ם הלכות י"ט פקח ו'. ברן וכו', הרמב"ם טכיא הכוסחא כל' הקדש וכן גם הסמ"ג בלא תעשה ס' ע"ה מביאה בלה"ק ח"ל, בערוב זה יותר לי ולכל בני העיר לאפות ולבטל ולהעמין ולהדליק טמס מר של מחר לשבת, אך צ"ב רב עמרם ובתניא ובאחרות חיים ובמור א"ח ס' תקכ"ו הנוסח בל' ארמי וכן במהרי"ל, ואין קפידא בו ויכול לאמרו בכל לשון שנתן. דבר כן הוא בכל ס"י וכל"ל ע"פ דקדוק ל' ארמי ומה שמדורים חדשים פתחו הוא שבו וחק בשנתקדו פתחו לא יתכן, כי דבר הוא במקום דמ"ו ומעמו כמו שה"ה זה כמסור למעלה דף 158, וכמו שלא נוכל להסמך ככל"ס לפני הגה לומר דהנה צתנה, כן גם בארמית לא יתכן לומר דקמ קמא, וע"כ נחזר כי הנוסחא הקדמונית דבר הוא הנכונה ופעמו דה"ה דמ"ו אין בל"ה והוא ציטני פעול כמו דניאל ב', כ"ב (חק כי נת עם צמטם אחר) וכמו דמ"ה (ג', י"ט) צנה (עורא ה', י"א), ופעמו בעברית כזה הערוב יהי מותר לנו. לפי"כ כל' דגמט לפתחא לשמא (דניאל ג', ב', י"ט) ושאר אפה ויחמר פ"א הפעל מהמכתב. ולפי"כ עורא ד', כ"ב ח', י"ח. שרנא, הנר, נר לגלי דנרך תרגומו היך ארגא (תהלים קי"ט, ק"ה).

על מצות ערוב, ערובין פ"ה, ע"ב ורמב"ם הלכות ערובין זרק א'. והנה ערובין תבטלין וערובין חצרות גם ערובין תחומין לשלמת הצרכה אזה היא. ברן וכו' גם זו הנוסחא מביאה הרמב"ם בל' עברי וכן גם הסמ"ג, ח"ל בערוב זה יהא מותר להוליח ולהכניס מן הבתים לחצר וכן החזר לבתים ומכאן לכא לכל הדמים כחל"ל. וכדמ"ר י"ט עמרם וב"ע א"ח ס' ס"י ובמהרי"ל היה בל' ארמית, ויש בה שנוי נוסחא ומסתמנו שהעמידה רוו"ה נקדורו היא ע"פ וי"ג. לאפקא, ולהוליא. וליאעלא, ולהעלות, והאל"ף כגול כמו לפתח דניאל ה' ז', רק שם כתיב צה"ל, ואל"ף וה"א בארמית כאחת נחטבו ונאות זו תמורת זו.

סדר התפלה לרגלים.

נערי י"ט ילכו מלכודי הנקיים והמוכנדים כדי לקבל העל כמנחה וכסודן. והולכים לנהכ"כ ומתפללים מנחה נחול כסודו וכמנת כסודו. ומדליקים הנרות לי"ט כמו לשנת ומנצחים בא"י אמ"ה אקב"ז לדדליק נר של יום טוב, ואין מרדך לנרן שהחינו, מיהו אם ינרד אין מוחין בו, ופוז להדליק קודם שזכמים לנהכ"כ, ואם לאו מדליק נלילה כזככנס לבית.

בערבית מתחילים ברכו וכו' 97 183, ואחרים המעריכים לפי המנהג, ומתפללים תפלת ערבית של י"ט.

תפלת ערבית ושחרית ומנחה.

אֲדָנִי שְׁפָרְחֵי תִּפְתָּחַ וְסִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן נוֹמַל חֲסִידִים טוֹבִים וְקָגָה הַבֵּל וְזוֹכֵר חֲסִידֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָרָה. מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה נִפְזֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מִתְּחִלָּה מִתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

98 שסיני עצרת פואף 10 ביו לוק ערוטען טנג פסח סתף ומגט אמן:

מְשִׁיב הַרְחֹף וּמוֹרִיד הַבָּרָק:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֶּה אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁגֵי עַפְרָה. מִי בְּמִדָּה בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וְאִי הַזְמַח לֵךְ מְלַךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה. וְגֹאֲמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

קרום נאין כחלת סמלת.

ג'ג'ג'ש את שמה ג'עולם ג'שם ש'שקרישים אותו ג'שמי קרום ב'בתוב על-יד ג'ביאה ג'קראות ג'א'זה ג'אשרי' קדוש קדוש קדוש יי ג'באות מלא כל הארץ כבודו:

תפלת מנחה.

תפלת שחרית.

א' אז ג'קול ר'עש ג'דול א'דיר ו'חוק מ'שמיעים קול מ'תנשאים ל'עשת ש'רפים ל'עשתם ב'רה: י'ארה: מ' ב'רה ב'בור יי מ'קומו: ב'רה: י'ארה: מ'מקומה מ'לכבודו מ'ע ותמלך עלינו ב'י מ'תנים א'נחנו לך: מתי מ' ב'רה: ב'בור תמלך ב'ציון ג'קראוב ג'מינו לעולם נ'עור ת'שבו: ת'תגדל לתתקדוש יי מ'מקומו: ב'תוף י'רשלים ע'ירה לוד ו'ד ו'לנצח ג'נחיים: ו'ענינו ת'ר'א'ינה מ'וב'ב'ר קדשה מ'לכנתה ב'דבר ה'אמר ג'שינו ע'נה על-ידי לוד מ'שים ע'קרה: ב'תוב ל'אמר: מ' מ'לך יי לעולם א'להיה צ'יון לוד ו'ד ת'ל'ל'יה:

מ' לוד ו'ד ג'ג'ר ג'דלה ו'לנצח ג'נחיים קדשתה ג'קדיש ו'שבתה א'ל'ינו מ'מינו לא י'מוש לעולם נ'עור ב'י אל מ'לך ג'דול ו'קדוש א'תה. ב'רה א'תה יי תאל ו'קדוש:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל-יְהוָה וְיִתְלַלְוֶה סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַיְיָ וְיִתְלַלְוֶה וְיִתְקַדַּשׁ:

אָהָה בְּחֶרְתָּנוּ מִכְּלֵה־עַמִּים • אֶהְבֶּה אֹחֵנוּ • וְרָצִיתָ בָּנוּ •
 וְחִמְמָתָנוּ מִכְּלֵה־לְשׁוֹנוֹת • וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּבָנוּ
 לְעִבְדֶּךָ • וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עֲלֵינוּ קִרְאָתְךָ :

כחל י"ט כמזמרי שבת מופיסיס ותודיענו. מן מזמרי שבת מירד ותודיענו הייגעסמאטעס.

וְהוֹדִיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה וְהִלְבְּנוּנוּ לְעֲשׂוֹת חֲסִי רְצוֹנָךָ
 וְהִתְקַלְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֲמֶת חֲקִים וּמִצְוֹת טוֹבִים
 וְתַנְחִי־לָנוּ וּמְנִי שִׁשׁוֹן וּמִזְעָרֵי קֹדֶשׁ וְחַיֵּי נְדָבָה • וְהוֹרֵאֵנוּ קִדְשָׁתְךָ שֶׁבֶת
 וְכִבֹּד מִזְעַר וְחַגִּית הַרְגֵל • וְתַבְדֵּל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ
 בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְאַשְׁמֹת יָמֵי הַפְּעֻשָׁה • בֵּין קִדְשָׁתְךָ שֶׁבֶת
 לְקִדְשָׁת יוֹם טוֹב הַיְבֻלָּת וְאֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁאַשְׁת יָמֵי הַפְּעֻשָׁה קִדְשָׁתְךָ •
 הַיְבֻלָּת וְקִדְשָׁתְךָ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִרְשָׁתְךָ :

וְהִתְקַלְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׂבִתָּת לַמְנוּחָה וּמוֹעֲדִים
 לְשִׂמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשׁוֹן אֶת־יוֹם הַשְּׂבִת הַזֶּה וְאֵת יוֹם

אָהָה בְּחֶרְתָּנוּ, הַיּוֹם בְּרַכָּה אֲמֻלְעִית מַשְׁנַע בְּרֻכּוֹת אֵל תַּפְלַח הַמְּוֹעֵדִים וּנְקַלְחָת קִדְשָׁת הַיּוֹם
 (בִּיבֵה דף י"ז ור"ה ל"ב) נַעֲבֹר מַזְמֻרִים כִּה טַעַמְתָּ הִי"ט וְקִדְשָׁתוּ אֶת־עַמְּךָ מֵעַיִם אַחֲרָיִם וּמִזְכַּרְת הַנוֹסַחָה
 בִּיבֵה ע"ז ע"ב כְּחֶרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, אֶהְבֶּה אֹחֵנוּ עַשֵׂה דְרִים יי מ"ז. וי"ד, ב"ל. וְרָצִיתָ בָנוּ עַשֵׂה
 תַּהֲלִים קָמֵט, ד'. מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת, ל"ל עַבְל הַאֲמוֹת לְלִשׁוֹנוֹת, כְּמו כָּל הַגּוֹיִם וְהַלְשׁוֹנוֹת (יַעֲרִיב ס"ו י"ח).
 וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְכו' עַשֵׂה יַעֲרִיב י"ד, ע'.

וְהוֹדִיעֵנוּ וְכו', נְקַלְחָת מְרַנְּנִיתָ, בְּרֻכּוֹת ל"ג ע"ב, וְשֵׁם כָּל הַנוֹסַחָה. וְהוֹדִיעֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ אֵת מִשְׁפָּטֵי
 צְדָקָה, כִּן נִסְחָה הַגְּמֵרָה אֵת בְּנִרְכּוֹת, וְהַסְפָּדִים חוֹמֵרִים וְהוֹדִיעֵנוּ מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה, כְּלֵי הַזְכָּרָה הַשֵּׁם, וְהוֹל
 ע"פ הַרְעָם הַלְכוֹת בְּרֻכּוֹת פֶּתַח ב' הַלְכוֹת י"ב. מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים, נַסְדוֹר כִּי"ג גַּם נַסְדוֹרֵי הַסְפָּדִים בְּאַהֲבָה
 מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים. וְתוֹרָה כִּן כַּס' רַב עֲמַרְם וְנִחְוֹלְדֵהָ וְנִמְחַזֵּר רוֹמָה כִּי גַם נַסְדוֹר אֲמַעֲמַרְדֵם מַשְׁנַת אֲמֵת
 גַּם נַסְדוֹרֵי הַסְפָּדִים וְכוּל כִּי הוּא ע"פ הַכְּתוּב נִחְמִיָה ט', י"ג. חֲקִים וּמִצְוֹת טוֹבִים, נַסְדוֹר רַב עֲמַרְם
 נִסְפָּק אֲשֶׁר יַעֲרִיב אֹחֵם הַאֲדָרִם וְרַי בְּרַם. וְחַיֵּי שִׁשׁוֹן וְכו' ג' הַלְשׁוֹנוֹת כַּנְּגַד ג' דְרִים אֲכַלְטוּוּ יִרְחַל כְּמוֹעֵד
 וְהַס לַחֲיָה חַגִּיָה וְזַמְחָה (חַגִּיָה ו' ב'), וְחוֹמֵרִים זַמְנֵי אֲזוֹן כַּנְּגַד הַשְּׂמַחָה, וְמוֹעֵדֵי קֹדֶשׁ כַּנְּגַד שְׁלַת רַשִׁיָה,
 וְחַיֵּי בְרַכָּה כַּנְּגַד שְׁלַת חַגִּיָה. הַרְגֵל, פֶּתַח אֲמוֹת וּסְכוּת כָּל אֶחָד מִן ג' חַגִּים הַאֲלֵה יִקְרָא רַגֵל, וְכִן עוֹלָן
 לְרַגֵל (חַגִּיָה ג') כְּעִיקַר הַרְגֵל (אֵס ז') וְהוּא עַשֵׂה אֵלֶּה רַגִּלִים חַחַג לִי (אֲמוֹת כ"ג, י"ד), וְלִקְחָה הַשֵּׁם עַל'
 רַגֵל, כְּעִיקַר כִּי חַחֲגִים הַאֲלֵה יַעֲרִיב כָּל זִכַר לְמִקְדָּשׁ וְרַכָּם אֵל הַעוֹלָם יַעֲרִיב כְּרַגִּלֵיהֶם וְכְמוֹ שְׁמִירָה הַרְחִיב
 כְּכַתוּב אֵס. וְחַבְדֵּל וְכו' עַד בֵּין קִדְשָׁת, כוּלֵו לֹא כַּלְחָ כְּכִי"ג גַּם לֹא נַסְדוֹר רַפ"ז וְחַף כְּנוֹסַח הַגְּמֵרָה
 וְהַרְעָמ'ס אֵינְנו. לְקִדְשָׁת יוֹם טוֹב הַבְּרַלָּה, כִּי בִי"ט אֲזַכַּל כְּפַשׁ מוֹתָר, וְכַשְׁתָּ כָּל מַלְאָכָה אֲסוּדָה. הַבְּרַלָּה
 וְקִדְשָׁת, אֵת וְהֵיחָם לִי קִדְשִׁים, וְחַדִּיל אֲחַכֵּם מִן הָעַמִּים לְהֵיחָ לִי (וּקְרָא ב', כ"ז).

וְחַחַן לָנוּ וְכו' כּוֹכַר כְּמוֹ כִּן בְּנִרְכּוֹת ל"ג, ע"ב. לְשַׁחֲרָה, כְּמוֹ שְׂכַחֵת וְשַׁחֲתָ לְפָנֵי ה', וְשַׁחֲתָ
 נַחֲדָ (דְרִים ע"ז, י"א. וי"ד). רַגִּים, כְּמוֹ אֲנַקְרָחוּ חַג הַטְּלוֹת חַג הַנְּשׁוֹנָת חַג הַכְּבוֹת. חַמְנֵים לְשִׁשׁוֹן,
 הוּא כַּפֵּל לְאֹן אֵל מוֹעֵדִים לְשַׁחֲתָ. אֵת יוֹם רַג וְכו' וְשֵׁם חַל י"ט בְּשַׁחַת כּוּלְלִים הַשְׁחַת עַם הִי"ט, כְּדִלְחִיתָ
 כְּגַמְד' בִּיבֵה דף י"ז מִתְחִיל כָּל אֶת וּמַסִּים כָּל אֶת וְחוֹמֵר קִדְשָׁת הַיּוֹם כְּאֲמַלְעָה, וְפִירַשׁ יי מִתְחִיל כָּל
 אֶת, בְּרַכָּה אֲחַת לְשַׁחֲתָ, וּמִתְחִיל לְהַזְכִּיר אֵל אֶת מַחְלָה, וְחַחַן לָנוּ אֵת יוֹם הַטְּבוּחָה הַזֶּה וְאֵת יוֹם חַג
 פְּלוּגֵי הַזֶּה עַב"ל (וְכִן גַּם נִרְסַת הַרְעָמ'ס נַסְדוֹר תַּפְלָה אֲלוּ, אֵת יוֹם הַטְּבוּחָה הַזֶּה וְאֵת וְכו') וְכַשִּׁי עַל
 הַרְי"ף הַנְּרַסַת אֵת יוֹם הַשְּׂבִת הַזֶּה וְאֵת יוֹם וְכו' וְכִן הִיחָ נִסְפַחַת סְדוֹרֵינוּ וְכִן הוּא כְּחֻקָּה ס' ע"ב וְכַל
 כּו ס' כ"ב. אֲכַל הַרְי"ן גַּם הַטְּבוּר לֹא"ח ס' תַּפ"ז נִרְסַסִים אֵת יוֹם רַבְמוּחָה הַזֶּה וְאֵת וְכו' וְכִן הוּא כְּסְדוֹרֵי
 סְדוֹר. וְכַתַּב עוֹלֵיוּ עַל כְּנִיד וְעוֹלָה דף ס"ב, ב', בְּשַׁחַת וִי"ט חֲיָן לְמוֹת יוֹם הַטְּבוּחָה הַזֶּה כִּי אֵת אֵת יוֹם

לפסח	לשבעות	לסוכות	לשמיני עצרת ולש"ת
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	הושעני תג
הגדה זמן	הגדה זמן	הגדה זמן	העצרת הגדה
חרותנו	מפני הוררתנו	שמחתנו	זמן שמחתנו

באהבה מקראת קדש זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון קרל עמך בירת ישראל לפניך לפליטה ולטובה ולחן ולחסד ולרחמים ולחיים ולשלום ביום

לפסח	לשבעות	לסוכות	לשמיני עצרת ולשבת תורה
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	הושעני תג העצרת
זכרנו יי אלהינו	בו לטובה	ופקדנו	בו לברכה והושענו
בו לחיים	ובדבר ישועה	ורחמים חום	וחננו ורחם עלינו
והושענו	פי אליך עיגינו	פי אל מלך חנון	ורחום אתה:

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום לשמחה ולששון באשר רצית ואמרת לברכנו: ^{לשבת} אלהינו ואלהי אבותינו (רצה במנוחתנו) קדשנו במצותיך ורחן חלקנו

השבת הזה, והפטן חמר לי מורי (הר"ח ויטאל) ז"ל מנחם עם הארץ היה עכ"ל, ואם כשקול הענין בעצמו הלשון כמלא כמים דברי הרח"ו ז"ל, כי הודלת תנת שנים בכל העקרה היא על מקום הענוחה ר"ל מקום אשר כמים עליו ולא יכון לומר כן על השבת, ויפול כזה הטעם שהביא בעל העקדה באשר כ"ה וכן שמחתנו, כי נסכות כתוב בתורה נפרט והיית אך שמה (דברים ע"ז, ע"ו). הושעני תג העצרת, כנר החיוב עליו הדבור רוח"ה ז"ל כנאודו למחור נטעריב שמיני עצרת. סקרא קדש, עש"ה ויקרא כ"ג, כ'. וזכר ליציאת מצרים, כל המועדים כלטוו לזכרון יציאת מצרים; וגם כשהוא שבת ויום טוב חומרים ככה ואין חומרים זכר למעשה נראשית, מפני אגם שבת מלאנו וזכרת כי ענד היית בעלמים (דברים ה', ע"ו).

ביום רצ המצות וכו' מה שחומרים גם כלילה יום ר"ח, יום תג וכו' ואין חומרים ליל ר"ח, ליל תג, פירש הרב כתיב בפירושו על ויאמר אלהים יהי אור, כי הלילה הוא ככלל יום ויקרא ג"כ בשם יום. והשיאנו וכו' זכר ניושלמי נכנות פדק ע' ומס' סופרים פ' י"ט הלכה ו'. והשיאנו עש"ה יאח נדכה מלת ה' (מהלום כ"ד, ה') רק שהוסב הלשון להפעיל לשון והשיאו אותם (ויקרא כ"ג, ע"ה) כל"ה בעלמא חונן, ועגב חוץ חונן, ברינגע חיבער חונן. ואמרת לברכנו, נדברים ע"ז. ו' והספרדים עוסקים לו, כן נברכו סלה" והוא ע"פ סודו רב עטרים והרמב"ם בסדר התפלות. או"א רצה במנוחתנו, כל זאת כסגר כיוון הסודים שלא למעשה רק שבת. חולם נסודו של יענץ לא נסגרו אלא שני הטלן רצה בסנוחתנו, ונתק עליו כי אלהינו ואלהי אבותינו לריך לחסרו לעולם ונסודים כסגר בעשות. וזה שהדפסתי

בְּחֹרֶתְךָ שִׁבְעֵנו מִטּוֹבֶךָ וְשִׁמְחֵנוּ בִּישׁוּעֶתְךָ וְטִהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ
 בְּאַמֶּת וְתִגְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ כְּאֹהֲבָה וּכְרִצּוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן
 שֶׁבֶת וּמוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ בְּרוּךְ
 אַתָּה יי מִקִּדְשֵׁי הַשֶּׁבֶת יִשְׂרָאֵל וְהַזְמַנִּים:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וְהַשֵּׁב אֶת
 הַעֲבוּרָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַסְלַתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל
 בְּרִצּוֹן וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

וְתִחַזְּקֵנָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אַתָּה יי
 הַמִּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מזרים דרבנן

מזרים אָנְחֵנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יִצְרָנוּ וְיִצְרֵנוּ בְּרַאשִׁית
 בְּרִכּוֹת וְהַזְכָּאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל
 שֶׁהָחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כִּן תַּחֲיֵנוּ וְתַקִּימָנוּ וְתִאֲסֹף
 עָלֵינוּ יְיָ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׂמּוֹ חֲסִידָה וְלַעֲשׂוֹת
 רַעְיָה וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְךָ שְׁלֵם עַל שְׂאֵנֵנוּ מִזְרִים
 לָךְ בְּרוּךְ אַל הַהַזְכָּאוֹת:

מזרים אָנְחֵנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
 וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה
 הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדָה לָךְ וּגְסַפֵּר
 תְּהַלְלֶךָ עַל־חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדֶךָ

וְעַל־גְּשׁוּמֵתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל־גְּסִיף שֶׁבְּכַלְיוֹם עִמָּנוּ וְעַל־
 גַּפְלֵאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכַל־עַת עָרַב וּבִקֵּר וּצְהָרִים הַטּוֹב כִּי
 לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תָמוּ חֲסִדֶיךָ מֵעוֹלָם קִיַּיְנוּ לָךְ:

וְעַל־בָּלָם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלִּבֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְכָל הַחַיִּים יִזְדָּוֶךָ פְּלָה וְיִתְלַלוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל
 יִשׁוּעֵתְנוּ וְעִזְרוֹתֵנוּ סְלוּוֹ בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ
 נִצְרָה לְהַזְדַּרְתִּי:

יִצְרָאֵלֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבְּנוּ בְּבִרְכַת־הַמַּשְׁלֵשֶׁת בְּתוֹרַת־הַפְּתִיחָה עַל־יְדֵי
 מִשָּׁה עֲבָדֶךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנֵי בְנֵי־נֹחַ עִם קְרוֹשָׁה בְּאֲמוּרֵי יִבְרָכֶךָ יי
 וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יי פְּנֵינוּ אֵלֶיךָ וְיִדְבָּרְךָ: יֵאָר יי פְּנֵינוּ אֵלֶיךָ וְיִשְׁלַם לָךְ שְׁלוֹם:

או"א בחזיתות קטנות וכלתי כנגזרת כדי להעיר על ענין זה. מקדשי שמך, ככ"י וסודרים ישנים אהבי
 שמך (ראה בחתה קדשת) והגאון יע"ץ העיר שהנוסח הנכון מקדשי שמך. מקדשי ישראל, בינה דף י"ו.
 וברכות דף ט"ט. והזמנים, ואין לומרם מקדש ישראל והמועדים כלאון הכתוב, לפי שכל טעמי התורה
 תלויים בזמנים, כי כן חג הפסח בזמן האביב חג השבועות בזמן הקליר, חג הסוכות בזמן האסוף, לכן
 תקנו ז"ל כתפלה ותקידות לומר מקדש ישראל והזמנים ולא והמועדים, כך פירש ברך בחיי כפ' ביה.

סדר התפלה לרגלים

כשחריח אומרים זה.

בערכיה וכמנחה אומרים זה.

<p>שְׁלֹמֶם שְׁלֹמֶם וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ יְיָ בְּרַכְנוּ בְּרַכְנוּ בְּלִגְנוּ בְּאֶחָד בְּאֶזְרֵי שְׁנֵי בְּיָמֵי שְׁנֵי נְתַתָּה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַתְּ הַבְּרַת חֶסֶד וְצֶדֶק וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹמֶם לְכָל יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה בְּשִׁלּוֹמְךָ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶתְעַמּוּ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹמֶם:</p>	<p>שְׁלֹמֶם שְׁלֹמֶם וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ יְיָ בְּרַכְנוּ בְּרַכְנוּ בְּלִגְנוּ בְּאֶחָד בְּאֶזְרֵי שְׁנֵי בְּיָמֵי שְׁנֵי נְתַתָּה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַתְּ הַבְּרַת חֶסֶד וְצֶדֶק וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹמֶם לְכָל יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה בְּשִׁלּוֹמְךָ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶתְעַמּוּ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹמֶם:</p>
--	--

אֱלֹהֵי. נְצַד לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפִתֵי מַדְבַּר מְרָמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְּדוּם
וְנַפְשֵׁי בְּעֶסֶר לְכָל תְּדוּהָ: שְׁתַּח לְבֵי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תְּדוּוּף נַפְשֵׁי. וְכָל
תְּחִלָּתָם עָלֵי רַעֲהִי. כְּהִרְהֵר הַסֵּר עֲצָתָם וּמְלַקֵּל מִחֻשְׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֹךְ
עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִרְשָׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תִּדְרָתְךָ. לְמַעַן תִּחְלַצוּן
יְדִידֶיךָ הַשִּׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְיִי: יְהִי לְרַצוֹן אִמְרֵי וְדַגְיוֹן לְבֵי לְסִגְיָה יְיָ צוּרֵי
וְגֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שְׁלֹמֶם בְּמִחְמוֹ הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלֹמֶם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רַצוֹן לְסִגְיָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁבְעָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִתְהַרָה
בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ: וְשֵׁם גְּעֻבְדְּךָ בְּיְרֵאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קַדְמָנִיּוֹת: וְעַרְבָה לִי מִנְתַּת יְהוָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קַדְמָנִיּוֹת:

אחר התפלה בערבית אומר העץ קדיש החסכל (ואינו חזר
התפלה) וכשבת אומרים תחלה ויכלו ומגן אבות ואי"א, ויש קהלות
שא"ח מגן אבות, ואין אומרים במה מדליקין ונתק' פל"ס אומרים.

כליל ראשון ושני של פסח חזן מקדשים בבהכ"ג, אלא כשהוא לילה טוקדשים בבית על ההספדה. וכל ענימי
ההספדה הלל הם בתושים על סדר ההגדות הנטולות ביד כל הדם.

כשחריח נכנסים לבהכ"ג ומקדשים הנרכות וסדר התמיד ופסוקי דזמרה כמו בשבת, אלא שאין
אומרים הכל יודך חס לא כשחל י"ט בשבת, ומתפללים תפלת שבע של י"ט בלחש כמו בערבית, והעץ
חזר התפלה, וגומרים הלל בנרבה לפניו ולחזריו, והעץ אומר קדיש מתקבל. ומזוילאים ב' ספרי תורה,
ואומרים רבות, ועל הכל וכו' וקורין ומפטידין. ביום א' של פסח קוראים בספר תורה א' בפרשת בא סג
ויקרא משה לכל זקני ישראל עד על צבאוהם, ומתחלק לה' גברי, ובשנת מתחלק לו' גברי, ובס"ת ב'
קוראים למפטיד ובתדוש הראשון עד סוף פסקה. וביום ב' של פסח קוראים בס"ת א' בפרשת אסור טג
ודבר ה' וגו' שור או כשב וגו' עד אל בני ישראל ומתחלק לה' גברי, ובס"ת ב' קוראים למפטיד
כדאמנול, ולחזר שהחזירו הס"ת למקוטן אומר העץ ח"ק ועומדים להתפלל תפלת מוסף.

תפלת מוסף לרגלים.

אֲדֹנָי שְׁפֹתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיז וְנוֹמֵל חֲסִדִים טוֹבִים וְקָדָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא נוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחִיָּה מְתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּמִינֵי עֲלֻת וּמִנְחַת תּוֹרֵה מוֹסֵפִים: מִן שְׁמִינֵי עֲצוּת יִמֵּי שְׁמֹחַת חוֹרֵה יִמֵּי יָמִין:

מְשֻׁבַּח הַרְחֵם וּמְזֻרֵד הַתְּשִׁים:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים מִמֶּךָ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַחִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי הוֹמָה לְךָ מִלֶּךְ מְמִית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מְתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיֶה הַמְּתִים:

קְדוּשַׁת נְסִיךְ בְּמִנְחַת סַמְלֵה.

בְּעֲרִיבָה וְנִקְרָא יֵשׁוּעָה בְּסוּד שֵׁיחַ שְׁרָפֵי קָדָשׁ הַמְּקַדְּשִׁים שְׂמֵךְ בְּקָדָשׁ בְּתוֹכָהּ עַל־יַד נְבִיאָהּ וְזָרָא זֶה אֱלֹהֵי הָאָמָר: מִי קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כֹל הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ: מִי בְבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מְשַׁרְתֵּי שׁוֹאֵלִים זֶה לְזֶה אֵת מְקוֹם בְּבוֹדוֹ. לְעִשְׂתָּם בְּרוּךְ יִאֲמָרוּ: מִי בְרוּךְ בְּבוֹדוֹ יי מְשַׁקְּמוֹ: מִי מְשַׁקְּמוֹ תְּהֵא וְעוֹן בְּרַחֲמִים וְחֵן עִם חַיִּיִּתִּים שְׂמוֹ עָרֵב וְקָדָשׁ כֹּל יוֹם תְּסִיר פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׂמוֹעַ אֲזָרוֹת: מִי שְׂמוֹעַ יִשְׁרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֲחָד: מִי אֲחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינֵנוּ הוּא מְלַבֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יִשְׁמָעֵנוּ בְּדַחְסוֹ שְׁנִית לְעֵינֵי כָל־חַי לְהַחֲיוֹת לְקַם לְאֵלֵינוּ: מִי אֲנִי יי אֱלֹהֵינוּ: אֲהִיר אֲהִירנוּ יי אֲרִינֵנוּ מְהֵרָה יִיר שְׂמֵךְ בְּכָל־הָאָרֶץ: וְהִיָּה יי לְמַלְכָּה עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַזֶּה יי אֲחָד וְשְׂמוֹ אֲחָד:

אַתָּה קְדוֹשׁ
וְשְׂמֵךְ קְדוֹשׁ
וְקְדוֹשִׁים
בְּכָל־יָוִם
יְהִי־לְךָ
סֵלָה
בְּרוּךְ אַתָּה
יי הַיְיָ
וְהַיְיָ קְדוֹשׁ:

יִבְדְּבִיר קְדוֹשָׁה בְּתוֹב לְאָמֵר: מִי יִמְלֶךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹד הַלְלוּ: מִי לְדוֹד וְדוֹד גִּיד וְגִלְהָה וְלַעֲזַח נִפְתָּחִים קְדוֹשָׁה נְקִדִּישׁ וְשִׁבְתָּה אֱלֹהֵינוּ מְסִינֵנוּ לֹא יִמְשַׁח לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מְלֶכֶּךְ גִּדֹּל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי תֵּאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְחִמַּמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְעַבְדְּתֶיךָ. וְשְׂמֵךְ הַגָּדֹל וְהַקְּדוֹשׁ עֲלֵינוּ קְרָאתָ:

וְתִפְדְּלָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׂבִתוֹת לַמְּנוּחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה תִּגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשׁוֹן אֶת־יוֹם הַשְּׂבִת הַזֶּה וְאֵת יוֹם

לפסח	לשבעות	לסוכות	לשמיני עצרת ולשמיני תורה
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	השמיני חג העצרת

תהו געשה ונקריב לפניך באהבה פמצות רצונה כמו שכתבת עלינו ברצונך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור:

לשבת. וביום השבת שגריבשים בגרשנה תמימם ושני עשרים סלת מנחה בלילה בשמן ונספו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונספה:

כיום ח' וז' אל פסח.	לשבעות.	כיום ח' וז' אל סוכות.
ובחדש הראשון	וביום הכפורים	ובחמשה עשר
בארבעה עשר יום	בהקריבכם	יום לחדש השביעי
לחדש פסח ליהוה:	מנחה חדשה	מקרא קדש יהיה
ובחמשה עשר יום	ליהוה בשבעת יום	לכם כל מלאכת
לחדש תהו חג שבועת	מקרא קדש	עבדה לא תעשו
ימים מצות יאכל: כיום	יהיה לכם כל	וחגתם חג ליהוה
הראשון מקרא קדש	מלאכה עבדה	שבועת ימים:
כל מלאכת עבדה לא	לא תעשו:	והקרבתם עלה
תעשו:	והקרבתם עולה	אשר ריח ניחח
כיום ח' וז' אל פסח.	לריח ניחח	ליהוה פרים בגר
והקרבתם אשר	ליהוה פרים בגר	בקר שלשה עשר
עלה ליהוה פרים בגר	בקר שנים איל	אילים שנים
בקר שנים ואיל אחד	אחד שבעה	כבשים בגרשנה
ושבעה כבשים בגר	כבשים בגר	ארבעה עשר
שנה תמימם יהיו לכם: שנה:	תמימם יהיו:	

ומנחתם ונספידם במדבר. שלשה עשרתים לפר. ושני עשרתים לאיל. ועשרון לכבש ויון פנספו. ושעיר לכפר. ושני המידים כהול קרזם:

וביום השבת, נמדד כ"ח, ט'. וחדש הראשון, טס כ"ח, ט"ז. ומה שמקלט מדורס מוקדם עוד כנוסחא זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור, אינה ככ"י וט"ט וכבש התניח בס כ"י אין לאמרה גם אטודתס כבש אאינה אלף מוספת ואין כבש לאמרה וכ"כ יענץ וכן חז"ל השמיטו. וביום הכפורים, נמדד כ"ח כ"ו. ובחמשה עשר, טס כ"ט, י"ג. וביום השני. וביום השלישי. וכו' טס כ"ט, י"ז.

תקן לרבינו שנה חז"ל סכות ותום יקום:

וביום השני פרים בנרדקר שנים עשר אילים
 בשנים בנרשם בנרשנה ארבעה עשר המינים:
 ומנחתם ונסביתם כמדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל.
 ועשרון לבבש ויין בנסבו. ושעיר לבפר. ושני תמידים בהלקחתם:
 וביום השלישי פרים עשרה עשר אילים שנים בנרשם
 בנרשנה ארבעה עשר המינים: ומנחתם וכו' ארזא וכו'.

תקן לרבינו שנה חז"ל סכות ותום יקום:

וביום השלישי פרים עשרה עשר אילים שנים
 בשנים בנרשנה ארבעה עשר המינים:
 ומנחתם ונסביתם כמדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל.
 ועשרון לבבש ויין בנסבו. ושעיר לבפר. ושני תמידים בהלקחתם:
 וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים בנרשם
 בנרשנה ארבעה עשר המינים: ומנחתם וכו' ארזא וכו'.

תקן לרבינו שנה חז"ל ויום יקום:

וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים
 בשנים בנרשנה ארבעה עשר המינים:
 ומנחתם ונסביתם כמדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל.
 ועשרון לבבש ויין בנסבו. ושעיר לבפר. ושני תמידים בהלקחתם:
 וביום החמישי פרים השנה אילים שנים בנרשם
 בנרשנה ארבעה עשר המינים: ומנחתם וכו' ארזא וכו'.

תקן לרבינו שנה חז"ל ויום יקום:

וביום החמישי פרים השנה אילים שנים
 בשנים בנרשנה ארבעה עשר המינים:
 ומנחתם ונסביתם כמדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל.
 ועשרון לבבש ויין בנסבו. ושעיר לבפר. ושני תמידים בהלקחתם:
 וביום הששי פרים שנה אילים שנים בנרשם
 בנרשנה ארבעה עשר המינים: ומנחתם וכו' ארזא וכו'.

10 והשבעת רבא יתעב יתא:

וּבְיָזֶם הַשֶּׁשֶׁי פָּרִים שִׁמְנֵה אֵילִם שְׁנַיִם
 כְּבָשִׂים בְּגִרְשָׁה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר הַמִּיָּמָם:
 וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם בְּמִדְבָּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר. וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל.
 וְעֶשְׂרִין לְכֶבֶשׂ וְיֵין כְּנָסְפוֹ. וְשַׁעִיר לְכַפֵּר. וְשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם:
 וּבְיָזֶם הַשְּׁבִיעִי פָּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׂים
 בְּגִרְשָׁה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר הַמִּיָּמָם: וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם אֵילֵי וּבִי'.

11 שְׁמִי עֲזָרָה חֲסִי שְׂמֹחַ הַדָּרָה יִקְבֹּט יִמְנו:

בְּיָזֶם הַשְּׁמִינִי עֲזָרָת הַדָּרָה לָבָם בְּלִמְלַאכְתָּ עֲבֹדָה
 לֹא תַעֲשֹׂו: וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ אִשָּׁה בֵּית גִּיתָה לְהִדְוָה פֶּר
 אֶחָד אֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּגִרְשָׁה שִׁבְעָה הַמִּיָּמָם:
 וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם בְּמִדְבָּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר. וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל.
 וְעֶשְׂרִין לְכֶבֶשׂ וְיֵין כְּנָסְפוֹ. וְשַׁעִיר לְכַפֵּר. וְשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם:

12 מִן שִׁבְחָה מִיַּד הַיְיָוִעִי יִשְׁמַח פֶּקֶד אֵילֵי וְעִנְיָוִים.

לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִלְכוּתְךָ שְׁמִירֵי שְׁבָרָה וְקִרְאֵי עֲנָנִים עִם מִקְדָּשֵׁי
 שְׁבִיעִי בָלָם יִשְׁבְּעוּ וְיִתְעַנְּנוּ מִשִּׁבְּרָה. וְהַשְּׁבִיעִי רְצִיחָה בֹּ
 וְקִדְשָׁתוֹ הַמִּדְבָּר יָמִים אֹתוֹ כְּרִאתָ וְכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרִאשִׁית:

אֲלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ מִלֵּךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ מִכּוֹן
 הַדָּרָשׁ לָנוּ שׁוֹבָה אֲלֵינוּ בְּהַמָּן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלֵי אֲבוֹרָה שְׁעֵשׂו
 רְצוּנָה. כְּנָה בִיתְךָ כְּבַחְחֶלְהָ וְכוּנֵן מִקְדָּשֶׁךָ עַל מְסוּנֵנוּ וְתַרְאֵנוּ
 כְּבִגְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּהַמָּנוּ וְהַשֵּׁב כְּתָגִים לְעִבּוֹדָתָם וְלוֹיִם לְשֵׁרֵם
 וְלוֹמְרֵם וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל לְגִוְיָתָם. וְשֵׁם נַעֲלָה וְגִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוֶה
 לְפָנֶיךָ בְּשֵׁרֵשׁ פְּעָמֵי רִגְלֵינוּ כְּפִרְזוֹב פְּרִי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

סוֹכ וּמְטִיב עִבֵּי הַכֹּלִים קוֹי' פִּתּוֹ. הַדָּרָשׁ עַל' קִדְשָׁתוֹ לְלֹא עֲלֵנוּ (בְּמִיָּס סִ' ב'). שִׁמְחָה
 אֵלֵינוּ כִּן הַכִּיָּה כְּעַל וַיֵּל וְכוּן כּוֹף עִבֵּי זֹכֵר אֵלֵינוּ וְהַכֹּהֵן אֵלֵינוּ (עַל מִיָּס ג' ו'). בַּחֲסוֹן בְּרִי, וְכַסְפֵּי
 לְמַעֲלֵה ד' 85. כְּגַלְלֵי, כְּעִבּוֹר וְכוּת אֲבוֹת. בַּחֲסוֹנוֹ, לְשׁוֹן הַכֹּהֵנִים הוּא עֲגוּרָת מִי יוֹכֵל לְחַקֵּן, וְחַקֵּן עֲבָלִים
 (קִדְשָׁתוֹ ו', י"ג, י"ד, י"ה, י"ו). וְהַשֵּׁב כְּתָגִים, כְּמִדְבָּרֵי סְמִירֵי שְׁבָרָה עוֹד, וְהַכֹּהֵן אֵלֵינוּ לְחַוָּה. יִשְׂרָאֵל מִי
 הַכּוֹר כְּדָלָם כִּן הוּא כְּמִדְבָּרֵי רַעִי וְרַעִי וְכַסְפֵּי יַעֲקֹב עַם כָּל מִדְבָּרֵי וְעִבּוֹרֵי יָמִים, וְכִן כְּמִדְבָּרֵי סְמִירֵי
 וְרַעִי עִבְיָתוֹ לְאוֹרֵי ע' כָּר ד' כ' עֲנוֹד י"ד, וְחֵין פִּתְקֵן אֶת עִיָּקֵר. לְגִוְיָתָם, לְבִנֵי מוֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, וְהוּא עִבֵּי
 יִשְׂרָאֵל כ' ג', ג' ו' וְל' רִיבֵם הוּא, וְחִלּוֹ הִיָּה חֲסֵר י"ד הִיָּה ל' יִחִיד כְּעוֹ יִחְוָלֵל ל'ד, י"ד. כְּשֵׁלֵשׁ שְׁעֵי רַגְלֵינוּ
 עִבֵּי אֲבוֹת כ' ג', י"ד, י"ה, וְכַלְמֵד מַעֲנוֹ כִּי מִה אֲבָרָת מִדְבָּרֵי כּוֹדֵד דְּשִׁי' אֲשֶׁרֶת הוּא, וְכִן כְּהֵן אֲבוֹתֵינוּ.
 שְׁעֵי רַגְלֵינוּ, הַמִּירוֹשׁ כְּסוּנוֹ כִּי שְׁעֵי עַל' הַכֹּסֵל, "וְעִבְיָתוֹ וְהוּא" וְכִוְנוֹ אֲבָרָת כְּסוּנוֹ עַלֵינוּ אֵלֵינוּ שְׁעֵי
 כְּכֵן. אֲשֶׁרֶת לְמִי הַאֲמַת שְׁעֵי רַגְלֵינוּ עֲנִין שְׁעֵי מַלְכֵנוּ (אֲשֶׁרֶת ס' ב' ח') עֲנִין דְּלִישׁ (אֲשֶׁרֶת כ' ג').

שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יִרְאֶה יְרֵאָהוּ כְּלִזְכוּרָה אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשְּׂבָעוֹת וּבְחַג הַסִּפּוֹת
וְלֹא יִרְאֶה אֶת־פְּנֵי יְהוָה רִיקָם: אִישׁ כְּמִתְחַנֵּת יָרוּ כְּבִרְפַת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר גָּתַרְךָ לָךְ:

וְהִשְׂאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־כִּרְפַת מוֹעֲדֶיךָ לַחַיִּים וְלִשְׁלוֹם
לְשִׂמְחָה וְלִשְׂשׂוֹן בְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: ^{לשבת אלהינו}
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (רצה במנוחתנו) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְרִמְזָנוּ קִלְקֵנוּ
בְּתוֹרַתְךָ שֶׁבָּעֵנֹו מִטּוֹבָה וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטִהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ
בְּאַמְתָּ וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאֵהֱבָה וּבְרִצּוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׂוֹן
שַׁבַּת וּמוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ בְּרוּךְ
אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבַּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמָנִים:

רצה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וְהִשָּׁב אֶת
הַעֲבוּדָה לְדָבִיר בִּימֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל
בְּרִצּוֹן וְחַדֵּי לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ.
וְתַחֲנִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַמְּחַזֵּר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מזדים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצֵרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
בְּרִכּוֹת וְהוֹרָאוֹת לְשִׁפְךָ תְּהוֹל וְתַקְדּוֹשׁ עַל
שְׁהַחֲיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ בְּנֵי חַיִּים וְתַקְיָנוּ וְתַמְסֵךְ
גְּלוּיֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׂמְחָה וְלַעֲשׂוֹת
רִצּוֹנְךָ וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְךָ שְׁלֵם עַל שְׂאֵתָנוּ מוֹדִים
לָךְ בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:
מזדים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֵד צוּר חַיֵּינוּ כְּגֹן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה
הוּא לְחֹר וְחֹר גֹּדֵה לָךְ וְנִסְפָּר
תְּהַלְתֶּךָ עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ
וְעַל־גְּשׁוּמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל־גְּפוֹתֵינוּ שֶׁבְּכִלְיוֹם עֲמָנוּ וְעַל־
גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכִלְעַת עָרֵב וּבְקָר וּצְהָרִים הַטּוֹב בִּי
לֹאֲכָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַחֵם בִּי לֹאֲתַמּוּ חַסְדֶּיךָ מְעוֹלָם קִיַּנּוּ לָךְ:

(1) ל' דרישה ובעדה, כי כן נעלה לר"ל שקראו לשלח החגים פסח שבעה וסכות כבוד בשם פעמי רגלים כל"א מלאכה ופועל, וזה כלמד טעם רבה דף ל"ד שאלה שם נפסוק מה יטו פעמך, אינו מדבר אלא בפעמי רגלים וכו' טענה באחד שזכח לנעול דלתי ביתו ועלה לפעמי רגלים, וכו' טענה באחד שזכח ולא הכניס תרנגולותיו ועלה לפעמי רגלים, וזס דף י"ב ע"ב ישאל כלים סהובין כסין שלין לפעמי רגלים, וכיוצא בזה סוכות פרק ע' חלקה סיה מדריך את ישאל לפעמי רגלים, וזלגני כן כאשר מן וזלים דוגמת וזלגני וזלגני מן וזלים וזלגני יאמר וזלגני שלוש פעמים, וזלים ס"א, ע"א.

ועל בלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד לעולם ועד:
 וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל
 ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך וי
 גאה להודות:

ג' אלהי ואהי אבותינו. ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי
 משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כותבים עם קדושה כאמור. יברך יי
 וישמרה: יאר יי וישגיו אליה ויהנה: ישא יי וישגיו אליה וישגם לה שלום:
 שים שלום, טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
 ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו כאחד באור פניך.
 כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואתברך
 חסד ועדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום. ומזב בעיניך
 לברך ארץ עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.
 ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי. נצור לשוני מרע וישפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום
 ונפשי בעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך ובמעוטיך תרהוף נפשי. וכל
 תחשבים עלי רעה. מזהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם. עשה למען שמך
 עשה למען ימנה עשה למען קדשך עשה למען תורתך. למען תחלצון
 ידיך הושעה ימינה ועגני: יהיו לרצון אמרי פי ותגיון לבי לפניך יי צורי
 וגאלי: עשה שלום במרומו. הוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל
 ואמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שישנה בית המקדש במהרה
 בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
 קדמניות: ועדך ליי מנתת יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמניות:

בג' חוזר התפלה נקול ולומר קדושת נעריצך, ואריר ארירט, ולומר איה ברכנו כבכרה,
 והכהנים עולים לדוכן, וגומר התפלה ולומר קדיש תחבכל, אין כאלהינו, ק'י, עלינו, שיר היהוד, שיר
 של יום, ומזמור לפי הענה, ומנהג רוב השכנו לומר ביום א' של פסח מזמור ק"ה, ביום ב' מזמור קל"ו,
 ביום ג' מזמור ע"ח, ביום ד' מזמור ק"ו, ביום ה' מזמור ק"ז, ביום ו' מזמור קל"ה, בשמיני מזמור
 ק"ה, בשמיני מזמור ס"ו.

סדר נשיאת כפים

אין נשיאת כפים כמחזה מעשה והבדלים בין הענין. אמילו מתפללין בניה שאין אם ספר חרזה
 נזאחן כפיהם. מתפסס המנהג כעדינותים שאין הכהנים נושאים כפיהם אלא בימים פורים אהם ימי
 אמונה כדי יצרכו נשין יפה ולב טוב כי. נהגן זיעוף המורד באמונה, ופטעס זה האכל אינו טוא אה
 כפיו, ונרדן האכל ללמח טעית הכנסת בהכנהים דיוחיס יריסם לעלות לדוכן, אלה יהא טטאנ' כהא'ן
 קודם כהנים ולה יעבור על ג' עצה. אמנס מה שנואים קבא אשכנוים שאין נושאים כפים ב'פ
 אהל כבנת, הוא מנהג גרוע, ואדרבה יז ט קדוש כפולה ונפא יתרה ודלוי מוכן הוא יותר לכרבה,
 וכבר עדשרו על טנהג זה גדולי עולם וטלוהו (יער'). בהן שמועד כתפלה והחון עגיע לרצה פוסק
 ועולה, ואם יז אם כהנים אחרים אינו פוסק. לא יעלו הכהנים לדוכן כעמלום. אע"פ אטל ידיו אחרים
 אחר וטול ידיו קודם זיעלו לדוכן. והלוי ייקח מים על ידיו, ואם אין לוי טטאנ' יטכו הכהנים
 פמים על ידיו, ואם אין כבוד טטאנ' ולה לוי יטפוך הסגן עמנו על ידיו. ולט ישראל. כעמחיל
 הע'ן רצה יתקרו הכהנים אטית הכנסת תליסם לעלות לדוכן. ועומדים הכהנים עם פניהם כלפי
 היכל. עד שיחיל הע'ן כהנים קחל קט. וזה מוחירים פניהם כלפי טעם ולה יחודו פניהם קין
 כחחלה קין כפוף אלה דרך ימין ומכריים. ועניהים יריסם כנגד כתיפיהם ופושטים יריסם נחוסן איהא
 פוך כפיהם קד הקרקע וגנ יריסם נגד טעמים, וחולקום אטכמותיהם, ומכומים לעזאת ה' אחרים קין
 שרי אטכמות לכני אטכמות אחר אחד וכן אטכע לגדל וכן גדול לגדל לקיים טכין טן הארכים. אין
 לכהנים לבגן אלה כיוון אחד מחחלה ועד טוף, כדי אלה יטלו לדי מירוף דטת. כטעה אהכנהים
 מכריים אה טעם לא יטעו ולה יטעו דטתם אלה יהא פניהם כלפי טעה כעו אעומדים כחפלה. אלו
 התנות אהכנהים טוקים פניהם לדרום ולטפון: יברכה. וישחרך. אליך. ויחך. אליך. לך. שלום.
 ונרדן כהן לכוך טעלת יברכך אהאל יתנך אטו יטפיע חכמה על ישראל. ותמלת וישטרך יכוין אהאל
 ית'ט יתן כמים לישראל. ותמלת יאר יכוין אהאל ית'ט יטסיף חיים לישראל. ותמלת ויחנך יכוין אהאל
 ית'ט יטך את ישראל כבויח'ן. ותמלת יזא ה' פניו אליך יכוין אהאל ית'ט יטך את ישראל
 כטאר ותטלה. ותמלת וישם לך שלום יכוין אהאל ית'ט יטך את ישראל כטרכת שלום כטעטעו.
 וכל אדם יכוין לכרבת כהנים והיו פניו כלפי הכהנים אהל לא יטחל טטא. והכנהים לומר פטוקים
 טעין כל טלה וטלה אל כרבה יהיו מוכרים לחטרים חוקט כטעה אה'ן טטאן אהל לא כטעהכנהים טעמרים
 (ויחר טוכ אלה לחטרים כלל). והע'ן מקריח את הכנהים טלה טעלה עד אטיעו פטוק דטתן וזה ה' קהל
 טוכין טען, וכן מקריח פטוק שני והקטל טוכין טען, וכן פטוק אטעי:

כטעהכנהים עולים לדוכן כחפלת עוסף אז כטעגיע הע'ן לחחחונה אומרים הע'ן והקטל:
 ותערב עליך עתידתנו בעולה וקרבן. אגא רחום ברחמיך הרבים
 השב שבינתך לעיון וסדר העבודה לירושלם. והחחינה עינינו בשאוקה
 לעיון ברחמים. ואם געברך ביראה בימי עולם וקשנים קדמחית:
 בא טמים ברוך אתה יי שאותך לברך ביראה געבוד: טודים וט.

והכנהים אומרים בלח טפלה ו ומחחכים טה עד אטיעים הע'ן ולך נלה לפודות, כדי זיענה הקטל
 אטן על אמהם:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהי הברכה הזאת
 ששחיתנו לברך את עמך ישראל ברכה שלמה ולא יחידה פה מבשול ועון
 משתה ועד עולם:

ולומר הע'ן בלח.

אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת בתורה הברכה עלידי
 משה עברך דאמרה מפי אהרן ובניו הע'ן נקול כדגנים עם קדשך באמור:

והערב עליך, כן העמיד חו"ה את הטפוח עז'ה יערט טליז שיוי (טהלים קד ל"ד) וכן הטוף
 כעו כטתן הראש'ט כחחות דף ט"ג. אגא רחום, טטולר כטטנה טטנה דף 98. ואם נעכרך, טט'ט
 טהלים כ', יח. כימי עולם, ל' מלטי ג', ד'. שאותך לברך, טטולר ג' כף 98. יהי רצון לפניך, טטנה

והפסחים טעמים כקול :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדושתו
של ישראל וצונו לברך את עם ישראל באתה:

כצ"ן מקדוה. כקול אומר.

יהרהר ייברכה יי מציון עשה שמים וארץ:

יי ארזינו מהאדיר שמך בכל הארץ:

וישמך שמרני אל פי הקדוה בך: כשהפסחים טעמים וישמרך לומר זה.

רצנו של שלום אני שלך ותלומתי שלך תלום תלומתי ואיני יודע
מה הוא. יי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיהיה כל תלומתי עלי
ועל כל ישראל למטה בין שתלומתי על עמי ובין שתלומתי על אחרים
ובין שתלומתי אחרים עלי. אם טובים הם חזקים ואפסים ותקומי כי וקדם
פתומות יוקף העדיק. ואם צריכים רמאה רפאם פתומתה מלך יהודה
מלך וקמרים הנביאה כעצמתי ובעצמן כעצמתי וקמי קרה על ידי
משה רבינו וקמי יהוה על ידי אלישע. וקשם שהתקפת את קללת בלעם
הישע סקללה לברכה בן פהסך כל תלומתי עלי ועל כל ישראל למטה
ותשמרני ותצני ותרגני: אמן.

אלהים יתנו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה:

יי אל רחם ותנו ארך אפים ורחמים ורחמים:

פנה אלי ותנני ברחמיך ועני אני:

אלהי יי גפשי אשא:

הנה בעיני עבדים אלך ארונתם בעיני שפחה ליד

וברכה בן עינינו אליי אלהינו עד שתצננו: וישע.

דף ל"ט ומעבר רנה דף רמ"ז, ע"ב אשר קדשנו, אם נפומה ומעבר רנה. יברכה ה' סצוה, תכלים
קל"ד, ג'. והנה הספוקים האלה אשר רובם בלו כפסוקי פ' כאף לחדה נרבת כהמים מניחם הכל טו כפ'
קב"ס וכחכ שליכס ז"ל בטעמיתלין הכהמים לברך הסכר כרעין על כרביהן ומנלטיין פסוקים אלה פסוק
אחד על כל מלה ומלה כשהכמים טעמים נה עב"ל גם תעודתם: מוכיז את המכנה הנה וכחכ ז"ל
בטעמית. כהכמים: את העם יו טובים שמוערים פסוקים טעין כל מלה ומלה של כרבה, וזין רחוי לשמרים
עב"ל וראה כחפסות פומה דף ע' ד"ה כל האומן כטלית וכפסוקי הד"ש למגלה פוק ג' פטון כ"ב, גם
כח"ס פ' קב"ח סוף כ"ז עם נאר היטב. ה' ארנינו, תהלים ח' י'. שמרני, ע"ז א'. והכל טו טעם
הפסוק אל תהלים י"ז ח'. רבתו של עולם וכו' כרכות דף כ"ה ע"ב הוי טאן דחוי חלמט ולו ידע מתי
חוז ליקום קמי כהני נענדל דרמטי ידאחו וליעט הכי רב"ע חמי שלך וכו' חמנס כנענדל רנה פ' י"א
דף רמ"ד ושיר רנה דף כ"א חמנה ח"ל חפילו חמס חמנה כחלופו כחלו חרז מוחכת כירכו טה יענה,
טבים לכו הכנסת וישעוד לפני הכהמים וישמע כרבת כהמים וישנה אחריהם טעין זאין. ודכ רע מתיק
עב"ל. אלהים ידענו, תכלים פ"ז, כ' ה' ה', שנות ל"ד, ו'. פנה אלי, תהלים כ"ט, ס"ז: והכל טו טעם
הפסוק אל תהלים ק"ב י"ח. אלך ה', אם כ"ה, א'. והכל טו הפסוק אל ממוז קב"ב, א'. ונה כעתי,

ישא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו: (ומצאחן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם):

יי חגנו לה קנינו היה זרועם לבקרים אהישועתנו בערת צרה:

צתסתר פניך ממני ביום צר לי הטהאלי אונך ביום אקרא מדר ענגי:

אלך נשאתי אתעיני הישבי בשמים:

ושמו אתשמי עלבני ישראל ואני אברכם:

לה יי הנדלה והנבונה והתפארת והנצח והתוד ברכל בשמים ובארץ לה יי הממלכה והמתנשא לכלי לראש:

שלום ושלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו:

בשערי ציון כתוב יש לומר חלל שלום תפלה זו:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען קדשת חסדיך וגדל רחמיך הפשוטים ולמען סהרת שמך הגדול הגבור והנורא קדעשרים ושפים אותיות היוצא מפסוקים של ברכת פתנים האמורה מפי אהרן ובניו עם קדשך שתהיה קרוב לי בקראי לה ותשמע תפילתי ואנקתי תמיד בשם ששמעת אנקת יעקב המימך הנקרא איש תם. ותתקלי ולכלנפשות ביתי מוזהגנו ופרנסתנו ברחח ולא בצמצום בדיבר ולא באסור בנחת ולא בצער מתחת ידך חרקה בשם שנתת פסת לחם לאכל וכגר ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש תם. ותתגנו לאחבה ולחן ולחסד בעיניך ובעיני כלרואיני. ויהיו דברי נשמעים לעבודתך. בשם שנתת אריוסף צדיקך בשעה שהלבישו אביו בתנת פסים לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כלרואיו. ותעשה עמי נפלאות וגסים ולטובה אות. ותצליחני בדרכי ותן בלבי בינה לתבין ולתשביל ולקיים אתכלדברי תלמוד התורה וסודותיה. ותצילני משגיאות ותמחר רעיוני ולפי לעבודתך. ותאריך ימי וימי אשתי ובני ובנותי (וימי אבי ואמי) בטוב ובנעימות ברב עו ושלום. אמן בלה:

ויבין למיים עם הכהנים כדי שיענה אמן על שלום.

קב"ג, כ'. ישא ברכה, כ"ד, ה'. ומצא חן, טשלי ג', ד'. וככל בו וכן כעטה פורים זה הפסוק אינו, וכן מראה הכבוד ונראה שנתק הפסוק לכאן ע"י שהיתה כך הלשון גזורה כפי הסופרים ממוך סוסח נחמס למדו על נרכת העון. אמנם כמפרי פ' כשא בא פסוק סוף של דרוז של ויחנך. ה' חגנו, יענה לג' כ'.

אחד שמינו הכהנים את ברכתם יאמר הקהל :

תקבצו רוח פריעושר רען ועגון כעעריגו, שפריכט רוח געווייטע :

**אָהִיר בְּמַחֵם שׁוֹבֵן בְּגִבּוֹרָה • אַתָּה שְׁלוֹם וְשָׁמֶר שְׁלוֹם • יְהוֹ רֵצוֹן
שְׁהַשִּׁים עֲלֵינוּ וְעַל־עַמּוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וְבִרְכָה לְמִשְׁמַרְתָּ שְׁלוֹם :**

ואומר האץ שים שלום וכו' וגומר כל התפלה.

והכה נים מחזירים פניהם כלפי ההיכל ואומרים :

**רְבוֹן הָעוֹלָם, עֲשִׂינוּ מַה שְׁנִוְרָתָ עֲלֵינוּ אֲךָ אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר
הִבְטַחְתָּנוּ • הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קִדְשֶׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת־עַמּוֹת אֶת־יִשְׂרָאֵל
וְאֵת הַאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתָּה לָּנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּיִנוּ אַרְצָן וְבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ :**

אין הכהנים ראשים לעמוד רגליהם ליד טן הדוכן עד שמישו הכבוד לענות טמן אחד ברכת שים שלום. וזוהו הכהנים בנעילת מנעליהם שלא יגשו בים נידיהם, ואם גשו יחזרו לישול ידיהם.

בי"ט מחזרין לבוא לבית הכנסת ומטארים לכאת טאום שמת יום טון, לכן יש לנגוד נחונים מטאריבים בתפלה יותר טחנות היום.

חייב אדם לקדש על היין קדושה רבה כשעודת שחרית של יום טון כמו בשבת, ותקום ושמרו וכו' יאמר הפסוק וידבר משה אה סעודי ה' אל בני ישראל, ויבך על היין וישתה, ויבך הטוילט ויבצע על שתי ככרות. ומטוב לאכול בשר ולשתות יין ולהדנות בכבוד יום טון ושמתו יותר טשבת, והטנה לטוסף ט לפחות תבאיל אחד יתר על של שבת.

טעות עשה טן התורה להיות האדם שמה וטון לב בי"ט הוא ואשתו וטניו וכל הכלים אליו. כיכד טשטחן, הקטנים נותן להם קליטת ולחונים והגשים קונה לכן גדים ותבטיטים כפי טטונו. וחיוב להאכיל גם לגר ליתום ולאלמנה עם שחר עניים החוטללים, שאין זום שמתה של מטה לפני הקנה גדולה טון, אטר הקנה חם חמה טשטח ד' של, חני טשטח ד' שלך (טדרש תחומט סוף פ' ראה). אכל מי שטעל דלתו כיתו ואוכל וזותה הוט ואשתו וטניו, וחיבו טאכיל וטשקה לעניים ולטרי נפש, אן זו שמת מטה אלט שמת כרשו, ועליהם נאמר ונחיהם כלחם חונים להם כל אוכלו יטטו, כי לחטם לנפשם, ושמת ברו קלון להם. אדם אוכל וזותה וחי שמה נרגל, אך לח יטטון ביין חת בשר שלט לבוט לירי שברות ושחק וקלות ראש, כי השכרות והשחק וקלות ראש איכנו שמתה. אלט שכלות והוללות רעה, ולט כלטוינו על הוללת וטבלות אלט על שמתה שיש בה טבודת היולר.

לטורה בי"ט נכנסים לבית הכנסת יאומרים טרחת הטמיד, אשרי, ובא לציון גואל, והאץ אומר חצי קריש (ובכחת טוספיטים ואני חטלחי וקורים בתורה ומחזירים סמך תורה להיכל ולומר האץ חצי קריש) ומתפללים תפלת טנחה של י"ט בלחט (לטעלה דף 346), והאץ חוזר התפלה ולומר קדושת נקדש וגומר התפלה ואומר קריש תחבכל. עלינו.

אומר להבין זום דבר מי"ט חזון לגמי של נליות דכחול הוא לגמי חזון, לכן זוחין עם תפלת טרנית של ליל ב' עד הלילה; חטילו יין לקידוש אן טכחיים קודם הלילה. סדר תפלת ערבית של יום טוב שני זוח הוא אל י"ט חזון, אלט שכליל שני של פסח כטר פסקו טלוטר טשיב ררות, ומחילים ט ספירה העומר.

אל חסרה, תהלים קכ"ג, ג'. אילך נטאחאי, שם קכ"ג, ח'. וכל נו טוכח הפסוק של טומור כ"ה, ח'. וטשו, נמדנד ו', כ"ז. וכל נו הפסוק של ישעיה ע"ג, י"ב. כך ה' רגורדה, דה"ח כ"ט, י"ח. שלום שלום, ישעיה כ"ו, י"ט. אירר במרום, נרכות דף כ"ה, ב'. וגם הוא טעקרו למי אלהה חלוט. רבו העולם עשינו, טוטה דף ל"ט וכמדנד רנה דף רט"ד, ב'. והפסוק השקיפה נדרש גם הוא שם על הכהנים נדף רט"ג, וראה גם כספרי טוף פ' כי תטח וטוף טעאר שני.

סדר ספירת העומר

מאות עשה מן התורה לטפור כל אחד בפני עצמו מ"ט
 יום מיום הבאת העומר, ומתחילים לילה לפי שנאמר תמימות,
 וכיום פטורות ממזבח ז'. מזה למנות ימים ושבעות בכניסת
 הלילה, והמדקדקים אינם סופרים עד שהוא ודאי לילה. אם
 שבת ולא ספר בתחלת הלילה הולך וסופר כל הלילה. שבת
 ולא ספר כל הלילה יטפור כיום בליל ברכה, ואם שבת ולא
 ספר גם כיום, יטפור בשאר הלילות בליל ברכה. אבל
 אם שבת למנות שבעות בליל לא הפסידו שבת הימים,
 וכן אם ספר לפניו כיום או שהוא מטופק אם דלג יום
 אחד יטפור בשאר הימים בברכה.
 כיום קידוש בליל, סופרים אחר הקידוש בבית הכנסת,
 כיום הגדלה סופרים קודם הגדלה (קודם ויתן לך), וכיום
 קידוש והגדלה סופרים קודם קידוש, והרב בעל מורי ז"ל
 כתב דלילה שני ז' לח' של פסח יט לטפור לשלם
 קודם קידוש, וכן מנהג ק"ק פל"מ.
 לדרך לטפור משוטט (ואם מנהג מיוחד ילא). וקודם
 יטפור סנדך ואומר:

הִנְנִי מְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה שְׁלֹשְׁסִפִּירַת הָעֹמֶר כְּמֹן שֶׁכָּתוּב בַּתּוֹרָה וְהַסְתַּמְתָּ
 לָכֶם מִמִּצְוַת הַשְּׂבִיעַת מֵיּוֹם הַבִּיאָכֶם אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפֵף שֶׁכַּע שְׁבַע־תּוֹת
 תְּמִימֹת תִּתְּיַנֵּה עַד מִצְוַת הַשְּׂבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל־סִפְרַת הָעֹמֶר:
 הַיּוֹם יוֹם אֶחָד לְעֹמֶר:

על ספירת העומר, עניני העולה הלא הם סדורים במה דף ס"ה ע"כ וחילך וברי"ק סוף פסחים
 ורמב"ם הלכות תמידין ומוספין סוף פרק ז'. ובתנ"ך נפ' ארצות חיים וכלל בו כמסן כ"ה וז"ל, קודם יטפור סנדך
 בא"י אמ"ה חקב"ו על ספירת העומר, ואומר היום יום אחד לשטר, וכן כיום שני ואומר היום שני ימים
 לעומר וכן בשלישי ואומר היום ג' ימים, ועל הסדר הזה מונה עד שגמיע לז' ימים ואומר היום שבעה ימים
 לעומר שש שבע אחד, ובהגיעו לח' ימים ואומר היום ח' ימים לעומר שש שבע אחד יום אחד, וכן
 בכל לילה ולילה עד ז' ימים מונה הימים והשבעות כמו שאמרו ז"ל מזה למעני יומי ולמעני שבעתי. ואין
 מצרכין זמן כמפייח העומר לפי שאין מצרכין זמן אלא על דבר המתחדש לו שם לו הלאה ומהנה, ובה
 אין לו שום הבאה אבל יש בו מעד שמצרכין חורבן הכית שאין חנו יכולין להביא העומר עכ"ל, וכן כתבו
 הר"כ בסוף פסחים והראש"ל בתשובה קב"ו. והתניא כמסן כ' כתב בשם החנר ר' בנימן בר אבהו הרופא
 שלא נהגו לברך שהחיינו, לפי שזמן הספירה תלוי בקביעת הפסח כמו שבחוב וספרתם לכם מעשרת השבת,
 ולכן ראה שאין מצרכין עליו זמן ודי לו בברכת הזמן של יום טוב עצמו עכ"ל ובתנ"ך עוד שם מזה למעני
 יומי ומזה למעני שבעתי, וזו היא ברכת העומר, בא"י אמ"ה חקב"ו על ספירת העומר שהיום לעומר יום
 אחד, וכן שני ימים, ומוסף והולך עד שבעה ואומר היום לעומר שבעה ימים שש שבע אחד, ומשבע
 אחד וחילך מונה היום לעומר שבעה ימים שש שבע אחד יום אחד, ושני ימים, ושלושה ימים, עד ארבעה
 שש יום, שש שבעה יום לעומר ארבעה שש יום שש שני שבעות, וכן מוסף והולך מונה הימים והשבעות
 עד שבעה שבעות, ואחר כך אומר יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שמתעב עבודת בית הטקף
 למקומה במהרה בימינו עכ"ל וכן הוא במחזור רומא. גם הר"ן לסוף פסחים כתב החמירו על עצמם לומר
 בכל יום, היום כך וכך לעומר שש כך וכך שבעות וימים כך וכך עכ"ל. ומכל האמור למדנו שהעקר
 לומר קדיש בליל ושהוא הנוסחא הקדמונית וכגרת הלבוש והש"ה דף קמ"ג (ולא קדיש כמנהגים
 וכו"ז) ועוד למדנו שהראוי לומר מ"ט ימים וחילך, היום שבעה ימים לעומר שהם שבעה ימים, וכן
 כבולס יש לסמוך חבת לעומר 4 הימים ולא כמו שנהגים המון עם שאומרים תנח לעומר בליל חזונה, וכן קד
 הארון יענ"ך סדורו וכתב שכן הוא המוסכם מכל הדווקנים וכן ע"כ האר"י ז"ל. ורז"ה כללנו נכוחו בעקבות
 יענ"ך הדפים ככה גם הוא צנהדורא קמח של סדורי שפה ברכה, גם הגאון ר' עשה מוכיח ז"ל הכיח
 שכן העיקר בתשובתו שהרינה לקבלת רוח"ה (והיא תחת ידי ולתיארכ בסקדמה חי"ה), וכן נכסר גם כסדר
 נרכות אנדסם טיכיליא בכתב תק"ט, וכן הוא בסדורי הספריה.

ואת"כ אומרים:

הַיְתָחַן יְחִוֵּר עֲבוֹדַת בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ לְמִקְוָמָה: יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְרַךְ בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְחַן חֲלָקְנוּ
בְּתוֹרַתְךָ: וְשֵׁם גַּעֲבֹדָךְ בְּיָרְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קֹדֶמְנִיּוֹת:

לְמַנְצָח בְּגִינַת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פְּנֵי אֶתְנוּ
סֵלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ בְּרָקָה בְּכַל־גּוֹיִם יִשְׁעֲתָךְ: יוֹדֶה עַמִּים וְאֱלֹהִים יוֹדֶה
עַמִּים בָּלָם: יִשְׁמַח וַיְרַנְּנוּ לְאֵמִים בַּיִת שֶׁשֶׁפֶט עַמִּים מִלֶּשֶׁר וּלְאֵמִים בְּאֶרֶץ
תַּנְתֵּם סֵלָה: יוֹדֶה עַמִּים וְאֱלֹהִים יוֹדֶה עַמִּים בָּלָם: אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָה
יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָא אוֹתוֹ כֹּל־אֶפְסַר־אֶרֶץ:

אֲנֵי בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תִּתִּיר צָרָרָה. קִבַּל רַחֵם עֲמָךְ שֶׁנִּבְּנוּ טַהֲרֵנוּ
נִזְרָא. נָא גְבוּר, דוֹרְשֵׁי יַחֲדָךְ בְּכַבֵּת שְׂמַרִם. בְּרַב־ם טַהֲרֵם רַחֲמִם צְדָקָתְךָ
תָּמִיד גְּמִלִם. חֲסִין קְדוֹשׁ, בְּרַב טוֹבָךְ נִהַל עֲדָתְךָ. יְחִיד גְּאֻה, לְעַמְּךָ סִגָּה
זִכְרֵי קְדוֹשָׁתְךָ. שְׁעַתְנוּ קִבַּל וְשִׁמְעֵ עֲעַקְתֵּנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת:
קֹדֶה שֵׁם בְּבוֹד מְלֻכְתּוֹ לְעוֹלָם וָעַד:

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, אֲתָה צְוִיתָנוּ עַל־יְדֵי מִשְׁהַ עֲבָדֶךָ לְסַפֵּר סְפִירַת הָעֶמֶר,
כְּדִי לְטַהֲרֵנוּ מִטְּמֵאֵי־תַנּוּ. כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִפְּעֻדַת הַשֶּׁבֶת מִיּוֹם
הַבִּיאְכֶם אֶת־עַמֵּר הַתְּנוּפָה שָׁבַע שָׁבֻתוֹת תְּמִימוֹת תִּהְיֶינָה עַד מִפְּעֻדַת
הַשֶּׁבֶת הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם. כְּדִי שְׂיִפְעֹדְרוּ גִפְשׁוֹת עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל
מִזְהַמְתָּם. בְּבֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְּזָכוֹת הַסְּפִירָה
שֶׁסְּפַרְתִּי יִתְקַן כָּל־מָה שֶׁפְּגַמְתִּי וְאֶשְׁהֶר וְאֶתְקַדֵּשׁ בְּקַדְשָׁהּ שֶׁל־מַעֲלָה.
אָמֵן סֵלָה:

ובענין ליל י"ז כיון שהוא טולדי י"ט אחר התפלה ענכרים על ספירה וחומרים:
היום שני ימים לעומר: נחמסו יי' לסנצח בגנינת יי'.
וכן ככל לילה ולילה מופרים אחד יותר עד ליל ערב שבעות.

סדר תפלת שחרית ותפלת צהר של יום טוב שני של פסח זה לראשון, אלא שאם הוא ערב שבת
מקנלן השבת אחרי תפלת ענחה, ונרוב קהלות מדלגים החרוז התעשר מעפר.
בערבית סוצאי י"ט לזרז"ם מתחילים והוא רדום וכו' ומתפללים ענכה ענכה ומזיפים אזה
חוננחנו נחמה חונן ועלה יבוא ברנה, והשן אומר קדיש שלם, ומנכרים וספרים שני ימים לעומר,
ואת"כ מדיל השן על הכוס כפה"ג והמדיל, ואין ענכין לא על הכר ולא על הכשמים, ואומרים עלינו,
וכפטים לשלום, וכל אחד מדיל נביתו להוליא בני ביתו. ואם היום ערב שבת אז מתפללים ערבית כנכל
ע"ג רק סמוסיפס יעלה יבוא כתפלה, ואין אומרים בטח מדליקין.

הרדסו יחזיר, עניו חזרה. לסנצח בנגיעת, אמירת זה המזמר לאחר הספירה מוכר גם
ככל העקדה בער מ"ז פרק ל'. וע"ג ועיין ג"כ בחק יעקב לח"ח ס' תפ"ט.

ואח"כ חומרים:

הִיִּתְחַמֵּן יְחִוִּיר עֲבוֹדַת בְּיַת הַמִּקְדָּשׁ לְמִקְוֵמָה: יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנֶנּוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרַתְךָ: וְשֵׁם גַּעֲבָדְךָ בְּיָרְאֵה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קָרְמַנְיֹת:

לְמַעַצְחָ בְּגִינַת מְזֻמּוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יִתְּנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יֵאָר פְּגִיז אֲתָנוּ
סְלָה: לְדַעַת בְּאַרְץ בְּרָבָה בְּקִלְגָּוִים יִשְׁוֹעַתְךָ: יוֹדֶה עַמִּים וְאֱלֹהִים יוֹדֶה
עַמִּים בָּלָם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאִפְסִים בְּיַת שְׁפֹט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאִפְסִים בְּאַרְץ
תְּנַחֵם סְלָה: יוֹדֶה עַמִּים וְאֱלֹהִים יוֹדֶה עַמִּים בָּלָם: אֲרָץ נִתְּנָה יְכוּלָה
יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירְאוּ אוֹתוֹ כֹּל אֲפִסֵּר אֲרָץ:

אָנָּה בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה. קָבַל רַחֲמֵי עַמְּךָ שֶׁנִּבְנוּ טַהֲרֵנוּ
נִזְרָא. נָא גְבוּר, הוֹרְשֵׁי יַחֲדָךְ בְּקִבְּת שְׁמָרִם. בְּרַבִּים טַהֲרֵם רַחֲמִים צְדָקַתְךָ
תִּמְדֵם גְּמֻלָּם. חֲסִין קְדוֹשׁ, בְּרַב טוֹבָה נִהַל עֲדָתְךָ. יְחִיד גָּאֹה לְעַמְּךָ פְּנֵה
זוֹכְרֵי קְדוּשָׁתְךָ. שְׁוֹעַתְנוּ קָבַל וְשִׁמְעֵנוּ צַעֲקוֹתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלֹמוֹת:
קָדָה שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם עַד:

רְבוֹן הָעוֹלָמִים, אֲתָה צִוִּיתָנוּ עַל־יְדֵי מִשְׁחָה עֲבָדְךָ לְסַפֵּר סְפִירַת הָעֹמֵר,
כְּרִי לְטַהֲרֵנוּ מִטְּמֵאֵי אֲתָנוּ. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִפְּעֻרַת הַשָּׁבֹת מִיּוֹם
הַבְּיָאָה אֶת־עֹמֶר הַתְּבוּאָה שֶׁבַע שָׁפְרוֹת הַמִּיּוֹמוֹת הַתְּהִיָּינָה עַד מִפְּעֻרַת
הַשָּׁבֹת הַשְּׁבִיעִית הַסְּפָרוּ חֲמֻשִּׁים יוֹם. כְּרִי שִׁיטְבְּרוּ גִפְשׁוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
מִזֶּה־מַּתָּם. בְּכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְּזִכּוֹת הַסְּפִירָה
שִׁסְפְּרֵתִי יִתְקַן כָּל־מַה שֶׁפְּגַמְתִּי וְאֶשְׁהֶר וְאֶתְקַדַּשׁ בְּקִדְשֶׁהּ שֶׁל־מַעֲלָה.
אָמֵן סְלָה:

ובענין ליל י"ז נימן זהו מולאי י"ע אחר החפלה ענכים על ספירה וחומרים:
היום שני ימים לעומר: הנחמן וכו' לסגנון בגינת יכו'.
וכן ככל לילה ולילה סופרים אחד יותר עד ליל ערב שבעות.

סדר תפלת שחרית ותפלת מנחה של יום טוב שני של פסח זה לראשון, אלא שאם הוא ערב שבת
עוקלין הבנת אחרי תפלת מנחה, וכרוז קהלות מללגים החרוז התנערי מעבר.
בערבית סוצאי י"ט לחר"ם מתחילים והוא רחום וכו' ומתפללים שבעה עשרה ומזמינים אתה
חונננו באתה חונן יעלה ויבוא ברכה, והפ"ן חומר קדיש שלם, ומנכרים וסופרים שני ימים לעומר,
ואח"כ ענדיל הפ"ן על הבוס כפה"ג והמנדיל, ואין ענכין לא על הנר ולא על הכזמים, וחומרים עלית,
וכפטים לשלום, וכל אחד ענדיל צנינו להזיות בני צינו. ואם היום ערב שבת אז מתפללים ערבית כככל
ע"ג רק סומיפס יעלה ויבוא בתפלה, ואין חומרים בנה מדליקין.

הרחמן יחזיר, ענינו חטרהם. למנחה בגינות, חמית זה המזמור לאחר הספירה מזכיר גם
ככל העקדה בעל ס"ז מרק ד'. וע"ג ועיין ג"כ בחק יעקב לח"ח ס' תפ"ט.

סדר חול המועד של פסח.

כל ימי חול המועד של פסח משפט אחד להם, רק בקריאת התורה הם חלוקים. ומתפללים כגם כקדש מתפללים בחול רק שאין זמרים מזמור לאהרן. בתפלה זמורה עברה זמרים יעלה ויבוא בעבודה, והאץ חזר התפלה, וחוללין התפילין קודם הלל, (ויא שאין חוללין חלה קודם קריאת פ' מוסף כקדש תורה שני) וקורין הלל כדלוג, קדיש שלם, ומזליחין ב' ספרי תורה וקורין ב' האחד ג' גברי, וגוללין ספר תורה זה, ומתחין ספר תורה השני וקורין לרבינו כפרת פתחם והקרבנם עד סוף פסקה כל מלאכת עבודה לא תעשה, ומניחין ספר תורה ראשון חלבו ולזמרים חזי קדיש על שמיאם ואתרי כן גוללין ספר תורה השני ולזמרים יהללו ומתחין ס'ת להיכל. ולזמרים אשרי ובא לציון, חזי קדיש, ומתפללים תפלה מוסף של יום טוב ופסוקי והקרבנתם, והאץ חזר התפלה ולומר קדושת נקדש וגומר הפדד כדרכו בחול. שיר היחוד ומזמור כל מקום לפי מנהגו.

חול הלוי והקריאה לימי חול המועד של פסח.

כיום א' דה"ט (י"ח ניסן) קורין ב'ת א' ב' נא אל פרעה פ' קדש לי כל בכור.
 כיום ב' דה"ט (י"ט ניסן) קורין ב'ת א' ב' טעמים פ' אם כסף הלזה.
 כיום ג' דה"ט (כ" ניסן) קורין ב'ת א' ב' כי תשא פ' פסל לך. ואם הוא שנת מתחילין ראה אהה ואמר.
 כיום ד' דה"ט (כ"א ניסן) קורין ב'ת א' ב' נהעלותך וידבר ה' אל משה במדבר סיני.
 ואם חל יום א' דה"ט בשבת קורין על שנת דה"ט כפדד כי תשא פ' ויאמר ה' משה ראה אהה ואמר אלי.
 וכיום שני אל דה"ט קורין על יום ראשון כפדד ב' פ' קדש. וכיום שלישי קורין על יום שני כפדד טעמים אם כסף הלזה. וכיום הרביעי קורין על יום רביעי כפדד נהעלותך פ' וידבר ה' אל משה במדבר סיני.

בערביה ליום ב' דה"ט (י"ח ניסן) סופרים שלשה ימים, ובערביה ליום ג' (י"ט ניסן) סופרים ארבעה ימים, ובערביה ליום ד' (כ" ניסן) סופרים חמשה ימים.

בשבת דה"ט של פסח מתפללים כככל שנת חלה זמריים יעלה ויבוא בתפלה שחרית, ואתר שחר דה"ט התפלה קורין הלל כדלוג והאץ לומר ק"ת, ולזמרים שיר השירים, ק"י. ומזליחין ב' ס'ת וקורין כראשון ו' גברי כפדד כי תשא פ' ראה אהה ואמר אלי, והטעמיד קולא ב'ת שני פ' והקרבנם. ומתפללים מוסף של י"ט עם פסוק והקרבנתם, והאץ חזר התפלה, ק"ת. אין כאלהינו, עלינו, שיר היחוד, ומזמור. בערביה ליום ז' דה"ט (כ"ט ניסן) מתפללים על י"ט, (ואם הוא שנת מוספים ושומר, ומזכירים על שנת תפלה, ולזמרים ויכלו ומגן אבות) ומקדשין על היין ואין זמרים זמן, וסופרים ששה ימים. קדד תפלת יום שביעי של פסח שנה לתפלה י"ט ראשון שלו, רק שקורין ההלל כדלוג, (ואם הוא שנת זמרים חזרו שיר השירים), וקורין בתורה כפדד ראשון פ' בשלח מלאכה עד כי אני ה' רופאך, ומתחלק לה' גברי (ובשנת לו' גברי), וגוללין ומתחין ספר שני וקורין למטעיד נב' פינחם והקרבנתם כמו בחול המועד. ותפלת מוסף זמרים ג"כ פסוקי והקרבנתם כנה"ט.

בערביה ליום ח' דה"ט (כ" ניסן) מתפללים ומקדשין כדלוג (ואם הוא שנת זמרים ויכלו, פגן אבות), וסופרים שבעה ימים לעומר שרהם שבוע ארור. (ויא קהלות שמואים לספור לשלם קודם קידוש). כיום אחרון של פסח מתפללים כיום השניעי (ואם הוא שנת זמרים שיר השירים חזרי הלל). וקורין בתורה נב' ראה מן כל הבכור עד סוף סדרה ומתחלק לה' גברי, ואם הוא שנת מתחילין מן עשר העשר ומתחלק לו' גברי, ולמטעיד קורין כדלוג. ולאחר שמים המטעיד את ההפטרה האץ לו התבונן שנתקבל ידך לכל זכר שנת הכנסת בעבור שיתן מתנת ידו לכבוד הגל. וכן עשין ככל י"ט שקורין ב' כל הכבוד. במי"ט אחרון מתפללים ערביה של חול ולזמרים אהה חוננתנו באתה חונן, ואתר תפלת להא זמרים האץ ק"ת וסופרים שבעה ימים לעומר שרהם שבוע ארור יום ארור, ואח"כ מבדיל האץ על הכוס כה"ג ואטכדיל ואין מנכרים לה על הכז ולך על הכזמים, חון אם חל כמולאי אתה, שאו מתפללים ועשאים הכל כמו באר מולאי שנת. יום של אחר פסח (כ"ג ניסן) וכן יום שלאחר כל אחד משלש תגלים נקרא אסרו תג, ואין זמרים ב' תחון ולך למנח.

סדר חג השבועות.

הרגל השני הוא חג הקציר הוא חג השבועות כיום חמשים לפסחת השומר, והוא לעולם כגשם כפון לפי סדר קביעתנו בגלות ואינו חל כי אם באחד מימי א'כ"ד, ונוהגים קודם י"ט לשמוח מצבים זכר לשנת תורה כהר ירוק, גם חמשים כהטעיד ענפי חילכות לפי אנו מידוכן פירות האילן כדי שיתפללו עליהם, ומרבים בנימי פרחים הטריחים לשמח הי"ט הזה. ואם חל שבועות כיום א' לדיך לבאות כל זאת קודם כניסת הבאת.

קדד תפלת ערביה של שבועות הוא כמו ני"ט של פסח חלה זמרים חג השבועות הוא זמן שנת תורתנו (ואם הוא מולא שנת מוספים וחזיענו) ואתר התפלה מקדשין כה"ג ולזמרים זמן (וכנ"ג) מוספים בקידוש נר והבלכה), ולזמרים עלינו, יגדל.

מתכנסת המנהג ע"פ האר"י ז"ל להיות נעורים כליל ראשון אל שמועות לטובת נחמה, ולמנוס הנעורים יזהרו שלא יתעסקו בדברים נטלים ואז"ל כשחוק וקלות ראש, ועי עלינו נטווח נעלמו שלא יסדר בתפלתו למחר ע"י טימעת השינה טוטט זייסן קנת כדי שלא ילא אכזו בהסדרו.

בשחרית נכנסים לנה"כ ומסדרים הכרכות ופסוקי חמשה כמו בשנת רק שזמרים המאיר לארץ נמוקס הכל יודק, ומתפללים תפלת הרגלים, ואחר חזרת התפלה נעורים את ההלל, והס"ף אומר קריש החקבל, ומזיילין נ' ס"ח (ואומרים הרבון המטווד לעיל כמדד קה"ת לשבת) וקורין נס"ח בראשון ה' גברי נב' יתרו טן בחרש השלישי עד סוף הסדר (וכבר נאנו ככל הקהלות לקדוח פיוט אקסמות אחר פסוק הראשון, וכמה קהלות אומרים פיוט ארכין קודם הדעות) ולעפטיר קורין נב' סינחס וביום הבכורים, ועפטירין ביהוקאל יהי בשלשים שנה וכו' ואומרים אשרי וכו' ומחזירין הס"ח להיכל, והס"ף אומר ח"ק ושומרים להתפלל תפלת מוסף, והס"ף אחר התפלה ואומר קדושת נעריפך ואירי וכו' והבאים מולין לחבק, ותומרים הסדר.

למנהג אומרים אשרי וכו' ח"ק, ומתפללים כמו בערבית, והס"ף חוזר התפלה, קריש החקבל, עלינו. בי"ט שני לערבית מתפללים כמו בראשון, (ואם הוא שנת מוספים ושטרו, ומזכירים אל שנת בתפלה ואחר התפלה אומרים ויכלו ובגן אבות. ק"ח. ואין אומרים כמה מדליקין). ומקדשין ואומרים זמן. בשחרית מתפללים כדלחמול, ונהגים לומר שגלה רוח קודם קה"ת, ומזיילין נ' ס"ח וקורין כמדד ראה ומחזירין פ' עשר העשר כחול בשנת, לכל כחול מחזירין כל הבכור עד סוף הסדרה, וקורין למטטיר וביום הבכורים כדלחמול, ועפטירין כחוקוק חפלה לחבוקי וכו' (כשנת אומרים יקום פורקן) ומתנים ממנת י, וגופרים כל סדר תפלת מוסף כדלחמול.

למנהג מתפללים כדלחמול אלא שחס חל בשנת מוספים ומני חפלותי וקורין בתורה נב' נשא. לערבית נמולאי י"ט מחזירין והוא רחום וכו' ומתפללים אל חול ואומרים איהו הנחמנו, ושחר התפלה אומר הס"ף ק"ח ואין אומרים לא יהי נועם וא"ס ולא ויהן לך, ומכדילין על הכוס נפס"ג והמכדיל, אכל לא על הכר ולא על הכשמים, אכן נמולאי שנת מתפללים ומכדילין הכל כמו באר ס"ט ח"ן הוא אסרו רב, ואין אומרים בו חמנו ולא למנחת.

סדר תג הסכות

הרגל השלישי הוא תג הסכות הוא רב האסיף כחמשה עשר יום לתק האצבי הוא ירח החיתמים הוא חדש תשרי, ואינו חל אלא באחד מימי צה"ל.

בערבית מתפללים כככל ליל י"ט. ואומרים תפלה ונקיחוה רב הסכות הזה זמן שסחמנו. לא יאכל בלילה הראשון עד שהוא דמי לילה, ופילו קיחוה לריך להיות בלילה, ומקדשין ומולין כמסכה.

כליל ראשון אל סוכות כשנכנסים לסוכה נוהגים לומר תפלה זו:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתשרה שכינתך בינינו ותפדנו עלינו ספרת שלומך ברכות מעות סבה שאנחנו מקיימים ליד שמך הקדוש ברוך הוא ביראה ובאהבה ותקוף אהנו מזיו בבורך הקדוש והשדור נמי על ראשינו מלמעלה בנשך יעיד קנו ומשם ישפע שפע החיים לעבדך פכים אמתך. ובזכות צאתי מביתי החוצה ודרך מעותך ארצה יחשב לי קזאת באלו הרחוקתי גרוד, והרב בפסגני מעוני ומתפאתי סתני. תחני אדני תשפיע לי רב ברכות ולרעים גם צמאים הן לחמם ומים נאמנים. ותתקלי זכות לשבת ולחסות בסחר אל בנפקי בעת פטירתי מרהשלים ולחסות מזרם ממטר פי תמטר על רשעים פחים. והיה חשבה מעות סבה זו שאני מקיים באלו קיימתיה בקל פרטיה ודקדוקיה ותנאיה ובכל מעות התלויים בה, ותטיב לנו התחיתמה ותנפנו לישב ימים רבים על התדמה אדמת קדש בעבודתך וביראתך. ברוך יי לעולם אמן ואמן:

בשחרית יום ראשון של סוכות ככנסים לכהב"כ ומסדרים הכרזות ופסוקי דמרה וק"ג כמו בשנת
רק שאומרים הסמיר לארץ אם לא כשאל בשנת, ומתפללים תפלת הרגלים, והפ"ץ חוזר התפלה. ואח"כ
לוקחים את הלולב ביד כדי לברך עליו ולנענעו ולגמור עליו את ההלל.

דיני נטילת לולב. זמן מות נטילת לולב הוא ביום ולא בלילה, וכל היום כזר לנטילת לולב,
ועקר מצותה בשעת ההלל, חמטה הוא משתכן החמה. ואם נטלו משעלה עמוד השחר, יאל.

אסור לחבול קודם שיטול לולב. ואם אכל באוג, יטלט אח"כ.
לוקח הלולב ביד הימנית והאחרת בשמאלו. וכריך ליקח הלולב וכן כל מיני ראשיהם למעלה, וגם
כשמענע כריך שיהיו לעולם למעלה כדרך גדילתן ולא יהפוך ראשן, והאחרת ל"ל עוקבו למטה זהו דרך
גדילתו. ואין להפריד האחרת מהלולב בשעת נטילתו אלא ל"ל ב' הידים סמוכות זו לזו ובלי חליפה.

יכוין לקיים מצות עשה שכתוב בתורה ולקחתם לכם ביום הראשון וכו' (וי"ה ר"ן שנסדורים
השמיטו יעב"ץ וכתב בשם אבן שאין לחמרו). ויקח תחלה האחרת בשמאלו מהופך העוקן למעלה ופסמו
למטה ואח"כ יקח הלולב בימניו ויזריח של לולב יהי למול פיו, ויכרך עמודו בא"י וכו' על נטילת
לולב, וכיום הראשון מברך גם שהיינו, ואחר הברכה יספק האחרת פסמו למעלה ומענע עמוד
לכל רוח ולמעלה ולמטה. ואופן הנענועים, יהיה עומד ופניו למזרח ויעשה ג' הולכות וג' הנאות לכל
רוח דהיינו שפולק ידו עם הלולב מכנפו ולהלכה ללד מזרח ג' פעמים ומכיוו אלו ויכנס בעלין ככל
הולכה וכל הנאה, ואח"כ ישה ראש הלולב ללד דרום ויעשה גם ג' כן ג' הולכה והנאה, אבל לא יהפוך
פניו להלד שמעט לכדו אלא לעולם יעמוד ופניו למזרח ככל הנענועים ורק ראש הלולב ישה ללד שמעט,
וכן נענעו ללד מער ישי פניו למזרח וידיים ראש הלולב על כתפו מלאחוריו ומוליך ועניו. וסדר
הרוחות, מזרח, דרום, מערב, לטון, מעלה, מטה.

גם נאמירת ההלל הפ"ץ והקהל מנענעים כן בהדרגה, וכאנא, ובהדרגה שפוק, ג' הולכות והנאות לכל
רוח, והפ"ץ מנענע גם ביאמר נא וכו', ומחלקים גם הנענועים לפי התבות, דהיינו בהדרגה וכן ביאמרו נא
ירחי וכו' י' ו' תבות (חן מהשם אלא יענע עו) וינענע בכל תנה לרוח אחת, וכן ביאמר נא ינענע בכל
תנה לרוח אחת, וכן ביאמר נא בית וכו' שהן ו' תבות יחלק התבות לו' נענועים ויחבר יאמרנא לנענוע
אחד, ובאנא ה' הושיעה נא שהן ג' תבות (חן מהשם אלא יענע עו) מנענע בכל תנה לב' רוחות, (ויש
הטחלקים הנענועים באופן אחד, ראה גם' דברי קהלת לר"ג דף ע"א). ומנענעים בהדרגה בכל פעם
שומרים אחז, אבל באנא ה' ההלכות נא אין מנענעים, ולמנהג פולין גם אין מנענעים בפסוקי יאמרו
נא בית, יאמרו נא ירחי.

דריענר אין הנענועים מעבדים. אבל ד' מינים מעבדים זה את זה אדם חסר לו אחד מהם לא
יעד על השאר. ולא יוסף עליהם מין אחד. ולא יקח יותר מלולב אחד ואחרת אחד, אבל בהדס וערבה
ראשי להוסיף כמה שילכה, והעדוקים אינם מוסיפים על ג' הדמים וכו' ערכות.

בשנת אין נוטלין הלולב אפילו הוא יום ראשון, ואסור בעלמול אם לא לנורך גופו ומקומו.
אין אדם יולא ידי חובתו ב"ט ראשון כלולב של חבירו עד שיתנו לו נמנתה, ומתנה על מנת
להחזיר דיו.

מקבלת האשה את הלולב מיד בנה או מיד בעלה ומחזרתו למים ב"ט, ואם כריך להוסיף מים
מוספת, אבל לא תחליף המים ב"ט. ונח"ט מצוה להחליף המים כדי שישאר הלולב לח והדור.
אע"פ שכבר פצע המנהג שהקהל קונים אחרת בשותפות כדי לנאות בו ידי חובתו מי שאין לו,
מ"ט כל יחיד ישאל ויהא ורזו לקנות לו לולב ואחרת לעצמו כדי שיכל לקיים המצוה בתקנה.

יש נוהגים לומר תפלה זו קודם נטילת לולב.

יהי רצון מלפניך יי אלהי נאלתי אבותי בפרני עין הדר נכפתי תפריים וענף עין עבות
וערבי נחל אבותי שמה הטיח תשבר אחר אל אחר ויהיו לאחדים בירי. ולידע איך שמה
נקרא עלי ויירא סגשות אלי. ובנענעני אותם תשקיע ששע ברכות מברכת עלין לנהג אפריון
למסן בית אלקינו. ויהא חשבו לקניה מצות ארבעה מינים באלו קנייתיה בקל-פרטייה
ישרשיה ותרינג מצות התלויים בה. כי כננתי ליתרא שסא הקרשא ברין הוא ושקינתה
בדחילו דתימס ליתר שם יה ביה ביהודא שלים בשם בל-ישראל אמן. ברין יי לעולם
אמן ואמן :

יה רצון, הועתק לסדורים חדשים מפי שרי ליון ומגנון לזוט מיוסד על דברים כפלים יאדם
בסודות הקבלה שזכאים גם' הנפש החכמה לר' משה בר' אס מוכ מליאון ס' כ"ה, אע"כ אמירתו איננה
זה למי אלא בא כדודי חן פנימה וכן גם יעב"ץ השמיטו מסדורו ואני חן מפני ערעור המנהגים בו
הסתחו כמו שהוא וכלי הניף עליו יד האהבה חף כי כריך לה.

לוקח האתרוג והלולב בידי ומצדד מעומד : וכן כיוצא בזה לתרוג חוץ דקו לולב וכן דיה תאמר חסר ספרים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על גטילת לולב :

כיום ראשון מנצח גם שהיינו (ואם חל יום ראשון בשבת אין נוטלים את הלולב, מנצח שהיינו כיום שני.)
מן ערומנו טהר וירד חידך שהיינו גענוגט, חיוט מבער דער
ערומט טהר חס, וק וירד חס לוייטעו טהר שהיינו גענוגט.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהצונו וקיימנו והגיענו לזמן הזה :

ומנענעם לכל רוח, ותח"כ גומרים את ההלל מעומד בכרכה תחלה וסוף ומנענעם בהודו ותפלה, ותבדו
השני, ובצמחה את ההלל לומר הא' ק"ת, ומזוילין ב' ס"ת (ולומרים הרבון המפורד אלל קה"ת לשבת) וקורין
כ' גברי (ובשבת ז' גברי) כסדר למור כפ' שור או כשב עד וירבר טשה אח סוערי ה' אל בני ישראל וקורין
למפטיר כפ"ת שני כפ' פינחס ובחמשה עשר יום לחדש השבועי וכו', ומפטירין כזכר' ס' י"ד הנה יום בא
לה' וכו', ולומרים (בשבת יקום פרוק) אשרי, יהללו, ומחזירין הס"ת להיכל, והא' לומר ח"ק ומתפללים
תפלת מוסף ולחד שחור וחדר הפלטה מזוילין ס"ת אחד ומחזירין על הבימה (ואם הוא שבת אין מזוילין ס"ת אבל
פוחזין ארוך הקודש) ולומרים הושענא וכו' עם הלולב ביים (ובשבת כלה לולב) ומקיימים את הבימה פעם אחת
ומחזירין ס"ת להיכל (ובשבת אין מקיימים), ולומר הא' ק"ת, ולומרים אין כאלהינו, עלינו, ושיר של יום.
למחרת לומר אשרי ובא לציון, ח"ק, (ובשבת מוקיימים ואין חשלה) וקורין חזחה הברכה
ומתפללים והא' חזר, ק"ת, עלינו. לערביה מתפללים ומקדשין ככל סדר דלחמול.

לשחרית יום שני מתפללים כדלחמול, ואין לומרין זמן בגטילת לולב, חס לא כחל יום ראשון
בשבת, וגומרים את ההלל וקורין בתורה כדלחמול ומפטירין כפ"ת ס' ח' ויקהלו אל הסלך שלמה
גו' וגומרים כל סדר שחרית ומוסף. כדלחמול. תפלת סגרה כדלחמול.

לערביה כבמוצאי י"ם לחה"ט לומרים והוא רחום וכו' ומתפללים ש"ע של חול ולומרים אתה
הונחנו באתה חזון ועלה ויבוא כעבודה, קריש שלם, ומבדילין על הבוס, אבל אין מנצחין על הכר
ולא על השמים, עלינו. ואם היום ערב שבת או מתפללים ערבית כככל עבר שבת ולומרים יעלה ויבוא
בתפלה ולומרים ויכלו וסגן אבות. ואין לומרין כמה מדלוקין.

בהלו של מועד שחרית מתפללים כככל שאר ימות החול, (אין מן הושענא רבא שבהנה קהלות סוגים לומר
בו מומרים של שבת), ומתפללים שמונה עשרה ולומרים יעלה ויבוא כעבודה והא' חזון התפלה, וחולטין התפילין,
ונוטלין הלולב, וגומרים את ההלל, ומנענעם בהודו וכאלה. ולומר הא' קריש שלם, ומזוילין ס"ת אחד, (ואין

לומרין על הכל חוץ מן הושענא רבא לפי מנהג ק"ת) וקורין בו ד' גברי כקרבנות היום כפ' פתחה. כיום ט' דה"ט
כהן וביים השני, לוי וביים השלישי, ישראל וביים הרביעי, רביעי חזון וביים השני וביים השלישי. כיום ב' דה"ט
כהן וביים הרביעי, לוי וביים החמישי, ישראל וביים החמישי, רביעי וביים הרביעי וביים החמישי. כיום ג' דה"ט

כהן וביים החמישי, לוי וביים הששי, ישראל וביים השביעי, רביעי וביים החמישי וביים הששי. כיום ה' דה"ט
הוא הושענא רבא, כהן וביים החמישי, לוי וביים הששי, ישראל וביים השביעי, רביעי וביים הששי וביים השביעי.
ואחר הקריאה ת"ק, וגוללין את ס"ת ולומרים יהללו ומחזירין הס"ת להיכל. אשרי, ובא לציון, ח"ק, ומתפללים

מוסף של י"ט ולומרים ס' קרבנות ספיקא דיומא שהיו קורין לרביעי, והא' חזר התפלה ולומר קדושת נקדש
(וס' נעריך לפי מנהג ק"ת), ומזוילין ס"ת אחד (ובה"ד ז' ס"ת) ומחזירין על הבימה ולוקחים את הלולב ביד
ולומרים הושענא אל יוט לפי המנהג, ומקייפין הבימה פעם אחת (ובה"ד ז' פעמים), ומחזירין ס"ת להיכל.

קריש שלם, עלינו, (ובה"ד כוהנים לבגן קריש בגנון ר"ה וי"ב, ובהנה קהלות לומרים ג"כ אין כאלהים).
בשבת חול דמועד כוהנים לומר עגלת קהלה קודם הכוללת ס"ת ותח"כ ק"י. ומזוילין ב' ס"ת
וקורין כדלחזן ז' גברי כפ' כי תשא מן ויאמר משה אל ה' ראה אתה אוטר אלי עד לא חבשל גדי

בחלב אמי, ולמפטיר קורין כפ"ת שני לפי סדר היום, ומפטירין ביהוקאל ס' ל"ח והיה ביום ההוא כיום
בא גו וכו'. ומתפללים מוסף של י"ט ולומרים הושענא של שבת וגומרים הסדר כנהוג.
למחרת מתפללים כסדר שבת אלא שומרים יעלה ויבוא כעבודה.
לערביה מתפללים ומבדילים כככל מולאי שבת אלא שאין לומרין ויהי כיום ואתה קדוש.

על גטילת לולב, סוכה דף ט"ו, ופסחים דף ז' ט"ב, ול' נטילה טעמה הגנהה והרעה על'
וינמלס ויבאס (שיניה ס"ג, ט') כי כן הטובה לכענע כולב לבד מעלה ובדליחה כסוכה ל"ז ע"ב, ולא
תקנו לכך על לקיחת לולב, שהלקיחה היא הקנייה כעצמט (אכן ידחי), והלא תאזנת רש"ל ס' קפ"ז

סדר השענות.

ס' ימים של חג הסוכות לאחר צמח האץ תפלת מוסף מולחן ס"א ומעלין אותו על הניעה ונוטל כל אחד לולב ולחמת בידו, ומתחיל האץ ולומר השוע נא כל המקום לפי המנהג. מוקיפין הכיטה עם לולבין ומנענעין קולת בכסופים עלין אכל לזו כהלכה והנחה. פוזין דרך ימין והסבין פניהם למערב והולכין דרך לפון ומסבין, ובשענעין לפני התיבה פסייטין פיוז ההזענה ומכניסין ס"א להיכל. וכדרך הוה עושים כל ימי החג חוץ משבתה שלין מוקיפין וזין מולחין ס"א אלל פותחום ארון הקודש ולומרים השענה.

השוע נ"א:

למענה אלהינה השוע נא: למענה בראנה השוע נא:

למענה גואלנה השוע נא: למענה הודלשנה השוע נא:

ליום כ' אל סוכה.

כחול כיום ג' לו ד' לו ו' דכטע.

חג שבת אייר רחמי האלהים ששה עשר אום נצורה
פ"ט א"ב. גענוגט.

ליום א' אל סוכה.

כחול כיום ב' לו ג' לו ה' דכטע.

חג שבת אייר רחמי האלהים ששה עשר אום נצורה
פ"ט א"ב. גענוגט.

אין שתייה. בית הבחירה. גרן ארנון.
דביר המענע. הר הפזייה. ותר יראה.
ובל תסארתה. תנה הוד. טובה לקבון.
יפה נוף משושל כל הארץ. כלילת יסי.
לינת הארק. מכון לשבתה. גוה שאנו.
קברת שלם. עלית שקמים. שנת
יקרת. ציזן המעינת. קדש הקדשים.
רעוף אבהיה. שכינת פטורה.
השוע נא. תל תלפיות. השוע נא:

למען אמתך. למען פריהך. למען גודלך.
(ותפארתך). למען דתך. למען הודך.
למען ועודך. למען זכרך. למען חסדך.
למען טובך. למען יחודך. למען קבדך.
למען לפודך. למען מלכותך. למען
בחדך. למען סודך. למען עזך. למען
פארך. למען צדקתך. למען קדשותך.
למען רחמך (הרבים). למען שכינתך.
השוע נא. למען תהלתך. השוע נא:

אני יהוה השועה נא:

השוע נ"א. כ' תטת, כן סוף במחור רמ"ז וכו' וכו'.

למען אמתך וכו', אמן שחיה וכו', סגולת להלן דרך 378.

אני וכו', כן סוף ר"י בהקמת הסוכה (סוכה פ"ה). ונקד יעב"ן בשם אביו ר"י בחולמ.

חג שבת ויגט ימיו פקאועברעו.

פ"ט א"ב.

אם נצורה כבבת. פונגת בדת נפש משיבת. גומרת הלכות שבת.
הודלשת משאת שבת. הקובעת אלפים תהום שבת. ומשיבת תגל משבת.
זסוד לשמור מקיימת בשבת. חשה למינה ביאת שבת. מודחת כל מששה
לשבת. יושבת וממתנת עד פלוזת שבת. פסוד וענג קוראה לשבת. לבש
וקסות מדלקת בשבת. מאכל ומשחה מכינה לשבת. געם מערים מנעמת
לשבת. סעודות שרש מקיימת בשבת. על שתי בקורות פועשת בשבת.
פדקת ארבע רשות בשבת. צווי הדלקת גר מדלקת בשבת. קדוש תהום

אום, סאומה. כבבת, כבבת עין וכדכוויז זכריה כ', י"ב. נפש משיבת, ע"ה תהלים י"ט, ס'. גומרת,
לומדת. משאת שבת, ר"ל עדותין מן המקורל שאסור כבבת לישא חסן ד' אמות כראות הכיס. ומשיבת תגל,
ע"ה יעזיה כ"ח, י"ב. חשה מל' חוזה לעזרתי ור"ל שמוקפים מחול על הקדש. סודות כל משיבת, ר"ל
כל מרחתם כבבת ימי הטענה היוו כדי לכבד את הכנת כלאוי וכדאמרינן בנינה דף ט"ז מלא כבבת
ולא סוף זו לכבוד אנת. נעם סגרים, פירות חסוכים. ארבע רשויות, ראות היחיד וראות סגרים ורעמלת

ע"פ א"ב, וכסופו חתום שמואל.

- בְּהַשְׁעָתָה אֱלִים בְּלֹד עַמְּךָ • בְּצִאתְךָ לַיִשׁוּעַ עַמְּךָ • בְּן הַיִּשׁוּעַ נָא :
- בְּהַשְׁעָתָה גּוֹי וְאֱלֹהִים • דְּרוּשִׁים לַיִּשׁוּעַ אֱלֹהִים • בְּן הַיִּשׁוּעַ נָא :
- בְּהַשְׁעָתָה הַמֶּן צְבָאוֹת • וְעַמּוֹ מִלְּאֲבֵי צְבָאוֹת • בְּן הַיִּשׁוּעַ נָא :
- בְּהַשְׁעָתָה זָבִים מִבֵּית עֲבָדִים • חֲנוּן בְּיָדָם מִעֲבָדִים • בְּן הַיִּשׁוּעַ נָא :
- בְּהַשְׁעָתָה טְבוּעִים בְּצוּל גְּזָרִים • יִקְרָה עַמּוֹ מִעֲבָרִים • בְּן הַיִּשׁוּעַ נָא :
- בְּהַשְׁעָתָה פְּנֵה מְשׁוֹרְרֹת וַיִּשְׁע • לְגֹזְהָהּ מִעֲיִנַּת וַיִּשְׁע • בְּן הַיִּשׁוּעַ נָא :
- בְּהַשְׁעָתָה מֵאֲמֹר וְהִצֵּאתִי אֶתְכֶם • נִקְיָב וְהִצֵּאתִי אֶתְכֶם • בְּן הַיִּשׁוּעַ נָא :
- בְּהַשְׁעָתָה סִבְבֵי מִזְבְּחֵךְ • עֹמְסֵי עֲרֵבָה לְחִקִּיף מִזְבְּחֵךְ • בְּן הַיִּשׁוּעַ נָא :
- בְּהַשְׁעָתָה פְּלֵאֵי אֶרֶץ כְּהַפְשֵׁע • צֵעַר פְּלִשְׁתַּת בְּתָרוֹן אֶף וְנִשְׁע • בְּן הַיִּשׁוּעַ נָא :
- בְּהַשְׁעָתָה קְהֵלוֹת בְּבָלָה שְׁלֹחֶת • רַחוּם לְמַעַגְם שְׁלֹחֶת • בְּן הַיִּשׁוּעַ נָא :

אלים, ישראל, ע"פ ישעיה ס"ח, ג'. בלד, במלצרים. עמך, כאלו כניכול היה גאל עמכם, ועל דרך מה אמרו חז"ל בענין כ"ס תיבין ישראל לפני הקד"ה שכל מקום שגלו שכינה עמכם וכו'. גוי ואילים, ע"פ ז"ו, כ"ג. כנה, יארל, ע"פ תהלים ט', ט"ו. לגוזה מצוינת וישוע, כשכל גוזה, היינו הקד"ה המולדת, כתוב ומזון וישוע כדי שוכל לקרוח בגשמי כאלו כניכול עמנו גאל עמך, כדלית' בלוקוס וכריה רעו תקע"ז. גוזה, מולדת, מ"ל כי חנה גוית מנמן (תהלים כ"ב, י'). נקוב, מפורט. ויחציאתי מאשר לא חזר שם פעלו לרעו על ילידת כניכול עמנו וכמסור. עומסי, מוענים. פלאי ארון וכו', רעו על לקיחת הארון ע"י פלשתים וד' ה' היחב כס להכותם (ז"ל ס' ה'). בכלה שלחה וכו', ע"פ ישעיה ע"ג י"ד, וע"פ מנחת צי.

לשבת.

מְקַדְּשֵׁת בַּשַּׁבָּת • רַגְנָן שָׁבַע מִסְפַּלְלַת בַּשַּׁבָּת • שִׁבְעָה בְּדַת קוֹרְאָה בַּשַּׁבָּת • תְּנַחֵלְנָה יוֹם שְׁפָלוֹ שַׁבָּת • הַיִּשׁוּעַ נָא : אֲנִי וְהוּא הַיִּשְׁעָה נָא :

ע"פ א"ב וכסוף חתום מנחם ברכי סביר חוק לעד אמן.

- כְּהוֹ אָדָם יִצִּיר כְּפִיָּה לְגֻנְגָה • בַּשַּׁבָּת קִדְּשׁ הַמִּצְוֹתָ בְּכָר וְתִנְיָה • בְּן הַיִּשְׁעָה נָא :
- בְּהַשְׁעָתָה גּוֹי מִצֵּיִן מְקוּיִם חֶפְשׁ • דַּעַה בְּוִנוֹ לְכוּר שְׁבִיעֵי לְגַפְשׁ • בְּן הַיִּשְׁעָה נָא :
- בְּהַשְׁעָתָה הָעַם נְהַגְתָּ בְּצִאֵן לְהַנְחוֹת • וְדַק שְׁמַת בְּמַדָּה עַל מִי מְגוּחוֹת • כַּה :
- בְּהַשְׁעָתָה זְבוּרִיָּה בְּמִדְּבַר סִין בְּפִתְגָה • תְּכַמֵּוּ וְלִקְמֵוּ בַּשַּׁשִּׁי לְחַם מִשְׁנָה • כַּה :
- בְּהַשְׁעָתָה טַפְסִילִיָּה הַזֵּרוֹ הַכְּנָה בְּמִדְּעַם • יִשָּׁר בְּחַם וְהוֹדָה לְבֹר רֹעִים • כַּה :
- בְּהַשְׁעָתָה כְּלָבָלֹ בְּעַגְג מִן הַמִּשְׁפָּר • לֹא הִפְךָ עֵינֵינוּ וְרִידוֹ לֹא גָמַר • בְּן הַיִּשְׁעָה נָא :

ומקום פסוק הפסוקים נמסכת שבת. רגן שבע, חפלת שבת היא של שבע נכבות. שבעה ברת, כהנת קורחין ו' לתורה. תנחיל את חומה ישראלית לעמיד לבוא את יום שכולו שבת. כהושעת אדם, חסר יציר כסיו של הקד"ה. לגונגה, ל' הגנה והללה, בשבת קדש וכו', נמדד תהלים ל"ב יום השבת נעשה פניגור ללד"ר ובכילו ניטל מדינה של גיהנם. גוי מצוי, ישראל שהיו מצוינים במלצרים כמאמרם ז"ל והיה שם לגוי גדול מלמד שהיו מצוינים שם, והיו מקוים ללאת חפצי. דעה כנה, כשומר להם פעה שיצרו להם יום ח' למנוחה נכחונו כולם לדעה אחת לברוא להם יום השבת למנוחה ולנופש כדלית' בשמות רבה דף ק"ח, כ'. וחק, זה שבת שכלשונו עליו במרה (פנהדרין כ"ו, כ'). ובוריק, ישראל עמך וחלקך, ל' זכני חלשים חותי וכד עוב. במדבר סין, שם יד להם הען. טפוליק, ישראל הנטפלים והדנקים בך. הורו הכנה במדעם, נדעתם ובכלם הורו הכנה מע"ל לשבת כאשר מלאו כיום הששי להם יומים ואלו והגידו למטה והשיב להם הוא אז דבר ה' שנתן שבת וגו', כלומר הדבר אשר נדחתם הוא אשר נדע ה' והיכן נדע? והיה כיום הששי והבינו את אשר יצילו. רועם, עשה רביו חשה ישראל הודה להם ואמר להם ישר מוחכם. מן המשומר, מן הן שיהיה מאמר משבת יצי נרשית והוא אחד מי' דברים שכללו נע"ג בין השמות. עיני, מלחמה. לא נמר, לא הפע עמנו ויצינו

בהשענת שבת שבמי יעקב. תשוב ותשיב שבת אהלי יעקב. והשיעה גא:
(כפ"ח י"ג) בהשענת שבת בקצות. וחזבי ישועות. אל למשעות. והשיעה גא:

אני יהו השיעה גא:

השיעה ארת עמק וברך ארת נחלקה ורעם ונשאם ערה עולם:
יהיו דברי אלה אשר התננתי לפני יי קרבים אל יי אלהינו יוםם ולילה
לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו: למען העת כל
עמי הארץ כי יי הוא האלהים. אין עוד: קריש שלם, אין כאלהינו, עלינו.

לשבת.

בהשענת משפטי משאאת שבת בקרו. גהו ושבתו רשיות ותחומים שקרו. כה:
בהשענת סיני השמעו בדבור רביעי. עגן זכור ושכור לקדש שבועי. כה:
בהשענת פקדו ירחו שבע להקרי. צרו עד רדתה בשבת לתקף. גן השע גא:
בהשענת קהלת ועמו בבית עולמים. רצוה בתגם שבועה ושבעת ימים. כה:
בהשענת שבים עלי גולה לפדיום. תורתך בקראם פתג יום יום. גן השע גא:
בהשענת משפטיה בקבץ שני המהדש. נאטלים לולב כל שבועה במקדש. כה:
בהשענת חבט ערבה שבת מרחים. מרביית מוצא ליסוד מזבח מניחים. כה:
בהו ברבות ארבות ובהות מעלסים. בפטירתם יפי לה מזבח מקלסים. כה:
בהשענת מודים ומתלים ולא משנים. פלגו אנו ליה ועינינו שונים. גן השע גא:
בהשענת יקב מדעקה סבבים ברענה. רנגים אני יהו השיעה גא. גן השע גא:
בהשענת חיל וירמים משרתים במגדה. קרבן שבת כפול עולה ומגדה. כה:
בהשענת לוייה על דוכנם לתרבת. אכרים מזמור שיר ליום השבת. גן השע גא:
בהו גהויה במכותיה תמיד ישתעשעו. ורצום ותחילצום בשובה ונתת יאשעו. כה:

בהשענת שבת ח' י"א וי"ב וי"ג וי"ד

פסחסי וכו', סרלל גמח נמדכר כל הלכות שנת נענין טעא וטלמול ושניה ורשויות ותחומין. פקרו
ירחו וכו', ככתוב כמ' יאזע ס' ו' וכתוב גם ויהי ציום השנישי וגו' והוא שנת כמנולד כפי' רש"י קהלת,
שמה באינין את בית המקדש שבעה ימים ושבעה ימים ככתוב כמ' ח' כה. שבים עולי גולה וכו',
כחצוי' פי' ח' יח ויקרא כספר תורת האלהים יום ציום וגו'. משפחיד וכו', כדען במקדש היו נוטלין
לולב כל שבעה. חבט ערבה וכו', כהיו מקדשין ע"פ רצויה ותקלע שביי של ערבה כשנת היו חונמין
הערבה אפילו כשנת כדלית' כסוכה דף ט"ג. טורביית, כמיעות. טוצא וכו', גם דף ט"ה כששנת מלכת
ערבה כילד? מקום היה למטה מיניזלים ונקרא מולא ויודין לשם ומלקטין מעם מלכות של ערבה ותאין
חוקטין אותן כלדי מנח וכו'. ברכות ארזכות וכו', גם כמלל ערבות רכות ולחכות וגבוהות יא' אמה
כדי שיהיו גבוהות ע"ג מנח אמה ואמרו גם כשנת כמילתו מה היו אומרין? יופי לך מנח וכו'. מעלסים,
ל' שנת. סודים וסודלים וכו', גם דף כ"ג היו שונין ואומרין אנו ליה פשתחים ועינינו ליה מילות. יקב
כחצוב. כימי למנח טע"ה יאמי' ה', נ'. ואמרו כסוכה דף ט"ה בכל יום היו מקיפים את המנח פעם
אחת ואומרין אנה ה' האשעה נח רי אומד אני וכו' האשעה נח. חיל וריזים, הכהנים וריזים הם. כפול
עולה וסגרה, ככתוב ויום השבת שני כבאים ושני עשחנים סולת מנחה על עולת התמיד. להרבות להדנה.
נחסיד, כנו כחוסיד, ל"ל כנו שחמנת כחוסיד את ישראל העופקים תמיד כמלכות. ישחשעו, יאפחו
כששבו. והאליצום, והוליסם טן סלכות. בשוכה וכו', ככתוב באוכה ונחת ונשען (ישעה ד' ס"ו).

פ"ס א"ב.

ליום ג' אל סכות. (וכנסת אום נצורה)

אָערוך שועי. בבית שועי. גליתו באום פשעי. דרשתיך בו להשעי. הקשיבה לקול שועי. וקבחה והשעי. וכוור ורהם מושעי. חי בן תשעלשעי. מרב באנק שעי. יחיש מושעי. בלה מושעי. לכל עוד תרשעי. מיד אלחי ישעי. געה להשעי. שא גא עון רשעי. עבור על פשעי. פנה גא להשעי. צד צדיק מושעי. קבל גא שועי. חמם קרן ישעי. שדי מושעי. השע גא. הוקיע ותושעי. השע גא: בראשעת אללים ח'ז"ל מ"ח קכ"ו.

ליום ד' אל סכות. ו"ח אל למשעות. (אום חל כיום א' לומים אערוך שועי ואום חל כיום ג' לומים אבן שזיה.) פ"ס א"ב. אום אני חזקה. ברה ברה. גלה וסורה. דמטה לתבד. תהדנה עליך. ונחשבת כצאן טבחה. ורזיה בין מבעיפיה. חביקה ודביקה בך. טוענת עלך. וידנה לתרד. בבלישה בגולה. לומדת יראתך. מרומת לחי. נתונה למכים. סבלת סבלך. עניה סערה. פדית טוביה. צאן קדשים. קהלות יעקב. רשומים בשמך. שואנים השע גא. תמכים עליך. השע גא: בראשעת אללים ח'ז"ל מ"ח קכ"ו.

פ"ס א"ב.

ליום ה' אל סכות. (וכנסת אום נצורה.)

אל למשעות. בארבע שבעות. גשים בשעות. דופקי ערך שעות. הוגי שעשעות. וידותם משתעשעות. ועקים להשעות. חגי לשעות. ספולים בך שעות. ידעי בין שעות. פורעיה בשעות. להבין שבעות. מפקה גשמעות. נותן תשעות. ספוחות משמעות. גדות משמעות. פועל לשעות. צדיק נושעות. קרית תשעות. רגש תשואות. שלש שעות. השע גא. תחיש לתשעות. השע גא: בראשעת אללים ח'ז"ל מ"ח קכ"ו.

פ"ס א"ב.

ליום ו' אל סכות. (וכנסת אום נצורה.)

ארוך הפושעי. בלתיך אן להשעי. גבד ומושעי. בלחי ולי השעי. תאל הפושעי. ומעיל ומושעי. ועקיה תושעי. חזקה השעי. סלחה תשביע. יבול להשעי. בלשית תרשא ותושעי. לגיא בל תרשעי. מנדים תמתיק ותושעי. נשיאים להסיע. שעירים להגיע. עננים מלהמגיע. פותח יד ומשביע. צמחה תשביע. קורחה תושעי. רב להשעי. שותרה השעי. השע גא. תמיהה תושעי. השע גא: בראשעת אללים ח'ז"ל מ"ח קכ"ו.

אערוך שועי, תמלתי. בצום, כיום כטור. באנק שעי, לתמלתי סכה, ל' ובע ס' מרשעי, יס"ד. אום אני חזרה, כמי לטראל וע"ה שיר ח', י. וכן כל קנתי אענין. טוביה. תלך לנשא רכבו. אל למשעות, תלך לאל יתבך ומוסך על האע נל. בארבע שבועות, שבעות לגולט; ו"ע כד' הסעות אל חדש תארי גזים לפיך באשתיאם, ולפי זה ים לומר בארבעה ל' וכו. דופקי ערך שעות, ל'ל כיום עדין כמדד תמלתיאם. שעשעות, דברי תורה העצמיים. וידותם, לכ' כב'. להשעות, להסכות פניך אליהם. שעות, שעה עליהם. ידעי בין שעות, ידעי כינה לנתיים. רגש תשואות, אל מלחמת גו. יסיה כאל שעות כלומר ג' שעות כדל' בלקוט זכריה רעו תקע"ט. בלחי, פנלים קפ"ו, ו'. ועקד, הועקים עליך. חזיק, הנחמם לך. סלחה, יתלל. להשעי, כבי מלהשעי. כל שיה, כל שיה כהדה. מנדים, מידות. נשיאים, עננים. שעירים, סעטר הדק.

סדר חושענות לחושענא רבא

כאם אבינו אל שמוח הוא חושענא רבא לוקייס עור עיניה יתרה להאשכח מלכד טרסה שכלוכ, ומחירין כריכות העלמות מן כלוכ, וחור תמלת טוסף מעלין ו' ס"ח על הכימה ומקייפין את הכימה אע מעמיים זכר לבטע שפוקות פסיו מקיימים את המוכח ביום הזה, ופחד כל אחת מן ו' האקמות טכמיפין ס"ח אחד להיכל.

חושע נה:

למענה אלהינו חושע נא: למענה בוראנו חושע נא:

למענה בוראנו חושע נא: למענה דורשנו חושע נא:

פ"ט א"ב

למען אמתך. למען בריתך. למען גדלך (ותפארתך). למען דתך.
למען הדך. למען ועדך. למען זכרך. למען חסדך. למען מידך. למען
יחודך. למען כבודך. למען למודך. למען מלכותך. למען נצחך. למען
סודך. למען עזך. למען פאריך. למען צדקתך. למען קדשותך. למען
רחמך (היבנים). למען שכינתך. חושע נא. למען תהלתך. חושע נא:

לחור הקפה ראונה. חומרים עולם חסד יבנה:

פ"ט א"ב

אמן שתיה. בית הבחירה. גן ארנו. דביר הפענע. הר הפורה.
והר ידאה. וכול תפארתך. הנה רוד. טוב הלכנון. יפה גוף משוש כל
הארץ. קלילת יפי. לינת תצדק. מכון לשבתך. גיה שאנון. סבת שלם.
עלית שבתים. פנת יקרת. ציון הכענינת. קדש הקדשים. רצוף אהבה.
שכינת כבודך. חושע נא. תל תלפיות. חושע נא:

לחור הקפה גיה חומרים לה ורע עם גבירה פעו ידה תרום ימינה:

אם אני חזקה וגו' אמאל לעיל דף 372.

לחור הקפה אלימת חומרים תפן אמת לעצב חסד לאהבתם:

אדון המלשוע וגו' אמאל לעיל דף 372.

פ"ט א"ב

לחור הקפה רשימת חומרים געמות ביטינה נצח:

אדם ובהמה. פשר ורחם ונשמה. גיד ועצם וקרמה. דמות ועלם
ורקמה. הוד להבל דמה. ונמשל בבהמות נדמה. ויו ותאר וקומה. חדוש
פגי אדמה. טיעת עצי נשמה. יקבים וקמה. ברמים ושקמה. לתבל
המסקמה. מפרות עו לסממה. גשיה לקימה. שיחים לקוממה. עדנים

למען אמתך, בן בכל כ"י ה"י. הכ' כבנה וקמן למנה, וככה דריסו גרדו דנה וכו' וכן טענה
הפייסמים טרסה מקומות כהכדור למכה הזכר, ויש להם ספן נמקרוס ככמות ככלול דף כ"ט, כ',
ומלאת כטב מיוסם אנתכר עתוכס שטיקדס כיון לזאת לנקד דך' כבנה דוקא עם קמן לפניה, כמו
מפיוסם אנוסו על סוקב השיי כיתדות ומנועות; אכן כמלות דך' דך' אשד אשד מיסד איכנו כוכן להסתם
טכס למכה הזכר אם לא טהפסק ענין, כדי שלא יתערב לשון זכר עם ל' נקטה. למען אמתך, טוכס
על חושע נא, וכן כלם. וב"י מלאתי בן תמת חושע נא אחד כל פסקא למען אמתך חושע נא, למען
טימן חושע נא, וכן כולם ותפארתך, אינו כ"י. דרך, תורה שלך, ועורך, טוח כ"כ. יחודך, טמן העיבוד.
אכן שחיה, כתי לכה"ט, וכן כל תכרו אענין כנויים ותארים לבית העקדה וליחזלים. ג"ו ארנו
ב"ל כ"י קמלך, כמו ד"ס א' כ"א י"ח. חנה רוד, יאעו' כ"ט, א'. פנת יקרת, טס כ"ח, פ"א.
אדם ובהמה, טוכס על חושע נא. וקרמה, בן כ"י והוא ל' וקרמתי עליכם עוד (יחזקאל ל"ו ו')
ונגדי רחל קדום, ורקמה, ל' קרמתי בתחיות ארן (תהלים קל"ט) ל' ילנה ולורה. טיעת, כטיעת.
נשמה, הורן הנכחה. נשיה חרן. שיחים, עליס. לנשמה, לורמה, ל' גס חרס מים.

לְעֹשֶׂהָ. פְּרִדִּים לְהַשְׁמִימָהּ. צְמִדִּים לְגַשְׁמָה. קָרִים לְזַרְמָה. רְבִיבִים
 לְשִׁלְמָה. שְׂתִיזָה לְחֹמְמָה. הַשְׁעָה גָּא. תְּלִיזָה עַל בְּלִימָה. הַשְׁעָה גָּא:
 לְחַד הַקְּסָה חֲמִישִׁית חֹמְמִים יי אֲרִיזָה מִחֲדָרֵי שָׁמַיָא בְּלִיחָרְזִי אֲשֶׁר הִנְיָה וְהָרָה עַל הַשְׁמָיִם:
 יי ט א ב. יִצְדָּקָה מֵאָרְדִּי. בְּהַקְּסָה מִפְּוֹשְׁקֵלֶת. גְּרָן מְגֹזֵם. רְגָן מִדְּלִקְתָּ. רִזָּן
 מִפְּאֲרָה. וְאֶבֶל מִפְּדוּחָהּ. זִיזָה מִגְּשָׁל. חֲשָׁה מִדְּגַב. מִרְף מִגֹּבִי. יִקֵּב
 מִיִּלְק. קָרִם מִחֹלְעַת. לְקִשׁ מֵאֲרָבָה. מְעַד מִבְּלָעַל. גְּשָׁשׁ מִבְּדִלְהָ. שָׁבַע
 מִסְּלָעִם. עֲרִיִם מִדְּלֹת. פְּרוֹת מִשְׁדָּפוֹן. צֶאֱן מִצְמִוּתָת. קָצִיר מִסְּקִלְהָ.
 רֹב מִרְחוֹן. שְׁבָלֶת מִצְנֻמוֹן. הַשְׁעָה גָּא. תְּבִיאָה מִחֲסִיל. הַשְׁעָה גָּא:
 לְחַד הַקְּסָה שְׁמִית חֹמְמִים צְדִיק יי בְּבִלְיִרְבִּי וְחִסִּד בְּבִלְמִשְׁשִׁי:

יי ט א ב. לְמַעַן אֵיתָן הַיְזֹרֵק בְּלִבְבֵי אֵשׁ: לְמַעַן בִּן הַנְּעֻקָד עַל עֵצִים וְאֵשׁ: לְמַעַן
 גְּבֹד הַנְּאָבֵק עִם שׁוֹר אֵשׁ: לְמַעַן רְגָלִים הַנְּהִיִת בְּעֵנָן וְאֹד אֵשׁ: לְמַעַן
 הַעֲלָה לְפִרוֹם וְנִתְעַלָּה בְּמִלְאֵבֵי אֵשׁ: לְמַעַן וְהָא לָהּ בְּכֻנָּן בְּאֲרָאֵלֵי אֵשׁ:
 לְמַעַן יִבְדֵּד דְּרָחוֹת הַנְּתִיבוֹת מֵאֵשׁ: לְמַעַן חֲפִי יִרְעוֹת וְעֵנָן אֵשׁ: לְמַעַן סָבַם
 הַר יִרְדָּה עֲלָיו בְּאֵשׁ: לְמַעַן יִדְרֹת אֲשֶׁר אֶהְבֵּת מִשְׁמֵי אֵשׁ: לְמַעַן קָסָה
 עַד שְׁקֵעָה הָאֵשׁ: לְמַעַן לָקַח מִדְּחַת אֵשׁ וְחִסִּר חֲרוֹן אֵשׁ: לְמַעַן מִקְבָּא
 קִנְיָה גְדוּלָה בְּאֵשׁ: לְמַעַן נָף יִדֹ וְיִרְדֹּ אֲבָגֵי אֵשׁ: לְמַעַן שָׁם מְלָה חֲלָב
 כְּלִיל אֵשׁ: לְמַעַן עֲמַד בְּגָרָן וְנִתְרַצָּה בְּאֵשׁ: לְמַעַן פִּלְל בְּעֹזְרָה וְיִרְדָּה בְּאֵשׁ:
 לְמַעַן צִיר עֲלָה וְנִתְעַלָּה בְּרִקְבֵי וְסִיִּי אֵשׁ: לְמַעַן קְדוּשִׁים מִשְׁלָקִים בְּאֵשׁ:
 לְמַעַן רַבֵּן רִבָּן חֹז וְנִתְבְּרֵי אֵשׁ: לְמַעַן שְׂמִמֹּת עִירָה הַשְׁרוּקָה בְּאֵשׁ.
 הַשְׁעָה גָּא: לְמַעַן הַחֲלֹחַת אֱלוֹהֵי יְהוּדָה הַשְׁשִׁים בְּבִיזֹר אֵשׁ. הַשְׁעָה גָּא:

לְחַד הַקְּסָה שְׁמִישִׁית חֹמְמִים: לָהּ יי תְּקַלָּה וְתִכְבְּרָה וְתִתְפַּאֲרָת וְתִנְצַח וְתִהְיֶה
 בְּרִבְבֵי בְּשָׂמִים וּבְאֲרָזִי לָהּ יי הַמְּסִלְקָה וְהַמְּתַנְשָׂא לְכָל לְדָאשׁ: וְהִיחַ יי לְמִלְחָה
 עַל-בְּלִיחָרְזִי בְּיָסֵם הַחַד וְהָא יְהִיחַ יי אֲתֵר וְשִׁמּוֹ אֲתֵר: וּבְתַתְּרָה בְּתַב לְאִסְרֵי
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֲלִיזָה יי אֲתֵר: גְּרָה שֵׁם בְּבוֹד מְלַכְתּוֹ לְעוֹלָם וָעַד:

אדרבה שאר, שלם תבוא מלחה נחלטה, לשון חרורה האדמה נעסוק. סגסג, גוס ומגנ וגו' וילק
 וחרבה וכללם וסלעם וחסיל כולם שמות למיני הארבה. סולקת, מחמיטה הארמה הדגן. ויה שמשל, ל' כי יאל
 ויתך (דברים כ"ח ט'). קצו' כ"ל, ל' יולר גו' (עמוס ז' ח' ונחום ג' יז'). לקש, ל' למח פרי, חסר רז"י
 לחיז כ"ד ו'. מצמיחה, ל' החתה, טל' ותרעם ינמינם. רוב, נחת, ל' נמיח מתותם כלן רבוא, או
 שטעמו מיני קטניות, כמו כל מיני קטניות חין כהם טאס רסוק חרדים לבר מן רביח (חולין כ"ב ח').
 למען איזון, אכרסה לחינו הכקול חיתן האורחי. בן הנעקר, יחזק. רנאבקי, יעקב. נחיה בענן ואור אש, כן
 ככל מדויקים ועקר עש"ה תהלים ע"ח יד'. וכ"י הגחיה ל' הפעיל וגם זה ככון כל' הכחוח ונחם. העלה למרום,
 טה רביט. והוא לך כסגן, אהרן כהן. ובר מתנה. חפוי יריעות, העשכן המוחסה נירישת וענן טז. טכס הר,
 תקון הר סיני. ידירות, בית המקדש, עש"ה תהלים ס"ד. כסה וכו', טה רבינו שהתכלל עד שקטפה האש. לקח מרחח
 אש, אהרן. טקנא, פינחס. באש, נחרון טז. נף ידו, יהושע שהניף ידו נתפלה ורזנו אל הכחוח ניהושע י' יח. שם
 טלה חלב, שמואל (ז"ל ו' ט'). עבד בגר, דוד (סוף שמואל). פלל בעורה, אטמה (ד"כ ז'). ציר עולה, אליה (ט"ז
 כ' י"א). קדושים, חנניה מיאז ועזריה. רבוא רבון חז, זה דמיל (דניאל ז' י'). שפסחת כנ"ל מחרק; ונ"ל שמשות
 עירך אשר תבנה באש; ויש מוסיפים ח' למען תבנה ותהיה לה חומת אש. חלדוח אלוחי וכו', טכ"ה זכריה י"ב ו'.

ע"פ א"כ, וכסו חתום שמואל.

- כְּהוֹשַׁעְתָּ אֱלִים בְּלֶחַד עַפְדֵּךְ • בְּאַתְרֵךְ לַיִשׁוּעַ עַפְדֵּךְ • בְּהוֹשַׁעְתָּ גּוֹי וְאֱלֹהִים • הַרְשִׁים לַיִשׁוּעַ אֱלֹהִים •
- כְּהוֹשַׁעְתָּ הַכּוֹן עֲבָאוֹת • וְעַפְסִי מִלְּאֲבֵי עֲבָאוֹת •
- כְּהוֹשַׁעְתָּ זָכִים מִבֵּית עֲבָדִים • חַנּוּן בְּיָדָם מִעֲבָדִים •
- כְּהוֹשַׁעְתָּ מְבֹעִים בְּצוּל גְּזָרִים • יִקְרָךְ עַפְסִי מִעֲבָדִים •
- כְּהוֹשַׁעְתָּ בְּנֵה מִשְׁוֹדֶת וַיִּשְׁע • לְגוֹחַהּ מִעֲיִנַת וַיִּשְׁע •
- כְּהוֹשַׁעְתָּ מֵאִמּוֹר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם • גָּדִיב וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם •
- כְּהוֹשַׁעְתָּ סִבְבֵי מוֹבָח • עוֹמְסִי עֲרֵבָה לְהִקְיָה מוֹבָח •
- כְּהוֹשַׁעְתָּ פְּלֵאֵי אֶרֶץ כְּהַפְשֵׁע • צַעַר פְּלֵאֵת בְּדָרוֹן אָף וְנִישֵׁע •
- כְּהוֹשַׁעְתָּ קְהֵלוֹת בְּבִלְהַ שְׁלֵחַת • רַחוּם לְמַעַנְם שְׁלֵחַת •
- כְּהוֹשַׁעְתָּ שְׁבוֹת שְׁבָמִי יַעֲקֹב • תִּשׁוּב וְתִשְׁיֵב שְׁבוֹת אֶהְיֶה יַעֲקֹב •
- (כַּפְּרָא ע"י) כְּהוֹשַׁעְתָּ שׁוֹמְרֵי כְּמוֹת • וְחֲזִי יִשְׁעוֹת • אֵל לְמוֹשְׁעוֹת • (וְהוֹשִׁיעָה נָא):

אָנֹכִי וְהוֹשִׁיעָה נָא:

נַקֵּךְ פְּרַעַז וּנְקֵךְ קִיאָקוּא לִין לומרים חתנו כלל מחזילים מיד אמא הושיעה נא.

ע"פ חז"ק, וכו"כ חתום אלעזר (הקליר) חזק.

- תְּתַנְּנֵנוּ לְשֵׁם וּלְתוֹרַתְךָ • תִּשְׁיָבֵנוּ אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב • תְּחַזְּמֵנוּ
- לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ • תְּקוּמֵנוּ לְכָרֶם כְּגִלְהָ • תַּצִּיבֵנוּ בְּעֵץ עַל פְּלִגֵי מַיִם
- שְׁתַּלְהָ • תִּפְרְנֵנוּ מִכָּל־נֶגַע וּמַחְלָה • תַּעֲטִירֵנוּ בְּאַתְרֵךְ בְּלוֹלָה • תִּשְׁמַחֲנוּ
- בְּבֵית הַתְּפִלָּה • תַּעֲבִלְנוּ עַל מִי מַעֲוֹת סְלָה • תִּמְלֵאֵנוּ חֶכְמָה וּשְׂכָלָה •
- תִּלְבִּישֵׁנוּ עוֹ וְגִדְלָה • תִּבְתִּירֵנוּ בְּבִתְרָה בְּלוֹלָה • תִּשְׁרַנֵּנוּ בְּאֶרֶץ סְלוּלָה •
- תִּסְמַעֵנוּ בְּיֶשֶׁר מִסְלָה • תִּתְנַנְּנֵנוּ בְּרַחֲמִים וּבְחַמְלָה • תִּזְכִּירֵנוּ בְּמִי זֹאת עֲלֵה •
- תִּשְׁמַעֵנוּ בְּיָדָה תְּחַזְּלָה • תִּתְחַדְּרֵנוּ בְּיַד הַמּוֹלָה • תִּדְבִיקֵנוּ בְּאוֹזֵר תְּחַזְּלָה •
- תַּנְּיַעֵנוּ לְקֶץ הַבְּאֵלָה • תִּבְיָאֵנוּ לְבֵיתְךָ בְּרַנָּה וְצַחְלָה • תַּאֲדָרְנוּ בְּיִשׁוּעַ וְגִילָה •
- תַּאֲפַעֵנוּ בְּרַחַח וְחַזְלָה • תִּלְבִּבֵנוּ בְּבִגְדֵי עֵירָךְ בְּבִתְחַלָּה • תַּעֲלֵנוּ עַל בְּלֵאִם
- לְתוֹרַתְךָ • תִּזְכִּירֵנוּ בְּשִׁשּׁוֹן וְגִילָה • תִּרְבִּיעֵנוּ בְּמַדְעָה שְׁמֹן לְהַעֲזִילָה •
- הוֹשִׁיעַ נָא • תִּתְחַזְּקֵנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה • הוֹשִׁיעַ נָא:

אָנֹכִי הוֹשִׁיעָה נָא:

ע"פ א"כ.

- אָנֹכִי אֶזְוֵן חַיִּין תְּנַאֲבֵי יִשְׁעָךְ • בְּעֲרֵבֵי גִחַל לַשַּׁעֲשַׁעָךְ • וְהוֹשִׁיעָה נָא:
- אָנֹכִי גְּאֵל בְּנֵת נִסְעָךְ • הַרְמָה בְּטַאֲמָאָךְ • וְהוֹשִׁיעָה נָא:

חשיבנו, כן נבי' ועקר. בחר כלולה, ל"ו חתנו וכלה. כמי זאת, זיר ח', ה'.
אזון, כחזיכה. דין, חזכה. לשעשעך, לשמוך. כנה נסעך, ישלל ע"כ תכלים פ', ע"ו. חסמה.
עס חומה, ישיבה כ"ו י"ו. בטאמאך, ל' ישיבה י"ד כ"ד. לבריה טבעך, למית מילכ הסטע וחומס

אָנָא אֵל נָא הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:

ע"ס השר"ק כולל, וע"ס א"ב בסוגר.

לְמַעַן תָּמִים בְּדוֹרוֹתֵינוּ. הַנְּמַלְט בָּרַב צְדָקוֹתֵינוּ. מַצֵּל מִשְׁטָף בָּבֹא מִבּוֹל מַיִם. לֹאִם אָנִי חוֹמָה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:

לְמַעַן שְׁלֵם בְּכָל מַעֲשֵׂים. הַמְּנַסֶּה בַּעֲשָׂרָה נְסִים. בְּשֵׁר מִלְּאֲכִים נָם יִקַּח נָא מְעַט מַיִם. לְבָרָה בְּתוֹמָה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:

לְמַעַן רַךְ וְיַחֲדֵי נְתַנֵּט לְמַעַח. זַעַק אֵיךָ הַשָּׁה לְעֵלָה. בַּשְּׂרוּהוּ עֲבָדָיו מִצְאֵנוּ מַיִם. לְגוֹלָה וְסוּרָה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:

לְמַעַן קִדְּם שְׂאֵת בְּרָכָה. הַנְּשַׁטֵּם וְלִשְׁמֹךְ הַכָּה. מִיַּחַם בְּמִקְלוֹת בַּשְּׂקִתוֹת הַמַּיִם. לְדַמְתָּה לְתַמְרָה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:

לְמַעַן צַדִּיק הָיִית לָךְ לְסִיָּן. בְּתַתָּן פֶּאֶר יְבִירוֹן. מְנַסֶּה בְּמִסָּה בְּמִי מְרִיבֵת מַיִם. לְהַדָּר הַפּוֹכֵחַ. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:

לְמַעַן פֶּאֶר הָיִית גְּבִיר לְאֲחֵינוּ. יְהוּדָה אֲשֶׁר גָּבַר בְּאֲחֵינוּ. מִסְפֵּר רַבַּע מִדְּלֵיו יֵל מַיִם. לֹא לָנוּ כִּי אִם לְמַעַנְךָ. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:

לְמַעַן עָנִי מִכָּל וְגַמְזוֹן. אֲשֶׁר בְּצַדְקוֹ בְּרַבֵּל הַפֶּן. מִשְׁוֹף לְגוֹאֵל וּכְשׁוֹי מַמְזִימִים. לֹאִת הַנְּשַׁקְפָה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:

לְמַעַן שְׁמִיתוּ בְּמִלְּאֲכֵי מְרוֹמִים. הַלְבֵּשׁ אֲוִירִים וְתַמִּים. מַצְוֵה לֹכֵחַ בְּמִקְדָּשׁ בְּקִדּוֹשׁ יְדִים וְרַגְלִים וְרִחִיצַת מַיִם. לְחֵלֶת אֲהַבָּה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:

לְמַעַן גְּבִיָּיָה מְחֹלֶת מַתְנַיִם. לְבַמְדֵי לֵב הַיִּשְׁמֹכָה עֵינַיִם. לְרַגְלָה רַצָּה עֲלוֹת וְהִדַּת בְּאֵר מַיִם. לְטוֹבוֹ אֲדָלֵיו. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:

לְמַעַן מִשְׁרַת לֹא מִשׁ מֵאֲדָל. וְרַחַח הַקּוֹדֵשׁ עֲלֵיו אֲהַל. בְּעֵבְרוֹ בִּיחֵדֵן נִכְרַתוּ הַמַּיִם. לְיִסָּה וּבְרָה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:

לְמַעַן לְמִד רְאוֹת לְטוֹבָה אוֹת. זַעַק אֵיךָ נִפְלְאוֹת. מַצְוֵה טַל מִגֹּזָה מְלֵא הַסֶּפֶל מַיִם. לְכַלֵּת לְבָנוֹן. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:

למען תמים ובן, נת. לאום אני חומה, חזר לישראל נביר הזירים, וכן לברה כחמה, לרמתה לחסר ותמריהם צפויים. שלם, חנהם. כשר, כחזר ראה, ל' חזרנו. רך ויחיד. ילחך. נתנת לסאה, כן נב' ור' וכן עקב; וטעם כחנז נולד, מל' חכמה פניה (שיר נ', יג'). כשרוהו עבריו וכו', נרלשית כ"ו ל"ג לגולה וסורה, חזר לישראל, ע"ה יטעיה מ"ט ל"א. קדם שאת כרכה. יעקב. הנשטם, נרלשית כ"ז מ"א. מיהם את הטלן (זס ל', מ"א). ערק היות לך לכהו, צטע לוי. כחזן פאר יכהו, ננגדי כהונה. טעסה במסה דברים ל"ג ח'. להדר הטוב, זו ירושלים. פואר, יאדה חזר נתחזר להיות נביר ונגיד לחזיו ככתוב כד"ס ה' ב'. לרא לט, כ"ל מלא ו', חונמת כי לוא אוכל לקום (נרלשית ל"ח ל"ה) כי לאות ו' חנו מריכום בלן כפוד ח"ב. עט, טעה רכנו. שטרו כמלאכי טרומים, חזקן הכהן, וטה זחטר כמלאכי טרומים, חזק מלאכי ב', ו'. מצוה לבוא זכו' ככ"י מונה לכוז במקדש נרלשית מים. נביאה, מרים הנביאה. לרגלה, נצילה וכוכובה. ששרה. יחטע. לסר וכו', גדשן ככתוב כפוטטים ו'.

למען כליל עשית מלחמתך . אשר בידם תבינה ישועתך . צרחי מצוי בללקם
בידם מים . ללא בגדו בך .
הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:

למען יחיד צוררים דש . אשר מרחם לגויר הקדש . ממכתלש לחד הבקעת לו
מים . למען שם קדשך .
הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:

למען טוב הליך וגרל . מעקשות לב ערה חיל . בשוב עם מחמא צו שאב
מים . לתאה בירושלים .
הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:

למען חך מברבר בשיר . המלמד תורה בכלכלי שיר . מעסך לפניה בתאב
שתות מים . לשמו בך סברים .
הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:

למען וך עלה בסערה . הקמנא ומשיב עברה . לפלולו ירדה אל ולחכה
עפר ומים . לעיניה ברכות .
הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:

למען ושרת באמת לרבו . פי שנים ברחו נאצל בו . בקחתו מנגן נתמלא
גבים מים . לפצו מי במקבה .
הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:

למען הרדר עשות רענה . הפכריו השוכה לענה . אז בבוא מדרה סתם
עינות מים . לציון מקלל יפי .
הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:

למען הרשקה בתוך הצולה . וסודך למו נגלה . גלי להתנאל דרשו גרעונים
ומים . לקדאך בצר .
הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:

למען גמר תקמה ובינה . ספר מזיר מפלש אכנה . מחבמנו אכרים הפושלים
ברבתי מים . לרבותי עם .
הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:

למען באי לה הים בכללב . שופכים לה שיה בלא לב ולב . שואלים מקך
עז ממחת מים . לשורר בים .
הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:

למען אכרי יגדל שמך . והם נחלתך ועמך . צמאים לישעה בארץ עיפה
למים . לתרה למו מענה .
הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:

יו הושע נא אל נא . אנא הושיעה נא: קהל סוד.

הושע נא סלח נא . והצליחה נא והושיענו אל מעוננו:

פ"ט א"ב. היער ונגט ומון לולב חמד אחרון חכ חמד כיוונט דית הושענא מין דית חמד.

תענה אמונים שופכים לה לב בפנים .
למען בא באש ובפנים .
והושיעה נא:
והצליחה נא:

כלולו וכו', שלג מלות העלוקים ככתוב שם. יחיד וכו', שמון. טוב הליך וכו', שמואל הכהן (ע"ל כ', כ"ז).
שאב מים, ע"ל ו' ו' ו'. ע"ל סברכו וכו', פן גרם נבי וכו', כי מרעונו אל לחזק לחייבם, וסוף מלך לחד סבי
מחוק ומכרד לפי הארון ככתוב חז מרקד ומחוק (דכ"ל ט"ז כ"ט) וכתוב תמורתו חז מפוז ומכר כד (ע"ל ו'
ט"ז). מסך לפניך, כן נבי ועקד ע"פ ע"ל כ"ג, ט"ו. וע"ל. וך עלהוב, זה אליה. ושרת כאמור וכו', זה אליה ככתוב
נמ"ג ג'. הרדר וכו', זה חוקיה ככתוב נמ"ג י"ט. סורף, פתחיה, דה"ל ל"ד, ר' דרשך וכו', סוף ומיל חנניס
מיאל ועזריה ככתוב דניאל ח'. גמר חממה וכו', זה מורל. בלא לב ולב, ר"ל שזין לבס חלוק.
כא באש ובמים, מנהסם מנינו שסחך לכסון האש וממסס העקדס כל נמיס מד מלח.

והושיענו אל מעוננו:

גזר וגם יקח נא מעט מים.

והושיעה נא:

תענה דגלים גזר גזרי מים:

והעליחה נא:

למען הנעמד בשער השמים.

והושיענו אל מעוננו:

ושב וחסר בארות מים.

והושיעה נא:

תענה זכים חונים עלי מים.

והעליחה נא:

למען חלק מפאל מקלות בשקרות תפנים.

והושיענו אל מעוננו:

טען וגל אכן מבאר מים.

והושיעה נא:

תענה ידיים טחלי דת משולת מים.

והעליחה נא:

למען פרו במושענותם מים.

והושיענו אל מעוננו:

לדבין לבו ולצאצאיו מים.

והושיעה נא:

תענה מתחננים בבלישיון עלי מים.

והעליחה נא:

למען נאמן בית מספיק לעם מים.

והושיענו אל מעוננו:

סלע הק ויזובי מים.

והושיעה נא:

תענה ענים עלי באר מים.

והעליחה נא:

למען ספק במי מריבת מים.

והושיענו אל מעוננו:

צמאים להשקות מים.

והושיעה נא:

תענה קדושים מנסכים לה מים.

והעליחה נא:

למען ראש משוררים כתאב שתות מים.

והושיענו אל מעוננו:

שב וגסד לה מים.

והושיעה נא:

תענה שואלים ברבוע אשלי מים.

והעליחה נא:

למען תל תלפיות בית מוצא מים.

והושיענו אל מעוננו:

תפסח ארץ ותרעף שמים.

רחם נא קהל עדת ישראל. סלח ומחל עונם. והושיענו אלהי ישענו:

אז פעיני עקדים ציד אדונים. באנו לסניק גדונים. והושיענו אלהי ישענו:

נאז אדגי תאדנים. נתגרו בגו כדנים. דשונו ובעלנו וולתך אדנים. וה' א':

הן גשנו היום בתחנון. עדיך רחום ותנון. וספרנו נסלא תיך בשנון. וה' א':

זבת חלב ודבש. נא אל תיבש. חשרת מים באבה התיבש. וה' א':

כעמוד תקנה. דגלים, דגלי ישראל, גוו, עברו. העשר, יחוק. חלק, יעקב (כרלזית כז, י"א). כרו
וה' בעטול כפ' חוקת כ"א י"ח. הענה סחוננים וכו', זיטור, מענה לישראל המתחננים עלי מים כשו
שמתכנו כמיטון ר"ל כעדה. נאמן בית, מענה. סלע הק, שמת י"א ו'. פקד וכו' בעטול כפ' חוקת
כ' ח'. ראש משוררים, דוד. כתאב וכו', ש"ג כ"ג, ט"ז וס"א. שואלים וכו', ישראל האוחלים ודוהים
חוקת נלככנה נמחי מים והיטו ד' מינים של לולב. הל תלפיות, כה"ק.
ובעולנו וזולתך, ל' יטיט כז, י"ג. בשנון, ל' וכתם לכתך. באבה, כן כ"י ופענו כלסה

עליזי הבאגלת השוחן. פי קמו ישני חכרן.
 פגראלי ודושעו. היום אמד בקולי השקעו.
 צמח איש צמח שמו. הוא דוד בעצמו.
 קומי בפדשי עפר. הקיצו ודבצו שכני עפר.
 רבתי עם פדמליכו. מגדיל ישועות מלכו.
 שם רשעים להאביד. עושה חסד למשיחו לדוד.
 תגה ישועות לעם עולם. לדוד ולזרעו עד עולם.

מבשור ואמר: קול.
 מבשור ואמר: קול.
 מבשור ואמר: קול.
 מבשור ואמר: קול.
 מבשור ואמר: קול.
 מבשור ואמר: קול.
 מבשור ואמר: קול.

חן ג"פ. קול מבשור מבשור ואמר: והקהל חזר ג"פ.

ו' השיעה את עמך וברך את נבליהך ורעם ונשאם עד העולם: ויהי
 דברי אלה אשר התחננתי לפני יי קרבים אליי אלהינו יזמם וליילה
 לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבריהם ביזמו: למען תעש כל
 עמי הארץ כי יי הוא האלהים. אין עוד:

וחוכיין את הערבה על הקרקע פעמים או שלוש.

קדיש שלם, עלינו. ותכנה קבלות לומרים אין כאלהנו.

ויס לומרם אחר אמרו כל הושענות נוסדו ב"ט סוסור לדוד. הכו לה' זיט טו ו' קולות כנגד ו' ההקפות.

תפלה לאטרה אחר חנוע הערבה.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הבורר בנביאים טובים
 ובמנהגיהם הטובים שתקבל ברחמים וברצון את תפלותינו ותקפוחינו ותזכור
 לנו זכות שבעת תמימך ותסיר מהיצת הברזל הפספסקת בינינו וביניך
 ותאזין שושנתנו ותטיב לנו תחתימה תלה ארץ על בלימה ותתתמנו בססר
 חיים טובים. ותהי חשוכה לפניך מחשבתנו בתביטת הערבה באלו
 סגנו בה בקלהבנות בתקונן ותשפיע לנו אור החיים ואוצר הפסח תפתח
 להשפיע מים גפש שקקה ויקים בנו מקרא שקתוב יפתח יי לה ארד
 אצרו הפסח את השמים לתת מטר ארצה בעתו ולברך את כל
 מעשה ידך. אמן:

ט"ה זכרה ט', ח'. וזאה זס פדות ט"ז. חבצלה השרון, ירחל עט"ה אד ט', ח'. ישני חכרן,
 האבות שנו אלי, ישנה ט"ה, כ"ב. ונ"ח נאון החרח הזה, פדויך עוד לל אקזית, כן הטלך העשית.
 צמח שמו, זכרה ו', י"ב. כפדשי עפר, הכפוסים וקטרים בעפר. הקיצו וכו', ככנחות ישעיה כ"ו,
 י"ט, יהיו מתין ככלתי יקומון, הקילו והכנו שוכני עפר וגו'. רבתי עם, החשוכה נעמים. פגדיל
 ישועות מלכו, תהלים י"ח, כ"א.

סדר שמיני עצרת ושבת תורה.

שמיני עצרת (כ"ג תשרי) הוא תגל כשמי עצמו. ואם חל כיום ה' לר"ך לעשות עבוד תבלין. בערבית לשמיני עצרת מתפללים כמו בכל י"ט אלא שאומרים בתפלה את יום השמיני והעצרת הזה, וכן בקריאתו, ואומרים שהיינו כליל ראשון וזמי. ובשבת נצטט מוספים ושסרו ומזכירים אל שבת תפלה ואומרים ויכלו סגן אבות, וזי קהלות אומרים ג"כ כמה מלתיקן. וסדר הקידוש מפורד למעלה בדף 366.

בשחרית אל שמיני עזרת מתפללים על סדר י"ט, ואומרים את ההלל. (וכאחל בשבת אומרים קהלת קודם הוצאת ס"ת). ומוליאין נ' ס"ת וקורין נראשן ה' גברי נסוד לזה נב' כל הבכור (וכאחל מתחילין מן עשר העשר ומתחלק לו' גברי), וס"ת אזי קורין למפסיר נב' סינחס ביום השמיני עשרה תורה גו' ומפסירין נב' ס' ח' יהי ככלוח שלמה להחלל וכו', (ואומרים בשבת יקום פרקו) ומתניס סאנה יד, ואומרים אשרי, יהללו ומכניסין ס"ת להיכל. ואומר הס"ך הצי קריש ומכין משיב הרהר ומריר הגשם, ועומדים להתפלל תפלה מוסף ומתחילין לומר זה משיב הרהר, והס"ך חוזר התפלה, והכהנים שליח לדוכן, ואומר הס"ך התפלה, קריש שלם. אין כאלהינו, עלינו, שיר הרהר, ומאבוד לפי המנהג. נענין וצית המוכה נשמי עזרת כתב הגאון יע"ץ: נחוצה לראו אוחלין נמוכה לילו ויזנו ואין מוכנין על יציאתה, והמנהגים חלוקים; אכל החתיקין יושני זה כלילה ויום, רק אחן ישינס זה כלילה, אכל כל סעודה זיג להס לחובל אוחלין זה ע"ל.

תפלה לומר כשיולדים מן הסוכה. חס ש"ע יטו וקן חיי רעי סוכה לישח, וקבץ וקו:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלי אבותינו קשם שקימותי וישקתי
בסכה זו בן אצקה (לשנה הבאה) לישב בסבת ער של לוי:

בבגדה ש"ע אומרים ס' התמיד, אשרי וכו' לשיח נואל, ח"ק (וכאחל מוספים וזי הפלטה, וקורין ג' גברי נב' ואח הברכה, ואומר הס"ך ח"ק) ומתפללים תפלה י"ט ואומרים זה משיב הרהר, והס"ך חוזר התפלה. קריש שלם. עלינו.

בערבית לשבת חזרה מתפללים בכל סדר עזרת שמיני עזרת, רק שאומרים בתפלה משיב הרהר. (וכאחל כמולאי שבת מוספים וחזרענו). ומקדשין ואומרים שהיינו (ובנ"ג מוספים כד והדלה). וכוהנים נקבלות מנהג פולין להוליו כל ס"ת שנהיכל ולהקיף עמסם את הכימה בירה וברנה, וגוללין ג' ס"ת ומעמידין הראשון על פ' וזאת הצבה וס"ת אזי על פ' נראשית וס"ת שלישי על פ' קרבנות נשפיתם ומחזירין ס"ת להיכל ופונים לכתיהם לשלום.

בשחרית מתפללים בכל סדר שחרית דלחמול, ואומרים את ההלל וקודם הוצאת ס"ת אומרים אתה הראה וכו' ככל הכתוב בנחזורים, ומוליאין כל ס"ת שנהיכל ומסבבים עמסם את הכימה בירה ונעמחה ואח"כ עולין עמסן על הכימה ומבנים על הכל וכו' ומחזירין הס"ת אל הייכל מלמד שלזה שמיחיים על הכימה לקרות נהפ, וקורין נב"ת ראשון מתחלת סדר ואח הברכה, ומכין בקריאות כדי שיזכו כל הקהל בקריאת התורה ניום סיוטה, וע"כ כופלים ועשלים בקריאת הסדר עד סעונה אלה קדם כדי להספיק לכולם, ולנסוף נובאים לקרוא את כל הנערים יחד ומשליטים להם הקריאה עד סעונה אלה קדם, ואח"כ אומרים רשות לחתן תורה וקורין לחתן תורה סענה אלה קדם וכו' עד סוף הסדר, ואומרים חוק ועגביסם ס"ת ראשון ופוחיים ס"ת אזי ואומרים רשות לחתן נראשית וקורין לו ס' בראשית עד ברא אלהים לעשות. ומבניבים ס"ת אזי ופוחיים ס"ת שלישי וקורין למפסיר נב' סינחס כדלחמול, ומעמידין ניהוש ח' יהי אחרי סוח משה וגו', ואומרים אשרי וכו' ומעמידים ג' ס"ת על האלחן ואומרים עליהם תשכחות לשמחת תורה. ואומר הס"ך יהללו ומכניסין ס"ת להיכל. ח"ק, ועומדים להתפלל תפלה מוסף ומשליטים כל הסדר כדלחמול. למצחה מתפללים כדלחמול.

לערביה בסעודת י"ט לראל מתחילים הוא רחום וכו' ואומרים אתה רגעננו בתפלה, ואח התפלה ס"ת ומכילין על הכוס נפס"ג והמכדיל, ואין מוכנין לז על הכר ולא על השמים. ואם האם מולאי י"ט לבנת או מתפללים כמו בכל שחר ערני שנתות. כ"ד תשרי האם אסרו דג ואין אומרים זו תחנון ולא למנחת. אכן נק"ק פ"דע נוהגים שלא לומר תחנון עד אחר ר"ח תשן. בשבת שאחר החג קורין סדר בראשית, ומכנין החדל, ובמנחה מתחילין לומר ברכי נשמי.

יהי רצון, מוכר ככל זו ס' ע"ה ונהגה מנהגי ר"ח מירנה. בסכת עור של לוי, נב"ג דף ע"ה עתיד הקב"ה לעשות סוכה לכדיקים מעורו של לוי, ומכור נמדד הנעלם כוהכ פ' תולדות עמוד זכ"ל שנין מועדי חז"ל מן סעודת לוי, וסבת לוי, וזי העומר נעכיו לע"ל כולו ע"ל הוא לרעו זו על ואז ועונג הנפש לעה"ג (וראה בכפתור ופרח דף ק"ז) וכמו שכתב גם הרמב"ם בהלכות תשונה פרק ח'.

סדר ראש השנה

בשעה שיש להם יחול לשלם כי אם נאחד מימי עב"ה. בערב ר"ה כדולים ממשנים
 ואין מליטים, והאזכרים קודם עלות האור יחדו שלם יאצבו עד אור היום. נאשפוט ערב ר"ה נאמרות הסליחות
 סגלים על פניהם להפנות, אבל בתפלה אחריה אין אומרים תחנון, ואין אומרים למנחה (ובגמולא אומרים אהנו)
 אבל אומרים אל תך אמיס כהלל ביום כ'. ואין אומרים עניו ואין קורין ויחל. ואין תוקעין בערב"ה. מכניסין
 ומשפסדין בערב"ה כמו בשאר ימי"ט, ויה שמואלים ג"כ לפרישות ואין תריך ברכה. ולבאין לבנים ועדי י"ט. בלמד
 בתארי רחל סגנה לאנים ולהמטיחין ולהלכות לנטיעה וליחוקת, כי ביום נברא אדם"ו ורחו"ו ואלא זכאי, כי ביום
 סלח השלום, כי נפקחו האמנות, כי לא יוסף עבית האסורים, כי נמלה עבדה מלכותיים בעלמים. חלוק ר"ה
 בשאר ימי מוסים, שלם אכח להכין ערוך תבאלין וכוכר בראשן, אינו יכול להכין ולהתנות כמו בשאר ימי"ט, לפי
 שאי הימים אל ר"ה קדושה אחת הם וכיום אחד נחשבים ואינם עמוס ספק.
 בערבית ר"ה נכנסים לנבא"י (בשנת מוקבלן שנת) ומתחילים ברכו ומקורים ק"ג בברכותיו ואומרים
 תקונו בחדש וגו' (ובשנת גם השפור) והש"ן אומר ח"ק, ועומדים להתפלל בתפלה ר"ה.

תפלת ערבית ושחרית וסגולה.

השומעים להתפלל בברישה ובפיהת האל לריבים לזקוף כסוף הכרבות.

אָרְנֵי שְׁפָרְזֵי תִּקְרָח וְיִי גִיד תְּהִלְתְּךָ :

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
 יִצְחָק וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַתְּנַוֵּר אֵל עֲלִיז וְנוֹמֵל
 חֲסִידִים מְרִיבִים וְקַדְוֵה הַכֹּל חֹזֵק חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא נוֹאֵל לְבָנֵי
 בְּגִידֵם לְמַעַן שְׁמוּ בְּאַתְרֵי-
 זְכָרְנוּ לַחַיִּים. מְלֶךְ חֲפִיץ בְּחַיִּים. וְתִתְּבֹנֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים.
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים. מְלֶךְ עֲזוּר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֹן. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי מֶלֶךְ אַבְרָהָם :**

זכרנו. כי כבוד. וכבוד. כבוד חיים, לא נכדו נגמרת, אלא הנאונים תקחום כמו שכתב הרמ"ג
 בסוף פרק ראשון ונכרת ונכדו נל"ח ס' תקפ"ט, גם הרמ"ג נהלמת תפלה סוף פרק ג' ובסדר תפלות
 בסוף תפלות המעשרות כבוד אמונות הללו תלויים בעטת העוקשות, ומכאן הוא גם הוספת הכתבה
 לטורים בנפוח זכור רחוק וכו' ועל הלכות גדולות מוכרחה נוספת זכור רחוק וכבר כעסך,
 והגביל גם"ג ועל פניה המסח זכור רחוק. וכבוד לחיים, ומתוך שגאח לפד הכנסת הקדוש
 היה, "זכור רחוק וכבוד כעסך ומתן לחיים מוכים כל בני ביתך" וכן נמלאת נאמת נכדור רחוק
 ונמחור רחוק אך מורשת עוד יותר ומחולקת לנ' חלקים ונאמלען ועל כלם וכה גם הלשן, "זכור רחוק
 וכבר אה כעסך וכלה רבר וחריב רועב ומשורח ומגפה (ויצר הרע ושנאה חנם ועבודה ריה חלול
 השם) וכל שאלה (וכל הקלה וכל קטטה וכל גארה רעה) מעלינו וסעל כל בני ביתך, על כלם יתבדך
 ועו' וכל החיים ועו' וכבוד לחיים מוכים כל בני ביתך" נל"ח הסוד וכו' והאחרונים קלרו את הסוסתה
 והאפייטו רשיתו והעמידוהו על ס' תבות כנגד ס' חומצי מורה. והט"ד נקשות אלה מעקרת ליום ר"ה
 שנקחו אר הוא יום האכרון, וע"כ נכלם כל' זכירה (תלפת כן אמת זכרונת נעם' שופרים פ' י"ט
 סלבה ס') ור"ה ספרי החיים וספרי ממים מתחיים לפני הקב"ה (ערכין דף י') וע"כ נאמלען מעקשים
 על החיים, ומאפייטם זכרנו נכרת אבות בעבור כי נכרתו אל' למען וע"כ שופרים אהנו אל למען שמו
 סלבה כדי להסמיד לזון אל לשון, ופי כבוד מופייט נכרת נכרות כי גם נה הלשן פי כבוד, וכן
 לטורים זכור רחוק וכמו כ נכרת עורים סמוך אל כי לא כלו רחוק והסרחם, וכספר אר"ה השלים
 מופייטם ביום אלו, וככה נכלם הלשן נוסל על הלשן. לחיים כבוד הסוד נל"ח ס' תקפ"ח אר' עול
 ערוסותוק היה חומר לחיים בואו ולא לחיים נפתח, פי לחיים נאמט לא חיים נדלית' נכדורים (דף י'
 ע"ג) לחולק כמו לא חולק עב"ל, וכתוב עליו אס"ר' אכרסם מערלוג נכונה וו"ל וממיהו, כי דברי
 אלהים חיים הם כל הכתוב לחיים נירחלם נפתח נטיעה נקטן ד', ג'. גם על רשיתו יש לתקוף ברכה,
 גם נראה למד לחיים נפתח לדיעה כמו עלך חפץ החיים, וכתבו כספר החיים, ולדעת נכרס"ה היה עוקל
 חומר אשר לקרוס לאל סענה אחי ביום נתי לחי' (נרשית ל"ה, ג') עב"ל גם יבנ"ך כתב וו"ל לחיים,
 שדע נדלי וכן החיים, אבל כונת נקאמו היום על החיים הדועים השותלמים בשם חיים הם חיי העב"ר
 כענין הכתוב לחיים נירחלם עב"ל. מלך חפץ בחיים, עש"ה יחוקל ית, כ"ג. ול"ג. וי"ט. והסמורים
 אומרים אל מלך חפץ וכו' ואנו ע"פ סדור רחוק חיים, העפרה אלהים אל חיים שועה אש"כ

אתה נבור לעולם אתני מתנה מתים אתה רב להושיע.
 מכלכל חיים בקסד מתנה מתים ברחמים רבים
 סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים
 אמונתו לישני עפר. מי כמדך בעל נבחרות ומי דומה
 לך מלך ממית ומתנה ומצמיח ישועה.
 מי כמדך אב ברחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים.
 ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מתנה חמחים:

קדוש לזמן נחמד סגולה

אתה קדוש יגדש את שמה בעולם בשם ששקד ישים אותו בשמי טרם בכתב עליך
 נביא ונראה ונראה ונראה יי קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:
ושמה קדוש נחמלת זרות.
 יי או בקול רעש גדול צדיר ותקן משמיים קול סגפאים יי לך שיהם
 לעצת שופים לעשותם ברוך יאמר: יי ברוך בבורי מסקוט: ברוך יאמר:
 יי ששקדו סלכנות וסיעות סלך עלינו כי מתים אנחנו לך: סתי יי ברוך בבורה
 סמלך ברוך ברוך ברוך לעולם ועד תשבו: תתנה לה לתקדש יי מסקוט:
 בתוך ירושלים עירך לוד ודד ולגצח נצחים: ועינינו תראינה יי וברוך קדשה
 סלכנה בברך האמר בשמי עירך עלינו יודו ששית אדוקה: ברוך לאמר:
 יי יקלך יי לעולם אלתך ציון לוד ודד סלכניה:
 יי לוד ודד נגיד ונלך ולגצח נצחים קדשה נקדיש ושכנה אלתנו סמינו לא
 יסדש לעולם ועד כי אל סלך גדול וקדוש אתה:

סלך
 ובכן הן פחדך יי אלהינו על כל מעשה ואימתך על כל
 מה שבראת יי ראוי כל המעשים וישתחוו לפניך כל הכרואים

היה לו למר ימי חיים, לכל חיים הוא תולד אל אלהים וכל"ו, וטבעו נר נמש" וכו' קול אלהים
 חיים (דברים כ"ו, כ"ו) דברי אלהים חיים (ירמיה כ"ג ל"ז) וטעמו כמו אל סי (יהושע ג' י"ג) אלו נעטר
 כי אלהים ל' רבים כל ג"כ חיים כל רבים ודומת אלהים קדושים (יהושע כ"ד, י"ט). דע כי הספרדים
 מוסיפים עוד וזוטרם אלהים חיים אל רח, וגם זה ע"פ ס' רת שערס, אך רק כפל לשון הוא וכבר כתב
 בסור ארן י"ח תבות כנוסחה כנגד י"ח תבות שפסוק כל פטעו אשר עשה, ופסוקו כהסן אחסן (יחזקאל
 י"ח, כ"ב וכו'), וכן הוא כס' נגיד וטלוה.

אב הרחמים בן נוסחתינו וכן הוא בנמ"ס, וכן גרסת חסן ידמי והתנ"ח. והנה י"ב הוא כנסת
 כמו י"ב דומת אל הטון (בראשית י"ז, ל"ד). ונוסח הספרדים אב הרחמן ע"פ ס' רת שערס, ונוסחה
 זו ל"ל ש"ב הרמז כמסודר בדף 50. תעל ס' נגיד וטלוה מקיים אתי כנוסחות וכתב אתמלת המוספים
 ונכעלה גם זמנה של שנה י"ח למר אב הרחמים, ובאר תפלות האב הרחמן. לחיים ברחמים, ונשאר
 רת שערס: הנהן הוא ברחמים לחיים. וכן זוטרים הספרדים. והנה נטענו זו ח' תבות כנגד יוזכר כי
 נזר המה (תולדות ע"ה, ל"ט) ובנגד כרוס אל על בניס (שס ק"ג, י"ג) שיש נהן ח' תבות.
 ובכו חן פחדך וכו' כתב הרמב"ם ברה"ו וכו' טנה פאט הוא להוסיף בנרבה לביית ובכן הן
 פחדך וכו' וגם טכיל כל הנוסחה. וכבר כתוב נמ"ס' פוסקים פרח י"ט בשם שתימחה של ל"ה ויה"כ טאונה
 טשאר ימים טובים כן חסלתן טאונה. ונטעם הנוסחה הזאת כתב הכל בו וכו' וכ"כ שוטרים נקודות כסס
 ענינם כנגד טלכיות ונכונות ואפחות, שהלאזן שהוא ובכן הן פחדך וכו' ענינו אמעליכין אותו על הכל
 ועשו כלס חגודה אחת לעשות לזונו, והשני שהוא ובכן הן כבוד לעטף הוא. לנכס טלפכו וכחן לטוב,
 והשלישי שהוא ובכן לדיקים יהיו וישמחו הוא טענין אפחות, כי כל האעשה פען חכלה ותעביד טעגלת
 ודון טן סארן זה טעה לטע טענין (כספרי פסוק ויחם אמתכם) וטעה כזופר אל חידות, וטעה אטריין

ובכן הן כבוד יי לעמך ותחלה ליראיה ותקוה
 לדורשיה ופתחון פה למיחלים לה שמחה לארצה וששון
 לעירך וצמיחה קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבדיש
 משיחך בקמחה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו ותסידים ברה
 יגילו ועולתה תקפץ ריפה. וכל דרשעה בלה בעשן תכלה פי
 תעביר מטשלת ודון מדהארץ:

ותמלוך אמה יי לבדך על בלמעשה בחר ציון משכן
 כבודך ובירושלים עיר קדשך. בפתח ברגרי קדשך ימלוך
 יי לעולם אלהך ציון לדוד ודד הללחה:

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלה מפלעךך. בפתח

ובכן הן כבוד, נכסחם וז יז כ"ח תבות כמו שם כ"ח תבות מן פסוק הכה ימים נאים עד ה' לרקמ
 (ירמיה כ"ג, ט'). ותקוה לדורשיך, נמחור חטם, ותקוה טובה לדורשיך, וכן הדמים יענן ותכל וי"ג ע"ס מ' נגיד
 ומורה שבת ז"ש לומר ככה כדי למרש היטב שאלתו ותמלתו, אך חין כן נמדורי מנכג אזכנו. ופתחון פה,
 יתחלל כ"ט, כ"א בל"ט פריעי רערע, פריימוסה, וצמיחה קרן ע"ה עם ותכלים קל"ב י"ז. וירמיה ל"ג,
 ט"ז. ובכן צדיקים, נהאנה מדורים וואו לדויקים ובגרתה הענ"ס והרוקח, אענ"ס חכן ירמי וכל ט
 ולטוריהס גורמים ובכן, וכן הוא נמדוד רב עמרם וכן כחג בעל נגיד ומורה. יראו וישמחו, ל' חיות כ"ב,
 י"ט. ועולתה, ל' עול ואון ותמיתת רבולתיקייט, והענ"ס שלא יהיו עוד רשעים עושי עול ליעות העשיה
 והוא ל' חיות כ"ט, ע"ז. ובתכלים ק"ז, מ"ב כתוב עולה, והענין אחד. וכל הרשעה, נכ' ר' עמרם
 וקדשך, וכן אומרים הספרדים, ובמדוד רפ"ה וקלת מ"א הנרסה י' ל' הרשעה, וכחג בל"ט שעתך לומר
 וכל הרשעה ולא כי כל ענבור אבוא ממובר עם הקורם והכל מואמר אחד העספסל חין יהיה או חטן
 העשיה, קדשך, מעשה הרשעות ואם מקנה הוא (בפנימיש) כמו מלאכי ג', י"ט. אלה עשו תכלה, נמדורי
 הספרדים עשו תכלה וגם כרחה כן ע"ה תכלים ל"ג, ל'. ותכל ז"ת כדה מלט נוסחא חדשה קלה עשו
 תכלה, אך ככל הספרדים נקוד קל"ה, וברובם וגם כב"י עשו כב"י, ומהר"ל כחג נהדיס שבכונן עשו כב"י,
 וכן גם נמכר"ל לאגרת יומא דף פ"ט ע"ב. ואם כן חינו ע"ה שנתהלים ל"ג, כ', אלה הלצון ע"ה
 בישיעה כ"ט, י"ט. וכ', שזס הכסופה על שמתה וגילתה כלדיקים נכלות העיריגים והכלים, ומסדר המעלה
 הוא הסב הלצון כדי אלה לדבר כליון על הרשעים ענכ"ס אלה על הרשעות ואם הרשעות פכלה גם
 הרשעים יכלו וכמות נחריה נברכות דף י'. הקלה הלמד כגול ככל הספרדים וכעשפט עתידי למד"י ה"ט
 כמו חספה (ומקדש י"ג, ו') תרפ"ה (שם כ"ב, ו') תרפ"ה (כ"ב, י"ז) תרפ"ה (דברים ו', כ"ב); ועם שנכלל כד
 הקטח לא תכלה (מ"ט י"ג, י"ד) נקטן הוא יולג מן הכלל וכמו שהעיר עליו רד"ק במירוץ והככול דף
 קל"ד, וחין למדים מן הורים אלה הולכים בדרך הכלל והוא כגול תכלה דוגמת ואם ענכ"ס יכלה (מעלי
 כ"ב, ח') וכן נסקל כל עבודת (עמות ל"ט, ל"ג) הוא העקולר מן תכלה ולא מן תכלה, וע"כ לא יטה
 ענה חו"ה נמדודו להדפיסו נקטן, וראה העטולר למעלה על וידידים העננת דף 86. במשלה דין, ענכ"ס
 נברכת למלאימים, ועם שנקלת מדורים, החוטאים בזון" תקון אלה למוך הוא. והמלוך אמה ה' לכוך
 על וגו' הספרדים אומרים ע"ס מ' רב עמרם ותמלוך אמה הוא ה' חלהיכו מהרה על וגו' הוא דין
 תפלה, שיהי כן רטון הסם למלוך מהרה. ונוסתתנו ספור הדבר היא ומחננת למעלה מענה, ר"ל שזו היא
 מעביר מעלה של הדון או תמלוך לכך, וראה בל"ט מ' תקפ"ב. ימלוך, תכלים קט"ו י'. קדוש אתה
 ונורא שמך, מוכר כספרי פ' וחלת הכרחה, אך לשמנה ערה אל חול, גם כפר"ל סוף פ' ל"ה ומלל
 ,,והאל הקדוש נקדש בלדקה נא"י האל הקדוש", וכלמד עזה כי היו להם להקדמונים נברכה אלישית אל
 שמה ערה נוסחאות שונות. ואין אלה מבלעדיך, ע"ה ישיעה מ"ד, ו'. ככתוב, נהאנה מדורים וכ"י

וַיִּנְבְּא יי צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל תִּקְדָּשׁ נִקְדָּשׁ בַּצְּדָקָה • בָּרוּךְ
אֱתָה יי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אֱתָה בְּתוֹרָתֵנוּ מִכָּל הָעַמִּים • אֲהַבָה אֹתָנוּ • וְרָצִיתָ בְּנוּ •
וְחִמְטָתָנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת • וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּבָנוּ
לְעַבְדֶּיךָ • וְשִׁמְךָ תִּזְחַל וְתִקְדָּשׁ עֲלֵינוּ קְרֹאת:

כחל י'ע במצאי שכת מופיטס ותודיענו. מת מוצאי שכת אירד ותודיענו חייגעטמאטעט.

וְהוֹדִיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה וְתִלְפָדְנוּ לְעֹשׂוֹת חֲסִי רְעוּנָה
וְהִתְקַלְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֲקִים וּמִצְוֹת טוֹבִים
וְתַנְחִילְנוּ וּמְצִי שְׁשׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קָדֶשׁ וְתִצֵּי גְדָדָה • וְהוֹרִישָׁנוּ קִדְשֵׁךָ שֶׁבֶת
וּכְבוֹד מַעַד וְתִצִּיֵּת הַרְגֵל • וְתִבְדֵּל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קָדֶשׁ לְחֹל בֵּין אֹדֵר לְחִשְׁךָ
בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשַּׁבָּתִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַפְּעֻשָׁה • בֵּין קִדְשֵׁךָ שֶׁבֶת
לְקִדְשֵׁךָ יוֹם טוֹב הַיְבָרְלָת וְאֶת־יוֹם הַשַּׁבָּתִי מִלְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַפְּעֻשָׁה קִדְשָׁת •
הַיְבָרְלָת וְקִדְשָׁת אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתָךְ:

וְהִתְקַלְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם
הַזְכָּרוֹן הַזֶּה • יוֹם זְכוּן תְּרוּעָה נְאֻיָּה מִקְרַאת קָדֶשׁ וְכָר
לִיצִיאת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • יַעֲלֶה וְיִבָּא וְיִנְיַע וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע
וְיִשְׁמַד וְיִזְכַּר וְזָכְרוּנוּ וּפְקֻדָּתֵנוּ וְזָכְרוּנוּ אֲבוֹתֵינוּ • וְזָכְרוּנוּ מִשִּׁיחַ בְּךָ
דָּוִד עַבְדְּךָ • וְזָכְרוּנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשָׁה • וְזָכְרוּנוּ כָּל־עַמְּךָ בֵּית

אָרְצָה וְגוֹיִם, אֲכַל גַּם כַּמֵּדֵי סַמְרִים כַּסּוּב וְכַן כַּס' רַב עַמְרֵס וְכַמְנָס' • וַיִּנְבְּא יְשֻׁעָה ה' ס'ז.
נִקְדָּשׁ הַדְּלִ"ט מִתּוֹכָה כְּתוּבָה וַיִּנְיַח דְּמוּס רַב"א אֶלְוִילִיא דְּמוּס רַב"ז וְקִ"ט אֲחֵרִים וְכַן כְּתוּבָה כ"י וְהוּא
הַכּוּן, כִּי תִקְדָּשׁ כְּבָדִי בַמּוֹת כ"ט, מ"ג הוּא כְּתוּב וְכַמְנָר עֲלֵיו כְּכ"י, "לִית קַמְן", וְה"כ זֶה אֵל יְשֻׁעָה
הוּא נִקְדָּשׁ כְּתוּבָה, גַּם כְּכַלּוֹל דָּף ס"א לֹא כוּכַר כְּכַלּוֹל הַקְּמוּסִים אֵלֶּה כְּהַסְתַּק רַק וְנִקְדָּשׁ כְּכַדוּרִי, אֲכַל
נִקְדָּשׁ כְּלֻמָּה לֹא הוֹכִיר. וְהַבֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, בְּרֻכּוֹת י"ב, ע"ג וְאוֹמְרִים כַּכֵּה כְעִית, לְפִי שְׂנֵימִים סִלְלוּ מִלִּישָׁה
הַקָּדֶשׁ מִלְּבוּבוֹ לְשִׁמּוֹת אֵת הַשֵּׁלֶס, וְפִירֻזֵּשׁ אֲנִיָּהֶם, שֶׁהֵם קִרְיָהֶם לְכַסֵּם (vocativi) אֲתָה הַמֶּלֶךְ, אֲתָה
הַקָּדוֹשׁ, דְּזַמְנָת אֱלֹהֵי סַמְרִד (תְּהִלִּים קמ"ה), קָאֵל יִשְׁעָתָנוּ.
וְזַמְנָת הַרְגֵל, אֲנִיָּשׁ אֲנִיָּשׁ עֲשֵׂן לְכּוּסָחָה הוֹאֵת לְרָה, כִּי רָה חֵינְנוּ מוֹטְנֵי הַרְגֵל, ע"ט חֵין עֲשֵׂיִים
סַדֵּר תְּחִין הַחֲסִלָּה דְּזַמְנָת שְׁאוֹמְרִים ג"כ כְּהַבְלָת י"ט שַׁחל כְּאֲמַעַט הַשְּׁבֹעַ בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשַׁבָּת יַעֲמֵה
(חֹלֵת כ"ו, כ"י, וְע"ז סַטָן תִּקְלָט); וְכַתֵּב הַבְּאוֹן רַב אֵר שְׁלוֹם (הַכִּישׁוֹ הַעֲרֹן בְּכַרֵּשׁ רַעֵשׁ) שְׁאוֹמְרִים כַּן גַּם
חֲתוּן לְנוּ מוֹעֲדִים לְשִׁמּוּדָה רְגִים חֲסִיִּים לְשִׁשּׁוֹן, חֵף שְׁחֵין כּוֹהֲנִים כָּךְ.
יוֹם תְּרוּעָה, וְכַתֵּב יוֹם זְכָרוֹן תְּרוּעָה, כְּעוֹ שְׁמִטָּה כְּפַקְתָּהּ דְּרָה, כְּתוּב אֲחֵד אֲוֹמֵר יוֹם תְּרוּעָה
(כְּמַדְרַב כ"ט, ח') וְכַתֵּב אֲחֵד אֲוֹמֵר זְכָרוֹן תְּרוּעָה (וַיִּקְרָא כ"ג, כ"ד). הַאֵל כִּיבֵּד, כְּחֵן כְּחֹל כְּאֵן כְּכַתֵּב.
וְכַמְנָכַת סַמְרִים סַדֵּן י"ט הַלְכָה ח' אֵם חַל רָה לְהִיזֵת כְּכַתֵּב אֲנִיָּשׁ אֲוֹמֵר יוֹם תְּרוּעָה אֵלֶּה זְכָרוֹן תְּרוּעָה,
לְפִי שְׁחֵין תְּקִימָת אֲוֵר דּוּחָה אֵת הַכַּתֵּב כְּכַלּוֹן מַשׁוּם גּוֹיָה.

ישראל לפניך. לפליטה ולטובה ולחן ולחסד ולרחמים ולחיים
 ולשלום ביום הזכרון הזה. זכרנו יי אלהינו פו לטובה ופקדנו בו
 לברכה והושיענו בו לחיים. וברכר ישועה ורחמים חום ותגנו
 ורחם עלינו והושיענו. פי אליה עינינו. פי מלך חנון ורחום אלה:
 אלהינו ואלהי אבותינו. מלך על כל העולם כל
 בכבודך והגשם על כל הארץ ביקרך והוסע בחדר נאמן
 צוף על פליזשבי חבל ארצה. וידע כל פעול פי אלה
 פעלתו ויבין כל יצור פי אלה יצרתו ויאמר כל אשר
 נשמה באפו יי אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלו:
 לשבת אלהינו ואלי אבותינו (רצה במנוחתנו) קדשנו במצותיה וחתן חלקנו
 בחורחה שבצענו מטובך ושמחתנו בישועתך. (לשבת והנחילנו יי אלהינו
 באהבה וברצון שבת קדשך ויגדו בה ישראל מקדשי שמך.) וטוהר לבנו
 לעבדך באמת. פי אלה ידים אמת ודברך אמת וקיים לעד.
 ברוך אלהי מלך על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הזכרון:

מלך על כל העולם כלה, כן נרוב מדורינו והוא גרסת הרע"ס והרוחק והטור והתניס ותנודתם.
 ומקור רפ"ו פקד מלת כל וכן נקדור אשרי תפלה גם הלכט כתב שאין לךך לומר כל נשבר אומר
 ח"כ בלו. טעם חין לנו אלה גרסת הקדשונים וכותר שהם כבר הענינו מספר תבות תפלה זו על מ"ד
 תבות וזמו שהסתקמי למעלה נדאש וכן תן מחדך ועוד שנמלא כפל לשון זו אל כל גם נפקדו כמו
 נמדור מ"ו, ג' ישעה י"ד, י"ח. רמיה ל', מ"ו. יחוקלל י"א, מ"ו. וכו', מ'. והוא לחוק הענין ככתוב
 במלול דף ס"א. כל - אשרי, כל צ"ר, כן הוא נמדודי ספרדים, וכן נמדוד וי"ל, גניסס ניטמי פעוליס,
 וכבר הביא רד"ק ב"ע נכחות אשר הנמות. (דף ל"ט) על האומרים יצ"ר נב"ל כי טועים הם, ולרך לומר
 יצ"ר נקטן, וכמו יצ"ר נאמר גם שפ"ל גניסס נמשקל זה, וכן גרסת הרמב"ם וכן כתב יעב"ץ. ויאמר, נכטה כ"י
 ויאמר בל' רכס וכן גורם. הכל ט, טעם הרע"ס וטור ותנודתם. כנוסחתנו. ושרר לבט, בשאר תפלות
 שנת ו"ט מוקדם. ומכר לבט לובנחילנו כ' וכו', אכל נר"ה וי"ב עקדישים והנחילנו וכו' לומר לבט,
 והטעם בדי למקור נר"ה הלכות של אמת זו על זו, ופי"ב חומרים אחרי וטבר לבט כי חתה פלתן
 וכו' שהפליחה היא אשר על ידה יטבר לבט. כי אחר אלהים אמת, לא נענא נכ"י גם אטודתם אינו
 מביאו גם כס' רב עמדם אינו, אכל נמוד יטבו. ויש להפסיק בין אלהים אמת לא לר' אלף יטלש
 האמתיות אלא גם נשבר שפירוש חתה אלהים אמת, רחמ, גאטש, בינס נקתרחייתו! וכמו צ"ס
 נרמיה י', מוטעם אלהים נכטעם העפסיק, ואין להבינו, חתה הוא אלהים של אמת" א"כ היה לו
 לומר יל"י אמת כמו דה"צ מ"ו, ג'. דברך אמת, נכ"י כ"י גם נמדוד רפ"ה גם נמדודי הספרדים הנוסחא
 ודברך סלפני אמת, וכן גורם חן ידחי, אכל גרסת רב עמדם והרע"ס והטור והתניס. והכל ט ותנודתם. היא
 כנוסחתנו וכן נמדוד רפ"ו. והנא אטודתם הטעם שתקנו לומר בתמיטה ודברך אמת וקיים לעד תפלה
 ונקדוש היום, מפני שאומר נמדוד. תהלים לעולם ה' דברך נכב באמים לדור ודור פמונתך, וכתבי נמריה
 לעמאטיץ. עמלו היום (מזמור קי"ט), אשר דוד לפני הקנ"ס דברך שכלת לאלה הראשון לדון ולכות ביום זה
 נכוי, ולכן תקטן לומר יקיים לדור (והאמת עניו זה הפירוש בס' רפ"ו). והכל ט עניו עוד טעם חתה, לפי
 שאומרים למעלה מזה מלך על כל העולם וכו' לוב חומרים ודברך אמת וכו' פירוש, חתה הכתחתנו נכטה
 טקוטות ענין האולה אהיה לך לכך העלובה ולכן אנו מנבאים שאתם דברך כי דברך אמת וקיים לעד.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל וכתפלתם. והשב את
 העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
 ברחמים ורחמיך לרחמיך עבודת ישראל עמך.
 ותחנינה עינינו בשוקך לציון ברחמים. ברוך אתה יי
 המצויר שכינתו לציון:

סודים ורבנו

סודים אנתנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהינו
 אבותינו אלהי כל בשר וצרכנו יוצר בראשית
 ברכת והודאות לשוקך הנזרל והקדוש על
 שנתנו וייתנו וקיימנו בן חתנו והקיימנו והאמור
 ולייתנו לתפלתך קדושה לשמו תפלה ולעשות
 רצונה ולעבדך בלבב שלם על שאנתנו סודים
 לך. ברוך אל והודאות:

סודים אנתנו לך שאתה הוא
 יי אלהינו ואלהינו אבותינו לעולם
 ועד. צור חינו מגן ישענו אתה
 הוא לחר וחר. נודה לך וגמספר
 תהלקה על חינו המסורים בידך

ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסוק שבקלחם עמנו ועל
 נפלאותיה וטובותיה שבכלעת ערב ובקר וצהרים. הטוב פי
 לאכלו רחמיה ותמרחם פי לאהמו חסדיה מעולם קנינו לך:
 ועל לבם יתברך ויתרחם שמך מלכנו המיד לעולם ועד:
 וכתוב לחיים טובים כל בני בריריה:

וכל החיים יודך סלה ויהללו את שמך באמת האל
 ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך וירך
 נארה להודות:

מזאתנו ואיך אבותינו. ברכנו בברכה המשלשת בתורה הבתורה על ידי
 משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו בלגים עם קדושה באמור. וברכה יי
 ושמך: יאר יי ופניו אליך ורחמיך: ישא יי ופניו אליך וישם לך שלום:

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך, בן גרסה העור וכן מביא גם כן הרמ"ם מרוב עבודת גס אכן
 ירחי גרם וכתוב לחיים טובים וכן כפי נגיד וטובה וכן כפי גם נסדורי הספרדים, אבל בהגהת מנהגי
 הרמ"ם מביא גם הדוקה שלא יהיו בו רק ה' תבות, ומהר"ל גם מהר"ם היו מחמרים תנת טובים (וכן
 הוא בפרד"ק רמ"א) ויהיו ה' תבות כנגד תבות הכתוב טחני כל טספך אשר כתנת (שמות ל"ג, ל"ג) אטעם
 חסד הכוונה לפסוק האור עם וכתוב קצה להולמו, ורק סותרים הם זה לזה. ואחרים אומרים כי ה' תבות כנגד
 ה' פועלי תורה וכנגד ה' דורות טילחק עד עשה. ובפרד"ק אחרים מחמרים תנת כל וכן מנהג ק"ק
 וירושלם. והבנון שלא לדג כלל מן המוחסא מפאת כוונת שאין להן יסוד אלא נסדור וכמו שהעיר על
 זאת הלכט כמעט תקפ"ב.

בשחרית אומרים זה.

בערבית ובמנחה אומרים זה.

שִׁים שְׁלוֹם. מִזְכֶּה וּבִרְכָה חַן וְחֶסֶד
 וְרַחֲמִים. עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ.
 בְּרַכְנוּ אֲבוֹנֵנוּ בְּלִגְנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ.
 כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְחַלְּנוּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 תּוֹרַת חַיִּים וְאַתְּבַרַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה
 וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם.
 וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכֹל צֶדֶת וּבְכֹל שְׂעֵה בְּשְׁלוֹמְךָ.
 בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרֻסָּה מִזְכֶּה גֹבֵר וּגְבֻתָּהּ
 לְפָנֶיךָ אֲנִתְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי. נֶצַד לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְהוֹם
 וְנַפְשֵׁי בְּעַפְרָה לְכָל תְּהוֹהָה: פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי. וְכָל
 תְּהוֹשָׁבִים עָלַי רָעָה. מִתְּהוֹה דִּמְרַ עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשָׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ
 עֲשֵׂה לִמְעַן יִמְנָה עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשָׁתְךָ עֲשֵׂה לִמְעַן תִּוְרָתְךָ. לִמְעַן תִּחַלְּצֵנּוּ
 יְדִידֶיךָ הַיְשִׁיעָה יִמְנָה וְעַנְגִּי: יְהִי לְרֻצּוֹן אֲמִירְסִי וְתִגְיוֹן לִבִּי לְשִׁנְיָה יְיָ צוּרִי
 וְנֶאֱלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הִיא עֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רֻצּוֹן לְשִׁנְיָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִתְהוֹה
 בְּיָמֵינוּ וְחַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גְּבוּרָתְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
 קְרֻמְנִיחַת: וְעֲרָבָה לִי מִגְּזַת יְהוָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְרֻמְנִיחַת:

חֵין הַשָּׁן חוֹר הַתַּכְּלָה בְּעֶרְבִית, חֵלָה חוֹמֵר קִדִּישׁ חֲחַקְבֵּל חוֹר שְׁהַלְּיֵנוּ הַקֶּהֶל חַת תַּחֲלָתָם (וּבְשַׁת
 חוֹמֵרִים תַּחֲלָה וְיַכְלוּ מַגֵּן אֲבוֹת וְחוֹמֵרִים טו הַסֶּלֶךְ הַקְדוּשׁ וְחוֹמֵרִים כָּל שַׁת לְבַד, וְכִרֹב הַקֶּהֶלֶת חֵין חוֹמֵרִים
 כַּעַם מַדְלִיקִין חֵין בְּתָק פֶּסֶד חוֹמֵרִים חוֹמוֹ). וְהַשָּׁן עַקְדָּשׁ כְּהֵכָל וְחוֹמֵר שְׁהַחִיכּוֹ. עֲלֵינוּ, יִגְדֵל,
 וְעַמְרִים זֶה לִזֶּה לִשְׁנֵה טוֹבָה וּכְפֻרִים לְכַתִּיבָם לְשֵׁלוֹם.

כְּסֵפֶר חַיִּים, נְמֹדוּרֵי סְפָרִים מוֹרַחֲכָה כְּטוֹסָח. עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם הַחַחֲטִיעַ הַחַחֲטִיעַ חֵינְגָה לְכִי סְפָר
 חֵלָה חוֹמֵרִים הַס כְּכָל הַשְׁנָה הַמְּבֻרָךְ חַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּשֵׁלוֹם, וְעֲלֵיהֶם סֶמֶן כְּעַל זֵלֶה כְּמִדּוּחַ לְהַשִּׁיב
 עַל חַחֲטִיעַת הַאֲשַׁכְּחִים וְלוֹמֵר עֲלֵיהֶם טַעוֹת. חֵךְ כְּחַסֵּם הַשִּׁיב, כִּי גַם חַחֲטִיעַת עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם לְרֵה חֵיכ יֵין כּוֹחַן
 הֵיח וְכִכֵּר מִזְכֶּה כְּפִיּוֹס אֶהֱלֵךְ כְּקוֹל רֵם, גַּם הַחֻקֵּם מִכִּיחָה, לְכִי חַחֲטִיעַת הֵיח הֵיח חַחֲטִיעַת הַעַקְרִית
 כְּעוֹדוֹת כָּל הַעוֹבָה כְּכִאוֹר שֵׁם שְׁלוֹם לְמַעֲלָה 103. וְהֵחָה עַהֲרִיל הַלְכוֹת רֵה וְעַתָּה עֲשֵׂה ס' תַּשְׁלִיחַ.
 יִקְדוּר עֲשֵׂה כְּכִי כְּעַשְׂט כָּל עִישָׁה הַסְּמוּךְ, כְּטו עִישָׁה הַמַּלְחָכָה (דֵּה א' כ"ג, כ"ד. כַּחֲטִיעַ כ', ט"ז. ו' א', י"ב).

סדר קדוש לראש השנה

קודם שיזכירם ענה"כ בלילה הראשון כותבים לומר ליה לחסדו:

ליחיד לשנה טובה תכתוב: ולרבים לשנה טובה תכתובו:
לנקמה לשנה טובה תכתובי: ולרבות לשנה טובה תכתובנה:

סדר קדוש לראש השנה.

מקדשין ענה"ב, וכתיב על הזולתן ואתרים זמן בני הלילות. (ובשנת אומרים בתחלת יום הששי ויכלו וכו').

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי תבואה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחרתנו מכל
עם ורחמנו מכל לשון וקדשנו במצותיו. ותתדלגנו יי אלהינו
באתה את יום השבת הזה ואת יום הזכרון הזה יום זכרון תרועה
באתה מקרא קדש וקר ליציאת מצרים: כי בנו בחרת ואתנו
קדשת מכל העמים. ודברך אמת וקים לעד. ברוך אתה יי
מלך על פלדהארץ מקדש השבת וישראל ויום הזכרון:

במוציא שבת מוסיפים נר והבדלה. תת מוציא שבת ומגש ימנו חייך ריעוני.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, המבדיל בין קדש לחול בין אור
להשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי הפעשה. בין קדשת
שבת לקדשת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי כשששת ימי הפעשה
קדשת. הבדלת וקדשת ארבעה ישראל בקדשתה. ברוך אתה יי
המבדיל בין קדש לקדש:

ואומרים שהיינו בני הלילות. ימנו ומגש בידע נחטע שהיינו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שהתנו וקיימנו והניענו למן הזה:

ובלעז על לחם ענה וסכרין במוציא וחולין
מזבח הנביעה. ואח"כ לוקחים תפוח מתוך
וסוכלים אותו בדבד וטכרנים:
יך רעט מוציא חישט ימנו חיון סטיקלעו פון
חיינעט ייסעו פאסעו חיון חקני חיינעטוילט
נחברעט ימנו פאגוערע ברכה געספרקלעו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי העץ:

ואוכלים אותו ואח"כ אומרים. דתו ומגש ימנו פאגוערעט:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתתדלג עלינו שנה טובה ומתוקה:

מזה לאכול ולשתות ולשמח ביום הקדוש הזה כמו בשאר י"ט ומועדי ה' ויחזק כי הוא הראש
והראשון בשנה, ואמר ר"ל מיטעם פילתח הוא (בורית י"ב) ע"כ יש לאכול מאכלים טובים ומתוקים
ויחזק מיטעם לטוב ע"י דיטר פה עשה חסם בלי ספק, קצו אטרו ר"ל אלל החלומות שהולכין אחר
ספה (פרכות נ"ה). וכללו של דבר שיאכל משמנים ויחה עמתקים וכמו שמלחו בנחשי' (ח' י') אטמו
לכו אלכו משמנים ואחו עמתקים ושלחו ענות לאין כסון לו כי קדוש היום לדנינו, ואל תעלנו כי חדות
ה' הוא עמכם. ויבטח בה' ית' שזמן לו פרנסתו נכרה.

סדר אבינו מלכנו.

בשחרית ר"ה פשיטתים לנהל"ג ומסדרים הנכבדים ופ' קדמות (ואין לומרם ונלתי פדשיכם) ולומרם פסוקי דזמרה עם נרכותיהם וחזרון ק"ג נרכותיה ויוהדו לגמון עם הנן הזמנה מלחי והל"ג ללחך זמן התפלה. ומתפללים חפלה שבע בלחש כמו בערבית והל"ג חוזר התפלה, וכבר נהגו להוסיף בה פיוטים כל מקום לפי מנהגו, והבבאים עולים לחזן והל"ג גומר התפלה ולומרם אבינו מלכנו, וכשכח אין לומרם אותו. מתחיים הארון. מע שכת וייר אבינו מלכנו יכב געומנט.

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַמֵּאֲנוּ לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אֵין לְנוּ מִלֵּךְ אֱלֹה אֲתָה:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲדַשׁ עֲלֵינוּ שְׁנָה טוֹבָה:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּפֶל מַעֲלֵינוּ כְּלִגְזוּרֹת קִשּׁוֹת:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּפֶל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַפֶּר עֲצַת אֲוִיבֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כִּלְה כִּלְעָר וּמִשְׁטֵין מַעֲלֵינוּ:

(* אָבִינוּ מִלְכֵנוּ סִתּוּם פִּיֹּת מִשְׁטֵינֵנוּ וּמִסְטֵרֵינוּ:)

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כִּלְה דְּבַר וְחֲרֵב וְרַעַב וְשָׁבִי וּמִשְׁחִית מִבְּנֵי כְּרִיתֶךָ:

** אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מִנַּע מַנְפָּה מִנְחֶלְתֶּךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלַמָּה לְחֹלֵי עַמֶּךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלַמָּה לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ סִלַּח וּמַחֵל לְכָל־עוֹנוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מִיָּמָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קַבֵּעַ רֹעַ גִּזְרֵי דִינֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מַחֵק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְפִּים כָּל־שָׂרֵי חַוֹּבוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכוּר כִּי עָפַר אָנָּחֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים טוֹבִים:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר זְכִיּוֹת:

חיון נעילה חירד פטמנט כחבנו
חיראנער סתשני געומנט.

(* נמך טבב סולת נעדרען חודך דיע קוינער גערחקטען א"ם געומנט.

** נמך טבב סולת אעריען דיע א"ם פון היער חן ביו א"ם תרה השעה מיו פלאגענער מרמנג
 געומנט: א"ם טעע ... סלח וסחל ... מחח והעבר ... מחק ברחמיך .. רחמינו ... שלח רשואה ...
 קרע ... זכרנו ... כחבנו כס' חיים ... כחבנו כס' נאולה ... כחבנו כס' פרנסה ... כחבנו כס'
 וכויו ... כחבנו כס' סליחה ... העשח ... חרם ... חרם ... סלא ידינו ... סלא אסמינו ...
 שמע ... קבל ... סחח ... נא אל ... זכר כי עפר ... תרה השעה ... חיו"ו חיו"ו.

סדר אבינו מלכנו

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר שְׂרָנְסָה וּבְלִקְלָה:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֵלָה וַיְשׁוּעָה:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַצִּמְחָה לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ דָרִים קָרְן יִשְׂרָאֵל עֲפָדָה:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ דָרִים קָרְן מְשִׁיחָה:

(אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מֵלֵא יִרְבֵנוּ סְבִרְסִיחָה:)

(אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מֵלֵא אֲסִינֵנוּ שְׂבָע:)

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׂמֵע קוֹלָנוּ חִים וְדִחִים עֲלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קָבֵל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־הַסְּפִלְתָנוּ:

(אָבִינוּ מִלְכֵנוּ פִתַח שַׁעֲרֵי שְׁמַיִם לְהַסְּפִלְתָנוּ:)

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ גָא אֶל־הַשְׁיָבְנוּ רִיקִים מִלְפָּנֶיךָ:

(אָבִינוּ מִלְכֵנוּ תְהִי הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ:)

(אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲסוּל עֲלֵינוּ וְעַל־עוֹלָלֵינוּ וְטָעֵנוּ:)

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמוֹעַן הַרְוֵנוּ עַל־שֵׁם קִדְשֶׁךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמוֹעַן טְבוּחִים עַל־יְהוּדָה:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמוֹעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבְכִיִּים עַל־קִדְוֹשׁ שְׁמֶךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ נְקוּם (לְעִיגְיָנוּ) נְקַמְתָּ דִם־עַבְדֶּיךָ הַשְׁפָּדָה:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמוֹעַן אִם־לֵא לָמוֹעַנֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמוֹעַן וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמוֹעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּיִּים:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמוֹעַן שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שְׁנִקְרָא עֲלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חַנּוּן וְעַגּוּן כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִפְנוּ צְדִיקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

וְאִתְּכָּ לֹמַר הַיָּן קְרִישׁ שְׁלֵם, וּמוֹנִיחִין כ' ס"ח (ובשעת פתיחת ארון הקודש לומרים י"ג מדות ורכיו העטוּד לטעלה חלל קה"מ לשנת דף 223) וְקוֹרִיין כְּשֵׁם הַרְאָזוֹן כֵּס' וִירָח מִן הַ' סִקְד אִתְּ שָׂרָה עַד יִסִּים רַבִּים, וּמִתְחַלֵּק לַחֲמֵשׁה גְבִירֵי (וְאִם הוּא שֵׁנֵת מִתְחַלֵּק לַשְּׁבַעֵה גְבִירֵי), וְכִסְמֵת הַשְּׁנֵי קוֹרִיין לְטַפְטִיר כֵּס' מִינְחָם וּבְחֵדֶשׁ הַשְּׁכִיבֵי עַד אֲשֶׁרָה לֵה', וְעַפְטִירִין כִּרְחֵשׁ סִפֵּר זְמוּאֵל וְהִי אִישׁ אֲחֵד עַד וִירִים קִרְן מְשִׁיחוֹ. וְאַחֵר הַהַפְטָרָה תּוֹקֵעִין כְּזֹמֶר (ובשעת חִיין תּוֹקֵעִין חֵלֵל לֹמְרִים יְקוּם פִּרְקוֹ), וְאִתְּכָּ לֹמְרִים אֲשֶׁרִי, יִהְלִיּוּ וְגו' וְעוֹרִיין ס"ח לְהַכֵּל. אִם יז מִילָה נִלְיָה מִלִּין קוֹדֶם תּוֹקֵעֵת אֲפֵר, וְכִשְׁמֵת מִלִּין אַחֵר אֲשֶׁרִי.

תפלת מוסף לראש השנה.

ביחוד לא יתפלל אדם תפלת מוסף עד אחר שלש שעות על היסוד.
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדל הגבור והנורא אל עליון נומל תסודים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות ומביא נואל לבני בניהם למען שמו באתה.

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בקספר החיים. למענה אלהים חיים. מלך עוזר ומשיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה נבור לעולם אדני מתיה מתים אתה רב להשיע. מכלכל חיים בקסוד מתיה מתים ברחמים רבים סומך נוסלים וחסד חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישיע עפר. מי קמך בעל נבורות ומי דומה לך מלך ממת ומתיה ומצמית ישועה.

מי קמך אב ברחמים. וזכר יצוריו לחיים ברחמים. ונאמן אתה לתחיות מתים. ברוך אתה יי מתיה המתים:

אתה קדוש ושקף קדוש וקדושים בכל יום ותללוך סלה: וכן הן פחדה יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת. ויראהך כל המעשים וישתחוו לפניך בלתי ברואים. ויעשו בלם אגדה אחת לעשות רצונה בלבב שלם. כמו שידענו יי אלהינו שהשלטן לפניך עז בידך ונבורה בימינה ושקף נורא על כל מה שבראת:

ובכן הן כבוד יי לעמך התללו ליראתך ותקוה לחרשיך ופתחון פה למיחלים לך שמחה לארצה וששון לעינה וצמיתת קרן לדוד עבדך ועריכתו נר לבדשי קשיחה במהרה בימינו:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ וְיִשְׂרָיִם יַעֲלוּזוּ וְחַסִּדִּים בְּרָנָה
יִגִּילוּ וְעוֹלָתָהּ תִּקְפֶּיף שִׁיתָ. וְכִלְדַּרְשָׁעָה בְּלָהּ בְּעֵשֶׂן תִּכְלָה פִּי
תַעֲבִיר מִמְּשַׁלֵּת וְחֵן מִדְּנֵאֲרִץ:

וְהַמְלוֹךְ אֵתָה יְיָ לְבָנָהּ עַל כִּלְמַעֲשֵׂהּ בְּתֵר צִיּוֹן מִשְׁבֵּן
כְּבוֹדָהּ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשֶׁךָ. פִּסְתוּב בְּדַבְרֵי קֹדֶשֶׁךָ יִמְלֹךְ
יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לֹד וְרֹד תִּלְלוּהָ:

קְדוֹשׁ אֵתָהּ וְנוֹרָא שְׁמֵךָ וְאֵין אֱלֹהִים מִכְּלַעֲרִיךָ. פִּסְתוּב
וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהֵאֵל תִּקְדוֹשׁ נִקְדוֹשׁ בְּצִדְקָהּ. בְּרוּךְ
אֵתָהּ יְיָ הַמְלֹךְ תִּקְדוֹשׁ:

אֵתָהּ בְּחֵרְתָנוּ מִכְּלַחֲעַמִּים. אֲהַבְתָּ אֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרַמְמַתָּנוּ מִכְּלַחֲלַשְׁנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּבָנוּ
לְעַבֹדְתֶךָ. וְשָׂמָךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרֵאתָ:

וְהַתְּדַלְּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַתְבָּה אֲחִיּוֹם הַשְּׁבֵת הַזֶּה וְאֵת יוֹם
הַזְּכוּרֹן הַזֶּה. יוֹם זְכוּרֹן תְּרוּעָהּ בְּאַחֲסֵה מִקְרָא קֹדֶשׁ וְכָר
לִיצִיאָהּ מִעָרִים:

וּמִסְפָּי תִמְאַיְנוּ נְלִינוּ מֵאַרְצָנוּ וּנְתַרְתְּקָנוּ מֵעַל אֲדַמְתָּנוּ וְאֵין
אֲנָחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירְתֶךָ בְּבֵית הַגְּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֵךָ עָלֵינוּ מִסְפָּי הַיָּד שֶׁנִּשְׁפָּלְחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ:
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִלְוֵנוּ אֲבוֹרֵינוּ מִלֶּךְ רַחֲמֵינוּ
שֶׁהָשׁוּב וְהַרְחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשֶׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹם
וְתִבְגְּהוּ מִתְּרָה וְהַגְּדֹל כְּבוֹדוֹ: אֲבִינוּ מִלְּבָנוּ נִגְהָ פָּבוֹד
מִלְּכוּתֶךָ עָלֵינוּ מִתְּרָה וְהוֹפֵעַ וְהַנִּשְׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי פִלְחֵי וְקָרֵב
פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּגְפוּצוֹתֵינוּ בְּנֶגֶם מִרְכְּתֵי אֲרֶץ. וְתִבְיָאָנוּ
לְצִיּוֹן עִירֶךָ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם.
וְשָׂם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֲרִזְקֵרְבָנוֹת חֻבוֹתֵינוּ הַמִּידִים בְּסִדְרָם

ומוספים כהלקתם: ואת-מוספי יום חשבת הזה ויום הזכרון
הזה. געשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך כמו שכתבת
עלינו ברצונך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור:

לשנת. וביום השבת שגירבשים בגירשנה המימם ושגני עשרנים סלת מנתה
בלילה בשמן ונסכו: עלת שפת בשפתו על עלת התמיד ונסכה:

ובחודש השביעי באחד לחודש מקראתך יהיה לכם כל
מלאכת עבודה לא תעשו יום הרנעה יהיה לכם: ועשיתם
עלה לריח נחוח ליי פך בדבקר אחד איל אחד בכשים
בגישנה שבעה המימם: ומנתתם ונסביתם במדבר שלשה
עשרנים לפך ושגני עשרנים לאיל ועשרון לכבש ויין כנספו

ב'ק' 55 דט וכוונתיה חוטרים.
ושעיר לכפר. מלבד עלת
החודש ומנתתה ושעיר
לתפאת ונסביתם כמשפטם
ושגני תמידים כהלקתם:

ושגני שעירים לכפר. ושגני תמידים
כהלקתם: מלבד עלת החודש ומנתתה
ועלת התמיד ומנתתה ונסביתם
במשפטם לריח נחוח אשר ליי:

לשנת ושקחו במלכותך שמרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי
שביעי כלם ישבעו ויתענגו משוקך. והשביעי רצית בו
וקדשתו תמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית:

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת נדלה ליוצר בראשית. שלא
עשנו בנזי הארצות. ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם

ואת מוספי יום, חוטרים מוספי כל' רבים כדי לכלול גם מוסף ראש חדש (א"ח ס' תקל"א).
וכדורש השביעי, במדבר כ"ט, א'. וכתוב בהגהת טעמנו רא"ע ח"ל מלאחי כספר. יאן, שכתב חומר במקום
וכדורש השני פסוק אחר האמור כפ' חומר דבר אל בני ישראל לאמר כדורש השביעי באחד לחודש
וכו' עד אשר לה' (ויקרא כ"ג, כ"ד וכו') וחומר ונאמר ועשיתם עולה לריח נחוח וכו' עד חמישים
כמו שכתוב כפ' פינחס, ומסתברא כך לפי שיש כספוק שחומר זכרון תרועה ולא יום תרועה עכ"ל
ושני שעירים לכפר וכו' כוסחות מתחלפות יז כלן כסדורים, והנוסחא ויין כנסכו ושעיר לכפר,
מלבד עולת הדרש ומנחתה ושעיר וכו' שחוטרים ב'ק' פסד"ט היא כוסחת הרקח ומכיל' וראה ג"כ
ניוסף חוטן ס' תתקע"א.

עליו לשבח, מוסף של ר"ה יז לה ט' נרכות, משונה. מכל שאר מוספי השנה שאין להם חלף ז'
נרכות, והוא נעבור שמוספים כוסף ר"ה שלש הוספות אשר שמן מלבוה זכרונות ושופרות, וככללה
הראשונה שהיא מלכות נתון הנרכה הכימית של קדושת היום, והזכרונות והשופרות הן כל אחת נרכה
נפני עטפה וכדליתא ב"ר' דף ל"ב. ושלש הוספות האלה שמתן על שם תוכנן כי נראשונה מודים אכתנו
שקד"ה הוא טרף את הכל ועלכותו על הכל, ובמינה נודה שהוא יזכור את כל מעשי בני אדם ושלם
לחס כמעטם, והשלישית היא נדרכת מקול השופר אשר כמעט לראשונה נתן תורה ושמע לחטונה כקטן

חֲלַקְנוּ פִּהֶם וְגַדְלָנוּ בְּכַל־הַמָּנֶם • וְאַנְחָנוּ פִּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים
 וּמוֹדִים לְפָנֵי מַלְךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂחֹא
 נוֹטָה שָׁמַיִם וַיְסֹד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְשֹׁכֵן
 עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד • אָמֵת מַלְכֵנוּ אָפֶס
 זִלְתָּ • בְּפִתּוֹב בְּתוֹרְתוֹ וַיְדַעַף הַיּוֹם וְהַשָּׁבֹת אֶל־לִבְךָ פִּי יְהוָה
 הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת • אִין עוֹד:
 עַל־כֵּן נִמְנָה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְרֹאשׁת מִהְרָה בְּתַפְאֵרַת עֲזֶךָ
 לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן־הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים פְּרוֹת יִפְרֹתוֹ • לְתַקֵּן
 עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי וּבְלִבְנֵי בֶשֶׁר יִקְרָאוּ בַּשִּׁמְךָ • לְהַפְנוֹת
 אֱלֹהֶיךָ בְּלִדְשָׁעֵי אֶרֶץ • יִפְירוּ וַיְדַעוּ בְּלִיזְשֵׁי הַבַּל פִּי לָךְ הַכְרַע
 בְּלִבְךָ הַשָּׁבֵעַ בְּלִלְשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיְפֹלוּ • וּלְכַבֹּד
 שִׁמְךָ יִקְר יִתְנוּ • וַיִּקְבְּלוּ בָּלֶם אֲתַדְעַל מַלְכוּתֶךָ • וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם
 מִהְרָה לְעוֹלָם וָעֶד • פִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֶךָ הוּא וְלְעוֹלָמִי עַד
 תִּמְלֹךְ בְּכַבֹּד: בְּפִתּוֹב בְּתוֹרְתֶךָ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
 וְנֹאמֵר לְאֲדֹבֵיט אֱמֹן בְּיַעֲקֹב וּלְאֲדֹאֵה עֶמֶל בְּיִשְׂרָאֵל
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ וְתִרְוַעַת מַלְךְ פּוֹ: וְנֹאמֵר וַיְהִי בִישְׂרָאֵל מַלְךְ

גלויות (וראה ג' כ. נס' עקדים מאמר ח' פרק ד'). ושמרו כספרי נפסוק וזיום שמתבסס, חזי ה' חלביכס למה
 נאמר, לפי שהוא חומר דבר אל בני ישראל לאמר נחדש השמיעי (ויקרא כ"ג, כ"ד). ודעו מטעם זכרונות וזפורות
 כ"ה דף ל"ב) חבל מלכות לא שטענו, תלמוד לומר ה' חלבינו עמו ותרושתו מלך צו (במדבר כ"ג, כ"ה) זה
 זפורות ומלכות; ר' נתן אמר חינו ריך, שהרי כבר נאמר ותקעתם חנוניות הרי זפורות, והיו לכם לזכרון
 הרי זכרונות, חזי ה' חלביכס זה מלכות, חס כן מה ראו חכמים לומר מלכות תחלה וחל"כ זכרונות וזפורות,
 חל"כ, העליכה עליך תחלה וחל"כ נקט מלפניו רחמים כדי שיזכור לך, וכמה, באופר של חירות ואין זושר חל"כ
 חירות ש"י והיה ביום ההוא יתקע באופר גדול עב"ל ויקראו סדר זה של תפלת מלכות זכרונות וזפורות כפי חל"כ
 כס כלל חקיעתא דבי רב (ירושלמי ר"ה פרק א' הלכה ה', וירושלמי ע"ז פרק א' הלכה ב', ויקרא רבה פ'
 כ"ט, ותנחומא פרה' האזינו) נעבור כי נתיסד ונקבע בנוסחתו בית מדרשו של רב, והסם תקיעתא ע"ז
 שתוקעים אחר כל סדר. ואופן תוקנס הוא שמתחיל כל סדר טעלג הסדרים בנוסח תפלה נאה לענינו, ואחר
 התפלה יתאו עשרה פסוקים, ג' מתורה ג' מתהלים וג' מנביאים וזכו אחד מתורה, אחד מנב"ל ככל אחד
 מהפסוקים האלו מלך למדר של מלכות והל' זכר לזכרונות ול' שופר לזפורות, וחל"כ נלסם כל סדר נקטס
 ותחיתמת נרכה. ושמרו כ"ה דף ל"ב כי י' פסוקים הללו כנגד מה שנעלג נזמור ק"י פעמים הללו הללו, ו
 וכנגד י' הדברות וי' משמרות שנהג כבדו העולם, ומה שמתקיימים בתפלות האלה פסוקי תהלים לפסוקי נביאים
 להפך מסדר המקרא שהוא תורה נביאים ומתוים, הוא מפני שזוד קדם לנביאים, ועוד שהקדמת ספרי נביאים
 לכתובים הוא רק לענין קדושתו שמתורה קדושת נביאים מכתובים לפי שהנביאים נאמרו נבוכה והכתובים נזכו
 הקדש, חבל לענין קדימת הזמן הכתובים היו קודם. וכן חיתח נסמ' סופרים פ' י"ח הלכה ג' ככל מתקיימן
 דברי קדושה (ר"ל כתובים) לדברי קבלה (ר"ל נביאים). ושמרו נברכות דף כ"ט חיי תשע (נברכות נפוסף) דר"ה
 כנגד פי, אמר רבי יוחנן דמן קרטיגנין (במשנה) כנגד תשעה חוברות שאתרה מהה בתפלתה (ש"א כ',
 א') דאמר מר (כ"ה דף י' ע"ג) כ"ה נפקדה שרה רחל וחנה עב"ל. — עלינו לשבח הוא תחלת סדר
 של מלכות, ותארו ראה למעלה דף 131. ככחוב בחרתך ה' יסלך, פה תחלת י' הפסוקים לשלכת.
 לא רביים, נמדדנו כ"ג, כ"ה, וכבר העתקתי בסמוך מאמר הספרי שזרע פסוק זה על מלכות נס פל
 זפורות וזכו מפאת תנת חרועת ודלה נגמ' ר"ה ל"ב ע"ז וכאמ"ש גס. ויהי בישרון דברים ל"ג, פ'.

בְּהִתְאַסֵּף רֵאשִׁי עִם יְחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדַבְרֵי קִדְשְׁךָ
 כְּתוּב לֵאמֹר, כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמִשַּׁל בְּנֹוֹיִם: וְנֹאמַר, יי מֶלֶךְ
 נִאֲוֶרֶת לְבַשׁ לְבַשׁ יי עַז הַתְּאֵזֶר אֶת־תְּכֵנִיחַ הַבַּל כֹּל־הַמּוֹט:
 וְנֹאמַר, שָׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְהִנְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבוֹאֶת
 מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: כִּי יוֹהֵ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. יי עֲזוּז וְנִבְּוֹר יי גִּבּוֹר
 מִלְחָמָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד: כִּי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. יי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
 סֵלָה: וְעַל־יָדֶי עֲבָדֶיךָ הַגְּבִיָּאִים כְּתוּב לֵאמֹר, כִּהֵּ אָמַר יי מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל וַיִּגְאָלוּ יי צְבָאוֹת אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין
 אֱלֹהִים: וְנֹאמַר, וְעָלוּ מוֹשְׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפְטֵי אֶת־הַדָּר עֲשׂוּ
 וְהִיחָה לִי הַמְּלוּכָה: וְנֹאמַר, וְהִיחָה יי לְמֶלֶךְ עַל־כְּלֵה־אֶרֶץ בְּיָוִם
 הַזֶּה וְהִיחָה יי אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד: וּבְחֹזְרָתְךָ כְּתוּב לֵאמֹר, שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹהֵינוּ. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָעוֹלָם בְּלוֹ
 בְּכְבוֹדְךָ וְהִנְשָׂא עַל כְּלֵה־אֶרֶץ בִּיקְרָךְ וְהוֹפֵעַ בְּהַדָּר גְּאוֹן
 עֲגוּף עַל כְּלֵי־וְשָׁבֵי חֶבֶל אֶרֶץ־ךָ. וַיִּדַע כָּל־פְּעוּל כִּי אַתָּה
 פְּעַלְתָּ וַיִּבִין כָּל־יִצְוֹר כִּי אַתָּה יִצְרָתָו וַיֹּאמֶר כֹּל אֲשֶׁר
 נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכֹל מְשֻׁלוֹהֵ:
 לְשֵׁנֵי אֱלֹהֵינוּ וְיֵהִי אֲבוֹתֵינוּ (רַצָּה בְּמִנּוּחֵתָנוּ) קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתוֹן חֶלְקֵנוּ
 בְּחֹזְרָתְךָ שֶׁבְּעֵנֵינוּ מִמּוֹבָקֶךָ וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, (לְשֵׁנֵי וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 בְּאֵהֶבָה וּבְרִצּוֹן שֶׁבֵת קִדְשְׁךָ וַיְנַחֵנוּ בְּהַ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שִׁמְךָ.) וְטַהַר לִבְנוֹ
 לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת. כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וְדַבְּרְךָ אֱמֶת וְקִים לְעַד.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ עַל כְּלֵה־אֶרֶץ מִקִּדְשֵׁי־הַשֶּׁבֶת וַיִּשְׂרָאֵל וַיּוֹסֶם הַזְּכָרָוִן:

ובדברי קדש כתוב לאמר, מה שאין חוטרים ועל ידי עבדיך הקדושים כתוב, כמו שחוטרים בפקוקי
 הנביאים ועל ידי עבדיך הנביאים, העטם כי פסוקי הנביאים נאמרו בשליחות הנביאים לאמרם לישראל,
 אלל של כתונים לא נאמרו בשליחות אלל נכתבו נרות הקדש לבן חוטרים זהם ובדברי קדש כתוב, כי
 דה, תהלים כ"ב, כ"ט. ותנת ומשל ח' ע"פ העפרת הנחירה. ה' פלך, סם ל"ג, ה' שאו שערים,
 כ"ד, ו' כה אמר ה' סלך, יצטיה ע"ד, ו'. ועלו מושעים, סוף עובדיה. והיה ה', זכריה י"ד, ט'. שמע,
 דברים ו', ה'. והנה במלכות חוטרים פסוק העשירי של תורה מיד אחרי אשר הפסוקים, ולא כן בזכרונות וזפירות,
 סם חוטרים פסוק העשירי נתון בקשם אלהינו ואלהי אבותינו סמוך לחתימת הכרכה, והעטם שאין עושים כן במלכות,
 עפמי שמלכות אין לה חתימת כרכה בפני עטמה אלל ככללה נתון קלושת היום והחתימה היא עקודשת
 סיום, ולכן הולכנו לומר פסוק האחרון של תורה מיד אחרי אשר הפסוקים ולחתימה כו את סדר מלכות.

אָתָּה זוֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפּוֹקֵד כְּלֵי־צוּרֵי קָדָם. לְפָנֶיךָ נִגְלוּ
 כָּל־תַּעֲלָמוֹת וְהַמּוֹן גַּם־תַּרְחֹת שְׁמַבְרָאשִׁית. כִּי אֵין שְׂבָחָה לְפָנֶי
 כִּסֵּא כְבוֹדְךָ. וְאֵין גַּם־תַּרְחֹת מִגֵּנֵי עֵינֶיךָ: אָתָּה זוֹכֵר אֶת־כָּל־
 הַמַּסְפָּעַל. וְגַם כָּל־הַיְצוּר לֹא גָבַחַר מִמֶּךָ. הַכֵּל נָלוּ וַיִּדְוַע
 לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ. צוּפָה וּמְבִיט עַד־סוֹף כָּל־הַיְחִירוֹת. כִּי תִבִיא
 חֵק וּפְרוֹן לְהַפְקֵד כָּל־רוּחַ וְגַפְשׁ. לְהוֹכֵר מַעֲשִׂים רַבִּים וְהַמּוֹן
 בְּרִיזוֹת לְאֵין תְּכִלִּית. מִרְאשִׁית כּוֹזֶת הוֹדְעָתָּ. וּמִלְפָּנִים אֹתָּה
 גְּלִיתָ. וְהַיּוֹם תִּחְלַרְתָּ מַעֲשֵׂיךָ וּפְרוֹן לֵיּוֹם רֵאשׁוֹן. כִּי חֵק
 לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: וְעַל הַמְדִינּוֹת פֹּה יֵאמַר
 אִירֹן לְחֵרֵב. וְאִירֹן לְשָׁלוֹם. אִירֹן לְרַעֲב. וְאִירֹן לְשִׁבְעַע.
 וּבְרִיזוֹת פֹּה יִפְקְדוּ. לְהוֹפְרִים לַחַיִּים וְלַמּוֹת: מִי לֹא גָפַקֵד כְּהַיּוֹם
 הַזֶּה. כִּי זָכַר כָּל־הַיְצוּר לְפָנֶיךָ בָּא. מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ.

כל העלומה ע"ה תהלים מ"ד, כ"ב. והמון נסתרות, רמי הכתרות, על' המון גוים (נרחשית יז, ד') המון הגשם (מ"א י"ח, מ"א). שמבראשית, מיום נתיחת העולם ועד עתה, וראה בדף 58. ק' אין שבתה. כן נכלל ס' ג' גם נבי' גם נסדורי הספרדים וכן גורם אנוהרהס וכן הוא נרוקח ורן נסדור עברי תפלה חמדה מלת ק' וכבר הגיה בעל וי"ל וכתב כי אין שבתה כנוסח הי"ן, וכן הוא נסדורי ר"ע ושל"ה ויעב"ד, וע"כ אין לשמות. ש"ק"ה הכ"ף רפויה על משקל ש"ק"ה כבשה ג'דעה, וכן כלם מזה הטעם על הפעל רפה, ונסדור רפ"ו נלפס נהדיא ש"ק"ה נרפי על הכ"ף. ונמלא לשון נוסחת זו גם נסדור תהלים סוף מוזמר קל"א. אה כל המפעל, כל מה שנרחת. המפעל, מענין קדם מפעליו מוזו (משלי ח' כ"ב). תיצור הי"ד נקטן כמסודר בדף 388. וקדי' החי'ת נקטן כי הלשון אה ככל אשר חנרו העומדים כל' הוה, שכל נכסד נפתח יהיה ל' עבר כמו תהלים קל"ט, ט"ו. חק ופיריו כן נוסחת נסדורי האשכנזים, והנה חק הוא פמוך אל זכרון ופירוזו החק והמשפט אל הזכרון, ונוסח פה המאמר למעלה טעמו, ר"ל אהה זכר מעשה עולם וכו' כאשר תניאם למשפט הזכרון צום הזכרון, ונוסחת הספרדים היא חק ופיריו. לאין חכלית, שלא נוכל לחנכו לעמוד על מספרם, כואר, שתיא כל בני עולם לזכרון ולמשפט זאת הודעת כבר בתחלת העולם לאדם הראשון, והוא ע"פ מאמר חז"ל (אעתיקנו בסמוך) שאדם הראשון עמד לדין לפני הקב"ה צום ר"ה וילא זכאי והנתיחו הקב"ה שכן בני יונאו לדין צום אה וילאו זכאים. זה היום, יום ר"ה. תחלה מעשיך, נחשרי נברא העולם לדעת ר' אליעזר נגמר ר"ה דף י' ע"ב. ואם בדף כ"ז אמר ר' שמואל נר יחקר כמאן מללין האידנא זה היום תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון, כמאן, כל' אליעזר דאמר נחשרי נברא העולם, זכרון, זה היום הוא זכרון ליום דין הראשון, וע"פ מאמר חז"ל בירושלמי ר"ה פרק א' ויקרא רבה פ' כ"ט ופסיקתא רבתי מותא בילקוט פ' סינחס רמו תפ"ב וו"ל וכחדש השביעי נאחד לאחד הה"ל לעולם ה' דנך נלכ נשמים, תני בשם ר' אליעזר נב"ה נאלול נברא העולם, ותחילת דר נכהיל דחבי ר' אליעזר, דתיא נתיקעתא דר, וזה היום תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון כי חק לישראל הוא וגו' ועל המדינות זו יאמר חיו לחרז וחיו לשלום חיו לרעב וחיו לשוכה וברית זו יפקדו להוכידים לחיים ולמות, נמלאת אהה אומר נראש הסנה נברא אדם הראשון, נבעה ראשונה עלה נמחנה, נשניה נתינן עם מלחכי אהה, נבלישית נכס עפרו, נד' גנלו, נה' רקמו, נז' עשאו גולם, נז' נחט נז' נשנה, נח' הכניסו לגן, נט' נלפסה, ני' עבר על חווי, ני"א ידון, ני"ב ילא נדיטום מלפני הקב"ה. אמר הקב"ה לאדם, זה סימן לנביך כשם שעמדת לפני דין היום הזה וילאת נדיטום, כך עתידין נביך לעמוד לפני דין צום הזה ויולאין מלפני נדיטום, חיעתי נחדש השביעי נאחד לאחד עב"ל. כי חק, תהלים פ"א, ה'. יי"ו כ' תבות ומקף בנייהן, כן העקר דוגמת ח"יהה בית (ישעיה ס"ו א'), וכן הס' כ' תבות נסדורי הספרדים. לש"ש כן הוא ככל הסדורים הישנים וכן נמאמר המרדש שהעתיקתי בסמוך וכן בס' נד הקמח אומ ר"ה, וכן נכרבות דף כ"ה רעב וזונע, וראה דף 207 נמאור נבעה כלכלתנו. ועקר נקדו הוא הלמ"ד נפתח וי"ן דגוסה נלשון נסודר כנררו וכן הוא כבי' גם נסדורי רפ"ה ורפ"ו. כהיום הזה ר"ל היום הזה וכיואל זו נכל שנה ונכה. ופקדון, דינו הראוי לו, על' ופקדתי נבעה פשעם (תהלים פ"ט ג') ומה מעשו ליום פקודה

ועלילות מצעדי גבר • מחשבות אדם ותחבולותיו ויצרי מעללי
 אִישׁ: אִשְׁרֵי אִישׁ שְׁלֵא יִשְׁכַּחְךָ • וּבְרֵאשִׁים יִתְאַמְצֶנּוּ • כִּי
 חֲרָשְׁךָ לְעוֹלָם לֹא יִבְשֶׁלוּ • וְלֹא יִקְלְמוּ לְגַעַח פְּלִיחוֹסִים בְּךָ:
 כִּי גִבֹר פְּלִיחוֹמְעָשִׁים לְסַגִּיָּה בָּא וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כָלֶם:
 וְגַם אֶת־גִּזְמֵי בְּאַהֲבָה זְכַרְתָּ • וְהִפְקַדְתָּו בְּדַבְרֵי יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים •
 כִּנְבִיאֶיךָ אֶתְמַי הַמְּבֹאֵל לְשַׁחַת כָּל־בָּשָׂר מִפְּנֵי רֹחַ מַעֲלָלֵיהֶם •
 עֲלֶיךָ וְכַחֲנוּ בָּא לְסַגִּיָּה יי אֲלֹהֵינוּ לְהַרְפוֹת וְרַעַו בְּעַפְרַחַת
 הַבַּל • וְצִאֲצִאֵינוּ בְּחוֹל הַיָּם: כִּפְתּוּב בְּתוֹרְתֶךָ • וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־
 גִּזְמֵי וְאֶת פְּלִיחוֹתָהּ וְאֶת־פְּלִיחוֹתָהּ אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּתַבְּהָ וַיַּעֲבֹר
 אֱלֹהִים רוּחַ עֲלֵה־אֶרֶץ וַיִּשְׁכַּח הַמַּיִם: וְנֹאמַר • וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים
 אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק
 וְאֶת־יַעֲקֹב: וְנֹאמַר • וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת־בְּרִיתִי
 יִצְחָק וְאָף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲפֹד וְהֶאֱרַץ אֲפֹד: וּבְדַבְרֵי
 קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר • זָכַר עֲשֵׂה לְגַפְלֵאֲתֵינוּ חֲנוּן וְרַחֲוֹם יי: וְנֹאמַר •
 מִדָּף גַּתֵּן לִירְאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: וְנֹאמַר וַיִּזְכֹּר לְהֵם
 בְּרִיתוֹ וַיִּנְחַם כְּרַב חֲסִדָיו: וְעַל־יְדֵי עֲבָרֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב
 לֵאמֹר • הִלֵּךְ וּקְרָאתָ בְּאֹזְנֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יי זְכַרְתִּי

(ישעיה י' ג') • והנה משמר זה • משבש איש ופקודתו ועלילות מעשיו גבר, מחשבות אדם ותחבולותיו, ויצרי מעללי איש מעללי איש • מקביל בו פסוק לראשו שנקראת ספרותו • ומשמרים ועלילות גבר ומעשיו גבר, ויצרי מעללי איש • וזגמת וסוכי סוכי חול (דברים ל"ג, י"ט) • משמר מעמד העם (ש"ב כ"ד, ט') • חכמי יועלי פרעה (ישעיה י"ט, י"ח) • תוספי דרכי קשת (ישעיה ע"ו, ט') • כוזקי רומי קשת (תהלים ע"ח, ט') • הדד כבוד הודן (תהלים קע"ב) • כהני כחלי דגש (איוב כ', י"ז) • ועלילות, מעשים, ל' ונוקם על עלילותם (תהלים ל"ט, ח').
 והחבולות, ל' עלות כמו וכתן תחבולות יקנה (עש"ה ח', ח'). • ויצרי, כל' רבים ר"ל יצר טוב ויצר רע.
 וכן אדם, עלת אשורי נעשבת גם אליו ושמרו ושמרו בן ח' • ויחמץ כד, שידתך כך ככל פה • כרבר
 ישועה ורחמים, שאלת אליו להגילו בחינה • להרכות ורעו, כמו אשמך ואתם פרו ורעו שרש חלחן
 (בראשית ט' ז') • וצאצאי, האזון כזה לאלהיו הדיקים הם אתכם וזרעו, ולאכזרה היתה ההצנעה הזאת
 לאכזרה ורעו בעפר הארץ וכחול היס (בראשית י"ג, ט"ז) • וכ"כ, י"ז, ותפש כאן בלאן ישעיה ע"ח, י"ט.
 וזכר בראשית ח', ח' • וישמע שמות נ', כ"ד • חכרתו אח בריהו, ויקרא כ"ו ע"ב • וכמדורי הספרדים הועמד
 תחת פסוק זה כפסוק וגם אני שסעתי אח נאסף (שמות ו', ה'), ופי' לתמוה על זה השנוי, כי מה
 שקדמוהו ז"ל העמידו לו כוסף ג' סדרים האלה כמטבע קטוע וכאמור למעלה, וזה דוקא כנוסף
 תפלות שבהן, אבל י' הספוקים הנאמרים בתוכם לא נדרים ויחזום לקבוע, והרצו להשתפל לנחור לו
 הספוקים כפי רצונו רק שיהיו כפי הכלל אשר נתנו להם בעמד' רה ל"ב • וזה גם יבאר לנו מה שנתבאר
 שאלמר כפי' לייסוף ביום שני ספוקים אחרים ממה שאמרו הקהל בתפלת לת', וזהו מה שה"ל סוף הלכות
 ר"ב זכר עשה, תהלים קי"ח, ל' • שרף, שם ספוק ה' • ויזכר להם, שם ק"ו, ע"ה • הלך וקראת, ישעיה

לך חסד גענויך אהבת כלולתך לכתך אחרי בסדר בארץ
לא ורועה: ונאמר וזכרתי אני את בריתי אהך בימי גענויך
ותקמותי לך ברית עולם: ונאמר הבן יקר לי אפרים אם
ילד שעשועים בימי דברי בו זכר אהבנו עוד עלפן המו
מעי לו רחם ארחמנו נאמדי:

אלהינו ואלהי אבותינו. זכרנו בזבחן טוב לפניך וסקדנו
בסקנת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכר לנו יי אלהינו
את הברית ואת החסד ואת השבועה אשר נשבעת לאבותם
אבינו בחר המדיה ותראה לפניך עקדה שעמד אברהם אבינו
את צחק בנו על נב המזבח וקבש רחמי לעשות רצונך
בלבב שלם. בן יקבשו רחמיך את כעסך מעלינו ובטובך הנחל
ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומנחלתך. וקיים לנו יי אלהינו
את הדבר שהבטחנו בתורתך ער ידי משה עבדך מפי
בבדך באמור: וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי
אתם מארץ מצרים לעיני תצוים להיות להם לאלהים אני
יהוה: פי זכר כל השפחות אפה הוא מעולם ואין שבת
לפני כסא בבדך. ועקרת יצחק לרעו (של יעקב) היום
ברחמים תזכור. ברוך אפה יי זכר הברית:

כ' כ'. וזכרתי אני, יחזקאל ט"ז, ס'. ומה שמעלעט טעוק זה של יחזקאל בין שני הסמוכים של ימינו הוא
כדי לטעון זכירת ברית ימי נעורים לזכירת ברית חסד נעורים. הבן יקר, ימינו לא, כ'.
זכרנו בזבחן טוב וכו' ע"ה תהלים ק"ג, ד'. דושריו בן נקוד ככל ס"י וכו', ורואה למעלה
דף 110. משמי שמי קדם, על' תהלים ס"ח, ל"ד. את הברית, כמו שכתוב ביום ההוא כד' ה' את
לכנס ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת (בראשית ט"ו, י"ח). ואת הוצאתי, שכתובת הארץ לאברהם
הינה נחמד הק"ס והוא שכתוב חסד לאברהם (סוף פניה) לכל יעקב כתוב אמת ליעקב, כי כתיבת
הארץ ליעקב היא נחמדת שכתוב ברית עם אברהם וקם לתת לו. בדר הבטחה, נחמדת כ"ב, ט"ז.
כן יקבשו רחמיך את כעסך, לזון זו נחה בנוסחת תפלת ישמעאל בהן גדול (מכות דף ז') והספרדים
מוסיפים עוד ויגלו רחמיך על מרחמיך, וכל זאת מנוסחה היא. וזכרתי: לרם, ויקרא כ"ו, ט"ב. כי
זכר כל השפחות וכו' מוסרים זה עתה פעם אחרת כדי להסמך משין החמישה סעוד לחמישה.
לרעו היום ברחמים הזכור, בן נוסח כ' כ"י וכן בסדורי ר"ע ור"ה ור"ס גם כן' למעט כד' שכתוב
לע"ה וכן כתוב יע"ב. ונרמזת הספרדים היום לרעו הזכור. ונס' רפ"ה ורע"ה הנוסח לרעו ישראל היום
ברחמים הזכור, ונס' מדרים לרעו של יעקב היום וכו' וכן מנהג ספרד' (יסוף לזמן ס' התקע"ב),
למעט מסדור רב' עמרים ומדע"ס כראה כי הכתובת ישראל או של יעקב אינן אלא מוספת אחרונים, גם
גם' ע"ד ומלוה כתוב שאין לומר אלא ועקדת יצחק לרעו היום חוסר. ורואה ס"ח סגן תקל"ט.

אֵתָהּ נִגְלִיתָ בְּעֵינֵינוּ בְּסִדְרָה עַל עַם קְדוֹשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּנוּ מִן
הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמַעְתָּם קוֹלְךָ וְנִגְלִיתָ עֲלֵינוּ בְּעַרְפְּלֵי סוּדֵר. נָם
כִּלְהַעֲוֹלָם בְּלוּ חַל מִסְּפִיקָה וּבְרִיזוֹת בְּרֵאשִׁית תְּרִדוּ מִסְּפִיקָה.
כִּתְּעִלּוֹתֶיךָ מִלְּבָבוֹנוּ עֲלֵה־רֵי סִינֵי לְלַמֵּד לְעַמְּךָ הַאֲוֶה וּמִצְוֹרוֹתֵי.
וּפִשְׁמִיעֵם אֶת־הַדּוֹד קוֹלְךָ וּרְבִחוֹת קְדוֹשְׁךָ מִלְּחֻבוֹת אִשׁ בְּקִלּוֹת
וּבְרִקִים. עֲלֵינוּ נִגְלִיתָ וּבְקוֹל שִׁפְרָךְ עֲלֵינוּ חִסְעָתָּ: כִּפְתוּב
בְּתוֹרָתְךָ. וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֵיחָד הַבְּקָר וַיְהִי קִלְתָּ וּבְרִקִים
וַעֲנֵן כָּבֵד עֲלֵה־דָדֵךְ וְקוֹל שִׁפְרָךְ חִזַּק מְאֹד וַיִּסְרַד כִּלְהַעֲמֵם אִשְׁרָךְ
כִּפְסִיחָהּ: וַנֹּאמֶר. וַיְהִי קוֹל הַשִּׁפְרָךְ הַזֶּה וְתוֹק מְאֹד מִשָּׁהּ יִדְבֵר
וְהַאֲלֹהִים יַעֲגֵנוּ בְּקוֹל: וַנֹּאמֶר. וְכִלְהַעֲמֵם רֵאִים אֶת־הַקּוֹלֹת
וְאֶת־הַלְּפִידִם וְאֵת קוֹל הַשִּׁפְרָךְ וְאֶת־הַדָּדֵר עֲשֵׂן וַיֵּרָא הָעַם וַיִּגְעוּ
וַיַּעֲמִדוּ מִרְחָק: וּבְדַבְרֵי קְדוֹשְׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר. עֲלֵה אֱלֹהִים
כְּתוּבָהּ יי בְּקוֹל שׁוֹפָר: וַנֹּאמֶר. כִּתְּעִלּוֹת וּקוֹל שׁוֹפָר תִּרְעִי
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יי: וַנֹּאמֶר. תִּקְעוּ כַתְּוֹשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לִחַם תִּגְנוּ:
כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: וַנֹּאמֶר. הִלְלוּהָ
הִלְלוּ אֵל בְּקוֹדְשׁוֹ הִלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֲזוֹ: הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו הִלְלוּהוּ
כְּרֹב גְּדֻלּוֹ: הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַת שׁוֹפָר הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹל וּבְגוֹר: הִלְלוּהוּ
כְּתוּבָהּ וּמְחֹרָל הִלְלוּהוּ בְּמִצִּים וְעֵנָב: הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמְעַ

בענו כבודך, שנות י"ט, ט'. וט"ז. לדבר ימים וכן נענו"ם. ונוסח הספרדים לדבר ימים, ת'
הלאכות יתבנו, כמו שנמלך מדבר טעם (בראשית כ"ט, ט') ודבר טעמה (כחמי"ט, ט') אלך טעם
(ויקרא כ"ז, ט') אלך טעמה (נעדר כ"ב, י"ג). מן השמים השמעתם קולך, עש"ה דברים ד', ל"ו.
בערפלי סודר, כמו שכתוב עמוך הוא טען והערפל (דברים כ', י"ט), וכדור ישראלי ה"ל פתוחה
והל"ט דגשה כמו שאכתיח חו"ט כתיבה לעמוד. גם ק"ל העולם ק"ל הל, ככה הטעמה בכל סודרים
ימים וכן גרם אסדרתם וכן הוא כמדור רב עמדם, וזהו למעלה דף 388. הל ספניק, עגרות ורגזו
וחלו עכ"ל (דברים כ', כ"ט); והטעם ע"פ מה שזמרו חו"ל בכתבים קט"ז, כבנתנה תורה לישראל קולו
אלך טעם העולם ועד סופו זבל טעמות העולם אחרת רעדה כהיכלית, ובפרקי ר' אליעזר ט' ט"ח
כישל קול הקב"ה נמתן תורה השמים והארץ רעשו טעמו והיעים והנכרות כחיו הארים והנכונות כחטוטטו
וכל האילנות כדעו. וד"ה קדשך בן נקד בעל וי"ל כי הוא עש"ה ישל מדעזותך (דברים ל"ב, ג') כמו
אכבד אסדרתם, וזהו עכ"ל דף קע"ט כחל קע"ה, ומה שנקד כמ"ה וד"ה חזיק לל נמלל עקל זה כעברית.
והשעת, פסג כלבון וו עש"ה כופיע מהר פארן (דברים ל"ב, כ'). ויהי ביום שנות י"ט, ט"ז. ויהי קול, ט' י"ט,
י"ט. והלך יחזק, זה הוא ה"ל נכרי. וכל העם אס כ', ט"ו. עלה אלהים, תהלים ט"ז, ו'. כחוצרות, כ"ח,
ו'. חקעו, ט' פ"ט, ד'. האלוהה האלו אל, טוטור ק"ן, וטע"ט שנסדדו כד ג' פסוקי כותבים מומיטים עוד
טוטור זה נטאר אטא הוא אר מלאו בו חו"ל הדעו ל' הפסוקים, כמסודר למעלה כחלת עלינו לשבת.

הִלְלוּהוּ בְּצִלְצֵלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה הַהִלֵּל יְהי' תִּלְלוּהוּ: וְעַל
 יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר, כָּל־יִשְׁכֵי תִבֵּל וְשָׁגְיֵי אֶרֶץ
 בְּנִשְׁאָרָנָם תָּרִים הִרְאוּ וְכִתְקַע שׁוֹפָר הַשְּׁמָעוּ: וְנֹאמֵר וְהִזָּה
 בַּיּוֹם הַזֶּה וַיִּתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּכְאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
 וְהִנְדָּחוּם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לִי כִּדְרַת הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם:
 וְנֹאמֵר וַיִּי עֲלֵיהֶם יִרְאָה וַיֵּצֵא כַּבָּרְק חֲצוֹ וְאֶרְצִי יִהְיֶה בְּשׁוֹפָר
 יִתְקַע וְהִלְךְ בְּסַעֲרוֹת הַיָּמִן: וַיִּ צְבָאוֹת יְגַן עֲלֵיהֶם: כִּן תִּגַּן
 עַל־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלְחֶמְךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְהַרְוֵתֵנוּ וְשֵׁן
 גַּם לְקַבֵּץ נְלִיזֵתֵנוּ וְקָרֵב שׁוֹרֵרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפֹצוֹתֵינוּ כִּגְסָם
 מִדְּרַבְתֵי אֶרֶץ וְתִבְרֵאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָגְהָ וְלִירוּשָׁלַם בִּירַת
 מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשֵׁן נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ (אֶת־קַרְבָּנוֹת חוֹבֵתֵינוּ)
 בְּמִצְוַת עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ בְּאִמֹר:
 וּבָיִתְּךָ שִׂמְחַתְכֶם וּבְמִזְעָרֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשְׁכֶם וְהִקְעַתְּכֶם
 בְּחִצְצוֹת עַל עֲלֵתֵיכֶם וְעַל זְבָחֵי שְׁלֵמֵיכֶם וְהָיוּ לְכֶם לְפָרוֹן

כל ישובי, ישיבה י'ה, ג'. והיה ביום, שם כ"ז, י"ג. וה' עליהם זכריה ט', י"ד. ה' צבאות יגן עליהם,
 כך תחלת הפסוק הסמוך להקדים, ומפני שגם אותו נעמד לנו שיהיה נאם להשתתף בה לנשאת רחמים
 על כל ישראל. והמחירי סמלים הכופת ה' נכחות יגן עליהם, ה' נכחות יגן עליהם, ה' נכחות יגן
 עליהם, ה' נכחות יגן עליהם.

חָקַע בְּשׁוֹפָר וְכו' לְקוֹחַ טוֹסוֹת טְרֵכָה עֲשִׂייתָ אֵל זַמְנָה עֲבָרָה וְשֵׁן מְבֹאֵר. וְקָרֵב שׁוֹרֵרֵנוּ וְכו' זֶה
 לְקוֹחַ טוֹסוֹת אֵל וּמִפְנֵי חֲסִידוֹ. אֵךְ נִמְדָּרֵי הַסַּמָּדִים כֹּל הַלָּחֵן מִן וְקָרֵב שׁוֹרֵרֵנוּ עַד וּבָיִתְּךָ שִׂמְחַתְכֶם
 נִמְלֵא, וְשֵׁן כִּי הַטוֹסוֹת: וְקָיִים לְנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ אִם הִרְבֵּר שֶׁחֲבִטְחָנוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ
 כְּאִמֹר, וּבָיִתְּךָ יֵשׁ לְפָתְקֵךָ עַל מוֹסַחְתֵנוּ מִמֶּה שְׁאוֹמְרִים וְשֵׁן נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת חוֹטוֹתֵינוּ,
 וְשֵׁן עֵינֵי כָלֵן לְדַרְךָ מִן הַקְּרִבָּנוֹת וְשֵׁן כִּדְרַת הַבְּרֵכָה רִבִּיעִית, אֲכַל כָּלֵן עֵינֵינוּ לְדַרְךָ מִן הַתְּקִיָּפוֹת
 וְכֵשׁ אֲשֶׁן הַסַּמָּדֵךְ הַכֹּחַ נִמְלֵא הַתְּקִיָּפוֹת מִדְּבַר, וּמִלֵּאֵתֵי נִמְדָּר דְּשֵׁן טְרִיץ טַחֲנַת רַעִי הַטוֹסוֹת, וְשֵׁן נַעֲשֶׂה
 לְפָנֶיךָ כְּמִצְוַת עֲלֵינוּ וְכו' וְג' תַּחַת אֶת קַרְבָּנוֹת חוֹבֵתֵינוּ חֵינֵן נִמְלֵאֵת אֵם, תַּרְסֵה הַזֹּאת טוֹבֵה הֵשֶׁן
 וְכֵה אֵךְ קָדִישׁ, כִּי אִם טְרִיזֵה נַעֲשֶׂה, נַעֲשֶׂה מֵלֵחַ הַתְּקִיָּפוֹת רַ"ל כְּתַקַּע חֲסִידוֹת. וְחֵינֵן לְמַד אִם הַטוֹסוֹת רַחֵן
 בְּמִקְרָא נִדְרַעֲכֵה נִמְדָּר הַהוֹשֵׁן ע"י הַפִּלֵת הַתַּחַת נִמְעוֹת הַמְדַּשִּׁים, כִּי גַם נִמְדָּר כִּי גַם נִמְדָּר דְּשֵׁן
 אֲלוֹנוֹיִךְ טַחֲנַת עִ"ד גַּם נִמְדָּר דְּשֵׁן וּיְכִילֵחַ טַחֲנַת ע"ס כִּי הַטוֹסוֹת כֹּלֵה כֵשׁ נִמְדָּר הַהוֹשֵׁן. וְעַד אֲנִישֵׁן
 אֵם נִגְלִיחֵן, "אִו"א תְּקַע כְּשׁוֹפָר עַד אֲנִי ה' אֲלֵהֵיכֶם סֵלֵחַ תַּחַת, וְכֵן עַל אִד גְּנֵה עֲלֵי לָךְ עַד פִּלּוֹת יִמְכַל
 (יְשִׁיעָה ט', ט') ע"ג תַּחַת, וְהִיא כִּיֹּם הַהוֹשֵׁן יִתְקַע (שם כ"ז, י"ג) י"ח תַּחַת, הִיא סֵלֵחַ עַבְלֵל. דְּקָאֵי
 עֲלֵינוּ, כֵּן נִקְדָּר נִמְדָּר הַטוֹבֵר טַחֲנַת רַעִי וְכֵן כְּתוּב נַעֲל וּי"ל גַּם רַו"ה מֵלֵחַ כִּי נִבְי"י, וְהוֹשֵׁן הַכְּבוֹד וְהַנְּשֵׁן
 עֲלֵינוּ מֵלֵחַ (נִחְמִיָּה י', ל"ג); וְשֵׁן אֲבִירֵךְ מְדוּרִים נִקְדָּר דְּקָאֵי עֲלֵינוּ טַעוֹת הַחַד וְלֵא יִתְכַן כֹּלֵל בְּלָאוֹן,
 אִם הִיא לִו לְמַד דְּקָאֵי אֲחִינוּ, אֲכַל דְּקָאֵי עֲלֵינוּ הִיא טַעוֹת אִם אֲחִית טַעוֹת כְּבִילֵחַ, וְע"כ הִיא אִם אֲלֵחַ
 טַעוֹת. וּבָיִתְּךָ שִׂמְחַתְכֶם, נִמְדָּר י' י'. וְעַבְדְּךָ שִׂמְחַתְךָ זֶה דְּרָוֵן כְּסַמִּי וְרַעִי ל"כ מִלְכוּת וְזִכְרוֹת וְאִסְרוֹת

לפני אלהיכם אני יודע אלהיכם: כי אתה שומע קול שופר
ומאזין תרועה ואין רומה לך. ברוך אתה יי שומע קול
תרועת עמו ישראל ברחמים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את
העבודה לדבור ביהוה ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
ברצון והיו לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

וסתוינה צינינו בשופר לציון ברחמים. ברוך אתה יי
המסויר שכינתו לציון:

סודים ודבנ.

סודים אנתנו לך שאתה הוא יי אלקינו ואלהי
אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו ויצר בראשית
ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על
שמי יתנו ומי יתנו כן תתנו ותתקיינו ותאמרו
גלי יתנו לחצרות קדשך לשמך חסיד ולעשות
רצונך ולעבדך בלב שלם על שנתנו סודים
לך. ברוך אל והודאות:

סודים אנתנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
ועד. צור תינו כגון ישענו אתה
הוא לזר וזר. נודה לך וגם
תחלקה על צדינו המסורים בידך

ועל שמותינו הפקודות לך ועל גמיה שבבליום עמנו
ועל גפלאותיה וטובותיה שבבלעת ערב ובקר וצהריים.
השוב כי לאכלו רחמיה ותמרתם כי לאתמו חסדיה מעולם
קיינו לך:

ועל בלם ותברך ויתרחם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
ובתוב לחיים טובים בלבני ברירה:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל
ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי השוב שמך וליך
נאור להודות:

לכן חומרים חותו בסוף חלה הסודים, וזהו כה"ל לר"ה דף ל"ב שומע קול תרועה עמו ישראל
ברחמים, וכן נס' רב שמרס גם כזוקת, והסודים חומרים שומע קול תרועת עמו יזלאל היום ברחמים,
וכגסת הסוד. חמסס הרטנ"ס ובתמיל חתימת הכרחה, "נח"י שומע תרועה" וכן היא כמתווד רומה. וכמלא
כ"י אחד עוד מסתח. מיוחדת לר"ה בשנת וכן גם הלשון: וכשנת יאמר זה, כי אתה זוכר קול שופר
ושמין זכרון תרועה ואין רומה לך כ"י זוכר תרועה לעמו ישראל ברחמים.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ. בְּרַבְּנוּ בְּבִרְכָה תְּמַשְׁלֶשֶׁת בְּתוֹרַת הַקְּטוֹבָה עַל־יְדֵי
 מִשָּׁה עֲבָדְךָ הָאֲמִירָה מִפִּי אֲנִי וּבְנֵי פְתָנִים עִם קְרוֹשָׁה קְאָמִיר. וְבִרְכָה יְיָ
 וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ וּפְנֵי אֱלֹהֵי יְהוָה: יִשָּׂא יְיָ פְנֵי אֱלֹהֵי יְהוָה וְיִשְׁעֵם לְךָ שְׁלוֹם:
 שִׁים שְׁלוֹם. טוֹבָה וּבִרְכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ
 וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַבְּנוּ אֲבִינוּ בְּלֵנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ.
 כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַתְּבֵר
 חֶסֶד וְעֲדָקָה וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
 לְבָרֵךְ אֶרֶץ־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכֹל־עֵת וּבְכֹל־שְׁעוֹר בְּשְׁלוֹמָה.
 בְּחֶסֶד חַיִּים בְּרַבְּנוּ וְשְׁלוֹם וּפְרֻנְסוֹ טוֹבָה גִּזְרֵי וְנִסְתַּב
 לְפָנֶיךָ אֲנַתְנוּ וְכֹל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי. בְּצֹד לְשׁוֹנֵי מְרַע וְשִׁפְתֵי מְדַבֵּר מְרַמָּה. וְלִמְקַלְלֵי גַּמְשֵׁי תְרוֹם
 וְנִפְשֵׁי בְּעֵפֶר לְכֹל תְּתוּחָה: שְׂתַח לְפִי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּתְדוּף גַּמְשֵׁי. וְכֹל
 הַחַיִּשְׁבִּים עַל־יְדֵי רֵשָׁה. מִתְּרָה הַסֵּר עֲצָתְם וְקַלְקַל מִחֲשׁוֹבֹתֶם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֹר
 עֲשֵׂה לְמַעַן יִמָּדֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִרְשָׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תִּדְרָךְ. לְמַעַן יִחַלְצֵנוּ
 יְדִדְךָ הַיְשִׁיעָה יִמְצָךָ וְעַנְנֵי: יְהִי לְרֵצוֹן אֲמִירָשִׁי וְתִגִּיזֵן לְפִי לְפָנֶיךָ יְיָ עֲרִי
 וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמוֹז הוּא עֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
 וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רֵצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִתְרָה
 בְּיָמֵינוּ וְחֵן תִּלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ: וְשִׁים גְּעֻבָה בְּיָדְךָ בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
 קְדֻמָּיוֹת: וְעֲדָבָה לִי מִנְתַּת יְהוָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמָּיוֹת:

הַיָּן חוֹזֵר הַתְּפִלָּה, וְאוֹמְרִים פְּיוֹתִים כֹּל מָקוֹם וּמָקוֹם כְּפִי מִנְהַגוֹ, וְתוֹקֵעִין עַל סִדְר הַבְּרָכוֹת כֹּל
 מְדִינָה וּמְדִינָה כְּפִי מִנְהַגוֹ, (וְיַחֲדֵי לִיטוּ תוֹקֵעַ עַל סִדְר בְּרָכוֹת עֲשִׂימָה, שְׁלִיטוֹ רֵאשִׁי לְהַסְפִּיק תְּפִלָּתוֹ).
 וְלִאֲחֵר שֶׁנֶּטֶר הַיָּן תְּפִלַּת מוֹסֵף אוֹמֵר קְרוֹשׁ שְׁלוֹם, וְאוֹמְרִים אֵין כְּאֵלֵינוּ, עֲלֵינוּ, וּמְסִייעִים הַסִּדְר כְּבִשְׂאֵל
 יֵט, וְחֹחֲרִין לְתַקּוֹעַ שְׁלֵשִׁים קוֹלוֹת, וְאֲחִיכ כְּפִמְרִים לְנִמְחִים לְשִׁלוֹם. וְאֵין מְעַבְרִים לְלֵאמֹר כְּמוֹ בְּשֵׁל יֵט,
 חֲלָל מְעַבְרִים תְּפִלָּה עַד קְרוֹשׁ לְחִכּוֹת הַיּוֹם.

בְּסִעֻת שְׁחִיתָ עַל רֵיב מוֹחֲחִים נְקִידוֹת כְּמוֹ בְּשֵׁל יֵט וְדִבֵּר מִשָּׁה אֵת מוֹעֲדֵי וְכו' וְלוֹכְלִים וְתוֹמִים
 וְשִׁמְחִים כִּי מְעַחְכוֹ.

סדר תשליך.

למנחה של ר"ה נכנסים לביה"ב ולומרים פ' התמיד, אשרי, ובא לציין, ח"ת, (ובצנת מוספים
 ואני הפלתי ומולחין ס"ת וקורין ג' גברי נב' האזינו, ומחזירין ס"ת להיכל ולומר הסף ח"ת) ומתפללים
 תפלה ר"ה כלהו כמו בערבית, והסף חוזר התפלה ולומרים אבינו מלכנו (ובצנת סין לומרים אותו ולא
 ס"ת), ק"ת, עלינו.

כיום ח' של ר"ה (ואם חל בצנת כיום ב') אחר | נקח מצחה פקד ונקבענו כמנהגנו ונעשה אהו וזו
 מנחה קודם שקיעת החמה הולכים על שפת נהר | חייבנו בתך, ואף פיסע זית, קדער וזו חייבנו זע.
 גם זו גרים או על נהר מים חיים ולומרים: | בעטריב קוטולע חזר ונקמא:

**מ"ל בקמך, נשא עת, ועבר על פשע, לשארת גמלתו, לא
 תחזיק לער אפ, בידפיך חסד הוא: ישוב ירחמנו, יכבש עונותינו
 ותשליך במצלות ים כל חטאתם: (וקלחפאת עמך בית ישראל
 תשליך במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם:) הן
 אמת ליעקב, חסד לאברהם, אשר נשבעה לאבותינו מימי קדם:**

בערבית ליל שני של ר"ה מתפללים כמו כליל רחוק (ואם חל כנ"ל לומרים והדעינו) ומקדשין
 סגולת ג' וס' וזמרים שרשינו, ומחזירין אחר פרי חדש או כד חדש לספוך עליו נכרת אהיינו, ואם
 אינו מולא ע"ט מנרד אהיינו.

בשחרית יום שני מתפללים כמו בחצון וקורין נב' וירח ויהי אחר הדברים האלה והאלהים
 נסה עד סוף הסדר, ולמטמיר קורין כחמול ומפטירין בירמי' ל"א כה אמר ה' צמא הוא, ותקנין
 כחמול, ואם חל יום רחוק נכנת לומרים אהיינו על הכופר ביום שני, ותק' לומרים אותו לטולם.
 ומתפללים סדר שופך הכל כדלחמול.

במוצאי ר"ה ערבית מתפללים ומגדילים בתפלה ועל הכוס כבבל מ"ט. ואם הוא שנת מתפללים
 כבאר צמות, ולומרים כנגן אבות המלך הקדוש.

בכל עשרת ימי תשובה לומרים המלך הקדוש, המלך המשפט, וזכרנו, מי כבוד, והחוב, ובספר נכל
 התפלות, ואחר תפלת שחרית ומנחה לומרים אבינו מלכנו, מלמד ע"ג נמנחה ונכתי ועי"כ שאין לומרים אותו.

צום גרליה הנקרא ט"ס האציעי הוא לעולם נב' נחשי (ואם הוא שנת נדחה ליום ח'). בתפלת
 שחרית נחמת התפלה לומר הסף ענגו נכנה נפשי עמטה בין גולל לרופא, ואחר התפלה לומרים א"ט,
 ותחנון וצמר ירחל, ואל ארך אפים, ומולחין ס"ת וקורין וירח וירח ומפטירין, ולומרים ח"ק על הס"ת
 נביעה, ומכניסין ס"ת להיכל ולומרים אשרי, למנחה, וכל"ג ולומרים החדר כבבל יום חול. ובתפלת מנחה
 אחר ח"ק על אשר מולחין ס"ת וקורין וירח וירח וקורין ח"ק על ס"ת, ומפטירין דרשו, ומחזירין ס"ת
 להיכל, ולומרים ח"ק לפני העמוד ועומדים להתפלל כלהו, והקבל לומרים ענגו כמעט קולנו, והסף נחזרת
 התפלה לומר ענגו נכנה נפשי עמטה ולומר א"ט ברבנו. ואחר התפלה לומרים א"ט וג'.

שבת שובה, כך שמה על גם שפטירין זה שובה ישראל. בערבית מתפללים כבבל ליל שנת,
 ולומרים בתפלה וזכרנו, מי כבוד וכו' וגם כנגן אבות המלך הקדוש. בשחרית מתפללים בסדר
 שנת, וקורין פ' וילך לו האזינו, והיינו אם חל יום ח' דר"ה כיום ב' או ג' קורין וילך, ואם חל
 כיום ה' או ז' קורין האזינו, ולעולם שפטירין כסוף האשע שובה ישראל עד סוף הכנייה ועדלגים ליואל
 מי' ב' פסוק ט"ו תקעו שופר בעיך, עד סוף הסמן ולא יבושו עמי לעולם כדי להגלים כ"ח פסוקים,
 והחזר אבהל שפטיר. במנחה מתפללים כבבל שנת, אלה שאין לומרים צדקך ולפ פריקים ולפ ברכי נפשי.

מי אל כבוד, קדר תשליך לה כמלא דבר מענו לה נגמול ולא נכפרי אגוזים והשפוקים כחלואים
 אלה מנכה הוא מנחמו מעדיל נהלכות ר"ה וכל"ה דף ר"ד ע"ב והלנוז לא"ח פ' תקל"ו וכתב עליו טעמו
 שאלו זכר לעקדה טעם דליתא נמדה (תחומות פ' וירח) כשהלך אברהם אבינו לעקוד את יצחק בנו הליכו
 הסמן כסרי עד שנת עד כולו נמים ואחר אברהם האציעה ה' כי נחו מים עד נפש ומיכל, והגלין לילך
 נמקום ארוחין גם גרים לנר, אטנו טבולים בגנים חיים הללו כחלואים כמטרה כך אנו מחזיקים נמלרות
 כמות והרין (קהלת מ' י"ב) ומתוך כך נהרד יתר בתשובה עכ"ל. והמנכה הזה נלשכנו כהוה ככרלה עם'
 נגיד ומטה דף ס"ח, וכבר כתב עליו כעל יוסף לומין נב' תתקע"ה כי מנכהגי אסתינו תורה. והשפוקים
 שזמרים הם ג' האחרונים עם' מיכה.

ערב יום כפור.

נערב י"ב בהשכמה לסקיחות חין אומרים הודו כי אם פעם אחת וחין אומרים תחנן גם לא אל רחום שכן וכו' אם לא כשחל ערב י"ב נערב שנת. ותמטלת אחרית טובה הרבה קהלות אלא לומר מזכיר לחידה, וחין אומרים תחנן ולא למנחם ולא מושר לאסף, ומנבא הרבה קהלות אלא לומר אבינו מלכנו אלא אם כן שאל בע"כ.

סדר הכפרות לערב יום כפור.

פסח העונה לקחת בעי"ב לכפרה תרגול לזכר ותרגולה לנקבה (ולמעשה תרגול ותרגולה), ותחנן בלבוש אך לא יהדו אחריהם. אם חין לו תרגול לוקח עשאר בעלי חיים עטה שאיכנו רחוי לקרבן. לא מלא בעלי חיים יקח. עליו עם זרע או נטע ומחזירו סביב לראשו, כי האדם עץ השדה וצאתה עמו כנפש הנושאת.

לוקח הכפרה בידו הימנית ומוטר נפש הרחץ נפש וקורא אלה הפסוקים:
ומן כיוצא ביה כפרה חין ריח רעבטע המנד חמד ומנחם פקוגענדע פסוקים:

בְּגֵי אֲדָם יִשְׁבִּי חֲשֹׁךְ וְעֵלְמִית אֲסִירִי עֲנִי וּבְחֹל: יִצְיָאָם מִחֲשֹׁךְ וְעֵלְמִית
וּמִסְכּוֹתֵיהֶם יִנְתֵּק: אֲוִלִים מִדָּרָךְ פִּשְׁעֵם וּמַעֲוֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ: כִּלְאֲכֹל
הִתְעַב בְּפִשָׁם וַיִּגְעֻ עַרְשֵׁעֵי מוֹת: וַיִּזְעְקוּ אֲלֵיָי בְּצַר לָהֶם מִפְּשָׁעוֹתֵיהֶם
וַיִּשְׁעוּם: יִשְׁלַח דְּבָר וְיִרְפָּאֵם וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם: יִדּוּ לַיִּי חֶסֶד וְנִפְלְאוֹתָיו
לְבְּגֵי אֲדָם: אִם־יֵשׁ עָלָיו מִלֶּאךָ מִלֵּיץ אֲחָד כַּעֲרֵאֲלֶךָ לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָאֵל:
וַיִּחַנְנוּ וַיִּאֲמָד פְּרָעָהוּ מִרְדַּת שְׁחַת מַעְאֲתִי כִּסָּר:

ויקח הכפרה בידו השמאלית וידו הימנית יכין על ראשו ויסבבה סביב לראשו ולומר:
וער ידך ועלבוש ביה כפרה חוסיאקטב, ומנחם:

זֶה חֲלִיפְתִּי זֶה תְּמַרְתִּי זֶה בְּפָרְתִּי זֶה הַתְּרַנְגֹּל יִלְךְ
לְמִיתָה וְאֲנִי אֶבְגֵּם וְאֵלֶיךָ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּבִים וּלְשָׁלוֹם:

וחזר וקורא בני אדם וגו' ויסבב ולאמר זה חליפתי וגו' וכן עשה ג' פעמים, וחזר כזוהי מיד סמוך לפעמים.
דיעעז בני אדם ח'ז"ה זה חליפתי ח'ז"ה מירד יק נקד מווימקא ווייערררררררר.
ואחר עשה כך לעצמו כולן ויעשה כעמן זה גם לכלי ביתו אם אינם יכולים לעשות בעצמן, ואם יודעים לקרות יאמרו הם הפסוקים.

המסבב לעצמו ולאחר עמו יאמר: וער ידך חמד חייכטן חסידערו לגוייך ביה כפרה חוסיאקטב, ומנחם:

זֶה חֲלִיפְתִּנְגִּי זֶה תְּמַרְתִּנְגִּי זֶה בְּפָרְתִּנְגִּי זֶה הַתְּרַנְגֹּל יִלְךְ
לְמִיתָה וְאֲנִינְגִּי נֶבְגֵם וְגִלְךָ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּבִים וּלְשָׁלוֹם:

המסבב לחזר לומר: וער ביה כפרה חייכער חסידערן ומנחם פקוגענדען חוסיאקטב, ומנחם:
זֶה חֲלִיפְתִּיךָ זֶה תְּמַרְתִּיךָ זֶה בְּפָרְתִּיךָ זֶה הַתְּרַנְגֹּל יִלְךְ
לְמִיתָה וְאֲתָה תֶבְגֵּם וְחִלְךָ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּבִים וּלְשָׁלוֹם:

המסבב לרכס זכרים בעצמו אחד: וער ביה כפרה מנחם חסידערו ומנחם פקוגענדען חוסיאקטב, ומנחם:

זֶה חֲלִיפְתִּיכֶם זֶה תְּמַרְתִּיכֶם זֶה בְּפָרְתִּיכֶם זֶה הַתְּרַנְגֹּל יִלְךְ
לְמִיתָה וְאֲתֶם תֶבְגְּסוּ וְחִלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּבִים וּלְשָׁלוֹם:

המסבב לנקבה: וער ביה כפרה חייכער פרויענטפערקען חוסיאקטב, ומנחם:
זֹאת חֲלִיפְתִּיךָ זֹאת תְּמַרְתִּיךָ זֹאת בְּפָרְתִּיךָ זֹאת הַתְּרַנְגֹּל תִּלְךְ
לְמִיתָה וְאֲתָה תֶבְגְּסִי וְחִלְכִי לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּבִים וּלְשָׁלוֹם:

ערב יום כפור

המסבב לנקטת כפרה אחת יאמר: **אמר יום ועתה ערעו עיניכם ערוקתו לגויך חומוסא קמט. יקמט:**
זאת תליפתכן זאת תמזרתכן זאת תפרתכן, זאת תתרגלת תלך
למיתה, ואתן תתקנה ותלקנה לחיים טובים ארזים ולשלום:

המסבב לרבים בכפרות רבות, וכן למעשרת, יאמר:
אמר ועתה ערעו כפרות לגויך ועתה ערעו עיניכם ערוקתו סומוסא קמט. יקמט:
אלו תליפותיכם אלו תמזרותיכם אלו תפרותיכם, אלו תתרגולתיכם
ילכו למיתה ואתם תתקנו ותלכו לחיים טובים ארזים ולשלום:
 וכוהגים לפדות הכפרות בעטון ולתת העטון לעניים וכן הטוב והרצוי.

מטה לשכול ולהצרות כמטודה בערב י"ב, ואסור להתענות בו אפילו פעמית חלום.
 עבירות שזין אדם לחצרו אין י"ב מכפר עד שירצה את חצרו, ואפילו לא הקנינו חלא דנכרים
 לרך לשימו; לא תפיים בפעם אחת לרך לפייסו עד ג"פ, ויקח עמו ג' אבאים בכל פעם, ויותר
 מזה אינו זקוק לו, רק יאמר בפני עשרה אנקש מעט מחילה, אבל אם היה רבו לרך לכתף עד
 שיפיים, והעוול לא יהיה אכזרי, אם מת האיש אשר חטא לו, מביא עשרה בני אדם ומעמידם על קברו
 ואמר חטאתי לאלהי ישראל ולפלוני שפלתני בו.
 הכרמים טובלים בעי"ב ואין מברכים על טבילה זו, והחלוש עושה ט' קנין בשפיכה בפעם אחת
 ואם אשך טן ג' כלים לרך להתחיל השני עד שלא יפסוק הראשון. מי שמת לו מת בין ר"ה לי"ב מותר
 לרחץ ולטבול בעי"ב סמוך ללילה.

סדר הפלח מנחה לעי"ב

בערב י"ב מקדימים להתפלל מנחה, והיחיד מתפלל שמונה עשרה עד ערשה השלום ואח"כ מתחיל
 סדו אור"א חבא לפניך וכו' (דף 414) וגומר כל סדר הודוי ומדד על חטא עד סופו, אבל הא"ץ נחזרת
 התפלה אינו מתודה. ואין אומרים אבינו סלכנו ולס תחנן בענחה.
 לאחר מנחה חובלים ומפסיקים טעמד יום, ש"ך להוסיף מחול על הקדש.
 מזהים להדליק נר לי"ב ומברכים אשר קדשנו בסעודתו וצונו להדליק נר של יום הכפורים. ויש
 מקומות שאין מברכים כי אם כחול י"ב נצת ואלו מברכים להדליק נר של שבת ושל י"ב. ומברכים נכרות
 בבב"ב. ומהגים לעשות נד לכל אחד, ונד כזשה לאח ואם שמו. יש להיעש השולחות והטמות ולכבד
 בית לי"ב כמו לשבת. ויש ללבוש צדים קהיים ולבנים, ומהגים ללבוש גם בגד פתים העליון.

דברים האסורים בי"ב

יום הכפורים לילו כיומו לכל דבר, וכל מה שאסור בשבת אסור בי"ב, ונוסף עליו שאסור בחמשה
 דברים הללו: טבילה ושתיה, רחילה, סיכה, נעילת הסנדל, ותשיש המטה. ויש לכהוג בלשון דין כדה, שלא
 ליגע בה ולאס להרפת עמה דנכרים. התנוקות אסורים ג"כ בנעילת הסנדל, אבל בשאר ג' דברים מותרין.
 ידו גשמים ורובה לילך מניחו לכה"כ או להפך והוא אסונים מותר לו לנעול מנעליו עד שגיע למקומו,
 ויש מחמירין בשארית י"ב באיגור עשנתו נעול ידיו עד סוף קשרי אבצותיו ומסך על כנילת ידים. ואסור
 לרחוץ פיו ואפילו רחיצת עינים אסור. והכפנים כשעלין לנגון כך יסלו ידש כמו בן, וי"א עד הפרק.
 בן ט' שנים או בן יו"ד שנים זהא בריא מחכבין אותו להתענות לשעות, ולפי כח הבן מוסיפין
 לשנות אותו לשעות, והוא הדיו לקטנה הנריחה, וכן מחכבין בענין רחילה וסיכה. בן י"א וכן נת
 י"א מתענין ומשליטין מדרי שוברים, ויש אומרים שאין לריבין להשלים ויש לסמוך עליהם בכחוסים. אבל
 נת י"ב ויום אחד וכן י"ג ויום אחד הרי הם כגדלים לכל המנוות ומתענין ומשליטין. וכל שהוא פחות מבן
 תשעה אין מענין אותו ואפילו חנה להחזיר על עצמו טוחן כידו.

סדר ליל יום כפור

בערביה נכנימת יום הכפורים נכנסים לנהב"ג בעוד היום גדול, מחמת התרת נדרים ש"ך להיות
 ניזם חול, ומתעטפים בטלית וכוהאים לנרך עליו, ומעמידים ד' חאזני קהל אחד טימין הא"ץ וא' משאול;
 ואומרים לו בישובה של סעלה וכו' ומהגים לוטר זה ג' פעמים, והא"ץ אומר כל נדרי ג"פ והקהל
 אומרים עמו בלחש, ואח"כ אומר הא"ץ פסוק ונסלת, ואומר שהחיינו בלא סם, ויהי הדבר לנרך בן גס כל
 אחד לעלמו, ומתחילים ברוח וכו' וקורין ק"ש בנכרותיה וואומרים בשכסליו תקול רם, ואומרים ופרוש
 (ובצנת גס ושפור) כי ביום הזה יג', יאומר הא"ץ ח"ק ועומדים להתפלל תשלת שבע של יום הכפורים.

תפלת יום כפור.

לערבית ושחרית ומנחה.

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדל הגבור ותנורא אל עלטן נזמל חסדים טובים וקנה תכל וזוכר חסדי אבות ומביא נזאל לבני בניהם למען שמו באהבה.

זכרנו לחיים. מלך חסן בחיים. וכתבנו בקסר החיים. למענה אלהים חיים. מלך עוזר ומשיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה נבור לעולם אדני מתנה מתים אתה רב להושיע. מכלכל חיים בקסד מתיר. מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישגי עפר. מי בקוף בעל נבורות ומי דומה לך מלך ממית ומתנה ומצמית ישועה.

מי בקוף אב ברחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים. ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מתנה המתים: אתה קדוש ושקף קדוש וקדושים בכל יום יהלוק סלה: וכן הן פתיה יי אלהינו על כל מעשה ואיסתה על כל מה שבראת. ויראה כל המעשים וישפחו לפניה כל ברואים ויעשו בלם אנה אחת לעשות רצונה בלבב שלם. כמו שידענו יי אלהינו שהשלמן לפניה עז בידה ונבורה בימיה ושקף נורא על כל מה שבראת:

ובכן הן כבוד יי לעמך תהלה ליראה ותקורה לזרעה ופתחון פה למתלים לך שמחה לארצה וששון לעירך וצמיתה קח לזוד עבדה ועריכרת נר לקדוש משיחה במהרה בימינו:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלֶזּוּ וְחַסִּדִּים כְּרָגוּ
 נִגְלוּ וְעוֹלָהּ תִּקְפֹץ פִּיהָ. וְכִלְהֵרְשָׁעָה בָּלָה בַּעֲשֵׁן תִּבְלָה פִּי
 תַּעֲבִיר מִמְּשַׁלֵּת וְדוֹן מִדְּהָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אִתָּה יְיָ לְבָרָךְ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ בְּדַר צִיּוֹן מִשָּׁמַיִן
 כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. כִּפְתּוּב בְּרַבְרֵי קִדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ
 יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָד וְדָד הַלְלוּהָ:

קִדְשׁ אִתָּהּ וְגוֹרָא שְׁמֵךָ וְאַיִן אֱלֹהִים מִבְּלַעֲרֶיךָ. כִּפְתּוּב
 נִיבְהָ יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפַּט וְהַאֵל תִּקְדוֹשׁ גִּקְדוֹשׁ בַּעֲדָרְךָ. בְּרוּךְ
 אִתָּהּ יְיָ הַמְּלֹךְ תִּקְדוֹשׁ:

אִתָּהּ כְּתִרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אִתְּכֶם אֲחֵינוּ. וְרַעֲיֵת כְּנוּ.
 וְרוּמְתָנוּ מִכָּל הַלְשָׁנוֹת. וְקִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּכָנוּ
 לְעַבֹדְךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְתִקְדוֹשׁ עֲלֵינוּ קְרֵאתָ:

וְהִתְקַלְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶתְיוֹם הַשְּׁבֵת הַזֶּה לְקִדְשָׁהּ וּלְמִנּוּחָהּ
 וְאֵת יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לְמַחֲלָה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה וְלִמְחֻלָּה
 אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ כְּאַהֲבָה מִקְרָא קִדְשׁ וְזָכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע
 וְיִפְקֹד וְיִזְכֵּר וְזָכְרוּנוּ וּפְקֹדוּנוּ וְזָכְרוּנוּ אֲבוֹתֵינוּ. וְזָכְרוּנוּ מִשִּׁיחַ בְּךָ
 יְהוָה עֲבָדֶיךָ. וְזָכְרוּנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. וְזָכְרוּנוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלִּיטָה וְלִטּוֹבָה וְלַחַן וְלַחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְחַיִּים
 וְלִשְׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. וְזָכְרוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֹדָנוּ כּוֹ
 לְבִרְבָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ כּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּם וְחַנּוּן
 וְרַחֲמֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ. כִּי אֱלֹהֵי חַנּוּן וְרַחֲמִים אַתָּה:

הַכִּפּוּרִים, כָּל הַמְּקָרָא נָח כֵּן יוֹם הַכִּפּוּרִים כָּל יְמֵי וְהַפִּי'ל בְּזוֹרֵק וְחֹסֵר וְיָ, לְמַחֲלָה וּסְלִיחָה,
 תַּעֲנִית ל', ע"כ. וְתַנְחִימָהּ כִּי תַחַח פ' פִּסְלֵךְ. וְלִפְתִּיבֵי, חִי'ת נִקְמָן חֲמוּף כַּעֲבוֹר הַקִּפְתּוֹ לְמַלְכָּה מְלַעֲלֵל,
 וְלֹלֵי כֵן הִיָּה לְסַחֵל בְּשׁוֹלֵם, וְחֻמָּת לִגְאֻלֵּי סָן לִגְאֻלֵּי. (רוֹת ד', ו'), וְכֵן הוּא הַכָּלל בְּמַעֲשֵׂים הַנְּבִיאִים כַּפְתַּח
 כַּעֲתִיד וְטוֹי, כִּי כָּל זֹאת הַמְּקוֹר זֶלֶהֶם כְּבוֹד נִקּוֹד נַחֲלוֹם כְּמוֹ לְחֻזֵּן, לְשׁוֹט, לְרַחֲוֹק, לְשׁוֹק, לְלַחוּם,
 לְרַבּוֹת, לְשׁוֹר, לְסַחֲוֹ, לְנַחֲוֹל וְחֻמָּתָם. מִקְרָא קִדְשׁ וְזָכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם, הַנְּהַרְנָה מְדוּרִים יִשְׁמֵם לֹא כַּעֲדוֹ
 כ' הַתְּבוֹת מִקְרָא קִדְשׁ, וְעִשׂוֹת הוּא כְּמוֹ שֶׁהֵעִיר הַלְבוּז לֹא ח' ס' תְּרִי"ט.
 או"א יַעֲלֶה וְיָבֵא, הַסְּמֵרִים חוֹמִים תַּחֲלֶה או"א סְחָל לְעוֹנוֹתֵינוּ עַד לְפָנֵי ה' חֲטָרָה, וְחַח"כ
 יַעֲלֶה וְיָבֵא וְחַח"כ חוֹמִים מְלֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּמוֹ צַ"ה. וְנוֹפְתָתָה לְהַקְדִּים יַעֲלֶה וְיָבֵא לְמַחֵל לְעוֹנוֹתֵינוּ
 וְכֵן נִסְדֵּר כְּעַבְדִּים, וְהַנּוֹפְתָתָה מְלֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם חֵין חוֹמִים כָּלל וְגַם נָס' רַב עֲמַרם חֵינְנָה כְּעַבְדֵּי
 נִסְדֵּר ח"ח ס' תְּרִי"ט.

אלהינו ואלהי אבותינו. מחלי לעונותינו ביים השבת הזה
 וביים הכפרים הזה. מחיר והעבר פשעינו (והואקינו) מנגד
 עיניך. באמור אנכי הוא מחה פשעיך למעני ותפאוקי
 לא אפד: ונאמר מחיתי בעב פשעיך ובעגן חטאותיך שוכה
 אלי כי נאלתיך: ונאמר ברכים הזה יכפר עליכם לטהר
 אתכם מכל חטאתיכם לפני יי המהרו: לשנת יאהינו ואהי אבותינו
 (רצה במעוהתנו) קדשנו במצותיך והן חלקנו בתורתך. שבגענו
 מטובך ושמתנו בישועתך, (והנחילנו יי אלהיט באהבה וברצון שבת
 קדשך וינחו בה ישראל מקדשי שמך.) וטהר לבנו לעבדך באמת.
 כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בקלהור ודור.

סחל לעונותינו, תפלה זו היא אחת מן ח' ברכות שהתפלל הכהן הגדול נ"כ לאחר קריאתו
 בתורה כמו שפירש רש"י ביומא ס"ח ע"ג. וחסרו כספרי פ' האזינו, אל מחוללך, אל שוחל לך על כל
 עונותיך. והעבר פשעינו, עט"ה ועטר על פצע (מיכה ז', י"ח). וחטאותינו, כ"י כי"ג גם כסודי רש"ה
 ורפ"ז ואלך ס"י גם כסודי ספרד ליכנו וכן ליכנו כס' רב עמרם, וכבר אמרו בעלי הטובין כי מן סחל
 עד חסרו מ"ג תבות כנגד עסקר תבות פסוקי ויקרא ט"ו, ל'. ול"ד. וכמכר ט"ו, כ"ו. והוא רק סכונ
 נחמדין תבת וחטאותינו. אנכי אנכי, ישעיה ט"ג, כ"ה. פדיותי, שם ט"ד, כ"ב. ובפסוק זה טלת חטאותיך
 מלח. כ"ו אחרי חלף ע"פ הטעמת. כי ביום ויקרא ט"ו, ל'. כי אחה סלחן וכו' תורת ספחח זו יש
 כבי"ג גם כסודי רש"ה ורפ"ז הגרסה, "כי אתה חלבים אמת ודמדן מלכנו אמת וקיס למד, כח"י" וכו' וכן
 הוא גם כסודי הספרדים, וברמב"ם עולה כי אתה סלחן וכו' לסיים לאחר פסוק כי ביום הזה
 יכפר, והנפוחה ודכרך. אמת וקיס לעד עשה לפסח של מלוך. על כל העולם. אמתם להאכריס
 אמן חוצים מלוך על כל העולם גם הפסח כי אתה חלבים אמת ודכרך וכו' לא יתכן, ולהס
 הנכון כי אתה סלחן וכו', וכפי אחד גרס כי אתה סלחן לישראל מן העולם ומסלן וכו' ואלה
 נלבו ח"ה ס' תרי"ט. שלטן ופסל, לא נמלאו נמקל זה נמקל חלל נכו על דרך ל' ארמית כמו שחז"ן
 (דמחל כ', י"ד). וע"כ הספ"ד והצ"ס נקטן חסוף, והצמחו חולל נמקל היה על מי שחכות הפעולה
 כמלכה זו תמיד נלל. הפסוק, והוא ההבדל בין סלחן ופסל, והוא שפסל, כי פולח ומחל חסר על מי
 שחל ופלה מפילו פסח אחת חס"פ שהוא חסר נכמנו ע"ע על פשלת מחילתו החאה יאמר עליו שהוא
 פולח ומחל, חלל סלחן ומחלן לא יקרא כי חס מי שהסליחה והמחילה נמלחה בו נקבע והוא תמיד
 פולח ומחל, והוא הקצ"ס. ונמלא כן לר"ל הכ"ה דוגמאות שכתנו על ההבדל הזה, כגון מי שידע על
 דבר מה הוא שפשי"ד עליו (שבת קי"ד. מקוואות סוף פ' ט') אך מי שידעה מיוחד בכל דבר ודבר הוא
 נקרא ר"ה (אבות ס' ז'). שבת ל' ע"ג), וכן מי שיכוב לפשות עה הוא כוש פנים (אבות ס' ה') חלל
 מי שחכות נכסו מלחה כולה מן הכושת הוא נקרא פ"ש (שם פ' ז'). ינמות ע"ט), וכן הדוחה דבר הוא
 תחז, אך מי שחא חונתנו לרשות נכרי מה הוא נקרא פ"ו (עין רש"י לכות כ"ב, ז'). וכן מי שלך
 כל ימיו נמלת העטה הוא נקרא פ"ו (כ"ד פ' ל"ג. שבת ל', ז'). ז"ט דף פ"ה. סנהדרין פ"ח, ז'). ומי שכל
 חכמתו לדוד דוחים נחמה הוא רד"ש (סוטה ט"ט) ומי שירגו כל ימיו הוא רג"ו (קדושין ע"א) או רח"ו
 (פסחים ק"ג), ומי שזסוף נגזל וחמס הוא רג"ו או חס"ו (סנהדרין כ"ה, ז'). כ"ק דף ס"ג. וקפ"ז, ז'), והגדיל
 לעבוד על המלות יקרא, רג"ו (עין ש"ך ל"ד ס' רכ"א), והמטותן יותר מדאי הוא רג"ו (בבב"א ל"ד),
 וכן המהרם מפילו פסוק אחד ישול עליו שם פסד"ם על שם פעולתו, חלל פ"ו יקרא חלל מי
 שפסוק נכך לחרגם תמיד והוא מלחמתו (מגלה כ"ה, ז'). ועל דרך זה לומר ולמדון, שוקד ותקן, חרם
 ודקן, כוסר וכשן, רוח ורחן, עלל ועללן, כטל וכטלן, טוקר וקלקן דומיהן, וכן נמלא גם כמטל לשון
 התקרה שחוספת כ"ן כסוף הכס הוא לחוק ולהגדיל הענין כמו עצב ותעצוב וכוה יוקן מאמר חז"ל כ"ד
 פ' ל"א קשה היא הפרנסה כפלים כליתה, נלידה כתיב בעצב תלדי נמים ונפרנסה כתיב בעצבן תאכלנה,
 וכוה יוקן גם דרשם כמשה דף י' נלעם חגר נרגלו אחת היה ש"י וילך שפי, שטון חגר כתיב רגלי היה
 ש"י שפישון עלי אדמת, ויטלל כן בעעין כרוב השטות כי חוספת הכ"ן כסוף היא להגדיל הכוונה כמו גלון
 ישעון עליון למחן רעון שגרון שטון דומיהם, וכבר העירו על ענין זה בעל טענה אחר כפ' ט' ובעל

ומבלעדיך אין לנו מלך מחל וסולח. ברוך אתה יי מלך
 מחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל ומעביר
 אשמותינו כבל שער ושנה. מלך על כל הארץ מקדש
 השבת וישראל ויום הכפרים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את
 העבודה לדבר בוחך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
 ברצון. ורחמי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.
 ותחיינה עינינו בשוכה לציון פרחים. ברוך אתה יי
 המחיר שכינתו לציון:

^{סודים ודבני}
 סודים אגתו לך שאתה חזאי אלהי ישראל
 אבותינו אלהי כל ישראל יצגנו יצד בראשית
 ברבות והזאת לשמה תגדל והקדוש של
 שדתי יתנו ומימנו מן תחיינו ותקיינו ותאמרו
 גלי יתנו לתורת קדשה לשמר תורה ולעשות
 רצונה ולעבדה בלבך שלם על שאגתנו סודים
 לך. ברוך אל החזקות:

סודים אגתנו לך שאהה הוא
 יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
 ועד. צד חיינו כגן ישענו אהה
 הוא לרור ורור. גודה לך וגמפר
 תהלקה על חיינו המסורים בידך
 ועל נשמותינו תפקודו לך ועל גסוק שבל יום עמנו
 ועל גפלאותיה וטובותיה שבלעת ערב ובקר וצהרים.
 חשוב כי לאכלו רחמיה ותמרתם כי לאתמו חסדיה מעולם
 קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמה מלכנו תמיד לעולם ועד:
 וכתוב לחיים טובים בלבני בריריה:
 וכל החיים יודך פלה ויהללו את שמה באמת האל
 ישועתנו ועזרתנו סלו. ברוך אתה יי חשוב שמה וליך
 נארה להודור:

מקנה חסד בער ד' במיני שנות החזקים, וראה למעלה דף 59 ודף 245. ומבלעדיך אין לנו מלך
 מחל וסולח, בא"י וכו' כן הנוסחא בסדורי ר' עזריאל ור"ה ור"ס. ובקבלת סדורים מסין עוד אלא אהה,
 וכבר כתב אטורוס במס רבנו פערדיה המוסיקף ח' ל' חמה אחר שאמר ועבדלעדיך טועם הוא. מלך מחל
 וסולח וכו'. מוזכר במס' סופרים פ' י"ט הלכה ט'.

בשחרית ובמנחה לומר זה.

בערבית לומר זה.

שִׁים שְׁלוֹם. טוֹבָה וּבְרָכָה הֵן וְחֶסֶד
 וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמֻךְ.
 בְּרַבְנוּ אֲבוּנוּ בְּלִבְנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ.
 כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּרָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 הַזֹּרֵת חַיִּים וְאַתְּבַרְתָּ חֶסֶד וְצַדִּיקוֹת
 וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם.
 וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכֻלְעֵת וּבְכֻלְשַׁעֲהָ בְּשִׁלּוֹמָךְ.
 בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻקְנִסָּה טוֹבָה גְּזֵרָה וְנִפְתָּח
 לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכֻלְעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם.
 בְּרִךְ אֲתָהּ יְיָ עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוּתֵינוּ.

הַבּוֹא לְפָנֶיךָ הַפְּלִחְנוּ וְאַל תִּתְּעַלֵּם מִתְּחַנְּתֵנוּ. שְׂאֵן אֲנַחְנוּ
 עַיִן פְּגִימָה וְקָשִׁי עֲרַף לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוּתֵינוּ
 צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְרֵא חַטָּאתֵנוּ. אָבֵל אֲנַחְנוּ חַטָּאתֵנוּ:

א"א חבוא לשגך, מה מתפלל סדר הודויו של ה"ב, ואמריו נומא דף פ"ז ע"ב אחר יום הכשרים
 מתפלל שבע ומתודה בשחרית מתפלל שבע ומתודה במוסף מתפלל שבע ומתודה בערבית שבע ומתודה
 כנפילה מתפלל שבע ומתודה ע"ל ועוד שס, והיכן לומר הוידו, יחיד אחר תפלתו ושליח נכור לומר
 בחמטע (ר"ל בתוך מרכה האמטעית) ע"ל. והנה הודו כשו אכל כמדודיו טורכט הוא כמטה נקשות חו"ל
 שנתמחו להיות לאחד וכאזר יואר להלכה. חבוא לפינד הפלחנו ע"ה תהלים פ"ה ג'. ואל תתעלם
 מהחננו ע"ה תהלים כ"ה, ב' שאין אנחנו עוי פנים וכו', אין כמו עוות פנים כל כך לומר לפיכך
 שאנחנו צדיקים, ואין אנחנו עם קשה עורף לומר לפיכך שלא חטאנו בגדל, אך מודים אנחנו לפיכך כי
 חטאנו. לומר, כן נכל מדוינו וכל כ"י גם כמדורי הספרדים, והוא משקל העשנה בטקום לאמר של ל'
 הטורף ותחלוף אומיות יוא"ה, כמו נריך אדם לומר (שנת ל"ד) לומר לך (ר"ה כ"ט) לומר לו (כ"ט ק"ה)
 חייב לומר (עדיית פרוק ח'), וזו היא דרך צעלי העשנה לננות ככה מדת הפעלים לשון הטקום בחופן זיהי
 שיה ללשון העתידי, וע"כ אמרו למה למה לפי שבו כדי להשנות הלשון אל ל' מה עשה יוא"ה וכן לירד לישב
 כדי להאזינו עם שרד אש"ב וכן אמרו לומר כדי להשנות הלשון אל אש"ב, והיה כן העשקל הזה מושן העשנה
 והלכה הנכונה והסגור בני כל העשברים, והמשקל לאמר היה להם לזנוח. וזע עוד כי ברמב"ם הרמס"ל ש"אמר
 ואף היא תתכן, ותשחזור רומע גורם בדבר הזה ששאמר, וכן כמדור רח עמרו. אבל, יש מעשים כמו
 לכל חרדה גדולה (דניאל י', ז') לכל עוד העם ותחיים (דה"ב ל"ג, י"ז) ר"ל אלה חטאנו, ויש מעשים
 כמו לכל ארה אשתך (בראשית י', י"ט) לכל אשאים אנחנו (שם ע"ב, כ"ח) ר"ל בחמת חטאנו. אבל
 אנחנו חטאנו טורכ' במעלה סוף יומא חו"ל אמר עד העודי הוב קלימנא קטיה דשמואל והיה יתיב,
 וכי מטא עליה דבריה וואמר לכל אנחנו חטאנו, קס מיקס, אמר שטע מינה עיקר וידוי האי
 הוא ע"ל והנה למדנו כי הכוסח או"ה תבוא לפיכך וכו' עד לכל אנחנו חטאנו יסן כשן הוא
 וקובע כבר לפני צעלי הגמרא. ואמר במדש פ' חוקת ויכל העם אל טעה ויאמרו חטאנו, כיון שאמר
 חטאנו מיד נתלה להם, ועוד שם כפ' בלק ויאמר כלעם אל טלאך ה' חטאתי, כל פי שחטא ואמר
 חטאתי אין ראית למלאך ליגע ט.

אֲשַׁכְּנוּ • בְּנֵרְנוּ • גִּלְגְּנוּ • דְּבַרְנוּ דְּפִי • הֶעָוִינוּ • הִרְשַׁעְנוּ •
 וְדָנוּ • הִמְסָנוּ • מְסַלְנוּ שֶׁקֶר • יַעֲצֵנוּ רָע • כּוֹזְבֵנוּ • לֹאֲנוּ • מְרַדְנוּ •
 נֶאֱצָנוּ • בְּרַדְנוּ • עֹוִינוּ • פִּשְׁעֵנוּ • צָרְרֵנוּ • קִשִּׁינוּ עֲרָף • רִשְׁעֵנוּ •
 שִׁחַתְנוּ • תַּעֲבָנוּ • תַּעֲוִינוּ • הֶעָתָעֵנוּ •
 כָּרְנוּ מִמְצוֹתַיָּךְ וּמִמְשַׁפְּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוִי לָנוּ •
 וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ • כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחֵנוּ הִרְשַׁעְנוּ •
 מֵה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמֵה גִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן
 שְׁחָקִים • הֲלֹא כָל־דְּגִסְתָּרוֹת וְתַנְגְּלוֹת אָתָּה יוֹרֵעַ •

אשכנו ברנו זכו נתקן על סדר ח"ג, ותלו בו דברים כפולים ומשולשים בלשון ואחד כענינם, כמו
 השינוי שייכו, הראשנו ראשנו פשענו, והוא למען שמור סדר הא"ב. והנה כתב של"ה דרך רנ"ג ע"ב ח"ל
 לענין האמור שיקר הוידוי אבל אנחנו חטאנו פועים השלם וכוונתם שאלו בו חלו ג' תבות, ואינו כן אלא
 דלו בו כל הנוסח של אשכנו כי לכל הוא התחלת הענין אבל אנחנו חטאנו אשכנו בגדנו גולמו וכו' עכ"ל
 ויהיה לפרוט מרדנו כי גם הנוסח אשכנו גרדנו וכו' היה קבוע כבר לנעלי גמרא, אמנם נמלא בס'
 ארמות חיים סדר י"ב ס' ל' וז"ל כתב אחד מן המפרשים מקובל אני מפי גדולים שהודוי הנכון והכרחי
 יותר מן ליחיד מן לכבוד מן לש"ן הוא הודוי המקורב המסודר ככדור זה, "אבל חטאנו אנחנו ואנחותינו
 ושנינו ושכנו וקרנו מעלותיך ומשפטיך המוניים ולא זה לנו" וכו' ודי לנו בכך חין לנו להוסיף על אלו
 וכך היה עתודה כה"ג במדר עבודה ולא היה מחיר בגידה וגולה וגמרה וחטא ומסול שקר וכו' ולזה נוסח
 דעת בעל העמים שכתב נחזרו ז"ל אנטריכינן לפרוזי האי דהניג עלמא למימר אבל חטאנו ועל חטא
 אשכנו כולא נאלפת ביתא ולא דייקי מן זדונות לשגגות ומשכן סדר הודוי ועד שפרטין החטאים ואין
 מקדיק לכך, הלבך לא דייקי בהנהו אל"ף ב"ת, ומשמעין דהניג רבותא דווקאי דלא אמרי משי מהני
 ארבע אבל חטאנו אנחנו ואנחותינו ועיינו ופשענו וקרנו מעלותיך וגו' עכ"ל ומאלה הדברים נדרו לנו כי
 נוסח הקדמון של הודוי לא היה בו סדר ח"ג של אשכנו גרדנו, והוא נחוסף לו ח"כ בזמן הגאונים.
 וכתב רע"ע מפלגו בעמאר חקור דין חלק א' פרק ג' לפי שהחוטא מתדב את השולם נכרס בלחות
 התורה לפיכך נתקן הודוי נאלפת ביתא, והוא טעם פנימי. בגרנו נברואנו. גולנו, זה את זה. ונמחור כ"י
 אחד נוסף עוד נבנו, ומתברר מלכות לאחן נגידול מלכה שהיה גורם געלנו נמקום גולנו. רפי, דבר נבואי
 וחלול כמו כן אמן תתן דפי (תהלים נ', כ') הגדות של חפי (סנהדרין ל"ט, ב'), ונמחור יאן גורם רברנו
 דופי ולשון הרע. העיינו והרשענו, תהלים ק"ו, ו'. ודנו, מל' ולא יודון עוד. (דברים י"ז יג'). חססנו,
 נמחור כ"י נוסף עוד חסרנו, חללנו שבת וימים טובים. ספלטו שקר, חדרנו ודנקנו שקר על שקר, מל'
 תפלים קי"ט, ס"ט, ואינו י"ג, ד'. יעצנו רע חיש על עמיתו. ונקודו הי"ד נקטן, ומה שנקלח מדורים יעצנו
 נחיקן טעם כי לא נמלא פעל יען כפיטל. כובנו, מל' ונלצונס יכונו (תהלים ע"ח, ל'); ונמחור כ"י נוסף
 עוד כחשנו. לנט, מעיני ונמוטז ללים. נאצנו מל' נאלו את קדוש ישראל (ישעיה א', ד'); ונמחור כ"י
 נוסף עוד נאצנו, שנבענו לשוא ולשקר. סררנו, מל' כי כפרה מורה סדר ישראל (הושע ד', ט'). עיינו,
 דמיאל ט', ה'. צררנו, מל' ולרדו אחכס (נמדר ל"ג, כ"ה). קשינו ערף, הנכון היה הקשינו ערף ככל
 ל' הקצות ערף שלא בא במקרא אלא בהשגיל כמו וערכם לא תקצו (דברים י', ט"ז) הקצו את ערס
 (דמיה י"ט, ט'), אך למען שמור סדר של ח"ג נאמר קשינו כפיטל. רשענו, מ"ח ח', ט"ו. שרחנו, מל'
 פי שחם ענף (שמות ל"ג, ז'), ונמחור כ"י גורם שרחנו דרכינו. חעבנו מל' המתענים משפט (מיכה
 ג, ט'). העיינו את עצמנו. הערענו את אחרים, והוא מל' והיינו נעיינו כמתענת (בראשית כ"ו, י"ב).
 סרנו, נב"י וסרנו. ולא שווה לנו, לא עלתה גידינו הלחה ותועלת בלחות מרד שמרנו, וכלשון חטאתי
 ושר פעויתי ולא זה לי (חיוב ל"ג, כ"ז); ויש מפרשים מעיני ולמלך חין זה להניחם (אסתר ג', ח')
 כלומר חשנו ערך מעלותיך לכלום. ואתה צדיק וכו' פסוק הוא נכתמה ט', ל"ג. ויתחב כפיקחת רחמי
 פ' רבי ושפתי, אמר להם הקב"ה למלאכי השרת טווא וזוריע אתכם דקתן על בני, שאני בענתיכם בעולם
 כמה לרות ויסורין הכאתי עליכם בכל דור ודור וככל עשה ולא נעמו כי אלא קוראים את עצמן רשעים
 וקוראים אותי צדיק כפי רשעם והן אומרים בלשון הוה אבל אנחנו חטאנו השינוי והראשנו וקרנו מעלותיך
 ומשפטיך המוניים ולא זה לנו ואתה צדיק על כל הנה עלינו ואנחנו הראשנו עכ"ל.
 מה נאמר לשפך, מה נוכל לומר לפני כסא כבודך להלמדק על מעשינו, וכלשון עורא (ט', י')
 ומה טע נאמר אלהים אחרי זאת כי עזבנו מעלותיך. כל הגמטרות טעני אדם והגמלות לפני אדם
 את כלם עשה יודע.

אתה יודע רזי עולם ותעלומה סתרי קליחי אתה
 חושש בלחדרי קטן ובוהן בליזר ולב: אין (כל) רב
 נעלם מקי: ויגין נסתר מגד עיניך:
 ובן ידע רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו.
 שהסלה לנו על בלחטאתינו ותמחל לנו על בלעונותינו
 ותכפר לנו על בלפשעינו:

אתה יודע רזי וכו' זאת הנוסחה תקנה רב, כלמיאם בסוף יומא יחיד מתולה אחר תפלתו וז' כחטע, מלי אמר, אמר רב אחא יודע רזי עולם, ושואל אמר סמסמקי הלכ, [באלפסי גורם אתה יודע נעמקו של לב, האד"ש גורם אתה ענין תעלומות לב], ולוי אמר ובחורחך כחוב לאמר, ר' יוחנן אמר רבון העולמים, ר' יהודה אמר כי עתהינו רבו מלמנה וחסמתינו עצמו מספר, רב הטובא אמר אלרי עד שלא נוצרתי וכו'. עכ"ל, והנה רבים סברו כאלה הנוסחות השונות זיהיו נוסחות של ודוי שהתפללו חז"ל כל אחד לפי שעתו, אמנם אחרי העיון היטב פירוש כזה לא יתכן, כי מיד בשמוך נמלא בערש שיעקר הדוי הוא אבל אנחנו חסמנו ושואל קם עשצו בהגיע הש"ץ לאמרו, ואם יהיה הפירוש כפסדה הנוכרה מדוע לא כזה שואל לומר הודוי בנוסחתו, ועוד מה שאמר לוי. ובתורתך כתוב לאמר כי ביום הזה יכפר וכו' נאמת אין זו לשון של דחוי כלל, אצל הכתוב דבר כי הנוסחה חז"ל תכזה לפי כ"ך וכו' עד אצל אנהנו חסמנו ואתריה סרנו עמלותיך עד. ואנחנו הרשענו היא היא עלמות הדוי והיא הסורה והנכונה כפי כל מימים קדמונים, וכו' חז"ל להוסיף עוד עליה בקצות כל אחד כפי שאלא כזה לסיסם הענין, והוסיף רב לומר אתה יודע רזי עולם, ושואל הוסיף אתה ענין תעלומות לב, וכן כולם, וקטו חז"ל מיקדי נוסחת קוד התפלה ונדדו עקבות הנין לשלחן כל אחת בעקומה שאלאו רזוי לה לפי המצב ענין הלשון. ונדדו בקצות רב להיותה פיוס הדוי, וסמוך לה העמידו. בקצת שואל אתה ענין תעלומות לב, וכן מציאה המדכי ליעט וכסם רב עמדם (ונראה כי היא היא הבקשה שנעלם במחזור י"ב אחרי אתה יודע רזי עולם רק ארצו הקהלות קלרה ואין אומרים עמנה אלא החרוז האחרון שסך מעולם עובר על כעט), וזה בקצת רב הענוול אלהי עד אלא חזרתי אחת העמידו לחתימה בסוף על חסא, ויש לדעת כי הנוסחה זו של אתה יודע רזי עולם היא רכה ככולה בתפלת יונה כפי שהנחה בלקוט יונה רצו תק"ג. רזי עולם, סתרי. העולם, ומל' ארמי הוא כמו וגלח רזין, די יכלת לפעל רזו דנה (דמלח ב' מ"א), וכן תרגום מרגלים חרש מאללן כרו (יהושע ב' א'). רופשי, חוקי. ובחזן כליחה ולב, ירמיה י"א, כ'. וי"א, י' אין כל דבר נעלם וכו' כך הנוסחה בכל כ"י ורפומים ימים וכן גרסת הרמב"ם והאדרתה וכן הוא ברשיא מהימנא לומר פ' משפטים דף כ"ב עמוד ר"ו, גם הארוח כתב גם נחתה יודע רזי עולם כ"ה תבות כשו אש. בגני הפסוקים אס יסתר אש (ירמיה כ"ג, כ"ד) בכל מקום שיהי ה' (פסלי מ"ו, ג'). ופירוש אין כל דבר, אין אום דבר ובל"א מירגענר חיינע ויחכע, וכבר כתב הרמב"ם בעמקו לראש ארש כל גם בספרו התנ"י שחייבת כל עשעשת בעמקם מאוונה כשיסמוך לה עלת אין חו לא, סמו לא חטאה כל מלאכה (עמות ב') ולא ידע כל דבר (ע"ב מ"ו, י"א) לא יפלא עמך כל דבר (ירמיה לב, י"ז) ואין כל חדש (תפלת א' ע'). וראה פירוש חקוני לדברים ד', ע"ו.

ובכן ידע רצון וכו', מתחלמים הסודרים נסדר לשוכו, ומסחתנו היא כמחזורי דפוס שלוביק שנת ע"א ודפוס וביציא ש"ס ופראג ע"ג. וכאפי כ"י גם במחור ירפ"ה נא מחילה בעונות ופליחה בפשעים וכברה נחמלים, וכן כתב הגל"ה בדף רכ"ח בשם הרע"א, גם בייקוד רבה פ' ג' כך המדר וז"ל אמר רב ביבי בר אסי כיצד אדם גריך להתדות ע"כ, גריך לומר טודה חני כל רע שעזיתי מלפניך, בדרך רע הייתי עומד, וכל מה שעשיתי עוד לא אעשה כענה, יחי רצון מלפניך ה' אלהי שמחל לי על כל עונותי ומסלה לי על כל פשעי ותכפר לי על כל חטאתי עכ"ל. ובכ"י אחר ומקור רפ"ו נא מחילה בעמלים ופליחה בעונות ומכרה בפשעים, וכן המדר בירושלמי כפי שהעתיק בעל ראשית חכמה סוף שער התשובה חז"ל כיצד יתודה, אומר רבון העולמים ארע בענין עשיתי וצדירות לבי הלבתי ותוכחתך לא שמעתי, יחי רצון מלפניך ה' חז"ל שתכפר לי על כל פשעי ומסלה לי על כל עונותי ומחל לי על כל חטאתי עכ"ל, ותחמת בן אומרים גם בעמקו ר"ח למחילת חטא ולפליחה עון ולכפרת פשע. ור' חייקן מירנא כתב בפרה בעמלים ופליחה בעונות ומחילה בפשעים, והלבו אחריו בעל הלבוז ומנ"א לא"ח ס' תר"ו. והספרדים אומרים מחילה בעמלים אכפרה בעונות ופליחה בפשעים והוא כפי הרמב"ם. והנה כל אלה החלושים יש להם על מה שיסמכו. ותפלת אחרי כי העתיד והאוי דרך אחד להם רבוב בענין נקוד ע"ן פעל שלהם אס כחולם אס נפתח, כמו יפסי יפסי כחולם יגאל יגאל נפתח, ואחרי כי בכל הסודרים נקוד פסל לנו נפתח גם חזוי לומר כך ותפלת לנו נפתח, והוא כדור.

על חטא שחטאנו לפניך באגם וברצון:
ועל חטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב:
על חטא שחטאנו לפניך בגלי דעת:
ועל חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים:
על חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר:
ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות:
על חטא שחטאנו לפניך בדבור פה:
ועל חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה:
על חטא שחטאנו לפניך בחרחור הלב:
ועל חטא שחטאנו לפניך בהונאת רע:
על חטא שחטאנו לפניך ביהידי פה:
ועל חטא שחטאנו לפניך בועידת זנות:
על חטא שחטאנו לפניך בחרון ובשננה:

על חטא, סדר אל על חטא נוסף עוד לחיי בזמן הגאונים ועוזר בשאלות דרך אחי גאון סמן קט"ו, אך לא היה בתחלה לדרך נבוכטנו כהיום כהז גם לא נקדד א"כ, וכעו שכתב בעל אנלי הלקט ה"ל עיקר וידוי על חטא הוא כמסן אר"ש זכ"ג, אונס רכון אנגה וזון סתר גלוי [וכן הוא נסדור רת עמרט נמוספת נידועים בלא יודעים] אבל האריכו בו וסדרוהו בחל"ף נ"ית עב"ל ומלמחי נטחור כי"י נסדור ככ"ו תדוים ע"פ א"כ וכו"ל, "ע"ח ג"ל באונס, וע"ח ג"ל בבלי דעת, גלתי, דדעת ונמרטנה, נהרהור אלכ נדווי פנה, כדון, כחוק וד, כחוטמת שפתים, נידועים, נכחש ונכח, נלשון כרע, נמלית העין, כנשך ונמרטית, כית שפתומו, נשיכים רעות, נפתחון פה, נלעדי רגלים, נקפילת יד, נלרון, נאנגה, נמטכון לכב, על חטאים זלנו חייבים עליהם חשם, ע"ח שח"ע חשם ודחי וחשם חלוי, ע"ח שח"ע קרנן עולה ויורד, ע"ח שח"ע ממש וכתב נדי שמים, ע"ח שח"ע מלקות ארבעים וארבע עיתות בית דין מקילה" וגו', גם האשכ"ס לא הביא אלא א"כ כפוט הזה רק שזאות יו"ד הוסף עוד, "ניגד כרע", וכן עורנו היום נסדורי הספרדים נקלח שבי לשון, אולם האשכנזים האחינו הסודר ועזאזה גל"כ כפול, והאחינו נמוסחאות הכרה נספרים גם לא כהו הסודר עד אסדור זה מוקדם בבלי דעת לכמוי שפתים ונסדור אחר נעווי שפתים קודם לבבלי דעת וכן בבולס, גם עריכת א"כ כשול הזה הסנה אימלחו דברים כפולים ושוכפלים כגון נבמוי שפתים נדטור פה כית שפתומו ואלתם ענין אחר, עוד לדעת כי זה הסודר אל על חטא ועל חטאים קרלוהו ודוי רבה, והדווי אל אשטט נדדנו שנו ודוי חוטא (ס' הסנהיג הלכות ר"ה וי"כ סמן כ"ג וכו'), אַאָאָאָ אשכנהו לעבור על אחת מן העשות ואם לאו יהנהו, שיעבור ואל יהא, חון מן ע"ז וגלוי עריות ושפיות דמים שירת ואל יעבור, וברשות, שחטא נרטנו בלי אום אונס, ול"ל אַאָאָאָאָ עלעל והט"ן נפגול כי אם דבר הוא נמשקל קנש אַאָאָ, ואין לרעותו עם והשמה כדת חין אונס (אסתר א', ח') ששם הוא ניוטרי, באמוץ הלב, על" לא תחנן את לבנך (דברים ט"ו, ו'), וככ"י אחר תשורתי כאכולה ובשחידה, בבטוי שפתים, על" כי תשכע לבטח בשפתים (ויקרא ה', ד') ופידויו דבור בלי כוונה מוושנת (חיבתרעוויאשע אקרט) שיות נדר מה או נייטיו דבר מה אחר נסוף יתחרט עליו, ובכל"ל נטא נמקרח שטעמו על דבור נהחגשות הנפש בלי חחר המושנה, וכבר אמרו חז"ל כל הצוטה לחוי לדקרו נחרט (נדרים כ"ג), ברעת ובפרסות, נמרטנה אל דעת ר"ל ארטה את רעהו ככוונה, והוי"ו אל ונמרטנה יא למרט כעו וי"ו אל אשר לו ובלי ק"ש (ש"א י"ז, ט) נרטנה ונעירו (ש"א כ"ח, ג') ונל"א קיאויד, ומדד אל א"כ הכריח את המחבר לסדר ככה התבות, כסדרויר הלב, נמחשנות הלכ וכעו אשח"ל הכיורי עברה קטין מעברה (יוטא כ"ט, ע"א), והב"א ל"ל נפתח כמו אנטלח נריחל ד', נ', כרונמאת רע, על" ולח תוכו איש את עמיתו (ויקרא כ"ה, י"ז), וככ"י כיוננה רלחך דף 46. כדווי פה אמתה רק נאפתיו ולטו כל עמו, בויעידה, ל' ומן כל"ל לונקוויאננקולסט,

- ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול חזרים ומזרים:
- על חטא שחטאנו לפניך בחזק יד:
- ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם:
- על חטא שחטאנו לפניך במספשות פה:
- ועל חטא שחטאנו לפניך במטמאת שפתים:
- על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע:
- ועל חטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים:
- (ועל כלם אלוה סליחות סלוד לנו מחל לנו בפרלנו):
- על חטא שחטאנו לפניך בכפת שחד:
- ועל חטא שחטאנו לפניך בקחש ובקזב:
- על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע:
- ועל חטא שחטאנו לפניך בלצון:
- על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן:
- ועל חטא שחטאנו לפניך במאבל ובמשתה:
- על חטא שחטאנו לפניך בגשף ובמרבית:
- ועל חטא שחטאנו לפניך בגטית גרון:
- על חטא שחטאנו לפניך בשקוד עין:
- ועל חטא שחטאנו לפניך בשית שפתותינו:

משני ומעורו אליך (מזכיר י' ד') ומשקל תלמודי הוא כרוז כלונות נקוד סוד. בזלזול, ל' גנאי והיון
 משני כל מנדיה הילכה (איכה ט' ח'). חזרים, כאז והאם. ומורים, סגלמים, בחזק יד, אהתחזק
 על חטא להרע לו. במספשות פה, ל' אולת וכמילות, כי איל עניי בניס סכלים הטע חתושו ארי אטטבו
 עמי, נתי סטפון איסון (ירמיה ד' כ"ג), ר"ל אדבר דברים אל הכל וזגשון. במטמאת שפתים, זמטול את
 פיו כדברי סכל ושאח. ביצר הרע, זגורה טעלמו את יצר הרע עליו. ביודעים, אטחזקס פירש כשו זאלטר
 או סודע אלו חפלותו, ובלא יודעים כמו זאלטר וואו לא ידע וזאס עב"ל, ויחד מלכס לפרש ביודעים
 זעזע שנה כפי רבים ויודעים טענה, ובלא יודעים זעבר כחור ולא ידע טענה אים. ועל כלם וכו' גם
 נקרו זה שחולמים סכורים אים טעס אגז חסרים זו חטנות אלוה סליחות, ויש טעס אגז חסר גם
 ועל כלם וזין אס כנופחזח אלא, "סלח לנו מחל לנו כשר לנו", וגם כזעזמות חחורו זונים הסגרים כי
 טעס אגז חחורו ד' טעמים וכמו זכדעס למעלה, ותכ"ס לא טא כי אס ג' טעמים וזחרי עזות טעס לא
 כמלל ויש סגרים זעס עוער ולא טא כפון אחרי וכלל יודעים, ועוד ס"ס זלל טא קודס ארעט עיחות כית
 דין, וכתכ"ס לא כמלל חחורו זה כלל ואף נקחרי ספרדים איכנס. בכפת שחד, לקיחת שחד ככף יד,
 והלשון כגזר טן נוער כפיו שמועד כשחד (ירמיה ל"ג, ט"ז), וכיין טענה הוא ד' טעל כי לא כמלל טכנס
 א שפ"ה אגז טעחכות זפת לא טעקלס ולא טעלמטר, והטעמד טעז טכרטי זפיות כייחיד זפיה כל' נקנס
 ותעקל שפיה ועוד זאטמרו נעטס אס טעטל דוגמת ולמקע את הטחנות (מזכיר י' ג'). במשא ובמתן,
 כך כחכו למחור ולרכולה. ותכ"ס תחמוי הטמנה כמראית העין. ומ"ס גורמים כפון במשא ובמתן, ותקוס
 בפואבל ובמשחה גורמים כמראית העין. בשך ובמרבית, ויקלס כ"כ, ל"ו. וי"ע דף ס', ע"ג. כנשיח גרו,
 בשקוד עין, אהיכס ענין גלוה ועל' ותלכנס כמזיות גרון ועקרות עינים (ירמיה ג', ט"ז), וע"כ טעקד זשפיד
 כפ"ן; ויש סגרים זמקוס כנשיית גרון כטחחס כגבול פה. בשית, כדטר, טל' סימוי כי (תכליס ס"ט, י"ג).

- על חטא שהקטאנו לפגיק בעינים רמת:
- ועל חטא שהקטאנו לפגיק בעזות מצח:
- (ועל בלם אלוה סליחות סלח לנו מחל לנו בפר לנו):
- על חטא שהקטאנו לפגיק בפריקת על:
- ועל חטא שהקטאנו לפגיק בפלילות:
- על חטא שהקטאנו לפגיק בצדית רע:
- ועל חטא שהקטאנו לפגיק בצרות עין:
- על חטא שהקטאנו לפגיק בקלות ראש:
- ועל חטא שהקטאנו לפגיק בקשיות ערף:
- על חטא שהקטאנו לפגיק ברצת רגלים לתרע:
- ועל חטא שהקטאנו לפגיק ברכילות:
- על חטא שהקטאנו לפגיק בשבועת שוא:
- ועל חטא שהקטאנו לפגיק בשנאת חנם:
- על חטא שהקטאנו לפגיק בתשוקת יד:
- ועל חטא שהקטאנו לפגיק בתחזון לבב:
- (ועל בלם אלוה סליחות סלח לנו מחל לנו בפר לנו):
- ועל חטאים שאנו תיבים עליהם עולה:
- ועל חטאים שאנו תיבים עליהם חטאת:
- ועל חטאים שאנו תיבים עליהם קרבן עולה ויזרד:

בעינים רמתו עלי ו' יו' בפריקת על, על ומדת עלו (גראשית כ"ו ט') שהסליך מעליו עול מלכות שמים ר"ל שכפר בסגפיה, וכוונתו שיהיה רש"י כיוונתו פ"ה ע"ב בפלילות, נחזירות הדין והטעם, על' ונתן נפיליים (שמות כ"א כ"ב), וכו' אחר נקוטו בפתחון פה. בצדית רע, ל' הסליך עליו נלדיה (נמסר ל"ה, כ'). בצרות עין הי"ו בורק כחבריו נפילות נקלות נקשיות, תמס' ערכין דף ט"ז על ו' דברים נעשים באים, על לשון הרע וכו' ועל צרות העין, ומידת רש"י אשר עינו לאחריים ואינו מוכנה שכמו מכליו על ידי שאלה וכן מידת גם כמותה מ"ו ע"ב (כל' א' וישמאט). בקלות ראש, שינה על הנקלה נעשית הטעות, וייכשויו, והוא ל' טענה כמו ל' יסגו קלות ראש נבדדים (בדרים כ') אלא יקל ראשו (שם י"ג ע"ב) ל' יקל אדם את ראשו (ברכות כ"ד); והאשורים קלות ראש על מי שכולך מדוע מדאש מועים הם כי זה נקרא גלוי הדאש כמו רב האנל ל' טגי ד' חטות טילוי אדאש (קדושין ל'). בריצה רגליה לערבי, כן נקראו הרי"ש נפתח כי הוא שם הפעולה כמו לברע או להיטיב (ויקרא ה' ד') והוא ל' יתנה לקמן טהפוק. ברכילות, על' ל' חלק רכיל נעמך (ויקרא י"ט, מ"ו). בשנאת חנם, על' שוכלי חנם (תהלים ל"ב, י"ט) וכילי קנאת חים מרעבו, וימוט דף ט' ע"ב מוקד שני שפיו עוסקין בתורה ומטות גמילות חסדים מפני טע חר, מפני שנאת חנם שהיתה נזיבהם. בהשומח יד, כמו אטמל וכו' חכש נעמיתו נפתרון או נחשנות יד (ויקרא ה' כ"א). בחסרון לבב דברים כ"ח, כ"ו. ר"ל אסיה נסן ומסורף נדעוהו ומטע. ועל חטאים וכו' מדון של ועל חטאים איננו אה נמדורים, ויש ספרים כן מדון חטות, חס, עולה, קרבן עולה ויזרד, מיהם ניי שמים, כרת, מלקות ארבעים, טבת מדות, ארבע מיתות כ"ל. ובהנהגת טכאי ר"ל מידתו ומחשבו נע"ט ט' תתע"ח ונע"ח ל' תר"ו נקודו כמו אדעס למעלה זמן מנכס. קהלות אדע. ונק"ק ספר"ט ועגלאל אומרים נקדד אחר והוא הכדעס למטה נעטה. קרבן עולה ויזרד, שמיאו האדם כפי אשר

(*) נק'ק פלר'ם ומגנצא חוטרים כקדל הכתוב לטעה בעמוד.

ועל חטאים שאנו תיבים עליהם אשם ודי ותלוי:

ועל חטאים שאנו תיבים עליהם מפת מרדות:

ועל חטאים שאנו תיבים עליהם מלקות ארבעים:

ועל חטאים שאנו תיבים עליהם מיתה בידי שמים:

ועל חטאים שאנו תיבים עליהם פרת וערירות:

(ועל כלם אלה סליחות סלחלנו מחללנו בפלגנו):

ועל חטאים שאנו תיבים עליהם ארבע מיתות בירח דין

סקילה. שרפה. תרנו. ותנק. על מצות עשה ועל מצות לא

תעשה. בין שישבה קום עשה. ובין שאין בה קום עשה.

תשי ידו אדם חין ביכלתו להביא כזה ענין שתי תורים ואם גם אלה חין כדו ענין עשירית האפה וקמטורח ניקולא סמן ה' וע"כ הקרבן עולה לעשיר ויורד לענין, ואלה כריתות דף י' ע"ב. בי כן העקד כמטורח דף 194. והפירוש קרבן אשם על עברה שזיזעה לו. וחלוי. על עברה אחר ספק לו שעבר (ויקרא ה', י"ז) ואלה יומא פ"ה, ע"ב. סבה מרדות, מדברי סופרים, ומכת מרדות האעורה בכל טקום כפי מראה עיני הדיין וכפי טרדן השעה, כך פירש טרמטורה לכומר פ' ד'. והס' בחולין קמ"א ע"ב פירש מכת מרדות, רדיו בתוכחה אלא יתגל בה, ואין לה קצבה אלא עד שיקבל עליו עב"ל, וכן בשנת דף מ' ע"ב מכת מרדות ופירש רש"י רדיו, וכן במכות דף י' טוטה מרדות אחת כלנו על אדם מכה. מלקות ופירש רש"י ל' רדיו והכנעה, גם בש"ל כ', ל' כן נשתת הסריית פירש רש"י רלויה לרדות ולקד, ונתחומא רחא פ' אמות כל המומע כנו טן העררות, ור"כ ארא רדה והכל"ת תושה ותקל ספעת, מלקות ארבעים, דברים כ"ה, ג'. מיתה בידי שמים, כגון זר, אשכל תקומה שכתוב עליו ומתו בו (ויקרא כ"ה, ט'); וכי"י הנוסחא מיתה בידי אדם. דבר, אעבר עברה שאלמד בה ונכתבה הכנסה היא. וכל ס' מקודו הרי"ש נלרי וכן הכתוב כי כן נעלה נדברי חז"ל שאלמד נרנויו כריתות ניו"ל אחרי הרי"ש ודענו ממנו שהיחיד נלרי והמשקל קצר וצרות, וערירות, כן הוא כמדור דפוס אשעטרהס מכת קפ"ת וכן העקד הוא גם דבר (קינדערוקסיגקייט) דוגמת מרדות, פלגית, ובס"ל וערירי ולא יתכן כי זה גם תואר קינדערוקסיס, נדלשית ע"ו, נ'. חן לדעת כי כמדור רב עמדם גם ככל ספרים יאנים וכ"י לא נעלה לא ערירי ולא ערירות ור"כ חינו אלה תוספת אחרונים. וכי"י האם אהכרתי אחר נתקום מיתה בידי שמים גרמ מיתה בידי אדם, עומד בלח ברה בידי שמים. ארבע מיתות, סנהדרין פרק ז'. חזק, כנגד אחרונה יש מקורין הכי"ת נקטן ויש מקורין אותה כנגול והוא הכתוב שבו. על משקל קרי' וכן אמעתי אהי קודל אד"ג עב"ל. על סצות עשה ועל סצות לא העשה, כן בכל כ"י וכן כמחזור ויניליל דפוס ג"ס וכן כמחזור רומא גם במדורי הספרים ובלטורדס, גם חו"ה סדר כך רוק הוא נקד סצות כחולס, אטנס הלשון בין שיש ד"ה אחריו יורה כנדרו של סצות כל' יחיד: בין שיש בה קום עשה הוא חוזר על מלת עשה. ובין שאין בה קום עשה חוזר על מלת לא תעשה, כך פירש אחרונה, ואינו יולאים בו. והאמת כי מלות עשה גם לא תעשה יתכן עליהם יש בה קום עשה ואין כפ

(*) חין פלר'ם חוטר אעחרערן קהלות ויירד נקד דיעוער קרדטנגו געבעטעט.

ועל חטאים שאנו תיבים עליהם אשם:

ועל חטאים שאנו תיבים עליהם אשם תלוי:

ועל חטאים שאנו תיבים עליהם פרת (ומכנס חוסיסיס וערירות):

ועל חטאים שאנו תיבים עליהם מיתה בידי שמים:

ועל חטאים שאנו תיבים עליהם מלקות ארבעים:

ועל חטאים שאנו תיבים עליהם מפת מרדות: ועל כלם וכו'.

את־הַגְּלוּיִם לָנוּ וְאת־שְׂאִינָם גְּלוּיִם לָנוּ: אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ כְּכֹר
אִמְרָנוֹם לְפָנֶיךָ יְהוָה וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת־שְׂאִינָם גְּלוּיִם לָנוּ
לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וַיְדוּעִים. כִּדְבַר שְׁנֵי־אָמֵר. הַגְּבִהֶרֶת לִי אֱלֹהֵינוּ
וְהַגְּלִילָה לָנוּ וְלִבְנֵינוּ עַד־עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת־כְּלֵי־דְבַר הַתּוֹרָה
הַזֹּאת: כִּי אָמַר סִלְחֵן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵן בְּכָל־
יְדֵי וְדָרֵי. וּמִבְּלַעֲרֵיךָ אֵין לָנוּ מִלֵּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:
אֱלֹהֵי. עַד שְׁלֵא נוֹצְרָתִי אֵינִי כְּדִי וְעַבְשׁוּ שְׁנוֹצְרָתִי בְּאֵלֹו
לֹא נוֹצְרָתִי. עֶפֶר אֲנִי בְּחַיִּי. קֵל וְחֶמֶר בְּמִיתָתִי. תְּרִי אֲנִי
לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי מְלֵא בּוֹשָׁה וּבְלִמָּה. יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁלֵא אֲחַטָּא עוֹד. וּמִהַ שְׁחָקְמָתִי לְפָנֶיךָ מֵרַק
בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים. אֲבָל לֹא עֲלִידֵי יִסּוּרִים וְחִלִּים רָעִים:

קום עשה, כגון מלות תפלין יש בה קום עשה, והיא עשה גמורה, וכן מלות סוכה וולוכ ודומיהם, אבל מלות
עשיית מעקה אין בה קום עשה שאם אין לו בית אינו מחויב בה, לכן חיבה כי אם עשה בעלמא, וכן מלות ליטת
ודומיהן אין בה קום עשה. ומלות לא תעשה כל לא תעשה שהעובר עליה לא יוכל לתקנה ע"י מעשה אחר היא לא
תעשה שאין בה קום עשה כגון שלא לעשות מלאכה בצבת ושלא לאבול חסן כנסת ודומיהם שהן לא תעשה גמורות.
אבל לא תעשה שלא לקחת קון עבור האם עם האפרוחים היא לא תעשה בעלמא, כי אם עבר ולקח יש בה קום עשה
שצילת את האם ופטור, וראה טבות דף ט"ו, כ'. עוד יש למצא בדרך אחר, בין שיש בה קום עשה ובין שאין וכו' ר"ל
שיש בטבות עשה הכוין קום עשה דבר מה, או שאין בה כוין הזה, כגון בטבות עשה של חכילת מלה יש בה הכוין קום
ואחיל את הטבה, וטבות עשה לשבות כיום השבת אין בה כוין קום עשה, וכן גם בטבות לא תעשה שגן שלא להחיות
מכשפה יש בה הכוין קום עשה והרזג חובה, וטבות לא תעשה שלא לאכול גיד הכנה אין בה קום עשה. והנה כי
שלא חבל מלה או מי שהיה מכשפה חטא כמה שלא קיים את הכוין קום עשה והיא עברה בלתי מעשה וכל"א חוב
שערוסאנגויטרט, ולהסך מי שלא עת בצבת או חבל גיד הכנה חטא כמה עשה דבר שהיה מלאה עליו שלא
לעשות והיא עברה עם מעשה נל"א בעגמאנגויטרט. והנה ל"א פירושם האלה אשר הכותר יבחר ביניהם
נא המאמר בין שיש בה קום עשה ובין וכו' לפדע את פייני האטאים וחינט לפותר. את גלגלים לנו, חוזר
למלת ועל המאמר שרש"א העאמר וע"כ נא כל"א זכר; והטפסח הגלגלים הם"א כמדור רפ"ה ומחזור וינילית
ושלוביק גם ב"א ווי"ל וכן גרסת הרמב"ם והוא הנכון במקדוק הלשון. כבר אמרנום לפניך, כמדור חזו"ן של
אשטו ועל חטא ועל חטאים. וכי"א אחד הנוסח ככ"א מרנוס לפיניך ה' אלהינו. הגמחרת, דברים
כ"ט, כ"א. כי אחר סלחן, עטאר למעלה בתפלה. מלך מוחל וסולת, וכן גרסת הרמב"ם, וראה למעלה
בתפלה. ובתו אכן ירדו נס' המנהצ כי בסדורים ימיים יש עוד כלן חתימת ברכה בא"י האל הסלחן
(וכן מלאחיו בקצת כ"י גם כמדור רפ"ה) ומטה הוא נדעמו לאמדה חלל מניח הארחת רבינו סעדיה שכתב
אבל מי שחזתם כידוי טועה הוא וכן עכב כל ישראל שלא לחתום ע"ל וכן הורה גם רב עמרם טובא
בהר"ג לספך יומא סמן כ"ה, גם אבהרסם כתב שהחזתם פלן נא"י העלך הסלחן הוא טועה שאם כן
הו לכו שטכס ברכות בתפלה ואכן שצו תקן בלבר, וכן כתב אבהות טיטונית לכנסת חזו"ן אות א'
אלהי עד שלא, היא הנקבה שהתפלל רבא בכל יום אחר תפלתו (ברכות דף י"ג) ור"ל הטובא
ווסל לאחר חזו"ן כיה"כ (יומא פ"א ע"ב). עד שלא נוצרתי אתי כרי, קודם שמוצתי לא הייתי חסוב וזהו
לביית נוצר. ק"י כ"ל כעו אחרת ב' י"ח. וראה למעלה דף 101. ועכשו, ועתה, ועלה תלמודית היא.
כאלו לא נוצרתי, כי מה חמי ומה חשיבותי. קל וחומר, גם זה ל' תלמוד, וכמקרא אף כי נעקוטה
(כל"א חסן טיה פיעו אמור). דרי, טעמו כל' חז"ל כעו ה"ת, תרי ימי ב' תבות, כן הגרסה בגמרא וכרי"ף
תרמב"ם ואבהרסם וכן בכל הסדורים וכן השתיק גם הר"ג אלעמי כספרו אגרת מוסר וכן הנכון כלשון,
ולא ידעתי מה קרה לו לחו"ה שחבר שתי התבות לאחת ועשה טיהן ה"י. שלא אחטא עוד, על דרך
נא למחר מטייען אותו (יומא ל"ח ע"ב). מרק ל' טהרה וכוך טענין ומרק וספך נטיס (ויקרא ו', כ"א),
וברכות דף ה' הוצא דף ב"ו וייסורין ממרקין, ושיטה ממרקת. וחלים רעים, איכנו ככ"י אחד גם לא כמדור
הספדים גם רב עמרם והרמב"ם לא גרסו לו וכן נאמת בגמרא יוטל דף פ"א ע"ב לא כמלא, חמנס בגמרא
ברכות דף י"ז מסיים וחליים רעים, וכן גם מלאחיו בשני מחזורי כ"י וכן בסדורים.

אלהי. נצור לשוני מרע ושפתי מרבר מרמה, ולמקללי נפשי תדום
 ונפשי בעפר לכל תודה: פתח לבי בתורתך ובמדותיך תרדוף נפשי. וכל
 החושבים עלי רעה, מודה הפך עצתם וקלקל מחשבותם. עשה למען שמך
 עשה למען ימינה עשה למען קדשך עשה למען תורתך. למען יחלצון
 ידיך האישיה ימינה ועגני: יהי לרצון אמררפי והניח לבי לפניה יי צדי
 ונאלי: עשה שלום במרומו היא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל
 ואמרו אמן:

יה רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
 בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
 קרמגיות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קרמגיות:

אין האץ חוזר התפלה בערבית, חלה לאחר שהלכו הקהל את תפלתם מתחילים כסליחות
 ותחנונים ודווי כל טקוס וטקוס לפי מנהגו (ואם חל י"ב בשבת חומרים בתחלה ויכלו ונכחו מן אבות
 כמו באל שנתות רק שחומרים נה נמקום האל הקדוש המלך הקדוש וחומם זה האץ סקדש השבת
 כלכד וחינו מוכיז של י"ב, ואח"כ מתחילים כסליחות) ועמימים נאמרת אבינו מלכנו (חון עבנת שאין
 חומרים חותו, ואין חומרים נמה מדליקין), קדיש תחכבל. עלינו. יגדל. ונאמרים לנגן גם ארון עולם
 וכו' ולומר כל שירי היחוד ושיר הכבוד, ויש שגומרים כל ספר תהלים. ויש נעורים כל הלילה ונערים
 נצרות ותשחות כמו כתר מלכות וכדומה, וטוב הדבר למי שכוון יפה ומצוינו נעלמו חלה יערד למחר
 בתפלתו ולא יזיק לו בתעניתו, שאם לא כן ילא שקדו בהפסדו. והחונים לא יעזרו כל הלילה, כי מפסדים
 את קולם וכוחת תפלתם כשאינם ישינים.

בשחרית י"ב עמימים לכה"כ לקרות ק"ג בומנה, ומסדרים הכרחת וכו' הקרבות ומסוקי חמרה
 וכמנת כמו באר י"ט, ונכח הקבלות חומרים והאושנים, ויש קהלות חומרים ודדיות, וקורין ק"ג כסליחות
 וחומרים כשכסל"ו נקול רם, ומתפללים תפלת י"ב בלחש כמו בערבית רק שחומרים שים שלום וכו', והאץ
 חוזר התפלה נקול חומר נה קדושה של מוסף, וכן ככל תפלות היום חומר קדושה של מוסף, ומאריכים
 נקרותם וכסליחות כל טקוס וטקוס לפי מנהגו. וטוב חלה להאריך בתפלת שחרית כדי להתפלל מוסף
 נעונתו קודם שזה שניעית דהיינו קודם חטות היום, ואם האריך האץ יותר מדוי יז לדלג כסליחות. וקובע
 האץ הידוי נתון התפלה והאמר לריכים לומר הידוי עשו נעמידה. ונרות הקבלות האמרים עולין לחון
 גם כשחרית ונתק פ"ר"ם ותחיה חומרים וחערב, ויש קהלות שאין עולין לחון כשחרית, ואחר שמים
 האץ התפלה פותחים הארון וחומרים אבינו מלכנו (חון עבנת שאין חומרים חותו) וחומר האץ קדיש
 תחכבל כנגון. ומזליחן נ' ס"ח (וכמנת פתיחת ארון הקדש חומרים י"ג נרות ורבון המסודר למעלה חלה
 קה"ת לשנת דף 223), וקורין כפ"ת הראשון שזה נבני (וכמנת י' נבני) מלאש פ' אחרי מוח עד סוף
 הפסקה, ומתיחן ס"ת השני חלה הראשון וחומר האץ ח"ק על שמים, ועניניהן וגוללן ס"ת הראשון
 ופותחין ס"ת השני וקורין למסעיר כפ' מינחם ובעשור לחדש וגו' עד ומנחה ונסכיהם, ומסמדין שיעי'
 סמן כ"ז פסוק י"ד ואמר סולו סולו עד כי פי ה' רבר, והמסעיר מנכך מכה ראשונה ומכסת אחרונה
 וחומר על הרארה וכו' כנוסח המסודר למעלה כמדר קה"ת לשנת דף 228. (וחומרים כמנת יקום פראק)
 ומזכירין נשנות וחומרים חכ החומרים לפי המנהג, (ואם יש מילה מלין קודם אשרי, ואם אין יכולים
 להניח התינוק לכה"כ ונריכים לנחת מכה"כ כדי למולו נביתו אז ילין מלין עד אחר חרות ס"ת למקומו,
 והנכון חלה למדך על הכוס, ונטקוס שנהו למדך המנהג עוקר הלכה ואם היולדת לריכה לחסל מלין חלכה
 ותשתה חלה מן הכוס), וחומרים אשרי, יהללו וגו' ומזכירין ס"ת להיכל, והאץ חומר חצי קדיש, וחומרים
 להתפלל תפלת מוסף של י"ב.

תפלת מוסף ליום כפור

אֲדֹנָי שְׁפִרְחֵי תַּפְסֵחַ וְיִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן נוֹמַל חֲסִדִים מְזִבִּים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא נוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוּ בְּאַהֲבָה.

וּבְרַנּוּ לַחַיִּים. מְלֶךְ חַפְצֵן בְּחַיִּים. וּבְחִבּוּנוּ בְּסִפְרֵי חַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים. מְלֶךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגִן. בְּרוּךְ אַתָּה יי כִּגְוֹן אַבְרָהָם:

אַתָּה נְבוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְחֹשִׁיעַ. מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֲסָד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֶּה אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶסֶר. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי דוֹמֵה לְךָ מְלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה.

מִי כְמוֹךָ אֵב תְּרַחֲמִים. וְזוֹכֵר יְצוּרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים. וְנִאֲמַן אַתָּה לְחַיִּוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכֹל יוֹם יִתְהַלְלוּךָ סְלָה: וּבְכֵן הֵן פְּחָדֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאֵימְתֶיךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאתָ. וַיִּירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים. וַיַּעֲשׂוּ רַגְלָם אֲגִידָה אֶתֶת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבָם שְׁלָם. כִּמוֹ שֶׁבָּעֵנֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטֹן לְפָנֶיךָ עַז בְּיָדֶךָ וּגְבוּרָה בְּיַמִּינֶיךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאתָ:

וּבְכֵן הֵן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֵיךָ וְתִקְוָה לְחַרְשֵׁיךָ וּפְתוּחַן פֶּה לְמִיחֲלִים לְךָ שִׁמְחָה לְאַרְצֶיךָ וְשִׂשׂוֹן לְעִירֶיךָ וְצִמְחָה גִּבּוֹן לְדוֹד עֲבָדֶיךָ וְעִרְכָּרִי נֵר לְבָרִישׁ מְשִׁיחָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלֶזּוּ וְחַסִּידִים בְּרִנָּה
יִגִּילוּ וְעוֹלָתָהּ תִּקְפֹּץ רִיחָהּ • וְכִלְהַרְשָׁעָה בְּלֹא בָעֵשֶׂן תִּבְלָה בִּי
תַעֲבִיר מִמְּשַׁלַּת זְרוֹן מִדְּהָאָרֶץ :

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יי לְבִדְךָ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ • בְּפֶתַח בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ
יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ :

קְדוֹשׁ אַתָּה וְגוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ • כְּפֶתַח
וַיִּגְבֶּה יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ גְּקֹדֵשׁ בְּצַדִּיקָה • בְּרוּךְ
אַתָּה יי הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ :

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים • אַתְּחֶם אֹחֲנֵינוּ • וְרָצִיתָ בָּנוּ •
וְרַחֲמֵתָנוּ מִכָּל־הַלְשָׁנוֹת • וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּבָנוּ
לְעַבְדֻתְךָ • וְשִׁמְךָ תִּגְדֹּל וְתִקְדוֹשׁ עֲלֵינוּ קְרֵאתָ :

וְהִתְקַלְנוּ יי יֵלֵהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֲתִיחֶם הַשְׁכַּת הַזֶּה לְקְדוּשָׁה וּלְמִנּוּחָה
וְאֵת יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לְמַחִילָה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה וְלִמְחֻלָּבוּ
אֶת־כָּל־עוֹנוֹתֵינוּ כַּאֲהַבָה מִקְרָא קִדְשׁ וְכֵן לִיצִיאַת מִצְרָיִם :

וּמִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ גָּלִינוּ מֵאֶרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אֲדָמָתָנוּ וְאֵין
אַנְחָנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית הַגְּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עֲלֵינוּ מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ •
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְיֵלֵהֵנוּ אֲבוֹרֵינוּ מִלֶּךְ רַחֲמֶיךָ
שֶׁחָשׁוּב וְתִרְחַם עֲלֵינוּ וְעַל־מִקְדָּשֶׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים
וְתִבְגְּהוּ מִתְרָה וְתִגְדֹּל כְּבוֹדוֹ : אֲבִינוּ מִלְּבָנוּ גִלָּה כְּבוֹד
מִלְּכֹחֶךָ עֲלֵינוּ מִתְרָה וְהוֹפֵעַ וְהַגִּישָׂא עֲלֵינוּ לְעֵינֵי כְּלֵי וְקָרֵב
פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַנּוֹזִיִּים וְנִפְּוֹצוֹתֵינוּ בְּגַם מִיִּרְכַּתֵי אֶרֶץ • וְהִבִּיאֵנוּ
לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וּלְיִרוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם •
וְשִׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶרֶץ־קִרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ הַמִּידִים בְּסִדְרָם

ומוֹסְפִים בְּהַלְבָּתָם: וְאַתְמוֹסֶף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת מוֹסֵף יוֹם
 הַכֹּפָרִים תִּזְוֶה גַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה בְּמִצְוַת
 רְצוֹנְךָ כְּמוֹ שֶׁבְחַתְּבָה עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל-יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ
 מִפִּי כְבוֹדְךָ בְּאִמּוֹר:

לשם וביזום השפֹּת שְׁגִירֵי־בְשֵׁים בְּגִירֵי־שָׁנָה תְּמִימִים וְשִׁגְיֵי עֲשָׂרָנִים סָלַת מִנְחָה
 בְּלִילָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְבֹּ: עֲלַת שַׁבָּת בְּשַׁבְּתוֹ עַל־עֲלַת הַתְּמִיד וְנִסְבָּה:

וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
 וְעֲנִיתֶם אֶת־נַפְשׁוֹתֵיכֶם כִּלְמִלְאָכָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ
 לֵי רִיחַ נִיחֹחַ פֶּר כֶּדָּקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד בְּבָשִׂים בְּגִירֵי־שָׁנָה
 שְׁבַעֲהָ תְּמִימִים יִדְּוּ לָכֶם: וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם כְּמִדְּבַר שְׁלֹשָׁה
 עֲשָׂרִים לֶפֶר וְשִׁגְיֵי עֲשָׂרָנִים לְאֵיל וְעֲשָׂרוֹן לְבָבֶשׂ וַיִּזֶן בְּנִסְבּוֹ
 וְשִׁגְיֵי שְׁעִירִים לְכֹפֶר. (כ"ו ושעיר לכפר מלכד הטאת הכפורים)
 וְשִׁגְיֵי תְּמִידִים בְּהַלְבָּתָם:

לשם וְשִׁמְחָה בְּמִלְכוּתְךָ שְׁמִירֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲגָג עִם מִקְדָּשֵׁי
 שְׁבִיעִי בָּלֶם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִטּוֹבְךָ. וְהַשְּׁבִיעִי רָצִיחַ בּוֹ
 וְקִרְבָּתוֹ תְּמִידַת יָמִים אוֹתוֹ קִרְבָּת וְזָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַלֵּי לְעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
 וּבְיוֹם הַכֹּפָרִים הַזֶּה. מְחַלֵּי וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ (יִסְטָאֲתִינֵי) מִנְּךָ
 עֵינֶיךָ. בְּאִמּוֹר. אֲנִכִּי אֲנִכִּי הוּא מַחֵה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִּי וְחַטָּאתֶיךָ
 לֹא אֶזְכֹּר: וְנֹאמַר, מַחֵתִי כַעֲב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן חַטָּאוֹתֶיךָ, שׁוֹכֵה
 אֵלַי כִּי גִאֲלֶתֶיךָ: וְנֹאמַר, בְּרִבְיוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר
 אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאוֹתֵיכֶם לְפָנַי יְיָ הַמְּהַרְרֵ: לשם אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 (רַצָּה בְּמִנְחָתָנוּ) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שֶׁבַעֲנֵנוּ
 מִטּוֹבְךָ יִשְׁמַחְנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצּוֹן שַׁבָּת

ובעשור, נמדד כ"ט, ו'. ושני שעירים לכפר ושני חמדים כהלכתם, כנוסחאות מתחלפות,
 ונס' ושעיר לכפר ושני חמדים כהלכתם, ונס' ושעיר לכפר מלכד הטאת הכפורים ועולת החמדי
 ומנחתה ונסכיהם כמשפטם אשה לה', ונס' ושעיר לכפר מלכד הטאת הכפורים ושני חמדים כהלכתם,
 וס' גרסת טה'ל.

שִׁים שְׁלוֹם. מוֹכְרֵי וּבְרֵכֵי חַן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עֲלֵינוּ
 וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרַבְנוּ אֱבִינוּ בְּלִנּוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ.
 כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַתּוֹרָה הַחַיִּים וְאַהֲבָרָה
 חֶסֶד וְעֲרֻקָה וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
 לְבָרֶךְ אֶרֶץ־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכֻלֵּי־עֵת וּבְכֻלֵּי־שַׁעֲרֵי־בְשָׁלוֹמְךָ.
 בְּסִפְר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻסָּה טוֹבָה גְּדוּלָה וּנְפֻתָה
 לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכֻל־עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

הַבּוֹא לְפָנֶיךָ הַסֶּלֶתָנוּ וְאַל־תִּתְּעַלֵּם מִתְּחַנְתָּנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ
 עַיִן פְּנִים וְקָשִׁי עֲרַף לֹא־מֵר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאֵנוּ. אֲכַל אֲנַחְנוּ חַטָּאֵנוּ:
 אֲשָׁמְנוּ. בְּגַדְנוּ. גְּזַלְנוּ. דִּבְרַנוּ דָּפִי. הִעֲוִינוּ. וְהִרְשָׁעְנוּ.
 וְדָנוּ. חִמְסְנוּ. טָפְלָנוּ שָׁקֵר. גֵּעַצְנוּ רָע. בִּזְבְּנוּ. לָצְנוּ. מַדְדָנוּ.
 גִּאֲצָנוּ. בְּרָדְנוּ. עֲוִינוּ. פִּשְׁעָנוּ. צַרְדָנוּ. קָשִׁינוּ עֲרַף. רִשָׁעָנוּ.
 שִׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲוִינוּ. תַּעֲרָעָנוּ.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוִחַ לָנוּ:
 וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־דְּבָרָא עֲלֵינוּ. כִּי אֲמַת עֲשִׂיתָ וְאַנַּחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

מִה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וְמֵה נִסְפֵר לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן

שְׁחָקִים. הֲלֹא כָל־נִסְפָרוֹת וְהַנְּגִלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רְחֵי עוֹלָם וְתַעֲלֹמֹת סְתֵרֵי כָל־חַי: אַתָּה

חוֹפֵשׁ כָּל־חַדְרֵי בָטָן וּבוֹחֵן כָּל־יֹרֵת וְלֵב: אֵינן (כָּל־) דְּבָר
 נֶעְלָם מִמֶּךָ: וְאֵינן נִסְפֵר מִנְּךָ עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

שִׁחַתְלַח לָנוּ עַל כָּל־חַטָּאתֵינוּ וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ
 וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:

על חטא שחטאנו לפניך באַנָם וּבְרֵצוֹן:
 ועל חטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב:
 על חטא שחטאנו לפניך בבלי רעת:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים:
 על חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות:
 על חטא שחטאנו לפניך בדבור פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברעת ובמרמה:
 על חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בהונאת רע:
 על חטא שחטאנו לפניך בודוי פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בוועידת זנות:
 על חטא שחטאנו לפניך בקדחן ובשננה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול הזרים ומזרים:
 על חטא שחטאנו לפניך בחזק יד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם:
 על חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים:
 על חטא שחטאנו לפניך בגער הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים:
 (ועל כלם אלוה סליחות סלח לנו מחל לנו בפרלנו):
 על חטא שחטאנו לפניך בכפת שחד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקחש ובקוב:
 על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בלעזן:

על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמסון:
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשקה:
 על חטא שחטאנו לפניך בגשף ובמרבית:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגטות נרון:
 על חטא שחטאנו לפניך בשקור עין:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשח שפתוחינו:
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח:
 (ועל כלם אלוהי סליחות סלח לנו מהל לנו בפסלנו):
 על חטא שחטאנו לפניך בפריקת על:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בצדית רע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין:
 על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף:
 על חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם:
 על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בתמדון לבב:
 (ועל כלם אלוהי סליחות סלח לנו מהל לנו בפסלנו):
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם עולה:
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם חטאת:
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם קרבן עולה ויורד:

(*) נִקְרָא בְּשֵׁם הַמַּלְאָכִים הַלְלוּ אֱלֹהִים כְּמִלְחָמָה לְמַעַן כְּבוֹדָם.

וְעַל הַמַּטָּאִים שְׂאֵנו תְּיָבִים עֲלֵיהֶם אֱשֶׁם וְתִלְוִי:
וְעַל הַמַּטָּאִים שְׂאֵנו תְּיָבִים עֲלֵיהֶם מִבַּת מְרֵדוֹת:
וְעַל הַמַּטָּאִים שְׂאֵנו תְּיָבִים עֲלֵיהֶם מִלְּקוֹת אַרְבָּעִים:
וְעַל הַמַּטָּאִים שְׂאֵנו תְּיָבִים עֲלֵיהֶם מִיְתָה בְיַד־שָׁמַיִם:
וְעַל הַמַּטָּאִים שְׂאֵנו תְּיָבִים עֲלֵיהֶם כְּרַת וְעִרְרוֹת:

(וְעַל כָּל־אֵלֹהֵי סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ מִחַלְּלֵנוּ בְּפָרְלָנוּ:)

וְעַל הַמַּטָּאִים שְׂאֵנו תְּיָבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיְחֻזֹּת בִּירַת־דִּין
סְקִילָה. שְׂרָפָה. חֲרָג. וְחִנֵּק. עַל מַצּוֹת עֲשָׂה וְעַל מַצּוֹת לֹא
תַעֲשֶׂה. בֵּין שֵׁשְׁדָּבָה קוּם עֲשֵׂה. וּבֵין שְׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה.
אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ וְאֶת־שְׂאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ: אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ כִּכְר
אִמְרָנוּם לְפָנֶיךָ וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת־שְׂאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ
לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וְיִדְוּעִים. כִּדְבַר שֶׁנֶּאֱמַר. הִנְסַתְרַת לִי אֱלֹהֵינוּ
וְהִגַּלְתָּ לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
הַזֹּאת: כִּי אָתָּה סִלַּחְתָּ לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלָן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל כָּבֵל
חֹזֵר וְחֹזֵר. וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֵּךְ מִחַל וּסוֹלַח:

אֱלֹהֵי. עַד שֶׁלֹּא נִוצַרְתִּי אֵינִי כְדִי. וְעַבְשׁוּ שְׁנוּצַרְתִּי כְּאֵלוֹ
לֹא נִוצַרְתִּי. עֲפָר אָנִי בְּחַיִּי. קַל וְחֶמֶר בְּמִיתַתִּי. הֲרִי אָנִי
לְפָנֶיךָ כְּבֵל מְלֵא בּוֹשָׁה וּבִלְמָה. יְהִי רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחְטָא עוֹד. וּמִדֵּשׁ־חַטָּאתֵי לְפָנֶיךָ מֵרַק
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲכַל לֹא עֲלִי־יָדֵי יִסּוּרִים וְתִלְוִים רָעִים:

(*) חַי וְחַיִּים הַמַּלְאָכִים הַלְלוּ אֱלֹהִים כְּמִלְחָמָה לְמַעַן כְּבוֹדָם. וְעַל כָּל־אֵלֹהֵי סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ מִחַלְּלֵנוּ בְּפָרְלָנוּ:)

וְעַל הַמַּטָּאִים שְׂאֵנו תְּיָבִים עֲלֵיהֶם אֱשֶׁם:
וְעַל הַמַּטָּאִים שְׂאֵנו תְּיָבִים עֲלֵיהֶם אֱשֶׁם תִּלְוִי:
וְעַל הַמַּטָּאִים שְׂאֵנו תְּיָבִים עֲלֵיהֶם כְּרַת:
וְעַל הַמַּטָּאִים שְׂאֵנו תְּיָבִים עֲלֵיהֶם מִיְתָה בְיַד־שָׁמַיִם:
וְעַל הַמַּטָּאִים שְׂאֵנו תְּיָבִים עֲלֵיהֶם מִלְּקוֹת אַרְבָּעִים:
וְעַל הַמַּטָּאִים שְׂאֵנו תְּיָבִים עֲלֵיהֶם מִבַּת מְרֵדוֹת: וְעַל כָּל־אֵלֹהֵי סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ מִחַלְּלֵנוּ בְּפָרְלָנוּ:)

אלהי. נצור לשוננו מרע וקפטי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדום
 ונפשי בעפר לכל היתה: פתח לבי בתורתך ובקצותך תרהיף נפשי. וכל
 החושבים עלי רעה, מהרה הסר עצתם וקלקל מחשבותם. עשה למען שמך
 עשה למען ימנה עשה למען קדשתך עשה למען תורתך. למען תחלצון
 ידיך השועה ימנה ועגני: יהיו רצון אמרתי והגיון לבי לפניך יי צורי
 ונאלי: עשה שלום במרחמי הוא עשה שלום עלינו ועל בלישאראל
 ואמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
 בימינו ותן חלקנו בתורתך: ישם בעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
 קדמניות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמניות:

הש"ך חוזר התפלה בקול, ומוסיפים בה פיוטים כל מקום כמנהגו, ומוסיף הש"ך לומר עלינו לשבח
 ותקא אודילה לאל נפתחה שרן הקדש, ולומר סדר העבודה שהיה כה"ג עמד ב"ב והודו שהיה עבודה
 ב"ב, וחזר סדר הבטחה מתחילים לומר סליחות וקובע הש"ך הודו ועל חמא וגו' נתון נרכה מטעמית
 והלבו לומר הודו עמו נעמידה כמו בתפלת שחרית. ומתחיל הש"ך רצה ולומר ותעבר והכנסים
 שאין לזכר, ומסיים הש"ך את התפלה ולומר קדיש תחשב כנגנו. ואין לומר אן כאלהינו.

סדר מנחה ליום כפור.

לפי סדר אשר ישות הכנה היה הראוי להתחיל מנחה באמירת אשרי, ובא לציון. ואין כן העמדה,
 אלא ענינים אותם מלאמרו עד אשר מנחה כדי להפסיק בהם בין מנחה לנעילה, ופוחים מנחה בהלאת
 ס"ת ואין לומר ואני חפתי כחל בשבת) ולומר יהי בנסות, גדלו, אב הרחמים, תגלה ותראה
 וכו' וקורין ג' גברי נב' עניות (כדי להזכיר לעם שלמים לפרוש מהן וכל מי שכל
 נהן שזכר ומתה). וקורין לבין מן וידבר ה' אל משה וכו' כמעשה ארץ עד ודי בהם אני ה',
 לוי עד אה שם אלהך אני ה', יצאל והוא המפטר עד סוף הסדרה, ואין לומר קדיש על הקריאה,
 ומצניחין גוללין ס"ת, ומפטרין נב' יונה מתחלת עד סופו (יש בן גדול כח התאונה), ויש קהלות מסיימים
 במשוקי מיכה מי אל כבוד עד מימי קדם, והמפטר עתה לפני הפטרה ולאחריה ומצניחין שלא לומר על
 החזרה (ובאין יעב"ץ קודם תגר על מנחה זה), ומצניחין ס"ת להיכל ולומר ירהלו ומזכור ובגדה, והש"ך
 לומר חצי קדיש. ועומדים להתפלל תפלת י"ב בלחש כמו בשחרית, ולומר שים שלום, והש"ך חוזר התפלה,
 ולומר זה פיוטים וסליחות כל מקום לפי מנהגו, ואם היום קלר יז ללג כלסליחות כדי להתחיל נעילה
 בטובה, ויזכר לומר מעט סליחות נכחה במרוצה. ולומר הש"ך הודו נתון נרכה מטעמית כמו בשחרית
 והלבו לומר עמו נעמידה. ואין כליחת כפיס כמנחה, אבל לומר הש"ך אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו
 בברכה וכו', ומסיים את התפלה ולומר קדיש שלם. ואין לומר אבינו מלכנו (וקמת קהלות לומר),
 ואין לומר צדקתך פתילו כחל בשבת.

סדר נעילה ליום כפור.

וזן תפלת נעילה הוא סמוך לקיעת החמה כשהיא בראש האילנות, ויש להאיר שלא לחתה להתפלל
 בלילה אלא סמוך לקיעת החמה בענין יסיימו אותה עם זאת הכוכבים, כי תפלה זו היא כמד נעילה
 אשר היכל אמתקם כיום חזק הדלק. כחות אל בין הערבים וקודם זאת הכוכבים שאין זום עבודה
 נקרה אלא ביום, והנה אם מתפללים אותה שלא בטובה כדור שקדים לפני הכס אשר מוכרים
 קמסלה זו כמה פעמים נעת נעילה השער והשערים כד נעלו, ועוד מפני שכלילה יז כליחות כפיס
 ואין כליחות כפיס אלא ביום, ולפיכך יסרו החמים שלא להאריך כדי שיוכלו להתפלל תפלת נעילה בטובה,
 אהיו עיקר כל תפלות היום, שכל הולך אחר החיטום, ומעט זה גם פוחים הארון הקדש בכל תפלת
 נעילה, וזה סדרה, מתחילים ולומר אשרי, ובא לציון גואל, וחז"ל לומר הש"ך חצי קדיש, ועומדים
 להתפלל שבע (ואם חל בשבת מוכרים זה של שבת, אבל כאשר הברילה שלאחר הודו אינו מוכיר של שבת,
 מלבד הש"ך כחות התפלה שזכרו גם שם) ולומר ורחמנו נמקום וכתבנו, ומקום וכתוב לומר ורחום
 ומקום וכתוב לומר ורחמנו, ולומר הודו עד אמה יודע וכו' לומר אמה נתן יד וכו' וכעמך כמקום.

תפלת נעילה ליום כפור.

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן נוֹמֵל חֲסִדִים מְזֻבִּים וְקַנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא נוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

וּזְכַרְנוּ לַחַיִּים. מִלֵּךְ חַפְזֵי חַיִּים. וְחַתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים. מִלֵּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֹן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן אַבְרָהָם:

אַתָּה נְבוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְתִיב מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְתִיב מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְחוֹפֵץ חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקִיִּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי הוֹמָה לְךָ מִלֵּךְ מִמִּית וּמְתִיב וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה.

מִי כְמוֹךָ אֵב תְּרַחֲמִים. וּזְכַר יִצְחָרְיוֹ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים. וּנְאֻמֵּן אַתָּה לְתַחֲיוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְתִיב הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכֹל יוֹם יִתְגַּלְּקֶךָ סֶלָה: וּבֵן הַן פִּחְדֶּךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאִימְתֶךָ עַל כָּל מַחֲשַׁבְרֹתֶיךָ וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַיְּבִרֹתִים וְיַעֲשׂוּ בְלִם אֲגִידָה אַחַת לַעֲשׂוֹרֵי רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שְׁלָם. כִּמוֹ שִׁבְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ עוֹ בִּידֶךָ וּגְבוּרָתְךָ בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַחֲשַׁבְרֹתֶיךָ:

וּבֵן הַן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ הַתְּהַלְלֵה לִירֵאֵיךָ וְחַתְּמוּהָ לְחֹרֶשֶׁךָ וּפְתַחְזוֹן פֶּה לְמַיְחֲלִים לְךָ שִׁמְחֵהוּ לְאַרְצֶךָ וְשִׁשׁוֹן לְעִירֶךָ וְצַמֵּתֵרֵי קָרְן לְדוֹר עֲבָדֶךָ וְעִרְיֵכְרֵי גֵר לְקַדְיֵשׁ מְשִׁיחֶךָ בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ:

וּחְתַּמְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, וְכֵן שׁוֹמְרִים כְּנִשְׁלֵב כָּל הַתְּקִיפוֹת לִי חַתִּימָה בְּמִקּוֹם לִי כְתוּבָה.

ובן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו ויחסידים ברנח
תלו ועולתח הקפץ פיה. וכל הרשעה בלח בעשן תכלה כי
תעביר כמשלת זרון מרחארץ:

ותמלוך אחת ת לבנה על כל מעשיך בחר ציון משכן
בבורה ובירושלים עיר קדשך. בכתוב בדברי קדשך ימלך
י לעולם אלהיך ציון לדר ודר תלוייה:

קדש אחר ונורא שמך ואין אלוה מבלעדיך. בכתוב
ונבה י צבאות במשפט ומאל מקדש נקדש בצדקה. ברך
אחה י המלך הקדוש:

אחת בהרתנו מכל העמים. אתבת אוהנו. ורצית בנו.
ורומתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו מלפני
לעבודתך. ושמך חגדול ותקדש עלינו קראת:

ותתקלנו י אלהינו באהבה אדיום השכתחוח לקדושחולמנותה
ואת יום הכפרים הזה למחילה ולסליחה ולכפרה ולמתלבו
את כל עונותינו כאתבה מקרא קדש ובר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראח וירצה וישמע

ויפקד ויזכר וזכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו. וזכרון משיח בך

דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית

ישראל לפניך. לסליחה ולטובה ולחן ולחסד ולרחמים ולחיים

ולשלום ביום הכפרים תח. וזכרנו י אלהינו בו לטובה ופקדנו בו

לברכה. והושיענו בו לחיים. וברבר ישועה ורחמים חום והגנו

ורחם עלינו והושיענו. כי אליה עינינו. כי אמך חנון ורחום אחה:

אלהינו ואלהי אבותינו. מתלי לעונותינו כיום חשבת הזה

וכיום הכפרים מזה. מחר ותעבר פשעוננו (והוא אחריו) מנגד

עיניך. באמור אנכי אנכי הוא סחת פשעיך למעני וחטאתיך

לא אָזְכֵּר: וְנֹאמַר מִחִיתִי כְעֵב פִּשְׁעֶיךָ וּבְעֵנָן חֲטָאוֹתֶיךָ שׁוֹבָה
 אֵלַי כִּי גֵאלְתֶּיךָ: וְנֹאמַר בִּרְבוּס הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר
 אֶתְכֶם מִכָּל חֲטָאוֹתֵיכֶם לִפְנֵי יי הַמְּטַהֵר: ^{לכח} אֱלֹהֵינוּ וְאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ
 (רצוה במנוחהנו) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְחַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שִׁבְעֵנוּ
 מִטּוֹבָךָ וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת
 קדשך וינוחו בה ישראל מקדשי שמך.) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת.
 כִּי אַתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר
 וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ
 מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר
 אֲשַׁמּוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ
 הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:

רַצְחָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהִשָּׁב אֶת־
 הַעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתֶךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל
 בְּרִצּוֹן. וְתְהִי לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
 וְתַחֲיוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי
 הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מִוִּדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
 וָעַד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה
 הוּא לְדוֹר וָדוֹר. גּוֹדֵד לָךְ וְגַם־כָּפַר
 תְּהַלְלֶךָ עַל־חַיֵּינוּ וְהַמְּסוּרִים בְּיַדְךָ
 וְעַל־נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל־נַפְשֵׁינוּ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל־
 נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֵרֵב וּמְקַר וְצַדִּיקִים. הַטּוֹב כִּי
 לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְחַמְדָּתָם כִּי לֹא־תָמוּ חַסְדֶּיךָ מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ:
 וְעַל־כָּל־מַעַלְלֵי הַבְּרָךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מִלִּבֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעַד:
 וְתַחֲוֹם לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיאָתֶךָ:

טוֹבִים דְּבִכּוּ

מִוִּדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. גּוֹדֵד לָךְ וְגַם־כָּפַר תְּהַלְלֶךָ עַל־חַיֵּינוּ וְהַמְּסוּרִים בְּיַדְךָ וְעַל־נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל־נַפְשֵׁינוּ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל־נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֵרֵב וּמְקַר וְצַדִּיקִים. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְחַמְדָּתָם כִּי לֹא־תָמוּ חַסְדֶּיךָ מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ: וְעַל־כָּל־מַעַלְלֵי הַבְּרָךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מִלִּבֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעַד: וְתַחֲוֹם לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיאָתֶךָ:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועחנו
 ועזרתנו סלה ברוך אתה יי הטוב שמך וליך נאה להודות:
 יי אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי
 משה עבדך האמורת מפי אהרן יבניו ברגים עם קדושה באמור: ברכה יי
 וישמרה: יאר יי פגיו אליך ויחנה: ישא יי פגיו אליך וישם לך שלום:
 שים שלום טוברה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
 ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו בלנו כאחד באור פניך.
 כי באור פניך גמרה לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת
 חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך
 לברך ארצעמך ישראל בכלעת ובכל שעה בשלומך.
 בספר חיים ברכה ושלום ופרנסות טובה גובר ונתתם
 לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום.
 ברוך אתה יי עושה השלום:

אלהינו ואלהי אבותינו.

תבוא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מהחנתנו שאין אנחנו
 עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 צדיקים אמתנו ורוא חטאנו אבל אנחנו חטאנו:
 אשכנו בנרנו גזלנו דברנו רפי העוינו והרשענו.
 זרנו המסנו טפלנו שקר יעצנו רע מבגנו לצנו מרדנו.
 נאצנו סררנו עוינו פשענו צררנו קשינו ערף רשענו.
 שחתנו תעבנו תעינו תעפתנו.

קרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ורוא שורה לנו:
 ואתה צדיק על כל דבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:
 מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן
 שחקים הלא כל זה נסתרות והנגלות אתה יודע:

והחסד ככאן כלפי כענין הדין חוננת יחלק וחקר יקשב ורשעים.

אָתָּה נִחַת יָד לְפֹשְׁעִים וַיִּמְנָךְ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׂרִים.
וּתְלַמְּדֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְחַתּוּדָת לְפָנֶיךָ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן
נִהְיֶה מַעֲשֶׂק יְדֵינוּ וְתִקְבְּלֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאִשִּׁים
וּבְנִיחָחִים. לְמַעַן רַבְרִיק אֲשֶׁר אָמַרְתָּ: אֵין קֶץ לְאִשֵּׁי חוֹבוֹתֵינוּ
וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחָחֵי אֲשֵׁמוֹתֵינוּ. וְאָתָּה יוֹדֵעַ שְׂאֲחֵרִיתֵנוּ רַמָּה
וְתוֹלַעַה לְפִיכֶךְ הַרְבִּיּוֹת סְלִיחָתֵנוּ. מָה אֲנַחְנוּ מָה חַיֵּינוּ מָה
חֲסָדֵנוּ מָה־צְדָקָנוּ (מָה יִשְׁעֵנוּ) מָה בַחֲנוּ מָה גְבוּרָתֵנוּ מָה
נֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל־הַגְּבוּרִים
בְּאֵין לְפָנֶיךָ וְאֲנִשִּׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וְהַבְּמִים בְּכָלִי מִדַּע וּגְבוּנִים

אָתָּה נִחַת, נִיחָח פֶּן עֵץ נְעִילָה שֶׁתִּסְלַל צַעַ וְשִׁחָדָה, עוֹלָה עַר רַב נִחַת קָטִים וְדָגָה כַּחַס
סֹלֶמֶת נִחָחֵנוּ וְסִים נִמָּה חָנוּ מִה חַיֵּינוּ וְנִמָּה עֲבָל, ח'ל לְכֹן יוֹסִי, כִּיחַ רַב עֲשֵׂרֵם נְעִילָה סוֹתָה נִחָחֵנוּ
וְסִדֵּךְ קִדְוָה יִקְרֵי, וְשִׁדְרִין לְתַכְתֵּם כִּלְחָז וְשִׁחָדָה לְחֹדֵר תִּשְׁלֵמוֹ וּכְצִיבֵי לְפָתָה יוֹדֵעַ רַחֵם שׁוֹלֵם יִשְׁמַר לְאִפְסֵי
נִוְתָן יָד לְשׁוֹעִטִים מִה אִנוּ מִה קִיֵּנוּ. תַּעֲקוּב וְלִרְנוּ לְחַיִּים חַיִּים. חֲחַטְטוּ לְחַיִּים וְחַחֲטָנוּ נִסְפָּדֵי הַחַיִּים,
וְנִהוּוֹלָה וְחַחִים לְחַיִּים. וְכִצֵּם אֲלוֹם וְנִסְפָּדֵי הַחַיִּים חֲחַל וְנִחָחֵנוּ לְפָנֶיךָ וְאִזְ מִיִּזֵּר חֲחַה נִוְתָן כֹּל־שֵׁלֶע הַחֲחֵל
שְׂעוּקֵי אֲלוֹמֵד חֲחַה יוֹדֵעַ שְׁמִים כִּי חֲחַה סִלְחָן יִשְׁחַח בְּיוֹם חֲחַסְרֵים חֲחַל יִשִּׁד חֲחַד לוֹ לְפָתוֹם נְכַדֵּם נִוְדוּ
עֲבָל וְכֹן עֲגֵה הַחֲחֵנוּבִי, חֲחַל כַּפְּרִידִים חֲחַן לֹכֵם כָּל תַּחֲלֵם הַמִּסְחָם סֵן אֲחֵה חֲחַן יָד עַד כַּרְבִּים סִלְיִחָנוּ,
חֲחַל מִחֲחִים מִיִּד עַם מִה אִנוּ מִה חַיֵּינוּ. וְיִסְחָח הַרְבֵּים חֲחַל מִה נִחָח לְפָנֶיךָ יוֹדֵעַ עֲרוֹם וְכוּ'
כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ טִלְטָנוּת וּפְשָׁתֵינוּ עֲלָמוּ עַכְכֵּה, עַם אִנוּ עַם חַיֵּינוּ וְכוּ' וְהַסֵּה סִחָ
הַחֲחֵל לְכֹן הַחֲחֵלָה נִסְפָּה אֵל ר' יִאֲדֵה (יִוִּטָה מ'ו' ט'כ') אֲחֵה נִוְתָן יָד, מִוִּצֵעַ לְחַס יָדֵךְ לְקַבֵּלֵם כַּחֲחֵסֵם.
וְיִסְנָךְ פְּשׁוּטָה, עַל מִי פִּשְׁטוּ פִּלְחָסִים (ג'ח' כ'ג' כ'ו') ר'ל מְרַזֵּב סִיחָ הַחֵה [וְכַסִּי אֲשֵׁרֵם כַּחֲחֵסֵם נִסְחָחֵד
רִשָּׁה וְיִבְנָךְ (פְּרִשָּׁה) נְכָלָה חַיִּינְכֵרִיִּשְׁטֵה, תַּפְרִיקוּ ר'ח' פ' ס'ג' ר' עֲקִיבָה אֲשֵׁרֵם נִסְחָח הַחֲחֵסֵה, וְיִסְן
הַקֵּדָה סִפּוּטֵה לְקַבֵּל אִים כָּל יוֹם. וְתִלְמִדֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ לְחַחֲדוֹת, כִּיִּזֵּו כַּחֲחֵו וְכַחֲחֵו אֵת פְּשָׁתֵם
אֲחֵר עַם: (כַּמְדֵּר ס' ו') וְכֹחֵת מַכְסֵה עֲשִׂינוּ לֹחַ יִלְיָה וְסוֹדָה וְשׁוֹב יוֹדָה (מֵאֵלֵי כ'ח, י'ג); יִכְבִּירֵי נִרְשָׁה
וְחֲלִסְדֵנוּ לְחַחֲדוֹת, גְּלִי תַחֲוֹת ס' אֱלֵהִים, אֵין חֹסֵם כֵּם' רַב עֲשֵׂרֵם לְמַעַן נִוְדָל, לְטַעַן כַּכֵּה אֵת פְּשָׁטֵנוּ
מִשְׂשֻׁק, ר'ל כַּחֲחֵקֵךְ ג'כ' נִחָחֵם מַחֲחָעֵם אֲבִסְרִידֵנוּ עֲלֵינוּ וְנִשְׁמַר כִּלְכָנוּ אֵלֵם לְעִישָׁה שׁוֹד וְלֹחַ חֲחֵנוּ אֵלֵם
הִיחַ וְחֵהה פִּקְבֵנוּ; כַּכֵּה לְפִי נִוְסַח הַסְּפָרִים הַגְּרוּסִים לְטַעַן נִוְדָל מַעֲשֶׂק יִרְדֵנוּ וְחֲקִבְלָנוּ וְכוּ', אֲמַנָּה
כִּבְיָי גַם כַּסְדוֹר רִס'וֹ וְנִסְחָחֵד קִרְחָקָה מַנָּה אֵלֵם יִסְחָחֵד וְיִכְרִיחַ מַנָּה לֵם וְיִסְחָחֵד פִּרְשָׁה מַנָּה אֵלֵם גַּם
כַּסְדוֹר אֲשֵׁרֵםֵם מַנָּה חֲחֵה מִסְחָחֵם לְמַעַן חֲקִבְלָנוּ בְּחֲשׁוּבָה וְכוּ' וְכֹן הִיחַ כַּחֲחָחֵד רִוִּטָה וְכֵם רַב
עֲשֵׂרֵם, כַּאֲשֵׁרֵם, כַּקְרִבְנוּת עוֹלָה חֲחָרְפִים כַּכֵּם נִחָח לְרִיחַ חַיִּיחֵו לֵה'. וְכִיִּחָחֵנוּ, הִיחַ נִסְרֵד חֲחֵי סֵן
וְיִכְיֵו אֵם רִיחַ נִיִּחָחֵהֵם (יִתְקַבֵּל ב', ג'ח) וְהִיחַ חֲחֵיחֵד אֲחֵ כֹן וְהַשְׁמַר כוֹלֵם נִל' יִחֵד, לְמַעַן דְּבִרְיֵךְ,
כֵּיִ הַחֵה אֲשֵׁרֵם טוֹכֵם אֲחֵ (ג'ח' ס'ג, כ'כ') אֲחֵי אֲלֵכִים חֲחַ כַּחֲחֵה (תַּהֲגִים כ'ח, י'ט) וְנִכְלֵטֵם מִרִּים אֲשֵׁרֵי
(תוֹצֵר ו'ג, ט') וְחֲחֵרִים. וְחֵהה לְטַעַן טַעֲמָה מִה לְכַחֵת הַעֲרִין יוֹדֵמָה לְטַעַן דוֹד אֲנִיךְ (ט'ח' י'ח, י'ג)
יִכְלָה חוֹס וְיִוִּקֵךְ אֵעֲגֵם, וְלֹחַ כֹּן לְטַעַן נִסְדָּל. אֲשֵׁרֵםֵם טַעֲמוֹ הִיחַ חֵל נִתְכַלִּית הַעֲרִין וְדוֹמַת לְטַעַן
תוֹדֵ (אֲשֵׁרֵם ט, כ'כ) וְעַלֵם דְּחֵיִשֵׁם. אִיךְ קֶץ לְאִשֵּׁי וְכוּ' ר'ל חֵלִינוּ נִחָחֵנוּ לְהַקְרִיב קַרְבָּנוֹת לְפִי עֲרֵךְ
תוֹמַחֲחֵם וְחֲחֵחֵנוּ לֹחַ יִהִיֵה לְכֵם קֶן וְשִׁכְכֵר. וְאֵהֵה יוֹדֵעַ, הִיח' נִטַעֵם חֲחַל, כִּלְחָ חֲבַעֵר רִוִּטָה חַיִּיִּשֵׁם,
דוֹמַת וְי'וֹ אֵל וְכַסֵּן כוֹרֵם גֵּד (כַּמְדֵּר י'ח, ו') וְס' אִים עֵה (תַּהֲלִים ל'ג, ה') וְרוֹטִיִּסֵם, וְסַפֵּד עֲבָכֵ
יִוִּכֵד כִּי נִכָּר הַסֵּךְ (תַּהֲלִים ע'ט, ל'ט) חֲחַ כִּי חֲחֵוֹ רַמָּה וְכֹן אֲדַם תוֹלַמָּה (חֵיחֵ כ'ה, ו') הַרְבִּיחַ
סְלִיחָתֵנוּ, הִרִיחַ דְּרִכִּים רַכִּים לְסִלְיִחָתֵנוּ סִלְכֵד הַקְרִבְנוּם. מִה אֲנַחְנוּ מִה חַיֵּינוּ וְכוּ' וְחֵה הַיִּחָחֵם אֲשֵׁרֵה
אֲשׁוּלֵם לְנִעִילָה (יִוִּטָה פ'ח ע'ג), וְסִסְרֵי הַחֲחֵלֵם הַעֲשִׂיחֵו מַקְבֵה וו ג'כ' נִכְרַחֵת הַחֲחַל נְכָל יוֹם רַק אֲשֵׁם
חֵלִינוּ לְפַתִּיחָה אֵת מַסָּה נִקְזַת חֲחֵי אֵל ר' יוֹחֲנָן רַבֵּן הַשְּׁלֵמִים לֹחַ עַל כַּדְחֵיִנוּ וְכֹן (יִוִּטָה אֵם), מִה
יִשְׁעֵנוּ הַנִּתְחַיֵו נִטַעֵם, ה' כִּי נִכְמֵה אֵי וְס' גַם כַּסְדוֹרֵי סְפָרֵד וְכַחֲחָד רִוִּטָה לֵם נִטַעֵם. וְכֹן חֲחֵנוּ כוֹטַח
הַרְבֵּים כֵּ חֲחַ הִיחַ גוֹרֵם כֵּפֵן, „מִה כַּדְחֵנוּ מִה טַעֲמֵנוּ מִה נִחָחֵנוּ” וְכוּ' וְכַסְדוֹר רַכִּים גַּם כַּחֲחָדֵם אֲחֵנוּךְ
כַּחֲחָחֵם, „מִה כַּדְחֵנוּ מִה יִמִּינוּ מִה אֲחֵחֵנוּ מִה כַּחֲחֵנוּ מִה נִסְחָחֵנוּ מִם נִחָחֵנוּ” וְכוּ'. יִה' נִחָחֵנוּ, כֹּן
נְכָל כַּדְחֵנוּ. וְהַחֲחָה עַל רוֹחַ אֲבִעֲשִׂיךְ כֵּפֵן יִסָּה נִחָחֵנוּ חֵי'וֹ, וְנִכְרַחֵת כַּחֲחָד הַדְּפִים יִה' כַּחֲחָה

בבל השכל כי רב מעשיהם הוה ימי חיהם הכל לפניך
ומחר האדם מן הבהמה אין כי הכל הכל:

אתה הברלה אנוש מראש ותכירחו לעמוד לפניך: כי
מי יאמר לך מה תפעל ואם יצרה מה יתן לך: ותתן לנו יי
אלהינו באהבה את יום (ב"ר נחמה המפלה סו"ף כנח השבת הוה ואת יום)

צום תפירים חיה קין ומחיה וסליחה על כל עונותינו למען
נחל מעשך ידנו ונשוב אליך לעשות דקי רצונך בלבב שלם:
ואתה ברחמך תרכים רחם עלינו כי לא תחפין בהשחתת
עולם. שנאמר ודרשו יי בהמצאו קראהו בהיותו קרוב: ונאמר
יעוב רשע דרכו ואיש אין מהשכתיו וישיב אליי וירחמנו ויא
אלהינו ביריבה לסלוח: ואתה אלה סליחות חנון ורחום ארך
אפים ורחימך ומרבה להטיב ורצה אתה בתשובת רשעים
ואין אתה הפין במיתתם. שנאמר אמר אליהם הראני נאם
אדני יהוה אם אהפין במות הרשע כי אם ישוב רשע מדרך
וחד. שובו שובו מדרךכם הרעים ולמה תמורו בית ישראל:
ונאמר החפץ אהפץ מות רשע נאם אדני יהוה הלא בשובו

על נכון. כי רב מעשיהם הוה עמי חיוהם, נפגורי סכוד מעשינו חיינו נכחי עיניך נעדם והוה
ע"ם נוסח דר עמרי רמ"ס. תרס"ח טהר"ל הוא כי קל מעשיהם, וכן הוא נפדוד כע"ה וכמ"ה כ"י,
גם דר עמרי וברש"ט ואלוהים גורמים כי כל, ודעה למעלה דף 45 ודף 206. ובחר האדם ובי
ר"ל מלך האלוהים והנשמות זל הולם אין כי יתרון מן הבהמה כי הכל כל מן הטבע וצ"ל אל העפר
(נחמן ס' ז"ל)

אתה הברלה אנוש, כידע לנודתם, נעבוד אטם אלה ר נמרד ט"ט, זתכירחו לסטוד לפניך.
נעבוד אהחשך לא נרבו עכל וכל אלה סכמי מקדב לג"ע נעמוד לפניך, וחסד יתכירכו. כלומר הכרת
חיותו וכן התנכרותו אע"פ שחשף אהיה בידך לעשות לו דע עכ"ל ונודל הזקק כעריץ אה מליה נעשים
חסנם הסאט ונעבוד סלחתי נעיר"ם נדעם על נליון טחור יאן יו"ל אחיה הברלה אנוש מראש יתכירחו
לעבוד לפניך, כי' הנדלה אהו לשנערמן יתכרת אהיו לרנב זכ יעמיד קיזרן ויתקיים לפניך ע"י
חשונה ונדקת, וכל זה עשית בפעל נפגת אהים עכ"ל וזכר עולה ג"כ יסח חבור הלזין עם ספ אהיה
לה, ר"ל אע"פ שהלום חבל הוא וחלני גאין ננך כל זאת טולס לך כי הנדל אהו שרז"ם בידיך.
מכל אלה תנודתם נחתך לו רמיה ספלים עעדתו לעזת מלוותך, וספס הלזן נענינו על דרך ל היתונ
טה חטט כו חזכרו וכן אדם כי תסקרו וסחפרה טעט חלטה יבו' (תחלים ז' ה'). סוה הפעל, נכ"י
מה תעשה ופן גאדם ירש"ט סכוד התפלות וסכלה ע"ס תהנת ה, ל. חסנם געירח חלק ג' ס' י"ג
נרשתי כנסתירי: ואם יצדק כ' איוג ל"א, ונמחור חוטט נרשק נמקום יחם ינדק הפסוק, וטה ימלונן
חכם חי נגד על פועל" (יחיה ג' כ"ט) אה יום הבפורים, נקנת מורים אה יום ס"ם הכפ"י יאף
כ"י חמד מלוותי כך, חגל כסחיל כס"ה ור"ו וזאר ס"י חיינו גם דר מעלם סנדל"ס לא נרשו לו. בחשחתה
עולם, איך חפץ נחמד העולם רק אישית סחטפתם. שנאמר, נכ"י חיד בדבר שנאמר, יכן סחחור דפוט
פראט נק ע"ג, דרשו ה, יעשה כ"ה, ר יעוב רשע, זס כ"ה, ז'. ואתה אלה בליתוח נס הוא ספוק
נחשטה ס', י"ל לכן עשות סוה מה אצות סעלוחס חסד ואכחה, וכבר כח ונודתם סחופף ואמת עועט
כח בי איוג כמוב נספוק עכ"ל וכן חיינו נכ"י גם נחמס נרש"ט לא כמלל, בחשבתה רשעים, כן
הנכסס וכן נפגוד רס. אמר אליהם, יחוקאל כ"י, י"ל. החפץ אחפץ, זס י"ת, כ"י. וטו נספוק כחונ

מִדְרָכָיו וְחַיָּה: וְנֹאמַר: כִּי לֹא אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַמָּוֶת נָאִם אֲדַבֵּר
 יְהוָה. וְהִשְׁבּוּ וְחַיּוּ: כִּי אַתָּה סִלַּחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחְלָן לְשִׁבְטֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דָּוָר וְדָוָר. וּמִכַּל־עֲרִיקָה אֵין לָנוּ מְלַךְ מִוֹחַל וְסוֹלַח:
 אֱלֹהֵי. עַד שֶׁלֹּא נִוְצַרְתִּי אֵינִי כָדִי. וְעַכְשָׁו שֶׁנִּוְצַרְתִּי כִּאלֹ
 לֹא נִוְצַרְתִּי. עֵפֶר אֲנִי בְּחַיִּי קֶרֶל וְחֶמֶד בְּמִיתַתִּי. הֲרִי אֲנִי
 לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי מְלֵא בֹשֶׁה וּבְלִמָּה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
 וְאַלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחְטֵא עוֹד. וּמִהַשְׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרַק
 בְּרֻחְמֶיךָ הַרְבִּיִּים. אֲבָל לֹא עַל־יְדֵי יְסוּרִים וְחִלּוּם רָעִים:
 אֱלֹהֵי. נֶעַד לְשׂוֹנֵי מָרַע וְשֹׁשְׁתֵי מִדְּבַר מֶרְמֶה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תַדּוּם
 וְנַפְשֵׁי בְּעֵפֶר לְכָל תַּחֲתֵיהֶ: פִּתַּח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכֹל
 הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתְם וּקְלַקֵּל מַחְשְׁבוֹתֶם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִיךָ
 עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנַּעַ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתָּהּ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. לְמַעַן יִתְלַצֵּן
 יְדִידֶיךָ הַיְשִׁיעָה יִמְנַּעַ וְעַנְנֵי: יְהִי לְרְצוֹן אֶמְרֵי־פִי וְהִגִּיֵן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי
 וְנֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
 יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ: וְשֵׁם גְּעַבְדְּךָ בְּיַדְּאֵה בְיָמֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים
 קִדְמֵיחַת: וְעִרְבָה לִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירֻשָׁלַם בְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קִדְמֵיחַת:

כִּזְךָ חוֹד הַתַּסְלַח וְאוֹמֵר קְדוּשָׁה טוֹפֵף וְקוֹנֵעַ הַדּוֹי נִתּוּךְ הַתַּסְלַח וְגַבְתָּ עוֹבֵד נֵה אֵל גַּבַּת וְאוֹמְרִים
 וְהָעֶרֶב וְכַהֲנִים נֹשָׂאִים כְּפִיכֶם, וְחֹדֵר הַתַּסְלַח אוֹמְרִים אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ אֲפִילוּ נֵה גַבַּת, וְאוֹמְרִים נֵה חַחֲמֵנוּ
 נִתְקִים כְּתַנְנוּ וְחֹדֵר כִּזְךָ חוֹדֵר חֲקַבֵל, וְאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל פִּטְס חַחֲת, בְּשִׁכְמֵנוּ גַבַּת, ה' הוּא
 הָאֱלֹהִים ז"פ (וְכַזְךָ פִּפ"ד אוֹמְרִים חַחֲת ה' הוּא הָאֱלֹהִים ז"פ, וְחֹדֵר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל פִּטְס חַחֲת, וְחֹדֵר
 כִּלְפָס בְּשִׁכְמֵנוּ ז"פ חַחֲת), וְתוֹקְעִין תְּקִיעָה פַחַח וְחִפִּילוּ חַל גַּבַּת, יִרְדֵּךְ לְהוֹסִיף עֲזוֹל עַל הַקֵּדָשׁ חַל חֵן לְהַחֲדִיךְ
 חֹדֵר טַכְשֶׁעֶר טַכְנֵי הַחֹלָאִים וְכַזִּים טַעֲבַרַת יִטְמִיקוֹת. וְהַתַּסְלִיִם חַחֲת עֶרְבִיחַ כַּסְדֵר טִי"ע וְשִׁתְּחִילֵן הוּא
 רַחֵם וְכו' וְאוֹמְרִים אַחַח חוֹנְתַנּוּ כַחֲוֵן כַּדַעַת, וְחֹדֵר הַתַּסְלַח קְדִישׁ חַחֲקַבֵל, עֲלֵינוּ, (וְכַזִּים חוֹמְרִים גַּבַּת רַחֵן
 לך), וְעַבְדִּילֵן עַל כַּבֵּשׁ כַּפִּי"ג וְכַסְדִּיל, וְשִׁכְרִים גַּבַּת עַל הַנֵּר בּוֹרֵא מִאֲרוֹר הָאֵשׁ, חַל לֹח עַל כַּבְשִׁים חַס
 לֹח כַּזִּים (יִכְנַל יוֹסֵף חוֹטֵן כַּחֲת אֲפִילוּ כַּזִּים חֵן מְכַרְכִּין עַל פִּטְסִים לְכַן הַקְּסָלוֹת חַחֲוֹת כַּטְנַהֲנִים). חֵן מְכַרְכִּין
 כִּי חַס עַל הַחֲדִי גַבַּת טַכְנֵי, חוֹ שְׁחֹלֵק כַּהֲדֵר כַּגוֹן לְחוֹה, וְעַל הַבֵּר שְׁחֹלֵק טַחֵס חוֹ מַנְחוֹת כַּכִּזִּים.
 וְכַפְשִׁים לְפַתִּיחַס וְפוֹקִדִים חֵן חַח רַעְהוּ לְשִׁלוֹם כַּדָּךְ אֲחוֹמְרִים כַּכִּיסוֹת י"ס, וְחֹלְכִים וְאוֹתִים וְשִׁתְּחִים.
 הַמְדַקְדָּקִים מַחֲזִילִים טַד כַּעֲשִׂית הַטּוֹבֵה לְקִיָּים לְכַן מַחֲל חַל חֵן. וְכַהֲנָן לְקַדֵּשׁ הַלְכַנָּה כַּעֲזוֹחֵי י"ב
 לְפַתְרַח י"ב טַכְשִׁים לְכַזִּים וְחֵן אוֹמְרִים חַחֲוֵן וְלֹח לְטַנְחָ.
 בְּשַׁבַּת שְׁבִין י"ב לְסַכּוֹת קוֹיִן הַחֵינֵעַ וְשִׁתְּחִין וִידְבַר דוֹד, וְחֵן מְכַרְכִּין כַּעֲטוֹת וְחֵן אוֹמְרִים
 דַּקְתָן בְּטַנְחָה. וְכַזִּים חֵן אוֹמְרִים וְיְהִי נֹעֵם וְא"ק. וְחֵן מַתְפַּחֵן כִּין י"ב לְסוֹכּוֹת.

סוֹת רַעֵי, וְכַרְבֵּה אֲגִים לֹבֵד כַּעֲוֹת כַּרְבֵּעַ. כַּטּוֹ כַּפִּיק הַקּוֹרֵס. כִּי לֹא אֶחְפֹּץ, אֵס י"ס, ל"ב. כַּטּוֹת חַחֲת,
 כַּרְבֵּעַ קַרְבֵּה טַח. עַל אֵס כִּיפֵי, וְכֵן יִטַּח הַטַּח (דַּכְשִׁים י"ז, ו') כַּל"ח דַּעַר טַחֲרִישׁוֹלֵינֵעַ; וְלַהֲפַךְ הַכְדִּיקִים חֲף
 כַּטִּיתַחַן קַחֲוִין חִיִּים (נְכַרְכּוֹת דָּף י"ח) כִּי אַחַח פִּלַּחַן לְיִשְׂרָאֵל, כַּכִּי נִגְדַם בַּחֲוֵן, כִּי אַחַח סִלַּחַן לְיִשְׂרָאֵל מִן
 הָעוֹלָם, וְכֹחַ כַּנְרַחַת הַרְטִי"ס כַּטּוֹף כַּטּוֹחַ הַגּוֹזֵי אֲטַכֵּס כַּטְנַחֵס טוֹס חֵינֵעַ חוֹחַס תַּפְלַת נַעִילָה כַּטּוֹסַח כִּי
 אַחַח סִלַּחַת, חַלֵּחַ כַּךְ מִיּוֹזוּ, סַטְכִינוּ וְכַטְכֵּנוּ וְשַׁחֲלֵנוּ לְטַ וְסַלַחַת. מַחֲלֵל מַסְדָּךְ, יִכַּע לְכַטְוֵן חַמְרֵי פִי" וְכו'.

הנוכה לא יחול ביום ג'. ונרמיקן דמס' שנת דף כ"א ב' שאי חסכה, ח"ר ככ"ה נכסלו ימי תנוכה
התניא חינון דלא למספד בהון ודלא להמיענה, שבכנכנסו יונים להיכל שאלו כל השמיים, ובגבריה יד בית
השמימי ונכחוס דקדוק ולא מלאו חלה פך אחד אל שטן אביה חתום בחותמו אל פתן גדול ולא היה בו חלה
כדי להדליק יום אחד ונעשה בו גם והדליקו טעמו ח' ימים, לשנה היחירת קנטיים י"ט כהלל והודוה עכ"ל.

הדלקת גרות תנוכה.

כלילה הראשון מדליק נר אחד, טבחון וחילך טוספיך נר אחד ככל לילה עד שכלילה ח' יהיו ח' גרות,
וגוהגים שכל אחד טעני בגיית מדליק והולך וטוספי, ונריך להדליק כל אחד בטקוס טיחד איקא מיכר לכל
אחד כמכ גרות מדליק, ואין להדליק נעיגול ולא אחד נכנס ואחד יוגס חלה כאורה גוה. מלוה להניח נר
החכה על פתח בגיית הסטוך לר"ה טבחון. היה דר נעליה טניחו בחלון הסטוך לר"ה, ונאעת הסכנה טניחו
על זולחנו ודיו. טניחו למעלה טג' טפחים ולמטה מעשרה טפחים. ונריך נר אחר להאטעט לאורו.
זמן הדלקה הוא שטאקעט החסכ ויחוחו לאור הכר. שכתחו נאכנס ולא הדליק עם שקיעת החמה מדליק
הכולך עד שחבלה נגל טן הזוק שהוא כשו חצי שעה, ונריך לתח נה שטן כשיעור זק; עכר זעט זה ולא
הדליק, מדליק והולך כל הלילה (וספק נרבה להקל); עכר הלילה ולא הדליק חין לו חשלוטין, וידליק
באחר הלילות כאחר בני אדם. נערב שנת מדליק נר חנוכה חחלה ואח"כ נר אל שנת; וכן נטולאי שנק
מדליקין ואח"כ טעדיקין. טי שאין ידו טאגה לקנות נר חנוכה ונר אל שנת, נר אל שנת קידם, (אכל יין,
לקידוש ולהגדלה נחה טפמי נר חנוכה).

קודם ההדלקה מנרכים.

דמר דעק נאלינדען דער חנכה יאזמער ימגט ממן סקאוגעדע נרבות:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר
קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של הנפדה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שעשה
גסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

כליל ראשון מנרכים גם שהחיינו, וכן טי שכתבם ולא הדליק כליל ח' טנך זמן כהדליק.
מן ערשטן נכענד ימגט ממן מיך שהחיינו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,
שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

להדליק נר, שעשה גסים, שהחיינו, שנת דף כ"ג ועס' סופרים פתק ב' הלכה ו'. ורמ"ס
הלכות טגלה וחנוכה פ"ק ג' הלכה ד' וס"ג נסופו ועור ח"ח ס' מרע"ד. וכתב התניא נסמן ל"ה נטלא
נפטטע נרבות שנטע רבינו יוסף ז"ל נרבת חנוכה שטינעט להדליק טעות סופר הוא ואע"פ שכל הספרים
כתוב בהן להדליק, אחד דבגיית להדליק ע"י שליח, ועוד חי דיוקא הוא להדליק טעמי טה לא הכי רת
ספיק לרנ פשא כאח"כ לו האם היכי ניטא לשול לשחוט לא שגיח דלאו חיהו עהיל דלאו חיהו שחיע
(פסחים דף ו' ע"ג) חשתי אחיק ליה, חיעני ליה למיטר כהי דלא פגי דלאו חיהו מהיל וחייע ניטא לשול
ולחיות דהא נר חנוכה סגי לית ע"י שליח ומנרכים עלה להדליק, חלה טעות סופר הוא הטעות נספרים,
וטפוש נירחלמי נפ' לולג הגזול מלד מנרכים על נר חנוכה, בא"י אמ"ה אקב"ו על טעות הדלקה נר
של חנוכה עכ"ל. שד"ח טנה חחת, והוא כשו אחר לחנוכה כלומר טיעוד לחנוכה ולא לזולת דבר
אחר, כן כתב הרמ"ל טניחו השליח נדף דמ"ס ע"ג ח"ל להדליק נר שדחנכה, טנה חחת, ולא אל חנכה,
קבלמי וטעם יפה נראה דנלמטח נר אל שנת שהוא נר לנורך שלום בית ולעלמו חק טעות שנת עליו
נקרא ש"ל שנת, חל הכה הכר חינו כאחר נרות ואינו עשוי להאיר לעלמו חלה למרשטי נסא דחנוכה.
טאום הכי מנרכין נר שדחנכה כלומר שאינו עשוי חלה לחנוכה ולא לזולתו עכ"ל חסכס נסמ"ק ס' רפ"ג
גם נבית יוסף ח"ח ס' מרע"ד גורם להדליק נר חנוכה כלתי עלה ש"ל, וגם לו סטך בשל"ה דף רכ"ט.
ר"י כנ"ח נפתח והיין דנזסה וכן ל"סו בלמ"ד נפתח כל"ל להורות על הידיעה כי כן ס"ח כה"ח
הידיעה, וידעו כי כל שתי חנות אחר השניה היא תואר לראשונה נחים חיים נענין ס"ח הידיעה וכשו
שטלח חמיד חיים חוה, גימים ההם, געט נחאח ולא נטלח גימים חוה געט נחאח, וטה ש:חנב נעל טע"ט
נפ' חתק"פ להליץ נעט, ג"סו נחידק, נשח"כ טעה והחליף שמת טפכות נכפרדום.

מגלה יונית היא מגלת אנטיוכים *

1 ויהי בימי אנטיוכים מלך יון מלך גדול וחזק היה ותקוף בממשלתו
 2 וכל המלכים ישמעו לו: והוא כבש מדינות רבות ומלכים חזקים ותחריב
 3 טירותם ותיכליהם שרף באש ואנשיהם בבית האסורים אסר: מימי
 4 אלכסנדרוס המלך לא קם מלך כמדוי בקלעבר הנגד: והוא בנה מדינה
 5 גדולה עליוהי הים להזרז לו לבית מלכות ויקרא לה מדינת אנטיוכיא
 6 על שמו: וגם בגרים משגרו בנה מדינה אחרת לנגדה ויקרא לה בגרים
 7 על שמו וכן שמוותן עד היום הזה: בשנת עשרים ושלוש שנים
 8 למלכו היא שנת מאתים ושלוש עשרה שנים לבנין בית האלהים שם פניו
 9 לעלות לירושלים: ויען ויאמר לשריו הלא ידעתם כי יש עם היהודים אשר
 10 בירושלים ביגינו: לאלהינו אינם מקריבים ודתינו אינם עושים ודתי המלך
 11 עוזבים, לעשות דתם: וגם הם מוחלים ליום שברון המלכים והשלוטנים
 12 ואומרים מתי ימלך עלינו ומלכנו ונשלוט בים וביבשה וכל העולם ינתן
 13 בידנו: אין כבוד למלכות להניח אלה על פני האדמה: עתה כואו ונעלה
 14 עליהם ונבטל מהם את הנכרית אשר ברת להם שבת ראש חדש
 15 ומילה. וייטב הדבר בעיני שריו ובעיני כל חילו: באותה קם אנטיוכים
 16 המלך וישלח את גיקנור משגרו בחיל גדול ועם רב ויבא לעיר יהודה
 17 לירושלים: ויהרוג בה הרג רב ויבן בפניה בבית המקדש במקום אשר
 18 אמר אלהי ישראל לעבדיו הנביאים שם אשרן שכינתי לעולם במקום
 19 והוא שחמו את החזיר ויביאו את דמו לעזרת הקדש: ובהיות זה בא אשר
 20 שמע יוחנן בן מתתיה בזה גדול כי זה הפעשה געשה נמלא קצף וחמה
 21 וזיו פניו נשתנה וינעץ בלבו מה שייכל לעשות על זה: ואז יוחנן בן
 22 מתתיה עשה לו הרב שתי זרות ארפה וזרת אחת רחפה תחת בגדיו
 23 עטופה: ויבוא לירושלים ויעמוד בשער המלך ויקרא לשוערים ויאמר להם
 24 אני יוחנן בן מתתיה באתי לבוא לפני גיקנור: ואז באו השוערים והשומרים
 25 ויאמרו לו תבזה הגדול שלי היהודים עומד בפתח ויען גיקנור ויאמר להם

(* העגלה היקרה הזאת הנמלכה בעתה יצא דפוס שאלוניק (ונעתקה טעם לסדר תפלת הספרדים דפוס וועטן שנת תקפ"ב) היא אחת מפליטת הספרים של פושרינו הקדמונים, והיא כחובה נעקרה לשונה כל' ארמית ברורה וזאת נעתקה טלזון זו לל' עברית וכן בזה דפוס אך לשונה הארמית הייתה טעונה בטפתים עד כי בשנת תר"א קם החכם פיליפאוסקי והדפיסה בתי לשונות ארמית יעברית ע"פ כ"י טעם נאמר ספרי לונדון הנייה, ויפה העיר עליה שהיא קדומה בזמן לספרי העקנאים הנמלטים בעתקריפת. ויש לדעת כי נעשתה למגלה הזאת גם העתקה אשכנזית וכדפסה נויכיליא בשנת ז"ח, והיא הניעה לדי אד' בער פרענק מפרעסבורג, ולא ידע מאוטה טגוף לשונה העברית וזף לא לשונה הארמית שזר על כן חשב להועיל להעתיק את העתקה האשכנזית הזאת ללשון הקדש ולהביאה לדפוס בשנת תקפ"ו. חסנם טרז להכל, וחילו היה יודע את העגלה נעלם לשונה העקרית לא היה עושה טעשה העוקף.

18 בוא יבוא: ואז יתנן הדיבא לפני ניקנור ויען ניקנור ויאמר ליתנן אתה
 הוא אחד מן הפזרדים אשר מרדו במוֹלךְ ואינם רוצים בשלום מלכותו:
 19 ויען יתנן לפני ניקנור ויאמר אדוני אני הוא עתה באתי לפגוקך כאשר
 20 תרצה אעשה: ויען ניקנור ויאמר ליתנן אם פרצוני אתה עושה קח חזיר
 ושהטוהו על הבמטה ותלכש בגדי מלכות ותרכב על סוס המלך וקח אחד
 21 מאותיבי המלך תהנה: וכאשר שמע יתנן השיבו דבר אדוני אני יראה
 22 מבני ישראל פן ישמעו כי עשיתי כן ויסקלוני באבנים: עתה יצא כל
 23 איש מלפגוקך פן יודיעום אז ניקנור הוציא מלפניו פלאיש: בעת ההיא
 24 נשא יתנן בך מתתיה עיניו לשמים ותקן תפלתו לפני אלהיו ויאמר אלהי
 ואלהי אבותי אברהם יצחק ויעקב אל התנבני נא ביד הערל הזה כי אם
 25 יתרגי ילך וישתבח בבית דגון אלהיו ויאמר אלהי נתנו בדי: באותה
 שעה פסע עליו שלש פסיעות ויתקע החרב בלבו וישלך אותו חלל בעזרת
 הקדש: לפני אלהי השמים ענה יתנן ויאמר אלהי לא תשים עלי חטא
 כי ברתתיו בקדש עתה כן תתן את כל דעמום אשר באו עמו להוצר
 26 ליהודה ולירושלים: אז יצא יתנן בך מתתיה ביים ההוא וילחם בעמים
 27 ויהרג בהם הרג רב: מספר ההרגים אשר הרג ביים ההוא שבע מאות
 28 ושנים (ושבעים) אלה אשר היו הרגים אלה לאלה: בשוכו בנה עמוד על
 29 שמו ויקראלו מכבי ממית החוקים: ויהי כאשר שמע אנשיובם
 30 המלך כי נהרג ניקנור משנהו צר לו מאד וישלח להביא לו בגרים הרשע
 הפסוע את עמו: ויען אנשיובם ויאמר לבגרים הלא ידעת אם לא שמעת
 31 אשר עשו לי בני ישראל הרגו חילי וקבו מתנותי ושירי: עתה על ממוניכם
 אתם פוסחים או בתיכם לכם הם. בא ונעלה עליהם ונבטל מהם הבית
 אשר ברת להם אלהיהם שבת ראש חודש ומילה: אז בגרים הרשע וכל
 32 מתנותיו באו לירושלים ויהרג בהם הרג רב ויגוד בה גזרה גמורה על שבת
 ראש חודש ומילה: בהיות זה כאשר היה דבר המלך נחפו מעאו איש
 33 אשר מל בנו וקראו האיש ואשתו ויתלו אותם בנגד היקד: וגם אישה
 אשר ילדה בן אחריות בעלה ותמול אותו לשמונה ימים ותעל על חומת
 34 ירושלים וקנה מהול בדה: ותען ותאמר לה אומרים בגרים הרשע אתם
 חושבים לבטל מאתנו הבית אשר ברת עפנו ברית אבותינו לא נבטל
 35 מפענו שבת ראש חודש ומילה מבני בגינו לא יוסר: ותפל בנה לארץ
 36 ותפול ארצו ומתו שגידם כאחד ורבים מבני ישראל אשר היו עושים

87 כִּן בְּיָמֵי הַהֵם וְלֹא שָׁנָו בְּרִית אֲבוֹתָם: בְּזִמְן הַהוּא אָמְרוּ כְּגַר־יִשְׂרָאֵל
 אֵלֶּה לְאֵלֶה בָּאוּ וְגַלְדִּי וְנִשְׁבּוֹת בַּמַּעֲרָה פֶּן נִחַלֵּל אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וְיִלְשִׁינוּ
 88 אֹתָם לִפְנֵי בְּגָרִים: אִז בְּגָרִים הִרְשַׁע שָׁלַח אֲנָשִׁים חֲלוּצִים וַיָּבֵאוּ וַיִּשְׁבּוּ עַל־
 פִּי הַמַּעֲרָה וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם, יְהוּדִים צֵאוּ אֵלֵינוּ אִכְלוּ מִלֶּחְמֵנוּ וְשָׁתוּ מִיַּיְנוּ
 89 וּמַעֲשֵׂיֵנוּ תַחֲזִי עִוְשִׁים: וַיַּעֲבֹ בְּגֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה לְאֵלֶה זֹכְרִים אֲנַחְנוּ
 אֲשֶׁר צָנְנוּ יְיָ עַל־הַר סִינַי שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעֲשִׂיתָ כָּל־מְלֹאכְתְּךָ וּבַיּוֹם
 הַשַּׁבְּעִי תִשְׁבּוֹת עִתָּה טוֹב לָנוּ אֲשֶׁר נִמְצָת בַּמַּעֲרָה מֵאֲשֶׁר נִחַלֵּל אֶת־יוֹם
 40 הַשַּׁבָּת: בְּהִיּוֹת זֶה כַּאֲשֶׁר לֹא־צֵאוּ אֲלֵיהֶם הַיְהוּדִים וַיָּבִיאוּ עֲצִים וַיִּשְׂרְפוּ
 41 עַל־פִּי הַמַּעֲרָה וַיִּמְתּוּ כַּאֲלֶּף אִישׁ וְאִשָּׁה: אֲחֲרֵי כֵן יָצָא חֲמֹשֶׁה כְּגַר־מִתְּחִילָה
 יוֹחָנָן וְאַרְבָּעָה אֲחָיו וַיִּלְחֲמוּ בַעֲמִים וַיַּהַרְגוּ בָהֶם הַרְג רַב וַיַּגְרִשׁוּם לְאֵיֵי הַיָּם
 42 כִּי כָּסְרוּ בְּאֵלֹהֵי הַשָּׁמַיִם: אִז בְּגָרִים הִרְשַׁע גִּכְנֹם בְּסִפְיָה אֶת־
 43 וַיָּגֵם אֶל־אֲנִטְוִיכֶם הַפְּלֹדִי וַעֲמוּ אֲנָשִׁים פְּלִיטֵי חֲרֹב: וַיַּעַן בְּגָרִים וַיֹּאמְרוּ
 לְאֲנִטְוִיכֶם הַפְּלֹדִי אֶתֶּה הַפְּלֹדִי שְׂמֹת צִוִּי לְכַטֵּל מִן־הַיְהוּדִים שֶׁבֶת רֹאשׁ
 44 חֲדָשׁ וּמִלְּהָ מַרְכָּזָה גְדוּלָּה וּמְרֹד בְּתוֹכָהּ: אֲשֶׁר אִם־יִלְכוּ כָּל־הָעַמִּים
 וְהָאֲמֹת וְהַלְשׁוֹנוֹת לֹא יוּכְלוּ לְחַמְשָׁה בְּגֵי מִתְּחִילָתָהּ מֵאַרְצוֹת הַיָּם חֲזָקִים
 45 וּמְגִשְׂרִים הֵם קָלִים וּמְדַבְּרִים הֵם מְמַדְּרִים: עִתָּה הַפְּלֹדִי עֲצָרֵי תִיטֵב
 עֲלֶיךָ וְלֹא תִלָּחֵם בְּאֲנָשִׁים מְעַט כִּי אִם־תִּלָּחֵם בָּהֶם וְתִבּוֹשׁ בְּעֵינֵי כָּל־
 46 הַפְּלֹכִים: לָכֵן כְּתוּב וְשָׁלַח סִפְרִים בְּכָל־מְדִינֹת מְלֹכוֹתָךְ וַיָּבֵאוּ שָׂרֵי
 הַחַיִּלוֹת וְלֹא־יִשְׂאָר מֵהֶם אֶחָד וְגַם פִּילִים מְלֻבָּשִׁים שְׂרִיזִינִים יִהְיוּ עִמָּהֶם:
 47 וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי אֲנִטְוִיכֶם הַפְּלֹדִי וַיִּשְׁלַח סִפְרִים לְכָל־מְדִינֹת מְלֹכוֹתָו
 וַיָּבֵאוּ שָׂרֵי כָּל־הָעַמִּים וְהַמְּמַלְכוֹת וְגַם פִּילִים מְלֻבָּשִׁים שְׂרִיזִינִים עִמָּהֶם
 48 בָּאוּ: שְׁנֵית קָם בְּגָרִים הִרְשַׁע וַיָּבֵאוּ לִירוּשָׁלַיִם בְּקַע הַחֹמָה וַיִּנְתַּק הַמְּבֹאֵר
 וַיִּשְׁבֵּר בַּמִּקְדָּשׁ שְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה פְּרָצוֹת⁽¹⁾ וְגַם מִן־הָאֲבָנִים שִׁבְר עַד־אֲשֶׁר הָיוּ
 בְּעֶפְרַי וַיַּחֲשׂוּב בְּלִבּוֹ וַיֹּאמֶר הַפֶּעַם הַזֶּה לֹא יוּכְלוּ לִי כִּי רַב חֵילִי וְעַז יָדַי.
 49 וְאֵלֹהֵי הַשָּׁמַיִם לֹא חָשַׁב בֶּן: וְכִשְׁמוֹעַ חֲמֹשֶׁה בְּגֵי מִתְּחִילָה קָמוּ וַיָּבֵאוּ לְמַעֲפָה
 50 גִּלְעָד אֲשֶׁר הָיָה־שָׁם פְּלִסְתָּה לְבֵית יִשְׂרָאֵל בִּימֵי שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא: צוּם גָּזְרוּ
 51 וַיִּשְׁבּוּ עַל־הָאִפֶּר לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם: אִז גָּפַל בְּלִבָּם עֲצָה
 טוֹבָה יְהוּדָה הַכְּבוֹד שִׁמְעוֹן הַשָּׁנִי הַשְּׁלִישִׁי יוֹחָנָן הַרְבִּיעִי יוֹנָתָן הַחֲמִישִׁי
 52 אֶלְעָזָר: וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֲבִיהֶם וְכֵן אָמַר יְהוּדָה בְּגֵי אֲדָמָה אוֹתָךְ⁽²⁾ לַיהוָה

⁽¹⁾ חה אֲמַרוּ בַמִּדְּוֹת מִרְקָב, י"ג פְּרָצוֹת הָיוּ בַּמִּדְּוֹת שֶׁפְּרָסוּ מַלְכֵי יוֹן, חֲזַר וְגִלְדָּם וְגַזְרוּ כַּנְּדָם י"ג הַשְּׁמִחוּת.
⁽²⁾ דַּפּוּסִים שֶׁלִּפְנֵי הַלְשׁוֹן אוֹרָה סִמָּךְ וְכו' וְהוּא כְּלֵי הַבְּנָה וְחִינוּ חֲלָה טַעֲמִיק, כִּי כְּנוֹסַח הָאֲרִעִית הַלְשׁוֹן
 חֲדָשִׁיךָ בִּיהוּדָה וְכו' חֲדָשִׁיךָ כַּשְּׁעוֹן וְכו' וְהוּא לְשׁוֹן דַּעֲיוֹן וְע"כ כְּדוּר שֶׁעֲקָר כַּשְּׁעִיר כְּטוּ סֶהֱבַהֲתִי.

53 בְּהֵעָקֹב אֲשֶׁר־הָיָה נִמְשָׁל לְאַרְיָה: שִׁמְעוּן בְּנֵי אֲדָמָה אוֹתָהּ לְשִׁמְעוֹן בֶּן־
 54 יַעֲקֹב אֲשֶׁר הָרַג יוֹשְׁבֵי שָׂכָם: יוֹחָנָן בְּנֵי אֲדָמָה אוֹתָהּ לְאַבְנֵר בֶּרֶגֶר שֶׁר
 צָבָא יִשְׂרָאֵל יוֹנָתָן בְּנֵי אֲדָמָה אוֹתָהּ לְיוֹנָתָן בֶּן־שְׂאִיל אֲשֶׁר הָרַג עִם
 55 פְּלִשְׁתִּים: אֶלְעָזָר בְּנֵי אֲדָמָה אוֹתָהּ לְפִינָחָס בֶּרֶךְ־אֶלְעָזָר אֲשֶׁר קָנָא לְאֱלֹהֵיו
 56 וְהִצִּיל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: עַל־זֶה יֵצֵא חֲמִשָּׁה בְּנֵי־מִתְתִיָה בַיּוֹם הַזֶּה וַיִּלְחָמוּ
 57 בְּעַמִּים וַיְהִרְגוּ בָהֶם הָרַג רַב וַיְהִרַג מֵהֶם יְהוּדָה: בְּאוֹתָהּ שָׁעָה כַּאֲשֶׁר
 58 רָאָה בְּנֵי מִתְתִיָה כִּי נִהְרַג יְהוּדָה שָׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־אֲבִיהֶם: וַיֹּאמֶר לָהֶם לָמָּה
 59 שִׁבְתֶּם וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ עַל־אֲשֶׁר נִהְרַג אַחֵינוּ אֲשֶׁר־הָיָה חָשׁוֹב בְּכַלְנוּ: וַיַּעַן
 מִתְתִיָה אֲבִיהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲנִי אֵצֵא עִמָּכֶם וְאֶלְחֶם בְּעַמִּים פְּרִיאֲבָדוֹ
 60 בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאַתֶּם נִבְחַלְתֶּם עַל־אֲחֵיכֶם: וַיֵּצֵא מִתְתִיָה בַיּוֹם הַהוּא עִם־בְּנָיו
 61 וַיִּלְחָמוּ בְּעַמִּים: וְאֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם נָתַן כֹּל־גְּבוּרֵי הָעַמִּים בְּיָדָם וַיְהִרְגוּ בָהֶם
 62 הָרַג רַב בְּלֶאֱחָזִי חֲרָב וְכָל־מוֹשְׁבֵי קִשְׁת וְשָׂרֵי הַחֵיל וְהַסֹּגְנִים לֹא־נֹתַר
 63 בָּהֶם שָׂרִיד וַיְגִיֶּסוּ שָׂאֵר הָעַמִּים לְמַדִּינֹת הַיָּם: וְאֶלְעָזָר הָיָה מִתְּעַשֶׂק
 לְהַכִּית הַפִּילִים וַיִּטְבַּע בְּפָרֶשׁ הַפִּילִים וּכְאֲשֶׁר שָׁבוּ בְקִשְׁוֹהוּ בֵּין הַחַיִּים וּבֵין
 64 הַכּוֹתִים וְלֹא מְצָאוּהוּ וְאַחַר כֵּן מְצָאוּהוּ אֲשֶׁר טִבַּע בְּפָרֶשׁ הַפִּילִים: וַיִּשְׁמָחוּ
 65 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִנְתָּגוּ כִּי־הִיָּם שׁוֹנְאֵיהֶם מֵהֶם שָׂרְפוּ כָּאֵשׁ וּמֵהֶם דָּקְרוּ כְּתֵרֵב
 וּמֵהֶם תָּלוּ עַל־הָעֵץ: וּבְגָרִים הִרְשַׁע הַפּוֹטְעָה אֶת־עַמּוֹ שָׂרְפוּ אוֹתוֹ בֵּית
 66 יִשְׂרָאֵל כָּאֵשׁ: וְאִזּוֹ אֲנִטְוִיכֶם הַפְּלֹךְ כַּאֲשֶׁר שִׁמְעוּ אֲשֶׁר נִהְרְגוּ בְּגָרִים הִרְשַׁע
 וְכָל־שָׂרֵי הַחֵיל אֲשֶׁר עִמּוֹ נִכְנְסוּ בְּסַפִּינָה וַיִּגְסוּ לְמַדִּינֹת הַיָּם וַיְהִי כֹל־מְקוֹם אֲשֶׁר
 הָיָה כָּאֵשׁ מוֹדִידִים בּוֹ וְקוֹרְאִים אוֹתוֹ הַבּוֹרַח: אַחֲרֵי כֵן צָבָא בְּנֵי
 67 חֲשִׁמוֹנִי לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ וַיִּכְנְעוּ הַשְּׂעָרִים הַנִּשְׁכָּרִים וַיִּסְגְּרוּ הַפְּרָצוֹת וַיִּסְתְּרוּ
 אֶרֶץ־הָעֵדְרָה מִן הַהַרְוִיגִים וּמִן הַשְּׂמָאוֹת: וַיִּבְקְשׁוּ שָׁמֹן זָיִת וְךָ לְהַדְלִיק
 68 הַפְּנוֹרָה וְלֹא מְצָאוּ כִּי־רָאָם צְלוּחִית אַחַת אֲשֶׁר הָיְתָה חֲתוּמָה בְּטַבַּעַת הַכֹּהֵן
 הַגָּדוֹל וַיַּדְעוּ כִּי הָיְתָה טְהוֹר וְהָיָה בָּהּ כֶּשֶׁעוֹר הַדְּלָקַת יוֹם־אֶחָד: וְאֱלֹהֵי
 69 הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר שָׁבָן שְׁמוֹ שֵׁם נָתַן בְּרָכָה וְהַדְּלִיקוּ מִמֶּנָּה שְׂמֹנֶה יָמִים¹):
 עַל־כֵּן קִיָּמוּ בְּנֵי חֲשִׁמוֹנִי קִיָּוִם וַחֲזָקוּ אִפְסָר וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּהֶם כְּאֶחָד
 70 לְעִשׂוֹת שְׂמֹנֶה יָמִים הָאֵלֹהִים יָמֵי מִשְׁתָּה וְשִׁמְחָה פִּימֵי מוֹעֲדִים הַכְּתוּבִים
 בַּתּוֹרָה וְלְהַדְלִיק בָּהֶם גְּרוֹת לְהוֹדִיעַ אֲשֶׁר עָשָׂה לָהֶם אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם נְצוּחִים:
 71 וּבָהֶם אֵין לְסִפּוֹד וְלֹא לְגִזּוֹר צוּם וְתַעֲנִית וּזְלָתִי אֲשֶׁר מִקְבֵּל עָלָיו מִלְּפָנָי

¹ טענה הכס הזה יסופר גם בעמ"ס שנת 77 כ"א, ב' על פי טענת תענית פרק ט'.

72 עבודת מלאכה. ומן העת ההיא לא יהיה שם למלכות יון: ויקבלו הפלכות
 כגי חשמוני ובגי כגיהם מהעת הזאת עד הרבן בית האלהים מאתים ושש
 73 שנים: על כן כגי ישראל מהיום הריא ככל גלותם שומרים הימים האלה
 ויקראו להם ימי משתה ושמחה מחמשה ועשרים לחדש כסלו שמנה
 74 ימים: מהעת ההיא ועד העולם לא יסרו מהם אשר היו בבית מקדשם
 הפזנים והלויים ותכמיהם אשר קימו עליהם ועל כגי כגיהם עד עולם:

נשלמה המגלה היונית ופסוקיה שבעים וארבעה.

סדר התפלות בתוכה.

במנהג נערב חנוכה אין אומרים תחנון, והאץ מדליק בין מנחה לערבית.
 בעריכה ושחרית ומנחה כל שמונת ימי חנוכה אומרים על הגסים נהודאה קודם ועל כולם (גם
 נכמת המון אומרים אותו קודם ועל הכל), ואם לא אמר אין מחזירין אותו; אכן אם נזכר נזוהה נכרה
 כל וכן אלה הזכיר את האם (אפילו נזכר בין אחת לשש) חוזה.
 כל ח' ימים אומרים את ההלל נכרה תחלה וכוף ואומרים אחריו חצי קדיש לפי שאין בו טוקף
 (אין טו ר"ח נצנת אומרים אחריו קדיש התקבל). ואין אומרים תחנון ולא אל ארץ אפים ולא למנחה.
 כל ח' ימים קורין בתורה נכד נשא נקרככות הנשיאים, שלשה נכל יום, ועתחילין יהי ביום
 כלה משה (ויש מתחילין נכמת כהנים) וקורין לכהן עד לפני המשכן, לוי עד לחנכת המזבח, ישראל
 עד כן עטינרב (ויש קורין לכהן עד ביום הראשון, לוי עד מלחה קמורת, ישראל גומר עד כן עטינדב),
 ואומרים ח"ק, יהללו, ומכניסין ס"ת להיכל, ואומרים אשרי, ובל"ג. ק"ח, עלינו. (ויש קהלות אומרים
 מוטור ל' מוטור אר חנוכת הבית, ואין אומרים מוטור לאסף, ובר"ח אומרים מוטור אל ר"ח קודם אל חנוכה).
 נצנת חנוכה מויליין ב' ס"ת וקורין נראשון ז' גברי נפ' הצנעו ואומרים ח"ק, וכגי קורין למפטיר
 נכד חנוכה, ומפטירין ר"י וזט ח"י, ואין מוכירין נצמות. ואין אומרים צדקתך נצמחה. ואם יחולו בו ב'
 צמות מפטירין נצנת שניה נצנת דלמנח.

ביום ב' אל חנוכה קורין לכהן ביום השני עד קטרה, לוי מפיים הפצה, ישראל ביום השלישי,
 גומרים הנכד כדחתמול. וכן נכל יום קורין נכד היום ככ"ל.
 ביום ו' אהא ר"ח אומרים אחר ההלל קדיש שלם ומויליין ב' ס"ת וקורין נראשון נפ' התמיד כהן
 עד רביעייה ההת, לוי עד תסכרה, שלישי פ' ר"ח כולה, רביעי נפ' שני ביום הששי, ואחריו קדיש, ואומרים
 יהללו ומכניסין ס"ת להיכל, אשרי ובל"ג, ח"ק ונתפללים טוקף אל ר"ח ואומרים על הנכסים נהודאה,
 והאץ חוזר התפלה וגומר הכדה.

נצנת ר"ח וחנוכה מויליין ג' ס"ת, וסדר הקריאה כחונה למעלה נכד קה"ת נצנת דף 225.
 ביום ז' אם גם הוא ר"ח מתפללין וקורין בתורה כדחתמול וכפ"ת ב' קורין לרביעי ביום השביעי,
 ואם אינו ר"ח מנחה כאלו ימי חנוכה.

ביום ח' קורין לכהן ביום השמיני עד מלאה קטרה, לוי עד כן פרהצור, ישראל ביום הרשיעי עד
 וירבר אליו סוף הכדה (כן מנהג ד"מ ונכותיה, אך נפולין וקלת קהלות אשכנז מוסיפים עוד פ' ראזונה
 אל נהעלתך עד כן עשה את המצרה). ואם יום ח' נצנת קורין למפטיר ביום השמיני עד סוף הכדה
 (ונקנת קהלות עד כן עשה את המנרה).

סדר ארבע פרשיות וסימני ההפסקות.

פרשה שקלים לעולם נצנת שקודם ר"ח ארז או בר"ח עגמו אם חל נצנת.
 פרשה זכור לעולם נצנת שקודם פורים, אלא שלפעמים יש הפסקה נצנת שלפניו ולפעמים נצנת
 שלאחריו וכעטואר נכטוןך.

פרשה פרה ופרשה הרדש לעולם נכופים ופטופים הם ואין צנייהם הפסקה. ופיטן ההפסקות
 וס"ו. ב"ו. ד"ר. ובי"ו. ופירושן, אם חל ר"ח ארז (ר"ל יום שני אל ר"ח שהוא ראשון לחדש) נצנת אז מפסיקין
 ביום ט"ו לחדש, ואם חל ר"ח ביום ב' אל הצנעו מפסיקין ביום ו' לחדש. ואם חל ביום ד' מפסיקין ביום
 ד' לחדש, ואם חל ביום ו' אז עוזין ב' הפסקות האחת ביום ב' לחדש והשניה ביום י"ו לחדש. וסדר הקריאה
 לארבע פרשיות כחונ למעלה נכד קה"ת נצנת דף 226.

סדר פורים

בארבעה עשר יום לחמש ארר הסמוך לניסן עוזים פורים, ולא יחול כי אם בחדר מימי אגרוז.
היום שקודם פורים הוא י"ג בחמש ארר הוא תענית אסתר, ואם חל פורים בא' בזכות מקדימים
להתענות ביום ה'. ומתפללים תפלה שחיה ככל תענית לבד, והיינו שמוסיפים ענגו בתפלה היחיד בזמנו
קולנו והש"ן בחזרת התפלה בין גואל לרופא, וקורין פ' ויחל.

למנחה בתענית אסתר כנכסים לנהב"כ וקורין ויחל ומפטרין רישו, והיחיד אומר ענגו בזמנו
קולנו והש"ן בחזרת התפלה בין גואל לרופא, ואין אומרים תחנון כמנחה (ואם חל בזכות חין אומרים
לדקתן). וכותבים ג' מחציות מטעם שלם של אותו המקום למחצית השקל ומחלקים אותן לעמים ואין
רשין לשנותן לבד אחר, אבל העני עושה בהם מה שירצה. ומנהגנו לתת מחצית השקל לבד ומעט
פורים לבד. ועומדים להתפלל ערביה מפילו עוד היום גדול, ואומרים על הגסים ובימי מרדכי וכו'
בהודאה קודם ועל כולם, ואחר התפלה אומר הש"ן קריש תחבקל, ופוספין מגלת אסתר באגרת, והקורא מברך
עליה ג' ברכות אלו (ויש מקומות שמברכים בג' ברכות גם ביום, ויש שמים חין מברכים שהיינו).

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וענגו על מקרא מגלה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה
נסים לאבותינו בימים יהים בזמן הזה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
שדחיינו וקיימנו ורביענו לזמן הזה:

וקורא העגלה, ולאחר שסיים לקרות כורך העגלה כולה ומברכים ברכה זו:
מך דעמ פקראעטע דער מגלה ומגמ ומן פקראעטע:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם (האל הרב
אשר דיבנו והיין ארזי דינו והינזקם יחתקמנו

על מקרא מגלה, שעשה נסים, שהחיינו, וסמנס מנ"ח, במגלה כ"א ע"כ.
הרב אה ריבנו וכו' הנוסחא כולה במגלה כ"א, ע"כ. וכאם גם במס' סופרים פרק י"ד הלכה ה'
נקתא שמו. וכחז הכל בו במסן מ"ה, טעם ה' הלכות של הודאה בברכה זו כנגד ה' תשועות שעשה לנו
מעמלק, הרב את ריבנו ע"י יהושע, והדן את דיבנו ע"י גדעון, והנזקם את קצמתו על יד שאלו, והנפרע
לנו מלרינו ע"י חז, והמזלם גמול לכל חויבי כפשו ע"י מרדכי ואסתר עכ"ל. הרב אה ריבנו ע"ה
ירמיה כ"א, ל"ו, והנה גרסת המגלה היא האל הרב וכו' וכן היא גם בנמס' הלכות מגלה פ"א הלכה
ג' ובמס' עין ד' של מלות אופרים ובמס' פ' קמ"ה וכו"י. אמנם הר"ף גם הרא"ש לא גרשו האל,
וכן איננו נוסח מס' סופרים, וכן כתב חזן ירחי נס' הענהיג בהלכות מגלה ס' י"ט גם המדברי לעגלה
ראש פרק ד' ח"ל כתב רב כתן גאון אבן נהגי במתיבתא נה"י אמ"ה הרב את ריבנו, ולא אמרין האל
דהא אמרי בבר ה' אליהו עכ"ל והן הם דברי רב עמרם בסדורו, גם הכל בו כתב ככה בשם הרא"ש גם
אבודרהם בשם רב נחמן וסדור ריבנו סעדיה, וכן הוא בסדור, וכן נהג מהר"ל, וכן הנוסחא בסדורי רפ"ה
ורפ"ז ואחר ק"י גם בסדורי הספרדים. והדן אה ריבנו כמו שכתוב יעשה ה' דין עניי (תהלים ק"ט, י"ג).
והגוסם אה נמס' ע"ה ירמיה כ"א, ל"ו. והנפרע שרע עיקר טעמו כל' חז"ל שילום החוב כל"א
„בעלתהו"ו" כמו מפרעתיך בחוד ופנו, שפרע בוטנו (כ"ב דף ה') שפרע פרוע (סוכה כ"ט. כתובות י"ט, כ')
אחא פרועה (שם פ"ז) אחי פורע לכניך (כ"ר פ' מ"ח), והשם דבר ממנו שרען „בעלתהו"ו" (כ"ט ס"ז,
כ'), וכנפעל טעמו תביעת החוב ומניחתו מן החייב כל"א „ייד בעלתהו"ו ומכבו". כמו לא השכר אלא
בשועה, נפרעת מן הלקוחות (כתובות פ"ז) נפרעין מן האדם (אבות פרק ג') „והשתטו ג"כ בנפעל א'
להודות על העובש שמניחו הקב"ה על החוטא לתשלום עומותיו (כי האדם הוא הסייד לעשות רגון בוראו ואם
לא עשה הכה הוא יתבע ממנו את החוב), והשם דבר בהוראה זו הוא שפרענות, כמו לא נפרעת ממני
(ברכות י"ט) נפרע הקב"ה ממנו (פסחדרין ל"ד) להפרע מן הרשעים (אבות פ' ה') נפרעים ממנו בגלוי (שם
פ' ד') כשם שנפרעין מן הרשעים כך נפרעין מן הדיקים (תענית י"ח) חין הקב"ה נפרע מן האדם

והנפרע לנו מצרינו והמשלם
 גמול לקל אויבי נפשנו:
 ברוך אתה יי. הנפרע לעמו ישראל מכל צריהם האל המושיע:

כיוסא אפרת.

והמשלם גמול לקל אויבי
 נפשנו והנפרע לנו מצרינו:

לו שחריו ויירד אשר הגיא כיכט געזאנגט חובר שושנת חנבעלפאנגען.

אשר הגיא עצת גוים ויפר מחשבות ערומים: בקום
 עלינו אדם רשע גצר זרזן מורע עמלק: גאה בעשרו וקרה
 לו בור וגדלתו יקשה לו לקד: רשה בגפשו ללכוד וגלגד
 בקש להשמיד ונשמד מהרדו: המן הודיע איבת אבותיו
 ועורר שנאת אחים לבנים: ולא זכר רחמי שאול כדבקמלתו
 על-אנן נולד אויב: זמם רשע להקרית צדיק וגלגד טמא

עד שתחטלח אלתו (פוסה ט') אין הקד"ה נפרע מאומה תחלה עד שיפרע מצרה שלמעלה (שמאל רב
 פ' י"ח) זבעה מימי פרעניות (אבות פ' ה'); וגם המתרמים הארטיים האמתו נכפעל שרש זה להורחל
 העוב והנקמה כמו נקם נקמת בני ישראל, אחרת פרענות (כמדבר ל"א, ב') וזם עבדו יקום, יתפרע
 (דברים ל"ב, ט"ג). וכן גם והנפרע לנו מצרינו, פירשו התועב מן הלמים את כל מה שלדו אותנו, ר"ל
 המעניש את לרינו, וטעם לנו בזכילנו. והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו, ר"ל מדה בנגד מדה. והנה
 שרש הפרעים של דפוס הועמד מאמר זה קודם למאמר והנפרע לנו מצרינו, ונראה שגם כן ע"פ מה
 שכתב ר' אייזיק טירנא במנהגיו וז"ל ואומר הדן את דינו והנוקם וכו' והמשלם וכו' והנפרע וכו' כן נראה
 לי סמוך לחתימה ענין חתימה ואף על גב דברות ספרים כתוב איפכא עב"ל והעתיק דבריו בעל דרכי
 מצה כס' תרל"ז וז"ל כתוב במנהגים שלנו (הם מנהגי ר"א טירנא) שיש לומר והנפרע בחרונה כדי
 שיהיה ענין חתימה סמוך עב"ל חתום בגמול וברי"ף ורע"ס ור"א ונמור ונמט"ג ובסמ"ק גם כן כל בו
 ורחות חיים ותאזכרהם בכולם הנוסחא, והנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו,
 כס"י וכו' וכן הוא בכל סדורי כ"י אחריתי וכן סדר יע"ץ בסדורו גם כן' לוח ארש וכן הוא גם בתקון המגלה
 לר' מאיר קארניק. ועדות נאמנה שכן הנכון היא חתימה בעל משמרת המועדות הניחה אבודתה וז"ל יש
 לשלול למה חתם נא"י הנפרע לעמו, ולא חתם במלם גמול שהרי יותר הוא סמוך לחתימה וקיימת לן
 שרץ לומר ענין חתימה סמוך לחתימה, ויש לומר כי ראה לחתום בלאון שהוא כולל יותר שלאון נפרע
 הוא ל' נקמה על' נפרע פדעות בישראל ועד כי האון הזה מורה יותר שהפרען שפרע מן הלמים הוא
 לטוב עמו ישראל עב"ל הרי מוכח שנקם ענק הנוסחא כמו שהזכרתי על עמדה, וכן יורה גם פירוש הכל בו
 שהעתיקי למעלה, וכן נפרע לנו מצרינו אחרת לק"ש של עריות הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל
 אויבי נפשנו, וברור כי ר"א טירנא לא ראה דברים אלה של משמרת המועדות שאלו ראם לא היה מהסך.
 בא"י הנפרע לעמו ישראל, וכן כס' רב עמרים וברי"ף והר"א וכל בו ותאזכרהם, ונוסח הרע"ס הנפרע לישראל
 והוא בפרשת הגמול. ונקמת ספרים, האל הנפרע" וחינו כבון טעם הכתוב בראש הפרשה, גם בכל ס"פ
 איכנו. האל המושיע, ע"ש של דריק ומושיע (ישעיה ע"ה, כ"א), וכתב הכל בו, אף על גב דאמר אין
 חותמין בשמים, הכי שמים שייכי אהדדי ואין תאונה חלף בשמים ולריכין אנו להוסיף שנה ואודחה לאל
 על שתיקה, אמת הנפרע לנו מן האויבים והאחרת גדולה מוה שהזעיטנו מידם ולא נפקד מענו איש דכתיב
 ואיש לא עמד בפניהם, וזהו פלח וכס גדול כלי ספק אין כמחו שלא פגע אדם בהם עב"ל.
 אשר הגיא, הוא אחד מן הביטויים קדמוני והולך על קדר א"ב וסופו ות קותם ככל דור
 ודור. ומזכירו נבואת מישוכי כהלכות מנלה פרק א' חות ו"י, גם התניח בסמ"ג כ"ב וז"ל מלאתי כסם
 רש"י ז"ל ים טקויות שאומרים אחר הפרכה פיוט כגון אשר הכיני, ואומרים ברוך מרדכי נדובה אסתר,
 ארור הטן אחרת זרש וכו' וכל זה אינה חונה חלף ענהג טוב הוא עב"ל. אשר הגיא, אשר ביטל, על'
 תהלים ל"ג, י'. ויפר, ל' איזת ה', י"ב. בקום עלינו, ל' תהלים קכ"ד, ב'. ונדרש במגלה דף י"א על
 הטן. נצר ריוו, ענף של זדון. וברה לו בור, על' תהלים ז', ע"א. וגדלתו יקשה לו לכד, גדלתו יקשה
 לו מוקש שכלכל בו, והוא על' ירמיה כ', כ"ד. ועורר שנאת אחים, שנאת עמו ליעקב שהם אחים עורר
 אותה על הכנים ר"ל על היהודים. ולא זכר הטן את רחמי שאול שרחם על זקנו, כי בחטלוהו של
 אול שחטל על אנן ולא הרג. אותו כמו שכתוב ויחטול שאול והיגם על אנן (ש"א ע"ג, ט'), ומתוך חטלה
 זו אין ספק שגם באחרו על אחרים בחיים. נולד אויב, הטן. זמם רשע, על' תהלים ל"א, י"ב. צדיק,

בידי טהור: הקד נבר על שנת אב ורשע הוסיף חטא על
 חטאיו: טמן בלבו מהשכות ערומו ויהמכר לעשות רעה:
 יח שלח בקדושי אל כספו נתן להברית זכרם: בראות
 מרדכי בריצא קצף ודתי המן נתנו בשושן. לבש שק וקשר
 מספד וגזר צום וישב על האפר: מי זה יעמוד לכפר שגגה
 ולמחול חטאת. עון אבותינו: גן פרח מלולב הן הדסה עמדה
 לעזרר ישנים: סריסה הבהילו להמן להשקותו יין חמת
 תגינים: עמד בעשרו וגפל ברשעו עשה לו עץ ונתלה עליו:
 פידם פתחו פליושבי תבל כי פור המן נהפך לפורנו: צדיק
 נחלץ מיד רשע אויב נתן תחת גפשו: קימו עליהם לעשות
 פורים ולשקוח בכל שנה ושנה: ראיה אתה הפלל מרדכי
 ואסתר. המן ובניו עליהעץ תלית:

מקורנו מירד נחך האל המושיע היער הנגעטתננו.

ששנת יעקב צהלה ושמחה בראותם יחד תבלת מרדכי:
 השועתם היית לנצח ותקוותם בכל ידור ודור: לחדיע
 שבל קויה לא יבשו ולא יקלמו לנצח פלהחוסים בך: ארור
 המן אשר בקש לאבדי. ברוך מרדכי היהודי. ארורה ורש
 אשת מפחדי. ברוכה אסתר מננה בעדי. וגם תרמנה
 זכור לטוב:

והח"כ לומרם אחת קדוש וכו', קדיש שלם בלא מחקל (ובט"ז
 לומרם יהי נועם, וא"ק, קדיש, ויהן לך, וטכילין) עלינו.

את מרדכי, והספן הדני וכלכד הען הטעם בידי מרדכי הטור. חסר של מרדכי צעל את חסתר נבר
 על כל מה שנג שאלו אכיהם, אכל המן הרצע הוא הוסיף חטא על חטאת אטומו. ויחמכר, וכן נקדור
 רפ"ז, ול' מחשבה הוא על' התעבר לעשות הרע (מ"א ב"א כ"ה); וכס"א ויתגבר. להברית זכרם, כבי
 לאחד זכרם. ג"ץ פורה, על' עלתה נכה (בראשית ט', י'), ולטר כן על שם הדסה היא אסתר. לעזרר
 ישנים, לעזרר זכות אכיהם יחזק ויעקב. החס תגינים, ל' דברים לכ', ל"ג. נהפך לשורנו, כמו
 אכתי נחמתי ט', כ"ד. וכ"ז. נחלץ, ניטל, כמו מעלי י"א, ח'. שושנת יעקב, עכ"ה כשחנה בין החוחים
 (אד נ', ב'), וכן למנחם על שזכים (תהלים ס"ט) פירש רש"י על ישראל. ותפש כאן הפייטן בלשון זו כדי
 לרמוז כה ג"כ על העיר שושן אהלה ושמה בראותם את מרדכי לטע בתכלת וחור (אסתר ח', ט"ו).
 להודיע וכו' חרוז זה אינם כבי', אטנם הנהות מיטונית עוכירו וכן הוא בכ"י אחר. ארור המן, מקורי
 נחלעתי מעלה סוף פרק ג' וכו' רחש פ' ט"ט ומס' סופרים פ' י"ד הלכה ו', ורחש מדרש שמואל. ונרמו
 גם בגמר' בכלי מעלה דף ז', ע"ז ורחש גם בהל"ג ותוספות. וניסחתנו כולה מביאה הנהות מיטונית להלכות
 טגלה פרק א' אות ו"ו. אשת מפחדי, אשת הען, שהיה מפחיד אותי. קנ"ה בערי, כן העמיד חו"ה ו'ל
 וכוון, והוא ביטוי נקבה של הפעיל על' יגן כ' בעד יושב ירושלם (זכריה י"ב, ח').

בשחרית פורים נכנסים לכהב"נ בהכנסה ומתפללים כסדר של חול וחומרים בתפלה על הגסים
 נאדלס קודם ועל כולם, ואחר שאר הא' התפלה חומר חצי קריש, ואין חומרים תחונן ולא אל ארץ
 אפים, וטוויאין ס"ת וקורין ג' אכזי' נפ' ויבא עמלק שנסוף סדר בלח (ויז כופלין פסוק אחרון לפי
 ארץ במדבר כי אס ע' פסוקים) ואחר הקריאה ח"ק, יהללו, ומחוייזן ס"ת להיכל, וקורין בעלה אסתר
 בנכונות תחלה ושף, ומדלגין אשר הגיא וחומרים שושנת יעקב וכו' (אכן במקומות ארץ חומרים
 פיומים בתפלה חומרים ארז הכיח גם כיום), אשרי וכו' לציון, קריש חתקבל, עלינו, וארז אל יוס (ויז
 קהלות אומרים עומור כ"ז למצוה על אילוח השחר). ואס יז מילה ככהב"נ מלין קודם קריאת בעלה,
 ונק"ק ספ"ד מלין אחר קריאת בעלה.

מנהג לשמוח בפורים ולמנות סעודה בבר ויין כל אחד כפי אשר תאז ידו, ומהגים לעשותה אחר
 חגת היום, ורוב הסעודה לריכה להיות כיום, ואס עשה כולה בלילה לא ילא. ומכל מקום גם בלילה
 הן אלפי פורים הן אל אחריו ישמח וירכה בסעודה קלת. ובשאל פורים בערב שנת יעבה סעודתו באחרית
 עמוס כבוד שנת; ומי ארצה לעשותה תמיד באחרית האות נדון. וטוב שיעסוק מעט בתורה קודם
 שיתחיל הסעודה וסמן לדבר ליהודים היתה אורה ושמחה, ואורה זו תורה. ויש מהגים לומר את זמר
 זה בסעודה פורים:

אָנְגִי קָם לְאָבֵד יְדִידִים.	וְאֶת־מְרֹדְכֵי מְזַרְעֵי הַיְהוּדִים.
בְּפָרִים עִם־נְרָדִים	שָׁתוּ וְשָׁכְרוּ הַדָּדִים:
בְּרוּשׁ וְהָרֵם תְּכַלֵּם בְּנַעֲמִים.	הִיֵּאת מִסְתַּוֵּד לְמִפְאָר בְּעַמִּים. כַּפְרִים עִם וכו':
רֹאֵה נְשֹׂאָה חַן בְּעֵינָיו.	עַל־כֵּן נִתְּלוּ הַמָּן וּבְגִיּוֹ. כַּפְרִים עִם וכו':
הַדָּבָר־אֲלֵה יַעֲלֶה	מִדֵּר מִיָּם בְּשַׁעַל. כַּפְרִים עִם וכו':
מְרֹדְכֵי וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה	קִיְמוּ פִּדְרִים בְּדַת וּבְהַלְכָּה. כַּפְרִים עִם וכו':

חייב כל אחד בפורים לשלוח לרעהו לפחות אחי מנות מעיני מאלל או עשה או מיני מרקחת,
 וכל המרבה לשלוח לרעים ארי זה משובח. ואס אין לו מה לוותר מחליף עם חברו זה שלח לזה סעודתו
 חה שלח לזה סעודתו. גם האכל טחויב לשלוח ענות אפילו תוך ז', ואחרים אין שולחים לו כל י"ז
 חדש, ואס אין בעיר אלה הוא עם האכל חייב לשלוח לכל כדי לקיים משלוח מנות ולא יאלח לו
 תפוקים ולא כל דבר של שמחה. וחייב כל אחד לתת מתנות לעניים ותן לפחות ג' מתנות לכ' עניים,
 ויש לשלוח המתנות וכן המנות כיום ולא בלילה. ומוטב להרבות במתנות אכיונים מלהרבות בסעודה, שאין
 שמחה גדולה ומשוערה אלא לשמוח לכ עניים ויתומים ואלמנות, שהמשמח לכ האטללים דומה לכיבה.

למנהג בפורים חומרים על רגסים בתפלה, אכל לא לערבית ע"ו אהא זשן פורים.
 גם באשן פורים נוכגין שמחה ואין חומרים תחונן ולא למנחה.
 באנת העטר ששים פורים קטן נחדש אדר ראשון בארבעה עשר וכתעשה עשר ט ומהגים גם
 כס קלת שמחה ואין חומרים כהס תחונן ולא למנחה ולא אל ארץ אפים. אכן סדר הפרשיות ופורים
 גדול ששים לשולס באדר שני הסמוך לניסן.

אנגי וכו', רחשי מחוי חומר אברדם. אנגי, המן, ירדים, יראל. כפרים, ל' אר ד', יג. ופה טעמו
 על יימות מנושמים וטוכים. שרו, סס ה', א'. ברוש והרם, תוארים למרדכי ואסתר (בעלה דף י', ע"ג). רואה,
 אחריו אראה את אסתר וע"פ אסתר ה', נ'. הן כול, ל' חייב ל'ג, כ"ט. סדר ל' יאעיה ט', יג. ואס
 כתוב ב'שלי טן הנספר 'שלי, אך כעלה ג"כ 'שלים (ע"ל כ' י') והוא כפרדו 'שלי ומשקל זה חפש השיטן.

סדר השעה באב

השעה באב לא יחול לעולם כ"ח באחד טימי חנה", חלה אדם חל בצמת נדחה ליום א'.
 בצמת שלפני ט' נחל או בצמת ט' נחל קורין ט' דברים, ומפטרין חוץ ישעי' (אשר ט"ז אם הצמת
 שבת חוץ), והגדול שנצטר עולה למפטר, אע"פ שכבר עלה בשלישי או בשני.
 נצטר ט' נחל נהגים לחבול בחנות היום או קודם מנחה סעודה קטנה ולהרבות בה קלת מאכלים,
 אבל סעודה המפסקת אהין דעתו לחבול עוד אחריה חובלים אחר חנות. ומוציאים בסעודה המפסקת ליב
 על גבי קרקע כחבל, אבל אין לרדף לחלוק טעמים עד הלילה, גם מותר לחזור וליבן על הספסל אחר
 סעודה מפסקת אם עדיין יום, ולרדף ליהרר אלא ישבו שלשה יחד על זולתן אחד אלא יתחייבו כבוד
 לזימון; אלא יבן כל אחד לבדו, אפילו בחדר אחד, ויבדק כל אחד לעצמו. אהין נפילה אפיס במנחה,
 ובצמת אהין אומרים לרקתך, ונהגו במדינות אלו אהין אומרים גם פרקי חנות. אם חל ט' נחל בצמת או
 נאחד בצמת חובל כפר וזאת יין בסעודה מפסקת ומעלה על זולתו אפילו כסעודת שלמה צעת מלכותו,
 אלא אהין להפסיק טעמו יום, ולא ירבה בה שמחה. אע"פ שאכל סעודה מפסקת. מותר לחזור ולאכול, אלא
 א"כ קבל עליו בפירוש אלא לחבול עוד היום. וכן השמעות אסור נאכילה וכל דבר האסור נט' נחל, לכן נחול
 לרדף להחלין טעמים קודם שהולכים לנהב"ג, אבל בצמת אהין חולצין אלא לאחר נכחו, מפני כבוד אמת.
 בערבית לט' נחל הלכים לנהב"ג ומפטרין הפרוכת אהין מדליקין רק נר אחד לפני החניה ועוד
 נר אחד אדם ירבה ידליקו טעמו, ומתפללים נקול דעמה ודך נבי כאכלים, אהין אומרים נחם ולא ענו,
 ואם חל במולאי אמת אומרים בדלה בחוק הדעת. ואחר תפלה לחם אומר א' קדיש אלא כלל התקבל
 (יש קהל' קדיש התקבל, יש קהל' חיי קדיש), וישנן אהין וקורא עגלת איכה בלא נדחה, וכל איכה
 מנחה קולו יותר נכחי ויללה, וכשמגיע לפסוק השיבנו אומרים אותו הקהל נקול רם ואת"כ שפיס החון
 וחחרים הם לאמר טעם שמת וכן אהין אחרים, ואת"כ אומרים פיוטי הקינות ונתלוצצו יקום אהין
 וישמור לפני העמוד ואומרים ואתה קדוש, קדיש שלם בלי התקבל, עלינו. והאכל במולאי אמת אהין אומרים
 ויהי כועס ולא יתן לך, והא' אחר אהין אומר קדיש פשוט ידיו לאור הנר ומבדק בראש
 סארי אש, וכן האידך, אבל אהין מנכרים על האמנים, גם נוהגים אלא לנכד בנכים, ואו במולאי ט' נחל
 מדליקין על הכוס נפה"ג והמקביל, אבל אהין מנכרים לא על הנר ולא על האמנים. אבל חוך אענה ימי
 אכלתו מותר לו לילך לנהב"ג לשמוע הקינות.

בשהיה ט' נחל עשכמיין לנהב"ג ומפטרין הנכרות ומראיות הקרנות כסדרן בכל יום, רק אמתפללים
 הכל נקול דעמה בדרך האכלים. אהין מתעטפים במלית גדול אהין מניחים תפילין (לכן גם נכרת עו פד
 ישראל נח פארה. אהין לאמרה באחרית כי אם נמנחה, יש מן המדקדקים אדם אהין אומרים נכרת אע"פ ג'.
 כל לרבי) וקורין ק"ג נכרותיה ועומדים להתפלל תפלת אענה ענה בלחם אהין אומרים ענו ולא נחם,
 והא' חוזר התפלה ואומר ענו בין גואל לרופא נכרה בפני עממה, (וטן הדין ראוי לומר גם נחם באחרית
 אלא נכרה הקהלות נהגו להתחן מלאמר עד תפלת מנחה, ויש קהלות אנם ענו אהין אומר באחרית)
 ואהין אומר נכרת בנכים, ומנחה רוב הקהלות להוסיף פיוטי קרנות בין נכרות י"ח, ובסיום התפלה אומר
 הא' ח"ק, אהין אומרים תחנון, ואומרים אל ארץ אפיס (ברוך פולין אהין אומרים) ומוליאין ס"ח וקורין ט
 ג' חנשי' בסדר ואתחנן נפ' כי אוליד בנים, כהן עד ובכל נפשה, לוי עד סלברז, ישראל והוא המפטר
 עד סוף פסקא, אהין אומרים מי אהין לעולם לתורה, ואחר סיום הקריאה אומר הא' חיי קדיש (ומאזכר
 קדיש זה אומר אותו אחר שקרא השלישי המפטר מפני שהוא מניין הקרואים ואלו אהין להפסיק דיניהם),
 וגוללין ס"ח ומפטרין אסוף אפיסם בניגון נבי ומנכרים לאחריה ג' נכרות עד מגן דוד, ומפטרין ס"ח
 להיכל, ויוציאים על הארץ ואומרים הקינות, ובצעת הקינות אסור לספר וללאת חון לנהב"ג כדי אלא יפסיק לט' מן
 האכלות, וחותרים הקינות כפסוקי נחמה כמו נעריית, ואת"כ אומרים אשרי (אהין אומרים למנחת) ובל"ג, ומדלגים
 את פסוק וא"י זאת כרית' ומתחילים ואתה קדוש וגו' ואומרים קדיש שלם בלא התקבל, ואת"כ קוראים
 נישעי' ל"ד קרבו נזים וכו' עד ונסו יגוף אמרה, ואומרים עלינו, אהין אומרים אהין ומאמרים. כשיש טילה מלין
 אחר גמר הקינות לאחר שכבר אמרו פסוקי נחמה, ואהין אהין ומהל ומבדק מותרים ללבוש בגדי אמת.
 למנחה נט' נחל מתעטפים במלית ומניחים תפילין ומנכרים עליהם (ואלו ין לוטר ג"כ נכרת שער
 ישראל אהין מדלגים באחרית) גם מפלימים מה אהין לומר באחרית מן תהלים אהין ומאמרים, ואומרים
 פ' התמיד, אשרי, ח"ק, ומוליאין ס"ח וקורין פ' ויחל לחותן ג' אעלו לתורה באחד כדי לימן להם פי
 שברך, וגוללין ס"ח ומפטרין דרשו ומנכרין לאחריה כמו באחר, ומכניעין ס"ח, והא' אומר ח"ק ומאמרים,
 להתפלל י"ח בלחם אהין אומרים נחם נבונה ירושלים, וענו נשמת קולנו, ואומרים רבם אהין אומר נחמה נטו,
 והא' חוזר התפלה ואומר ענו נכרה בפני עממה בין גואל לרופא, ואומר נחם נבונה ירושלים, ואומר א"א
 ברכנו, ואחר התפלה אומר קדיש התקבל. אהין אומרים תחנן. ואומרים עלינו, ומפטרין לנתיבם. ועדיין כל
 דיני ט' נחל נהגים עד הלילה.

למולאי ט' נחל מתפללים עריית כדרכה. ואם חל ט' נחל ביום אחד בצמת מדליקין על הכוס
 במולאי ט' נחל נפה"ג והמקביל, אבל לא על הנר ולא על האמנים. ומקדשין בלכנה במולאי ט' נחל.
 בצמת אחר ט' נחל קורין לעולם סדר ואחרונה, ומפטרין נישעי' סמן ט' נחמו נרמבו עמי וגו',
 ועל אם זה נקרא שבת נחמו. ומנחת זו ואילך מפטרין בכל אמת הפטרה אחת אל נחמתה עד אמת שלפני ר"ה.

סדר פרשיות

למענה בשבת ולשני חמישי לתעניות ולחז"מ וחנוכה ופורים.

בשבת בסעודה מולאים ס"ח וקולאים ג' חכמים נסדר אל שנת האלה, וכן בשני חמישי. ובהנחית
כ"ה שחית ופנחה קורין ג' גברי נב' ויחל חן מן ס' נאכ שחית שקורין כי חוליד בנים. ובהנחיה
קורין ג' ס' חנוכה נסדר סוף. וס"ח נחול קורין ד' גברי נסדר פינתם מן וידבר אל פ' התמיד עד סוף
פ' ר"ח. ובהנ"ס נחול קורין ד' גברי נענינו אל הטועד. וכל אלה חן פוחתין מכן וחן מומיזין עליהן.

האמר
ר' יוחנן

פְּרָאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוֹ וָבֹהוּ:
וְכִי וַחֲשָׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרַח אֱלֹהִים מִדְּחַפַּת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם: וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יְהִי אֹרֶךְ וַיְהִי אֹרֶךְ: וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאֹרֶךְ כִּי־טוֹב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים בֵּין
הָאֹרֶךְ וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹרֶךְ יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קִרְא לַיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב
וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רִקְעַת בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי
מִבְדִּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הַרְקִיעַ וַיְבָרֶךְ בֵּין הַמַּיִם אֶשֶׁר
מִתַּחַת לַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֶשֶׁר מֵעַל לַרְקִיעַ וַיְהִי־בֹקֶר: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַרְקִיעַ
שָׁמַיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקּוּ הַמַּיִם
מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה וַיְהִי־בֹקֶר: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
לַיַּבְשָׁה אָרֶץ וּלַמַּקְוֹת הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
תִּרְשָׁא הָאָרֶץ וְרֵשָׁא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְרִי לְמִינֵהוּ אֲשֶׁר זֶרַע
בּוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־בֹקֶר: וַתֹּצֵא הָאָרֶץ רֵשָׁא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ
עֹשֶׂה פְרִי אֲשֶׁר זֶרַעֲבוּ לְמִינֵהוּ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי
בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:

אֵלֶּה הַתּוֹלְדוֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדוֹתָיו אֶת־הָאֱלֹהִים:
וַתִּהְיֶה־נֹחַ: וַיֻּלְדוּ נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־יָפֶת: וַתִּשְׁתַּח
הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּפְלֹא הָאָרֶץ חָמָס: וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ וַהֲנָה
גִּשְׁתָּחָה כִּי־הִשְׁחִית כָּל־בָּשָׂר אֶת־דַּרְכָּהּ עַל־הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ
קַן בָּלִבָּשָׂר בָּא לִפְנֵי בְרַמְלָאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּגִיתָם וְהִגְנִי מִשְׁחִיתָם
אֶת־הָאָרֶץ: עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי־גִפְרִית קָנִים תַּעֲשֶׂה אֶת־תֵּבַתְךָ וּכְבַרְתָּ אֹתָהּ
מִבֵּית וּסְדוּךְ בַּקֶּפֶר: וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַפְסֵה אֹרֶךְ תִּתְּסֶה
חֲמִשִּׁים אַפְסֵה רְחֹבָהּ וּשְׁלֹשִׁים אַפְסֵה קוֹמָתָהּ: צַהֵר תַּעֲשֶׂה לַחֲסֵה וְאֵל
אַפְסֵה תִּבְלָנֶה מִלְּמַעְלָה וּפְתַח תִּתְּבֶה בְּצַדָּהּ תִּשִׂים פַּתְחֵיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים
תַּעֲשֶׂה: וְאֲנִי הִגְנִי מִבְּיַא אֶת־הַמִּפְּלוֹל מִיָּם עַל־הָאָרֶץ לְשַׁחַת כָּל־
בָּשָׂר אֲשֶׁר־בָּ רֵחַ חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר בָּאָרֶץ יָגוּעַ: וַיִּקְבְּצֵי
אֶת־דִּבְרֵי אֹתָךְ וּבָאת אֶל־תֵּבַתְךָ אֹתָהּ וּבְנִיָּה וְאִשְׁתְּךָ וּבְנֵי־בְנֵיָּה אִתְּךָ:
וּכְבָּר־הָיָי מִכָּל־בָּשָׂר שָׁנִים מִכָּל תֵּבַיָּה אֶל־תֵּבַתְךָ לְתַחִית אִתְּךָ זָכָר וּנְקֵבָה

יהוי: ^{ישראל} . מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מפל רמש האדמה למינה שנים מפל יבוא אליך לתחיות: ואפה קודלך מפל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה: ויעש נח פכל אשר עשה אתו אלהים בן עשה:

^{לך} ^{לך} ויאמר יהוה אל אברהם לך לך מארצך ומקולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך: ואעשה לך גדול ואברכה ואגדלה שמך והיה ברכה: ואברכה מברכה ומקללה אאד וגברכו בך כל משפחת האדמה: ^{מי} וילך אברהם באשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברהם ברחלש שנים ושבעים שנה בצאתו מתרן: ויקח אברהם אתשרי אשתו ואתלוט בראיו ואתדבר רכלושם אשר רכשו ואתהנפש אשר עשו בתרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען: ויעבר אברהם בארץ עד מקום שכם עד אלון מזה והכנעני אז בארץ: וירא יהוה אל אברהם ויאמר לרעה אתן אתהארץ הזאת וכן שם מזבח ליהוה הנראה אליו: ויעתק משם החדה מקדם לביתאל ויט אהלה ביתאל מים והעי מקדם ויגרשם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה: ויסע אברהם הלך ונסע הנגבה: ^{ישראל} . והיה רעב בארץ והד אברהם מערימה לגד שם פירכב הרעב בארץ: והי באשר הקריב לבוא מערימה ויאמר אלשרי אשתו הנהנא ידעתי כי אשה יפת מראה את: והיה פירא אתך הפערים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יהוי: אמרינא אחתי את למען ייטבלי בעבורך והיתה נפשי בגללך:

^{ישראל} וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתחהאל פתח הים: וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וינרץ לקראתם מפתח האל וישתחו ארצה: ויאמר אדני אסנא מצאתי חן בעיניך אלנא תעבר מעל עבדך: יסדנא מעטמים והחשו תליכם והשענו פתח העץ: ואתה פתלחם וסעדו לבכם אתר תעברו פירעלכן עברתם עלעבדכם ויאמרו בן תעשה באשר דברת: ^{מי} וימדד אברהם האהלה אלשה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לחשי ועשי ענות: ואלהבקר רץ אברהם ויקח ברבקר בך וטוב ויתן אלרנער וימדד לעשות אתו: ויקח חמאה וחלב ובך הבקר אשר עשה ויתן לפגיהם והוא עמד עלידם פתח העץ ואכלו: ^{ישראל} ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל: ויאמר שוב אשוב אליך בעת חיה והנהבן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והיא אתרוי: ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה איה בפגשים: והשתק

שרה בקרבה לאמר אחי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן: ואמר יהוה
 אלאברהם לפיה זה צחקה שרה לאמר והיא אמנם אלה ואני זקנתי:
 היפלא מזה הדבר לפועד אשוב אליך בעת הזה ולשרה בן:

ויהי חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה: ^ו

ותמת שרה בקרית ארבע הוא חבון בארץ כנען ויבא אברהם לספר
 לשרה ולבתיה: ויקם אברהם מעל פניו וידבר אל בני חת לאמר: גר
 והושב אנכי עמכם תנו לי אחות קבר עמכם ואקברה מתי מלפני: וישנו
 בגיחת את אברהם לאמר לו: שמענו ודני נשיא אלהים אתה בתוכנו
 במכת קברינו קבר את מתה איש מפענו את קבר לא יכלה מפנה מקבר
 מקד: ויקם אברהם וישפחו לעסדאארץ לבגיתת: ^ו וידבר אתם
 לאמר אמיש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעני ופער לי בעפרון
 בקצה: ויחלו את מערת הפכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בקבר
 מלא ותנוה לי בתוככם לאחות קבר: ועפרון ישב בתוך בגיחת ויען עפרון
 ותתי את אברהם באוני בגיחת לכל באי שער עיר לאמר: לא ידני
 שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בלך נתתיה לעיני בגרעמי נתתיה
 לך קבר מתד: וישפחו אברהם לפני עסדאארץ: ^ו וידבר אל
 עפרון באוני עסדאארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה
 קח מפני ואקברה את מתי שמה: ויען עפרון את אברהם לאמר לו: דני
 שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינה מדהוא ואת מתה קבר:
 וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר
 באוני בגיחת ארבע מאת שקל כסף עבר לסד:

ויהי חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה: ^ו

והאלה תולדת יצחק בראברהם אברהם הוליד את יצחק: ויהי יצחק ^ו

בארבעים שנה בקרתו את רבקה בת בתואל הארמי מבטן ארם אחות
 לבן הארמי לו לאשה: ויעטר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה היא
 ויעטר לו יהוה ויטר רבקה אשתו: ויתרצו הנשים בקרבה והאמר אספן
 לפי זה אנכי ותלך לדרש את יהוה: ^ו ואמר יהוה לה שני גוים
 בבטןך ושני לאמים מפעך ישרו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר:
 ומלא ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: ויצא הראשון אדמוני בלל באדרת
 שער ויקרא שמו עשו: ואחריו יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא
 שמו יעקב ויצחק בראש שנה בלדה אתם: ^ו ויגדלו הנערים
 ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים: ויצא

יצחק את עשו כפי ציד בפי ורבה ארבת את עקב: ויגיד עקב גוד ויבא
 עשו מן השדה והוא עגף: ויאמר עשו אל עקב הלעיטני נח מן האדם
 האדם יהיה פי עגף אנכי עלבן קרא שמו אדום: ויאמר עקב מבנה
 כיום את בנותי לך: ויאמר עשו הנה אנכי חלף למאת ולפודה לך
 בכנה: ויאמר עקב השבעה לך כיום וישבע לו וימכר את בנותיו לעקב:
 ועקב נתן לעשו לחם ויגיד ערשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את
 הבכרה: ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם ויצא
 יצחק אל אבימלך מלך פלשתים בקרה: וירא אלו יהוה ויאמר אל הנה
 מערומה שכן בארץ אשר אמר אליך: גור בארץ הזאת ואהיה עמך
 ויאברכה בירכה ולוועה אתן את כל הארצות האל והקמתי את השבעה
 אשר נשבעתי לאברהם אביך: והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי
 לוועה את כל הארצות האל והתברכו ברועה כל גוי הארץ: עקב אשר
 שמע אברהם בקל וישמר משמתי מעותי חקותי ותורת:

ויצא עקב מבאר שבע וילך חרנה: ויסע במקום ויגן שם בריבא
 השמש ויסק מאבני המקום וישם מראשותיו וישכב במקום ההוא: ויחלם
 והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים
 ויחלים בו: והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם
 אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתנגה ולוועה: והנה
 זרעך בעפר הארץ וסרצת גפה וקדמה ועפנה ונגפה ונברכו בה כל
 משפחת האדמה וברועה: והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך
 והשמרתך אל הארצות הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את
 אשר דברתי לך: וימקן עקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה
 ואנכי לא ידעתי: וירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אסגים
 אלהים וזה שער השמים: וישבם עקב בבקר ויסקת את האבן
 אשר שם מראשותיו וישם אתה מצבה ויעק שמן על ראשה: ויקרא את
 שם המקום ההוא ביתאל ואולם לוי שם העיר להאשנה: והנה עקב עמד
 לאמר אסדהיה אלהים עמדי ושמרני בהרה הזה אשר אנכי חלף ונתן
 לי לחם לאכל ויגד ללכש: ושכתי בשלום אל בית אבי והנה יהוה לי
 לאלהים: ותאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהוה בית אלהים וכל
 אשר תהלך עשר אעשרנו לך:

וישלח עקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שער שדה אדום:

וַיַּעַן אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֹדְנֵי לַעֲשׂוֹ כֹּה אָמַר עֲבָדְךָ יַעֲקֹב עִמְלֹגָן
 נִרְתִּי וְאֵתֶר עֲרַעְתָּה: וַיְחִילֵי שׁוֹר וְחֹמֶר צֹאן וַעֲבָד וְשִׁפְחָה וְאִשְׁלֹחָה לְהַגִּיד
 לְאֹדְנֵי לְמַעַדְזָן בְּעֵינֶיךָ: ^{לוי} וַיֵּשְׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל־יַעֲקֹב לֵאמֹר כִּי אֲנִי
 אֶל־אַחֶיךָ אֲלַעֲשׂוּ וְגַם הַלֵּךְ לְקַרְאֲתֶךָ וְאַרְבַּע־מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ: וַיֵּרָא יַעֲקֹב
 מֵאֵד וַיַּעַר לוֹ וַיַּחַץ אֶת־הָעֵם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְאֶת־דָּצָאן וְאֶת־הַבְּקָר וְהַגְּמִלִים לְשֹׁנֵי
 מִחֻטּוֹת: וַיֹּאמֶר אִם־יִסָּא עֲשׂו אֶל־הַמִּטְנֶה הָאֶחָד וְהַכֹּהֵן וְהַגָּה הַמִּחְנֶה
 הַנִּשְׂאָר לְפָלִיטָה: ^{ישאל} וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֲלֵהֵי אֲבֵי אֲבֹתָם וְאֵלֵהֵי אֲבֵי
 יַעֲקֹב יְהִי הָאֵמֶר אֵלַי שׁוֹב לְאַרְצְךָ וְלְמִלְדֻתֶךָ וְאִי־יָבֹה עִמָּךְ: קִטְנֵתִי מִכֶּל
 הַחֲסִדִים וּמִכָּל־הַנְּאֻמֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־עַבְדְּךָ כִּי בְּמִקְלִי עָבַדְתִּי אֶת־הַיְיָ
 הַזֶּה וְשִׁתָּה הַיִּתִּי לְשֹׁנֵי מִחֻטּוֹת: הַצִּלְנִי נָא מִיַּד אֲחֵי מִיַּד עֲשׂו כִּי־רָא אֲנִי
 אִתּוֹ פְּרִיָסָא וְהִבְנִי אִם עַל־בָּנָיִם: וְאַתָּה אֲמַרְתָּ הֵיטֵב אִי־יָבֹה עִמָּךְ וְשִׁמְתִי
 אֶת־זַרְעֶךָ כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפֵר מְרֹב:

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְעוֹרֵי אֲבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: אֵלֵהֵי תְלֻזוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף
 בְּרִשְׁבַע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רְעָה אֶת־אָחִיו בְּצֹאן וְהוּא נָעַר אֶת־בְּנֵי בְלָחָה
 וְאֶת־בְּנֵי זְלָפָה וְזֵשֵׁי אֲבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־דִּבְתָּם רְעָה אֶל־אֲבִיהֶם: וַיִּשְׂרָאֵל
 אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בְּנָיו כִּי־בָרְזָקִים הוּא לוֹ וַעֲשֵׂה לוֹ כְּתֻבַּת פָּסִים: ^{לוי}
 וַיֵּרָא אָחִיו כִּי־רָאִתּוֹ אֶת־בְּנָיו אֶת־בְּנֵיהֶם מִכָּל־אָחִיו וַיִּשְׁנֹא אִתּוֹ וְלֹא יָקָלוּ דִּבְרֵי
 לְשָׁלוֹם: וַיַּחַלֵּם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגִּד לְאָחִיו וַיִּסְפּוּ עוֹד שְׁנָא אִתּוֹ: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 שְׁמַעְדָּנָא תְחַלּוּם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי: וְהִנֵּה אֲנִי אֲנִי מֵאֲלֹמִים אֲלֹמִים כְּתוּב
 הַשָּׁדָה וְהַגָּה קָמָה אֲלֹמִי וְגַם־נֹצֵבָה וְהַגָּה תִּסְבְּיָה אֲלֹמִיִּבְכֶם וְתִשְׁתַּחֲוֶיָן
 לְאֲלֹמִי: ^{ישאל} וַיֹּאמְרוּ לוֹ אָחִיו הַמֶּלֶךְ תְּמַלֵּךְ עָלֵינוּ אִם־מְשׁוֹל תִּמְשָׁל
 בָּנוּ וַיִּסְפּוּ עוֹד שְׁנָא אִתּוֹ עַל־חֲלֻמְתּוֹ וַעֲלֵד־בְּרִיו: וַיַּחַלֵּם עוֹד חֲלוֹם אֲחֵר
 וַיִּסְפֵּר אִתּוֹ לְאָחִיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלֻמְתִי חֲלוֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאֵתֶר
 עֲשָׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לוֹ: וַיִּסְפֵּר אֶל־אֲבִיו וְאֶל־אָחִיו וַיַּגְעֲרֵבּוּ אֲבִיו וַיֹּאמֶר
 לוֹ כֹּה תְחַלּוּם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתֶּם תִּבּוֹא נִבּוֹא אֲנִי וְאִמְךָ וְאֵחֶיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לָךְ
 אֶרְעָה: וַיִּקְנֹאֲרֵבּוּ אָחִיו וְאֲבִיו שָׁמַר אֶת־הַדְּבָר:

וַיְהִי מִקְצֵן שָׁנָתַיִם יָמִים וּפְרַעַה חֲלָם וְהַגָּה עָמַד עַל־הַיָּאֵד: וְהַגָּה מִדְּ
 הַיָּאֵד עֵלַת שְׁבַע פְּרוֹת יְפוֹת מְרָאָה וּכְרִיָּאת בְּשָׂר וְתַרְעִינָה בְּאָדָה: וְהַגָּה
 שְׁבַע פְּרוֹת אַחֲרוֹת עֵלוֹת אַחֲרֵי־כֵן מִדְּהַיָּאֵד רַעוֹת מְרָאָה וְדִקּוֹת בְּשָׂר
 וְתַעֲמֻדָּה אֶעֱלֵה הַפְּרוֹת עַל־שִׁפְתַת הַיָּאֵד: וְתֹאבְלָנָה הַפְּרוֹת רַעוֹת הַמְּרָאָה
 וְדִקּוֹת הַבְּשָׂר אֵת שְׁבַע הַפְּרוֹת יְפוֹת הַמְּרָאָה וְהַכְּרִיָּאת וַיִּקְצֵן פְּרַעַה: ^{לוי}

וַיִּשְׁן וַיִּחַלֵּם שְׁנֵית וַהֲגִיה שְׁבַע שְׁבָלִים עֲלוֹת בְּקִנְיָה אֶחָד בְּרִיאֹת וּמְקֹת:
 וַהֲגִיה שְׁבַע שְׁבָלִים רִקּוֹת וְשֹׁרִיפֹת קָדִים צְמִיחֹת אֲחֵרֵיהֶן: וַתִּבְלַעְנָה הַשְּׁבָלִים
 הַרִיקוֹת אֶת שְׁבַע הַשְּׁבָלִים הַבְּרִיאֹת וְהַמְלֵאֹת וַיִּקְצַץ פָּרְעֹה וַהֲגִיה חֵלֶם:
 יִשְׂרָאֵל וַיְדַוּ בְּבִקְרֹ וַתִּפְעַם הַחַוּ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־חַדְטָמִי מִצְרַיִם וְאֶת־
 כָּל־חַכְמֵיהֶם וַיִּסְפֹּר פָּרְעֹה לָהֶם אֶת־חֲלֹמוֹ וַאֲיךְ־פִּתְרֵהוּ אֹתָם לִפְרָעֹה: וַיְדַבֵּר
 שָׂר הַמִּשְׁקִים אֶת־פָּרְעֹה לֵאמֹר אֶת־חֲמוּאֵי אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם: פָּרְעֹה קָצַף
 עַל־עַבְדָּיו וַיִּתֵּן אֹתִי בְּמִשְׁכַּר בֵּית שָׂר הַמִּשְׁכָּחִים אֹתִי וְאֶת שָׂר הָאֹפִים:
 וַנִּחְלַמְהָ חֵלֶם בְּלִילָה אֶחָד אֲנִי וְהוּא אִישׁ בְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ חֲלָמְנוּ: וְשֵׁם אֹתְנוּ
 בְּעַר עֲבָדֵי עֶבֶד לְשָׂר הַמִּשְׁכָּחִים וְנִסְפְּרוּ לוֹ וַיִּפְתְּרֵנוּ אֶת־חֲלֹמֹתֵינוּ אִישׁ
 בְּחֲלֹמוֹ פִּתְרֵהוּ: וַיְדַוּ בְּאֶשֶׁר פִּתְרֵנוּ בֶן הַיָּה אֹתִי הַשִּׁיב עַל־פְּנֵי וְאִתּוֹ תִּלְכֶּה:
 וַיִּשְׁלַח פָּרְעֹה וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף וַיְרַעְדֵהוּ מִן־הַבּוֹר וַיַּגְלֵחַ וַיַּחְלֶף שַׂמְלֵתוֹ וַיָּבֵא
 אֶל־פָּרְעֹה:

וַיִּגַּשׁ אֵלָיו וַיְהוֹדֶה וַיֹּאמֶר כִּי אֲדֹנָי יְדִבְרֵנָה עֲבָדֶיךָ דָּבָר בְּאֹזְנֵי אֲדֹנָי
 וְאֶל־יִחִיד אִפְסֵה בְּעַבְדֶּיךָ כִּי כְמוֹךָ בְּפָרְעֹה: אֲדֹנָי שְׂאֵל אֶת־עַבְדְּךָ לֵאמֹר הַיֵּשׁ
 לָכֶם אֵב אֲדִיָּחָה: וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנָי יִשְׁלַנּוּ אֵב זָקֵן וַיִּלְדוּ זָקִימִים קָצֹץ וְאִתּוֹ
 מֵת וַיִּחַדֵּר הוּא לְכַח לְאִמּוֹ וְאָבִיו אָהֵבוּ: וַתֹּאמֶר אֶל־עַבְדֶּיךָ
 הַוַּדְדָהוּ אֵלַי וְאֶשְׁכַּח עֵינַי עָלָיו: וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנָי לֹא־יִכְבַּל הַנְּעַר לַעֲזֹב
 אֶת־אָבִיו וְעֹזֵב אֶת־אָבִיו וּמֵת: וַתֹּאמֶר אֶל־עַבְדֶּיךָ אִסְדֵּלֵה יְהוָה אֲדִיכֶם
 הַקָּמֵן אֲתֶכֶם לֹא תִסְפֹּן לְרֹאוֹת פָּנָי: וַיְהִי כִּי עָלִינוּ אֶל־עַבְדֶּיךָ אָבִי וַנְּגַדְלוֹ
 אֶת דְּבָרֵי אֲדֹנָי: יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אָבִינוּ שְׂבוּ שְׂבוּ־לָנוּ מִעַם־אֲבֹתֵינוּ:
 וַנֹּאמֶר לֹא נִכְבַּל לְהִדָּח אִסְדֵּשׁ אֲחֵינוּ הַקָּמֵן אֲתָנוּ וַיְדַבְּרוּ כִּי־לֹא נִכְבַּל
 לְרֹאוֹת פָּנָי הָאֵלֶּשׁ וְאֲחֵינוּ הַקָּמֵן אֵינְנוּ אֲתָנוּ: וַיֹּאמֶר עַבְדֶּיךָ אָבִי אֵלֵינוּ אֲתָם
 יִדְעוּם כִּי שָׁנִים יִלְדֵהוּ אֲשֶׁתִּי: וַיֵּצֵא הָאֲחִיר מֵאִתִּי וַיֹּאמֶר אֶךְ סוּרָה סוּרָה
 וְלֹא רִאִיתִיו עַד־הַנְּהִי: וְלִקְרַתָּם נִסְאֲתָהּ מִעַם פָּנָי וְקָרָהוּ אִסְן וַהֲוַדְדָתָם
 אֶת־שִׁיבְתִי בְרָעָה שְׂאֵלָה: וְעַתָּה כְּבֹאֵ אֶל־עַבְדֶּיךָ אָבִי וְהַנְּעַר אֵינְנוּ אֲתָנוּ
 וְנִפְשׁוּ קִשְׁרָה בְּנִפְשׁוֹ:

וַיְדַוּ יַעֲקֹב בְּאַרְצוֹ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְהִי מִי־יַעֲקֹב שְׁנֵי חֲמִישֵׁי
 שְׁבַע שָׁנִים וְאַרְבַּעִים וּכְמֹאת שָׁנָה: וַיִּקְרְבוּ מִי־יִשְׂרָאֵל לְמֹת וַיִּקְרָא לְבָנָיו
 לְיֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אִסְדֵּנָה מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ שִׂים־נָא יָדְךָ תַּחַת יְדֵי וַעֲשֵׂיתָ
 עִמָּדִי חֶסֶד וְאָמַת אֶלְנָה תִּקְבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם: וְשִׁכַבְתִּי עִם־אֲבֹתַי וַיְנַשְׂאֵתְנִי
 מִמִּצְרַיִם וַיִּקְבְּרֵתְנִי בְּקִבְרֹתָם וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱשֶׂה כְּדַבְּרֶךָ: וַיֹּאמֶר הַשִּׁבְעָה

לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המוסה : ^{לוי} יהי אחי הקברים
 האלה ואמר ליוסף הגה אביה חלה וישח את שני בניו עמו את מנשה
 ואת אפרים : ויגד לעקב ואמר הגה בנה יוסף בא אלה ויתחוק ישראל
 וישב על המוסה : ואמר יעקב אל יוסף אל שבי נראה אלי בלח בארץ
 פגען ויבדד אתי : ^{ישראל} ואמר אלי הגני מסרה ודד ביתך ונתתה
 לקבל עמי ויהי אתי את הארץ הזאת לרעה אתה אהיה עולם : ועשה
 שני בניה הולדים לו בארץ מצרים עד בא אלה מצרימה לידם אפרים
 ומנשה בראבו ושמעון יהודי : ויולדתה אשר הולדת אתיהם לה יהי
 על שם אחיהם ישראל בגלותם : ואני ובני מספן מתה עלי חל בארץ
 פגען בדרך בעוד פגרת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת
 היא בית לחם : ורא ישראל את בני יוסף ואמר מראה : ואמר יוסף
 אל אביו בני הם אשר נתת לי אלהים בנה ואמר קחם נא אל מצרים :
 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב אלו ביתו באו :

ראובן שמעון לוי יהודה : יששכר זבולן ובנימן : גן ונפתלי גד ואשר :
 יהו כל נפש וצא יד יעקב שבעים נפש ויוסף הגה במצרים : וימת יוסף
 וכל אחיו וכל תורו הווא : ובני ישראל פרו וישרעו וירבו ויעצמו במאד
 מאד ותמלא הארץ אדם : ^{לוי} ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא
 ידע את יוסף : ואמר אל עמו הגה עם בני ישראל רב ועצום מפני : הגה
 נתחכמה לו פן ידפה והיה ביהתקראנה מלחמה ונוסף גסדיא על שניאנו
 ונלחם בנו ועלה מן הארץ : וישמו עליו שרי מסיס למען ענתו בסבלתם
 ויבן עבי מסבנות לסרעה את פתם ואת העמקס : ובאשר יעני אתו בן
 ידפה וכן יסרץ ויקצו מפני בני ישראל : ^{ישראל} ויעבדו מצרים את
 בני ישראל בפרה : וימרדו את חיותם בעבודה קשה בחמר ובלבנים
 ובלעבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו להם בפרה : ויאמר מלך
 מצרים למלדת העברית אשר שם האמת שפרה ושם השנית פועה :
 ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אספן הוא והמתן אתו
 ואספרת הוא וזהה : ותיראן המלדות את האלהים ולא עשו באשר דבר
 אלין מלך מצרים ותחית את הולדים :

וידבר אלהים אל משה ואמר אליו אני יתה : וארא אל אפרתם אל
 יצחק ואל יעקב באל שבי ושמי יהוה לא נודעתה להם : וגם הקמתי את
 פיתו אתם לתת להם את ארץ פגען את ארץ מצרימה אשר גרו בה :

וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־נְאֻמַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מְצַרִּים מְעַבְדִּים אֹתָם וְאָמְרוּ
 אֶת־בְּרִיחִי: לָכֵן אָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
 מִתַּחַת סִבְלַת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעַבְדֹתָם וְגִאלְתִּי אֶתְכֶם בְּיָדַע גְּמוּלָה
 וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים: וְלִקְרַחְתִּי אֶתְכֶם לִי לְעַם וְהָיִיתִי לְכֶם לֵאלֹהִים וְיָדַעְתֶּם
 כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַפּוֹעֵיָא אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלַת מִצְרַיִם: וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת־יְדִי לְתַת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב וְנִתְּתִי
 אֹתָהּ לְכֶם מִדְּרֹשָׁה אֲנִי יְהוָה: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה בֵּן אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלֹא שָׁמְעוּ
 אֶל־מֹשֶׁה מִקְּצֶר רֹחַ וּמֵעֲבֹדַת קִשְׁוָה: ^{ישראל} וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר: בֹּא דַבֵּר אֶל־פְּרַעֲה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְיִשְׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ־מִצְרָיִם:
 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לְפָנָי יְהוָה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־שָׁמְעוּ אֵלַי וְאִיךָ יִשְׁמְעֵנִי
 פְּרַעֲה וְהֲאֲנִי עֶבֶל שִׁפְטִים: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וַיֹּצִיֵם אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאֶל־פְּרַעֲה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פְּרַעֲה כִּי־אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶרְדֶּלְךָ וְאֶת־
 לֵב עֲבָדָיו לְמַעַן שְׁתִּי אֹתָתִי אֵלָה בְּקִרְבָּו: וְלִמַּעַן תִּסְפַּר בְּאָזְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 כִּי־יָדַעְתָּ אֶת־אֲשֶׁר הִתְעַלְלֹתִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֹתֹתִי אֲשֶׁר־שַׁמְתִּי בָם וְיָדַעְתֶּם כִּי
 אֲנִי יְהוָה: וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פְּרַעֲה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּדֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵי
 הַעֲבָרִים עַד־כִּתִּי מֵאַתָּה לַעֲבֹת מִפָּנָי שְׁלַח עִמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי: ^{מי} כִּי אִם־
 מֵאַתָּה אֵתָּה לְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי הַגִּבִּי מִבְּיַד מַחַד אֶרֶץ כְּנָעַן: וְכִסֶּה אֶת־עֵינַי
 הָאָרֶץ וְלֹא יִבָּל לְרֹאֵת אֶת־הָאָרֶץ וְאִבְלִי אֶת־תַּחַת הַפְּלִטָה הַנִּשְׁאַרְתָּ לְכֶם
 מִן־הַבְּרָד וְאִבְלִי אֶת־כָּל־הָעֵץ הַצֹּמַח לְכֶם מִן־הַשָּׂדֶה: וְקִלְאוּ כְתִיד וּבְתִי כָל־
 עֲבָדֶיךָ וּבְתִי כָל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־דָאוּ אֶת־יָדָם וְצִבְּרֹת אֶת־יָדָם מֵאִיִם הַיְהִיתֶם
 עַל־הָאָרֶץ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּסַּן וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרַעֲה: ^{ישראל} וַיֹּאמְרוּ
 עֲבָדֵי פְּרַעֲה אֵלָיו עַד־כִּתִּי יְהוָה זֶה לָנוּ לְמִקְשׁ שְׁלַח אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבֹדוּ
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַסָּרִם מִדַּע כִּי אִבְרָהָ מִצְרַיִם: וַיֵּשֶׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־
 אַהֲרֹן אֶל־פְּרַעֲה וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם לָכֵן עֲבָדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וּמִי
 הַהֹלְכִים: וַיֹּאמְרוּ מֹשֶׁה בְּנַעֲרֵינוּ וּבְזֻקְרֵינוּ גִלְדָּה בְּכַנְיֵנוּ וּבְכַנְיֵנוּ בְּצֹאנֵנוּ
 וּבְבִקְרָנוּ גִלְדָּה כִּי תִצְיֹחַ לָנוּ: וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם יְהוֹי בֵּן יְהוָה עִמָּכֶם בְּאֲשֶׁר
 אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת־מִסְפָּכֶם רְאוּ כִּי רָעָה נַגַּד פְּגִיבְכֶם: לֹא בֵן לְכַרְמָא תִּבְרִיִם
 וְעֲבָדוּ אֶת־יְהוָה כִּי אֹתָהּ אַתֶּם מְבַקְשִׁים וַיַּגִּישׁ אֹתָם פָּנָי פְּרַעֲה:

וַיְהִי כִשְׁלַח פְּרַעֲה אֶת־הָעַם וְלֹא־נָתַם אֱלֹהִים דָּוָה אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי
 קָרֹב הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים פְּרִינָתָם הָעַם בְּרֹאֵתָם מִלְחָמָה וְלָשֵׁם מִצְרַיִם:

וישב אלהים אתהעם ברוך הפדוהו יסדוף תחלשים עלו בגדישראל
 מארץ מצרים: ויקח משה אתעצמות יסוף עמו כי השבע השביע את
 בני ישראל לאמר סוף יסוף אלהים אתכם ותעליהם אתעצמותי מזה
 אתכם: ויסעו מספת יתנו כאתם בקצה הפדוהו: ויהיה הרוך לפנייהם
 זמם בעמוד ענן לנתתם תדוהו ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם
 ולילה: לארמיש עמוד הענן זמם ועמוד האש לילה לפני העם: וי
 וידבר יהוה אלמשה לאמר: דבר אלבני ישראל וישבו ויתנו לפני פי
 החיות בין מעל ובין הים לפני בעל צפן נכתו תתנו עליהם: ואמר
 פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סור עליהם הפדוהו: וחוקתי את
 לבפרעה ויהי אהיהם ואקנה בפרעה ובכלחילו וידעו מצרים כי
 אני יהוה ועשרבו: ויצד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך
 ללב פרעה ועבריו אלהעם ויאמר מזהאת עשינו קישלחנו אתישראל
 מעבדנו: ויאמר אתדכנו ואתעמו לקח עמו: ויקח ששכמאת רבב כחור
 וכל רבב מצרים ושלאשם עלרבו: ויחוק יהוה אתלב פרעה מלך מצרים
 ויהיף אתי בני ישראל ובני ישראל יצאים בגד רמה:

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה
 ולישראל עמו כירדעיא יהוה אתישראל במצרים: ויקח יתרו חתן משה
 אתצפורה אשת משה אתר שלחה: ואת שני בניה אשר שם האחד
 גרשם כי אמר נר הייתי בארץ גרה: ושם האחד אליעזר קראלתי אבי
 בעורי ויצלני מתרב פרעה: ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו
 אלמשה אל הפדוהו אשר הוא תנה שם נד האלהים: ויאמר אלמשה
 אני וחנה יתרו בא אליה ואשתה ושני בניה עמה: ויצא משה לקראת
 חתנו וישתחו וישקלו וישאלו איש לחעה לשלום ויבאו האלה: ויספר
 משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל
 את כלתתלאה אשר בעצמם בדרוהו ויצלם יהוה: ויחך יתרו
 על כלדפוכה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים: ויאמר
 יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל
 אתהעם מסחת ידמצרים: עפה ידעתי קרגול יהוה מכלהאלהים כי
 בדיך אשר ורו עליהם: ויקח יתרו חתן משה עלה וסדים לאלהים ויבא
 אתרו וכלו וקני ישראל לאכל לחם עםחתן משה לפני האלהים:
 ואלה המשפטים אשר תשים לפנייהם: כי תקנה עבד עברי שש

מספטים

שנים יעבד ובשבעת ימי לחפשי חנם: אם בנפשו יבא בנפשו יצא אם יעבד
 אשה היא ויצאה אשתו עמו: אם אדוני יתקלו אשה וילדהו בנים או
 בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והיא יצא בנפשו: ואם אמר יאמר העבד
 אהבתי אדוני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי: והגישו אדניו אל
 האלהים והגישו אל הדין או אל המזוזה ורצע אדניו את אדניו בפרצו
 ועבדו לעלם: ^ל וקרומכד איש את דבתו לאכה לא תצא פצאת
 העבדים: אם דעה בעיני אדניה ואשר לא יענה והסרה לעם נכרי לא ^ל
 ימשל למכרה בנגדסה: ואם לבנו ייענה כמשפט הבנות עשה לה:
 אם אחרת יקדלו שארה בסתיה וענתה לא יגרע: ואם שלש אלה לא
 עשה לה ויצאה חנם אין כסף: ^{ישראל} מכה איש ומת מות ימות:
 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמותי לך מקום אשר ינוס שפיה:
 וקרומכד איש על רעהו להרעו בערמה מעם מזמרו תקחנו למות: ומכה
 אביו ואמו מות ימות: וגנב איש ומכרו ונמעה ביד מות ימות: ומקלל
 אביו ואמו מות ימות: וקרומכד אנשים והקדה איש את רעהו באבן או
 באגרף ולא ימות ונפל למשכב: אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה
 המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא:

^ל וידבר ידוע אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ויקדלו תרומה
 ממת כל איש אשר ידבנו לפי תקוה את תרומתו: זאת תרומה אשר
 תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: והקלות ואתמון ותולעת שני ועש ועוים:
 ועדת אילם מאדמים ועדת תחשים ועצי שפים: ^ל שמן לפסול
 בשמים לשמן המשחה ולקסרת הפפים: אבגרי שום ואבגן מלאים לאמר
 ולחשן: ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: בכל אשר אני מראה אותך את
 תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו: ^{ישראל} ועשו ארון עצי
 שפים אפרתים ועצי ארבו ואמה ועצי רחבו ואמה ועצי קמתו: תפית אותו
 זהב סוחר מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: ותקת לו ארבע
 טבעות זהב ונתתה על ארבע פעמתי ושתו טבעת על צלע האחת ושתו
 טבעת על צלע השנית: ועשית בדי עצי שפים ותפית אתם זהב: והבאת
 את הדבדים בפיטת על צלע הארון לשאת את הארון פדים: בפיטת הארון
 יהיו הדבדים לא יסרו ממנו: ונתת אל הארון את העדת אשר אלהיך:
^ל ואמה תצפנו את בני ישראל ויקחו אלהיך שמן זית וד בתית לפסול
 להעלות גר תמיד: באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדות עמד אותו

אֶתְּךָ וּבְנֵיךָ מֵעַרְבֵי עַד־בְּקֵר לְפָנַי יִהְיֶה חֶקֶת עוֹלָם לְדוֹתֵם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 וְאַתָּה תִּקְרַב אֵלַיךְ אֶת־אֶהֱרֹן אֹהֶיךָ וְאֶת־בְּנָיו אִתּוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְכַבְּדֵל אֶהֱרֹן גֹּדֵב וְאֶבְיָהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר בְּנֵי אֶהֱרֹן: וְעֹשִׂיתָ בְּגֵד־קֹדֶשׁ
 לְאֶהֱרֹן אֹהֶיךָ לְכַבּוֹד וְלִתְפָאֳרָתוֹ: וְאַתָּה תִּדְבַר אֵל־כָּל־הַכְּמֹלֵל לֵאמֹר
 מִלֵּאֲתָיו יָרַח חֲכָמָה וְעָשׂוּ אֶת־בְּגָדֵי אֶהֱרֹן לְקִדְשׁוֹ לְכַבְּדוֹ לִי: וְאַלֶּה הַפְּגָרִים
 אֲשֶׁר עָשׂוּ חֹשֶׁן וְאֶפֶס וְיָמֵל וְכִתְנֹת תִּשְׁבֵּץ מִעֲנַפֹּת וְאֶבְנֵי טָוֵן וְעָשׂוּ בְּגָד־
 קֹדֶשׁ לְאֶהֱרֹן אֹהֶיךָ וּלְבָנָיו לְכַבְּדוֹ לִי: וְהֵם יִקְדְּוּ אֶת־הַיְהוָה וְאֶת־הַתְּהִלָּת
 וְאֶת־הָאֲרָמְכָן וְאֶת־הַתּוֹלַעַת הַשֵּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ: ^ל וְעָשׂוּ אֶרְדֵּאֲפֹד
 זָהָב תְּהִלָּת וְאֶרְבֶּמֶן תּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֹׁר מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב: שְׁתֵּי כַּחֲפַת
 הַקֹּדֶשׁ יִהְיֶה לָּו אֶל־שְׁנֵי קַעֲתָיו וְהַקֹּדֶשׁ: וְחֹשֶׁב אֶפְדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו כְּמַעֲשֵׂהוּ
 מִפְּנֵי יִהְיֶה זָהָב תְּהִלָּת וְאֶרְבֶּמֶן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֹׁר: וְלִקְחֹתָ אֶת־שְׁתֵּי
 אֲבָגִישָׁם וּפְתִיחֹת עֲלֵיהֶם שְׂמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ^{ישראל} שְׁשֵׁה מְשֹׁמֹתֵם
 עַל הָאָבִן הָאֵלֶּה וְאֶת־שְׂמֹת הַשְּׁשֵׁה הַבֹּתְרִים עַל־הָאָבִן הַשְּׁשִׁית כְּתוּלֹתֵם:
 מַעֲשֵׂה חֹדֶשׁ אָבִן פְּתִיחֵי חֹתָם תִּפְתַּח אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָגִים עַל־שְׂמֹת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל מִסֵּפֶת מְשֹׁמֹת זָהָב מַעֲשֵׂה אֹתָם: וְשְׂמֹת אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָגִים עַל
 כַּחֲפַת הָאֶפֶס אֲבָגֵי וְקֶרֶן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִשְׂא אֶהֱרֹן אֶת־שְׂמֹתֵם לְפָנַי יִהְיֶה
 עַל־שְׁנֵי כַּחֲפָיו לְקֶרֶן:

^י וְדַבַּר יְהוָה אֵל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: כִּי תִשָּׂא אֶת־דָּאֵשׁ בְּגֵד־יִשְׂרָאֵל לְפָקֻדֵיהֶם
 וְנִתְּנוּ אִישׁ כֶּסֶף נִפְשׁוֹ לַיהוָה כְּפָקֻד אֹתָם וְלֹא־יִהְיֶה בָהֶם גִּגֵּף כְּפָקֻד
 אֹתָם: וְהִי יִתְּנוּ כֹּל־הַעֲבָר עַל־הַפְּקוּדִים מִזְעֵי־הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים
 גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מִזְעֵי־הַשֶּׁקֶל הַרְחֵמָה לַיהוָה: ^ל כֹּל הַעֲבָר עַל־הַפְּקוּדִים
 מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמוֹעֵלָה יִתֵּן הַרְחֵמָה יִהְיֶה: הַעֲשִׂיר לְאֶתְרֵבָה הַדִּיּוּל לֹא
 יִמְעִיט מִמִּזְעֵי־הַשֶּׁקֶל לַחַת אֶת־הַרְחֵמָה יִהְיֶה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם:
 וְלִקְחֹתָ אֶת־כֶּסֶף הַבְּפָרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אִתּוֹ עַל־עֲבֹרֹת אֱהֵל
 מוֹעֵד וְיִהְיֶה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל לְקֶרֶן לְפָנַי יִהְיֶה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם: ^{ישראל}
 וְדַבַּר יְהוָה אֵל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעֹשִׂיתָ כִּיֹּר נְחֹשֶׁת וְכִנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרַחֲמֵהָ
 וְנָתַתָּ אִתּוֹ בֵּין־אֱהֵל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שִׁמְשֵׁה מִיָּם: וְנָחֲעוּ אֶהֱרֹן וּבְנָיו
 מִפְּנֵי אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־גְּלִיהֶם: כִּבְאֵם אֶל־אֱהֵל מוֹעֵד וַיַּחֲדַע־מִיָּם וְלֹא
 יָמָתוּ אִי כִנְשֹׁתָם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֹׁרֶת לְהִקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה: וְנָחֲעוּ יְדֵיהֶם
 וְנָתְּלוּהֶם וְלֹא יָמָתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חֻקְעוֹלָם לֹא יִלְוְעוּ לְדוֹתֵם:
 וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עַבְדֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים

וְאֶשְׂרֵעָה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אִתָּם: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֹאכֶה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 יְהִיָּה לָּבָם קֹדֶשׁ שִׁבְתָּן שִׁבְתוֹן לַיהוָה כֹּל הַעֲשֶׂה בָּהּ מְלֹאכֶה יִמְרָה: לֹא
 תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכֹל מִשְׁכְּנֵיכֶם בַּיּוֹם הַשִּׁבְעִי: ^{לוי} וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל
 עַבְדֵי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִנֵּה הַדְּבָר אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה לָאָדָם: קָדוֹ מֵאַתְּכֶם
 תְּרוֹמָה לַיהוָה כֹּל נָדִיב לְפָנָיו יִבְיָאֶה אֶת תְּרוֹמַת יְהוָה וְהֵב וּבִסָּף וְהִחֲשִׁיתָ:
 וְחִבְלֹת וְאַרְגָּמָן וְחֹלְעֹת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים: וְעוֹת אֵילִם מֵאַדְמִים וְעוֹת
 תְּחָשִׁים וְעֵצֵי שִׁטִּים: וְשִׁמֹן לְפָאֹד וּבִשְׂמִים לְשִׁמֹן הַמִּשְׁחָה וְלִקְסוֹת
 תַּפְּסִים: וְאַבְגֵּי־שֶׁהֶם וְאַבְגֵּי מִלֵּאִים לְאִפּוֹד וְלַחֹשֶׁן: וְכֹל־חֲבֹם לֵב בָּבָם
 יָבֹאוּ וַעֲשׂוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה: ^{ישראל} אֵת הַמִּשְׁכָּן אֶת־אֹהֶל
 וְאֶת־מִבְרַחַי אֶת־קַרְסָיו וְאֶת־קַרְשָׁיו וְאֶת־קַרְשָׁיו אֶת־פְּרִיָתוֹ אֶת־עַמּוּדָיו וְאֶת־אֲדָנָיו: אֵת
 הָאָרֶן וְאֶת־בְּדָיו אֶת־הַפְּסָדֹת וְאֵת פְּרֻכַת הַמִּסְכָּה: אֶת־הַשִּׁלְטָן וְאֶת־בְּדָיו
 וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֵת לֶחֶם הַפָּנִים: וְאֶת־מַעֲדַת הַפָּאֹד וְאֶת־כְּלָיהָ וְאֶת־גְּרָתָהּ
 וְאֵת שִׁמֹן הַפָּאֹד: וְאֶת־מִזְבַּח הַקְּסוֹת וְאֶת־בְּדָיו וְאֵת שִׁמֹן הַמִּשְׁחָה וְאֵת
 קְסוֹת תַּפְּסִים וְאֶת־מִסְךְ הַפֶּתַח לַפֶּתַח הַמִּשְׁכָּן: אֵת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֵת
 מִכְבַּר הַחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בְּדָיו וְאֶת־כָּל־כְּלָיו אֶת־חֲבִיר וְאֶת־בָּבוֹ: אֵת
 קַלְעֵי הַדָּעַר אֶת־עַמּוּדָיו וְאֶת־אֲדָנָיה וְאֵת מִסְךְ שַׁעַר הַדָּעַר: אֶת־יְהוֹדָת
 הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־יְהוֹדָת הַדָּעַר וְאֶת־מִיתְרֵיהֶם: אֶת־בְּגָדֵי הַשָּׂרָף לְשָׂרָף בְּקֹדֶשׁ
 אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן: וַעֲשֵׂה כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה:

^{אֵלֶּה} אֵלֶּה סִדְרֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הַעֲדוּת אֲשֶׁר פָּקַד עֲלֵיָי מֹשֶׁה עֲבֹדַת
 הַלְוִיִּם בְּיַד אִיִּסָּר בֶּן־עֲזָרָן כַּהֵנָּה: וּבְעֵלְאֵל בֶּן־אֲרִי בְּרוּחַ לְמִשְׁחַת יְהוֹדָה
 עֲשֵׂה אֵת כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְאִתּוֹ אֶהְיֶאֱבֹד בְּרֵאשִׁית־סִבְיָה לְמִסְכַּד
 הַן תִּרְשׁ וְחֹמֶב וְהָבָם בְּחִבְלֹת וּבְאַרְגָּמָן וּבְחֹלְעֹת שָׁנִי וּבִשְׁשׁ: ^{לוי} כֹּל
 הַזֶּבֶב תַּעֲשֵׂה לְמִלְּאכֶה בְּכֹל מְלֹאכֶה תִּקְדָּשׁ וְהָיָה זֶבֶב הַתְּנִיפָה תִּשַׁע
 וְעֶשְׂרִים כִּפֹּר וְשִׁבְעֵי מֵאוֹת וְשָׁלֹשִׁים שָׁקֶל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: וּבִסָּף פִּסְתֵי
 הַעֲדוּת מֵאוֹת כִּפֹּר וְאַלְפֵי וְשִׁבְעֵי מֵאוֹת וְחִמְשֵׁה וְשִׁבְעִים שָׁקֶל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ:
 בִּקְעָה לְזִלְגָלֹת כֹּפְעִית תִּשְׁקַל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכֹל הַעֲבֹר עַל־הַפְּסָדִים מִיָּן
 עֲשׂוּרִים שֶׁנִּהּ וּמַעֲלָה לְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֲלָף וְשָׁלֹשׁ אֲלָפִים וְחִמְשׁ מֵאוֹת
 וְחִמְשִׁים: וְהָיָה מֵאוֹת כִּפֹּר הַבִּסָּף לְעֹקֶת אֵת אֲדָנָי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אֲדָנָי הַפְּרֻכַת
 מֵאוֹת אֲדָנִים לְמֵאוֹת הַכִּפֹּר כִּפֹּר לְאֲדָן: ^{ישראל} וְאֶת־הָאֲלָף וְשִׁבְעֵי
 הַמֵּאוֹת וְחִמְשֵׁה וְשִׁבְעִים עֲשֶׂה וַיִּים לְעַמּוּדִים וְעִפָּה רֵאשִׁיתָם וְחֹמֶב אִתָּם:

וְנָחֲשָׁת הַתְּנוּפָה שְׁבָעִים כֶּבֶד וְאַלְפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת שֶׁקֶל: וַיַּעַשׂ כֹּה־נָחֲשָׁת
 אֲדֹנָי שֹׁמֵחַ אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת מִזְבַּח הַנִּחֻשָׁת וְאֵת־מִכְבַּר הַנִּחֻשָׁת אֲשֶׁר־לוֹ וְאֵת
 כֶּלֶל־הַמִּזְבֵּחַ: וְאֵת־אֲדָגֵי הַדָּעַר סָבִיב וְאֵת־אֲדָגֵי שַׁעַר הַדָּעַר וְאֵת כָּל־
 יְתוֹדֵת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת־כָּל־יְתוֹדֵת הַדָּעַר סָבִיב: וּמִן־תְּבַלְתֵּי וְהָאֲרָגָמֶן וְתוֹלַעַת
 הַשָּׁנִי עֲשֵׂי כְהֵרֶשֶׁת לְשֵׁרֵת בְּקֹדֶשׁ וַיַּעֲשֵׂוּ אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן
 כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

וַיְקַרְא אֶל־מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו כֹּה־אָמַר: לְדַבֵּר אֶל־בְּנֵי־

יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּרְיָקָרִיב מִמֶּנּוּ קִרְבָּן לַיהוָה מִן־הַבְּהֵמָה מִן־
 הַבָּקָר וּמִן־הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת־קִרְבָּנְכֶם: אִם־עֵלָה קִרְבְּנוּ מִן־הַבָּקָר זָכָר תָּמִים
 יִקְרִיבוּ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ לְרַעְנוּ לִפְנֵי יְהוָה: וְסִמְךָ יָדוֹ עַל־
 רֹאשׁ הָעֵלָה וְנִרְעָה לוֹ לְבַשֵּׁר עֲלָיו: כִּי וְשִׁחַט אֶת־צֵן הַבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה
 וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּמִם וְרִקְוּ אֶת־הַדָּמִם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
 אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְהִשְׁשִׁיט אֶת־הָעֵלָה וְנִתַּח אֹתָהּ לְנִתְחָהּ: וְנִתְּנוּ
 בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעִרְבוּ עֲצִים עַל־הָאֵשׁ: וְעִרְבוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן
 הַכֹּהֲנִים אֵת הַנְּחֹמִים אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַפָּדָר עַל־הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ
 אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וְקָרַפּ וּקְרָעוּ יְרֵמָן בְּפָיִם וְהִקְמִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּלֶל
 הַמִּזְבֵּחַ עֲלֶיהָ אֵשׁה רִיח־נִיחֹחַ לַיהוָה: וְאִם־מִן־הַצֹּאן קִרְבְּנוּ
 מִן־הַבְּשָׂקִים אִם מִן־הָעֵזִים לְעֵלָה זָכָר תָּמִים יִקְרִיבוּ: וְשִׁחַט אֹתוֹ עַל־יָד
 הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה וְרִקְוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 סָבִיב: וְנִתַּח אֹתוֹ לְנִתְחוֹ וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־פָּדָרוֹ וְעַד־הַכֶּלֶן אֲתָם עַל־
 הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וְהִקְרַב וְהִקְרָעוּ יְרֵמָן בְּפָיִם
 וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּלֶל וְהִקְמִיר הַמִּזְבֵּחַ עֲלֶיהָ הִיא אֵשׁה רִיח־נִיחֹחַ לַיהוָה:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: עֲזֹר אֶת־אֶהֱרֹן וְאֶת־בְּנָיו לֵאמֹר וְאֵת הַתֹּרַת

הָעֵלָה הִיא הָעֵלָה עַל־אִקְוָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ כְּלֹה־לִילְיָהּ עַד־הַבָּקָר וְאֵשׁ
 הַמִּזְבֵּחַ תִּקַּד עָם: וְלִבֶּשׁ הַכֹּהֵן מִדָּבָר וּמִכְבֹּסֵי־בָד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשׂוֹת הַיָּרֵם
 אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאבֵל הָאֵשׁ אֶת־הָעֵלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁמְנוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ:
 וְשִׁחַט אֶת־בְּגָדָיו וְלִבַּשׁ כְּהֵרֵם אַחֲרָיִם וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִדְּוַי
 לְפָנֶיהָ אֶל־מָקוֹם סוּדָר: וְהָאֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ תִּקְרָא לֹא תִכְפֹּה וְכַעַר עֲלֶיהָ
 הַכֶּלֶן עֲצִים בְּבָקָר בְּבָקָר וְעַד־עֲלֵיהָ הָעֵלָה וְהִקְמִיר עֲלֶיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים:
 אֵשׁ תִּקְמִד הַקָּדֹר עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְפֹּה: וְאֵת הַתֹּרַת הַפְּעֻלָּה
 הִקְרַב אֹתָהּ בְּגֵר־אֶהֱרֹן לִפְנֵי יְהוָה אֶל־פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ: וְהָרִים מִמֶּנּוּ בְּקִמְעוֹ

מפילת המנחה ומשמנה ואת כל הלכנה אשר על המנחה והקמח המזבח
 בית נחת אוקרנה ליהוה: והותרת מנחה יאכלו אהרן ובניו משנת האכל
 במקום קדש פתור אהל מועד יאכלה: לא תאפה חמץ חלקם נתי
 אתה מאשי קדש קדשים הוא תשא ותאשם: כל זכר בני אהרן
 יאכלנה חקעולם לדתיתכם מאשי יתה כל אשר יגע בהם יקדש:

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: ואמר
 אל אהרן קדלך עגל בדבקר לתפאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני
 יהוה: ואל בני ישראל דביר לאמר קחו שעיר עזים לתפאת ועגל וקרב
 בגישת תמימים לעלה: ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה
 כלולה בשמן כי היום יתה נראה אליכם: וקחו את אשר צוה משה אל
 פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה: ואמר משה ויה
 דביר אשר צוה יהוה פעשו ורא אליכם בכבוד יהוה: ויאמר
 משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את תפאתך ואת עלתך וכפר בעד
 וקעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה: ויקרב
 אהרן אל המזבח ושחט ארבעת התפאת אשר לו: ויקרבו בני אהרן
 את ידעם אליו ויסבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת ידעם יצק
 אל יסוד המזבח: ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת מן הדביר מן התפאת
 הקמח המזבחה כאשר צוה יהוה את משה: ואת הדביר
 ואת העור שרף באש כחזן לפניה: ושחט את העלה וקמח בני אהרן
 אליו את ידעם ויקרבו על המזבח קריב: ואת העלה הקמח אליו לנחתה
 ואת הראש וקמח על המזבח: ויתן את הדביר ואת הדביר וקמח על
 העלה המזבחה: ויקרב את קרבן העם וקח את שעיר תפאת אשר
 לעם ושחטו ותפאתו כראשון: ויקרב את העלה ועשה כמשפט:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר אשרה כי
 תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים נדת יהוה הטמא: וביום
 השמיני יפול בשר ערלתו: ושלושים יום ושלושת ימים תשב בדמי טהרה
 בכל קדש לא תגע ואל המוקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: ויא
 ואם נקבה תלד וטמאה שבעים בנדה וששים יום וששת ימים תשב
 על דמי טהרה: ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא קרבן קדש
 לעלה וקרינה אהרן לתפאת אל פתח אהל מועד אל הכהן: והקריב
 לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקד וקמח ואת תודת הילדת לזכר או

לגקכה: ואסילא תמצא ידה הי שיה ולקחה שתירתום או שני בני יונה
 אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה חכהו ופחרה: ^{ישראל} ידבר
 יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: אדם כיהיה בעור בשרו שאת ארספתת
 או ביהרת והיה בעור בשרו לגנע צרעת והוא אל אהרן הכהן או אל אחד
 מבני הכהנים: וראה הכהן את הגנע בעור הבשר ושער בגנע הפך ולכן
 ומראה הגנע עמק מעור בשרו גנע צרעת הוא וראו הכהן וממא אהו:
 ואם ביהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק ארספתת מן העור ושערה לא
 הפך לכן והכניד הכהן את הגנע שבעת ימים: וראו הכהן ביום
 השביעי והיה הגנע עמד בעיניו לארספה בגנע בעור והסגירו הכהן
 שבעת ימים שנית:

^{מצרע} ידבר יהוה אל משה לאמר: זאת תהיה תורת המצרע ביום סתרתו
 והוא אל הכהן: וצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא
 גנע המצרע מן הצרע: ועזה הכהן ולקח למטהו שתי צפרים חיות
 מרות ועץ ארז ושני תולעת ואזב: ועזה הכהן ושחט את הצפור האחת
 אל כל הירוש על מים חיים: ^{לר} את הצפור התייה יקח אתה ואת עץ
 הארז ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם ואת הצפור התייה בדם
 הצפור השחטח על המים החיים: והיה על המטהר מן הצרעת שבע
 פעמים וטהרו ושלה את הצפור התייה על פני השדה: וכבס המטהר את
 בגדיו ונגח את כל שערו ורחץ במים וטהרו ואחר יבוא אל המחנה וישב
 מחוץ לאהלו שבעת ימים: והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את
 ראשו ואת זקנו ואת גפת עיניו ואת כל שערו ונגח וכבס את בגדיו ורחץ
 את בשרו במים וטהרו: ^{ישראל} וביום השמיני יקח שני כבשים
 תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלושה עשרגים טלת מנחה
 בלילה בשמן ולג אחד שמן: ויהעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר
 ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב
 אתו לאשם ואת לג השמן והגוף אתם תנופה לפני יהוה:

^{אחרי} ידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בכרבתם לפני יהוה
 המותו: ואמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיה ואל יבא בכלעת אל
 הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות פי בענין
 ארואה על הכפרת: כזאת יבא אהרן אל הקדש כפר כן בקר לחטאת ואיל
 לעלה: בתנת בד קדש ולבש ומקנסירב יהיו על בשרו ובאבגט בד יחטר

וּבְמַעֲנַת פֶּדַי יִצְנָף בְּגֵרֵי קֹדֶשׁ הֵם וְרַחֵץ בַּמִּים אֶת־כִּשְׁרוֹ וּלְבָשׁוּ: וּמֵאֵת
 עֵצַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי שְׁעִירֵי עִזִּים לַחֲטָאתָ וְאֶל אֶחָד לְעֹלֹת: וְהִקְרִיב
 אֶחָד אֶת־פֶּר הַחֲטָאתָ אֲשֶׁר־לוֹ וּכְפָר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ: ^{לוי} וְלָקַח
 אֶת־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים וְהַעֲמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְנָתַן אֶחָד
 עַל־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גִּדְלוֹת גֹּזֵל אֶחָד לַיהוָה וּגֹזֵל אֶחָד לְעֹזֹאוֹל: וְהִקְרִיב
 אֶחָד אֶת־הַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּזֵל לַיהוָה וַעֲשֵׂהוּ חֲטָאתָ: וְהַשְּׁעִיר
 אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּזֵל לְעֹזֹאוֹל יַעֲמִד־תִּי לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ
 לְעֹזֹאוֹל הַמִּדְבָּרָה: וְהִקְרִיב אֶחָד אֶת־פֶּר הַחֲטָאתָ אֲשֶׁר־לוֹ וּכְפָר בְּעֵדוֹ
 וּבְעֵד בֵּיתוֹ וְשַׁחַט אֶת־פֶּר הַחֲטָאתָ אֲשֶׁר־לוֹ: ^{ישראל} וְלָקַח מִלֶּאֱלֹהֵי הַמִּדְבָּרָה
 בְּחֵלְיָאֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמִלֶּא חֲפָנָיו קִטְמֹת סָמִים וְקָח וְהֵבִיא
 מִבֵּית לִפְרֹכֶת: וְנָתַן אֶת־הַקִּטְמֹת עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכִסְּהָ עֵינָי הַקִּטְמֹת
 אֶת־הַכִּפֹּת אֲשֶׁר עַל־הָעֹדוֹת וְלֹא יָמוּת: וְלָקַח מִדָּם חֹפֵר וְחֹזֵר בְּאֶצְבָּעוֹ
 עַל־לִפְנֵי הַכִּפֹּת קֹדֶמָה וּלִפְנֵי הַכִּפֹּת יָה שְׁבַע פְּעָמִים מִדְּהֵם בְּאֶצְבָּעוֹ:
 וְשַׁחַט אֶת־הַשְּׁעִיר הַחֲטָאתָ אֲשֶׁר לָעָם וְהֵבִיא אֶת־דָּמּוֹ אֶל־מִבֵּית לִפְרֹכֶת
 וַעֲשֵׂה אֶת־דָּמוֹ בְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָם הַפֶּר וְהָיָה אֹתוֹ עַל־הַכִּפֹּת וּלִפְנֵי הַכִּפֹּת:
 וּכְפָר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִחֲטָאתָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִשְׁשַׁעֲיָהֶם לְכָל־חֲטָאתָם וְכֹן יַעֲשֶׂה
 לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אִתְּם בְּתוֹךְ מִטְמָאתָם: וְכָל־אָדָם לֹא־יֵהָיֶה בְּאֹהֶל מוֹעֵד
 כִּבְאוֹ לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ עֲרֵצָאתוֹ וּכְפָר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּבְעֵד בְּלִקְחֵי יִשְׂרָאֵל:
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרָת
 אֲלֵהֶם קִדְשִׁים תִּהְיוּ כִּי קֹדֶשׁ אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ
 וְאֶת־שִׁבְתֵּי תִשְׁמְרוּ אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אֶל־תִּפְגּוּ אֶל־הָאֵלִילִם וְאֵלֵי
 מִסְכָּה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ^{לוי} וְכִי תִזְכְּחוּ וּבַח שְׁלָמִים
 לַיהוָה לְרַעְנֹכֶם תִּזְכְּבוּהוּ: בַּיּוֹם זָכַחְכֶם יֵאָכֵל וּמִמְחֵרֵת וְהַנּוֹתֵר עֲרִיזִים
 הַשְּׁלִישִׁי בְּאֵשׁ יִשְׂרָף: וְאִם הָאָכֵל יֵאָכֵל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְּגוֹל הוּא לֹא יִרְצָה:
 וְאֵכֵלָה עֹנֹף יִשָּׂא כִּי־אֶת־קֹדֶשׁ יְהוָה חָלַל וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מֵעַמִּידָה:
 וּבְקִצְרֹכֶם אֶת־קִצֵּיר אֶרְצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאת שְׂדֵה לְקִצֹר וּלְקַט קִצִּידָה לֹא
 תִלְקַט: וְכִרְמֶה לֹא תַעֲלֹל וּפְרֵט בְּרִמָּה לֹא תִלְקַט לְעֵנִי וְלִגֵּר תַּעֲנוּב אִתְּם
 אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ^{ישראל} לֹא תִגְנְבוּ וְלֹא־תִכְבְּשׁוּ וְלֹא־תִשְׁקְרוּ אִישׁ
 בְּעַמִּיתוֹ: וְלֹא־תִשְׁבַּעוּ בְּשֵׁמִי לְשַׁקֵּר וְחָלַלְתָּ אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אָנִי יְהוָה: לֹא
 תַעֲשֶׂק אֶת־רֵעֶךָ וְלֹא תִגְזֹל לֵאמֹלֵךְ פְּעַלְתָּ שֹׁכֵר אֶתְּךָ עַד־בְּקָר: לֹא־תִקְלַל
 הָרֵשׁ וּלִפְנֵי עֵינֶיךָ לֹא תִתֵּן מִכְשָׁל וּבְרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ אָנִי יְהוָה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה אָמַר אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתֶּם אֲלֵיהֶם לִנְפֹשׁ
 לֹא־יִטְמָא בְּעַמּוּי: כִּי אִם־לְשֹׂארוֹ תִּקְרֹב אֵלָיו לֹא־מִן וּלְאָכְלוֹ וּלְכַנּוֹ וּלְבָתוֹ
 וּלְאֲחֵיו: וְלֹא־חָתוּ הַבְּתוּלָה תִּקְרֹבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא־חֵיתָהּ לְאִישׁ לֵה־יִטְמָא:
 לֹא יִטְמָא בְּעַל בְּעַמּוּי לְהַחֲלוֹ: לֹא־יִקְרָחָה קְרָחָה בְּרֹאשׁוֹ וּפְאֵת וּקְנָם לֹא
 יִגְלַחוּ וּבְכֹשֶׁרִים לֹא יִשְׂרְטוּ שְׂרָטָת: קֹדְשִׁים יִהְיוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא יַחֲלִי שֵׁם
 אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֵת אִשִּׁי יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מִקְרִיבִים וְהָיוּ קֹדֶשׁ: לִי
 אִשָּׁה זִנָּה וַחֲלָלָה לֹא יִקְחוּ וְאִשָּׁה גֵרֻשָׁה מֵאִשָּׁה לֹא יִקְחוּ בְּרִקְדָשׁ הִיא
 לֵאלֹהֵיו: וּקְדָשָׁתוֹ כִּי־אֵת־לֶחֶם אֱלֹהֵיָהּ הוּא מִקְרִיב קֹדֶשׁ יִהְיֶה־לָּהּ כִּי קֹדֶשׁ
 אֲנִי יְהוָה מִקְדְּשְׁכֶם: וּבֵת אִישׁ כִּהֵן כִּי תַחַל לְזִנוֹת אֶת־אִבְיָהּ הִיא מְחַלֶּלֶת
 בְּאִשׁ תִּשְׁקֹף: וְהִכְהֵן הַגְּדוֹל מֵאֲחָיו אֲשֶׁר־יִזְעַק עַל־רֹאשׁוֹ שְׁמוֹ הַמְּשֻׁחָה
 וּמִלֵּא אֶת־יָדוֹ לְלִבֵּשׁ אֶת־הַכְּנָדִים אֶת־דֹּאשׁוֹ לֹא יִפְרַע וּכְגֵדָיו לֹא יִסְרֹם:
 וְעַל כָּל־נִפְשֹׁת מוֹת לֹא יָבֵא לְאָכְלוֹ וּלְאִמּוֹ לֹא יִטְמָא: וּמִדֶּם־מִקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא
 וְלֹא יַחֲלִל אֶת־מִקְדָּשׁ אֱלֹהֵיו כִּי גֹר שְׁמוֹן מִשְׁחַת אֱלֹהֵיו עָלָיו אֲנִי יְהוָה: יִשְׂאֵל
 וְהוּא אִשָּׁה בְּבַת־לוּלֵיהָ יִקַּח: אֶל־מִנְהָ גֵרֻשָׁה וַחֲלָלָה זִנָּה אֶת־אֵלֶּה לֹא יִקַּח כִּי
 אִם־תַּחֲלוּלָה מִעַמּוּי יִקַּח אִשָּׁה: וְלֹא־יַחֲלִל זֶרַעוֹ בְּעַמּוּי כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשׁוֹ:
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתֶּם
 אֲלֵיהֶם כִּי תִבְאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וּשְׁבַתָּהּ הָאָרֶץ שִׁבְתָּ לַיהוָה:
 שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שְׂדֶה וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר בְּרִמְהָ וְאִסַּפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ: לִי
 וּבִשְׁנֵהָ הַשְּׁבִיעִת שִׁבְתָּ שְׁבַתוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ שִׁבְתָּ לַיהוָה שְׂדֶה לֹא תִזְרַע
 וּכְרִמָּה לֹא תִזְמַר: אֵת סִפִּיחַ קִצְרֶה לֹא תִקְצוּר וְאֶת־עֲנָבֶיךָ נִיזְרַח לֹא תִבְצֹר
 שְׁנַת שְׁבַתוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ: וְהִיְתָה שִׁבְתָּ הָאָרֶץ לָכֶם לֹא־אֲכַלְהָ לָּךְ וְלִשְׂכֵנְךָ
 וְלֵאמֹתֶךָ וְלִשְׂכֵנֶיךָ וְלַחֹשֶׁבֶת הַגְּרִים עִמָּךְ: וְלִכְהֻמָּתֶךָ וְלַחֵיהָ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
 תְּהִיָּה כָּל־תְּבוּאָתָהּ לֵאכֹל: יִשְׂרָאֵל וּסְפַרְתָּ לָּךְ שִׁבְעַת שְׁבַתֹת שָׁנִים שִׁבְעַת
 שָׁנִים שִׁבְעַת פְּעָמִים וְהָיוּ לָּךְ יָמֵי שִׁבְעַת שְׁבַתֹת הַשָּׁנִים תִּשְׁעַ וְאַרְבָּעִים שָׁנָה:
 וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפָר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבַעִי בְּעֶשְׂוֹר לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַבְּפֹרִים תַּעֲבִירוּ
 שׁוֹפָר בְּכָל־אֶרְצְכֶם: וּקְדָשְׁתֶּם אֵת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וּקְרַאתֶם דְּרוֹר
 בְּאָרֶץ לְכָל־יֹשְׁבֵיהָ יוֹבֵל הוּא תִּהְיֶה לָכֶם וּשְׁבַתָם יֵאָשׁ אֶל־אֲחֹתוֹ וְאִישׁ
 אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ תִּשְׁבוּ: יוֹבֵל הוּא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שְׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם לֹא
 תִזְרְעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת־סִפִּיחֵיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־נְזוּרֵיהָ: כִּי יוֹבֵל הוּא
 קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן־הַשְּׂדֶה תֹאכְלוּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ: בְּשְׁנַת הַיּוֹבֵל תִּזְאֵר
 תִּשְׁבוּ אִישׁ אֶל־אֲחֹתוֹ:

בחקתי

אם בחקתי חלכו ואת מצותי השמרו ועשיתם אתם: ונתתי גשמיכם
 בעתם ונתנה הארץ יכולה ועץ השדה יתן פרו: והשיג לכם דיש את
 בציר ובציר ישיג ארזרע ואכלתם להמכם לשבע ושבתם לבטח
 בארצכם: ונתתי שלום בארץ ושבתם ואין מחרד והשבתתי
 חיה וטה מן הארץ וחרב לא יתעבר בארצכם: ורדתם את איביכם ונסלו
 לפניכם לחרב: ורדפו מכם מלשה מאה ומאה מכם רבבה ורדפו ונסלו
 איביכם לפניכם לחרב: ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם
 והקימתי את בריתי אתכם: וישראל ואכלתם ישן נישן וישן מפני
 חדש תוציא: ונתתי משכני בתוככם ולא יתגעל גפשי אתכם: והתהלכתי
 בתוככם ודעתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם: אני יהוה אלהיכם
 אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהות להם עבדים ואשפר משת
 עלכם ואולד אתכם קוממית:

במדבר

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחודש השני
 בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר: שאו את ראש פלעדת בני
 ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם: מן
 עשרים שנה ומעלה בל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתם
 ואדרן: ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתו הוא: ו
 ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראשון בל יצא צבא:
 לשמעון שלמאל בן צור ישי: ליהודה נחשון בן עמינדב: ליששכר נתנאל
 בן צנור: לזבולן אליאב בן חלון: לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיחוד
 למנשה גמליאל בן פדהצור: לבנימין אכיהו בן גרעני: לרן אהיעזר בן
 עמישהי: לאשר פגעאל בן עכרון: לגד אליסף בן דעואל: לנפתלי אהידע
 בן עינן: אלה קראי העדה גשיאי מפות אבותם ראשי אלפי ישראל
 הם: ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות:
 ואת כל העדה הקהילו באחד לחודש השני ויתלדו על משפחתם לבית
 אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם: באשר צוה
 יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני:

במדבר

וידבר יהוה אל משה לאמר: נשא את ראש בני ישראל נביתם לבית
 אבתם למשפחתם: מן שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד
 אותם בל יצא צבא לעבד עבדה באהל מועד: ואת עבדת משפחת
 הנרשני לעבד ולמשא: ונשא את יריעת חמשכין ואת אהל מועד

אמר

מכסה ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד:
 ואת קלעי החצר ואת מסך ופתחי שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח
 סביב ואת מיתריהם ואת כלי כלי עבודתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו:
 עלפי אהרן ובניו יהיה כל עבודת בני הנרשני לכל משאם ולכל עבודתם
 ופקודתם עליהם במשמרת את כל משאם: ואת עבודת משפחת בני הנרשני
 באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: ^{ישראל}
 מררי למשפחתם לבית אבותם תפקד אתם: מן שלשים שנה ומעלה ועד
 בן חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד את עבודת אהל מועד:
 ואת משמרת משאם לכל עבודתם באהל מועד מרשי המשכן וביריחו
 ועמודיו וארניו: ועמודי החצר סביב וארניהם ויתדותם ומיתריהם לכל
 כליהם ולכל עבודתם ובשמרת תפקדו את כלי משמרת משאם: ואת עבודת
 משפחת בני מררי לכל עבודתם באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך ^{בהעלתך}
 את הנרות אל מול פני המנורה יארו שבעת הנרות: ועש בן אהרן אל
 מול פני המנורה העלה נרותיה כאשר צוה יהוה את משה: וזה מעשה
 המנורה מקשה זהב ערירכה עד פתחה מקשה הוא כמראה אשר הראה
 יהוה את משה בן עשרה את המנודה: ^{לי} וידבר יהוה אל משה
 לאמר: קח את הלויים מתוך בני ישראל וטרת אתם: וכדתעשה להם
 למרתם היה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכנסו כגריהם
 והטתו: וקחו פד בן בקור ומנחתו סלת בלילה בשמן ופרשני בן בקור
 תקח לחטאת: והקרב את הלויים לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת
 בני ישראל: ^{ישראל} והקרב את הלויים לפני יהוה וסמכו כגרי ישראל
 את ידיהם על הלויים: והעיר אהרן את הלויים תגופה לפני יהוה מאת בני
 ישראל והיו לעבד את עבודת יהוה: והלויים וסמכו את ידיהם על ראש
 תפרים ועשה את האהרן חטאת ואת האהרן עלה ליהוה לכפר על הלויים:
 והעמדת את הלויים לפני אהרן ולפני בני והנפת אתם תגופה ליהוה:
 והקדלת את הלויים מתוך בני ישראל והיו לי הלויים:

וידבר יהוה אל משה לאמר: שלח לך אנשים ויחרו את ארץ כנען ^{שלה}
 אשר אני נתן לבני ישראל איש אחר איש אחד למטה אבותי תשלחו כל
 נשיא בהם: וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי יהוה כלם אנשים
 ראשי כגרי ישראל המה: ^{לי} ואלה שמותם למטה ראובן שמיע בן

זכור: למטה שמעון שפט פרחורי: למטה יהודה כלב בדיפנה: למטה
 יששכר יואל ברוסר: למטה אפרים הושע ברגון: למטה בנימן פלטי
 בדרפוא: למטה זבולן גדיאל בנסורי: למטה יוסף למטה מעשה גדי בך
 סוסי: למטה דן עמיאל ברגמלי: למטה אשר סתור בן מיכאל: למטה
 גפתלי נחבי ברופסי: למטה גר נאואל בן מני: אלה שמות האנשים
 אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע ברגון יהושע: ויא
 וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהים עליו זה בנגב ועליתם
 את ההר: וראיתם את הארץ מה היא ואת העם השב עליה החזק הוא
 חלפה המעט הוא אסדב: ומה הארץ אשר הוא ישב בה חסובה היא
 אסדעה ומה הערים אשר הוא ישב בהנה הכמתנים אם במקצרים: ומה
 הארץ השמנה היא אסדעה חשבה עץ אסדאן והתחוקתם ולקחתם
 מפרי הארץ והמים ימי בכורי ענבים:

ויקח קרח בדיעהר בן קחת בן לוי ורחו ואבירם בני אליאב ואזן בן
 פלתי בני ראובן: ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים
 נשיאי עדה קראי מועד אנשי שם: ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו
 אלהים רב לכם פי כלהעדה כלם קדשים וכתובם יהוה ומדוע התנשאו
 על קהל יהוה: וישמע משה ויפל על פניו: וידבר אל קרח ואל
 כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו
 ואת אשר יבחרו יקריב אליו: ואת עשו קחור לכם מתות קרח וכל
 עדתו: ותמדתו איש ושימו עליהו קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש
 אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי: ישראל ויאמר משה
 אל קרח שמענא בני לוי: המעט מכם ביהבדיל אלהי ישראל אתכם
 מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד
 לפני העדה לשחרם: מקרב אתה ואת כל אחיך בנגדו אתה ובקשתם
 גם כהנה: לבן אתה וכל עדתה הנערים עליהו ואתרן מה יהוה פי
 תלונו עליו: וישלח משה לקרא לרחו ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא
 געלה: המעט פי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש לחמיתנו במדבר בר
 תשתרר עלינו גם השתרר:

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: ואת חקת התורה אשר צוה
 יהוה לאמר בפרו אל בני ישראל ויחקו אליה פרה אדמה תמימה אשר
 אידבה מים אשר לא עלה עליה על: ונתתם אתה אר אלעזר חבון

והעציה אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו ולקח אלעזר הכהן
 מדמה באצבעו והיה אל-גכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים: ושרף
 את הפרה לעיניו את עדה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף: ולקח
 הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: לו.
 וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן
 ערה ערב: והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד
 הערב: ואסף איש מזוה את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום
 מדור ויהיה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: ישראל.
 וכבס האסף את אפר הפרה אר-בגדיו וטמא ערה ערב והיתה לבג
 ישראל ולגד הגר בתוכם לחטת עולם: חננע כמת לכל נפש אדם וטמא
 שבעת ימים: הוא יתחטאו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם
 לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: כל-דגנע כמת בגפש
 האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש החיה
 מישראל כי מי נדה לאזק עליו טמא יהיה עוד טמאתו כו: זאת
 התורה אדם כרימות באהל כל חבא אל-חאהל וכל אשר באהל יטמא
 שבעת ימים: וכל פלי פתוח אשר אינ צמיד פתיל עליו טמא הוא:
 וכל אשר יגע על פני חשדה בחלל-חרב או כמת ארבעים אדם או
 בקבר וטמא שבעת ימים: ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו
 מים חיים אל-כלי:

וירא בלק ברצפור ארז כל אשר עשה ישראל לאמרי: ויגר מזאב
 מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מזאב מפני בני ישראל: ויאמר מזאב
 אלזקני מדין עתה ילחכו הקהל את-כל סביבותינו בלחך חשוד את ידך
 השדח ובלק ברצפור מלך למזאב בעת חווא: לו. וישלח מלאכים
 אל-בלעם ברבעור פתורה אשר על חנהר ארץ בגרעמו לקראלו לאמר
 הניח עם יצא ממצרים הנה כסה את עין חארץ וחוא ישב ממולי: ועתה
 לכהנא ארהלי אתיחעם חוה ברעצום חוא ממני אוילי איכל נבדהכו
 ואגר שנו מן חארץ כי ידעתי ארז אשר תכרד מכרד ואשר תאר ויאר:
 וילכו ויגיו מזאב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל-בלעם וידברו אליו
 דברי בלק: ישראל. ויאמר אליהם לינו מה חלילה וחסבתי אתכם
 דבר כאשר דבר יהוה אלי וישכנו שרר מזאב עם בלעם: ויבא אלחים אל
 בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: ויאמר בלעם אל-האלחים בלק בך

צפד מלך מואב שלח אלי: הנה העם חיצא ממצרים ויבס אתעון תארץ
עתה לכה קנה לי אתו אולי אוכל לחלחם בו ונרשתיו: ויאמר אלהים
אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר אתחעם כי פרוד הוא:

ויאמר יי ויהי

ויאמר יי ויהי

ויאמר יי

וידבר יהוה אל משה לאמר: פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השני
אתחמתי מעל בני ישראל בקנאו אתקנאתי בתוכם ולאכליתי אתבגרי
ישראל בקנאתי: לכן אמר הנני נתן לו אתבריתי שלום: ויהיה
לו ולירעו אחריו ברית ברית עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני
ישראל: ושם איש ישראל המפת אשר הפה אתהפדגנית ומדי בןקלא
גשיא ביתאב לשמעוני: ושם האשה הסבה המדינית פובי בתעור ראש
אמנות ביתאב במדן הוא: ישראל וידבר יהוה אל משה לאמר: צדור
אתהמדינים והביתם אותם: פרצורים הם לכם בנכליהם אשרנבלו
לכם עלדבר פעור ועלדבר פובי בתגשיא מדן אותם המכה ביום
המנפשה עלדבר פעור: ויהי אחריו המנפשה ויאמר יהוה אל משה ואל
אלעזר בן אהרן הכהן לאמר: שאו אתראשי כלעדת בני ישראל מן
עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כלצא צא בישראל: וידבר משה
ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב עלידדן ירחו לאמר: מן עשרים שנה
ומעלה באשר ציה יהוה אתמשה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים:
וידבר משה אל ראשי המפות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר
ציה יהוה: איש כריתוד נדר ליהוה איהשבע שבועה לאסר אסר על
גפשו לא יחל דברו בכלהצא מפיו עשה: ואשה כרתוד נדר ליהוה
ואסרה אסר בבית אביה בנעריה: ושמע אביה ארתנדה ואסרה אשר
אסרה עלגפשה והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה
עלגפשה יקום: ואסדגיא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואסרה אשר
אסרה עלגפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כרתגיא אביה אתה: ואסדגיא
תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה עלגפשה: ושמע
אשה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה עלגפשה
יקמו: ואם ביום שמע אשה יגיא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת
מבטא שפתיה אשר אסרה עלגפשה ויהוה יסלח לה: וידבר
אלמנה וטרשח כל אשר אסרה עלגפשה יקום עליה: ואם בית אשה
נדרה או אסרה אסר עלגפשה לשבעה: ושמע אשה והחריש לה לא
גיא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה עלגפשה יקום: ואם

ספר

ספר

הפר יפר אתם ו אישה ביום שמעו כל מוצא שפתיה לגדריה ולאפר
 נפשה לא יקום אישה הפרם ויהיה יסלח לה: ^{ישראל} כל גדר וכל
 שבעת אפר לענת נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו: ואם תחלש יחלש לה
 אישה מיום אליום והקים את כל גדריה או את כל אסרתה אשר עליה
 הקים אתם כיהחלש לה ביום שמעו: ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו
 ונשא את עונה: אלה החקים אשר צוה יהוה את משה בן איש לאשתו
 בידאב לבתו בגערה בית אביה:

אלה מסעי בני ישראל אשר יצא מארץ מצרים לעבאתם ביד משה ^{ספ}
 ואהרן: וכתב משה את מוצאייהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם
 למוצאייהם: ויסעו מרעפסם בתדל הראשון בחמשה עשר יום לתדל
 הראשון מפתחת הפסח יצא בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים: ^ל
 ומצרים מקברים את אשר הפך יהוה בהם כל בכור ובאלוהיהם עשה
 יהוה שפטים: ויסעו בני ישראל מרעפסם ויחנו בסבת: ויסעו מספת ויחנו
 באחם אשר בקצה המדבר: ^{ישראל} ויסעו מאחם וישב על פי החירת
 אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל: ויסעו מפני החירת ויעברו
 בתוך הים המדברה וילכו בדרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה:
 ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאלים שתיים עשרה עינת מים ושבעים
 הפרים ויחנשם: ויסעו מאילם ויחנו עלים סוף:

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר ^ה
 בעבריה מול סוף בקדמון ויגדתהפל ולגו ויחצרת ודי זהב: אחד עשר יום
 מדיב הדרך רשעיר עד קדש ברנע: ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר
 חדש באחד לתדל דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו
 אלהם: ^ל אחרי הפתו את סיון מלך האמורי אשר יושב בחשבון
 ואת עג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת בארעני: בעבר הירדן בארץ
 מצאב הואיל משה באר אתהתורה הזאת לאמר: יהוה אלהינו דבר אלינו
 בדיב לאמר רבי לכם שבת כהר הזה: פניו ויסעו לכם ובאו תר האמורי
 ואל כל שכניו בערטה כהר ובשפלה ובנגב וכחוף הים ארץ הפגעני
 ותלבטן ערדנתר תגדל גודפרת: ^{ישראל} ראה נתתי לפניכם את
 הארץ באו וישו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם לעיתק
 וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם: ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא
 אכל לבדי שאר אתכם: יהוה אלהיכם הרבה אתכם והינכם היום

לפי כתיב

בְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב: יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם בְּכֶם אֵלֶּף פְּעָמִים וַיְבַרְךְ אֶתְכֶם בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְכֶם:

וְאֶתְחַנֵּן אֶל־יְהוָה בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר: אֲדַנִּי יְהוָה אַתָּה הִחַלְתָּ לְהַרְאוֹת

אֶת־עַבְדְּךָ אֶת־גְּדֻלָּתְךָ וְאֶת־יְדֹתֶיךָ תַּחֲנוּקָה אֲשֶׁר מֵרֵאשִׁית בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר

יַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיָה וּבְגִבּוֹרֶתְךָ: אֶעֱבֹרֶה־נָא וְאֶרְאֶה אֶת־דְּתָרֶיךָ הַשּׁוֹכֵה אֲשֶׁר

בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הַחֵדֶר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְבָּנוֹ: וַיִּתְעַבֵּר יְהוָה כִּי לִמְעַנְכֶם

וְלֹא שָׁמַע אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רַב־לָךְ אֶל־תּוֹסֵף דִּבְרֵי אֵלַי עוֹד בְּדַבְרֵי הַזֶּה:

עַל־י רֹאשׁ הַפְּסָגָה וְשֹׂא עֵינַיִךָ יִבֹּה וְצַפְנָה וְתִימְנָה וּמִזְרָחָה וּרְאֵה כְּעֵינַיִךָ

כִּי־לֹא תַעֲבֹד אֶת־זֵיתֵיךָ הַזֶּה: וְעוֹ אֶרֶץ־הַיַּשָּׁע וְחֻקֶּיהָ וְאִמְצָהּ כִּי־הוּא

יַעֲבֹד לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא יִנְחַל אֹתְכֶם אֶת־דְּתָרֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה: וְגִשְׁבֹּ

בְּנֵי־א מִלִּבְיַת פְּעוֹר: וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שָׁמַע אֱלֹהֵי־חֻקִּים וְאֱלֹהֵי־שֹׁפְטִים אֲשֶׁר

אֲנֹכִי מִלְפָּנֶיךָ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת לְבָמֶן תַּחֲיוּ וּבְאֵתְכֶם וּיְרַשְׁתֶּם אֶת־דְּתָרֶיךָ אֲשֶׁר

יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם נָתַן לְכֶם: לֹא תִסְפוּ עַל־הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲנֹכִי מַעֲשֶׂה

אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרְעוּ מִכַּעֲנוּ לְשִׁמּוֹר אֶת־מַעֲשֵׂי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנֹכִי מַעֲשֶׂה

אֶתְכֶם: עֵינֵיכֶם הִרְאוֹת אֶת אֲשֶׁר־עָשִׂה יְהוָה בְּבַעַל פְּעוֹר כִּי כָל־הָאִישׁ אֲשֶׁר

הִלְךְ אַחֲרַי בְּעַל־פְּעוֹר הַשְּׂמִידוֹ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ מִקְרָבְךָ: וְאַתֶּם הַדְּבָקִים

בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם: רְאֵה! לִפְנֵי־י אֶתְכֶם חֻקִּים

וּמִשְׁפָּטִים כַּאֲשֶׁר צִוִּי יְהוָה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת כֵּן בְּקִרְבֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים

שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: וְשִׁמְדַתְּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הוּא חֻקְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם לְעֵינֵי

הָעַמִּים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֶת כָּל־חֻקִּים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק עִם־חֶכְם וְנִטְוֹן הַעוֹ

תְּגוֹל הַזֶּה: כִּי מִדַּעַי גְּדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ אֱלֹהִים קְרֹבִים אֵלָיו כִּי־יִתֵּן אֱלֹהֵינוּ

בְּכָל־קְרָאֵנוּ אֵלָיו: וְכִי נֹי נֹחַל אֲשֶׁר־לוֹ חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים צְדִיקִים כָּכֵל

הַתְּהִירָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנֹכִי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם:

וְהָיָה עַקֵּב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וְשִׁמְדַתְּם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם

וְשִׁמְרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לְךָ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם:

וְאַתְּבָרָךְ וּבְרָכָה וְהִרְבֵּךְ וּבְרָכָה כְּשֶׁנָּה וּפְרִי־בְטָנָה וּפְרִי־אֲדָמָתְךָ דְגָנְךָ וְתִירְשָׁךְ וַיַּעֲתֶרְךָ

שְׁנַר־אֶלְפִיךָ וַעֲשִׂיתִירָת צִאֲנָה עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְתֵת לְךָ:

כִּי־רָחַף הַתְּהִירָה מִכָּל־הָעַמִּים לֹא־יְהִיֶה כֶּה עֶשְׂר־וַעֲקָרָה וּבְטָרְמָתְךָ: וְהִסִּיר יְהוָה

מִפְּנֵי כָל־חַלֵּי וּכְל־מַדּוּי מִצָּרִים הַרְעִים אֲשֶׁר יִדְעַת לֹא יִשְׁיָמֻם כֶּה וְנִתְנָם

בְּכָל־שְׁנָאִיךָ: וְאַבְלַת אֶת־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לְךָ לְאֶתְחַנֵּם

עֵינַיִךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־מִקֶּשׁ הוּא לְךָ: כִּי תֹאמֶר בְּלִבְּךָ

וְאֶתְחַנֵּן

וְהָיָה

רבים הנזים האלה מפני איכה אוכל להורישם: לא תירא מהם וכו' תופר
 את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים: הפסות הגדלת אשר
 רא עיניך והאמת והפסותים והיד החזקה והרע הנטויה אשר הוצאת
 יהוה אלהיך בך עשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם:
 וגם את מצרעה ישלח יהוה אלהיך עם עד אבד הנשאים ותנסתרים
 מפניה: לא תערץ מפניהם כרי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: לו
 ונשל יהוה אלהיך את הנזים האל מפניה מעט מעט לא תוכל פלגם מיד
 שתרצה עליה חית השדה: ונתנם יהוה אלהיך לפניה והכם מהימה
 גדלה עד השמים: ונתן מלכיהם בידו והאבדת את שמם מפתח השמים
 לא יתעב איש בפניה עד השמדה אתם: פסילי אלהיהם תשרפן באש
 לא תחמוד כסף וזהב עליהם ולקחת להן תעקש בו כי תעבת יהוה
 אלהיך הוא: ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמדו שקץ ותשקענו
 ותעב ותתעבנו כירחם הוא: כל המעוה אשר אנכי מעוה היום תשמרון
 לעשות למען תחיו ורבייתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם: וזכרת את כל היד אשר הולכת יהוה אלהיך זה ארבעים
 שנה במדבר למען ענתה לגסתה לדעת את אשר בלבבך תתשמר מצותי
 אמלא: וצוה וירעבך ויאבלך את דמון אשר לא ידעת ולא ידעו אבותיך
 למען הודיעה פי לא על תלום לבדו יהיה האדם פי על כל מוצא פיהו יהוה
 יהיה האדם: ישראל שמלתה לא בלתה מעליך ורגלה לא בעקה זה
 ארבעים שנה: וידעת עם לבבך כי פאשר ייפר איש את בנו יהוה אלהיך
 מיעוה: ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרךיו וליראתו אתו: פי
 יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ גבלי מים עינת ותהמות וצאים
 בבקעה ונהר: ארץ חסה ושערה ונפן ותאנה ורפון ארץ גית שמן ודבש:
 ארץ אשר לא במסבנת תאכלנה להם לא תחפור כל ביה ארץ אשר
 אבניה ברזל ומחודיה תועב נחשת: ואבלת ושבעת וברכת את יהוה
 אלהיך על הארץ הטובה אשר נתת לך:

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: אתה ברכה אשר תשמעו
 אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מעוה אתכם היום: והקללה אמלא
 תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מעוה אתכם
 היום ללכת אתי אלמים אתים אשר לא ידעתם: והיה פי יביאך יהוה
 אלהיך אל הארץ אשר אמרתי בא שפיה לרשותה ונתתה אתה ברכה על

תר גרלים ואתהקללה עליו. עיבל: הלא יהפך בעבר הירדן אתר ירוק
 מכא השמש בארץ הפגעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוגי מדה:
 כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהיה אלהיכם
 נתן לכם וירשיתם אתה וישבתם בה: ^ל ושמרתם לעשות את כל
 החקים וארדה מושפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום: אלה החקים
 והמושפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נחן יהוה אלהי אבותיך
 לה לרשתה פלתימים אשר אתם היום עליה ארמה: אבד האבדון את כל
 המקומות אשר עבדו שם העזים אשר אתם ידעים אתם את אלהיהם על
 הדברים הרמים ועל הגבעות ותחת פלעץ רעון: ונתתם את מזבחתם
 ושפרתם את מצבתם ואשריהם תשרפון פאש ופסילי אלהיהם תגדעון
 ואבדתם את שמם מן המקום ההוא: לא תעשון כן ליהוה אלהיכם: כי
 אם אלהי מקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו
 שם לשבנו תדרשו ובאת שפחה: ^{ישראל} והבאתם שפחה עליהם
 וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבחיכם וזבחת
 בקרבם וזאנכם: ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמתם בכל משלח
 ידכם אתם וזבחיכם אשר ברבך יהוה אלהיך: לא תעשון ככל אשר אנחנו
 עשים פה היום איש פלדלשך בעינו: כי לאבאתם עד עתה אלהמנותה
 ואלתגתלה אשר יהוה אלהיך נתן לה: ועברתם את הירדן וישבתם בארץ
 אשר יהוה אלהיכם מנתיל ארבהם והגיה לכם מכל איביכם מסביב
 וישבתם בה:

שפטים

שפטים ושטרים תתור לה בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לה
 לשבמך ושפטו את העם משפט צדק: לא תפסה משפט לא תכיר פנים
 וראיתקח שחד פי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: צדק
 צדק תרדף למען תחיה גרשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לה: ^ל
 לא תפגע לה אשרה פלעץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך:
 ולא תקים לה מצבה אשר שגא יהוה אלהיך: לא תזבח ליהוה אלהיך שוד
 ושה אשר יהיה בו מים כל דבר רע פי תועבת יהוה אלהיך הוא: פיר
 יפעא בקרבך באת שערך אשר יהוה אלהיך נתן לה איש אראשה
 אשר יעשה אתה רע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו: וילך ויעבד אלהים
 אחרים וישתחו להם ולשמשו או לית או לבלעבא השמים אשר לא
 צויתי: והגדלה ושמעת וברשת הישב והגה אמת נכון הדבר געשתה

הַתַּעֲרֵב הַזֶּה הָיָא בְּיִשְׂרָאֵל : וְהוֹצֵאתָ אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה הַזֹּאת
 אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֶל־שַׁעֲרֶיךָ אֶת־הָאִישׁ אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה
 וּסְקַלְתֶּם בְּאֲבָנִים וּמָתוּ : עַל־פִּי שְׁנַיִם עֵדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה עֵדִים יוֹמַת הַמֵּת
 לֹא יוֹמַת עַל־פִּי עַד אֶחָד : יְד הַעֲדִים תִּהְיֶהנָּה בְּרֵאשִׁיטָה לְבַמִּיתוֹ וְיָד כָּל־
 הָעָם בְּאֲזִינָה וּבַעֲרֹת הַרְעַ מִקִּרְבָּה : כִּי יִפְלֹא מִפֶּה דָבָר לְמוֹשֶׁפֶט בְּיַדָּם וּ
 לָדָם בְּיַדָּיו לְדוֹן וּבֶן נָגַע לְנַגַע דְּבַר רִיבַת בְּשַׁעֲרֶיךָ וּקְמַת וְעַלִּית אֶל־
 הַסִּקּוּם אֲשֶׁר יִכְתֹּר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי : וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְאֶל־הַשֹּׁפֵט
 אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיּוֹם הַהוּם וְהִרְשַׁת וְהִגִּידוּ לָךְ אֵת דְּבַר הַמוֹשֶׁפֶט : וְעִשִּׂיתָ עַל־
 פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ מִדְּמִקּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יִכְתֹּר יְהוָה וְשִׁמַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת
 כְּכֹל אֲשֶׁר יֹדֵד : יִשְׂרָאֵל : עַל־פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יֹדֵד וְעַל־הַמוֹשֶׁפֶט אֲשֶׁר
 יֵאמְרוּ לָךְ תַּעֲשֶׂה לֹא תִסּוּר מִדְּבַר אֲשֶׁר־יִגִּידוּ לָךְ יִמִּין וּשְׂמֹאל : וְהָאִישׁ
 אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְּדוֹן לְבַלְתִּי שָׁמַע אֶל־הַכֹּהֵן הַעֹמֵד לְשֵׁם אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל־הַשֹּׁפֵט וּמֵת הָאִישׁ הַזֶּה וּבַעֲרֹת הַרְעַ מִיִּשְׂרָאֵל : וְכֹל־הָעָם
 יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ וְלֹא יִזְדוֹן עוֹד :

כִּי תִצֵּא לְמַלְחָמָה עַל־אֲבִיךָ וּנְתִנּוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְשָׁבִית שְׂבִי : וְהָיָה
 וְרָאִיתָ בַשָּׂבִיחַ אִשָּׁה יִפְתָּחֶנָּה וְחִשְׁקָתָ כֹּה וְלִקַּחְתָּ לָּךְ לְאִשָּׁה : וְהִבֵּאתָהּ
 אֶל־תּוֹךְ בֵּיתְךָ וּגְלַחְתָּ אֶת־רֵאשִׁיטָה וַעֲשִׂיתָה אֶת־צַפְרֻנֶיהָ : וְהִסִּירָה אֶת־שִׁמְלַת
 שְׂבִיחָה מֵעַלֶיהָ וְיִשְׂבָּה בְּבֵיתְךָ וּבְכַתֵּה אֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אִמָּה יָרַח יָמִים וְאַחֵר
 כִּן תִּבֹּא אֵלֶיהָ וּבְעַלְתָּהּ וְהִיְתָה לָּךְ לְאִשָּׁה : וְהָיָה אִם־לֹא תִפְצַתָּ כֹּה
 וְשַׁלַּחְתָּהּ לְנַפְשָׁהּ וּמְכֹר לְאֶת־מִכְרָנָה בְּכֶסֶף לֹא־תִתַּעַמֵר כֹּה תַחַת אֲשֶׁר
 עֲבִיתָהּ : לִי כִּרְתֻתֶיךָ לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הָאֶחָת אַהוּבָה וְהָאֶחָת שְׂנוּאָה
 וְיִלְדוּלָהּ בָנִים הָאֹהֲבָה וְהַשְּׂנוּאָה וְהָיָה הַבֵּן הַכֹּבֵד לַשְּׂנוּאָה : וְהָיָה כִּי־וּם
 תִּבְחַלְתָּ אֶת־כְּבוֹד אֶת־אֲשֶׁר־יְהִי לָּךְ לֹא יִכְבֹּר אֶת־כְּבוֹד־אַהוּבָה עַל־כְּבוֹד
 כְּבוֹד־הַשְּׂנוּאָה הַכֹּבֵד : כִּי אֶת־הַכֹּבֵד כְּבוֹד־הַשְּׂנוּאָה יִפִּיר לְתַת לֹא פִי שְׁנַיִם כָּכֹל
 אֲשֶׁר־יִפְעֹל לֹא כִּי־הוּא רֵאשִׁית אֲנִי לֹא מוֹשֶׁפֶט הַכֹּכֵד : יִשְׂרָאֵל . כִּי־
 יְהִי לְאִישׁ בֶּן סוֹרֵר וּמֹדֵה אֵינְנו שֹׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וַיִּסְרוּ אֹתוֹ
 וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם : וְתִפְשׂוּ כֹו אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ וְאֶל־
 שַׁעַר מִקְדָּשׁ : וְאָמְרוּ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר וּמֹדֵה אֵינְנו שֹׁמֵעַ בְּקוֹלְנוּ
 זֶלְל וּסְבָא : וְרָגְמוּוּ כָּל־אֲנָשֵׁי עִירוֹ בְּאֲבָנִים וּמָתוּ וּבַעֲרֹת הַרְעַ מִקִּרְבָּה
 וְכֹל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ :

וְהָיָה כִּי־תִבֹּא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ נַחֲלָה וְיִרְשַׁתָּהּ כִּי־תִצֵּא

וְשָׁכַחְתָּ בָּהֶם: וְלִקְחֶתָּ מִרְאשֵׁיטוֹ כָּל־פְּרֵי הָאָדָמָה אֲשֶׁר תִּבְרֵא מֵאֶרֶץ אֲשֶׁר
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ וְשָׂמֶט בַּסָּנַא וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַפְּקוּם אֲשֶׁר יָבִיד יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁבֵן שְׂמֹו שָׁם: וּבֹאֵת אֶל־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יְהוָה בְּיָמֵים הַהֵם וְאָמַרְתָּ
 אֵלָיו הִנֵּה הִנֵּה הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־בָאתִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
 לְאֲבוֹתֵינוּ לָתֵת לָנוּ: וְלָקַח הַכֹּהֵן הַפָּנָא מִיָּדְךָ וְהִגִּיד לְפָנָי מִזֶּסֶח
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לְפָנָי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אָרְפוּ אִבְדוּ אֲבִי וַיִּרְד
 מִצְרַיִמָּה וַיִּגְדַּר שָׁם בְּמַתִּי מֵעַט וַיְהִי־שָׁם לָנוּ גְדוֹל עָצוּם וְרַב: וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ
 הַפְּעֻזִים וַיַּעֲבֹדוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה: וַנַּעֲשֶׂק אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קִלְנוּ וַיִּרְא אֶת־עֲבֹדָתֵנוּ וְאֶת־עֲמָלָנוּ וְאֶת־לְחַצְנוּ: וַיִּצְאָנוּ
 יְהוָה מִפְּעֻזִים בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְסֻיָּה וּבְכֹמֶא גְדוֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמִסְתֵּיִם:
 וַיִּבְאֵנוּ אֶל־הַפְּקוּם הַזֶּה וַיִּתֶּן־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבֵת חֶלֶב וְדָבָשׁ:
 וְעַתָּה הִנֵּה הִבָּאתִי אֶת־רְאשֵׁיטוֹ פְּרֵי הָאָדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִי יְהוָה וְהִנֵּה הִנֵּה
 לְפָנָי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לְפָנָי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְשָׂמַחְתָּ בְּכָל־הַטּוֹב אֲשֶׁר
 נָתַתְּ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבִירְתֶּךָ אִתָּה וְהִלֹּו וְהִגִּיד אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ: יִשְׂרָאֵל.
 כִּי תִכְלֹה לִעֲשׂוֹר אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂי תִבְאֹתֶיךָ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישֵׁת שְׁנַת הַפְּעֻשָׁר
 וְנִתְּתָה לְלוֹו לְגֹר לִיתָם וּלְאֶלְמָנָה וְאֶכְלֹ בִשְׁעָרֶיךָ וְשָׁבַע: וְחִסְרְתָּ לְפָנָי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעֵרְתִי הַקֹּדֶשׁ מִזִּדְבוֹת וְגַם נִתְּתִיו לְלוֹו וְלְגֹר לִיתָם וּלְאֶלְמָנָה
 כְּכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא־עֲבַרְתִּי מִפְּעֻזֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכַחְתִּי: לֹא־אֲכַלְתִּי
 כֹּאֲנִי מִפְּנֵו וְלֹא־בְעֵרְתִי מִפְּנֵו בְּטַמְא וְלֹא־נִתְּתִי מִפְּנֵו לְמַת שְׂמַעְתִּי בְּקוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשֵׂיתִי כְּכָל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי: הִשְׁקִיפָה מִפְּעוֹן קוֹדֶשֶׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם
 וּבָרַךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבֵת חֶלֶב וְדָבָשׁ:

נצבים

אִתָּם נִצְבִים הַיּוֹם בְּלָכֶם לְפָנָי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם רְאשֵׁיכֶם שְׂבִיבֵיכֶם
 וְקִנְיֵיכֶם וְשִׁמְרֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל: טַפְּכֶם גְּשֻׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ
 מִתְּנִיךָ מִדָּטָב עֲצִיךָ עַד שֹׂאֵב מִיָּמֶיךָ: לְעִבְרֶךָ בְּבֵרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאֵלֹתָו
 אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּרַת עִמָּךְ הַיּוֹם: לִמְעַן הַקִּים אֶתְּךָ הַיּוֹם לֹו
 לְעַם וְהָיָה יְהוָה לָךְ לֵאלֹהִים כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתֶיךָ
 לְאֲבֹתָם לְעַזְתָּךְ וּלְעֻקְבֶּךָ: וְלֹא אֶתְּכֶם לְבַדְכֶם אֲנִכִי כֹרַת אֶת־בְּרִית הַזֹּאת
 וְאֶת־הָאֵלֹהִים הַזֹּאת: כִּי אֶת־אֲשֶׁר יִשְׁנֹו פֹה עִמָּנוּ עַמְּךָ הַיּוֹם לְפָנָי יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵת אֲשֶׁר אֵינְנוּ פֹה עִמָּנוּ הַיּוֹם: יִשְׂרָאֵל כִּי־רִאִתָּם יַדְעֹתֶם אֵת
 אֲשֶׁר־יִשְׁכְּנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֵת אֲשֶׁר־עֲבַרְנוּ בְּקִרְבֶּךָ הַיּוֹם אֲשֶׁר עֲבַרְתָּם:

והראו את שקוציכם ואת גלליהם עין ואזן בספר וזה אשר עמיהם: פך
 יש בכם איש אראשה או משפחה או שכט אשר לבט פנה היום מעם יהוה
 אלתי ללכת לעבד את אלתי הגוים ההם פרוש בכם שרש פרה ראש
 ולענה: והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום
 יהיה לי כי בשררות לבי אגיד למען ספות הרוח את העמא: לא יאבה
 יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבעה בו כל
 האלה הבתוכה בספר הזה ומה יהוה את שמו מתחת השמים: והבדילו
 יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברות הבתוכה בספר התורה
 הה: ואמר הנזיר האחרון בניכם אשר יקומו מאתריכם והנברי אשר יבא
 מארץ חזקה וראו את מפות הארץ ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה
 בה: גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל
 עשב במהפכת סדם ועמדה אדמה וצבאים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו:
 ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה בבה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול
 הזה: ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלתי אבתם אשר ברית עפים
 פרוצו אתם מארץ מצרים: וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם
 אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם: ויחראף יהוה בארץ ההוא להביא
 עליה את כל היקללה הבתוכה בספר הזה: ויתשם יהוה מעל אדמתם
 באף ובחמה ויקצר נחל וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה: הנספרות
 ליהוה אלתי ותנלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי
 התורה הזאת:

והראו את שקוציכם ואת גלליהם עין ואזן בספר וזה אשר עמיהם: פך יש בכם איש אראשה או משפחה או שכט אשר לבט פנה היום מעם יהוה אלתי ללכת לעבד את אלתי הגוים ההם פרוש בכם שרש פרה ראש ולענה: והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשררות לבי אגיד למען ספות הרוח את העמא: לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבעה בו כל האלה הבתוכה בספר הזה ומה יהוה את שמו מתחת השמים: והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברות הבתוכה בספר התורה הה: ואמר הנזיר האחרון בניכם אשר יקומו מאתריכם והנברי אשר יבא מארץ חזקה וראו את מפות הארץ ההוא ואת תחלואיה אשר חלה יהוה בה: גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב במהפכת סדם ועמדה אדמה וצבאים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו: ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה בבה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה: ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלתי אבתם אשר ברית עפים פרוצו אתם מארץ מצרים: וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם: ויחראף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל היקללה הבתוכה בספר הזה: ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ויקצר נחל וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה: הנספרות ליהוה אלתי ותנלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת:

ויגד משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל: ויאמר אלהים
 בך מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר
 אלי לא תעבד את היתן הזה: יהוה אליהו הוא עבר לפניך הוא ישמיד
 את הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך באשר דבר
 יהוה: ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיוח ולעוג מלכי האמרי
 ולא רצם אשר השמיד אותם: ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל
 המעשה אשר צויתי אתכם: חזקו ואמנו אל תיראו ואל תערצו מפניהם
 כי יהוה אליהו הוא החזק עמו לא ירפה ולא יעזוב: ישראל ויקרא
 משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אמה תבוא את
 העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואמה תגחילנה
 אותם: ויהוה הוא החזק לפניך הוא יהוה עמו לא ירפה ולא יעזוב לא

תִּירָא וְלֹא תַחַת: וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיְהִינָה אֱלֹהֵינוּ בְּגִי לֹוי הַנְּשָׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיַּעַז מֹשֶׁה אֹתָם לֵאמֹר מִקֶּץ יָשְׁבַע שָׁנִים בְּמַעַד שְׁנַת הַשְּׁמֹנֶה בְּתַג הַסְּפֹת: בָּסֵא כָל יִשְׂרָאֵל לִרְאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם: * הִקְהֵל אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַסֹּפֵר וְגֵרָה אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וְלְמַעַן יִלְמְדוּ וַיֵּרֶא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת־כְּלֵי־דְבַר יְהוָה הַזֹּאת: וּבְגֵייהֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלְמַדּוֹ לִירְאוֹת אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְיִבְחַר יְהוָה אֶת־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם: * הִקְהֵל אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַסֹּפֵר וְגֵרָה אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וְלְמַעַן יִלְמְדוּ וַיֵּרֶא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת־כְּלֵי־דְבַר יְהוָה הַזֹּאת: וּבְגֵייהֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלְמַדּוֹ לִירְאוֹת אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְיִבְחַר יְהוָה אֶת־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם: * הִקְהֵל אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַסֹּפֵר וְגֵרָה אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וְלְמַעַן יִלְמְדוּ וַיֵּרֶא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת־כְּלֵי־דְבַר יְהוָה הַזֹּאת: וּבְגֵייהֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלְמַדּוֹ לִירְאוֹת אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶרֶב־רָבָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמֵרִיכִי: יַעֲרֹף בַּמַּסָּר לִקְחוּ תוֹל כִּפְסָל אֲמֵרְתִי בְּשַׁעֲרֵיכֶם עַל־דָּשָׁא וּכְרִבִיכִים עַל־עֶשֶׂב: כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הִכֵּי גִדְל לְאֱלֹהֵינוּ: * תַּעֲזֹר תָּמִיד פָּעֵלוּ כִּי כָל־דְּרָכֵינוּ מִשְׁפָּט אֵל אֲמוּנָה וְאֵין עָלַי צַדִּיק וְאֵשֶׁר הוּא: שָׁחַת לוֹ לֹא בָּנִינוּ מוֹקֵם דָּוָר עֲקָשׁ וּפְתִלְתַּל: הַ לִּיהוָה תִּגְמַל־רִצְוֹת עִם נָבֵל וְלֹא תִכֵּם הַלֹּא־הוּא אֲבִיקָה קִנְיָה הוּא עֲשֵׂה וַיִּכְבְּדָהּ: יִשְׂרָאֵל זָכַר יְמֹת עוֹלָם בֵּינוּ שְׁנוֹת דְּרִיגָדוֹ שְׂאֵל אֲבִיקָה וַיִּגְדָּה וַיִּקְנֶה וַיִּאֲמַד לָהּ: כְּתִנְחַל עֲלִיזָן גֹּיִם כְּתִפְרִיחַ בְּגִי אָדָם יַעֲבֹר גְּבֻלֹת עַפְמִים לְמַסְפָּר בְּגִי יִשְׂרָאֵל: כִּי חִלַּק יְהוָה עִמּוֹ יַעֲקֹב חֲבֵל גַּחְלָתוֹ: יַמְעֲאֵדוּ בְּאָרֶץ מִדְבָּר וּכְתוּדוֹ יֵלֵל יִשְׁמֹן יִסְבְּבֶנּוּ וַיִּבְנֶנּוּ: יַצְרֶנּוּ כַּאֲשֶׁר עֵינֵנו: כַּאֲשֶׁר יַעֲדֵר קִנּוֹ עַל־זוֹלָתוֹ יִרְחַף יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו יִקְתְּרוּ: יִשְׂאֵדוּ עַל־אֲבֵרְתוֹ: יְהוָה בְּרַד יִנְחֵנוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל גִּבֹּר:

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְיִבְחַר יְהוָה אֶת־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם: * הִקְהֵל אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַסֹּפֵר וְגֵרָה אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וְלְמַעַן יִלְמְדוּ וַיֵּרֶא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת־כְּלֵי־דְבַר יְהוָה הַזֹּאת: וּבְגֵייהֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלְמַדּוֹ לִירְאוֹת אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְיִבְחַר יְהוָה אֶת־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם: * הִקְהֵל אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַסֹּפֵר וְגֵרָה אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וְלְמַעַן יִלְמְדוּ וַיֵּרֶא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת־כְּלֵי־דְבַר יְהוָה הַזֹּאת: וּבְגֵייהֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלְמַדּוֹ לִירְאוֹת אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בְּרַד מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת־בְּגֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינֵי בֵּא וְזָרַח מִשְׁעִיר לְמוֹ הוֹפִיעַ מִדֶּבַר סִינַי וְאָתְרָה מִרְבֶּבֶת קָדֵשׁ מִיַּמֵּינוּ אֲשֶׁר־תָּ לְמוֹ: אִף חִבֵּב עַפְמִים כָּל־קֹדְשֵׁי בְיָדָה וְהֵם תִּכְּבוּ לְרִגְלָהּ יִשָּׂא מִדְּבַר־חֵדָּה: הַתּוֹרָה צִוְּהֵלְנוּ מֹשֶׁה מִדְּרָשָׁה קֹהֵלֶת יַעֲקֹב: וַיְהִי כִּישְׁרוֹן מִלֶּדֶד בְּהַתְּאִסָּף רְאִישֵׁי עַם יִשְׂרָאֵל שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל: יְהִי רֵאשִׁיבֵנוּ וְאֵל יְמֵת וַיְהִי מִתּוֹ מִסְפָּר: וְזֹאת לִיהוָדָה וַיֹּאמֶר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוָה וְאֵל עַמּוֹ תִּבְיָאֵנוּ יְדִיו רַב לוֹ וְעֵזֶר מִצְרָיו תִּהְיֶה: * וְלָלוּ אֲמַד תִּפְיָה וְאִרְיָה לְאִישׁ חֲסִידָה אֲשֶׁר נִסְרַח בְּמִסְפָּה תִרְיָבָה עַל־מִי מְרִיבָה: הָאֲמַד לְאֲבִיו וְלֹאֲמוֹ לֹא רִאִיתִיו וְאֶת־אָחִיו לֹא הִפִּיר וְאֶת־בְּנָיו לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ אֲמִרְתָּהּ וּבְרִיתָהּ יִנְצְרוּ: יִזְרַח מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְתוֹרַתְךָ לְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ קְסוּדָה בְּאִפְסָה וּכְלִיל עַל־מִזְבְּחֶיךָ: בְּרַד יְהוָה חִילוֹ וּפְעַל יְדָיו תִּרְצָה מִחֵץ מִתְּגִים

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בְּרַד מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת־בְּגֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינֵי בֵּא וְזָרַח מִשְׁעִיר לְמוֹ הוֹפִיעַ מִדֶּבַר סִינַי וְאָתְרָה מִרְבֶּבֶת קָדֵשׁ מִיַּמֵּינוּ אֲשֶׁר־תָ לְמוֹ: אִף חִבֵּב עַפְמִים כָּל־קֹדְשֵׁי בְיָדָה וְהֵם תִּכְּבוּ לְרִגְלָהּ יִשָּׂא מִדְּבַר־חֵדָּה: הַתּוֹרָה צִוְּהֵלְנוּ מֹשֶׁה מִדְּרָשָׁה קֹהֵלֶת יַעֲקֹב: וַיְהִי כִּישְׁרוֹן מִלֶּדֶד בְּהַתְּאִסָּף רְאִישֵׁי עַם יִשְׂרָאֵל שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל: יְהִי רֵאשִׁיבֵנוּ וְאֵל יְמֵת וַיְהִי מִתּוֹ מִסְפָּר: וְזֹאת לִיהוָדָה וַיֹּאמֶר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוָה וְאֵל עַמּוֹ תִּבְיָאֵנוּ יְדִיו רַב לוֹ וְעֵזֶר מִצְרָיו תִּהְיֶה: * וְלָלוּ אֲמַד תִּפְיָה וְאִרְיָה לְאִישׁ חֲסִידָה אֲשֶׁר נִסְרַח בְּמִסְפָּה תִרְיָבָה עַל־מִי מְרִיבָה: הָאֲמַד לְאֲבִיו וְלֹאֲמוֹ לֹא רִאִיתִיו וְאֶת־אָחִיו לֹא הִפִּיר וְאֶת־בְּנָיו לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ אֲמִרְתָּהּ וּבְרִיתָהּ יִנְצְרוּ: יִזְרַח מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְתוֹרַתְךָ לְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ קְסוּדָה בְּאִפְסָה וּכְלִיל עַל־מִזְבְּחֶיךָ: בְּרַד יְהוָה חִילוֹ וּפְעַל יְדָיו תִּרְצָה מִחֵץ מִתְּגִים

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בְּרַד מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת־בְּגֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינֵי בֵּא וְזָרַח מִשְׁעִיר לְמוֹ הוֹפִיעַ מִדֶּבַר סִינַי וְאָתְרָה מִרְבֶּבֶת קָדֵשׁ מִיַּמֵּינוּ אֲשֶׁר־תָ לְמוֹ: אִף חִבֵּב עַפְמִים כָּל־קֹדְשֵׁי בְיָדָה וְהֵם תִּכְּבוּ לְרִגְלָהּ יִשָּׂא מִדְּבַר־חֵדָּה: הַתּוֹרָה צִוְּהֵלְנוּ מֹשֶׁה מִדְּרָשָׁה קֹהֵלֶת יַעֲקֹב: וַיְהִי כִּישְׁרוֹן מִלֶּדֶד בְּהַתְּאִסָּף רְאִישֵׁי עַם יִשְׂרָאֵל שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל: יְהִי רֵאשִׁיבֵנוּ וְאֵל יְמֵת וַיְהִי מִתּוֹ מִסְפָּר: וְזֹאת לִיהוָדָה וַיֹּאמֶר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוָה וְאֵל עַמּוֹ תִּבְיָאֵנוּ יְדִיו רַב לוֹ וְעֵזֶר מִצְרָיו תִּהְיֶה: * וְלָלוּ אֲמַד תִּפְיָה וְאִרְיָה לְאִישׁ חֲסִידָה אֲשֶׁר נִסְרַח בְּמִסְפָּה תִרְיָבָה עַל־מִי מְרִיבָה: הָאֲמַד לְאֲבִיו וְלֹאֲמוֹ לֹא רִאִיתִיו וְאֶת־אָחִיו לֹא הִפִּיר וְאֶת־בְּנָיו לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ אֲמִרְתָּהּ וּבְרִיתָהּ יִנְצְרוּ: יִזְרַח מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְתוֹרַתְךָ לְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ קְסוּדָה בְּאִפְסָה וּכְלִיל עַל־מִזְבְּחֶיךָ: בְּרַד יְהוָה חִילוֹ וּפְעַל יְדָיו תִּרְצָה מִחֵץ מִתְּגִים

קמו ומשנאיו מרדקמיו: לבגמון אמר ידוד יהוה ישכון לבטח עליו חספ
 עליו בלהים ובין בתפיו שכן: ישראל וליוסף אמר מברכת יהוה
 ארצו מפגד שמים משול ומתהום רבצת פורת: ומפגד תבואת שמש
 ומפגד גרש ירחים: ומראש הרריקדם ומפגד גבעות עלם: ומפגד ארץ
 ומלאה ורעון שכיני סנה תסאתה לראש יוסף ולקרדו גזיר אחיו: בכור
 שולח תדר לו וקרעי ראם קרניו בהם עפים ינגח יחידו אפסי ארץ והם
 רבצת אפרים והם אלפי מנשה:

סדר הקריאה לתנוכה.

כיום א' על תנוכה קורין סדר נשוא מן ויהי כיום כלוח סשה וט', וזו מתחילין לקחול מן סדמא כסמים.

ינדבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כזה
 תברכו את בני ישראל אמור להם: ברכו יהוה וישמרו: יאר יהוה וסגיו
 אליה ויהנה: ישא יהוה וסגיו אליה וישאם לה שלום: ושמו את שמי על
 בני ישראל ואני אברכם:

ויהי כיום בלוח משה להקים את המשכן וימשח אותו ויקדש אותו
 ואת כל בליו ואת המזבח ואת כל בליו וימשחם ויקדש אתם: ויקריבו
 נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי הפסח הם העמדים על
 הפסחים: ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלות צב ושני עשר בקר
 עגלה על שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אתם לפני המשכן: ליה
 ויאמר יהוה אל משה לאמר: קח מאתם יהי לעבד את עבדת אהל מצעד
 ונתתה אותם אל הלויים איש כפי עבדתו: ויקח משה את העגלות ואת
 הבקר ויתן אותם אל הלויים: את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן
 לבני גרשון כפי עבדתם: ואת ארבע העגלות ואת שמנת הבקר
 נתן לבני סרה כפי עבדתם כד איתמר בראשון הכהן: ולבני
 קהת לא נתן קרעבות הקדש עליהם ככתף ישאי: ויקריבו הנשאים
 את תנפת המזבח כיום המשח אותו ויקריבו הנשאים את קרבנם
 לפני המזבח: ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד
 ליום יקריבו את קרבנם לתנפת המזבח: ישראל ויהי הפקרבי כיום
 הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למסרה יהודה: וקרבו קערת

כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: כף
 אחת עשרה והב מלאה קמחת: פר אחד כבש אחד איל אחד כבש
 אחד ברשניה לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
 בקר שנים אילם חמשה עתרים חמשה כבשים ברשנה חמשה
 זרה קרבן נחשון ברעפניגרב:

כיום כ' קולאים לכהן כיום השני עד מלאה קמחת, ללוו עד נתנאל כן שוער, לישראל כיום
 השלישי עד סוף ספקל; ח'ק. כיום ג' קולאים לכהן כיום השלישי עד מלאה קמחת, ללוו עד אליאב
 כן חלו, לישראל כיום הרביעי עד סוף ספקל. וכן בכל יום קולאים לכהן כמד כיום עד מלאה קמחת
 וללוו עד סוף ספקל, ולישראל כיום שלשה עד סוף ספקל. ואתרו ח'ק.

כיום השני הקריב נתנאל ברעפער נשיא יששכר: הקריב את קרבנו קערת
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה והב מלאה קמחת:
 פר אחד כן בקר איל אחד כבש אחד כן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים חמשה כבשים בני שנה חמשה
 זרה קרבן נתנאל ברעפער:

כיום השלישי נשיא לבג וכלו אליאב קרחלן: קרבנו קערת
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה והב מלאה קמחת:
 פר אחד כן בקר איל אחד כבש אחד כן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים חמשה כבשים בני שנה חמשה
 זרה קרבן אליאב קרחלן:

כיום הרביעי נשיא לבג ראובן אליעזר בן שדאיאר: קרבנו קערת
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה והב מלאה קמחת:
 פר אחד כן בקר איל אחד כבש אחד כן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים חמשה כבשים בני שנה חמשה
 זרה קרבן אליעזר בן שדאיאר:

כיום החמישי נשיא לבג שמעון שלמיאל ברעפישדי: קרבנו קערת
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה והב מלאה קמחת:
 פר אחד כן בקר איל אחד כבש אחד כן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים חמשה כבשים בני שנה חמשה
 זרה קרבן שלמיאל ברעפישדי:

ביום השלישי נשיא לבגו נג אגוסף בן דעואגאל: קרבנו קערת
 כסף אחד שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שנעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנוחה: כף אחד עשרה וחב מלאה קטרת:
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנרו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה ערורים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אגוסף בן דעואגאל:

ביום כבשי אל תנוכה הוא לעולם ר"ח ולומרים קדש חתקבל אחד דהאל, ושולשים כ' ס"ח מלאה
 קוללים פ' סעודי (כפזכר כ"ח), כסן עד רביעה הדף, לוי עד ונסכת, יסלול פ' ר"ח כולת, רביעי
 קוללים נכ"ת שני ביום הששי, ולאחריו חזי קדש.
 ביום ו' אל תנוכה קוללים ביום השביעי וביום השמיני. ולס הוא ר"ח קוללים נכ"ת פ'
 גלחפול, ולרביעי קוללים נכ"ת ב' ביום השביעי, ולאחריו ח"ק

ביום השביעי נשיא לבגו אפרים אלשקמע בן עמידוד: קרבנו קערת
 כסף אחד שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שנעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנוחה: כף אחד עשרה וחב מלאה קטרת:
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנרו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה ערורים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אלשקמע בן עמידוד:

ביום ח' רתוכה קוללים לכהן ביום השמיני עד מלאה קטרת, ללוי עד בן שדחור, ליסלול
 ביום החשיעי עד סוף המלה ולומרים אחריו ח"ק. ויש שקורין לכהן עד בן עמידוד, ללוי עד בן עינו,
 וליסלול עד סוף המלה. ויש מוסיפים עוד מלאה פ' טעלתך עד עשה אח המנרה.

ביום השמיני נשיא לבגו מנשה במליאל בן פדהצור: קרבנו קערת
 כסף אחד שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שנעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנוחה: כף אחד עשרה וחב מלאה קטרת:
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנרו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה ערורים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן במליאל בן פדהצור:

ביום התשיעי נשיא לבגו בנימן אבירן בן גרעני: קרבנו קערת
 כסף אחד שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שנעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנוחה: כף אחד עשרה וחב מלאה קטרת:
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנרו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה ערורים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אבירן בן גרעני:

ביום העשירי נשיא לבגו בן אחיעזר בן עמישדי: קרבנו קערת
 כסף אחד שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שנעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנוחה: כף אחד עשרה וחב מלאה קטרת:
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנרו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה ערורים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אחיעזר בן עמישדי:

הקריאה לתוכה

בַּיּוֹם עֲשֵׂתִי עֲשׂוֹר יוֹם נְשִׂיָא לְבָנֵי אִשְׂרָאֵל בְּרַעְיָהֶן: קָרְבָּנוֹ קִשְׂרֵת
 כֶּסֶף אֶחָד שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּקֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל כִּשְׁקַל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם מֵלֵאִים סֵלַח כְּלוּלָהּ בְּשִׁמֹן לְמִנְחָה: כֶּף אֶחָד עֲשׂוּרָה וְהֵב מֵלֵאֵה קִשְׂרֵת:
 פֶּר אֶחָד בֵּן בֶּקֶר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֵּן שְׁנַיִם לְעֹלָה: שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת:
 וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים כֶּקֶר שְׁנַיִם וְאֵילִם הַמִּסֶּה עֲתֻדִים הַמִּסֶּה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה הַמִּסֶּה
 יְהִי קָרְבָּן פְּגֻעֵי־אֵל בְּרַעְיָהֶן:

בַּיּוֹם שְׁנַיִם עֲשׂוֹר יוֹם נְשִׂיָא לְבָנֵי נִפְתָּלִי אֲחִירַע בְּרַעְיָהֶן: קָרְבָּנוֹ קִשְׂרֵת
 כֶּסֶף אֶחָד שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּקֶק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל כִּשְׁקַל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם מֵלֵאִים סֵלַח כְּלוּלָהּ בְּשִׁמֹן לְמִנְחָה: כֶּף אֶחָד עֲשׂוּרָה וְהֵב מֵלֵאֵה קִשְׂרֵת:
 פֶּר אֶחָד בֵּן בֶּקֶר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֵּן שְׁנַיִם לְעֹלָה: שְׂעִיר עִזִּים לְחַטָּאת:
 וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים כֶּקֶר שְׁנַיִם וְאֵילִם הַמִּסֶּה עֲתֻדִים הַמִּסֶּה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה הַמִּסֶּה
 יְהִי קָרְבָּן אֲחִירַע בְּרַעְיָהֶן:

זֹאת הַתְּנִיחַת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמּוֹשֵׁחַ אֹתוֹ מֵאֵת נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל קִשְׂרֵת כֶּסֶף
 שְׁתֵּים עָשָׂר מִזֶּקֶק־כֶּסֶף שְׁנַיִם עֲשָׂר בְּפֹת וְהֵב שְׁתֵּים עָשָׂר: שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה הַקִּשְׂרֵת הָאֵת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים הַמִּזְבֵּחַ הָאֶחָד כֶּל כֶּסֶף הַכֵּלִים אֲלֵפִים
 וְאַרְבַּע־מֵאֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: בְּפֹת וְהֵב שְׁתֵּים עָשָׂר מֵלֵאֵה קִשְׂרֵת עֲשָׂרָה
 עֲשָׂרָה הַכֶּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כֶּל־וְהֵב הַבְּפֹת עֲשָׂרִים וּמֵאָה: כֶּל־הַבְּקֹר לְעֹלָה
 שְׁנַיִם עֲשָׂר פָּרִים אֵילִם שְׁנַיִם עֲשָׂר כֶּבֶשִׁים בְּגִרְשָׁנָה שְׁנַיִם עֲשָׂר וּמִנְחָתָם
 וְשְׂעִירֵי עִזִּים שְׁנַיִם עֲשָׂר לְחַטָּאת: וְכֹל בְּקֹר יִזְבַּח הַשְּׁלָמִים עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע־
 פָּרִים אֵילִם שְׁלֹשִׁים עֲתֻדִים שְׁלֹשִׁים כֶּבֶשִׁים בְּגִרְשָׁנָה שְׁלֹשִׁים זֹאת הַתְּנִיחַת
 הַמִּזְבֵּחַ אֲחִירַע הַמּוֹשֵׁחַ אֹתוֹ: וּבָא מֹשֶׁה אֶל־אֱלֹהִים מֵעֵד לְדַבֵּר אֵתֹו וַיִּשְׁמַע
 אֶת־הַקּוֹל מִדִּבְרֵי אֱלֹהִים מֵעַל הַכַּפֹּתֵת אֲשֶׁר עַל־אֶזְרָח הַיְעֻזֵּת מִבֵּין שְׁנֵי
 הַכַּרְבִּים וַיְדַבֵּר אֵלָיו: כֹּהן מִסִּינַיִם בְּשָׁנָה וְחִמְיִים.

ס קבלות מסיניס עד זס טפ' בהעלאת.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶמְרָת אֵלָיו בְּהִעָלֶתְךָ
 אֶת־הַבֹּתֵת אֶל־מֹל פְּגִי הַמִּנְחָה וְאֵירוֹ שְׁבַעֵת הַנְּחֹת: וַיַּעַשׂ בֶּן אַהֲרֹן
 אֶל־מֹל פְּגִי הַמִּנְחָה הַעֲלָה גִרְתִּיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְהָ
 מִעֲשָׂה הַמִּנְחָה מִקְשָׁה וְהֵב עֲרִיבְתָהּ עַד־פִּתְיָהּ מִקְשָׁה תִּהְיֶה כַּפֹּתָהּ
 אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֶּן עֲשָׂה אֶת־הַמִּנְחָה:

סדר הקריאה לפורים.

בפורים קורין ג' טכזים בסוף סדר בשלח.

ויבא עמלק וילחם עם ישראל פרקים: ויאמר משה אל יהושע
 בחר לנו אנשים ונא הלחם בעמלק מחר אנכי נעב על ראש הנבטה
 ומשה ואלהים בדי: ויעש יהושע כאשר אמרו לו משה להלחם בעמלק
 ומשה אהרן וחזר על ראש הנבטה: לוי ויהי כאשר ירים משה ידו
 וגבר ישראל וכאשר יגיד ידו וגבר עמלק: וידי משה קבדים ויקרא אבן
 וישמו תחתיו וישב עליה ואהרן וחזר תמכו בדיו מזה אחד ומזה
 אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש: ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו
 לפירחב: ישראל. ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים
 באזני יהושע כי מזה אמתה את זכר עמלק מהתחת השמים: ויבן משה
 מזבח ויקרא שמו יהוה נסי: ויאמר בריד על כפם יהי מלחמה ליהוה
 בעמלק מחר יד: ויש כופלים ספוק לחזון.

סדר הקריאה לחה"מ של פסח.

ליום ראשון רחול המועד (י"ז ניסן). מולידין ב' ס"ח וקורין בס"ח' כסדר בא פ' קרש לי ומחלוק לג'
 גברי. (ולס הוא שנת קורין כסדר כי חשא ס' ראה אתה אסר אלי תמנח לקמן ליום ג' רחול המועד.)
 וידבר יהוה אל משה לאמר: קדש לי כל בכור פטר כל ירחם בבני
 ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר משה אלהים זכור את היום
 הזה אשר יצאתם מפערים מבית עבדים בי חזק יד הוציא יהוה אתכם
 מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם יצאים פחדש האביב: לוי ויהי כי
 יבאך יהוה אל ארץ הכנעני והחיתי והאמורי והחי והיטיבי אשר נשבע
 לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבודה הזאת פחדש
 הנה: שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי תג ליהוה: מצות יאכל את
 שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך: והגדת
 לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי מפערים: והיה
 לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך בי כגד
 חזקה הוצאת יהוה מפערים: ושמרת את החקה הזאת למענה ממים
 ימימה: ישראל. והיה כיריבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך
 ולאבותיך ונתנה לך: והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר ושגר בהמה
 אשר יהיה לך הזכרים ליהוה: וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה
 וערפתו וכל בכור אדם בכנה תפדה: והיה כיריבאך בנה מחר לאמר

כזה ואת ואמרת אליו בחוק יד הוציאנו ידוה מפערים מבית עבדים: ויהי
 כיהקשה פרה לשלחנו ויהרג יהוה כל בנור בארץ מערים מבקד אדם
 ועד בכור בהמה על פן אגני וזה ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל
 בכור בני אפרה: ויהוה לאור על ידכה ולמוטסת בין עיגד פי בחוק יד
 הוציאנו ידוה מפערים:

בס"ח שני קולות נכל יום לתינו והקרבנם נמדר פיטום.

והקרבנתם אשה עלה ליהוה פרים בגר בקר שנים ואיל אחד ושבעה
 כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם: ומנחתם סלת בלילה בשמן שלשה
 עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו: עשורן עשורן תעשה לכבש האחד
 לשבעת הכבשים: ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: מלבד עלת הכפר
 אשר לעלת התמיד תעשו את אלה: פאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם
 אשה ריח גיחה ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו: וביום השביעי מקרא
 קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: חצי קיש.

ליום שני דה"מ (י"ח ניסן). קורין בס"ח נמדר משפטים פ' אם כסף חלוח. (ולס יום נ'
 דה"מ כנחשון כצנת קורין פ' קיש לי של יום חלשון.)

אם כסף תלוגה את עמי את העגלי עמו לא תהיה לו כבשה לא
 תשימון עליו גשה: אם חבל תחבל שלמת בעד ער בא השמש תשיבנו
 לו: כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לעז בפנה ישכב והיה כריע עק
 אלי ואמעתו קידעון אני: לו. אלהים לא תקלל ונשיא בעמו לא
 תאר: מלאתה ודמשך לא תאוד בכור בניך תפול לי: ברפעשה לשך
 לעאנה שבעה ימים יהיה עמאפו ביום השמיני התגדלי: ואנשי קדש
 תהיון גלי וכשר בשדה מרפה לא תאכלו לבלב תשלקון אותו: לא תשוא
 שמע שוא אל תשחך ידה עמלשע להיות עד הקום: לא תהיה את ריבים
 לדעת ולא תענה על רוב לנמת אחי רבים להפסת: ודל לא תהדר ברים:
 כי הגנע שוד איבה לא תמדו תעה השב תשיבנו לו: כיהראה תמוד
 שניאך רבין תחת משאו ותדלת מעוב לו עוב תעוב עמו: יחול. לא
 תטה משפט אבינה ברים: מדבר שקר תרחק וגמי ועדיק אל תהרג כי לא
 אעדיק ראע: ושוד לא תשחך כי השוד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים:
 תגר לא תלחץ ואתם ידעתם את גוש תגר כירגים הייתם בארץ מערים:
 ושש שנים תגור את ארצה ואספת ארד תבואתה: והשביעת תשקמנה

וְנִשְׁמַטָּה וְאָכְלוּ אֲבִיגַי עִפְדָּה וַיְתַרְם הַאֵכֶל חַיַּת הַשָּׂדֶה בְּרַעְשָׁה לְכַרְמֵךְ
 לַיְתֵדָה: שְׁשַׁת יָמִים פָּעֲשֶׂה מַעֲשֵׂיךְ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁפֹּת לְמַעַן יִנְחַח
 שׂוֹדֵךְ תַּחֲמוֹדֵךְ וַיִּגְפַּשׁ בְּרַאמְתָּךְ וְהַגֵּר: וּבְקֵל אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ
 וְשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תִזְכְּרוּ לֹא יִשְׁמַע עֲלֵיכֶם: שְׁלֹשׁ תְּגִלִּים תַּחַג לִי
 בַשָּׁנָה: אֶתְחַנֵּן הַפְּעוּת תִּשְׁמֹר שְׁבַעַת יָמִים הַאֵכֶל מַעֲוֹת פְּאִשׁוֹר עֵינֵיךָ
 לְמוֹעֵד תְּחַלֵּשׁ הָאֲבִיב פִּירִם יַעֲזֹת מַפְעֲרִים וְלֹא־יֵרָא פְּנֵי רִיקִם: וְחַג הַקִּצִּיר
 בַּסִּטְרֵי מַעֲשֵׂיךְ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאֶסְף בַּעֲצַת הַשָּׁנָה בְּאֶסְפָּךְ אֶת
 מַעֲשֵׂיךְ מִן־הַשָּׂדֶה: שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־זִכְרוֹךְ אֶל־פְּנֵי הָאָדָם
 יְתוֹר: לֹא־תִזְכַּח עַל־תִּמְצָן בַּסּוּסֵי וְלֹא־יִלְקַח חֶלְבָתָי עַד־בִּקְרָ: רֵאשִׁית בַּסִּטְרֵי
 אֶתְחַנֵּן תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשֹׁל גְּדֵי כְּתֹלֵב אִפְסֵי:
 כָּסֶף ב' קוֹלֵטִים וְהַקְּרִיבָתָם כְּמִלֵּה פִּינְחָם כְּמוֹ כִּוִּס ט' וְכֶסֶף ט.

כיום ב' דחה'ם (י"פ חסון) וס' הוא שבת עתמלים לקחול נכ' כי חשא טו ויאמר משה אל ה' ראה
 אהה אמר אל ה' ונתחלק לנצטב נגדי, וס' הוא כרביעי או חמישי כבת עתמלים לקחן ויאמר ה' אל
 משה פסל לך ונ' ומחלק לנצטב נגדי, וס' הוא כמי כבת קוויז ט' אם כסף תלוה אל יום ב'.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רְאֵה אֲתָהּ אֲכַד אֵלַי הַעַל אֶת־הַעֵם הַזֶּה וְאָמַרְהָ
 לֹא הִדְעַתָּנִי אֶת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי וְאָמַרְתִּי יְדַעְתָּךְ לְשֵׁם וְגַם־מַעֲוֹתֶי
 חֵן בַּעֲיִנֶיךָ: וְעַתָּה אִם־נָא כַּעֲוֹתֵי חֵן בַּעֲיִנֶיךָ הִדְעֵנִי נָא אֶת־דְּרָכֶךָ וְאֶתְעַד
 לְמַעַן אֶכְעֲאֲחֹן בַּעֲיִנֶיךָ וַיִּרְאֶה כִּי עִפְדָּה הָיָה הַזֶּה: וַיֹּאמֶר פְּנֵי יַלְכוּ וְהִנֵּחְתִּי
 לָךְ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם־אֵינִי פְּנִיךָ הַיְלָכִים אֶל־תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה: וּבִפְנֵי יְיָ אִפְסָה
 כִּי־מַעֲוֹתֵי חֵן בַּעֲיִנֶיךָ אֲנִי וְעִפְדָּה הִלּוּא בְּלִבְתָּךְ עִפְנֵי וּנְקֹלֵינִי אֲנִי וְעִפְדָּה
 מְכַל־הָעַם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה גַם
 אֶת־דְּבַר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֲעֲשֶׂה כִּי־מַעֲוֹתֵי חֵן בַּעֲיִנֵי וְאֶתְעַד לְשֵׁם:
 וַיֹּאמֶר הִרְאֵנִי נָא אֶת־כְּבוֹדֶךָ: וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל־טוֹבִי עַל־פְּנֶיךָ וְקִרְאתִי
 בְּשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וְתַנִּיתִי אֶת־אֲשֶׁר אֲחֹן וְחִתְמֵתִי אֶת־אֲשֶׁר אֲחִתָּם:
 וַיֹּאמֶר לֹא תִכַּל לִרְאֹת אֶת־פְּנֵי כִּי לֹא־יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחֵי: וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה
 מָקוֹם אֲתִי וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצִּיּוֹר: וְהִיךְ בְּעֵט בְּכֹף וְשָׁמַתִּיךָ בְּנִקְבֵרַת הַצִּיּוֹר
 וְשָׁפַתִּי כַּפִּי עָלֶיךָ עַד־עַבְרֵי: וְהִסְרֵתִי אֶת־כַּפִּי וְרֵאִיתִי אֶת־אֲדָתִי וְסִנֵּי
 לֹא יִרְאֵו: ה' כחל עתמלים כחן.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פְּסַל־לְךָ שְׁנֵי־לִחֹת אֲבָנִים כְּרֵאשֵׁנִים וְקַתְכֵמֵי
 עַל־הַלְּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלְּחֹת הַר־אֲשֵׁנִים אֲשֶׁר שָׁכַרְתָּ: וְהָיָה
 נִבְזָן לְבָקֵר וְעֹלִית בְּבִקְרֵי אֶל־הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל־רֹאשׁ הַהָר: וְאִישׁ

כיום ר' דהא"מ (כ' ניסן) קורין נס"מ ח' נסדר בתעלתו פ' וידבר ה' אל משה כמדבר סיני.

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מצריץ
 מערים בחדש תראשון לאמר: ויעשו בני ישראל את הדפסח במעוז:
 בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אותו במעוז בכל חקתי
 וקבל משפטיו תעשו אותו: וידבר משה אל בני ישראל לעשות הדפסח:
 ויעשו את הדפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר
 סיני בכל אשר צוה יהוה אלהי משה בן עשו בני ישראל: ויהי
 אנשים אשר היו טמאים לגפוש אדם ולא יכלו לעשות הדפסח ביום ההוא
 ויקרסו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: ויאמרו האנשים ההמה
 אליו אנחנו טמאים לגפוש אדם למה נגדע לבלתי תקריב את ערבן יהוה
 במעוז בתוך בני ישראל: ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעו מה יצוה
 יהוה לכם: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 לאמר איש איש כיוצאית סמא ולגפוש או בדרדך חלקה לכם או ליתיהם
 ועשה פסח ליהוה: בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אותו
 על כפות ימיהם יאכלו: לא ישאירו ממנו ערבקר ועצם לא ישברדו
 בכל חקת הדפסח יעשו אותו: והאיש אשר הוא טהור וברדך לא יאדוה וידל
 לעשות הדפסח ונקרתה הגפוש הוא מעמיה כי יקרבו יהוה לא יקרבו
 במעוז חמא יצא האיש חרוא: וקריגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה
 בחקת הדפסח ובמשפטו בין יעשו חקת אמת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ:

נס"מ כ' קוראים והקריבתם נסדר סינחם כנו כיום ח' דס"פ.

סדר הקריאה לחז"מ של סוכות.

בזה"מ של סוכות מולחין ס"מ אחד וקוראים בר ד' ונשים סוככות הוא נסדר סינחם. כיום
 הלאזון דהא"מ קוראים לכהן כיום השני. ללוי כיום השלישי. לישראל כיום הרביעי. לרביעי חוראים
 להעלה וקוראים כיום השני וביום השלישי שסס ספיקא רועת. וכן כל חכ"מ קוראים לרביעי ספיקא
 דיעל. ואתרו ח"ק.

וביום השני פרים בגיבקר שנים עשר אילים שנים פכשים בגישנה
 ארבעה עשר המימם: ומנתתם ונסב הם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
 במשפט: ושעיר עזים אחד הפאת מלכד עלת התמיד ומנתתה ונסביהם:
 וביום השלישי פרים עשתי עשר אילים שנים פכשים בגישנה
 ארבעה עשר המימם: ומנתתם ונסביהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
 במשפט: ושעיר הפאת אחד מלכד עלת התמיד ומנתתה ונסביהם:

סדר הקריאה לתשעה באב

וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בג' שנה ארבעה
 עשר תמימים: מנחתם ונסביהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
 במושפט: ושעיר עזים אחד חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסביה:

וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בג' שנה ארבעה
 עשר תמימים: ומנחתם ונסביהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
 במושפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסביה:

וביום הששי פרים שמונה אילים שנים כבשים בג' שנה ארבעה עשר
 תמימים: ומנחתם ונסביהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם במושפט:
 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסביה:

וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים כבשים בג' שנה ארבעה
 עשר תמימים: ומנחתם ונסביהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
 במושפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסביה:

בהושענא רבא קוראים לכהן וכיום החמישי, ללוי וכיום הששי, לישראל חזון וכיום השביעי,
 ולסלול אני וכיום הששי וכיום השביעי.

סדר הקריאה לתשעה באב

בתשעה באב זמנית קוראים ג' חזנים כמלך ואתחנן פ' כי חוליד, וכסליזי הוא ספסיר.

כִּי־תוֹלֵד בָּנִים וּבְנֵי בָנִים וּגְוַשְׁנֹתֶם בְּאֶרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם וְעִשִׂיתֶם פְּסָל
 תְּמוֹנֹת כָּל־וְעִשִׂיתֶם הָרַע בְּעִינֵי־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לְדַבְעֵי־סוֹ: הָעִידֹתִי בְּכֶם הַיּוֹם
 אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי־אֲבֹד תֵּאבְדוּן מִדֶּר מַעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אֲתֶם
 עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא־תֵאָרִיבן יָמִים עָלֶיהָ כִּי־הִשְׁמַד תִּשְׁמַדוּן:
 וְהַפִּיץ יְהוָה אֶתְכֶם בְּעַמִּים וּגְשָׁאֲתֶם מִתִּי מִסְפָּר בְּגוֹיִם אֲשֶׁר יִבְהַג יְהוָה
 אֶתְכֶם שָׁמָּה: וְעַבְדֶּתֶם־שָׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ וְאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא־
 יִרְאוּן וְלֹא יִשְׁמְעוּן וְלֹא יֵאבְלוּן וְלֹא יִרְחֹן: וּבִקְשַׁתֶּם מִשָּׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
 וּמִצָּאתָ כִּי תִדְרָשׁוּ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ: לֵוִי בַעַר לָךְ וּמִצָּאתָ כָּל־
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים וְשָׁבַת עַד־יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְשָׁמְעַתָּ בְּקוֹל: כִּי
 אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁבַח אֶת־בְּרִית אֲמִתְּךָ
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: כִּי שְׂאֵל־נָא לְיָמִים רַאשֵׁי־הַיּוֹם אֲשֶׁר־הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמוֹתֵי־הַיּוֹם

אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים וְאָדָם עַל־הָאָרֶץ וְלִמְקַנְהָ הַשָּׁמַיִם וְעַד־קַנְיָהּ הַשָּׁמַיִם
 הַתְּהִיָּה בְּדַבַּר הַגָּדוֹל הַזֶּה אִי הַנְּשַׁמֵּעַ בְּמִדְוָה: הַשְּׁמַע עִם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר
 מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ בְּאֲשֶׁר־שָׁמַעְתָּ אֹתָהּ יְיָ: אִי הַנְּסַפֵּה אֱלֹהִים לִטְוֹא לְקַחַת לוֹ
 גוֹי מִקֶּרֶב גוֹי בְּמִסַּת בְּאֶחָת וּבְמִסְפָּרַיִם וּבְמִלְחָמָה וּבְיַד חֲזָקָה וּבְיָרֵעַ נְמוּיָה
 וּבְמִדְרָאִים גְּדֻלִים כָּכָל אֲשֶׁר־עָשָׂה לָכֶם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְוֹתַי לְעִינֶיךָ:
 אֹתָהּ הִרְאִיתָ לְדַעַת כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֲנִי עוֹד מִלְכָּהּ: ישראל. מן
 הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמִיעָה אֶת־קוֹל לִי־סֶבֶךְ וְעַל־הָאָרֶץ הִרְאֵה אֶת־אֲשֶׁר הַגָּדוֹלָה הַדְּבָרִיו
 שָׁמַעְתָּ מִתּוֹךְ־הָאֵשׁ: וְתַתָּה כִּי אָהֵב אֶת־אֲבֹתֶיךָ וַיְבַרַךְ בְּרָעוּ אֲתָרְיוֹ וַיִּצְאָהָ
 בְּסַגְיֹו בְּכֹחַ הַגָּדֹל מִמִּצְוֹתַי: לְחַדֵּשׁ גוֹיִם גְּדֻלִים וְעַצְמִים מִמְּקָה מִסְּפִינָה
 לְדַבְּרֵי־אֵף לְתַתֵּלָהּ אֶת־אֲרָצָם נְחֻלָּה בַּיּוֹם הַזֶּה: וְדַעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל־
 לְבָבָהּ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִפְּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּת אֲנִי עוֹד:
 וְשָׁמַעְתָּ אֶת־הַקּוֹל וְאֶת־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה הַיּוֹם אֲשֶׁר יִטֵּב לָהּ וּלְבָנֶיהָ
 אֲתָרְיָהּ וּלְמַעַן תִּצְרֹךְ יָמִים עַל־הָאָדָם מִה אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָהּ בְּלַחֲיָמִים:

חצי קריש

הפטרה לתשעה באב.

ידידות סגן ח'

אֶסְפֵּה אֶסְפִּים נְאֻסֵי־יְהוָה אִין עֲנֻבִים בְּנִפְן וְאִין תַּאנִּים בְּתַאנֵּה וְהַעֲלֵה
 נְבִל וְאִתָּן לָהֶם יַעֲבֹרוּם: עַל־מִדְוָה אֲנִתְנוּ יִשְׁבִּים הַאֶסְפִּי וּנְבוֹאֵי אֶלְעָר
 הַמְּבַצֵּר וְנִדְמַדְשָׁם כִּי יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַדְּמַנּוּ וַיִּשְׁקֵנוּ מִרֹאשׁ כִּי חֲטָאנוּ
 לַיהוָה: קָדָה לְשִׁלּוּם וְאִין מָוֵב לַעַת מְדַפָּה וְהִנֵּה בַעֲתָהּ: מִדָּן נִשְׁמַע נְחֻת
 סִסְיוֹ מִקּוֹל מַעֲהֵלוֹת אֲבִירָיו רַעֲשָׂה כְּלַהֲאָרֶץ וַיְבֹאוּ וַיִּאֲכְלוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאָהָ
 עִיר וַיִּשְׁבִּי בָהּ: כִּי הִנְנִי מְשַׁלַּח בְּכֶם נְחֻשִׁים עֹסֵעִים אֲשֶׁר אִין־לָהֶם לַחֵשׁ
 וְנִשְׁכּוּ אֹתְכֶם נְאֻסֵי־יְהוָה: מִבְּלַתִּיתִי עַל יַעַן עָלִי לְכִי רַוִּי: הַגְּדוּקוֹל שׁוֹעַת
 בְּתַעֲפִי מֵאֶרֶץ מִדְּחֻקִים הַיְהוָה אִין בְּצִיּוֹן אִסְמִלְכָּהּ אִין כִּה מִדְּוַע הַכַּעֲסִינִי
 בְּמִסְגְּלֵיהֶם בְּהַבִּל גְּבַר: עֲבַר קָצִיר כְּלָה קִיץ וְאֲנִתְנוּ לֹא נִחְשְׁעֵנוּ: עַל־שֶׁבֶר
 בְּתַעֲפִי הַשְּׁבָרְתִי קִנְרִתִי שָׁפָה הַחֲזוּקִתְנִי: הַצִּירִי אִין בְּגִלְעָד אִסְדַּפָּא אִין
 שָׁם כִּי מִדְּוַע לֹא עָלְתָה אֲרָבַת בְּתַעֲפִי: מִרִּיתָן רֹאשֵׁי מַיִם וְעֵינֵי מִקּוֹד
 דְּמַעָה וְאֲבָפָה יוֹמָם וּלְלֵילָה אֶת חֲלָל בְּתַעֲפִי: מִרִּיתְנִי בַּפּוֹדֵב מְלוֹן אִדְחִים
 וְאֲעֻבָה אֶת־עַמִּי וְאֲלַכָּה בְּאֹתָם כִּי כָלָם מִנְּאֻפִים עֲצַרְתָּ בְּגָרִים: וַיְדַרְבּוּ
 אֶת־לְשׁוֹנָם קִשְׁתָּם שָׁקַד וְלֹא לְאֻמִּנָּה גְּבַרִי בְּאֶרֶץ כִּי מַרְעָה אֶל־רַעְוָה וַיִּצְאוּ

ואתי לא ידעו נאם יחזק: איש בן־שור־חשמוני ועל־קלאח אל־תבטחו בני
 קלאח עקוב יעקב ובלדע רביל יחלד: ואיש ברערו יתחלו ונאמה לא
 ידברו למדו לשונם ודבר־שקר תעוה נלאי: שבתה בתוך מרמח במרמח
 מאנו דעתאותי נאם יחזק: לכן פה אמר יחזק צבאות הנני צורכם
 וכתנתים בראדך אעשה מפני בדתעמי: חן שחט לשונם מרמה רבר
 בפיו שלום את־העה ידבר וקמרו ישים ארבו: העל־אלה לא־אסקרכם
 נאם יחזק אם פנו אסר־בנה לא תתקם נפשי: על־החרים אשא כני
 וגוי ועל־נאות מדבר קינה פי נצחו מפלי־איש עבר ולא שמעו קול מסנה
 מעוף השמים ועד־בתמה גברו חלכו: וסתתי את־ירושלם לנגלים מעון תגם
 ואתער יחזק אתן שממה מפלי יושב: מרה־איש תחכם וכן את־נאות
 נאשר רבר פרי־יהוה אלה ויגדה על־מה אגדה תארץ נצחה כפוד־בר מפלי
 עבר: ויאמר יהוה על־עונכם את־חזרת־י אשר נתתי לפניכם ולא שמעו
 בקולי ולא־הלכו בה: וילכו אחרי שררות לבם ואחר הבבלים אשר לפיהם
 אסתם: לכן פה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאבילם את־העם
 הזה לענה והשקיתים מרה־אש: ותקעותים בנזים אשר לא ידעו הפה
 וצבתם ושלחתי את־יהים את־המרב עד פלותי אותם: פה אמר יהוה
 צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה ואל־תחכמת שלחו ותבואינה:
 ותמדרנה ותענה עלני נחי ותברנה עינינו דמעה ועפעפינו ילדמים: פי
 קול נחי נשמע מעין איד שדדנו בשנו מאד פירענו ארץ פי השלים
 משבנותינו: פירשמענה ישים דבר־יהוה ותקח אונכם דבר־פיו ולפרנה
 בנותיכם נחי ואשה רעותה קינה: פירעלה מות בוחלנינו בא בארמנותינו
 לחברית עלל מיוץ בחורים מרחכות: דבר פה נאם יהוה וגסלה נמלת
 האדם ברמן על־פני השנה ובעמיד מאת־הקוצר ואין מאפה: פה אמר
 יהוה אל־יתהלל חכם בתכמתו ואל־יתהלל בפוד בנביותו אל־יתהלל
 עשיר בעשרו: פי אספואת יתהלל הפותה־לל השקר ידע אתי פי אפי
 יהוה עשה חסד משפט ועדקה בארץ פיראלה תפצתי נאם יהוה:

סדר הקריאה לתענית צבור.

כתענית צבור קוראים ג' פסוקים נסדר כי השם והקולות לבנון מן ויחל משה עד סוף פסוק לעשות לעמו, ומדלנים עד כ' פסל לך וקולות ללו ויאמר ה' אל משה פסל לך עד הרף והוא, ולישראל זהו מטעם קוראים ופסל שני לזה עד עשה עמך.

ויחל משה את פני ה' וה' אלו ויאמר למה יהיה ידו אפק בעפוק
 אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה: לפיכך יאמר בערים
 לאמר פדעה הוציאם לחרג אתם בחרים ולכליהם מעל פני האדמה שוב
 סורין אפק ותנתם על הדעה לעסקה: וזכר לאבותיהם לזעזק ולשואל
 עבדיך אשר נשבעת להם בך והדבר אלהים ארפת אתה עבם בסכבי
 השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אמן לזעזכם ונחלו לעלם: וינתם
 יהיה על הדעה אשר דבר לעשות לעמו: ויאמר יהיה אל משה
 פסל לך שני קולות אבנים פראשנים וכתבתי על תולדות אתה דברים אשר
 היו על תולדות תראשנים אשר שפרת: יהיה נסן לבקר ועלית בבקר אל
 הר סיני ונעבת לישם על ראש הר: ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל
 ירא בקל תהרגם העין והבקר אל ידעו אל מול ה' הרי הוא: שואל
 ופסל שני קולות אבנים פראשנים וישפם משה בבקר ועל אל הר סיני
 כאשר צוה יהוה אתו ויבקר בידו שני קולות אבנים: ויבד יהוה בענן ויתעב
 עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל
 רחם ותגן ארץ אפים ורב חסד ואמת: נצח חסד לאלפים נשא עון ופסע
 והסאה ונקרה לא ונקרה פקד: עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים
 ועל רבעים: וימבר משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אם נא מצאתי חן
 בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבני כי עם קשה ערף הוא וסלת לעונני
 ולחטאתנו ונחל חנו: ויאמר הנה אנכי פדת ברית נגד כל עפוק אעשה
 נקלאת אשר לא ינבא בכל הארץ ובכל דגים וראה כל העם אשר אתה
 בקרב את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עפוק:

הפסרה לתענית צבור.

מחסייה סגן ג'ה

דרשו יהוה בהפצא קראו קהילות קרוב: ועב רשע דרכו ואיש און
 מחשבתיו וישב אליהו ורחמיה ואל אלהינו כירבה לסלוח: כי לא
 מחשבתו מחשבותיכם ולא תרביכם דרכי נאם יהוה: כירבהו שמים מארץ
 בן גבה דרכי מדרכיכם ומחשבתו מפחשבותיכם: כי כאשר ירד הנשם
 והשגן מן השמים ושפה לא ישוב כי אסתורה ארדה ארץ והולידה
 והעמיתה ונתן ורע לזע ולחם לאבל: בן יהוה דברי אשר יצא מפי לא

ישוב אל ריגם כי אסע עשה את אשר חפצתי והעלית אשר שלחתי: כי
 בשמחה תצאו ובשלום תובלון תדרים: והגבעות יפצו לפניכם רנה וכל
 עצי השדה ימתארכו: תחת הגעצוץ יעלה כחש תחת הפרפר יעלה
 חרס יהיה ליהוה לשם לאות עלם לא יפרת: פה אמר יהוה שמר משפט
 ועשו צדקה בקרובו ישעתי לבוא ועדקתי להגלות: אשרי אגוש עשה
 זאת וקר אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות פלדע: ואל
 יאמר בן הגבר הגולה אל יהוה לאמר חבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל
 יאמר הפרים הן אני עץ יבש: פרכה וימר יהוה לפרדים אשר ישמרו
 את שבתותי וכתרו באשר חפצתי ומחזיקים בכרית: ונתתי להם בביתי
 ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עלם אמרלו אשר לא יפרת:
 ובני הגבר הגולים על יהוה לשרתו ולא הבה את שם יהוה להחית לו
 לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בכרית: והקיא אותם אל תר קדשי
 ושפדתיים בבית תפילתי עלותיהם וחסייהם לרצון על מוסד כי בתי
 בית תפלה יקרא ללדועמים: נאם אדני יהוה מקבץ נדודי ישראל עוד
 יאקבץ עליו לנקבציו:

פסוקי התורה

שאמרים הנעים אצל ילד זכר קודם שיקראו לו את שמו החול (חול קרייש).

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: ויכלו השמים והארץ
 וכל צבאם: הפלאה הגאל אתי מכלדע יכה את הדגעים ויקרא בהם
 שמי ושם אבתי אברהם ויעקב וידעו לרב בקרב הארץ: ואלה שמות בני
 ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: ויקרא אל משה וידבר
 יי אליו מאהל מועד לאמר: וידבר יי אל משה במדבר סיני באהל מועד
 באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר: אלה
 הדברים אשר דבר משה אל בני ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול
 סוף בידפאון ובדחפאל ולבן וחצרת ודי זהב: וזאת הפרכה אשר בקד
 משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו: וכלל הנה החזקה וכלל
 הפורה הגזול אשר עשה משה לעיני כל ישראל:

טמנה כזר ויזר לקחם בכל יום סדר מעמדות, מעמד כל יום טמנה.

מעמד ליום ראשון.

תורה

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ הָיְתָה תוֹהוּ וָבוֹהוּ וְהַחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְתַקְפֶּת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי־אוֹר וַיְהִי־אוֹר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ לַיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד:

נביאים (ויסדה ט"ב)

כַּח אָמַר הָאֵל יי בָּרָא הַשָּׁמַיִם וְטַמְנֵיהֶם רַקַּע הָאָרֶץ וְעֲצָאִיהָ נַחַן נִשְׁמָה לְעַם עֲלִיהָ וְרוּחַ לַחֲלָכִים בָּהּ: אָנִי יי בָּרָאֲתִיד בְּעֶדְק וְאַחֲזִיק בְּיַדְךָ וְאַעֲרֶךְ וְאַתְּנֶךְ לְבָרִית עִם לְאוֹר גּוֹיִם: לִפְקֹחַ עֵינַיִם עֲרֹתָת לְהוֹצִיא מִמֶּסְגֵּר אַסִּיר מִבַּיִת בְּלֹא יִשְׁבִי חֹשֶׁךְ: אָנִי יי הוּא שְׁמִי וּבְגֹדֵי לְאֵתֵר לֹאֲרֹאתָן וְתִהְלָתִי לְפָסִילִים: הִרְאֲשֹׁנֹת הַנָּה כָּאֵן וְתִדְרָשׁוֹת אָנִי מְגִיד בְּמִרְם תַּעֲמִתְנָה אֲשִׁמִּיעַ אֶתְקָם:

כתובים (תהלים כ"ד)

לְדוֹד מִזְמוֹר לַיי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְרַל וְיִשְׁבִי בָהּ: כִּי הוּא עַל־יַמִּים יִסְדָּה וְעַל־נְהַרֹת יִכְוִנְנָהּ: מִיַּעֲלֶה בְּהַר יי וְיִמְדִּיקֶם בְּמִקּוֹם קָדְשׁוֹ: גְּמִי כְּפִים וּבַר לִבָּב אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לְשׂוּא גִפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת יי וְעֲדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זָה הוּר דִּרְשׁוֹ מִבְּקָשֵׁי פִינִיךָ יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאֵי שְׁעָרִים רְאֲשֵׁיכֶם וְהַנְּשֹׂא פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי עֲזָח וּגְבוּר יי גְּבוּר מִלְחָמָה: שְׂאֵי שְׁעָרִים רְאֲשֵׁיכֶם וַיִּשְׂא פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי עֲבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

סדר המעמדות נעיקר ענינו הוה כזר נסדור רב עמדם, ויסודתו ע"פ האזור במנהג מעמדות ראש סדר ד' התקינו נביאים הראשונים כ"ל מעמדות ועל כל עמדר ושעמר היה מעמד בירושלים של כהנים של לויים ושל ישראלים, הגיע זמן העמדר לעלות כהנים ולויים עולים לירושלים, וישראל שנתנו עמדר מחכמים לטריהם וקוראים כמעשה בראשית, כיום הראשון בראשית ויהי רקיע כזרי יהי רקיע ויקוו הטום וכו' ועוד שם בעמדר דף כ"ז ע"כ (גם מנלכ ל"ח ע"כ) אמר רב חמי אלמלא מעמדות לא כתקייטו שמים וארץ של יואמר אדני ה' כמס אדע כי חידנה, אמר אברהם רטנו של עולם שמת ישראל חוסאין לכניך אמה עשה להם כדור המנוול וכדור הפלגה, אמר לאו, אמר לפניו רב"ע הדיעבור כמה חידנה, אמר לו קחה לי עגלה בעלאת גו', אמר לפניו רב"ע מיכא כוונן שנה"ע קיים כוונן שאין כה"ע קיים מה מהא עליהם, אמר לו כזר תקנתי להם סדר קדמות כוונן שקודאין כהן לפני מעלה חני, עליהם כחילו הקריכום לפני ואני עומל להם על כל ענותיהם עכ"ל ואמרו עוד כסוף מנחות כל העוסק בתורת חטאת כאלו בקריב חטאת וכל העוסק בחרות אדם כאלו בקריב אדם עכ"ל ונקודאין דף ל' אמר לעולם ישל, אדם זנותי אלו כמקרא שלכ כמעשה אלו בעמדר עכ"ל. וע"פ כל היכרים האלה נתקן סדר המעמדות, ונחריכים עוד חסיפו כו גם טאמרי מעמדות ואגדות וזכה כן כל אדם כלטוד תורה שכתב ותורה שבעל פה סמך להשלמו. וכתב רב עמדם אה המנהג הנכון לנהג החיורים, אבל כעבור אין כוונתם כן שלא להטריח על הקהל ולא יתנסלו מעלאתם.

תורה (דברים לב)

הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאַדְבְּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמַרְרֵסִי: יַעֲרֶף בַּפֶּה לְקַח
 תּוֹל בַּפֶּה אֲמַרְתִּי בַשָּׁעֵרִים עַל־דְּשֵׁא וְכַרְבִּיבִים עַל־עֵשֶׂב: כִּי שֵׁם יי
 אֶקְרָא רִכְזוֹ וְגָל לֹאֲלוֹתָיו: תַּצַּד הַמַּיִם פָּעֵלוּ כִּי כָל־דָּרְכּוֹ מִשְׁפָּט אֵל
 אֲמַעֲרָה וְאֵין עֲגֹל צְדִיק וְיֵשֶׁר הוּא: שָׁחַר לוֹ לֹא בְּנוֹ מִמֶּמֶס הַדָּר עֵשֶׂשׁ
 וּפְתִלְתִּל: הַ לִּיבֹחַ תִּגְמְלוּ זֹאת עִם גָּבֹל: וְלֹא חָכֵם הַלֹּאֲדַחֵא אֲבִיךָ קִנְיָךְ
 הוּא עֲשֵׂךְ וְיִבְנֶךָ:

משנה (פרק ראשון סטבת חסיד)

בְּשִׁלְשָׁה מְקוֹמוֹת הַפְּזֻגִים שׁוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, בְּבֵית אֲבִימֵלֶס
 וּבְבֵית הַצִּיצוֹן וּבְבֵית הַפּוֹקֵד - בֵּית אֲבִימֵלֶס וּבֵית הַצִּיצוֹן הֵיוּ עֲלוֹת, הַחֹזְבִים
 שׁוֹמְרִים שֵׁם. בֵּית הַפּוֹקֵד בַּפֶּה וּבֵית גָּזֵל הָיָה מְקוֹלֵה הַזְּכָרִים שֶׁלֹּא אָבִין.
 וְחִגְגֵי בֵית אֵב הָיוּ לְשֵׁמֶשׁ שֵׁם וּמִפְתּוֹחַ הַעֲזָרָה בְּיָדָם, וּפְתוֹחַ יְדוּחַ אִישׁ
 בְּסִתּוֹ בְּאֶרֶץ. לֹא הָיוּ לְשֵׁנִים בְּבִגְדֵי קֹדֶשׁ, אֶלֶּא פוֹשְׁטִים וּמְקַפְלִים וּמְגִידִים
 אֹהֶלם תַּחַת הַאֲשִׁיחָם, וּמִתְכַּפְּסִים בְּכִסּוּת עֲצָמוֹם. אֲרַע קָרַד אֶחָד מֵהֶם יִשָּׂא
 וְהוֹלֵךְ לוֹ בַּמִּסְבָּה הַדּוֹלְקֵת תַּחַת הַבִּירָה, וְהַגְּרוֹת הַזְּלָקוֹת מִפֶּה וּמִכֶּן עַד
 שֶׁהוּא בָּעֵי לְבָיִם הַטְּבִילָה. וּמְדוּבָה הַיְסוּדָה שֵׁם נְבִית פֶּסֶא שֶׁלִּבְסֵד, וְהָיָה
 הַדָּר בְּסוּדוֹ, מִצָּאָה גַּעֲזֵר בְּיָדוֹ עֲשִׂישׁ שֵׁם אֲדָם: פְּתוֹחַ בִּידוֹ עֲשִׂא שֵׁם
 אֲדָם. גֵּרָד וְסָבֵל עֵלָה וּגְסַפְפֵי, וּנְתַחֲפֵס בְּגִגְד הַפְּדוּרָה, בִּאֲנֻשֶׁב לֹא אֲעִיל
 צִחְיוֹ הַכְּתוּבִים עַד שֶׁהֲשִׁעְרוּם גַּפְתָּתָם, וְיִצְעָה וְהוֹלֵךְ לוֹ: מִי שֶׁנִּבְּא הַזֶּה
 לְתַחֲם אֶת־הַפּוֹזְבֵּן מִשְׁכָּנָם וּמִבֵּל עַד שֶׁלֹּא יָבֹא הַלְּמָנָם: וְכִי בִּאֲזוֹ שַׁעַה
 תִּמְקַנָּה בֹּא, לֹא בְּלֹחֲעֵתִים שׁוֹנֵת. פְּעָמִים שֶׁהוּא בֹּא מִסְבִּיבָת הַגִּבֵּר אִו
 סְמִיד לוֹ מִלְּפָנָיו אִו מִלְּאַחֲרָיו: תִּמְקַנָּה בֹּא וְתִפְקַע עֲלֵיהֶם וְחַם פּוֹתוּחִים לוֹ,
 אֲמַר לָהֶם מִי שֶׁסָּבֵל יָבֹא וְפָסִים. הַפִּסִּים זָכָה מִי שֶׁזָּכָה: גַּמֵּל אֶת־הַמִּסְפָּסֵם.
 וּפְתַח אֶת־הַפֶּשֶׁשׁ וְנִכְנַס מִבֵּית הַפּוֹקֵד לַעֲזָרָה. וְנִכְנַסוּ הַפְּזֻגִים אַחֲרָיו
 וְשָׂמִי אֲבָקוֹת שֶׁלֹּא אֵדָר בְּיָדָם. וְנִחְלְקוּ לְשֵׁנֵי כַתּוֹת. אֵלֹו מִתְּלָכִים בְּאֲבָסֵדָה
 בְּרֶךְ הַמּוֹרָח וְאֵלֹו מִתְּלָכִים בְּאֲבָסֵדָה בְּרֶךְ הַמַּעֲרֵב. וְהָיוּ בְּדָקִים וְהוֹלְכִים
 עַד שֶׁפְּנִיעִים לְמָקוֹם עוֹשֵׂי חֲכָמִים. הַיְעִי, אֵלֹו זֹאֵל אֲמַרְו שְׁלוֹם הַכֵּל
 שְׁלוֹם. הַעֲמִידוּ אֶת־עוֹשֵׂי חֲכָמִים לְעוֹשֵׂת חֲכָמִים: מִי שֶׁזָּכָה לְתַחֲם אֶת־
 הַפּוֹזְבֵּן הוּא יְתַחֲם אֶת־הַפּוֹזְבֵּן. וְהֵם אֹמְרִים לוֹ, תַּעֲרָ וְהִיר שֶׁלֹּא תַעַע
 בְּכָלִי עַד שֶׁתִּקְדַּשׁ בְּיָד וְהוֹלֵךְ מִן בְּבִיזֵר וְהִירֵי הַמַּתְחַפֵּחַ תַּחֲנוּחַ בַּמִּקְשָׁע
 בֵּין הַקֶּבֶשׁ לַמּוֹזָבֵּן בַּמַּעֲרָבוֹ שֶׁלֹּא בְּרֶשׁ. אֵין אָדָם נִכְנַס עִמּוֹ, וְלֹא גֵר בְּיָדוֹ,
 אֶלֶּא מִתְּלָךְ לְאוֹר הַמַּעֲרָבָה. לֹא הָיוּ רֹאִים אוֹתוֹ וְלֹא שׁוֹמְעִים אֶת־קוֹלֵה

עד ששומעים קול העץ שעשה בקרמון מכני לביר: והם אומרים. תגיע
 עת קדש ידיו ונגליו מן הביר. גמל מחרת הבקר ועלה לראש המזבחת
 וסגת את התגלים היקד והילך. וחרה מן המאכלות הפנימיות ונד. תגיע
 להצפה הפך פניו לצפון הקד למנחה של קרבן העשר אפוח: צבר את
 התגלים על גב הרצפה רחוק מן הקרבן שלשה ססחים. מקום שנתנים
 מראת העוף והשן מן הפנימי והפניורה:

רעים (ברכות דף כ"ח)

רבי נחמיה ברהמניה היה מתפלל בבניסחו לבית המדרש וביציאתו
 תפלה קצרה: אמרו לו מה מקום לתפלה זו. אמר להם בבניסחי אני
 מתפלל שלא תאדע תפלה עליי. וביציאתי אני טמן הדואח עלהלקי:

נמרא (ברכות דף ג')

תניא אמר רבי יוסי. פעם אמת הייתי מנהל בבבד. ונבנסתי לתרבה
 אמת מדרסת ירושלים להתפלל. וכא אליה זכור לפיכך ואמר לי על
 הפתח (והמתין לי) עד שפנימתי תפילתי. לאחד שפנימתי תפילתי אמר לי.
 שלום עליך רבי. אמרת לי. שלום עליך רבי ומורי. אמר לי בני מפני
 מה נבנסת לתרבה זו. אמרת לי להתפלל. אמר לי היה לה להתפלל
 בבבד. אמרת לי מתנא הייתי שפא יפסיקני עברי דרבים. אמר לי
 היה לה להתפלל תפלה קצרה: באותה שעה למדתי מפני שלשה
 דברים. למדתי שאין נבנסים לתרבה ולמדתי שמתפללים בבבד. ולמדתי
 שמתפלל בבבד מתפלל תפלה קצרה: אמר לי בני מה קול שמעתי
 בתרבה זו. אמרת לי שמעתי בת קול שפנתמת ליונה ואמרת. אוי לי
 שהתרחתי את ביתי ושקפתי אידוהיכלי ותגליתי את בני לבין האפוח.
 ואמר לי בני תהי ותי ראשה. לא שעה זו בלבד אמרת כך. אלא בכל
 יום יום שלש פעמים אמרת כך. ולא זו בלבד. אלא שדעשה שישראל
 נבנסים לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ועונים. והא שמה תנחל מברך.
 תנחל ברוך הוא מנענע ראשו ואמר. אשרי הפולך שמקלסים אותו בביתו
 כך. מה לו לאב שהגלה את בניו לבין האפוח. ואוי להם לבנים שגלו
 מעל שלחן אביהם:

משנה ראש השנה דף כ"ח

והיה באשר ירים משה ידו ונבר ישראל ובאשר יגיד ידו ונבר
 עמלק: ובי ידיו של משה עשות מלחמה או שוכחת מלחמה. אלא לומר
 לה בלחמן שהיו ישראל מסתכלים בלחי מעלה. ומשעבדן את לבם

לְאֵבֵיהֶם שֶׁשָׁשְׂמִים הָיוּ מִתְגַּבְּרִים, וְאִם לֹא הָיוּ נוֹסְפִים, כִּי־צֵא בְדָבָר, אִתָּהּ
 אָמַר וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה עֲשֵׂה לְךָ שָׂרֵף וְשִׁים אֹתוֹ עַל גֶּם וְהָיָה כְּלִי־תִשְׁתָּקֵף
 וְרָאָה אֹתוֹ וְחָי. וְכִי נָחַשׁ מִמִּית אוֹ נָחַשׁ מִחַיָּה. אֲלֵא בְּזִמְנֵי שִׁישְׂרָאֵל
 מִסְתַּכְּלִים כְּלָפֵי מַעְלָה וּמִשְׁעָבְרִים אֶת־לִבָּם לְאֵבֵיהֶם שֶׁשָׁשְׂמִים הָיוּ
 מִתְרַפְּאִים, וְאִם לֹא, הָיוּ נִפְזָקִים:

נמרא (סגולה דף כ"ח)

תִּגְיָא, שְׂאֵלֵי תִלְמִידֵי אֶת־רַבִּי נְהוּגֵיָא בְּדִתְקִנְהָ בַּמָּוֶה הַיְאָרְכָה יָמִים.
 אָמַר לְהֵם מִיָּמֵי לֹא נִתְכַּבְּדִיתִי בְּקִלּוֹן תְּבָרִי וְלֹא עֲלִתָה עַל מַסְתִּי קָלְלָת
 תְּבָרִי, וְהָרַן בְּמִכּוּנֵי הַיִּיתִי:

קדושין (בסופו)

רַבִּי מֵאִיר אָמַר, לְעוֹלָם יִלְמַד אָדָם אֶת־כְּבוֹ אֲמִנוּת נְקִידָה וְקִלְדָה
 וַיִּבְקַשׁ רַחֲמִים לְמִי שֶׁהֶעֱשֶׂר וְהִנְכָּסִים שְׁלוֹ. שְׂאִין עֲגִיזָת מִן הָאֲמִנוּת וְלֹא
 עֲשִׂירוֹת מִן הָאֲמִנוּת אֲלֵא מִמִּי שֶׁהֶעֱשֶׂר שְׁלוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב
 נָאִם יי עֲבָאוֹת: רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן־אֶלְעָזָר אָמַר רֵאִיתִי מִיָּמֶיךָ הָיָה וְעוֹף שֵׁשׁ
 לְהֵם אֲמִנוּת. וְהֵם מִתְפָּרְנִסִּים שְׁלֹא כְּעֶשֶׂר. וְהֵלֵא לֹא נִכְרָאוּ אֲלֵא לְשִׁפּוֹשְׁנֵי.
 וְאֵינִי גְבֻרָתִי לְשִׁפּוֹשׁ אֶת־קוֹנֵי אֵינִי דִין שְׂאֵת־פָּרְנָס שְׁלֹא כְּעֶשֶׂר. אֲלֵא
 שֶׁהִרְשֵׁתִי אֶת־מַעֲשֵׂי וְקִסְתִּיתִי אֶת־פָּרְנָסִיתִי. שֶׁנֶּאֱמַר עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִפּוּ אֵלֶיךָ
 וְחַטֹּאתֵיכֶם כָּנְעוּ הַפּוֹסֵב מִכֶּם: תִּגְיָא רַבִּי נְהוּרִי אָמַר, מִנִּיחַ אֲנִי כָּל־אֲמִנוּת
 שֶׁבְּעוֹלָם וְאֵינִי מִלְּמַד אֶת־כְּבוֹ אֲלֵא תוֹרָה. שֶׁכָּל־אֲמִנוּת שֶׁבְּעוֹלָם אֵין
 עוֹמְדוֹת לוֹ לְאָדָם אֲלֵא בִימֵי יְלֻדוֹתוֹ. אֲבָל בִּימֵי וְקִנְיָתוֹ הָרִי הוּא מִשָּׁל כְּרַעֲב.
 אֲבָל תוֹרָה אֵינָה בֵּן. עוֹמְדָת לוֹ לְאָדָם בְּעַת יְלֻדוֹתוֹ וְנִתְקַנְתָּ לוֹ אֶת־רִית
 וְתִקְנָה בְּעַת וְקִנְיָתוֹ. בְּעַת יְלֻדוֹתוֹ מָה הוּא אָמַר, וְקוֹי יי יִחַלְשׁוּ כַּח מַעְלָה
 אֲבָר כְּבָשָׂרִים יִרְעוּ וְלֹא יִינְעוּ יִלְטוּ וְלֹא יִיעָפוּ. בְּזִקְנָתוֹ מָה הוּא אָמַר. עוֹד
 יִזְכֹּךְ כְּשִׁיבָה דְשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ:

משנה (מתרוחן דף ז')

כָּל־יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לְהֵם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא. שֶׁנֶּאֱמַר וַעֲמַד בְּלִם צְדִיקִים
 לְעוֹלָם יִיזָשׁוּ אֶרֶץ גְּזֵר מִשְׁעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאָר:

נמרא (סציעט דף ל"ג)

תִּנּוּ רַבָּנֵן הַעֲסָקִים בְּמִקְרָא, מִדָּה וְאֵינָה מִדָּה. בְּמִשְׁנֵה מִדָּה וְנוֹטְלִים עֲלֶיהָ
 שָׂכָר. גְּמָרָא אֵין לָהּ מִדָּה גְּדוּלָה מִזֵּו. וְלְעוֹלָם הַחַיִּי רִץ לְמִשְׁנֵה יוֹתֵר מִן גְּמָרָא:

משנה (סוף חליו)

לֹא יִשָּׁל אָדָם אִם עַל הַבָּנִים, אֲפִילוּ לְסַרְרָ אֶת־הַפְּעֻעֵ. וְכֵה אִם

מעשה קלה שהיא כאיסור אקרה תורה למען ייטב לך והארבת ימים קל
והקור על מעוזת המרחות שבתורה:

נמרא (פיר הליו)

תניא רבי יעקב אומר אין לך כל מעשה ומעשה שבתורה שפנתן שכרה
באניה שאין תהיה הפתים תלויה בה. בכבוד אב ואם כתיב למען יאריכון
ימיה ולמען ייטב לך וישלחח הקון נמי כתיב למען ייטב לך והארבת ימים.
הרי שאמר לו אביו עלה לבדה והבא לי גזלות, ועלה ושלח אתהאם
ולקח אתהבנים וברדתו גפל ומה, היבן אריכות ימיו שלחה והיבן טובתו
שלחה. אלא למען יאריכון ימיה לעולם שכלו ארדף. ולמען ייטב לך
לעולם שכלו טוב:

משנה (יום פיר ג)

כל כתבי הקדש מטמאים את הידים. שיר השירים וקהלת מטמאים
את הידים. רבי יהודה אומר שיר השירים מטמא את הידים וקהלת
מחלקת. רבי יוסי אומר קהלת אינו מטמא את הידים, ושיר השירים
מחלקת. רבי שמעון אומר קהלת מקלי בית שמי ומחמרי בית הלל:
אמר רבי שמעון בורעי מקבל אני מפי שבעים ושנים זקן ביום שהושיבו
את רבי אלעזר בן עזריה בישיבה. לשיר השירים וקהלת מטמאים את
הידיים. אומר רבי עקיבה חס ושלום לא נחלק אדם מישראל על שיר
השירים שלא תטמא את הידיים שאין כל העולם כלו פרי ביום שנתן בו
שיר השירים לישראל, שכל הכתובים קדש ושיר השירים קדש קדשים.
ואם נחלקי לא נחלקו אלא על קהלת. אומר רבי יוחנן בן יהושע בן חנני
של רבי עקיבה בדרבי בורעי בן נחלקו וכן נמרו:

נמרא (נה יח ל)

ידש רבי שמלי, למה הולך דומה במעי אמו, לפנקס מקפלי, ומנח
שתי ידיו על שתי צדעיו, שתי אציליו על שתי ארפכותיו, ושתי עקביו על
שתי עגבותיו, וראשו מנח לו בין ברכיו, ופיו סתום, וטבורו פתוח, ואוכל
מפה שאמז אוכלת ושוחה מפה שאמז שוחה, ואינו מוציא רעי, שפא
ידרוג את האמו. וכן שיעא לאר העולם נפתח הפתוח ונסתם הפתוח,
שאמלא בן, אינו יכול לחיות אפילו שעה אחת. וגר דלוק לו על ראשו
ועופה ומביט מסוף העולם ועד סופו, שנאמר בהלל גרו עלי ראשי לאור
אלך חשך. ואל תתמה שברי אדם ישן בן ורואה חלום באספמאי. ואין
לך ימים שאדם שריו בטובה יותר מאותן הימים, שנאמר מי יתנגי כירחי

קדם בימי אלוהים ישמרני. ואיזה הן הימים שיש בהם ירחים ואין פגים
שנים, יהיה אומר אלו ירחי לדה. ומלמדים אותו כל-התורה בלה. שגאמר
וידני ויאמר לי. התקד דברי לכה שמר מצותי ויהיה. ואומר בסוד אלוה
עלי אהלי. מאי ואומר. וכי תיבא נביא הוא דקאמר. תא שמע בסוד אלוה
עלי אהלי: ובין שגאמר לאור העולם בא מלאך וסמך על פיו ומשכחו כל
התורה בלה. שגאמר לפתח חטאת רבץ. ואינו יוצא משם עד שפושביעים
אותו. שגאמר פי לי תכרע כל-כרף תשבע כל-לשון. פי לי תכרע כל
כרף זה יום המיתה. שגאמר לפניו יכרעו כל-יודי עפר. תשבע כל-לשון
זה יום הגדה. שגאמר נקי בפנים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא
נשבע למרמה. ומה היא השבעה שפושביעים אותו. אומרים לו תהי צדיק
ואל תהי רשע. ואפילו כל-העולם בלו אומרים לה צדיק אתה. יהיה בעיניך
כרשע. והנה יודע שהקדוש ברוך הוא מהוד ומשורתי מהורים ונשמה שנתן
בה מהורה. אם אתה משפחה במורה מושב. ואם לא הרי הוא נוסלה מן-
תכל יום ויום אחד כל עטמ ועטמ יאמר מלכת עקרה ות' המן ועשרה דברוח (מלעטו למעלט
דף 157). וחס"ב יתחיל סס.

(כסדר כ"ח)

וידבר יי אל-משה לאמר: פינתם בך אלעזר בך אהרן הכהן השני
את-חמתי מעל בגדי-שראל בקנאו את-קנאתי בתוכם ולא-דליתי את-כבוד
ישראל בקנאתי: לכן אומר הנני נתן לו את-קברתי שלום:

אין קדוש ביי בראין בלמה ואין צור באלהינו: פי מי אלוה מבלעדי
יי ומי צור וזלתי אלהינו: אין באלהינו אין באדוננו אין כמלכנו אין
כמושיענו: מי באלהינו מי באדוננו מי כמלכנו מי כמושיענו: נודה
לאלהינו נודה לאדוננו נודה למלכנו נודה למושיענו: ברוך אלהינו ברוך
אדוננו ברוך מלכנו ברוך מושיענו: אתה הוא אלהינו אתה הוא אדוננו
אתה הוא מלכנו אתה הוא מושיענו: אתה תושיענו אתה תקים תורתם
ציון פי עת לתנה פי בא מועד:

רבונו של עולם בזמן שבית המקדש היה קום היה אדם חמא מכיא
קרבו ואתה מבפר לו. ועכשו בענותינו אין לנו מקדש ולא מזבח ולא
קרבו ולא כהן שיכפר בעדנו. אלא זכרון דברים תהי כפרתנו ונשלמה
שית שפתותינו תחת קרבנותינו:

אתה הוא יי אלהינו שהקפידו אבותינו לשקוד את-קמדת הפסחים
בזמן שבית המקדש קום כלאשר צוית אותם על-ידי משה נביאך בפרתב

בְּתוֹרַתְךָ וַיֹּאמֶר יי אֵל־מֹשֶׁה קִדְדָה סְמִים נָטַף וּשְׁחַלַּת וְחִלְבְּנָה סְמִים
 וְלִבְנָה וְכָה בַד בְּבַד יִהְיֶה: וְעֲשִׂית אֵתָה קְמֹדַת רָקַח מַעֲשֵׂה רִזְקָן מְמַלֵּחַ
 סוֹדֵד קָדֵשׁ: וְשִׁחֲקָה מַפְנֵה הַדָּק וְנִתְתָה מַפְנֵה לִפְנֵי הַעֲדַת בְּאֵהַל מוֹעֵד
 אֲשֶׁר אֲנַעַד לָהּ שְׁמֵה קָדֵשׁ קַדְשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וַיֹּאמֶר וְהִקְמִיד עָלָיו
 אֶתְרוֹן קְמֹדַת סְמִים בְּבִקְרָב בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַעֲדַת יִקְמִירָנָה: וּבְהַעֲלַת
 אֶתְרוֹן אֶת־הַעֲדַת בֵּין הָעַרְבִים יִקְמִירָנָה קְמֹדַת תְּמִיד לִפְנֵי יי לְדוֹתֵיכֶם:

(מִיִּזְחַת יו"ד)

תָּגוּ רַבְּנוּ, קְמֹדַת הִיְתָה גַעֲשֵׂה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשֹׁשִׁים וְשִׁמְנֵה מְנָה. שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת וְשֹׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנְיָן יְמוֹת הַחֲפֹזָה וְשִׁלְשָׁה שָׁהִיָה מוֹסִיף כַּהֵן פְּדוּל
 בְּעַרְב יוֹם הַכִּפָּרִים וּמַחֲזִיזִים לְמַכְתָּשֶׁת וְנוֹטֵל מַפְנֵה מֵלֵא חֲפָזוֹ פְּדוּ לָקִים
 כַּעֲשֵׂת דִּקְשָׁה מִן תִּדְרָקָה. וְאֵתֵד עֶשֶׂר סַפְּגִים תִּיָּד בָּהּ וְאֵלּוֹ תָן, הַצָּרִי וְהַצַּפְרָן
 וְהַחֲלִבְנָה וְהַחֲלִבְנָה מִשְׁקֵל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מְנָה, מֵד וּקְצִיעָה שְׁבֵלַת גִּרְדֵּי
 וְכִרְכֹם מִשְׁקֵל שְׁשֵׁה עֶשֶׂר שְׁשֵׁה עֶשֶׂר מְנָה, הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עֶשֶׂר, וְקִלּוּפָה
 שְׁלֹשָׁה וְקִבְמוֹן תִּשְׁעָה, בְּרִית פְּרָשִׁינָה תִשְׁעָה קִבְבִין, ייִן קְפָרִיסִין סְאִין תִּלְתָּה
 וְקִבְבִין תִּלְתָּה, וְאִם לֹא כִצָּא ייִן קְפָרִיסִין מִבֵּיא חֲמֵר תִּזְרֵן עֲתִיק. מִלַּח
 סוֹדֵמִית רְבַע, מַעֲלָה עֶשֶׂן כֹּל־שְׁהוּא, רַבִּי גֵתָן אָמַר אִף כִּפְתַת תִּזְרֵן כֹּל־
 שְׁהוּא. אִם גֵּתָן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסֻלָּה, וְאִם חֲסֵד אֶתָּה מִכָּל־סַפְּגֵיָה חֵיב מִיתָה:
 רַבֵּן שִׁמְעוֹן בְּרַבִּי מִלֵּיֵאל אָמַר, הַצָּרִי אֵינּוּ אֵלֵא שְׁרָף הַנוֹטֵף מַעֲצֵי הַקֶּסֶף.
 בְּרִית פְּרָשִׁינָה שְׁשִׁפִין בָּהּ אֶת־הַצַּפְרָן כְּדִי שֶׁתֵּרֵא נֶאֱדָה, ייִן קְפָרִיסִין שְׁשׁוֹרִין
 כּוֹ אֶת־הַצַּפְרָן כְּדִי שֶׁתֵּרֵא עֵזָה, וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יִפִּין לָהּ אֵלֵא שְׁאֵין
 מִכְּגִיסִין מִי רַגְלִים בְּעִזְרָה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תָּגִיא רַבִּי גֵתָן אָמַר פְּשֻׁהוּא שׁוֹחֵק אָמַר הַדָּק הֵיטֵב הֵיטֵב הַדָּק,
 מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יִפָּה לְכִשְׁמִים. פִּשְׁמוֹה לַחֲצִאִין פְּשֻׁרָה. לְשִׁלֵּשׁ וְלִרְבִיעַ לֹא
 שִׁמְעֵנו: אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, זֶה הַכֶּלֶל, אִם כְּמֹדֵתָהּ פְּשֻׁרָה לַחֲצִאִין, וְאִם חֲסֵד
 אֶתָּה מִכָּל־סַפְּגֵיָה חֵיב מִיתָה:

תָּגִי בַר קִפְרָא אֶתָּה לְשֹׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שְׁנָה הִיְתָה בְּאֵה
 שְׁלֹשִׁיָהִם לַחֲצִאִין. וְעוֹד תָּגִי בַר קִפְרָא אֵלּוֹ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל
 דְּבִשׁ אֵין אֲדָם יְכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ, וְלִמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ, מִפְּנֵי
 שֶׁתִּיזְרָה אֶמְרָה כִּי כָּל־שְׂאֵד וְכָל־דְּבִשׁ לֹא תִקְמִירוֹ מִפְּנֵי אִשָּׁה לִי:

כִּזֵּשׁ ח'וֹ עֲנַמֵּה נַעֲרִל מוֹסִיפִים נִקְשָׁה וו.

רַבֵּן הַעֲלָמִים גְּלוּי לִפְנֵי כִסָּא כְּבוֹדָה אֲשֶׁר מֵרַת הָרִין מִתְנַחֵה עֲלֵינוּ גַעֲזוֹתֵינוּ. וְכִאֲנִי
 לְחַלֵּאת אֶת־עֲזָרָה שְׁתַּעֲזוֹר הַמַּנְפֵּה וְהַשְּׁחִית מַעֲלֵינוּ, וְלֹא חֲמֵן הַשְּׁחִית לְכֹא אֶל־בְּנֵינוּ וְחַמֵּן

עלינו ועל סגנו ועל עולמינו ועל כל ישראל עמה וקבל ברחמים וברצון את התפלתנו כמו
 שנאמר תבון תפילתי קמדת לסקניה טשאית כפי סגנת ערב. וכן ששקבלת קמדת חשמים
 שהקמיר לסקניה ארון הבזון באשר החל הנגף בעם שנאמר ויעמד בין המתים ובין החיים
 ותעצור המגפה. וכן שנאמר בפיתחם ויעמד ויסלל ותעצור המגפה. וכן קדור ויבן שם
 דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר :: לארץ ותעצור המגפה מעל ישראל: כי אתה
 אבינו ויהי תלויזות עינינו. רפאנו :: ונרפא השיענו ונלשעה כי תהלתנו אתה. שכן כתוב
 בתורתך והסיר :: סוף בלחלי וכל סדני סגרים הרעים אשר יקשת לא ישיסם בה תתנם
 בכל שונאיה: ליי השועה על עמה ברבקה פלה: :: צבאות עמנו מסובב לנו אליהי יקרב
 סלה: :: צבאות אשרי אדם בועת בה: :: השועה המלה יעגנו ביום קראנו:

(סוף פטוח)

פתיב ובכל מקום מקמר מעש לשמי. בכל מקום סלקא דעתך אמר
 רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יוחנן אלו תלמידי חכמים העושקים
 בתורה בכל מקום מעלה אני עליהם כאלו מקטירים ומצוישים לשמי:

(יטא דף כ"ב)

תגיא מי שזכה בתרומת הששן וזכה בסדור מערכה ובשגי גזרי עצים:

(יטא דף ל"ג)

אבני יהוה מסדר מערכה משמא הנמרא ואלכא דאבא שאיל. מערכה
 גדולה קודמת למערכה שניה שר קמדת. ומערכה שניה שר קמדת
 קודמת לסדור שגי גזרי עצים. וסדור שגי גזרי עצים קודם לדשון מזבח
 הפנימי. ודשון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש גרות. והטבת חמש גרות
 קודמת לדם התמיד. ודם התמיד קודם להטבת שתי גרות. והטבת שתי
 גרות קודמת לקמדת. וקמדת קודמת לאברים. ואברים קודמים למנחה.
 ומנחה קודמת לחבתים. וחבתים קודמים לקסבים. וקסבים קודמים
 למוספים. ומוספים קודמים לבזיכים. ובזיכים קודמים לתמיד של בין
 הערב. שנאמר ועד עליה העלה והקמיר עליה תלבי השלמים.
 עליה השלם בלתיקרבנות בלן:

(פסחים דף נ"ט)

תנו רבנן אין לה דבר שקודם לתמיד של שחר אלא קמדת בלך.
 שנאמר בבקר בבקר. ואין לה דבר שמתעבב אחר התמיד של בין
 הערבים אלא קמדת וגרות ופסח ומחפר בפורים בערב פסח ששוכל
 שנית ואוכל את פסחו לערב. רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בדרבנקה
 אומר אף מחפר בפורים בשאר ימות השנה ששוכל ואוכל בקדשים לערב:
 תנו רבנן תמיד של בין הערבים קודם לגרות: וגרות קודמת לקמדת.
 שנאמר והקמיר עליו אהרן קמדת סמים בבקר בבקר כהיטיבו את הגרות

יְקַמְרֶנָּה: וְכַעֲלַת אֶתְרֵן אֶת־הַגִּירָה בֵּין הָעַרְבִים יִקְמְרֶנָּה קַמְרַת תָּמִיד
לִפְנֵי יי לְדוֹחֵיכֶם:

(שמות כ"ט)

וְהָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל־הַמִּזְבֵּחַ בְּבָשִׂים בְּגִי־שָׁנָה שְׁנַיִם לַיּוֹם תָּמִיד: אֵת
הַבָּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בְּבָקָר וְאֵת הַבָּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבִים: וְעִשְׂרֹן
סֵלַת בָּלוּל בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רֹבַע הַהֵיזָן וְגִסְסֹד רִבְעֵת הַהֵיזָן יִיזֵן לַבָּבֶשׂ הָאֶחָד:
וְאֵת הַבָּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבִים כַּמִּנְחַת הַבָּקָר וְכַגֹּסְכָה תַעֲשֶׂה־לָּהּ
לְרִיחַ גִּיחָח אִשָּׁה לַיי: עֲלַת תָּמִיד לְדוֹחֵיכֶם פָּתַח אֶהְלֵמוּעַד לִפְנֵי יי אֲשֶׁר
אֲמַעַד לָכֶם שְׁפִטָה לְדַבַּר אֱלֹהֵי שָׁם: וְנִעַרְתִּי שְׁפִטָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְגִקְדַּשׁ
בְּבָבָי: וְקִדְשִׁתִּי אֶת־אֶהֱל מוּעַד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־אֶתְרֵן וְאֶת־בְּגָדֵי אֶקְדַּשׁ
לְבַהֵן לַי: וְשִׁכְנַתִּי בְּחוּץ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים: וְיָדַעוּ כִּי אֲנִי
יי אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לְשַׁכְנֵי כְתוּכֶם אֲנִי יי
אֱלֹהֵיכֶם:

(ויקרא א')

וְאִם־מִדְּמַעַן קָרַבְנוּ מִדְּהַבְשִׁים אוֹ מִדְּהַעִיִם לְעֹלָה זָכָר תָּמִים
יִקְרִיבְנוּ: וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יַרְדֵּי הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יי וְחָרְקוּ בְּגֵי אֶתְרֵן הַכֹּהֲנִים
אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנָתַח אֹתוֹ לְנִתְחָיו וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־סָדְרוֹ וְעַד־
הַכֹּהֵן אֹתָם עַל־הַעֲצִים אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וְהִקְרַב וְהִקְרַעִים יָרֵחַן בְּמַיִם
וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל וְהִקְסִיר הַמִּזְבֵּחַהּ עֲלֶיהָ הִיא אִשָּׁה רִיחַ גִּיחָח לַיי:

(ויקרא ב')

וְיַדְבַּר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צֹו אֶת־אֶתְרֵן וְאֶת־בְּגָדֵי לֵאמֹר זֹאת הַתּוֹרָה
הָעֹלָה הִיא הָעֹלָה עַל מִזְבֵּחַהּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ כְּלֵה־לֵילָה עַד־הַבֹּקֶר וְאִשׁ הַמִּזְבֵּחַ
הַיּוֹקֵד בּוֹ: וְלֶבֶשׂ הַכֹּהֵן מִחוּץ כֹּד וּמִכְנָסֵיכֶם יִלְבַּשׁ עַל־בָּשָׂו וְהָרִים אֵת
הַדָּשָׁן אֲשֶׁר הֵאָבֵל הָאִשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפְשַׁט
אֶת־בְּגָדָיו וְלֶבֶשׂ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדָּשָׁן אֶל־מִחוּץ לַמִּזְבֵּחַ אֶל־
מָקוֹם מְחוּדָד: וְהָאִשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ הַיּוֹקֵד בּוֹ לֹא תִכְבֶּה וּבַעַר עֲלֶיהָ הַכֹּהֵן עֲצִים
בְּבָקָר בְּבָקָר וְעַד־עֲלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְסִיר עֲלֶיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים: אִשׁ תָּמִיד
הַיּוֹקֵד עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה:

זֹאת הַתּוֹרָה הַמִּנְחָה הַקָּרֵב אֹתָהּ בְּגִי־אֶתְרֵן לִפְנֵי יי אֶל־פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ:
וְהָרִים מִמֶּנּוּ בְּקִמְצוֹ מִסֵּלַת הַמִּנְחָה וּמִשְׁמַנָּהּ וְאֵת כְּלֵה־לֵבָנָהּ אֲשֶׁר עַל
הַמִּנְחָה וְהִקְסִיר הַמִּזְבֵּחַ רִיחַ גִּיחָח אֲזַכְּרֶתָּהּ לַיי: וְהַנּוֹחֶרֶת מִמֶּנּוּ יֵאָבֵלוּ
אֶתְרֵן וּבְגָדָיו מַעֲוַת הָאֵבֵל בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ בְּחָצֵר אֶהְלֵמוּעַד יֵאָבֵלוּהָ: לֹא

תאספה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא בחטאת וקאשם:
כלזקר בגני אהרן יאכלנה חקעולם לדחתיכם מאשי " כל אשר יגע
בהם יקדש:

ידבר " אלמשה לאמר: זה קרבן אהרן ובגיו אשר יקריבו לז' ביזם
הפושח אתו עשירת האסח קלת מנחה תמיד מצעיתה בבקר ומצעיתה
בערב: על מחבת בשמן תעשה מרבבת תביאנה הפיגי מנחת פתים
פקריב היחגיחם לז': והפחן תפשיח תחתיו מבגיו יעשה אתה חקעולם
לז' כליל תקטר: וכל מענת פחן כליל תהיה לא תאכל:

ידבר " אלמשה לאמר: דבר אל אהרן ואל בגיו לאמר זאת תורת
החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני " קדש קדשים
הוא: הפחן החטאת אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בתער אהל מעד:
כל אשר יגע בקשרה יקדש ואשר יזה מדמה עלהבגד אשר יזה עלה
תבבם במקום קדש: וכל יחדש אשר תבשלבו ישבר ואם בקלי נחשת
בשלה ומדק ושטף בפמים: כלזקר בפלגים יאכל אתה קדש קדשים
הוא: וכל חטאת אשר יבא מדמה אל אהל מעד לכפר בקדש לא
תאכל באש תשרף:

וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: במקום אשר ישחטו את
העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב: ואת כל חלב
יקריב מפניו את האלה ואת החלב המכסה את הקרב: ואת שפי הקלית
ואת החלב אשר עליהן אשר על החבסלים ואת דחירת על הבגד על
הקלית יסירנה: והקמיר אתם הפחן המזכחה אשה לז' אשם הוא: כל
זקר בפלגים יאכלנו במקום קדש יאכל קדש קדשים הוא: בחטאת
כאשם תודה אחת להם הפחן אשר יכפר בו לו יהיה: והפחן הפקריב את
עלת איש עוד העלה אשר הקריב לפחן לו יהיה: וכל מנחה אשר תאספה
במנור וכל געשה בפרחשת ועל מחבת לפחן הפקריב אתה לו תהיה: וכל
מנחה בלילה בשמן ותרבה לכל בגי אהרן תהיה איש באחיו:

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה: אם על תודה יקריב
והקריב על זבח התודה חלות מצות בלילה בשמן ורקיקי מצות משחים
בשמן וקלת מרבבת חלות בלילה בשמן: על חלות לחם חמץ יקריב קרבנו
על זבח תודת שלמיו: והקריב מפניו אחד מגד קרבן תודתה ליהוה לפחן

החוק אחדים השלמים לו יהיה: וכשר זבח תודת שלמיז ביזם קרבנו
יאכל לאינייה ממנו עד בקר: ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביזם הקריבו
אתזבחו יאכל יממחרת והנותר ממנו יאכל:

(בסדר ט"ו א')

וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם פי
תבאו אל ארץ מושבותיכם אשר אני נתן לכם: ועשיתם אשה ליי עלה
או זבח לפלא נדר או כנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח ליי מן
הבקר או מן הצאן: והקריב במקריב קרבנו ליי מנחה סלה עשרון
בלול כרבעית ההין שמן: ויין לגסד רביעית ההין תעשה עלה עלה או
לזבח לפכש האחר: או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים בלולה
בשמן שלשית ההין: ויין לגסד שלשית ההין תקריב ריח ניחח ליי:
וכתעשה בדבקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליי: והקריב עלה
בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים בלול בשמן חצי ההין: ויין תקריב
לגסד חצי ההין אשה ריח ניחח ליי: ככה תעשה לשור האחד או לאיל
האחד או לשה בכבשים או בעזים: כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד
כמספרם: כלהאזרח תעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח ניחח ליי:
וכדיגור אתכם גר או אשר בתוככם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח
ליי כאשר תעשו בן יעשה: הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת
עולם לדרתיכם ככם בגר יהיה לפני יי: תורה אחת ומשפט אחד יהיה
לכם ולגר דגר אתכם:

(מלאכי ג')

וערבה ליי מנחת יהודה וירושלם. כימי עולם וכשנים קדמניות:
כל אלה בהיות ההיכל על יסודו ומזבח על מכוננו והיינו מלאים כל
טוב: ועכשו חרב בית המקדש ובטלה עבודה ואין לנו בעונותינו לא אשים
ולא אשם. לא בדים ולא בלולה. לא נחלראש ולא גורלות. לא דבד ולא דקה.
לא היכל ולא הנהגה. לא עזר ולא ודי. לא זבח ולא זריקה. לא חטאת ולא
חלבים. לא טהרה ולא טבילה. לא ירושלים ולא עזר הלכנון. לא כפרת
ולא כרובים. לא לכנה ולא לחם הפנים. לא מזבח ולא מנחה. לא נתחים
ולא נסקים. לא סלת ולא סמים. לא ערה ולא עולה. לא פרקת ולא פר
הטאת. לא ציון ולא ציץ גזר הקדש. לא קדה ולא קנמן. לא רקה ולא
ריח ניחח. לא שי ולא שלמים. לא תורה ולא תמידים: כי בעונותינו

ועונות אבותינו חרב נגו ושם מקדשנו וגטל כבוד מצית חינו מקום
שתללו בו אבותינו ואין אנחנו יכולים להקריב קרבן ואין לנו כהן
שיכפר בערנו אלא שים שפתותינו תחת קרבנותינו ותפלחנו תחת
כפרתנו:

כס זלין חוטרים תחמן חין חוטרים זה:

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתסלח לנו על כל
הטאתינו ותמחל לנו על כל פשעינו ותכנה בית המקדש במהרה במינו
ותכפר לנו על כל עונותינו חרונותינו שחטאנו לפניך בין באנס בין ברצון
בין בשוגג בין במזיד בין בדבור בין במחשבה הכל תעביר ותסלח אשר
נאלנו ואשר חטאנו:

סוקים טאל תיבת.

ומשמע ודומה ומשא: וישב יצחק בגר: והרעב כבד בארץ: ובגו
דן חשים: לשועתך קרתי יי: יששכר זבולן ובנימן: מכשפה לא תחיה:
ועשית משבצות זהב: ולערעת הבגד ולבית: ולשאת ולספחת ולבגרת:
יברכה יי וישמרה: ויהי אחרי המגפה: ובגו פלוא אליאב: קרוה סנאך
ומשארתך: והואש המשלש לא במהרה ינתק: י צבאות עמנו משגב
לנו אלהי עקב סלה: י צבאות אשרי אדם בומח כף: יי חושעה המלך
שגנו ביום קראנו: יי עז לעמו יתן: יי יברך את עמו בשלום: יהיו לרצון
אמרי סי והגיון לפי לפניך יי צורי וגאלי:

יה סוקים אתחלם מן וסוס נ'.

נגע צרעת כי תהיה באדם והבא אלהיך: נחנו בעבוד חלוצים לפני
יי ארץ כנען ואתנו אחות נחלתנו מעבר לירדן: נביא מקרבה מאתך
במני יקים לך יי אלהיך אליו תשמעון: נדר פלגיו ישמחו עיר אלהים
קדש משכני עליזן: נחית בצאן עמך ביד משה ואהרן: נגד אבותם עשה
פלא בארץ מצרים שדה צען: גפתי משכבי מד אהלים וקנמן: גר יי
גשמת אדם חפש כל חררי בטן: גפת תפסנה שפתותיך בלה דבש וחלב
סתת לשונך ורית שלמתך ברים לבנון: גרו מתוך ככל ומארץ בשדים
צא והיו בעתידים לפני צאן: גשקי קשת מימינים ומשמאלים באבנים
ובהצים בקשת מאחי שאול מבנימן:

(* ח"ב, הספר טניח יד פסוקי בתורה טן נ' ג' טלין ענתה כחכם חרר ענאן ועאלתך
(דמיוס כ"ח, י"ז) ומסדר כטענותו כטעם פסוק זה כעבור ל' כחללה וזם טעונו ויהי אחרי הטעם
(כטעור כ"ח, ח) חף כי כוח נחטת חינו טן ג' טלין ע"כ כטעור לכיותו דבוק עם ויחטר כ' אל טעס
פ"ט כטעור ז"ט שיסקח אחרי טעס נו למלחמת טנין כ"ד.

עזרכ פסוקים עזרענ'ן ז"ל.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: וְלִכְל הַיָּד הַחֲזָקָה
וְלִכְל הַמְּזִרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מִשָּׂה לְעִיגֵי כָּל־יִשְׂרָאֵל: וַיַּעֲקֹב הַלֵּךְ לְבָרְכּוֹ
וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מִלְאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כְּאֲשֶׁר רָאָם מַחְנֵה אֱלֹהִים זֶה
וַיִּקְרָא שֵׁם הַמְּקוֹם הַהוּא מַחְנֵיָם: הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאַבְרָהָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ
אִמְרֵי פִי: יַעֲרֵף בְּכַמְשֵׁר לְקַחֵי תַעֲלֵ כַּפְּסָל אִמְרֵתִי כִּשְׁעֵידִם עָלַי וְשֵׁה
וּכְרִיבִים עָלַי עֹשֵׁב: וַיְהִי כַּנֶּסֶע הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מִשָּׂה קוֹמָה יְיָ וַיִּפְצוּ אֵיבֵיהָ
וַיִּגְסוּ מִשְׁנֵאֵיהָ מִפְּנֵיהָ: וּבְנַחַה יֹאמֶר שׁוּבָה יְיָ רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל: וַעֲבֹאוּ
וּפְקֹדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אָלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: כָּל־חַפְּקָדִים לְמַחְנַת אִפְרַיִם
מֵאֵת אָלֶף וּשְׁמֹנֶת אֲלָפִים וּמֵאֶח לְעֵבְרָתָם וּשְׁלֹשִׁים יִסְעוּ:

עזרכ פסוקים סכר'ר יכודכ כפסיד ז"ל.

אֶתֶח סִתֵּר לִי מִצַּר תַּצְרֵנִי רְנִי פִלַּט הַסּוֹבְבֵנִי סִלָּה: בְּטַחוּ כִּי עָרִי
עַד כִּי בִיחַ יְיָ צוֹר עוֹלָמִים: יְיָ עַז לַעֲמוֹ יִתֵּן יְיָ וַיְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

כִּי תַעֲבֹד בַּמַּיִם אֶתֶךָ אֲנִי וּבְנֵהֲרוֹת לֹא יִשְׁמָפוּךָ כִּי תִלָּךְ בְּמוֹ אִשׁ לֹא
תִכְוֶה וְלִהְבֶּה לֹא תִבְעַר בָּךְ: כִּי עִם כְּצִיזֵן יֵשֵׁב בִּירוּשָׁלַם כְּבוֹ לֹא תִכְבֶּה
חֲנוּן יִתְנֶה לְקוֹל וַעֲקֵה כִּשְׁמַעְתּוֹ עֲנֶה: כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
מוֹשִׁיעַה נַתַּתִּי כְּפָרֶה מִצְרַיִם כּוֹשׁ וּסְכָא פַחֲתִיהָ: כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ מַחְזִיק
יְמִינֶךָ חֹאמֶר לֶה אֵל תִּדְרָא אֲנִי עֲזֹרְתִיךָ: כִּי לֹא שְׂאוֹל תּוֹדֶךָ מוֹת יִתְלַלֶּךָ
לֹא יִשְׁכְּרוּ יוֹרְדֵי כּוֹר אֶל־אֲמִתֶּךָ: כִּי אֶצְק־מַיִם עַל צְמָא וּגְזִלִים עַל יִבְשָׁה
אֶצְק רֹחִי עַל יַרְעֵה וּכְרַכְתִּי עַל צְאָצְאֵיךָ: כִּי אֶתֶח אֲכִינּוּ כִּי אֲכַרְחֶם לֹא
יִדְעֵנוּ וַיִּשְׂרָאֵל לֹא יִבְיָרְנוּ אֶתֶךָ יְיָ אֲכִינּוּ נֶאֱלָנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ:

יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יְיָ פְּגִיו אֱלִיָּה וּיְחַנְּךָ: תִּשָּׂא יְיָ פְּגִיו אֱלִיָּה
וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם:

(תחלים סכ"א)

שִׁיד לְפַעֲלוֹת אֲשָׂא עֵינֵי אֱלֹהֵי־הַדָּרִים מֵאֵין יְבֵא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְיָ
עָשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֲלֵי־יָתֵן לַמוֹט רִגְלֶךָ אֲלֵי־יְנוּם שְׁמֶרְךָ: חֲנֵה לֹא יְנוּם
וְלֹא יִשָּׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ שְׁמֶרְךָ יְיָ צִלְךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ
לֹא יִכְבֹּחַ וַיִּרַח בְּלִילָח: יְיָ שְׁמֶרְךָ מִכְּלַדְעַ וּשְׁמֹד אֶת־גִּפְשֶׁךָ: יְיָ יִשְׁמֹר
צְאִתֶּךָ וּבִזְאֵךָ מַעֲתַח וְעַד־עוֹלָם:

(עבודה זרה דף י"ט)

אמר רבי תנחום בר הנזיל, לעולם ישלש אדם שנותיו שליש במקרא
 שליש במשנה שליש בתלמוד: אמר רבי יהושע בן לוי, דבר זה פתוב
 בתורה ושנוי בנביאים ומשלש בכתובים כלהעושיק בתורה נכסז מעליהם
 לו. פתוב בתורה, דרכתוב ושמר הם את דברי הברית חזאת ועשיתם אותם
 למען השקילו את כל אשר תעשון: שנוי בנביאים דרכתוב לא ימוש ספר
 התורה הנה מסוף והגית בו זמם ולילח למען תשמר לעשות ככל דרכתוב
 בו כי אז תעליה את דרכיה ואז תשכול: משלש בכתובים דרכתוב כי אם
 בתורה יי חפצו ובתורתו יהנה זמם ולילה: והנה קעין שחול על פלגי מים
 אשר פרו יתן בעתו ועליו לא יבול וכל אשר עשה עליו:

(טו דף נח)

תנא דרבי אליהו, כל השונה הלכות בקליותם מכמה לו שהוא כך
 העולם הבא שגאמר הליכות עולם לו אל תקרא הליכות אלא הלכות:

(טו דף נח)

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא, תלמידי חכמים מדיבים שלום
 בעולם. שגאמר וכל בנה למורי יי זרב שלום בנה, אל תקרא בנה אלא
 בונה: שלום רב לאהבי תורה ואין למו מכשול: יהי שלום בחילה שלוח
 בארמנותיך: למען אחי ורעי אברהם שלום בך: למען בית יי אלהינו
 אבקשה טוב לך: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

קשה ליום ראשון. ימים אלו חוטרים תחנן חן לחמה.

הי רצון מלפניך יי אלהינו ואלה אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
 ואלהי יעקב לחום עלי ברחמיה הרבים ולחשיבני בתשובת שלמה לפניה:
 לתחנתי תקשיב אונה ותפתח לפני בתורתך ותסע ברעיני יראתך ותגוד
 גזרות טובות עלי ועל כל בני ביתי ותבטל כל גזרות קשות ורעות מעלי
 ומעל כל בני ביתי: לירי נסיון נא אלהיביאני ומכל פגעים רעים תעילני
 ועד יעבור רעות בעלך תסתדני. והיה עם פי והגיוני ושמוד דרבי מחסוא
 בלשוני. וברני ברצון עסקי, פקדני צישעתך, לראות בסוכת כחירך,
 להתהלל עם בחלתך לשמחם בשמחת בנן עידך ותפקון חיכל קדשה,
 חכני לשחר את פניך שם בדכיר ביתך: אדני שמערה אדני סלחה
 אדני הקשיבו עשה אל תאחר, למענה אלהי כי שמך נקרא על
 עידך ועל עמך: יי שמעה בקולי תהינה אונה בשכות לקול תחנוני:
 ואני תפילתי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעה: ענני

יְעַנְי בָּעַת וּבְעוֹנָה הַזֹּאת וְדַחַם עָלַי יַעַל כָּל־נַפְשׁוֹת בֵּיתִי וְהִנְחֵד לְבָבִי לְאַהֲבָה וּלְיִדְאָה אֶת־שִׁמְךָ וְתִבְשְׂרֵנִי בְשׂוֹרֹת פְּאִיכֹת מִמְעוֹנֶךָ וְתִרְפְּאֵנִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָה הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאֹת הַנּוֹף וְתַנְנֵי דָעָה בִּינָה וְהַשְׁכֵּל לְדַעַת אֶת־שִׁמְךָ: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְחִגְיוֹן לְבָבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צְדִיק וְגֹאֲלִי כִי אִתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־פֶּה בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

תקנת סמלח מעין יכירה סיום

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית אֲשֶׁר הִמְצִיאת אֶת־עוֹלָמְךָ בְּרֵצוֹנְךָ בַּיּוֹם הַזֶּה וְנִתְיַחֲדַת בְּעוֹלָמְךָ וְתִלְתִּית כּוֹ עֲלִיּוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים בְּמֵאֲמָרְךָ וְאִין שְׁנֵי עֵמָּה וְאִין מְלַבְּדָה וְגִלְיָה רְוֵי עֲלִיּוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים לְכְרוּאֵיךָ כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּיחַד לְבַבְנוּ וּלְבַב עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְאַהֲבָה וּלְיִדְאָה אֶת־שִׁמְךָ וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּמֵאוֹר תוֹרָתְךָ כִּי עַמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אוֹר וְתִכְנוּ לְאוֹר בְּאוֹרְךָ תַּצְפּוֹן לְצַדִּיקִים לְעַתִּיד לְבוֹא: מִהַבְּמַתְּחָה תִּכְמְנֵי וּמִבִּינְתְּךָ תִּבְיַנְנֵנוּ וְסוּד שְׂמֹתֶיךָ הוֹדִיעֵנוּ וְהוֹד תוֹרָתְךָ הִרְאֵנוּ וּבִקְרַשְׁתְּךָ קִדְשָׁנוּ וּבְצֵל כְּנִסְיָה תִּסְתִּירֵנוּ וּמִסִּבָּה תִּשְׁבְּעֵנוּ וּמִזֵּי בְבוּדְךָ תִּתֵּן עֲלֵינוּ וּפְנֵי מוֹשִׁיָּךָ תִּרְאֵנוּ וּבִטּוֹב לְבָב שְׂפָתֵנוּ שְׁנוֹכַל לְעַבְדְּךָ בְּאֵמַת אֲנַתְנוּ וּכְל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי אִתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־פֶּה בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

מעמר ליום שני

תורה
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ חַמְסִים וְהִי מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הַרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לְרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לְרָקִיעַ וַיְחִי־כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרָקִיעַ שָׁמַיִם וְהָרֶעִיב וַיְהִי כִּקֵּר יוֹם שֵׁנִי:

נביאים (ישעיה ס"ב)

שִׁירוֹ לִי שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְּתוּ מִקְצֵה הָאָרֶץ יוֹרְדֵי הַיָּם וּמְלֹאוּ אִיִּם וַיִּשְׁבְּיָהֶם: יִשְׂאוּ סִדְבָר וְעָרְוּ חֲצָרִים תִּשְׁבַּב קֶדֶר יִרְנֹו וְשָׁבִי סֹלַע מִרֹאשׁ הַרִים תִּצְוֹחוּ: יִשְׂמְרוּ לִי כְבוֹד וְתִהְלֹתוּ בְּאִיִּם יְגִידוּ: יְיָ כְּנֹבֵד יֵצֵא בְּאִשׁ מִלְחָמוֹת יַעִיר קִנְאָה יִדְעֵ אֵף יַצְרִיחַ עַל אִיְכּוֹ יִתְנַבֵּר: הַחֲשִׁיתִי מֵעוֹלָם אַחֲרִישׁ אֶתְאַפֵּק בְּיִלְדָה אֶפְעֶה אֲשֵׁם וְאֶשְׂאֵף יָחַד: אֶתְרִיב הַרִים וּנְבָעוֹת וְכָל־עֶשְׂבִּים אוֹבִישׁ וְשִׁמְתִי נְהִרוֹת לְאִיִּם וְאֶגְמִים אוֹבִישׁ: וְהוֹלַכְתִּי עוֹרִים בְּרִדְךָ

לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מחשף לפניהם לאור ומעקשים
למישור אלה הדברים עשיתים ולא עזבתים:

כתובים (חללים מ"ח)

שיר מזמור לכני-קנח: גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הרקדשו:
יפה נוף משוש בלחא-ארץ הרציון ירבותי צפון קרבת מלך רב: אלהים
בארמנותיה נודע למשגב: ברהנה המלכים נעדרו עברו יחדו: חמה ראו
כן תמרו נבגלו נחפזו: רעה אחרתם שם חיל כילדה: ברוח קדים
תשפר אגרות תרשיש: כאשר שמענו בן ראינו בעיר ירצבארת בעיר
אלהינו אלהים יכוננה עד-עולם סלה: דמינו אלהים חסדה בקרב היכלה:
כשמה אלהים בן תהלתה על-קצוי-ארץ צדק מלאה ימנה: ישמח הר-
ציון תגלנה בגות יהודה למען משפטיה: סבו ציון והקיפיה ספרו מגדלתה:
שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען הספרו לדור אחרון: כי זה
אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על-מות:

תורה (דברים ל"ב)

וכד ימות עולם בינו שנות הרדוד שאל אביה ונגדה וקניה ויאמר
לה: בהנחל עליזן גוים בהפרידו בני אדם תצב נבלת עמים למספר כגו
ישראל: כי חלק יי עמו מעקב חבל נחלתו: ימצאו בארץ מדבר וכתודו
לל ישמן יסובכנתו יכוננחו יצגהו באישון עינו: כגשר יעיר קנו על-גזולו
ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאחו על-אברתו: יי בדר ינחנו ואין עמו אל נכר:

משנת (סכת חכיד פרק שני)

ראוהו אחיו שידד והם רצו וקאו מדרו וקדשו יריחם ורגליהם מן
תפיר. נמלו את-חמנרפות ואת-הצנורות ועלו לראש חמובת. האברים
והפדרים שלא נתאכלו מבוער סונקים אותם לצדדי חמובת. ואם אין
חצדדים מחזיקים סודרים אותם בסוכב על הכבש: חתלו מעלים כאפר על
גבי התפות. ותפוח חזה כאמצע חמובת. פעמים עליו פשולש מאות בור.
וכרגלים לא חיו מרשנים אותו מפני שהוא נוי למזבת. מימיו לא נתעצל
חכהן מלהוציא את-חושן: החלו מעלים בגורים לסדר את-חמערקה. וכי
כל-חעצים פשרים למערקה. חן. בלחעצים פשרים למערכת חוץ משל
זית ושל-גפן. אבל באלו חיו רגילים במרביזת של-תאנח ושל-אנז ושל-עץ
שמן: סדר חמערקה גדולת מורחת וחזיתת מורחה וראשי הגורים הפנימים
היו נוגעים בתפות. ורוח הרוח בין הגורים שהיו מציתים את-חאליתא
משם: בדרו משם עצי תאנה יפים לסדר חמערקה שניה לקמרת סכנדר

קָרַן מְעַרְבִית דְּרוּמִית מְשִׁיךְ מִן תְּקַרְן כְּלָפִי צְפוֹן אַרְבַּע אַמּוֹת. בְּעֶמֶד
חָמֵשׁ סְאִין גָּחִלִים וּבִשְׁבֶּת בְּעֶמֶד שְׁמֹנֶה סְאִין גָּחִלִים. שְׁשָׁם חָזוּ נוֹתְנִים
שְׁנֵי בְּזִיבֵי לְבָנָה שֶׁל־לַחֵם הַפָּנִים. הָאֲנָרִים וְחַפְרִים שֶׁלֹּא נִחְאָכְלוּ
מִבְּעֶרֶב מַחֲזִירִים אוֹתָם לְמַעַרְבָּה. הַצִּיתוּ שְׁחֵי הַמְּעַרְכוֹת בְּאֵשׁ וַיִּרְדּוּ וַיִּבְאוּ
לָהֶם לְלִשְׁבֶּת הַגְּזִיזָה:

(ברכות דף ג"ד)

חֵיב אָדָם לְבָרֵךְ עַל הַרְעָה בְּשֵׁם שְׁמִכְרָךְ עַל הַטּוֹבָה שֶׁנֶּאֱמַר וְאֵהְיֶה
אִתְּךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְכָּהּ וּבְכָל־נַפְשָׁהּ וּבְכָל־מְאֹדָהּ. בְּכָל־לִבְכָּהּ בְּשִׁנֵּי
יַעֲרִיךְ בְּיַעַר הַטּוֹב וּבְיַעַר הָרָע, וּבְכָל־נַפְשָׁהּ אִפִּילוּ נוֹטֵל אֶת־נַפְשָׁהּ, וּבְכָל־
מְאֹדָהּ בְּכָל־מְמוֹנָהּ. דְּבַר אֲחֵר, וּבְכָל־מְאֹדָהּ בְּכָל־מְדָה וּמְדָה שֶׁהוּא מוֹדֵר
לָךְ הַיְיָ מוֹדָה לוֹ:

(ברכות ס"א)

תְּנוּ רַבְנֵי, פַּעַם אַחַת גְּזֵרָה מְלַכּוֹת שֶׁלֹּא יַעֲשֻׁקוּ יִשְׂרָאֵל בַּתּוֹרָה. בְּאֵ
פְּפוּס בְּיַהֲוּדָה וּמִצְאֵו לְרַבֵּי עֲקִיבָה שֶׁהָיָה מְקַהֵל קְהִלוֹת בְּרַבִּים וְעוֹשֵׂק
בַּתּוֹרָה. אָמַר לוֹ, עֲקִיבָה אֵי אַתָּה מַתְּרָא מִפְּנֵי אִמָּה זוּ. אָמַר לוֹ, אֲמִשׁוּל
לָךְ מִשָּׁל לָמָּה הַדְּבַר הַזֶּה, לְשׁוּעַל שְׁחִיחַ מְהֵלֶךְ עַל שְׂפַת הַנְּהַר וְרָאָה
דְּגִים שֶׁהָיוּ רָצִים לָבֹן וּלְבֹן. אָמַר לָהֶם מִפְּנֵי מָה אַתֶּם רָצִים. אָמְרוּ לוֹ, מִפְּנֵי
הַרְשָׁאוֹת שֶׁמְבִיאִים עָלֵינוּ בְּגֵי אָדָם. אָמַר לָהֶם, רְצוּנְכֶם שֶׁתַּעֲלוּ לִיבְשׂוּהָ
וַיִּרְדּוּ אֲנִי וְאַתֶּם בְּשֵׁם שֶׁדָּרְוּ אֲבוֹתַי עִם אֲבוֹתֵיכֶם. אָמְרוּ לוֹ, אַתָּה הוּא
שְׂאוּמְרִים עָלֶיךָ פֶּקֶח שֶׁבַחְתָּו, לֹא פֶקֶח אַתָּה אֲלֵא טַפְשׁ אַתָּה. וּמָה בְּמִקּוֹם
חַיִּוֹתָנוּ אָנוּ מַתְּרָאִים, בְּמִקּוֹם מִיתְּתָנוּ עַל אַחַת בְּמָה וּבְמָה: אָף אֲנִי
עֲבָשׁוּ שְׂאֵנוּ עוֹשִׂקִים בַּתּוֹרָה שֶׁפְּתוּב בָּהּ כִּי חַיִּיךָ וְאֵדָךְ יִמְיָךְ קֵד אָנוּ
מַתְּרָאִים, אִם אֲנִי הוֹלְכִים וּמְבַטְלִים מִמֶּנָּה, עַל אַחַת בְּמָה וּבְמָה: לֹא
הָיוּ יָמִים מְעַטִּים עַד שֶׁתַּפְּשׁוּ לְרַבֵּי עֲקִיבָה וְחִכְשׁוּהוּ בְּבֵית הָאֲסוּרִים וְתַפְּשׁוּ
לְפָפוּס בְּיַהֲוּדָה וְחִכְשׁוּהוּ אֲצֵלוֹ. אָמַר לוֹ, פְּפוּס מִי חִבִּיבָאךָ לְבֹן. אָמַר לוֹ,
אֲשֶׁרִיךְ רַבִּי עֲקִיבָה שֶׁנִּתְפַּשֶׁת עַל דְּבַרֵי תוֹרָה וְאִזִּי לוֹ לְפָפוּס שֶׁנִּתְפַּשֶׁת עַל
דְּבָרִים בְּטָלִים: אָמְרוּ, בְּשַׁעָה שֶׁהוֹצִיאֵו לְרַבֵּי עֲקִיבָה לְהַרְיֵנָה זְמַן קְרִיאַת
שְׁמַע הַדָּה, וְהָיוּ סוֹרְקִים אֶת־בְּשָׂרוֹ בְּמַסְרְקוֹת שֶׁל בְּרוֹזֵל, וְהָיָה מְקַבֵּל עָלָיו
עַל מְלַכּוֹת שְׁמִים בְּאֵהְבָה. אָמְרוּ לוֹ תְּלַמִּידָיו, רַבֵּינוּ עַד בֵּן. אָמַר לָהֶם כָּל־
יָמֵי הַיִּיְתִי מִצְטַעֵר עַל פְּסוּק זֶה וּבְכָל־נַפְשָׁהּ אִפִּילוּ הוּא נוֹטֵל אֶת־נַפְשָׁהּ,
אִמְרָתִי מִתִּי יָבֵא לְיָדִי וְאִקְיָמְנֵהּ וְעֲבָשׁוּ שְׂבָא לְיָדִי לֹא אִקְיָמְנֵהּ. הָיָה מְצַרִּיךְ

בְּאֶחָד עַד שִׁעְתָּה גִשְׁמָתוֹ בְּאֶחָד. יַעֲתָה בְּתִקּוּל וְאָמְרָה אֲשֶׁרִיד רַבִּי
עֲקִיבָה שִׁיַּעֲתָה גִשְׁמָתוֹ בְּאֶחָד. אָמְרוּ מִלֵּאכֵי הַשָּׂרֵת לִפְנֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ
הוּא. רַבּוֹנוֹ שֶׁל־עוֹלָם זוֹ הַתּוֹרָה זוֹ שְׂכָרָהּ מִמַּתִּים יָרֵךְ יְיָ מִמַּתִּים מִחֶלֶד.
אָמַר לָהֶם חֵלְקֵם בְּחַיִּים. יַעֲתָה בְּתִקּוּל וְאָמְרָה אֲשֶׁרִיד רַבִּי עֲקִיבָה שִׁאֲתָה
מִזְמָן לַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא:

משנה (ספ"א דף ט"א)
בָּא לוֹ אֶעֱלֶה פָּרוֹ שְׂנֵיָה וְסוּמָךְ שְׁפִי יָדָיו עָלָיו וּמְתוּדָהּ. וְכֵן הָיָה אוֹמֵר.
אָנָּה הַשֵּׁם. עוֹתִי פִשְׁעוֹתַי חֲטָאתִי לִפְנֵיךְ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֶבְרָן עִם קְדוֹשֶׁךָ.
אָנָּה הַשֵּׁם. כִּפְרָא לַעֲוֹנוֹת וְלִפְשָׁעִים וְלִחֲטָאִים שְׁעוֹתַי וְשִׁפְשָׁעוֹתַי וְשִׁחֲטָאתִי
לִפְנֵיךְ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֶבְרָן עִם קְדוֹשֶׁךָ. כִּפְתוּב בְּתוֹרַת מוֹשֶׁה עֲבָדְךָ כִּי
בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חֲטָאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תְּמַדְתָּ:
וְהֵם עוֹנִים אֶתְרִי. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

גמרא (ספ"א דף ט"ב)
תָּנוּ רַבָּנֵינוּ. בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים גְּדוּלָה גְּמִילוּת חֲסָדִים יוֹתֵר מִן הַצְּדָקָה.
עֲדָקָה בְּמִמוֹנֵי. גְּמִילוּת חֲסָדִים בֵּין בְּנוֹפוֹ בֵּין בְּמִמוֹנֵי. עֲדָקָה לַעֲנִיִּים.
גְּמִילוּת חֲסָדִים בֵּין לַעֲנִיִּים בֵּין לַעֲשִׂירִים. עֲדָקָה לַחַיִּים. גְּמִילוּת חֲסָדִים
בֵּין לַחַיִּים בֵּין לַמַּתִּים:

משנה (קדושין סוף פרק א')
כָּל הַעוֹשֶׂה מַצְוָה אַחַת מִשִּׁבְעִים לוֹ וּמֵאֲרִיבִים לוֹ יָמִיו וְנֹחַל אֶת־הָאָרֶץ.
וְכָל־שֹׂאֵינוֹ עוֹשֶׂה מַצְוָה אַחַת אֵין מִשִּׁבְעִים לוֹ וְאֵין מֵאֲרִיבִים לוֹ יָמִיו וְאֵינוֹ
נֹחַל אֶת־הָאָרֶץ: כָּל שֹׂשְׁנֵנוּ בְּמִקְרָא וּבְמִשְׁנָה וּבְדִרְדָּר אָרֶץ לֹא בְּמַתְּנָה הוּא
חֹטֵא. שֶׁנֶּאֱמַר וְהַחַיִּט הַמְּשִׁלֵּשׁ לֹא בְּמַתְּנָה יִנְתֵּק. וְכָל־שֹׂאֵינוֹ לֹא בְּמִקְרָא
וְלֹא בְּמִשְׁנָה וְלֹא בְּדִרְדָּר אָרֶץ אֵינוֹ מִן הַיָּשׁוּב:

גמרא (כתובות דף ה')

תָּנָא דִּרְבִּי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל. מִפְּנֵי מַה אָזַן כְּלָה קָשָׁה וְאֵלֶּיהָ שְׁלָה רַבָּה.
מִפְּנֵי שָׂאֵם: שְׁמַע אָדָם דְּבַר שֹׂאֵינוֹ תָּנוּ יִכְפֹּר אֵלֶּיהָ לַתּוֹכָה:
תָּנוּ רַבָּנֵינוּ. אֵל־שְׁמַע אָדָם לְאֻזְוֵי דְּבָרִים בְּמַלִּים מִפְּנֵי שְׁהָאֻזְן נְכוּיָה
תַּחֲלָה לְאֲכָרִים:

משנה (פ"ה ספ"ח)
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֵּר רַבִּי אוֹמֵר. בְּרִי הוּא אוֹמֵר רַק חֲזַק לְבַלְתִּי אֲבַל הַדָּם
כִּי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ. וְאוֹמֵר לֹא תֵאבְּלֵנוּ לְמַעַן יִטֵּב לָךְ וּלְכַנֶּיךָ אֶחְרִידָה כִּי
תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵצֵי יְיָ. וְכֵּה אִם הַדָּם שֶׁנֶּפְשׁוֹ שֶׁל־אָדָם קָצָה מִפְּנֵי הַפּוֹדֵשׁ

מפניו מקצול שקר. גול ועריות שנפשו של אדם מתאווה להם ומתמדתן
הפרש מהם על אמת בפיה וכפיה שיזכה לו ולדרתיו ולדורות דודתיו עד
סוף כל הדורות:

נמרא (בבא בתרא דף י')

תנא רבי יהודה אומר. גדולה צדקה שמקרבת את הנאליה שנאמר
זה אומר יי שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא ועדקתי
להגלות: הוא היה אומר. עשרה דברים קשים נברא בעולם. נד קשה
ברגל מתוכו. ברגל קשה אש מפעפעו. אש קשה מים מכבים אותו. מים
קשים עבים סובלים אותם. עבים קשים רוח מפונתם. רוח קשה גוף
סובליה. גוף קשה פחד שוכרו. פחד קשה יין מפניו. יין קשה שנה מספנתו.
ומיתה קשה מכלם. ועדקה כאלת מן המיתה שנאמר ועדקה תציל ממות:

משנה (סוף סנהדרין)

נאמר בעולת הבהמה אשה ריח נידוח ובעולת העוף אשה ריח נידוח
ובפניה אשה ריח נידוח. ללמוד שאחד הפרצה ואחד הממעיט ובלבד
שיבון אדם את דעתו לשמים:

נמרא (סו)

תנא אומר רבי שמעון בר עמי. בוא וראה מה כתיב בפרשת קרבנות.
שלא נאמר בהן לא אל ולא אלהים אלא לוי שלא לתן פתרון פה לבשל
הדין לחלוק:

אמר רבי יצחק. מאי כתיב זאת תורת חטאת. וזאת תורת האשם.
כל העושק בתורת חטאת כאלו הקריב חטאת וכל העושק בתורת אשם
כאלו הקריב אשם:

משנה (מחלות סוף פסוק א')

האברים אין להם שעור. אפילו פחת מבנות מן הפת ופחות מבנות
מן הנבלה ופחות מבצעדשה מן השרץ מטמאים טמאתם: מאתים
וארבעים ושמונה אברים באדם. שלשים בפסת הרגל ששה בכל אצבע.
עשרה בקרקסל. שנים בשוק. חמשה בארבעה. אחד ביד. שלשה בקמולת.
ואחד עשור צלעות. שלשים בפסת היד ששה בכל אצבע. שנים בקנה.
ושנים בכרסוק אחד בורוע. וארבעה בכתף. מאה ואחד מטה ומאה ואחד
מטה. ושמונה עשרה חליות שבשדרה. תשעה בראש. ושמונת בצארה.
ששה במסמח שר לבי. וחמשה בנקביו. כל אחד ואחד מטמא במגע

(*) נקבלת וכו' דף ק"ד פ"ב ענין י"ד זכרים וע"ל.

וּבְמִשְׁאֵל וּבְאֲהֵל, אִימְתִי, בְּזֶמֶן שְׁיִשׁ עֲלֵיהֶם בְּשָׂר בְּרֹאֵי. וְאִם אִין עֲלֵיהֶם
בְּשָׂר בְּרֹאֵי מְטַמְּאִים בְּמַנְעַע וּבְמִשְׁאֵל וְאִינָם מְטַמְּאִים בְּאֲהֵל:

גמרא (טהור דף ע"ה)

רִישׁ לְקִישׁ מִשָּׁם רַבִּי שִׁמְעוֹן בְּרַבְּמִנְסֵיאֵא אָמַר, וַיְהִי יי אֱלֹהִים אֶת
הַצֵּלַע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִיאָהּ אֶל הָאָדָם, מִלִּפְדֵי שְׁקִלְעָה הַקְדוּשָׁה
בְּרֹדֶף הוּא לְחֹה וְהִבִּיֵּאתָ אֶת אָדָם הַרְאִישׁוֹן. שָׁבֵן בְּכַרְבִּי הַיָּם קוֹרֵן
לְקִלְעָתָא בְּגִיתָא:

ולומר מרשם עקרה ופרשת הטן ועברת הכרחת וכו' קטורת וטורל, כמו אהול מטולל כמעטד יום ראשון
(דף 500 וכללם) עד כהקב ליום ראשון, וכמקומה ילטר כקסה א.

(בקשה ליום שני.)

ובלשון טעמים תחונן לין לטעמה:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתִּכַּפֵּר לִי עַל כָּל פְּשָׁעַי
וְתִמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי. כִּי רַבּוּ מִלְּשׁוֹבוֹתַי. לָךְ הַמִּטְּאֵתִי עֲוִיתִי וּפְשָׁעֵתִי
כַּדְּדִיתִי וְקִשִּׁיתִי עֲדָךְ. סָרְתִי מִפְּעֻלְתֶּיךָ וּמִפְּשָׁעֵיךָ הַפְּטוּבִים וְלֹא שָׁחָה לִי:
אָנָּה יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי קִבְּלֵנִי בְּתַשׁוּבָה. שְׁלַמְּךָ לְפָנֶיךָ, וַעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ
אִם לֹא לְמַעַנִי וְרַחֵם תְּשׁוּבָתִי, וְנִקְּנֵי מַשְׁגִּיאֹת וּמִגְּסֵתֹת. וְאֲהִיָּה מִן
הַשְּׂבִיבִים אֲלֶיךָ בְּבִלְבָבֶם אֲשֶׁר תִּפְּטְאוּם לֹא תִזְכּוּר עוֹד: וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּצַלֵּנִי מִיַּצָּר הַדָּע, וּמִכָּל צָרָה וְעָקָה, וְתִבְוֹנֶנּוּ
מַעֲשֵׂה יְדֵי, וְתִרְפָּא אֶת־מַבּוֹתַי וְאֶת־מַבְּאֵי, וְלֹא יִשְׁמַע בְּכִי וְעָקָה בְּבֵיתִי
וְלֹא שׁוֹד וְאֶבֶר בְּגִבּוֹלִי, וְאֲהִיָּה מִן יְרֵאָה וּבְעוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ, וְתִשְׁכַּלֵּנִי שְׂבִל
טוֹב מִלְּפָנֶיךָ, לְמַעַן אֲשַׁכֵּיל בְּכֹל אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה וּבְכֹל אֲשֶׁר אֶפְעֶה שֵׁם עַד
הַיּוֹם אֲשֶׁר תִּתְּאֶסְפֵנִי אֲלֶיךָ וְתוֹצִיאֵנִי מִשְׁלֹחַ אֶל־שְׁלֹחַ. וְאֶמְצֵא חֵן וְחַסֵּד
בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל־רֹאֵי: אֲדַנְּיִי שְׁמַע אֲדַנְּיִי סְלִיחָה אֲדַנְּיִי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה
אֵל הַתָּאֵר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ: יי שִׁמְשֵׁה
בְּקוֹלִי הַתְּיַיְבֵה אֲזִיגְךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תְּחַנְּנֵנִי וְשִׁמְעֵה תְּפִלְתִּי כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ
תְּפִלְתַּת כָּל־פֶּה. בְּרֹדֶף אֶתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

נקבא לחרת טעין ילדת סיום.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֲרוֹן הַכֹּהֵל וְשְׁלִיט בְּעוֹלָמְךָ
אֲשֶׁר הִבְדַּלְתָּ לְכַסְפְּךָ הַעֲלִיּוֹנִים בַּיּוֹם הַזֶּה. כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים תִּבְדִּילֵנִי
מִכָּל־חַסָּא וְעוֹן וְאֲשַׁמָּה וְרָשָׁע וְתִבְדִּילֵנִי מִן הַתּוֹעִים. וְתִתְּרֵנִי מִזְּהָלָכִים
בֵּין הַעוֹמְדִים לְפָנֶיךָ וְתִצְלַנֵּנִי מִדִּינָה שְׁלֹגֵיהֶנּוּם. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים תִּצְלַנֵּנִי

וְאֶת־כָּל־עַמּוּקֵי יִשְׂרָאֵל הַמְשַׁקִּיפֹת מַיִם. (י) וְהוֹלְכֵי יָמִים וְעוֹבְרֵי נְהַרֹת תַּצְיִלֵם
 מִצְחָשׁוּל שְׁלֵיִם וּמִשְׁבָּלֹת מַיִם. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב כִּי תַעֲבֹר בַּמַּיִם אֶתְךָ אֲנִי
 וּבְנֵהֲרֹת לֹא יִשְׁמָעוּךָ כִּי תִלָּךְ כְּמוֹ אִשׁ לֹא תִפְנֶה וְלִהְבֶּה לֹא תִבְעַר בְּךָ.
 וְתַצְיִלְנִי וְאֶת־כָּל־עַמּוּקֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל מִכָּל־פְּגַע רַע וּמִכָּל־חַזֶּק בֵּין בָּיִם וּבֵין
 בְּבִשְׁהָ. וְאֲנִי וְכָל־עַמּוּקֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֻלָּל הַרְחִמִים. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ הַסִּלֹּת
 כְּלִפְסָה. בְּרַחֵם אֶתָּה שׁוֹמֵעַ הַסִּלֹּה:

מ ע מ ד ל י ו ם ש ל י ש י .

תורה

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְקוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה
 הַיְבֵשָׁה וַיְהִי־כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיְבֵשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים
 וַיֵּרָא אֱלֹהִים בִּרְטוּב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּרְשָׁא תֶאֱרָץ הַשָּׂא עֹשֶׁב מִזֵּרֵעַ זֵרַע
 עֵץ פְּרִי עֲשֵׂה פְרִי לְמִינֵוֹ אֲשֶׁר זֵרְעוּבָו עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: וַיִּוצֵא תֶאֱרָץ
 הַשָּׂא עֹשֶׁב מִזֵּרֵעַ זֵרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֲשֵׂה־פְרִי אֲשֶׁר זֵרְעוּבָו לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא
 אֱלֹהִים בִּרְטוּב: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:

נביאים (יחל ב')

וַיִּקְרָא יי לְאֶרֶץ וַיְחַמֵּל עַל־עַמּוּ: וַיֵּעַן יי וַיֹּאמֶר לְעַמּוּ הֲגִנִי שְׁלַח לְכֶם
 אֶת־הַדָּבָר וְהַתִּיחַשׁ וְהַיִּצְטָר וּשְׁבַעְתֶּם אֹתוֹ וְלֹא־אֲמַן אֲתֶכֶם עוֹד תִּדְרֹשׁ
 בְּנָוִים: וְאֶת־עַמּוּנֵי אֶרְצִיךָ מִעַלְיֶכֶם וְהַיְהִי־תִי אֶל־אֶרֶץ עֵינָה וּשְׁמֹמָה אֶת־
 פְּנֵי אֶל־הֵם הַקָּדְמוֹנִי וְסוּפוֹ אֱלֹהִים הַאֲחֵרוֹן וְעֵלָה בְּאִשׁוֹ וְתַעַל עֲתַרְתּוֹ כִּי
 הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת: אֶל־תִּירָאִי אֲדַמָּה גִילִי וּשְׂמֹחַ בִּידְהִגְדִּיל יי לַעֲשׂוֹת: אֶל־
 תִּירָאִי בְּתִמּוֹת שְׂדֵי כִּי דָשָׂא נְאוֹת כְּדָבָר בִּרְעֵץ נָשָׂא פְרִי הַתְּאֵנָה וְנִפְסָן
 נָתַנו חֵילִם: וְהִנֵּה צִיִּן גִּילוֹ וּשְׂמֹחַ בְּיַי אֱלֹהֵיכֶם כִּי־נָתַן לְכֶם אֶת־הַפְּסוּדָה
 לְאֶדְשָׁה וַיִּזְרַד לְכֶם נֶשֶׁם סוּרָה וּמִלְקוּשׁ בְּרֹאשׁוֹן: וּמִלֵּא הַגְּרֻטָת כֹּר וְהַשִּׁיקוֹ
 הַתְּקִיבִים תִּירָשׁ וַיִּצְטָר: וְשִׁלְמַתִּי לְכֶם אֶת־הַשִּׁנִּים אֲשֶׁר אֵכֵל הַתְּאֵרָה הַיִּלָּק
 וְהַחִסִּיל וְהַגּוֹם חֵילִי הַגְּדוֹל אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּי בְכֶם: וְאֵכֵלְתֶם אֶכּוֹל וְשָׂבַע
 וְהִלַּלְתֶם אֶת־שֵׁם יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַסְלִיא וְלֹא־יִבְשׁוּ עַמּוּ
 לְעוֹלָם: וַיִּדְעַתֶּם כִּי בִקְרִב יִשְׂרָאֵל אֲנִי וְאֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד וְלֹא
 יִבְשׁוּ עַמּוּ לְעוֹלָם:

(*) עַם שְׂמֹחַ הוֹלְכֵי יַמִּים בְּתַקְשָׁה זו, וְהוֹלְכֵי מַדְבָּרוֹת בְּתַקְשָׁה יוֹם שְׁלִישִׁי וְסַמְכָה כּוֹס ד' וְיִוְלָחוּת
 כּוֹס ה', יִסְחֹר בְּתַעֲבִית כ"ז ע"ב, חֲכָנִי טַעֲמֵד מִתְּכַסֵּין בְּנֵהכ"ו וְיִזְכֵּין ד' תַּעֲבִית, כִּשְׁמֵי בִּשְׁבַת כְּשִׁלְשִׁי מַדְבָּרִי
 וְחַמְשִׁי, כִּשְׁמֵי עַל יוֹרְדֵי הַיָּם כְּשִׁלְשִׁי עַל הוֹלְכֵי מַדְבָּרוֹת מַדְבָּרֵינוּ עַל אִסְכְּרָה אֶלֶף תַּסּוּל עַל הַתִּיכּוֹת כְּחַמְשִׁי
 עַל מַסְבָּח וְשִׁינּוֹת עַבְלֵי וְהִנֵּה בְּתַקְשָׁה הַלְלוּ לְקוֹחוֹת מַס' שְׁעֵרִי לִינן אֶחָד נָחוּ אַם כִּלְשָׁן מַנּוּטָה לְמַעַד
 וְהַחֲרָתִין עַל עַמּוּד לְפִי תוֹכֵן וְיִרְחַם הַמְּלִיכָה.

כתובים (תהלים ס"ב)

מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים נֹצֵב בְּעֵרַת אֵל בְּקִרְבֵּי אֱלֹהִים יִשְׁפָּט: עַד-מִתֵּי
 הַיְשָׁמֹרֶעוּל וּפְנֵי רַשְׁעִים תִּשְׁאֲרֶה: שִׁמְרֵדֶל וְרוּחַ עֲנִי וְרֵשַׁת תְּהַדְיָקוּ:
 פְּלִטְרֵדֶל וְאֶבְיֹן מִיַּד רַשְׁעִים תִּצְלֵנוּ: לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִבְיֵנוּ בַחֲשֻׁכָה יִתְהַלְכוּ
 יִמְסֹוּ כָל-מוֹסְרֵי אֶרֶץ: אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אִתָּם וּבְגִי עֲלִיֹן פִּלְקָם: אֲבֹן
 כְּאֶדָם תִּמְחֹתוּן וּכְאֶחָד הַשָּׂרִים תִּפְלוּ: קוֹמָה אֱלֹהִים שִׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי
 אַתָּה תִּגְחַל בְּכָל-הַגּוֹיִם:

תורה (דברים לב)

יִרְכָּבְהוּ עַל-בָּמֹתַי אֶרֶץ וַיֹּאכַל הַגּוֹיֹת שָׂדֵי וַיִּגְקְרוּ רֹבֵשׁ מִסְּלַע וְשִׁמּוֹן
 מִחִלְמִישׁ צוּר: חֲמַת בֶּקֶר וַחֲלָב צֹאן עִם-חֲלָב בָּרִים וְאֵילִים בְּגִירֵשׁוֹן
 וְשֵׁתִידִים עִם-חֲלָב כִּלְיוֹת חֶמְדָּה וְדָם עֵגֶב תִּשְׁתַּהֲחֹמֵר: וַיִּשְׁמֹן יִשְׂרָאֵל וַיִּקְעַם
 שְׂמֵנָה עֲבִית כִּשְׂיֵת וַיִּשַׁשׂ אֱלֹהֵי עֲשָׂרָה וַיִּנְבֵּל צוּר יִשְׁעָתוֹ: יִקְנֹאֲרוּ בָּרִים
 בַּחוּעֹבֹת יִכְעִיסֶהוּ: וַיִּבְחוּ לַשָּׂרִים לֹא אֱלֹהֵי אֱלֹהִים לֹא יִדְעוּם תִּדְשִׁים מִקִּרְבֵּי
 כָּאֵל לֹא שְׁעָרוּם אֲבַחְתֶּם: צוּר יִלְדֶה תִּשִׁי וְתִשְׁבַּח אֵל מִחֲלָה:

משנה (מסכת חמ"ד פרק שלישי)

אָמַר לָהֶם הַמְּנַגֵּה בּוֹאוּ וְהִקִּיסוּ מִי שׁוֹחֵט מִי זֹרֵק מִי מִדְּשֵׁן מִזֶּבֶח
 הַפְּגִימִי מִי מִדְּשֵׁן אֶת-הַמְּנוּרָה מִי מַעֲלֵחַ אֲבָרִים לִבְבֶּשֶׁת הָרֹאשׁ וְהַתְּגֵל
 שְׁתֵּי תִדְרִים הַעֲקוֹץ וְהַתְּגֵל הַחֹזֶה וְהַצֵּדָה וְשְׁתֵּי הַדְּפִטוֹת הַתְּקָרְבִים
 וְהַפְּלֵת וְהַחֲבָתִים וְהַנֶּזֶן הַקִּיסָה זְכוּה מִי שְׁזָבָה: אָמַר לָהֶם הַמְּנַגֵּה צֹא
 וְרֵא אִם תִּגְיעַ וְכֵן הַשְׁחִימָה אִם תִּגְיעַ הַרְוֵאָה אָמַר בְּרָקִי מִתְּתִיא כִּד
 שְׂמוּאֵל אָמַר הַאִיר פְּגִי כָל-הַמְּנוּרָה עַד שֶׁהָיָה בְּתַכְרוֹן וְהָיָה אָמַר הֵן:
 אָמַר לָהֶם צֹא וְהִבִּיאוּ לִי טָלָה מִלְּשַׁכַּת הַטְּלָאִים וְהָרִי לְשַׁכַּת הַטְּלָאִים
 הַיְהִיָה בְּמִקְצֵעַ צְפוֹנִית מְעַרְבִית וְאַרְבַּע לְשַׁכּוֹת הֵיוּ שָׁם אַחַת לְשַׁכַּת
 הַטְּלָאִים וְאַחַת לְשַׁכַּת הַחֹתְמוֹת וְאַחַת לְשַׁכַּת בֵּית הַמִּזְבֵּחַ וְאַחַת לְשַׁכַּת
 שְׁהִי עוֹשִׂים בָּהּ לָחֶם הַפְּגִימִים: נִבְנְסוּ לְלִשְׁכַת הַטְּלָאִים וְהוֹצִיאוּ מִשָּׁם תְּשֻׁעִים
 וְשְׁלֹשָׁה כָּלִי כֶּסֶף וְכָלִי זָהָב הִשְׁקוּ אֶת-הַחֲמִיד בְּכֹס שֶׁל-זָהָב אֵף עַל פִּי
 שֶׁהָיָה מְבַקֵּר מִבְּעָרְבֵי מְבַקְרִים אוֹתוֹ לֹאֹד הַאֲבָקוֹת: מִי שְׁזָבָה בְּתַחֲבִיד
 מִשְׁכּוֹ וְהוֹלֵךְ לְבֵית הַמִּטְבָּחִים וּמִי שְׁזָבָה בְּאֲבָרִים חוֹלְכִים אֲחֵרֵי בֵּית
 הַמִּטְבָּחִים הֵיָה לְצִפּוֹנוֹ שֶׁל-מִזְבֵּחַ וְעֲלִיו שְׂמוּנָה עֲפוּדֵי נֶגְסִין וְרִבְעִים שֶׁל
 אֶרֶץ עַל גְּבִיעֵם וְאִנְקִלּוֹת שֶׁל-בְּרָחַל הֵיוּ קְבוּעִים בָּהֶם וְשְׁלֹשָׁה סָדְרִים הֵיוּ
 לְכָל-אֶחָד וְאֶחָד שֶׁבָהֶן הוֹלֵין וּמִשְׁשִׁיטִין עַל שְׁלֹתְנוֹת שֶׁל-שֵׁשׁ שֶׁבֶן
 הַעֲפוּדִים: מִי שְׁזָבָה בְּדִשּׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּגִימִי וְהַמְּנוּרָה הֵיוּ מְקַדְיָמִים וְאַרְבָּעָה

כלים בידם, הפני והבז ושני מפתחות: הפני דומה לתרוב גדול של זהב מחזיק קנים ונצי. והבז דומה לקרן גדול של זהב. ושני מפתחות היו אחד יחד לאפרת השני ואחד פותח בין: בא לו לשפוש העפני ושני ששפשו היו לו לשער הגדול אחד בצפון ואחד בדרום. שבהרם לא נכנסו בו אדם מעולם, ועליו הוא מפרש על ידי יחזקאל ויאמר אלי: השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יי אלהי ישראל בא בו יהיה סגור. נטל ארדהמפתח ופתח ארדהשפוש נכנס לתא ומן התא אל החיל עד שהוא מגיע לשער הגדול. הגיע לשער הגדול העביר את החנור ואת המפתחות ופתחו. לא היה שום השוהם עד ששומע קול שער הגדול שנפתח: מריחו היה שומעים קול שער הגדול שנפתח. מריחו היה שומעים קול הפעורה. מריחו היה שומעים קול העץ שעשה בדרקמן מכני לפיה. מריחו היה שומעים קול גבני קרוה. מריחו היה שומעים קול החליל. מריחו היה שומעים קול התלעלע. מריחו היה שומעים קול השיר. מריחו היה שומעים קול השופר. ויש אומרים אף קול של צבוח גדול בשעה שהוא מזכיר את השם ביום הכפרים. מריחו היה מריחים ריח פסחם הקמרת. אמר רבי אלעזר (נ"ג ר' י"ט) בן דגלי, עדים היו לבית אבא בדר מכוה והיו מתעמטות מריח פסחם הקמרת: מי שזכה בדרשון מזבח הפנימי נכנס ונטל את הפני והניחו לסניו והיה דופן ונתן לתבוא ונאחזנה בידו את השאר לתבוא והניחו ויצא: מי שזכה בדרשון המנורה נכנס ומצא שתי נרות בעתות דולקים. מדרשן את השאר ומניח את אלו דולקים במקומם. מצאם שכבו מדרשנם ומדלקים מן הדולקים ואחר כך מדרשן את השאר. ואכן היתה לפני המנורה ובה שלש מעלות שעליה הפוח עופר ומיטיב ארדהנרות. והניח את הבז על מעלה שניה ויצא:

(סוף ברכה)

בלחתימי ברכות שבמקדש היו אומרים עד העולם. משקלקלו בנינים ואמרו אין עולם אלא אחד. התקינו שהיו אומרים מן העולם ועד העולם: והתקינו שהיה אדם שואל את שלום חברו בשם שגאמר והנה קצו בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יי עפכם ויאמר לו יברכה יי ויאמר יי עפך ונזר החיל. ויאמר ואל תבטו כי יקנה אפק. ויאמר עת לעשות ליי הקדו תורתך. רבי נתן אומר הפרו תורתך משום עת לעשות ליי:

נמרא (ברכות דף ס"ג)

תניא הלל הוזקן אימר, בשעת המבגיסין פור בשעת המפורזין כגם.
אם ראית הוד שנהיטרה חביבה עליו, פור, שנאמר יש מסור ונוסף עוד,
ואם ראית הוד שאין היתרה חביבה עליו, כגם, שנאמר עת לעשות לי
הפרה הודקה:

משנה (יבמות סוף ו')

בא לו אצל שעיר המשתלק וסמוך שתי ידיו עליו ומתעודה. וכו' היה
אימר אגא השם תמאא עוו פשעו לפגיה עמקה בית ישראל. אגא קשם
בפרגא לתמאים ולעונות ולפשעים שהמאא ולשעוו ולפשעו לפגיה עמקה
בית ישראל, בכתוב בתורת משה עבדה כי ביום הזה יכפר עליכם למי
אתכם מכל חטאתיכם לפני יי המהרי: והפגנים והעם העומדים בעורה
בשהיו שומעים שם המפולש שהוא יצא מפי כהן גדול, והיו טורעים
ובשתתחים וטפלים על פגיהם ואימרים ברה: שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

נמרא (סוף סנהדרין)

תנו רבנן, משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניני
שליחם, הלכות פסח בפסח הלכות עזרת בעזרת הלכות תג פתג:

משנה (יבמות סוף סוף ו')

האיש מקשה על פריה ורביה אבל לא האשה. רבי יוחנן בדרבנקה
אימר על שגיהם הוא אימר ויבנה אתם אלהים ויאמר להם פרו ורבו:

נמרא (שם דף ס"ג)

תנו רבנן, ובגדה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל, מלמד שאין
השכינה שורה על פחות משני אלפים ושתי רבבות מישראל: תרי שהיו
ישראל שני אלפים ושתי רבבות חסר אחד וזה לא עשק בפרה ודקה
נקמא שזה גורם לשכינה שהסתלק מישראל. אבא תנן אימר משום רבי
אליעזר, חייב ביתה שנאמר ובנים לא היו להם, הא אם היו להם בנים
לא מתו. אחרים אימרים, גורם לשכינה שהסתלק מישראל שנאמר להיות
לה לאלהים ולדעה אחרת, בזמן שהעדה אחרת שכינה שורה עליהם.
אין דעה אחרת, על מי שורה על העצים ועל האבנים:

משנה (סוף סוכות)

רבי תנניא ברעקשניא אימר, רעה הקדוש ברוך הוא לנכות את ישראל
לפיכה הרבה להם הורה ומעוה, שנאמר יי חפץ למען אדקו וגדיל
הורה ויאדיר:

נבוא (בבבא דף י"א)

תבגיא אכמד עליו על בנמיזן תעדיק שהיה מקנה על קפה של צדקה.
 פעם אחת באת אשה לפניו בשני בצרת אמרה לו רבי פרנסני, אמר לה
 העבדה שאין בקפה של צדקה כלום. אמרה לו, רבי אם אין אתה
 מפרנסני הרי אשה ושבעה בניה מתים, עמד ופרנסה משלו: לימים חלה
 בנמיזן תעדיק ונסה למות. אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא
 רבונו של עולם אפה אמרת בלתי מקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים
 עולם כלא ובנמיזן תעדיק שהיה אשה ושבעה בניה ימות בשנים מעטות
 הללו. מיד קרעו לו גדר דינו. תבא הוסיפו לו עשרים ושתיים שנה
 על שנתיו:

משנה (סו"ט פ"ט)

רבי שמעון בן עקיבא אמר, זקני עם הארץ בלומן שפוזקינים דעתם
 מסתפת עליהם, שנאמר מסיר שפה לנאמנים ומעם זקנים יקח. אבל
 זקני תורה אינם כן, אלא בלומן שפוזקינים דעתם מתישבת עליהם, שנאמר
 בלשלישים חכמה וארץ ימים תבונה:

נבוא (תליו דף ס"ט)

אמר רבי אלעזר, אין העולם מתקיים אלא בשביל מי שכולם אתו
 עצמו בשעת מדינה, שנאמר תלה ארץ על בלימה:

משנה (נבנין סוף פרק ע"ו)

בגדי הנגעים אדם רואה חוץ מנגעי עצמו, רבי מאיר אמר אף לא
 נגעי קרוביו: בלתי נגדים אדם מתיר חוץ מנגרי עצמו, רבי יהודה אמר
 אף לא נדרי אשתו שבינה לבין אחרים: בלתי נגדות אדם רואה
 חוץ מנכוחת עצמו:

נבוא (נבא דף ל"א)

תנו רבנן, שלשה תלשים הראשנים הולך דר בפסוד המתהוץ.
 אכעעים הולך דר בפסוד האכעעי. אחרונים הולך דר בפסוד העליון.
 והן שהגיע זמנו לעאת מתהפך ויזר, והו חקלי אשה:

ואומר מרש טוקה ופראת כהן ונצרת הדמות ופי' הקמורת תופל, כעו אכול מסודל כעסוד יוס רלסון
 (דף 500 וכללה) עד הכתבה, ולו יאמר נקשה זו.

(בקפה ליום שלישי.)

הי רעון מלפניה יי אלהי ואלהי אבותי. לטהר מחשבות לבבי
 ולסגן מענה לשוני. והיה עם פי בעת הפיפי ועם לבי בעת מחשבי ועם
 ידי בעת מעבדי. ואל-אומר לפניה דבר שאינו הנון ושלא ברעונה. ועודני
 על דבר כבוד שמך: רפון העולמים גרדי וידוע לפניה אשר רעוני

לעשות רצונה. אלא שהשואר שבעפסה מעפב: ויהי רצון מלפניך יי
 אלהי ואלהי אבותי, שתכניע וחסיר יצר הרע מפני ותהי יקרה
 מפאתיך וארבעים ושמונה אברי, ואל יבטלני מדרכיך הטובים: ותן
 בלבי יצר הרע הפוש לשמוך תקיף ולעשות רצונה ולעבדך בלבב שלום:
 אנא שמעה תפילתי יי ושועתי האזינה אל דמעתי אל תתירש פי נר
 אנכי עקף תושב בבל אבותי: ואני תפילתי לך יי עת רצון אלהים גרבי
 חסדך ענני באמרת ישועה: פי אמה שומע תפילת כל פה. ברוך אמה
 שומע תפילה:

בקשה לחרת ענין יצירת היום.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, מלך רחמן עוזר שלוח
 לביתנו. אשר גלית ארץ ביום הזה ומלאת פני תבל תנוכה לתת חיים
 לעם עליה ומזון להולכים בה. שתמציא ברחמיך הרבים מזונותינו לנו
 ולכל עמך בית ישראל, ותזמין פרנסתנו שלמה ועל דרך הכבוד, כדי
 שנוכל לעבדך בלבב שלום. ותאל בלחלבי הרבים ומדפרות מזות
 רעות ומפליסנים דעים ומפלשמן ומבף כל איב ואורב בדרך בפתוב
 פי מלאכיו, וצוה לך לשמך בבל דרכיך: על פנים ישאונה שרתנוף באבן
 רגלך: ואנחנו וכל עמך בית ישראל בכלל הרחמים. פי אמה שומע תפילת
 כל פה. ברוך אמה שומע תפילה:

ט ע מ ה ל י ו ם ר ב י ע

אורה
 ואמר אלהים יהי מאנת ברכיע השמים להבדיל בין היום ובין
 הלילה ויהי לאת ולמעדים ולימים ושנים: ויהי למאורת ברכיע השמים
 להאיר על הארץ ויהי רבן: ויעש אלהים את שני המארת הנדלים את
 המאור הנדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת
 הפוכבים: ויהן אתם אלהים ברכיע השמים להאיר על הארץ: ולמשל
 ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החושך וירא אלהים כי טוב: ויהי
 ערב ויהי בקר יום רביעי:

נביאים (ירמיה לא)

בה אמר יי נתן שמש לאור יוםם חפת ירח ובוכבים לאור לילה
 רגע הים ונהמו גליו יי צבאות שמו: אמרשני החקים האלה מלפני נאם

י גם זרע ישראל ישבתו מדיות גוי לפני בלתימים: כזה אמר י אמר
 יפנה שמים מלמעלה ויחקרו מסדרארץ לקטפה גם אני אמאם בכל זרע
 ישראל על כל אשר עשו נאם י: הנה ימים באים נאם י ונבנתה העיר
 לי מפגדל תנאל עד שער הפנה: ועא עוד קו הפודה נגדו על גבעת גרב
 ונסב געתת: וכל העמק הפגרים ותלשן וכל השדה גזת עד נחל קרוזן עד
 פגרת שער הסוסים מורתה קולש לי לא ינתש ולא יתגרם עוד לעולם:

כתובים (תהלים צ"ד)

אל נקמות י אל נקמות חסיע: הנשא שפט הארץ השב נמל על
 גאים: עד כתי השעים י עד כתי השעים יעל י: יביעו ידברו עתק
 יתאפדו בלפעלי און: עפוק י ידכאו ונחלתה יענו: אלמנה וגר ידרנו
 ויתומים ירחו: ויאמרו לא יראויה ולא יבין אלהי יעקב: כינו בפערים
 בעם וכלים כתי תשקילו: תנפע און הלא ישמע אם יצור עין הלא
 יביט: היסר גים הלא יזכיר המלמד אדם דעת: י ידע מחשבות אדם
 כי הפה הכל: אשרי הנבר אשר תעפרנו יה ומתורתה תלפדנו: להשקיש
 לו מימי רע עד יפנה לרשע שנת: כי לא ימש י עפו ונחלתו לא יעזב:
 כי עד צדק ישוב משפט ואתיו כל ישראל לב: מריקום לי עם מרעים מר
 יתצב לי עם פעלי און: לולי י עורתה לי כמעט שכנה דוכה נפשי:
 אם אמרתי מטה רגלי חסדה י יסעדני: ברב שרעפי בקרבי הנתחמיה
 ישעשעו נפשי: הוהרה קפא הוהת יאר עמל עלרחק: יגדו על נפש צדיק
 ודם גקי ירשעו: ויהי י לי למשגב ואלהי לעזר מחסי: וישב עליהם את:
 אונם וברעתם עמיתם יעמיהם י אלהינו:

תורה (דברים לב)

ורא י ונאץ מבעם בגיו ובנתיו: ויאמר אסתירה פני מהם אראה
 מה אתריהם כי דור תהפכת הפה בגים לא אמן גם: הם קנאוני בלא
 אל כעסוני בתכליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אבעיסם: כראש
 קרחה באפי ותיקד עד שאל תחתיית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מסדי
 תדים: אספה עלימו רעות תצי אכלה גם: מזו רעב ולחמי רשף וקטב
 פרדי ושן בהמת אשלה גם עם תמת וחלי עפר: מהוץ תשכלה רב
 ומתדדים אימה גם כחור גם כפתולה יונק עם איש שיבה: אמרתי
 אסאיתם אשכיתם פאמיש זכרם: לולי כעס אויב אגור פרינברו צרימו פך
 יאמר ידנו רמה ולא י פעל כלזאת: כירגוי אבד עצות הפה ואין בהם תבונה:

משנה (סכת תמיד פרק רביעי)

לא היו כופתים אֶת־הַשְּׁלֵה אֶלָּא הָיוּ מַעֲקָדִים אֹתוֹ. מִי שֶׁזָּכָה כְּאַבְרָהָם
אֲחִיזִים בּוֹ: וְכֵן הָיְתָה עֲקָרְתּוֹ. רֵאשׁוֹ לְדָרוֹם וּפְנָיו לְמַעֲרָב. וְהַשְּׁחֵט עֹמֵד
בַּמִּזְבֵּחַ וּפְנָיו לְמַעֲרָב. שֶׁל־שָׁחַר הָיָה נֹשֵׁחַט עַל קֶרֶן צְפוֹנִית מַעֲרָבִית עַל
טַבַּעַת שְׁנֵי־הָ. שֶׁל־בֵּין הָעַרְבִים הָיָה נֹשֵׁחַט עַל קֶרֶן מְזֻדָּזִית צְפוֹנִית עַל
טַבַּעַת שְׁנֵי־הָ: שָׁחַט הַשְּׁחֵט וְקָבַל הַמִּקְבֵּל. כָּאִלּוּ לֹא לְקֶרֶן מְזֻדָּזִית צְפוֹנִית
וְנֹחַן מְזֻדָּזִה צְפוֹנִיה. מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית וְנֹחַן מַעֲרָבָה דְּרוֹמָה. שְׁנֵי הַיָּדִים
הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי: לֹא הָיָה שׁוֹכֵר בּוֹ אֶת־הַרְגֵּל אֶלָּא נֹקְבוֹ מִחוּץ
עַרְבּוֹ וְתוֹלָה בּוֹ. הָיָה מִפְּשִׁיט וְיֹזֵד עַד שֶׁהוּא מֵגִיעַ לְחֹהָה. הַגִּיעַ לְחֹהָה
חֲתָךְ אֶת־הָרֵאשׁ וְנִתְּנוּ לָמִי שְׁזָכָה בּוֹ. חֲתָךְ אֶת־הַקְּרָעִים וְנִתְּנָם לָמִי שְׁזָכָה
בָּהֶם. מִרְק אֶת־הַהַפְּשִׁיט. קָרַע אֶת־הַלֵּב וְהוֹצִיא אֶת־דָּמוֹ. חֲתָךְ אֶת־הַיָּדַיִם
וְנִתְּנָם לָמִי שְׁזָכָה בָּהֶם. עָלָה לְהַגֵּל הַיְמִנִית חֲתָכָה וְנִתְּנָה לָמִי שְׁזָכָה בָּהּ.
וְשִׁתִּי בְּיָצִים עֲפֹה. קָרְעוּ וְנִמְצָא כָּלֹו גְלוֹי לְפָנָיו. נָטַל אֶת־הַפָּדָר וְנִתְּנוּ עַל
בֵּית שְׁחִיטַת הָרֵאשׁ מִלְּמַעְלָה. נָטַל אֶת־הַקְּרָבִים וְנִתְּנָם לָמִי שְׁזָכָה בָּהֶם
לְבַדִּיָּתָם. וְהַקְּרָבִים מְדִיחִים אֹתָהּ בְּבֵית הַמְּדִיחִים כָּל־צָרְפָה. וְהַקְּרָבִים מְדִיחִים
אֹתָם שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּמַעוֹטָה עַל שְׁלֹחַנוֹת שֶׁל שְׁנֵי שְׁבִין הַעַמּוּדִים: נָטַל
אֶת־הַסִּבִּין וְהַפְּרִישׁ אֶת־הָרֵאשׁ מִן הַכְּבֵד וְאַצְבַּע הַכְּבֵד מִן הַכְּבֵד וְלֹא הָיָה
מְזֻזָּה מִמּוֹקְמוֹה. נָקַב אֶת־הַחֹהָה וְנִתְּנוּ לָמִי שְׁזָכָה בּוֹ. עָלָה לְדוֹפֵן הַיְמִנִית
הָיָה חֲתָךְ וְיֹזֵד עַל הַשְּׂוֹרָה. וְלֹא הָיָה נֹגֵעַ בַּשְּׂוֹרָה. עַד שֶׁהוּא מֵגִיעַ לְבִין
שִׁתִּי צְלָעוֹת רַבּוֹת. חֲתָכָה וְנִתְּנָה לָמִי שְׁזָכָה בָּהּ. וְהַכְּבֵד תְּלוּי בָּהּ. כָּאִלּוּ
לֹא לְגַרְה. וְהִגִּיחַ בָּהּ שִׁתִּי צְלָעוֹת מִבֵּן וְשִׁתִּי צְלָעוֹת מִבֵּן חֲתָכָה וְנִתְּנָה לָמִי
שְׁזָכָה בָּהּ. וְהַקְּנָה וְהַלֵּב וְהָרֵאשׁ תְּלוּיִם בָּהּ: כָּאִלּוּ לְדוֹפֵן הַשְּׂמָאלִית וְהִגִּיחַ
בָּהּ שִׁתִּי צְלָעוֹת רַבּוֹת מִלְּמַעַלְן וְשִׁתִּי צְלָעוֹת רַבּוֹת מִלְּמַטְן וְכֵן הָיָה מֵגִיעַ
בַּחֲבָרְתָּהּ. נִמְצָאֵר מֵגִיעַ בַּשְּׁתִּיחַן שְׁתִּיִּים שְׁתִּיִּים מִלְּמַעַלְן וְשְׁתִּיִּים שְׁתִּיִּים
מִלְּמַטְן. חֲתָכָה וְנִתְּנָה לָמִי שְׁזָכָה בָּהּ. וְהַשְּׂוֹרָה עֲפֹה וְהַפְּחֹחַל תְּלוּי בָּהּ.
וְהִיא הָיְתָה גְדוּלָה. אֶלָּא שֶׁל־יְמִין קוֹרֵץ גְּדוּלָה מִפְּנֵי שֶׁהַכְּבֵד תְּלוּי בָּהּ.
כָּאִלּוּ לֹא לְעַקְזַן חֹתְכוֹ וְנִתְּנוּ לָמִי שְׁזָכָה בּוֹ. וְהָאֵלִיה וְאַצְבַּע הַכְּבֵד וְשִׁתִּי
הַקְּלִיזוֹת עֲפֹה. נָטַל הַרְגֵּל הַשְּׂמָאלִית וְנִתְּנָה לָמִי שְׁזָכָה בָּהּ: נִמְצָא כָּלֶם
עוֹמְדִים בַּשְּׂוֹרָה וְהַאֲבָרִים בְּיָדָם. הָרֵאשׁוֹן כְּרֵאשׁ וְהַרְגֵּל הָרֵאשׁ בִּימִינוֹ
וְחִטְמוֹ כְּלָפִי וְזוֹעוֹ. וְכַרְגִּיו בֵּין אֲצְבָעוֹתָיו. וְבֵית שְׁחִיטַתוֹ מִלְּמַעַלְן וְהַפָּדָר
נָתַן עָלֶיהָ. הַרְגֵּל שֶׁל־יְמִין בַּשְּׂמָאלוֹ וְבֵית עוֹר לְחוּץ. הַשְּׁנֵי בַּשְּׁתִּי יָדַיִם.
שֶׁל־יְמִין בִּימִינוֹ וְשֶׁל־שְׂמָאל בַּשְּׂמָאלוֹ וְבֵית עוֹר לְחוּץ. הַשְּׁלִישִׁי בְּעַקְזַן

הַרְגֵל, הַעֲקֹץ בַּיָּמִינוּ וְהָאֵלֶּיּהָ מִדְּלִילָתָא בֵּין שְׁתֵּי אַעֲבֹתָיו, וְאַעֲבֹעַ הַקָּבֵר
 וְשְׁתֵּי הַקְּלִיֹּת עִפּוֹ. וְהַרְגֵל שֶׁר־שָׁמַאל בְּשָׁמַאלוֹ וּבֵית עוֹרוֹ לַחֲזִץ. הַרְבִּיעִי
 קַחֲזָה וּבַגְּרָה. תַּחֲזֹה בַּיָּמִינוּ וְהַגְּרָה בְּשָׁמַאלוֹ וְעֲלֵעוֹתָיו בֵּין שְׁתֵּי אַעֲבֹתָיו.
 תַּחְמִישִׁי בְּשְׁתֵּי דְפְנוֹתַי, שְׁלֵזְמִין בַּיָּמִינוּ וְשֶׁר־שָׁמַאל בְּשָׁמַאלוֹ וּבֵית עוֹרָן
 לַחֲזִץ. הַשְּׁשִׁי בְּקַרְבִּים הַנְּתוּנִים בַּבֶּזֶק, וּבְרַעֲיָם עַל גְּבִיהֶם מִלְּמַעְלָה.
 הַשְּׁבִיעִי בְּסִלְתָא. הַשְּׁמִינִי בְּתַבְתִּים. הַתְּשִׁיעִי בַּיָּין. הִלְכוּ וּנְתַנּוּם מִתְּעֵי הַקָּבֵשׁ
 וְלִמְשָׁה בְּמַעְרְבוֹ, וּמְלֻחִים. וַיִּרְדּוּ וּבָאוּ לָהֶם לְלִשְׁבֵת הַנְּזוּיֹת לְקִדּוֹת
 אֶת־שְׁמַע:

פאה (סוף סוף שמיני)

מִי שֶׁיִּשְׁלַח חֲמֻשִׁים זֶה וְהוּא נוֹשֵׂא וְנוֹתֵן בָּהֶם הָרִי זֶה לֹא יִפּוֹל: וְכֵן
 מִי שֶׁאֵינוֹ צָרִיךְ לִפּוֹל וְנוֹטֵל, אֵינוֹ נִפְסָר מִן־הָעוֹלָם עַד שֶׁיִּצְטַרֵּךְ לִפְרִיֹת.
 וְכֵן־מִי שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפּוֹל וְאֵינוֹ נוֹטֵל, אֵינוֹ מֵת מִן הַזְּקֻנָה עַד שֶׁיִּפְרָגֵם
 אַחֲרֵיהֶם מִשְׁלוֹ, וְעַלֵּיו הַכְּתוּב אֵימֹר בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִכְסֹחַ בֵּין וְהִירָה
 יי מבסוח:

נסרא (ברכות דף כ"ח)

תָּנוּ רַבָּנָן, בְּשַׁחֲלָה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר נִכְנָסוּ תַלְמִידָיו לְבַקְרוֹ. אָמְרוּ לוֹ,
 רַבֵּינוּ, לְפָנֵינוּ אֲרֻחוֹת חַיִּים וְנִזְכָּה כָּהֵן לַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא. אָמַר לָהֶם הַחֲדָדוּ
 בְּקַבּוּד תַּבְרִיכֶם וּמִנְעוּ בְּגִיבֶם מִן הַדְּגִיזוֹן וְהַדְּשִׁיכּוֹם בֵּין בְּרַבִּי תַלְמִידֵי
 תַּבְמִים וּכְשֵׁאתֶם מִתְּפִלָּים דְּעוּ לְפָנַי מִי אַתֶּם עוֹמְדִים. שֶׁבְּשִׁבְלֵי בֶדֶךְ
 תִּזְכּוּ לַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא: וּכְשַׁחֲלָה רַבִּין יוֹחָנָן בְּרַחֲמֵי נִכְנָסוּ תַלְמִידָיו לְבַקְרוֹ.
 בְּגוֹן שְׂרָאָה אוֹתָם הִתְחִיל לִבְכוֹת. אָמְרוּ לוֹ תַלְמִידָיו, רַבֵּינוּ גַר יִשְׂרָאֵל
 עֲפַרד הִימְנֵי פְּשִׁישׁ הַחֹזֵק מִפָּנַי מָה אַתָּה בּוֹכֶה. אָמַר לָהֶם אֵלֹהֵי הַיּוֹ
 מַלְיָכִים אוֹתִי לְפָנַי מִלֶּךְ בְּשׂוֹר וְדָם שֶׁהָיִים בֶּן וְחָמֵר בְּקַבְרֵי, שָׂאֵם בּוֹעֵם
 עָלַי אֵין בְּעֵסוֹ בְּעֵסוֹ עוֹלָם, וְאֵם אוֹסְרֵנִי אֵין אִסּוּר אִסּוּר עוֹלָם, וְאֵם מְמִיתְגִי
 אֵין מִיתָתִי מִיתַת עוֹלָם. וְאֵנִי יָכוֹל לְפִיסֵי בְּדַבְרִים וּלְשַׁחֲדוֹ בְּמִמּוֹן. וְאִף
 עַל פִּי בֶן הַיְהוּתִי בּוֹכֶה. קַל וְחָמֵר עֲבָשׁוּ שְׂפּוֹלִיכִים אוֹתִי לְפָנַי מִלֶּךְ מַלְכֵי
 הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא חַי וְקַיִם לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. שָׂאֵם
 בּוֹעֵם עָלַי בְּעֵסוֹ בְּעֵסוֹ עוֹלָם, וְאֵם אוֹסְרֵנִי אִסּוּר אִסּוּר עוֹלָם, וְאֵם מְמִיתְגִי
 מִיתָתִי מִיתַת עוֹלָם, וְאֵנִי יָכוֹל לְפִיסֵי בְּדַבְרִים וּלְשַׁחֲדוֹ בְּמִמּוֹן. וְלֹא עוֹד
 אֵלָּא שִׁישׁ לְפָנַי שְׁנֵי דְרָכִים אֶחָד לְגִיהֵנָם וְאֶחָד לְגַרְעֵדָן וְאֵנִי יוֹדֵעַ בְּאִיזָה
 דְּרָךְ מַלְיָכִים אוֹתִי. וְלֹא אֶבְכֶּה: אָמְרוּ לוֹ, רַבֵּינוּ בְּרַבְּנוּ. אָמַר לָהֶם, יְהִי

רָעוֹן שִׁיחָא כּוֹרָא שְׁמַיִם עֲלֵיכֶם כְּמִרְא בְּשַׁר וָדָם: אֲמַרְדּוּ תִלְמִידֵי. עַד
בֵּן. אָמַר לָהֶם וְלִי. הִרְעוּ בְּשֹׂאֲדֵם עֹבֵר עֲבַרְהוּ אִמְר שְׂלֵא יִרְאֵי אָדָם:

משנה (סוף יומא)

תְּשׁוּבָה אֲחִיסָא וְאֲשׁוּב אֲחִיסָא וְאֲשׁוּב. אֵין מִסְפִּיקִים בְּיָד לַעֲשׂוֹת
תְּשׁוּבָה. אֲחִיסָא וְיִום הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר. אֵין יוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר: עֲבֹרֹת
שְׂבִין אָדָם לְמִקּוֹם. יוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר. עֲבֹרֹת שְׂבִין אָדָם לְחִבְרוּ. אֵין
יִום הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר עַד שִׁירְצָה אֶת־חִבְרוּ: אֲתַחֲזוּ הַרְשׁ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרַךְ
עֲוֹנֵיהוּ. מִכַּל חַפְזֵיכֶם לִפְנֵי יי תְּפַדְדֵהוּ. עֲבֹרֹת שְׂבִין אָדָם לְמִקּוֹם יוֹם
הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר. עֲבֹרֹת שְׂבִין אָדָם לְחִבְרוּ אֵין יוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר עַד
שִׁירְצָה אֶת־חִבְרוּ:

נמרא (פגלה דף כ"ח)

שְׂאֵל רַבִּי עֲקִיבָה אֶת־רַבִּי נְהוֹנִיא תְּדוּל אָמַר לוֹ בַּפֶּה הֵאֲרַכְתָּ יָמִים.
אֲתוּ נְהוּי וְקִאֲרַמְדוּ לֵה. סָלַק יִתְב אַרְיֵשׂא דְדִקְלָא אָמַר לוֹ. רַבִּי אִם נָאֵמַר
בְּכֶשׁ לְפִי נָאֵמַר אֶחָד. אָמַר לָהֶם אֶרְבָּא מְרַבְּנָן הוּא שְׂבִיקוּהִי. אָמַר לוֹ
אֶחָד מִיָּחַד שְׂבִיעֵרְדוּ. אָמַר לוֹ מִיָּמִי לֹא קִבְלֵתִי מִתְּנִיטָא וְלֹא עֲמַדְתִּי עַל
מְדוּתִי וְתַרְן בְּמִמוֹנֵי דְחֵיתִי: לֹא קִבְלֵתִי מִתְּנִיטָא. כִּי הָא דְרַבִּי אֶלְעָזָר כִּי
הוּא מְשַׁדְרֵי לֵה מִתְּנִיטָא מִבֵּי גְשׁוּיָא לֹא הוּא שְׂקָל. כִּי הוּא מְזַמְּנֵי לֵה לֹא
הוּא אָוֹל. אָמַר לָהֶם לֹא נִיחָא לָהֶם דְּאֲחֵיהּ דְּכַתִּיב וְשׁוֹנָא מִתְּנִיטָא יִתְדֵהּ: רַבִּי
זִידָא כִּי הוּא מְשַׁדְרֵי לֵה מִבֵּי גְשׁוּיָא לֹא הוּא שְׂקָל. כִּי הוּא מְזַמְּנֵי לֵה אָוֹל
אָמַר אֶתְנִיקוּרֵי דְמִתְּנִיקְרֵי בֵי: וְלֹא עֲמַדְתִּי עַל מְדוּתִי. דְּאָמַר רַבָּא כָּל
דְּפַעְעִבִיר עַל מְדוּתֵי מְעַבִּירִין מִפְּגוּ כָּל־פְּשָׁעֵי. שְׂנַאֲמַר נִשְׂא עוֹן וְעַבֵּר עַל
פְּשָׁע. לְמִי נִשְׂא עוֹן. לְמִי שְׂעוּבֵר עַל פְּשָׁע: וְתַרְן בְּמִמוֹנֵי דְחֵיתִי. דְּאָמַר
כִּי. אֵיבֵב וְתַרְן בְּמִמוֹנֵה הוּא שְׂהִיָּה מְנִיחַ פְּרֻשָׁה לְתַנְּנֵי מִפְּמִמוֹנֵה:

משנה (סוף כתובות)

הַפֶּל מְעַלִּים לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאֵין הַפֶּל מְצִיאִים:

נמרא (שם דף ק"י)

תְּנִי רַבְּנָן. לְעוֹלָם יְהִי אָדָם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאִפְלוּ בְּעִיר שְׂרָבָה נְכָרִים.
וְאֵל יְהוָה בְּחֻשָׁה לְאֶרֶץ וְאִפְלוּ בְּעִיר שְׂרָבָה יִשְׂרָאֵל. שְׂכַל הַדֵּר בְּאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל דְּזִמְהָ כְּמִי שִׁי־שְׂרָלוּ אֱלֹהֵי. וְכַל הַדֵּר בְּחֻשָׁה לְאֶרֶץ דְּזִמְהָ כְּמִי שְׂאֵין
לוֹ אֱלֹהֵי. שְׂנַאֲמַר לְהַת לְכֶם אֶת־אֶרֶץ בְּנִעַן לְחַיִּית לְכֶם לְאֱלֹהִים. וְכִי כַל
שְׂאִינוּ דֵּר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֵין לוֹ אֱלֹהֵי. אֶלָּא לְזַמְּרָ לָךְ כַּל הַדֵּר בְּחֻשָׁה

לארץ פאלו עובר עבודה זרה. וכן ברך הוא אימר כי גרשוני היום
 מהספסח בנחלת יי לאמר לך עבוד אלהים אחרים ובי מי אמר לו לך
 לך עבוד אלהים אחרים. אלא לומר לך כל הדר בהוצאה לארץ פאלו
 עובר עבודה זרה:

אמר רבי אלעזר, כל הדר בארץ ישראל שריו בלא עון, שנאמר וכל
 אימר שכן חליתי העם הישב בה נשא עון:

מסנה (סוף עירוב)

אמר רבי יהושע, מקבל אני מרבן יוחנן ברבאי לשלמע מרבן ורבן
 מרבן הלכה למשה מסיני, שאין אלהיו כא לטמא ולטהר לרחק ולקרב
 אלא לרחק המקדשים בורזע ולקרב המרחקים בורזע. משפחת בית
 צריפה היתה בעבר הירדן, ורחוקה בגרציון בורזע. ועוד אחרת היתה
 שם, וקרובה בגרציון בורזע. כגון אלו אלהיו כא לטמא ולטהר לרחק
 ולקרב. רבי יהודה אימר לקרב אכל לא לרחק. רבי שמעון אימר להשוות
 את המרחקים. ותקמים אומרים לא לרחק ולא לקרב אלא לעשות שלום
 בעולם, שנאמר הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יי
 הגדול והפחדא והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם:

(סוף עקביו)

אמר רבי שמעון ברחלפתא לא כשא הקדוש ברוך הוא כל מחזיק
 ברכה לישראל אלא השלום, שנאמר יי עו לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

(סוף חסד)

כא ועמדו אצל ברארזא אחד מימינו ואחד משמאלו. שחה לנסף.
 והעוף הסגן בסודרים והקולש ברארזא בצלצל ודברו הלזים בשיר. והגיעו
 לפרק תקעו והשתחויו העם. על כל פרק תקיעה ועל כל השתחויה.
 זה הוא סדר התמיד לעבודה בית אלהינו יהי רצון שיבנה במהרה בימינו אמן:

נמרא (מסעות דף ס"ג)

הגו רבנן, חביבין ישראל שסבבן הקדוש ברוך הוא במצות. תפלין
 בראשיתן, ותפלין בירושליתן, וציעת בבגדיהן, ומזודה בפתחיהן, ועליהן
 אימר הוד שבע ביום הללתיך על משפטי צדקה. ובשעה שנכנס הוד
 לבית הפרחין וראה ארתעצמו עומד ערם אמר אי לי שאני עומד ערם
 בלא מצודה, וכן שגזבר במילה שבכשהו נתלשבה רעתו. לאחד שיצא
 אפר עליה שירד, שנאמר למנצח על השמיניה מזמור לך, על מילה

שנתנה בשמיני: רבי אליעזר בן יעקב אומר, כל שיש לו תפלין בראשו ותפלין ברגליו וציצת בבגדו ומזוזה בפתחו, הכל בחזק שלא יחטא שניאמר והחוט המושלש לא במהרה ינתק, ואמר חנה מלאך יי סביב ליראיו ויהלצם:

משנה (פירי טרק ג')

לא כוצאו מלשבע, עושים מושלש מתחמש מארבע מושלש מושקים ומאחת. ומי עשאן. הראשונה עשה משה, והשניה עשה עזרא, והמשלש מעזרא ואילך, דברי רבי מאיר. ותבמים אומרים לשבע מעזרא ואילך. ומי עשאן. שמעון הצדיק ויהונן כהן גדול עשו שתיים שתיים אלהימי בך הקוף ותבמאל המערי וישמעאל בן פאבי עשו אחת אחת:

נמרא (נדה דף לא)

הרש רבי יוסי הגלילי, מאי דכתיב אודך על פי נראות נפולתי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד, הוא וראה שלא במדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם. מדת בשר ודם אדם נותן ורעונים בערנה כל אחד ואחד עולה במינו, ואלו הקדוש ברוך הוא צר את העבר במעי אשה וכלן עולין למין אחד: דבר אחר, צבע נותן סמגין ליהרה וכלן עולין לצבע אחד: ואלו הקדוש ברוך הוא צר את העבר במעי אשה כל אחד ואחד עולה למינו:

ולומר פרט עקדה ומדת הטן ו' הדמות ופ' הקפדות וגומר כמו זכום מסודר במעמד יום ראשון (ף 500 והלכה) עד הנקבה, ולו יחזר נקבה ו.

(בקשה ליום רביעי)

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי, שתשים חלקי עם יאשי בית המדרש ולא תשים חלקי מיאשי קרנות. ותצילני בל'ימי מלכת בעצת רשעים ומלשבת במושב לצים. ותן לפי גשפר וגדפה לפני כל בני אדם. ולמקללי נפשי תדום. ושמרה לפי מחסום שלא אחטא בלשוני ולא אשיב חרפי דבר: ואתה צדי תורה קען בעדי שלא רחכל בריה להיזקני: וחד לבבי לאתבה וליראה את שמך עד אשר יהיו דרכי מתקנים נגד פניך, ונחני בארץ מישור, ונל עיני ואביטה נפלאות מתורתך: הרה שקר הסר מפני, ותעבר עיני מראות שוא, וכף את יצרי להשתעבר לך ולעשות רצונך בל'ימי חיי. ויהיה עם לפי לעשות חסדך, פי עמך הנפלאות חיים, ובידה רחמי ונשמתך להפנות לבבי לרצונך: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי, שיכבשו רחמיך את פעמך מעלינו, ויגלו רחמיך על

מִדַּחֲקֶיךָ וְתִתְנַהֵג עִמִּי בְּמִדַּת חֶסֶד וּבְמִדַּת רַחֲמִים וְדוֹסָה נָא עָלַי וְחַנּוּנִי
 לְרֵאוֹת בְּאֵר הַחַיִּים וְלִלְמוֹד וְלִלְמֹד וְלִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְיָם אֶת־כָּל־הַחַיִּי
 רְעוּנֶךָ וְלִהְרַבֵּק עִם־יְרֵאֵי שְׁמֶךָ וּמִכָּל־נֶאֱתַתִּי וְעָשׂה כְּבִקְשָׁתִי וּמִדַּחֲ
 וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵי מַגְנֵד עֵינֶיךָ כְּאִמּוֹר אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מַחֲה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִּי
 וְחַפְּאֲתֶיךָ לֹא אֲזַכֵּר תַּנְנִי וְשָׁמַע תְּפִלָּתִי כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־פֶּה
 בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

נִקְחָה לַחֲמַת טַעֲמֵי יְלִידַת הַיּוֹם.

יְהִי רְעוּן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יִצְרַח הַכֹּל אֶחָד יָחִיד
 וּמְיֻחָד בְּפִי כָל הַתּוֹלָה עוֹלָמוֹ בְּזוֹרְעוֹ כְּאֲשׁוּבֹל חֶפְזָן וְיִכּוֹל שְׁתַּצִּיל עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל מִשְׁכּוֹל וְאִסְכְּרָה שְׁתַּלִּית בְּיוֹם זֶה תִּשְׁמֹר מִפְּנֵה תִּיבוֹקוֹת שֶׁל־עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא תִפּוֹל עֲלֵיהֶם וְהַגְדִּילֵם לְתוֹרַתְךָ וְתַנּוּן עֲלֵיהֶם בְּרַחֲמֶיךָ
 כְּפִתּוֹב וְחַנּוּתִי אֶת־אֲשֶׁר אֲחֵן וְרַחֲמֵתִי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ
 תְּפִלַּת כָּל־פֶּה בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

מ ע מ ד ל י ו ם ח מ י ש י

תורה

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָעוּ חַמְּוִים שְׂרָעַן נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ
 עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּיִמִּים הַגְּדֹלִים וְאֶת כָּל־נֶפֶשׁ
 הַחַיָּה הַרְמֻשָׁת אֲשֶׁר שְׂרָעוּ הַפְּמִים לְמִינֵיהֶם וְאֶת כָּל־עוֹף כְּנָף לְמִינֵיהֶם וַיִּבְרָא
 אֱלֹהִים כִּרְשׁוֹב: וַיִּבְרַךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הַפְּמִים
 בַּיַּמִּים וְהַעוֹף יִרְבַּ בְּאָרֶץ: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי:

נביאים (יחזקאל כ"ו)

וְכִרְתִּי לָהֶם בְּרִית שְׁלוֹם וְהִשְׁבַּתִּי תְהִדְרֵה מִן־הָאָרֶץ וַיֵּשְׁבוּ בְּמִדְבַּר
 לְבַסָּה וַיֵּשְׁנוּ בַּיַּעֲרִים: וְנִתַּתִּי אֹתָם וּסְבִיבוֹת גְּבַעְתִּי בְּרִכַח וְהוֹרַתִּי הַנֶּשֶׁם
 כְּעֵטוֹ גִּשְׁמֵי בְּרָכָה יִהְיוּ: וְנָתַן עֵץ הַשֹּׁדֵחַ אֶת־פְּרִיו וְהָאָרֶץ תִּתֵּן יִבּוֹלָה וְהָיוּ
 עַל־אֲדָמָתָם לְבַסָּה וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יי כְּשֶׁבִרִי אֶת־מִסּוֹת עֲלֵם וְהַצִּלְתִּים מִיַּד
 הַעֲבָדִים בָּהֶם: וְלֹא־יִהְיוּ עוֹד בְּזוֹ לַגּוֹיִם וְחַיַּת הָאָרֶץ לֹא תֹאכְלֵם וַיֵּשְׁבוּ
 לְבַסָּה וְאֵין מַחְרִיד: וְהִקְמַתִּי לָהֶם מִשְׁעֵ לֶשֶׁם וְלֹא־יִהְיוּ עוֹד אֶסְפִּי רַעֲב
 בְּאָרֶץ וְלֹא־יִשָּׂאוּ עוֹד כְּלַמַּת תְּגוּיִם: וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יי אֱלֹהֵיהֶם אֲתָם וְהִמָּה
 עִמִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל נָאִם אֲדַנִּי אֱלֹהִים: וְאַתָּן צֹאנִי צֹאן מְרַעִיתִי אֲדָם אֲתָם
 אֲנִי אֱלֹהֵיכֶם נָאִם אֲדַנִּי אֱלֹהִים:

כתובים (תהלים פ"א)

למַנְצֵחַ עַל־הַנְּתִיב לְאַסֵּף: הֲרַנְּנוּ לַאלֹהִים עֲוָנוּ הֲרִיעוּ לַאלֹהֵי יַעֲקֹב:
 שְׂאֵר־זִמְדָה וְהִנְתַּרְתָּ כַּנּוֹר נְעִים עִם־נֶבֶל: תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לְיוֹם
 תַּנְּנוּ: כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מוֹשֵׁט לַאלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲדוּת בִּיהוֹסֵף שְׂמוֹ בְּצֵאתוֹ
 עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁפְתַי לֹא־יִדְעֵתִי אֲשַׁמֵּעַ: הַסִּיחֲרֵי מִסְּבֵל שְׂכָמוֹ כִּפְסוֹ
 מִיְהוּד תַעֲבֹדְנָה: בְּצֵדָה קִרְאתָ וְאַחֲלָצָה אֲעַנֶּה בְּסִתְרֵי רַעַם אֲכַתֶּנָּה עַל־מִי
 מִרִּבְּהָ סֵלָה: שָׁמַע עִמִּי וְאַעֲדֶה בְךָ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי: לֹא־יִהְיֶה בְךָ
 אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל גֵּבֵר: אֲנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ הַפּוֹעֵלָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 הַחֲדָכ־פִּיךָ וְאַמְלֵא־הוּ: וְלֹא־שָׁמַע עִמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: וְאַשְׁלַח־הוּ
 בְּשִׁרְיוֹת לְבָס יִלְכוּ בְּמַעֲצוֹתֵיהֶם: לֹא עִמִּי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יִהְלָס:
 כְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲבָנִיעַ וְעַל־צַרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי: מִשְׁנֵאֵי יי יִכְחַשְׁדוּ וְהִי
 עִתָּם לְעוֹלָם: וְיִאֲכִלְהוּ מִחֶלֶב חֶסֶד וּמִצֵּי־רֶבֶשׁ אֲשַׁבְּעֶנָּה:

תורה (בראשית ל"ב)

לו חֲכָמוֹ יִשְׁכִּילוּ וְזֹאת יִבְיֵנו לְאַחֲרֵיהֶם: אֵיכָה יִרְדֶּה אֶתְךָ אֶלַף וְשָׁנִים
 יִגִּיסוּ רִבְבָה אִם־לֹא כִּרְצוֹנָם מִכָּרֶם וְהִי הַסְּגִירָם: כִּי לֹא כְּעוֹרְנוֹ צִוְרָם
 וְאֵיבֵינוּ פְּלִילִים: כִּרְמֵעֵפֶן סֹדֶם גִּפְסָם וּמִשְׁרָמַת עַמְרָה עֲנָבֵנו עֲגִבְרֵרוֹשׁ
 אֲשַׁבֵּלַת מִרְדַּת לָמוֹ: חֲמַת פְּנִינָם יִגַּם וְרֹאשׁ פְּתָנִים אֲכֹר: הֵלֹא הוּא
 כָּמֹס עַמְדֵי חַתוּם בְּאַצְוֹתַי: לִי גִקָּם וְשָׁלֵם לְעַת תַּמְסֵ רַגְלָם כִּי קָרוֹב
 יוֹם אֵידָם וְחַשׁ עֲתֹדַת לָמוֹ:

משנה (סוכת חמ"ד פרק חמישי)

אָמַר לָהֶם הַמַּמְנֶה בְּרַבּוֹ בְּרָבָה אֲתָהּ וְהֵם בְּרַבּוֹ קָרָא עֲשֵׂרֶת
 הַיְבָרִים שָׁמַע וְהִידָה אִם־שָׁמַע וְיֹאמַר בְּרַבּוֹ אֲתָהֶנָּם שְׁלֹשׁ בְּרִטוֹת
 אָמַר וְיֵצִיב וְעֹבֹדָה וּבְרִפַּת פְּתָנִים וּבְשִׁפְתַי מוֹסִיפִים בְּרָבָה אֲתָה לְפָשְׁטֵךְ
 הַיֹּצֵא: אָמַר לָהֶם חֲדָשִׁים לְקַמְרַת בָּא וְהַפִּיסוּ וְהַפִּיסוּ וְקָרָא מִי שְׁזָבָה
 אָמַר לָהֶם חֲדָשִׁים עִם־לִשְׁנָיִם בָּא וְהַפִּיסוּ מִי מַעֲלָה אֲבָרִים מִן הַקֶּבֶשׁ
 לְמִזְבֵּחַ רַבִּי אֱלֵעָזָר בְּרֵעֵקֶב אָמַר הַפּוֹעֵלָה אֲבָרִים לְקֶבֶשׁ הוּא מַעֲלָה
 אוֹתָם עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ: מִסְרִים לְחֻזְנִים הָיוּ מִשְׁשִׁימִים אוֹתָם אֶת־בְּגָדֵיהֶם
 וְלֹא הָיוּ מַנְיָחִים עֲלֵיהֶם אֵלָּא מִכְּנָסִים בְּלֶבֶד... וְחֵלְזוֹת הָיוּ שָׁם וְקָרוֹב
 עֲלֵיהֶם תִּשְׁמִיטֵי הַבָּלִים: מִי שְׁזָבָה בְּקַמְרַת הָיָה נוֹטֵל אֶת־הַקֶּבֶשׁ וְהַבָּרָה
 הַזִּכָּה לְתַרְקֹב גֹּחַל שְׁלֹזְהֵב מְחֻזָּק שְׁלֹשָׁה קַבִּין וְהַבָּרָה הָיָה כְּתוּבוֹ מִלֹּא
 וְגֵרֵשׁ קַמְרַת וּבִסְוֵי הָיָה לוֹ וּכְמוֹן מִסְטָלַת הָיְתָה עֲלָיו מִלְמַעְלָן: מִי שְׁזָבָה
 בַּמִּזְבֵּחַ נָטַל מִחֲתַר הַקֶּבֶשׁ וְעָלָה לְרֹאשׁ הַמִּזְבֵּחַ וּפְנָה אֶת־הַנְּחָלִים הַיָּלָךְ

והילך ונתתה. ירד וערך לתוך שלוחיך, נתפזר מפניו בקרב גחלים ונתתה
 מבדון לאמרה, ובשבת היה טופה עליהן פסכתר. ופסכתר היתה כלי
 גדול מחזקת לתוך השתי שרשרות היו בה, אחת שהיא מושך בה ויורד
 ואחת שהיא אחוז בה מלמעלה בשביל שלא תתגלגל. ושלשה דברים
 היתה משפלות טופים אותה על גבי גחלים, ועל הארץ בשבת, ומזידיים
 בה את הדבשן מעל גבי המזבחת: הגיעו בין האלם ולמזבחת, נמל אחד את
 הפגרה ונדקה בין האלם ולמזבחת. אין אדם שומע קול חכר בירושלים
 מקול הפגרה. ושלשה דברים היתה משפלות, כהן ששומע את קולה
 יודע שאחוז הכהנים נכנסים להשתחוית והוא רץ וכא, וכן לוי שהוא שומע
 את קולה יודע שאחוז הלויים נכנסים לדבר בשרי והוא רץ וכא, וראש
 המעמד היה מעמיד את הממאים בשער המזבח:

סאה (סוף סוף ח')

ברמי שאינו לא תגר ולא ספא ולא ספח ועושה עצמו כאחד מהם
 אינו מת מן הזקנה עד שנעשה כאחד מהם. שנאמר ודורש רעה תבואנו:
 ובלדין שלוקח שחד ומשה ארדדין, אינו מת מן הזקנה עד שעניו
 ברזות. שנאמר וישוד לא תנקה כי השוד יעור פקחים ויסלף דברי
 צדיקים:

נסרא (ברכות דף רב)

תנו רבנן מעשה בחסיד אחד שהיה מתפלל בברך, וכא תגמון אחד
 ונתן לו שלום, ולא תחזיר לו שלום. המתין לו עד שפיים תפלתו. לאחר
 שפיים תפלתו אמר לו ריקא והלא כתוב בתורתכם רק השמך לה ושמו
 נקשה מאד וכתוב ונשמרתם מאד לנפשתיכם, בשנתתי לה שלום למה
 לא תחזרת לי שלום אם הייתי חותך ראשה בסוף מי היה תובע את
 דמה מדי. אמר לו המתן עד שאפיקה בדברים אמר לו אלו היית עומד
 לפני מלך בשור ודם וכא תברך ונתן לה שלום היית מחזיר לו שלום.
 אמר לו לאו. ואם היית מחזיר לו מה היו עושים לה. אמר לו היו חותכים
 את ראשי בסוף. אמר לו והלא דברים קל וזמר ומה אמה שהיית עומד
 לפני מלך בשור ודם שהיום פן וזמר בקבר, כך. אני שהייתי עומד לפני
 מלך מלכי המלכים היקדוש ברוך הוא שהוא חי וקיים לעד ולעולמי
 עולמים, על אחת פמה וכמה. מיד נתפס אותו הגמון, ונפטר אורו
 חסיד לביתו לשלום:

משנה (שקלים פרק ג')

אין התורם נכנס לא בפרגוד חפות ולא במנעל ולא בסנדל ולא בתפלה ולא בקמיע. שפוא יעני ויאמרו מעון הלשכה העני או שפוא יעשיר ויאמרו מהרימת הלשכה העשיר. לפי שאדם צריך לצאת ידי הבריות כדרך שצריך לצאת ידי המקום, שנאמר והייתם נקים מיד ומישראל. ואמר ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:

גמרא (שבת דף ר"ב)

תנו רבנן, מי שחלה ונטה למות ואמרים לו תצודה, שכן הרהר כל המומתין מתודין: אדם יוצא לשוק יהי דומה בעיניו כמי שנמסר לסרדיים. חש בראשו יהי דומה בעיניו כמי שנתנהו בקולר, עלה למשה ונפל למשקב יהי דומה בעיניו כמי שהעלוהו לגרוחם לדון. אם ישלו פרקלטין גדולים נצול, ואם לא אינו נצול. ואלו הן פרקלטין של אדם השומרה ומעשים טובים. ואפילו תשע מאות ותשעים ותשעה מלפדים עליו חובה ואחד מלפד עליו זכות, נצול, שנאמר אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלה לרעהי לאדם ישרו: ויחננו ויאמר פדעיה מידת שחת מצאתי כשר: רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי אומר, אפילו תשע מאות ותשעים ותשעה באותו מלאך לרעה ואחד לזכות, נצול, שנאמר מלאך מליץ אחד מני אלה:

משנה (מוסח פרק ח')

אליהו לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי יי אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם: אליהו לבבכם מפני צהלת סוסים וצחצוח חרבות. אל תיראו מפני הנפת התריסים ושפעת הקלגסים. ואל תחפזו מפני קול הקרנות. ואל תערצו מפני קול הצחצוח. כי יי אלהיכם ההלך עמכם, הם באים בנצחוננו של בשר ודם, ואתם באים בנצחוננו של מקום. פלשתים באו בנצחוננו גלות, מה הנה סופו, לסוף נפל בחרב ונפלו עמו. בני עמון באו בנצחוננו של שוקב, מה הנה סופו, לסוף נפל בחרב ונפלו עמו. ואתם אי אתם כן, כי יי אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם. זה כחנה הארון:

גמרא (מוסח דף ס"ד)

תנו רבנן, אשר בנה אשר נטע אשר ארש, לפודה תודה הרה ארץ שיקנה אדם בית וישע בהם ואחד בה ישא אשה. ואף שלמה אמר

בְּחֻבְמֵתוֹ, הֵבֵן בְּחוּץ מְלֵאכְתָּךְ, וְעֵתְדָה בְּשֹׁדֶה לְךָ אַחַר וּבְגִית בֵּיתְךָ. הֵבֵן בְּחוּץ מְלֵאכְתָּךְ זֶה בֵּית, וְעֵתְדָה בְּשֹׁדֶה לְךָ זֶה כְּרֵם אַחַר וּבְגִית בֵּיתְךָ זֶה אִשָּׁה: דָּבָר אַחַר הֵבֵן בְּחוּץ מְלֵאכְתָּךְ זֶה מְקָרָא, וְעֵתְדָה בְּשֹׁדֶה לְךָ זֶה מְשֻׁנָּה, אַחַר וּבְגִית בֵּיתְךָ. זֶה תִּלְמוּד: דָּבָר אַחַר הֵבֵן בְּחוּץ מְלֵאכְתָּךְ זֶה מְקָרָא וּמְשֻׁנָּה, וְעֵתְדָה בְּשֹׁדֶה לְךָ זֶה תִּלְמוּד, אַחַר וּבְגִית בֵּיתְךָ אֵלּוּ מַעֲשִׂים טוֹבִים: רַבִּי אֶלְיָעִזֵּר בְּנֵי שְׁלֹרְבֵי יוֹסֵי הַגְּלִילִי אָמְרֵי, הֵבֵן בְּחוּץ מְלֵאכְתָּךְ זֶה מְקָרָא וּמְשֻׁנָּה וְתִלְמוּד, וְעֵתְדָה בְּשֹׁדֶה לְךָ אֵלּוּ מַעֲשִׂים טוֹבִים, אַחַר וּבְגִית בֵּיתְךָ, הַרוּשׁ וּקְבֵל שִׁכְר:

משנה (מכות פרק שני)

רַבִּי טַרְפוֹן אָמַר, הַיּוֹם קָצֵר וְהַמְּלָאכָה מְרֻבָּה וְהַפְּעֻלִים עֲצֻלִים וְהַשִּׁכְר הַרְבֵּה וּבַעַל תְּבִירַת הַזִּחָק: הוּא תֵּיבָה אָמַר, לֹא עָלְיָךְ הַמְּלָאכָה לְתוּמָה וְלֹא אַתָּה בְּדַחְזִירִין לְהַבְטִיל מִמֶּנָּה, אִם לְמִדַּת הַעוֹדָה הַרְבֵּה נוֹתְנִים לְךָ שִׁכְר הַרְבֵּה, וְנֶאֱמָן הוּא בַּעַל מְלֵאכְתָּךְ שֵׁשׁ־שֵׁלֶם לְךָ שִׁכְר פְּעֻלְתְּךָ, וְדַע שְׂפִמְתָן שִׁכְרֵם שֶׁל־צַדִּיקִים לְעֵתִיד לְבוֹא:

גמרא (סנהדרין דף צ"ב)

תָּנָא דִּרְבִּי אֶלְיָהוּ, צַדִּיקִים שְׁעֵתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחְיֹתָם אִינָם חַזְרִים לְעַפְרָם, שְׁנֵאֲמַר וְהָיָה הַנֶּשֶׁאֵר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתֵר בִּירוּשָׁלַם קְדוּשׁ יֹאמֵר לוֹ כָּל־הַכְּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַם. מִדָּה קְדוּשׁ לְעוֹלָם קָיָם, אִף הֵם לְעוֹלָם קָיָמִים: וְאִם תֹּאמַר אֹתָן אֵלֶיךָ שְׁנַיִם שְׁעֵתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַדֵּשׁ בָּהֶם אֶת־עוֹלָמוֹ, שְׁנֵאֲמַר וְנִשְׁגַּב יְיָ לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא, צַדִּיקִים מִדָּה הֵם עוֹשִׂים. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לָהֶם בְּנַפְסִים בְּנִשְׁרִים וְשָׂמִים עַל פְּנֵי הַקּוֹמ, שְׁנֵאֲמַר עַל כֵּן לֹא גִירָא בְּהַמִּיר אֶרֶץ וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב יָמִים. וְשָׂמָא תֹאמַר יֵשׁ לָהֶם צַעַר, תִּלְמוּד לומר וְקוֹי יְיָ יַחֲלִיפוּ כַח יַעֲלֵה אֲבָר בְּנִשְׁרִים יִרְצֻוּ וְלֹא יִתְעוּ יִלְכוּ וְלֹא יִעָפוּ:

משנה (פרכי פרק ג')

בְּאוֹנָם וּמִפְתָּה לְהַקֵּל וּלְהַחְמִיר. בַּיְעַד, אֶחָד שְׂאֵנָם וּפְתָה אֶת־הַגְּדוּלָה שְׂבִכְהֵנָה וְאֶת־הַקְּמֵנָה שְׂבִי־שְׂרָאֵל. נוֹתֵן חֲמִשִּׁים סְלָעִים. וְהַבְּשֻׁת וְהַפְּנָם הַכֹּל לְפִי הַמְּבִישׁ וְהַפְּתִיבֵישׁ: בְּמוֹצֵיא שֵׁם רַע לְהַקֵּל וּלְהַחְמִיר. בַּיְעַד, אֶחָד שְׂוֹצֵיא שֵׁם רַע עַל גְּדוּלָה שְׂבִכְהֵנָה. וְעַל קְמֵנָה שְׂבִי־שְׂרָאֵל. נוֹתֵן מֵאָרֶה סְלָעִים. נִמְצָא הָאוֹמֵר בְּפִיו חֲמוּד מִן הָעוֹשֶׂה מַעֲשֶׂה. שֶׁבֵן כְּעֵינֵי שְׂלֹא

נְהַתֵּם גַּזֵּר דִּין עַל אֲבוֹתֵינוּ בַּמִּדְבָּר אֱלֹהִים עַל לִשְׁוֹן הַרְעָה, שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּגְסֵם אֹתִי
זֶה עָשׂוֹר פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי:

גמרא (שכ"ז דף ס"ז)

תָּנָא דִּרְבִּי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל, עַל מַה הִקְמַדְתָּ מִכְּפָרְתִי, עַל לִשְׁוֹן הַרְעָה. אָמַר
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְבֹא דְבַר שְׂפָחֲשִׁי וַיְכַפֵּר עַל דְּבַר שְׂפָחֲשִׁי:

משנה (י"ג סוף ראשון)

כִּי רַבִּיעִית נֹתְנִים לַיָּדִים לְאַחַד, אִךְ לְשֵׁנִים. מִתְּצִית לֹג, לְשִׁלְשָׁה אִ
לְאַרְבָּעָה. מִלֹּג, לְחִמְשָׁה וְלַעֲשָׂרָה וְלִמְאָה. רַבִּי יוֹסִי אָמַר וּבִלְבָד שְׁלֹשׁ
יַפְחוֹת לְאַחֲרוֹן שְׂפָרָם מְרַבִּיעִית. מוֹסִיפִים עַל הַשָּׁנִים וְאִין מוֹסִיפִים עַל
הָרֵאשׁוֹנִים:

גמרא (נ"ח דף ס"א)

תָּנּוּ רַבִּנּוּן, בְּגֵד שֶׁאֵכָר פֹּה פְּלֵאִים הָרִי זֶה לֹא יִמְכְּרֵנוּ לְגוֹי וְלֹא יַעֲשֶׂה
מִמֶּנּוּ מַרְדְּעֵת לְחִמּוֹר. אֲבָל עוֹשֶׂה מִמֶּנּוּ תְּכָרִיכִין לְמֵת. דְּכַתִּיב בַּפְּתִיחַ
חֲפָשִׁי, בֵּין שְׂאֵדָם מֵת נַעֲשֶׂה חֲפָשִׁי מִן הַמְּצוֹת:

ואומר מרשם עקרה ופרשת הטון ועשרת הדברות ופרשת הקטורת וגומר כמסודר כמעמד יום ראשון
(דף 500 והלאה) עד הכתוב ואלו יחבלי:

בְּפֶשֶׁת לַיּוֹם חֲמִישִׁי.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתִּתְּנֶנּוּ עִמִּי בְּמִדַּת הַחֶסֶד
וְהַרְחִמִים בְּלִי מִי חֲלָדִי. וְעַד זִקְנָה וְשִׁיבָה אֲלִי תַעֲזֹבֵנִי. וְתַתֵּן חֲלָקִי עִם
יִרְאַתְךָ וַיִּדְעֵי שְׂמֹךְ הָעוֹשִׂים רְצוֹנָךְ בְּלִבָּב שְׁלָם. עִפְרָם יְהִי חֲלָקִי וְכֹסִי.
וְאַתָּה הַחֲמִידָה גוֹרְלִי: אָנָּה יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. אֲלֵתֶּפֶן אֶל־רִשְׁעֵי וְאֶל־
תְּפֹאֲתֵי וְלַפְעוּשִׁים הַרְעִים שְׁעִשִׂיתִי. וַעֲשֵׂה עִמִּי צְדָקָה לְמַעַן שְׂמֹךְ וְלַמַּעַן
בְּרִיתְךָ עִם אֲבֹתָם וַיִּצְחַק וַיִּשְׂרָאֵל עֲבָדְךָ וְרַחֵם עָלַי כִּי רַחֵם אֲתָה.
וּמִבְּלַעַדְךָ אֵין לִי מִי שְׁיִרְחַמְנִי וַיִּרְאֵה בְּעֵגְנִי. כִּי אֲתָה יי אֱלֹהֵי: יי שְׁמַעֵה
תְּפִלָּתִי וְשׁוֹמְעֵתִי אֵלֶיךָ תָּבֹא. וְהַאֲזִינָה אֶל־תְּחִנּוֹתַי. וּבְכַאֲמוֹנְךָ עֲגִנִי. כִּי
אֲתָה שׁוֹמַעַת תְּפִלָּתִי כָּרַח אֲתָה שׁוֹמַעַת תְּפִלָּתִי:

בְּקֶסֶת חֲמִישִׁת מִעֵין יְלֵמַת הַיּוֹם.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מִכֵּן תִּבְּל בְּכִתְּךָ וּמְסִים
עוֹלָם בְּתוֹרָתְךָ, אֲשֶׁר בְּכַתַּת בְּרִיּוֹת חַיִּים בְּתוֹתוֹנִים בְּיוֹם הַחַיָּה לְהִרְאוֹת
תְּפִלָּתְךָ גְּדִלְתְּךָ וְנִתְּתָה בָּהֶם בַּח לְפָרוֹת וְלִרְפוֹת וְלִהְפִלִּיא לְעִשׂוֹת אִישׁ
אִישׁ עַל עַבְדֶּתוֹ. אָנָּה יי אֱלֹהֵי בְּרַחֲמֶיךָ וְרַבִּים רַחֵם עָלַי מַעֲשֵׂה יָדְךָ לְבַל

תפיל אשה מפרי במנה, ואלהמניקות תשפיע שלא יחפר חלב מזדיהן.
 למען תדלו בגיהן לעסדתך בפתוב מפי עוללים ויונקים יסדת עז. ונזכה
 כלנו לראות בנחמת ציון ולהתענג בכבודה. בפתוב למען תינקו ושבעתם
 מאד תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזו כבודה. כי אתה שומע תפלת
 כלשה ברוד אתה שומע תפלה:

מעמד ליום ששי.

תורה

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיית הארץ
 למינה ויהיו: ויעש אלהים את החית הארץ למינה ואת הבהמה למינה
 ואת כל רמש האדמה למינה וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים געשה
 אדם בצלמנו כדמותנו ויחדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל
 הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ: ויברא אלהים את האדם בצלמו
 בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: ויברך אתם אלהים
 ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וקבשוה וחדו בדגת הים
 ובעוף השמים ובכל חיה דורמשת על הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי
 לכם את כל עשב ירע וירע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר
 בו פרי עץ ירע וירע לכם יהיה לאכלה: ולכל חית הארץ ולכל עוף
 השמים ולכל רמש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב
 לאכלה ויהיו: וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאוד יהיה
 ערב ויהי בקר יום הששי:

נביאים (ישעיה פה)

בדאמר יי קדוש ישראל ויחזו האתיות שאלוני על פני ועל שפל
 ידי העוני: אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נשו שמים וכל
 צבאם ציחתי: אנכי העירתיה בעדק וכל דרכיו באשר הוא יבנה עירי
 ותלתי שלח לא במחיר ולא בשוחד אמר יי צבאות: פה אמר יי יגיע
 מערים ומחריבטש ומבאים אנשי מדה עליך יעבדו וקד יהיו אתה ילכו
 בזקים יעבדו ואלך ישתחוו אלך תפלקו אתך בך אל ואין עוד אפם
 אלהים: אכן אתה אל מסתתר אלה ישראל מושיע: בושו וגם נכלמו
 בלם יהיו הלכו בקלפת תרשי צירים: ישראל נושע בני השועת עלמים
 לאתבשו ולא תכלמו עד עולמי עד:

נחתם גזר דין על אבותינו בפרדבן אלא על לשון הרע, שנאמר ויגפו אתי
זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי:

גמרא (שכ"ז דף ס"ז)

תנא דרבי רבי ישמעאל, על מה הקמדת מכפרת, על לשון הרע, אמר
הקדוש ברוך הוא יבא דבר שבחשי ויכפר על דבר שבחשי:

משנה (ידים פרק ראשון)

מי רביעית נותנים לידים לאחד, אף לשנים, כחצית לוג, לשלשה או
לארבעה, מלוג, לחמשה ולעשרה ולמאה, רבי יוסי אומר ובלבד שלא
יפחת לאחורן שבהם מרביעית, מוסיפים על השנים ואין מוסיפים על
הראשונים:

גמרא (נדה דף ס"א)

תנו רבנן, בגד שאבד בו פלאים הרי זה לא ימכרונו לגוי ולא יעשה
ממנו מדהעת לחמור, אבל עושה ממנו תכריכין למת, דכתיב בפתיח
חפשי, בן שאדם מת נעשה חפשי מן המצות:

וחומר פרט טקדה ופרט הטן ועשרת הדברות ופרט הקטורת וגומר כטמול כמעמד יום ראשון
(דף 500 והלאה) עד הכנסה ולו יחל:

ב ק ש ה ל י ו מ ח מ י ש י

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי, שתתנהג עמי במדת החסד
והרחמים בלומי חלדי, ועד זקנה ושיבה אריתעבני, ותהן חלקי עם
ישראל ויודעי שמך העושים רצונה בלבב שלם, עמהם יהי חלקי וכוסי,
ואתה תומיד גורלי: אגא יי אלהי ואלהי אבותי, אל תפסן אררשעי ואל
חפאתי ולפועשים הרעים שעשיתי, ועשה עמי צדקה למען שמך ולמען
בריתך עם אברהם ויצחק וישראל עבדך ורחם עלי כי רחום אתה,
וימבלעדיך אין לי מי שירחמני ויראה בעניי, כי אתה יי אלהי: יי שמעה
תפלתי ושועתי אלקי תבא, והאזינה אל תחנוני, ובאמתך ענגי, כי
אתה שומע תפלת כלשה: ברוך אתה שומע תפלת:

ב ק ש ה ח ח ר ת ט ט י ל ל ת ה י ו מ

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, מכין תכל בכרך ומקים
עולם בתורכה, אשר בנאת בריות חיים פתחתנוגים ביום הזה להראות
הסאגרת גדלתך ונתת בהם קח לפרות ולרבות ולבפליא לעשות איש
איש על עבודתו, אגא יי אלהי ברומך ורבים רחם על מעשה ידך לכל

תפיל אשה מפרי במנהגה ואלה המניקות תשפיע שלא יחסר חלב מודיהן.
 למען יגדלו בגיהן לעסדךך בפתוב מפי עוללים ויזנקים יסדת עז. ונזכה
 כלנו לראות בנחמת ציון ולהתענג בכבודיה בפתוב למען תינקו ושבעתם
 משוד תגחמיה למען תמצו ורתעננתם מיז כבודה. פי אפה שומע תפלת
 כלשה ברוד אפה שומע תפלה:

מעמד ליום ששי.

תורה

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה פהמה ורמש וחיית הארץ
 למינה וחייתו: ועש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה
 ואת כל רמש האדמה למינה וירא אלהים פייטוב: ויאמר אלהים נעשה
 אדם בצלמנו כדמותנו ויחדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל
 הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ: ויברא אלהים את האדם בצלמו
 בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: ויברך אתם אלהים
 ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה וחדו בדגת הים
 ובעוף השמים ובכל חיה חרמשה על הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי
 לכם את כל העשב ורע ורע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר
 בו פרי עץ ורע ורע לכם יהיה לאכלה: ולכל חית הארץ ולכל עוף
 השמים ולכל רמש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ייחק עשב
 לאכלה וחייתו: וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאוד יהיה
 ערב ויחברך יום הששי:

נביאים (ישעיה סה)

פדאמר יי קדוש ישראל ויצרו האתחת שאלוני על פני ועל פעל
 די תצוני: אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני די נמו שמים וכל
 צבאם צייתי: אנכי העירתיה בעדק וכל דרכיו באשר האריגתה עירי
 ונלחתי שלח לא במחיר ולא בשוד אמר יי צבאות: פה אמר יי יגיע
 בערים וסחר פוש וסבאים אנשי מעה עליך יעבדו ולך יהיו אתרבי ילכו
 בזקים יעבדו ואלך ישתחוו אלך: ותפללו אך בך אל ואין עוד אפס
 אלהים: אכן אפה אל מסתתר אלו ישראל מושיע: פאשו וגם נכלמו
 בלם יהיו וכלו בכלפת חרשי צירים: ישראל נושע ביי תשועת עולמים
 לא תבשו ולא תכלמו ערעולמי עד:

כתובים (תהלים צ"ג)

יִי מֶלֶךְ גִּבּוֹר לְבַשׁ לְבַשׁ יְיָ עַז הַתְּאֵד אֶת־תַּפּוֹן תִּגְלַל כִּלְתַּפְּחוֹתָ:
נָכוֹן בְּסִינֵי מֵאֵז מַעֲלֵם אֶתָּה: נִשְׂאֵה נְהַרֹת יְיָ נִשְׂאֵה נְהַרֹת קוֹלָם יִשְׂאֵה
נְהַרֹת דְּבָרִים: מִקְלֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁפָּרִים אֲדִיר בְּפָרוֹם יְיָ:
עֲרִיף נֶאֱמַנּוּ מֵאֵד לְבִיתְךָ נֶאֱדֶקְדֵשׁ יְיָ לְאֶרֶץ יָמִים:

תורה (יברים ל"ב)

כִּרְדִּין יְיָ עִמּוֹ וְעַל־עַבְדָּיו יִתְנַחֵם כִּי יִרְאֶה כִּרְאוּלַת יָד וְאָפֶס עֲצוֹר
וְעוֹבֵב: וְאָמַר אִי אֱלֹהֵימוֹ עוֹר חֲסִיוֹ בּוֹ: אֲשֶׁר חֲלַב וְסִימֹ יִאֲכְלוּ יִשְׁתּוּ יִין
נְסִיכָם יִקְוּמוּ וַיַּעְזְרֵם יְהוָה עֲלֵיכֶם סִתְרָה: רֵא עֲתָה כִּי אָנִי אֲנִי הוּא וְאִין
אֱלֹהִים עִמּוֹדֵי אָנִי אָמִית וְאֶחָה מִדַּעַתִּי וְאִנִּי אֶרְפָּא וְאִין מִדֵּי מַצִּיל: כִּי
אִשָּׂא אֶל־שָׁמַיִם יָדִי וְאָמַרְתִּי חִי אֲנֹכִי לַעֲלֹם: אִם־שִׁנּוֹתֵי בָרֵךְ תִּרְבִּי
וְתֵאחֹז בְּמִשְׁפָּט יָדִי אֲשִׁיב נֶקֶם לְצָרִי וְלִמְשֻׁנָּי אֲשַׁלֵּם: אֲשַׁבֵּיר חֲצֵי מַדְם
וְתִרְבִּי תֹאכַל בְּשׂוֹר מַדְם חֲלָל וְשִׁבְיָה מִרְאֵשׁ פְּרַעוֹת אוֹיֵב: תִּרְגַּנּוּ גוֹיִם
עִמּוֹ כִּי רַם־עַבְדָּיו יִקּוּם וְנֶקֶם יִשִּׁיב לְצָרָיו וְכַפָּר אֶדְמֹתוֹ עִמּוֹ:

משנה (סכת חסיד פרק ו')

תִּחְלְדוּ עוֹלָיִם בְּמַעֲלֹת הָאֱלֹם. מִי שִׁנּוּ בְּדַשׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי וְהַמְּנֹרָה
הָיוּ מְקַדְּמִים לַפְּנִינֵיהֶם. מִי שִׁנּוּ בְּדַשׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי נִכְבְּס וְנִטַּל אֶת־
הַפְּנִי וְהַשְׁתַּחֲוָה וַיֵּצֵא. מִי שִׁנּוּ בְּדַשׁוֹן הַמְּנֹרָה נִכְבְּס וַיֵּצֵא שְׁנֵי גִרְוֹת
מִזְרָחִים הוֹלְקִים. מִדַּשׁוֹן אֶת־הַמְּנֹרָה וּמִנִּיחַ אֶת־הַפְּעֻרָבִי הוֹלֵק, שְׁמֹפְנֵנו
הָיָה מוֹדְלִיק אֶת־הַמְּנֹרָה בֵּין הָעֲרֵבִים. מַעֲשֵׂה שְׂכָבָה מִדַּשְׁנוּ וּמִדְּלִיקוֹ
מִמּוֹפֵחַ הָעוֹלָה. נִטַּל אֶת־חֲבוּזֵי מַמְעֵלָה שְׁנֵי וְהַשְׁתַּחֲוָה וַיֵּצֵא: מִי שִׁנּוּ
בַּמִּתְחָה עָבַר אֶת־הַנְּחָלִים עַל גְּבֵי הַמּוֹזָבִחַ וְדָדוֹן בְּשׁוּלֵי הַמִּתְחָה וְהַשְׁתַּחֲוָה
וַיֵּצֵא: מִי שִׁנּוּ בְּקִמְרַת הָיָה נִטַּל הַבֶּזֶק מִתּוֹךְ הַכֶּף וְנִתְּנָה לְאוֹהֶב אוֹ
לְקָרוֹב. נִתְּפֹר מִפְּנֵי לְתוֹכוֹ, נִתְּנָה לוֹ בְּחֻפְּנָיו. וּמִלְּמִדִּים אוֹתוֹ הָיָה זָדִיר
שְׂמָא תְּתוּדִל לְפָנֶיהָ שְׁלֵא תִפְוֶה. הַתְּחִיל מְדַד וַיֵּצֵא. לֹא הָיָה הַמְּקַמֵּד
מְקַמֵּד עַד שֶׁתִּמְנַנֶּה אוֹמַר לוֹ הַקָּמַר. אִם הָיָה בִּזְזוֹן גְּדוֹל, הַמְּמַנֶּה אוֹמַר
אִישִׁי בִּזְזוֹן גְּדוֹל הַקָּמַר. פָּרְשׁוּ הָעַם וְהַקָּמַר וְהַשְׁתַּחֲוָה וַיֵּצֵא:

מעשר שני (פרק חמישי)

הַשְּׂקִיפָה מִמּוֹעֵן קִדְשֶׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם, עֲשִׂינוּ מַדָּה שְׁנֹרֶת עֲלֵינוּ, אַף
אֶתָּה עֲשֵׂה מַדָּה שְׁהַבְּטַחְתָּנוּ. הַשְּׂקִיפָה מִמּוֹעֵן קִדְשֶׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבִקֵּה אֶת־
עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּבָנִים וּבְנוֹת. וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִתְּתָה לָנוּ בְּטַל וּבְמִסֵּד
וּבְגִלְדוֹת בְּהֵמָה. בְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּנוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבַשׁ, כִּדִּי שִׁתְּמַן
מֵעַם בְּפִרוֹת:

נמרא (סוכות דף נ"ח)

בְּיָוֹמָא רָאָה אִכְלוּסָא עַל גַּב מַעְלָה בְּהַר הַבַּיִת אָמַר בְּרוּךְ הַכֶּסֶם
 הַזֶּה וּבְרוּךְ שֶׁבָרָא כָּל־אֱלוֹ לְשִׁמּוֹשָׁנִי: הוּא הֵיךָ אָמַר בְּפִי יִגְעוֹת יִגְע
 אָדָם הִרְאִישׁוֹן עַד שֶׁמָּעָצָא פֶּת לְאֹכוֹל, תִּרְשׁ חֲרַע וּקְצַר וְעִמָּר וְדֵשׁ וְזָרָה
 וּבְרַר וְסִחַן וְרִקֵּד וְלֵשׁ וְאִפְסָה וְאַחַר כֵּן אָכַל. וְאֲנִי מִשְׁכִּים וּמוֹצֵא כָּל־אֱלוֹ
 מִתְקַנִּים לְפָנָי. וּבְכֹפֵה יִגְעוֹת יִגְע אָדָם הִרְאִישׁוֹן עַד שֶׁמָּעָצָא בְּגָד לְלְבוּשׁ:
 גִּזוּ וְלָבֵן וּגְפִיץ וְסֻדָּה וְאָרֶג וְצִבְעֵה וְתִפְסַר וְאַחַר כֵּן לְבָשׁ וְאֲנִי מִשְׁכִּים וּמוֹצֵא
 כָּל־אֱלוֹ מִתְקַנִּים לְפָנָי:

משנה (תענית פרק ב')

לֹא נֹאמַר בְּאֲנָשֵׁי גִינוּה וַיֵּרָא הָאֱלֹהִים אֶת־שִׁקְמָם וְאֶת־תַּעֲנִיתָם, אֲלָא
 וַיֵּרָא הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם בִּרְשׁוּבֵי מִדְּרָבָם הִרְעָה. וּבִקְבָלָה הוּא אָמַר
 וּקְרַעו לְבַבְכֶם וְאַל־בְּגָדֵיכֶם וּשׁוּבוּ אֵלָי אֱלֹהֵיכֶם:

נמרא (שבת דף ק"ח)

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, מִיָּמַי לֹא עֲבַרְתִּי עַל דְּבַרֵי חֲבֵרִי, יוֹדַע אֲנִי בְּעַצְמִי
 שְׂאִינִי כֹהֵן וְאִם אֹמְרִים לִי חֲבֵרִי עָלָה לְדוֹכֵן אֲנִי עוֹלָה: וְאָמַר רַבִּי יוֹסֵי,
 מִיָּמַי לֹא־אִמְרְתִי דְּבַר וְחֲזַרְתִּי לְאַחֲרָי:

(גודים דף ל"ב)

תַּנְיָא רַבִּי אָמַר גְּדוּלָּה מִלֵּה שְׂאִין לָהּ מִי שֶׁנִּתְעַסַּק בְּמַעֲוֹת בְּאַבְרָהָם
 אָבִינוּ וְלֹא נִקְרָא תָמִים אֲלָא עַל שֵׁם הַמִּלָּה, שֶׁנֹּאמַר הִתְחַלַּךְ לְפָנָי וְהָיָה
 תָמִים: וְאִתְּנָה בְרִיתִי בִּינִי וּבִינְיָה: דְּבַר אַחַר, גְּדוּלָּה מִלֵּה שֶׁשִּׁקוּלָה בְּגִגְד
 כָּל־הַמַּעֲוֹת שֶׁבַתְּוֹרָה, שֶׁנֹּאמַר כִּי עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּרַתִּי אִתְּנָה בְרִית
 וְאֶת־יִשְׂרָאֵל: דְּבַר אַחַר, גְּדוּלָּה מִלֵּה שֶׁאֵלְמֹלָא מִלֵּה לֹא נִתְקִימוּ שְׁמַיִם
 וְאַרְצֵי, שֶׁנֹּאמַר אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֲקוֹת שְׁמַיִם וְאַרְצֵי לֹא שִׁמְתִּי:

משנה (פסח דף ל"ז)

לְפִיכָּה נִבְרָא אָדָם יְחִידִי, לְלַמְדָּה שֶׁכָּל־הַמַּאֲבָד נִפְשׁ אֶחָת מִיִּשְׂרָאֵל
 מַעְלָה עָלָיו הַכְּתוּב בְּאֵלוֹ אֶבֶד עוֹלָם מְלֵא וּכְלֵה־מִקְוִים נִפְשׁ אֶחָת מִיִּשְׂרָאֵל
 מַעְלָה עָלָיו הַכְּתוּב בְּאֵלוֹ קִיָּם עוֹלָם מְלֵא. וּמִפְּנֵי שְׁלוֹם הַבְּרִיּוֹת שֶׁלֹּא
 יֵאמַר אָדָם לְחֲבֵרוֹ אָבָא גְּדוּל מַאֲבִיד. וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה הַמִּינִים אֹמְרִים חֲרַבָּה
 רְשׁוּיֹת בְּשָׂמַיִם. וְלִדְגִיד גְּדֻלְתוֹ שֶׁל־הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁאָדָם טוֹבֵעַ בְּפִי
 מִטְּבִיעוֹת בְּחוֹתָם אֶחָד בְּלֶם הוֹמִים זֶה לְזֶה, וּמְלַךְ מַלְכֵי הַפְּלֻכִים הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא טוֹבֵעַ כָּל־אָדָם בְּחוֹתָמוֹ שֶׁל־אָדָם הִרְאִישׁוֹן וְאִין אֶחָד מֵהֶם
 דּוֹמָה לְחֲבֵרוֹ:

גמרא (פסחים ל"ח)

תנו רבנן, אדם גברא בערב שקרא ומפני מדי, שלא יהיו הפיגים
אומרים שתף היתה לו לתקדוש ברוך הוא במעשה כראשית. דבר אחר.
שאם תוחז דעתו עליו אומרים לו יהוש קדמך במעשה כראשית. דבר
אחר, כרי שיבגס למענה מיד. דבר אחר, כרי שיבגס לסעודה מד :

משנה (סוף סוטה)

לשבת הצות שם היתה סנהדרין גדולה של ישראל יושבת. ודנה
את הברכה: וכן שנמצא בו פסול לובש שחורים ומתעטף שחורים ויצא
והלך לו. ושלא נמצא בו פסול לובש לבנים ומתעטף לבנים נכנס
וקלשמש עם אחיו הכהנים. ויום סוכ היו עושים שלא נמצא פסול בירעו
של אחרון: וברוך הוא שבת באהרן ובניו לעמוד לשבת לפני יי בבית
קדשי קדשים:

גמרא (פסחים י"ז סוטה)

תנא אמר רבי נתן, אין לה מענה קלה שכתובה בתורה שאין מתן
שברה בעולם הזה ולעולם הבא. אבל איני יודע בפה. צא ולמד ממענות
ציות: מעשה באדם אחד שהיה זווה במענות ציות. שמע שיש זונה
בכרבי הים שנוטלת ארבע מאות זוזים בשבחה, שגר לה ארבע מאות
זוזים וקבעה לו זמן. בשתגיע זמנו בא וישב על הפתח. נכנסה שפחתה
ואמרה לה אותו אדם ששגר לה ארבע מאות זוזים בא וישב על הפתח.
אמרה לה יבגס. נכנס. היצעה לו שבע מפות שש שלבסוף ועליונה של
זהב וזין בלאמת ואמת סלם שלבסוף ועליונה של זהב. עלתה וישבה
על גבי עליונה כשהיא ערומה ואף היא עלה לישב ערם כנגדה. בא
ארבע ציעיותיו וספחו לו על פניו. נשכמו וישב לו על גבי קרקע. אף היא
נשכמה וישבה על גבי קרקע. אמרה לו נסה של רומי שאיני מנותקת
עד שתאמר לי מה פום ראית בי. אמר לה העסדה שלא ראיתי אשה
יפה כמותך, אלא מענה אחת צנוני אלהינו וציות שמה וכתוב בה אני יי
אלהיכם שהי פעמם אני הוא שעתיד לפרע ואני הוא שעתיד לשלם
שקר. ועקשיו נדמו עלי בארבעה עדים. אמרה איני מנותקת עד שתאמר
לי מה שקד ומה שם עירך ומה שם רבך ומה שם מדרשך שאתה למד
בו תורה. כתב ונתן בניה. עמדה ותלקת כל גבסיה שליש לפלכות
ושליש לעגיים ושליש גטלה בניה. חוץ מאותן מענות ובאת לבית מדרשו
של רבי חייא (כ"ט ר' סוטה). אמרה לו רבי צוה עלי ונעשיתי עברית. אמר לה

בתי שפא עיגןך גתת באגד מן התלמידים. הוציאה כתב מידה ותתנה לו. אמר לה לבי זכי במקוונך. אותן מצעות שהציעה לו באסוד הציעה לו פתתר. זה מתן שקרז בעולם הזה, ולעולם הבא איני יודע בפיה:

משנה (יום פרק ראשון)

הפנים שגנפסלו משתנית חפתימה. בבלים פסילים ובקרקעות פשרים. גפל לתוכן היו קומים וקננתים וגשתנו מראיהו, פסילים. עשור בהן מלאכה או ששורה בהן פתו, פסילים. שמעון חתיבני אומר, אפילו נתפון לשרות קזה וגפל לשני בשרים:

גמרא (טה דה ר"א)

דרש רבי תנינא בר פפא מאי דכתיב עשה גדלות עראין חקר וגפלאות עראין מספר, בא וראה שלא כמדת תקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם. מדת בשר ודם, נתון חפץ בחמת צורה ופיה למעלה ספק משתמר ספק אינו משתמר. ואלו תקדוש ברוך הוא צר את העבר במעי אשה פתוחה וסיה למטה ומשתמר: דבר אתי, אדם נתון חפציו בכף מאוננים כל זמן שפכביד יחד למטה. ואלו תקדוש ברוך הוא כל זמן שפכביד תולד עולה למעלה:

ולומר מרש עקזה ומרש הבן ונכחת הכרות וס' קטולת וגומר כמו טבול נטעל יוס ראשן (דף 500 והלאה) עד הנקשה ליום ראשון, ונמקומה יאמר נקשה זו.

בקשה ליום ששי.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי. שתתן לי לב טוב וחלק טוב וחקר טוב. וארתי אתי ותקותי למפח נפש. ואל תצריבני לידי מחגת בשר ודם שפתינתם מעומה ותרפתם מרבה, אלא לידך תפלאה ותרבה ותפתחה. ותן חלקי בתורתך עם עומי רעונה בלבב שלם: פטר עגני ופני מבל גזרות קשות ורעות. והושיעני ברחמיך הרבים, כי אהה שומע תפלת כלפה. ברוך אתה שומע תפלתך:

נקשה חזרת מעין ילדת היום.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. באשר בראתנו לכבודך בן ברחמיך הרבים תתקננו לעבודתך אותנו וכל עמך בית ישראל, ותיחד לבנו לעבדך בלבב שלם ותחזירנו בתשובה שלמה לפניה. ותמלא בנו מחשבתך ביצירת האדם שיצרת ביום הזה לעמוד לפניה לשרתך ולברך בשמך: יהי רצון מלפניך יי אלהינו שתישרנו לפניה ותקרב שנת גאלתנו.

והתבנה עירך במהרה בימינו. ותכונן בית קדשנו ותפארתנו. ותשררה
שכינתך בינינו. ונזכה אנחנו וכל עמך בית ישראל לאור באור פניך. כי
באור פניך חיים לנו. ותבשרנו כי רציתנו. כי אפה שומע תפלת כל
פה. ברוך אפה שומע תפלה:

מעמד ליום השבת.

תורה

וְיָבֹלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וְיָבֹל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִלֵּאכֶתוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלֵאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְלֵאכֶתוֹ אֲשֶׁר־בְּרָא
אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

(שמות לא)

וַיֹּאמֶר יי אֵל־מֹשֶׁה לְאָמֹד: וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹד אַךְ אֵת
שַׁבְּתַתִּי תִשְׁמְרוּ כִּי אֹרֶת הִיא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדוֹחֵיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יי
מְקוֹדְשֵׁיכֶם: וְשַׁבְּתֵיכֶם אֶת־הַשַּׁבָּת כִּי קָדֵשׁ הוּא לָכֶם מִחַלְלֶיהָ מֵזֶה יוֹמָת
כִּי בָרַחֲעֹשָׂה בָּהּ מְלֵאכָה וְנִבְרָתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקְרִיב עֲפֹיָה: שֵׁשֶׁת יָמִים
עָשָׂה מְלֵאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת שַׁבְּתוֹן קָדֵשׁ לַיי כִּלְהַעֲשֹׂה מְלֵאכָה
בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת מֵזֶה יִכָּמֵר: וְשַׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת
לְדוֹתֵם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הוּא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים
עָשָׂה יי אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ:

(שמות רח)

וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶה תְּדַבְּרִים
אֲשֶׁר־עָוָה יי לַעֲשׂוֹת אִתְּכֶם: שֵׁשֶׁת יָמִים הַעֲשֵׂה מְלֵאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה
לָכֶם קָדֵשׁ שַׁבָּת שַׁבְּתוֹן לַיי כִּלְהַעֲשֹׂה כִּי מְלֵאכָה יִכָּמֵר: לֹא־תַבְעֶה אִישׁ
בְּכָל מְשֹׁבְתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת:

(במדבר כח)

וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁגִיר־בָּשִׂים בְּגִיר־שָׁנָה תְּמִיכֶם וְשָׁנֵי עֲשָׂרִים סָלַת
מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְפָּה: עֹלֹת שַׁבָּת בְּשִׁבְתוֹ עַל־עֹלֹת הַתְּמִיד וְנִסְפָּה:

(ויקרא כד)

וְלִקְחֹת סָלַת וְאִפִּית אֹתָהּ שֶׁתִּים עֲשֹׂרָה חֲלוֹת שְׁנֵי עֲשָׂרִים יִהְיֶה
הַחֲלוֹה הָאֵת: וְשָׁמֵת אִתְּכֶם שֶׁתִּים מַעֲרֹכֹת שֵׁשׁ תַּפְעֻרָת עַל־הַשֶּׁלֶת

הַיּוֹם לִפְנֵי יְיָ: וְנָתַתָּ עַל־הַמַּעֲרֶכֶת לְבָנָה זָכָה וְהִזְתָּה לְלֶחֶם לְאַזְבָּרָה
 אֲשֶׁרָה לִי: בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יַעֲרֹכְנוּ לִפְנֵי יְיָ תְּמִיד מֵאֵת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: וְהִזְתָּה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וְאֶבְלָהוּ בְּמִקּוֹם קָדֹשׁ כִּי קָדֹשׁ
 קְדָשִׁים הוּא לוֹ מֵאֲשֵׁי יְיָ חֵק עוֹלָם:

נביאים (ישעיה נ"ז)

כֹּה אָמַר יְיָ שְׂמַדוֹ מִשְׁפָּט וְעֵשׂוֹ אֶדְקָה בִּירְקוּבָה יִשְׁעֵתִי לְכּוֹא
 וְעִדְקָתִי לְהַגְלוֹת: אֲשֶׁרֵי אָנֹכִי יַעֲשֶׂה־זֹאת וּבְרָאֲדָם יַחֲזִיק בְּהַ שְׂמַד שַׁבָּת
 מִחֲלָלוֹ וְשְׂמַד יָדוֹ מַעֲשׂוֹת כְּלָדָע: וְאֵל־אִמְרוּ כְּדֹהַנְּקֵר הַגְּלוּהָ אֵלַי יְיָ לֵאמֹר
 הַגְּדִל יִבְדִּילֵנִי יְיָ מֵעַל עַמּוֹ וְאֵל־אִמְרוּ הַפָּרִים הֵן אֲנִי עַץ יִבֹּשׁ: בִּרְכּוֹה
 אָמַר יְיָ לְפָרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׂמְדוּ אֶת־שַׁבְּתוֹתַי וּבְחַדוֹ בְּאֲשֶׁר חִפְצָתִי וּמְחֻזְּקִים
 בְּבְרִיתִי: וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחֻמּוֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב מִבְּנִים וּמִבְּנוֹת שֵׁם
 עוֹלָם אֲתִקְרָא אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת: וּבְנֵי הַנְּקֵר הַגְּלוּיִם עֲלֵי לְשִׁרְתוֹ וּלְאַהֲבָה
 אֶת־שֵׁם יְיָ לְהִזָּת לוֹ לַעֲבָדִים כְּל־שְׂמַד שַׁבָּת מִחֲלָלוֹ וּמְחֻזְּקִים בְּבְרִיתִי:
 וְהִבְיֹאוּתִים אֶל־יַד קָדְשִׁי וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תְּפִלְתִּי עוֹלָתֵיהֶם וְחִבְיָהֶם
 לְדַעַן עַל־מִזְבְּחוֹ כִּי בֵיתִי בֵּית־תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל־דַּעֲמִים: נָאִם אֲדַנִּי אֱלֹהִים
 מְקַבֵּץ נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֶקַּבֵּץ עֲלָיו לְנִקְבְּצָיו:

(ישעיה נ"ח)

אִז תִּקְרָא וְיִי יַעֲנֶה תִּשְׁעֶה וְיִאֲמַר הַגְּנִי אִם־תִּסְיֹר מִתּוֹכָה מוֹשֶׁה שְׁלַח
 אֶעֱבֹד וְדַבְּרָאֲנִי: וְחִסַּק לְרַעֵב נַפְשָׁה וּנְפֹשׁ נַעֲנֶה תִּשְׁלִיבֵי וְזָרַח בַּחֲשָׁה אֹרֶךְ
 וְאִסְלָתָה בַּצְּרִיִּים: וְנִסְחָה יְיָ תְּמִיד וְהַשְׁלִיבֵי בַּצְּרִיִּים נַפְשָׁה וְעִצְמֹתָהּ
 יַחֲלִין וְהִיִּית בְּגוֹן רָהָ וּבְמִצָּא מִיָּם אֲשֶׁר לֹא־יִכּוֹבוּ מִיָּמִיו: וּבְנוֹ מִפּוֹה
 תְּרַחַת עוֹלָם מִסְרֵי חוֹד וְחוֹד תִּקְוָם וּקְרָא לָהּ גִּדְר פָּרָץ מִשׁוֹכֵב נְתִיבוֹת
 לַשַּׁבָּת: אִם־תִּשְׁיֵב מִשַּׁבָּת רַגְלָהּ עֲשׂוֹת חֲפָצָה בְּיוֹם קָדְשִׁי וּקְרָאתָ לַשַּׁבָּת
 עֲגֹג לְקָדוֹשׁ יְיָ מְקַבֵּד וּכְבֹדָתוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרָבִיָּה מִמִּצְוֹת חֲפָצָה וְדַבְּר דַּבְּר:
 אִז תִּתְעַנֵּג עֲלַי יְיָ וְהִרְבַּבְתִּיהָ עַל־בְּמֹתַי אֶרֶץ וְהִבְאֵלְתִּיהָ נְחִלַת יַעֲקֹב אֶבְרָה
 כִּי פִי יְיָ דַבְּר:

(ירמיה י"ז)

כֹּה אָמַר יְיָ הַשְׁמַדוּ בְּנִפְשׁוֹתֵיכֶם וְאֵל־תִּשְׂאוּ מִשָּׂא־בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
 וְהִבְאֵתֶם בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלָּם: וְלֹא־תוֹצִיאוּ מִשָּׂא מִבְּתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְכָל־
 מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ וּקְדָשְׁתֶּם אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם:
 וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא הִפּוּ אֶת־אָזְנוֹם וַיִּקְשׂוּ אֶת־עַרְפָּם לְבַלְתִּי שְׁמֹעַ אֲבִלְתִּי

והתבנה עירך במהרה בימינו. ותכונן בית קדשנו ותפארתנו. ותשרה
שכינתך בינינו. ונזכה אנהנו וכל עמך בית ישראל לאור באור פניך. כי
באור פניך חיים לנו. ותבשרנו כי רציתנו. כי אתה שומע תפלות כל
פה. ברוך אתה שומע תפלה:

מעמד ליום השבת.

תורה

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים
את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא
אלהים לעשות:

(שמות לא)

ויאמר יי אל משה לאמר: ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את
שבתתי תשמרו כי ארת הוא ביני וביניכם לדתים לבשת כי אני יי
מקדשכם: ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מצלליה מות יומת
כי פלה עשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה: ששת ימים
יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליי פלה עשה מלאכה
ביום השבת מות יומת: ושמרו בגרי ישראל את השבת לעשות את השבת
לדתם ברית עולם: ביני ובין בני ישראל ארת הוא לעלם פירששת ימים
עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת ונפש:

(שמות לז)

ויקהל משה ארז כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים
אשר עשה יי לעשות אתם: ששת ימים העשה מלאכה וביום השביעי יהיה
לכם קדש שבת שבתון ליי פלה עשה בו מלאכה יומת: לא תבועו אש
בכל משבתים ביום השבת:

(במדבר כח)

וביום השבת שגרבדים בגדי שנה תמימים ושני עשרונים סלת
מנחה פלגה בשמן וגסס: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד וגססה:

(ויקרא כד)

ולקחת סלת ואפית אתה שתיים עשרה חלות שני עשרונים יהיה
החלה האחת: ושקת אותם שתיים מערכות שש תפערבת על השלחן

הַסֵּד לִפְנֵי יי: וְנָתַתָּ עַל־הַמַּעֲרֶכֶת לְבִנְהָ זָכָה וְהִיתָה לְלַחֵם לְאַזְכָּרָה
 אֲשֶׁר לִי: בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשָּׁבֶת יַעֲרֹכְנֻוּ לִפְנֵי יי תָּמִיד מֵאֵת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: וְהִיתָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וְלְכָל־הוּוּ בְּמִקְוֹם קָדֹשׁ כִּי קָדֹשׁ
 קָדָשִׁים הוּא לוֹ מֵאֲשֵׁי יי חֻק־עוֹלָם:

נביאים (ישעיה ב')

כֹּה אָמַר יי שְׂמֹדוֹ מִשְׁפָּט וְעֵשׂוֹ עֲדָקָה בִּירְקוּחָהּ יִשְׁוַעְתִּי לְכֹאֵ
 וְעֲדָקְתִּי לְהַגְלֹת: אֲשֶׁר־י אָנֹשׁ יַעֲשֶׂה־זֹאת וּבְרָאֵדָם יַחֲזִיק בָּהּ שְׂמֹד שַׁבָּת
 מִחֲלָלוֹ וְשְׂמֹד יָדוֹ מַעֲשׂוֹת כְּלָדָע: וְאֵל־יֹאמַר בְּרִתְהֶנְכֶּר הַגְּלוּהָ אֵלַי לְאֹמַד
 הַגְּדֹל יִבְדִּילְגִּי יי מֵעַל עַפְזוֹ וְאֵל־יֹאמַר הַפְּרִים הֵן אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ: בִּירְכָה
 אָמַר יי לְפָרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׂמְדוּ אֶת־שַׁבְּתוֹתַי וּבְיָדוֹ בְּאֲשֶׁר תִּפְצְתִּי וּמְחַזְּקִים
 בְּבְרִיתִי: וְנָתַתִּי לָהֶם בְּרִיתִי וּמְחַזְּמִי יָד וְשֵׁם טוֹב מִבְּנִים וּמִבְּנוֹת שֵׁם
 עוֹלָם אֲתַרְלוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכְרַת: וּבְנֵי הַנְּקֵר הַגְּלוּיִם עֲלֵי לְשַׁרְתוֹ וְלֹא־תִסָּר
 אֶת־שֵׁם יי לְהִזִּית לוֹ לַעֲבָדִים כְּל־שְׂמֹד שַׁבָּת מִחֲלָלוֹ וּמְחַזְּקִים בְּבְרִיתִי:
 וְהִבִּיאֹתִים אֶל־יַד קָדְשִׁי וְשִׁמְתֵתִים בְּבֵית תְּפִלְתִּי עוֹלְתֵיהֶם וְחִסְיָהֶם
 לְדַעַן עַל־מִזְבְּחוֹ כִּי בֵיתִי בֵּית־תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל־הַעַמִּים: נָאִם אֲדַנִּי אֱלֹהִים
 מִקְבֹּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֲקַבֵּץ עֲלָיו לְנִקְבְּצָיו:

(ישעיה ב')

אִן תִּקְרָא וְיִי עֲנֶה תִשְׁוַע וְיֹאמַר הַגְּנִי אִם־תִּסְיֹר מִהַחֲבָה מוֹסֶה שְׁלַח
 אֲעִבֶה וְדַבֵּר אֲנִי: וְחִסַּק לְרַעֲב נִפְשָׁה וְנִפְשׁ גַּעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזָרַח בַּחֲשָׁה אֹרֶה
 וְאִפְלְתָה בַּעֲתָרִים: וְנִחַף יי תָּמִיד וְהַשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נִפְשָׁה וְעַצְמֹתֶיהָ
 גְּדָלִין וְהִיתָ בְּנֹן רָהוּ וּבְמִצָּא מִים אֲשֶׁר לֹא־יָבֹוּ מִיָּמוֹ: וּבְנֵי מִקְוֹה
 תְּדַמֵּת עוֹלָם מִקְדֵי חוֹר־חוֹר תִּקְוָם וְקָרָא לָהּ גִּדֵר פֶּרֶץ מְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת
 לְשַׁבָּת: אִם־תִּשְׁיֵב מִשַּׁבָּת רַגְלָהּ עֲשׂוֹת תִּפְאָה בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקִרְאתָ לְשַׁבָּת
 עֲנֵג לְקָדוֹשׁ יי מִקְבֹּד וּבְבִדְתוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרָבָה מִקְצוֹת תִּפְצָה וְדַבֵּר דְּבַר:
 אִן תִּתְעַנֵּג עֲלֵי וְהִרְבַּבְתִּיהָ עַל־בְּמִתִּי אֶרֶץ וְהַאֲבִלְתִּיהָ גְּחֹלַת יַעֲקֹב אֲבִיהָ
 כִּי פִי יי דַּבֵּר:

(ישעיה ב')

כֹּה אָמַר יי הַשְׂמֹדוֹ בְּנִפְשׁוֹתֵיכֶם וְאֵל־תִּשְׂאוּ מִשָּׂא־בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
 וְהִבֵּאתֶם בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלָּם: וְלֹא־תוֹצִיאוּ מִשָּׂא מִבְּתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְכָל־
 מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ וְקִבְשֹׁתֶם אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם:
 וְלֹא שָׁמַעוּ וְלֹא הִפְּו אֶת־אָזְנָם וַיִּקְשׂוּ אֶת־עַרְפֹּם לְבַלְתִּי שְׁמֹעַ וּלְבַלְתִּי

קנתה מוסר: והיה אם שמעו השומעון אלי נאם לבלתי הביא משא
 בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש את יום השבת לבלתי עשות
 כל מלאכה: ובאו בשערי העיר הזאת מלכים ושורים יושבים על כפא רוד
 ורכבים ברכב ובסיסים הפה ושוריהם איש יהודה וישבי ירושלים וישבה
 העיר הזאת לעולם: ובאו מערי יהודה ומסביבות ירושלים ומארץ בנימן
 ומן השפלה ומן ההר ומן הגלבוע ומבאים עליה וזבח ומנחה ולבונה ומבאי
 תודה בית יי:

כתובים (תחלים צ"ב)

מוזמר שיר ליום השבת: טוב להזויר ליי ולומר לשמך עליזן: להגיד
 בדרך חסדך ואמונתך בלילות: עלי עשור ועל נבל עלי תזין בכבוד: כי
 שפתי תבני יי בפעלך כמעשי ידך ארגן: מדת נדלו מעשיה יי מאד עמקי
 מדשבתך: איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת: בפרח רשעים
 כבוד עשב ויצעו כל פעלי און להשמדם עריעד: ואתה מרחם לעלם יי:
 כי הגה איבך יי ברתגה איבך יאבדו ותפרדו כל פעלי און: ותרים פראים
 קרני בלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי בקמים עלי מדעים השומענה
 אונני: צדיק בתמר יפרח פארז בלבנון ישנה: שתולים בבית יי בהערות
 אלהינו יפריחו: עוד ינוכח בשיבה רשעים ורעננים יהיו: להגיד בריש
 יי צרי ולא עולתה פו:

(נחמיה י"ג)

יהי פאשר צללו שערי ירושלים לפני השבת ואמרה ויפגרו הדלתות
 ואמרה אשר לא יפתחים עד אחר השבת ומנערי העמדותי על השערים
 לא יבוא משא ביום השבת: והלינו הרבלים ומכרי כל מקבר מדין
 לירושלים פעם ושתיים: ואעידה בהם ואמרה אלהם מדוע אתם לנים נגד
 החוקה אסתשנו יד אשלח בכם מן העת הזאת לא בא בשבת: ואמרה
 ללויים אשר יהיו מופתרים ובאים שמרים השערים לקדש את יום השבת
 גם זאת וברחלי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך:

תורה (דברים ה')

שומר את יום השבת לקדשו פאשר צוה יי אלהיך: ששבת ימים
 תעבד ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי שבת ליי אלהיך לא תעשה
 כל מלאכה אפה ובנה ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמורך וכל בהמתך
 וגר אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמורה: וזכרת פרי עבד היית

בארץ כשרים ויצאה יי אלהיה משם ביד חזקה ובזרע נטויה על לבן צוף יי
אלהיה לעשות את יום השבת:

משנה (סכת תמיד פרק שביעי)

בזמן שפולן גדול נכנס לחשתמוות שלשה אוחזים בו, אחד בימינו
ואחד משכמאלו ואחד באבנים טובות. וכן ששמע הממנה את קול רגליו
של פולן גדול שהוא יוצא הנביא לו את החפץ. נכנס והשתחוה ויצא.
ונכנסו אחיו הכהנים והשתחוו ויצאו. באו ועמדו על מעלות האולם.
עמדו תראשנים לדרום אחיהם הכתנים ותמשה כלים בידם. הפני ביד
אחד, והפזו ביד אחד, והמתה ביד אחד, והבזו ביד אחד, וכף וכסויה
ביד אחד. וברכו את העם ברכה אחת. אלא שבמדינה אומרים אותה
שלש ברכות, ובמקדש ברכה אחת. במקדש היו אומרים את השם
בכתבו, ובמדינה בכביו. במדינה הכהנים נושאים את ידיהם כנגד
פתותיהם, ובמקדש על גבי ראשיהם, חוץ מכתן גדול שאינו מעבירה
את ידיו למעלה מרהצין, רבי יודח אומר אף כהן גדול מעבירה את ידיו
למעלה מרהצין שנאמר וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם: בזמן
שכחן גדול רצה להקטיר היה עלה בכבש ותסגן בימינו. הגיע למחצית
הכבש אחו הסגן בימינו והעלו. הושיט לו תראשון תראש ותרגל וסמוך
עליהם וזרקם. הושיט השני לראשון שתי הידים ונתגן לכחן גדול וסמוך
עליהן וזרקן. נשכט השני והלך לו. וכך היו מושיטים לו שאר כל
תאברים והוא סמוך עליהם וזרקם. ובזמן שהוא רוצה הוא סמוך ואחרים
וזרקים. בא לו להקיף את המזבח. מהיכן הוא מתחיל. מקרן הדרומית
מזרחית, מזרחית צפונית, צפונית מערבית, מערבית דרומית. נתגר לו יין
לנסף. תסגן עומד על התקרן והסדרים בידו. ושני כהנים עומדים על
שולחן החלבים ושתי העוצרות בידם, סקעו והרעו ותקעו. באו ועמדו אצל
בן ארזא, אחד מימינו ואחד משכמאלו. שחה לנסף. והגיה הסגן בסדרים
והקיש בן ארזא בצלצל ודברו חלום בשיר. הגיעו לפרק סקעו והשתחוה
העם. על כל פרק תקיעה, ועל כל תקיעה השתחויה. זה הוא סדר התמיד
לעבודת בית אלהינו. יהי רצון שיבנה במהרה בימינו אמן:

(פאה פרק א')

אלו דברים שאין להם שעה, חפאה והבכורים ותראיון ונמילות
חסדים ומלמד תורה: אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם כעולם הורה

והקפדן קנימת לו לעולם תבא כבוד אב ואם וגמילות חסדים והקבאת שלום בין אדם לחברו. ותלמוד תורה כנגד כלם:

נמרא (ברכות דף י"ז)

ברגלא כפסמה דרבי מאיר. גמור בכל לבבך ובכל נפשך לדעת את דרבי ולשקוד על דילתי תורתו. נצור תורתו בלבבך ונגד עיניך התורה יראתי. שמור פיה מבלתיטא וטהר וקדש עצמך מבלתישמה ועון. ואני אהיה עמך בכל מקום:

משנה (סוף יומא)

אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל לפני מי אתם מסתירים ומי מסתיר אתכם. אביכם שבשמים. שנאמר ונרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם. מבל טמאתיכם ומבל גלליכם אטהר אתכם: ואמר מקוה ישראל יי. מה המקוה מסתיר את הפסמים אף הקדוש ברוך הוא מסתיר ארתישראל:

נמרא (ביצה דף ט"ז)

תבניא אמרו עליו על שמי תזקן בליבוי היה אוכל לכווד שבת. כיעד, כעא כהמה נאה אמר זו לשבת. כעא אחרת נאה הימנה כניה את השניה ואכל את הראשונה: אבל הלל תזקן מדה אחרת הייתה לו. שקבל מעשיו היו לשם שמים שאמר ברוך אדני יום יום:

(שבת דף ט"ח)

תנו רבנן, בפנה סעודות תיב אדם לאכול בשבת, שלש. רבי חדקא אמר ארבע. אמר רבי יוחנן ושגיתם מקרא אחד ברשא. ואמר משה אכלו היום פי שבת היום לוי היום לא תמצארו בשנה. רבי חדקא סבר תני תלתא היום לקר מראותא. ורבנן סברי כהדה דאורתא: אמר רבי שמעון בר שפי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא כל המקום שלש סעודות בשבת נצול משלש פרעניות, מחבלו של משיח ומדינה של גיהנם וממלחמת גוג ומגוג. מחבלו של משיח, פתיב הקא יום וכתוב התם הגה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יי תצדול והצורא. מדינה של גיהנם, פתיב הקא יום וכתוב התם יום עברה היום תהיא. ממלחמת גוג ומגוג, פתיב הקא יום וכתוב התם ביום בא גוג על אדמת ישראל: אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי (כו וטרא), בלדמענג את השבת נותנים לו נחלה בלי מערים שנאמר או התענג על יי והרבתיה על בתי ארץ והאבלתיה נחלת יעקב אביה. לא כאברהם שפתיב בו קום התחלה

בארץ לארבה ולחזקה ולא כחזק שכתוב בו פי לה ולחזקה אתן את כל הארצה האל אלא כעקב שכתוב בו ופרצת ימה וקדמה וקפונה ונגבה: רב נחמן בר יצחק אומר גזול משעבוד מלכות. פתיב הקא והרפכותיק על בנתי ארץ. וכתוב נתם ואמה על במותיכו תרוך: אומר רב יהודה אומר רב. בלחמנו את השבת נותנים לו משאלות לפי, שנאמר והתענג על יי ויתן לה משאלות לכה. ענג נה איני יודע מהו פשהא אומר וקראת לשבת ענג נה אומר זה ענג שבת:

(שבת דף י')

אמר רבא בר מחביא אומר רב חמא בר גוריא אומר רב. הנותן מתנה לחבר צריך להודיע שנאמר לבעת פי אני יי מקדשכם. תניא נמי הקא לבעת פי אני יי מקדשכם, אומר לו תקדוש צריך הוא למשה, מתנה טובה ישלי בבית גגו ושבת שמה ואני מבקש לתנה לישראל לך והודיעם מבן אומר רבן שמעון ברנמליאל, הנותן פת לתנוק צריך להודיע לאפו:

(שם דף יב)

תני רבנן, הנקנס לבקר את החולה בשבת אומר, שבת היא מלועוק ורפואה קרובה לבא. ורבי מאיר אומר, יכולה היא שתתחם. רבי יהודה אומר, המקום ירחם עליה ועל חולי ישראל. רבי יוסי אומר, המקום ירחם עליה בתוך חולי ישראל. שכנא איש יהושלים בבניסו אומר, שלום, וכיצאיתו אומר, שבת היא מלועוק ורפואה קרובה לבא ורחמי מרבים ושבתו בשלום:

משנה (נדרים סוף פרק ג')

רבי אלעזר בן עזריה אומר, מאוסה היא הערלה שנתננו בה הרשעים, שנאמר פי בלדננים ערלים: רבי ישמעאל אומר, גדולה מילה שנקרתו עליה שלש עשרה בריתות: רבי יוסי אומר, גדולה מילה שהוחה את השבת תמורה: רבי יהושע בן קרחה אומר, גדולה מילה שלא נתלה לו למשה הצדיק עליה מלא שעה:

נבוא (פסח דף כא)

יש זכות תולה שלש שנים. זכות דקאי, אילכא זכות דתורה, הא אינה מענה ועושה היא. אלא זכות דמענה, זכות דמענה מי מענה בלי מי, והיא תניא, אתיוו דרש רבי מעתה בר רבי יוסי פי גר מענה ותורה אור. תלה ככתוב את המענה בגר ואת התורה באור. את המענה בגר לומר לך, מה גר אינה מענה אלא לפי שעה את מענה אינה מענה אלא

לפי שעה. ואת התורה באור לומר לה. מה אור מצין לעולם את הדרך
מנחם לעולם. ואומר בתתחלקך הנחה אותך בשכבה תשמור עליך ותקיימות
היא תשיחה. בהתחלקך הנחה אותך זה העולם הזה, בשכבה תשמור
עליך זו מיתה, ותקיימות היא תשיחה לעתיד לבוא: משל לאדם שחיה
מחלה בדרך באישון לילה ואפלה ומתירה מן הקוצים ומן הפתחים ומן
הברקנים ומחיה רעה ומלקטים ואינו יודע באיזה דרך מתלה. גורמנה לו
אכבה שלא אור נצול מן הקוצים ומן הפתחים ומן הברקנים ועדין מתירה
מחיה רעה ומלקטים ואינו יודע באיזה דרך מתלה. כן שעלה עמוד
חשך נצול מחיה רעה ומלקטים ועדין אינו יודע באיזה דרך מתלה.
הגיע לפרשת דרכים נצול מכלם: דבר אתי, עברה מכבת מערה ואין
עברה סבה תורה, שנאמר מים רבים לא יוכלו לבטל את האמת
ונחרות לא ישטפה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה כזו יבוא לו:
אמר רב יוסף, מעשה בעדנא דעסק בה מנה ומצלה בעדנא דלא עסק
בה אנוני מנה אצלי לא מצלה. תורה בין בעדנא דעסק בה בין בעדנא
דלא עסק בה מנה ומצלה:

משנה (אבות פרק שני)

רבי יוסי אומר, יהי כמון בדרך חביב עליך בשלח, ויהי כמון עמוק
ללמוד תורה שאינה ירשה לה, וכל מעשיך יהיו לשם שמים:

גמרא (סנהדרין דף ע')

תניא רבי מאיר אומר, במדה שאדם מודד מודד לו, שנאמר
בסאסאה בשלחה תריבנה. אמר לו רבי יהודה וכי אפשר לומר כן, אדם
נותן מלא עמוס לעני בעולם הזה והקדוש ברוך הוא נותן לו מלא עמוס
לעולם הבא, והא קתיב לשמים בגרת תפן. אמר לו ואתה אי אתה אומר כן,
איזו היא מדה מרבה, מדת טובה מרבה או מדת פרענות מרבה, הנה
אומר מדת טובה מרבה מפרענות פרענות. במדת טובה הוא אומר ויצו
שחקים מפעל ודלתי שמים פתח וימטר עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן
למו. ובמדת פרענות הוא אומר וארבת השמים נפקחו. ואומר ויצאו
וראו בפני האנשים הפשעים כי פי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה
והיו דראון לכל בשר. והלא אדם משיט אצבעו באור בעולם הזה מיד
נכה. אלא בשם שתקדוש ברוך הוא נותן כח ברשעים כדי לקבל
פרענותם, כך נותן כח בצדיקים לקבל טובתם:

משנה (תמיד פרק ו')

השיר שחללים היו אומרים בבית המקדש. ביום הראשון היו אומרים, ליי הארץ ומלאה תבל וישבי בה: בשני היו אומרים, גדול יי ומגלל מאד בעיר אלהינו תרקלוש: בשלישי היו אומרים, אלהים נצב בענת אל בקרב אלהים ישפט: ברביעי היו אומרים, אל נקמת יי אל נקמת תקיע: בתמישי היו אומרים, הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי עקב: בששי היו אומרים, יי מקד גאות לבש לבש יי עו התאזר אף תפוז תבל בלחפז: בשבת היו אומרים, מןמור שיר ליום השבת. מןמור שיר לעתיד לבוא ליום שכלו שבת ומנחה לתמי ריעו למים:

נמרא (סנהדרין דף ס"ג)

תניא תיח רבי מאיר אומר, תיב אדם לקרן מאה ברכות בבליום שגאמר ועמה ישראל מה יי אלהיך שואל מעפוק כי אם ליראח (אל תיקרא מה אלא מארו): רבי תיא ברה הרב אייא בשבתא וביומי סבי מרה וממלי לרו באספרמקי ומגרי:

משנה (סוף שביעית)

בגדת דסורים רבי אלעזר אומר תרי היא בקרקע וכותבים עליה פרוזבל ואינה מקבלת סמאח במקומה, והרודה מפנה בשבת תיב סמאח. ותקמים אומרים אינה בקרקע ואין פותבים עליה פרוזבל ומקבלת סמאח במקומה, והרודה מפנה בשבת פסור:

נמרא (טה דף ל"א)

תנו רבנן, שלשה שהפין יש באדם, הקדוש ברוך הוא ואביו ואמו: אביו מודיע חלקו שמפניו עצמות וגידין ועפרנים ומוח שבראש ולבן שבעינים. אמו מודעת אדם שמפניו עור ובשר ודם ושערות ושחור שבעינים. והקדוש ברוך הוא נוהן בו רוח וגשמה וקלסתר פנים וראות ריעון ושמיעת האין ודבור פה והלוקח רגלים ודעה ובינה והשכל: ובן שמפניו זכנו להפסור מן העולם, הקדוש ברוך הוא נוטל חלקו. וחלק אביו ואמו כנת לסניהם:

משנה (סוף סוכות)

אמר רבי יהושע ברלוי, עתיד תקדוש ברוך הוא לתנחיל לכל צדיק וצדיק שלש מאות ועשר עלמות, שגאמר לתנחיל אהבי יש ואצרתיתם אמלא:

בקשה ליום השבת.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. שתקשיב לתפילתי ותתנגי לחן ולהסד ולהחיים בעיניך ובעיני כל־רואי, ותספיק על ידי לעשות מצות וצדקות בישראל וללמד וללמד את־תורתך הפשוטה והקדושה, ותתברני עם יראיך ועושי רצונך ותיתד לבבי לאהבה וליראה את־שמוך. ותגזור עלי גזרות טובות ותשמרני מכל רע, כי אתה משענתי. שמור צאתי ובאי להיות גורלי עם הצדיקים בתי העולם הזה והעולם הבא: מפעונך ענגי חגגי ובהקיימני. וקרבי לדתך. והאירה עיני בדרך תורתך, ושימני לברכה ולתהלה, ותדלי חן ותסד שתי רוח הבריות נוזה הימני. והחי שאריתי לפליטה והישיבה לי בכל דרכי בפתוב יי סלעי ומעודתי ומפלטו אלי צורי אחסה בו כעני וקצן לשעי משנבי: יי עזי ומנני בו בטח לבי ונעזרתי ויעל לבי ומשירי אהדנו: יי עז לעמו יתן יי יברך את־עמו בשלום: יהי רצון אמרי פי והגיון לבי לפניה יי צורי וגאלי. אמן:

בקשה לחרות טעון ילדת היום.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שתגחילנו שבת קדשה באהבה וברצון ולא־תהיה ראנה ולא צרה ולא יגון ביום מנוחתנו. כי אתה יי אלהינו כלית מלאכתך פלששת ימים וביום השביעי שבת ונחת וברכתו וקדושתו וקבעת אותו יום מנוחה וענג לעמך ישראל לדדתם ברית עולם. בן יי אלהינו תזכה אותנו ואת־כל־עמך בית ישראל לנחת במנוחה שאין לה קץ ותכלית לעולם הבא שכלו טוב וכלו אהר וכלו שבת. ותזמין לנו ולכל־עמך בית ישראל פרנסתנו כל־ששת ימי המעשה בנחת ולא בצער ותמלא ידינו מברכותיה ומעשר מתנת ידך. כדי שיהיה לנו עשר וכבוד לענג שבתיה בנגדים יקרים ובמאכלים עריבים ובמשקים מתוקים לכבוד בָהם יום שבת קדשה מושאר הימים. בפתוב אס־תשיב מושבת רגלך עשות חפצה ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יי מכבוד וכבודתו מעשות דרכך מפעוא חפצה ודבר דבר: אז תתענג על־יי והרביתך על־במתי ארץ והאבלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יי דבר: יהי רצון אמרי פי והגיון לבי לפניה יי צורי וגאלי. אמן:

פ ר ק ש י ר ה .

תנים כוונתם לוטר פרק זירה בכל יום.

שמים מִה הֵם אוֹמְרִים, הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו כְּעִיד הַרְקִיעַ:

אָרֶץ מִה הִיא אוֹמְרָת, לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ הַגָּבַל וְיִשְׁבֵי בָהּ: מִכְנָף הָאָרֶץ וּמִרַח הַשָּׁמַיִם שָׁמַעְנוּ צְבִי לְעֲדִיק וְאָמַר רְזִילִי רְזִילִי אוֹי לִי בְנָדִים בְּנָדִי וּבְנָד בּוֹגְרִים בְּנָדִי: ⁽¹⁾

יום מִה הוּא אוֹמֵר, יוֹם לְיוֹם יִפְּעַ אֶמְרָ וְלַיְלָה לְלַיְלָה יִתְּנֶה קָדְשׁ: מִה הוּא אוֹמֵר, לְהַגִּיד בְּבִקְרַח חֲסִדָּה וְאַמְנוּנָה בְּלֵילוֹת:

לילה מִה הוּא אוֹמֵר, שְׁמֵשׁ יָרַח עָמַד וְקָלָה לְאוֹר הַחֲמָה יִתְּלַכּוּ לְנִגְהַ בְּרַק חֲנִיתָהּ: קוֹמִי אוֹרִי כִּי בָא אֲרֹךְ וּכְבוֹד יְיָ עֲלֶיךָ וְרַח:

שמש מִה הוּא אוֹמֵר, עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים שְׁמֵשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: מִה הֵם אוֹמְרִים, וְתַמְשֻׁכְּבָלִים יִזְהָרוּ כְּזֹהַר הַרְקִיעַ וּכְעֲדִיקֵי הַרְבִּים בְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד: אֲתֶה הוּא יְיָ לְבִדְהָ אֲתֶה עֲשִׂיתָ אֶת-

ירח הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל-עֲבָאִם הָאָרֶץ וְכָל-אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל-אֲשֶׁר בָּהֶם וְאֲתֶה מְדַבֵּר אֶת-בְּלִמְ וְעֲבָא הַשָּׁמַיִם לָהּ מִשְׁתַּחֲוִיִּים:

כוכבים עֲנִנֵי כְבוֹד מִה הֵם אוֹמְרִים, אַף בְּרִי יִמְרִיחַ עַב יִפְּיץ עֲנַן אוֹר:

עננים מִה הֵם אוֹמְרִים, לְקוֹל תִּתֵּן הַמֶּזֶן מִיָּם בַּשָּׁמַיִם וַיַּעֲלֶה נְשָׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לְפָסֵר עֲשֵׂה וַיִּצְאָ רִיחַ מֵאֲצֻרָתָיו:

עבים מִה הֵם אוֹמְרִים, יִשְׁרַת חֲשָׁךְ סִתְרוּ סְבִיבוֹתָיו סִבְרוּ חֲשִׁבַת מַיִם עֲבֵי שְׁחָקִים:

ברקים מִה הֵם אוֹמְרִים, הַאִירוּ בְּרָקֶיךָ הַגָּבַל רְאֵתָהּ וְתַחַל הָאָרֶץ:

(1) ראה שנהדרין ל"ד.

פרק זירה אשר נעלמו לו כוונתות זכות ועצמות כמדורים מסודר כה ע"פ ספרים קדמונים וע"פ סדר של הא' טעה רפאל טנוואהרדק טענה תנ"ך והנה ר' טעה תקן המתקומם על מחנה שירי היחוד, והטעמי על הגנתו למעלה דף 139, הוא התלונן גם על פרק זירה וכתב ז"ל, "יש ספרים שזיפו הטיינים להטות את העולם כמו פרק זירה וכתבו" בסופו כל מי שהונה בו חמיד וזכה לכך וכך ופלוני ופלוני שרבים עב"ל, ואף כי קצת חמת יש בתלונתו, כי הטעמים תיאר ר' אליעזר הגדול אומר כל השוק כפרק זירה טע"ז וזכה לאמרו לטע"ז וכו' אמר רבי העוסק בפרק זירה בכל יום מעיד אני עליו שהוא בן עה"ט וכו' ר' יע"י תלמידו של ר' חיינא בן דוסא התענה פ"ה תעניות וכו' הכותבים כמדורים למעלה מפרק זירה לשבח טעם את פרק זה ולהעלותו, באמת לא נעלם אותם כיום מקום כחלטתו וכמדורים, ואשר ע"כ הטעמי הטעמים כאלה, אך בכל זאת פרק זירה נעלמו חיינו להטעות העולם ואין בו דבר טעות כלל, אבל הכונה בו להודיע שלמות הבריאה ושל הנכרמים טגדול שגדולים ועד קטן שנקטנים יש לכל אחד תכליתו ועדותו הטייחדת עד שחס היה להם מה לדבר היו טעמים ומהללים את בוראם על זאת, ועוד כדי שיתעורר האדם על כל טעה ועדה שיש לכל הנכרם וילמוד מהן גם הוא לעבודת בוראו וכמו שאמרו חז"ל בעצמם דף ק', ב' אלטלם לא כיתכה תורה היינו לטעין כביעות טחול וגזל טעמלה וערות טיונה ודך ארץ טתרגול. וראה עוד בהיטע"ל לע"ז דף י"ו, וכס' עקרים טאמר ג' פ' ח'.

רוח
 מה הוא אומר, עשה ארץ בכח מכין תבל בחכמתו ובתבונתו
 נסח שמים: אמר לצפון תני ולתימן אל תכלאי וקבאי בני
 מרחוק ובנותי מקצה הארץ:

של
 מה הוא אומר, אהיה כשל לישרא יפרח בשושנה ויד שרשיו בלבנון:
 גשמים
 מה הם אומרים, גשם נדבות תגיה אהים נחלתה ונלאה אתה כוננתה:
 מים
 מה הם אומרים, לקול תתו המון מים בשמים ועל גשאים
 מקצה ארץ:

מעונות
 מה הם אומרים, ושרים בחללים כל מעיני בך:
 נהרות
 מה הם אומרים, נהרות ימתארכה יחד הרים ירגנו.
 ימים
 מה הם אומרים, מקלות מים רבים אדירים משפיריים אדיר
 בפזם י:

לוייתן
 מה הוא אומר, הודו לי כי טוב כי לעולם חסדו:
 תנינים
 מה הם אומרים, הללו אתי מן הארץ תנינים וכל תהמות:
 דגים
 מה הם אומרים, קול יי על המים וי הכבוד הרעים יי על מים רבים:
 נן ערן
 מה הוא אומר, ערני צפון וקבאי תימן הפיחי גני ילדו בשמיו
 יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו:

גידגם
 מה הוא אומר, כי השביע גפוש שוקקה ונפש רעבה מלא טוב:
 מדבר
 מה הוא אומר, יששום מדבר ועיה ותגל ערבה ותפרח בתבאלת:
 שדות
 מה הם אומרים, יי בחכמה יסד ארץ כוגן שמים בתבונה:

שיר לירקות ועצים.

ירקות שבשדה מה הם אומרים, תלמיה ריה גת גרונה פרביבם
 תמנגנה צמחה תברך:

שבילת חטים מה היא אומרת, שיר הפועלות מפעמקים קראתי יי:
 שבילת שעורים מה היא אומרת, תפלה לעני כי יעטף ולפני יי לשפך שידו:
 שבילת שאר דגן מה היא אומרת, לבשו ברים הצאן ועמקים יעטמו
 בר יתרועעו אף ישיר: (1)

עצי השדה מה הם אומרים, אז ירגנו עצי היער מלפני יי כי בא
 לשפוט את הארץ: (2)

(1) ראה ר"ה דף ח'
 (2) ראה חגיגה דף י"ד, ב' בנוסח ארעתיק ככל עין יעקב.

מה הוא אומר, כח אומר יי באשר יפעא חתירוש באשכול
 ואמר אל תשחיתו כי ברכה בו בן אעשה למען עבדי לבלתי
 השחית הכל:

האנה מה היא אומרת, גער תאנה יאכל פרה ושער ארזו יכבד:
 רמון מה הוא אומר, בפלח תרמון רפתך סבעד לצמתך:

הכר מה הוא אומר, צדיק פתמד יפרח בארזו בלבגון ישאת:
 הפוח מה הוא אומר, פתפת בעצי תיער בן דודי בין תבגים בעל

חפדתי וישבתי ומרו מתוך לחבי:
 שיר לשרצים.

שרצים מה הם אומרים, יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו:
 אילים שבשרצים מה הם אומרים, ישמח ישראל בעשיו בגי ציון יגילו במלכם:

צפרדע מה היא אומרת, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
 גחש מה הוא אומר, סוכך יי לקל הגפלים וזוקף לקל תכפופים:

עקרב מה הוא אומר, טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו:
 חלדה מה היא אומרת, כל נפשמה תהלל יי הללויה:

חתול מה הוא אומר, אם תגביה בגשר ואם בין פוכבים שים קנה
 משם אורידך נאם יי:

עכבר מה הוא אומר, ארומקה יי כי דליקני ולא שפחת איבי לי:
 חמט מה הוא אומר, כמו שבלול תמם יהלך גפל אשת בלחוו שמש:

זכוב מה הוא אומר בשעה שאין ישראל עושקים בתורת קול אומר
 קרא ואמר מה אקרא כל הבשר תעיר וכל חסדו בעיץ תשנה:
 יבש תעיר גבל ציץ תכר אלחוני יקום לעולם: פורא נב

שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אומר יי ורפאתיו:
 שממות מה היא אומרת, הללויה בצלצלי שמע תללויה בצלצלי תרועה:

גמלה מה היא אומרת, נתן להם לכל בשר פי לעולם חסדו:
 חסיל מה הוא אומר, יי אלהי אתה ארומקה אודה שמך פי עשית

פלא עצות מרחק אמונה אמן:
 צפרות פרמים¹ מה היא אומרת, שיר למעלות אשא עיני אל התרים

מאין יבא עורי:

¹ טין חרנה, שנת דף ל', ט"ב וחולק דף ט"ב.

שיר לעופות.

תְּרַנְנֵל

מה הוא אומר. בְּשִׁעָה שָׂבָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵצֶל הַעַדְיָקִים
בְּנוֹ עֵזֶן וְזִלְפִים בְּלֵאֵילָנֵי גִרְעֵרֶן בְּשָׁמִים וּבְמַשְׁבָּדִים.
וְאִזּוּ גַם הוּא כֹתֵעוּרֵר וּמְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר בְּקוֹל רֵאשׁוֹן, שָׂאָה שְׁעָרִים
רֵאשִׁיבָם וְהַגְשָׂא פִתְחֵי עוֹלָם וְיִבְא מְלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מְלֶךְ
הַכְּבוֹד יְהוָה עִזּוֹ וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מְלַחֲמָה:

בְּקוֹל שְׁנֵי אוֹמֵר, שָׂאָה שְׁעָרִים רֵאשִׁיבָם וְשָׂאָה פִתְחֵי עוֹלָם וְיִבְא
מְלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מְלֶךְ הַכְּבוֹד יי צְבָאוֹת הוּא מְלֶךְ
הַכְּבוֹד סֵלָה:

בְּקוֹל שְׁלִישֵׁי אוֹמֵר, עֲמִדוּ צַדִּיקִים וְעִשְׂקוּ בַתּוֹרָה שִׁיחֶיהָ שְׁכַרְבָּם
כְּפִל לְעוֹלָם הַבָּא:

בְּקוֹל רְבִיעֵי אוֹמֵר, לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יי:
בְּקוֹל חֲמִישֵׁי אוֹמֵר, עַד מָתִי עֲצַל תִּשְׁכַּב מָתִי תִקּוּם מִשְׁנַתְּךָ:
בְּקוֹל שֵׁשִׁי אוֹמֵר, אֵל תִּתְרַבֵּשׁ שְׁנֵה פֶן תִּהְיֶה שְׁפָחָה עֵינֶיךָ שְׁבַע לְיָמִים:
בְּקוֹל שְׁבִיעֵי אוֹמֵר, עַתָּה לַעֲשׂוֹת לִי הַפְרִי תוֹרָתְךָ:

תְּרַנְנֵלְתָּ (1) מה היא אומרת, נָתַן לָחֶם לְכָל בְּשׂוֹר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד:

זִנְה מה היא אומרת, זִנְתִי בְּדַעְוֵי הַפְּלַע בְּמִרְיַר הַפְּדוּרָה הַרְאִינִי
אֶת־מִרְאֵיךָ הַשְׂמִיעִינִי אֶת־קוֹלְךָ כִּי קוֹלְךָ עֲרַב וּמִרְאֵיךָ נֶאֱוָה:
וְאוֹמֵר, כְּסוּס עָגוּר בֵּן אַעֲפָאף אֲדָהּ בַּיּוֹנָה דִּלּוֹ עֵינֵי לַפְּרוֹם
אֲדִנִּי עֲשִׂיקָה לִי עֲרַבְנִי:

אִזּוּ הַקִּיּוֹת מה הוא אומר, שִׁירֵי לֹא וּפְרוֹ לֹא שִׁירֵי בְּכָל־גַּפְלֵאֲתֵינוּ:

אִזּוּ הַבָּר מה הוא אומר, בְּשׁוּחָאָה יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂיקִים בַּתּוֹרָה אוֹמֵר, קוֹל
קוֹרָא בַּמְדַּבֵּר פִּנּוּ הַרְדּוּ יי יִשְׂרָאֵל בְּעֲרַבָה מִסֵּלָה לְאֵלֹהֵינוּ: וְעַל
כְּעִיבֵאת מְזוּזָתֵינוּ אוֹמֵר, בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְסַח בְּיָ וְהִיהָ יי מְבַסְחוֹ:

גִּשְׂד מה הוא אומר, וְאַתָּה יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיּוֹת
לְפָקֵד בְּלִדְנָוִים אֶל־תַּחַן בְּלִדְבָרֵי אִזּוֹן סֵלָה:

חֶסֶדְהָ מה היא אומרת, רַבְּרוּ עַל־לֵב יְרוּשָׁלָּיִם וּקְרָאוּ אֱלֹהֶיהָ כִּי מְלֵאָה
צְבָאוֹהָ כִּי גִרְעָה עוֹנֶהָ כִּי לְקַחָה מִיַּד יי כְּפָלִים בְּכָל־חַפְּסֵאֲתֶיהָ:

(1) לדעת יעב"ץ חזן כחן הכוונה על הנקטה של תרנגול הציפור כי לא טמאו כחן זמרים כבאס מין הנקבות כי הן ככלל כזכרים חלוה הוה תרנגולתהו דלוגתהו הנזכרת בחולין ס"ב, ע"כ וכדא דף ב' וסמין קריו כן כמו אמתו עס התוספות.

רַחֲמָה **קָה** הַיָּא אִמְרַת, אֲשֶׁר־קָה לָהֶם וְאִקְבָּצִים בִּי פְרִיְתִים וְרַב־וּרְבֵי בְמִרְבֵּי:¹
עֹרֵב **קָה** הַיָּא אִמְרַת, מִי יִכֵּן לְעֹרֵב צִיחַ בִּי יִלְדִיו אֶל־אֵל לְשׁוּעוֹ יִתְעוּ
לְבָלִי אֶבֶל: נוֹתֵן לְבִהְמָה לַחֲפָזָה לְכַנִּי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָא:²
זְרִירִי **קָה** הַיָּא אִמְרַת, וְנוֹדַע בְּגוֹיִם וְרָעַם וְצִאֲעֻאִידִים בְּתוֹךְ הַעַמִּים כָּל־
רְאִיָּהֶם יִבְרִיחַ בִּי הֵם וְרַע בְּרַךְ יִי:³
עֲגוּרִי **קָה** הַיָּא אִמְרַת, הִדּוּ לִי בְּכַפּוֹר בְּגִבְלֵי עֲשׂוֹר וּפְרִי לֹא:⁴
סְגוּנִיתִי **קָה** הַיָּא אִמְרַת, לְמַעַן יִזְכְּרֶךָ כְּסוּד וְלֹא יִהְיֶה יִי אֱלֹהֵי
לְעוֹלָם אֲדוֹךָ:⁵
צְפוּרִי **קָה** הַיָּא אִמְרַת, גַּם צְפוּר כְּעֵצָה בֵּית הַדָּחֹר קָוִי לֵה אֲשֶׁר שָׁתָה
אֲפִרְחֶיהָ אֶת־מִזְבְּחֹתֶיךָ יִי צְבָאוֹת מְלִכֵי וְאֵלֹהֵי:⁶
צִיחִי **קָה** הַיָּא אִמְרַת, אִדּוּ וְרַע לְצִדִּיק וְלִישָׁרֵי לֵב שְׂמֵחָה:⁷
צַפִּי **קָה** הַיָּא אִמְרַת, בְּסִמּוֹ בִּי עֲרִי עַד בִּי בָּיָה יִי צַד עוֹלָמִים:⁸
טְסִיתִי **קָה** הַיָּא אִמְרַת, עֲרִי מַעַם יִי עֲשֵׂה שְׂמִים וְאַרְצִי:⁹
פְּרִיזוֹתִי **קָה** הֵן אִמְרַת, יִדּוּךָ יִי כָל־מְלִכֵי אֶרֶץ בִּי שְׂמֵעֵי אִמְרֵי סִיד:¹⁰

שיר לבהמות וחיות.

בְּהֵמָה רַקָּה מְהוֹרָה **קָה** הַיָּא אִמְרַת, מִי בְּמֵבְרָה בְּאֵלִים יִי מִי בְּמֵבְרָה
נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה פִלְא:¹
בְּהֵמָה גִּסְהָ מְהוֹרָה **קָה** הַיָּא אִמְרַת, תְּרַנְּנֵנוּ לְאֵלֹהִים עוֹנֵנוּ תְרִיעוּ
לְאֵלֹהֵי יַעֲקֹב:²
בְּהֵמָה רַקָּה טְמֵאָה **קָה** הַיָּא אִמְרַת, הַיִּסְקֶרָה יִי לַפְּסִיִּם וְלִישָׁרִים
בְּלַפְתָּם:³
בְּהֵמָה גִּסְהָ טְמֵאָה **קָה** הַיָּא אִמְרַת, יִגִּיעַ בְּפִיקָה בִּי תֹאבֵל אֲשֶׁר־יָךְ
וְטוֹב לָךְ:⁴

¹ רַחֲמָה חוֹלֵן דָּף ס"ג.
² מִיָּן עוֹרֵת, חוֹלֵין ס"ג וס"ה. כֹּלֵה שְׂמֵחָה.
³ עוֹף הַמַּלְכָּה בְּלֶאֱן כִּי חֹדֶם כַּזְעֵלְמִידִים לֹחֹת, כֹּלֵה שְׂמֵחָה.
⁴ כֹּלֵה שְׂמֵחָה, רַשִׁי בְּחוֹלֵין ס"ג.
⁵ מִיָּן עוֹף זָכָן זֶמֶן, כֹּלֵה שְׂמֵחָה.
⁶ עוֹף זָכָן נַעֲקוּס חֲרֵב.
⁷ עוֹף וְלֹאֲכֵה לְרֹחוֹת (חֲתוּקוֹן כ'), רַל עוֹף הַחֹרֵת לְטִטּוֹת מְרִפּוֹ.
⁸ עוֹף יִשְׁוֹף כְּמִסְחָרֹת עוֹף יִשׁוּף עָלָי חוֹכֵל (חִיּוֹב ט', כ"ו), וְכֵן וִירַד הַעֵיט חֲתָם יִרְזַלְמֵי וְכֵן כֹּחַ
סִימָא (בְּרַחֲמֵי ט"ו י"א).
⁹ לְמִרְיָם קְרִיָּה, כֹּחַ עֲלֵינָה דָּף כ"ד, ט"ב. כֹּלֵה חֲנֻכָּה יִגִּיעַ לְמַעַן, קִי־בִיּוֹן, וְכֵן אֲפִרְחִים כֹּל סוּרִית מְרִפּוֹת.

מה הוא אומר, או ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לוי
 ויאמרו לאמר אשירה לוי כי גאה גאה סוס ורכב רמה בים:
 מה הוא אומר, ואני אשיר צוד וארגן לבקר חסדה כי חיותו
 משגב לי ומנום כמים צר לי:

מה הוא אומר, הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם בעיני שפתח
 אל יד גברתה כן עינינו אל יי אלהינו עד שיתגנו:

מה הוא אומר, לה יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וחדוד
 כי כל בשמים ובארץ לה יי הממלכה והמתנשא לכל יראש:

מה הוא אומר, יודוק יי בל מלכי ארץ כי שמעו אמרי קוד:
 מה הוא אומר, יי מפורום ישאג ומפעון קרשו יתן קולו שאג
 ישאג על גודו הודה בדרכים יענה אל בלי ישרי הארץ:

חיות שבשורה מה הם אומרים, טוב אמת ומטיב למדני הקוד:

מה הוא אומר, מה גדלו מעשיך יי מאד עמקו מחשבתך:
 מה הוא אומר, יי כנסוד יצא פאיש מלחמות יעיר קנאות ירע
 אף יעריח על איביו התגבר:

מה הוא אומר, ישאו מדבר ועריו תערים תשב קדר ירצו ישרי
 סלע בראש תרים יצווי:

מה הוא אומר, על בל דבר פשע על שור על חמור על שח על
 שלמה על בל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא
 דבר שניהם אשר ירשיען אלהים, ישלם שנים לרעה:

מה הוא אומר, הוי בנה ביתו בלא צדק ועליותיו בלא משפט
 ברעה שוכד תגם ופעלו לא יתן לו:

מה הוא אומר, רגנו צדיקים ביי לישרים נאוו תהלה:

מה הם אומרים, בא גשתתח ונברעה נברכה לפני יי עשנו:

וחסר חס"כ שלו הפסוקים:

ברוך יי לעולם אמן וואמן: ברוך יי מצינ שכן ירושלם תגליתיה:
 ברוך יי אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לכהו: וברוך שם כבודו
 לעולם ויפלא כבודו את כל הארץ אמן וואמן:

(1) כוה ודוד שחניס (פסלו ל', ל"ט) מין חיה קלכ בגלית.

קודם הסעודה נוטלין יידישס כדון וכאמור הגבול מצרכין על כניילת ידיים. ולוחו הלחם בשמי ידיו
כי' אלכננה ומנרד העוליות, תולע הפת כמקום שנלפה היטה, והעסובין יכונו לשמוע הברכה ויענו אע"פ,
ואסור להפסיק בין כרבה לכניעה ולא בין כניעה לאכילה. תחולל שממסוכין טועה, ואם נעל הבית עמיהם
הוא טלע; וחתן כיום תעובתו טלע האל אע"פ יש גדול טעמו כסעודה. והכולע אחר שחבל פרוסתו יתן
גם לכל העסובין פרוסה לפני כל אחד ואחד. ויבאר שיהא שולחנו נקי ומטופה כעספה יפה בכל עת שיש
לאכול, כי השלחן חומה לעובת, ומאוס הכי מלוה ג"כ להביא על השלחן מלח מאוס שנאמר על כל קרבך
תקריב מלח, וכוהגין למסל פרוסת המזיאל בטלח. ואחר אכילת פרוסת המזיאל יתפלל על הבריות ואומר:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתיהי אכילתי זאת להברות
אתגופי ואהיה בריא ואולם לעבודתך, ותצו את הברכה במאכלי ובמשקי
ותסר כל מחלה מקרפי כמו שנאמר וברך את לחמך ואת מימך וחסרת
מחלה מקרפך: אמן: ויש שומרים עוד מטור כ"ג ה' רעוי לא אחר וכו'.

ברכת היין שלפני המזון קודם ברכת המזיאל פוטר את היין שנתן המזון, ואם לא שמה לפני
המזון וכל לו יין בתוך המזון מנרד עליו טרע פרי הגפן ותינו פוטר את שלאחר המזון. וכל אחד ואחד מנרד
לעצמו. כל מה שאמה תוך הסעודה די לו ככרבה אחת אל"כ הוא כעלך, ויין פוטר כל מיני משקין. כל
מה שאמה בתוך המזון אינו כריך ככרבה אחרת כי ברכת המזון שפרטו. וכסעודתו יבאר תמיד שהוא חובל
והוא לא למלוח כרסו ולא להנחת גופו רק כדי שיהיה חזק וכריאל לקיים מצות אלהיו, וע"כ יתרחק מכל
השתרות אפילו הם ערבים ומתוקים לחיך ומתיקים לו לאחד זמן, והוא בכלל כריך חובל לטועה כפשו וכלל
וכאמרום מעד לנפשותיכם. ויבאר ליתן מעל שולחנו לעניים כי בזה נותן חלק לגבוה מעל שולחנו הדומה
למחנה. ומה נוחה, ומה טעם היו לוטרים אף כהן כריך לדבר דברי תורה על שולחנו כל אחד כפי
הגנת לבו אם טעם אם הרעה, וכבר אמרו כעצמה שלזה שאלו על שלחן אחד ולא אמרו עליו דברי תורה
וכו' ועפמי כך תקנו לומר קודם כהמ' מטור של תהלים ויולא בזה מי שלא יוכל ללמד כלל.

אחר הסעודה כיום חול שומרים מטור זה קודם ברכת המזון:

על גברות בקל שם לשבנו גם כרינו בזכרנו את ציון: על ערבים בתוכה
תלינו כגדוהינו: כי שם שאלנו שולגינו דברי שיר ותולגינו שמחה שיר
לנו משיר ציון: איך נשיר את שיר יי על אדמת גבר: אם אשפחה ירושלם
תשפח ימיני: תדבק לשוני לחכי אמלא אוקרבי אמלא אעלה את
ירושלם על ראש שמחת: זכר יי לכגי ארום את יום ירושלם האמרים
ערו ערו עד היסוד בה: בת בקל השודרה אשרי שירושלם לך את גמלך
שנמלת לנו: אשרי שייאחו ונפץ את עללך אלהיך: וי"א ג"כ שיר אל יום.

בצת ויום טוב וימים אלו שומרים בהם מחטן שומרים כמקום על ככרות בכל את מטור זה:

שיר הפעלות. בשוב יי את שבת ציון היינו כחלמים: או ימלא שחק
פינו ולשוננו רנה או יאמרו בגוים הגדיל יי לעשות עם אלה: הגדיל יי לעשות
עמנו היינו שמחים: שובה יי את שבתנו כפאסיקים כנגב: הודעים כדמעה כרנה
יקצרו: הלך ילך ויבא נשא משך דהרע בא יבא כרנה נשא אלפתיו:

במטור כהמ' על הכוס נוטל את הכוס כשינו קודם שיכרך ויאמר מים ישועות משא וישם יי אקרא.
ואומר רגני טובן ומחטן לקיים המצוה שצונו כוראנו לכרך על המזון, כמו שכחוב ואכלת ושבעת וברכת
אח ה' אלהיך. ויכרך כהמ', וכשיכרך כריך להגביה הכוס מעל השלחן ספח, וכריך לאחור הכוס על כף
יד ימיו כדי שיהיו רגלי אלכננהו וקופות למעלה ולא יאחזו כאלכננהו ככיב הכוס. והיינו דווקא כמסרכין
כמזונן ג', אבל אם טכך כיווד יעמיד את הכוס על השלחן לפניו. ויחייב כל אחד מהמסוכין לומר בלחש
עם המטור כל מלה רק יקדימו לסיים הברכה קודם המטור כדי שיענו חטן על כל כרבה וברכה.

לָנוּ מִזֶּן לְעוֹלָם וָעֶד: בְּעֵבֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּא זֶן וּמְפָרְגִים
 לְכָל וּמְטִיב לְכָל וּמְכִין מִזֶּן לְכָל־בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. בְּרַחֵם
 אַתָּה יי הַזֶּן אֶת־הַבָּל:

גוֹדֵה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה
 מְטִיבָה וְרַחֲמָה וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ (יי אֱלֹהֵינוּ) מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וּפְדִיתָנוּ מִבֵּירַת עַבְדִּים וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחִתַּמְתָּ בְּבִשְׁרָנוּ וְעַל
 הַזֶּרְחָה שֶׁלְּמַדְרָגָנוּ וְעַל הַתְּקִיף שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ וְעַל חַיִּים הֵן וְהַסֵּד
 שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ וְעַל אֲבִילַת מִזֶּן שֶׁאַתָּה זֶן וּמְפָרְגִים אֶתְנוּ הַסֵּד
 בְּכָל־יָוָם וּבְכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה:

כתובת ושירים מופיעים כאן על הגסים. 10 חנוכה חנוני פורים ויירד על הגסים חיינגעשטעטע.

ואם שכן לומר על הגסים וזכר נתן ועל הכל קודם שמים הנרכה אפילו זכר בין
 אחר וכן ה' חסר שם על הנפיש עד סוף וחזר ומתחיל ועל הכל וגו', אבל אם כבר
 אמר בשם אין מחזירין אותו, וכשנגיע אלל הדחטן הוא יזכר יאמר הנוסחא הכתובה שם.

לנו ועל יחסר לנו מאן, ים הנוקדים חסר יספר בנין פיעל (מרדכי לטוף ברכות) וא"כ מוסבת הלשון על
 הקצ"ה ר"ל הקצ"ה נמוכו גדול לא יחסר לנו מזון ולא יחסר אותו לנו. אטעם הנקוד המוגבל הוא קצ"ה
 יחסר בנין הקל וכן גם נקדוריי הספרדים וכן גרסת אבודרהם וכן נקד האל"ה דף פ"ג, וכן הנכון כי כן
 כל העקרו לא יחסר לחטו (יסעיה כ"ח י"ד), ומוסב הפעל על מזון ר"ל המזון לא חסר לנו ולא יחסר
 לנו נמוכו גדול אל השם כ"ה, וכל"ה, "ע החטו חוננו ריח ספייגע ניכט געשעחט חוננו ויירד חוננו ניכט
 פשוטנו"; ויש חומרים קצ"ה ככרי הטעמם על הטעמו כחמטיה ט', כ"ה, אבל טעות ורזייתם היא לנגד
 עומדת כי כלכלתם נמדבר לא חסרו המזון כי ישראל נעמטם לא היה נמלא להם חסרון (כל"ה ייח החטו
 שנו קייטנו ויחטו) וכן לא חסר לנו ככרי לא יהיה משמעו שהמזון לא נעמט טענו אלא מוכנו יהיה
 שבאבילנו לא ימלא נמוכו נעמטו חסרון מה, והוא כנגד כוונת המאמר וע"כ העקר קצ"ה נפתח. כי הוא
 ז, כן כפ"ט, וכן גורם אבודרהם, וכן כפ"ט ט' אפ"ו ואל"ה דף פ"ג וכן נקדוריי ספרדים, וכן גורם גם
 מרדכי סוף נרכות ומירא, זן נאכילה ומפרנס בשאר לרכים. מאן, כל מין מאלל העספיק למחיה יקרא עזון.
 נודה לך, זו היא נרכה שניה ונקולחת ברכת הארץ ע"ג ההודאה על כתיבת ארץ ישראל, ואמרו צמח
 ברכות ע"ח, וע"כ. ארץ לומר זה ארץ חפדה טובה ורחנה ולהוכנה נה בריית תורה ולרד להתחילה
 כל הודאה ולסיימה כל הודאה. והנה רז"י שם צמח' גורם נרד' ה' אלהינו וגו' וכן גורם גם אכן ירחי
 להלכות סעודה ס' י"ז גם הר"ם מרומנוטג (מור א"ח קפ"ו), אבל רב עמדם והרע"ם גורמים נודה לך
 וכן הוא ברקוח גם בחוקיי דברים ח', י', גם בזהר פ' תרועה עמוד רל"ח, וכן בזהר וזין קווי כלל
 טנאן והוא כמליאת להודות לך על משפתי לדקד (תהלים קי"ט, ס"ב). שהנחלת, רבים מועים ואומרים
 שהנחלתנו. ארץ חסדה, ל' יעשה ג', י"ט. ומפורט בשמות רבה פ' ל"ב שנקולחת ארץ חסדה,
 טפני שיה"ע נתן נחובה, ומפני שחמדו לה המלכים, ומפני שחמדו לה אבות העולם. שובה ורחבת, שמופ
 ג', ח'. ועל שהוצאתנו, ע"ה שמות כ', כ'. והרע"ם גורם ועל שהוצאתנו מארץ מצרים, כלי הזכרת
 השם, וכן הוא גם רב עמדם וצמח ומרדכי ואבודרהם וסדוריי הספרדים וכן כתב בעל וי"ל. ונאה הנוסחא
 גם בחפלה קטרה לוכיית יליחת מורים כלילה (ברכות י"ד, ע"ג). ופרה"ג, ע"ה דברים ז', ח'. ועל בריחת
 בריית טילה. ופתח בעל המלמד שמוקדם בריית לתורה לפי שהבריית קודם לתורה ומן וקדימת סבה
 שהרי הוא סבת קיום התורה. ועל הזרחך שלמדחנו, בירושלמי ברכות פרח א' ר' סימון בשם ריב"ל אמר,
 לא הוכר תורה בלחך מחזירין אותו, מה טעם, ויתן להם ארלות גוים (תהלים ק"ה, ט"ד), מפני מה,
 בעבור ישמרו חקיו ותורותיו (שם) עכ"ל ונאה עליו פירוש בעל עין יעקב. תיק"ד בירד אחרי קוף כ"ל כי
 ל' רבים הוא, והנה נקדוריי ר"ה ורי"ם גם כאל ר"וה נדפס תיק"ד כלי י"ד וטעות והעד זאת שנת קדשך
 הדעת להם ומנחת וחקים ותורה (כחמטיה ט', י"ד) אשר על פי פסוק זה הופד הנוסחא, ועוד לנדות גרסת
 הספרדים שהיא ועל חקי רלוכך. בכל יום ובכל עת ובכל שעה, פירוש שפרכם אותנו לא לכד בכל
 יום אלא גם בכל עת אלא גם בכל שעה; יום גדול טעות ועת גדולה משעה,

נשבת אומרים רצה, וזין אכחנו תפלה נמוך ברכת המזון. **תת שבת יתנו יתנו רצה.**
רצה ותתלצנו יי אלהינו במצוותיה ובמצוות יום השביעי השבת הגדול
ותקדוש היום כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבתנו ולתת בו בארבה
במצוות רצונך: ברצונך תקיח לנו יי אלהינו שלא תהי צרה ויגזר ואנחה
ביום סעודתנו. ותרצנו יי אלהינו בנחמת ציון עירך וברבון ירושלים עיר
קדשך. כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות:

נראש תרש ויום טוב אומרים יעלה ויבא. **תת ראש תרש חוד יום טוב יתנו יתנו יעלה ויבא.**
אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע
וישמד ויזכר ויקרנו ויסקדנו ויכרוז אבותינו. ויכרוז משיח בן דוד
עבדך. ויכרוז ירושלים עיר קדשך. ויכרוז בלעמך בית ישראל
לפניך. לפליטה ולמורה לחן ולחסד ולרחמים ולחיים ולשלום ביום
 לראש חודש | לראש השנה | לכבוד | לשמיני עשרת ושמחת תורה | לפסח | לצבועות
ראש החודש | חקרן | תג הסבות | השמיני תג העצרת | תג הפצות | תג השבעות
תהי. וקרנו יי אלהינו בו למורה וסקדנו בו לברכה והושמענו בו לחיים.
ויבדד ישועה ורחמים חס ויגנו ונתם עלינו והושמענו. כי אלקי
עינינו. כי אל (סלד) חנון ורחום אתה:

רצה וכו', עמר' ברכות דף ט"ח ע"ב נכנת מתחיל נכחמה ויסים נכחמה וחומר קדושת היום נכחמה
 עכ"ל ופירש עליו הרי"ף שבבית ים לטות מכה שלישית ולומר נמוך רחם ה' אלהינו כח פנו ה' אל ה'ינו
 וכו' וכן גם לקיימה מנחם עמו ישראל בכנין ירושלים, ומוסחה זו לטות הביאה חן ירחי וכל בו
 ולתודרהם וכו', נחמנו ה' אלהינו כיון עירך ושמחו כמין בית נחידתך ועלכות בית דוד עשיך מהרה
 תחירכה לעקובה ורצה והחליטנו וכו' כי אתה הוא בעל הנחמות בל"ג מנחם עמו ישראל בבני ירושלים,
 אבל רש"י כתב שאין לשנות בשבת עירך הנוסחה רק שכלול רצה והחליטנו היא קדושת היום נכחמה הברכה,
 ועל פיו טוהים ורצה תוספות והד"ח לברכות ט"ח ע"ב ופ"ג ע"ג כ"ו. ואיתא בפסחים דף ק"ה ל"א
 שבת ולילי י"ט ים בהן קדושה על הכוס ויש בהן הזכרה בברכת המזון, שבת ו"ט (ר"ל הימים) אין בהן
 קדושה על הכוס ויש בהן הזכרה בברכת המזון, ופירש רש"י הזכרה בבה"ט, אל שבת רצה והחליטנו, וי"ט
 יעלה ויבא עכ"ל. והנה נוסחת רצה והחליטנו נוכרת ביחשלי דשבת גם ויקדש רצה פ' ל"ד דף ר"ו, וה"ל,
 ועלמתיך יחלין, אטר ר' אליעזר בן יעקב מה הלזון הזה, שמוט ויזין יזויב ויכית, ישמוט כמה דאת אטר
 ותלנה עליו מעל רגלו, ויזין בד"ח חלובים תעברו, יזויב בד"ח חלכני ה' מלדס רע, יכית ועלמתיך יחלין,
 טבאון קבעו חכמים לומר רצה והחליטנו בשבת עכ"ל. ונמלא לשון זו אל החליטנו גם בשמחה ערדין דף
 ל"ט ופירש שם רש"י החליטנו ארנו. כשצוה רצונך הנו"ן בגמול כי פה הספק מאטר הוא. וק"מ לנו, כווי
 הסעיל טבור מוח, מל' הניחו לעיף (ישעה כ"ח, י"ג) ר"ל תן לנו מנוחה. ובסדר רע גדפס ט"ח לנו,
 גם בעל טטה יכודה כתב שבמקל נוסחאות ט"ח ואחין הפרש בין הנח להניח רק שהנח ארנו נכח והניח
 ארנו כוח עכ"ל ובאמת כן ברע"ט הלכות ברכות פ"ק ט"ג הגרסה ט"ח, אבל הכוון לומר הי"ט שטעמו
 מניחת הטנוחה בל"ח רחע פערשקפאעו, ולא ט"ח שטעמו האחרת דבר בטנוחתו בל"ח חיו רחע וחסעו,
 וכוו אומרים גם בנוסח טגן אבות טשי"ט לעמו לקיים להם, ויזייב נקדסה, בלי מחלוקת ואף ברע"ט
 כך הגרסה שם בהלכות תפלה פ"ק ט'. וראה למעלה דף 56. תהי כן בו"ט וכוון וכן גם בחלודרהם.
 בנחמה בל' יחיד כן העקד וכן בסדורי הספרדים. בעל הישועות. כמו שנאמר חני ה' מושיעך (ישעיה ט"ט
 כ"ו). ובעל הנחמות כמו שנאמר חכמי הוא מנחמכם (שם ל"א, י"ג).
 כי אל חנון ורחום אתה, כן כתב אבודרהם בשם הראש"ד שיש לומר בנוסח יעלה ויבא אל נהמ"ז
 ולא כי אל סלד חנון וכו' וכן כתב סל"ה דף פ"ב ע"ב גם יוסף אומן פ' תשי"ג, וכן סדר בעל חור חדש,
 ובאמת כך לשון הכתוב נחמיה ט', ל"א.

ברכת המזון

בנית האכל יאמרו זה:

נחם יי אדוני את אבלי ירושלים ואת
האבלים המתאבלים באכל תדה נחמם
מאבלם ושפתם מינוגם באמור באיש
אשר אפני התחמנו בן אנכי אנתקמם
ובירושלם התגחמו ברוך אתה יי מנחם
ציון בבגין ירושלים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
האל אבינו מלכנו בוראנו נאלנו
קדושנו קדוש יעקב המלך החי הטוב
והמטיב אל אמת ודין אמת ששם צדק
(ולקח נפשות במשפט) ושלים בעולם
לעשות בו ברצונו כי כל דרכיו משפט

ובנה ירושלים עיר הקדש
במהרה בימינו ברוך אתה יי
בנה ברחמי ירושלים אמן:
ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם (האל) אבינו מלכנו
אדירנו בוראנו גאלנו יוצרנו
קדושנו קדוש יעקב רוענו
רועה ישראל המלך הטוב
והמטיב לכל שבכל יום ויום
הוא המטיב הוא המטיב הוזה
יטיב לנו: הוא נמלנו הוא

ירושלים עיר הקדש, ישעיה נ"ב, ח' נחמיה י"א, ח' ב"ה הנוץ כגמול ככל ל' טובה שנתקרה
שהוא כגמול חן מן אחד שהוא כצרי ע"פ העמדת בנה ירושלים ה' (תהלים קמ"ז), והנה חס היינו חותמים
כונה ירושלים חסן ובגמול כגמול, או היה הכוון ב"ה כצרי, עכ"ז אסמכים לומר כונה ברחמי
חין עוד מוקם לצרי הדרך לקדוש כגמול. ומה שחומטים בנה ברחמי הטעם כדי לחתום כל רחמים כמו
שפותחים הברכה כל רחמים ורחם כמ"ט ע"כ ש"ה ועמדת זקנים סמן קפ"ח אות ח' ירושלים, הלמ"ד
נקטן כמספמו בהספק, כי מלת אמן כלתי נחשבת דוגמת בתוכי ירושלים הללויה (תהלים קמ"ז). אמן,
לומר אמן אחד הברכה (ברכות ט"ה ע"ב) כדי להכריז בין ג' ברכות ראשונות שהן מן התורה לברכה
הרביעית שהיא מדרבנן.

נחם ה' וכו' שמוסיפים בנית האכל בזמנת ימי אכלו בברכה שלישית מוכח גם ר' עמרם וכתב
פ' ס"ח וכל נו' ס' קט"ו והטורחם הלכות ברכות וז"ע י"ד ס' ע"ט. ולשון הנוסחה לקוחה מנוסח נחם
למ' נחם באיש אשר, ישעיה ס"ו, י"ג. מנחם ציון בבגין ירושלים, הנוסחה מוחלפות נחמימת הברכה,
וגרסתנו היא ב"ד ס' ע"ט.

האל אבינו וכו', ברכה זו שמה הטוב ומטיב, ואיננה מדאורייתא אלא מדרבנן (ברכות ט"ו) וכתקנה
כנגד הרוגי ביתר, כמו שאמרו חז"ל בעמדת ברכות מ"ח ע"ב וסוף תענית, ומשאר יחזר בירושלמי תענית
פרק ד' גם באיכה רעה דף ע"א וז"ל כרם גדול היה לו לאדריאנוס י"ח מיל על י"ח מיל כעין טבריא
לניפורת, והקיפו גדר עתהוגי ביתר ולא גזר עליהם שיקברו, עד ששמע מלך אחר גזר עליהם וקברם,
דמי הונח אמר שמתנו הרוגי ביתר לקבורה כקנה הטוב והעמית, הטוב שלם הפריחו, והעמית שמתנו
לקבורה ע"כ' ולא חתמו בברכות דף ע"ט שדרך להזכיר בברכה זו ג' מלכיות (מלך העולם, מלכו, המלך
הטוב), אחת לכוון הברכה, ואחת בזכיר רחם ה' ואחת בזכיר כודה לך אשר חסד נהם האכרת מלכות
אמים. ותקנו עוד להזכיר בה ג' הטבות וג' גמולות (הטיב מטיב ימיה, גמלו גמלו גמלו יגמלו) והוא ע"פ
המדרש כמו שכתב הא"ש בברכות פרק ז' סוף סמן כ"ב וז"ל אמרינן במדרש דדרך לומר בה שלוש טבות
ושלש גמולות, וחפילו הכי אינה חותמת בדרך דחשיבה מוטב קברה דמעיקרל לא תקבו אלא הטוב
והעמית, ולכופף הפיפו בה דברם הללו עכ"ל. האל אבינו, וכן טסח הרע"ס והמור וכן גם גרסת
הספרדים, חטנם אחרתם כתב חין לומר האל דהא אמרינן אל ה'ינו וכן כתב. ר' עמרם בברכה שלאחר
המגלה ע"כ' ורחם שם, ונחמת כרחם כן גם מגרסת רש"י בברכות ט"ט וחף האניח בטמן כ"ז גרס כ"א יי
ח"ט' חנינו מלכנו אדירנו וכו' ורחם ט"ו סוף סמן קפ"ט. יוצרנו, איננו נספח הספרדים, גם רש"י
ורע"ס ומרדכי לא גרסו לו, וכן איננו בטסח ברכה לחבל. קדוש יעקב, ע"ה ישעיה כ"ט, כ"ג. רועה
ישראל, תהלים פ', כ'. הטוב והמטיב, ע"ה תהלים קי"ט, ס"ח. שבכל יום ויום, כן העמיד הנוסחה
הט"ו בטמן קפ"ט. וז"ל דף פ"ב כתב יש לומר דקליים ויום ולא שבכל, וגרסה זאת נחמת יחזר ככונה
בעלית הלשון. הוא המטיב הוא מטיב לנו, הוא גמלונו הוא גמלונו הוא גמלונו, כך מדרן
הלשון, וכן כתב המור כס' חניו הא"ש, תחלה הלשון בעבר ואח"כ נהיה ואח"כ נעמית. והספרדים
אמרינן, הוא מטיב לנו הוא היטיב לנו הוא ייטיב לנו, הוא גמלונו הוא גמלונו הוא

וְיִמְלְנוּנוּ הוּא יִמְלְנוּנוּ לְעַד לְחַן
 וְלִחְסֵד וְלִרְחֻמִּים וְלִרְחוּ
 הַצְּלָה וְהַצְּלָחָה בְּרַחֲמֵי וְשׂוּעָה
 נְחֻמָּה פְּרִיטָה וּבְלִבְלָה
 וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל
 טוֹב וּמְבַלְטוֹב אֱלֹהֵינוּ יְחַסְּרֵנוּ:
 וְיִמְלְנוּנוּ עַמּוֹ וְשִׁבְדֵינוּ וְעַל־הַכֹּל אֲנִיחֵנוּ
 תְּבִיבִים לְהַדוֹת לוֹ אֲלֵכְרֵנוּ גִדְרֵ שְׂרָצוֹת
 יִשְׂרָאֵל הוּא יִגְדֵד אֶת־הַשְּׂרָצָה הַזֹּאת מֵעַלֵינוּ
 (חַס אֲחֵר עֲבָדךָ יוֹסִיף וְיַמְעַל הָאֲבָל הַזֶּה) לְחַיִּים
 וְלִשְׁלוֹם הוּא יִמְלְנוּנוּ לְעַד חַן וְלִחְסֵד
 וְרַחֲמִים וְכָל־טוֹב וּמְבַלְטוֹב וְיִחַסְּרֵנוּ:

תְּרַחֲמֵנוּ הוּא יִמְלְנוּנוּ עַלְעוֹלָם וָעֶד:

תְּרַחֲמֵנוּ הוּא יִתְבָּרַךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

תְּרַחֲמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר וָדוֹרִים וְיִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְגַצְחַ גְּזָחִים
 וְיִתְהַדַּד בְּנוֹ לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: תְּרַחֲמֵנוּ הוּא יִפְרִינֵנוּ

יג ע"כ"ו" תחלה כלשון הוה ואח"כ נל' עבר ואח"כ לעתיד, וכן כתב אכן ירחי בשם מנהג פ"ת ועל דרך
 הלשון ה' ה' ה' יעלוך. חן וחסד וכו', ע"ו לשונות של טובה כנגד ע"ו טענות שאוכלים בשבע,
 וסמן לדבר והנחנו כנגד י"ה (אור חדש). לעד חן וחסד ורחמים נר"ח וכו' כן הנוסחא בסדורי הספרדים
 וכן גרסת אבודרהם וכן הוא גם' רב עמרם ורענ"ס וכו"ל ע"פ תהלוך ל' עברית אשר הפעל גמול תמיד
 לאחרי יחס הכבוד של דבר הכבוד, כמו כי רעה גמולך (בראשית כ') גמלתה טוב (שלי ל"א), אבל
 לומר גמול פלוני את פלוני לדבר מה הוא כנגד חק המליכה, וע"כ טעות מה שנטאם בסדורים לחן לחסד
 ולרחמים ולרחם, ונראה ע"י צורת הלשון שהיתה כך צורה כפי הספרדים שנתן נוסחת יעלה ויבוא, וכבר
 העירתי עליה גם' תולדות חיים דף קכ"ג. גם יעב"ץ כבר פגע בקושי הלשון ודחק ליטבה כי עד ולרחם
 ייחבר למשלה אל יעלנו, וכן הצלה יקצר למטה אל אל יחסרנו, אבל לא נתייבט בזה הלמד"ן המתחזק.
 ואם נדחק להסבין בעד הנוסחא הגונה הזאת יותר טוב לומר עליה כי האמטור הכבוד לפעולת הגמול הוא
 טן הכלה והכלחה וכו' עד וכל טוב, ר"ל הקב"ה יעלנו לעד הכלה והכלחה ברבה וכו', והאמטור לחן
 ולחסד ולרחמים ולרחם הוא כל לבאר את חוסן הגמול ר"ל הגמול של הכלה והכלחה וכו' אשר יעלנו
 הקב"ה בגמול הזה יהיה לחן ולחסד ולרחמים ולרחם. וכל טוב, שוב עוד למעלה ר"ל הוא יעלנו חן
 וחסד וכו' וכל טוב. יש לדעת כי נקוד התנה כצדק בסדורי הספרדים וכן נקד גם אבודרהם ובעל אור
 חדש דף ל"ג וכן בסדור ר"ע. אבל בעל ז"ת נקד וכל טוב ועל טוב שניהם נחולס וכן גם חו"ה
 בסדורי, והוא הכפון, כי הלשון הוא יעלנו לעד חן וחסד וכו' וכל טוב הוא כלשון גמלתה טוב (משלי
 ל"א, י"ג) והלשון ועל טוב אל יחסרנו הוא כלשון לא יחסר כל טוב (תהלים ל"ד, י"א) וכשהיה
 טעם נחולס.

והסלך דהוי וכו' נוסחא זו שמונים בבית האכל מקורה בברכות ע"ו, ע"ב. ועם' שמונה פ"ק י"ד.
 ונראה ברענ"ס הלכות ברכות פ"ק ב' ובעוד ח"ח ס' קפ"ט. וכלנו ס' כ"ה, וס' קפ"ו. והסלך דהוי, עש"ה
 אלהים חיים ועלך עולם (ירמיה י', י'). אל אמטור, תהלים ל"א, ו'. ולקח נפשוה במשפט, בשאלות
 דדך אחי גאון ס' ע"ו חיינו גם היר"ף ורענ"ס ופ"ג לא גרסו לו, וכבר דרנתי עליו גם' תולדות חיים
 דף קכ"ג. כי כל רכבו משפט, דברים ל"ג, ד'. גודר פרוצח ישראל, על' גודר פ"ק (ישעיה כ"ח, י"ג),
 והמסוחא כך היה בהגהת ע"ע י"ד ס' ע"ט.

הרחמן וכו'. סוף ברכת הטוב והמטיב הוא ועל כל טוב אל יחסרנו, והנקשות אל הרחמן וכו'
 וספנות הן לברכת המזון, וחלושם כנוסחתו והמספרן גדול עמד במנהגים החלוקים, כי כן בסדורי
 הספרדים כמלכות י"ו נקשות מתחילות האמתן והאשכנזים יש להם ע' האמתן, והרענ"ס לא הביא חלל ג'
 והטורדים לא דבר דבר מנוסחתן רק אמר עליהם ככלל וו"ל והאמר הרחמן כל אחד ואחד כדלנו וכללנו
 שאלנו, ואיך הוא העסקה בין כה"ו לכמה"ג, שהרי תקנו לאורח לנך לבעל הבית (ברכות דף ע"ו)
 גודלם מנחה טענה בברכת מילה שאומר אלהינו ואלהי אבותינו וכו' אשר שנתך כה"ג ועסקיך בין ברכה
 לכתיבה ע"ל, ודבריו הן טענה דברי הטור ח"ח ס' קפ"ט, וכן כתב גם הכל ט שזיכר להארץ כדלנו
 שנקשות אלה, הרי לנו כדור כי כה"ו טעקרו כתיסרה עד ועל טוב אל יחסרנו, ונקשות של הרחמן
 ולכללה כנוסחו ח"כ, ומדברי הכל ט כסמן ל"ט מנחה שכבר דימי האוונים הסיסו טן האמתן כאלה,

בְּכָבוֹד: הִרְחֵמְךָ. הוּא יִשְׁבֹּר עֲלֵינוּ מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ
 קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: הִרְחֵמְךָ. הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה מִרְקָה בְּבֵית הָהָה
 וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׂאֵבְלֵנוּ עֲלֵינוּ: הִרְחֵמְךָ. הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת־אֱלֹהֵי
 הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וַיִּבְשָׁרֵנוּ לָנוּ בְּשָׂרֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וּנְחֻמּוֹת:
 (* הִרְחֵמְךָ. הוּא יִבְרַךְ אֶת־אָבִי מוֹרֵי בְּעַל הַבַּיִת הָהָה וְאֶת־
 (אִמִּי) מוֹרֵתִי בְּעַלְת הַבַּיִת הָהָה אוֹתָם וְאֶת־בֵּיתָם וְאֶת־זֶרְעָם
 וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר לָנוּ כִּמוֹ שֶׁנִּתְבְּרָנוּ
 אֲנַחְנֵנוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב כִּפְל מִכָּל כָּל. כֵּן יִבְרַךְ אוֹתָנוּ
 בְּלָנוּ יַחַד בְּבִרְכָה שְׁלֵמָה. וְנֹאמֵר אָמֵן:
 בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ זְכוֹת שְׂהֵיוּ לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלֹמִים.
 וְנִשְׂא בְּרָכָה מֵאֵת יְיָ וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וְנִמְצָאֲהֵן וְשִׁבְלֵי
 טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

(* הרחמן זה יאמר כל אחד כפי ענינו כגון מי שמבין על שלחן אחרים לא יאמר שדי ישיי ותכל הבית העומד יאמר הִרְחֵמְךָ הוּא יִבְרַךְ אֶת־אֲשֶׁרֵי (אֵת וְרַעִי) וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לִי כִּמוֹ שֶׁנִּתְבְּרָנוּ וכו'. והמבין על שלחן עמו וזין לו אהב ותיים יאמר יִבְרַךְ אֶת־יְיָ כָּל־אֲשֶׁר לִי כִּמוֹ וכו'.

כי אמר גם כשם תאזנות הגאונים שנוכחין אמן אחרי הרחמן. אֲלֵנִי, עוֹל גְּלוּת, וְהוּא עֲשֵׂה וְיִקְרָא כִּי, י.ג. וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ וכו' לְקוֹחַ עַל נֹסַחַת אֲהַבָה רַבָּה. אֲלֵנִי הַנְּבִיא, כֵּן הַכְּבוֹד כִּי הַלְּשׁוֹן עֲשֵׂה עֲלֵנוּ, וְכִי וְאֵם אֱלֹהֵי כְתוּבֵי בְּלִי וְיָוִ כְּמוֹף. וַיִּבְשָׁר לָנוּ עֲשֵׂה יְשׁוּעָה כִּי, ו'. וְהִיא הַכְּבוֹד עֲשֵׂה לְשׁוֹן הַכְּתוּב וַיִּבְשָׁר אוֹתָנוּ וְלֹא לָנוּ. וְהַנְּקִלָּה סְפָרִים נִטְקוּס וַיִּבְשָׁר לָנוּ וכו' הַנּוֹסַחַת, וַיִּבְרַךְ לְאוֹתָנוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד עֲשׂוּנו כִּי עָשׂוּ. גְּשׁוּרֹת, הַרְבֵּי מֵן, גְּשׁוּרֵי (עֲצֵ ד' י') וְנִפְלַס חֲגוּרָה חֲגוּרֹת. אֲבִי מוֹרֵי, כֵּן כְּתוּב בְּעַל אוֹר חֲדָה, הַזֶּה ל' עֲבָרִי וְזִין לוֹמֵר אֲבִי אֲבִי הַזֶּה ל' תְּרַגְסוּ וְעִינֵי עַם. כִּמוֹ שֶׁנִּתְבְּרָנוּ אֲבוֹתֵינוּ, כֵּן הַנּוֹסַחַת כָּל עוֹתָנוּ כִּי הַנּוֹסַחַת חִיִּים דָּף ל' וְכֵן כְּתוּב בְּעַל עֲשֵׂה ע' עֲלֵנוּ וְהוּא לְעַמְלָה דָּף 239. כִּי עֲשֵׂה לִי, כִּי הוּא עַל הַגְּמוּלָה כִּי דָּף י' עֲשֵׂה לֹא עֲשֵׂה כֵּן מֵלֶאֱלֹהִים הַטּוֹת אֲחֵרֵים יִחָק וְיַעֲקֹב מֵשֶׁה אֲחֵרֵי וְאֲחֵרֵים, אֲחֵרֵים יִחָק וְיַעֲקֹב דְּכַתִּיב כִּי כָּל מִכָּל כָּל וכו', וְכִי וְכִי יוֹתֵר כִּי ע' מ' ו' וְזִין לוֹ עֲשֵׂה מִכָּל, ר' יוֹדֵעַ כִּי סִימָן אוֹמֵר עֲבָה אוֹתָהּ בְּרַכָּה אֲחֵרֵים וְכִי ג' יִתִּירֹת גְּדוּלוֹת בְּעוֹלָם אֲחֵרֵים יִחָק וְיַעֲקֹב, בְּאֲחֵרֵים כְּתוּב וכו' כִּי אֵת אֲחֵרֵים בְּכָל, כִּי אֵת וְאֲחֵרֵים כְּתוּב כִּי חֲמִי אֲחֵרֵים וְכִי י' לִי כָּל עֲבָל וְכוּנֵת הַמֵּאֲמָר שֶׁלֹּא חֲסֵדֵי זֶם מוֹנֵה עֲנֻוֹלָם. וְדַע כִּי כֵּן נֹסַחַת כָּל עוֹתָנוּת חִיִּים וְהַרְשָׁל, וְעֲשֵׂה, וְכֵן כְּמוֹדֵי הַסְּפָרִים וְכֵן סְפָרִים טוֹבִים וְכֵן מוֹזֵר כּוֹרֵי ע' עֲקֹב עֲמוּד תִּקְבָּל, וְעֵה עֲנֻוֹלָה כְּמוֹתָה מְדוּרִים הַנּוֹסַחַת כִּמוֹ שֶׁנִּתְבְּרָנוּ אֲחֵרֵים אֲחֵרֵים כָּל יִחָק מִכָּל יַעֲקֹב כָּל כֵּן יִבְרַךְ וכו' עֲשׂוֹת זֹאת וְלִשׁוֹן עֲלֵנוּ. וְנֹאמֵר אָמֵן, כֵּן נֹסַחַת כָּל עוֹתָנוּת חִיִּים וְכֵן הוּרָה עֲשֵׂה כְּמִן קִפְטָה, כִּי סִבְרַת הַמְּדַרְכֵי עוֹף נְכוּוֹת וְמוֹסָקִים אֲחֵרֵים מְבִיאֵם עֲשֵׂה עֲשֵׂה עֲשֵׂה.

בְּמָרוֹם, נִקְלָה נֹסַחַתוֹת שִׁירָם וְכֵן כָּל עוֹתָנוּת כִּי, וְכִי הַיָּה עֲקָר הַנּוֹסַחַת לְהִיּוֹת עוֹד מֵן הַכְּרַבָּה לְכַעַל הַבַּיִת וְכֵן לְאוֹנֵה, מְמָרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵינוּ זְכוֹת שְׂהֵיוּ עֲשֵׂה לְשִׁלּוֹם, יָאֵה בְּרַכָּה עֲשֵׂה ה' וְלִדְקָה מֵאֲלֵהֵי יִשְׁעוֹ וְיִמְלֵא חוֹן וְשִׁבְלֵי טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם, וְהַיָּמִיּוֹת אֲחֵרֵים הַלְּשׁוֹן לְכַרְכָּה לְכָל הַמְּדוּרִים. וְלִשְׁרֵי עֲבָרֵי פִיעַל כָּל כִּי וכו' כִּמוֹ כְּסִנְהֵדְרִין ע' הַעֲלֵמֵד חוֹבָה מִלְּמַד זְכוֹת, וְכִי לִשׁוֹן ל' עֲרֵי כְּרִים אֲמֵלְמֵדִים זְכוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, וְכֵן פִּה הַפִּירוּשׁ, הַעֲלֵמֵדִים הַעֲלֵמֵדִים מוֹד יִלְוֵה עֲלֵינוּ זְכוֹת. שְׂהֵיוּ, הַזְכוֹת תִּהְיֶה לָנוּ לְעֲשֵׂרֵת שְׁלֹמִים, וְעַל מַטֵּה יְהוּדָה פִּירוּשׁוֹ עֲשֵׂה וְכִי זְכוֹת ל' נִקְבָּה הַיָּה. וְנִשְׂא בְּרַכָּה ל' תְּהִלִּים כִּי, ה'. וַיֵּשׁ לְהוֹרֵר בְּקִרְיָתָה שְׂמֵחַ לְהַבִּיר הַטִּיב אֵת הַאֲלֵף שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ לִידֵי חוֹרֵף. וְכִי עֲבָרֵים מְדוּרֵי ל' הַלְּכוֹת רִי' עֲבָרֵים אֵת שִׁינֵי חוֹמֵרִים כָּל הַנּוֹסַחַת עֲמָרוֹם, וַיֵּשׁ אֲחֵרֵים שִׁינֵי ה', אֲחֵרֵים הַכְּבוֹד שֶׁלֹּא לְשׁוֹת ל' הַכְּמוֹד רַק יִדְקַק דְּכַתִּיב שֶׁלֹּא יִבְלִיעַ הַאֲמוּתִים (עֲשֵׂה ע' עֲשֵׂה). וְנִשְׂא חוֹ, ל' מֵעֵלֵי ג', ד'.

בצנת **הַרְחֵקוּן**, הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׂבָלוֹ שֶׁבֶת וּמִנְחָה לַחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

מזלז חרז **הַרְחֵקוּן**, הוּא יַחְדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה:

זיום טוב **הַרְחֵקוּן**, הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׂבָלוֹ טוֹב:

מזלז הבנה **הַרְחֵקוּן**, הוּא יַחְדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה:

מזכ"ט דסכות **הַרְחֵקוּן**, הוּא יָקִים לָנוּ אֶת־סֵבֶת הַיּוֹד הַנִּפְלֵת:

הַרְחֵקוּן הוּא יִזְכְּנוּ לִיְמוֹת הַמְּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

מְגִדָּל (כ"ט וּבִצְנַת וּבִי"ט אֲזוּמִים מְגִדָּל) יִשְׁוֹעוֹת מְלָכוֹ וְעֵשָׂה חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ

(*) אם שבת לומר על האסים אומר כאן נוסחא זו:

הַרְחֵקוּן הוּא יַעֲשֶׂה־לָנוּ נִפְיִים וְנִפְלְאוֹת כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה לְאַבְרָהָם בְּיָמֵים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה. בִּימֵי יו"ט.

אם שבת לומר רצה נשכח וכבר התחיל ברכת הטוב, אם הוא נכעודה ראשונה ושינה לריך לחזור לראש, וכעודה שלישית לינו לריך; אבל אם כוכר קודם להתחיל ברכת הטוב אומר גם נוסחא זו:

בְּרַחֵם אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן שְׁבִתוֹת לְמִנְחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבִרְיָה (וְאֵם הוּא ר"ה וּבִצְנַת גַּם יַעֲלֶה וַיִּבְרָא מוֹסִיף וְרֵאשִׁי הַרְשִׁים לְזִכְרוֹן). בְּרַחֵם אֱתָהּ יי, מְקַדֵּשׁ הַשֶּׁבֶת (וּמֵר"ה מַעֲמִים וְיִשְׂרָאֵל וְרֵאשִׁי הַרְשִׁים):

אם שבת לומר יעלה ויבא נראש חדש וכוכר אחר להתחיל ברכת הטוב לינו לריך לחזור, אבל אם כוכר קודם שמת ברכת הטוב אומר גם נוסחא זו:

בְּרַחֵם אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן רֵאשִׁי הַרְשִׁים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן:

אם שבת לומר יעלה ויבא ב"ט (אבל לא כזה"ט) וכבר התחיל ברכת הטוב חוזר לראש, אבל אם מכר קודם להתחיל ברכת הטוב אומר גם נוסחא זו:

בְּרַחֵם אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְשִׂשׁוֹן וְלְשִׁמְחָה אֲתֵיּוֹם תַּג (מלבי) הַזֶּה. בְּרַחֵם אֱתָהּ יי, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינִים:

ואם חל י"ט בשבת ובכח רצה ויעלה ויבא כולל אל שבת וי"ט ביחד וחומר:

בְּרַחֵם אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן שְׁבִתוֹת לְמִנְחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבִרְיָה וְיָמִים טוֹבִים לְשִׂשׁוֹן וְלְשִׁמְחָה. אֲתֵיּוֹם תַּג מֵיָמֵי הַזֶּה. בְּרַחֵם אֱתָהּ יי, מְקַדֵּשׁ הַשֶּׁבֶת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינִים:

אם שבת יעלה ויבא נר"ה וכבר התחיל ברכת הטוב לינו חוזר, ואם עוד לא התחיל הטוב אומר נוסחא זו:

בְּרַחֵם אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל אֲתֵיּוֹם הַזְּכָרוֹן הַזֶּה:

וכתחל ר"ה בשבת ובכח רצה ויעלה ויבא אומר:

בְּרַחֵם אֱתָהּ יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּה הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן שְׁבִתוֹת לְמִנְחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבִרְיָה וְיָמִים טוֹבִים לְיִשְׂרָאֵל, אֲרֵיּוֹם הַזְּכָרוֹן הַזֶּה. בְּרַחֵם אֱתָהּ יי, מְקַדֵּשׁ הַשֶּׁבֶת וְיִשְׂרָאֵל יוֹם הַזְּכָרוֹן:

יום שכלו שבת, עמוד לטעלה דף 246, והכונן פה לומר יום, ולא ליום כמו שהוא בהרבה מקומות, כי הפעל הנחיל יקוצר אחריו דבר הנחלה ביחס הכבוד. ימים לנו אה סבת, ע"פ הכתוב עמוס ט' י"א, וע"כ הכונן ריוד מלא יו"ט. ויש עוד מוסבשים, ובל חרי עוד מושפלה" והוא לקוח טקדויות הקליר ליום ב' דסכות. הוא יזכנו וכו' זה הדחמן טניחו גם הרמב"ם, והספרדים אומרים אותו בלאון עורכת. לימות המשיח, שיבא נמרה מיניו. ולחיי העולם הבא, לעתיד. ומה שחומרים את כהמ"ז נמשיח כתב הדוקח נב' של"ו לפי שכתוב לידה נרך אכרף אכרובה אכרוב לחם, וכתיב אחריו גם אכרובת קרן לדוד ערכתי כל לעשייתו. פג"ל ישועיה פסוק. כהלים י"ח, כ"א. וכר"ה ושבת וי"ט אומרים תחתי פג"ל ישועות שהוא פסוק נש"ב כ"ב, כ"א. והטעם השבוע על חלוק הלאון בשבת וי"ט כבר כתבתי נב' תולדות חיים דף קכ"ד שהוא כי מסדרי התפלה אחר טלחו פה ב' פסוקים דומים לא לנו לתת יתרון לאחד על חכרו וע"כ נחרו נמיהם ונתנו

לְדוֹד וּלְדוֹרְעוֹ עוֹרְעוֹלָם: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמֵיזוּ הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן:

יִרְאֵה אֱתֵי קִרְשֵׁיו כִּי אֵין מִחֹסֶד לִירְאָיו: בְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ וְהִדְשִׁי
יִי לֹא־יִחַסֶּד כָּל־טוֹב: הִדְדוּ לִי בִּרְטוֹב כִּי לְעוֹלָם חִסְדוֹ: פִּתַח אֶת־יְדֶיךָ
וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל־חַי רֵעוֹן: בְּרֹךְ הַגֵּבֵר אֲשֶׁר יִבְמַח בֵּי וְהִיָּה יִי מִבְּמִזוֹ:
גַּעַר הִיָּיתִי גַם וְקִנְיִתִי וְלֹא רָאִיתִי צָרִיק גָּעוֹב וְרָעוּ מִבְּקֵשׁ לָחֶם:
יִי עוֹ לְעַמּוֹ יִהְיוּ יִי יִבְרַךְ אֶרְצֵנוּ בְּשְׁלוֹם:

ברכת המזון בקצרה.

השפחות והכזים שמלכתם תכביל קנעכטע חסד מקנעט שרער וקנעט ריח כילט לייט
ואיך יכולות לכרז כהמ"א כבוכה פונעם המקנעט דען פקאוסטקריגע טייטשעכטע אייט געהקריגער חסדכט
זכרם לוחם כקלור וכבוכה, וזה כוסחה: א מקנעט דקליר דען היער רבנעקייטעט שפרעכעט:

בְּרֹךְ אֱתָהּ יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הֵן אֶת־הָעוֹלָם כָּל־כּוֹסֵם בְּחַן
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוּא נָתַן לָחֶם לְכָל־בְּשָׂר, כִּי לְעוֹלָם חִסְדוֹ: וּבְטוֹב הַתְּהוֹל
תָּמִיד לֹא־יִחַסֶּד לָנוּ וְאֶל־יִחַסֶּד לָנוּ מִזֶּן לְעוֹלָם וָעֶד: בְּעֵבֶד שְׂמֵחַ הַתְּהוֹל כִּי
הוּא אֵן וּמְשִׁיגִים לְכָל וּמְטִיב לְכָל וּמְכִין מִזֶּן לְכָל־בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. בְּרֹךְ
אֱתָהּ יִי הֵן אֶת־הַכֹּהֵל: טוֹרָה לָךְ יִי אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבְרָהָם אֶרֶץ
הַקְּדוּשָׁה שֶׁבְּהַר הַיְהוּדָה וְנָתַתָּ לָנוּ בְּרִית וְתוֹרָה וְחַיִּים וּמִזֶּן. בְּרֹךְ אֱתָהּ יִי עַל
הָאָרֶץ וְעַל הַמִּזְוֹן: רַחֵם יִי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל
מְלָכּוֹת בְּיַד דָּם מְשִׁיחֶךָ וְהַגְדֵּל מַהֲרָה בְּבוֹד הַבַּיִת וְהַנְּחַמְנוּ בְּכַפְלִים. בְּרֹךְ
אֱתָהּ יִי בְּנֵי בְרִיתְךָ יְרוּשָׁלָיִם אָמֵן: בְּרֹךְ אֱתָהּ יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.
הַמְלֹךְ הַטוֹב וְהַמְטִיב לָנוּ הוּא הַטִּיב הוּא מְטִיב הוּא יְטִיב לָנוּ הוּא גִמְלָנוּ
הוּא טִמְלָנוּ הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד חֵן וְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְיוֹכְנֵנוּ לִימֵת הַפְּסוּלִים: עֲשֵׂה
שְׁלוֹם בְּמִרְמֵיזוּ הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן:

לזה מקנעט לייט החול וזהו מקומו לייט שנת ה"ט, והלאה סגדיל הטעמנת ביותר למליכת הכנסת
קנעט. לחדי, והלאה סגדיל לחימי חדי. עושה שלום, כמעט גם כמדי. ספרדים אינו, אלה כמעט
הסיום הודו ל' כי טוב כי לעולם חסדו, וסיום הספרדים ה' עוז לעמו יתן וכו'. שנים
לחודשם פוזל עשה שלום כמעטו וכן הוא גם כזכר חרטה דף ע"ה סוף עמוד רל"ח. ואם כן ט
סיום כהמ"א והקניעה בשלום ע"פ. מה שכתוב ונתתי גמיעכם נעתם וכו' ונתתי אחריו ונתתי שלום בחרן,
הדד כמ"כ ושכח כפירוש ר"י שם תלמוד ארי מאלכ ארי טעמה חס חין שלום חין כלום ח"ל אחר
כל זאת ונתתי שלום בחרן, שאלו שהלום שקול כנגד הכל. וזה להעיר עוד כי כיסוד הסגד כהמ"א
לח יאמר ואמרו חסן אלה אמן כלכד, טעם שכתבתי למעלה בדף 106.

יראו את ה' כפירים, תהלים ל"ד, י' וי"ח. והטעם לומר פסוקים אלה בלח והקנעט שם ט
ע"י במסכתין אלה יתגייס כאלומרים כפירים ראו וכו', ושד כעבור שכר חסדו כעשה שלום לכן לומר
אלה פסוקים בלח להדיע שאינם עוד מעטע כהמ"א. הודו לה', תהלים ק"ח, א'. פתח, אם קע"ה,
ע"י. ברוך הגבר, ירמיהו י' ו'. נער הייתי, תהלים ל"ז, כ"ה. ואף זה הפסוק ארבע לומר וכן הוא
גם כמדי הספרדים גם כמדי של יע"י. ה' עו, אם כ"ט, י'.

ברכת המזון לסעודת נשואין.

הסנדק הנמצא על סעודת נשואין מחזיק לו ב' כוסות, ויקח הסנדק הכוס הא' בידו ויאמר בקול ובכניטה.

רְדֵי הַסֵּר וְגַם חֲרוֹן.
וְיָאֵז אֱלֹהִים בְּשִׁיר יִרְן.
נִתְּנוּ מַעֲגְלֵי צַדִּיק.
שְׁעָה בִּרְכַת בְּנֵי צִיּוֹן: (ישירון):

בְּרֵשׁוֹת מִרְגֵן וּרְבִיבֵן וּרְפוּחֵי. גְּבִרָה אֱלֹהֵינוּ שְׁהַשְׁמִיחָה
בְּמַעֲוֹנו. וְשִׂאֲבַלְנוּ מִשְׁלֹ: וְעוֹלָם בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁהַשְׁמִיחָה בְּמַעֲוֹנו.
וְשִׂאֲבַלְנוּ מִשְׁלֹ וּבְטוֹבו חַיֵּינוּ: וְחֹחַר הַסֵּנְדָק וְאוֹמֵר בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ
שְׁהַשְׁמִיחָה בְּמַעֲוֹנו. וְשִׂאֲבַלְנוּ מִשְׁלֹ וּבְטוֹבו חַיֵּינוּ: בְּרוּךְ הוּא
וּבְרוּךְ שְׁמוֹ: וְגו' וּמִסֵּנְדָק בְּהַמָּא עַד סוּפוֹ.

ובספיקים יביח הכוס הראשון מיד, ויקח הכוס הב' ומוסיף לבדך חלה הברכות:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁחָפַל בְּרֵא לְכַבֹּדוֹ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר הָאָדָם:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יוֹצֵר אֶת־הָאָדָם
בְּצִלְמוֹ. בְּצִלְמֵם יִמּוֹת תְּבַנְיָתוֹ. וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בְּגִזְעָרֵי עַר.
בְּרוּךְ אַתָּה יי יוֹצֵר הָאָדָם:

רדי הסר, פיזע קטן חתום בו דוכס הוא רגוש בן לברט מחבר אל שר דוד יקרא אלומרים בוטירות אל יום האמת, וכשיד הכוח בן נחר גם הער הזה בעשקל יחד ו' תמועות רק שלריך תקון בשתי תבות אקלקלו עם ספרים ומדעסיים. רדי, ל' נער כמו מדוה ומענין כל היום דוה, ולני דוי (איכה ח', י"ג, כ"ג). אלם בשיר ירון עז'ה ישעה ל"ה, ו' נחנו מעגלי צדק עז'ה תהלים כ"ג, ג'. ונ"ל מעגלי גלתי ב"ת בראש בעדות. הסנדק וכן הוא בסדר גרכות דפוס ויניול, והסופרים בראותם הספוק בתהלים כ"ג חשבו לתקן ולכתוב במעגלי ושכאו. שעה, טכה, טל' ואל מנחתו לא עשה (בראשית ד' ה'). ברכת בני אהרן, בן הגיה בעל ש"ת מפסדה, ישר דבר, כי באמת בן הטפסה כבי' גם בסדר גרכות דפוס ויניול, והכה מחבר השיר כיון בלאן הזה על ענמו כי הוא היה לוי, והסופרים אח"כ שינו וכתבו תחת בני אהרן בני ישירן כדי לשמח בלאן מכוונת יפה לכל איש ישראל ואף לאיש מרע אהרן, אך השחיתו בתקונם את מעקל הסר. וע"כ אם נחליף בלאן המחבר נאמר שעה ברכת בני ציון וזהו המעקל על טכונו, ויעמוד בני ליון ע"ד העברה במקום בני ישראל וכמו בני ליון יגילו בעלכם (תהלים קמ"ט), והכה פירוש התרוץ, תמן נח אל ברכת המזון שמרכיב בני ישראל. שהשמחה במעונו, כתובות דף ח', וכתב סבן ירדו ח"ל קבלתי מרבותי בלרפת שלכך נהגו לוטר שהשמחה בעטונו ולא כותלו או בעטונו או בלאן אהרן, לפי שזכינו בחגיגה פ' חין דורשין (דף י"ב, ב') שעה וקיעין סן, וילון קיעע שמים טעון טכונו אבל ערבות, טעון טכו מלאכי הארת אומרים שירה, הוי אומר שהשמחה בעטונו עכ"ל. ולזה עוד גם עקרים טאמר ב' פרק ט"ו.

שהכל ברא, ברכות אלו טמן ברכת חתנים ונקראו גם שבע ברכות ע"ג מספרן בלרף ברכת היין ואיתה בראש טמ' בלה טכין לברכת חתנים טן התורה, שנאמר ויברכו את רבקה. והכופפה כולה בטמ' כמכות דף ח' וזוהא בראשית הלכות ברכות פרק ב' והלכות אישות פרק י' ובסמ"ג עין פ"ה. שהכל ברא לבפדו עז'ה ישעה ט"ג, ו'. והודאה היא על גריאת העולם בכלל.

יוצר האדם עז'ה בראשית ב', ו'. והודאה היא על יצירת האדם בפרט. אשר יצר את האדם, זו היא הודאה על יצירת החוגג יל זכר ונקבה ושלמות טין האחשי נבצטנו ושכלו. בצלמו, כמו שכתוב בראשית ח' כ"ו. בצלם רמוח תבניתו, פירשו, דמות תבניתו של אדם גם היא כללם אלהים נבראת, והכוונה על יצירת חוה שזכה אותה הק"ה בלמות אדם הראשון וגם היא כללם אלהים, בן בראת הכבון בפירוש מאמר זה אשר נתקפו ס רבים. ורע סעדיה גרם יבצטנו דמות תבניתו, ולזה כתובות הרי"ל לאר' שאלו הכהן דף י"ב גם מהליכות קדם דף ט"ב. והתקין לו לאדם. מסגנו, טגופו ר"ל מללשוחיו. בנין עדי עד, את חוה, וקוללו אותה כמין עז'ה ויבן ה'

שש השיש ותגל העקרה בקבוץ בניה לתוכה בשמחה.
ברוך אתה יי משמח ציון בבניה:

שמח השמח הרעים האהובים בשמחה יצירך בנהען
מקדם. ברוך אתה יי משמח חתן וכלה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר ברא ששון
ושמחה חתן וכלה גילה רנה ריצה וחרות אהבה ואמנה
ושלום ורעות. מהרה יי אלהינו ישמע בערי יהודה ובחצות
ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול
מצהלות חתנים מחפתם ונגעים ממשחה בניעתם. ברוך
אתה יי משמח החתן עם הכלה:

וחזר ונטל הכוס הארון וינדך ברא פרי הגפן ושתה טב הכוסות ויתן לחתן ולכלה ולכל העמוסין.

אלהים את הללע (בראשית כ' כ"ב), ופירוש עדי עד, נוהג לדורות, והטעם ש"י שיהם מתקיים מין האדם.
והרי"א בתשובתו לשאל הכהן גורם, "בנין ע"ר עדי עד", ולא מצאתי כן בספר וולמו.

שש השיש, נרבה זו מתקנה כנגד שמחת ירושלים והעמידה שנמצאה לשמחה וזו חתן וכלה
ככתוב וטעם חתן על כלה ישע עליך אלהיך (ישעיה ס"ב, ה). והקדמנו נרבה זו לנרבת וזו חתונה,
לפי שחייבים להעלות את ירושלים על ראש שמחתנו וכמו שכתוב תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי וכו'
(תהלים קל"ז). ות' נרבות אלו סמכות הן לנרבה שלישית וע"כ אינן פותחות בברוך. העקרה, ירושלים
ע"ה רני עקרה (ישעיה כ"ד, א').

הרעים האהובים, הם החתן והכלה שמתקשרו יחד בנשואין להיות רעים זה לזה. ונוסח הגמרא
הוא רעים האהובים, הראשון כלי ה"א, ובעל וי"ל תקן הרעים כדי להשוות העמולר לתולד וככו, וחף כי
נמצא יום השני (בראשית ח' ל"א) פרות הטובות (פ"ח, כ"ז) נור הגדול (א"ל י"ט, כ"ב) וחמרים אשר
העמולר בלתי ידיע, הם נדונים ליואלים מן הכלל. והספרדים חומרים רעים אהובים שיהם כלי ה"א,
וכן בסוד רב עמרו ונאחזקהם, וגם זה יתכן. ובשאלות דרב אחאי גאון סמן י"ז ונרע"ם הלכות נרבות
פ' כ' גורם רעים ואהובים. כשמתוך יצירך, כמו שצמחת את אדם הראשון בהאיך את חוה לפניו. משמח
חתן וכלה, ואין חותמים משמח החתן עם הכלה כמו נרבה האחרונה, והטעם שפני כי נרבת שמח
תשמח היא דרך נקסא לנקס רומים על חתן וכלה שיהיו שמיים בהלחה כל ימיהם לפיכך חותמים משמח
חתן וכלה, ר"ל את שיהם, ואם היו חותמים החתן עם הכלה לא היה נעשע אלא שמחה לחתן כלבד
שישמח כללה ולא לכלה שמתען נתת. אבל הנרבה האחרונה שהיא שח והאדוק להקד"ה שברא חתונה
ליכוך איש נחא ע"י שמחה וחורה נה חותמים משמח החתן עם הכלה, שהיא לשון שמחת איש נחאעו.

אשר ברא ששון וכו' היא נרבה כוללת כל עמיים הקורמים נריות השמחה וימרת הוא וחרון
ירושלים. גם הוא ל' שון ושמחה כל' חז"ל ועגורת ולפניו תדוך דלכה (איוס ע"א, י"ז) וכן
ישו אתה עשו תרגומו דלכו עמה דיך (ישעיה ס"ו י') תגילה בישועתך תרגומו חתן בבורקין (תהלים
ע' ט"ו). ורעות, התחנות, מענין למען אחי ורעי אדברה כל שלום (תהלים קכ"ב, ח'). והנה נוסחת
היא נרבת הגמרא והרי"ף והדע"ם וסמ"ג. אבל הספרדים גורסים, "אשר ברא שון ושמחה חתן וכלה
אהבה אחוה גילה דילה שלום ורעות", ועוספים נ' התנות רנה ודודו, וכן חמרים נ' תבות אלה גם נפ'
הבהיר מנא בוחר בראשית דף ל"ה גם בוחר תרומה דף ע"ה עמוד ז' גם בוחר חדש מרדך רות דף ס"ט,
והוא כדי שיהו כהן י' לנכות כנגד י' עממות שנה נכרח העולם. בערי יהודה, ל' יעשה ל"ג, י' וי"א.
מדהלות, עליונות, על' טהלי ורפי (ישעיה י"ב, ו'). תערים, פיוזא, וקול טעלות נערים. והספרדים גם פה
נוסחתם עמונה שברבת הגמרא, שהם חומרים, קול טעלות חמות חתנים משמחה ונערים טעניתם,
משמח יחתו עם הכלה, כן העקי יחתו כה"א ידעה כחכו וכלה, וכן גורם חתן ירחו בהלכות פסח

ברכת אירוסין

העורך לוקח כוס של יין נידו ומטק.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. בורא פרי הגפן:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. אשר קדשנו
 במצותיו וצונו על העריות. ואמר לנו ארז הארזות
 והתיר לנו את הנשואות לנו על ידי חסה וקדושין.
 ברוך אתה יי מקדש עמו ישראל על ידי חסה
 וקדושין:

וגמה החתן והכלה. ואחרי כן החתן מקדש לו את הכלה בטענת קידושין ופוסק:

חרי את מקדשת לי בטבעת זו בדת משה וישראל:

וקורא הכתובה. ואחרי כן מטבחים על כוס שם בורא פרי הגפן וחוטמים ו' הגרנות שהכל ברא לכבודו
 גו' הסדורים למעלה בטעם לכאולין (דף 563).

ס' קי"ח והתיב כס' ל"ח וכן הוא כמדל נרכות דפוס ויכיליא וכן הוא במחזור חמט. ויש לדעת כי במחזור
 חמט נטלה קודם חגיגת נכבה וי עוד תוספת כעין פיוט וע"ס ח"ג ח"ל: אשוא חפלה. בעד חתן
 וכלה. וגם רב עלילה. דרשם לשם ולחילה. העץ פרי לגולה והגפן חת חילה. ויחיים סביבות
 לשחלה. תיטיב עלי שור גמלה. טובים כבוד תורה וגרולה. יסין ושסאל לפרוץ באהוץ נחלה. כח
 חצי גבור אשפתם חקלא. לא יגעו לריק ולא יילדו לכהלה. סיות עוז ושכתי פמשלה. נאותי פחד
 לדוסם כהלוים לפגלה. שרינו עוף פרוח כגולה. צמחי קצוחם רכבות לכפלה. שוש
 השיש כה' עליהם חוק גם הוא ישיש כמישש חתן על כלה. ככתוב כי יבעל בתור וגו'. ונאמר
 והיה כעץ שתול על סים וגו'. ונאמר והיה כעץ שתול על פלגי וגו'. ונאמר שיר המעלות אשרי
 כל ירא וכו' (כל העומר). ונאמר כי השיחה ברכות וגו'. ונאמר יד מקודך ברוך וגו' בא' משמח
 הרצון עם הכלה.

בא' וכו'. נרכת אירוסין הלח הוא נכדלה בגמל' כתובות דף ז' ג"ג. ועיניהם הרענ"ס נהלות
 איות סין ג'. וחזו על העריות כן כוסח הגמלה. וסירס אכדורהס ר"ל לזנו על הרחוקת העריות אז לזנו
 לפדוץ מן העריות. וחטת לו ועינתם לכס פסל חטונת כל אז טוך ה' אלהיך (דברים ד' כ"ג) כלומר טוך
 אלה לעשות. ועלמתי נחונת אלה להעני"ס שהוא גורם והבדילנו מן העריות עב"ל. ונחמתי כן גם גרסת
 הרענ"ס סלכות איות מ' י' וכתב עליה בעל עניד עמכה שהיא כן הנכונה. קעניית, הקטן מן שריח
 באת (מיכה א' י"ח) כפלס קרשה תרפות. ואמר לנו את הארוכות, פירש רש"י מדרכן הוא גזרן על
 הייחוד של פנויה וחף ארוכה לא החיה עד שמיכנס לחופה ונכבה עב"ל ולע"פ אשפור זה מדרכן כוכל
 לבדך עליו וכמו מטבחים על נה חוכה ועקרה מגלה. הגשואות לנו, כן הגיה רכנו תס, ור"ל כזינו
 הכאמות לנו ע"י חוכה. על ידי חפה וקדושין, פירש ע"י נרכת חופה שהיא גומרת את הקדושין. ובעל
 העומר בחלק א' שער ה' כתב שמתכר לוטר על ידי חפה וקדושין כני"ת וטעות וקדושין נחמה ע"י
 דמיין הבית חות וי' וזאת ני"ת*). וכן בא"ע אה"ע ס' ל"ד וקדושין כני"ת, גם כס' חפת חתנים (ליוורנא
 גנת תקי"א) הדפיסו כן. אמנם בעל נחלת שבעה (דף ל"ג, א') ייבט הגרסה וקדושין כני"ת. ועוד לדעת כי
 בשלמות דבר אחי גזון סמן י' הנוסחה על ידי קדושין וחפה. וקדושין, משקל תלמודי הוא וענינו ל'
 הוטעה והכנה, ועל' וקדושם היום, ויקדש את העם (שמות י"ט, י' וי"ד) התקדשו למחר (במדרש י"ח,
 י"ח) ודומיים המותרגמים כל' חוטמה. סקדש עמו ישראל וכו' תנת עמו חייכה במגדל ולא בשלמות
 דבר אחי ולא כס' רב עמרם, והרענ"ס חותם כלכד סקדש ישראל, וכן בא"ע אה"ע ס' ל"ד. ונוסחתנו
 מנחה נכונה מיימני, וראה עוד על חודות הנכבה ברא"ל לכתובות דף ז' גם באכדורהס.
 ורי את סקדשתי לי, קדושין דף ה', ע"ג.

(*) סוף למית דתים לוס רחם להעלה דף 288.

סדר הכרבות

על היין טכרין לכחי
בי"ט גענומע רעו ווייכעו.

על תבאיל מן ה' מיני דגן
חיבער קולעו, קק:פלקט ור"א.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן: | ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני מזונות:

ברכה אחרונה.

דער זעגענספרוך נאך רערען געסס.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם על

על היין טכרין לחיתיו. נאך וויין.	על פירות טבאח ארץ ישראל. נאך טוריבאו, פייגען, קאשען, דקטעטען וחד: דרמקטעטעטען.	על טעבא קדדה טה' מיני דגן. נאך טעוולסטפיינעו.	כאכל מן ה' מיני דגן גם טה' יין. מען וואו כחקקאערק געגעסען חגרי לגליד וויין געטורקעטען.
--	---	---	---

הגפן ועל פרי הגפן	היעץ ועל פרי היעץ	הפסחיה ועל היבלבלה	הפסחיה ועל היבלבלה
-------------------	-------------------	--------------------	--------------------

ועל תגובת השדה ועל ארץ המדה טובה ורחבה שרציה והגתלה לאבותינו לאכול מפריה ולשבע מפריה. רחם יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן בתיך ועל מוצק ועל היבלבל ובגרה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו והעלנו לראובן ושמעון ובנימין ונאכל מפריה ונשבע מפריה ונברכה עליה בקדשה ובטהרה:

שנת הרעה והחליצנו ביום השבת הזה:

מ"ח וזכרנו לטובה ביום ראש החודש הזה:

מ"ט ושמענו ביום חג (מיני) הזה:

מ"י וזכרנו לטובה ביום הזכרון הזה:

כי-אמרה יי טוב ומטיב לכל וטורה לק על הארץ

ועל פרי הגפן	ועל הפרות	ועל הפסחיה	ועל הפסחיה ועל פרי
ברוך אתה יי	ברוך אתה	ברוך אתה	ברוך אתה יי על
על הארץ ועל פרי הגפן:	יי על הארץ ועל הפרות:	יי על הארץ ועל הפסחיה:	הארץ ועל הפסחיה ועל פרי הגפן:

בורא פרי הגפן, טבא ברכות דף ל"ה. בורא מיני מזונות, אס דף ל"ו, כ'. על דגפן תל וס' ברכה זו טעה מעין שלש, כי בכלל זה טעין ג' הברכות של הנה"ג, כילד, על המזיה ועל הכלכלה הוא טעין ברכות הון, ועל ארץ חסדה הוא טעין ברכת הארץ, רחם ה' חלביס הוא טעין ברכת טובה יראלם, וטע"פ שיש בה ג"כ כי חתה ה' טוב ומטיב כנגד ברכת הטוב והמטיב, לא קראוה חלל טעין שלם ולא טעין חרע, נעבור אברהם רביעות של הנה"ג רק מדרכנו היא. ויש אומרים כי חתה ה' טוב ומטיב לכל הוא לא מתקן טעקרו רק לברכת היין אהיל על הגפן ועל פרי הגפן ומתקן כנגד הטוב והמטיב אומרים על שמי היין (ברכות כ"ט, כ'), חלל שנתנו לומר כוסחה זו גם על ה' מיני דגן והפירות. והברכה טבא ברכות דף מ"ז, וסודה ארע"ס טבלכות ברכות סוף פרוק ג', ויש טע טלופי כוסחות כדורים. ועל חנוכה השדה, לטן יחוקל ל"ו, ל'. והרע"ס אינו גרס לו וגם ברוח חייכו, וכל"פ

על ריח עש: חיבר וקתאריעלענדע קרייטער:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא עשבות בשמים:

על ריח פרי: חיבר וקתאריעלענדע פרישטע:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם תצותן ריח טוב בנחת:

על ריח נשמים: חיבר גשוילע:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים:

על ריח עץ נזס: חיבר וקתאריעלענדע הקל:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא עצי בשמים:

על טען חרסמון: חיבר וקתאריעלענדע קח:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא שמן ערב:

החלה נרקס, וכוכבים המעופפים, ומדבריות, ובריס רעים, וכן החלה החמה בראשית שנת מחזור גדול בתקופת יסן בטוקר יום ד', טנדך: בידע, גרשטער וויטען, ספרישט מקו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם עושה מעשה בראשית:

דף ט"ב, וכן בחבורהם. והנה העור כספן ר"ו עיניו נתחלה הנוסחה אצלו ואח"כ עיניו הנוסחה אצלו ולא הכריע, אמנם בעל גיד וטובה דף ט' כתב בפירוש לריך שחומר על כל מה אצלו ולא על כל מה אצלו, ותאמת המסחה הזאת פחות מתיאמת נלאן, וכן היא בכל טו ס' כ"ד גם כע"ז ס' ר"ו, וכן היא בסודי ר"ה ישנ"ן ור"ס. להחיות בהם, נסודו ספרים לא נמללה תחת בהם, ומתאמר: ברוך חי העולמים, אחיטה זו חגיגה במלך אלנו, אבל היא ע"פ גמרא ירושלמי ברכות סדק ו' עמנה ראשונה שם נוסח הברכה כך הוא, "אשר ברא נפשות רבות להחיות בהן כפש כל חי ברוך אתה ה' חי העולמים" והאלמות דבר אחי גאון פ' יתרו ספן כ"ח הנוסחה, "ברא נפשות רבות ומסדן על כל מה אצלו מן חי העולמים" והרע"ס פטריחו למעשה ברכות מ"ד גורם, "ברא נפשות רבות ומסדן על כל מה אצלו, מן חי העולמים". גם בספרו פאר הדור ס' ק"ח (והוא ס' ל"ח בתוספתו דשם חדש) כתב שאין אחיטה לברכה זו, ר"ל שאין לומרם בנסוה ברוך אתה ה', וכן כתב גם רב"ל האונ"ק קע"ט. ס' העולמים, ס' בגרי בן נקוד הפטיכות טן הסם האשר ס' [לא טן ס'יים כש אכתב בנשות ה"ל ארקוולטי טובה בתוספות י"ט סוף ט"ס תמיד גם בעל וי"ג ס' קל"ח, כי טן ס'יים שהוא גם העקרה, נופל על ע"ס החיות וכל"ל רמו ועבען, יאמר בנטיכות ס'ין, ואצו חיה ענחי לע"ל ה"ל ותכלם ב' שהוא בנטיכות ב' (ויקרא ה' ו' י' עשה ט', ט"ז), וכן הוא במקרא בדניאל ר"ב, ו' וישע ד"ה העולם והוא מולר סמוך ותרגומו, "ביח דען ועבענדיגען דער מעש" או "ביח דען ועבענדיגען דער שויגקייט" כפי זיון תבת העולם על הנחיות או על העולם הנכרת, ואם היה נקוד ב"י העולם היה נאטע פטנו ב"י אשר הוא העולם כל"ל ביי"ט ועבענדיגען, ריח וטעם והיה זה ספון גדול בנבנה, אף בלא האומר ס' העולמים כנעט מערביו החי והעולמים והיה הכיסות הסמטת, וע"כ הפרט גדול בין ס' בגרי יסי נפתח ו"ל ס' העולמים ופירשו ה' אשר הוא חי על העולמים. אבל כאשר נאמר עולמים או עולם כלי ה"ל ידעה או יפה יתכן ג"כ לנקוד ס' עולמים ס' עולם נפתח אזו כנמטתו כמו ס' לעולמים ס' לעולם וכן נמלא נפיוט האדרת והאמונה לס' עולמים בכל הדור ודורו, והוא אכתב חבורהם כ"ס בעל הטלקד ה"ל ומה טוב לומר ס' העולמים כל' הכתוב וישע ב"י העולם, לרשו על העולמות כי הוא חייבם וקייטם, ואם נספך לומר שהוא חי וקיים בזני עולמות העולם היה והעולם הנכ', טוב הוא עכ"ל, ולטובו אם תהי כוונתך שהוא חי לעולמי עד אז תוכל לנקוד ס' אף לריך שחומר או חי עולמים, והוא ברוך ורזה עוד כפי' אור חדש דף ל"ז, ב', גם כפי' הרבסיס לכתבה לבראשית ג', כ"ב: בורא עשבות בשמים, ברכות מ"ג, ע"ב. ואם גורם עשבו, אף במקרא רבו אל ע"ב הוא עשבת (עשלי כ"ו, כ"ב) ול' המקרא מעולה שהוא העכו"ד לנו ונקוד עשבו ויכנו עטור (ובע"ל לא"ח ס' רע"ז אות י"ב י"ט טענת). הגותן ריח, ברכות ע"ג, כ'. בורא מיני, שם מ"ג, ע"א. בורא עצי, שם. בורא שמן, שם. עושה מעשה בראשית, ברכות כ"ד. וכ"ט. וכן גרסת הרמ"ל והטור ס"ח ס' רכ"ו וסמ"ק ס'

על רעם ופערט ורעם: ביים רשנער, סטראוואטשער קרער ערדנעבן:
ברך אמה יי אלהינו מלך העולם, שכחו תבדתו מלא שלום:

החלה את הקטת כעמים: ביים תבאיקקע רעו רענענעבנען:
ברך אמה יי אלהינו מלך העולם, וזכר הברית ונאמן בבריתו וקים במאמרו:

החלה לילנות כעם מריחת כלבם: ביים ערשען תבאיקקע באהענער
החלה כען ענדן כעליה האלזונה: בייעו חיק אקאטשע ניסן:
ברך אמה יי אלהינו מלך העולם, שלא חסר בעלמו דבר וקרא בו פריית
טובות ואילנות טובים להגות בדם בני אדם:

החלה לילנות טובות: ביים ערבאיקקען פארליגליכער געמאכטע
תריית כחות ענדן: קרער תויגנעליכטע סקנער געסקעלטע:
ברך אמה יי אלהינו מלך העולם, שקבה לו בעולמו:

החלה חדם טאכע: ביים ערבאיקקען חיינע לטערנע קרער רישען:
ברך אמה יי אלהינו מלך העולם, משנה הבריות:

ככה לו קנה בית לו: ביים תבאיקקען חיינע תויגען קרער נייען קליידע ת. ד. ג. ג.
כלים ופלטאסעס ענדן: וקאית ביים בעמס חיינער יערען נייען ספייע ספריכט אקון:
ברך אמה יי אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

הלבו טלבו חדש: ביים תגליעהען חיינע נייען קליידע ספריכט אקון:
ברך אמה יי אלהינו מלך העולם, מלביש ערמים:

על שמועות טובות לו ולחברים: ביים עאפפאנגען חיינער גליקליכען כעמסקעלטע:
ברך אמה יי אלהינו מלך העולם, הפיב והפמיב:

על שמועות רעות וכן הקורע על טעו או החלה נתי כנסיות כזרען: ביים עאפפאנגען חיינער פלייטען תבאיקקע:
ברך אמה יי אלהינו מלך העולם, דין האמת:

החלה את חכמו אנתרעט: ביים ווישערנעטען ויינע פריינדע דער פון חיינער
מחלי ענדן: טווערען קרענקאייט גענעטען ספריכט אקון:
ברך רחמנא מלכא דרעלקטא די יתבד לן ולא יתבד לעפרא:

קע"ת. אך טר"ף וברע"ט וחסדוהס גורמים עושה בראשית, ובאור הלשון חלה לעמל דף 58.
שכחו וברודא, נכוחות כ"ד. וזכר הברית, אס דף כ"ט וחלה כעוסקות אס ובהנחות מיטווי הלכות
נכוחות פ' י' אות נ' ויוסף זמנן ס' ע"ג. וזכר הברית, כמו אבות וזכרתי את בריתי (בראשית
ט', ט"ז). ונאמן בבריתו, אלא יעברו אף בארעו טרעיס. וקים במאמרו, טירנען אפילו לא היה
טכרית עולאר אטעפייח ולא היה עוד טכול טדור הוא זיקיים טאמרו. שלא חסר בעולמו, נכוחות
ט"ג, כ' ויהי דף י"ח. האילנות טובות, אילן ל' וזר הוא אף כי יתרה נכוחות נקבה, כמו אבות להזוה
הזמייטע, וע"כ ל"ל טובים וכן הוא כעמ"ק ס' קע"ח. לפיכך ברהם כן טיי"ג ובכן, והוא מקור פיעל
טכרע הגה דוגמת לפיכך (אטעמיס י"ח, ט') ען תכה, ור"ל השם הוא טענה באלכות הטובים את
כני חדם ועלה תלמודית היא ועטמה ל' תועלת, והטעם לא יועילו תרגומו והנחה לא יהטן (ירמיה
כ"ג, ל"ח). והטע"ג עשין כ"ז וטע"ק ס' קע"ח ולרחות חיים הלכות נכוחות ס' ט"ה כעוסקת לקנחת עקש
ואף היה חתמן. ולו פירשו כני חדם יהיו הכימס ען האלכות. שככה לו, נכוחות כ"ח, כ', ותכחומל
פ' מיחמס. בשנה הבריות, אס. שהזינע, נכוחות כ"ד. וחלה לעמל דף 86. מלביש, נכוחות דף
ס' וחלה אס טכרע"ס ס' ט"ו. הטוב והטעם, נכוחות כ"ד. דין האמת, אס ופעמים כ'. והכחומל האמת
כ"ח חלש טענה תערול וכל הטעסקים ולכן. ל"ל ז"ו חז"ל נפתח כי העלה טעוכס. ברך רחמנא,

סדר ברכות

החלה את הכז החביב מער וייכעו געווענטען פרייט פנך היינען יתערע
לו חזר י"ז חדשים: איידער ערביקקט, ספריכט:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, מחיה מתים:

החלה נתי כמיות שמיאנו מען אמן ויידערערשטענדיגע
מחנכן יאער: גקטטעווייזער ויעהט:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, מעיב גבול אלמנה:

החלה חכם נחממת הוהרה: ויעהט אמן היינען וייזען חין דער תורה, וק ספריכט אמן:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, שחלק מחכמתו ליראיו:

החלה חכם נחממת העולם: ויעהט אמן היינען וקנאויגען וועלטווייזען, וק ספריכט אמן:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, שנתן מחכמתו לקשר ודם:

החלה מלך ותיילח: ויעהט אמן היינען רעגענטען הווענטען פמן
ויינען גרעסען, וק ספריכט אמן:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, שנתן מפורז לקשר ודם:

החלה מקום שו כי'ט ויידערעוועהטן היינע קרעטע, אק אמן היינער
מעט לו כס מנדך: גרעסען געוועהר עכטגעגען חיים, ספריכט אמן:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, שעשה לי גם במקום הזה:

ואם הוא מקום שנעשה נס לאבותינו במקום הזה. ואם נעשה גם נס לאבותינו, חומר לאבותינו, חומר שעשה נס לאבותינו במקום הזה. ואם נעשה גם נס לאבותינו, חומר לאבותינו, ואם לרבו חומר לרבו.

החלה יס חוקיכום: וק אמן דמי וועלטאענער ויעהט:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, שעשה אתהים תהול:

הקובע מוזה מנדך: ביי'ט חכמתגען דער מוזה:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו לקבוע מוזה:

העשה מעקה לנו לו כותל וגדר ווען אמן היינע הייליכונג חסן דען כרונגען קרער
סני לנדו להסיר המכשול ינדך: חיון געלוקטער חסן דמי פאקטטע דרך אהבט:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו לעשות מעקה:

הסודה כדס רכמי מנדך: מער ויינען ויינבערג חייט פיערשען יתערע וויילקסט:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על פדיון

ברם רבעי:

ברכות כ"ד, כ"ה, ואלה נבדל'ט אס. גם נלנוט פ' רי"ט. מודה מחים, אס כ"ה, כ"ו. משיב גבול, אס. וואו עש"ה עש"י ע"ה, כ"ה. שחלק מהכסוהו, שנתן מהכסוהו, שנתן סכבוהו, מכות דף כ"ח. ואלה מואמר ר' יוחנן נמנלה ע"ה. שעשה לי גם, מכות כ"ד. שש"ה את הים הגדול, אס, וכן גרסת כ"ד ורמב"ם ורמ"ה וסמ"ג וסמ"ק וזקוק וזרחות חיים וכל כו ולתורה וכן הוא בסודי הפסדים וכן נסדר מכות דפוס ויחילוף וכן הורה נעל ע"ה כס' רכ"ח. לקבוע מוזה, ידעלמי מכות פ' ט' ואלתות דל' אחיו גזון פ' קמ"ה ורמב"ם הלכות תפלין פ' ה' הלכה ו' וסמ"ג עזין כ"ג וכ"ה. לעשות מעקה, כן גרסם לתורה וכן הוא ברמב"ם הלכות מכות פ' ה' וסמ"ג עזין כ"ה. וזוהת אלתות דל' אחיו פ' קמ"ה הוא על המעקה. כרם ר"ה, כן הדסים חו"כ וכ"ל, ולא רביעי כמו אסם לתורה, ועמנו. כרם כן ד' חיים וכמו אמרת המסכה נלל'ט טס' מנה, וכן ברכות דף ל"ה ופסח פ' ו' ועשר שני פ' ה' וספרי פ' נשא כרם ר"ה, נעט ר"ה, כולן גלס יו"ד אחרי כ"ה כרם אקלסו כר"ה

סדר קריאת שמע על המטה.

יש אומרים תחכה ודוי תזכרם זיקולו ק"ט על סמטה.
תייבג ספרטמנו סקר קריאת שמע שרש סקלנטיב תחנה סוד ודי.

רפנו של עולם. נרי אני מוחל לכל מי שהקעים והקנים אחי אי שהקמא פנגרי
בין בנטי בין בקמוני בין בקבדי בין בכל אשר לי בין באנס בין בדין בין
שוג בין מיד בין במחשבה בין בדבר בין במעשה ולא יעגש אדם בגללי:
יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שלא אחמא עוד ולא מעשה תרע
בעיניך. ומה שהקמתי לפניך כדק ברחמיך תרבים אבל לא על ידי ישרים
ותלים רעים: יהי רצון אבדי פי ותגיון לפי לפניך יי עדי ונאלי. אמן:

יהי יצוי מוסר נפש ורוח ונשמתי על
קדושת השם ירהבך. ברוך הוא וברוך שמו:

רפנו של עולם. הנני באתי להפיל התנתי לפניך ולבקש רחמים
מלפני כסא כבודך. אשר אסירם את פקדתי לפול את נשמתך שלא ישלח
בי עוד תרע להעבידני על אחת מכל מעשהך הן מעשה עשה הן מעשה
לא מעשה אבל תרבי כח שפעא נשמתך בקדושה ובמנחה ותבא אל
נשמות צדיקי וחסדי ישראל ואל נשמות אברהם יצחק ויעקב אל מקום
תקויו ותמיד יהי לי כד יום מתי להאמין בשמך תהול עד לתע
התחון שלוחי שאמה אמת ומשה עבדך אמת ותורה אמת ואמה יוד
וכתוב ואין יחידות כמות בשום פנים. היה הנה ויהיה יי מלך יי ימלוך
לעלם ועד. כי אין כמות באלהים ואין בלתיה בשמים מפעל ועל הארץ מנחת.
אין עוד. ברוך הוא וברוך שמו לעד. ברוך שם כבוד מלכותו לעלם ועד:

ויחנה וישמר אשמוכו וכו' וירכב לטהרות על סמטלים היחשים לו כמחנה וקבא כפי כחו.

אלהינו ואלהי אבותינו. תבוא לפניך תפלגנו ואלהתעלם מהתענו.
שאין צננתנו עי. פנים וקשי ערך לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
צדיקים אנתנו ולא תקאנו. אבל אנתנו תקאנו:
אשקנו. בדרנו. גולנו. הברנו רפי. השקנו. והדשקנו. ורטי. תקסנו.
מסלנו שקר. יעצנו רע. בורנו. לצנו. מרדנו. נאקנו. סרדנו. שקנו.
ששקנו. צרדנו. קשינו ערך. רשקנו. שחקנו. תעבנו. תקינו. תשקנו.
סרנו מפשתיך ומפושפשיך תשובים ולא שנה לנו: ואמה צדיק על פלתיא עלנו.
כי אמת עשיתי. ואנתנו הדשקנו: מה נאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שבו שקקים. הלא כל צדקות והגלות אמה ידע: אמה ידענו עלם. ותעלמות
סודי בלדי: אמה תפש בלתי דרי כמן וכוון בלית ולב: אין בלתי דבר נעלם מפני.
ואין נסתר מנגד עיניך: וכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שתמלא
לנו על פלתיא אמתנו. ותמלא לנו על פלעונותינו ותבשר לנו על כל פשענו:

סוד קריאת שמע על המטה

הכנס לכן ערך הספיל ויקח ק"ג.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המפיל תבלי שנה
על עיני והגומה על עפעפי: והיו רצון מלפניך יי אלהי
ואלף אבותי שתשביבני לשלום ותעמידני לשלום ואל
יבדלני רעיוני ותלמדת רעים ותרחיק רעים והיו מטתי
שלמה לפניך והאר עיני פראשן המנות כי אתה המאיר
לאישון בתדעין: ברוך אתה יי המאיר לעולם בל בלבבך:

אל קלך נאמן.

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

כלל ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואתבה את יהוה אלהיך בבל לבקך ובבל נפשך ובבל מאריך:
והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושנתם
לבנה ודברת גם בשבתך בביתך ובדלתך ובשבתך
ובקומך: וקשרתם לאורי עליך ותנו למטפת בין עיניך:
ובשבתם על מצות ביתך ובשעריך: וכן מומים גם פ' ודהו ופ' צעית.

הספיל תבלי, מניחה כגומה מכות דף פ' ע"ג, והמטות עם ארובה מנומחות, גם ספוד רב
שמש וגם כעמ"ס מלכות חסלה רחם פקד ו' המטות מנוכה, וכן כעמ"ס גזין כ"ו ובמט"ק ב' קפ"ט,
גזקו פ' אע"ס, ולמרות חיים דין ק"ג. והמטות שלנו היו כעמ"ס ע"פ נוסחת אר"ג מכות פקד
פ' פ' כ"ג, ומעור א"ח פ' ר"ט. אלה גם עמ"ס א, ומעמ"ס רחם להלכות חפלה פ' ו'. קהל
שנה, יס עמ"ס מעבין תבלי טן (אסתר א' ו'), ר"ל כי ע"י מיתרים העינים סגורות וקורות בניה,
הנ"ל ריה כחשיו רמו סוף, וי"ע ל' חלק כמו תבלי מכה (יהושע י"ז, ה') ולב' הסדושים היה
דמו לספק סד"י כמות וחינו כן כיום סוד, גם אין טעם לפירושים הללו, והעיקר הוא על' תבלי
יולת (הוא י"ג, י"ג) כי האר יותר מדאי יאחזוהו פרים ותכלים עד שי"ן, כי סעיבה כעמ"ס ככל
עמ"ס חיים למדך גדול והענין מריחם אליה. על עיני וכו' מובד למעלה דף 42. ובראשו רעיוני,
על' וביאל ד', ט"ג ודרחורים, מחשבות, והה"ל כמות כמו דמיאל ד', ג'. והאר מנתי שלמה לשניך,
אלה יאל פסול כרעי, ועיין ר"י למראשית ע"ג, ל"א. והאר עיני פן אישון המות, ל' תכלים י"ג, ד'
למישון בה עין, ל' תכלים י"ז, ח'. ותרגם עם הארעי נגגול די בעמישתי טינח.

שמו, סברות דף ד' ג"כ אשר ר' יהושע כן לו, אע"פ שקרא חסם ק"ג כהב"כ מטה לקחתו על
מטתו, אשר ר' יחי מלי קרא, רצו ואל תחטאו אחר כלבבכם על מצבתם, ודונו סלה, ואמר רב כהנן,
אם תלמיד טכס הוא אין פירך, אשר אבוי חף ת"ח טיכני ליה למימר חד פסוקא דרשני כגון בידך אפקוד
חיי עב"ל ואס דף פ' ע"ג הכנס לין על מטתו ואמר כעמ"ס ירחל עד והיה חס שמוע עב"ל ודחה עם
פסול"ג. ומעמד תכלים עומד ד' הקורא שמו כהב"כ אחרית יולת ידי חובתו, ערנית לא יאל אה"כ חוזר בביתו
על מטתו, מה טעם, כדי להבדיל את המזיקין. ואיתא בערדז ויכלו (העתיקו הרוקח), כבא אחד מישראל
ליתן, וחינו טן עד שמעליך להקב"ה, לא יחב עד מרף אומר ה' אלהינו ה' אחד, והמתחלין שומעין
אשרי שמו אל הקב"ה וחומלים עליו ומלחשים אחריו כדך עם כבוד מלכותו וברחין, והוא כסוך כוה, ובקד
בסו בידו ואומר אחד שמו בידך אפקוד, והאומרים כלילה מוסרין אותו לאומרי היום, ש"כ כפשי לה' מומרים
לסקר אומרים לנקר עב"ל ובעלה ג"כ כמחומות פ' כלק. ובתו אבודרהם, יס אכזים באקורין ק"ג שלפני
מטתם מוסרין בה"י אע"פ אק"ג לקבל עליה עול מלכות שמים ולהגליבו כלבב שלם, ושעות הוא ביום מפני
ק"ג אומרים כהב"כ פיקר וו חינה אלה רעות עב"ל ודחה כחוספת לראש מכות ולחולין דף ק"ה.

שש חשיש ותגל העקרה בקבוץ בניה לתוכה בשמחה.
ברוך אתה יי משמח ציון בבניה:

שמח השמח הרעים האהובים בשמחה יצירך בנהען
מקדם. ברוך אתה יי משמח חתן וכלה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר ברא ששון
ושמחה חתן וכלה גילה רנה היצה וחרדה אתכה ואחר
ושלום ורעות. מהרה יי אלהינו ישמע בערי יהודה ובחצות
ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלת קול
מצהלות חתנים מחפתם ונערים ממשחה בנינתם. ברוך
אתה יי משמח החתן עם הכלה:

וחזר וטעל הכוס האשון ויטך בורא פרי הגפן ויטה טק הכוסות ויתן לחתן ולכלה ולכל המסובין.

אלהים את הללע (בראשית נ' כ"ב), ופירוש עדי עד, נהוג לדורות, והטעם ע"י שיהיה מתקיים מין האדם.
והרי"ל נתשובותיו לשאלו הבהן גורם, "בנין ע"י עדי עד", ולא מלאתי כן בספר זולתו.

שש חשיש, נרכה זו נתקנה כנגד שעות ירושלים והעמידה שנעלה לשמחה וזו חתן וכלה
ככתוב וששון חתן על כלל ישש עליך אלהיך (ישעיה ס"ג, ה). והקדושו נרכה זו לנכרת וזו חתונה,
לפי שחייבים להעלות את ירושלים על ראש שמחתנו וכמו שכתב מדבק לאזני לחי אס לא אזכרתי וכו'
(תהלים קל"ז). ונ' נרכות אלו סמכות הן לנכרה שלישית וע"כ אינן פותחות בברוך. העקרה, ירושלים
ע"ה רני עקרה (ישעיה נ"ד, ח').

הרעים האהובים, הם החתן והכלה שנתקשרו יחד בנאהבתם להיות רעים זה לזה. ונוסף הגמול
הוא רעים האהובים, הראשון בלי ה"א, ונעל וי"ל תקן הרעים כדי להשוות העתוד ליתוד וכוון, ואף כי
נמלא יום השני (בראשית ח' ל"א) פרות העובות (ע"ה, כ"ו) בור גדול (ע"ה י"ט, כ"ב) ואחרים אשר
העמוד בלתי ידועה, הם נזונים לילולאים מן הכלל. והספרדים אומרים רעים אהובים שיהיה בלי ה"א,
וכן נקדוד רכ עמס ונאחזרדה, וגם זה יתכן. ובשאלות דרכ אחאי גאון סמן י"ו וברע"ס הלכות נרכות
פ' נ' גורם רעים ואהובים. כשמוך יצירך, כמו ששמחת את אדם הראשון בהיותך את חוה לפניו. משמח
חתן וכלה, ואין חותמים משמח החתן עם הכלה כמו נכרה האחרונה, והטעם מפני כי נכרת שמח
תשמח היא דרך נקשה לנפש רחמים על חתן וכלה שיהיו שמים בהלכה כל ימיהם לכוך חותמים שמח
חתן וכלה, ר"ל את שיהיה, ואם היו חותמים החתן עם הכלה לא היה נעממע אלא שמח לחתן בלבד
שישמח בכלה ולא בכלה שמשמח חתן. אבל הנכרה האחרונה היא שח האדוק להקפ"ה שברא חתונה
דיבוק איש בלא ע"י שמחה וחדוה נה חותמים משמח החתן עם הכלה, שהוא לבן שמחת אס בלאשון.

אשר ברא ששון וכו' היא נכרה כוללת כל עמינים הקודמים נריאת השמחה ויגירת הזווג וחרון
ירושלים. דיצה, גם הוא ל' שזון ושמחה בל' חז"ל ונצורה ולפניו חדון דלכה (איוה ע"ה, י"ד) וכן
שמו אמה עמש תרומו דזו עמה דין (ישעיה ס"ו י') תגילה כישועתך תרומו חדון במוקדך (תהלים
ט' ע"ו). ורעות, התחברות, מענין למען אחי ורעי אדברה נה שלום (תהלים קכ"ב, ח'). והנה נוסחתנו
היא גרסת הגמול והי"ף והרע"ס וסמ"ג. אבל הספרדים גורסים, "אשר ברא שזון ושמחה חתן וכלה
אתכה אתה גילה דילה שלום ורעות", ונחפרים נ' התבות רנה ורדוה, וכן חפרים נ' תבות אלה גם כפ'
בהדי טוכא בואר נרלשית דף ל"ה גם בואר תרומה דף ע"ה צמוד ג' גם בואר חדש צמוד רות דף ס"ט,
והוא כדי שיהיו כלן י' לשונות כנגד י' משמחות שבהן נכרל העולם. בערי יהודה, ל' ידעיה ל"ג, י' ו"א,
מצהלות, עלייות, מל' גליון ודף (ישעיה י"ג, ו'). ונערים, פירא, וקול מצהלות נערים. והספרדים גם פה
נוסחתם עונכה עגרת הגמול, שהם אומרים, "קול מצהלות חפות חתנים מעבאתה ונערים טמינתם",
משמח עם הכלה, כן העקר החתן נה"א ידעה כחנר כללה, וכן גורם חתן ירחו בהלכות סמן

ברכת אירוסין.

המטק לוקח כוס של יין כידו ומטק.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצוותיו וצונו על העריות. ואסר לנו ארדהארושות
והתיר לנו אתדנשואותינו לנו על ידי חסה וקדושין.
ברוך אתה יי מקדש עמו ישראל על ידי חסה
וקדושין:**

באתה החתן והכלה. ואתי בן החתן מקדש לו את הכלה בטענת קידושין ופוסק:

תרי אתה מקדשת לי בטענת זו בדת משה וישראל:

וקורים הכתובה. ואתי בן מצרכים על כוס שם בורא פרי הגפן ולומדים ו' הגרנות שהכל ברא לכבודו
גו' הקדושים למעלה בנאצ' לכאזין (דף 563).

כ' ק"ל והתמיד כס' ל"ח וכן הוא כמדבר ברכות דפוס ויכילוף וכן הוא כמחזור חומא. וס' לדעת כי כמחזור
חומא כמלא קודם חתימת טרבה זו ע"ד תוספת כעין פיוט וע"ס ח"כ ח"ל: אשא תפלה. בעד חתן
וכלה. וגם רב עלילה. דרשם לשם ולחלה. העץ פרי לגולה. והגפן חת חילה. וזחים סביבות
לשחלה. חגיטים עלי שור גמלה. טכוס כבוד תורה וגרולה. וסין ושכאל לפרוץ באחוזת נחלה. כח
חצי גבור אשפתם חקלא. לא יענו לריק ולא יילדו לכהלה. סיוות עוז ושכני סמסלה. נאחוי מחמד
לדוסס כהלולים לסגלה. שריני ענף פרוח חפרח בגילה. צמחי קסוחם רבבות לכפלה. שוש
חשיש בה' עליהם חזק גם הוא ישיש כמשוש חתן על כלה. ככתוב כי יבעל בתור וגו'. ונאמר
והיה כעץ שתול על סים וגו'. ונאמר והיה כעץ שתול על פלני וגו' ונאמר שיר המעלות אשרי
כל ירא וכו' (כל העמוד). ונאמר כי חשיתוה ברכות וגו' ונאמר יהי סקודך ברוך וגו' בא' משמח
החתן עם הכלה.

בא' וכו'. ברכת אירוסין הלא היא נמדרה בגמל' כתובות דף ו' ג"כ. ומכילה הדמ"ס בהלכות
איכות טקן ג'. וצונו על העריות בן נוסח הגמלה. ופירש אבדורהס ר"ל טונו על החתנת העריות אז לונו
לפדוש טן העריות. וזמנה לו ועיאתם לבס פסל חטונת כל אז טוך ה' אלהיך (דברים ד' כ"ג) כלומר טוך
אלה לפשות. ועלאתי בתזנות אלה להדמ"ס שהוא גרם והברילנו טן העריות עב"ל. ובאמת כן גם גרסת
הדמ"ס האבות איכות פ' י' וכתב עליה בעל עגיד טמכה שהיא כן הטכונה. הגניית. הקטון טן פרייה
בא (מיכה א' י"ח) כמלם קרשה גרפות. ונאמר לנו את הארוכות. פירש רש"י מדרכן הוא עגזו על
הייחוד של פניה וחף חרופה לא החיה עד שתיכנס לחופה ונכרחה עב"ל ולע"פ אשפור זה מדרכן נוכל
לברך עליו וכמו שכתבים על נה חנוכה ועקרה מגלה. הגשוואות לנו. כן הגיה רכנו חס. ור"ל כשינו
הכשואות לנו ע"י חופה. על ידי חפה וקדושין. פירוש ע"י ברכת חופה שהיא גוערת את הקדושין. ובעל
העמוד חלק א' עגד ה' כתב שמתנה לומר על ידי חפה וקדושין כתיב וטעות וקדושין נתהבה ע"י
דמיון הבנה חות וי' וזאת נ"ת*). וכן ב"ע אה"ע ס' ל"ד וקדושין כתיב. גם כס' חפת חתנים (ליורכא
צנת חק"כ) הדפסו כן. אטנס בעל כחלת צנעה (דף ל"ג, א') ייבן הגרסה וקדושין כו"ו. ועוד לדעת כי
באלתות דבר אחוי גאון טמן י' הנוסחה על ידי קדושין וחפרה. וקדושין. עשקל חלמודי הוא ועיכוי כי
הוטכה והכנה. ועל' וקדשתם היום. ויקדש את העם (שמות י"ט, י' וי"ד) התקדשו למחר (כמחבר י"ח,
י"ח) וזמיהם המתורגמים כל' הטכה. סקדש עמו ישראל וכו' חתת עמו חייכה בגמלה ולא באלתות
דבר אחוי ולא כס' רב עמרם. והדמ"ס חותם נלכד סקדש ישראל. וכן ב"ע אה"ע ס' ל"ד. ונוסחתנו
פוחה נהגהט פייטוב. וזאה עוד על חודות הגרסה ברא"ש לכתובות דף ו' גם נאכודרהס.
דרי את סקדשת לי. קדושין דף ה' ע"כ.

(*) סוף פתיחת דוקס לוס רלס להעלה דף 288.

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך
 יתברך שמו בפי כל יחי המיד לעולם ועד: פפתוב, ואכלת
 ושבעת וברכת אתי אלהיך על הארץ הפתורה אשר נתן
 לך. ברוך אתה יי על הארץ ועל המזון:

רחם יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל
 ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל לבית
 הנחל והקדוש שנקרא שמו עליו: אלהינו אבינו רענו וזגנו
 פרנסנו וכלכלנו ותרתינו ותרחלנו יי אלהינו מתייהר מכל
 צרותינו: ונא אלהינו לא לדי טהנת בשר
 ודם ולא לדי הלואתם כי אם לך המלאה הפתורה
 הקדושה והרחבה שלא גבוש ולא נבלם לעולם ועד:

כי כן האלף שם על חלק אחד ע' חלקי היום ער ובקר וכהיום, כל"ח טעמולייט, והאלף שם הוא כל' חז"ל על חלק אחד מ"ד חלקים אל יום גלם, וילמד ג"כ הכרעה מקומות על הסגן זמן קטן וקצר למד כמו חן לך פדס שאין לו שעה, ומה שעה אחת בתשובה (אבות פ' ד') ובמקום רגע כל' הכתוב, וכן רגע אחד תרגמו שעה חדא (שמות ל"ג, ה') כי רגע בחשו תרגמו שטול דעשתא רגזא (תהלים ל"א ו'), וראה גם כפי"ט פ' ש"א, פסי קל"ח"י כ"ף כל ז"ל רפה בחוק יה"א דוגמת פני בלעם (מדרש כ"ג, כ') נמי כפילים (מסלי כ"ו, ו'), וכבר פוטר למעלה דף 37 כי הסמיכות פ' תשטט גם על יחיד גם על רבים וכמו אבות הרח"ע שפירשו לבראשית ע"ה, י"ב בכחוב דברים ח', י'. על הארץ ועל המזון, על הארץ המולידה את המזון (ברכות מ"ט).
 רחם היא נדבה שלטית שמקדמת בזנה ירושלים ע"א חתימתה, ולמדו בברכות מ"ט שרין להכיר בה מלכות בית דוד, וכחש עליו חן ירחי מלאתי במדרש שנינו ירבעם בן נבט טאפו ישראל ע' דברים בפלכות בית דוד ותבנין הבית ותכלכות שמים, שנאמר ראה ביתך דוד (מ"א י"ב ט"ז) זה שמשו להם מלכות בית דוד ותבין הבית, חיש להלכה ישראל (ד"ב י', ט"ז) אל תקרי להלכה אלא לחלפך שמשו להם מלכות שמים, ואין נגאלין עד שיקפו שלשון ש" תקפו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם ומחיו אל ה' ואל מונו בחחרת הטיים (הושע ג' ח'), על כן לךך לוטר בטובה ירושלים שלשון בין בחול בין בבית עב"ל. והנה הספרדים חוששים רחם ה' אלהינו עלינו ועל ישראל וכו' וכן גורם בעל התניא גם אכדוהם, שמשו נוסחתנו רחם ה' אלהינו על ישראל וכו' ואין חוששים עלינו, והוא בגרסת הגמרא בברכות מ"ט וכן גורם שם רש"י וכן הנוסחה לרש"ם ולחזן ירחי ולמרכי ולפזר. אלהינו אבינו, וכן גורם חן ירחי, רש"י רש"י חזונו, על' רעה עטך בשמך (מיכה ו', י"ד), וכן גרסת חן ירחי בהלכות שבת פ' ע"ה וע"ו וכן בחזו האחרונים, רחם עמ"ט פ' ש"ד ועג"ה פ' קפ"ח חות ג'. והספרדים חוששים ירענו ואף הוא יתכן שזו שם תואר הוא וע"ה ה' רועי לא חושך (תהלים כ"ג, ח') רועה ישראל (פ', ב') ומוסב אל השם כמו אלהינו אבינו, וכמו שחוששים גם בברכה רביעית רוענו רועה ישראל, ויג"י כל"ל ל' ט"ז משרז זון מעבין עוזן כמו שיב"ג (תהלים פ"ד, ה') משרז את, וכמו שפירש הרח"ע לקבלת ה', ה'. וזכרת הנוסחה ביחלטי שבת פ' ו' ויקרא רבה פ' ל"ד פסור לאדם לתבוע לרכיז בבית, ר' ושרש בעט קמיה דר' חייט בר אבא ארין דלטרין רוענו וזגנו פרנסנו בבית מנו, אשר ליה עופס ברכות כך הוא עב"ל. והרודגו, חן לנו הטוונות בצעע ומחן, ול' חכמים הוא. ודרוח לנו, מעבין רוח והכלה יעמד ליהודים (אסתר ד' י"ד). לא לדי טחנה בשר ודם, כי מתנתם מעוטת ומרפתם מרובה. הלוואתם, שם דבר טל' חס כסף תלוה (שמות כ"ג, כ"ד) כל"ח תרתייהונו. והוא עסקל כהוג הכרעה כל' משנה, כמו הבדלה בטענה תבטנה הלוקה הכרעה הסכמה הספקה הפירה הגלחה הקטרה הכרעה ודויהם, ובמקרא לא נמצא כי חס בחסר ט"ז, כמו רוח ויסקלה (אסתר ד' י"ד) נקרה פיהם (ישעי ג', ט') טן סקרה. שלא גבוש ולא נבלם עמ"ה ישעיה ע"ה, י'. ואמר שלא כעו גוד האלוהה, ולא ככלם בגד הטתנה, כי כליעה היא גזולה מן הטובה, והספרדים טכארים שלא כעו בעולם הזה ולא ככלם לעולם הבא, אך לא ירעתי חין יחודי כחן העולם הבא עם הפרנסה.

בית האכל יאמרו זה:

נתם יי אֲדִינוּ אֶת־אֲבֵלֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶת
הָאֲבָלִים הַפְּתָאֲבָלִים בְּאֶכֶל הָהָר גְּחִמָם
מֵאֲבָלָם וְשִׁפְחָם מִיּוֹגָם, בְּאִמּוֹר בְּאִישׁ
אֲשֶׁר אָפוּ תִּנְתְּמֵנוּ בֶן אֲנָכִי אֲנִתְחַמְּכֶם
וּבִירוּשָׁלַם תִּגְחֶמוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְצַנֵּם
צִיּוֹן בְּבִגְדֵי יְרוּשָׁלַם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הָאֵל אֲבִינוּ מֶלֶכְנוּ, בּוֹרְאֵנוּ נְאֻלְנוּ,
קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, הַקּוֹלֵךְ תְּדֵי הַפֶּה
וְהַמְטִיב, אֵל אֲמֵת, וְהֵן אֲמֵת, שִׁפְטֵנוּ צָדֵק,
(וְלִקְחָנוּ נִפְשׁוֹת בְּמִשְׁפָּט), וְשִׁלֵּם בְּעוֹלָמוֹ
לְעִשׂוֹת בּוֹ בְּרָצוֹנוֹ, כִּי כָל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט.

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ
בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
בְּנֵה בְרַחֲמֵי יְרוּשָׁלַם. אָמֵן:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם (הָאֵל) אֲבִינוּ מֶלֶכְנוּ
אֲדִירָנוּ בּוֹרְאֵנוּ נְאֻלְנוּ יִצְרָנוּ
קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ
רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמְּלִיךְ הַטּוֹב
וְהַמְטִיב לְכָל שְׂבָבָלִיּוֹם וְיוֹם
הוּא הַמְטִיב הוּא מְטִיב הוּא
יְטִיב לָנוּ: הוּא גְּמַלְנוּ הוּא

ירושלים עיר הקודש, ישעיה נ"ב, א'. נחמיה י"א, א'. ביה הכו' נפגול ככל ל' טונה שנתקדש
זהו נפגול חן מן אחד הוא נכרי ע"פ העשרת ב"ה ירושלים ה' (תהלים קמ"ז), והנה אם היינו חותמים
כונה ירושלים ש"טן ובגרות הגמול, או היה הנכון ב"ה נכרי, שכמו שסגיס לומר כונה כרח ע"ו
אין עוד טקוס לנרי ולרין לקרוא נפגול, וטה שחוטמים בנה ברחסוי הטעם כדי לחתום כל רחמים כמו
שפותחים הכרחה כל רחמים וראה נמט"ט ס' א"כ ושמרת זקנים סמן קפ"ח אות א'. ירושלים. למט"ד
נקטן כמטפטו נהפסק, כי מלת אמן בלתי נחשבת דוגמת בתוככי ירושלים הללויה (תהלים קמ"ז). אמן,
לומרים אמן אחד סדרכה (נכרות ט"ה ע"ב) כדי להבדיל בין ג' נכרות ראשונות שהן מן התורה לנכרה
הכנישית שהיא מדרבנן.

נתם ה' וכו' שמוסיפים בבית האכל שנעשה ימי אכלו בנכרה שלישית מנחה נב' רב עשרם ונתחיל
ס' ס"ח וכל בו ס' קמ"ו ונתחדשם הלכות נכרות וכו' י"ד ס' ש"ט. ולשון הנוסחא לקוחה מנוסח נרם
למ' נאכ. כאיש אשר, ישעיה ס"ו, י"ג. מנחם ציון בבגין ירושלים, הנוסחאות מתחלפות בחתימת הכרחה,
וגרסתנו היא כ"ד ס' ש"ט.

האל אבינו וכו', נכרה זו שמה הטוב ומטיב, ואיננה מדאורייתא אלא מדרבנן (נכרות ט"ו) ונתקפה
כמד האזני ביתר, כמו שחמרו חז"ל בעמלה נכרות מ"ח ע"ב וסוף תענית, ומבואר יותר בירושלמי תענית
פרק ד' גם בחיבה רבה דף ע"א ח"ל כרם גדול היה לו לאדריאנוס י"ח מיל על י"ח מיל כמין סכריא
לניפורה, והקיפו גדר טהורגי ביתר ולא גזר עליהם שיקברו, עד שעתד מלך אחד וגזר עליהם וקבצם,
רבי הונא אמר כיום שמינו' הדוני ביתר לקבורה כקעבה המון והעטיב, המה אלה הסריחו, והעטיב שמינו
לקבורה עב"ל ושמרו נכרות דף ט"ט ש"רין להזכיר נכרה זו ג' מלכיות (מלך העולם, מלכו, המלך
הטוב), אחת לזורך נכרה, ואחת כציל רחס ה' ואחת כציל נודה לך אהר חסר נהם הזכרת מלכות
שמי. ותקפו עוד להזכיר בה ג' הנכות וג' גמולות (הטיב מטיב יטיב, גמלו גמולטו יגמלו) והוא ע"פ
המדרש כמו שכתב הא"ש בנכרות פרק ז' סוף סמן כ"ב ח"ל אמרינן במדרש דלרין לומר בה שלוש טהות
ושלש גמולות, והפילו הכי אינה חותמת נכרון דחשיבה מטעם קרחה דעשיקתא לא תקטו אלה המון
והעטיב, ולכסוף הוסיפו בה דברים הללו עב"ל. האל אבינו, וכן נוסח הרמב"ם והמור וכן גם גרסת
הספרדים, חמנם חתודרסם כתב אין לומר האל דהא אמרינן אלהינו וכן כתב רב עשרם נכרה אלאחר
העגלה עב"ל וראה שם, ונחשבת נראה כן גם מנרסת רמ"י בנכרות מ"ט ואף האגויא נסמן כ"ז נרם כ"ח"י
ח"ט"ה חכינו מלכנו חדינו וכו' וראה ט"ו סוף סמן קפ"ט. יוצרנו, איננו נוסח הספרדים, גם רמ"י
ורמב"ם ומרדכי לא גרסו לו, וכן איננו נוסח נכרה לאכל. קדוש יעקב, עט"ה סעיה כ"ט, כ"ג. רשעה
ישראל, תהלים פ', כ'. הטוב והמטיב, עט"ה תהלים קי"ט, ס"ח. שבכל יום ויום, כן העמיד הנוסחא
הט"ו כסמן קפ"ט. ואל"ה דף פ"ב כתב יש לומר דל"יוס ויום ולא שבכל, ונרסה זאת נחשבת יותר מכוסה
בעלינת הלשון. הוא הטיב הוא מטיב הוא יטיב לנו, הוא גמלונו הוא גמולטו, כך סדרן
הלשון, וכן כתב המור כסם חכינו הא"ש, תחלה הלשון נעבר וחל"כ נראה וחל"כ נעמיל. והספרדים
לומרים, הוא מטיב לנו הוא היטיב לנו הוא גמולטו הוא גמולטו הוא

וְאֵתְנוּ עִמּוֹ וְשִׁבְדוּנוֹ וְעַל־הַכֹּל אֲנִיחֵנוּ
 וְיָחִסְדְּ אֲרַחֲמִים אֲלֵינוּ וְיִתְחַנֵּן
 הַצֶּלֶה וְהַצִּלָּה בְרַחֲמֵי וְיִשְׁעֵיהָ
 וְיִתְחַנֵּן וְיִתְחַנֵּן וְיִתְחַנֵּן
 וְיִתְחַנֵּן וְיִתְחַנֵּן וְיִתְחַנֵּן
 וְיִתְחַנֵּן וְיִתְחַנֵּן וְיִתְחַנֵּן
 וְיִתְחַנֵּן וְיִתְחַנֵּן וְיִתְחַנֵּן

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יִמְלֹךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יִתְבָּרֵךְ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יִשְׁתַּבַּח לְחַד הַיָּדִים וְיִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְגִצְחַת גִּצְחִים

וְיִתְהַדָּר בְּנוֹ לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יִסְרְיָנוּ

יג' מלכו" מחלה כללון הוא וח"כ נל' עבר וח"כ לעתיד, וכן כתב חזק ירחי בשם מנכג נרמח ועל דרך
 כללון ה' 974 ה' 974 ה' יעלוך. חן וחסד וכו', מ' לזכות של טוהה כמד' מ' טעמות אלוכלים באנוע,
 וסמן לדבר ותנחנו כמד' י' (אור חסד). לעד חן נחסד ורחמים נרוח וכו' כן הנוסחא כמדורי הספרדים
 וכן גרסה אחרת וכן הוא גם' רב עמרם ורש"י וכו' ע"פ מהלך ל' עברית אשר הפעל גמל חמיד
 לאחיו יחס הכבוד אל דבר הנטול, כמו כי רעה נטולך (בראשית כ') נמלטה טוב (שלי ל'), אבל
 לוטר גמל פלוני את פלוני לדבר מה הוא כנגד חק המליכה, וע"כ טעמו מה שנטול כמדורים לחן לחסד
 ולרחמים ולרחח, והנה ע"י צדקת כללון שהיתה כך צדקה כפי הספרים עתון נוסחת יעלה ויבוא, וכבר
 העירתי עליה גם' תולדות חיים דף קכ"ג. גם יעבץ כבר פגע בקושי כללון ודחק ליטנה כי עד ולרוח
 ייחודי לטענה אל ימלנו, וכן הצלה יקצר לטענה אל אל יחסרנו, אבל לא נתיצטו בזה המלד'ן המחרות.
 וחס נדחק להלן בעד הנוסחא הגונה הזאת יותר טוב לוטר עליה כי המאמר הכבוד לפעולת הגמול הוא
 טן הכלל והאלחה וכו' עד וכל טוב, ר"ל הקב"ה ימלנו לעד הכללה והאלחה ברבה וכו', והמאמר לחן
 ולחסד ולרחמים ולרוח הוא נל לכאר את חוסן הגמול ר"ל הגמול של הכללה והאלחה וכו' אשר ימלנו
 הקב"ה הגמול הזה יהיה לחן ולחסד ולרחמים ולרוח. וכל טוב, שוב עוד לטענה ר"ל הוא ימלנו חן
 וחסד וכו' וכל טוב. ויש לדעת כי נקוד התנה כצדק כמדורי הספרדים וכן נקד גם אבודרהם ונטל אור
 חדש דף ל"ג וכן כמדור ר"ע. אבל בעל ז"ח נקד וכל טוב ומכל טוב שניהם נחולס וכן גם חו"ה
 כמדורי, והוא הכפון, כי כללון הוא ימלנו לעד חן וחסד וכו' וכל טוב הוא כללון נמלטה טוב (משלי
 ל"א, י"ג) והללון ומכל טוב אל יחסרנו הוא כללון לא יחסרנו כל טוב (תהלים ל"ד, י"א) וכאניהם
 טוב נחולס.

הרמלך רחי וכו' נוסחא זו אלוטרים כמח האכל מקורה נברכות מ"ו, ע"כ. ומס' שמחות פרק י"ד.
 וזהו כמד'ם הלכות נרמח פרק נ' ונטור ח"ח מ' קפ"ט. וכלל מ' כ"ה, ומ' קפ"ו. הרמלך רחי, עש"ה
 חלבים חיים ועלן עולם (דמיה י', י'). אל אמת, תהלים ל"א, ו'. ולקח נפשוה כמשפט, בשאלות
 דד חלחי גחון מ' מ' חיינו גם הרי"ף ורמב"ם וספ"ג לא נרמו לו, וכבר דרמתי עליו גם' תולדות חיים
 דף קכ"ג. כי כל דרכו משפט, דברים ל"ג, ד'. גודר פרוצח ישראל, על' גודר פרק (שעיה כ"ח, י"ג),
 והנוסחא כך היא נהגתה ע"י י"ד מ' ע"ט.

הרחמן וכו'. סוף נרמח הטוב והמטיב הוא ומכל טוב אל יחסרנו, והנבקות אל הרחמן וכו'
 הספנות הן לנרמח המזון, וחלוסם כנוסחתו והמספרן גדול טחד נמנהגים החלוקים, כי כן כמדורי
 הספרדים נמלחות י' נקשות מתחילות ארמון והאשכנזים יש להם ט' ארמון, והרש"י לא הביא אלא ג',
 ואבודרהם לא דבר דבר ענוסחתן רק אומר עליהם ככלל וז"ל ואומר הרחמן כל אחד ואחד כדלנו וכלון
 שאלנו, ואיס חסד המסקה בין נהמ"ו לנפ"ג, שהרי נתקנו לחורח לנכד לבניית הבית (ברכות דף ט"ו)
 גודלם מוחט עמינו נברכות מילה שמוטר אליהם ואלהי אבותינו וכו' אחד שברך כפ"ג ועפסיק בין נרמח
 לכתיבה ע"ל, ודבריו הן טעם דברי הטור ח"ח מ' קפ"ט, וכן כתב גם הכל ט שזיכל להארץ כדלנו
 נבקות חלה, הרי לנו כדור בי נהמ"ו מעקרו נתיסדה עד ומכל טוב אל יחסרנו, והנבקות של ארמון
 ולכללה כנוסחו ח"כ, ומדברי הכל ט כמטן ג"ט נראה שכבר ניעי האוונים הסיסו מן ארמון כאלה,

בְּכָבוֹד: הַרְחֵמֵן. הוּא יִשְׁבֹּר עַלְנֵנוּ מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ
 קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: הַרְחֵמֵן. הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה מִרְפֵּה כַּפַּיִת הַהִיא
 וְעַל שִׁלְחָן זֶה שְׂאֵבְלָנוּ עֲלֵיו: הַרְחֵמֵן. הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת־אֱלֹהֵי
 הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וַיִּבְשֹׂר לָנוּ בְּשׂוֹרֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וּנְחֻמּוֹת:
 (* הַרְחֵמֵן. הוּא יִבְרַךְ אֶת־אָבִי) מוֹרֵי בְּעַל הַבַּיִת הַהִיא וְאֵת
 (אָמִי) מוֹרֵתִי בְּעַלְת הַבַּיִת הַהִיא אֹתָם וְאֶת־בָּיִתָם וְאֶת־זֶרְעָם
 וְאֵת כָּל־אִשׁוֹר לָהֶם אֹתָנוּ וְאֵת כָּל־אִשׁוֹר לָנוּ כִּמּוֹ שְׁנַתְּבָרְכוּ
 אֲנַחְנֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּכָל מַכְּל כָּל. כֵּן יִבְרַךְ אֹתָנוּ
 בְּלָנוּ יַחַד בְּבָרְכָה שְׁלֵמָה. וְנֹאמֵר אָמֵן:
 בְּמִרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעַלְנֵנוּ זְכוֹת שְׂהֵיוּ לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלֹם.
 וְנִשְׂא בְּרָכָה מֵאֵת יְיָ וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וְנִמְצָאֵהוּן וְשִׁבְלֵ
 טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

(* הרחמן זה יאמר כל אחד כפי ענינו כגון מי שמכר על שלחן אחרים לא יאמר שדי יאמר
 ותפל הבית המכר יאמר הרחמן הוא יברך אותי ואת אשתי ואת זרעתי ואת כל אשר לי כמו
 שנתברכו וכו'. והמכר על שלחן עלו וזין לו אשה ותינס יאמר יברך אותי ואת כל אשר לי כמו וכו'.

כי אמר שם בשם תאוות הגזונים שונים שכן אחרי הרחמן. על גלות, והוא ע"ה ויקרא כ"ג,
 י"ג. והוא יוליכנו וכו' לקוח על נוסחת אהבה רבה. אלה הכותב, כן הכתוב כי הלשון ע"ה מלאכי ג',
 כ"ב. ואם אליה כתיב כלי וזו נוסף. ויבשר לנו ע"ה ישעיה כ"ב, ז'. והיה הכתוב ע"פ לשון הכתוב ויבאר
 אותנו ולא לנו. ונתקלה ספרים טקוס ויבאר לנו וכו' הנוסחה, ויברך אותנו כל אחד ואחד מפנינו
 בשמו". בשורות, כתיב מן. בשורה ("ש"ד' י') ונפלא חגורה חגורות. אבי מורי, כן כתב בעל אור חדה,
 האור ל' עברי וזין לומר שמה שיהא ל' תרגום עינין סס. כמו שנתקבה אבותינו, כן הנוסחה בכל
 זו קטן כ"ה ואלהות חיים דף ל"ו וכן כתב בעל ע"מ"ס' ש"ו וראה למעלה דף 239. פעל פעל ל',
 הוא על' הגמול כ"ב דף י"א אשה לה שבע הן מלך הטות אברהם יצחק ויעקב עשה אהרן וערים,
 אברהם יצחק ויעקב דכתיב כהו בכל כל וכו', ומבואר יותר ב"ר פ' ט"ז. וז"ל ויתן לו מעשר
 מכל, ר' יודא בר סימון אמר עבה אותה ברכה חכלו ג' יתייחד גדולות בעולם אברהם יצחק ויעקב,
 באברהם כתיב וז' ברך את אברהם בכל, ביצחק כתיב ואוכל סבל, ביעקב כתיב כי חנני אלהים וכו' יש לי
 כל עב"ל וכוונת המאמר של חסדא זוס מונה שנעולם. ודע כי כן נוסח הכל זו ואלהות חיים והרש"ל, וע"מ,
 וכן בסודי הספרים וכל ספרים טובים וכן מוכר בוואר פ' עקב עמוד תקכ"ג, ומה שנמלא בעתקלה
 סודים הנוסחה כמו שנתברכו אבותינו אברהם בכל יצחק טבל יעקב כל כן יברך וכו' מעות זאת ולשון
 עלגים. ונאמר אמן, כן נוסחת הכל זו ואלהות חיים וכן הורה ע"ז כפתן קפ"ט, נגד סכרת המרדכי
 סוף ברכות ופוסקים אחרים מביאם ע"מ ט"ז ע"ה.

במרום, נתקלה נוסחות שיהיו וכן בכל זו פ' כ"ה, ובגמלה ע"ה היה עקר הנוסחה להיות עוד
 מן הברכה לבעל הבית וכן לזונה, ממרום ילמדו עליו זכות שחלה משמרת לשלום, יאח ברכה ע"ה ה'
 ולקחה מאלהי ישעו ויטאל חן וזבל טוב בעיני אלהים וז"ל, והסיבוי אח"כ הלשון לברכה לכל העשויין.
 ילפדי' בבנין פיעל בכל ס' וכו' כל כמו בנסהדרין ע' העלמד חובה מלמד זכות, ותחולין ל"ב חלו ג' שר
 בכרים שאלמדים אבות על ישראל, וכן פה הפירוש, השלמכים העלמים מוב יליו עלינו זכות. שיהיה, הזכות
 תהי לנו למשמרת שלום, ותעל מטה יהודה פירשו בעשות ובכח כי זכות ל' נקבה היא. ונשא ברכה
 ל' מהלים כ"ה, ה'. ויש להוטר בקריאת שיהי להביר הסיבוי את האל"ף של יבוא לידו חרוף. וכתוב בנהגות
 מהר"ל הלכות ר"ה שנכל זה יש שזין אומרים כלל הנוסחה בערום, ויש שאומרים ש"ה ה', אע"פ הכתוב
 שלם לזכות ל' הכתוב רק וידקדק בדברו של ילביע האותיות (ט"ז ס' ע"ה). ונמצא חו, ל' ע"ה ג', ד'.

בצנת **הַרְחֵקוּן**, הוא יִנְחִילֵנוּ יום שְׁבִלּוֹ שִׁבְתָּ וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:
 מלחם חדש **הַרְחֵקוּן**, הוא יִחַדֵּשׁ עֲלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְמוֹצָה וּלְבִרְכָה:
 יום טוב **הַרְחֵקוּן**, הוא יִנְחִילֵנוּ יום שְׁבִלּוֹ טוֹב:
 מלחם הבנה **הַרְחֵקוּן**, הוא יִחַדֵּשׁ עֲלֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְמוֹצָה וּלְבִרְכָה:
 כח"ט דמכות **הַרְחֵקוּן**, הוא יָקִים לָנוּ אֶת־סִבְתַּת דְּיוֹד הַנִּפְלָת:

*) **הַרְחֵקוּן**, הוא יִזְכְּנוּ לִיְמוֹרֵי הַמּוֹשִׁיָּה וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.
מַגְדֵּל (כ"ט ובצנת וי"ט אומרים מַגְדֵּל) יִשׁוּעוֹת מַלְכוּ וְעֵשָׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ

*) אם שכן לומר על האסים אומר בלן נוסחא זו:
הַרְחֵקוּן, הוא יַעֲשֶׂה־לָנוּ נְשִׁים וְנִפְלְאוֹת כְּמוֹ שֶׁעֲשָׂה לְאַבְרָהָם בְּיָמֵים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה. בְּיָמֵי יוֹי.
 אם שכן לומר רצה נשכח וכבר התחיל ברכת הטוב, אם הוא בטעוה ראונה ואינה כריך לחזור לראש,
 ובטעוה שלישית אינו כריך; אבל אם נזכר קודם שהתחיל ברכת הטוב אומר גם נוסחא זו:
בְּרַחֵם אֱמֶתָה יי אֱלֹהֵינוּ מַלְכוּ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן שְׁבִתוֹת לְמַנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה
לְאוֹת וּלְבִרְיָת (ואם הוא ר"ה ובכח גם יעלה ויבא מוסיף וְרֵאשֵׁי הַדְּשִׁים לְזִכְרוֹן). בְּרַחֵם אֱמֶתָה
יי מְקַבֵּשׁ הַשָּׁבֶת (וב"ח מסיים וְיִשְׂרָאֵל וְרֵאשֵׁי הַדְּשִׁים):

אם שכן לומר יעלה ויבא נראש חדש ונזכר חזר שהתחיל ברכת הטוב אינו כריך לחזור, אבל אם נזכר קודם
 שפחת ברכת הטוב אומר גם נוסחא זו:
בְּרַחֵם אֱמֶתָה יי אֱלֹהֵינוּ מַלְכוּ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן רֵאשֵׁי הַדְּשִׁים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן:
 אם שכן לומר יעלה ויבא ב"ח (אבל לא כח"ט) וכבר התחיל ברכת הטוב חוזר לראש, אבל אם נזכר
 קודם שהתחיל ברכת הטוב אומר גם נוסחא זו:

בְּרַחֵם אֱמֶתָה יי אֱלֹהֵינוּ מַלְכוּ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְשִׂשׁוֹן
וּלְשִׂמְחָה אֶת־יוֹם הַג (פלו"ה) הַזֶּה. בְּרַחֵם אֱמֶתָה יי מְקַבֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:
 ואם חל י"ט בצנת ובכח ר"ה ויעלה ויבא כולל של שנת וי"ט ביחד ואומר:
בְּרַחֵם אֱמֶתָה יי אֱלֹהֵינוּ מַלְכוּ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן שְׁבִתוֹת לְמַנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה
לְאוֹת וּלְבִרְיָת וְיָמִים טוֹבִים לְשִׂשׁוֹן וּלְשִׂמְחָה. אֶת־יוֹם הַג יִמֵּי הַזֶּה. בְּרַחֵם אֱמֶתָה יי מְקַבֵּשׁ
הַשָּׁבֶת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

אם שכן יעלה ויבא ב"ח וכבר התחיל ברכת הטוב אינו חוזר, ואם עוד לא התחיל הטוב אומר נוסחא זו:
בְּרַחֵם אֱמֶתָה יי אֱלֹהֵינוּ מַלְכוּ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל אֶת־יוֹם הַזְּכָרוֹן הַזֶּה:
 ובשחל ר"ה בצנת ובכח ר"ה ויעלה ויבא אומר:
בְּרַחֵם אֱמֶתָה יי אֱלֹהֵינוּ מַלְכוּ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן שְׁבִתוֹת לְמַנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה
לְאוֹת וּלְבִרְיָת וְיָמִים טוֹבִים לְיִשְׂרָאֵל, אֶת־יוֹם הַזְּכָרוֹן הַזֶּה. בְּרַחֵם אֱמֶתָה יי מְקַבֵּשׁ הַשָּׁבֶת
וְיִשְׂרָאֵל יוֹם הַזְּכָרוֹן:

יום שכלו שבת, מנוחל לטעלה 246, והנכון פה לומר יום, ולא ליום כמו שהוא בהרבה מקומות,
 כי הפעל הנחיל יקוצר אחריו דבר הנחלה ביחס הנשוא. יקים לנו את סבתה, ע"פ הכתוב עמוס ט' י"א, וע"כ
 הנכון ריוד מלא יו"ד. ויש עוד מוסיפים, "ובל חרי עוד מושפלת" והוא לקוח מקדושות הקליד ליום כ' דמכות.
 הוא יזכנו וכו' זה הרחצון מניחו גם הרמב"ם, והשפדים אומרים אותו בלאון עורחזת. לימות המשיח, שיבא
 במהרה מטינו. ולחיי העולם הבא, לעתיד. ומה שחיתמים את בהמ"ו במשיח כתב הרוקח כס' של"ו לפי
 שכתוב לידה נרך אנך חיוכה אזכיע לחם, וכתיב אחריו גם חלמיה קרן לרוד ערכתי כר למשיחי. סג"ל
 ישועיה פסוק בתהלים י"ח, כ"א. וכ"ח ושנת וי"ט אומרים מחתיי סג"ל ישועות שהוא פסוק בש"כ כ"ב,
 כ"א. והטעם השאע על חלוק הלשון בצנת וי"ט כבר כתבתי כס' תולדות חיים 77 קכ"ד שהוא כי מסדרי
 החפלה אר טלחו פה כ' פסוקים דומים לא רלו לתת יתרון לאחד על חנכו וע"כ נחזו בשניהם ונתנו

לְדוֹד וּלְדוֹרְעוֹ עֲרֵעוּלִים: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמִיזוֹ הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן:

יִרְאוּ אֶת־יְיָ קֹדְשׁוֹ כִּי אֵין מִחֹסֶד לִירְאוֹ: בְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבּוּ, וְהָדָשׁ
יִי לֹא־יִחָסְרוּ כָּל־טוֹב: הַדּוֹד לִי פָּרֵטוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: פִּתְחָה אֶת־הַדָּהָר
וּבְמִשְׁקֵיֶע לְכַלְחֵי רֵצוֹן: בְּרַחֵם הַגָּבֵר אֲשֶׁר יִבְרַח בְּיָי וְהָיָה יִי מִבְּמִדוֹ:
גַּעַר הָיִיתִי גַם וְקָנִיתִי וְלֹא רָאִיתִי צָרִיק גַּעֲבוֹב וְדָרְעוּ מִבְּקֵשׁ לֶחֶם:
יִי עֲזֹר לְעַמּוֹ יִהְיֶה יִי יִבְרַח אֶרְצֵנוּ בְּשְׁלוֹם:

ברכת המזון בקצרה.

הַשְׂמֹחַת וְהַכֹּזֵם אֶעֱלֹכְתָן כַּתְּבִיל
קִנְעֻכֶטַע חוֹדֵר אֶתְרַעַר וְקִטוֹט לִישַׁע רִחוּ כִּי־לֵב לִישַׁע
וְאֵין יוֹבוֹת לְכַרֵּךְ כִּהְיֵא כְּכוֹזֵה מוֹטֵה
הַמְבִטֵן דְּרוֹ פְּקוֹלֹס־סְקִרְיִיעַ טִי־סַנְעֵבֶטַע אִישׁ גַּעַח־רִיגֵר חֲזֵי־חֶלֶט
אֶרְעִיב־כִּשְׁטוֹן, אֶתְבִּיר דְּרַעַי דְּרַעַי מְבֹנְעִי־לִישַׁע סַפְרַע־טוֹן:
לֵב כְּכֹזֵה וְזֵה כְּכֹזֵה:

בְּרַחֵם אֱתָהּ יִי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, הֵן אֶת־הָעוֹלָם כִּלּוֹ פְּטוֹם בְּתוֹן
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוּא נָתַן לָחֵם לְכָל־בָּשָׂר, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל
תִּמְדוֹ לֹא־יִחָסֵר לָנוּ וְאֶל־יִחָסֵר לָנוּ מִזֶּן מִזֶּן לְעוֹלָם וָעַד: בְּעֵבֹד שְׂמֵנוּ הַגָּדוֹל כִּי
הוּא זֶן וּמְסִיגִים לְכָל וּמְסִיב לְכָל וּמְכִין מִזֶּן: לְכָל־בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בְּרָא. בְּרַחֵם
אֱתָהּ יִי הֵן אֶת־הַכֹּזֵב: נוֹדֶה לָּךְ יִי אֱלֹהֵינוּ עַל שְׂדֵנְךָ־לֵב לְאֶבְרָתֵינוּ אֶרֶץ
הַקְּדוּשָׁה שׁוֹבֵה וְהַתְּבָה וְנִתַּת לָנוּ בְּרִית וְתוֹרָה וְחַיִּים וּמוֹזוֹן. בְּרַחֵם אֱתָהּ יִי עַל
הָאָרֶץ וְעַל הַמִּזְוֹן: רַחֵם יִי אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרֻשָׁלָּיִם עִירְךָ וְעַל
מְלַכּוֹת בְּיַת דָּבָר מְשִׁיחֶךָ וְהַגָּדֵל מַהֲרָה בְּבוֹד הַבַּיִת וְהַנְּחַמְנוּ בְּכַתְּלִים. בְּרַחֵם
אֱתָהּ יִי בְּנֵה בְּרִחְמֵיךָ יְרֻשָׁלָּם, אָמֵן: בְּרַחֵם אֱתָהּ יִי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם,
הַמְּלַךְ הַטּוֹב וְהַמְּסִיב לָנוּ הוּא הַטּוֹב הוּא מְסִיב הוּא יְסִיב לָנוּ הוּא גִמְלָנוּ
הוּא גִמְלָנוּ הוּא יְגִמְלָנוּ לְעַד חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְיוֹכְבֵּן לִימֹת הַמְּשִׁיחַ: עֲשֵׂה
שְׁלוֹם בְּמִרְמִיזוֹ הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן:

לֹזֵה מִקּוֹטוֹ לִישַׁע הַחוֹל וְזֵה מִקּוֹטוֹ לִישַׁע אֶת־חַיִּים וְהַלְּשׁוֹן סִדְרִיל הַמְּסַכֶּמֶת בְּיוֹתֵר לְמַלִּיכַת הַכּוֹסֵת
קִנְעֻכֶטַע לְחַדְרֵי, וְהַלְּשׁוֹן סִדְרִיל לְחַיִּים חַדְרֵי, עוֹשֶׂה שְׁלוֹם, מְרַעֲבִים גַם בְּסוֹדֵי סַפְרִים חִינּוּ, אֵלֶּה כְּרַעֲבִים
סַפְרִים הוֹדוּ לָּךְ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ, וְסִיּוֹס הַסַּפְרִים הִי עוֹו לְעַמּוֹ יִתֵּן וְכו'. שְׂמַעֵם
אֶתְרַעַס מוֹכִיל שְׂעֵה שְׁלוֹם בְּמִרְמִיזוֹ וְכֵן הוּא גַם כְּזוֹכֵר תְּרוּמַת דָּף עִיב סוֹף עֲטוֹד לְרַחֵם, וְאֵם כֵּן ט
סִיּוֹס כִּהְיֵא וְהַקְּמִיעַם כְּשֵׁלֹם עִיב טַה אֶתְכּוֹס וְנִתְחִי גַּעֲמִיכֶם כְּעַתָּה וְכו' וְכַתּוּב אַחֲרָיו וְנִתְחִי שְׁלוֹם כְּחָרָךְ,
וְדָבָר כִּי־כֵן וְנִתְחִי כְּפִירָה רַחֵם אֶתְחַמֵּד כִּי מֵאֵל הִי מִשְׁתַּחֲוֵי אִם חֵן אִם כְּלוֹם חֵן אִם
כֵּן זֹאת וְנִתְחִי שְׁלוֹם כְּחָרָךְ, סַלְחָן אֶתְכּוֹס שְׁקוֹל כִּנְגֵד הַכֵּל. וְהִי לְהַעֲדֵר עוֹד כִּי הִי־עִיד הַמְּסַכֵּךְ כִּהְיֵא
לֵב יִחַמֵר וְאֶתְרוֹ חֵן אֵלֶּה אִסוֹן כְּלָבֵד, מְטַעֵם אֶתְכּוֹמִי לְמַעַלֵה בְּדָף 106.

יִרְאוּ אֶת־יְיָ כְּפִירִים, תְּהִלִּים לְךָ, יְיָ, וְהִיא. וְהַעֲנֵה לְנוֹס סַפְרוֹסִים אֵלֶּה כְּלֹחַ וְהַקְּעֵם אֶתְכּוֹס
עִיב בְּמִסְכֵּיךָ אֵלֶּה יִתְגַּיֵּס בְּאִוְטוֹרִים כְּפִירִים רַחוּ וְכו', וְעוֹד כְּעוֹבֵר אֶתְכּוֹס חַתְּמוֹ כְּעוֹשֶׂה שְׁלוֹם לְכָן אִוְטוֹרִים
אֵלֶּה סַפְרוֹסִים כְּלֹחַ לְהוֹדִיעַ אֶתְכּוֹס עוֹד מְטַעֵב כִּהְיֵא. הוֹדוּ לָּךְ, תְּהִלִּים קִיָּה, אֵי. פִּתְחָה, אֵם קַעֲבֵה,
עִיב. בְּרַחֵם הַגָּבֵר, יְרַמֵּה יְיָ וְנַעַר הַיְיִחִי, תְּהִלִּים לְךָ, כִּי־הִי וְאִף זֵה הַסַּפּוֹק אֶתְכּוֹס אִוְטוֹרִים אִוְטוֹ וְכֵן הוּא
גַם כְּסוֹדֵר הַסַּפְרִים גַם כְּסוֹדֵר אֶל יַעֲבֹד. הִי עוֹ, אֵם בִּטֵּי, יְיָ.

ברכת המזון לסעודת נשואין.

הסנדק הנה"ל על סעודת בואחץ מוונים לו ב' כוסות, ויחך הסנדק הכוס הא' כדו ויאמר בקול וכנעטתה.

רְדֵי הַסֵּר וְגַם חֲרוֹן.
נָתַנוּ מִעֲגְלֵי צֶדֶק.
וְיָאֵז אֱלֹהִים בְּשִׁיר יִרְחֹ.
שָׁעָה בִּרְפֹת בְּנֵי צִיּוֹן (ישורון):

בְּרֵשׁוֹת מִדֵּינָן וְרַבֵּינָן וְרַבּוֹתֵינוּ. גְּבִרְךָ אֱלֹהֵינוּ שְׁהַשְׁמִיחָה
בְּמַעֲוֹנוֹ. וְשִׂאֲבַלְנוּ מִשְׁלֹ: וְעוֹנִים בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁהַשְׁמִיחָה בְּמַעֲוֹנוֹ.
וְשִׂאֲבַלְנוּ מִשְׁלֹ וּבְטוֹבוֹ חַיֵּינוּ: וְחַחֵר הַסֵּנְדָק וְאוֹמֵר בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ
שְׁהַשְׁמִיחָה בְּמַעֲוֹנוֹ. וְשִׂאֲבַלְנוּ מִשְׁלֹ וּבְטוֹבוֹ חַיֵּינוּ: בְּרוּךְ הוּא
וּבְרוּךְ שְׁמוֹ: גו' וְסַנְדָק הַנְה"ל עַד סוּפוֹ.

ובסמיים יניח הכוס הראשון מיהו, ויחך הכוס הב' ומוסיף לכדך אלה הברכות:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שְׂחַבֵּל פְּרָא לְכַבוֹדוֹ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. יוֹצֵר הָאָדָם:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. יוֹצֵר אֶת־הָאָדָם
בְּצִלְמֵנוּ. בְּצִלְמֵנוּ יוֹצֵר הַבְּנֵיחוֹ. וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בְּנֵי עַרְי עַד.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הָאָדָם:

דרי חסר, פיוט קטן חתום בו דוכס הוא רגוש בן לברט מחבר אל שיר דוד יקראל שווערים בוטמיות אל יום האמת, ובאיד ההוא בן נחמד גם העור הזה במשקל יחד ו' תנועות רק שרדך תקון באחי חבות שקלקלו עם שפרים ומעשפים. דרי, ל' עטר כמו מדוה ומעמין כל היום דוה, ולמי דרי (איכה א', י"ג, כ"ג). אלם בשיר ירוח עש"ה ישעיה ל"ה, ו'. נחנו מעגלי צדק עש"ה תהלים כ"ג, ג'. ונ"ל מעגלי בלתי נ"ה בלשם נעודות. המשקל וכן הוא כמדד ערכות דפוס ויכילת, והסופרים בראותם הפסוק בתהלים כ"ג חזבו לתקן ולכתוב במעגלי ובאבו. שעה, פנה, מל' ואל מנחתו לא שעה (בראשית ד' ה'). ברכת בני אהרן, בן הגיה בעל ש"ה מפסגה, וישר דבר, כי נאמת בן הטפחה בני' גם נקוד ערכות דפוס ויכילת, והנה מחבר האיד כיון בלשון הזה על עצמו כי הוא היה לוי, והסופרים אח"כ שינו וכתבו תחת בני אהרן בני ישראל כדי לעשות בלשון מכוננת יפה לכל איש ישראל ואף לאינו מורע אהרן, אך השחיתו בתקונם את המשקל האיד. וע"כ אם כולפי לשון המחבר נאמר שעה ברכת בני צי"ו וזה המשקל על טכונ, ויעמוד בני ליון ע"ד העמדה במקום בני ישראל ובמו בני ליון יגילו במלכס (תהלים קע"ט), והנה מידע החרוז, תמן נח אל ברכת המזון שמתכנים בני ישראל. שהשומחה במעונ, כתובות דף ח', וכתב אכן ידוי ונ"ל קבלתי מרבותי בנרפת שלבך נהגו לוטר שהשפחה כמעטו ולא נוטלו או כמעטו או בלשון אחר, לפי שפירו בחגיגה פ' אין דורשין (דף י"ב, ב') שעה רקיעין בן, ולכן רקיע שפיר מעון טבון ואל ערבות, מעון אנו מלאכי הארת שווערים שיה, הוי שווער שהשפחה כמעטו עכ"ל. וזהו עוד גם עקרים מאלר ב' פרוק ע"ו.

שהכל ברא, ברכות אלו טמן ברכת חתנים ונקדלוה גם אעז ברכות ע"ש מספרין בלרוף ברכת היין ואיתה בראש עם' בלה עכין לברכת חתמים טן בתורה, שאלמר ויברכו את רבקה. והכופפה כולה כעם' כעשות דף ח' וזוהא בנרע"ם הלכות ברכות פרוק ב' והלכות חיות פרוק י' ובסמ"ג עין פ"ה. שהכל ברא לכבוד עש"ה ישעיה ע"ג, ו'. והולחה היא על בראת העולם בכלל.

יוצר האדם עש"ה בראשית ב', ו'. והולחה היא על ילדת האדם כפרט. אשר יצר את האדם, זו היא הולחה על ילדת החוג יל ובר וכמה ושלמות טין האחושי כנשמתו וכלו. בצלם, כמו שכתוב בראשית א' ב'. בצלם רמות תבניתו, פירשו, דמות תבניתו של אדם גם היא כולם אלהים בראית, והכוונה על ילדת חוה שבה אותה הקנ"ה בראית אדם הראשון וגם היא ללם אלהים, בן בראת הכבון כפירוש מאלר זה אשר כתבא ס רביס. ודי מעדיה גורם יצאלם דמות תבניתו, וזהו בתשובת הרי"א לה"א שאלו הכהן דף י"ב גם מהליכות קדם דף ע"ב. והחוקק לו לאדם. סמנו, מנופו ר"ל מלשונותיו. בנין עדי עד, את חוה, וקורא אותה בנין עש"ה ויבן ה'

שש חשיש ותגל העקרה בקבוץ בניה לתוכה בשמחה.
ברוך אתה יי משמח ציון בבניה:

שמח תשמח הרעים האהובים בשמחה יצירך בנהען
מקדם. ברוך אתה יי משמח חתן וכלה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר ברא ששון
ושמחה חתן וכלה גילה רנה היצה וחרוה אתה ואחור
ושלום ורעות. מהרה יי אלהינו ישמע בערי יהודה ובחצות
ירושלם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול
מזהלות חתנים מהפתח ונערים ממשחה בנינתם. ברוך
אתה יי משמח חתן עמדתה:

וחזר ונטל הכוס האשון וסך בורא פרי הגפן ואתה טק' הכוסות ויתן לחתן ולכלה ולכל המסובין.

אלהים את הללע (בראשית כ"ב), ופירוש ערי עד, כוהן לדורות, והטעם ע"י אהיה מתקיים מין האדם.
והרי"א בתשובתו לשאלו הבנה גורם, "בנין ע"י עדי עד", ולא מלאתי בן בספר וולתו.
שש חשיש, נרבה זו נתקנה כנגד שמחת ירושלים העתידה שנמשלה לשמחת זוג חתן וכלה
בכתוב ומשום חתן על כלה ישם עליך אלהיך (ישעיה ס"ג, ה). והקדושו נרבה זו לנרבת זוג חתונה,
לפי שחייבים להעלות את ירושלים על ראש שמחתנו וכמו שבענין תדבק לבונו לחכי חס לא לחכרי וכו'
(תהלים קל"ו). ונ' נרכות אלו סמוכות הן לנרבה שלשית וע"כ אינן פותחות בברוך. העקרה, ירושלים
ע"ה רני עקרה (ישעיה כ"ד, ח').

הרעים האהובים, הם החתן והכלה שנתקשרו יחד באהבתם להיות רעים זה לזה. ונוסח הגמרא
הוא רעים האהובים, האשון בלי ה"א, ובעל וי"ל תקן הרעים כדי להשוות המתואר לתואר וכוון, ואף כי
כמלא יום השני (בראשית א' ל"ח) פלות הטובות (פ"א, כ"ו) נור גדול (ש"א י"ט, כ"ב) ואחרים אשר
המתואר בלתי ידיעה, הם דוכושים ליואלים מן הכלל. והספרדים אומרים רעים אהובים שיהיה בלי ה"א,
וכן נסמך רכ עמם ובאטרובסם, וגם זה יתכן. ובשאלות דרכ אחאי גאון סמן י"ו ונרע"ם הלכות נרכות
פ' ב' גורם רעים אהובים. כשמחך יצירך, כמו ששמחת את אדם האשון בהיחך את חוה לפניו. משמח
חתן וכלה, ואין חותמים משמח החתן עם הכלה כמו נכרה האחרונה, והטעם מפני כי נרכה שמח
תשמח היא דרך נקטה לנתק רחמים על חתן וכלה שיהיו שמים בהלכה כל ימיהם לפיכך חותמים משמח
חתן וכלה, ר"ל את שיהיה, ואם היו חותמים החתן עם הכלה לא היה נמשע חלל שמחה לחתן כלכד
שישמח כללה ולא לכלה שתשמח בחתן. אבל הנרבה האחרונה היא שח ואדואה להקפ"ה אכרל חתונת
דיבוק איש בלאה ע"י שמחה ודוהו נה חותמים משמח החתן עם הכלה, שאם לאון שמחת חס בלאח.

אשר ברא ששון וכו' היא נרבה כוללת כל עמינים סקודמים נריות השמחה ולידת הזוג וחרון
ירושלים. יצור, גם הוא ל' שון ושמחה בל' חז"ל ועצרת ולפניו חדך דלכה (איוב ע"א, י"ד) וכן
שם אתה משא תרנונו דלו עמה דין (ישעיה ס"ו י') תגילה בישמעתך תרנונו חדך בפורקן (תהלים
ע' ט"ו). ורעות, המתבררות, טענין לטען אחי ורעי אדברה נה שלום (תהלים קכ"ג, ח'). והנה נוסחת
היא גרסת הגמרא והרי"ף והרמב"ם וסמ"ג. אבל הספרדים גורסים, "אשר ברא שון ושמחה חתן וכלה
האבה אחוה גילה דלנה שלום ורעות", ומחסרים ב' התבות רנה ודוהו, וכן חסרים ב' תבות אלה גם נס'
האביר טונח כוהר נרשית דף ל"ה גם כוהר תרומה דף ע"ה עמוד ג' גם כוהר חדש מודש רות דף פ"ט,
והוא כדי שיהיו כאן י' לטובות כנגד י' משמרות שבהן נכרל העולם. בערי יהודה, ל' ירמיה ל"ג, י'. וי"א
מצהלות, גליות, מל' טלי ודף (ישעיה י"ב, ו'). וערים, פיחא, וקול מטבלות כערים. והספרדים גם פה
נוסחתם טונה מברסת הגמרא, שהם אומרים, קול מטבלות חפות חתנים משמחה ונערים טבניתם,
משמח יחיתו עם הכלה, בן העקר יחיתו נה"א יליעה כחברו פלח, וכן גורם חתן ירחו בהלכות פסח

ברכת אירוסין.

המטק לוקח כוס של יין נירו ומטק.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצננו על העריות. ואמר לנו ארז הארזות
והפיר לנו את דגושאור לנו על ידי חסה וקדושין.
ברוך אתה יי מקדש עמו ישראל על ידי חסה
וקדושין:**

גאונה החתן והכלה. ואחרי כן החתן מקדש לו את הכלה בטענת קידושין ואומר:

תרי אתה מקדשת לי בטענת זו בדת משה וישראל:

וקוראים בתוכה. ואחרי כן מברכים על כוס שם בורא פרי הגפן וחומרים ו' הברכות שהכל ברא לכבודו וגו' הקדושים למעלה נהאצ' לכאזין (ק' 563).

כ' קי"ח והתפס נכ' ל"ח וכן הוא כסדר נכבות דפוס וינילח וכן הוא כמחזור רומא. ויש לדעת כי כמחזור רומא כמלה קודם תענית כרכה זו שד תוספת כעין פיוט וע"ס ח"צ ח"ל: אשא חפלה, בעד החץ וכלה, גנגם רב עלילה, זרשם לשם ולחלה, העץ פרי לגלה, והגפן חת חילה, וחסים סביבות לשחלה, תגינים עלי שור גמלה, טכוכי כבוד תורה ותרולה, וסו ושכאל לפרוץ באחוזת נחלה, כח חצי גבור אשפתם תקלא, לא ויגעו לריק ולא יילדו לכהלה, טסית עוז ושכטי מסשלה, נאחתי סחכר לרומם כהללים לסגלה, שריגי ענף פרוץ חפרה בגילה, צמחי קסחם רכבות לכפלה, שוש חשיש בה' עליהם חזק גם הוא ישיש כמשוש חתן על כלה, ככתוב כי יבעל בתור וגו', תאמר והיה כעץ שחול על סים וגו', ותאמר והיה כעץ שחול על פלגי וגו' ותאמר שיר המעלות אשרי כל ירא וכו' (כל המחזור), ותאמר כי חשיחה ברכות וגו' ותאמר יהי מקיך ברוך וגו' באי משמח החתן עם הכלה.

בא"י וכו', נכמת חיוסין הלל הוא כמלה בגמ' כתובות דף ז' ע"ב. ועניניהם הרע"ס נהלכות חיות פרוץ ג' וצנו על העריות כן נוסח הגמרא, ופירש אהרבה"ס ר"ל לזנו על הרכות העריות או לזנו לפרוץ טן העריות, וזענה לו ועניניהם לכס פסל תענות כל אר טך ה' חלהיך (דברים ד' כ"ג) כלומר טך של לפנות, ועלמתי נתענות שלהם להרע"ס שהוא גורם והברילנו טן העריות עב"ל, ונחמת כן גם גרמת הרע"ס נהלכות חיות פ' י' וכתב עליה בעל עגיל טענה שהיא כן הכסונה. השניית, הקטוב טן ער"י טמ (מיכה ט', י"א) כפסל חרפה תרפות, ואמר לנו את הארוכות, פירש רש"י מדרבנן הוא עגור על היחוד של פניה וזף חרופה לל החיך עד שתיכנס לחופה ונכרכה עב"ל ואע"פ שחסור זה מדרבנן כובל לנרץ עליו וכמו שכתבתי על זה חנוכה ומקרה עגלה. הגשואות לנו, כן הגיה רבנו תם, ור"ל כשינו הכשואות לנו ע"י חופה, על ידי חפה וקדושין, פירש ע"י נכמת חופה שהיא גומרת את הקדושין. ובעל העמוד כחלק ח' עטר ה' כחט שמתכר לומר על ידי חפה קדושים ככ"ת וטעות וקדושים כתיבה ע"י דמיון הכרת חות ור' וזאת נ"ת *). וכן בא"ע ח"ע ס' ל"ד קדושים ככ"ת, גם כמ' חפת חתנים (ליזורכא שנת תקכ"ז) הדפוסו כן. חמנס בעל כחלת אצנה (ק' ל"ג, ח') ייכח הגרסה וקדושים כו"ו. ועוד לדעת כי בשאלות דרב אחאי גזון סמן י"ו הנוסחה על ידי קדושין וחפה. וקדושין, משקל תלמודי הוא וענינו ל' הוטנה והכנה, ומל' וקדשתם היום, ויקדש את העם (שמות י"ט, י' וי"ד) בתקדשו למחר (כמדבר י"א, י"ח) וחמישה המתורגמים כל' הוטנה. מקדש עמו ישראל וכו' תנת עמו חניכה בגמרא ולא בשאלות דרב אחאי ולא בס' רב עמרם, והרע"ס חותם נלכד מקדש ישראל, וכן בא"ע ח"ע ס' ל"ד. ונוסחתנו מוחלה נהגתה טיימוני, ולזה עוד על חודות הגרסה כהל"ל לכתובות דף ז' גם כהנודחה.

דרי את מקדשת לי, קדושין דף ה', ע"ב.

(*) טקס חגיגי דומה לזה ראה למעלה דף 288.

סדר הברכות

על היין מברך לפני
כ"ס גענומע רעג וויינען.

על תבואל מן ה' מיני דגן
חיבער קובען, קק:פלעקט מי"ג.

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא פרי הגפן:
ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא מיני מזונות:

ברכה אחרונה.

דער זעגענטספרוך נאך דערען געסט.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם על

על היין מברכין לחתינו. נאך וויין.	על פירות טאמח ארץ ישראל. נאך טרויבען, פייגען, קאשען, דקטעטען וחד: דרמקטעטעטען.	על מעשה קדוה מה' מיני דגן. נאך טעגלסטפיינען.	כאכל מן ה' מיני דגן גם זחה יין. אען ומו כחקקאערק געגעסטען חוגר לגליד וויין געטרוכטען.
---	---	--	--

הגפן ועל פרי הגפן	היעץ ועל פרי היעץ	הפמזיה ועל היבלבלה	הפמזיה ועל היבלבלה
----------------------	----------------------	-----------------------	-----------------------

ועל תנובת השודה ועל ארץ המדינה טובה והחכה שרציה והגלה
לאבותינו לאכול מפריה ולשבע מפריה. רחם יי אלהינו על ישראל
עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן בתיך ועל מוסדותך ועל היבולך
ובגרה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו והעלנו לראכה ושפנתנו
בבנינה ונאכל מפריה ונשבע מפריה ונברכה עליה בקדשה ובטהרה:

שנת הרעה והחליצנו ביום השבת הזה:
מ"ח וזכרנו לטובה ביום ראש החדש הזה:
מ"ט ושפנתנו ביום חג (מיני) הזה:
מ"י וזכרנו לטובה ביום הזקרון הזה:

כי-אתה יי טוב ומטיב לכל וטוהרה לק על הארץ
ועל פרי הגפן. ועל הפרות. ועל הפמזיה. ועל הפמזיה ועל פרי
ברוך אתה יי ברוך אתה יי ברוך אתה יי ברוך אתה יי על
על הארץ ועל יי על הארץ יי על הארץ ועל הפמזיה ועל
פרי הגפן: ועל הפרות: ועל הפמזיה: פרי הגפן:

בורא פרי הגפן, טאמח ברכות דף ל"ה. בורא מיני מזונות, אס דף ל"ו, כ'. על דגפן תל' זס'
ברכה זו אמה מעין שלש, כי בכלל זה טעין ג' ברכות של בעמ"ז, כילד, על הפמזיה ועל הכלכלה הוא
מעין ברכת הון, ועל ארץ המדינה הוא מעין ברכת הארץ, רחם ה' חלבינו הוא מעין ברכת טובה יראים,
ואמ"ס שיש בה ג"כ כי חמה ה' טוב ומטיב כנגד ברכת הטוב והמטיב, לא קראוה חלה מעין אלא ולא
מעין ארבע, נעבור אברהם רביעית של בעמ"ז רק מדרבנן היא. ויש אומרים כי חמה ה' טוב ומטיב
לכל הוא לא מתקן מעקרין רק לברכה היין שהיא על הגפן ועל פרי הגפן ומתקן כנגד הטוב והמטיב
אומרים על שמי היין (ברכות כ"ט, ב'), אלא שנהנו לושר נוסחה זו גם על ה' מיני דגן והפירות.
ואברהם מנחה בברכות דף מ"ז, וקדוה ארע"ס טבלות ברכות סוף פרק ג', ויש מה מעט תלוסי נוסחאות
במדרשים. ועל תנובת השודה, לטן יחזקאל ל"ו, ל'. והארע"ס אינו גורם לו גם ברוח חיינו, ובאל"פ

אתה יין ואל כל ספירות הארץ ענך:
 על הגפן ועל פרי הגפן ועל תבואת העץ ועל פרי העץ ועל פירות הארץ ועל פירות הים.
 אלה יי' על התבואה ועל התבואה ועל הפירות:
 אל כל פן ה' מימי דגן וגם ספירות הארץ ענך:
 על הפתיה ועל התבואה ועל פירות הארץ ועל הפתיה ועל הפירות.
 אלה פן ה' מימי דגן וגם ספירות הארץ ואתה יין כולל אלהם יחד נברכה ולומר:
 על הפתיה ועל התבואה ועל פירות הארץ ועל פירות הים ועל פירות הארץ ועל הפתיה ועל הפתיה ועל הפירות:
 ברוך אתה יי' על התבואה ועל הפתיה ועל הפירות:

על שתיית מים ועל שבת: חיבבר אהסער חנני ורנטיגע געטרוקע קע (אויסער זיין):

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם שהכל נהיה בדברך:

על פרי העץ: ביי'ן גענוסט פון ביאודריכטען:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם בורא פרי העץ:

על פרי הארץ: ביי'ן גענוסט פון ערדפריכטען:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם בורא פרי הארץ:

ולאורי שתיית מים או סכילת פרי ענך: נתן דעם גענוסט מאזער דיעמער:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם בורא נפשות רבות והסורן על כל

מדי שבתא לאחיזת (בהם) נפש פלחי, ברוך חי העולמים:

דף ל"ה ע"ב אינו נכנס ועל תבוכת הזדה כי חס על ה' מימי דגן וכן הוא ככל ה', ואלה טור ח"פ ס' ר"ט. והגמלה לאפוחיני, אטודתם גורם והנחלת אי' אטוחינו, וכן נרענ"ס. לאכול ספירה ולשבוך סטובה, אינו נאטענ"ס ולא בל"ה גם הספרים אין אומרים אותו גם נסדור יענ"ן אינו, אטנס נגמלת טבילו, וכן נרעיס רב עמס וברא"ה וסעור והחוק וכל ס' ולטודתם. והמלל מליאת לבן ו' גם נטוטס דף י"ד. ושטחנו בבגניה, וכן נרענ"ס. והבל"ה גורם ושטחנו בה והוא נרעמ נגמלת. תאכל ספירה ושבע סטובה, אינו נגמלת ולא נכ' רב עמס ולא נרענ"ס גם הספרים אין אומרים אותו, אל המור טבילו נכס נעל הלכות גדולות, וכן בל"ה. וברכך עליה בקרשה ובשרה, גם זה אינו נגמלת וס' רב עמס, אל הרענ"ס טבילו. וחכרנו לטובה כיום ראש הרדש הזה, כן הנוסחא וכמו שהיה נסוד ובל"ה וכן הוא נסדור של ר' עריאל גם של ר' זלמן לונדן. כי אמת ה' טוב וטוב לכל וכן נכ' רב עמס, גרמא אטודתם היא, כי אל טוב וטובי אמת", וכן היא נכל בו וכן נכפחער ועל פרוק י'. על הארץ ועל הפירות, ר"ל על הארץ הטובת את השירות, נכמות דף מ"ד וע"ט. ואם אלל פירות ארץ ירעל כן ע"י כן נח"ל תחת על הארץ ועל פרוקיה.

שהכל נהיה בדברך, טאנס נכמות דף מ', ע"ב. ויהי' הו"ד בטול והוא נינוני נפעל טארז היה, וכן כל נכמות הנהנין אפוחיני כל נינוני כמו נחל, הטולית, הנותן, טאנס, כי טודים אנתנו על אהקנ"ס פעל תמיד יכל עת הנותן לנו והסגפתו תמיד על טעם הנביאה שלט תסוד עקף טננה אשר טוב אותה לסלק נה, חיה ג"כ אטאמר נחפלה הטחדש נמוטו ככל יום תמיד טענה בלשית. בורא פרי העץ, טאנס נכמות ל"ט. בורא פרי הארץ, טאנס. בורא נפשות וכו' מקורה נכמות דף ל"ז. וע"ל. אך לא נכמה גם הכוסחא בלשונם והטוספות טבילים אותה כה"ל, נכ"י אט"ה נרעל נכמות רכוח וחסרונם ועל כל ענה ארעל להחיות נהט נכס כל חי נרוך חי העולמים", וטירעו חסרונם כמו לחם ומים אל' אטער כלל הם, ועל כל מה שברא, כלומר על כל מה אגעולם אטם חס לא נרעל וכילום העולם לחיות כלל הם, אלא נרעל כי אטם לטענוט כטו תטוחים וכילול נהט עכ"ל אטנס גדול הדוחק נפיוח טאה, ולרעה טכוכן כי טן נרוך עד וחסרוק הוא טן הקריוחה אל הכס כלומר נרוך אמת ה' אשר אמתה הוא טרעל נכמות רכוח וחסרוק, וטכ"כ יאמר על מה יהיה נרוך, על כל מה ארעל וגו' על זאת הוא נרוך. וכה עליאת הלצן מיטאנה ואין טם קוץ כלל. וחסרוק ננו"ן כן הוא נטענה נכמות מ"ד ונגמלת (נכמות ל"ז ועחיני י"ד, נ) וטאטודתם וכן כהט נעל אור חדש וכל"ל כי נטען על נכמות אהוא ל' נקנה. וטירעו ארעל כל ענה אטער. לנכמות לחיותם, ר"ל טרעו טפוקן וכל"ל וטירעו בע"מ. שבראח כן הוטחחל כערוכין דף י"ד, ע"ב גם נכמילתם כלל ס' ה' וכן הורה נעל עכ"ל טען ר"ט. ונכמות דף ל"ז הנוסחא שברא כל' נכמה, וכן נרעל רט"י טם רעל

על ריח עשב: חיבר וקתאריעלענדע קרייטער:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא עשבות בשמים:

על ריח פרי: חיבר וקתאריעלענדע פרישטע:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם תנותן ריח טוב בפרחת:

על ריח בשמים: חיבר געווירלע:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים:

על ריח עץ נושא: חיבר וקתאריעלענדע קתא:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא עצי בשמים:

על טען חפרסמון: חיבר וקתאריעלענדע קתא:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא שמן ערב:

החזה נרקיס, וכוכבים המעופפים, ומדבריות, כר"ת מנבויקע דעו באיפלענ, סטערני
וכדים רעים, וכן החזה החמה נראית אצל טיעפענע, וועטערלייכענע, קתאער גע
מחור גדול בתקופת ניסן בבוקר יום ד', מנדך: בירגע, גרנסער וויטעו, ספרישט ומו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם עושה מעשה בראשית:

דף ט"ה, וכן בחולדה. והנה המור נסמן לו עיניו נחלה הנוסחה אצלו וחס"כ עיניו הנוסחה אצלו ולא הכריע, חסנס בעל גידי ומטה דף ט' כתב בפירושו לר"ח שחומר על כל מה אצלו על כל מה אצלו, ותאמת הנוסחה הזאת חומר מתיאמת נלאן, וכן היה נכל טו ס' כ"ד גם נט"ז ס' ר"ז, וכן היה נכדולי ר"ה ויעב"ן וי"ס: לרחיזה ברהם, נקוד ספרדים לא נמלכה תנת ברהם, ומספר: ברוך חי העולמים, אחימה וז' חיינה נעמל אלכו, חכל היה ע"פ גמרא ירושלמי נרכות סדק ו' משנה ראשונה אס נוסח הכתבה כך הוא, "אז ברוך נפשות רבות להחיות כהן נפש כל חי ברוך חתה ה' חי העולמים" והשאלות דבר אחי גלוח פ' יתור סגן כ"ה הנוסחה, "ברוך נפשות רבות ומסדוק על כל מה אצלו חי העולמים" והרע"ס בפירושו למטה נרכות מ"ד גורם, "ברוך נפשות רבות ומסדוק על כל מה אצלו, ברוך אל חי העולמים": גם נספרו פאר הדור ס' ק"ה (והוא ס' ל"ח נחשתמוז דסוף חדש) כתב שאין אחימה לנרבה זו, ר"ל שאין אומרים נכוסה נרוך אתה ה', וכן כתב גם רא"ה האוכה קע"ט. סי' העולמים, סי' נגרי בן נקוד הסמיכות ען הכס התולר סי' (לא ען סי' כטו כתב נעשה כ"ל ארקולטי עובד נחוספות י"ט סוף ט"ס חמיד גם נעל וי"ל ס' קל"ח, כי ען סי' שזה אס העקרה, נפל על ע"ס החיות וכל"א רתו זעבען, יאמר נסמיכות סי', ואראו היה ענחי לנ"ד ה"ל ותפלג ו' שהוא נסמיכות ו' (ויקרא ה' ז' יעשה ט', ט"ז), וכן הוא נקודת הכתוב י"ב, ז' וישע ד"ה העולם והוא תולר סטוך ומרגונו, בי"ח דען זעבענדיגען דער מעש" או "בי"ח דען זעבענדיגען דער עיניקייט" כפי זיוון תבת העולם על הנלחיות או על העולם הכתוב, ואם היה נקוד ב"ה העולם היה נאטע עמנו ב"ה אשר הוא העולם נל"א בי"ח זעבענדיגען, ריח וטעם ויהי זה ספוק גדול נהנה, חף כחן האומר סי' העולמים נאטע עמדיו היו והעולמים ויהיה הכיסות המעשית, וע"כ הכיר גדול כן סי' נגרי י"ט נפתח ו"ל סי' העולמים ופירשו ה' אשר חי אל העולמים, חכל בואר נאמר עולמים או עולם כלי ה"ל ייעה או יפה יתכן ג"כ לנקד סי' עולמים סי' עולם נפתח אזו נאטענו כטו סי' לעולמים סי' לעולם וכן נמלח נפיוט האדרת והאמונה לסי' עולמים ככל הדור וחזרו, והיה נכתב חבורה"ס כס נעל הטלקד ח"ל ומה טוב לומר סי' העולמים כ"ל הכתוב וישנע ב"ה העולם, לרמוז על העולמה כי הוא חייבם וקיימם, ואם נפסך לומר שהוא חי וקיים באני עולמות העולם היה העולם הכתב, טוב הוא עכ"ל, ולכוננו אס תהי כוונתך שהוא חי לעולמי עד אז תוכל לנקד סי' חף נרוך שחומר או חי עולמים, והוא נחור וראה עוד כס' אור חדש דף ל"ז, ז', גם נס' הכסיום לכתבה לנראשית ג', כ"ז: בורא עשבות בשמים, נרכות מ"ג, ע"ב. ואם גורם עשבו, חף נמקול רתו אל עב הוא נעשית (משלי כ"ו, כ"ה) ול' המקול מעולה שהוא הענודר לנו ונקוד עשבו חנכו ענודר (תנ"ל לא"ח ס' רע"ז אות י"ב טענת). דגותן ריח, נרכות מ"ג, כ'. בורא מיני, אס מ"ג, ע"א. בורא עצי, אס. בורא שמן, אס. עושה מעשה בראשית, נרכות כ"ד, וכו'. וכן גרסת ה"ל והטור פ"ח ס' רכ"ו וסמ"ק ס'

על רשם ופטרם ורעם : ביי'ם רשכער, סמוראפטרער קרער ערדבעבען :
ברך אפה יי' אלהינו מלך העולם שפדו וחסדו מלא שלום :

החלה את הקטן בעמים : ביי'ם תבאיקקע רעו רעגעבעקענען :
ברך אפה יי' אלהינו מלך העולם וזכר הברית ונאמן בבריתו וקים במאמרו :

החלה לילנות בעת מריחת נכנס : ביי'ם ערשען תבאיקקע בליהעטער
החלש ימן עמד מליה האלונה : ביי'ם חיק אקאשע נימן :
ברך אפה יי' אלהינו מלך העולם שלא חסר בעולמו דבר וקרא בו ברית
טובות ואילנות טובים להנות פדם פגי אדם :

החלה לילנות טובות : ביי'ם ערבאיקקען פקרוילכער געמאכע
ותרות כחות עמד : קרער ווייגעליכעס סקנער געסעפפעט :
ברך אפה יי' אלהינו מלך העולם שפכה לו בעולמו :

החלה לרם מאנה : ביי'ם ערבאיקקען פיינע לערנען קרער רישען :
ברך אפה יי' אלהינו מלך העולם משנה הבריות :

בנה לו קנה בית לו : ביי'ם נבקיח פיינע וויינע, קרער נייען קליידע ת. ד. ג.
כלים ועלמסס עמד : וקאיים ביי'ם בעמס פיינער יערען נייען ספיינע ספריכט אמן :
ברך אפה יי' אלהינו מלך העולם שהיהינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה :

הלבם עלמס חדש : ביי'ם תבליעהען פיינע נייען קליידע ספריכט אמן :
ברך אפה יי' אלהינו מלך העולם מלביש ערפמים :

על אפועת טובת לו ולהארים : ביי'ם עאפפאנג פיינער גליקקליכען בהשפאטט :
ברך אפה יי' אלהינו מלך העולם הפשוב והפמיוב :

על אפועת רשות וכן הקודע על מנו או החלה בתי כנסיות כדרכן : ביי'ם עאפפאנג פיינער פלייטען תבליכט :
ברך אפה יי' אלהינו מלך העולם דין האמת :

החלה את תכר אנתרעס : ביי'ם וויינערענען ויינע פריינדע דער פקן פיינער
מחלי עמד : סווערען קרונקאיים געגענען ספריכט אמן :
ברך ותקנא מלכא ריעלקא די ידבד לן ולא ידבד לעקרא :

קצ"ח. אך הדיף והרע"ס והטורחם גורמים עושה בראשית, ובאור הלשון ראה למעלה דף 58.
שבו וברורא, ברכות כ"ד. וזכר הברית, אם דף כ"ט וראה בתוספות אם ובהנהגות מימיו הלכות
ברכות פ' י' אות נ' וזוסיף זומן פ' ע"ג. וזכר הברית, כמו אבות וזכרתי את בריתי (בראשית
ט', ט"ו). ונאמן בבריתו, אלו יעברו אף בארץ הכנענים. וקים במאמרו, פירושו אפילו לו היה
סגור מלאך אפועת ולא היה עוד טעם ברור הוא זיקיים מאמרו. שלא חסר בעולמו, ברכות
ט"ג, כ' ה"ה דף י"ג. האילנות טובות, אילן ל' זכר הוא אף כי יתרה ברובו נקטה, כמו אבות להודות
וחיבתם, וע"כ ל' טובים וכן הוא נפטר' פ' קצ"ח. לפנות בהם כן וי"ג ובתן, והוא מקור פיעל
נאמן הגה דוגמת לפנות (אפועת י"ג, ט') מן תבה, ור"ל הזם הוא ענהה באלנות העובים את
בני אדם, ועלה תלמודית היא ועממה ל' תועלת, והפעיל לו יועילו תרגמו והנחה לו יתנו (ירמיה
ל"ג, ל"ט). והטעם ע"ז כ"ז ופטר' פ' קצ"ח ולרחות חיים הלכות ברכות פ' ט"ה הנוסחה לקבוצת עקש
ואף היה חפץ, ולו פירשו בני אדם יהיו הכמים מן האלמות. שכבה לו, ברכות כ"ח, כ', ותחומם
פ' פיינעם. משנה הבריות, אם. שהדינו, ברכות כ"ד. וראה למעלה דף 588. מלביש, ברכות דף
פ' וראה אם טעמ' פ' ט"ו. הטוב והבטיב, ברכות כ"ד. דין האמת, אם ופקיים כ'. והמוסלם האמת
ט"ה בלא טענה ומעלה וכל המוסקים ולכן. ל' י"ז הי"ד נתת כי העלה סעודה. בריך רחמנא,

כחלה את הכז החביב אשר ייבטעו געליעבעטען פרייט פון היינען יתהרע
לו חתך י"ב חדשים: מיעדער ערבליקטע, ספריכט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, מחיה מתים:

כחלה נתי כסמית שתישבו מען אמן וייערערטשטענדענע
מתרבנן יאמר: גקטטענדייער זיעהט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, מצייב גבול אלמנה:

כחלה חכם נחכמת התורה: זיעהט אמן היינען וייזען חיו דער תורה, וק ספריכט אמן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שחלק מהבמתו ליראיו:

כחלה חכם נחכמת העולם: זיעהט אמן היינען וקטטיגען וועלשווייזען, וק ספריכט אמן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שנתן מהבמתו לבשר ודם:

כחלה טלך זעהט אמן היינען רעגענטען וואנעבען פון
והיליו: זיינען גרקסען, וק ספריכט אמן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שנתן מהבדודו לבשר ודם:

כחלה מקום שבו ביי"ט מיערערועהען היינען קרשען, וק אמן היינער
נעשה לו כס טבך: גרקסען געפארט ענטגהנגען חיים, ספריכט אמן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שעשה לי גם במקום הזה:

ואם הוא מקום שנעשה גם לאבותינו, אומר שעשה גם לאבותינו במקום הזה. ואם נעשה גם לאבותינו, אומר לאבותינו, ואם לרבי אומר לרבי.

כחלה יס אוקינום: וק אמן דמי וועלשווער זיעהט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שעשה אתהים הגדול:

הקובע פזוה טבך: ביי"ט תכסותגען דער טזוה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו לקבוע מצוה:

העשה מעקה לגו או כותל וגדר ווען אמן היינען היינלייטונג חתך רען ברונגען קרער
סכר לנדו להסיר הטבול יבך: חיו געקטרער חתך דמי פוקטטע דרך אהבט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו לעשות מצוה:

הסודה כרס רבני טבך: אשר זיינען ווייבער חתך פיערשען יתהרע ווייזקסט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על פדיון

בָּרָם רַבְעִי:

ברכות כ"ד, כ"ו, ורלה כהלא"ש זש. גם נלגט פ' ר"ט. מדיה סחים, אס נ"ח, כ"ו. מצייב גבול, אס. והוא ע"כ עש"י ט"ז, כ"ב. שחלק מרכסו, שנתן מרכסו, שנתן סכבודו, ברכות דף כ"ח. ורלה מאמר ר' יוחנן כנגד ט"ז. שעשה לי גם, ברכות כ"ד. שש"ה אה הים הגדול, אס, וכן גרסת הרי"ף ורמב"ם ור"ע ופמ"ג ופמ"ק וזקח וזרחות חיים וכל טו ולתורה וכן הוא נסדרי הפסדים וכן נסדרי ברכות דפוס וימליא וכן בורה נעל טע"ל כפ' רכ"ח. לקבוע סאורה, ירחלמי ברכות פ' ט' ואלמות דל' אחרי גאון פ' קמ"ט ורמב"ם הלכות תפלין פ' ט' הלכה ז' ופמ"ג ע"ז כ"ז וכ"ז. לעשות מעקה, כן גרסם לתורה וכן הוא ברמב"ם הלכות ברכות פ' י"א ותקמ"ג ע"ז כ"ז. וזקפת שאלמות דל' אחרי פ' קמ"ט הוא על המעקה. כרם ר"ע, כן סדפוס חו"כ וכ"ל, ולע רביעי כמו אס נלמדתם, ופענו: ברס כן ד' אים וכמו שנלמדת הנעשה כרם טפ' סרה, וכן ברכות דף ל"ה ופסח פ' ו' ועשר גני פ' ט' ופמ"ג פ' ט' כזל ברס ר"ע, נטע ר"ע, כולן כלא י"ד אחרי כ"ח כרי שקלאו כרי' ו

ועו מן חיינו ברחמינו בן עשרה
 געפאר רייח פלונד מעל מיט
 מן ער נגענקעטעט, ון חן מן חיי
 פטיקען רחמן נכאברעכען (סעף)
 חסד רחמינו פארגעטע נכח ל' ונגען:

עסע מקומה של ה' מיני דגן הנלוזה נמים וכלילתה ענה לאפות ממנה פת
 ויש בה לפחות השעור אל מ'ג ביצים וחומש בינה לריך להפריש ממנה חלה
 ולבדק על הפירוש. והמילה הזאת היא על האפה, ואם אין לו אפה
 העמה על האפה, וכן כשאמו יולדת או חולה יקיים הוא את המטה ולא
 ישנה ע"י אפה אחרת. והחלה המופרשת לריך לזרפה. והוא הנכונה:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקצותיו וצונו להפריש
 חלה מן העיסה:**

כלים של זכוכית או של ועו מן מעטפאנע קרער גאקוערע
 מתכת כזעטילם יבד: געפאפעט מוכל היז ספריכט מן:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקצותיו וצונו על טבילת
 כלי (ואם הם רבים יאמר בליים):**

האפה המוכלת טבילת מטה, וכן האפה המוכרעט
 סר שנתעיר ומכל, לריך לבדק: רייכונגונדך ניאמט, ספריכט מן:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקצותיו וצונו על הטבילה:
 ע ר ו ב ת ח ו ט י ן .**

מי שיש לו לילך לדבר מטה מן לחתום ככת או ב"ט יאמר נכרע שבת או נכ"ט ערני חחוטין.
 וכילד ישנה, יקח טון לבחי פעודות וימחהו בתוך האלפים מטה מחון לעירו ויקבע שם שבתו ויאמר
 הנכרע, וזה ח"ט שחר ולן בביתו יחשב לו כאלו שבת נמקום שהניח שם שתי השעודות, ועומד לו לטחך
 להפריש ממקום שהניח שם הערוך עד אלפים מטה. ויקח לערוך דבר טון שלא יזאת במטה כגון ככל
 וזה. ואם הוא מערד לאחרים יאמר בריך ערובא דא שרא לפלוני או לבני סקום פלוני וכו' ולריך
 להדיעם, אין מערדין לו לאדם אלא לדעתו. וקודם שמינה הערוך ענדך:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקצותיו וצונו על המצות ערב:
 בן ערובא יהא שרא לנא למאול במאערא דון תרין אלפיין אפיין:**

נקמן, וט"פ אלא כמלך נמקרא אפיין ראי, נמטוך על קבלת בעלי הטעם שם קבלו הקריאה הנכונה
 מלכותיהם בעלי הלשון האמתיים. והוא ארעי ר"ק ערך ימן גם כמאור הכנת המקרא לרו"ה בסליצית ט"ו,
 ט'. ומלאתי כמ"ק פ' רע"ח ח"ל לברס רבני כינר יענה, ילקט עד' רוחות הכרס ומטות נירו ועומד באמצע
 הכרס ותומר כל' א' חק"ב על פ' דיוס הכרס, (וכן הנוסח באלתות דל' אחאי גאון ס' ק' וכה"ג
 הלכות עטלה), ותומר בזמן שנית המקדש קיים היו פיחות. רבני להקדש ועבאו יהי רטן זיהיו המטות האלו
 להקדש והפיחות חולין, ועשות זוחקם או זרפס. נמתק מסוד נרכות דת סעדיה עכ"ל, והוא בס' כל
 ט' ס' ל"ג להפריש חלה מן העסר, חלוקי דעות בנוסח הנכרע שיש מן הפוסקים אומרים להפריש
 תרומה, ויש אומרים להפריש חלה, ויש אומרים להפריש תרומה חלה, וסר"ג בפירושו לחלה ב', ג'
 גורם להפריש חלה מן העסר, וכן העמיר יענ' נמקורו וכתב עליה שכן הוא הפוסק הנכון, ועל פיזה
 הדפוס גם רז"ה. והנה מולט הנוסחא הוא המסוק רשית ערסותיכם חלה תרעו תרומה (בענדך ט"ו, ב'),
 ונ' הטענה יאמר ל' עסר נמקום ל' עריסה ול' הפרעה נמקום ל' הרעה, כמו המפריש חלות, העסר
 ענפה חייבת חלה (חלה ב', ה') כינר מערפין חלה (פסחים ט"ו), וע"כ הנוסח להפריש חלה מן העסר
 הוא כל' הכתוב לבריס חלה מן העריסה. ותנה ט"ה ארעה חלל ונמקל פ"ה מן כלל ש"ה מן עמס, ופירש
 אינ"ס בפירושו הכתוב והקבלה אהא מל' אר נטע כרס ולא חללו (דברים כ', ו') ונקראו כן האלק המופרש
 מן העסר חלה ע"ג אענה את העסר חולין, כי קודם הפרעה החלה היתה העסר מאורה כאלילה והחלה
 שוליתה אותה מאורה להיות חולין. והנה אין הולדת חלה נמקום הזה כמאר חלה במקרא אר מעטק עונה,
 חוה שמתל לזונקלות ארתם כל חלה שבעקרא גריחתו ורק נמסוק רשית ערסותיכם הנית שם ט"ה כמו
 נכחור ולא תרמו. על טבילה כלי, י"ד ס' ק"ב. על הטבילה, נרכות כל' פסחים דף ו' ע"ב.
 בן ערובא וכו'. כן מניחו בעל וי"ג כל' ארמי וכמסחחות אר ערובים אגם הם כל' ארמי, וכן
 מניחו גם אחריהם כל' ארמי. ונרענ"ס הלכות ערוכין סוף פ' ו'. ובאחרות חיים וכלל ט' וכמור ח"ת
 פ' ח"ד נח כל' עברי, וכן מדלו יענ'. ורקחוק הלשון מנחור לפעלה דף 846.

סוד קריאת שמע על המטה.

כי אלומים תחבט ויהי יקום יקולו ק"ט על המטה.
היינוג שפירשנו סקר קריאת שמע פרוש פקטיבית תרגום חסד ודי.

רפנו שלעולם, הרי אני מוחל לכל מי שהקעים והקנים אחי אי שהקמא בנגדי
בין בנפשי בין בממוני בין בכבודי בין בכל אשר לי בין באגם בין ברצון בין
שונג בין מוד בין במחשבה בין בדפוד בין במעשה. ולא יעגש אדם בגללי:
יהי רצון מלפניך "אלהי ואלהי אבותי שלא אחסא עוד ולא אעשה תרע
בעיניך. ומה שתקמתי לטובה מרד ברחמיך הרבים אבל לא על ידי ישרים
ותלים רעים: יהי רצון אבדי פי ותגיון לבי לטובה " עוד ותאל. אמן:

**הרי אני מסר נפשי ורוחי ונשמתו על
קדושת השם ירהבך. ברוך הוא וברוך שמו:**

רפנו שלעולם, הנני באתי להפיל תחבתי לטובה ולבקש תחמים
מלפני כסא כבודך אשר אס' בא עת פקדתי לפול את נשמתו שלא ישלח
בי עוד תרע להעבידני על אחת מכל משנתך הן בשעת עשה הן בשעת
לא תעשה אבל תרבי כח שהצא נשמתו בקדושה ובסדרה ותבא אל
נשמות צדיקי ותסדי ישראל ואל נשמות אבותם. יצחק ויעקב אל מקום
חסדי. ותמיד יהיה לי בר לבב עד יום מותי להאמין בשמך תגדל עד לתע
תארחן שלחתי שאתה אמת ומשה עבדך אמת ותורתו אמת ואמת יהי
ומיד ואין יחידות כמות בשום פנים. היה זה ויהיה " מלך " מלך " יי יסלך
לעלם ועד. כי אין כמות באלהים ואין בלתיך בשמים כמעט ועל הארץ כמות.
אין עוד. ברוך הוא וברוך שמו לעד. ברוך שם כבוד מלכותו לעלם ועד:

וישנה וישנה אשכנז וכו' ויבנה לכהונות על הכתובים היחידים לו כמחנה וקנה כפי כחו.

אלהינו ואלהי אבותינו. תבוא לטובה תמלחנה ואלהי העולם כמלחמה.
שאין אנהט עי. פנים וקשי ענה לומר לטובה " אלהינו ואלהי אבותינו
צדיקים אנהט ולא תמאנו. אבל אנהט תמאנו:
אשכנז. בדרנו. גזנו. הרנו רפי. העונו. והרשענו. ורנו. תמאנו.
ממלנו שקר. יענו רע. פזנו. קצנו. מרדנו. מאענו. סרדנו. עונו.
ששענו. צרנו. קשינו ענה. רשענו. שחחנו. תעבנו. תעונו. תשקענו.
קרנו ממשנתך וממשנתך הפזים ולא אנה לנו: ואמה צדיק על כל תבא עלינו.
כי אמת עשית. ואנהט הרשענו: מה נאמר לטובה יושב מרחם. ומה נוסר לטובה
שוק שחקים. הלא כל דבספרות והנגלות אמה ידע: אמה ידענו עלם. ותעלמות
סתר כל די: אמה חשש כל תדרי כמן וכוהן בלית ולב: אין בלתי בר נעלם ספר.
ואין נוסר מנגד עינה: ובבן יהי רצון מלפניך " אלהינו ואלהי אבותינו. שתמלח
לנו על כל תפארתנו ותמחל לנו על כל שונותינו ותבשר לנו על כל ששענו:

סדר קריאת שמע על המטה

בכנסת ליל סדר המסיל ויקח ק"ג.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המסיל חבלי שגרה
 על עיני והצוקה על עפעפי: והיו רצון מלפניך יי אלהי
 ואלהי אבותי שהשפיקני לשלום ותעמידני לשלום ואל
 יבטלני רעיוני ותלמדות רעים ותרהורים רעים והיו מטתי
 שלמה לפניך והאר עיני פן אישן הקנות כי אתה המאיר
 לאישן בתעצין: ברוך אתה יי המאיר לעולם בל בלבבוח:
 אל מלך נאמן.

שמע ישראל יתה אלהינו יתה אחד:
 בלח ברוך שם כבוד מלכותו לשלם ועד:

ותתבם את יתה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך:
 והיו הדברים האלה אשר אגבי מצוה היום על לבבך: ושנגתם
 לבנה ודברתם גם בשבתך בבירתיך ובלכתך בדרך ובשבתך
 ובקומך: וקשרתם לאזני על ידיך והיו למטפת בין עיניך:
 וכתבתם על ימנות ביתך ובשערך:
 ויש מוסיפים גם כ' והיה ופ' צענית.

המסיל חבלי, מביאה במעלה מכות דף ס' ע"ג, והכוחות הם לחוכה ענוותנות, גם כבוד רב
 עשרים גם מרכיב הלכות חסלה רחם מרן ו' הכוחות טובה, וכן נסמך ג' צדק ונסמך ב' קט"ב,
 חזקה פ' אצ"ב, ולרשות חיים דין ק"ג. והמטרה שלנו היא כמעט ע"פ נוסחת הר"א מכות מרן
 פ' ס' ב"ג, והטור פ"ה ס' רל"ט. ואלה גם ענ"ב אס, והמטרה רחוק להלכות חסלה פ' ז' קט"ב
 שנה, י' מנחם מענין חבלי ט"ן (אסתר ט' ו'). ר"ל כי ע"י מיתרים המינים עגרות וקשרות באיזה
 תל"ח היה בפתחו רעו סוף, וי"ט ל' חלק כעש חבלי טכסה (יבמות י"ג ה') ולב' הפרזים היה
 ד"ט לכבוד סוף כמות ותינו בן כבוד סוד, גם אין מעט למיחשים הללו, והעקר הוא על חבלי
 ילדה (האש י"ג י"ג) כי הער יוצר מלאי יחזוהו ילדים וחבלים עד שיצא, כי הטיבה המעטת ככל
 עבלי חיים לנדר גדול והעטע יבחיטם אליה. על ע"י וכו' מכוון למעלה דף 42. יבדלנו רעיוני,
 על' גיטל ד' ט"ג והרהורים, מוטטט, והה"ל כמות כעש דמיאל ד', כ'. והיו מטתי שלמה לפניך,
 א"ל היא סמול כרעי, ועיני ראי' לנחשית ט"ז, ל"א. והאר עיני פן אישן רבות, ל' תהלים י"ג, ד'
 לשיחון בה עין, ל' תהלים י"ג, ח'. ותרגם גם הארעי גלגול די בעלעשת מיאל.

שכח, מכות דף ד' ג' א"ל חרר ר' יבאע בן לוי, אע"פ שקרא חסד ק"ג כהב"ב מורה לקרותו על
 עמנו, אשר ר' יוחי טור קהל, רגו ואל תחטאו אסרו כלבבכם על עבבתם הושו סלה, והטור רב כחטן,
 אם תלמיד טכס הוא חין לרין, אשר חבי חף ח"ח מיניו ליה למימד חד פסוקא דרומי כגון בידך חפקד
 רומי עב"ל וחס דף ס' ע"ג הכנס לישן על טטוה אומר עטע ישראל עד והיה חס שמוע עב"ל ודחה גם
 פסוקא. והמדרש תהלים מוזנור ד' הקורא שטע כהב"ב ארית יולא ידי חובתו, ערבות לא יולא ח"כ חוזר בביתו
 על טטוה, מה טעם, כדי להכריח את העוין. ותיחא במדרש ויכלו (העתיקו הרוקח), כבא אחר מיאכל
 לישן, ותינו ין עד שמתקן להקב"ה, לא יבכ עד יאכל טרף שאומר ה' חלכינו ה' אחד, והמתחבין אומעין
 אבירי שמו אל הקב"ה והועלים עליו ומלחשים אחריו בדרך שם כבוד מלכותו ותרין, והוא כסמן כזה, ובקד
 כטו בידו וומר אחר שטע בידך חפקד, והאומרים כלילה מוסרין אותו לשומרי היום, שג' כטוי לה' עשומרים
 לבקר עשרים לבקר עב"ל ונמלא ג"כ בתחומה פ' חלק. וכחז אנודרהם, יו אכשים באקורין ק"ג אלפני
 עמנוה מוסרין ח"י אע"פ חק"י לקבל עלינו עול מלכות שמיס והמליכו כלבט שלם, ועשות הוא כידס עמני
 ק"ג אומרים כהב"ב סיקר חו חינה חלה רות עב"ל ודחה בתוספת לראש מכות ולחולין דף ק"ה.

וידוי נעם יחדני אל ה'ינו עלינו ומעשה
דינו פוגרה עלינו ומעשה ידנו פוגרהו:

ישב בסדר עליון בצל שדי יחלונן: אמר ליי מחס
ומצודה אלהי אבטודפו: כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר
הזות: באברתו יסך לך וחסר בנפיו תחסה צנה וסחרה
אמתו: לאתירא מפחד לילה מחץ יעוף יזמם: מדבר באפל
יחלך מקטב ישוד צהרים: יפל מצדה אלה ורבה מימינה.
אלך לא יגש: רק בעינה חביט ושלמת רשעים תראה: כי
אתה יי מחס עליון שלמת מעונה: לאתאנה אליך רעה
ונע לא יקרב באהלה: כי מלאכו יצו לך לשמך בכל
ירקה: על כפים ישאונה פדהגה באבן רגלה: על שחר
וסתן תרדך תרמם כפיר ותגין: כי בי חשק ואפלטהו אשנהו
כידע שמי: יקראני ואענהו עפ אנכי בצרה אחלצהו
ואכבהו: אך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי: איד יים וכו'.

יי מחדפו צרי רבים קמים עלי: רבים אמרים לגפשי
אין ישועתה לו באלהים סלה: ואתה יי מגן בערי בבודי
ומרים ראשי: קולי אליי אקרא ויעני מהר קדשו סלה:
אני שכבתי ואשנה הקיצותי כי יי יסמבני: לא אורג
מרבבות עם אשר סביב שחו עלי: קומה יי הושיעני אלה
כיהקית את כל איבי לחי שני רשעים שפרת: ליי הישועה
על עמך ברכתך סלה:

השכיבנו יי אלהינו לשלום ותעמידנו מלבנו לחיים ופרוש
עלינו ספת שלומך ותקנונו בעצה טובה מלפניך והושיענו

וידוי נעם, ישב בסדר וכו', הוא שיר של פגעים ונתקן לאמרו ע"פ שבעות דף ט"ו, ע"כ ר'
יסאע בן לוי אשר לכו להכי קרלי וגחמי.
ה' מה רבו, גם הוא עשיר של פגעים כאמור בפירוט ביחולמי שנת פרוק ו' חיכוה שיר של פגעים,
ה' מה רבו לרי וכל כמותו יזכר בספר עליון עד כי חתה ה' מחסי עליון שנת מעוק.
השכיבנו, ברוך ה' ביום וכו' מנח כמור ס' רל"ט, גם בלחודתס ובלחיות חיים. וחומרים חותם
כלא חתימת מכה בעמור כי חתימת חיכה חלל לאמירה בעלמא (מט"ט ס' זכ"ז).

למען שמך ותנו בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ותנו והסר שטן מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפך הסתירנו. כי אל שומרנו ומצילנו אתה. כי אל מלך נגון ורחום אתה ושומר צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם.

ברוך ה' פיוס. ברוך ה' פליחה. ברוך ה' בשכבנו. ברוך ה' בקומנו: כי בידך נפשות החיים והמותים. אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש: בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי ה' אל אמת: אלהינו שבשמים יחד שמך וקים מלכותך תמיד ומלךך עלינו לעולם ועד: יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלהיך. ה' מלך. ה' מלך. ה' יימך לעלם ועד: כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בקבוד. כי אין לנו מלך אלא אתה:

המלאך הנאל אחי מכלדע יברך את הדגעים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידנו לרב בקרב תגדן: ויאמר אם שמע השמע לקול ה' אלהיך והישר בעיניו תעשה ותאונה למצותיו ושמרת כל דבריו כל המצוה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רפאך: ויאמר ה' אל השטן יגער ה' בך השטן יגער ה' בך הפחד בירושלם הלא זה אוד מצל מאש: הנה מטרי שלשלמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל: כלם אחוי חרב מלפני מלחמה. איש חרבו על ירכו מסחד בלילות: וברכה ה' וישמרה: יאמר ה' יפגיו אלקי ויחנה: ישא ה' יפגיו אלקי וישם לה שלום:

המלאך וכו' הם פסוקי דהימי נוספו ע"פ מאמר אחי נרכות דף ד' ע"ב שהעתיקו למעלה, ומאמר הכל ט' ס' כ"ט וז"ל וחומר פסוקי דהימי כגון ברוך ה' ביום ובנו ויאמר ה' אל השטן וכו' ה' ישמרך מכל רע וכו' בידך אפקיד רוחי וכו' וברכת כהנים (ואם לקוח ממחור רב פמרים), ויש חומרים ויאמר אם שמע השמע לקול ה' אלהיך וכו' הכה ממתו של שלמה וכו' מיעיניו אל וכו' ומתריך בפסוקי דהימי כאשר ירטה עכ"ל וכן מביא גם אברהם ומוסף עוד הפסוק אם תשכח לא תפחד. המלאך, בראשית מ"ח, ע"ו. ויאמר אם, שמות ע"ז, כ"ו. ויאמר ה' אל השטן, זכריה ג', כ'. והנה מסתו, זיר ג', ז'. וז'. וברכה, במדבר ו', כ"ו. ומערכת נ' פסוקים אלה ע"פ תחומות ע' כשא הכה ממתו של שלמה ששים גברים, אלו ששים אומיות שברכת כהנים, כלם אחוי חרב, שכל אחד ואחד שמו של

הגה לא ינום ולא ישן שומר ישראל: יי

לישועתך קייתי יי: לישועתך יי קייתי: קייתי יי לישועתך:
 קייתי לישועתך יי: יי לישועתך קייתי: יי קייתי לישועתך:
 בשם יי אלהי ישראל. מימיני מיכאל. ומשמאלי נבריאאל.
 ומלפני אוריאל. ומאחורי רפאל. ועל ראשי שקינת אל: יי
 שיר המעלות. אשרי בלירא יי הולך בדרביו: יגיע פסוק
 כי תאכל אשריך וטוב לך: אשתה בגןן פריה בירכתי ביתה
 בגיך בשחלי זיתים סביב לשלחנה: הגה ברכו יטרך נבר ירא
 יי: יברכה יי מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי תהיה: וראה
 בגים לבנה שלום על ישראל:

תנו ואלה שמותי אמרו בלבבכם על משפחתם ודפו קלה: יי

בשרם כל יציר נברא:	איון עולם אשר מלך
אזי מלך שמו נקרא:	לעת נעשה בחפצו כל
לבו ימרוך נורה:	והתרי פבלורו הכל
והוא יתרו בתמורה:	והוא הנה והוא הנה
להמשיל לו לתוקינה:	והוא אחד ואין שני
ולו היעז ותמסודה:	כל ראשית בלי תבלית
וצור תכלי בעת צרה:	והוא אלי ונד נאל
מנת פסי פיום אקרא:	והוא נפי ומנום לי
בערת אישן ואעידה:	במדו אסקיד רחדי
יי ולי וליא אנה:	ועם רחדי גיירי

הקב"ה נכבד ס' וכו'. הגה לא ינום תהלים קכ"א, ד'. ור"ל חף כי עת הצטעק הוה ענת תפלתו כהה סוף
 שומר ישראל לא ינום ולא ישן וע"כ לא מירא ולא נשחד כי הוה יזמרו מכל רע ועין הצפתו תמיד פליכו.
 וראה גם כפ' אעז יהודה דף ל"ט (דפוס חדש). לישועתך, בראשית ע"ט, י"ח. ויש להסיר בראש פנים ע"ט
 אל"ה דף קכ"ג, ב'. ומס"ע סגן זל"ט והלחה וכן הוא כבודו יעב"ץ גם כבוד ברכות דפוס ויניאל. בשם
 ה', מוכיחו הכל ס' ס' כ"ט, ויחד ההצטעק וזו כבודו רנה ס' ב' דף ר"א כהם שברא הקב"ה ד' רוחות
 וכנגדן ד' דגלים חף כתיב לכסאו ד' מלאכים מיכאל גבריאל אוריאל רפאל, מיכאל מימינו וכו' והפסוק
 דר"ל ס' ד' ארבע כחות של מלאכי הארת מקלסין לפני הקב"ה, מוכה ראשונה של מיכאל מימינו, שחכה
 נ' של גבריאל שמאלו, מוכה ג' של אוריאל מלפניו, מוכה ד' של רפאל מלחציו וזכינתו של הקב"ה
 בלעלם וכו' עכ"ל וראה גם בתנאים חזק כ"ה, ב'. אוריאל, אי"ו בארון כנקודו במקורו (דה"א ו', ס"א, ס"א,
 ס"א. דה"א י"ג, ב') רגוה, תהלים ד', ס'. איון עולם אומרים פיוע זה בלחצונה כעבור פיועו כמדו אסקיד
 רחדי וכו', וראה פס' אצחתי על לחצותיו בראש תפלת האחר.

י' מוספים עוד לומר ל' מוספים ראשונים על תהלים.
היינו שפרשטנו חוץ פקודותיו פיער קפויטטל חווי תהלים, ת. י. א.

אשר האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ודרך תפאים לא עמד
ובטוב לב לצים לא יושב: פי אבד פתורת יי תפצו ובתורתו יתנה יומם
ולילה: ותנה כעין שתול על שלגי מים אשר פרוז יתן בעתו ועליו לא
יפל וכל אשר עשה יצליח: לאבן הרשעים פי אסר פמוץ אשר תדפנו
היה: על פי לא יקמו רשעים במלשפט ותפאים בעדת צדיקים: בירודע
י' בוד צדיקים תוד רשעים האבד:

למה רגשו נים ולאפים יתוריק: יתנכו מלכראץ וחזנים נסוד
קד עלי ועל משיח: ננתקה את מסרותים ונשליכה מפני עבתינו:
ישב בשמים ישחק אדני ילעג לנו: או ידבר אלינו כאפו ובחזנו
יבטלנו: ואני נסבתי מלפי על ציון הרקדשי: אספיה אלהק. י' אמר
אל בני אמה אני היום ילדתיקה: שאל מפני ואתנה נים גתלה ואתתקה
אספראץ: תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר הנפאם: ועתה מלכים השקילו
הנסה שסמי ארץ: עברו אתי ביראה וגילו ברעה: נשקדבר סך
אנף ותאבדו בוד בירבער כמעט אפו אשרי פלחסי פ:

מוסר לוד בברז מפני אבשלום בנו: י' מרדכי צרי רבים
קמים עלי: רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה: ואתה
י' כנן בערי כסדי ומרים ראשי: קולי אלתי אקרא ועגני מרד
קדשו סלה: אני שכבתי ואישנה תקיצותי פי י' יסמכני: לאראידא
ברבסות עם אשר סביב שתי עלי: קמה י' השיעני אלתי פרהקיה
אתקלאיבי לחי שני רשעים שברת: ליי השועה על עמק ברבקה סלה:
למנצח בנינות מוסר לוד: בקרא עגני אלתי צדקי בער הרהבת
לי נעני השמע תפלותי: בגראיש ערמה כסדי לקלפה תאמסן ריק
תבקשו קוב סלה: דעו פרהקלה י' חסיד לו י' ישמע בקראי אליו:
תנו ואל תחמאו אמרו בלבבכם על משבבכם ודפו סלה: וקחו וקחו צדק
במחז אלתי: רבים אמרים מיראנו טוב. נסה עלינו אור סגיד י':
נתתה שמתה בלפי מעת דגנם ותירושם רבו: בשלום יחדו אשבכה ואישן
פראתה י' לבדד לבמה השיבני:

שחיתי י' לגדי המד בי מימיני בלאמוט:
שמרני אל ברחמי קד:

סדר קריאת שמע על המטה

ויאם ידו על מנחת הכהן ויאמר:

היערכין געזע ומן לר שהירע ועגע דיה תהדר מוין דיה מנחה חסד שפירשבע:

י' שמרני י' צלי על ידי ימיני: י' ישמר צאתי ובואי לחיים
ולשלוה מעתה ועד עולם: שדי ישמרני מוצר הרע: שדי
ישמרני מבליגלים רעים ומחלמות רעים וממקרה לילה:
בבל דרכיה געהו והוא יישר ארחתיה: ג'.

אתה תקום הרים ציון פרעת לחנה ברבא מועד: גידה אסקיד
רחוי פקיתה אותי י' אל אמת: אסתשקב לא תפוד ושכבת וערכה שנתה:
שמרני כאישון בתעין בצל כנפיה תסתירני: בטוב אלן אקין ברחמים:
אתה סתר לי מצר תצגני רגי פלט תסובגני סלה:
סלה תסובגני פלט רגי תצגני מצר לי סתר אתה: ג'.

הודיעני אדח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימיך געזח:
י' צבאות עפנו משגבר לנו אלהי יעקב סלה: ג'.

י' צבאות אשרי אדם במוט כף: ג'.

י' הושיעה. הפלך יעגנו ביום קראנו: ג'.

והח' מלך שלחם יחד וחומר חותם ג' פעמים.

סדר השבת חלום.

החזה חלום ונפשו שועה עליו ייטיבו כפני שלש האוכזבים חזונו (נכרות נ"ה, נ'), והסעבה פהים
כאחרית ויזכור החלום נמשחזו כעת ההעבה. וכל לך הסדר.

החולם יאמר כפני אוכזבי ו' פעמים: חלמא טבא חזאי:

ועונים אוכזבי ו' פעמים: חלמא טבא חזית. רחמנא לשוניה למב. שבע זמנין
לגזור עליה מן שמיא דיר ליה טבא. ויהא טבא. טבא דהא וטבא ליהא:

ויאמר החולם: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאצגני שמחה:

ועונים אוכזבי: או תשמח בתולה במחול ובחדים וזקנים יחדו ותפכתי
אבלם לששון ונחמתים ושפוחתים מינוגם: ולא אבה י' אלהיה לשמע אל
בלעם ויהפך י' אלהיה לה את דקללה לברכה פי אהבה י' אלהיה:

ויאמר החולם: פרה בשלום נפשי מקרב לי בקרבים היו עמדי:

חלמא טבא, כל מוין נכרות דף נ"ה, ע"ה. וזכור כמור ס' ר"כ וכל בו ספן ל'. השבת, תסליס
ל', י"ג או חשמת, רעזיה ל"ט, י"ג. ולא אבה, דכריס כ"ג, ו'. פרה בשלום, תסליס ל"ה, י"ט.

וענין חוכמו: ופדווי יי ישכון ובאוי ציין ברנה ושמתת עולם על ראשם
 ששון ושמתה ישנינו ונסו יטן ואנתח: ויאמר העם אל שאול היונתן וימות
 אשר עשה השועה הנחלה הזאת בישראל חלילה חיי אסופל מעצרת
 ראשו ארצה ברעם אלהים עשה היום הזה ופדו העם אתיונתן ולאמת:
 ויאמר החולם: בראיב שפתים שלום ושלום לחזק ולקרוזבאמר יי ורפאתיו:
 וענין חוכמו: ורח לבשה אתעמשי ראש השלישים לה ריוד ועמך בך
 ישי שלום ושלום לה ושלום לעמך פי עמך אלהיך ויקבלם ריוד ויתגם
 בראשי הנרוד: ואמרתם פה לדי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לקך
 שלום: יי עו לעמו יהו. יי ויברך אתעמו בשלום:

ויאמר החולם ג' פעמים: יי שמעתי שמעך יראתי.

וענין חוכמו: יי פועלך בקרב שנים חיהו בקרב שנים תודיע ברנו ורחם תזפור:
 ויאמר החולם ג' פעמים: אשא עיני אלהיך מאין יבא עזרי: עזרי מעם
 יי עשה שמים וארץ:

וענין חוכמו: אלתתן לפוט רגלך אלניום שמך: הנה לא יגום ולא
 ישן שומר ישראל: יי שמך יי עלה עליך ומינה: חכם השמש לא יבכה
 ויהח בגללה: יי ושמך מבלדע ישמר את גפשה: יי ושמך צאתך ובואך
 מעתה ועד עולם:

ויאמר החולם: וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר
 פה תברכו את בני ישראל אמור להם:

וענין חוכמו: יברכה יי וישמך: יאר יי ופניו אלה וידעך: ישא יי ופניו
 אלה וישם לה שלום:

ויאמר החולם ג' פעמים: הודיעני אנה חיים.

וענין חוכמו: שבע שמחות אתפניך נעמות בימינה נצח: וחסד יאמרו לו:
 לך אכל לחמך בשמחה ושתה בלב טוב יינה פי בבר רצה האלים את מעשיך:
 וימן החולם דבר מה ללדקה, וחוכמו חוטרים לו: תשובה ותפלה ועדקה מעבירים
 את רוע הגזרה. ושלום עליך ועלינו ועל כל ישראל אמן:

ושרוי, וטעה לכה, יי. ויאמר העם ש' יד ע"ה. בורא ניב ישעיה כ"ז, י"ט. ורוח דה"א י"ב, י"ח.
 ואמרתם ש' כ"ה, ו' ה' עו תהלים כ"ט, י' ה' שמעתי, חקוק ג', נ' אשא עיני, מומר קב"א.
 ודבר, נמדד ו' כ"ב. חודיעני, תהלים ע"ז, י"א. לך אכל קהלת ט', ז' אלף שמעתיים תנת לחטך
 לתנת כומחה ע"פ הר"ע מונח בכל טו. ובעל ש"ת סדר לך בשמחה אכול לחם, והתימה על יעבץ שהלך
 לחייו, כי הוא שלח כדעת הסופקים. חשובה, לקוח מפיטו וכתנה חוקף, והוא ע"פ ירושלמי תענית ספר
 ג' ותמוטע ט' נח ובר' ט' ע"ד וקהלת רבה דף ל"ז.

סדר ברית מילה.

מכות עשה לאח למול את בנו כיום ח' ללדתו, וגדולה מנוה זו עד שאמרו עליה במס' אבה (קל"ו, ב') חלמלא דם ברית לא נתקיימו שמים וחורן, וע"כ בשמיעאים החינוך להכב"נ או לחדד שמעין אותו עם חייבים כל הקהל לקום מפניו וגם בצעה ששוקים במכות הכרית יעמדו וכמו ש"נ ויעמד כל העם בכרית, ונבואו יאמרו כלם תקול רם:

ברוך הבא:

ויאמר התם בשמחה:

הגני טובין ומזמן לקים מצוה עשוה שצונו תבוצא יחברך למול את-
בני בכתוב בתורה וברשמת ימים ימול לקם בלזכר לדת יקם:

אח"כ יקח המוהל את החינוך מן פניהו וישים אותו על הכסף אשר הכין לחליה ויאמר:

זה הכסף של אליהו זכור למזב!

לשועתך קרית יי: שברתי לשועתך יי. ומצותך עשיתי: אליהו
מלאך הברית הגה שלך לפניך. עמוד עלימי וסמכני: שברתי לשועתך
יי: שש אנכי על אמתך, במצא שלל רב: שלום רב לאהבי תורתך
ואין לבו מבשול: אשרי תבחר ותקרב לשבן הערף.
והקהל עומים: בשבעה במזב ביתך קדש היכלך:

ויקח המוהל את החינוך מכסף של אליה ויניחנו על נרתי הסכר, ויברך:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על המילה:

ותוסף את העילה בין אמצעותיו ומעל לחתוך העילה. ומיד כשגמר המוהל את החתוך יברך אבי הבן את
נרבה זו (ואם נפטר אבי הבן יאמרה הסכר):

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו

במצותיו וצונו להכניסו בכריתו של אברהם אבינו:

והשועדים יענו: **בשם שנקבם לברית, בן יבגם לתורה ולחפה ולמעשים טובים:**

וימנה המוהל לשמות המריעה כראוי. וימול אח"כ את הבוס סדו ויברך:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, ברא פרי הנסן:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדש ידיו במצוה וחק

בשאר שם, וצאצאיו נתם באות ברית קדש. על לכן בשכר זאת אל חי

ברוך הבא, מנה קריאה זו לנגד הילך טובים חכן ירחי והתניח גם אסודרהס וכתב העם כלומר
המטול לשמחה ימים כטובין הבא. זה הכסף, כפרתי ד"ל סוף פ' כ"ט, עמד אליה ונחן עמך ירחל
וסלט, נלה עליו הקב"ה ואמר לו מה לך כה אליה, אשר לו קנה קנאתי, אשר לו הקב"ה לשלם אתה
מקנא, קנאת בשמים על גלוי עריות ש"נ פינחס בן אלעזר וכלן אתה מקנא, חייך שאין ירחל עשין ברית
מילה עד אחרת רואה בעיניך, מכאן התקיים חכמים זיהו עושים מוצב כבוד למלאך הברית ש"נ ועמך הברית
אשר אתם חשבים הנה בא עכ"ל. לשועתך, בראשית פ"ט, י"ח. שברתי תהלים קי"ט, קס"ו. שש אנכי
שם קי"ט, קס"ב. ודרש בשנת דף ק"ל על המילה. שלום רב, שם קי"ט, קס"ה. אשרי חברי שם פ"ה,
ה'. ואמרתו ע"פ הוואר פ' לך לך דף פ"ד, וראה ע"ז ליד פ' רס"ה אות י"ב. על המילה להכניסו וכו'.
כשם כשכנסו וכו'. אשר קדש וכו'. שנת דף קל"ו, ע"ב. ותוספתא ברכות פ' א'. אשר קדש ידיו סכטן,
ידיו זה יחק על שם אהבתו והיא מקודש מנען שקודם שזולד נתקדש אחרת נמילה, בן לפי רש"י בשנת
קל"ו, ב'. אבל התוספות שם ובמנחות דף כ"ג, ב' פירשו ידיו על אברהם. והערוך פירש בשם רב שיראל
ידיו על יעקב אבינו. וחק, שם על מילה. בשאר, בשנת, וצאצאיו, בניו. החם חכם אותם הקב"ה. באחו
ברית קדש, הוא המילה אמתו בה והיה לאות ברית (בראשית י"ו, י"ח) ונקראת ברית קדש ע"פ ובר קדש
יעברו מעליך (ירמיה י"ח, ע"ו) אשר נדרש על המילה במנחות פ"ג, ע"ב. בשכר זאת, כאשר המילה. אל חי

סדר פירוק הבן

ס נהגים שהבן נוטל הכסף ופולטו בידו על ראש הבן ואומר:
 וְהָיָה הַבֵּן זֶה, וְהָיָה הַבֵּן זֶה, וְהָיָה הַבֵּן זֶה, וְהָיָה הַבֵּן זֶה.
 וְהָיָה הַבֵּן זֶה, וְהָיָה הַבֵּן זֶה, וְהָיָה הַבֵּן זֶה, וְהָיָה הַבֵּן זֶה.
 וְהָיָה הַבֵּן זֶה, וְהָיָה הַבֵּן זֶה, וְהָיָה הַבֵּן זֶה, וְהָיָה הַבֵּן זֶה.
 וְהָיָה הַבֵּן זֶה, וְהָיָה הַבֵּן זֶה, וְהָיָה הַבֵּן זֶה, וְהָיָה הַבֵּן זֶה.

וכתוב בבבא בתרא פ"ד הל' א' על ראש הבן ומכרו:

יְשָׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ בְּהַסְרֵיךָ וּבְמַשְׁאוֹי: יְבָרְכֶךָ
 יי וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָמֵר יי יִשְׁמְרוּ אֱלֹהֵיךָ וְיִחַנְּךָ: יִשְׁמַר יי יִשְׁמְרוּ
 אֱלֹהֵיךָ וְיִשְׁמַר לְךָ שְׁלוֹמִים: יי שְׁמֶרְךָ יי עֵלְךָ עַל-
 יד יְמִינֶךָ: פְּרִיָּתְךָ יָמִים וְשָׁנֹת נְחִיִּים וְשְׁלוֹמִים
 יִקְסֶפוּ לְךָ: יי יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל-דָּעַ יִשְׁמַר אֶת-נַפְשְׁךָ.
 יִשְׁמַר:

וה"כ חובלים ונחמים, והמטורה היא פשוט מנה.

לאחר שקבל הבן החמשה סלעים אם חלה להחזיר לאבי הבן, הראות בידו; אבל לדין שיגמור
 האב נלכו בששה שיתנם, איתנם במתנה גמורה ולא יהי כדעתו שיחזירם לו הבתן.

מת הבן בתוך שלשים ואפילו ביום שלשים, אין לאבי חייב בפדיונו, ואם מת לאחר שלשים חייב האב
 לפדותו ולתת על הפדיון חבל לא יתן שהחייבו.

ק פטר רחם שלא פדאו אביו או שמת אביו קודם ל', מחוייב הבן לפדות את עצמו כשיגדל, ואלו הוא
 בעצמו יתן כח"א אצ"פ חקב"ז על פירוק הבכור, וגם שהחייבו; וזהו הגוי"ע ע"פ מהר"ל לתלות בגמרא טפ
 בסף כתוב עליו בן בכור, למען לא ישכח לפדות את עצמו.

בכור שמתו לו שלשים יום ופדיון לא יוכלו לטולו מחמת דבר פעבב העולה, אין לאחר בגבול זה
 פדיונו, אלא לפדותו בטעמו, כי פילכה ופדיון כל אחת פטרה בפני עצמה היא חזין א תלויה בזה.

זה הדין זה וכו', יברכה ה' וכו' שמוכר פוד האב"ה וכל כו' וחבורה"ס נהגים שיאמר אחתה הבתן
 על הבן הגדול; ופעל התניח נפ' ל"ו מניח כופח"ל אחרת מתחלת, וזה פנן בכור הוא והקב"ה
 כתב לפדותו שחאמר ופדיוו מנן חדש תפדה בפרכך כסף חפשת שקלים בשקל הקדש
 עשרים גרה הוא, כשהיית במעי אטך היית נרשות אביך שנשפים וכרשות אביך ואטך
 ועבדו אתה נרשותי שאני כהן, ואביך ואטך פנקשים לפדותך שאתה בכור פקידש,
 שכן כתוב וידבר ה' אל משה לאמר קדש לי כל בכור פסר כל רחם בנני ישראל
 נאדם וככהמה לי הוא, והדי החפנים הללו יכנסו תחתין לפדיונך" וכו', וסוף נתקבלה
 נעורר הספרדים.

ישפך אלהים, מלאית מ"ה, כ'. יברכה, נעמדי ו', ל"ד. ה' שומרך, תהלים קכ"ה, ה'. כי ארך,
 נעלי ג', כ'. ה' ישפך. תהלים קכ"ה, ו'.

צרוק הדין

מי שכל לבית עלמין ולא היה עם תוך שלשים יום יאמר נכבה זו כנולדו שמה קרוב ד' שמה לקברים. ויארר יאמר ביי"ט חיינאריטט ריענע נכבה.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר יצר אתכם בדין, וזן ובלבל אתכם בדין, והמית אתכם בדין, ויודע מספר בלבכם (בדין), ועתיד להחזיר ולהחיות אתכם בדין: ברוך אתה יי, מתייה המתים:

אתה גבור לעולם ארני מתייה מתים אתה רב להושיע. מבלבל חיים בקסוד מתייה מתים ברתמים רבים סומך נופלים וחספה חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו. לישני עפר. מי קסוד בעל גבוחרת ומי חמה לך מלך ממתיה ומתייה ומצמיח ישועה. ונאמן אתה להחיות מתים:

ויש אהין אומרים אתה גבור עד לאחר הקבורה.

כזכור עם הכות לבית הקברות אומרים כרוק הדין, וכל ימים אהין אומרים תחנן אהין אומרים אותו, ע"כ גם נט' כזכ אהין אומרים אותו. וכן נכרד שנה ועבר י"ט אחר חלות אהין אומרים אותו. ויש גם אהין אומרים אותו בקבורת ילד שלא היה עדיין בן שנה. והכלל מתחיל והקהל אומרים עמו: געמגט וירד, וירד עו ניכט געסמארקבען.

הצור תמים פעלו פי בלדרכיו משפט. אל אמונה ואין עול, צדיק וישר הוא:

הצור תמים בקלפעל, מריאמר לו מהתפעל, השליט במטה ובמעל, ממית ומתייה, מרירד שאול ויעל:

הצור תמים בקלפעל מעשה, מי יאמר לו מהתפעל, האומר ועשה, חסד חנם לגו תעשה, ובזכות הגעקד קשה:

הקשיבה ועשה:

ברוך אתה, ראה נס' תולדות חיים דף ס"א. אשר יצר אחכם, נכבה זו הלא היה נספ' מכות דף כ"ח ע"ב והזכירה ברי"ף שם, וברא"ה, וכן נעמד בנדלו, והפעל' עזין כ"ז, וברענ"ס סלכות מכות פדק י' ופנ"ק ס' קע"ה, וטור ח"ט ס' רכ"ג, וזוהר ס' צע"ג, וכל בו עזין פ"ז, והבדלה סלכות מכות עבר ח', אלף שלשים מפכטיים במדד הלשון וכל אחד יש לו תוספ' עיוחד לע"כ גם הפדגים חיים אים נמסחתה, וראה גם כיוסף אהין קמון תע"ס. ויסוד הנכבה הוא מלמד העונה סלכות סוף פ' ד' על כרוך אתה כולד ועל כרוך אתה כולד ועל כרוך אתה הי ועל כרוך אתה פת ועל כרוך אתה עתיד לתן דין ותצונן וכו'. וידע מספר כלכם בדין, כן בלנדורה אן קשה תבד עלת בדין למלמד זה, ובלטת בתוספתא דמסכת פדק ו' ובר"ף אר' עמס לוקחה כוסחה זאת לא כעלמה עם מלת בדין וכן גם הכל בו לא גרם לה גם נמדד מכות דעוס ויכליל חסד מלת כדין.

הצור תמים. וכו' תפלה זו ארזו לאונה היא ע"פ פסוקי העקלה שמה צרוק הדין, כי מלדיקים נה את דינו של הקד"ה, וכבר נמדד ממוסחתה בגמרא ע"ז דף י"ח ופסרי פ' האזינו ותעמד רבה פ' ח' דף רכ"ו. וסדר תפלה זו גם היא טעונה כפי העכנאים האזנים וראה נס' תולדות חיים ערך ס"ב והלכה. הצור תמים דמים ל"ב, ד'. ובמעל, ותעלה. מסיה וסודיה ש"ז ב', ו'. מי יאמר לו מה תעשה, קבלת ח', ד'. האומר ועשה, כבי' גבור ועשה. הגעקד כשה, יחוק חיינו. הקשיבה, דיאלל י"ט, י"ט.

צדיק בכל דרכיו הצור תמים. ארך אפים ומלא רחמים.
 תמלגא וחוסגנא על אבות ובנים. פי לה ארון הסליחות
 והרחמים:

צדיק אפה יי להמית ולהחיות. אשר בידה פקדון כל
 רוחות. הלילה לה זכרוננו למחות. ויהיוגא עיניה ברחמים
 עלינו פקוחות. פי לה ארון הרחמים והסליחות:

אדם אם בךשנה יהיה. או אלה שנים יהיה. מה יתרון
 לו. בלא הנה יהיה. ברוך בין האמת. ממת ומחיה:
 ברוך הוא. פי אמת דינו. ומשוטט הכל בעינו. ומשלם
 לאלהם חשבוננו ודינו. והכל לשמו הודיה. ותנו (כ"ו) וכל אשר
 נשקה בו. הודאה ותנו לךר במעונו):

ידענו יי פי צדק משפטא. תצדק בדברך. ותופה בשפטא.
 ואין להרר אחר מדת שפטא. צדיק אפה יי וישר משפטא:
 בין אמת. שופט צדק ואמת. ברוך בין האמת. שכל
 משפטיו צדק ואמת:

נפש כל חי בידה. צדק מלאה ימינה ויהי. רחם על
 פליטה צאן ידה. ותאמר למלאך הרה ידה:
 גדל העצה ורב העלילה. אשר עיניה פקוחות על כל
 ידבי בני אדם. לתת לאיש בדרכיו ובכרי מעלליו:
 להגיד ביישר יי. צורי ולא עולתה בו:
 יי נתן. ויי לקח. יהי שם יי מברך:
 והוא רחום וכפר עון ולא ישחית. והרבה להשיב אפו. ולא
 יעיר בלחמתו:

ביד פקדון כל רוחות. ע"ה תהלים ל"א. ו' וקו"ף פקדון רפה כעבור הסמיכות. דוגמת ידליו עינים
 (דברים כ"ח. ס"ה) מן קליו (שניה י' כ"ז) ובתשחיו לנב (דברים כ"ח. כ"ח) מן השחיו (זכריה י"ב. ד').
 ומשוטט הכל בעינו. ע"ה זכריה ד' י'. והה"כ ס"ז. ס'. והכל לשמו הודיה יחנו. במקום לשון זו יש
 בנוסחאות אחרות. "וכל אשר נשמה בו הדאסה יתנו לךר בטעונו" והוא יתכן יותר לשון החזון. חצדק בדברך.
 ל' תהלים כ"א. ו' צדיק אפה. שם קו"ט. קל"ז. וע"כ משפטא מלא יו"ד. נפש כל חי בידה. ע"ה
 איוב י"ב. י' צדק מלאה. תהלים ע"ח. י"א. ותאמר למלאך. ע"ה ז"כ כ"ד. ט"ז. גדול העצה. ירמיה
 ל"ב. י"ט. להגיד כי. תהלים ל"ב. ט"ז. ה' נתן. איוב א' כ"א. ותיו' לו נפתח בכל ס"י. ומה שנמקת
 דפוסים אחרונים כדפס לו וכעוק עליו. "קטן כ"ק" אינו אלא עטות. ולוחו זכורו קטן הוא ביחוקאל
 י"ח. ט"ז נעדות עט"ק ומכלול דף ה', וראה תולדות חיים דף ס"ד. והוא רחום. שם ע"ה ל"ח.

אחר קבורת המת מרחיקים ד' אמות מניית הקברות והיתומים אומרים קדיש זה, והקהל אומרים עמהם עד ויקרה. ובימים שאין אומרים תחנון חזן אומרים אותו.

יְתַגְדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעַלְמַי דִּי הוּא עֲתִיד לְאַתְחִידָהּ וּלְאַתְדָּאָהּ מִתְּיָא וּלְאַסְקָא יְתַחוּן לְחַיֵּי עַלְמַי וּלְמַבְנֵי קַרְתָּא דִּי יְרוּשָׁלַם וּלְשַׁכְלָלָי הַיְבֵלְהָ בְּגוּה וּלְמַעְקַר פְּלַחְנָא נְבִרָאָה מִדְּאַרְעָא וּלְאַתְכֵּי פְלַחְנָא דִּי שְׁמַיָא לְאַתְרֵיהּ. וַיִּמְרִיךְ קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמַלְכוּתָהּ וַיִּקְרָה בְּתַיְכוֹן וּבִימֵינוּן וּבְיַד דִּי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עַלְמַי.

יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיְתַפָּאֵר וַיְתַרְמֵם וַיְתַנַּשֵּׂא וַיְתַתֵּדֵר וַיְתַעֲלֵה וַיְתַתְּלֵל שְׁמֵהּ דִּי קַדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעַלְמָא מִן כָּל בְּרַבְרָתָא וּשְׂדֵתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דִּי אָמִירָן בְּעַלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: מ' יְהִי שֵׁם יי סְבִיבָא טַעְמָה וְעַד עַלְמֵי: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן: מ' צוּרֵי סַעַם יי עֲשֵׂה שְׁפִים וְחַיִּים:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמַרְזֵמֵינוּ הוּא בְּרַחֲמֵינוּ עֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן: אה"כ תולדין עשנים וזוקקין לאחוריהם ואומרים ויציצו. ביית וועגעטען פֿקטן ציט חיים רייסט מן וכשזין אומרים תחנון חזן תולדין עשנים. גרש חיה, וירשעו עו היטער ויד חטר וקנש: וַיְצִיצוּ מַעִיר בְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ: (חייבינע זאגען) זְכוּר כִּרְעֵסֶר אֲנַחְנוּ:

אחרי זילתו מניית הקברות יתחלו ויהיה וילמחו: דמן וקנש מן ויד דיה וקנש חטר וקנש: בלע הפות לנצח ומחה ארני יהיה דמעה מעל בלשנים ותרפת עמו יסיר מעל בלה ארץ כי יי הרב: וזשים ג' פעמים ואומרים ויהי נועם וכו'.

וזוהו לנחם חללים ולדבר על לבם דברי כחומים. ביית וועגעטען פֿקטן זכל, דען מן וט' וכשיפטר מן האכל יאמר: טרשיפן געקאממען חיה, שפריכט מן: הַמְּקוֹם יִנְהַם אוֹתָךְ (ולרבים אַתְּכֶם) בְּתוֹךְ שְׂאֵר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם:

יתגדל, כוסח קדיש זה מניחו הרענ"ס לאמר אחד הלמוד במדרש ובזאגדה וכן הוא גם לפי ט"ס סופרים סוף פ' י"ט, אטנם הטנהג שאין לאמר זה אחד קבורת המת, והספרדי אומרי אותו גם כע"כ. בעלמא די הוא עתיד לאתחדתא, כן בסדורי אשכנז וכן גרסת הלבוש נ"ד ס' ע"ו. וכן רב עמרם גרס בעלמא דהוא עתיד לחדתא. והרענ"ס גרס דעתיד לחדתא עלמא, וכן מנהג הספרדים; וההבדל כי לכוספחות האחרונות הפעל בפעיל לשי"ת ומוסב על הק"ה שהוא עתיד יחדש את העולם, ולנוסח שלנו הפעל כהתפעל ומוסב על העולם, שעתידי יחדש העולם. ולאחאיה, ולהחיות וכל"ל במקור הפעיל אל ארמית וכן גרסת ר' עמרם ואתודרה' והלבוש. ולאסקא יתרון, ולהעלות אותם, וכן הוא כפי ויעיקר. קרתא, העיר. ולשכללא כן כפי' וכן כפי' רב עמר' ורענ"ס ואתודרה' וכלבוש וסדורי הספרדי' וכל"ל העוקר כמו בעזרא ה' ג' ט'. בגוה, כתובה, ר"ל בעיר ירושלים. וכפי' חזן עלת בגוה גם כלבוש אינינה, גם הספרדים חזן אומרים אותה אך הם אומרים ולשכללא היכלא, וכן הוא כפי' רב עמרם, והרענ"ס גרס ולשכללא היכלא קדישא. פלוגא נכרשא, עבודה זרה וכמו אמתוב וזאת רוח העומתה אטביר מן הארץ (וכריה י"ג, כ'). ולאחבא, ולהאי. לאתרה לעקומ. והספרדים אומרים להדה וזוה ויקרה". ויציצו, תהלים ע"ג, ט"ז. זכוּר כִּי, ז"ל, י"ד. בלע המוח לנצח, כן דבר ה' ע"י נבילו יששה (כ"ה, ח') ובהכנתו קאטעה במהרה בימינו אמן.

הסליחות

לתענית שני וחמישי ושני.

מהגיס להתענות כיום כ' וז' וז' אחרי סוכת ודברי פסח ולומר סליחות כחזרת שנתה עזרה. וכתב מסריל שמתענים במרחשון כ' ה' כ' כסוף החודש קודם ל"ח כסלו, ובחייך בתחלת החודש קודם ל"ג בעומר. וכן עמנו שזכנו לקבוע תעניות הללו זיהא שני האחרון במרחשון קודם ל"ח כסלו, ושני האחרון בחייך קודם ל"ג בעומר. ובמדינות סולין עמנו להתענות במרחשון כ' ה' כ' כדלואמים שלאחר שנת ראשונה שחודש.

סליחות לתענית שני.

כסוף חודש שנתה עמנו עד סוף ל"ח כסלו כי פשענו, וספ"כ טעמילים כסוף.
והר חן וישר ורחוק רחם שנתה עמנו ב"ז סוף ל"ח כסלו כי פשענו, ורן ויירד ויער ויש סוף ל"ח כסלו ויגשענו.
קלדלנו אקינו פי ברב אלקתנו שגינו. בחר לקנו מל לבנו פי רבו שגינו:
אל ארך אפים אתה. ובעל הרחמים נקראת. ויך תשובה חזרת:
נדלת רחמך וחסדיך. תזכר היום וברכיו. לזרע ידך: תקן אלנו
ברחמים. פי אתה ודא בעל הרחמים: בתענו ובתפלה פניך נקדם.
ברובת לענו מקדם: מרחן אפק שוב. כמו ברובתך רתוב: וכל בנפיק
נחסה ונתלונן. ביום ויך יי בענו: יון תעבר על פשע ותמחה אשם.
ביום ויתעב עמו שם. תאזין שועתנו ותקשיב מפניו מאמר. ביום ויקרא
לשם יי ושם נאמר

העמנו להתענות כ' ה' כ' אחרי סוכות ופסח, והטעם בעבור כי ימי שמועד הם ימי עמנו והמחה
יא לחום שנתו מתוך המחה היורה ב"ז ליד עברה ומתענים לכפר עליהם, וסוף ל"ח כסלו ויהי כי הקיפו
ימי המחה וז' והעלה שולת טעפר כלם כי אמר חייך אולי סטלו בני (חייך א' ה'). ובשעות אלו
אלה כ' ימים אין לחום לעברה גם בחנוכה אין לחום כי אז בני אדם חיינם פכיים מטלחתם (תוספות
קודם פ"א וסוף ח"א ס' תל"א). ועד טעם אחר, שבביל שאת סוכות ופסח האויר טמאנה וגופו של
אדם כחלש בעבור כי לא התגל עדין באויר איר, ע"כ מתענים ומתפללים שיחוק הקב"ה את גופנו
(עמנו עמנו ס' תש"א). ועד טעם אחר כ' חסידים (ס' רכ"ז ונחילו גם הארזי לתענית ס' תתק"ע)
כי אלו התענות כביל כגמלים הן ומתענים במרחשון בעבור ידה שורה על הדרעים לברכה, ובחייך של
תלך התבונה כדפון וירקון. ומה שמתענים כ' וז' דוקא הטעם בעבור שזה ימי רגון, כי כשלה עמנו
לקבל לחיות אחרות עלה כיום ה' וירד כיום נ' (סוף ח"א ס' קל"ד). וכמלא בעדש ל"ר פ' ע"ו וסיה
המחה הנשאר לפליטה, אחר ר' הזעיר, אע"פ שגאר לפליטה מתפללים היו עליו בני ובתים. ובסוף
מגלת תענית, עוד גאר רבותינו זיהו מתענין כ' וז' טעמי ג' דברים על חרבן הכית ועל התורה שארפת
ועל חולו הכס, ולעתיד לזכר עתיד הקב"ה להפכס לזמן ולשמוחה.

לזרע ידך, לזרע שבתם, שנקרא ידך, וכמו שזכרנו חז"ל פה לידדי בניתי (ירמיה י"א, ע"ו) על
לכרם חיינו (מנחות כ"ג ע"ב). בראשית, כמו שזכרנו, וזיהו למעלה דף 216. וכן באמת כמי כ"י
הטעם ד' שזכרנו, ובאזר היו גם כאל מלך יזב לענו, למטה רבינו, אזר הודיע לו הקב"ה פד
המלה שיחללו ישראל ועליו מתיבה מלת הקב"ה וכדלית' בעמ' ר"ה דף י"ז, כ'. כמו בחורתך בחוב,
שנת ל"ג, י"ב ותקשיב ידדי כן בניי וכנו. ויקרא, שנת ל"ד, ה' ו' ז' ע'.

ויעבר יהוה י על פניו ויקרא

י'י אל רחם ותנון ארך אפים ורכהסד ואמת: נצר הסד לאלפים
נשא עון ופשע ותשאח ונקרה. וסלחה לעוננו ולחטאתנו ונתלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי
פשענו: כי אתה יי טוב וסלח ורכהסד לכל קוראיך:

השיעה יי כרימד חסיד כריפסו אמונים מבני אדם: לולי יי
שתיה לנו בקום עלינו אדם: אזי חיים בלעונו פתרות אפם בנו:

כרתם אב על בנים תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עפך ברכתך
סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם
בומח כד: יי השיעה המלך יעגנו ביום קראנו: סלחנא לעון העם הזה
כגדל חסדה וכאשר נשאתח לעם הזה ממערים וערהנה: ושם נאמר.
ויאמר יי סלחתי כדברה: תטה אלהי אונה ושמע, פקח עיניך הראה
שמכותינו, ותעיר אשר נקרא שמך עליה. כי לא על צדקתנו אנתנו
כפילים תתנונו לפניה כי על רחמך רבים: ארני ושמעה ארני סלחה
ארני הקשיכה ועשה אלהיך. למענה אלהי, כי שמך נקרא
על עירך ועל עמך:

ולא כחוזים יצחק הקטן ברבי שאיר חוק ואמץ. וזנו קלת חוזים מפני דלי גלום.
אלתינו נאלתי אבותינו.

ישראל עפך תחנה עורכים. שהם כצורים ולהישע צריכים. צדידם
עליהם על מאריכים. כלזאת הגיעתם ושמו מברכים: חלי ומכאוב
להבתב לא נמסר. עלובים מגער ותיתם מסם לא חסר. קדוש בידך
לפתח מסר. כאפנותך הנקיה ולא כאפנות כשור: הלכש צדקה ולו
כמעיל עמירה. וממכרה עצמה מתקן רטיה. קומם ערתך מנפילתה
המטויה. בכחה הגדל ובזרעה הנשאח: טועים האומרים נחלתך לחבל.

השיעה ה' תהלים י"ב. כ' לולי ה' קב"ה. כ' ג'. כרחם אב, ל' תהלים ק"ג, י"ג. לח' השועה,
סס ג', ט'. ה' צבאות, סס ט"ו, ח'. פ"ד, י"ג. כ', י'. סלח נא, נמדנר י"ד, י"ע. וכו'. הטה אלהי,
דמיאל ט', י"ח. י"ט.

שרם מצרים, שר להם, על' אשה מלכה (יעיה מ"ח, י"ח). כל זאת הגיעתם וכו', עד"ה כל זאת
נחתנו ולא אכחונך ולא שקדנו כנחתך (תהלים מ"ד, י"ח). להסב לא נמסר, כלומר החלי וסמכוכ הס
גדולים כל קד עד כי לא יוכלו לכתוב חותם כולם על ספר. וחוחם פהם וכו' בן כבי, ופירוש עלתים
הס מעשרותם וכל ימי חייהם לא חסר העלטון והזיון מהס. כאמנותך, ר"ל כעדתך. עשויה, ל' לביטה
כעו עומה חזר כאלטה (תהלים ק"ד, כ'). רטיה, טזור ותפכוש כל' טכא כעו טחזירין רטיה (עתיקין
ק"ג, ע"ד) כעמרו רטיה (שנת ע"ב, כ'). ככחך הגדול, דכיס ט', כ"ט. טועים האומרים, כנ"ל. לחבל,

בכבודך להקמיר ובתקבל להתתקבל. נשורת מדרבקה ותודו לקבל. ויראתך
 חקדושה לגמול ולנבל: באהבתך ובחמלתך מנשא ומנפול. עצתם תסכל
 ומחשבתם תבטל. רוח תגרות מביניהם הטל. ומלאך אבנר רוח ומלמל:
 בעבור כבוד שמך ושם קדשך חמלהל. נוראות הפלא לכל בגוים יתחלהל.
 יעצו רעה תוליד שולל. ובהם תעולל באשר כי נתעולל: מקום מעפר
 דל ואביון מאשפה. בנסתך אל תתן לכלה ולדפסה. אם בפקודיך
 מתעללת ומדפה. על כל פשעיה אהבתך תהי מחפה: יתרה תבתם
 לשנך ארזי הארזים. בין כך ובין כך קרואים לה בגים. ורחמיך יקדמוני
 אלהי עליונים ותחתונים. מרם ישמחוני הנמים הידונים: מן חסאי קרבתיך
 על בלדבאות. החישה לנו ישועות בנבאות. קדוש עשה עמכם לסוכה
 אות. חזק ואמין גאלם יי עבאות:

אל מלך. יאשב על פסא רחמים. מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו.
 מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחפאים וסליחה לפושעים. עושה
 צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול להם: אל שדוריתנו לומר
 (מדות) שלש עשרה. ובר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שחודעת
 לענו מקדם. וכן כתוב, וירד יי בענן ויתמצב עמו שם ויקרא בשם יי.
 (שם נאמר)

ויעבר יי על פניו ויקרא

יי אל רחום ורחם אפים ורחם ורחם: נצר חסד לאלפים
 נשח ענו ופשע וחסמה ונקרה: וסלחת לשוננו ולחטאתנו ונתת לנו:
 סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו:
 בראתה אדני טוב וסלח ורחם ורחם לקראתך:

לכחית. מנשא ומנפול, ע"פ ישיה ס"ג, ט'. תגרות, טריסה, מל' חז"ל אחי תגרות כתיב (כ"ט כ"פ), וכן
 גרה טוון תגרוטו טגרי תגרא (משלי ט"ו, י"ח). יעצו רעה, ע"פ חז"ל י"ג, י"ז. מקום מעפר, תהלים
 קי"ג, ו'. בוסתך, עתך. סחפה, טכסה, ול' משלי י', י"ג. יתרה חכמה, ע"פ משנה חז"ל ג', י"ח. בין
 כך ובין כך, כלומר הן הם עושים לטוב הן הם שוררים אותו ע"פ בנין הס. רבים הידונים, תהלים
 קכ"ד, ה'. וכתי לנרות תדולות. הפעי קרבך, בכל הלכות הנלות עליהם בכל חלק קדחתך יחמט.
 יושב על כפא רחמים, ל' גמול ע"ו דף ג', ע"ב. סחנה, בתקוני זכר חדש דף כ"ג גורם וסחנה.
 מחל עונות עמו, כתיב טמטט נ' ס' ע"ג גורם מוחל לשיבת עמי ישראל. מעביר ראשון ראשון, ל' גמול
 ר"ה דף י"ז. לפשעים הלמד בכ"ל וחי' נפתח וחי' דגושה הוא כדנו טן ט"א אהא טס חוחר לעשה
 חסל, כמו רעים וחמאים (נראה י"ג, י"ג) חמאים חמאים (נעדר ל"ג, י"ד); וכמו יין מלאחי לחיפאים.
 תגמול להם, כן הוא כתיב ומדויק, ויעיר. וכמו ספר הכוסות, לא כלעמם לסס גומל, גם סוף כן.
 אל שדוריתנו, כן כתיב וכלל, וגם כדורי ספר הכוסות הוריתנו, וכן סוף כדור רב עמט. ושה אדורי
 אשכנו אדמות הורית לנו לא טוב הוא מחלובי הלשון. וכן כחונ, כך המוחל כל ס' וכי' גם כדור רב
 עמט וכלל. ושם נאמר ויעבר וכו' כן נבל כ"י אלוני גם כדורי ספרים וכן הכון וכה עולה הפירוש
 יסב, ל' נסמק וירד ה' טס נאטר ויעבר ה' תו'. כי אחת תהלים ס"ג, ט'.

ויעבר יחזה י על פניו ויקרא

י יי אל רחם ותנון ארך אפים ורחב חסד ואמת: נצור חסד לא לפנים
נשוא עון ופשע ותפארה ונקרה. וסלחת לעוננו ורחמא רבנו ונתת לנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלגנו כי
פשענו: פראתה יי טוב וסלח ורחב חסד לקלוק ואיך:

הישועה יי פירגמר חסיד פירפסו אמונים מפני אדם: לולי יי
שהיה לנו בקום עלינו אדם: אזוי חיים בלעוננו בחרות אפס כנו:

ברחם אב על בנים תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך
פלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם
בזמנך כד: יי הישועה המולך יעננו ביום קראנו: סלחנא לעון העם הזה
כגדל חסדך ובאשר נשאתח לעם הזה מפערים וערענה: ושם נאמר.
ויאמר יי סלחתי בך בך: תטה אלהי אונך ושבע, פקח עיניך וראיה
שממתינו, והעיר אשר נקרא שמך עליה. כי לא על צדקתינו אנתנו
משילים תתנונו לפניה כי על רחמיך רבים: אדני ישמעה אדני סלחה
אדני הקשיבה ועשה אלהיך. למענה אלהי, פירשמוך נקרא
על עירך ועל עמך:

ולא כחוזים יצחק הקטן ברבי שאיר חוק ואמץ. וזו קלת חרוזים מפני דברי שלום.
אלתינו נאלתי אבותינו.

ישאל עמך תהנה עורכים. שהם מצרים ולהישע צריכים. צריהם
עליהם על מאריכים. פלזאת הגיעתם ושמוך מברכים: הלי ומכאוב
להקתב לא נמסר. עלובים מגער ותחתם מהם לא הוסר. קדוש בך
לפתח מוסר. כאפנותך הנקיה ולא כאפנות בשר: הלוכש צדקה ולו
כמעיל עמידה. וממכה עצמה מתקן רטיה. קומם עדתך כנפילתה
הפסויה. בכך הגדל ובזעך הנטויה: טועים תאמרים נתלתך לחבל.

הישועה ה' תהלים י"ב. ל' לולי ה' קב"ה. כ' ג'. כרחם אב, ל' תהלים ק"ג, י"ג. לה' הישועה,
סס ג', ט'. ה' צבאות, סס ט"ו, ח'. פ"ד, י"ג. כ', י'. סלח נא, נמדנר י"ד, י"ט. וכ'. הטה אלהי,
דניאל ט', י"ח. י"ט.

שהם מצרים, שזר להם, על' חזה מלה (ישועה ע"ת, י"ח). כל זאח הגיעתם וכו', עד"ה כל זאח
נאתנו ולא שכתנון ולא שקרנו כביתך (תהלים ט"ד, י"ח). להסב לא נסר, כלוער החלי והטכחוב הס
גדולים כל כך עד כי לא יוכלו לכתוב אותם כולם על ספר. וחיחם טחם וכו' כן כבי"י, ופירשו עלובים
הם מנערתם וכל ימי חייהם לא הוסר העלטן והנזון עטם. כאמנותך, ר"ל כעדתך. עשויה, ל' לכישה
כעו עומה חור כאלמה (תהלים ק"ד, כ'). רטיה, טורר ותפוטת כל' טאכה כעו מחזירין רטיה (עזריאל
ק"ב, ע"ב) המערת רטיה (שנת ע"ה, כ'). בכחך הגדול, דברים ט', כ"ט. טועים האמרים, כ"ל. לחבל,

כְּבוֹדָה לְהַמְדִּיר וּבְחֻקְךָ לְהִתְחַבֵּל. נְסִוֹת מִדְּרָכֶיךָ וְחַדְוֵי לְקַבֵּל. וְיִרְאַתְךָ
 תִּקְדֹּשׁוֹת לְנִסְאֵי וּלְנִפְלֵ: בְּאַהֲבָתְךָ וּבְחַמְלַתְךָ מִנְּשֵׂא וּמִנְּסַל. עֲצָתָם תִּסְבָּל
 וּבְחֻשְׁבָּתָם תִּבְטֵל. רַחַם תִּגְדֹּת מִבְּיַדְיָהֶם הַטֵּל. וּמִלְּאֵךְ אֲבוֹרֵי רַחֵם וּמִלְּסַל:
 בְּעִבּוֹר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְשֵׁם קִדְשֶׁךָ חֲמַחֲלֵל. נוֹרְאוֹת תִּפְלֵא לְכָל בְּגוֹיִם יִתְחַלֵּל.
 יִעֲצִי רַעַה תּוֹלֵךְ שׁוֹלֵל. וּבָהֶם תַּעֲלֹל כַּאֲשֶׁר כִּי תַעֲלֹל: מְקִיִּם מִעֶסֶר
 דָּל וְאֲבִיּוֹן מֵאַשְׁפֵּרָה. בְּגִסְתְּךָ אֶל־תִּתֵּן לְכַלֵּה וּלְחִרְפָּה. אִם בְּפִקְדוֹתֶיךָ
 מִתַּעֲלֵלָה וּמִדְּפָה. עַל כָּל־פְּשָׁעֶיךָ אֲהַבְתָּךְ וְהָיִי מִחֻפָּה: יִתְרַחַח הַכֹּתֵם
 לְפָנֶיךָ אֲרוֹנֵי הָאֲרוֹנִים. בֵּין כֶּךָ וּבֵין כֶּךָ קְרוֹאִים לְךָ בְּגִיִּם. רַחֲמֶיךָ יִקְדְּמוּנוּ
 אֱלֹהֵי עֲלִיּוֹנִים וְתַתְּחוּנִים. טָרָם יִשְׁטַסְנוּ הַמַּיִם הַיְדוּנִים: יִיוֹחֲסֵי קִרְבָּתְךָ
 עַל בְּלִדְבָאוֹת. הִחֲלֵשָׁה לָנוּ יִשׁוּעוֹת בְּנִבְאוֹת. קְדוֹשׁ עֲשֵׂה עִפְרָם לְמוֹבָה
 אוֹת. חֹזֵק וְאֲמִיץ גּוֹאֲלָם יי עֲבֹאוֹת;

אֵל מְלֶכֶךְ. יוֹשֵׁב עַל כִּפֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בְּחַסְדֵי־חַסְדֵי מִחֵל עֲשׂוֹת עִפּוֹ.
 מִעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מִרְבָּה מִחֵלֵח לְחַפְּאִים וּסְלִיחָה לְפִשְׁעִים. עוֹשֵׂה
 צְדָקוֹת עִם־כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא כִרְעַתָּם תִּגְמַל לָהֶם: אֵל שְׁהוֹרִיחֵנוּ לְחַסֵּר
 (מִדּוֹת) שְׁלֹשׁ עֲשָׂרֶה. וְכַרְלָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרֶה. כְּמוֹ שְׁהוֹדַעְתָּ
 לָעַנּוּ מִקִּדְּפִי. וְכֵן כְּתוּב, וַיִּרְדַּ יי בַּעֲנֵן וַיִּתְחַבֵּב עִפּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי:
 (וְשֵׁם נֶאֱמַר)

וַיַּעֲבֹר יי עַל־פְּנֵי וַיִּקְרָא

יי יי אֵל רַחֵם וְחַנּוּן אֲדָךְ אֲפִים וְרִבְחֵסד וְאַמְרָה: נֶאֱמַר חֶסֶד לְאֱלֹפִים
 נִשְׂאָה עֵן וְכִשְׁעֵ וְחַפְּאֵה וְנִקְרָה: וְסִלְחָת לְעוֹנֵנוּ וּלְחַטְאוֹרָנוּ וְנִתְלַקְנוּ:
 מִלְּחַלְּנוּ אָבִינוּ כִּי חֲטָאוּנוּ. מִחֲלֵלְנוּ מַלְּבָנוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ:
 בְּרֵאשִׁית אֲדָנֵי טוֹב וְסִלַּח וְרִבְחֵסד לְכָל־קְרֵאֶיךָ:

לְבַשִּׁית. מִנְּשֵׂא וּמִנְּסַל, עֲשֵׂה יִשְׁמֵה ס"ג, ס'. תְּרוּחָה, עֲרִיבָה, מַל' חוֹל' אֲתִי תִגְרַח כְּבִיתִי (כ"ט כ"ט), וְכֵן
 יִרְחֵס מִזֶּן חֲתוּמוֹת טַגְרִי תִגְרַח (טַגְרִי ס"ג, י"ח). יִעֲצִי רַעַה, עֲשֵׂה לִיחֵס י"ג, י"ג. מְקִיִּם מִעֶסֶר, תַּחֲלִים
 קִי"ג, ו': גִּסְתְּךָ, עֲדָתְךָ. סִחֲפָה, טַכְסָה, וּל' טַגְרִי י', י"ג. יִתְרַחַח הַכֹּתֵם, ע"פ מִנְּשֵׂא חֲטָוֵת ג', י"ח. בֵּין
 כֶּךָ וּבֵין כֶּךָ, כְּלוּמַר הֵן אִם עוֹשִׂים לְלוֹכֵךְ הֵן אִם שׁוֹנֵרִים אֲתוֹם ע"פ בְּנִיךְ הַס. רַחֵם הַיְדוּנִים, תַּחֲלִים
 קכ"ה, ה'. וְכִנְוֵי לְנִחּוֹת הַגְּדוּלוֹת, חֲשָׁעֵי קִרְבָּח, כְּכֵל הַלְּחִיח הַנְּחֹת עֲלֵיהֶם כְּכֵל חֲלָה קִרְבָּתְךָ יִחַבְּנוּ.
 יוֹשֵׁב עַל כִּפֵּא רַחֲמִים, ל' גִּמְרַח ע"ג דף ג', ע"כ. מִחֻפָּה, בְּתַקוּנֵי זֶה חֲדָשׁ דף כ"ג גורֵם וַיִּחַבְּנוּ.
 מִחֵל עֲשׂוֹת עִפּוֹ, כְּחַי טַעֲמֵר כ' ס' ע"ג גורֵם מִחֵל לְשִׁיבֵית עִפּוֹ יִשְׂרָאֵל. מִעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, ל' גִּמְרַח
 ר"ה דף י"ג. לְחַפְּאִים הַלְּמַד בְּכֵלֵי חַיִּית כִּפְתּוֹ וְחַיִּית כִּפְתּוֹ וְחַיִּית דְּגוּשָׁה וְחַיִּית כִּרְבִּי טַן טַחֲמָה זֶה חֲוֹלֵל לְשׂוֹשָׁה
 חֲטָוֵת, כְּמוֹ רַעִים וְחַטְאִים (נִרְחֵשֵׁת י"ג, י"ג) אֲחֵזִים חֲטָאִים (נִעֲדַנְר ל"ב, י"ד); וְכַסְּחֵל יֵן מִלְּחֵי לְחַיִּיפָאִים.
 חֲגַמּוֹל לִרְחֵם, כֵּן הוּא בְּכִי' וּמְדוּקָה, וְעִיקָר. וְכַסְּחֵל סִכְרֵד הַנּוֹסַחַח, לֵאל כְּרַעַתָּה לִסַס גּוֹמֵל, וְגַם סוֹח כְּכֵן.
 אֵל שְׁהוֹרִיחֵנוּ, כֵּן כְּכִי' וְכֵלֵל, וְגַם כַּסְּחֵל סִכְרֵד הַנּוֹסַחַח חוֹרִיחֵנוּ, וְכֵן הוּא כַּסְּחֵל רַחֲמִים, וְעַה אֲכַסְּחֵל
 אֲכַסְּנוּ אֲכַסְּנוּ חוֹרִיחֵנוּ לֵנוּ לֹא טוֹב הוּא מִחֲבֻלְכֵי הַלְּשׁוֹן. וְכֵן כְּחֻבֵן, כֵּן הַמִּסְחָח כְּכֵל ס"י וְכִי' גַם כַּסְּחֵל רַחֲמִים
 עִפְרָם וְכֵלֵל. וְשֵׁם נֶאֱמַר וַיַּעֲבֹר וְכֵן כֵּלֵל כִּיִּי אֲחֵיִי גַם כַּסְּחֵל סִכְרֵדִים וְכֵן כְּכֵן וְכֵן עוֹלָה מִפְּרִיז
 יִסֵּב, ל"ל כַּסְּחֵל וַיַּעֲבֹר ה' גו'. כִּי אַחַר, תַּחֲלִים ס"ג, ס'.

סליחות לתעניות שני

נשוא לבבנו אל כפנים אֶל־אֵל בְּשָׁמַיִם: תְּבוֹא לְפָנֶיךָ אֲנִי אֲסִיד בְּגֹדֹל
וְרִעַק הַחַר בְּגֵי תְּמִיתָה: לֹא־נִי אֱלֹהֵינוּ הַרְחֵמֵם וְהַסְּלִיחַת כִּי מְדַדְנוּ עָם:

כרם אב וכו' עד על עירך ועל עמך (דף 690).

ע"ס א"ב, וכל כתיב בעלי ד' סכמים.

אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל גְּדוֹל גּוֹדֵעַת. אַתָּה יי אֲבִינוּ אֲמִתָּה: בְּכָל־קְרָאֵנוּ
אֲלֶיךָ תְּבַבְנוּ. רַם וְנִשְׂא אַתָּה בְּקִרְבָּנוּ: גְּמַלְתָּנוּ מִיָּסוּס גַּם בְּחֻבֵינוּ. לֹא
בְּעִדְבוֹתֵינוּ וּבְיִשָּׁר לְבָבֵנוּ: הִדְרָנוּ גַם כִּי זָנַחְנוּ. גְּאֵלְנוּ כִּי עֲבָדִים אֲנִי:
הִנֵּנוּ בְּעֻגֵינוּ עַד דָּבָא. וְתִקְצֵר גִּפְשׁ לָךְ מִחֲבָה: וְאַיִה חֲסִדֶיךָ הַרְאֵנוּ
עִפְנוּ. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם נִאֲמָנוּ: זַעַף נִשְׂא וְתֵשׁ פִּזְנוּ. יי אֶל־בְּאִפְךָ
תֻּבִיחָנוּ: חֲלָלִית רַסְתָּ פִלּוּ בְּשִׁרְנוּ. נָא אֶל־בְּחִמְתָּךְ תִּיֻסְרָנוּ: מִדַּח
הַעֲזִית אֵין לְהַסְפֵר. אִיִּה שִׁקֵּל אִיִּה סָפֵר: יִדְעֵנוּ צִוְרָנוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ. אֲמִת
עֲשִׂית וְאֲנָחְנוּ הַרְשָׁעֵנוּ: בְּעַם יִסָּר וְהִרְזֵן יִחְדַּל. כִּי קִסּוֹן יַעֲקֹב וְדָל: לְחֵץ
יִסָּר וְעַל יִחְבֵּל. כִּי כִשֵּׁל בַּח הַיִּבְל: מִנֵּת מִדְּחָנוּ לֹא תִגְבֶּה. כִּי נִשְׁאַרְנוּ
מֵעַם מִדְּרָגָה: גַּחַם עַל הַרְעָה לְאִיֻּמְתָּךְ. מִמָּה בְּלִפְי חֲסִד אֲמֵנוֹתָךְ: סִלְחָן
אִם־עֻגֵינוּ עָנוּ קָנוּ. עֲזָרְנוּ כִּי עֲלֶיךָ נִשְׁעֵנוּ: עֲרַפְנוּ כִּי לָךְ לְהִשְׁתַּעֲבֵד.
לְאִתְּבָה וְלִירְאָה אַתָּה וּלְכַבֵּד: פּוֹקֵדֶיךָ קִדְשׁוֹ צִוּם לְקַבֹּעַ. וְדַעַתְּם קַעֲרָה
צָרְכָם לְתַבֹּעַ: צִקּוֹן לְחַשֵּׁם לְפָנֶיךָ תְּבוֹא. לְחַתֵּל לְאִישׁ נִגְשׁ וּמִכְאוּבוֹ:
קוֹל יַעֲקֹב נוֹדֵם מִתְּרוֹמְמוֹתֶיךָ. תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִטּוֹן שְׁבִתָּךְ: רִדְהָ רִדְרָ
בְּאֵף תִּבְלֶה. שְׁנַת שְׁלוֹמֵם לְדִיב צִוּן תִּגְלֶה: שִׁרְתָּ וְהִדְתָּ מִנְעַר קְנוֹתֵנוּ.
אֶל תִּשְׁלִיכֵנוּ לַעַת וְקִנְתָּנוּ: תַּעֲנֵנוּ לְשׁוֹמְאֵל יְמִינֶךָ תְּבַבְבְּנוּ. בְּכָל־חַת פִּזְנוּ

נשוא לבבנו, חיבה ג', ע"ה. חבוא לפניך, תכלים ע"ט, י"א. לארני, דמאל ע"ט, ט'.
אלהים בישראל גדול גודעת, ע"ה תכלים ע"ו, ב'. רודנו, הק"ה, ע"ה ג' ע"י, י'. עד רכא,
בחנו בעומותינו עד דכא וספלות רוח. והקצר נשש. ירחל המוכה לך נעשה קטרה. ועף, וטס וקלף כאל
פלינו. וחש כרנו, כולל כחנו, טל' מתעט כחו של אדם (סנהדרין כ"ו, ב') תש כחו (טס ל"ז). פנחס
כ"ט, ב'. תעורה ע"ו) מתעט כח של מעלה (ספרי הלוינו ל"ב, י"ח). ה' אל באפך, תכלים ו', ב'. נא
אל באפך, טס. איה שוקל, יעשה ל"ג, י"ח. אכח עשית, כחמיה ע', ל"ג. כו קמן יעקב, ע"ה טעוס ו',
ה'. לחץ יסר ועול יחבל כן ככ"י, ופירוט יחבל, יסור. כי כשל, כחמיה ד', י'. לא תגבה, אל תתעב טעמו
כדחת תפלינו. תעבה, טל' גביחת חוק, כנפחן מחזירין מדי (לכות ב' ג'), וכן ועכו איתו מתחתם ויבטן
עכס (דברים כ"ב, י"ט). כי נשארנו, יעשה ע"ה, ב'. לאיבתך, תולד לישראל ע"ה ג' ו', ד'. אסנודר,
דקך כן היס להמות העלונים לנגד החסד עתה החסד גודתם, וע"פ גמול ר"ה דף י"ז וכן חסד טעם
כלפי חסד. לארבה וליראה אותך ולכבד, כן ככ"י. פוקדיך, הוכרים את אשך. קדשו צום, ל' וטון כחו
יאל, ב'. ע"ו. ודעתם קצרה, ל' גמול נרכות כ"ט, ב'. ור"ל אינם יודעים מה טוב להם ומה יקרא,
לכן תטול לענין תפלתם ואתה מדע לתת לכל איש כרכו. צוקן לחושם, שפיכת לנחם מתפלתם, ו' קעיה
כ"ו, ע"ו. לחתל, לחטט טענין והסתל לח חתלת (יחזקאל ע"ג, ד'). השמע, ע"ה ח', ט"ג. שנת שלום, ו'
יעשה ל"ד, ט'. שרת, טל' שארנו ולא קרנו (נדרים כ"ג, ט'). ורדת כמו ידות, ופירוט כמות עלינו
יידת לקחת אותנו לך לטעם כנענינו וע"ה כי נער ישראל ותוכנה (כושע י"א, ט'). ובכ"י היס כתב
חתלת שיק ויסיקו ונא העניס ומיקן את ודת. אל השליכנו, טל' תכלים ע"ה, ט'. בכלת כרנו, טא.

אל תעזבנו: מ' תביט ותצוץ ותשגיח לרחמיך. התאזר בתעניתך ותתלבש בצדקותך. התבסר ברחמיך ותתעשר בחסדוּתך. ותבא לפניה מידת מיכה וענותוּתך: אל סלך יושב וכו'.

פוסק. חתום טו שמואל כהן יהודי.

מלאכי רחמים משרתי עליך. חלו נא פני אל במיטב רצון. אולי ירחם עם עני ואביון. אולי ירחם: אולי ירחם שארית יוסף. שפלים ונגזים שפחדו ליוסף. שביי הנם מכורים בלא כסף. שאננים בתפלה ומבקשים רצון: אולי ירחם עם עני ואביון. אולי ירחם: אולי ירחם מעניי כבל. מלפני מכות בעני סבל. מגוד ראש נתונים ליושבי תבל. מושל בעזים לעג ובזיון: אולי ירחם עם עני ואביון. אולי ירחם: אולי ירחם וירא בעני עפז. ויקשב וישמע תצוים לעפז. ועדים בלחש מוסר לכו. ועינייהם תולים למצוא רצון: אולי ירחם עם עני ואביון. אולי ירחם: אולי ירחם וירא סלח נא. אימעי שבחו בקלעת וקבלענה. אנדים בצדה לשפך התורה. את פני האלהים שופכים לב רצון: אולי ירחם עם עני ואביון. אולי ירחם לקתה בקפלים. לוקה ומשתלמת בעון שולים. לעוטה בפי אריות וקפי שחלים. לא שכתה בקלואת מקתב עז חביון: אולי ירחם עם עני ואביון. אולי ירחם: אולי ירחם:

הצוין כן כבי ועיקר הוא ל' טמן מן הסודים נגזיה (זד נ' ט'), ונס' וצוץ ונס' הוא ל' חיה כמו יק' ה' כיני ותיך (נלשית ל' ט'). התאזר בתעניתך וכו' הוא לזון בעמל נכות דף ט"ז, נ'.

במיטב רצון, נכור היוצר טוב, כי אכחנו ככדי פה וכדי לזון. אפסטי שפר, כן כבי' אפסחי ונס' שאל והוא טל' ונסח ה' קדוק (ישיה ג', יז), ושסך טל' ויספ שמואל (ש"א ט"ז, ל"ג), ור"ל שרמית ופרעית וקדושים. ונס' פשחי והוא הוא ל' שסך כי ויספ שמואל שמוגס ופשא, וכן נכנסה חילן שנסח (שביעית ד', ו) ר"ל שנקע, ותחיבה ג', י"א ויכחתי. וסבקים רשיון, רשות, ר"ל רשות לנאח מצטער וגלות. וכן הנסחא כבי' וכל ס"י. סעני כבל, טל' ענו ככרל רגלו (תהלים ק"ה, י"ח). כבל, טל' טל כגלות. מגוד ראש, כל יושבי תבל יכירו ראש עליה ועס' תהלים ט"ז, ט"ו. לעג ובזיון, טל' נקף ובזיון. הצנים לעפז, יטע תפלת סרחל העומדים ומתפללים בבחי כנסיות להתפלל תפלתם בלחש, חסיד. ותבע לעפז כמו לעוסח. ועודים בלחש, נתועדים ומתקונים בבחי כנסיות להתפלל תפלתם בלחש, וזהו כל' הכתוב בל' פקודין לקון לחש מוסר לכו (ישיה כ"ו, ט"ו). למצוא רצון, טכפית ירחל למצוא רצון למיך. אומרי סלח נא, שטעקים תמיד סלח נא לשנינו ולחטאטיכו. אומרי שברו, מחזיקים שח' אל הקב"ה. ונקוד שדח' כבי' וכן עקר כעמוד למעלה דף 90. עונה, גם הוא ל' עת כל' עשה, ותגדל ט"ז דף ע"ה שמש כעס עונה עטר ר' יוחנן או יוס או לילה. אצורים בצורה, נעשים בתורה אחת נקבלת הכרה ומתקנים יחד לשפך תחכה ואין אחד טהם פורש עלנו מן הכרה. לב ריון, לבס הכחוש והדיו כגרה טל' רכות אכחמי ולכי דוי (איכה ט', כ"ג); וכן הכנסח כבי' וס"י. ויש גורסים רבין טי"ח והוא ל' שפיכה ר"ל לב הכסף, מענין כל הארלות וזכאות כסף (ויקרא רבה דף ר"ז) וכן זכ טכח וכן תרגמו דרש טכחה דוטה (ויקרא ט"ו, א'). לקחה בכפלים, עט"ה כי לקחה מיד ה' כפלים (ישיה מ' נ'). לוקה, מוכה. בעון שולים, עט"ה טעמחה כאליה (איכה א', ט'), ר"ל לוקחה ונעשה נעטר כי טעמחה שכותיה מיטה כאלו נגדיה. לעוטה, כלוטה, טל' הלטימי נח (נלשית כ"ה, ל'). כפי אריח וכפי שחלים, כן כבי' וכחו, ושחלים הוא הכיבו מן שחל ופתן תדוך (תהלים ל"א, י"ג), וככו הוא לאויבים הטורחים, ונקוד שחלים כמו מן גזל גזלים פנים פשעים. וכבי' נקוד שחלים גם הוא יתכן כמו אדגש (דמלל ה', ג'). פכתב עז חביון, לא אכחה את התורה, ועט"ה וס' חביון עזו (תקוף ג' ד')

סליחות לתענית שני

יְדַחֵם כְּבֹשֵׁי פָנִים. הַשּׁוֹמְעִים תְּרַפְתָּם וְלֹא כְּמֹשִׁיבִים וְעוֹנִים. נִצַּח מְקַדְּמִים
 לִישְׁעוֹ וְנִשְׁעָנִים. כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו בְּכַלְיוֹן; אֵילֵי יַחֵם עִם עֲנֵי וְאֶבְיוֹן. אֵילֵי יַחֵם:
 אֵילֵי יְדַחֵם יִחְלַץ עֲנֵי בְּעֵנָיו. חֲבֹשׁוֹ יִתִּיר מֵאַרְצָן שְׂבִיב. יִגְדֶּה מְזוּרוֹ וְיַחְבֹּשׁ
 חֲלָיו. צַעֲקָתוֹ יִשְׁמַע וְיִחַשׁ יוֹם פְּדִיּוֹן. אֵילֵי יַחֵם עִם עֲנֵי וְאֶבְיוֹן. אֵילֵי יַחֵם:
 אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו' עַד לְכָל קוֹרְאֵךְ.

זְכֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶיךָ כִּי מְעוֹלָם הָפַח: וְכִרְנוּ יי בְּרִצּוֹן עַמְּךָ
 פְּקַדְנוּ בִישׁוּעָתֶךָ: זְכֹר עֲדָתְךָ קְנִיית קָדֶם נְאֻלָּה שְׂבַט נִחְלָתְךָ חַר
 צִיּוֹן זֶה שְׂבַתָּהּ בּוֹ: זְכֹר יי חַבְתָּ יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבְתָּ צִיּוֹן וְהַשְׁבַּח לְנִצְחָה:
 אַתָּה הַקּוֹם תְּרַחֵם צִיּוֹן בִּירְעוּת לְחַנּוּנָה בִּרְבֵּא מוֹעֵד: זְכֹר יי לִבְנֵי
 אָדָם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ יַעֲרוּ עַד הַיּוֹם דָּהָה: זְכֹר
 לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וְתִדְבֵר
 אֱלֹהִים אֲרַבְּחָ אֶת־זַרְעֲכֶם בְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכִלְהֵ אֶרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר
 אָמַרְתִּי אֶתֶּן לְזַרְעֲכֶם וְנִחְלוּ לְעַלְמֵם: זְכֹר לְעַבְדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וְלְיַעֲקֹב. אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי הַיָּעֵם הַזֶּה וְאֱלֹהֵינוּ:

כָּטוּט מִלֵּה כֹחֵד מִן הַיָּמִים שְׁמוֹרֵם סְלִיחוֹת מִעַן חֵינֵע בְּרִית מִלֵּה חַיִּים, חֵינֵד חֵינֵד כֹּחֵן פּוֹסֵחַ זֶכֶר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת. חֵינֵד רֵיעֵנֵד פּוֹסֵחַ חֵינֵד מִשְׁמַע. עֲשׂוּנוּ ג' ג' תְּנוּעוֹת, וְשֵׁם מְחַבְדוֹ יִצְחָק חַתוּם כְּחֵדוֹ הַלְּאוּן.

יְהִי אִיוֹם, זְכוֹר הַיּוֹם, בְּרִית שְׂבַעַת תְּמִימָיִךָ, צִיר אֲזוּרָה, אֲשֶׁר אָרַח.
 חֲפַת דָּת נְאֻמָּךְ. קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. חַיֵּשׁ לְנִקּוֹב, שְׂמוֹתֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ. וְכִרְנוּ יי
 בְּרִצּוֹן עַמְּךָ: בְּרִית נִפְקֵד, אֲשֶׁר נִעֲקֵד, לְהַעֲלוֹת לְסִנְיָה. בְּשִׁוֵּת נְאֻמֵי, וְגַם
 נִמְסֵר, עֲשׂוֹת הַפְּסִיב בְּעֵינֶיךָ. רַצָּה זְרַעוֹ, וְחוֹן גְּוַעוֹ, בְּעַת בּוֹאֵם בְּדִינְךָ. וְאִם
 חוֹבֵם, עֲנֵה בָם, עֲשֵׂה נָא לְמַעַן שְׂמֵךְ: וְכִרְנוּ יי בְּרִצּוֹן עַמְּךָ: לְמוֹדָה, וְגַם תְּדַרְךָ.
 יִשְׂרָאֵל לְךָ מְקַרָּא. אֲשֶׁר חָלַם, וְחוֹ סְלָם, בְּפִמְרוֹם לִי הַזֶּה. אֵל אֲחֵד, הַלֵּא

וְלֵהָ שֵׁם כְּפִירוֹת רַבִּי וְדַרְךְ. כְּבוֹשֵׁי פָנִים, שְׂבוּסִים כְּפִיטֵם תְּקַדְּעַת עַמְּכֵם הַשֵּׁשֶׁת, וְל' חֲכִיטִים כּוֹחַ
 (פְּסַחֲדִין י"ט, ע"ב). הַשּׁוֹמְעִים תְּרַפְתָּם וְלֹא כְּמֹשִׁיבִים וְעוֹנִים, חֲפַשׁ כֵּל הַגְּמֻלָּה שְׂמַח פִּי' ע"ב. וְצִי
 מְקִיִּים לִישְׁעוֹ וְנִשְׁעָנִים, כִּן כְּבִי' וְכֹחֵךְ, וְל' תְּמִיד מְקִיִּים לִישׁוּעָתוֹ וְכִשְׁעִיטֵם עֲלוּ. כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו,
 חֵיבֵה ג', כ"ב. וְעַה אֲשֶׁר בְּכַלְיוֹן, ר"ל לְעוֹלָמִים לֹא יִכְלוּ רַחֲמָיו עַמְּכֵם, וְאִף חֵם זְכוֹת פְּכוֹת תְּמַה, ט"ט
 רַחֲמָיו מְחִיבִים וְלֹא כֵלוּ. יִחְלַץ, יוֹלֵט וְיִחַל אֵת הַעֲנִי, ט"ל לְמַעַן יִחַלְלוּ יִדְדֶךָ (תְּהִלִּים פ', ו'). חֲבוֹשׁ,
 אִסְרוֹ, ט"ל חֵן הַחַבְדוֹ מַחֲדִי אֵת עֲלֵטוֹ מִכִּית הַאִסְרוֹסִים (מִדְּבוֹת דף ה', ע"ב). יִגְדֶּה מְזוּרוֹ, יִשְׁעֵל מַכְתוֹ,
 וְל' הוֹשַׁע ה', י"ג. וְחֲבוֹשׁ, ט"ל וְלֹא חֲשָׂה (יִשְׁעִיָּה פ', ו'). וְיִחַשׁ, יִחַשׁ חֵיט מַכְתוֹ יוֹם מְדִוּכֵט מִן
 תְּגֻלוֹת. וְכִסֵּף עַת פְּדִיּוֹן.

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ, תְּהִלִּים כ"ה, ו'. זְכֹרנוּ ה', אֵם ק"ו, ד'. זְכוֹר עוֹדְתְךָ, ע"ד, כ'. זְכוֹר ה' חַבְתָּ,
 חֵן זֶה מְסוּק תְּעַקְלֵה. אֲחֵה חֲקוּם, תְּהִלִּים ק"ב, י"ד. זְכוֹר ה' לְבֹנֵי, אֵם קל"ז, ו'. זְכוֹר לְאַבְרָהָם, שְׂמַח
 ל"ב, י"ג. זְכוֹר לְעַבְדֶיךָ, דְּבַרִּים ט', כ"ו.
 שְׂבַעַת חֲמִיטֵיךָ, אֲחֵרֵם יִחַק יַעֲקֹב עַה חֲסֵדן דוֹד וְלֵהָ, וְכִטְעוֹר וְכוֹלֵךְ כְּחֵדוֹ פִּיטוֹ. אֲחֵרֵה,
 אֲחֵרֵם חֲכִיטוֹ וְעַה ט"ה ה', י"א אֵשֶׁר מְדַרֵּשׁ עַל אֲחֵרֵם חֲכִיטוֹ. אֲחֵרֵה, הַלֵּךְ. נִשְׂקֵךְ, יִחַק חֲכִיטוֹ. לְשַׁדְךָ,

פחד, ויאמר מה גורא. זכור צדקו, ואת נאקו, לשארית נשאתה. אשר
 נשאתה וגם נלאתה. זה כפה אימיה: זכנו יי גדעו עפה: שני אחים, אורחים,
 משלחים לשביה. קדשתם, ושלחתם, לשר עגלה יסדפהיה. איש ענו,
 בעניניו, חריר דת פלילה. והנרצה, אשר מצא, רענך רב עלילה.
 בריתם זכור, ואל תעבור, עם נשואי דחמיה: זכנו יי גדעו עפה: זכור סגן,
 אשר נגן. על כבוד וגם נבל. בשירותיו, ומירותיו, יהודך לה בכל תבל.
 לה נמשה, ונגדה שות, נשוא לה על וגם סבל. פדה נבאה, מקראה, לה
 נחלה וגם תבל. להושעה, להרעה, צא נא ממקומך: זכנו יי גדעו עפה:
 ברית נביא, שמו תשבי, הואלנא וזכרה אל. לתמציא פרות, מעבדות,
 להציא עם בה שואל. כל שפות, וחיש צמת, מושיע וגם גואל. וז
 תשמיר, וגם תעמיד, הפלאך מיכאל. ונפלאות, למשואות, הרקיה
 פעמיה. זכנו יי גדעו עפה: זכר לנו ברית אבות וכו'.

אם הילדים הקטנים נחלו כחולאים כל עתה אז ביום חייבינו קרנקהייטוולטון רער קינג
 מומיסים כולן סליחה זו קודם זכר לנו ברית אבות: רער ווירד היער ריעעו סליחה גענונט:

^{ג"כ א"ב}
 אל נא רפא נא תחלואי סדיה. פשה ותפדה ואמלל פריה. גאלנה
 משנת ומפכה סדיה. עגנו בשעגית לאברהם אבינו בחר הפודיה: דגלי
 עם פדוי ברוע חשוף. תצל מאנה ואליחיו לשופר. ותענת קריאתנו
 ולמעשה ידך תכסף. עגנו בשעגית לאבותינו על ים סוף: זכור צור
 תעבנו היום לנו תגל. חשכנו מאנה ונתנו בישר מעגל. מחר טמאנתנו
 ולמאור תורתך עינינו תגל. עגנו בשעגית ליהושע בגלגל: יח ראה דשן
 עקוד ותצמח תרופה. בלח שוד ושכר סער וסופה. למודנו ותכמנו אמרתך
 תרופה. עגנו בשעגית לשמואל במצפה: מתחם מרחם שרשיו נא אל

יעקב חינו, שלמד תורה פלחילי עם וטור. וחס נאקו, וזת תפלו. ונפ"ל וגם חוקו. אשר נשאה, עש"כ
 כחתי חישין (תהלים פ"ח, ע"ו). שני אחים, משה וזאקן. משלחים לשביה, לבני ישראל הסבים
 במרים. עגלה יסדפהיה, תואר למרים ע"ה ירמיה ע"ו, כ' איש ענו, עש"כ (כמדבר י"ב, ג').
 והנרצה, אהרן הכהן, עש"ה ופעל דיו תלכט (דברים ל"ג, י"א). סגן, חזק העלך. סגן ל' עז כמו פחות
 וסגנים (יחזקאל כ"ג, ו'). נביא, חליט הכניס התאני (מ"א י"ז, ח'). רל שסח, שחח את ישראל הדל.
 צמת, עשית (ירמיה כ"ג, ה' ול"ג, ע"ו). חכמה ו' י"ב). הסלאך סיכאל, לבלין מוכה נער ישראל, כי
 סיכאל הוא פניבור על ישראל כדליתו צומח דף ע"ו. למשואות הריסה פעמיה, פירוש, הימטה פעמין
 לפסח נפלאות נחלתך שהיא לשאיה ולשטה, ועש"ה תהלים ע"ד, ג'. ורחש עם כפיוזו דלח"ע. זכנו
 ה' עש"ה עם ק"ו, ד'.

סודיה, ישראל שבעל לגמן פורה (תהלים פ', ט', ע"ו). יעניה ל"ג, י"ב). ומסכה סדיה, יעניה
 ס', ו'. חשוף, גלויה, על יעניה כ"ב, י'. לשופר, לכריתה, כמו ויסקף שמואל את חגג (ש"א ע"ו ל"ג).
 ולמעשה ידך חכמה, חיוך י"ד, ט"ו. צור רוצבנו כן כבי"ו וכל"ל ועש"ה יעניה כ"א, ח' הכינו טל
 סוד חכמת, והוא אהרם חינו. תגל, תגלה לנו הזכות, מאנה, טחף וקפץ. עינינו תגל, כסודר ליטע
 עינינו גל ועמתך ע"פ תהלים קי"ט, י"ח. עקוד, יחזק חינו. תרופה, רפואה כמו ועלהו לתרופה
 (יחזקאל ע"א, י"ב). ובוסה, רוח הרעש (שמו"א ח' י"ד). מתחם מרחם, יעקב חינו חיש תם שכולל מהול

אלהינו ואלהי אבותינו.

תבוא לפניך תפלתנו ואלהתעלם מתחנתנו. שאין אנהנו
 עיי פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 צדיקים אנהנו ור'א הט'אנו. אכל אנהנו הט'אנו:
 אשמנו. בנרנו. נולנו. דברנו דפי. ר'עונו. והרשענו.
 ורנו. המסנו. טפלנו שקר. יעצנו רע. פזנו. לצנו. מרדנו.
 נאצנו. סררנו. עונו. פשענו. צררנו. קשינו ערף. רשענו.
 שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו.

סרנו מפעותיך ומפושפטיך הפזים ולא שורה לנו: ואמה
 צדיק על כלחבא עלינו: כי אמת עשית. ואנהנו הרשענו:

הרשענו ופשענו. לבן לא נושענו. ותן בלבנו לעזוב הרף רשע. וחיש
 לנו ישע. בפתוב עליך נביאך. יעוב רשע הרפו ואיש און מחשבתיו וישב
 אליי וירחמני ואלאלינו כי ירבה לסלוח:

מלשח צדקה אמר לפניך. שגיאות מי יבין מנסתרות בקני: בקנו יי
 אלהינו מכל פשענו ומהרנו מכל טמאותינו חרוק עלינו מים טהורים
 וטהרנו. בפתוב עליך נביאך חרקותי עליכם מים טהורים וטהרתם.
 מכל טמאותיכם ומכל גלגליכם אמר אתכם: עמך ונאלתך. רעבי טבך.
 צמאי חסדך. תאבי ישעך. יקירו וידעו כי לארני אלהינו הרחמים
 והסלוח:

ואליעבב חסא ועון אתהתפלתנו. מוחל וסלח לכלחשאתינו.
 כי אל טוב וסלח אמה. ברך אמה יי תנון הפדקה לסלוח:

ראה כענינו וכו', ענו, רפאנו וכו' ונוטר שמה שמה. ואלח שמה שמה לומר א רחום שסך.
 אל, רחום שמה: אל, תנון שמה: בני נקרא שמה: יי, עשה למען
 שמה: עשה למען אמתך: עשה למען בריחה: עשה למען גדלה ותפארחה:
 עשה למען דתך: עשה למען הרף: עשה למען ועודך: עשה למען וברך:

יעוב רשע, יטעם נ"ט, ו' משיח צדק, דוד האלך. שניאח, תסלים י"ט, י"ג. חרקותי, יחזקאל
 ל"ו, כ"ט. רעבי טובר, סעונים לעוכן ברענ ללחם וסנמזים לחסון כלמל למיס. תאבי ישעך, ע"ט
 תסלים ק"ט, קע"ד. כי אל טוב וסלח, ראה למעלה ק"ד 91.
 ועודך, ל' יסוד וזמון, ר"ל מה שיעדת והנחת לכו. ויש עסאים מל' וזעודי לך אס ר"ל ט"ע.

עשה למען חסדך: עשה למען סגרתך: עשה למען יחודך: עשה למען
 כבודך: עשה למען לפחדך: עשה למען מלכותך: עשה למען נצחך: עשה
 למען סודך: עשה למען עוזך: עשה למען פארתך: עשה למען צדקתך:
 עשה למען קדשך: עשה למען רחמיך הרבים: עשה למען שכינתך:
 עשה למען הרהלתך: עשה למען אהבתך שוכגי עפר: עשה למען אברהם
 יצחק ויעקב: עשה למען משה ואהרן: עשה למען דוד ושלמה: עשה למען
 ירושלים עיר קדשך: עשה למען ציון משכן כבודך: עשה למען שמחת
 היכלך: עשה למען הריסת מוצקך: עשה למען דם עבדך השפוף: עשה
 למען הרגים על שם קדשך: עשה למען טבוחים על יחודך: עשה למען
 באי באש ובמים על קדש שמוך: עשה למען תינוקות של בית רבן: עשה
 למען יתקי שדים שלא חסאו: עשה למען גמולי חלב שלא פשעו: עשה
 למען יתומים ואלמנות: עשה למענה אם לא למענני: עשה למענה
 והשיעני:

עגנו יי עגנו: עגנו אלהינו עגנו: עגנו אבינו עגנו: עגנו בראינו
 עגנו: עגנו גואלנו עגנו: עגנו דורשנו עגנו: עגנו הלא הנאמן עגנו: עגנו
 ותיק וחסיד עגנו: עגנו יי וישר עגנו: עגנו חי וקים עגנו: עגנו טוב
 ומטיב עגנו: עגנו ידע יצר עגנו: עגנו כובש פגעים עגנו: עגנו לובש
 צדקות עגנו: עגנו מלך מלכי המלכים עגנו: עגנו נורא וגשגב עגנו:
 עגנו סולח ומחיל עגנו: עגנו עונה בעת צורך עגנו: עגנו פודה ומציל עגנו:
 עגנו צדיק וישר עגנו: עגנו קרוב לקוראיו עגנו: עגנו רחום וחנון עגנו:
 עגנו שומע אלהינו עגנו: עגנו תומך תמימים עגנו: עגנו אלהי אבותינו
 עגנו: עגנו אלהי אברהם עגנו: עגנו פחד יצחק עגנו: עגנו אביד יעקב
 עגנו: עגנו משגב אפודות עגנו: עגנו עזרת השכמים עגנו: עגנו קשה
 לבטח עגנו: עגנו רך לרעות עגנו: עגנו עונה בעת צרה עגנו: עגנו אבי
 יתומים עגנו: עגנו רבין אלמנות עגנו:

וכד, מל' ובר רב טיקן עינו (תהלים קע"ה). למודך, תורתך. נצורך, שכן הקיים לנכח נחמים. סודך,
 מלתך. למען הרגים, טבוחים, באי באש, תחזים חלם נס בתפלת לבינו מלכנו. עשה למענך
 והשיעני, ע"ה תהלים ק"ו, ח'
 עגנו ה' עגנו, טובא כבר כעורר כ"ר מ' ל"ה. גם התרגום ירושלמי למגלת אסתר ד', ע"ז מוכיחו.
 ותיק, שלם וחמים, מל' ותיקון היו נעמין (מכות ט', כ') ותיקון היו טעמיין (ר"ה ל"ב). ידע יצר של
 כל יצרו. כובש כעסים, זהו ארץ חמים. לובש צדקות, ע"ה ישעיה כ"ט, י"ו. העונה בעת צורך, ע"ה
 תהלים פ"ט, י"ד. פחד יצחק, מלחמת ל"א מ"ב. אביד יעקב, שם מ"ט, כ"ד. קשה לבטח, שמינו כעוס
 כשסגור. רך לרעות, כן כבי' ועקב. אבי יתומים, רבין אלמנות, תהלים ס"ה, ו'.

מליחות לתענית שני

מי שענה לאברהם אבינו בחד המזרה.
 מי שענה ליצחק בנו בשעקד על גב המזבח.
 מי שענה ליעקב בביתאל.
 מי שענה ליוסף בבית האסורים.
 מי שענה לאבותינו על ים סוף.
 מי שענה למשה בחורב.
 מי שענה לאהרן במחבת.
 מי שענה לפינחס בקומו מתוך העדה.
 מי שענה לירושע בגלגל.
 מי שענה לשמואל בפעספה.
 מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושלים.
 מי שענה לאליהו בחד הכרמל.
 מי שענה לאלישע ביריחו.
 מי שענה ליונה בקומי הדנה.
 מי שענה לחזקיהו בגליו.
 מי שענה לתנחום מישאל ועזריה דתוך כבשן באש.
 מי שענה לדניאל בגב הארינות.
 מי שענה למרדכי ואסתר בשושן הבירה.
 מי שענה לעזרא בגולה.
 מי שענה לכל העדיקים והחסידים והתמימים והישירים.

רחמנא דיענה לעניי ענינא. רחמנא דיענה למביבי רחמי ענינא.
 רחמנא דיעני לתבירי לבבא ענינא. רחמנא דחם. רחמנא
 פרקי. רחמנא שינו. רחמנא דחם עלן השתא בעגלא ובזמן קריב:

אבינו מלכנו וכו'.

מי שענה, יסוד הכיבוד הזה הוא כמסכה חסיה בתוך ג' ליעקב בביתאל. פקסית דהא ג' למשה בחורב, שמו י'. לאהרן במחבת, נמדנר י'. לפינחס בקומו, סס. לירושע בגלגל, יואש ו'. לשמואל במעספה, ט"ז ו'. לדוד ושלמה, ט"ז ו'. וע"ל, ט'. ברר תברסל, ט"ז יח. לאלישע ביריחו, ט"ז נ'. כמנו דתיר, ונגה ג'. לחזקיהו בגליו, ישעיה ל"ח. בתוך כבשן האש, דביאל ח'. לדניאל, טס ג'. בעזרא בגולה, עגה ט'.

רחמנא די ענה לעניי, זה הוא רח חנק קטן משיעו חרוך נעלא גב. וזה פתלתו, רחמנא דעני לעניי ענין, דעני לתבירי לבא ענין, דעני למביבי רחמי ענין, דעני לשפלי דעתא ענין, דעני לכיווי ולמטלטלי ענין, דעני ליחמי ולחמילתי ענין, דעני לקארי על ערקיאן ענין, דעני לאוילתא במרחא ענין, דעני ליעלתא בעדן מולחיון ענין, דעני לקיחתא על מתבריון ענין וכו'. ש"י כג"ל הי"ד חודס לוי"ן כי עקר ארא הוא יוז וכמנואר למעלה דף 229. השתא וכו' ערכ במידה וזמן קרב.

לתענית חמישי

כ"ף. חוזה השפלה עד מחר לנו מלכנו כי פשענו, וחל"כ מוחלים סלח לנו, אל ארץ אמים וכו' (דף 589) עד ורב חסד לכל קוראיך, וחל"כ חומרים פסוקים חלו.

למן יקום סלח לנו ח'ו"ו (קבעו יומטע 589) כיו ורב חסד לכל קוראיך חוסי פקטי דמן חיער חו:

הַאֲוִינָה יי תַּפְלְתָנוּ וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנֹתֵינוּ: הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעֲבֵנו
מִלִּפְנֵי הָאֱלֹהֵינוּ כִּי אֱלֹהֶךָ נִתְפַּלֵּל: שִׁמְעֵנוּ יי וְחַנּוּנוּ יי הִיהֵ עוֹד לָנוּ:

בְּרַחֵם אָב עַל־בְּנִים תִּרְחַם יי עַל־יָנוּ: לֵךְ הַיְשַׁעְרָה עַל־עַפְפֹּךָ בְּדַבְּרֶךָ
סְלָה: יי צְבֹאֹת עַמּוֹנוּ מִשְׁגַּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה: יי צְבֹאֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם
סֹמֵךְ בְּךָ: יי הַיְשַׁעְרָה חֲמֻלְךָ יַעֲנֵנוּ בְּיָחַס קְרָאֵנוּ: סִלְחָנָא לְעוֹן חַטָּאת חַח
בְּגִדְל־חֲסִדָּךָ וּבְאֲשֶׁר גִּשְׁאַתָּה לְעַם הַיָּהּ מִפְּעֻזָּהִים וְעַד־הַקֵּה: וְשֵׁם גְּאֹמֵר
וַיֹּאמֶר יי סִלְחָתִי בְּדַבְּרֶךָ: הַיְשִׁיר אֱלֹהֵי אֲוִינָךָ וְשִׁמְעֵנוּ פִּקְחֵי עֵינֶיךָ וּרְאֵה
שְׂמֹכְתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׂמֵךְ עֲלֵיךָ. כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנִינֵנוּ
מִפְּסִילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ תִּרְבִּים: אֲדַנְיֵי שְׂמַעְתָּ אֲדַנְיֵי סְלָה
אֲדַנְיֵי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂת אֶת־אֲתֵר־לְמַעַנְךָ אֵלֶי בִּישְׂמֹךְ גִּקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַפְפֹּךָ:

ע"ס חשר"ק ותחום כמוף סאיר והעיר חזק כנראה ובטעמים שבתם.
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

(*) תַּעֲנִית צְבוּר קָבְעוּ תְּבִיעַ צְדָכִים. שֶׁבַע עִירְךָ חֲפֵשׁ חֲקוֹר הַדְּכִים. רַךְ
לְרַצוֹת בְּשִׁלְשׁ עֲשָׂרָה עֲרָבִים. קָשָׁח לְבָעוֹם חַת לְאִפִּים אַרְבִּים: צַנְדֻּק
מִקְשָׁמִים עֲרִים בְּלִי תַפְשִׁיט. פֶּאֶר תְּרַחֲמִים וְהַסְלִיחוֹת הוֹד תַּבְּשִׁיט. עֲמִרַת

האונה ה', תחלים כ"ו, ו' הקשיבה, זס ה', ג' שמע ה', ל' י"ח.
קבעו בני ישראל. הבע, פרוץ ולבזק לרכיבם, חטפ' ל' וזכה לפלמוד וצמחום כמו עלבון חטו
תבע (זכה כ"ה, ב') עלבון ענדון לרקיע הוא תבע (ת' דברים ל"ב, ח"ג). שוב עריך, ולשוב חליק ולחפש
ולחקור דרכים, ועט"ה חיבה ג' ט' רך לרצות, חתם הוא רך ללכות זהוביכו לפניך-ל' עוחק. ערכים,
עזת. חת לאפיה ארכים, שחרין סבון. צדק, מקשטם, ל"ל הקב"ם. מקשט-ומפוזר כמדות הכתמים

(*) נקלת קהלות לומרם חת מליחה ו.

ע"ס חשר"ק קסל וכסוף ותחום שלמה הקטן.
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

תְּבוֹא לְפָנֶיךָ שׁוֹעֵת חַנוּן. תְּהִי נָא אֲוִינָךָ קְשִׁיבָה תַּחֲנוּן. שִׁמְעֵה צְדָק הַקְשִׁיבָה
רַחוּן. שֶׁר מִיִּשְׂרָאֵל וּמַעֲלִים מִרְנוּן: רֹאשׁ לְדָרִים גְּבֻלְמוֹ בְּשִׁנוּ. רִיחַ נִרְחָנוּ כִּי
הַבְּאֲשֵׁנוּ. קִלְקַלְנוּ יִשְׂרָאֵל וְהוֹרֹת שִׁבְשֵׁנוּ. קִרְקַע פְּגִינוּ בְּכֵן בְּבִשְׁנוּ: צַר וּמְצוּק
מִבְּלִצֵּר. צֹאן גִּדְרָה מֵאִין כְּעֹד. פְּנֵה לְיָמִין וַיְגֹד מֵעֶד. פֶּתַח מִשְׁמָאל וַיְצִיד הַצֹּד:
עֵינֶיךָ רֹאאוֹת תַּתְּוִינָה פְּקוּחוֹת. עֵינֵי וְעוֹנֵי צְרוּת תִּפְתָּחוּת. סִפֵּר לְרַצַּח דְּלִרְצוּי

חנון, חסד. הקשיבה רחוק, רכנת כמחפלים. ומעלים טרנו, מעלים חוטו עשמוע דכה רעה חסדו. רחון
כמי שנקח זה הוא מל' מרכיבן חסדו כל' גמול, וכן ודנת עם תרונתו ודנת עמול (חוקאל ל"ו, ג'). ריח
נדנע, ל' שר' י"ב. קרקע פנינו כבן כבשנו, ל' צמול הוא להורות על סגסו כמו כבו פניהם מקריע
(פנהדרין י"ט, ב'). סער, טנל ומלוכה (דה"א י"ח, ו'). סעזר, גרון (ישעיה מ"ד, י"ב). ולרצוי, ולדכו

סליחות לתענית חמישי

בְּלִילַת קָלוּם וּפְלִילַת תְּקֻשִׁים. סֶדֶר חַדְשֵׁים וּפְרָגָה לִיצוּרֵים הַשְּׁשִׁים: גְּסִתְמָה
 הַבִּירָה וְגִתְרָקוֹן סֶדֶר הַשְּׁלָחַן. מִזֵּין בְּמִיחַ סֶדֶר מַעֲבֹדַת שְׁלָחַן. לְשִׁפְכוֹת
 הַגֶּפֶשׁ חָשׁוֹב בְּבִשְׁוֹת זֶלְחָן. בְּמַעֲטָר וּמִשְׁבֵּיעַ גּוֹאֵל רֹפֵא וְסִלְחָן: יֵאָדָה לָךְ
 יַעַן מִפְּנֵיךָ גִּשְׁנָסְתָּ. שׁוֹב רֹחֶךָ חַיִּית גְּלוּגָת וּמִתְפַּרְגֶּסְתָּ. חֲלָה לָךְ גִּשְׁמָלֶת
 קוֹבֵלֶת וּמִתְגַּסְסֶת. וְכִי רֵאֲגִיתִי לְפָנֶיךָ מִשְׁנֹת וּמִבְּגָדֶיךָ: וְאֵלֶיךָ הִיא גִּשְׁוִיָּה
 וְכִי חֲסִיָּה. הַחֲסִיָּה תַעֲבֹר מִי בְּמִוֶּךָ חֲסִין וְיֵה. הִרְךָ אֲפֻעוֹתֶיךָ בְּזִלְזוּךָ לְלִנְיֹתֶיךָ

והחסד, ומתפלל סמיטן שלא יפאם מעליו את עדי ותמלחת העדות האלה. קלום ופלול, תהלה ומפלה.
 חקשים, קאום עמך. קאט ל' הדור וימי בתלמוד כמו קאט עמך ואחר כך קאט אחרים (פנהדין י'ט),
 ר"ל תהלותיו ותפלותיו יהיו לך לתפלת, ודאך גם בתוספות חגיגה י"ג, כ'. קלום, ל' שנה כמו במלכים יתקלם
 (חזקוני א', י') לעלה ולקלם (מנחה ספחים קט"ז, כ'). ופלול מל' יעמד מינכום ופלל (תהלים ק"ו, כ').
 חושים, מל' יוצא המלך (אסתר ה', כ'). נסחטה הבירה, נחטה ירושלים ונה"ע. ותרזוקה, נעשה ריף
 סדר השלחן, בשלחן הטוב שנה"ע. מזין מויה, כנוי למנחה שהיא פרכסה שלשם והיא מסיר ושכר העונות.
 מזין מל' עוון, ויחזי מענין ולא יוח החשן (שמות כ"ח כ"ח). סדר, נהרם, ענין ויחזי דנה סתרה (ערוך
 ה' י"ג) מנחותיהם תתלו ת"י אגוריהן תמחרון (דברים ו', ה'). פלחן, גם הוא ל' עבודה נארטיה, ו"ל
 מלעבוד עליו עבודה. לשפכוות הגפוש, כנוי לתפלה. בבשיות זלחן, כנסכים אבי יודים לזיתן אל מנחה (סוכה
 ט"ט וטעילה י"א). זלחן, ל' נזילה נארטיה, כמו נחלם מן אחרת די מודלח (תהלים יח"ב כ"ח, ד').
 כמעט ושכביע, ר"ל חסות תפלתו כאלו מעטרים אהבו ומשמישים את המנחה ואת השלחן נקראות. יאח
 לך וכו', ראוי לך לקבל תפלה יראל כי קבלה גם את תורתך. סאטון, ל' מנחה, והכוננה על מנחת
 התורה. נשנסם, נארה ונחגרה נמרה מל' ויאם אליהו (מ"א י"ח, ע"ו). שוב ריחך, נדחך המנחה.
 חלף, וכו' אחרי כי זולת ממך ומתחנכה חליך ובטחת כך. קובלת, מועת מתוך נחמה, מל' קבלים חס
 עליכם (ידיים ט' ד') חס זעק וזעק חלי שטע זעקתו תתנו חס מקבל יקבול קדשי קבלת חקבל
 קבילתיה (שמות כ"ב, כ"ב) ומעל אעתיס תתנו ופלקת קבילתהון (שם כ', כ"ג). וסתגוסס, נסה חליך,
 מל' תהלים ט', ו'. משרת, חומרת, ל' חשיה ודאעס (תהלים נ"ה י"ח). גשויה, נזארת עיניה חליך.
 הוחזית, נרותיה, מל' עד יעבור האות (תהלים כ"ז, כ'). חסין, חקף (תהלים פ"ט ט'). אסטתך, מדחך כן
 היא לחלק לנרויך עונותיהם וע"כ גטול חסדך גם על יראל שס נכלמים ונחמים כורים. ללניוה, לנבך.

הַטְּבִיחוֹת. סִבּוֹת וְהַפּוֹךְ בְּדִרְכֶיךָ תִּבְכּוּחוֹת: נְתַנּוּ בְּעוֹנֵינוּ לְשִׁבּוֹתֵינוּ וְלִשְׁבּוֹתֵינוּ. נְתַנּוּ מִלְּבָנוּ
 כִּלְבָנוּ לְבִיחוֹת. מִרוּם גְּבֻדּוֹת וְאַהֲבָה עֲנֵה. מַעֲרֵת לְאַרְץ לְשִׁפְוֹת וְלַעֲזוֹה: לֹא חֲלָנוּ
 סְנִיף לְהַקְדִּים תְּחַנֶּה. לְהַשְׁכִּיל בְּאַמְתֶּךָ מַעֲלֹת צִנְחָה. בְּלִינוּ בְּסֻדּוֹם בְּשִׁפְלֵי קוֹל
 הַמְּחַנֶּה. בְּמַעֲטָר רָגַע לִילֵי תְּחַנֶּה: יִתֵּר הַפְּלִטָּה לְהַשְׁאִיר חֶסֶד. יִתֵּר וְגִדֵּר תְּחַנֶּה
 וּבְגִסְתָּהּ. מְלִמְלָנוּ בְּגִיד שֶׁלֶשׁ מְאַסֶּת. מִירַת בְּקֶסֶף בְּגִלְגֵּי רְמָסֶת: חֲבַל חֲבַלְנוּ
 מַעֲלֵל מַעֲוֹל. חֲבַלְנוּ מַעֲלֵל אֶעֱלֵ. וְכֹד צִפְיָת בְּלֵי לְגַעוֹל. וְחַיִּים לְקַבֵּץ וְבָם לְכַעוֹל:
 וְאַתָּה אֲתָרֵי בְּלִהֲבָא. וְיִי הַפְּצִיךְ וְלָנוּ הַדְּרָה. הַיּוֹם כְּמִאֵן בְּלִי סִסָּה. הִנְנוּ לְפָנֶיךָ
 בְּאַשְׁמָה רַבָּה: דִּילַת עִם לְקָלִם וְהַרְפֵּה. הַדּוּפִים סְדוּפִים נְרוּגִים לְמַרְפֵּה. גְּלוּת

סגרה לארץ, ל' תהלים פ"ט, ט"ה. ולעויה, ללע ולתקם מל' מליח לנו נל' חו"ל (ומע ל'). מעלח
 צורה, ל' יזאל כ', כ'. בשפל קול והמחה, ל' קהלת י"ג, ד'. ועל הוא על כטול תלמוד תורה, כדאית'
 בעורס קהלת דף קט"ו וכוה כפיהז רש"י. כמעט רגע, ל' עורח ט', ח'. יחד ונדר תפס ובנספח. כ"ל
 סה"ח נעפיק בשניהם, ומסך על הסליחה, ר"ל הסליחה כח אוחה וכנסח אוחה למקום מיוחד ומגודה.
 שלש סאסח, ג' עכרות הנמאסים נעמי ה', ע"ז וגלו עריות ושפכוות דעים כדאית' כיומל דף ט', ע"ב.
 מירח כסף, נה"ע. ואחו נל' שיר ח', ט'. ופליגי ל' חבל ורנועה. בלי לגעול, אהמעות לא משפטים
 ולא נעלמים (ויקרא כ"ז, ע"ד). ובם לכעול, להיות להם לנעלם, ול' ירמיה ג', י"ד. בלי סבה, כלי תשובה.
 סופים, מענין כסוף חליך (יעויה ט"ו, ע"ו). למרוף, מענין מרוף מרוף יוסף (מלשית ל"ז, ל"ג).

אֶפְסָנָיָא. גְּמֹל חֶסֶד לְעֹלֵיבָה הִלְוֵי אֶכְסָנָיָא: בְּקִיָּאִים וּמִשְׁעָבִים לְרַצְחָהּ
 בְּדָרִים עֲרָבִים. אָפְסוּ פְּסוּ בְּכַחַם קַמְגֹר מְעַרְבָבִים. מְאֵהָבִי לְאָבִי
 שְׂבָשְׁמִים זְרִיזִים מְעַרְבָבִים. יִהְיֶינּוּ נְדָרַי רְתוּ שְׁחַר וְעֲרָבִים: הִקְדְּשֵׁנוּ צוּם
 עוֹלָלִים וְזִקְנֵי אָסְפוֹת. יִשְׁרְנוּ רִנָּה וּתְסֵלָה שְׁקֵדְנוּ סְפוֹת. חֲשֵׁךְ לְמִטְוֵה מַעֲוֹן
 וּשְׁלֹמְנוּ תְּשׁוּפוֹת. זְקוּף דָּל מְעַפֵּר וְאֶבְיוֹן מְאֻשְׁפוֹת: ח' בְּתוֹר הַפְּעֵלָה וּבְמַדוּת
 רְנוּנוֹת תְּרוֹמוֹת. עֲרַבְתֵּנוּ שִׁים טוֹב יוֹשֵׁב מְרוֹמוֹת. וּבְמִקְוֵה טוֹהַר תְּרִיחַ
 קְלוֹת וְרִמּוֹת. מְצוּא תְּסַלְתֵּנוּ חֶסֶד לְאֶדְרָה רִמּוֹמוֹת:

אֵל מְלֶךְ. יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מְתַנַּע בְּחִסְדוֹת מוֹחֵל עוֹנוֹת עֲמוּוֹ.
 מְעַבֵּיר רֵאשִׁון רֵאשִׁון. מְרַבֵּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה
 עֲדוּקוֹת עִסְבֵּל בְּשׂוֹר וְרוּחַ. לֹא בְרַעַתְם הַגְּמֹל לָהֶם: אֵל שְׁהוֹרִיתֵנוּ לוֹמֵר (מַדוּת)
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְכִרְלָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שְׁהוֹרֵעַתָּ לָעָנּוּ מִקְדָּם.
 וְכֵן בְּתוֹב וְיָרַד יי' בְּעֵנּוּ וַיִּתְעַב עֲפוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי'. (וְשֵׁם נֶאֱמָר)

וַיַּעֲבֹד יי' עַל-פְּנֵי וַיִּקְרָא

יי' אֵל רַחֲמִים וְיִצְחָק אֲבִימֶלֶךְ וְרִבְחֵסֶד וְאַמְרַת: נִצֵּר חֶסֶד לְאֵלְפִים
 נִשְׂאָה עֵן וְשִׁשֶׁע וְחַטָּאָה וְנִקְרָה: וְסִלְחַת לְעוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאוֹתֵנוּ וּנְחַלְתֵּנוּ:
 סְלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַלְלֵנוּ מְלַכְנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ:
 כִּירְאָתָהּ אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרִבְחֵסֶד לְכָל-קְדָאָיָה:

אֶפְסָנָיָא, שֶׁכֶּר הַיִּתּוֹן לְחֵיל הַנְּכֹחַ, כִּשּׁוֹ כְּדִי לִיתֵן אֶפְסָרִית (כַּנְהַדְרִין כ"א, ב'). אֶכְסָנָיָא, חוֹרֵחַ כָּל גְּמֹלָה. בְּקִיָּאִים, הַכּוֹסִים, וְל' תְּלִמּוֹד הוּא כִּשּׁוֹ נִקְי בְּמִרְכּוֹת (מִרְכּוֹת ל"ח, ב') נְקִי בְּהַלְכָה (עוֹרֵזִין ע"ט, ב') עַל פִּי בְּקִיָּאִים (יוֹטָל פ"ג), וְהַכּוֹנֵחַ פֶּה עַל הַבְּדוּקִים אֵד אֵד בְּכַחַם הַעֲרָבָה יִכְלוּ לְעַרְבֵנּוּ וּלְשַׁתֵּן אֵת כָּל הַמַּשְׁטֵימִים עֲלֵינוּ. מְאֵהָבִי, הַמְעִיָּאִים אֲהַבָה כִּינִי לְכֹן חֲנִי אֲשַׁמְשִׁם. זְרִיזִים, ר"ל זְהִי זְרִיזִים וְחַדְרִים לוֹאֵת. מְעַרְבָבִים, נְכוּסִים וְנִכְהֵלִים הַסּ וְחִינֵם יִכְוֵלִים עוֹד לְמַסְפֵּלֵל בְּעַדִּי. יִרְאִין עֲרָבִי, עַשׂ"ב טַלְחִי ג' ט"ז. חֲקִינֵי אֶסְפוֹת, זְקִינֵי הַקְּהֵלָה. יִשְׁרְנוּ, מְדַלְנֵנוּ. שְׁקֵדְנוּ סְפוֹת, כִּשּׁוֹ לְאֶקוּד עַל דְּלִתוּתִי (מַסְלִי ח', ל"ד), וְסִטוֹת הוּא ל' טַעֲקוּף וְחַטָּאָה, וְל' שְׁזוּקִים אֲחֻזְנוּ עַל אֶסְקוּפוֹת כִּיחַ תְּפִלָּה. חֲשֵׁךְ לְמִטְוֵה מַעֲוֹן. עַשׂ"ב עוֹרֵחַ ט', י"ג. הַשְּׁפוֹת, תְּשִׁיב. זְקוּף דָּל מְעַפֵּר, טל' תְּהֵלִים ק"ז, ו'. בְּחֹר הַפְּעֵלָה, בְּחֹרָה עֲלִיזָה אֵל הַחַטָּאִים וְיִקְרִים נְעַעֲלוֹת וְכַמְדוֹת. רְנוּנוֹת, יִחְדוֹת וְל' חֲכִמִים הוּא כִּשּׁוֹ כִּי חֲדַם עֲהַגְרִין (כ"ד פ' פ"ח) ת"ח הַגּוֹן (תַּעֲנִית ו'). תוֹר ל' זוּרָה וּמְדַל כִּשּׁוֹ דֵּה"ל י"ג, י"ז. חַרּוֹמוֹת, גְּבוּהוֹת וְעִטְלוֹת. עֲרָבְתֵנוּ, חֲלָקְנוּ, טל' עֲרוֹן עַבְדְךָ לְמוֹת (תְּהֵלִים ק"ט, ח"כ"ג). תְּרִיחַ, תְּרִיחַן וְתַמְהַר. קְלוֹת וְרִמּוֹת, עֲבוֹת קְלוֹת וְחַטָּאוֹת. לְאֶדְרָה רִמּוֹמוֹת, לְהַלְלֵךְ בְּחַטָּאוֹת. רִמּוֹמוֹת אֵד דְּבַר הוּא כִּשּׁוֹ רִמּוֹמוֹת אֵל (תְּהֵלִים קע"ט, ו').

וַשְׁעֵבֵד בְּנִסְיָן וְעָרוּף. גִּלְגַּל בְּחֶסֶד לְסִלְיָחָה וְתוֹרָה: בְּרַחֲמֵיךָ עוֹד בְּרִבּוֹת עֵתִים.
 בְּךָ נִשְׁעָה קְנִים וְהוֹשְׁעֵתִים. אֵלֶּה מְרִחֵק יִבְאֵר כְּתִים. אֵלֶּה מְעַפֵּן וְכַמְצִים וְכְתִים:
 שְׁלֵךְ הֵם עֲבָדֶיךָ וְעַמֶּךָ. לְכַב כִּימֵי קָדְשׁ גְּעִימָה. כְּמִשְׁכְּנוֹ אֲחֵרֶיךָ שִׁמְנוּ בְּרַשְׁמֵךְ.
 הַכֹּל חַמְצִים לְיִרְאָה אֵת שְׁמֵךְ: חַיִּין הַקְּטָן לְאֵלְךָ גִּדְל רְחוּמֵנוּ. וְהַצְעִיר לְגוֹי לְהַעֲצִים
 בְּתוֹחֵמֵנוּ. יַחַד כְּבָל-צְדָקוֹתֶיךָ לְרַחֲמֵנוּ. יוֹשֵׁב אֶפְרָה וְתַגְּחֵמֵנוּ: אֵל מְלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו'.

וְעָרוּף, טַעֲנִין וְיִכַּח טַעֲנִף (טַלְחִי ג', ג'). וְחֹרָף, וְחֹרְפָה. קִים וְהוֹשְׁעִים (הַאֲשַׁע א', ו'). אֵלֶּה מְרִחֵק, ל' יִשְׁעִיה ע"ט, י"ג. לְכַב, ל' אֲהַבָה וְחֵבֶה. מְשַׁכְּנוּ, אֵיל א', ד'. כְּרַשְׁמֵךְ, כִּשּׁוֹ שְׂרַמְטָה וְכַתְנָה. הַקְּטָן לְאֵלְךָ, יִשְׁעִיה ס', כ"ב. רְחוּמֵנוּ, חִיחַר לְהַקְטִיב טל' אֲחֻזְךָ ה' (תְּהֵלִים י"ח, ב'). יוֹשֵׁב אֶפְרָה וְתַגְּחֵמֵנוּ, כֵּן כְּכִי וְעַקֵּךְ ע"פ יִשְׁעִיה י"ב, ח'.

הַשְׁמֵעָה יי בְּתַמְדַּר הַסִּיד בִּי פִּסֵּי אֲמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם: בִּי אָדָם אֲנִי
 צָדִיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פְּשׁוּב וְלֹא יִחַסֵּא: הַשְׁמַע יי אֶת־עַמְּךָ אֶת שְׂאֵרֵיהֶּ
 יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בִּי הַשְׁמַע עוֹלָמִים: כִּרְחֵם אֵב וכו' עַד וְעַל עַמְּךָ
 ע"פ א"ב אֶלְחִינוּ וְאֵלֵּהי אֲבוֹתֵינוּ:

אֲנִשֵּׁי אֲמוּנָה אֲבָדוּ. בָּאִים בְּכַח מַעֲשֵׂיהֶם: גְּבוּרִים לַעֲמֹד בְּפָרֶץ.
 יוֹדִים אֶת־תְּצוּרוֹת: הָיוּ לָנוּ לְחֻמַּת. וְלִמְחֶסֶה בַּיּוֹם זֶה: וְזַעֲכִים אֲנִי
 בְּלַחֲשָׁם. חֲמָה עוֹצְרִים בְּשׁוּעָם: מָרָם קִרְאוּךְ עֲגִיתָם. יוֹדְעִים לַעֲזוֹד
 וְלִרְצוֹתְךָ: בְּאֵב רַחֲמֵי לַמַּעַנָּם. לֹא הִשְׁכַּחְתָּ פְּנֵיהֶם רַיָּם: מִרַב עוֹתִינוּ
 אֲבָדוּם. נֶאֱסַפִּי מִמָּוֶנוּ בְּתַמְדֵּינוּ: סָעוּ הַפֶּה לַמְּגוּרֹת. עֲזְבוּ אוֹתָנוּ לְאֲנָחוֹת:
 פִּסֵּי גוֹדְרֵי גֹדֵר. צַפְחוּ מוֹשִׁיבֵי חֲמָה: קָמִים בְּפָרֶץ אֲנִי. רֵאִים לְרַצוֹתְךָ
 (בְּעֵתֶר) אֲפַסִּי: יי שׁוֹמְטֵנוּ בְּאֲרֵבַע פְּנוֹת. תִּרְפָּה לֹא קִצְאָנוּ: שְׁבִנוּ אֵלֶיךָ
 בְּבִשְׁת פְּגִינוּ. לְשַׁתְּךָ אֵל בַּעַת צְרוּתֵנוּ: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וכו' עַד לְכָל קוּרְאִיךָ.

לחצי הכרחים שפסיד.

פזמון.

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בִּי הַשְׁמַע עוֹלָמִים. גַּם הַיּוֹם יוֹשְׁעֵי מִפִּיךָ שׁוֹבֵן
 מְרַחֲמִים. בִּי אֲתָה רַב סְלִיחוֹת וּבַעַל חֲרָחִמִים: שְׁעָרֶיךָ חָם הַפְּקִים בְּעֵנִים
 וְדָלִים. צָקוּן לַחֲשָׁם קָשׁוּב יָח שׁוֹבֵן מְעֵלִים: פְּחָדִים הֵם מִכְּלַעֲרוֹת
 מִמְּחַרְפֵּיהֶם וּמִלְחֻצֵיהֶם. נָא אֲלֵתַעֲנֶנְבָם יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם: מִיּוֹתֶיךָ
 יִקְדָּמוּ לָהֶם בַּיּוֹם הַזֶּה. וּמִתוֹךְ צָרָה תִּצְדָּק הַמְצִיאִים פְּרוֹת וְרוּחָה: יוֹשְׁעֵי
 לַעֲזִין כֹּל וְאֵלֵי־יִמְשְׁלוּ בָם רַשְׁעִים. בְּלֵדָה שְׁעִבְרָה מִלְּכִיּוֹת וַיַּעֲלוּ לַצִּיּוֹן
 מוֹשִׁיעִים: הַקְּשִׁיבָה אָדוֹן לְקוֹל שׁוֹעֲתָם. וְלִמְכוֹן שְׁכַתְּךָ הַשָּׁמַיִם תַּעֲלֶה
 תַּפְלָתָם. בִּי אֲתָה רַב סְלִיחוֹת וּבַעַל חֲרָחִמִים: יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע עַד הַרְחִים.

אל מלך יושב וכו' עד לכל קוראך 97 608. וחצי' חמרים וכו' רחמך וכו' (97 604) עד פזמו.

חשיעה, תהלים י"ב, י"ב, כי אדם, קבלת ו', כ'. הושע ה', ישיה ל"א, ו'. ישראל נושע, ישיה ע"ה, י"ז.
 אנשי אמונה. כ"י, רחום על הסליחה כולת רחומה וכלת כל חטאת ותענית, זהו עדות
 על יקרת הסליחה כולת חזר היא חזת טביות. לחות בלא, וענינה להסתכן על חזק הדוקים הטובים
 על הדוד והמתפללים עליו בעת צרה. לעמוד בפרץ, כיתוקאל כ"ב, ל', וחזק טהם חזק גדר וטוב
 במצן לפני בעד הארץ לבלתי שחמה אלה שחמת. ועובים, על ישי עובו (חזק ו', א') וטוח כמו חשבים ל'
 כ"ו. בלחשם, נתפלל לחז. בשועם, נתפלל בקול. טרם קראך, ע"ה ישיה ס"ב, כ"ד. יודעים לעזור
 על' ויעזר יחזק (בראשית כ"ה, ס"א). יחזן טחחח כ"י. ולרצותך כן כ"י. אגדטס כן קחיה: סעו, כמו
 נסעו. חיה למנוחות. לחז כל געזח מ"ק דף כ"ה כ"ו לחכלים ולח ללכדה צדיח למחזה וחזו לחנה.
 עטרו, ל' כריתם וכלים טענק בעת יצרת כלמנו (חזק ו', י'). קמים בפרץ, כן כ"י וסכנו. ראויים
 לרצותך אפסו, כן כמדור י"ן גם כמדור ספיר, וכס"ח ראויים לרצותך דצ"ה. והוא ל' עתירה ותפלה.
 שוטטנו, פואס, בעח צרותינו, כ"י נוסף עד החזו, "שועתנו תעלה לשמי טחמים, אל מלך ישיה
 על כסא רחמים".

ישראל נושע בה, ישיה ע"ה, י"ז. שפיר, ע"י טאטר פין. צקון לחשם, שכיבת תפלתם שזעביס
 נלחז למגין, והוא על' ישיה כ"ו, ע"ו. קשוב, הקשיבה והאזינה. סעולים, פסוי לטמים העלונים, פחחים,
 ל' פחד. הקציים פרוח ורוחה, כן כ"י גם כמדור ליטח. ויעלו לשון, ע"ה סוף עובדיה.

אל מלך. יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו.
 מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחסאים וסליחה לטושעים. עושה
 צדקות עם כל בשר ורחם. לא קרעתם הנמל להם: אל שהזריתנו לחמו
 (מדות) שלש עשרה. וקרלנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהזרעת
 לענו מקדם. וכן כתוב, וירד יי בענו ויתעב עמו שם ויקרא בשם יי.
 (ושם נאמר)

ויעבר יי על פניו ויקרא

יי יי אל היום ותנו ארץ אפים ורכסד ואמרת: נצר חסד לאלפים
 בשא עון וקשע ותשארה ונקרה: וסליחת לעוננו ולחטאתנו ונתת לנו:
 סלח לנו אבינו פי חסאנו. מחל לנו מלכנו פי פשענו:
 בראתה יאדני טוב וסלח ורכסד לקל קראדי:

האזינה יי תפלתנו ותקשיבה בקול תחנונותינו: שמע יי קולנו
 נקרא ותגנו ועגנו: שמעה יי צדק תקשיבה רנתנו האזינה תפלתנו בלא
 שפתיה מרמה: כרחם אב על בנים תג' עד ועל עמי.

ע"ס א"כ כסול וכל החמים של ד' ר' חכמים.

אלהינו ואלהי אבותינו.

איון פחן והסבת עתירה. אף חסד ושקד עברה. באי לחלוקתך בנגוש
 מרה. בשמך הגדול יקצא עזרה: געית גאנחים עגותם חיה. גחנת קמתם
 לא תבזה. רחש עלבונם כעזר בזה. הרך גת וגאנתם זה: הלא אנה היית
 והגף. היזה תהיה בדר גאונה. ונקמת יפון ורע אמוניה. והגם פלים מתגרת
 חרונה: ועמו בעותים ומצואים נסחו. ורו באפסים ולא גרו. חבלה רחם
 ולעפר שרו. חדשו חדשים ומענית המקיחו: סבעו בכין ואין פועה.
 סורסיתם שלו מקצה לקצה. יום יום לוחמם מנצה. יד פורשים מלחץ
 ליעא: קלו חיותם בגיון ואמחה. בשל רבה וערבה שמחה. לישע חזכים
 והזה עזרה. לבסום קמים וקרו שוחה: מערימים סוד מקף להדיתם.
 מכבדים על להקשיל פזם. נאקים אליך בהתעפף רחם. גתת לקצוא

האזינה, תהלים כ"ז, ו' שמע, שם כ"ז, ו' שמעה ה' שם יי, ח'.

איון חחו, האיון לתמונה. לחלוקת, לחלות את ככך. געית, נעקת. גחנת, כפיסת, טגורת גחון.
 טער כחה, מנורר הטובה חותנו. תצחם, דעם, כמו יעיה ס"ג, ג'. וסח, חטרת. סחגרת, מעשפט
 וריב, כמו תהלים ל"ט, ו'. ועמו בעותים, זעמת עליהם כעבור עונם. ומסאחים נסחו, טחית מקדשם אזר
 כול כל תלוחם מתחזקו טמח. ורו באפסים, כורו וככלם ככל חספי ארץ. חרשו, טחיה חבלים קכ"ט,
 ג'. הסחירו, הטעיבו, בכין, ל' יעיה ל"ח, כ"ב. ומטמו רשע ומיע. פועה, טלילי. שלו, ל' טלו. טענה,
 מרע טמחם. כושל, הטכילה. לבטום, הכזילום, טל' טזע ד', י"ד. נחקים, טעקים. כחזעטף רחם,

מבבד סודם: שיה צועקים במעמד צופי. סליחה מבקשים בקרקד כסופי.
 עושקיהם יקריאום ותגנום לשפוי. עועים ימסכו ויהיו לספוי: קרה דבקה
 מחרץ וכלוי. פלגם מעזר ותגם לעלוי. ציה ישועות משחרך בחלוי. צור
 עלמים הושיענו בגלוי: קבוא ונזקם קבא לשמך. קאין סקלוגים מעצאר
 עפך. ראה עמלנו ושוכ מעפך. ריבה ריבנו למען חסך: מושכינתך
 השב לדיק ארכוני. שאנן השב לוי וכבני. תפסה אונך לקול תתנני.
 תרצני בקראי יי ו יי: אל סלד ישב וכו'.

פוסון. סט"ח אמת' חומס' מלאי' החמוס.

יי יי אל רחום ותנון, ארך אפים, ורב חסד, ואמת. נצר חסד
 לאלפים, נשא עון, וקשע, ותפאה ונקה. וסליחת לעוננו ותחטאתנו ותחלתנו:
 אונרה אלחים ותמיה. בראתי קלעיר עלתלה בגויה. ועיר האלחים
 משפלת עד שאל תחתיה. ובכל זאת אנו ליה ועינינו ליה: מדת הרחמים
 עלינו התנלגלי. ולפני קונך תתנתנו הפילי. ובער עפך רחמים שאל. פי
 כל לבב די וכל ראש לחלי: תמכתי יתדותי בשלש עשרה תיבות. ובשערי
 דמעות פי לא נשלסת. לכן שפכתי שיה פני בוזן לבות. בטח אני באלה
 ובזכות שלשת אבות: יהי רצון מלפניך, שומע קול בביזות. שתשים
 דמעתנו בגאון להיות. ותצילנו מכל גזרות אבזרות. פי לה לבד עינינו
 תליות. וסליחת לעוננו ותחטאתנו ותחלתנו: " ו וכו'.

אל סלד ישב וכו' עד לכל קראיך דף 606. ותח"כ חומרים וכו' דף (594) עד פוסון.

על תהלים קט"ב ד'. שיה, ל' תפלה. צועקים, בן כתי' וככו. וכו"ל צנים והוא ל' נעודה, מל' חליצה
 כל ענד (נחמת ל"ג, ע"ו) ולפיכך יש לפרש שיה כמו לשיח. צופי, כל החוק, מל' המצנה עושים נסמים
 (לכות פ' ה'). לשפוי, למייתה, מל' וישפך שמואל את חגג (ש"א ע"ו, ל"ג). עועים ימסכו, ע"פ ישעיה
 י"ט, ועומים ל' ערבת וחרף דעת. לספוי, לכליות, מל' סוף. מחרץ, ל' כריחה, מענין כלה ונחלסת
 (ישעיה י' ב'). בחלוי, בתפלה, עגרת ויחל טעה. צור עולמים הושיענו בגלוי, כפ"ל ערקם כרינך
 ססור גלוי, וסמי הנסחפות שנוי אחרונים הן שזנו חפחת המחסר טמני דכתי שלום. קבוא ונזקם,
 נחום ט', ב'. סבלותם, רעוות של עול, כמו נבנת כ"ט בעול הלך אחר פעלויו. למען חסדך, וכו"ל
 למען שפך, וגם זה שנוי אחרונים, וכן עושה גם החזן האחרון טמני השלום. לדיק ארכוני, לתוך
 נה"ע. בקראי ה' ה', נקראי את שלש עשרה מדות.

אוכרה, ל' תהלים ע"ו, ד'. אנו ליה, ל' העצה נסופה נ"א, ב'. מדה הרחמים, ראה למעלה
 דף 128. ולשני קונך, למדת הדיחמים מדבר. תתננו, בן הנסחפת במחזור שלוביך גם נסודר טמנך. למען
 ואלו פ"ו וכן העקר. כי כל לבב, ישעיה ט', ה'. חמכתי יתרותי, סומך חמי את עממי בעל יחד טמקום
 כחטן על שלש עשרה מדות שאינן חוזרות ריקם. נשלכות, נסגרות, וכדלית' נכרות דף ל"ג, ל'. שיערי
 דמעות לא נעעלו. דקיות, נעקרת לא נעמל חלה דדי כל' וכד על טמקל שדי, לכן פסק חס לנקד סס
 הנקטה דקיה ע"פ שדיה (דברים כ"א, י"א) והרענו דקיות, או חס הוא דקיה ע"פ שדיה (ישעיה כ"ב, ב')
 והרענו דקיה, ועשויו החזון פה נראה כי הסייסן כיון אל נקוד דקיה וכן גם הרצל הקריאה. דמעתנו
 במאריך, ע"פ תהלים כ"ו, ט'.

סליחות לעשרה בטבת.

יהי חזור התפלה עד סוף לנו מלכנו כי פשענו, וחז"כ מתחילים סלה לנו, אל אך אפים וכו' (דף 589) עד ורב חסד לכל קוראך, וחז"כ לומר פסוקים חלו.

אמן יתגש סלה לנו חז"א (קבעו וייטע 589) ביה ורב חסד לכל קוראך חז"כ פקנש דמן חיער מו:
פִּרְעֵם יְיָ הַחֲסֵד וְהַרְפֵּה עִמּוֹ פְּדוּת: פְּדוּת אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל
צָרֹתָיו: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו: פְּדֵה יְיָ נַפְשׁ עַבְדְּךָ וְלֹא
וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל־הַחַסִּים בָּ:

בְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לֵי הַלְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בְּרַבְרָקָה
סָלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשׁוּב־לִבְנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה: יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר יְאָדָם
בַּמִּדְבָּר בָּדָד: יְיָ הַלְשׁוּעָה הַמִּלְחָמָה יַעֲגֵנוּ בְּיוֹם־קְרָאֵנוּ: סָלְדָנָא לַעֲזֵן הָעָם הַזֶּה
בְּגִדְלֵי תַסְבֵּדָה וּבְאֲשֶׁר נִשְׁאַתְהָ לַעֲמֵם הַזֶּה מִמַּעֲרָבִים וְעַד־הַיָּם: וְשֵׁם נֶאֱמַר.
וַיֹּאמֶר יְיָ סָלְחָתִי בְּרַבְרָקָה: הַפְּסֵה אֱלֹהֵי אֲזוּגָה וְשַׁמְעֵה פִקְחַ עֵינַיִךָ וּרְאֵה
שְׂמֹכֹתֵינוּ, וְהַעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׂמֹךְ עֲלֵיהָ. כִּי לֹא עַל־צַדִּיקֵינוּ אָנְחָנוּ מִפְּסִילִים
הַתְּנַגְּנֵינוּ לַסִּיָּה כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדַנְיֵי שְׂמֹעָה אֲדַנְיֵי סָלְחָה אֲדַנְיֵי
הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶל־תַּאֲחָד. לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי־שְׂמֹךְ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ:

פ"ס א"ב, ובסוף חתום יוסף. וכל פנימי החרחים על לזון הכתוב.
אֲלֵינוּ נִאֲלָחֵי אֲבוֹתֵינוּ.

אֲזוּרָה כְּעוֹק אֲשֶׁר קָרָאֵנִי. בְּשֵׁלֶשׁ מִכּוֹרֵת בְּחֹדֶשׁ זֶה הַבְּגִי. גְּדַעְנִי
הַגִּיאֵנִי הַבְּאֵנִי. אַחַד־עֶשֶׂר הַלְאֵנִי: הַעֲבִי בְּשִׁמּוֹנָה בַּשְּׂמֹאלִית וּיְמִנִית.
הֲלֹא שְׁלֹשֶׁתֶן קִבְעֵתִי תַעֲנִית. וּמִלְכָּה יִן אָנְכִי לְכַתּוּב דָּת יוֹגֵית. עַל־גְּבִי
חֲרָשׁ חֲרָשִׁים הֶאֱרִיכוּ מַעֲנִית: וְעַמְתִּי בְּתַשְׁעָה בַּבְּלִפְסָה וְחֶפֶר. חֲשֹׁךְ
מַעֲלֵי מַעֲלֵי הוֹד וְצֶפֶר. מֶרֶץ מֶרֶץ בּוֹ הַנְּחָן אֲמִירֵי שֶׁפֶר. הוּא עוֹדָה

כי עם ה', תהלים ק"ל, ז'. פרה אלהים, עם כ"ב, כ"ב. והוא ישרה, עם ק"ל, ה'. פרה ה', עם ל"ד, כ"ג.

אשר קראני, חז"כ מלאני, מל' מקרא, כמו מחד קדמי (פיוז ד' י"ד). בשלש סבות, כבי' גורם
בארבע סבות וכן גם נדוד מנהג ליטא, וי' הגרסאות יחבנו ובמסלול להלכה דגיאני, בטלמי מל' חס
הכיל חכיה (כמסד ל' ו'). ובי' הגיעני כעין הוא ל' ויכעס נדמס (עם ל"ב, י"ג). חבאני, שרמי
מל' הכלות לב (יוחזקל י"ג, כ"ב). אך עזרה הלאני, חז"כ פ"ג, ז'. רעבני, התשיבני, מל' ידעך נרו
(טלמי כ', כ'). בשמנה בו, ע"ס מנלת חענית פרק האחרון, נח' נענת נכתבה התורה יוכית כימי תלמי
הטלך והחזק נח לשלם שלש ימים, ונעס' סופרים כ' ח' ה' וקנים נכתבו לתלמי העלך זה התורה יוכית
והיה היום קסה לישראל כיום שנעשה העגל, שלא היתה התורה יכולה להתרגם כל נדכה. ששאלית ויסנית,
ר"ל מכל נד. או אכין הפיימן על התורה שנאמר נח חודך ימים נטינה במעלה עזר וכסד. שלשה קבעתי
חענית, ג' ימים האם שהיה חשך נח לעולם, וכן גם נכליתה אחרת ל' נענת הנחלת או בעזבי סקרא
רח טעה אל עח נמלא החדו טעיתי אחרו גלולים וכל חבנית, יהירים וריקו עלי חרב חנית, כלתת
חודי כדמים כנבחה רח יונית, לכן ויסח חשך שלשה ימים ונורחים חענית. וכתב נעל שלשלת
הקבלה א"ל שגזר סד היהודים עמו חעניות ומסלות והזמרו פניהם וכמו שצו כימי הטן עב"ל הפס
אשר כי נאמט תלמי. מלך הין אשר לזה להעתיק לו את התורה יוכית הסיכ ליהודים כידוע. ואנשי' כן מוקד
כבי' גם נדוד ליטא, ובס"ל אונגי בפיעל, והאזון יותר ככון כי כן איז חונס (לסמך ח') נבין קל.
על גבי, תהלים קכ"ט, ג'. ועמתי בחשעה בו נכל ט סמן פ"ג, נחשעה נענת מת עזרס הכהן ונחמיה כן
חכליה. וצפר, ל' תחלת טענין ולנפיות תחלה (טעיה כ"ח, ה'). והאמט נלזן מעיל הוד וצפר, לרמו על
עזרס הכהן שכתב בו קרעתי את בגדי ועטילי (עזרס ע', ג'. ה'). רנחן אמרי שפר, נחשית פ"ט, כ"ח

הספר: יום עשירי אזה גדבוי תחיה. כתב לך בספר הפסחה. לזכרון
לעם נמס ונבחה. אתעצם היום הזה: מגן סדר חדשים בעשרה בו
העיר. נהי ויליל במדפי אפער. סדר פרעגיות בתוך לבי יבעיר.
בבא אלי הפליט לאמר הבה העיר: על אלה על פני אבק יריתי. פצתי
על ארבעתן לי חץ בלבי יריתי. צרות על אלה קבר לי בריתי. צדיק הוא
" בריקה מריתי: קראתי שמך מתנתם על רעתי. ראה עגמי ושמע קול
פניעתי. שמע התנתי חיש גא ישעתי. אל תעלם אונק לרזתי לשועתי:
יו ירח טבת מאד לקיתי בו. ונשקנו עלי סדרי נתיים. סברתי פשעתי
תגלה לי טובי. האמר לים ערפה תסא:

אל מלך. יושב על פסא רחמים. מתנהג בחסידות מזהל עונות עפו.
משביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחסאים וסליחה לפושעים. עושה
צדקות עם כל בשר ורחי. לא ברעתם תגמול להם: אל שחזריתנו לחמד (מדות)
שלוש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם:
ובן פתחי וירד " בענו ויתאכ עפו שם ויקרא בשם " (שם נאמר)

ויעבר " על פניו ויקרא

" י אל רחם ותען ארך אפים ורחי חסד ואמת: נער חסד לאלפים
גשא ען ופשע וחפאה ונקרה: וסלחת לשוננו ולחפאהנו ונחלתנו:
סלח לנו אבינו כי חפאנו. מחל לנו מלגנו כי פשענו:
בראתה אדני טוב וסלח ורחי חסד לכל קראיך:
אלהים בא גוים בנותחתך טמא אתהיכל קרשך שמו אתירושלם
לעיים: אלהים ידים קמו עלינו ועדת עריצים בקשו נשוננו ולא שמך לנגדם:

כרחם אב וכו' עד ועל עמד, לשיל דף 608.

כן בחי ודחיה, הכיול יחוקא (ח' ג'). סבב לך וכו', יחוקא כ"ד, ח' ג'. נבס, כענו, על' העטו חת לכבו
(דמיס ח' כ"ח). סגן סדר חדשים בעשרה, כמענה החרת במדרס. לפי סדר האודיס ר"ל מניסן, או נהדס טבת
בעשרה בו העיר יחוקא הכיול נהי וקמה על סלה שאלמרה לו כמכואה שחכסו לביסל בי' כמסת וכוין א יחוקא כ"ד,
ח' גרה, קימה וכו', וכעך א הקודס לו, ר"ל הכיול העיר נהי. ויליל בסו פי וכו', זה כעך למטה, ר"ל חיליל
וחוקק נבי כוכרי סדר פרעגיות, וכין כזה א פחוק יחוקא ל"ג. כ"ח. שמתו סס חזר נחמסה לחדס טבת סא
הפליט א יחוקא. וזה שאלמרה סדר פרעגיות ויטרד נגמול ר"ה דף י"ח, ב' וחספסחא פוטס זסס פלוגתח חס
טס העשירי (וכריה ח' י"פ) טעמו על י' בטנת או על ה' בטנת וזהו גס ר"ק ליחוקא כ"ד, כ"ד. אשעיר, ל'
פתיחה כמו פי פנתי (תהלים קי"ט, קל"א). אבק ורחי, רעו לזכלות וכעכן וירקו עטר על רשזיהס (חזון כ'
י"ג). ארכעחו, חרנע החרת העמוית כסליחה הזאת, סלחת כפיית: התורה לזוכת וכו' מיפת עזרה הסופר והג'
סמיכת מלך סכל על העיר והד' נקיעת העיר שגיד הפליט ליחוקא. והכס לפי זה כרזה עיקר גרסת כ"י
אגרוס גס מלש הסליחה בארכע טכח בחדש זה: הכני. וגרסת ספרינו שסיל בשלש טכח יס לוטר עליה
כי שטוט נקיעת העיר שטע הכיול לז נחמנה לז כחוך החרת להיות שטועה זו חק כרה ליחוקא ולז
לכל יחאל. צדיק הוא, חיכה ח' י"ח. טחנחם, מתחרט. פניעתי, תכלתי. אל חעלם, חיכה ג', כ"ו.
סדרי נתיים, סדר מדות. יגלה לי טובי, כן כסדור חכמדרס טנת חע"ת וכו' כבי"ו והוא העקר, ור"ל
חף כי פשעתי הנני מתחכם על רעתי וע"כ חס יח' יגלה לי טוט. האמר לים וכו', טכ"ה חזינ לית, י"ח.
אלהים באו, פהלים ט"ט, ח'. אלהים ידים קמו עלינו, שם פ"ז, י"ד.

סליחות לעשרה במכת

ולמי המזויזים אברהם כי טענת חזק
אלהינו ואלהי אבותינו.

אָבֵן הַרְאֵשָׁה. לַעֲיִים וְלַחֲרִישָׁה. וְנִזְחָלִי מִדְּרָשָׁה. מִנֹּד רֹאשׁ בְּלֵאמִים:
בְּקִרְבִי לֵב נִקְאָב. גְּדוּהָ וְגִדְרָאב. גִּשְׁאֲרֵנוּ קָאִין אָב. וְהִינֵנוּ פִיתוּמִים: רָקָה
וְעִנְיָה. שׁוֹשְׁנִים סִנְיָה. עֲטָה הִיא נוּגָה. מִסֻּדָה בְּיַד קָמִים: הִיָּתָה
בְּאֶלְמֵה. קִרְיָה נֶאֱמָנָה. חֲרַע מִי מַעָה. נִמְקָרָה בְּלֵא דָמִים: מְעַנְנָה וְרָפָה.
עֲלִיָּה לְמִלּוּכָה. וּמְעַנְיָתָה אֲרָבָה. זֶה פִקְטָה שְׁנַיִם וְיָמִים: בֵּית יַעֲקֹב לְבָהָה.
לְלַעַג וְלַעֲזוּה. וְהַעִיר הַעֲלִיָּה. לְמַשְׁעֵי כְרָמִים: בְּזוּיָה תִרְעַלְהָ. בְּיַד בְּגִי
עֲלָה. הִרְעִיָּה כְעֹלָה. וּבְקִמְרָת הַסְּמִים: מְאִסָּח לִנְזוּת. הַזֹּדֶת אֲבִירֻזוּת.
וְלֹא מַשְׁאָה מְנוּחָה. לִילוּת וְיָמִים: נוֹרָא אֵל עֲלִיָּין. מִפְּקָד יְהִי צַדִּיק. לְהַשְׁיִב
לְרִיב צִיָּין. שְׁנַת שְׁלֹמִים: תִּדְרֵשׁ יָמֵינוּ בְּקָרְדָם. מְעַנְיָה אֱלֹהֵי קָרְדָם. וְלִפְנֵי
בְּעִמְדֵי אֲדָם. וּבְשִׁלְגַת בְּתָמִים: חִי תִזְקְנוּ בְּיִרְאָתְךָ. וּבְקִיָּים הַזֹּרְתְּךָ. וְיִשְׁקֲבֵנו
בְּיִשׁוּעָתְךָ. מִלֵּךְ מִלֵּא רַחֲמִים: אֵל סֶלַע יִשְׁבֵּן וְכו' עַד לִכֵּל קִרְוֵךְ.

פסוק. ולמי המזויזים אברהם יצחק אפרים.

אֲסִתִּי כִי בָסוּחַ בְּשֵׁם אֱלֹהֵי צוּרִי. גְּדִלְךָ וְהַעֲלִיָּה. וְגַם עָשִׂי מְרִי.
וַעֲשֵׂת הַדָּהָה. וְהִלְכוּ עִפּוֹ קָרִי. הִזֵּי הַלֹּחֵץ וְחִסּוֹר. עַד הַחֲדָשׁ הַעֲשִׂירִי:
בְּעֲשִׂירֵי הַחֲדָשׁ. סִפּוֹ מִלֵּךְ בְּבָרַל. אֶלְעִיר הַקָּדוֹשׁ. וְנִקְרַב רַב הַחֲבָל. נִפְתִּי
הַדָּשׁ. וְעִנְיָתִי בְּבָבֶל. וְהִיָּה מַעֲרֵי חֲדָשׁ. לְאֶבֶל בְּגוֹרֵי: אֲבוֹתֵי וְכו'. רֹאשִׁית
בְּבִרְתָה. לְרֹאשִׁית הַחֲרָם. שֵׁם אֲחֵרִים הַזְּבִירָה. וְהַעֲזֵן גוֹרָם. סְגִי אֵל לֹא
הַקִּירָה. וְשִׁפְטָה בּוֹרָם. עֲרָה בְּמִבְקִירָה. פִּעֵת בְּפִרוּחַ תְּמָרִיא: אֲבוֹתֵי וְכו'.

אכן הראשונה נ"ט, וענ"ה זכרים ד', ו'. לעינים, לתורתה. מורשתה, המורה שיהא מורה לקהלת
יחזק. מנוד ראש, תהלים ט"ד, ט"ז. סוף אב וכו' ל' חיכה ה', ג'. שושנים סוגה, יאל סנוולדים נמכות
בשונם זכרים וע"פ זיר ו', ג'. נגה, ל' גון סגור ינה (חיכה ה', ד'). היחה כאלמנה, חיכה ה'. קריה
נאמנה, יעניה ה', כ"ח. חרע שי צנה, ארע יאל (נמדער כ"ג, י'). כלא דמים, בלא כסף. מעננה ורבה,
הואל לבבל ע"פ יעניה ט"ז, ה'. והענייתה, אחרת על גבנו ארבה: גם לפנה סעננה ורבה, יחלל אהבה
לומה פנתם ורבה ובכבדה ולתנה למלוכה נשים זעבה, אך שנה ארבה המענית אחר ארשו עליה סחוינים.
ולעיה, לשחוק וקלם טלחן הוליל לנו כל' חז"ל. העליה, יחזלים (יעניה כ"ג, כ'). רחיה חרעלה, זענה
מכום החרעלה. הרעויה, יחלל אהבה רחיה לפני הקב"ה כעולה ובקשרת טעים. אבי גנח הוא אחר מי
שעות אל עבה המטים בעבלת דף י"ג ויקחל רבה פ' ה'. צביות, רחן כל' ארמי. לרחיב וכו' ענ"ה יעניה
ל"ד, ח'. חרע, סוף חיכה. פוענה, דמים ל"ג, כ"ג. אורם, החטא, וע"פ יעניה ה', י"ח.

אברהם, סמומן סנה נעללו לו מהזרות אבות כמזויזים וכו' ונבולן יחוס כמזויזים אברהם יצחק אפרים,
ומלוח כי הוא ר' אפרים כי יחזק כי ארבהם טרענבוכור, ולכבר את סריו תחם גם זקנו וסם אריו קודם לזנו,
וכן נעלל דרך מחבר זה לעזת מהזרות אבות לפייסו וכזו שחרו גם פליחתו חלל שכן אס רחן כחיי נוסחאות
זכות. וסעף הרדא, טל' וכדת (דברים ד' י"ט). וחלכו עשו קרי, ל' ויקחל כ"ז, כ"ח. היו הלוח וחסור, ל'
כרזים ח', ה'. לחרע סנה. סוף וכו', יחוקלל כ"ד, כ'. רב החובל, ל' ינה ה', ו'. וסם טעמו הסחיות
גדול, טענין לל' חלל (פיר ל"ד, ל"ח), והבזוס על כטורחן רב טכמים (ט"ז כ"ה, ח'). נחתי חרע, סוף
זכרי כעטר לוח. כבבל, טל' ענו כבלל רגלו (תהלים ק"ה, י"ח). ראשית כבורה, יאל ענ"ה טעע ט', י'.
חרע, ל"ל להינה וכריתה חרעם תחרים טחום (דברים ו', כ'). אחרים, אלהים אחרים, זעבה ט"ז.
בורם, מים כרעים. כסככיר, כוללות לראשונה, יעניה ד', ל"ח. כפרום חסריא, זענלית לזמים, ול' אור

וְשֹׁאֲלֵיהֶם תִּבְיָא יוֹם רָעָה וּכְעוֹר. צָוָה צָרֵי סְבִיבֵי, עוֹלָלִי לְכַצּוֹר. יוֹם הַרְדָּךְ
 לְבָבִי, וְאֵין פֶּחַ לְעַצּוֹר. וְדָבָר אֶל־גְּבִיָּא. מְשׁוּל אֶל־בֵּית תְּפָרִי: אֲבוּחִי וְכוּ'.
 מִיִּשְׁבֵי שַׁעַר, הַעֲבִיר אַבְרָת. תְּמִתּוּ פֶּאֶשׁ בְּעַר, וְהָרִים עֲמָרָת. וּמְלִכְנֹן
 יַעַר, הַשְׁלִיךְ תְּסַאָרָת. וְרַחַם סוּעָה וְסַעַר. תְּסַמֵּד שַׁעֲרַת בְּשָׂרִי: אֲבוּחִי וְכוּ'.
 תְּקַיִמִית גְּמִשְׁלָתִי, וְעִמָּה קְרוֹנְגִית. בְּשֶׁן בִּי כְּשִׁלְתִּי, וְלִבִּי אֲחֻרְגִית. וְנִבְרָךְ
 וְנִחְשְׁלָתִי, רֵאשׁוֹנָה וְשֵׁנִית. וְהִתְחַל לֹא תִתְחַלֵּת. כְּעֵשׂ צָרִי: אֲבוּחִי וְכוּ'. צְרִיק
 הַעֲדָר תָּבֵם, גִּשׁוּא עוֹן גִּלְאָה. מִכְּרֹב לְמִסְתָּן, לְפָנַת נַג דָּאָה. מִעוֹן הַנְּבִתָּם,
 וְעַקְתָּם בָּאָה. רַבָּה רַעְתָּם. בְּעֵץ עֲשׂוּהָ פָרִי: אֲבוּחִי וְכוּ'. חֲזִיק בְּלִקְמִי, הַחֲבוּ
 תְּעִלְלוֹת. בִּי מָלֵא יָמִי, בְּרָעַע מִפְּעֻלוֹת. וּמִבְּשַׁת עֲלוֹמִי, שְׂכַחְתִּי גְּמֻלוֹת.
 גִּוְתָן לְחַמֵּי וּמִיָּמִי. פִּשְׁתִּי וְצַמְרִי: אֲבוּחִי וְכוּ'. קָמִי פִּיהֶם פָּעַר, וְנִתְלִיתִי בְּלַעֵו.
 כְּאֹד עֲלֵי נִבְרָה, וְדַמִּי שְׁתּוּ וְלַעֵו. גְּבָרִים עֲלֵי צָרוּ, וְאֶת־אֲנִי הַרְעוּ. הַאֲמָרִים
 עָרוּ עָרוּ. בְּגִי שְׁעִיר תְּחִדִּי: אֲבוּחִי. אֲמָרוּ לְכוּ נִבְלָם, וְנִשְׁבְּתִיהָ וְזָרָם. אֵל
 קְנֻא גְּמֻלָּם, יִשְׂאֵר אֶרְשֻׁבָרָם. בְּמַעֲשֵׂיהֶם שְׁלָם, וְתִלְשׁוּ מִשְׁבָּרָם.
 בְּאִישׁ תְּלֹאֵם חֲלָם. שְׁלֹשָׁה סְגִי תְחִדִּי: אֲבוּחִי וְכוּ'. פִּפְעֵי לֹא רַבְּכָה, וְתִבְרוּחַת
 הַעֲוָה. וְעִינֵי תִבְרָה, צַוָּה לְחֻדֵי צַח. הַעוֹד לֹא שְׂכָבָה, תְּמִתּוּ לְנַעַח. עַל־
 כֹּה עֲשׂוּהָ קָבָה. וְקָה תְחִדִּי: אֲבוּחִי וְכוּ'. וְחֹם זָה אֲלֵי, אֶל־לַעַד תִּזְנַח. אֲרָבוּ
 יָמִי אֲבָלִי, וְעוֹד לְבִי גִּיאָח. שׁוֹבָה אֵל לְאַהֲלֵי, מְקוֹמָךְ אֶל־תִּבְנַח. שְׁלָם יָמִי
 אֲבָלִי. בִּי תִבֵּא עַל־שְׂכָרִי: אֲבוּחִי וְכוּ'. יְיָ מְנַח תְּלָקִי, חֻשָּׁה לִי לְעוֹרָה.
 וּפְתַחֵת שִׁקִּי, שְׂמַחֵה לִי לְאֹרָה. וְתִגִּיהָ אֶת־חֻשְׁבִּי, בְּאֹרָה לְהַאֲרִיהָ. אֶת־
 גִּלְשָׁף חֻשְׁקִי. בִּי אֶתָּה גִּירִי: אֲבוּחִי וְכוּ'. כִּיִּזְנַן וְאַנְתָּה, פָּרָה אֵל אֶת־נִפְשִׁי.
 עֲשׂוּהָ לְעַמְּךָ, תִּבְרָה מִלְּבִי וְקוֹדְשִׁי. תִּהְיֶה לְרִוְחָה, אֶת־עוֹם הַחֲמִישִׁי.
 לְשִׁשּׁוֹן וְלְשִׁמְחָה, צוֹם תְּרִבִּיעֵי וְצוֹם הַעֲשִׂירִי: אֲבוּחִי וְכוּ'. אֵל פִּלְךָ יִשְׁבֹּחֵי עַד לְכַל קוֹרְחָךְ.

והח"כ לומרם זכור רחמך וכו' (ק' 584) עד סופו.

ל"ט, י"ת. ע"ה צרי ע"ה איכה ח', י"ז. לכצור, ל' קמיטה, ועל' חס סלרים טלו נך לט יאמרו שוללות (ירמיה
 ט"ז, ט'). ודבר א נביא יחזקל (כ"ד, ג'). מיושבי שער, כס האפטים והזקנים. חסרו כספ, כאמור נביכה
 נ', ד' שכן כחז חמטו. ומלבנן יער, כמי לנכ"ט ע"ה ניה יעד הלכנן (מ"א ו', כ'. י', י"ז) ומדע על כה"פ
 עמל' יועל דף ל"ט, כ'. ורוח סועה, רוח תולש חלמות (תהלים כ"ב, ט'). חסמר, חיוט ד', ט"ז. קדורנית, ל'
 שער ושן. ונבך ותחשלת, מל' ויוכ כן כל הנחשלים לחריך (דברים כ"ב, י"ח). ראשונה ושנית, גלות ככל
 גלות אדום. והחזקל, ל' יחזקאל ט"ז, ד'. ור"ל חף רשיוה קטנה לט מרשלת. נלאה, מל' כללית כשול (יעזיה ח',
 י"ד). מכרוב לספחן וכו', יסודו במדל ר"ה דף ל"ח, עזר מפטות כספה הזכירה (בהסתלקה טכ"ט), מכפרת
 לכרוב ומכרוב למפתן ומטפתן לחזר ומחזר למנוח ועמוכח לנג וכו'. חוכן העלילוח, חוקר כל המעשים. נוחן
 לחזי וכו', תכס כל' כנשע כ', ו'. האומרים ערו ערו, תהלים קל"ז, ו'. בני שעיר, כנשעית ל', כ'. כתיש
 חלום חולם, ער בחושים שנחלה (כנשעית ט', ט"ז). לא רכבה, מל' יעזיה ח', ו'. צושה, עיני נובה א הקב"ה
 הנקדח דוד וכו' כזיר ה', י'. על מה עשה, דברים כ"ט, ב"ג. סקסוד, ל' קהלת י', ד' ופה הכוונה על כה"ט.
 כי חבוא, כנשעית ל', ל"ג. ה' טנת, תהלים ט"ז, ה'. ופטרחה וכו', ל' תהלים ל', ו"ב. ודציה וכו' ע"ה א"כ כ"ב,
 כ"ט. אח נשף חסוק, ל' יעזיה כ"ח, ד'. צום הרמישי, ט' נכז. צום הרביעי, י"ז נכמו.

סליחות לתענית אסתר.

בא"ן חוזר התפלה עד סוף לנו מלבנו כי ששענו, ונח"כ מנחלים סלה לנו, א אך אפים זכו' (דף 589) עד ורב חסד לכל קוראיו, ונח"כ לומרים ממוקים אלו.

ימנו יגשט סלה לנו ח"ו (תקענו וייטע 589) כיה ורב חסד לכל קוראיו חסד סקנבט רמו ויער חו-

קזה קיינו יי ויט אלינו ולשמע שועתנו: אף ארה כלשפטיה יי קיינה
לשמה ולזכרה תארת נפש:

ברחם אב על בנים תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך
סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם
בוטח בך: יי הישועה המלך יעגנו ביום קראנו: סלחנא לעון העם הזה
בגדל חסדך וכאשר גשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה: ושם נאמר.
ויאמר יי סלחתי בך בך: הטה אלהי אונך ושמע, פקח עיניך וראה
שממתינו, והעיר אשר נקרא שמך עליה. פי לא על צדקתנו אנתנו
מפילים תתנו לנו לפניה פי על רחמך הרבים: אדני ישמעה אדני סלחה
אדני הקשיבה ועשה אלהיך. למענה אלהי, פישמך נקרא
על עירך ועל עמך:

ע"ס א"ב ותחיו חתום סנהם כרבי סכיר יהיה אמן ואמן.
אלתינו ואלהי אבותינו.

אדם בקום עלינו חיל אהותנו לרעוד. בהסתפח לפלכות תגף כמעט
בשאלנו למעוד. נמרו למברנו פתל וחרין בלי מסעוד. אמרו לנו ונכחידם
מעזי ולא יזכר שם ישראל עוד: דלו עיני לפדום קראתיה אויבי לקב.
הכרת שם ושאך ומחה שם לרקוב. וצר צוררי בנבלתם אשר נבלו
לעקוב. ויאמרו לא יראה זה ולא יבין אלהי יעקב: זרעים ענה ונה ולא
מלב לבלותם. חבו לפנים ורדם בהסרת טבעת לחלותם. טוב דבר
הקים לעיני הנוזים לעלותם. בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלותים
לבלותם: ידע רמו הקורית לעם מעפר ומחדים. פתב הסתר אסתיר ומר

קה קיינו, תכלים ע', נ. אף ארה קיעיה כ"ו, ח'.
אדם בקום, ל' תכלים קב"ד. ונדרש נגלה י"ח על הסן. בהסחפחו, כהתחזו על' מהסתפח כמלת ה'
(ע"א כ"ו, י"ט), וכן הוא עב"י ובל ס"י. ונה, חשור, אהיה חקף שהרג את אשתו מפני אהבה ופעם אחרת סג
את אהבה מפני אשתו (מדדח אמתר דף קי"ז). לסכרנו סחל וחרין, כמגלה י"ד נמשלו חשורו והסן לכ' בני
חם לחוד היה לו חל כחון אהו ולמי היה לו חרין כחון אהו כעל חרין אטר מי יתן לי חל זה כדעם
כעל חל אטר מי יתן לי חרין זה כדעם לימים כדונוג זה חלל זה אטר לו כעל החקף כעל חל סכור לי
חילך ונאמר לו חל חותו כחכם. אמרו לנו, תכלים כ"ג, ה'. ויאמרו לא, סס כ"ד, ו'. זרעים ענה כס, וז'
איכה ג', ל"ג. חבו לפנים, כחייט רח לאלהי העין וע"פ סגלה דף י"ב מפני מה כתיבו ישרא סגלותו כדור
כליה, מפני סגסחתו לללס (כיעי כוכדנלר), הס לא עזו חלל לפנים חף הקב"ה לא עזה עשה. אלה
לפנים, ורדם, ורדה חום. לסלוחם כן ככ"י, ול' ענוי ונער. בארץ אויביהם, ויקרל כ"ו, י"ד. יעי סודיע
רמו לכל סחשורשת הללו כמקל. לעם מעפר, כעל לעפר הארץ (כרלשית י"ג, ס"ו. כמדנר כ"ב, י').
ומרדם, כעל להדם כדלית' כמגלה דף י"ג הלדיקים כקילו הדסים וכן הוא לומר והוא שמד בין הכדסים (וכמה
ח' ח'). כוה: הסתר, כחולין קל"ט, כ', הסן סן סתורה כניין, הסן העין (כרלשית ג', י"א), אסתר סן סתורה

ידור מסתרים. לשבות הקן מפחדת הקן העץ קנדם. תחת הנענוץ יעלה
 כחש ותחת הספר יעלה הדם: מקשיב דבר שיקר כתב שמנה ועצב.
 נתעפף בבגדי שרד במטה במגין קצב. סדר להשתמש בשנים כלי בית
 הפתעב. ויבוא גם השמן בתכם להתעב: עם הנמנעים בשושן באכלם
 מוצה עקרים. פער פיו להשטינם ולהקצרים ביד נותן מקרים. צור הספים
 לכתוב אגרת לאפר שקרים. אמרתי אפאיהם אשקיתה מאנולש זכרים:
 קדושים מלאכי שלום מר יבקיון בצעקה. רחום הבט לבירת ואלתהסר
 להרדיקה. שמעה מרשה ותלבש בגדי אלמנות ומעקה. ותשם ידה על
 ראשה ותלך גלך ונעקה: תשבי שם אזור שק במתניו תחבשת. כתר
 ודדיע ישגי מכפל אטת שלשת. נחץ לרעה מה לה נרדם להתעשות.
 קום קרא אלאלתך אלי יתעשת: חותם טיש אשר נעשה לקלשן ספר.
 מצינה למדו למחר גורה פעם להפר. פןקיש הקיש ודלתות בית הספר.
 ויבם שק וישב על האפר: רבץ תיטקות לפניו ימים שלשה צמאים
 ומבסנים. בקול קול יעקב לחלוש ידי עו פנים. ידיו אמונה לאל הצילגני
 גא מעלפונים. פןריבוא ודבגני אם עלבנים: מזה אלה ומזה אלה בגני
 איתני ורביני. קלם עשקי ותעל שועתם אליי. יה לקול רבון קבוא שאל
 לפני. ומה קול הצאן הזה באוני: רועה השוכו הם קסני קדש ירע. יה
 תגל לקחום לפנות מאויב הרע. חנון נבמדו רחמי ויבקש לבפות המארע.
 יהי בקרוא מלך ישראל אתהספר ויקרע: יהירים חקיע בלב הארז

ענין, ולכתי סתור ספחד (דברים ל"א י"ח), מרדכי מן אגורה ענין, דתת מר דוד ומתרגמין מורד רכיה
 (שמות ל', כ"ג). ובגולה דף י' תחת הכתוב יעלה מרז וכו' (יטעיה כ"ה, י"ג) הכתוב הנון סרע, מרז זה
 מרדכי שנקרא רש לכל הכתובים ש' ולחה קח לך כמים רש מר דוד ומתרגמין מר דכי, הסרע ואמי
 סרע, סרע זו סתור הכתוב שנקראת סרע. סרע, מל' סרע. קרם, מן חד פנמל (ערוזין ל"ד, כ')
 ור"ל אגלה. מקשיב דבר שיקר, סתור. כתב שמנה (עורר ד', ו'. ועגלה י"א). בבגדי שרד, סגדי
 כסוב, ויסוד בעגלה י"א, ע"כ כיון דחיי דמלו שבעין ולא חיסרקו חטר הבתא וחלי חו לא מיסרקו, חסין
 סלחי דכי מוקדא ולשענא סר, כל שכן ורקר ביבין. ובמדור ספחד רש פ' ב', עדי כסוב הכתוב לכן.
 ויבוא גם, חסר כ'. פער פיו הכתוב, ויסוד כעורר ספחד דף קכ"ו, י"ח חלף וס' טעות סלבו לכתי כעורר אל
 סתורו ולכלו ואתו וכאכחו ותקלקלו, מיד עמד הכתוב וסלחן סליחם לפני סק"ס וכו'. אמרתי, דברים ל"א,
 כ"ז. מלאכי שלום, יטעיה ל"ג, ו'. סוררה, סתור. ומעקה, נער וסכל (תהלים ס"ז, י"א). וחשם, ס"ז י"ג, י"ט.
 חשבי, סליה סכיה. וחכשת, ל' חגורה, עעכין סוף חסר לרשא (יונה כ', ו'). לרעה, לעצה רכינ. לרעה, עשה,
 טעין שמו עשו (דברים ס', כ"ח) ר"ל מה תימן נכחת ועטוחה. קום, יונה א', ו'. דוחם טיש, סגור סגור
 סק"ס על יצאל סתה חתוט רן נוחם אל טיש, וחסר סתפלוו אליו נלחם קרע את סגור, וע"ס
 עורר ספחד דף קכ"ט. לבלש, למרדכי (נחזי ו', ו'). בן קיש, מרדכי. הקיש, דפת. וע"ס עגלה דף י"ב, כ'
 נ קיש סק"ס על עמי רחמים ופתחו לו. ובכפנים, ל' רע כמו חסר ובכסן (סו"ט, ו') וכן נלחם כסן ל'
 רע. ויבם שק, יונה ג', ו'. מן יבוא, מלשית ל"ב, י"ב לפני, לפרים מואכלו. ומה קול, ש"ל ס"ז, י"ד. יהי בקרוא
 ל' מ"ב ס', ו'. יהירים והקיע בלב הארז למטה האכיהם למעלה, כן כוסח סודר ליטול וסנון, גם כמי' גלים כן
 חן אצוקים חסרו גורם וסלחיה חל חסחה סרעוניה עקד וכעסולר כסנון. וסכס פרוץ יהירים סגלים ר"ל את
 סנון וכתי חלה לוחם על ען סלר, את סכנים סלמטה ולמעלה מהם את סכיהם, ומה אפר כלב הארז הוא ע"ס
 סתור סרעונו לסקר ו', ע'. אפר סרע אקשו יהיה לכהן דיעט ולעסול בני עלי על וקיסו די סתקן לנסא.

למטה ואביהם למעלה. איש בשלש אמות והרביעית צדד מגלה. מושגה
 נקם חנה ושמה ושח תהלה. אתי השיב על בני ואמו תלה: י' ותכתב
 אסתר תקור לקרות בבהלל מוודים. מלמעלה קימו מה ששקלו מלמטה
 דודים. גם ינוסם לפרסם פלאו מסהידים. בעת הזאת הוח ותעלה
 עמוד ליהודים:

אל מלך. יושב על פסא רחמים. מתנהג בחסידות מזהל עונות עמו.
 מעביר ראשון ראשון. מרבה מדולה לחסאים וסליחה לפושעים. עושה
 צדקות עם כל-בשר ורחם. לא ברעםתם תגמול להם: אל שהודיתנו לומר
 (מודות) שלש עשרה. וקר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת
 לענו מקדם. וכן כתוב, וירד יי בענן ויתגב עמו שם ויקרא בשם יי.
 (ושם נאמר)

ויעבר יי על פניו ויקרא

יי אל הים ותנון ארץ אפים ורכהסד ואמרת: נצר הסד לאלפים
 נשוא עון ופשע ותפאה ונקה: וסליחת לעוננו ולחטאינו ונחלתנו:
 סלחלנו אבינו כי חטאנו. מחללנו מלכנו כי פשענו:
 פראתה אדני טוב וסליח ורכהסד לקר קראיה:

פיעפוק מקור היום בארץ נראה אור: בקראנו עננו אלהי צדקנו
 בצר הרחבת לנו תגנו ושבע תפלתנו: ועתה יגדלנא כח אדני באשר
 דברת לאמור: כרחם אב וכו' עד ועל עמך לעיל דף 612.

ע"ס א"כ ותחיו חתום שמעון בר יוחנן חסן ואמין.
 אלתינו נאלמני אבותינו.

אמה האל עושה פלאות. בעמים הדעת עז נוראות. נאלת בורוע
 עפוק מתלאות. דביר צדיקים במותי תחלוארת: האויב בקימו לעורר
 מדנים. ודפה לתברית פרחי שושנים. זמם לשקול על גגו אדונים. חליפי
 כאת בפרי אדנים: מלאיך הזרות שקליהם להקדים. ידעת העתידות

איש בשלש אמות, כל אחד מהתלים היה תלוי על ג' אמות ויין כל אחד ואחד היפה ריוח אטמם פחת,
 וכן יוסד בתרגום ירושלמי לספד ס' יד. ומוכח גם בתוספות לתרגום דף י"א. משנת מרדכי (אסתר י'
 ג'). ושח תהלה, גם זה ע"פ תרגום ירושלמי ס. אחרי השיב, כדלית ע"פ י"א. מרורים, וכן כבי"י,
 ודוגמתו יאדה לתפלה (כחמה י"א, י"א), ור"ל קדושת העגלה היו כללו מודים פתחנו כהלל וע"פ עגלה י"ד
 קדושתה זו סלילת. גם ינוסם ל' תהלים ס', ו'. לפרסם, לגלות לעין כל. כעת הזאת אסתר ד', י"ד.
 כי עמך טקור, תהלים ל"ו, י'. בקראי, ס' ד', נ'. ועתה יגדל, כמדבר י"ד, י"א.
 גאלח מודוע, תהלים ע"ג, ט"ו. ואמיה, הען הכצע פרוז שושנים, כניו לכני ישראל. וכס"ס פדחי
 עמים. על גגו, כבי"י וכל"ל ע"פ אסתר ד', ז'. אדנים, אדני העשן (אמות ל"ת, כ"ו). סלאיד הזרות:
 יסודו כעגלה י"ג, ע"ג גלוי ודוע לפני מי אשור וסיה העולם שעתיד הען לשקול שקלים על ישראל למיכך

וְהִלֵּשְׁתָּ גִשְׁקִים. כִּפְיָ לְהַמְצִיא לְלֵב יוֹקְדִים. לְקוֹחִים לַפְּעוֹת לְתוֹחַ
 גִּשְׁקִים: מִסִּכָּה זָרָה בְּעֶבְרָם לְפָנִים. גִּמְסוּרֵי לְהִתּוֹ קְנוּקְנוֹת וְגִפְנִים.
 סִבְבוֹם מוֹקְשִׁים בְּכַל־דְּפָנִים. עֵינֵיהֶם לֶךְ תוֹלִים וּבִסְתָרָה גִּפְנִים: פוֹד
 גְּהִסָּה בְּאֵיבִים לְשֹׁלֵט. צְלוּב הַיָּבֵן אֲנִי לְקֹלֵט. קוֹלֵעַ וּסְלֵעַ פְּנֵי הַלֹּאֵט
 הַלֹּאֵט. רִיבֵי עִם בְּאִשְׁמֵעִים לְעֹלֹט: שְׁלוֹם וְאַמֶּת גִּבְתָּב לְכָל־צַד. הַתְּקָרָה יִשְׁע
 סְלֵעַ וּמְצַד. שְׁוֹדֵד הַשְּׁוֹדֵד וּבְרִשְׁתּוֹ הַצַּד. מְלִשְׁנֵי גִסְחָה גִצְמַת וּגְרָצַד: עֲשׂוּ
 שְׁמִדוֹת וְלִדְוֹת קִבְעוּם. וּמְקִרְאוֹת שְׁלִשׁוֹם וְלֹא רִבְעוּם. גִּסְכְּמוֹ מִפְּעֵל
 וְעָמוֹם טְבָעוּם. בְּפִסְפָּר גִּתְּקָק עַל־מָה קִבְעוּם: רָמָה יָדָה לְסִלּוֹחַ לְפֹאֲשְׁעִים.
 יְהוּדֵי וְהִדְסָה הַקְּמִתָּ מִלְּשִׁיעִים. צִדְקָתָם עוֹמְדַת לְעַד לְשַׁעֲשׁוּעִים. תְּקָר
 פְּבוֹדֵם לְהוֹבֵר לְנוֹשְׁעִים: קָנָא לְשִׁמּוֹךְ נוֹרָא וּגְקִדְשׁ. חֲזוּהַ בְּרִמְקָה גְהִרָם
 וּגְרִישׁ. זְרוּיָנוּ קִבְצַן וְשִׁיר לֶךְ יְחִידִישׁ. קִימָם וְחַיִּים בְּבִנְיָן בֵּית הַמְּקִדָּשׁ:
 י' וְקִעֲשׂוֹתָהּ גִּפְסִים בְּאוֹתָן הַיָּמִים. אִתְּנוּ הַפְּלֵא תִשְׁעַת עוֹלָמִים. מְצוּא לְפָנֶיהָ
 בְּפָר וְתִגְחִימִים. אֵל מְלִדָּה יִלְשָׁב עַל־כִּסֵּא רַחֲמִים:

אל כלך יושב וכו' עד לכל קוראיד.

ע"ס חשר"ק וכמוף חתום משלם.

פזמון.

בְּמַתִּי מִסְפָּר חֲלִינוּ פְּנִיקָה. לְשׁוֹעַת גְּבֵאִים אֶל־תַּעֲלֵם אֲנִיקָה. הַקֶּשֶׁב
 תַּחֲנָתָם מִלְּשִׁמִּי מְעוֹנָה. בְּבִימֵי מוֹד וְהִדָּם הַיִּשְׁעֵת בְּנִיקָה: תַּהֲלוֹת יִשְׂרָאֵל
 אִתָּה יִלְשָׁב. שׁוֹעַתָּם תִּאֲזוּן וְרַנְתָּם תִּקְשָׁב. רַפְּאוֹת לְמַחֲזֵן תִּקְדָּם וְתַחֲלָשָׁב.
 קְנוּיָה לְהַיִּטִּיב וְגוֹיָדָם לְלִשָׁב: צַר וְאִיבֵי הַלְּמִישׁ עֵינָיו. פִּיהוּ פֶּעַר לְשִׁאֵרָה
 עָנוּ. עֲשֵׂת בְּשִׁלּוֹ לְהַשְׁמִיד קַהֲל הַמּוֹנִיּוּ. סִגְל לְאֶבֶד חֶרֶת בְּגִשְׁתְּנוּיּוֹ: נוֹקָם

הקדים שקליסן לשקליו. נשקרים, ל' שקיחות. כבו, טל' ולא תכסה את כר (ע"כ כ"א, י"ז). לקוחים לסוח
 יאראל סגור עליסם מיתה, והוא ל' משלי כ"ד, י"א. מסכה זרה, ע"ז שבדו נימי נכודנל. לפנים, רק
 למרחית העין, וכעטור כסליחה הודעת. לרהו, להכרת. קנוקנוח, עננים שלא הכילו עד כל מרכו, וכנו
 הוא לכיס הקפצים, ר"ל נער וקן. צלוב, העץ שחולין בו. לקלוט, ליקח. קולע, ל' זריקה כמו הנני
 קולב את יוצני הארץ (ירמיה י' י"ח). שני הלום, ל' ישיבה כ"ה, ז'. ריבי עם, נורחי יאראל. שלום
 וחסד, חסד ט', ל'. ונרצד, ל' תלדון (תהלים פ"ח י"ז). וסקראוח שלשום, יסודו נענלה דף
 ז', הלל כתבתי לך שליסי (משלי כ"ב, כ'). שליסי ולא רניעם ופירש רש"י ג' עקומות י לנו להחיד
 טלחמת עמלק כס' וחלה שעות (י"ז, י"ח) ונעננה תורה (כ"ה, י"ז) וסס' שחולל (ח' סמן ע"ז). ויש
 ישיעם כן ככ"י גם כמדוד ליטח ועקר, ור"ל טלענלה הכביעו עם יאראל וקבעו עמסם את ימי
 השורים, ויסודו זס נענלה דף ז' קיימו וקבלו, קיימו למטלה מה שקבלו למטה. כספר, נענלה
 חסתר. לפושעים, ליאראל שחטלו נטה שהחחו לללס ככודנל וכעטור למטלה. יהודי, מרדכי.

במתי מספר, ר"ל חסוים טענו מספר חסומו. נכאים, נכרי לכ מור ודרס, מרדכי וחסתר. תאזון,
 חקשב, חקרים, וחשוב, כן ככ"י וככו. תהלווח ישרא' וכו'. עכ"פ תהלים כ"ד ד'. רפאווח לפחן, רפואה למכה
 וכנו שחטרו חול' נענלה י"ג, נ' חין הקכ"ה מכה את ישרא' חלל חס כן בודל להם רפואה תחלה. מוח, מכה
 כמו עוחן מכות ירסח (ישעיה ל', כ"ז) עוחן מתניס (דברים ל"ג י"ח). קנויך, כמו לקנויך. הלטיש עינוי,
 הצרף עינו למד מרדכי, טל' חווב ע"ז, ע'. סער, מתח. לשאוף, לכלווע. עשתי, יען וחשב, טל' חכד עשוחותיו
 (חללים קט"ו, ד'). סגל, פגולה ר"ל את יאראל. בגשוחוני, בגנחותי, טל' וכתיב הכאתן (עזרא ד', ז'). נוקס

לְעָרִים וְנוֹטְרִים לְאֵיִבִּים. מְדַדְתָּ מִדָּתָם כְּנֹדֵי לְאֹהֲבִים. לַחֲסִים וְנִינְיֹו נְתָלוּ
 עֲלוּבִים. כְּבִתְרוֹת רִגְוִים חֲרוּוֹ תְּחַדְבִּים: יוֹם אֲשֶׁר שִׁפְרוּ עֲוֹנוֹתֵי. מִכְּחַד
 לְשִׁית בָּעַם נְעֻדִים. חֲלָפָה הִדַּת וְנָפְלוּ סָגְרִים. זָלְעָפוּ וְעָמוּ מִיָּסִים
 מְצָרִים: וּבְכֵן יִתְעַלָּה שִׁמְךָ וְיִתְנַשְׂא. הֲדָךְ שְׁמִי שְׁמִים כִּסְיָה. רִבִּים
 בְּרוֹמְמָךְ נְתוּנִים לְמִשְׁפָּה. גִּיּוֹ וְאַסְפִּיחַ תְּהַלְתֵּךְ מִכִּסְיָה: כִּינֹה תַעֲיָנֵנוּ וְרָאָה
 כְּצָר. הַשִּׁיבֵנוּ לְמִנְחֹתֶיךָ כִּי יִדָּךְ לֹא תִקְצֵר. אֲדוֹן קְרֹאנֶךָ מִן הַפֶּעַר. אֲנָא
 הוֹצִיאֵנוּ לְחַיָּה וְחֲלָצֵנוּ מֵעַד: מֵאֵד תִּרְבָּה לָנוּ מִחֲלָה. שְׁמַע תְּפִלָּה וְהַעֲבֵר
 תְּפִלָּה. לִחְצֵינוּ הַמְעַד וּמִלְאָם חֲלָלָה. מִפְּנֵי רַחֲמֶיךָ לְעַד לֹא תִכְלָא:
 (בְּכִימֵי מֵד וְחֵדִם הַשְׁעֵתָ בְּגִיָּה:) כְּסוּי סִסְר וְכו'.

אֵל מְלֶךְ. יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת מִחַל עֲנוֹת עַפְזוֹ.
 מְעַבִּיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מִרְבָּה מִחֲלָה לְחַסְאִים וּסְלִיחָה לְפִשְׁעִים. עוֹשֶׂה
 עֲדֻקֹת עִם יָדָי בְּשֶׁר וְרוּחַ. לֹא כְרַעַתָּם תִּגְמַל לָהֶם: אֵל שְׁחֹרְתֵנוּ לִזְמַר
 (מִדּוֹת) שְׁלֹשׁ עֲשָׂרֵה. וְכַרְלָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרֵה. כְּמוֹ שְׁחֹרְתָהּ
 לְעֵנֵי מִקְדָּם. וְכֵן כְּתוּב. וַיֵּד יְיָ בְּעֵינָיו וַיִּתְעַב עַפְזוֹ שֶׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ.
 (שֵׁם גַּאֲמֵר)

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא

יְיָ אֵל רַחֵם וְתַעֲנוּ אֲרָךְ אֲפִים וְרִבְתְּסֵד וְאַמְתָּ: נֶעַר חֶסֶד לְאֵלִים
 נִשְׂאָה עֵן וְשִׁשֶׁ וְחַסְאֵה וְנִשְׂאָה: וְסִלַּחַת לְעוֹנֵינוּ וְלַחַסְאֵהֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

סִלְחֵלְנוּ אֲבִינוּ כִּי חַסְאֵנוּ. מִחַלְלָנוּ מִלְּבָבוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ:
 כִּרְאֵתָהּ אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרִבְתְּסֵד לְכָל קַרְאֵיךָ:

וְחֹכֵם לְעוֹמְרִים זְכוּר רַחֲמֶיךָ וְכו' (ת' 584) עַד סוּס.

לְעָרִים וְכו' עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִדּוֹת מִדְּרָגָה, אֲלֵמַת לְחַסֵּי כְּמֵד מִדָּה. לַחֲסִים וְנִינְיֹו, כְּסוּי וְכו'.
 לַחֲסִים לְמִלְחָמָה. עֲלוּבִים, נִסֵּי הוֹלֵל לְתַלְיָה כֵּל חו"ל. כְּבִתְרוֹת רִגְוִים, מִחַל וְכו' עַל זֶה כְּדִנְיֹו סְבִיחִים
 כְּחֻזָּה. תְּחַדְבִּים, לְקִישֵׁי וְדוֹק כֵּל חו"ל. בְּעַם נְשׂוּרִים, אֲחַר הַסֵּת תַּחַת שְׁמֵיחַ מִקְרָא. זָלְעָפוּ, עַל וְרוּחַ
 אֲלֵפֶת (תְּחַלִּים יֵשׁ ו') רַל כִּרְשׁוֹ וְנִחְיָבוּ עַל כְּסוּי מַחֲסוּם סִבְעָה. וְעַפְזוֹ, עַל זֶס וְקִלְפֵי. מִכְּסִים, מִדְּרָגָה
 עַל יוֹסֵם מִיִּם (תְּחַלִּים ס' י'ד). מְצָרִים, עוֹבְלִים. הֲדָךְ וְכו', עַל חֲקוּק ג' ג'. כְּרֹמְסֵךְ, כֹּאֲךָ
 רַעֲמַת אֵת הַכִּסֵּי אֲבִיו מִחֲלָל וְכו'. גִּיּוֹ, הַאֲרָן. גִּיּוֹ הוּא אֲשֶׁר מַעֲבִיר עֲשׂוֹת אֵל אֲרָן (מִדְּרָגָה
 עַלִּי פ' ח'). וְאַסְפִּיחַ, וְקוּיָהּ. הוֹצִיאֵנוּ לְחַיָּה לְתַלְיָה לְתַלְיָה ס'ו', י'ב וְכֵן מִסּוּד כִּי וְחֹדֵד לִיטָה. וְכִי
 הוֹצִיאֵנוּ לְחַיָּה, וְהוּא לְתַלְיָה י'ת, כ'. יִתְעַלָּה, זֶס גְּרוּעַ וְנִמְלֵס כְּעוֹ כְּכִיָּי שְׁמֵחַ רַעֲמַי תְּפִלָּה
 (רַעֲמַי כ'ג, י'ג). הַמְעַד, הַכְּסִילֵם עַל וְנִמְלֵיָהם תְּחִיד הַמְעַד (תְּחַלִּים ס'ט, כ'ד). תְּחַלְתָּהּ, יִרְשָׁה וְכו'.

מליחות לשבעה עשר בתמוז.

ה'ן חוד סתמה עד מחר לנו מלכנו כי ששענו, ותח'כ מוחלים סלח לנו, אל ארץ אפים וכו' (דף 589) עד ורב חסד לכל קוראך, ותח'כ לומרים פסוקים הללו:

אמן ואת סלח לנו ה'י'א (תבטו וישע 589) ביה ורב חסד לכל קוראך חוסי פקטנו דמו חיער 10:
ואלהתתנו ר'כו לו ער'כוגן וער'ישים את'ירושלם תהלה בארץ: פ'ר
עפ'ך מקור חיים באר'ך גרא'ה אור: אלהינו ב'שנו ב'מעשינו ונ'קלמנו בעו'ינו:
ב'רחם אב על'בנים ת'רחם יי עלינו: ל'י הי'שועה על'עפ'ך ב'ר'כתך
ס'לה: יי ע'באות ע'פנו מש'גב'לנו אלהי יעקב ס'לה: יי ע'באות אשרי אדם
ב'סמך ס'ך: יי הי'שועה הי'פ'לך יע'גנו ב'יום ק'ראנו: ס'לח'נא לע'ן העם ת'ז'ר
ב'ג'דל חס'ך וכו'אשר ג'שאתה לעם ת'זה מ'פ'ע'רים וער'ה'נה: ו'שם ג'אמר.
ויאמר יי ס'להי ב'ר'כתך: ה'פ'ר אלהי א'ונה ו'ש'מע, פ'קח עי'נך ו'רא'ה
ש'ב'מ'ת'ינו והעיר א'שר נ'קרא ש'מך עליה. פי לא על'צדקת'ינו א'נתנו מ'פ'ילים
ת'ת'נוג'ינו ל'פ'נה פי על'ר'חמ'ך ר'ב'ים: א'דני ו'ש'מ'עה א'דני ס'לה'ה א'דני
ה'ק'ש'י'כה וע'שה אלה'ת'א'ת'ר. ל'מע'נה אלהי ב'ר'ש'מך נ'קרא על'עיר'ך ועל'ע'פ'ך:
אל'ת'נו ואל'הי א'ב'ת'ינו.

ט"א"ב

אתאנו לך יוצר החיות. ב'רב עו'ינו ב'כ'דו א'נחות. ג'זרות ע'צמו
א'נחות. פי ב'ש'ב'עה ע'ש'ר ב'ת'פ'וז ג'ש'ת'ב'רו ה'לחות: ג'ל'ינו מ'ב'ית ה'ב'ח'ירה.
ו'ח'שך ב'ע'רנו א'ודה. ר'יגנו ג'רחם ו'ג'ג'רה ג'רה. פי ב'ש'ב'עה ע'ש'ר ב'ת'פ'וז
ג'ש'ר'פ'ה ת'ת'ודה: ה'ר'סו א'י'ג'ינו ת'הי'בל. ו'ב'רה'ה ש'ב'י'נה מ'ז'ו'ית ה'י'בל.
ו'נ'מ'ס'רנו ב'יד ו'דים ל'מ'א'בל. פי ב'ש'ב'עה ע'ש'ר ב'ת'פ'וז ה'ע'מד צ'לם ב'הי'בל:
ו'ז'נו מ'עיר א'ל'עיר. ו'נ'ל'כ'ד מ'פ'נו ר'ב ו'ע'עיר. ת'ר'בה ע'ירנו ו'א'ש ב'ה ת'ב'עיר.
פי ב'ש'ב'עה ע'ש'ר ב'ת'פ'וז ה'ב'ק'עה ה'עיר: ט'פ'ש ב'מ'ק'ד'ש'נו צ'ר ה'פ'וש'מ'יד.
ו'ג'ס'ל מ'ד'ת'ן ו'בל'ה א'ע'ע'רה ו'ע'מ'יד. י'ע'ן ב'ע'ס'נ'ך ג'ת'נו ל'ה'ש'מ'יד. פי ב'ש'ב'עה
ע'ש'ר ב'ת'פ'וז ב'ט'ל ה'ת'מ'יד: ב'לה מ'פ'נו ב'ל'ה'וד ו'ש'ב'ח. ת'ר'בו ש'ל'ך א'י'ב
ע'ל'ינו ל'א'ב'ח. ל'ה'יות ע'ול'לים ו'ז'נ'קים מ'י'ב'נים ל'ש'ב'ח. פי ב'ש'ב'עה ע'ש'ר
ב'ת'פ'וז ב'ט'לו ע'לה ת'ב'ח: מ'ד'נו ל'ש'ו'ב'ן מ'ע'ונ'ות. ל'ב'ן ג'ת'פ'ו'רנו ב'כ'ל פ'נ'ות.
ג'ה'פ'ך מ'ח'ל'נו ל'א'בל ו'ק'ינ'ות. פי ב'ש'ב'עה ע'ש'ר ב'ת'פ'וז ב'ט'לו ק'ר'פ'נ'ות:
ס'ר'דנו ל'פ'נה מ'ריב ל'ש'ונ'ות. ל'ב'ן ל'מ'דה ל'ש'ונ'נו ל'ז'מ'ר ק'ינ'ות. ע'ז'ג'ינו ר'בו
מ'ל'ד'פ'נ'ות. פי ב'ש'ב'עה ע'ש'ר ב'ת'פ'וז ג'ר'כו ל'נו ע'ונ'ות: פ'ו'ד'נו ב'ל'י מ'צ'וא

ואל תתנו רמי, ישיה ט"ב, ז'. כי עמד מקור, תהלים ל"ו, י'. אלהינו כשנו, עז"ה עורח ט' ו'.
אחאט לך, נסליחה הולת וכסוכה לה הולך וטונה הפייטן החטטה דברים שארעו לחבותינו
ט"ו תמוז כדלית'נ' נס' תערת דף כ"ו. וצריחות, ולעקות, על' חף יכירח (ישעיה ט"ב, י"ג). למאכל,
ס"א להאכל. העמד צלם, כז"י כי' הנוסחא העמד אפוסטמוס צלם בהי'כל. קס"י נהג מנהג טענות.
וכן מקורו בכל מזרינו, וגם כז"י היה נקוד כך מתחלה וכל הטגיה ונקד קס"ש. כלה מסנו, כז"י נקד
קל' ו'ח'כ שומע על האויב. לאב'ח, ל' הריגה על' אכחת חרב (יחזקאל כ"א, כ'). מריב לשונות, מתוך

סליחות לשבעה עשר בתמוז

רָחֵם. לָבֵן הַבְּתָה בְּנוֹ אֲמִתָּה. צוּר רְאֵה נַפְשֵׁנוּ כִּי שָׁחֵה. וְשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי
 בְּתַמּוֹז הַסֶּפֶד לָנוּ לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׁמִימָה: קִשְׁיֵנוּ עֲדָרָה וְהַבְּתָה בְּנוֹ אֲסוֹן. לָבֵן
 נִתְּנוּ לְמִשְׁפָּה וְרִפְשׁוֹן. רְאֵה יי וְחִלְצֵנוּ מֵאֲסוֹן. וְשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוֹז הַסֶּפֶד
 לָנוּ לְשִׁמְיָה וְלִשְׁשׁוֹן: ח' שְׁעָה אֵלֵינוּ שׁוֹבֵן רִימָה. וְקִבֵּץ נַפְתּוֹתֵינוּ מִקְצוֹת
 אֲדָמָה. תֹּאמֶר לְצִיֹּן קִימָה וְנִקְיָמָה. וְשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמּוֹז הַסֶּפֶד לָנוּ לְיוֹם
 לְשׁוֹעָה וְנִחְמָה:

אֵל מִלְכָּה. יֵשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְּנֶהֱג בְּחִסְדֵיךָ מִזְחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ.
 מְעַבִּיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפֹאשְׁעִים. עוֹשֶׂה
 צְדָקוֹת עִם־כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא כִרְעַתְּם הַגְּמוּלָה לָהֶם: וְאֲשֶׁר־רִיתְּנוּ לֹא־מֵר (מִדּוֹת)
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְכִרְלָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָּעָנּוּ מִקֶּדֶם.
 וְכֵן כְּתוּב. וַיֵּרֶד יי בְּעֵנָן וַיִּתְּנַב עַמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי: (שֵׁם גְּאֹמֶר)
 וַיַּעֲבֹד יְהוָה י על־פְּנֵיו וַיִּקְרָא

יְיָ אֵל רַחֵם וְתִנֵּן אֶתְּךָ אֲפִים וְרִבְחֶסֶד וְאַמֶּת: נַעַר חֶסֶד לְאֲלֹהִים
 נִשְׁמָה עוֹן וְפִשַׁע וְחַטָּאֵה וְנִקְרָה: וְקִלְחֵת לְעוֹגְנוּ וְלִחְסוּמֵהֶנּוּ וְנִחַלְתֵּנוּ:
 סִלְחֵלְנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאֵנוּ. מְחַלְלֵנוּ מִלְּבָבוֹ כִּי
 פָּשַׁעְנוּ: כִּי־אִתָּה יי טוֹב וְסִלַּח וְרִבְחֶסֶד לְכָל־קֹדְאֵיךָ:

אֱלֹהִים אֱלֹדְמֵי־לֶךְ אֵל־תִּתְּרֵשׁ וְאֵת־שִׁקְטֵ אֵל: כִּי־הִנֵּה אֲוִיבְךָ יִתְּמִין
 וּמִשְׁנֵאֵיךָ נִשְׂאוֹ רֵאשׁ: אֵל־נְקָמוֹת יי אֵל נְקָמוֹת הַדּוֹקֵיעַ: כַּחַם אֵב וכו'.

ע"ס א"ב ונסוף חתום חיים עד סלה.
 אֲלֵחֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

אֲמֹר בְּכִי מִפְּנֵי יָד שְׁלֹחָה בְּעֵי. בְּנִאֲצֵי בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ בְּבִגְדֵי וְקִבְעֵי.
 גִּזוּ וְכִרַח וְגִסַּע עֶשְׂרֵי וְעֵלָה לְשַׁבְעֵי. דִּפְנֵי הַצִּיּוֹנִי הַשִּׁיבְעֵי בְּחֵלֶשׁ הַרְבִּיעֵי:
 הַבֵּיָא מִזְעֵד בְּמִלְאָתוֹ לְשִׁבּוֹר בְּחַזֵּי גִמּוּ. וְרַבָּה כּוֹ פְּעֻמִּים בְּמִקְמוֹם

ריב לשונות, שדכרט לזון הרע. בלי להסנות, בלי טענה, טל' טינן כשו חקלח ח', ע"ו. אסון, כמו
 לחטאים. ורפשוון, כמין' ל' מדטס תגל, טל' כרגליכם תרפשוון (יחזקאל ל"ד, י"ח). טאסון, טענה רע.
 חאמר לציין קוסה ונקוסה, כן כב'. ונס"א הכוסחא חוסוף יריך שנית לקנות אחסרה.
 אלהים אל דמר לך, תהלים פ"ג, נ'. ונ'. אל נקמות, שם ל"ה, ח'.
 אמר בבכי, ל' ישעיה כ"ב, ד'. שלחה בעי, כרגו, טל' חיוב ל', כ"ד. ומתרגם שם הארמי נעי
 נרתחא. בחוך ביהו אל הקנ"ה הוא נה"ט. בבגדי וקבעי, כמעלי ומעקי. וקבעי טל' אתם קובעים אותי (מלאכי
 ג', ח'). גו, טל' כי גו חים ונטופה (תהלים ל', י'). ונסע עשר, ע"פ ר"ה דף ל"א טזר טענות נסעה
 השכינה, טעמת לכוז ומכרז לממתן ומעמתן לחלר ומחלר למזח וממזח לגג ונגג לחומה ומחומה לעיר
 ומעיר להר הזיתים ומער הזיתים למדבר, וממדבר עלתה וישנה כמקומה שנ' אלך ואשנה אל מקומי עב"ל חה
 שחזר ועלה לשביעי ר"ל עלתה השכינה לשמים השביעי. רבני, ל' כליה כמו דמייתו אטך (הושע ד', ה').
 השיקני, כמין' ל' הכנתה אז, כמו חף ישיק וחפה לחם (ישעיה מ"ד, ט"ז) וזא נשקה כיעקב (תהלים
 ע"ח, כ"א), וכל' ענהה כידה שהמיקוה (שנת פרק ג') ולא ימיק טו תנור וכימים (פסחים כ"א). גמזו, ל'
 פרח כמו גמזיות של בקדס (פסחים כ"ה, ב') ור"ל נחורים חמודים. במסמסם ומזמזם שיהם עניני חולי,

וּמִזְמוֹ. וְכֹל פֶּשַׁר שְׂאֵנֹת מְבֹבֹת אֶת־הַתְּפֹאֶה. הִיבְנִי. וְאִיבְנִי אֲנִי בְּיָרֵחַ
 תְּפֹאֶה: סָמְנוּ פָחִים הַמְלֹאָה בְּמִקְרָה תְּלֹאֹת מִשְׁלֹחֹת. יָכְלוּ לִי בְּשִׁבְעָה
 עֶשְׂרֵי בַּאֲלִיּוֹת. כִּי נִקְשְׁתִּי כְּבִלָּה עֲלוּכָה בְּחֶפֶת שְׁלֹה וְהַעֲלֹחֹת. לְרֹעֵי
 לֹא הִתְנַתִּי שֵׁשׁ וְנִשְׁתַּבְּרוּ הַלְלוֹת: מִזֹּה עֲרִיתִי חֲלִי בָהֶם וְאִנְעֶרְהָ וְעָמִיד.
 נִגְרַחַת בַּיּוֹם אִפֹּי כְּשִׁתָּתִי דְרָבִי לְהַשְׁמִיד. סָדַר עֲבֹדָתוֹ וְקִיץ מִזְבֹּחַ קָצְפִּיתִי
 לְהַעֲמִיד. עַל־כֵּן מִלְשֵׁכַת הַסְּלָאִים בְּטַל תִּתְמִיד: פֹּר הַתְּפִירָה וְנִתְפַּקְרָה
 סַעֲרָה עֲגִיָּה. צִי נִמְשָׁלָה מִבְּלִי חֹבֶל וְנִטְרָפָה כְּאַנְיָה. קִחְזָה בְּתַפְסֻאֹתָהּ
 בְּרֹאשָׁהּ וּבְכַסְּפָהּ תִּפְאָגִיהָ וְאַנְיָה. רִיבָה צְרִיָּה כְּהַיִּים וְהִבְקַעָה הָעִיר בְּשִׁנְיָה:
 שְׁלֹהָ כְּצִי מִדָּח מֵאֵין הַדָּשׁ לְהַסְתִּירָה. שִׁנְנוּ לְשׁוֹנָם וְנִתְנָהּ פֶּשֶׁה
 צִמְרָה וְתִלְקָה לְהַתִּירָה. תִּצְעַק עַל כָּלִי תִמְדָּה שָׁבוּ נִבְתָּרָה. תִּתְמַד עֵינֶיהָ
 נֶצַל כְּשֶׁרָף אֶפְסֹסְמֹס הַתְּוֹדָה: חֲרָף עֲשׂוּקִים וְרַצְעִים בְּעֵבֶר הַרְעִימָם
 סָבַל. יְרֻדִים בְּוִתֵּיהָ לְאֹכַל וּבְהַסְתֵּר פָּגִים מִלְּהַסְתַּבֵּל. יָד הַשְּׁלִים מִכְּנָף
 שִׁקְצִים נֶאֱכַל. עַת צָרָה כְּהַתְּכֵנָם וְהַעֲמִד אֲלֵם כְּהִיבֵל: דְּוִיִּים סְגוּפִים בְּנִים
 דְּהִיז מִקְדָּם רֵאשׁוּנִים. כְּמוֹכֹת צְרוּחֵיהֶם זֹ לֹז בְּפֹה שְׁנִים. לֹקִים בְּאֲשֶׁר

שְׁמֹנֶס ל' כְּמִפְּסָה וְנִזְמוֹ ל'. כְּבֹד וְעֵדָה וְכֹל ט' חוֹלֵן דָּף ט"ה. נ' נִתְמַסְסִים סְפֹל כְּתוּמָה כֹּא,
 עֲפַסְסָה כֹל אֲזִינוּ יָבֹל לְעַמּוֹד. וְכֹל כְּשֶׁר, כְּאֶסֶר רֹחַ כְּזִים יִזְסַח בְּיַת עֲקֻדָּו וְעוֹדוֹת לְחִלֵּל שְׁנו
 תְּמוֹ, כְּתוּב בִּיחֻקָּל ח', י"ד. אִיבְנִי, ל' לֹבִי, הִיָּה כְּלוּי לִי. פָּחִים חֲמִשָּׁה, חֲמֵשֶׁה דְבָרִים שֶׁאֵרַשׁ אֶת
 אֲבוֹתָיו י' כְּתוּב. בִּסְפָרָה תְּלֹאֹת, כֵּן נְבִי' וְכִלָּה, ר'ל הַחֲמֵשֶׁה דְבָרִים נִשְׁתַּלְּחוּ עִלֵּי עַם מִקְרָה כְּמֵה
 חֲלֹחֹת. בְּאִלְיָוֹת, ט' יִדוּ וְנִלְחוּ (מִהַלֵּים י"ד, ד'). כִּי נִקְשְׁתִּי וְכו' נִקְשְׁתִּי בְּתַת הַלֹּוֹי דְּוִתָּה י' כְּתוּב
 עֲבָד כִּי דִי' עֲמוֹ לֹא הִתְנַתִּי עַל חֲדָשׁ עֲשֶׂה רִבִּי וְעִשְׂתִּי הַעֲבַל. כְּכֹלָה עֲלוּכָה, אִחוֹ ט' הַגְּמֵרָה שְׁת
 ט"ה, ע"כ עֲלוּכָה כֹּל מִזְמָה עֲתוֹךְ חֲפֵתָה, הַנִּשְׁמַר שֶׁ עַל טַעֲמָה עֲבַל. לֹא הַשְׁתַּחֲוִי שֵׁשׁ, ע"פ הַגְּמֵרָה שֶׁ
 דָּף ט"פ וִירָח הַעַם כִּי טַעַם עֲשֶׂה, אֵל תִּקְרָא טַעַם אֲלֵה כֹּה עַם וְכו', סוֹד, ל' מִזֹּד כֵּד (וִיחֻדָּה ו', ג').
 עֲרִיבָה, לְכַבֵּי, ט' שְׁדֵס ט' גֵּאֹן (אִחוֹ ט' י'). וְלִי תִבְכִּים כְּמוֹ תֵלִי חֲמַס (עֲשֵׁלִי כ"ה, י"ב), וְזוֹנוֹ כֹּה
 פֶּל אֲנִי כְּתוּבִים שְׁכַחְתוּ כֹל אֲחֵד מִיִּשְׂרָאֵל כְּעֲתָן תְּוֹרָה כְּדִלְיָחָה בְּשֶׁת כ"ה. עֲבֹרָה, כֹּסְלוֹ טַעַם הַכְּתוּבִים
 הַלֵּבָה, וְט' אִחוֹ כ', כ"ה. דְּרָבִי לְהַשְׁמִיד, כְּאֶסֶר הַעֲוִיָּתִי אֶת דְּכִי, וְהֵל' לְהַשְׁמִיד ע"פ ל' גְּמֵרָה שְׁת
 פ"ו הַתְּוֹרָה כֹּלָה בְּאֵן וְיִשְׂרָאֵל טַעֲמוֹדִים, הַטְּוֹרָה שֶׁ עַל טַעֲמָה עֲבַל. גִּי' סוֹבֹרָה, כֵּן נִקְרָה נְבִי' וְכֹהֵן כִּי
 סָתוֹךְ הָאֵל. וְקִיץ הַעֲוֹנָה, הַס הַקְּרֻבֹת שֶׁהִיוּ עֲקָרִיבִין עַל הַעֲוֹנָה אֵם לֹא הִיוּ עֲלֵיו תְּמִידִין וְנִדְרָשׁ
 (שְׁקִילִים מִקֹּדֶשׁ דָּף ק"ו, ג'). מִלְשֵׁכָה הַסְּלָאִים, לְשִׁבְעָה נְבִי' שֶׁהִיוּ אֵם הַסְּלָאִים לְקַדְּשׁ תְּעִיד
 (ט"ס תְּעִיד פ' ג'). פֹּר הַתְּפִירָה, כְּמִלְלָה, כְּמוֹ יִעֲנִי כ"ד, י"ט. סַעֲרָה עֲנִיָּה, שֶׁ כ"ה, י"א. גִּי' סְפִיבָה
 כְּמוֹ יִעֲנִי ל"ג, כ"ה. וְכֵן הָיָה נְבִי', טְבִילִי חֹבֶל, טְבִילִי טַעֲמָה הַסְּפִיבָה. קִדְרָה, לְקַחַת אֹתָהּ, ר'ל אֲחוֹת
 אֹתָהּ כְּמִלְלָה וְכִלְכַּתָּהּ לְפָנֵי הַסְּפִיבָה. תִּפְאָגִיהָ אִיבְנִי ט' ה', בְּשִׁנְיָה. חֲמַס כְּמוֹ שֶׁנִּי בְּתַעֲבָה הָעִיר
 י' כְּתוּב, וְלֹחֶה תְּעִיבָה דָּף כ"ה, ע"כ. וְתוֹסְפוֹת לְכ"ה דָּף י"ח, ע"כ. כְּבִיבִי מִדָּה, יִעֲנִי י"ג, י"ד. שִׁנְנוּ
 לְשׁוֹנָם, הַסְּפִיבָה. עֲמִרָה תְּלִדָּה לְהַתִּירָה כֵּן נִקְרָה נְבִי' וְשִׁקְרָה, כִּי הָיָה ט'ל' הַכְּתוּבִים הַחַד גֵּאֹה וְחֲלָה (ר"י
 דְבָרִים י"ב ט"ו), וְעַן טְלָב יִשְׁמַר טְלָבִי וְטְלָבִי וְטְלָבִי. גִּילִי טוֹסֵל וְכִלְכַּל ט'ל' וְיִנְלָלוּ אֶת טְלָרִים (שְׁמוֹת י"ב,
 ל"ו). הַרְף הַסְּפִיבָה הַסְּבַל. בְּעֵבֶר הַרְעִימָם, כְּדִי לְנַעֲרָם, ט'ל' ש"א ט', ו'. יִירוּדִים, יִשְׂרָאֵל אֶסֶר יִירוּ טַעֲמָה
 טַעֲמָה בְּוִדָּה לְאֹכַל, רוֹנוֹ עַל דְּבָרִים ל"א י"ו. ו"ח. יד הַשְּׁלִים וְכו', ע"כ דְּוִיָּל ט', כ"ה. הַמְּדַרְשׁ נִתְעִיבָה
 כ"ה, ע"כ עַל הַלֵּלֶם אֶסֶר הַעֲמִיד טְבִילֵל. וְאִשֶׁר יד הַשְּׁלִים, כִּי אִחוֹ ט'ל' הַגְּמֵרָה שֶׁ וְט'ל' כִּכָּף שְׁקוּלִים
 עֲטַטְסִים אִשֶׁר רֵחַו רֵחַו הָיוּ וְכִסֵּל חֵד עַל חֲזָרָה וְתַבְּרִיָּה לֵב לִידֵיהָ וְאִשְׁתַּכַּח דְּהָוָה כְּתִיב אֶת־נִתְנָה לְתַחֲבוּ
 בִּתְלֵה יִדָּךְ אֲשֵׁלִימָה לִיָּה. נֶאֱכַל, נְבִי' נַעֲבַל נַעֲיָן וְהַעֲרִין אֲחֵד כְּמוֹ אֲחֵרִים וְיִדְרִים אֲלֵה כְּתַעֲבָלוּ, עֲבִילִי
 עֲלוּ, עֲבִילִי קַטְרָה (יִזְעַל ט"ה). צָרָה כְּהַחֲבֹנָם, יִעֲנִי כ"ה, כ'. וְנִדְרָה עַל לָלֶם שְׁכַחְתֶּם לְהִיבֵל. רוּחִים
 סְטוּפִים, נַעֲבָדִים וְעַנְיִים. רוּחִים ט'ל' זֹה לִנְכוֹ. סְטוּפִים, חֲרָנוֹס עֲנִי סְגוּף (אִחוֹ ל"ו, ח'). וְכֵן כְּסַפְרִי
 לְדַעֲרִים ט', כ"ו אִי לְכַסֵּס חוּיִים אִי לְכַסֵּס טַעֲמוֹס, וְלֹחֶה גַם נְרָט' לְטַעֲמָה כ', ח'. סְמוּכֹת יִשְׂרָאֵל וְכו'
 כְּאִשֶׁר הַעֲשִׂינָה חֲרָבוֹרִים וְכו' יִשְׂרוּ עַמִּי חֲגִיבָה דָּף ה' וְהִיָּה כִּי תִשְׁלַחַן אֲחוֹת רַעֲוָה וְכֹחַ, ט'לִי

תעשינוהו תדברים ותעקרבם שונים. הוים אבד שקרם וקמל סתים
 באישונים: י אל קטא בהתאפק במקניאך השנים רטובים. מחפים תקים
 עומדים לעולמים פנטיעים מחטבים באהבים. האמת והשלום פצמות
 חטובים. נצח היותם לששון ולשמחה ולמוערים טובים: אל סלך יושב וכו'.

פזמון. ראשי החזוים שלמה (גבירול), וקול כמקל שלג שלג תנועות.

שעה נאסר, אשר נמסר, ביד קבל וגם שעיר: לך יהמה זה
 בפה ויתחנן בכן צעיר. יום גבר האויב ותבקע העיר: לזאת אבתי ואספק
 בתי ביום חמש פורוני. ועל הגל העגל, הלחות יצאני. וגם השמיד,
 התמיד, ובסגר הביאני. והישם אליל, פהיכל כליל, ומעצרו פלאני. והפגדה,
 הנחה, ודתך צר באש הבעיר: יום גבר האויב. ותגשע העיר: מאד אתחלל,
 ואתחלל, ביום שני החפני. מאד חשך, בצל ששך, כמו בחד צנפני.
 והשפיון, מצפון, בשבלת שטפני. והצד, שלח יד, תפסיד והשעיר: יום
 גבר האויב. ותגשע העיר: הוד לבי, ומשנבי, הלעד אפה יעשן. (תלא תראה,
 עם גלאה, אשר השחר כמו כבשן.) גודר פרצי, בקרפצי, ומדדק לקוט
 שושן. בנה בית זבל, והשב גבל, הפקל והבשן. ועין פקת, ונקם קת,
 מאצר ומדישן. שפוט אלם. ואז ישלם, הפקעה והפקעיר: יום גבר
 האויב. ותבקע העיר: שעה נאסר וכו'. אל סלך יושב וכו'.

ואח"כ חזורים וכו' רחמך וכו' (ק' 594) עד פזמון.

רעות וזרות רעות אנחות לוח לו כגון זכור ועקרתה, ופירש ר"י דלמריק כמס' ע"ז (ק' כ"ח ב')
 חמישי לעקרתה וקדרי לזכור ולחוסל סבתה, הילכך היכא לזכור וזכור ועקרתה נעשות לוח ז' לוח
 דלית ליה תקנתה לא בקדרי דקסא לעקרת ולא בחמישי דקסא לזכור ע"כ. אבד סברם, לחו כל גשלת
 יומא ע"כ, ופירש דס' ר"י סבוים, עה אלו סוכין וזמין לכן. הוים, חזורים. באישנים, כחכמת לילה,
 רטובים מל' רעוב הוא לפני ענה (לוח כ"ד, ח'). כנטיעים סחטבים, מל' תהלים קצ"ד, י"ב.
 שעה נאסר, זה כפזמון כל כדורי הספרדים כמ"י נוסחה. שעה נאסר, תגשע ותענה אל חנקת
 האסיר. זה כמה, זה כמה ימים. כבן צעיר, כילד קטן, אשר תחנתו נשמעת יותר מכל גדול. אבתי, אלך
 כפיסתה ראש. חמש פורוני, כן הוספת כב"י וכלל בעדות שור החרות, ור"ל ה' גורות שגזרו כיום זה הם
 פרו חותי. וכדורי ספרד הוספת קראני. ועל רגל, כשיל טעמה העגל. יצאני, ילא מעני, השמיד,
 כמל האויב. ובסגר הביאני כן כב"י גם כמחזור שלומיק ויחילום. ומעצרו כלאני, טעמי ודתי הם טעמתי
 ל' מישעתי. הנחה, חסקה. אתחלל, ל' חולי מל' להתחלות (ז"כ י"ג, כ'). האתחלל, וחסד מל' ותתחלל
 הטלם (חסד ד'). בצל ששך, כקמת ככל, ראה ר"י בירמיה כ"ה, כ"ז. וג"ל, ע"כ. כמו כדור צנפני, ל'
 יעניה כ"כ, י"ח. וראה דס' כ"כ. והשפיון, דס' נחז וכנוי לכבודכ"ד ע"ה יעניה ח', י"ז. כשבלת, כמס' גיט.
 החציר, מלכות חכם ע"ה כ"ה, כ"ז. והצפיר והשעיר, מלכות יין (דניאל ח', כ"ט). הלא חרבות,
 זה החרוז אינו ככ"י. כבן פרצי, ע"ה העזיה כן דוד מתולדות עין (סוף חת). וכדור, מתוך סקולים.
 שושן, יאלל ע"ה יז, כ'. בית זבל, כה"ט (ט"ט ח', י"ג). והשב גבול הכרמל והבשן, כן כב"י
 גם כדור ליטע וכדפוס חטמדרס וכן הכתוב. ור"ל הבז גבולות אל הכרמל והבשן, ותולד הוא לארץ ישראל
 ע"ה יעניה כ', י"ט. מאצר ופרישה, כנוי לחוס ע"ה כ"ה, כ"ט. שפוט אלם, חזין טעמתי יאלל
 דס' כלמתי לא יוכלו לדבר, והמבעה והמבעיר, כנוי לחויים כגורמים כוקן, וחס כל' כמנסה ראש כ"כ.

יוצרות וזולתות וקרובות לשבתות.

יוצר לשבת וראש חדש.

ע"כ א"כ מרובע וס' המענה מאיר חמוס חמר חות ב' גם כסוף.

אילת השחר. אורה בהשחר. ארמים במושחר. אפן מבחר: בראשית
קנינו. בינותי בנינו. באר מענינו. בחרות מנינו: באמרי ירצה ושכחי
חלף וכחי. קדוש: גבורות שרי, גאו מדי, גדלתו ודי, גמור בכדי. הרך
שם, הורשם מבשום, דעה שם, הומיה ומחסם: האפן מדעתו. הבל בעתו,
השקיל בדתו. הסקימה חמדתו: ומרם קנאו, ועולם מנאו, ועד תקנאו,
ובחמד קנאו: זקק מטלת, וזר מטלת, וזה אצטלית, וזר מבטלת: חמר
לקן. חבר מלבן. חמוש מתלבן. חבוי לבן: טפה הגליל. טפוחים הפליל,
טרק והקליל, טוען ומוליד: יערץ בסדרם. יחיד יסדרם. יקרו בסדרם,
יעק יסדרם: בפירים הבויק. פגסם פבויק. פהחויק והעויק. פאזק מהחיק:

אילת השחר, ל' תהלים כ"ג. ונקרא כך עמוד השחר ע"כ שחר מתפלל לכאן ולכאן בקרני האיל
שמתפללת לכאן ולכאן (יומא כ"ט), וירושלמי ראש נרות אילת השחר כעין תרתי קרני דנהורא פלקין
שמדנחא ומכרין לעמא. ובערש סוף אסתר ל' חייא רבה ור' שמעון בן חלפתא הוו מהלכין בחדא
פקעתא דלחיל וחזון את אילת השחר אבקשה את האלמיה. בהשחר, נורות ונחאיר, על' ומרד נחד (שחוקאל
כ"ג, י"ח). כמשהר, כותרת. אמן מבחר, הוא הקבלה. פנינו, כמין ערה. גאו סרי, גדלו לאין חקר.
גמור בכדי, הוא זכוק עם חרו הכא, ור"ל גבורות השם כן גדולות ועמוקות כל כך עד כי דורשם
הטעם האדיע. ועמד כי הדך הנאה היא לחזות ולדום, גמור, ל' למור חריזה, כמו זיל גמור (שנת ל"א)
שנחמם לכניך ת"י והגמורין לכניך (דברים ו', ו'), ודורשם טעמם הוא חד המלך שאמר לך דומיה תהלה
(תהלים ס"ט, ב'), וכן תתום ונעים ומיחז יראל ותקין למעני חוץ טעמם (ש"כ כ"ג, א'). בדרה, נחיען
מורו, וכמו ארז חול נחא נחאית רבה היה הקנ"ה טעם מורה ונורא את העולם, ועד תנאו,
תנאי האנס הקנ"ה עם טענה נחאית. ובחמד בנאו, ע"כ תהלים פ"ט, ג'. זקק מטלת, נחא את
הטעם הסאדים והזכים. זקק על' נחוק אעמיס (תהלים י"ג, ו'), ומטלית היא טענה על' חול. וזה
אצטלית, נתן וז לשמים הסדושים כמעלה. אנטלית היא מעלה על' ארמי. סנסלת, הטעם טעמאיש וזר
וכמדו על הקנ"ה וכמתום הטעם טעפריס כמדו אל (תהלים י"ט, ב'). חשר, קאר, על' חשרת מים (ש"כ
כ"ג, י"ג) וזהו שם נחיש דר"ק. לבו, חלג. סלבן, כנוי לדעה. רבוש סחלבן, האור הכמות ה' פעמיים
כ"כ נחאית גמו לכדיקים לעמיד לבוא. וזהו רש"י לנחאית ח', ג'. רגליל, הקפיע, וקרו נלילה ח"ח
וגליל (נחאית ל"א, ע'). טפוחים, טעם ע"ה ויעמי טעמה שמים (יעוה ס"ח, י"ג). הפליל, על'
לפידים, ור"ל עאם כלפדי חז ונרקים. טרק, הפני, על' מדוי גלי (נרבות כ"ח) דעקיה לגליה
(פנהדרין ק"ג). והקליל, על' וכלהו חקלילי (ס ק"י) חקליל דמנרת, חקליל דתחיית המתים (ס
ק"ג), טעמו טעמת, ור"ל סר כמו טעמת. טוען ומוליד, כנוי לנאשים. בסדרם, הם העלואים. יקרו
בסדרם, הכוונה על גיהנם, חז יארשו זו הרשעים כנרפת סיד. יצק יסדרם, הגיהנם הולך והוכן
מחמתיה. כבירים, המים האדירים. הבויק, ל' פזר על' נחוק טלח (ערוזין ק"ד), ר"ל חנה את המים.
כבויק, כמדו. והעויק, ל' גדר, כמו ויטוקהו (יעוה ה', ב'), ר"ל עשה גדר סביב למים. באויק, כמו

לִישָׁא פְּרָסִים. לְכָלֵב וּבָבֶסֶם. לְעֲרוּגַת הַבָּשָׂם. לִירְאִיו אַפְסִים: מְאֹרֵי פְּנֵים.
 מִשְׁטָרִם הַגָּבִים, מְצַר נִכְנָם, מְאֹרֹו נִקְנָם: נִקְרָא בְּגַמּוּסֵי. גִּלְוָה בְּדַמּוּסֵי.
 גַּתְּבֵפֶר בְּאַבְלָטֵי, נְאֻה לְקֵלוֹסִים: סִבֵּב בְּהַקְפָּתוֹ, סִדְרַת תְּקוּפָתוֹ, סִדְרַת תְּכִיפָתוֹ.
 סִתְרַת פְּפָתוֹ: עֲשׂוּי לְמַעֲרִים. עֲרִכְיוֹ מְיַעֲרִים. עֲפִירוֹ מְיַעֲרִים. עֲדָה וְעֵדִים:
 פּוֹעֵל מְפֵלֵא. פְּלָג מְלֵא. פְּרִץ לְהַעֲלֶה. פּוֹרֵחַ וְנִשְׁלָה: צִהָל גּוּגִים. צָפֹן
 לְתַעֲנוּגִים. צִידוֹ בְּקַנּוּגִים. צִלְצִל בְּתַעֲנוּגִים: קָיָם לְעַד. קִנְיָנוּ יַעַד. קָדָם
 וְעַד. קוֹרְאִיו לְמִסְעָד: רִבַּת עֲשָׂר. רִמּוּשׁ וְהַכְּשָׂר. רִצְוֵי הַתְּשָׂר, רִאשִׁית
 אֲשֶׁר: שָׂר מְפֹדְרוֹ. שְׁכָלֵל הַדָּחֵי. שְׁלָחַן בְּסִדְרוֹ. שִׁבְחוֹ בְּהַדְרוֹ: תְּרֹד
 עֶפֶר. תִּקְוֹן קֶפֶר. תָּרֵם וְשִׁפֶּר. תְּאָמְוֹ בְּשִׁפֶּר: מְצוּרָה כְּהַפְרִים. מוֹרֵד
 מְעֵרִים. מְזַרְחֵי הַתְּרִים. מְנֹוֹחַ בְּהַתְרִים: אָרַח מוּסֵר. אוֹהֲבֵיו מוּסֵר. אֲרַבְעִים
 אָסֵר. אֲתַת הַסֵּר: יִתְרָה מְעֵלָה. יִפִּי פְעֵלָה. יַחִיד עֵלָה. יִתְרֻמָּם בְּמַעֲלָה:
 ראש החדש. רצוף לקדש. רגן יתחדש. רם יתקדש: מאמרי ירצה
 ושבו תלף זכחי. קדוש: הכל יודך וכו'.

כִּבְלֵי, ל' אֲשֶׁר הַזְּוִיקִים (יִרְמִיָּהוּ ט' א'). שְׁהוּיק, אֵלֶּה לְהוּיק לְעוֹלָם. פְּרָסִים, עִנִּין גָּלוּי כֵּל הַכְּתוּמִים. לְכָלֵב,
 הַנִּזְיוֹן פְּחִימִים וּבָבֶסֶם, ל' טַבֵּס. לְעֲרוּגַת הַבָּשָׂם, כְּנוּי לְגַן עֵדֶן. פְּנֵים, כְּלוּי אֲנוֹתָנִים טו כְּנֵר כֵּלֵי אֲהַסְטֵרֵנֶט,
 וְטַבֵּס עֲלֹרֵי פִּנְסָם עַל שֵׁטַן וְיִרְחֵי מִשְׁטָרִים וְהַגָּבִים, סִדְרַת מַשְׁמָרִים בְּתַקְוֹן זוֹה לְאִיִּסָּס. הַגָּבִים, עַל גַּחְמִיחַ
 זָאֵה ל' עֲשִׂפָּה. מְצַר נִכְנָם, הִירֵחַ נִכְנָם כְּמִלֵּךְ וְחַחִים הַשֵּׁטַן, וְעַ"ב נִקְנָם וְנִעֲשֶׂה כְּמִלֵּךְ אֲחַשְׁעֵט אֲחִיר,
 נִקְרָא בְּגַמּוּסֵי, מַעֲתָה נִקְרָא הִירֵחַ מְאֹרֹו הַקֶּטֶן. בְּגַמּוּסֵי, כְּמִלֵּךְ וְחַחִים וְחַקּוּ. בְּדַמּוּסֵי, כְּמִלֵּךְ, הֵם הַחַבְּמִים, וְכֵל
 זֶה יִשְׂדוּ סִדְרֵי פ' ו' וְשׁוֹחַ גַּם כְּחֹלֶק ס' ע"ב אֵת שְׁנֵי הַמַּעֲלֹת הַגְּדוֹלִים, מִעֲלֵה הַאֵוֹ קוֹרֵל חֹתֵן גְּדוֹלִים
 הִיא חוֹרֵר וְעוֹסֵת חֹתֵם אֵת הַמַּעֲלֹת הַגְּדוֹלִים לְמַעֲלַת הַיּוֹם וְאֵת הַמַּעֲלֹת הַקֶּטַן לְמַעֲלַת הַלַּיְלָה, אֲחַשְׁעֵה?
 אֵלֶּה עַל יְדֵי אֲבִיבִים כְּמִלֵּךְ אֵל חֲבֵרֹו. עַל לְמַלְךְ שְׁהוּי לֹו שְׁנֵי אֲפִיטְרוֹפּוֹסִים אֲפִדֵּי אֲוֹלֵט כְּעִיר וְאֲחֵד אֲוֹלֵט
 כְּמִדְיָה, אֲחֵר הַמַּלְךְ הַאֲוִיל וְעִיטֵט עֲלֵשׁוּ זֶה לְהִיזֵת אֲוֹלֵט כְּעִיר גּוֹרֵר אֲחֵי עֲלוּי כְּעִירָה שְׁהוּי יוֹלֵחַ תְּהֵא כֵּל
 אֲכֹלֹוֹסִיָּה יוֹלֵחָה עֲשׂוּ וְכַעֲשֵׂה זֵיחָה כְּכֵסֶה תְּהֵא כֹוּלֵי וְדִמּוּסֵי נִכְנָסָה עֲשׂוּ. אֲחֵר הַקֶּטַה הַאֲוִיל הַלִּבְנָה הִיתָה
 מִיַּעֲשֵׂה עֲלֵטָה לְהִיזֵת אֲוֹלֵטָה כֵּלִיבָה גּוֹרֵר אֲחֵי עֲלוּיָה כְּעִירָה יוֹלֵחָה זֵיכֹו כְּכֹוֹבִים עֲלֵאֵק עֲשׂוּ וְכו'.
 סִבֵּב כְּהַקְפָּתוֹ, הַקֶּטַה נִתַּן לְשֵׁטַן כְּעוֹבֵי לְהַקֵּץ כְּתוּקוֹתָיו כְּסִדְרָן, וְהַסִּפֵּר, כֹּוֹת הִירֵחַ הִיא הַלְךְ חֲמִיד
 סִפֵּר אֲחֵד הַשֵּׁטַן וְכַפָּתוֹ כְּמִתְרָה ר' ל' לֹא כִרְחֵתָה כְּמִלְךְ. עֲשׂוּי הִירֵחַ. עֲבֹרֹו, ר' ל' לְדַעַת שׁוֹלֵד הַלִּבְנָה
 מְתוֹעֲדִים עֲדַת כְּמִדְרָשׁ לְכֹוֹן אֵת הַעֲדִים וְכִדְאִיתָה כִּדְרֵי פ' נ'. עַת שׁוֹלֵד הַלִּבְנָה נִקְרָאת עֲבֹרֹו הַלִּבְנָה
 (ר' דף כ"ה). פֵּלַג. סֵלֵא, הַכְּוֹנָה עַל הַיּוֹם. פְּרִץ, אֲרִיִּים זִיִּאֵרֹו וְיִפְרֹו לְרֹו. שׁוֹרָה, שׁוֹף. וְנִשְׁלָה, דְּגִים
 הַכְּשׁוֹלִים מִן הַיּוֹם. צִהָל, לְהַחֲלִיל פְּנֵי הַגּוּגִים לְפָן הַקֶּטַה אֵת לְוִיתֵן לְהַתְעֵב טו הַכִּדְיָקִים לְע"ל. בְּקַנּוּגִים,
 ל' לִירְ. בְּתַעֲנוּגִים, ל' מַחֹוֹל כְּמִרְמִית, וְכַמְחֹלֹוֹת מ' אֵת וְכַמְנִינֵן (שְׁמוֹת ט"ו, כ'), וְכַכְּוֹנָה עַל הַמַּגִּדָה
 שְׁמִיחַ הַקֶּטַה לְעֵשׂוֹת כְּעִדָה לְכִדְיָקִים עֲלוּיָתִן וְעִשׂוֹרֵי יַעֲשֵׂה לְהַסֵּב, (כ"ב דף ע"ה וּמְדַרְשׁ וְיִקְרָא רַבָּה
 פ' י"ג). קִים לְעַד, הַקֶּטַה. קִנְיָנוּ, עוֹלָמוֹ. וְעַד, זִינָן. לְמִסְעָד, לְכַעֲדָה. רַבָּה עֲשָׂר, עֲשִׂיָה רַבָּה מְשַׁרְבֵּה
 (תְּהֵלִים ס"ה י'). כְּלוֹטֵר שְׁהַעֲשִׂי הַמַּלְךְ סִרְבָּה וְכֵלֵד טו הַכֵּל כְּתוּקוֹת קוֹדֵם אֲבָרָה אֵת הַכֹּדֵם. רִצְוֵי, ל' רִטָּן.
 רַחֲשָׂר, מ' תְּשׁוּרָה אֲשֶׁר, תְּתֹן וְיִשָּׂר. חֲרֵד, כִּף כֵּל מַעֲשֵׂה, וְקַעֲפָעוֹ, גִּלְוֵי אֲנִטֵל כִּף עַל מַעֲרָ וְשֵׁה
 מַעֲנוֹ אֵת הַכֹּדֵם, וְקַטְטֵי כֵּל תְּחֹד ע"פ מ' א' פ' ל"ד כֵּל הַכּוֹפּוֹת כּוֹנְעִין כְּעִפֵּר הַאֲרֵץ עַד שְׁחִיטָה מְשַׁפִּיר מִן
 הַאֲוֹף אֵלֶּה כְּמִלֵּךְ תְּחֹדֵד יִקֵּן. חֲתָן כְּפֵר, אֲתָקֹן אֵת הַכֹּדֵם עֲמֻקּוֹם כְּסִרְתוֹ מַעֲרָ כְּמִנְחָה עֲמֻקּוֹן לְכַפֵּרָה
 (כ"ר פ' י"ד). חֲרִים, חֲרָמוֹ מִן הַאֲרֵץ כְּתֵלָה מִן הַעֵסֶה. חֲאִמּוֹ בְּשִׁפֶּר, גַּם חֲאִמּוֹתָה עַל אֲחֵם הִיא חוֹכֵי הִיתָה
 יִפֵּה כְּמִוֹהוֹ. כְּהַפְרִים, ל' כְּרֹכָה, כְּלוֹטֵר אֲעִנֵד עַל מַעֲוֹת הַסֵּם. מוֹרֵד, כוֹרֵד מַלְכוּיָת עַד אֲחֵר גֵּן עֵדֶן.
 עֵרִים הִיא עוֹבֵד הַגֵּן, גַּחְמֵנֵר, וְכַמְרָה כֹּוֹ לְרֹוֹ כֹּוֹלֵף אֲרִים אֲמַנְסֵי הַעֲרוֹן גֵּרָם גַּם הִיא עֵרִים כְּעִין.
 מוֹרֵדֵי הַחֲרִים, כְּעוֹלֵד הַשֵּׁטַן וְחִיָּה כְּעוֹרֵחַ הַגֵּן עֲלוּיָה כְּשֵׁנָה. דְּבָרִים, עַל חֲרָם שְׁהוּי הַשֵּׁטַן (שׁוֹפְטִים י"ד,
 י"ח וְחִיזֵי ט' ו'). מַנּוּחַ, הַשְׁכַּת יוֹם מְנוּחָה. כְּרַחֲרִים, מ' כְּמִרְיָם כְּפִנֵי כְּסוֹרְעֵנוֹת וְע"פ מִרְיָן ר' א' פ' י"ט
 כֹּוֹ יוֹם הַשְׁכַּת וְכַעֲשֵׂה כְּמִנְעוֹר לְאֲדִכֵּר וְכו' וְכֹוֹת יוֹם הַשְׁכַּת. כִּינּוֹל מְדִינָה עַל גִּיהֵנָם. אֲרַח מוּסֵר, אֲדִכֵּי
 הַתְּוֹרָה מַעֲרָ הַסֵּם לְחֹבְטָיו. אֲרַבְעִים אָסֵר, וְאֲחֵר לְהַסֵּם כְּשֵׁנָה ל' עַם מַלְאָכּוֹת. רִצְוֵי, מַחֹוֹ.

ע"ס א"ב ועסקלו ג' ג' חמעות, וחזתו טו אברהם.

אופן.

אָביר הַגְּביר. אֲשֶׁר הַעֲביר. עַל אֶרֶץ מְלֻכְתָּהּ: בְּיַד אֹן. וְכָל־אֹן.
 מַעֲדָה הִיא בְּעַז שְׁבִטוֹ: גְּדֻלְכָּח. פְּקַח קַח. מְשֻׁמֵּט כָּל בְּמִבְטוֹ: דְּבַח
 רִץ. בְּיַד נַעֲרִץ. בְּסוֹד קְדוּשִׁים מַעֲבָתוֹ: הֵלֵא עֲרוּף. בְּפִי בְרוּךְ בְּסוֹד מְלֻךְ
 בְּמִדְבָּרָתוֹ. מִיַּד הַדָּשׁ בְּחֻדְשׁוֹ. וּמִיַּד שִׁבְתָּ בְּשִׁבְתּוֹ: וּמִיַּד יוֹדֵה הַדָּשׁ אַחֲרֵי הַרְקֵב
 וְהַפְתָּגָה: זְכוֹר גְּלוּת. אֲשֶׁר רָהַט. הַדָּשׁ חֲשָׁמֵל וְהוּא מְקַנָּא: חֲשׂוֹק
 וְשִׁחֻק. אֲכֹל מְתוּק, בְּרִיקָה וְלֹא תַעֲנָה: טַעוֹן מְלוּל. בְּלִי חֲלוּל. בְּמִדְבָּרָת
 הַמְשֻׁנָּה: יְבוּד אֵל. וְיָד לְאֵל. בְּכָל־מְקוֹמוֹת מְמֻשְׁלָתוֹ: סִי יֵשׁ. בְּבוֹד
 אֱלֹהִים. בְּרוּם גְּבוּהִים. שְׂקִילֵי אֵשׁ בְּמַעְלוֹתָיו: לְבַדוֹ דָּר. בְּעַז נֶאֱדָר.
 עֲרַפֵּל שֵׁת לְמַרְגְּלוֹתָיו: מֵאֵד מְקַרֵּץ. מְקוּם עִירִין. וְקַדִּישִׁין בְּמַעְגְלוֹתָיו:
 גֵּר גְּחֵל, אֵשׁ יוֹחֵל. וְשֵׁם הַדְּרִיף מְסֻלּוֹתָיו: שְׂאֵי וּמְרָה. לְאֵל נוֹרָא. בְּבָס
 מְמֻלְבֶּת שְׁבָתוֹ: סִי יֵשׁ. עַלֵי כִפָּא. הוּא מְנַשֵּׂא. פְּגִי אֲרִיָּה לְכוּל בְּנָן.
 פְּגִי הַשּׁוֹר. בְּהוֹד מִשּׁוֹר. בְּמִן בְּכֶתֶב הַנְּשִׁתָּן: צְפִיר יְהִלום. עֲשׂוֹת שְׁלוֹם.
 בְּאֵשׁ וּמִים אֲשֶׁר עֲרָבָן: קְדוּשִׁים הֵם. לְאֶלְפִיהֶם. יִשְׁמְשׁוּ רַבּוֹ רַבְבָּן: רְשׁוֹת
 אֵין. לְכָל־עֵין, רְאוּת רְמִיז דִּירְבָּרְסוֹן: שְׂמִז מְעֻלָּה. וְהוּא פְּלָא. שְׁעַר רֵאשׁוֹ
 מֵאֵד לְבָן: תְּהִלּוֹת כָּל. יְתִנּוּ בְּקוֹל. וְרַמְתָּה תְּשׁוּבָתוֹ. מִיַּד הַדָּשׁ בְּחֻדְשׁוֹ.
 וּמִיַּד שִׁבְתָּ בְּשִׁבְתּוֹ: וְהַיִּחוּת וכו'.

חזלת. ע"ס א"ב ותקף חזתו סאר כרכ יצחק חק כחורה וכמעשים טבים.

אֲמִינִיךָ אֲמִינִי רְבִיָּה בְּסוֹד קְדוּשִׁים מְתַקְדָּשׁ. בְּרִצְיָקָה צִיּוֹן יִשַׁע
 בְּעַפְזֵי הַצְּתָד הַפְּתִיחֵשׁ. גְּאֹלִים יִאֲמִירָה וְיִאֲמִרוּ מִיַּד שִׁבְתָּ וְחֻדְשׁ.
 עֲרֻחֵךְ נֶאֱמַנּוּ מֵאֵד לְבִיתְךָ נֶאֱוָה־קֹדֶשׁ: הַרְךָ פְּרִי תֵאֵר תַּת בְּנֵר לְפִאֹר.
 הַלּוֹךְ הַשְּׂמֻשׁוֹת הַפִּאֹרוֹת בְּכִי גְבִיל לְתֵאֵר. וְסִמּוֹן לְבָקֵר אֲשֶׁרְךָ וְאַעֲפֵה

אביר הגביר, חזיר של יעקב חזירו ועשה נחלצית ט"ט, כ"ד. וכ"ז, כ"ט. מלכודא, ראשו ללכוד
 כה את עשרי רלוט. מעודה, ל' הסנה כמו מעודה נד (משלי כ"ה, כ'), ר"ל מסיר כל גחון כעו שבו.
 בסבטו, טליתו. טרי חדש, ישעיה ס"ו, כ"ג. הרכב והמחנה, טענה טרננה. מקנא, החזטל קנא עליו.
 וכוונת הכיטן על כן עוזי וההוא ינחול שדרשו כחזטל ועמו (תגית י"ג י"ד). טעון סלולי, ל' טענות
 ותשבות, ר"ל חס תודד טענה טרננה או תוזר לא תבוט לידי חלול השם. מקרין, טל' קק שר פכו
 (טות ל"ד, כ"ט). עירין וקישיון, שנות מללכיס (דניאל ד', י"ד). גחל, ל' גחלי אש, הוא סהר די סר
 (ס' ז', י'). לסול כחן, טני אחיה טכוון למול פני השור. בכחב הגשחון, כמו שמת בטקדח (יחזקאל
 א', י'). צפיר, טוכתר. יהלם, שם חכן טונה. באש וסוים, ים מן הטללכיס של חס ויש מהם של מים
 והקנה טונה שלים פיניהם כחיתח דכריס רנה דף רל"ו, ולזה נתרגום חיוט כ"ה, כ'. ישמשו רבו רבבו,
 דניאל ז', י'. רסוי די כרסין, שם ז', ט'. מאד לבן, טש"ה שס. ורסתה חשובת, ל' ש"א ז', י'.
 ופעמו פה תחוס ותשכ כפינו תהלת חס נכל חדש וכל שח.
 מחקדש, נח"ל להחקדש. יאמירוך, טל' חת ה' החטרת חיוס (דכריס כ"ו י"ו). ויאמרו טרי, טס"ח
 תנת ויאמרו חינונה. ערחה, תהלים ל"ג, ה'. דרך פרי תאר וגו', ר"ל דך וענין יראל שהוא פרי תולר
 הוא כטל למחורות, כי כמו טעטורות אחרי כי כט שוכ חזירו כנקד, כן גם יראל יקוה שיטח אחרי

לך נאור. כי עמך מקור חיים באורך נראה אור: וזה מקום כבודך יראה
 לכחידך בפעלים. חלונות מקטניות ומדויבות כזה וכה לעולם. מעם חזק
 אמן צר ואור להתעלים. כי יי יהיה לך לאור עולם: וזה מקלל רבירך ישב
 יסד שתיות. גם ולשם השלם מהשתמש בשתי אותיות. לעבדך שם
 חדש בחדשים וחדשה אותיות. רנו שמם ביעשה יי הריעו תחתיות:
 מראש אמנה ולפנים גליות מלשכים בחשחל. נקבת הסלב נבר פרק
 שיר נחל. סוד נהג עלמות בעלמות תופפות אחר חיל. עיר ערלגו לשעה
 ישית חומות נחל: פה פקידה בחנם העירה בהית ישגיגו. אמת צדיק קרב
 שנים החדש שגיגו. תהלוך מרא במלך וארים נסיל שגיגו. אז יפלא
 רבה ושחק פיגו ולשגיגו: ברביעת פוה וספיר חקי חזק עזרתי. פראש
 תדרר ותאשור רהיטי ברותי חזרתי. וימען שיר משיבים פאו פים גזרתי.
 החזק כגן וענה וקומה בעזרתי: ערה

יצר לשבת בראשית.

ע"ס א"ב מלמע, וחזום טו שלמה הקסן.

אל נשא. ארנן בהתעלסה. אמן עשה. אגיד בקנסה: בסוד ברה.
 בלשר אתחברה. בראשית ברא. באר ולדברה: שיתרלב לעבוד. מלך

ליל גלותם בקד של הגולה. כי עמך תהלים ל', י. יראה לכחידך, נחל יראה לראדך. קסטינח
 וסריבות, חלונות עקוסות אטוסות של הכה"ט. כזה וכזה, ר"ל של כה"ט חזון וגם כה"ט שני. לעולם ל'
 עליו והגולה. מעם חזק, כולת ושיטה הכנית. צר מאר, לכנב וקמה, עיין רז"י נשטים ה', ל'. ב. ה'
 יהיה לך כ"ל ומסוק האד נשטים פ', כ'. שחיות, הסודות, על כי השמות (תהלים י"ג, ג'). כל ושם
 השלם, ע"ס המדע טנא כרז"י לשמות י', ט"ז נכנע הקניס-שמן אטו שלם וזין פטלו שלם עד שימח
 זכר עמלק כלו. שם חרש, עז"ה וקורא לך עס חזק (שניה ס"ג, כ'). כדשים ודדשה אוחיות, עז"ה
 עס ס"ז, כ"ג. רנו שמים, עס מ"ד, כ"ג. מראש אמנה, עס הר נכסין חקן ישחל, ועיין רז"י כוד ד',
 ח'. בהשחל, ל' המעכה והולאה כחשית, תרגום משיחיהו שחלתי (שמות כ', י'); ונבלי אחד גרם
 יחשיל. נקבה חסובב נבר, ל' ירטיה ל"ה, כ"ג. פרק שיר נחל, כ"ג. אחד גורם זשיר. וכן גם כב'
 עק כחלות. נחל. על אל הנחלות (תהלים ב'). פרק שיר נחל, ע"ל אמה החלות. בעלמות חושפות, ל' תכלים
 אחר הגיה כן הגניה, ולפי זאת הארצה יש לפרש נחל ע"ל אמה החלות. בעלמות חושפות, ל' תכלים
 ס"ה, כ"ג. ועיין עס רז"י עיר עו לנו, ישעיה כ"ג, א'. ברננס, נמלרים (שניה ל', ד'). וארים, שנד
 טקדת הגנים נקדת פרים נל' ח"ל. נחל, נחלך, כעו אני ופתח וכן ישי נטייל פן עדן (סנהדרין ק"ג)
 וחזו עמם ישחלך תרגומו יטייל (ישעיה כ"ג, י"ד) אשר דרכו תרגומו די נטיילו (עס כ"ג, ס"ו). אז יפלא,
 תהלים קכ"ג, כ'. והסייגן הפך הלזון נעבוד חמיטת ענן. כרביצח פוה, עז"ה ישעיה ל"ד, י"א. חזק,
 תיאר ותשה, על' מיצר על החמקה (מ"א ו', ל"ה). עזרתי, סנה הסמיכות פן יענה אהוב פלג כה"ט
 לא נכנע נמקרת, ולפי הדקדוק סיה לנקד עננה עזרתי דגמת עגלה עגלתי וכן סופה גם דעת נעל
 חוססות י"ט נעדות פ' כ'. אטנס הקריאה המועלת סיה, עזרת וכן חוקד גם כ"ג, ובדל סיה פן עזרתי
 אהוב ל' גזר וישועה, ותן לשבת אחרי עס לו מברים נמקרת כמראה נעבלול שקל עזרתי ודעה גם
 למעלה דף 39. ברש, ל' ישעיה מ"א, י"ט. רהיטי כרזתי, על' רהיטנו עזרתי (שיר א', י"ז).
 ובסעו, ונעטבה החזק פון, תהלים ל"ה, כ'.

בכנסה, נקבל. בסוד ברה, פירוש, שתחנה צושר לסוד הכרה לכאר ולדבר על מלאשית טה, ר"ל
 על מעשה כחשית. ור"ל צרי כה"ט וכן הוא כב"י והוא כנוי לישראל עז"ה ישב כלנגה טרה כחטה (שיר

הַבְּכֹרֶת. קְדוּשָׁה: גְּדֻלַּת־לֵל. גְּבוּרַת־חַיֵּי גְּמֻלָּה. גִּיהַ וְלִיל. גְּדֻלַּת גְּמֻלָּה: הַדָּשׁ
 בְּיָצֵר. הִי מַעֲשֵׂה. דָּל יִצְעַר. הָעֵה מִדֶּת־קֶצֶר: הָאֵל בְּחֻשְׁבוֹ. הָעוֹלָם לְיִשְׁבֵי.
 הַתַּעֲצָן בְּמִחְשָׁבוֹ. הַמְשַׁחֲקֵת בְּמִלְשָׁמָה: וְכֵה נִשְׁוֶה. וְדַעְתָּה הַשְּׁוֶה. וְהַסְפִּיקָה
 בְּמִחְשָׁבָה. וְלִבְרֵאת הַשְּׁיִבָה: וְכִמוֹ הַרְדֵּר. וְרוּחַ מִחַר. וְזֶמֶן מִחַר. וְזִבְלֵי
 מִחַר: חֲלָד הַאֲרִיק. חַד הַזֹּרֵיק. חֵץ הַמְרִיק. חֲלָף מַעֲרִיק: מְלֹאֵל הַקְרִישׁ.
 מִיעַתוֹ הַשְּׂרִישׁ. מְמוֹנִים לְהַגְרִישׁ. מְרֹד וּלְהַפְרִישׁ: יָצַר פְּאֻזִּים. יַחַדוֹ
 מְנַאֲזִים. יָפֶן קְדוּחִים. יִפְרֵן גְּדוּחִים: פְּגִים בְּאֲגָרוֹ. פְּבִידֵי מְדוּדוֹ. פְּתוּיָם
 נְגוּהוֹ. פְּבִלָשָׁם בְּפִחְדוֹ: לְרֵאשֵׁי הַנְּשִׁי. לַח הַדְּשִׁיא. לְהַרְפּוֹת וּלְהַכְשִׁיא.
 לְמִזְרִיעַ וּלְמִדְּשִׁיא: מַעֲשִׂים וּפְגָם. מִאֲמֹר וּפְגָם. מְאֹרֹת הַמוֹנֵם. מְרֹחוֹ
 מִנֵּם: נַעֲלֵץ צַעֲד. נֶאֱמָן עַד. נוֹטְרִים מוֹעֵד. נִתְקַפִּים מִהַפְּעוֹד: סֶלֶק
 מִחֻבָּאִים. שׁוּחִים וְדָאִים. סֶפֶן לְנִבְרָאִים. סוּר מִפְּטוּמָאִים: עֲרוֹךְ בְּחַר.
 עִינְוֵי בְּשֹׁחַר. עֵתִיד לְסַחַר. עֲמוּסֵי מִשְׁחָר: פֹּעֵל בְּחֻכְמָה. פִּקֵּד אֲדָמָה.
 פְּלוֹט בְּיַחְוָמָה. פְּרָאִים וּבְהֵמָה: צְאָלִים יִסְבְּרוּ. צִפָּה לְעֵרְבָרוֹ. צְדוֹ
 לְנִבְקָרוֹ. צְנֻעִים לְטוֹבָה: קְדוּשָׁה מְאֻרָּה. קֶצֶע קְרֻצוֹ. קוֹמְמִיחַת הַפְּרִיעוֹ.
 קֶשְׁטוֹ מִפְּעֻרָּה: רַק בְּשֹׁחַת. רַחוּ נִפְתַּח. רֶשֶׁת שְׁחַת. רִדַּח לְחַתֵּחַ: שְׁלֵם
 פֶּעֵל. שְׁבַת בְּבוּלוֹ. שְׁבִיעֵי עֵל. שְׁמֹר מִחֲלָל: תְּבוּי שְׁפָר. תְּמוֹר שְׁפָר.

ו' י). וטעם בכור כמו בכורס אל תחוש נכסי ר'ל בחצות. גיה, יום, טעמן גיה חזכי (תהלים י"ח כ"ט).
 גמלל, מרעס. די מעצד, כהל לרעה ביחית מעשה בראשית כי עולד בחוהו חשמו פיו ולטוט. דל יצור,
 ל' כלרה על דל שמי (תהלים קט"ו ג'). התיעץ במחשבו, נחוכה, כדתיח בראש כ"ה. ורוח מחר, סכר
 לפנות בריחות את זמנו ומחשבתו. וזבלי מחר, כשמים. האריק, חן היא ארקת כל' ארמית ונכה טעמה פעל.
 ונבי' אחד המסחל לטאריק' חור, לכן זמנות האור. חן המריק, חילי הגינסם הטריק ולגנס לתלום
 האשמים. חלף מעריק, חלף טעמי המעריק ר'ל הכצע הכוח מעלות כרחו. מלול, סוכת השמים, סוכה
 תרגמו מעללמל. הקריש, הקפיל והחיק, וזהו רכ' בראשית ח', ו' מרד. ל' גבוץ. פוחדים, מלחכים.
 קרודי, חז הגינסם על' אז קדחה כלפי (נדמים ל'כ, כ"ג). כהרים גבר, יסודו נעדרש כונן, חמר הקד'ה
 למים התפלנו לנ' פלחים ותעלו חליכס למעלה וחליכס למטה, וזו ועלו כולם למעלה וגו'. האש חכנע
 קטנה וקדעם לנ' חלקים ונשלו חליס למטה בעל כרחם. הגשי, אחד פשמות האדמה (ויקרא רבה פ' כ"ט).
 ולהשייא, גם הוא ל' רחי כל' ארמית, פרו רבו תרגמו טו ופג. נעלץ צוער, הוא בשמש. נאמן ער, הוא
 הידו. סוכבואים, מעטקי חיס המעוכים. שחים, הדגים, העופות, מל' כאשר ידלק הכנר. וז'ל ודאיים
 וכן נקוד כבי' וכתב עליו סס הנקדן עליון וז'ל כל האורא ודאיים תעשה מדק הככל כי יתקלנו על דרך
 שבים דאיים קאיים הם מחמחי העי', חז חיינו תולדתם ולא קדעם ולא יתפתח נחלתם, כי דאיים
 על שכל רואים בונים קונים כי הוא טן נדא שהוא כמו בג'ו ג'ו. זהם מחמחי הלט' ומהם חומר
 בונים קונים כן טן בג'ו דאיים. אך שגידא נשתנה היד' כגרי נעבוד האלף חכן על שקליהם הוא
 ומשכחתם, ועוד חליה טן כאשר יד'ה הכנר שהוא כמו חם יד'ה חים וכאל טן יד'ה חומר אל
 יד' חים כן טן יד'ה בג'ו על כנסי רוח ומן יד'ה יאמר רואים וע"כ כמו ז'ן טן יד'ה דאיים
 וכנר הוא טכ'ל. ססן, עשה להם פנים. עינו כשאר, הוא לויחן (חיוכ ע"א, י'). לסחר, למעודה. שנה
 ואלכה ת"ס אסתח וזבול (בראשית כ"ג, י"ט). משחר, טני זען וכל' תהלים ק"ג, ג'. פלוט, להוליא.
 כדומה, בהינה, מל' יום האון (בראשית ל', ע"א). צאלים יסכרה, הוא הנהמות הנקרא ג"כ אז הכר.
 ותפס כל' חיוכ ע', כ"כ אז יחבר סם טנהמות הרה. קצה לערכהו, גם נכ"כן הגרסה נפנים, אך בעליונו
 כתב הטניה פ' לנבסרה, לאטו. לכסרה, לאלכו, מלזון הכופס טן החסה (ברכות ל"ו) לכוס חיים
 (נדמים ג', כ"ג). קצע, על' הביח יקניע (ויקרא י"ד, ט"ו) ל' חתוך. קרצו, מל' טמער תכלתי (חיוכ ל"ג, ו').
 קשטו ממערצו, ר'ל מן לו מעלה עליונה. נפתח, נעטט. תגוי, מל' זם יתנו (זוספיים כ' י"ח). חסור, תחת.

תת כפר . תאב עפר : שמרו להנחילו . לעם נחילו . מן בהשחילו . השמיעו
התחילו : התענג להתנאות . קלוט יציאות . מוען משאות . נוח מללאות :
שיתרלב לעבוד . מלך הכבוד . קדוש : הכל יחדו .

אופן . חתום נו שלמה בר מרון .

שאלו שחקים ושוחו לארמה . לכם יספרי כבוד ורוע רמה . מותח דק
וחלד ותולה על בלימה . רגוף טפח ונפח בו הנשמה . אשר בידו נפש כלדי
ורוח . יוצר הרים וברא רוח : לברו היה בפרם יומים . ועד לא עשה חוג
שמים . ובאין מעינות נכבדי מים . בשום חשך על פני תהום ורוח : אשר בידו .
מקום ממשלתו מעלה הציבו . ובדמות אבן ספיר חצבו . ורוח וענן ואש
שם סביבו . נאור השם עבים רכובו . המהלך על פני רוח : אשר כיה . תבין
ברום מלאכי רוח . וחיה נשואת אופן ברוח . אלכל אשר יפנה שמה הרוח .
ושבים ורעים ומשלים ברוח . להקדיש ליוצרים בנתת רוח : אשר בידו וכו' . והחיות .

וולת . ע"ס א"ב וסוף חתום שלמה הקטן יגדל בתורה חוק ואמץ סלה .

אחשבה לדעת עמל ודברים יגיעים . לפיה כאבי נצח אנולש מפורגועים .
ברית באים יסורים ונגעים נוגעים . ורשות רופאים נתנה לפגעים פוגעים :
גזו וגם גנזו מבשלי הפגמים . כרו אף הוקרו סרחו האפגמים . דרפי
בנסתרה ארד אצל מומים . מחזרת שואלת מעזא תשובת מוגים :
השאננים במח ובשמל אנולש איגמו . ועם אדם לא ינגעו איגמו . וכריאים
במריאים עזא מחלב עיגמו . יגיעו ידברו רע ומר עגיגמו : זאת היעודה
ומצתה לא בישן . לב לה לדעת רק חדת לשן . והול סם היושם ונגע
ידשן . ויה בפה שנים ישן נושן : מעותי אתריהם חיתם לא פוסקת . בפפתם
לגחלים ועצים לאש גפקת . יריעותקו שקני בשכונה לא גוקת . וספרי
רפואתך מה היגעי עושקת : כללי יפיד במכה לא שולטת . בתן אם

כפר , הכנת המכמר כמטולר למעלה דף 622 . עפר . כנוי להקד"ה ע"ה שר כ' , ע' . נחילו , נחלתו .
בהשחילו , נחליו . קלוט , טבע ועלור לך מללחת חון לתתום .

סוחח דוק וחלד , שמים וחלך . על בלימה ל' חיוט כ"ו , ז' . רגוף טפח , תקון גוף של חלה' .
אשר בידו , חיוט י"ב , י' . יוצר הרים עמוס ד' , י"ג . בפרם יומים , נמסס המחלת הזענים , חוג שמים ,
רקיע השמים ול' חיוט כ"ב , י"ד . ובאין מעינות , מעלי ח' , כ"ד . וכדמות אבן ספיר , ע"פ יחוקאל ח' ,
כ"ו . נאור , הקד"ה . השם , תהלים ק"ד , ג' . וחיה נשואת אופן , ע"פ יחוקאל ח' , כ' . ומשלים , ועפים
מל' ככז יעזש (חיוט ט' , כ"ו) .

אחשבה לדעת , ע"ה תהלים ע"ג , ט"ו . לסה כאבי , ע"ה ירמיה ע"ו , י"ח . סרחו , מלשון כמרחו
חכמתם (ירמיה ט"ט , ז') . מונים , לשון ולת חונ' : חיש את עמיתו . ובשמל , תהלים ע"ג , ה' . ז' זאת העיזה
יכו' . כן ידברו החיוכים הטונים חותו . ודח לשן , עתדלת לשונה . טעותי , חסניסם להטעות חותי אתריסס .

תבקשי השלחה מהלמט: לבת לבי אף פי קולמט. קרבתך לי טוב חולמט
 פלמט: מה לי ולכם מן הדגל. אף המנמט פגל ולא התגלגל. געים
 וטוב מה פתוק מתגלגל. מצי לרצי אב לכן יפרגל: ספירת החשבונות
 אף לפי בלמטה. וארכת בת עמי לא עלמטה. עגן חכה לו מצבת גלמטה.
 תצאת נמש חבת הוד לא חלמטה: פתגם זה תרתי כלפי המצע. המכורת
 אשר התיי רב הפוצע. צור מדות שונות מרם הקציע. פון מסלת מקציע
 ואספלגית הציע: קשר קמיע ממחה ולחישות מעלות. דברו קדוק ומדימון
 בפזה מעלות. רופא אמן לו נתבנו עלילות. אשר בידו גרתק רב העלות:
 שקצתי חי משקצת מרב בשת. מעונה כלמות ורק מצי דבששת. תבוע
 אשית עד יבשת תחבשת. אחר הפכה צדקה לך תלבשת: שפוט למחר
 סרף עיניו הצפינה. לא לשחת בריחיו דרבי תרפינה. מתוך דין לרחם
 מדותיו תספינה. הוא יכאב ויחבש ימתן וידיו תרפינה: המפלא לעשות
 עם בריא ואמל. קרובים רחמיו ולא פתציר קמל. מרחה לרטיה יגלגל בו
 באמל. גם בתוך גם ינוסס חמל: יצאיו חכים להודות תסד גומל. גלי
 גם יודים ונגכסים לגמל. דרך תועים יישר יער וברמל. לבוטים ירפא
 ומתיר חבול ועמל: פין אשכר אלה עם גבון ותכם. סר פגף מקאובם
 ובקשר משכם. וינחם לבטח וים פסה פורכם. רגלם המדברה וארבעים
 ספק צרכם: חזקו ויאמץ לבבכם מיחלים לו היום. סלד לרוב בערכות
 מבלבל יתבים. הודו לוקר קרשו מוחץ רהבים. פעל זאת דצו ושברח
 ארובים: עורה וכו'.

השלחה מחלמט, עד כה דברי האויבים. קולמט, טקבלת, ל' קולמט כאחת (עבות ט'). חולמט, ל' טעירות
 מעגן וחלמטו (ט' א' כ', ל' ג'). מן הדגל, למטת הדגלכם. ישראל ייסר, מל' סו'ל טה לך לוקה כפתגול
 (ויקרא רבה ט' ל' ג') אטעמו רעוע ללקות. חבה רוד, אסכת הקנ'ה. לא חלחה ככ' וכל'ל. מטלת, ענד
 לחטט הטבה. קציע קציע בן נקוד, ופירושו קמיע אל רופא מוטחה, ומלת קמיע מוטבה אל מטחה וע"כ
 הקו"ף בא"ה, ודרך השיטת אחר ל' הטענה אנת כ' ולא בקמיע כוונן אשינו מן המוטחה. ולחישוח, לחש
 לרשועה. מהיסון, נאטון. גרחה, כדן כל' ארטי כמו הבכסח כלים לנרתק שלהן (יזמח כ"ד) מוליח חטה
 מנרתקה (כרלים ח' ט"ב). העלות, רפואות. מצי רבשת, יותר טטה שזיכל למשון כנמל. דכות הוא גנ
 הנמל (שמי ל' ו'). חבוע, נקשה. ואמל, חלב. מריה לרטיה יגלגל, פירח, טו נאחמל עלמטו יגלגל
 מריה לרטיה והוא גם בחוק נס, ויפודו בטמות רבה סוף פ' באלח אמר הקנ'ה אין מתיי בטתה כשר חס
 אהוא טכה נאחמל ומרפח ברטיה, אכל אחי טטה אחי טכה טו אחי מרפח לכך נאמר ומכך אשר הבית טו
 את היחוד קח כידך עכ"ל. ונמגלה יג, כ' אין הקנ'ה טכה את ישראל אלא חס כן מלא להם רפואה החלה.
 יאוריו חיצים להודות וכו', ט"פ ברכות דף כ"ד ארבעה מריכים להודות ירדי חיס וכו'. לממל כלשון
 אשכח אטענו. לבוטים, המענינים בתחלואים מלשון וחיל שמים ילכט (עשלי י' ח'). חבוט, אסור.
 שורכ, עלרייס אשר עבדו נהם במדך. מיחלים לו היום, וכנ"ל ותנת ידים רתי טן בניו יחיד
 חיה ר"ל היות תמיד מיחלים לו. יתבים, מלשון הכלך על כ' יהכך (תהלים כ"ט כ"ג). רצו, לאק
 דלכה ומטחה.

אהבה לפרשת וירא

לחץ המחזים שמואל

שָׁנְנוּ לְשׁוֹנֵם. בְּגֵי אֹנֶם. וְאֶת־אֹנֶם. לֹא הִשְׁכַּתָּ: זֶה פְּסָה. עֲלֵהֶם
 מְעַרְבוֹת מֵאֵן רִבְבָתָּ: וְכֵן מִכָּח. פְּשָׁה לְמִכָּח. בְּלִי רַחֵם. בֶּן עֲנֻבָה: וְנִלְוָה
 חָם. גַּם עַל גַּחֵם. וְהוּא בִי גִלְחָם. וְאֵתָה לֹא רִבְבָתָּ: אֲתָרִי אֲתָב. בְּרִשְׁפִי
 לְדָב. בִּי וְאוֹתָב. צַד בְּתַבְבָּתָּ: יֵה רַם וְגֵאָה. הִקְרִיבָה אֵלֶם רְחוֹק אֱלֹו
 אֲמִרְתָּ. וְכֵן מִדְּנָה אֶת־בְּנֵי אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר אֲנִי־בָתָּ: מִלְכּוֹת אוֹמֵר.
 בְּיָן חֲמֹד. מֵר לִי מֵר. וְאַרְעֵל: וְכֵן אֲשֶׁא. סִבְלוֹת מִשָּׂא. גְּשׁוּאֵי מִשָּׂא.
 בְּדִשְׁמַעְאֵל: זֶה חוֹמֵם. זֶה חוֹמֵם. זֶה מֵאֵם. זֶה גִזְעֵל: חֲשֵׁב יַעֲלֵם. בִּי
 עַד עוֹלָם. אֲהִיָּה נִקְלָם. וְדַל אֵל גִּזְעֵל: וְכֹאֵשׁ יַעֲבֹד. הָעָם עֲסֹד. יוֹם יוֹם
 עַד אֲבוֹד. כּוֹז פּוֹעֵל: עַל בֶּן תִּמְנַע. פָּה לֹא יִמְנַע. מִדָּר וְנַע. קָרָא לוֹ
 מִזְעֵל: יֵה הַעֲיָרָה. וְגַם הַגְּבִירָה. פִּיֹּם סִיסְרָא. בִּימֵי יַעֲל: וְקָרָה לוֹ מִד
 הַאֲרָפִי. קָרַב בְּאֲשֶׁר מִיֹּם קָרְבָתָּ: וְכֵן סָח נָא: וְיִסּוֹד וְשָׁפוּ. וְהָדָר וְצָפוּ. צָפוּ
 צָפוּ. וְסִבְבָנִי: וְרֵשׁ יִרְשֵׁה. גְּסוּכָה מִדְּאֵשׁ. וְהִשְׁקִינִי דְאֵשׁ. וְנִעְנָנִי: וְכָר
 עֲלוֹה. עָפֹם גִּלְוָה. בְּגֵי גִדָּר. וְיִלְחַמְנִי: זֶה בִּי יִכְפּוֹד. זֶה לִי יִחְפּוֹד בּוֹד
 וְכִצְפוֹר צַד צְדִינִי: פְּעַמֵי גַעִים. וְאֹד לִי גַעִים. לִי בְרִשְׁעִים. זֶה שְׂדֵנִי:
 אֵלָה בְּשִׁינִי. עֵץ רַעִיץ. וְאֵלָה סְדִינִי שׁוֹא קִנְאִינִי: וְכִפְחוֹתָם. וְכִפְחוֹתָם.
 וְכַעֲלִיּוֹתָם. יִכְעִישְׁנִי: יֵה בָם רִיבָה. וְדָר בְּרִיבָה. בִּי מִדְּאֵשׁ בָּדָר
 הַרְבֵּבָתָּ: וְכֵן סָח נָא: אֵלֹוֹת גַּת. וְיִמְנַת. מֵאֵין גַּת. בְּאֵר פּוֹרֵק: וְיִמְקֹשׁ
 אֲתָם. זֶה עַם גַּעֲתָם. יֹאמֵר גַּעֲתָם קִין וְאֵין פּוֹרֵק: זֶה מִרְט. זֶה שׁוֹרֵם.

בני אונם, בני שמיר אשר אחד עמכו אונם שמו (בראשית ל"ו, כ"ז), והשתמש הפייטן בשמות אונם,
 גחם, טנה, סם, אומר, וכו' לכנות בהם חייבי ישראל כי כל אלה הם שמות מתולדות ישמעאל ושמיד
 ועזו שזי אונתי ישראל, ואח אונם, ל' חון ותדעית. וכדי שבת, בראשית כ"ב, כ"ד. חם, אונות זילאו
 מוצע חס. על גחם, שם כ"ב, כ"ד. ואורב צור כחבת, רומן על הפסוק וחוכב את יעקב (מלאכי ה',
 ב'). אלא רחוק ל' תהלים כ"ז, א'. וכמו הוא לישראל הנדחים בגלות. קח נא, בראשית כ"ב, ל'. אמר,
 מלכות עמו (בראשית ל"ז, י"ט). כיון חסר, כיון חוק המעבר. וארעל, ל' כוס התרעלה (יטעיה כ"ט, י"ז).
 ונבג, ונבג. משא בן ישמעאל, בראשית כ"ב, י"ד. יעלם, בראשית ל"ו, י"ד. דל אל גועל, תנן
 האוב כי אהה אלי גמלתי וסלפתי אותי הדל. חמנע, אחד מאלותי עמו (בראשית ל"ו, ט'). קראו לו
 מועל, מועל בן קורחים האויבים את ישראל הכע וכו', והוא מל' זעמלה טעל. העירר, הקינה. כיום
 סיסרא, שופטים ד'. נוי, ישראל טמן שנקרא גוי קדוש. ויסור ושפו הדרר תפון, בראשית כ"ב, ט"ו. ל"ו,
 כ"ג. ול"ט. וע"ו. צפון צפון, ל' רחיה, ר"ל מעמידים מים סביבותינו להדע למ. וירש ירוש, ל' נחש.
 נסוכה טראש, כמו לישראל. וכן עלה, בראשית ל"ו, ט'. יכפור, האנכר ל', ל' כוסר בעיקר. וכצפור,
 ל' חיכה ג', כ"ב. פעמי נעים, ל' וע וכו'. ואור ל' נעים, אור התורה הנעים ל'. לי מרשיעים, האויבים
 הויים להדיחני מן התורה, וטקפים אותי בדברי הסתה, וזה אומר זו שרני ואתו כל' תהלים י"ז, ט'.
 כשנין, מל' עשנע ובגג. עץ רעיון, ברעיוני אה והל, ככל אלה חלים להדיחני מאמונתי. וכב"י גורם
 אלה כשנין שן גליון. ובפחותם, ל' ריקות כמו באקריהם ובפחותם (ירמיה כ"ג, ל"ג). ובחוחם, ל' טוחה,
 ר"ל נטחה זה שלכס. ובעליוחם, כשחתם, ר"ל אומרים הלא חללו אותנו יוצרים שמים וזלויים. נחה ונחת,
 בראשית ל"ו, י"ז. וכ"ג. מאין נחת, ל' מנחה, לה ינוחו ולא יחדלו לפרוק ולקחף אותנו כלרי. וסבשם,
 בראשית כ"ב, י"ד. יך, טכה אותנו. עם געחם, שם ל"ו, ט"ז. געחם קץ, הקץ שקו ישראל לגאולתם הוי
 לכל חין מכלל אותם. פורם, כוזר שגרות מל' כי יערט ראש (ויקרא י"ג, ט'). שורם, טנע הירות מל'

וזה פורט. וישן חזק. וזה יורה חץ. לכבי מוחץ. וזה לוחץ. ואכן זורק:
 ויגני זמן. יעצים בחזקתן. ויתרן ויבן. זה לזה שורק: הקילו משאת
 קבר ושאת. ויעקרו את מטע שורק: ובפיהם פי באישון חשפי. והיה
 רכי. ובמחזי רק: אן נוראות. יד הקנאות. ולשם ולארת. ים
 החרבת: וכן סח נא: לקזה תישן. ויגני רישן. ויגני יקשן. רדו רדה: נפשי
 נקשה. מעל ומטה. פי כי גטה. אלאל ידו: באמור איבי. אך אני גביא.
 ורח אל פי. ודבר סודו: וקרהאקה. קם על קמה. וקבר קמה. הביא
 עדו: ויה אל מקבא באשר שגא. פי שם יענה. עליו אידו: לא ילא.
 מתים פי יעו. ועינו יראו. עני כידו: ובושה עדה. היא לא עדה. על
 ריק בדה. מלב דדו: ואת האקה. עורה פי בא. מועד ועבא. אשר
 קצבת: ויבן קדנא את בנה את יחידה אשר אהבת: וירכנו.

יצור לשבת ראשונה של חנוכה.

ע"ס א"ב כמול תשעה, וחמס ס יוסף בר שלמה.

אדך פי אנפת בי וקשבי. אונך הפית שועי לקשוב. איבתי פקש
 בעלעלת לגשוב: אבינה ואזכרה ימי קדם. אשר קראני פנכתם אדם.
 אותותם אנדה ולא ארדם: אשיחה צרות ונקמת אנטיובם. אבח חסירי
 ומשיתי נכס. איילי עמי פהקריעוני להרפם: יען ועד סוס פלדורת. פמו
 רזקבים שנוסי לפידות. מופת הראות בתוך עיר נבדדות. קדוש:
 בא אכן פריצים ללשון. בחרי אף המלך לעשן. בעד להכרית שרועי
 גשן: בערה חמרו ויחא בפתע. בלה בשרי וחייתי שתע. בייערים חבאתי

ברע לכפא (ויקלו יט, כ"ח). פורט, שורק על' ופרט כרסן (ויקלו יט, י'). ובני זכור, נרשית כ"ה,
 כ'. בחזרה, נאחמחוס יחד. וחרו זכר, שס ל"ו, כ"ו. שורק, קולל, על' וזרק לו (ישעיה ה', כ"ו).
 הקילו משאת, על' עשז זכר ה' (מלכי ח') ר"ל הטשז אשר נכחו הכניסים על האויבים לפורענותם הקלו
 פוטו וזוט. סטע שורק, יחלל ע"ה ירעה כ', כ"ג. ובני רישן ונני קשן. נרשית ל"ו, כ"ו. וז"ה, ג'.
 נפטה, קמחי כחי, ל' חיוי י', ח'. נסה אל אל דיו, ע"ה חיוי ט"ג, כ"ה. וכן וסאמר, יעמעלל (נרשית
 פ"א, י"ג). לא ילא, ל' חלכז ורסיון. סחים כ' יעק, כ' יגוע סקן של תחיית העומים. כידו, סרו
 (חיוי כ"ה, כ'). עדה, כנוי לחזם ע"ה חנו (נרשית ל"ו, כ'). לא עדה, לא מעיד עוד. על ריק כדה,
 על שהיקה חת כדה, ר"ל חטונה ריקה. ועבא, זמן.

אדך, עניני פיוט זה. יבואו ע"י יוסיפון ספר רביעי, ועגלת חנטיובם, ועגלת יהודית, גם
 ספרי העקסוים ספר ח' סרוק ח' וספר כ' סרוק ו' ח'. כקש דעלעלת כל' וכן כב', ועלעלת הוא
 רוח סערה כל' חרמית וכן תרגום סער מתנודר עלעול מתכנס (ירמיה ל', כ"ג), רוח סערה, רוח
 עלעולא (תהלים קע"ח, ס'), ופירוש החרו, כצת חת חיוכי כלזר יכאף רוח סער חת פקז. קראוני,
 לרעני, כנכחם אדם, ר"ל כחזר חטאתי. איתויס אנדה, כן כב' ועיקר: ארדם, חזעלל. אבוח,
 סגו, נכס, חט. כהקריעוני על' חכלו קרלובון (דכולל ג', ח') ל' מלזימות. להרכס על' מרכסי
 איז (תהלים ל"א, כ"ה) גם לפרשו על' חירכס כחונתה (כתובות כ"ו) ל' חדה. שנוסי, על'
 וסנס מתניו (ע"ה י"ח, ט"ז). עיר נכבדות, יחזלים ע"ה תהלים ס"ו, ג'. עשי. על' חל תשחע (ישעיה

בבהמות לדהע: בבלותו להשמיר עם ולרפום. באר לשר צבא פילפום.
 ברית להעבירי ופסלו לתפוש: גור מי פחזיר יפגל. גם מושך ערלה לעגל.
 גזיתו להשאיר ותמכאז מלסגל: גאלו בפתבגו והאליל חיה. גברו בתפום
 שנת לשאיה. גרע וקלה נוצרי תושיה: גביחת שתיים בגיהן פלו. גלל פן
 בשדדיהן גתלו. גורים ואמותם מפגדל הפילו: דפו למגף בזבחייהם אלעוד.
 דתו שמר ועז נאור. דח ויגו דבר האכור: דגב דאבתי על נפשא. דרוש
 אדרוש מבשר קדשא. דם כמו האמנתי ואנמשך: דלף פרתשעים שנה
 אנכי. דחול אלהי במדמה תמליכי. דבריה כלה ונתתים מלהפכי: הלזה
 יאחו צדיק דרבו. הבחור יסיר אמיץ ברבו. היליש בשורו גדרג בערפו:
 העל אלה לא תפקוד. העפיר והשעיר בתרונה ליקוד. הראש והתגל תזון
 ותקדקד: הגט וזכור את כל דתלאה. ההשערה ערת צלעה ונגלעה.
 הלעלמים תזנח לרפת תלאה: ואקשה עוד מקרה שבקה. ותיקים אחים
 המימי דעה. וקלם באש בשוא נתעה: ועל לא אכלו מזבחיו. וידבקו בעשה
 חבל בכחו. ושפסם גבל באקוריות רחו: ומתבת גחשת באור רתח.
 גישות הראשון גתח גתח. ועור ראשו חשף בתותח: זמם לתחג ששית
 אדיו. וד יהיר בעגרת טחיו. וכתם פקבש אלוף פחזיו: זמם אפטה
 נשביעי קמנם. ורב אעשירך אליו גם. ומנתיך לי למשנה קונם: עז
 העלם המוב לבתר. ועק הרגני גא לפה תאחר. ונתתי להשתחת לאל
 אחר: חם ויחר מושל רשע. חזק מכותיו בלי פשע. חסן תגד ולסובלם
 שעשע: חותה הזרתם משפטם בגיה. חקמה גפשה על גיניה. חלפה
 ותלשב רוחה לקונה: חמסי אם גבר לעכור. חסידים אלו והריתם זכור.
 חגן פראי בלתך זכר: טפש עוד מדון מערה. טפסופי אשר לא ימדה.
 טפוסים יוני דחי יקרא: טפס זכר שמו ידודי. טבות וקרוץ כמו גדי. טריה

מ"א, י') ות"י לא תתגר, ל' אברה. וסמיטן כזרם החי' נתנה וע"ט הדיב עבנין קל, אע"פ שזין כן
 לדעת המדקדקים. לרהע, ל' תועה. כושך ערלה לעגל כן סמסחו כד' וכו' ומינאו, לטאן אט
 סעלה על גבי העמט כד' לעלה ולפ חסי נלות. ובאר ספרים טרסה קלעלי וסיו למרסה,
 לטאן עולה אלט חסו עגולה העמט נחיות. מלסגל, על' סעולה. גורים, ננים. דח, דחב. דבב,
 דיכ, טלאן דוב שפתי יסנים (זיר ז', י'). דלף, טענין דלף מוד (טעלי כז', ס'ו), וסטנס
 סזי נדענות. רדול, לטן ילסה נחשיות. חסליכי, תיעלני, טלאן מלכי יסר טלן (דמיל ד',
 כד') וכל' חול' הטלן בעטרה. העפיר והשעיר, מלכות יזן ע"פ רמיל ס' כ"א. וקלם, ורעס.
 באור, טבא. וישות, טקע וסרף, על' דרכי אור ויסאחי (איכה ג', י"א). וכן וסרף טעול תרעטו
 וספא (טעול ס' ט"ז, ל"ג). חשף, קלף טעל חזאו. בהחת, לטן חמים (איז ט' כ"ו). גם,
 טודיו, סחטותיו, טלאן חפלת כמותות (תהלים כ"א, ו'). כחזויו, לטן חמים (איז ט' כ"ו). גם,
 טער, קונם, ל' מד הכושה נדברי חול' (כדריס י'). חם, כחטנס כחזון אטו. חסו, כחזוק, טלאן
 וחסו טול כחלוים (טעוס כ', ע"ג). חותה הזרחם, חותה הזרחם, חותה טעס. חותה, לטן כריעה
 כחשיות, וסרכים כודעות חרעטו חטען (איז ד', ד'). חלפה, ס"א חלטה. גתיה, ילדיס.

וּבְקִרְתָּ לְהַכְבִּיד בְּשִׁלְדֵי: שְׂדֵר מְבִילֹת מְקוּה מֵהֶם הַיְדִיל. מְשׁו קְדוּשִׁים
 מְשִׁיִּים לְהַבְדִּיל. מְרָדִם סְקֵרָתָ גַם לְהַגְדִּיל: יָחִיד וְנִשְׂאָ שׁוֹבֵן שְׁמִים.
 יִפְזוּ לְכֹלֵם מְקוֹאֹת מִים. יַעַן חֲסִידָיו מִיְחִידָיו פְּעָמִים: יִסֵּף יָדוֹ לְתַעֵב הַמֶּזֶן.
 יְדִידוֹת בַּיִת לְאִישׁ בְּזִמּוֹן. יִשְׁבְּבֶנָה אִוּ תְהַלְלָה תְהַנְמֹן: יִתֵּד וְזֹאת גִּתְקַעָה
 לְגִלְשׁ. יִדְחִים אֲרִבְעִים וְאַרְבָּעָה חֲדָשׁ: יִהְדָּה הַסִּיעָה בְּזֶן הַקְּדָשׁ: בְּנִתְמַלְא
 סִפְק וְשָׂדֵי תַנּוּן. בְּגַם חֲשַׁמְנֵי לְבַת יוֹחֵנָן. בְּנִסּוֹם לְחַפְּהָ בְּמִשְׁתָּהָ לְהַתְרַחֵן:
 כְּלִעְרֵיהָ שְׂחִיחָה הַפְּלֵה. בּוֹם מְזוּגָה לְקְרוֹאֵי הַלְלוּלָה. כְּבָשׁוּ סְגִיָּהִם מִתְּבִיט
 צִלְיָה: כְּבֵד שְׁעָרָה הָאֵחָ לְעִפְיָה. כְּבִירִים קְרוֹאִים פֶּה לְהַנְעִימָה. כְּנַגְגִּים אֵיךְ
 עִמְדָת בְּקִדְשָׁה עֲרִפְיָה: לְמוֹ הַשִּׁיבָה נֹת יִסְדִּיפְיָה. לִי אֵיךְ תִּיִסְרָחֵי בְרִמְיָה.
 לְעֵרֵל וְסִמְאָ תִשְׁנִיִּלְגֵי הַלְלוּלָה עֲרֵיָה: לְבָשָׁה רַחַח אִו יְהִדְדָה. לְבוֹ מְלֵא
 גְבֻרָה עֲנֻדָה. לְחֹשׁ וְיִקְנֵא קִנְיָה כְּבֻדָּה: לְקַטַּת תְּרָם וּמִיָּי בְּשָׁמִים. לְהַכִּין
 כְּמוֹ כְּגִיל וְהַנּוֹמִים. לְהַתְעַת עַל כְּחָקוֹ מִשְׁלִימִים: מִדְּחֹק בְּשִׁקְסֵם מְזוּפְרִים
 וּמְחַנְגִּים. מְלָל אֱלֹהֵי הַשָּׁרִים הַפְּנֵהִיגִים. מַעֲמָה יִכְנָסוּ בְּנִפְוִסֵי עֲרֻחִים:
 מְשִׁרְתֵי וּמְחַנְרֵי חֲפֵזָה הִגִּים. מִתְּתִיָּדוּ וְאִחֵיו פְּנִימָה הִכְגִּים. מְכַבֵּי יְהִדְדָה
 גְּבֻרָה הַשְּׁנִים: מְאָסָת כְּלִיעַץ הַדְּקִיר הַמְּזוּנָה. מַעֲכֹו לְנִמְרִים רִדְף הַפְּתִיחָה.
 מְעַעֵם וְכֹלֵם וְיָצֵד לְאֵלִים־גֵּי: גִּסַּע וְיִאֲסֵף הַמְּזוּנֵו לְהַקְמִיל. נָח קָחֵב מַעֲזוֹן
 מִיל. נַע לְכָבִי כְּעֵד וְכִרְמִל: גְּדִם הָעַם לְשׁוֹב לְמַחְזְלָלֵם. נֶאֱנָחִים כְּעֹסִם
 וּכְבִי כֹלֵם. נִחְמָדִים מִפּוֹ הַנּוּ בְּפִלְפּוּלֵם: נִבְא לְמַלְכֵי הַמְּזוּנֵו אֲכִידֵר. גְּרִיב
 יוֹעֵץ דָּבָם וְאִפִּי־סִידֵר. נָצַרְהוּ חֲקֵם וְיִצִּיתוּהוּ בְּכִידֵר: שׁוֹמֵן כְּהֶאֱזוֹן עָלָיו הַגְּעִיר.
 שׁוֹח לְהַזְקִישׁ כְּבֻדוֹ לְהַכְעִיר. סְמוּךְ מְבֹאָ שְׁעַר הָעִיר: סִתְף מְטָר הַקְּרִיחָה
 כְּאֲנָחִיל. סִיפֵי בְּרֵאשׁ זֶה אֲתַחִיל. סִנְגָרוֹן מְשִׁנְאֵי תְמוֹרֵי הַשְּׁחִיל: סִקְבִּתְגֵי

כרתי בלתי וכו', עש"ה הוצע ג', כ'. טפשי, ר"ל הוסיף עוד טפשות הרצע הואו זהיה טגרה מדון ניאאל.
 טפשושי דברי. טמוסי, טנהגיס. חתי יקרא, כל החי יקרא טעמוסי יוני, ר"ל כל חדם ישנה כחוקי היונים.
 טכס, ל' חקון, "פעטרודנטו". וקרוץ, ל' כריתה. ובקרת, טלקות, כמו ויקרא י"ט, כ'. בשלחי, בגוף על'
 אלז קייטת (פ"ק כ"ה). טשו, כלוטר פרו. סקרת, רחית. הרגמוז, ער וגדול כל' חז"ל, ועקרו על' יוכת,
 ועד היס נקרא כך רזש אל קנוקטקטו, "העטטטטו". לנרש, בחוקו. ידודה הסיגה. מיזש עד כי יודעה כהן
 הקדש הסיע לוחה היתד ועקר לוחה. כנחמלא ספק, באזר עון הרצע היה שלם וכתמלא סאתו, והוא על'
 לוח כ' כ"ב. רזון, היס מרחש על' יראול. פרחרה הכלרה. הכשיטה מעליוה כל ערייה. ערוס ויחף ת' פחיה
 ויחף (ישעיה ב', ג'). הדלויה, חתונה כל' חז"ל כמו אגרה דמי הלולי עלי (ברכות ו' ע"ג). צלח, תולד
 ישיה. שצף, בעס על' בלזף קנף (ישעיה כ"ד, ח'). לעטה, לעוטטה. כבירים, גדולים ונכבדים. נוח ישפהיה,
 חמה ישיה. לבשה רוח, הרוח לכזה חת יהודה. ענודה, קשורה. לחש, נתיטן. והגוסיס, שעות חתונה על'
 ילחת נהיוטוא (כתובת ט"ו, ע"ג). בשקפס, נרוטום. ס"ח בספקס, והוא ל' ויסתוק חת כפיו (נענדב כ"ד,
 י') ר"ל היו סופקים כפס נלוקוס. ומחגים, חוקים וחוללים, בתפס וטחולות ת"ח בתפין וטחגין (שעות
 ט"ו, כ'). כנמוסי ל' חוק וטכג. מאסחת כל עץ, חזון זה ענילו רש"י נפירוש יחוקל ב"ה, י"ח. מעכו לנמוסיס,
 שעות טוקוטות. לאליפירני, שהיה ער כנח לטלן יוריס. לחקמיל, להכרית. כיער וכרמל, על' יער. כרמלו
 (ט"ו י"ט, כ"ג). למחוללם, לילחם, על' ונזכח אל מחוללך (דברים ל"ב י"ח). רכס, מנהיג כל' חערקטג.
 ואפישוד, בוטרי. דבעיר, גער טו. להבעיר, ל' כיעור וטחום. כאנחיל, כאשזרפכה וטענה גחלים. סיפוי,
 מרני. סנגרון, טלן. תמור השחיל, נעכור שהילוח דברים מוכים על שוכאי לטלן נעדם. השחיל, סוליל,

תקם קדש משכילים: תמכו הלל למדור שמונה. תקן גרות לתעלות
 ברגנה. תמיד בקלשמה ושנה: תאמנו היום שבת ראשונה ותקנה.
 תפאר מעגלם מעגלה ידעה. תעידה נצח כי לה הפלוקה: יתקנה ויתקנה
 קלה סקרה. קל גרמית שנקרה לקרה. קלשבי תדרימם ותכל ידקה.
 קדוש: וכל יחד.

ע"ס א"ב

אופן.
 כבודו אור ידית. במקדש קדש. גית גרות נחמה חלקים בקדש.
 תשב פגנים למחלקותם וישתדדו בקדש. ורדקה יקבצו חזרה תנפת
 מקדש קדש. טקם מעות גרות שבועה יערכו בקדש. ברגים קדושים
 לבשוי בגדי קדש. מנורת ודב בלה. גרתיה שבועה בקדש. שוד סבתקלים.
 עת תשיב בקדש. פאר מנבעות. ציץ גוד הקדש. קרב לתבואת ראשית
 קדש. שוקה ברתמים לעיר הקדש. תתפאר ותתקדש בפי שרפי קדש:
 והחיות ישוררו וכו'.

מאורה. על עקל ג' ג' תנועת, וחטום שלטה מלש סתחזים.

שגי יתים. נברתים. בגן בעול נעקורו: לראש קדתיים. ואתרתים.
 שתי עטרת יבתורו: ועל מטרה. בשתורה. כמו גרות יוקירו. הן בפתחה
 אל מל פגי המטרה יאורו: לקראת. ציץ נברת. אשר תיה פציץ נבל: לבן
 הקשוח. אשר הלשה. כמו אגיה בלי חובל: וסור מראח. אשר ראה.
 זכריו בעיר בבל: כמו זכרתם. והלשעתם. אזוי על יד זרבבל: וסור ורעם.

אקדעו לו ח' ימים. חכו גרות, טספר הכרות. האמנו, נתחמת, ל' חלומים. הפאר, אחת הקב"ה
 תפאר מעגלם של שבע וסוכה ע"י יארול שנאמר בהם הדכה בן והענה (דברים כ"ח, כ"ז). העידה
 יארול מפיה בן. סקרוך נצרתם, כמו שנאמר בנר פקדון (ישעיה כ"ו, ע"א). כל נרמית, און דוטה
 לך. שבתך, חטשך. לברך, טל' לנך, ר"ל יבללון אהמם לכך ואין וולתך. הדרימם, ל' דוד וחפא.
 כבודו, סמימן מנבלל שוקה האם כ"ה את כבודו ויזהר את שבינתו סב"ט, ואלו כבוד לראות אור
 ו' גרות המנורה. גיה, ל' ענה. הנכת סקדש קדש, כד"ל חכת עקדס איכנה. סכס, מקון וסדה. גרות
 שבועה, חכת שבעה איכנה ע"י. שרד סברבלים, מלובאים סגדי כהונה. סברבלים ל' סמיפה ולכסה כמו
 ד"ה ט"ו, כ"ו: לתבואת ראשית קדש, עב"ס ירמיה כ', ג'.

שני יתרים, חמו על הבאנה אחר לורע אהן מטפחת קהת, ועל העלכות אחר לורע דוד שחא
 טכית לחס הנקדח גם אפרת, וכמו שגפר"ז זולך נטיוטו, ומאוד על הפסוקים תמים זיתים עליה, ואלה
 שני כמי יזהר (זכרי' ד', ג' י"ד) כמו שדדס נמדד רבך ע' י"ד דף רמ"ז וטמו שפירש גם רש"י בפסוק
 הכזה. בגן נעול, כמו לישאל עש"ה שיר ד'. יצתירה, יאובו לפרוח ולהיין ולעשות פרי יתים אחר יכותם
 טחם שכן זית, והוא טל' תיירך וילדך (דברים י' י"ג) בין שרחתם יבהירו (איוב כ"ד, י"ט). שתי עטרות,
 כתר כהונה וכתר מלכות, ועל סערה הטהורה, א כנסת ורעל אחר האליה בעולם נאמונתה כמנורה.
 וכפפתתם ועשית מנורת וכן טסור, א כנסת סרול, יכסה זה יתכבא, וקנה זה אה בית דין, נביעה אלו
 הכוכבים, וכסתוריה אלו תתלמידים וכו'. יתירה, יחיה, טל' וכעשכילים יחיהו כהר הקדוש (דניאל י"ב, ג').
 הן במרגה יארול. אל מול וכו' נמדד ח', כ'. ציץ, כתר, טל' לך כר הקדש. כציץ נובל, כפרס ים
 ונעשו. לבן המשה וכו' כבי' אחד גורם, אחר המשה וגם הכוח קאנייה בלי סובל". לבן המשה,
 הכנסה כשמן הקדש וכן הכאנים. השוח, טל' שחה לעטר כשם (תהילים ע"ד, כ"ז) כמו אגיה, כסמינה
 בלי סכני. אשר ראה וזכרוה, טאלחו על הגאולה (זכריה סגן ד'). אזוי על יד זרבבל, וסור ורעם

להשיעם. וגם תקרא שנת יובל: ושנים אותם. מקום אבותם. הוצר
 מושלים בכל תבל: ומעל יד. אילש ציד. טבעתם יסוד: הו כמנת ממוקנה.
 ממשכה. לעיר ציון תשיבנה: וכת כבודה. ברב עבדה. לבית אמה
 תביאנה: ותבירה. ותצירה. בראש יד תשימנה: ומצנפת. מעלפת.
 בראש ארון תקימנה: ותמיד. אזי תעמיד. ותמנה תרימנה: ותמרה
 אשר לקח. ולא ראיתיו עדינה: ותגרות. בפטרות. בגי ארון יבעירו:
 הו כמנת. הנבאה. ותצמאה. אשר תמיד לה תליל: סמוך ידה. בקר
 הודה. הנקרא שמו חליל: ותבנים. לנן בשם. והפתם בחד תליל:
 ותליבם. ותמליבם. בחר ציון ותליל: וחק אשר. אזי יאשר. עלי גבל
 וגם תליל: ועם אותבי שמך ועוזבי חוזן שקר ושוא ואליל: ואם פרוכים.
 יהו ברוכים. כל רוצאיהם יכירו: הן במתנה. אל מל פני המנהרה
 יאיר: אור חש.

ע"ס א"ב, וכסף תמוס שלמה הקטן בירב: יהודה חוק.

זולת. אין צור חלה. תבנית כל גולה. למושל חיל חלה. למושל חית
 שולף: בער שקר לסלה. עם דת אלה. מעט פרוח חלה. גבר מרב אלה:
 גפני שידות פר. שלש עשרה ברבר. ראות ברבות סקר. בענוי נפש
 גקר: דבר שם יקר. כל מוכיר ידקר. ואו לרב הפקר. מרוד פסוד בעקר:
 הערים סוד בלעל. להוני חן יעל. מסוך סף העל. חיימו המרד והרעל:

להשיעם, כל זה איננו נבי' אחד אלא עם הכתוב, כמו וכלתם והאענתם וגם תקראו שנת יובל". כמו
 זכרתם לתן שנים שנה אל גלות בבל. ורובל, שהיה עשנו יהודה מורע המלכות. איש ציד, עשו.
 כששנה גלות. וכת כבודה, יאחז. ברב עבדי' מרוב קמיס, מל' ועבדה רבה (בראשית כ"ו, יד').
 והגבירה, ל' כח והיא הטלכות. והצפירה, העמדת, כמו ולפניה תשאה (שניה כ"ח, ה'). בראש
 רוד השימנה, כבי' אחד גורם כון חסימנה, וכוחו כח חסימנה, מעלפת, עשומפת. והמרתה,
 שכן המנה. ולא ראיהו, כדלית ע"ד, כ"ח. יבעירו, יליון. חיליל, תתפלל כדמנות. בכן חודה,
 סוף המנה. וחליל, דוד, ע"ג כמות ג' ע"ג, י"ב וחבנים, כן כבי' כ"ו ועיקר. לנן כושם,
 כמו לתן יאחז. חליל, תשאר, מלאן כליל ימי' והליל, כבי' כ"ו ובר גילי. והיאל פום סוף
 עם חלק ארץ יאחז הכקוד גמולת. חק אשר, כמו שתיקן חד עבות עמודי בית הטקד מוצר
 כן יצר לו לעמיד לטו. עלי נבל, כבי' אחד, עלי כמר". ועם אהובי שכן ועוזבי חוזן שקר
 ושוא ואליל, חזו זס חיינו כבי' אחד, וכבי' אחד גורם, וימי' עוזבי שכן וזוזבי שקר שזו חליל".
 חשם, כבי' אחד ועם. פרוכים, לחוים וחוקים, מלאן עבדו כסס כמך (שמות ח', יד'). כל ראיהם
 יכירו כי הם ורע פד' ה' (ישעיה ס"ב, ט').

אין צור, פירושו, אין לוד תחת מי גולף כל תבנית, ולכן הכתוב כל בחולם וד' תבנית
 אל מל' ועלף כרי לזן פירי. והוא לזן חקיקה כדלית. לכושל חיל חולה, עשה וכשלים חזו
 חיל (שמואל א' כ', ד'). וסוד חולה עשה וקוי ה' יחליטו כח (שניה ט', ל"א) וחיל סוף כח.
 ל'כש' כגורם כולן לזלמו, וככונכ פה על חכמיכם. דית שולף, חולץ כסא ודיתו. מעט פרוח
 חלה, מעט פחיו כוכי בית הטקד, שסס חטונולי וכיו. ח'ף, בית הטקד וע"ה כיו לתלפיות
 (ציר ד', ד') כדוד על בית הטקד. ופצי' כרות כמו חוסר גומן (קהלת י', ח'). שלש עשרה
 ברבר, י"ג פרטות פרטו יומם נהכל (פרות פרק ט'). נקר, עור חת עינו. לרוב הפקר, ריט
 ספקיו ענטס וכסרו כמנות הבדל לבלון ככבי' היונים. חן יעל, ככו לתורה עשה עשלי ה',
 י"ט. מסוך סף רעל, למנו כסס סודעלה. והרעל, לזן כום סודעלה (ישעיה כ"ב, יד').

ועוד הוסיף מעל. לאל מודד שעל. בפל עוד מהעל. קרפן תמיד מעל:
 זרע קדש תרץ. תבמו קלי מרץ. גזור אצבע קרץ. כותב כתבת פרץ:
 חבול סמאת שרץ. גן געול השרץ. שתוק אסוף הפרץ. ופיה ספק ארץ:
 קשו חרולי ילק. ומורי הבקק והבלק. בגגן על צפור דולק. גזלי בחר
 והמלק: יקרו פתבתבי עלק. תרחר ריב והלק. עקוד כפן חלק. חג ומעודה
 דולק: פנויים שפני סלע. היקרו לתגיגי גלע. לבאי שן ומתלע. תבואת
 קדש גלע: לאיד הנינו צלע. גשול מרני גלע. בשר קדש קלע. מעם
 משול התלע: מודת חמם גמלו. גן גמול הנמלו. בסוף יאור קמלו. בראש
 שבילת גמלו: גמיון רעות גפלו. בל יוכלו שבלו. בקש יגש אכלו. בלו
 בעשן בלו: סוד שם לחלל. תמור רשע מתחולל. זמם הפך לליל. בקן
 יגמר חלל: עז בקן יתמלל. מפי יוגק ועולל. למשבית צר ומתעולל. כל
 הנשקמח התלל: פלגו לשבעה חלוצים. וקבעו שמונה מלצים. נגר שקודת
 נצים. ותקופת שנת קצים: צערו בעקרבי עקצים. וצערו בגמלי שקצים.
 לחמו פעצי קצצים. העכו פאש קצצים: קהלים נוסדו מרני. בשנים עשר
 ערני. רב ריבם יי. על חשבי אברני: שפוט גן דיני. אין עוד וולתך ארני.
 תאבד גן ידוני. בלא איבך יי: שמוד לפי מלים. דמ תקשב קבלים.
 מרוד גף ברזלים. יחיל רזוני בעלים: יציאת ים חלזלים. וקרע רין
 חלזלים. חזות קרוא פמהללים. מי כמטה פאלם: עזת וי:

סוד שעל, ע"ה העיה ע', י"ב מהעל, מהעלות. הרצן להחזיקם ולהביאם. קלי מרץ, הימים.
 פרץ, כמו לישראל ע"ה והיה ניתן כחית מרץ (סוף חת). שחוק אסוף, על' הסמנה קדוהן ולא
 מרץ ל', והכונה פה גלע הימים להמור זמח חמות מרץ. חרולי ילק, עס מין חרס ויקדש
 י"ה, ב"ב חולל ח'. ד' ופיה הוא כמו ליונים. הבקק והבלק, ענין כליון מלאן נחום ב' י"ה.
 והמלק, מלאן חלק את רשע (ויקח ח' ע"ו). כרברבי עלק, כחש הגיחס ונח' לעלותה
 שמי כמות (טעמי ל' ע') ע"ה פירש רש"י גם בענין דף י"ב ד"ה וסא איכס תפחה. וחלק
 מחלוקת. עקור סוזן חלק, לעקור חג הסכות ובניני עולת חסר היו מרבים ע' מוח לשמחת
 בית האלטה, וחזו על' מתן חלק ע"ה חן חלק לשנעב וגם לשנעב (תהלת י"ה) הנדחש בערוהן
 דף ע' על חג הסכות. כננים שפני סלע, ר"ל אותם העוכים שפני סלע השעה וכו' חזו
 ליונים שנקדחו שמים בתחומה סוף פ' שמי. לבאי חריות. ילע, ל' נליעב (טעמי ל' כ"ה).
 לאיד הנינו טל' חיוב י"ה, י"ב גלע, ל' גלוי (טעמי י"ז, י"ד). בשר קרש, רצו למילה ע"ה
 דימה י"ה, ע"ו. קלע, העביר. משול חולע, יעניה ע"ה, י"ד. גמול הימים לטרוח. קסלו, נכרות.
 נשון, ע"ה כי נשו ענין רעה וכו' (תהלים כ"ה י"ב). כלו בעשו, תהלים ל"ז, כ'. פלגו, החשמונאים
 יתקו לו מחמת, שטג, ח' ימי חמכה. מלצים, כמו לחשמונים. שקודת נצים, העמדה היו מה ו'
 קנים וכמגדס ו' החונות. וחג הסכות בתקופת השנה הוא ח' ימים וכמגדס ח' ימי חמכה. וחזר שקודת
 נלים על' טאקדים כפתורה ומחיה (שמיית כ"ה, ל"ד) וכן הוא מוח. אשרי הימים הביאו לער וזרה על
 ישראל. וצדרי' הנה עליהם לער. רעכו, נארשו. ול' פסוק בתהלים קי"ח, י"ב. פריני, חויני האספו
 עוד הפעם נחזש שנים עבר, ככתוב כס' העוקאים שש ב' פרוק י"ד וע"ו גם בעגלת חמיית מרץ
 י"ב וידוע כנ"ל כמו היום היוזנים. לפי מלים, שמוד המלים של פי. הם חוקן. קובלים, כזועקים
 חלק, והוא על' קובלמי כל' חו"ל. רזוני בעלים, חזרי הענל, ר"ל עוכי ע"ו. יציאת ים חלזלים,
 יציאת מרים. מי כמטה כאלם, כן הללו ונחו החשמונאים עגרים על חויניהם, וגם היה כמות פסוק
 זה על זליטה.

יוצר לשבת שניה של חנוכה.

ע"ס א"ב כפול וכל חזון פמיס"ב" הכתוב והסוף חתום פתחם ברכי סכר היה חזק.
 אודך פי עניתיני. ודחתיני ולא בליתיני. אייבי לא שמחתי לי. משאל
 העליתיני. ארומקה יי פי דלתיני: בנת מרחוק לחק חק דבר מרגן. במרם
 תקואנה תדלות הודעת אמת בון. ועורתי בגיד ציין על בגיד יין: גאלתיני
 מראש מחמר ולבנת פירסת ואון. גם בן מיון כעזלה פועלי און. מכור
 שאון משיט היין: מנודה חק וחק ושם מגעו לשמור. נתתיני חלק שכעה
 ושמונה הלל לגמור. למנצח על השמינית מכומר. קדוש:

דברת מלכות שלישית חלם חמדות בקרשים. דמת נמר ולו ארבע
 גופים להרשים. ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: הראה שגית צפור
 גדל ועצם להתאימה. בנקן הגדלה נשברה וארבע התקיה להתקימה.
 צפנה ונגפה וקדמה ויפה: וזה החלם לעשות במשול בעלי מדני. ויצא
 חקיק בנקן נשור ובקריח אפרני. אין לכם חלק בני: וד מלך עו פנים
 משישק וששך. ותר למשגרה גזרותיו על עמי משך. ויכם אתעין כל
 הארץ והחשך: חשב להפר חדש ושבת ידתי דיני. חק ויעבר קול גם
 במכתב לשם מלקני. ואמר הם פי לא להזכיר בשם יי: סכסיס חסה
 וקריית געד יתגה קוסמגר. מהדים נוסרו בדתאסף עם בשנום להסתגר.
 קול רחם ואור גר: יעצו לבטל מקילות עם בזו ומשפה. יזמו לעשות

אודך, ע"ס תכליש ק"ח, כ"ז. ארוסטר, אס ל', כ'. כנח מרחוק וכו', מוטן לחוק כנח חקקה
 וכתבה סדורות פרס נכסות עכ"ה (ט', י"ג) שנינו תורחתי בנד ציין וכו' וכו' כלחון התשפתיס
 על סוכים. פירסת חזון, ועלם ע"ס יחוקל ל', י"ז. סיון מעזלה, זה גבל. מכור שאון, תכלים ט'
 ג'. ודעו למלכות יין, סנורה, הדלקת הנרות במנורה. חק, ימי המניס. חזק, כגון מילכ וצנת ושאר
 דברים שם חק ליצטר. ושם, הברכה שם שמים. נחתיני, כמד עה שהזכיר חסו לטעם עמי חמה נתת
 לי חלק שנתה וצננה, וכוא ע"ס קהלת י"א, כ'. הכדש על כצנת והמילה וצננת ימי ספח וצננת ימי
 סכות. למנצח, תכלים י"ב דברת וכו'. על חודות מלכות יין שיהי המלכות הסלישית כנר חלם דחיל
 חים חמדות במחש וחרו אחרי כנמר (דחיל ו' ו'). וששם, כנלשית כ', י'. צפור, חס' זה נדחיל
 ט', ו'. ויצו חקיק בקרו השור וגו', ע"ס כ"כ פ' כ'. ופ' מ"ד חסכה זו יין שהחזיכב פייכיס אל
 סחלל במחמיה סחיה חומרת לישראל החזי על קרן השור שפין לבס חלק כנלכי ישראל עב"ל וחיח
 גם בתחומם סף חוקיע וצנת רכס פ' ט', גם כנללת חענית סוף פרק כ' כחון ח"ל ימי מלכות יין
 היו טכיים עשרות אל חדר ותולק אונן על פתחי ע"ז שלהם ועל פתחי החמיות ועל פתחי החמרות וארין
 כזר לע"ז ובתוכן על מלחו אל אור ועל מלחו אל חמור שפין כנעליהן חלק כנלכה ישראל וכו' וכצנכה
 יד בני חמנוטי כנלכות ויום כנלכות עשאוהו יום טוח. עו פנים, מלך אכניוכס. משישק, מלך מלרים
 (ט"א י"א, פ'). וששך, כנל (ימיס כ"ה, כ"ז. כ"א, מ"א). ויכם, שנות י', ע"ז. חשב להפר וכו' כ"י אחד
 החזו זה כה לשון, "חודש וצנת חסל להפר חומס ואשם, חק ויעבר קול גם כנלכת רשם, ואמר הם כי
 לל להכיר כס". ואמר הם, עמוס ו', י'. קוסטר, הוא המעניח ומייכר את החמיות (Quaestor
 ריכשער). בשנום להסתגר, כחגור עון מעניהם, מל' ויגס מתמיו (ט"א י"א, ע"ז). להסתגר, ל'
 חלכה החוגרת כמינר (צנת ל"ב, כ') שהם ל' חזר וחגורה. קול רחים, ימיס כ"ה, י' וכ"י אחד חזון
 זה כו הלשון: "מכמיס חסה ודתי טועד יראכו. קוסמינר, מהרים נוסרו להחמיס בגידו חל ידערי. קול
 רחים ואור כ", וע"ס הווסחל חלאת כנלכה כנלכותי כחנות פרק ח' ענכה ה' כנמל, קול מינרם
 בענר (לא בעיר) עתה שם, חזר כנר כנחור חיל. שטע הכן שטע הכן" ונלחל עאלר זה גם כנלכי סנהדיין
 ל"ב כ' חק כנמקס סניוולמי בעיר יז כנלכי בורני, וכן גם כנללת חענית פ' ג'. ולמדה טוח אשער
 בענר כיוולמי והוא בורני כנלכי. וכס' החיח עניכי כליח מילה מוחל גם שם חזון חומס לוח כסם הקליר ח"ל
 כסו שימד הקליר כ"ח אל חמכה, כחור הכר כנחור חיל חום כרית ענכנת" ומלחה אזה הקליות אל הקליר

גבלה ארשה בפרם הנשא. לשבב את־בת יעקב וכן לא יעשה: בגם
 אלעזר חנה בת סגנים וחורים. בגם אנשי המקום למשתה שמנים
 מקדים. כי בן יעשו הפחדים: לעיני הקרואים יעלה חן ראשה פרה.
 ליינה מסכה בדרמעה על אדות הרעה. וכתנת הפסים אשר עליה קרעה:
 מלל יהודה אחיה חנה למה תבכי. מה לך אפוא בשכרה תשתוחחי
 ותשתפכי. ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי: גבל פריהעולל־בי
 ביום הפתי. נמצאתי מהללת את־אבי ומצאת לשרפתי. ואני אנה אוליך
 את־חרפתי: שית ברת נפש בבכי ובתנוגים ובועקה. שם אחיה ללבו
 ויחד תדה מועקה. ויגר יהודה ויאמר צדקה: עצה הו כי לכם בקנאת
 עשה נראים. עמדו השרים משהו כגון הטא יראים. ויחדו ויקמו כל־
 הקרואים: פצו חוק ונתחוק בעד עמנו ומשפחותינו. שרתחללנה בגותינו
 ויתעבו בנו משחיתינו. ויאמרו הקוונה יעשה את־אחותנו: צבא פתח
 ארמון הגמון מעדן וכלי. צהל לקראתם ואמר בוא לקרקה אלי. ויקרא
 חצויא כל־איש מעלי: קפץ יהודה ואחיו במרמה בבאים לחתונו. קרב
 ולקח אצרה העומדת לפניו לשמנו. ויתקעה בבטנו: ראשו ברת אלעזר
 וישלך חצה לנהף. ראו עבדיו כי מת אדוניהם וינסו להרוף. ויקח את־
 אחיו עמו ויהיף: שדרום ויבום ויבתום ומתניהם החרידו והרגו. שלמו
 היהודים בשנאייהם אשר־אתם ביו. באו על־התללים ויבאו: תקף הפולך
 וקב פילו הפוב והמבחר. תשועת חץ ירה בשרירו ויקב חר. ויפל רכבו
 אחר: מכה ונשבר עצמות ברח ויצא יצא. מדרו עבדיו ולאפרכי ים

לפניהם אר טוכיו כמות טימני הלכות חסכה סרק ד' סטן ט', ולא כעלל חתנו. לשכב, כחזית לד',
 ו'. כגם אלעזר, כל ענין זה יסרו כנגלת תענית פרוק ו'. כי כן, אפטים יר', י'. וכחנת, שמואל
 ב', יג', י"ט. ויאמר לא, ז"א ט', ט"ו. פן יחעולל בי, כב"י פן יתשלל בי. ומצאת לשרפתי, כדון
 שוב בת כהן שזכתה. ואני אנה, ז"א י"ב, י"ג. ויכר, כחזית לד', כ"ז. עמדו השרים וכו' ע"ה
 יעשה כל', ה'. ויחדו, ט"א ט', ט"ט. ויאמרו, כחזית לד', ל"א. צבא, כחחפסו. רבסון, אלסון. וכלי,
 רמזי וחודש רע, כמו ולכילי לא יאמר שוט (יעשה ל"ב, ה'). צהל, כשא קול נהלה. ויקרא, כחזית ט"ה,
 ל"ב. וכב"י חדר כה מוסח חרוז זה, כנאו פתח חרטון הגטון מעורן בעלית, להל ויחלוס פמיסה ויאמר
 סס לחילית, ויאלו מעליו כל העומדים עליו". קרב ולקח אשרה, כב"י חדר גורם, קרב ולקח תמונת פ"א
 העומדת לפטנו". ויחקעה, אפטים ג', כ"א. ויקח את, כחזית לד', כ"ג. באו על, שם לד', כ"ז.
 תקף הסלך, הטלך אכתיובם אחרי אעז טה כעשה למכנה ולא כנאו כחחוק מודש. ירה הסס יתנך.
 כשרירו זל פיל אר רכב עליו הטלך, וכיוסיון ס' ב' פרוק כ' יוסר הכעשה כס"ל, ויעלס אכתיובם
 חצה ויסקר ויגדף וכו' וילך עם חילו חיל גדול מוד ועמו פילים רבים יודעי מלחמה ומחנה כד מוד,
 ויהי נדון ויעבור הרכב מטול פיל וילקע הסיל ויעזו הפוסים וילגו ויקפנו ויהסכו את הרכב ויטול
 אכתיובם מעליו ותשכנה כל עלמותיו וכו'. וישול, כחזית ט"ט, ט"ו. ולאפרכי ים, ולמדינות הים.

יצר לשבת שניה של תנוכה

הניסוהו רצוא. וישב בבקשת פנים לארצו: גלחמים באגמוכיא עיר גדולה
בעם והחיים. נצחו כנים יוצאי צבא בשורו כמהים. וישמעו אתקול יי
אלהים: הולות יושבת יתד תקועה להצעיר ולהסעיר. הרבה עקרון העקר
קסרי בת שעיר. על בן קרא שם העיר. מאז בקשה קציני בשם יי גסי.
קספת שם נקראת אהדת מגדל גשיא. והנה פאלף ביהודה ועקרון ביבוס:
בהלכה בן צר ועדון וערי דירתם. ברבים יושבים לסני יי ילמדו הודתם.
בחצריהם ובמיתתם: רוצים עשו בשנאיהם בראונם במשפט אדונים.
רדו בשנאיהם ועבדום וענו מדגים ומדגים. ובגי יון אלישה ותלשיש
פתים ודגים: פעבור נמכרו ליונים שנים מאה ושמונים. ברצי בקר
להתרפס יאמרו חשמיים לחשמונים. נתנו לאצר המלאכה זהב דרומונים:
ידירות ממלכת פהגים וגוי קדוש המבקר. ישבו מאה ושלוש ולמו שלדו
קר. מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשקר: מחפשים תלצו חמשים עד

ישב. דברי הימים ל' ל"ב, כ"א. גלחמים באגמוכיא, ר"ל כוון אחד היו ללחמים נמד לנחמיה ולח"כ
כיו ללחמים בעקרון וקסרי. והחיים, גמי רות, על' זכאוי הלג (טועה ע"ז ב'). וישמעו, ברעזית ג', ח'.
ובכ' אחד חרוז זה מה לכונן, בגילת דריכת קשת נחון העלוזר, נפית יד העורף אזי סוקס נעכזר,
הנה כהונה על סטר ישר", ורעו ט לנרבת יעקב יק' טעורף חויקר. חולות יושבת וכו' חרוז
זה והכא חרוזו יסודו נמגלה דף ו' זכס חיתח זהו קורין חותה אהודת מגדל שיר, ובעלת תענית
מק' ג' קרל חותה מגדל צור. אטעס טעה אבתו כפייתו מגדל נשיא למדו מענו אטיה לפנית
הנוסחא בעמדה מגדל יד ובעבור אזי הכרת הלכו אל חתה נשיא הדומה לו נעמעת. ובני יון,
ברעזית י', ג'. ברצי נסך, תהלים ס"ח, ל"א. ל"ב. נתנו, ערז ל', ס"ט. ישבו מאה ושלוש, כסוף
עגלת אנטיוכס בתוך ויקבלו הטלכות כתי חשמוכאי וכתי נביהם מהעת האחת עד חרנן בית הסלחים
מאתים וזכ אנים עכ"ל ותלמדו לו ציטס פוננתו על טלכות חשמוכאים בחרף טלכות הודות והס
לו אנה, כי טלכות הודות נמכה ג"כ ק"ג אנים. פנתרה, תבלים ע"ג, י'. טחשים חלצו
דףשים, זין אל חףשים רפה ובעמו טוויכוס ותלוצי טוטט כמו וחמשים עלו (טמות י"ג, י"ח) ומעט
חףשים חמט כיוו אל מתתיה כולם היו חלוצי חוטט. ויס לדעת כי במקום חרוז זה עד סוף הפסוק יז בכ"י
אחד הנוסחא כולה טמונה וכה גם תולדות: "פטי בית שישור וטכוי בתעמה וסילי"ה. מניחים בין הטעמים
בגטלי ערך חולה, שכיני הרעים הנוגעים כנחלה. ככברו יד גדישי עלי יון ונלחחם, כנאו ויכיעוס לעצת
בהם טעמט נחחם, ויראוס וישכו חחחם. ויקאים ישכו טלודת ליון חייבה להעיר, יארים גראוס טאס ויכאלו
גדול וכעיר, וינתקו טן העיר. רודים לטוא לפנים אר הכית בעברו [...] כאן חסר עד [...] אנה, ועלה
הטורף לפניהם פדלו ויעברו. יודים גדלו אלא עשרה פרזותיו לטלחת, למען חוקן דקיוו חדאו למסמס
השחוחות, להשחוחות למך ה' כנאות. כרלזונה תקנו חזכרה חף בשפרי גליוו. ומכיס אונים ליוחנן טוחן
קציו ככליון, והוא כהן לאל עליון. רבת הלדק ככאו נה מריכוס טחללים, זכס נקרא דלשיל מתקור ראש
לחללים, והאס קאז רועי טעללים. חומר גאוה כפי ארות יסוד ישוליים. זאת פטי חפול כדרי ארטסכה
בנבליים. יוסף ידו אר בת ליון גבעת ירושלם. קלצו כטוונת ידו ורגליו והחיוו קרקדו, ככערי העיר עבו טו
נקשה בעמדו, תלו על העץ על אשר שלח ידו. יסודר סיטות גרדחת כאן סינג ומחוכה, ארים אר נלו
בערה נחוקה וכלחילה, ויחי כהאליאס חותם החולה. וכל חכני העונח אר שפצום יוכיס, קלצבת מורחית
נפונית אגיוס ככוכיס, ולקחו חכנים אחרות והכילו אל חחת האככיס. ובאו מללגלים ואוררים לזיר ולכודות
ולצנת, חת פזרתי עליון להקריצו אגזיס, חת קרנכס לחככה העונח. מערכת ענים ערכו והאש חין אס,
ונולריוו דלדי תמידים וככו אשים. וטורריהם אמרו לא נלצסם. בשם העונח נלש קרלוו וריויס כחוליס, כלכני
העונח סולא סולא האל זלנצבת העלים, וחלכל חת העולה וחת העלים. עועדים זכס רלו עופת חוטטו להאחופטה,
על פניהם כפלו וירחוו השם לרוממה, בעלות הלכה על העונח טמיטכ. ארי יסוקה כרדכס אחרי כהוד
להכבילה, מחתום ויגיוס עד אנטיוכיא כמה שחולה, היא העיר אגדולה. טלחיס כהכוכיס כנחו חת עס
קלי וכלצר כהן דקן גברו ידו וחובל, קול אלוו טעיר קול עטיבל. ולאו חלוצים שחשישי עד חת שליי
חלצו העלך טנו טעארים וחמטט לכסלו, וילכו לחאליהס טחחיס וטוי לכ. יארטל אחרי אר חויכו ארים

חג שלו. מעבא הפולחמה שבו בעשרים וחמשה לכסלו. וילכו לאהליהם
 שמונים וסתי לב: קל אבני המזבח אשר שפצו יונים. פנסים וגזוזים
 במזרחית צפונית לשבת הענים. ולקחו אבנים אחרות והביאו אל פתח
 האבנים: יחד ליום נאספו לשורר ולהודות ולשבת. ישירים משרתי קדש
 יבאו להקריב ולזבח. את קרבנם להנפת המזבח: רצוי הגדול מאתו מוחץ
 קמיו בבליח. רצה בפעל מלאו ידיו בדת גליח. לחם ויין והוא כהן לאל
 עליח: חיל פריצים בבא לחלל בית היער. חל סוהג תהי גבה עשרה
 במשער. פרצו ויעברו שער: ידיים כחזקו שלש עשרה בדרך בגדש. יען
 בן תקנו למספרם השתחויות להדש. והשתחויו לוי בבר הקדש: האויב
 בחילו אחרי אשר מזה גמדה. הרצים יצאו לבשור בגבולים ישועה צמחה.
 להביאם לירושלם לעשת חגיגה ושמחה: תנכו וכברו היכל להעלות גר
 באמן. חפשו ומצאו בשיתין סף שיש בסמן. כי אם אסוד שקמן: והח
 מצא בגם לומים שמונה לשקדני. קבעו להן הימים האלה לדורות עדני.
 ולהקביר ולהודות ולהלל לוי: מבטניך לבשו צדק בהציתך שמיר ושירת.
 נצחת חסידך ורגנו בהדליקם שקמן זית. מזמור שיר הנפת הבית קדוש:

הכל יחד וכו'.

ועתה, חזו רעים לכבד גבולים יטוה נמחה, להכניס לירושלים לעשות חנוכה בעמחה. יען כי נחו זרים
 ויחסי הצרות, עד שסאו כל קודש ולטורות ומנחות, גם הסירו דלתות האולם וקביו את הנחות. לכן
 הניחו זכנה שפוחי כרול להמטיר. נחום צפום חסום כנדיל וקנעום להעמיד, למאור להעלות כר חמיר.
 חטולים כי שקלו שקנים נלכד הסמן, נמלא בשיחה עד שיש נחתם בקפו, כי חס חסוך שקו. נמלא
 לשכות ימים ויהי לנכס להשיגי. חכן מלא והלחה זרעם, לדורות רצי, ולהזכיר ולהודות לה'. סמכו באור
 ה' ויאל לנו ננועם, להיות עושים הימים האלה כחוק טעם, קיטו וקבלו היחידים עליהם ועל ארעם.
 מכהניך לבנו לך בהליתך שטר וזית, נצחת חסידך ותכנו טדליקם שמן זית, מזמור שיר חנוכה הבית,
 קדוש. ע"כ ולפי הנוסחא האחת חתום כפיוע, "מנחם כרני עכיר יגדל בתורה חוק נמלוות וכמעשים טובים
 ויחיה חטן סלה עמכם". ונראה כי המחבר עשה פמיטו אתים מהדורות ואחוו הסופרים קלמס מהדורה
 האחת וקלמס מהדורה האחרת, אך נבירי עמנת ס"ו גם הנוסחא ככפפריכו שנדפסו. כל אבני המזבח אשר
 שפצו וגו', בראיתו נכס' מרות פרוק ח' לשבת מנחות לכונית כה גמו כני השמונתי את חכני המזבח
 שנקמס עלכי יון, וככה יוספר גם כפטר ראשון של מקבאים פרוק ד'. ולקחו, ויקראו י"ד, מ"ב. את
 קרבנם, נמדדו ו'. י"ח. רצוי וכו' ע"ה דברים ל"ג, י"ח. כ"ד. והעמס על יאודה עקבתי. כרח גליח,
 בתורה הנגלה ר"ל כנשפט הכתוב בשמות כ"ט. לחם ויין, בראיתו י"ד, י"ח. וביון פה נל' לחם ויין על
 הקדשות, לחם, ע"ה קרבני לחטו, ויין, יין הנסכים. בית היער, סה"ע שנקרא בית יער הלנטון (מ"ח
 ז', כ' ויטע ל"ט, ע"ב). דיל סורג, יסוד ע"י טס' מרות פרוק כ'. כמשער, ענין יעורר וזמור. פרוצו,
 פוכה כ', י"ג. ירדים, כהני בית השמונתי. ברוק, על' לחוק את דוק הבית (פ"ב כ"ב, ס'). בגרש,
 בתוק ויפרקו. טל' כל מרות שנמקדס היו נגדאות (מנחות כ'). והשחרו, ישעיה, כ"ו, י"ג. להביאם,
 חתמה י"ב, כ"ז. סה"ע וקדו וכן כ"י נפעל ותיקד אך אסס גורם, "סה"ע וקדו היכל :: ולהעלות
 גרות באקו". והפירות, וקדו על' טכדוין את הבית (מכות פ' ח' פסכה ח') ר"ל טיהרו את ההיכל
 וחיכוו חומו כהעלות כו. באמן, ל' קיוס כעו מיטו כהטנים (ישעיה ל"ג, ט"ז), ר"ל כר תטיי גלה
 היתה כפסקת ככל הכנה. חפשה, כעסוסר כנס' שנת דף כ"ח, כ'. בשחוק, מקום החלול שנתח המונח
 שבו יורדים לחם היין והמים של קרבנות הנסכים (סוכה ט"ט). כססו, כסמן ולטון. כי אם אסוך, ט"כ
 ד', כ'. לשקדני, ל' תמידות. לדורות עדני, לדורות שכל הוטמים. עדני, ל' וען ועזן (דניאל ז', י"ב).
 ולהזכיר, דה"ה ע"ד, ד'. שמיר ושירת, מיני קליים (ישעיה ט', י"ז), וכני הוא לחיכים. נצחת חסידך,
 כחת הכנסון לחסידך. מזמור שיר, תהלים ל'.

לשני התזוים אברהם.

אופן.

אָמְצוּ בְתוֹפֵף • בְּשִׁתִּים יְעוֹפֵף • ראשו כוֹפֵף • וְתָאֵר חוֹפֵף • אָמַר
 בְּרַךְ בְּבִדּוֹ מִמְקוֹמוֹ: בְּחַיִּית בְּפֶא • גִּשָׁא מְגִשָׁא • וְהָא נִשָׂא • מְשִׁאֵר
 בְּפֶא • יְ צָבֵאוֹת מְלֵא בְּלִדְאָרְיָן בְּבִדּוֹ: רַחֲשׁ חֲשָׁמֶל • אֲשֶׁר חֵשׁ וְמֶל •
 שְׁבִדּוֹ לְמֶל • וּמַעֲצוֹמוֹ יֶאֱמֶל • אָמַר בְּרַךְ בְּבִדּוֹ מִמְקוֹמוֹ: הַמֶּזֶן גְּרֻדִים •
 קְבִיזוֹ מִתְגַּנְדִּים • תְּהִלְתוֹ מַגִּידִים • וְקִדְשָׁתוֹ מִיְהִידִים • יְ צָבֵאוֹת מְלֵא
 בְּלִדְאָרְיָן בְּבִדּוֹ: מְחַנְתוֹ צָבֵא • לְיִשְׁבֵי מְרִבְקָה • מְשֻׁרְרִים בְּאַהֲבָה •
 שִׂידָה עֲרֵבָה • אָמַר בְּרַךְ בְּבִדּוֹ מִמְקוֹמוֹ: וְהַחַיִּית יִשׁוּרָו וכו'.

מאורה. לשבת שניה של תוכה גם לפ' בהעלף.

ע"פ א"ב והעקל ג' ג' תנועת, וחיתוס ט אפרים ברכי יצחק.

אֲשֶׁר יָצַר • אֹדֵר וְצַר • וְגַר עוֹרְכִים לָהּ לְסַנִּי: בְּגִי יְצַדֵּר • לָהּ צַדֵּר •
 הָלֵא כְּמִפֶּן מְאֹד עֵינֵי: גְּבֹל שְׁמֹשׁ • לָהּ יִשְׁמֹשׁ • וּמֵה יִפֹּ לָהּ שְׁמֵנִי:
 דְּבָרָה אֹדֵר • וּמֵה מְאֹד • אֲשֶׁר עָרַם לָהּ בְּגִי: הָלֵא רְחֵלָה • בְּגִי מְלָה •

אמנו, כמו ונדרתו אל הק"ה, ברופת, כשניד וסערין העלפן את טעמו אל הק"ה, וטעם
 על יד אל מלאכים כחופף שהוא מל' תוף כמו עלמות תוספת (תכלים ס"ח, כ"ו) ע"ל אמרשטיס
 העלמים ככנייהם כהרעת התוף, ויש מפרשים אמנו ברופת, טעמו וחוקו אל העלפן הוא ככנייה,
 וחינו מלוח, בשמים יעופת, ע"ה ישניה ו', כ'. ראשו כופף, מפני ירוח ופחד... והוא חופף, מכסה
 את פניו. אומר ברוך כבודו סבוקו, ע"פ פתקי ר"ח פ' ד', שנים ארשים עומדים אחד מימינו אל
 הק"ה ואחד עומדו אל הק"ה וסעריים וטקדיים את שני כדור זה עונה זה קודם ואומרים קדוה
 קדוה קדוה כ' נגלות מלוח כל הארץ ככדו, והחיות עומדות לל ככדו וליון ידענת מקום ככדו,
 שנות ואומרות, בכל מקום שכדו עם כדו ככדו כ' ממוטו. כסא נשוא פנשוא, כסא אל הק"ה שהוא
 רם וכא מלוח כחילו החיות טשאות חותו, וטשפת הוא הק"ה הוא טשא את החיות עם הכסא, וכמו
 שאמר גם הקליר נפישו לקדמת עסק ר"ה כרלות כושאות וכס נשאות עם כסא, ואלה
 כפידוה ככדו כחיו לשמות כ"ה, י'. רחשו, מספר, טענין חות לבי (תכלים ע"ה, כ'). חשבל,
 יחוקל ח' ד'. וכו'. וכו'. חש וכו', יסוד חגיגה י"ג מלי חשבל חסד רב יהודה חיות את
 מעללות, כמתחית חת עתים חות מעללות, כענה כדכדו יולא עמי הק"ה חסות (ר"ל אחות)
 וכענה חזין הדכדו יולא עמי הק"ה מעללות, לכול, למלל ולפטר שכוו אל הק"ה. ומעונו יאסל,
 מחטבוטות עח הק"ה יחשבל החשבל, והוא ל' חולשה, שגזרת חשבל ח"י (תכלים ו', ג'). מה חשבלה
 לנתן (יחוקל ט"ו, ל'). גרודים, מחנות אל מלאכים. כמגודדים, טשספטים. צבא, כעל המלאכים.
 סרכבה, כעבור כי ד' חיות טשאות כסא הכס קדוה חותו ח"ל מרכבה, כמו חת ולענד כעענה
 מרכבה (תגינה י"ג), וטענת זה כקדוה גם כפון ח' אל ס' יחוקל סרכבה, וכעו אשמו חין טשפירין
 כמרכבה (עגלה כ"ה) חין חרשין כמרכבה כחיד (תגינה י"ח ע"ה), וכן גם בתכלים ס"ח, י"ח רב
 חלבים רשות חלמי שחן.

אור וצד, טעם וידו וע"ה כד ואור חסך כעריפיה (ישניה כ', ל') ונקדוה חסדו כד כעבור
 שחטענו חורו, ואור חיל חותבה. לשני, לפנים מן הכיכל. בני יצדו, הכנינים טשואחים כפון
 הכעבה, וחומר בני יצדו ע"ה זכיה ד', י"ד. והעמדה בני יצדו בני יצדו כן קבת חותם, כי הם
 היו לויס ולא כהנים. צדו, חור וכו' טענין חסד חותבה לתבה. ר"ל הכנינים מלתיקים כד לפתח.
 הלא כסך מאור עיני וכו' כל זאת יסודו כעמדה רבב פ' ט"ו, אשמו ישראל לפני הק"ה רבב' לט
 חתה חומר שחלד לפתח חתה הוא חורו אל שולם והאורה דיה חללך דכתיב והכורח טענה צד, וחתה
 חומר חל שול פני העמדה ילדו טענת כמות? חסד להם הק"ה, לא אשמי כדן לכס, הלא אשמיח
 לי כדך אשחתי לכס, לפי, לעלות חתכם כפני האמות זכיו חומרים חלו חסך ישראל משמים

בַּעֲפֹד תֵּשֵׂא לְפָנָי: וְמִי יָאִיר. לָךְ מֵאִיר. וְאַתָּה גְּרִי יי: וְכֹל מִקְדָּשׁ. אֲשֶׁר
 יִהְיֶה. וּמִקְדָּשׁוֹ אֹד יִקְרוּת: חֻזֹת אֲשֶׁנֵּב. וְחֻלּוּנָיו. שְׁקִפִים פְּנֵי הַמְּאֹרֹת:
 סֵרֵר סֵרֵר. וְהַזָּרֵר. לָךְ בְּחֻשְׁכָּה אֹרֹת: יָקָר חֲסִדָּה. לְאִישׁ חֲסִדָּה.
 בְּלֹאֹתָיו לָךְ מֵאִירֹת: בְּאַהֲבָתְךָ. וְהִבְתָּה. הַעֲשֵׂה לְעֹרֹךְ גְּרוּת: לָךְ אִיוִם.
 בְּאִישׁוֹן יוֹם. שְׁקֵשׁ וּמִגֵּן יי: וְעַי יָאִיר. לָךְ סֵאִיר. הַעֲשֵׂה גְרִי יי: מְלוֹן שְׂרֵי. בֵּין
 שְׂרֵי. וְהִזָּה לְעַד גֵּר מְעַרְב: עֵת בַּיִת. בְּאֹר זֵית. לְגַר אֱלֹהִים מִלְּךָ רַב:
 סָסוֹת חֲלָק. בְּגַר דּוֹלָק. וְלֹא יִבְּהַּ בְּכָל־חֲבָרָיו: עֲרִיבְתוּ. בְּמִדְתּוֹ. הַעֲשֵׂה רַבֵּעַ
 בְּמִשְׁרָיו: פְּגוֹר עֲרֵב. הֲלֹא יִקְרַב. לְהִדְלִיק בּוֹ. בְּכָל־עֲבָרָיו: עֲבָאֹתָיו.

למי שהיה מואר לכל העולם. על כל מה שהיה חסדו, לפתח וסומא היו מהלכין בדרך, אשר הפקח
 לסומא הוא ואני סומאך והיה הסומא מהלך, כיון שכנסו לבית אשר הפקח לסומא לא והדליק לי את
 הכר היה והוא לי, אשר לו הסומא נמוכתך כשהייתי בדרך אתה היית מסמכני עד שכנסנו לתוך
 הבית אתה היית מלווה אותי, ומכאן אתה אומר הדלת לי את הכר היה והוא לי, אשר לו הפקח
 עלו אתה מחזיק לי מטה שהייתי מלוך בדרך לכך אמרתי לך האיר לי. כך הפקח זה הקנה ש'
 שני ה' הנה מסוממים בכל הארץ, והסומא שלו ישראל ש' נגשה בעושים קוד וכלן עינים נגשה
 באלו נבחרים כבף, והיה הקנה מנהיגן ומאיר להם ש' וה' האלן בפניהם יומם נעמד ענין לנחותם
 הדרך ולילה נעמד אש, כיון שעמד הסמאן קהל הקנה לפניה ואמר לו תחלו לי ש' שהעלות את
 הכרות, בשביל להעלות אתכם, ותיקח רבה פ' ל'א, אשר הקנה האלן אל חמה אחד עשיתו הוא
 ובטח זימלא לעולם אין כל כרה יכולה לחון עיניו מעטה, ולאורך אתי גרין, אלא ה' חפן למען
 לדקו. ובטח רבה פ' ל'א, אשר הקנה לטעם ויקחו חליך שגן זית וך לא אשני כרין להם אלא שאתירו
 לי כסם שארתי להם כדי להעלות אתכם נפמי כל החומות, ונענחות פ'ו ע'ב אס תאמר לאורה
 אתי גרין, והאלו כל ארבעים שנה שהלכו ישראל במדבר לא הלכו אלא לאורי, אלא עדות הוא לכל
 כחי עולם שהכניסה אורה ישראל. תהלה, תוליד את בני מלך ר'ל את ישראל. וכול סקדש, ה'ע
 נקדש וכול (ט'א ה', י'ג). אשר יקדש, כמאה כיינו. אור יקדש, אור נח ובהל, כמו זכרה
 י'ד, ו' ויסודו שיקדש רבה פ' ל'א, אשר ר' כרמה נסם ר'י מעוקם ה'ע פסם אורה זכרה
 לעולם, ה'ד' והנה כרה אלהי ישראל נח מדרך הקדים וקולו בקול מים רבים והלך האורה מבמדו,
 וזין כנחו אלא נה'ט כמה דלת אשר כסא כבד פרום מלאשן מקום עקדשנו. חוזת אשנב, מלאה
 החלון. אשנב טעמו הלח כמו נעד אשנבי נקפפתי (מלי ז', ו'). וחלונות שקופים, עש'ה ויעש לבית
 חלוני שקופים אטומים (ט'א ו', ד') ופירש רש"י, רבותינו פירשו (נענחות פ'ו ע'ב) שקופים לשון חזיה
 ופתיחה והשקפה, פתוחים מנחון ואטומים ענכנים, קרנים ענכנים, אלא בדרך חלונות אחרות העשויות
 למשור, להרחות אשנו כרין לאורה ע"ל. ותיקח רבה פ' ל'א, מלך שיכנה לו מרקלין עושה חלונותיו
 מקמיכות מנחון ומרחיכות ענכנים כדי להכנס אורה לתוכו, אבל חלונות אל נה'ט לא היו כן אלא
 מקמיכות ענכנים ומרחיכות מנחון כדי להוליך אורה גדולה. טרה טרה והורה, כניו להקנה הוך מכל
 הכנים. מהל, ל' וך ובהי כמו וכעטם השעים למהד (שמות כ"ד, י'). לך כדחשבה אורוח, עש'ה תהלים
 קל'ט, י"ב לאיש חסידך, להאריך הכהן (דברים ל"ג, ח'). בלאתיו, מחליתיו איו עשים ענכנים
 הכלויים של הכהנים, כדליתא נסוכה ל'א מכלאי מנכמי הכהנים ומהעייניהן עתן היו מפקיעין וסגן היו
 מדליקין. איום, הנורא. שמש ובגן, תהלים פ"ד, י"ב בין שריו, כן שני כדי הארון ועש'ה איר ח', י"ג.
 וכמו אשור חול' בשנת פ"ח, כ', ונענחות ל"ח, כ', שני כדי הארון היו דוחקין וכולטין נפרכת דומקן
 כפיין שני דדי אשה. נר פערב, כר המערי שגמורה אלא כנה הוא לעדות שהכניסה אורה על ישראל
 וכדליתא נענחות פ"ו, כ' עמי עדותה אשר רבא זה כר מערבי שמתין נה שגן כבד כדחזיה ומטנה
 היה מדליק ובה היה מסיים. ותנחותה פ' תנוה, אשר ר' חנינא פגן בהכנים, אתי הייתי מטמא נה'ט
 ומטמא נמיס היה נעמרה, עשהיו מדליקין אותה נחאש הנכה לא היתה מתכבה עד שנה אחרת. פעם אחת
 לא עשו החמים שגן, התחילו הכהנים לנכות, ואמר ר' חנינא פגן בהכנים, אתי הייתי נכה'ט ומלאתי
 מטנה דליקה יחד טמא שהיתה דליקה כל ימות הכנה. נוח ביח ל' תהלים פ"ח, י"ג. והכונה כחן על
 משרתי בית המקדש. מלך רב, הקנה (תהלים ע"ח, ג'). ספות, לשון עלויותכם ספו על זנחבים
 (ירמיה ו', כ"א) לספות עוד (נמדד ל"ב, י"ד), שהיו נותנים חלק השמן אל כר מערבי כמו חלק אר
 הכרות ולא יחד. חצי רובע של הקב, הוא חצי לוג שהיה מדה השמן לכל כר וכר, כי הקב ד' לוגין.
 בששוריו, נעמקל ונעשה. יקרב, הכהן. להדליק בו, מן הכר המערי היה היה מדליק אור הכרות.
 בכל עבריו, בכל לדיו ועש'ה והוא על עבר פניה (שמות כ"ה, ל'). עבאותיו, אתם ישראל נכחות

וזלת לשבת שניה של חנוכה

תַּקְלָאוֹתָיו. לְכוּ וְנִלְכְּהוּ בְּאוֹרֵי יְיָ אִיִּיר. לֵךְ סְאִיר. וְאִתָּה גְרִי יְיָ. קָנָה מִקְשָׁה.
 פְּגִי שְׁשֶׁת. לְמִל פִּנְיָה לְמַעַרְבוֹ. רֵאשׁוֹן הוּא בְּאוֹרְהוּ. וְאַחֲרוֹן תִּהְיֶה בְּהִישִׁים.
 שְׂבִיעֵי עֵד. בְּבֵית מוֹעֵד. לְיִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ. תִּתְקַדֶּה לְכָל. וְלֹא יִסַּל.
 מְאוֹר גְּנֵה בְּשִׁלְהֵבוֹ. אֲשֶׁר בְּרָכוֹ. לְפִי עָרְפוֹ. לְהַעֲלֹת גַּר בְּלֶהְבוֹ. פְּלֹאוֹתָיו.
 וְעֲרוֹתָיו. לִבָּן נִבְתֵר לוֹ בְּטוֹבוֹ. רִצּוֹן שׁוֹכֵן. בְּבִרְסִיבָן. אֲשֶׁר אָבִיו לֹא
 עָצָבוֹ. יָדִיד מְשַׁעֲשַׁע. בְּךָ נִוְשַׁע. בְּיוֹנֵק וְאָבִיו אָהָבוֹ. מִשׁוֹךְ אֱלֹהִי. חֲסִדְךָ
 עָלָיו. בְּאוֹר פְּנִיקָה יְיָ אִיִּיר. לֵךְ סְאִיר. וְאִתָּה גְרִי יְיָ. בְּנֵה אֲרִיאֵל. וְחִישׁ
 גּוֹאֵל. שְׁלַח אֱלֹהֵי מִמְּךָ פְּדוּתָהּ. רְצֹדָה וְהִנְעֵמָה לְעַמְּךָ פְּעוּדָה. פְּדוּתָהּ מִן יְדֵי
 עֲבָדֶיהָ. רְבוֹת חֲסִדוֹ. לִבָּן יְדִידוֹ. לְנִגְוָה מִבְּדוּרָה. יְתַלְעָדָה. וְיַפְעוּדָה.
 יִדְעוּדָה מִפּוֹר וְדוּרָה. יָעוֹ אֹרֹחַ. לִבָּן בְּכוֹרֹ. תְּבוֹשׁ מְזוֹרֹ. פְּכָל־מְרִדוּתָהּ.
 תְּקִדִים גְּמוּל. כְּמוֹ מִתְחַמְּלֵהוּ. בְּמִשְׁכְּנֹתֶיךָ יְדִידוּתָהּ. קָנִי מְנֹרָה. אֲשֶׁר
 לְאוֹרָה. עוֹד תִּהְיֶה לִי לְעֲדוּתָהּ. אֲנִי מִקְדָּשִׁי. לְאוֹר חֲדָשׁ. וְעָלִי יִזְרַח יְיָ. וְכִי
 יִאִיר. לֵךְ מְאִיר. וְאִתָּה גְרִי יְיָ. אִרְחֵי חֲדָשׁ וְכוּ'.

וזלת. ע"ס א"כ וכל בחיו בעליג' חכמים וסופי חרוזים על לה"כ. וכסף חמוס מעחס כרבי סכיר חזק.

אֵין מוֹשִׁיעַ וְגוֹאֵל וְזִלְתָּהּ אֱלֹהִים אֵל. הַפְּלִיא פְּלֹאוֹת הָאֵל. עַל אֹדוֹת
 יִשְׂרָאֵל. בְּרַב עֲלִילוֹתָיו אֲשַׁעֲהוּ. עוֹלֵל בִּינֵן הַרְשָׁעָה. וְאֶל־שֹׁעֲתֵי שַׁעֲהוּ.
 וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה. גּוֹי נָכַל וְכִילִים. נִשְׁתַּרְגְּוּ בְּכַפָּל בְּסִלִּים. שָׁפוֹן וְצַעֲרֹת
 רַגְלִים. צָבָאוֹ עַל יְרוּשָׁלָּיִם. דְּמֹו לְמֶרֶץ בְּגוֹהִימָה. שְׁלַחַח שֵׁן בְּמִתְרִמָּה.

אל השם ית' לבו וזלזו סכפלות כבוד ה' שהוא נר הענוהו. לבו ונלכח, יזעיה כ', כ'. פני ששה,
 שזה קני הענוהו. היא פונים למול נר הטעניו. שביעו, הוא הנר העטריני. בבית מועד, נה"מ. עם
 קרובו (תהלים קס"ה, י"ד). ולא יכול, לא כלה שמו וזוהו. אשר ברכו, השם ית' נתן לו נכבה.
 רצון שובן, רצון הקני' השוכן צנה"מ הוא על ישראל כמו על בן סבון, כלומר על בן חניב העטונג
 והעטונע. סוכן מל' ותכני לו סוכנת (ע"א א', ב'). אשר אביו לא עשבו, מל' ע"א א', ו'. חסדך
 עליה, ס"א נסה עליו וסוף תהלים ד', י'. אריאל, יחזלים, ע"ה ישעיה כ"ט, א'. ותסף
 מם' מדות נקדח סהיכל אריאל על שם שדמה לארי, עב ארי נר מוחוריו ורחב עלפניו אף הסיכל
 נר מוחוריו ורחב טלפניו. וחישי, הכח נמארה. פעה, הכל. לנגדו סכברית, להגליטו מן הגלות הכנה.
 ויפצה, וינלכו. ודח, גם הוא ל' ניר ונאר כמו התוקע למען הנור או למען הדות (ר"ה כ"ז ע"ב).
 וזח כל' ירשדו סכור ע"ה וירצוהו מן הנור (פלאות ע"א, י"ד). לבן בכורו, ע"ה שנות ד',
 כ"ב. סוורת, היא העכה לפי זמרה חותה עור. מרדוה, מל' טבת מרדות, ר"ל הכנעים סדיים חזר
 הכוזה סלוינים. בשבטנוחך ידירות, ל' תהלים כ"ד, ב'. ור"ל נמול. לוחנו חמד כחצר נעלמ לנו ככר
 נמון שנה"מ היה קיים, וזו כתיבנה הכית עוד תביה לי נר טעני לעדות שסכניכ סזיה ניאלל.
 סקדש, מאטן. ועלי יזרח ה', ע"ה ישעיה ס', א'.

על אורחה ישראל, שנות י"ה, ס'. אשעה, לתעסק נכס ולדבר מהס, כמו ולאעס נחיקן חסיד
 (תהלים קי"ט, קי"ו). עולל, חזר פעל. שעה, פנה. ויהי לי, שנות ס"ו, ב'. וכלים, ל' תכילי לא
 יאטר (ישעיה ל"ב, ס') ר"ל חכמי מרמה. נשתרנו, נחמנו למדי. ששון, כפי למלכות עדי. וצעירת
 רגלים, ר"ל ספרטת והוא כמו למלכי יון ע"ס מרש ויקחל רנה סוף ס' זמיר. צבאו, ופדיה י"ד, י"ב
 רטו, כמיעלו והעט, כמו לחתי דעו לכחוג (זוטעים כ', ה'). בגרמיה, כאלגת קול נדול. שלוח שו,
 למרחק לוחנו ביחסיכ כמו שטויס חקת רעות, מל' וכן נהטות סאלת סס (דברים ל"ב, כ"ד).

וְלָהֶם סָמְעֵי בְהִקְרָא׃ מַעֲלֵה גֵרָה הַפֶּה׃ הַעֲמִידוּ יָזֶן וְתִשְׁלִישִׁים׃ עֲקָרִים
 נִשְׁוֹךְ יִשְׁלִישִׁים׃ וְשָׂרְצוּ וַיִּקְרְצוּ אֲשֻׁלִּים בְּלִגְנֵשׁ שִׁשִׁים׃ וְהָצוּ דְבָרֵי
 רִיבּוֹת׃ אָצוּ פְתוּחַ תְּרֻבּוֹת׃ וְהִמְצִיא צֹרֶת רַבּוֹת׃ וְהִשְׁכּוּ הָרֵאוֹת בְּאִרְבּוֹת׃
 יָדוּ אֲנָשֵׁי מִרְמָה׃ וְעִרְפוּ מִמָּאָה בְּהִקְרָא׃ וְהִקְיִאוּ לְרִדְדָּה׃ אֶלְהִקְדָּשׁ
 פְּנִיקָח׃ הִשְׁכּוּ לְתַנְיָא וְהָרְתִי׃ וְלִמְצֻמָּאוֹת אֶת־מְהַרְתִּי׃ נָתַנּוּ גַעַל בְּבָרְתִי׃
 הִפְרָה אֶת־בְּרִיתִי׃ טָפַשׁ מוֹשֵׁל מוֹקְרוֹן׃ בְּזוֹזֹן הַחַיִּיק פִּידוֹן׃ וְאָמַר מִי אָדוֹן׃
 וַיְהִי אִישׁ מְדוֹן׃ יִשָּׁךְ כְּשֶׁךְ שְׁפִיפֹן׃ חִבְלוֹ סָמֹן לִסְפֹן׃ נוֹקֵף יָדוּ לְאִפֹן׃
 הָר צִוּן יִרְבְּתִי צִפֹן׃ כְּלָלִי לְחִם־הָעִיר׃ לְאֶבֶד רַב־תְּעִיר׃ לְבַלַּע פִּיחַ הַסְּעִיר׃
 וַיִּסְבּוּ אֶת־הָעִיר׃ לְצֹו חֲלָצוּ לְדָפְסָה׃ אָמַרְי יִשְׁעֶתָהּ אָפְסָה׃ נַעֲלָה וּנְבִקְעָהּ
 לְרִמְסָה׃ לְהִלְחֹם עֲלֶיהָ לְתַפְשׂוּהָ׃ מוֹנִים חֲאֻשְׁבִּים לְהַעֲלִילוּ׃ טָסְרוּ יָחַד
 לְמִזְלוּ׃ הִתְקִינוּ עֲלִילוֹת מַעֲלָלוּ׃ הִבָּה נִתְחַכְמָה לֹו׃ נַעֲצוּ לֵב לְמִלְלָה׃
 בְּגִדֵל עֲצֵה וּפְלִילָה׃ לְנֶאֱמָן שָׁמַיְי אֶחְלָלָהּ׃ הַשְׁחִיתוּ הַתְּעִיבוּ עֲלִילָה׃ שָׁפַר
 אֶת־מוֹמְתָם׃ לְרַפּוֹב פִּילִים בְּבִרְמָתָם׃ וְלִסְדֹךְ בָּרָם זְהֻמָּתָם׃ וְהִרְמִת
 סוֹסִים זְרָמָתָם׃ עֲרוֹב וְחִיָּה לְשִׁבְקֵנּוּ׃ וּבּוֹכְבִים וּמְלֹאֲךָ לְיִסְרָנוּ׃ וְלֹא יִגְרָה
 לְעִעְרָנוּ׃ כִּי לֹא יִרְאֵנוּ׃ פּוֹעֵל אוֹתוֹת וּמִסּוֹת׃ שֹׁחֵק עֲלֵיהֶם לְנַפּוֹת׃ אֵיךְ
 נְכַלִּיהֶם לְהִמְסוֹת׃ כֹּל אֲשֶׁר יִזְכּוּ לְעִשׂוֹת׃ צֹאֵי רֶכֶשׁ וְאוֹפֵן׃ מַגְנֹעַ שָׂרָף

מעלה גרה, דברים י"ד, ו' ויסוד החרוז גם הוא נייקחל רכס פ' שמיני אנדרטו גם הכמות הטעמות
 על חושפת טררי ישראל וכדלז ואת החזיר וו סרס, טה חזיר כבעה שהוא חזק מוליד מלפיו ולומר רלו
 אמי טבור, כך מלכות פרס מתגלה ורועפת וגוחלת ומלאת כאלו טעמת נימה וכו', את הגמל וו ככל,
 כי מעלת גרה הוא שמקלסת להקט'ה וכו', ואת כספן וו עדי, כי טעלת גרה הוא שמקלסת להקט'ה וכו',
 ואת החרבנת וו יין, כי מעלת גרה הוא שמקלסת להקט'ה וכו'. ותרשישים, אחד סכני יין תרשיש שזו
 (כרחיית י' ד') ישישים, וקנים, וכס'א ?שיו נחשים, אשישים, האוקים טל' והמלוואו (אע"ה
 ט"ו, ח'). כל נפש כלשית ט"ו, כ"ו. וחרוז זה כמו בן ע"פ סודלז גם טייקחל רנה, הטוביכך נמדנד
 סדול והטורז מהז אף ועקר, מהז וו ככל, אף וו מדי, עקרת וו יין, מה עקרת וו טעלת גשים
 גשים כך היתה מלכות יין טעמרת גשים גשים, אצו, טהרו ודוקו, פתח תרבות, עט'ה חרז פתחו
 רענים (טהלים ל"ו, י"ד), חושכו, קחלת י"ב, ו'. בהטה טמאת, חנניכס טלן יין שזע חזיר על טבח
 כט"ט כמו שיטפר כספרי הטקלטים, אל הקרש פנימה, ויקלז י"ח, לתניא, להסר, געול בכרחי,
 האכלוני מטלטים טעולטים ומטוקלטים, הפרו את כרחי, ל' ירמיה ול"א, ל"ב. והטוכס מה שהחויכס
 המרו מעני את מית קולק, וכסופר גס הוא כספרי הטקלטים וטעמלת חנניכס, שושל סוקרו, הוא
 חנניכס, ודי אש, ג"כ כ"א, כ"ב, כשך, כמו יזור כשך יקויס (ירמיה ט', כ"ה) והוא ל' כושך
 לדעת דט"י, חבלו טמן לספון, טמן כספר את רזתו ללכות, טל' טעון נאך חכלו (איז י"ח, י').
 לספון, ל' סתר, לאסוף, לפנות את ענמו, דר ציון, תכלים ע"ח, ג'. כוללי לתם חעיר, הניח
 אהו כל סכסיסי מלחמתו, וט"ח כלו לרום יעירי, הסעיר, פתח, ויסכו, יהושע ו', י"ח, לטו,
 ל' לנחם, לרססר, לרססו ידולטים, ונבקינת, כנננה, כמו יטעיה ו' ו'. להלחם, דברים כ', י"ח.
 טנים, סלרים, להעלילו, להטעולל עלילות לנגד הקט'ה, לסולו, למול הקט'ה, הרחינו, טכנו והטרו
 חזיר מעשי הסס, הברז, טמות ח', י'. לסללה, לדנד כנגד הסס ית' שהוא גדול ענה ופלילת, ופלילה
 הוא ל' טעטע, השחיתו, תהלים י"ד, חיסחם, טחשנתם וענתם, לרכיב פילים, כל תקפו, על חיל
 חנניכס היה כפילים שכיז אהו, וורטת יחוקלל כ"ג, כ"ב, ערוב וכו', כן חטרו החויכס אס ילט הסס
 ערוב וחזית או כוכבים ומלחכים לסלחם אהנו לא יוכל לנו, ולא יגרה לעערנו, לא יוכל להתנחם
 בנו ולא יוכל לנער אהנו, כי לא, האשע י', י"ג. טעל אהות, הקט'ה, להטסות, להסר את נכליהם

ואופן. תחתם לשוד ולקפן. וישב עליהם אופן: קשרם התיר לפרום.
 לגמלם הערים ערום. כפות שריהם במנרום. צבא המרום בפרום:
 רעצם במחבט אשו. ופקדם נפשו בגפשו. כל אחד להאשישו. ויכו איש
 אלו: שודדי עם בקרבם. בקלי משחית קרבם. תצם שם בקרבם.
 תרדם תבוא בלבם: תלשם נמשם פעוללות. נמסכ טפסם בקלילות.
 צופה צפנות ועלילות. ולא נתקנו עללות: מותר נסיו לספר. איה שוקל
 וספר. וחקקים בקמגלת ספר. הנתן אמרי שפר: מוסתי בת מדרי. למטה
 ראובן תבכורי. יחוסה לשבח בארי. יהודית בת בארי: כדוכה במענה הך.
 ביעל בקל מערד. גידה צרר נקרד. מנשים באהל תברד: מלבי רח
 תמדוד. חזותם ישע במדוד. קדו אנו אין קמדוד. עזרם ומגנם הוא:

עזרה אבותינו וכו'.

ומחצותם, על' וחם הטעם ונמס (שמות ט"ז, כ"ח). כל אשר, גדלתי י"ח, ו'. צאתי, ל' יליאה, כלומר
 רוכבי הכבש עם רוכבי העגלות כולם כמו מפני ישראל. שבוע, זהו חודשים שלו ויכל ליגע טעם לל
 מלפך ולא כוכב ושנה היו ליום. שרף האשון, שעות מלאכים. ודחום, חייסם. לשוד ולכפון, ל' חיות ה'
 כ"ב ושבו, טעלי כ', כ"ז. לפרום, ל' קריעה כמו ועדיו יהיו פרוטים (ויקרא י"ג, ט"ה). לגמלם, לבלם
 להם. שריהם, שריהם של מעלה. במנרום, ל' הסלה על' והסחו לחרן צנרתה (תהלים ט"ט, ט"ה)
 וע"פ המדרש אין הקב"ה כפרע מלומה תחלה עד שיפרע משה של מעלה (אשכול רנה ט' י"ח). צבא
 המרום, יעניה כ"ד, כ"ח. רעצם, על' תרען אוד (שמות ט"ו, ו'). במחבט, באנט. ופקדם, טיה על
 שרים של מעלה אשר יכה כל אר את חיאו של טעה, ואם לא יע"י כן יהי נפשו תחת נפשו. להאשישו,
 שיחלוש ויענה. ויכו, ט"ח כ', כ'. הרבם, תהלים ל"ג, ט"ז. ונמדרש, קשת גבורים חתים וכו'
 אשר ר' יצחק בר נחמן, אלו גאים רבו חלף גייסות שחאו עם קסלגם הדעז לנשות מלחמה כחותה
 שנה פתח קסלגם ושמר לישראל שומים שבעלם, יו לכס י"ח חיש ששזין מלחמה עם חיל שאין לו זיעור
 שעה תשמרו להיכים שוליו עלינו כוכבים טעסלותם כדרך שעה עם סיסרא, או שחא תשמרו שכל
 יהיה עלינו כבו שבע שחיו מניח מכל לעולם, ואם תשמרו גביחל יכלוט כנו ויחרף חותנו כדרך
 שעה לחיל פנחסר, הרי אנו קנין אותנו ואת מרכבותינו כדום חזיר ובשבת זרע ואין מלאכים נוגעים
 בנו, ואם תשמרו כדום חזירם ודחום עגרה כמו כדרך שגיה נבותים, הרי אנו רוכבים על הסילים שאין
 מתלמעות אל חיות נוגעות בהם. כחותה שעה ירחל כשאו עיניהם למעלה ושמרו רב"ע גלוי וידוע לפיכך
 שלא עמדנו אלא בשמך הגדול שלא יתנוה גוים והללו חוברים שכל מלחמה שחעשה נתחכמה לו, אם
 אין חתה שעה לנו נסים ומשליכו כדום עבאו יאמרו שוב אין לו ענה חדרת, וכתיב כך גדול העגם ורע
 העליליה. אשר להם הקב"ה, בני חייבם שמתחבתי גדולי טמחשטתם וכדבר שחשבו להכותבם ט איני טכה
 שוחם. כחותה שעה לקח הקב"ה שרים של חומות העולם וחילותיהם וכפת חותם זרע איהם כמדע
 אל אש ושמר להם כל אחד ואחד טכס יארו את שלו, ואם ינוס אחד מהם נפסכ תחת נפשו, כד"ח
 יפקד ה' על כבד המרום כמרום וכו'. מיד ירדו לארץ וכל אחד אחד יהיה כותן חן נקש. לזרזק על ישראל
 היה העלף כה ועחוריו לחן ועוזה חותו ללבו ש' קשת גבורים חתים ובין שלף חיש חרש לכוזם את
 ישראל היה העלף טחוריו ויחיד לו ללבו ש' חרשם תחוא כלנס, והיו בית חממוני חושים את כל
 הנסים שהיה עושה להם הקב"ה ושמרו ה' ילחם לכם וכו'. ועל מדרש זה דברי הפיוט כמיים. חלשם
 נמשם, שניהם ל' עקדסה. נמשם, ליקט אחריהם, טענין חיוהי עוללת כל שאין לה כחף ולא נמף
 (טלח ט' ז'). צושה שפנות כעלילות, הקב"ה הדוחה את הנסחרות והנגלות. כעלילות מל' כעליל לארן
 (תהלים י"ב, ז') בין שדחה בעליל (ראש השנה כ"ח, ע"ב). ולא נחכני, ש"ח כ', ג'. איה שוקל, ל' יעניה
 ל"ג, י"ח. רגוחו, גדלתי ט"ט, כ"ח. והבונה כחן על ספר דברי הימים של יוסף הכהן הנקדול ויסיסוף,
 העספר כל יעמי מלחמת האוקנאים עם אנטייכס. בת סורי, היא יהודית בת מרדי אשר מעשה טם שלה
 יסודר טנגלה יעמית. יהודיה בת בארי, גדלתי כ"ו, ל"ד. ברובה יהודית. כיעל, אשת חדר הקני
 (זופסיה ט', כ"ד). בכל מערד, בכל עמין. נשרד, נכר, שחככה את לזאו. ישע כמרה, היעשה אשר היו
 ירחל כתיים ועחכים לה. עזרם, תהלים קט"ו.

מאורה לפרשת בשלח

והואמרם למה נס באתה לנו באתה יישראל

תמוס ט יהודה הלוי.

מאורה.

יום לְבַקְשָׁה. נְהַפְּכוּ מַעֲוִלִים. שִׁירָה תְּדַשֶּׁה. שִׁבְחֹה גְּאוּלִים: הַמְּבַעֶת
 בְּתַרְמִית. רַגְלֵי עֲנֻמִּית. וּפְעָמֵי שׁוֹלְמִית. יָפוּ בְּנַעֲלִים. שִׁירָה תְּדַשֶּׁה. שִׁבְחֹה
 גְּאוּלִים: וְקַלְדֻּזְאֵי יִשְׂרָאֵל. בְּבֵית הַדִּי יִשְׁרָדֶה. אֵין כְּאֵל יִשְׂרָאֵל. וְאֵיבְנֵי
 פְּלִילִים. שִׁירָה תְּדַשֶּׁה: שִׁבְחֹה גְּאוּלִים: רַגְלֵי בֶן תָּרִים. עַל הַנְּשָׂאָרִים. וְתִלְקַט
 נְפֻזִים. בְּמִלְקַט שִׁבְלִים. שִׁירָה תְּדַשֶּׁה. שִׁבְחֹה גְּאוּלִים: תְּבֵאִים עִמָּךְ. בְּבֵרִית
 חֲתֻמָּה. וּמִבְּטֵן לְשִׁמְךָ. הִקְמָה גְּפוּלִים. שִׁירָה תְּדַשֶּׁה. שִׁבְחֹה גְּאוּלִים: הַרְאֵה
 אוֹתוֹתֶם. לְקַלְדֻּזְאֵי אֹתֶם. וְעַל־בְּנֵי כְּסוּתֶם. יַעֲשׂוּ גְּדִילִים. שִׁירָה תְּדַשֶּׁה.
 שִׁבְחֹה גְּאוּלִים: לְמִי זֹאת גְּרָשְׁמֶת. הַכָּרְנָא רְבַר אָמַת. לְמִי הַחֲתֻמָּת. וְלְמִי
 הַפְּתִילִים. שִׁירָה תְּדַשֶּׁה. שִׁבְחֹה גְּאוּלִים: וְשׁוֹב שְׁנִית לְקַדְשָׁה. וְאַל־הַזְּסִיף
 לְגַרְשָׁה. וְהַעֲלֵה אוֹר שְׁמֹשָׁה. וְגַם תַּעֲלֵלִים. שִׁירָה תְּדַשֶּׁה. שִׁבְחֹה גְּאוּלִים: יַדִּידִים
 רוֹמְמֹךְ. בְּשִׁירָה קְדֻמָּךְ. מִי כְּמִכָּה יִי בְּאֵלֶם: שִׁירָה תְּדַשֶּׁה שִׁבְחֹה גְּאוּלִים:

בגלל אבות האשע בנים, ותביא גאלה
 לבני בנידם. ברוך אתה יי גאל ישראל:

מאורה לפרשת יתרו.

לפי יתרו וכל פעם שקוראים אנכי.

מאורה.

בשקל מנוסח ויתד ו' תנועת ויתד ותנועה, ותמוס גדלי האזנים יהודה (כלוי).

אמרות האל מקורות, מפגינים הם יקרות. בלבבות הם צורות
 בנקשות הם קשורות: ייגעו כל הדברים, מידוק אחד שבו. מה לקר

יום ליבשה וכו', נאותו היום שהעביר הקב"ה את ישראל בתוך הים ויש את הים לחיטה ומשכו
 וננקשו כל מעלות הים נאותו היום שבו ישראל הגאולים וכו' לו ערה חדש. בדרשת, בני הים
 הכוז. ונקט ל' תרעית ע"ה וכיון שפיר נערטו מים ותרנס לונקלוס חכמו מים (שמות ע"ה, ה')
 ונעדרק ילקוט שנות רעו רע"ה וכיון שפיר נערטו מים, נעדה עדרו העלמים בה עדרת להם, הם
 אערו סבה נחכמה לו, אף אלה נחת ער ע"ה כמים והיו העים נלחמים סהם כל מיני פרעניות.
 רגלי ענפית, כן כ"ה, וכס"ה רגלי בה ענפית, וענפית הוא תולד למערים ע"ה בראשית י', י"ג.
 שולשת, היא ישראל ע"ה שני שני השולמית (ער ו', ה'). ישו בעלים, הלכו מהלך יפס מים כבשה,
 ונקט ל' ער ו', ב' מה ישו מעריך בעלים. בבית הודי, נחית תפלתו. אין כאל ישראל, דברים ל'ג,
 כ"ו. ול"ה ל"ה. והלקט, ישראל הנסעים בין האומות תלקט אותם כמלקט אכלים המפוזרות אחת כנה
 ולחת הקה. הראה אחרתם, אית התגלית. גרילים, לזית (דברים כ"ב, י"ג). לזי זאת נרשמת, למי
 זאת היא ישראל אחרת עליה מי זאת עולה מן המדבר (ער ג', ו', ה'). והחמשה, נחית מילה.
 והפחילים מלות לזית, כן למי כל אלה, זאת פרשה לכל האומות. וחתו כל בראשית ל"ח, כ"ה.
 לקשרת, מענין קידושין וכיון. העללים, כל תגלות (ער ד', ו').

אמרות האל, זה הפיוט מוסד נאותה עיר ושקול על תנועה ויתד וזתי תנועות ויתד ותנועה,
 וידטה כי מוכח הוא הפיוט העפולר ל' יהודה בר שמואל כלוי הספרדי. אמרות האל, ע"ה תהלים
 י"ב, ע"ה. מפגינים הם יקרות, ע"ה מעלי ג', ע"ה. צורות, קשורות וששעות, מל' לזרות כשלאדם
 (שמות י"ב, ל"ד). בנפשות הם קשורות, הוא כפל ענין בעליל אונות. יגעו כל הדברים, כל בעלי ושרים
 יגעו וייטו מדדוק אחד שנה השם ית' כי לא יוכלו לגמול שחיו. מידוק, ל' ריפסה כש כי דלקת אחרי

ימים ספורים, אחרי נצח נצחיו. בלשונם מעפרים, גברו מנו ארחיו: מה
 לדעות התקרות. ותבונות הקצרות. לאחז דרכי גבורות, הגבורות הקצרות:
 הם לפניו בלמדבר בו ואבד רעיונו. אך במפעליו יחבר קול ודחייב את
 גרונו. ודברי שיר יגבר פיו ויאריך את לשונו: הלשונות במאמרות.
 מעריצות מעטירות. הנשמות מאירות. בין להבין ולהורות: והמה אפף
 אקדם, ואדבר ליי. בית אלהים שם אדם, בעלים קרבני. משאול יאמר
 ואקדם. אהיה קאב לבני: הן ארצות כל לירות. מבלי הקריב סחורות.
 תבנה ראשית עירות. תחפין שי בעורות: דללו חכמו ותרבו. סלקב
 כלכל ודרדע. כל אשר יזמו וחשבו לא כמו חשב וידע. מעשיו עצמו
 ורבו. מחקור חכמה ומדע: נפלאותיו לא ספורות, יום ליום רבות וקרות.
 ותנו תמיד ומירות לו ולא ידעו ספורות: תא לה עדים קרורים. פלאו כל
 דר וקבע. פי בכל צורות יצורים, ישלאל תחתם ומקבע. וזרי כלל המאורים.
 וזרי שבע לשבע: באשר שבע מאורות. פן לשבע המגורות. שם לעינים
 מאירות. לחזות את המאורות:

אור חדש בו.

(בראשית ל"א, ל"ב). ימים ספורים, בן אדם אשר ימיו ספורים הם ומעטים חיך יעו פניו להשיג שנה הס
 ית' אשר הוא קים לעד ולגמל נכחים. מעפרים, מן האדמה, ר"ל כגונה השמים מן הארץ בן גנקו דרכי
 הם מן האדם אשר הוא חסר דעה וקלר בינה. ארחיו, דרכיו. הם לפניו וכו', ישותק לדבר נטבות ועלמות
 הטרור כי אם יעשה בן רק יאחד את מחשבותיו, אך לדבר מעשיו הם' ומגורותיו זה מואר לבן אדם ועל
 אה יוכל לחנך שנות וזירים ולהדחייב נהם לשונו. סאמירות, עגילות, טל' את ה' האערת (דברים כ"ו, י"א).
 מעריצות, מרוממות, טל' ואת אלהי ישראל יעריצו (ישעיה כ"ט, כ"ג). מעטירות, טל' עטרה וכו'. בין
 להבין, להבין בינה. ובטה אכף וכו', ע"ה מיכה ו', ו'. בית אלהים שם אדם בעלים קרבני, כלל זפירותו,
 בנטן שעד בית אלהים נה"ט היה קיים היתי טויוו אם את העגלים לקרננות, והקנ"ה היה מכפר ופודה
 טעונה, חבל עתה חיך לי נטה לקדם את הגם ית'. ואחו הפייטן כל' תהלים ע"ב, ה' אודם עד בית אלהים
 וכל' משנה שנת קכ"ה, ע"ב מדדן עגלים, וחדר שיתן יחד בחזונו. ועיוב דפוסים בית אלהים וכו' ונשתב
 הטקל. יאמר ואפרם, ואדם טשולו בן יאחד הם, וטל' האש י"ג, י"ד. לירות, זרות הן כל הארצות
 מלהקריב שם קרננות. ראשית עירות, יחגלים. שי בעורות, מרעה נה ותקדמת זיזקו. או כחזר טה"ע.
 דללו, ל' ישעיה י"ט, ו'. ור"ל כל מה שיתחכמו החכמים הוא כחן לפני הסם. כלכל ודרדע, שנות ב'
 חכמים ספורים בימי שלמה הטלן (פ"א ה' י"א), וחז"ל פיראו כלכל על יסוף ודרדע על דור העומד
 (במדבר רבה פ' י"ט). לא כמו חשב וידע, כל מה שחכמו ידעו הם הגם ית' לא חשב וידע בן. לא
 ספורות, חיך טספר לנפלאותיו. ומירות לו, להקנ"ה. ולא ידעו ספורות, ע"ה תהלים ע"א, ט"ו. ופירוש,
 תמיד תתנו ומירות להקנ"ה, אף כי כל הזמירות לא יוכלו לספר כל נפלאותיו. וטבע, גם הוא ל' חותם כל'
 חז"ל, כמו אדם טובע כעה טענטות בחותם אחד כולן חיבין זה לזה וטע"ה הקנ"ה טבע כל אדם בחותמו
 של אדם הראשון וחיך אחד טהן חוטב לחכמו (פסכהדין ל"ז). וזרי שבע לשבע, וזהו וזו אל שנת
 כוכבי לכת כנגד זהו וזו אל שנתה העלמים שנתאו מתחלה לצאת לפניו מן הפתח (פ"א פ' ד').
 או שהכונה על אור של ז' ימי בראשית שנתו לעתיד לבוא. כאשר שבע מאורות בן לשבע וכו', ר"ל
 חיך אל שנת המאורות ואור אל שנת כרות העמרה הקנ"ה שם חותם ואמרם שיזיו לעתיד לבוא לשימי
 האלוים לראותם.

ויצד לפרשת שקלים.

ט"ס א"ב

אל מתנשא לכלי לראש. בחר באם דלת ראש. כבכורה בתאנה
 בראש: קיימה ואותה דרוש. מבלאם לפרוש. לנשאיה על בלראש:
 גועלה תשית למגוד ראש. והיא תרים ראש. בכסא כבוד מראש: פכודי
 ומרים ראשי. עתה יעבור בראשי. וידרשי ויבקשי. קדוש:

דבר בזה ספר. וקים באמרי שפר. למשולי עפר ואפר. היותם
 נותנים קפר. בלי דפי וחקר. בעד עונם לכפר: ועדקתם תכתוב בספר.
 בזכרון הספר. למנותם עם גם אנכי עפר ואפר: זה אלי גם לאבי דוד.
 והראוי בקיץ מטבע אש בפחוחה. וגם הכל יתגו פנה: חסדים יולת בנה.
 ואחד מהם אל יתבנה. וצוררם ירוה: טובות ימכו על זה. ושכינה יופו
 לחנה. וגוי לגוים רבים יזה: יחיד שובן רומה. התנה בתורה תמימה.
 ליונה שהיא תפסה. כל העבר ביימה. ישקלו שיקל בלי מהומה. מוחצית
 השקל תרומה: למכותם בלי לעלמה. ותתיה לה כחומה. תלה ארץ על
 בלימה: מן העשרים שנה. יתגדכו בתנינה. פני שובן מעונה: גשימים
 ודבים במשענה. בלם ישו בנתינה. בלי עוד להתמתנה: סלה יסבית
 תחנה. בבליעת ובכלעונה. ויתקמו ברנה: על גפשותיהם יכפרו.
 ותפארתיהם יכרו. ובחלק טוב יספרו: פארים הכל יספרו. ושבה יתגו
 ויגברו. והודיה לצור ישורו: צריהם ימעטו ויחירו. ועל צנאריהם יגברו.

אל מתנשא לכל לראש, ע"ה זה"ו כ"ט, י"ח. באם דלת ראש, נכ"י אחד גדלה ראש,
 והענין אחד, ופירושו נחומה יראל זה"ו דלת מספר. דלת, על' דלות, וראש ל' כי תשא את ראש, וכן
 חזו גם הביטוי נחומה י"ב נפיוט חמרו לאלהים נחמו י"ט, וע"כ יש לחתמו, יער חיינל חו לחהו חרוע
 חסיון יך ערוקתולטע". כבכורה בתאנה בראש, ע"ה הכתוב האש ע"ה, כיטה, פניטה. לפרוש,
 להכיל וע"ה ונחיל חתכס מן העמים להיות לי (ויקרא כ', כ"ז). גועלה, העמים את יראל. למגוד
 ראש, לשטה ולשכינה, כמו תהלים ט"ז, ט"ו. והיא, כנסת יראל. בכסא כבוד, כה"מ וע"ה ישיה
 ט"ז, י"ב כבודי ומרים ראשי, תהלים ג', ד'. יעבור בראשי, לגחלת.

בזה ספר, כספר התורה. ו"ט כזה ספר, כספר ואלה שמות, וקים חמרי שפר, כעגלת חסרת.
 למשולי עפר ואפר, לישראל ע"ה נחומה י"ח, י"ד. כמדת ב"ג, י'. בלי דפי וחקר, בלתי גנחי וחריפה.
 דפי כמו כנן חמך תתן דפי (תהלים ג', כ'), וחמר על' ועמיהם אל יחמרו (ל"ד, ו'). תכתוב בספר,
 כספר הזכרון. עם גם, עם אשר חמר חכמי עמר ואשר (נחומה י"ח, כ"ז). גם לאבי דוד, חמר לשטה
 רכנו שהיה אל לבניאים וחזים. והראוי בקיץ מטבע אש, ע"ה נחומה י"ח, כ"י תשא, זה יתנו, חמר ר'
 מאד כעין מטבע של אש הוילת הק"ה טפחת כסא הכבוד ויראכו לשטה וחמר לו זה יתנו, כזה יתנו
 ע"ל, ואלה גם נחומה י"ח הודש נפיקתא חזי כל חוזה סל טו. ירוה, יהיה בחום. לחנה, לחנות. וגוי
 לגוים רבים יזה, גוי יראל יזה לגוים רבים, וכוא ע"ה יעמיה כ"ג, ט"ו. הרמה, עשה תנחי. ליונה,
 יראל ע"ה עז' ו', ט'. כל העובר בימה, בירושלמי שקלים פ' א' הלכה ו', כל העובר על הפקודים, ר'
 יהודה וד' נחמיה חד חמר כל דעבר על פקודה יתן, וחד חמר כל דעבר על יטח יתן. בלי פרוסה, בלי
 ערשור ועבון. בלי לעלמה, שלא תהי נעלמה מהם מונחם. חולה ארץ, חיונ כ"ו, ז'. שובן מעונה, שובן
 העמים. אחד טו' שמות של שמים הוא טעון (חגיגה י"ב, כ'). נשיאים, עזרים. ודבים במשענה,
 העניים הנשענים על אחריים. בלי עוד להחממה, בלי להעתיק עוד. סלה, חמיר וכמחולר למעלה
 דף 81. יסבית, ימעט. יס"ה, כן ככ"י ונכון, ר"ל יהיו ספורים ונעמים ומיעזים להיות להם חלק
 טוב. פארים הכל יספרו, פירושו, הכל יספרו חין פאר ובכחיל הקדוש כדון הוא את יראל שמתל להם
 מן גדול כבוד טועט של טפחת השקל. יחמו, יגידו, כמו יתנו לקוח ה' (זופטים ה', י"ח). ויגברו,

וּבְשָׂבַע שְׂמֹחֶת יִתְּבָרוּ: קִהְלֶם לְהִתְחַזֵּק בְּתַעֲבָדָהּ. בְּלִי עוֹד לְמַעֲרָה.
 בְּהִקְרִיבָם זֶה לְעִבּוּדָהּ: רֹם עַפְסֵם הַיְעָרָה. בְּאַהֲבָהּ וּבְחֶמְדָּהּ. בְּיִשְׁכָּה
 וּבַעֲמִידָה: שְׂמֹם בְּחַיִּים וְהַתְּמִידָה. בְּכָל כְּלָל חֶמְדָּה. לְזֶר בְּלִי לְעִבְדָהּ:
 תְּמִיד תִּהְיֶה לְזִכְרוֹן. לְחִבְצֻלַת הַשָּׁרוֹן. בְּכַפּוּר וְחִרוֹן. לְפָנַי מְרוֹם קְרוֹשׁ:
 הַכֵּל יִיחָד וְכו'.

אִתּוֹ. כְּבוֹדוֹ יִתְחַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא. בְּגוֹי אֲשֶׁר לְפָנָיו מִתְמַיִדִים וְהוּא לָהֶם מִחֶסֶה.
 וְעַל פְּשָׁעֵיהֶם אֲהַבָה מִכְּסָה. וְהַכֵּל יִרְמָקְחוּ בְּסוֹבְבִים כְּפָסָא: וְחַיִּוֹת.

ע"ס א"ב

וולת.

אֲתָה אֲהַבְתָּ עֲמֻךְ. בְּעִבְרִים הִדְתָּ מִפְּרוֹמְקָה. גִּזְרַת לָדֵם יִפְקֶה. וּבִבְקָתָם
 בְּאַהֲבָה לְשִׁמּוֹךְ. הֵם גִּזְלָתָהּ וְעֲמֻךְ. וּמִתְמַיִדִים לְרוֹמְמָה. זְכוֹר בְּרִית נְאֻמְךָ.
 חֲסוּל וְקִרְב לָדֵם יִמְקֶה: סוֹב גִּמְתָּ לְאֲדִירִים. יִשְׁקֻלוּ כְּסָף כְּפָרִים. כְּפָר
 עוֹן מְכַפְּרִים. לְעַד יִהְיֶה מְשֻׁמְרִים: מִגֵּן מַעוֹת עֲשָׂרִים. גְּחִינֵר עֲנִיִּים
 וְעֲשִׂירִים. סְמִיכַת כְּלֵי־הַכְּפָרִים. עוֹלָצִים בְּכָל־עֲבָרִים: פְּקָדֵיהֶם וְשִׁמּוֹתָם.
 זְבָאִם וְרִבְבוֹתָם. סוֹמֵם בְּמִתְנֻתָם. רֹם הַשֹּׁבֵן אֲתָם. שְׂבָמִי שְׂאֲרֵיתָם.
 תִּהְיֶה תִקְוָה לְאֲחֵרֵיתָם. תִּפְסֵן לְכִרְבָּתָם. בְּקָרִישַׁת יָם סוֹף וּבְמִכַּת בְּכוֹרִים
 שׁוֹנְאֵיהֶם לְהַבּוֹתָם: עֵרַת.

קְרוֹבוֹת. כִּי יִשָּׂא הַחֲטָא עַד סוֹף עוֹר וְשׁוֹשֵׁעַ וְסוּג, וְהַחֲכִי מִתְחִיל כְּסוּן.

ע"ס א"ב. י"א. אִתּוֹ מִאֵן זְכוּרָה בְּכָל־פְּעֵל. בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקַל כֵּל לָהֵעֵל. גִּזְרַת בְּבִן
 לְמַשְׁוֵי מִפְּנֵי שְׁעֵל. בְּעַת מִסְפָּר יִפְּנֵי פְעֻמֵי גַעֲל: הַעֵל הַקְּרוֹדָה כְּבוֹד רַע

יִחְיֶה, לְסָטֵי מְכַלּוֹל תַּחֲנוּם יִחְנוּן לְסָטֵי נַעַר (יִחְזַקֵּל כ"ג י"ג) רֹכֵלֵךְ מְכַלּוֹלִים מ"י תַּגְּדֵךְ טַמֵּר
 (שֶׁס כ"ז, כ"ד). בַּתְּעוֹדָה, כְּתוּבָה שְׁכַחְתָּם תַּעֲוֶה (יִשְׁעִיָּה ט', ע"ד). לְטַעֲרָה, לְהַכֵּאל וְלִטַּעַר וְלִטַּעַר, טַלְטָן
 וְלֹא טַעֲרוּ קִרְסָלִי (תְּהַלִּים י"ח, ל"ז). בְּרַמְיָבָם הֵן מַחֲזִיחַ הַכֶּלֶךְ, רֹם, קִרְיָה לְהַקְדוּם כִּרוֹן הַחַוֵּ.
 כְּשִׁיכָה וּבַעֲפִידָה, ר"ל נִבֵּל אֹסֵפִי עֲנִיִּיהֶם. כֵּלָל, ל' כֵּלָל. לְחִבְצֻלַת הַשָּׁרוֹן, יִשְׁרָאֵל עֲשִׂה עַד ז', ט'.
 כְּכַפּוּר וְחִרוֹן, כִּיחָדוֹן הַכְּסָה.

רַחַת, יִרְדָּה. רִבְכָתָם בְּאַהֲבָה לְשִׁמּוֹךְ, שֶׁנ' הַדְּבָרֵי אֵלֵי אֵת כֵּל כִּיָּה יִשְׁרָאֵל (יִרְמִיָּה י"ג, י"ח).
 רֹם נִחְלָדָךְ וְעַמְּךָ, רַמִּים ע' כ"ט. וְקִרְב לָהֶם יִחוּס, יוֹם הַגְּאוּלָּה. סוֹב נִבָּח לְאֲדִירִים, אֲתָה הַקְדוּם
 כִּרוֹן הַחַוֵּ וְהַטַּעֲמִי אֲתָה דְבַר לְיִשְׁרָאֵל שְׁכַחְתָּם חִדְרִים. טַעוּת עֲשָׂרִים, עֲשָׂרִים גִּרָה ת"ש עֲשָׂרִים יִצִּי
 (שְׁמוֹת ל', י"ג) וְהִנֵּה גִרָה שֶׁס הַעֲבָדִי וְשֶׁס שֶׁס הַדְּרִים, וְלִטַּעַר כֵּלָלֹךְ טַעֲמֵי הַפִּיִּיָּן כֵּל חֲלִיקֵי הַכֶּלֶךְ
 לְפִי שְׁמוֹתֵיךְ וְעֲרִיבֵיךְ. סְמִיכַת, כְּתוּבָה מַחֲזִיחַ הַכֶּלֶךְ תְּחִי סְמִיכָה וְעַד לְיִשְׁרָאֵל. חֶסֶה לְאֲחֵרֵיתָם, ע"ס
 סְכַחוֹ יִרְמִיָּה כ"ט, י"א.

סוֹדֵר הַכְּסָה, זֶה הַחַוֵּ רַחוּם אֲכֵר מִכָּן אֲתָה כִּיחָדוֹן הַכְּסָה הַקְדוּתָה, וְהוּא עַמְּךָ קִרְבוֹת זֶה
 עַמְּךָ לֹא מִדַּעַת עֲלָמוֹ טַעֲרוּ אֵלֶּךְ ע"ס סוֹדֵר זִיכָרוֹן הַכְּסָה י"ג.

אוּ מִאֵן, לוֹ כְּעֵרֵס שְׂמֹחֶת אֵת הַעוֹלָם. זְכוּת, תַּשְׁבַּת. לְהַעֲלֵת, גִּרָה, הַגְּדוּת. לְשִׁמּוֹי מִפְּנֵי
 שְׁעֵל, לְטַעַר רַחוּם אֲתָה מִן הַטַּעֲמִים. וְהִל' עַמְּי עֲשִׂה מִי מִדֵּד בַּעֲלוֹ מִיָּס (יִשְׁעִיָּה ע' י"ג). רַעַת,
 לְרַעַת. יִפְּנֵי פְעֻמֵי גַעֲל, יִשְׁרָאֵל עֲשִׂה עַד ז', כ'. כְּבוֹד רַע, כְּבוֹד הַכֵּס ית' שְׁכַחְתָּם ט זֶה דְרִי חַס רַעִי

בְּבַעַל. וְזֶה לֹא זֶה שְׂעוֹד בְּבַעַל. וְזֶה בְּחִיזוֹן אִף לִגְנֵף וְגַעַל. חַל בְּעַד־מִן
 חֶבֶר וְהַצִּיר תַּעֲלֶה: מִדָּה מִשְׁמָאֵם הַצִּיר לֹא שְׂאֵת. יִשְׂרָם לְהַלִּיץ הַלְוִי רֹאשׁ
 לְשֵׂאֵת. י' בְּפָרֶם פֶּן הֵת לְאִמִּים מִשְׂאֵת. לְנִשְׁלָם לְבִשְׂמָם בְּכִי תִשָּׂא אֵת:
 רֹאשִׁי עַל כָּל־רֹאשׁ גִּשְׂאֵת. גִּזִּי עַל גִּפִּי מִרְמֵי קֶרֶת הַתְּבַשְׂאֵת.
 יוֹ אֲהַבֶּהָ עַל כָּל־פִּשְׁעֵי בְּפִתִּי. בְּגִן צַל יִמְיִנָּה לְגִזְגִּי הַתְּבַשְׂאֵת: בְּרוּךְ
 אֲתָה יי, מִצֵּן אֲבָרְהָם:

אחה גבור וכו' עד להחיות טחים.

מִעֲתִיק פְּלוֹסִים צָר וּבִרְא רִיחַ. מְמִיד וּמְשַׁקֵּל גִּזֵּל עִם רִיחַ. גִּנֵּף
 לְכַל יִזַּק לְגִדְבָאֵי רִיחַ. נֹבְבָתָם הֵת פְּדִיזוֹן לְכָל־רִיחַ: שְׂרִיג זֶד שְׂעִיר מִרְמֵם
 עִמְד. בְּקֶרֶת פִּי לְמוֹקֵשׁ וְלִצְנִין יַעֲמֵד. עֲצָתָ זֶה לְזֶה שְׂמַע בְּמַעֲמֵד. עֲתֵד
 שְׁקָלִים מִרֹאשׁ חֲדָשׁ לְלִכּוֹד: פְּרִשָּׁה זֹאת לְהַגִּיט בְּקֶזֶן זֶה. פְּלִסְיָה לְחֻקִּים
 לְשָׁלֵם צָר וּבִזְוָה. י' צִוֵּרֵת מִסְבָּע בְּחוֹ אֲבִי חֲזוּה. צָוָה צֹר לְצִיר בֶּן הֵת
 מִתֵּן זֶה:

שְׂמֵי מִשְׁתַּף בְּעַם לֹא עֲמֹתִים. וְעַלְיוֹ כָּל־הַיּוֹם הֵם מִבְּמֵתִים. י' יַעֲוִר

(עיר כ', ט"ז). בבעל, בעל. זה ללא זה שצדו, שצדו זה חלהך (נחמיה ט', י"ח) לנעל שהיה לא
 זה ר"ל לא דבר. וצדו, נעמו. בחיזון אף של הקב"ה. ובעל, בזיון, טל' ולא געלותים (ויקרא כ"ו, ט"ד).
 חל, התפלל, טל' ויחל טעה, חבר, אחד משמותיו של טעה רבנו, ע"פ געלה דף י"ג. והצירי חעל,
 שיהם ל' רשעה, כמו טלי גלעד וקחי לרי, הרמית רפואות תעלה חן לך (ירמיה ע"ו, י"א), והטעם,
 טעה רבו נפולתו היום לרי ורפואה למחלתם. שאת, שיסבול את טרחם ונחלם. ישראל להליץ חלוי
 ראש לשאת, פירוש, יהיה להם לעלין יוצר כדי שיסלחו להם הקב"ה את עונם ועכשם חזר הוא
 פליית ראש, כי שוכן ע"ז טלאנו שהוא תחלייה כמו כעון פוער והוקע אותם (סוף פ' בלק). ועלת
 לשאת טעמן כואב עון. פן, אמר הקב"ה. בכי חשוא את, פרחת שקלים בשמות ל' י"ג.
 גוי על י"ג טרוסי קרח והגשאות, כן הוא ככ"י ועיקר עפ"ה טעלי ט', ג'. אהבה על כל
 פשע כסית, עפ"ה טעלי י', י"ג. בגין, כגיל ונענוד כל' חו"ל, והכוונה נענוד האחת היוצאים בכל
 ישיק התבטח לגון נעדי ולהכליני טן הרעה.

סעווק פלוסום, מעתיק הרים, ויקראו פלוסום ע"ז וקל כפלם הרים (ישעיה ט' י"ג) הם שקלים
 ומשוחים. צר, יוצר, גול, טים. נובבתם, רבת להם, טל' כי שפתים (ישעיה כ"ו, י"ט). לכל רוח,
 לכל נפש. שריג זד שעריר, זה הטן זילא טעמלק בנו של עזו היוצב נבר עזיה. סקרת, רחית, כמו
 ככן נסקרין נסקרית אחת (ראש הגנה דף י"ח) וכן עין זפתו פתומו עינא סקרתה (חייב כ', ט').
 ולצנין, לקח פכחיה. עצה, יעלה. זה רזה שמע בסעמר, ר"ל בית מלכות השקלים נעמנד כל קהל
 ישראל. ובפ"ה עצה בכך לזה שמע בסעמר. עחד, ל' הכנה. בקץ, צומן. פלסיה, שקלי ישראל. לשלם
 צד וכוה, לשקלי כסף הטן הרשע, וע"פ געלה י"ג, ע"כ גלוי וידוע לפני פי שאת והיה העולם
 שחיד הטן לשקל שקלים על ישראל לפיכך הקדים שקליהן לשקלה. לציר, לשלית, הוא טעה.
 שמו שחתי, גם בקרוכות נ' של סבות כפיוט ארזן נחיון אמר הקליר, "שך עתח בטנו", וכן
 חזר כפיוט כפליה המתחלת אל נאסף שחזרים בני אשכנז בער"ה, "תגדיל שך הטחף בטנו", גם כנעילה
 יום כסוד יסד כפיוטן, "יה שך בנו ישרי", והוא ע"פ המדרש נמדבר רבה פ' כ' כיון שראה בלעם הארץ
 משמרים ישראל הטמות הקלות אשר מי יוכל לקלל את אלה שחזרים טחתיו וטמו פשותף כהן ש' כ'
 ה' אלהיו טמו עכ"ל, ובמדרש פנחוטא פ' קדושים, ישראל נקראו בטמו של הקב"ה כל שם חביב שהיה
 להקדוה כרוך הוא נהם קרוח את ישראל וכו', ובמדרש רבה פ' ה' למען שמי אחרך שמי אלו ישראל
 כידה הקדוש כרוך הוא טמו עליהם וייתף טמו בטעם, ישראל עכ"ל, וראה גם פירוש רש"י במדבר
 כ"ו, כ'. עפוחים, מוחזרים ומדוכקים, טענין חיש כעמיתו (ויקרא י"ט, י"א). הם סימנים, טע"ה

קרובות לפרשת שקלים

וַיִּחְשׁוּף וַיִּדְעוּ וְיָדוּ מִמֵּתִים. בְּזֵיל גַּמְסֵי לְקַשׁ לְהַחֲזִית מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי
מִחַיֵּה הַמֵּתִים:

קְצוּבָה הִיא זֹאת לְשׁוּעִים וְקָלִים. קְצִינִים וְרָשִׁים יָחַד בָּהּ שְׂקוּלִים.
קְצִין לְבַל יַעֲזוּ מֵאֵל מִקְהָלִים. קָרָא לְיֹסֵף הוֹנֵי פְדַעְנֵי מַעֲקָלִים: רַב עִם
אֲשֶׁר לֹא יִסָּפֵר. רַב עִם צְעִיר מַעֲשָׂרִים לְהַסָּפֵר. רֵאיוּם לַעֲגֹשׁ וְזָבֵר בְּסִדֵּר
לְהַסָּפֵר. רָשַׁע וְכַל־פֶּשַׁע לְכַפֵּר וְלְהַסָּפֵר: שְׁעָרִים בָּהּ שְׁעוּר בְּמִסְקַד לְהַגְבִּיר.
שְׁתִּילְמוּ לְגִשְׂיַאת רֹאשׁ אֹתָם לְדַבֵּר: יי שְׂקָלֵי כֶסֶף בְּפָאֵרִים בְּפָאֵרִים לְהַדְבִּיר.
שְׁמֹרִים לְזָבֵרן תַּת בְּלַחֲעֵבֵר:

תְּמָרוֹ מֵאֵן בְּלַעֲבַת קְרוֹשִׁים. תְּרוּם בְּשִׁלְשָׁה פְּרָקִים תְּרוּמַת קְדָשִׁים.
יי תְּכוּנָה לְבָרֵק תְּבִית וְכֹל־אֲשִׁים. תַּת בְּיַד תְּכַבְּדִים בְּכֶסֶף הַגְּדָרִשִׁים:
תִּסָּן בְּאֵן פִּיד טִיט רַפְשָׁנוּ. תַּפִּיט בְּרַכְיֵנוּ וְעוֹד בְּל־תְּכַפִּישָׁנוּ.
יי תְּקָרָא דְרוֹר בְּמֵאֵן כֹּו לְהַפְּיִשָׁנוּ. תַּח הַכּוֹן לְאִפִּים תַּחַת גַּפְשָׁנוּ:
תְּזוּבֵר לְהַעֲלוֹת גִּשְׂוֵאי רַחֵם מוֹדְבָיִם. תְּמוּבָיִם גּוֹזְרִים בְּחוּד מֵזֵב עָרִים:
יי תְּקָרָ עֵז אֲדָרְדָּק עַל יָם. תְּזוּבֵר לְעַם מִסְפָּרִים בְּחוּל תָּיִם:

יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹד וְדוֹד תְּהִלָּתֵנוּ:
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלָּתֵנוּ יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

כִּי יוֹכַל לְשַׁעֵר בְּלַהֲפָקִידִים. אֲשֶׁר בְּחֶבֶל וּבְחֶלֶל לֹא גִפְקִידִים. בְּרִית
בְּרוּחָה לְבָז מֵאֵן בְּפָקִידִים. לְבַל יִחַסֵּר כְּפֹנֵן מִחֲמוֹשׁ פָּקִידִים. וְאִם פְּתוּן
וְכִגֵּם יִשְׁוֹרְדוּ מִפָּקִידִים. לֹא יִמְעַטוּ מִשְׁעֵשִׁים רַבּוֹא מִגְּקִידִים. וְאִם לְגַנְיָ

והגלים מלך, כ"ג. ויד מטחים, ע"פ אס י"ז, י"ד. כויל, כטימות, מל' כשו כד חוליס. לקש, ל' טלקוש.
לשועים וקלים, לעזירים ועניים. לשועים ל' לח נבר שוע לפני דל (חיוב ל' י"ט). והני פדעני
כנין כלל ע"פ חיוב ל"ג, כ"ד. מעקלים, מטכזול. אשר לא יספר, האט כ', ח'. וסרי ל' עזידין,
הז וסדין, כלאן זככו ומרוגו. לחסר, להתחזר. נסדד החתיים מחלית האקל, טענין ותפחו טלה
תחפה (פדעני ג', ו'). במסקד להגבר, הופטה לכה זעננה ויגדלו בגם נביהם יחוכו עיר טעם להכח
לזאט כתימת האקל. לודבר, לכניח להם כמרה.

חסרו, טלאן חסיד. תרום בשלשה פרקים, עבולר כפיוע להפסקה שניה.
באה, כעגל פיד, ל' אב כש חיוב ל', כ"ד. חכשיטנו, טל' הכשיטי כאפר (חיבה ג', ס"ז).
וח החון לאישים, ע"פ טעיה ט"ג, ד'.
גשואי רחם, כאלל ע"פ טעיה ט"ז, ג'. נזורים, ל' חר וכתר. תקף עו, ר"ל עירה משוליה.
אדרוך, אכחוך, טל' גולדי כבס.
יטלך ה', תהלים קט"ז, י'. ואחת קרוש, אס כ"ב, ד'.

כחבל, כמרה. ובחלש, כגל מל' חולש על גוים (טעיה י"ד, י"ב). ויילקוט שמת רמו רס"ה
אריע שמת נקדחו לגרל, טלש פד גרל חבל. בפקידים, כתורה. לבל יחסר רטנו, ל' שיר ז', ג'.
וסה כטעם, אל יחסר ישראל טעמכט אטנו כמרה. סחטש פקידים, ספר רביעי אל תורה נקדח
כך טל אס תחלפו טענין הפקידים כחיה. חס כרוץ וכנס, ע"פ סכתו טעיה ל', י"ז. קגזוי
מכוכס, טלאן כחוס, לל נקדח טענין אל אים רכוס לח תטעט חלח תמיד כמספר טכון כמחלת.

וְאֵיךְ בָּאָהּ מִפְּקָדִים. כִּכָּר הֵת כִּפָּר הֵם מִפְּקָדִים. וּבְכָל־עֶרֶב נִשְׁמָתָם
 בְּיַד מִפְּקָדִים. וּבְכָל־רִגְעֵי בָקָר נִבְחָנִים וּנְפָקִים. וְלִי מִה יִקָּרָה עָלַי
 הַפְּקָדִים. אֵלֶּה הַפְּקָדִים וְהַמִּתְּפָקָדִים: שְׁמוֹר פְּקָדִים. וּנְפָקִים
 וְשׁוֹקָדִים. הֵיזֵת מִשְׁקָדִים. וְלֵךְ קָדִים.

חַו וְקִים נֹרָא וּמְרוֹם וְקָדוֹשׁ:

תשז תלזו אלעור בירכי קליר.

אִימָן בְּשִׁמְעוּ כִּי תִשָּׂא אֶת־רֹאשׁ. חָל וַיִּתֵּת אֵיךְ אִתְּם דְּרוֹשׁ: לְעַם
 אֲשֶׁר לֹא יָכַד וְלֹא יִסְפֵּר. אֵיבְכָה אֲסַפְרָם וְלֹא נִתְּנוּ לְהַסְפֵּר: עַקְרָם בְּנִאמֹר
 לוֹ הַבֵּט וַיִּסְפֵּר. שָׁב וַיִּלְשָׁב אִם הוּכַל לְסַפֵּר: זָרַעַם כְּחָל יָפִים וְכוּבָבִים
 סִפְרִים. וַאֲנִי אֵיךְ אֲסַפְרָם וְלָעַד פָּרִים: רַם חֲזָה לוֹ אֹת מִסְפָּרָם. אֵיךְ
 לְמִנּוּתָם וְלָעֲמוֹד עַל סִפְרָם: בְּקֹדֶר רֵאשֵׁי שְׁמֹתָם לְחֻשְׁבֹּן תַּעֲלֶהוּ. וּמִדַּת
 מִנְיָנָם בְּיַד אֹר תַּעֲלֶה: יִקָּר שְׁלִישֵׁי בְּתוֹכָם לֹא הַפְּקָד. כִּי לְגִזּוֹן מִלְּךָ
 לְבִדּוֹ נִפְקָד: רְשׁוּם מִבְּמֶן לְהַפְּקָד בְּמִשְׁמֶרֶת הַקְּדוֹשׁ. וְצָבָא וּפְקָדִיו נִמְנִים
 מִפְּקָדֵי־דְרוֹשׁ: בְּשִׁמְעוּ אִמָּר וְנִתְּנוּ אִישׁ בְּפָר. פֶּן בְּפִה יִתְרַאֶה אֲשֶׁכַּל הַכִּפָּר:
 יִצִּיר כֹּהֵה יִתּוֹן פְּרִיּוֹן נִפְשׁוֹ. וַיִּמְצָא תַנְיָנָה פְּנֵי שָׁם נִפְשׁוֹ: קָדוֹשׁ כְּתַפֵּץ
 לְהַצְדִּיק עִם זֶה. בְּמִין מִטְבַּע אִשׁ הַרְאָהוּ בַּפּוּחֹת: לְפָדוּ זֶה יִתְּנוּ וְלֹא
 יִתְמַתְּנוּ. וְלִכְּל יִתְּנוּ אֹת אֲשֶׁר נִתְּנוּ: זֶה לֹא מְעַאנְיָה שְׁגִיָּא כַּח. בְּאֲשֶׁר
 גָּקִית הַטָּא גְבוּרֵי כַּח: רַחוּם בְּרַחֲמֵת גְּשׁוּאָיֵךְ בְּכִסְף בְּפִרִים. כֵּן שְׁעָרָה
 שְׁפָתֵינוּ בְּשִׁלּוּם פָּרִים:

ובכל רגע וכו' עשה חיוב ו' ית. שמור, חמה הקנה תלמודי נח: ושוקרים, הסתחלים לעשות
 לטוב. היות משקרים, חזר חמה תשקוד עליהם וחנלם. קרים, טענתם.
 אומן בשמעו, ענואר זילקוט רזח כי תשא, חמד הקנה למטה, לז מנה את ישראל, חמד משה
 לפני הקנה, בתי וזהו רען כעטר הארץ וכתיב והיה מספר נבי ישראל כחול הים ואתה שומר לך
 טנה את ישראל, חיובי יכול לעמוד על מנינם, חמד לו הקנה לא כנס אהנה סכר חלה אם נקמה
 לעמוד על מנינם של ישראל מול רשעי אוחיות זל-כנסים ותמה עומד על מנינם, רי"ג מרחוק טלחים
 חלק, כו"ן מנפתלי חמשים חלק, זי"ן טעמען זלג מלוח חלק, ח"ד מיחודה יו"ד משכר יו"ד מוסף
 חלשים חלק, זי"ן של וטלן אענת חלמים, ול"ח של דן ארבעת חלמים, גימ'ל של גר זלחת חלמים,
 כ"ח של בנימן אלפיים חלק של אשר חלק אחד, הרי ח"ק חלק וז"ל חלק, וחזון זלחת חלמים זכאחיירו
 סן זכאחיירו על העגל עכ"ל ועל מדרש זה יסוד הסיפור. אומן, עשה רבנו, ע"כ נמדדו י"א, י"ב, חל,
 ל' חלולה. עתרים, ארסם, זה אהבהם חנינו. הכט, ברחשית ט"ו, ה'. שב והעב, קורר הקנה וסעי לו
 לחנהם. פרים, ל' פרו וטו. רם, הקנה. חורה, הניד. בקור, ל' דרישה וחוקירה. יקר שלישי, הזנע
 היקר השלישי, הוא זנע לו. לגיו, לנח, וענין. רשום מכתב לחפקר, ע"פ תחומא פ' נמדד
 וכמדבר רב פ' ג', שקוד את כני לוי מנין חד, למוד הוא הזנע הזה להיות הקנה טונס אומן ככל
 מקום עד זסט קטמם, למוד הוא הזנע הזה להיות הקנה עונה אומן טר זחן זעמי אפ"ו, וראה גם
 רט"י נמדדו ג', ט"ו, סין, פלה פיו חומר. אשכל הכפר, כנוי להקנה ע"פ זר ח', י"ד ונדרש זכאחי
 פ"ח ע"כ פוי אהכל זלו טכמד ל'. כסין מטבע אש, כענואר למעלה דף 647. ולא יזכאחינו, לא יזכאחי.
 ולכל יזנע, ימפרו לכל השולם. לא טעאנך שגיאי כח, לא מלחמדן זכאחיית עלימד טכ כוחך לזאט עלימו
 כתיב סון רב לכענת חמלחיתם. גבורי כח, כנוי לישראל העובלים זיגרים. שעא שפתינו, חענה וחענה
 חל חללה אפתיט אשר נאלטם נה פרים אל הקרבתם.

קדושת לפרשת שקלים

י' אל נא . לעולם תעריץ . ולעולם תקדש . ולעולמי עולמים . המלך
ותתנשא . האל מלך . נורא מרומ וקדוש . כי אתה הוא מלך מלכי
המלכים . מלכותו נצח . נוראותיו שידו . ספרו עוז . סגורו עבאיו .
קדושה רוממוהו . רן שיר ושבח . תקף תהלות תפארתו :

י' עד אשא ראש . כמו מראש . לתקדש לקדוש :

י' עד כמאוגי צדק . יבריעני לצדק . נורא וקדוש :

אלה אנקרה ארת אשר געשה . בהיותי במח ושקט בנטן ונשא .
געלתי בעבר שקלי איד אשא : די שקלי עד לא שקלתי . והם למס עובד
היום שקלתי . ובחטא עול שקל לרשע גשקלתי : וזו ללא תתי לשבני
בגילה . חתי לתשלוט ברבמון לעולי גולה . סבעו גם הם והעבמתי
בעלה : ישר שלש קפות משלשות סאים . פנוסת למקח שי מריאים
ושנים . לקדו ואין עד בצעי נאשאים : מדת שוקרות תקלן תדתינ ושתיקין .
נדבות אשר בם היז מעתיקין . קרו בפנה מני והדברים שתיקין : עצם תסון
חוגג ושטף בעדר . סוד ונותרתי בתוך פראש הדר . צדק מלגני שעדר
פתל תר : קן צפור קרא למרומ תרים . ראש גשועידה פמאז פו לתרים .
שבעה ואמנה עליהם לראש תרים :

אל נא לעולם תעריץ וכו' , זה הוא כעין קדושת בעריבך ונקדישך וגו' , כי עמי שטורכים
נקחסת ולא תאים עוד לומר הקדושה לכן אומרים כהן אל כל לשולם וגו' נמקטבה וע"כ יש לעמוד
כאומר החון אל כל . קדושה כל' כפ"ה נקטן כל' כו' .
עד אשא , הוא דטוק עם סוף פיוט הקדום , ר"ל אנה תפלתו בשלום פרים עד אמנלמו וכאז
לרומם את ראשו כמו מקדס ומכל להקדישן ע"י הקדושת , ועד כי תבריענו לכות כמאוגי צדק , ועל דרך
ורב סוד מטה כלפי חסד .

בנטן ונשא , כה"ע ע"ה ישעיה כ' , נ' . גועלתי בעבר , ר"ל כפדתי פגלות ככל עמדי סהרן .
וה טפראים , מנעמתי בעברות טעברתי . די שקלי , שיעור שקלי בעבור שלל שקלתי לחתם כדלתי כהיותי
כאלתי בעבור ואת סדך אני היום לפדוע שקלים למס . עול שקל , שעייתי עול בעדה ובעשקל , וזו ,
עטכעות השקל . לשבני בגילה , כאזר אכמתי ויטכתי בשמחה . לעולי גולה , ראה עורש נ' , ס"ה . וס"ט .
סבעו גם הם , גם הדרכוטים כלו וחסו , שחכרת בית שני . והארסתי כן נקד הטגיה כב' וכל' . ושיחא ,
כאלתי עירום ועריה ועגולה . ישר שלש קפות , שקלים פדון ג' טענה נ' . ויחול דף ס"ב . ועגלה דף
כ"ט ע"ב . וראה לקטן בפיוט הספקה לראש . למקח שי מריאים ושיים , לקחת ולקנות מטה קדושת
פרים וכבאים . בצעי , אינם טכפדים עוד על עון נלע יארל . מדת שופרות וכו' , שקלים פדון ו' טענה
ס' ויחול נ"ה ע"ב . מעתיקין , על' הון עתק (טשלי ח' , י"ח) . סרו כחה סני , מטה אים ענה ספרו
עמתי ונטלו כפוסותה וכדומה . והדברים עתיקה , פירוז , דבר ידוע הוא זה שאין לי עוד דברים הללו ,
ואסו הפייטן כל' דה"ל ד' , כ"כ . עצם המון חונג , לאן א העתיק רא"י נפיהא לחסלים ע"ב
ס' . קרי כבי סוגה קדושה . כחון , כנס (ישעיה ל' י"ז) . צדק אלגני , כה"ע . שער , חרה , ל'
ענה ובערורה (ישעיה ס' , ל') . קן צפור קרא , קדו את יארל שנעלל לכפור נודד לזאת לקטן . לפרום
הרים , לכה"ע . שבעה ושפנה וכו' רומנו על מיכה ס' , ד' והקטנו עליו שבעה רועים ושפנה כפיכי
אדם . ומנו כפוכה כ"כ , נ' , ואלה הן אכנה רועים , דוד כחטכע , חדס את מנעלח כייטו , סכרס יעקב
וענה טאטללו , ומטה כפיכי אדם הן יצי האול והמולל עמפם לכמה חוקים טעיה חליה . ופיין גם
כפרום אני אל סחור ס' , נ' שעיני עוד ו' חסידי שלם ח' סכות השלם .

ס ל ו ס

ס' וקבן לך תעלה קדשה פי אמה קדוש ישראל ומשוע:

אז ראיה וספרם והבגת ותקרת. ומודת ושקלת ובלת ואמדת
 ועברת. ופקדת וחשבת וסבבת ומגרת וספרת. וקצבת ותבצת וגזרת
 וספרת ושערת. והבבית והבגת והשבלת ושרת וסקרת. וכתבת ותדבת
 ותקרת ועצבת ותרת. ולפדת והדעת והית והזרת וגזרת. ועזרת וקראת
 ועגית ודברת ואמרת. כל מגן ומפקד וחשפון ומספריו. כל משקל וקלם
 וקים וגזריו. כל קיל לח וקש ומשוריו. כל קו וקצב ומקד ושעוריו: היך
 לדקדק חשפון לכלדבר. לכל יגלם חשפון ושטף ועבר: מתחיל במדידה
 מתמש מאות שנה. עד שהוא מבקלה באצבע תקמנה: היך יום הוא
 בעשור פרסה. וארבעת מיל היא כל פרסה: ומדת המיל שקעה ומדעה
 רים. ובשלושים קנים הוא קצב הרים: ושער תקנה שש אמות חזרת.
 וכל אמה מודת שליש בזרת. והזרת מותנת עד שנים בסיט. וארבע
 אצבעות הוא המסח והסיט: וכמו נתנה מדה למדידת הארץ. בן נתן פיל
 לתלחות הארץ: מתחיל במאה וששים ושש שנה. עד שהוא מבקלה
 בשתות אצבע קמנה: זה הים הגדול בשליש יושב. במאה וששים ושש
 ועוד מתחשב. ועמקו בעשרים וארבעה למת סוף. וסוף בשבעים ושנים
 לעגל גידון. וגידון מכפיל ששים במדת פרת. והפרת תקפו כנגד שני
 הנהרות. ושני הנהרות מעריפים בארץ הירדן. והירדן מרחיב חמשה

אז ראיה וספרם והבגת ותקרת. ומודת ושקלת ובלת ואמדת
 ועברת. ופקדת וחשבת וסבבת ומגרת וספרת. וקצבת ותבצת וגזרת
 וספרת ושערת. והבבית והבגת והשבלת ושרת וסקרת. וכתבת ותדבת
 ותקרת ועצבת ותרת. ולפדת והדעת והית והזרת וגזרת. ועזרת וקראת
 ועגית ודברת ואמרת. כל מגן ומפקד וחשפון ומספריו. כל משקל וקלם
 וקים וגזריו. כל קיל לח וקש ומשוריו. כל קו וקצב ומקד ושעוריו: היך
 לדקדק חשפון לכלדבר. לכל יגלם חשפון ושטף ועבר: מתחיל במדידה
 מתמש מאות שנה. עד שהוא מבקלה באצבע תקמנה: היך יום הוא
 בעשור פרסה. וארבעת מיל היא כל פרסה: ומדת המיל שקעה ומדעה
 רים. ובשלושים קנים הוא קצב הרים: ושער תקנה שש אמות חזרת.
 וכל אמה מודת שליש בזרת. והזרת מותנת עד שנים בסיט. וארבע
 אצבעות הוא המסח והסיט: וכמו נתנה מדה למדידת הארץ. בן נתן פיל
 לתלחות הארץ: מתחיל במאה וששים ושש שנה. עד שהוא מבקלה
 בשתות אצבע קמנה: זה הים הגדול בשליש יושב. במאה וששים ושש
 ועוד מתחשב. ועמקו בעשרים וארבעה למת סוף. וסוף בשבעים ושנים
 לעגל גידון. וגידון מכפיל ששים במדת פרת. והפרת תקפו כנגד שני
 הנהרות. ושני הנהרות מעריפים בארץ הירדן. והירדן מרחיב חמשה

ביום הזבול. ויום הזבול כמאה וחמשים מקואות. ומדת המקנה פלגני חמרים
 בירוש. ושעור בלחמך פלגני לחכים. ובלליתך יביל חמש איפות. ובל
 איפה עושה עשרה עמרים. ובלעמור שבעת רבע ובלה. והבלה אחד
 ממאה ועוד בסאה. וסאת יבש חמרה שליש בלה. וסאת חלה אחד
 משלשה בבת. ובלבת מחזקת שלשה בתי. וההין פלו שנים עשר לג
 ועוד. הלג מתחלק לארבעת רבעים. ורבע מתן לרבע פוס ישעות.
 והפוס סבב אצבעים על אצבעים. ועל גבה חסר שתות מאצבעים: והכו
 נתן ביל לתלדות הארץ. בן נתן קץ לימי הארץ: מתחיל למנות משעות
 אלפי ארץ. עד שהוא סבלה ברגעי ארץ: פי העולם פלו ששת אלפים.
 עולים במלשה ושהי ימים מחוזות. ומגן הפחזור בעשרים ושנים יבלות.
 ושגרו הזבל לשבע שבתות שנים. ושבתות השנים בעשרים ושמונה
 תקופות. וימות התקופה הששים ואחד יום ושליש. ועונות היום חמש
 מאות ושבעים ושש. ורגעי העונה בעונות בלחיים. והמקדק מתחלק
 הרבע לבפיה רבעים: והכו נתן חשפון על פל. בן נתן משקל ופלים לכל.
 מתחיל מבקר עד פרוסה קמנה: פקר הגדול בגדל שני כנה. והפנה
 עולה עד לששים שקל. והשקל מתחשב בעשרים וחמש סלע. והשקל
 העיז בקע ורבע זה. והחז מתחלק לפלג וחמשו מעה. נמצא החז חמש
 מעות בקף. והפעה שהי פוגריונות באפר דת. והאפר עולה עד שמנה

יום הזבול, כים שסכא שלמה הסלך (מ"א ז' ב"ג). חסר, כוח כור, וחלי כור הוא לתן, והלא כיוחל טען
 מ"ה. וכל עומר, עיין שרזן ערך ככר וערך קב. והדיון כלו שנים עשר לח ועוד, ראה פכחה פ"ט, ה'.
 לרבע כוס ישועה, לפרעם כמות כליל פחה שמכרים עליהם כמות הסס ית', ועיין חוממת סמיים
 ק"ט, ה' כד"ה רביעי של תורה. כששח אלפי ערץ, ששת אלפים שנה היו עלמט (פנהדיון ל"ז).
 שבע שבחוח שנים, שבע פעמים שבע שנים. בעשרים ושמונה תקופות, כי בכל שנה ר' תקופות.
 ועונות היום חמש מאות ושבעים ושש, הוא ע"פ החוממתה רחש מ"ס נכחות, שנה אחת ען כ"ד לשנה,
 והנה אחת ען כ"ד לשנה, חצו אחת ען כ"ד שנה עכ"ל ולפי זה שנות היא ען התקצ' (אפה אמרו
 במ"ט ע"א דף ר' ע"א ונדעה איכה דף ע"ד נפסוק נתן לבס, וכנה רב אחת פחתם
 רחל וכו' ככר בגינה ר"ה נ"ס' ה"א ס' חל"ג שכל אחד מרעה ובלשם חלפים ושנה שנות ועמים
 וארבע). שנים החוממתה הנכונה עתמדת למ"ט פ"ז דף פ"ה ע"א כנה הנה שנה אמר ר' יוחנן לו
 יום לו לילה, ומלוא כי השנה היא י"ב שנות וע"ג, ומלינו לר"ל בהרעה מקומות שיקלו שעה לחלק
 אחד ען כ"ד חלקי היום והלילה בחלקם היום בחוף הלילה לכ"ד חלקים ונתנו ליום י"ב שנות, שכן אמרו
 נדעה חלפים עומד ר"י כי שלש ימים הם עומים שלשים ושש שעות, ומלוא שנה ששנה להם שד
 חלוקה אחת אחר לפים היום והלילה יחד אינם ששים אלא י"ב שנות, וכן מנבא הסגלים לחלק היום
 והלילה יחד ל"ב שנות ועוד היום קוראים לנתנו לחלק י"ב ען כ"ד שנות היום שעה בכלית. ועיין
 ש"ה תבנין חלק ה' פנן ק"ג חלק ג' ס' רע"ו גם נפסרו יבין שמועה נמאטר חנן אלו דף כ"ג,
 ע"ב עד פרוטה קמנה, מלחה היא הקמנה מכל ימי טענות, עיין קרוזין דף י"ב, ה'. והשנה שד
 פתריעות וכו', כדי לכסין דמי הביטון יתה פה ערך השמכמות כמו שכו נכחות כסן כיה שני לפי
 שנה הסלך ככר וערך קב ע"פ החוממתה דכנה נהרל, והן אלה: פרוטה, איפה, פנהדיון, פעה,
 דער [ונקלה גם זוח], שקל [ונקלה גם סלע], מנה [ונקלה גם ליסדל], כנה, והנה ה' מרומם הם איפה

פרסות . גמץא הבקע פארבע מאות פרסות . וְגַם בְּכַתֵּב חֲרוּסוֹת . וּבִקְפָה
 מְפֻרְסוֹת : וְעַד מְקוֹם שְׁאַנְשׁ יָכוֹל לִמְנוֹת . גְּמָסֵר לוֹ לְמִדּוֹד וְגַם לִמְנוֹת :
 לְפִי כַחַד וְלְפִי מְעוֹט חִילוֹ . הִקְצַב לוֹ מְעוֹט הַזֶּן שֶׁקֶל : וְלְפִי שֶׁקֶל בֶּן יְהִי
 הַלְלוֹ . גִּדּוּל אֲרוֹנֵינוּ וְרַב בְּנֵי חִילוֹ . עַל בֶּן אֲחִיל לוֹ : כִּי מִדְתּוֹ וְשֶׁקֶל לְפִי
 גִּדְלוֹ . כִּלְאוֹצְרוֹת שְׁלֵג וְרוּחַ פֶּלֶם בְּמִשְׁקָלוֹ . וְמִי בְּרֵאשִׁית מִדָּד בְּשֹׁעֲלוֹ .
 וְשִׁמֵּי רוּחַ תִּקַּן וְרֵתּוֹ מְלֵא . וְכִלְהֲרֵי קָרָם בְּאַעֲבֵעוּ שֶׁקֶלוֹ . וְגִבְעוֹת עוֹלָם
 תִּמְדוּ בְּרוֹד אֲגָדְלוֹ . גִּיּא וְכִלְשֶׁפְרָה בְּצִדְהָ חֲבִילוֹ . לְחִלְלֵי תַנִּין מִיַּמֵּינָהּ
 הַבֵּין לוֹ : גְּמָצָאָת כִּלְמִדַּת יְצִירַת עוֹלָמוֹ . כִּמְלֵאָה פִּסְתַּי יָד הִיא רְשׁוּמוֹ .
 וּבְקִמִּיעַ בְּדָד גְּבוּר בְּוֹדֵעַ חֲתָמוֹ . וְאַיִן לִקְצוֹב רַב מְחַקְרֵי תַעֲצוּמוֹ . אֲשֶׁר
 מִדָּד וְקָצַב וְשֹׁעַר בְּמִרוּמוֹ . עַל כִּלְמִדַּת כְּסָאוֹ וְהַדְּמוֹ : מִדַּת בַּת מִלְּךָ בְּכַל
 מַעֲלָה . בְּאַיִדְךָ בְּרוּחַ בְּעֵמֶק בְּגִבְהַת מִתְעַלָּה . כִּי יֵשׁ קֶץ לְכִלְהֲתַקְלָה . וְאִמְרָה
 רִדְכָה לְעַד לֹא קָלָה : מִדַּת עוֹלָם כִּמְלֵאָה פִּסְתַּי יָד . וּמִדְתָּהּ נְתוּנָה בִּימִין
 וְוֹדֵעַ וְיָד : מִדַּת עוֹלָם כִּמְצִירַת וְעַד אֲגָדְלוֹ . וּמִדְתָּהּ בְּקוֹ אֲשֶׁר מֵאֵד גִּדְלוֹ :
 מִדַּת עוֹלָם גְּמִדְדַת בְּשִׁלִּישׁ אַפְסָה . וּמִדְתָּהּ עוֹלָה וְטִסְבַּת בְּאַלְפִּים אַפְסָה .
 כִּמְדָאָה הַמִּדְּהָ אֲשֶׁר צִיד רְאָהָ . כִּמְגֵלָה עֲשׂוּרִים עַל עֲשׂוֹר אַפְסָה . עֲשֵׂת
 אַרְבָּעִים עַל עֲשָׂרִים וְשִׁמְנֵהּ מֵאֹת אַפְסָה * . וְכִלְהֲעוֹלָם כְּלוֹ בְּשִׁלִּישׁ אַפְסָה :
 גְּמָצָאָת דָּת בְּמִדְוֹתֶיהָ רִדְכָה וְאַרְכָּה . אֲלִפִּים וְאַרְבַּע מֵאֹת כְּעוֹלָם מְאַרְכָּה :
 וְהִיא נוֹתְנָה לְעוֹלָם מְרַפָּא וְאַרְכָּה . וּבִימִינָהּ קוֹצְבַת כִּלְיָמוֹ אַרְכָּה .

* עֲשֵׂת אַרְבָּעִים עַל עֲשָׂרִים אַפְסָה . אַרְבָּעִים מְעֻשָׂרִים שְׁמִנֵּה מֵאֹת אַפְסָה .

חזק, כ' סימנין הם פונדיון אחד, כ' פונדיונות כן טעה אחת, ו' טעות כן דיכר אחד, ד' דיכרין הם
 שקל אחד הנקרא גם סלע, כ"ט שקלים הם טבע או ליטרא אחת (litra, mina) ושיש טבע כן כבד
 אחד. אך כבד זה קודם היה בפול נערכו עד אחרי שקל של קודם היה נערכו כשקל שלם של חולין. והנה
 הפייסן אשר כבד הגדול כוונתו ג"כ על כבד של הקדש אך הוא הבדיל המלע מן השקל וע"כ אינו
 מוכיח עם דעה הערוך רק מן הסלע ולטעה ומן הסלע ולטעלה חילק ערכן של טענות נאמן אחד
 ואמר כי השקל יש לו כ"ט טעמים וטענה כ' שקלים וכבכר כ' טעם, וכל זה ע"כ בן נשכר
 כי ע"כ מן סלע ומן שקל כ' מינים נפרדים, והערוך ע"כ טען רק טענה אחת כזו וטעה וטעה
 נאמת הכבד ע"כ טענתו אחרתם שקל סלע וח"כ סלע הוא גם חרמית של שקל. ורביע זה, ר"ל רביע
 של סלע הוא זון. כאשר דת, פירוש גם נאמר כן הדת, ר"ל כמו שהטעה כ' פונדיונות כן הסודיון כ'
 סודיון. סארבע טאות, ר"ל קודם ללרבע טאות ולאו חוקא כי נקט הוא ש"ד פרוסות. גודל ארונינו,
 תהלים קע"ו, ה'. סוד בשעלו וכו', ע"כ ישניה ע', י"ב. גיא וכל עפרה, עיין תוספת ערותי כ"א,
 א'. ויטע י"ג, כ'. וענתות ל"ה, כ'. לחולל חגיג, להכות את פדעה. סרח בה סלך, ר"ל מטה
 האורה הנקראת כמו של הק"ה היא טעולה על הכל והיא ארוכה מני חרן ורחבה מני ים (פירש י"א,
 ט') וכמו אשר דוד לכל תבלה דחיתי קן רחבה מלוחן עולד (תלים ק"ט). ונוכח, מקיפה. ציר
 ריאה, וכו' הטעם (זכריה ה', כ'). מגלה עשירים על עשור, יבואר בערוכין כ"א, א' ותוספת
 ט. במדווחה רחבה תארכה, ככ"י גורם קמדותיה רחבה וְאֲרָבָה ועיין תוספת טס במדווחין.
 ובישינה קטנה כל ימי ארובה, ע"כ חודך ימים מישינה כשעלה ע"כ וכתב (פסלי' ג', ט').

סלוק לפרשת שקלים

ובשכמאלה שוקלת עשר וקבד וברכה: והיא הודיעה את קלתיך סתרות.
 והיא קצבה כל מדות ספרות. והיא פתחה את קל סגרות. והיא שקלה
 ואצרה את קל אצרות: והיא חקרה המון מקקד פתחונים. והיא נתנה
 מספר גודדי עליונים. והיא שערה קומת אלפי שנאנים. אשר זה משה
 בקומתם משנים: יש במדת הים הגדול קומתם. ויש פתלו של עולם
 הקמתם. ויש כמלא כל עולם הקומתם: יש לשתי מישות משים עולם.
 ויש למישה אחת עפים עולם. וכל אחד ואחד במתגרו נעלם. ובמתצתו
 צג וחש ודומם ונאלם. עד יתן רשות מלך עולם. וחשים עד ימליכוהו
 עם עולם. ואז יפצה לפאר אלהי עולם: ומשנהם מסארים עוד לא שונים.
 כי בנהר דיגור שחים ונהגים. ועוד מנו נחצבים ומתחלשים פראשונים.
 שבה ודלל ורן לאל משנגים. וכפי קשת עם כנה רגים. וקר ושיר ועז
 ורגן מרגים. ושופים המעלים על כל שנאנים. שש שש כנפים כנפים
 תנונים. מפעל לישוב ערבות כנס נתונים. ולישוב על כפא בחילה מנגנים.
 מעוז חן כנגונם מחנגים. וקדם לכל צבא מעל עונים. ושלוש קדשה
 לרם ונשא נותנים. פורעים ומשתחיים המונים המונים. לנערך בסוד
 המון גודדי עליונים. ונקדש באלפי רבבות תחתונים:

יו. ככתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר: יי קדוש קדוש קדוש יי צבאות
 מלא כל הארץ כבודו: יי. או בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול מתנשאים לעטת
 שרפים לעטתם ברוך יאמרו: יי ברוך כבוד יי ממקומו: יי. ממקומך מלכנו תופיע ותמלך
 עלינו כי מחכים אנחנו לך: סתי תמלך בציון, בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון: תתגדל
 ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדר ודר ולנצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך כרכר ואמרו
 בשירי עוך על ידי רוד משיח צדקך: יי. ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:
 יי. לדר ודר נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדיש ושבתך אלהינו ספינו לא ימוש
 לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל הקדוש:

ישמח משה וכו'

שנאנים, מלכתי כהת על רכב חלבים רוחים חלפי שחן (תהלים ס"ח, י"ח). יש כמדת הים, פ"פ חולין
 ל"א ע"ב, כתיב ביה במלחך וגו' כהתם וגמירי דתריס חרי חלפי פרכי סו. כמלא כל העולם, כחללו
 של עולם עם שני הכינים, כדליתא כהנינה י"ג ע"ב, מלחך אחד שהוא שער בחין ורלחו מניש סלל הכיות
 וכו'. ויש לשתי מישות, ע"פ כמדת סוף דף ד', מיכאל כחות נבדיל כתיב חליו כהרע וכו'. חשים,
 שותקים. עם עולם, יראל. וע"פ כ"ד פ' ס"ה כמטה שיראל חוברים שני שיראל המלכים שותקים, וחס"כ
 תריס ככפיס וחוברים כרוך כבוד ה' ממקומו וכו'. ותחולין ל"א ע"ב אין מלכתי כהת חוברים שיה למעלה
 עד שילמדו יראל למטה, אל כן יחד כוככי נקל, והדר וירשו כל בני חלבים. וישורם ששורים וכו',
 ע"פ כ"ד פ' ע"ה וחגיגה דף י"ד כל יומא ויומא כבולין מלכתי: הכת מנא דמור ושמירי שיה ותלי, שחמד
 חדים לכתרים רבה חמונתך. שש שש כנפים, ישעיה ו', כ'. כמים, כפוס. מסעל לישוב ערכה ככס
 נחונים, שחמד ארכים שחדים ממעל לו (ס). כדילת, כפיד. לנערך בסוד, תהלים פ"ט, ח'.

מוסף לפרשת שקלים.

בין חוזר החפלה עד מלך עוזר ומשיע וסגן, ולתורים:

אֲשׁוּבֵל אֲדוּי תֵּאֵזוּת בְּלִגְנֵשׁ - בְּעֵלֹ הַפְּדוּתִי לְשִׁבַּת מְצֵא נֶשֶׁשׁ - בְּקִשְׁתִּי
וְלֹא מְצֵאתִי וּפְעֻתִי בְּסִפְשׁ - חֶמֶק עֵבֶר מִלְּהַדְרִיר לִי הַפֶּשׁ - גְּזַלְתִּי לְשִׁקְלִי
מִמֶּת בְּפֶר נֶשֶׁשׁ - טַבְעֵתִי בְּמִי צוּל בְּסִיט וְרִפְשׁ: מ' אֹר פְּנִיָּה עֲלִינוּ אֲדוּן
נְסֵה - וְשִׁקְלֵ אֵשׁא בְּבֵית גִּבּוֹן וְנִשְׂא - וּבְצִדְקַת הַגָּה עֲרָךְ פִּי תִשְׂא - וְגִבְנֵי
בְּמִגֵּן אֵל רֵם וְנִשְׂא: בְּרֹךְ אֱתָהּ יי' מִגֵּן אֲבֹתֶיךָ:

אתה גבור לעולם וכו' עד להחיות מתים.

הַבֶּפֶר דָּעוּ דְרָשׁוּ מֵעַל סִפְר - בְּמֹה הוּא חֲרוּת בְּאֲמָרֵי לְשִׁפְר - הַתְּשִׁירָה
כִּי פָּגִי גְדֻמָּה לְעִפְר - וַיִּזְכּוֹר לְדָם זְכוּת עֶפֶר וְאֶפֶר - וְלֹא יִהְיֶה בְּכֶם גְּגֵרָה
וְחֶפֶר - בְּתַתִּיכֶם מִתֵּן זֶה לְשֵׁם בְּפֶר: מ' אֹר פְּנִיָּה עֲלִינוּ אֲדוּן נְסֵה - וְשִׁקְלֵ
אֵשׁא בְּבֵית גִּבּוֹן וְנִשְׂא - וּבְצִדְקַת הַגָּה עֲרָךְ פִּי תִשְׂא - הַחַיִּינוּ בְּנֶשֶׁשׁ אֵל רֵם
וְנִשְׂא: בְּרֹךְ אֱתָהּ יי' מִחַיֵּה הַמֵּתִים: נעריצן וכו' עד וקדש אתה.

דוּדֵי וְכִרְלֵי לְשִׁקְלֵי עֶפְרוֹן - אֲשֶׁר לְשִׁקְלֵ אֵב בְּמִכְבָּל חֶפְרוֹן - תִּקְרֵ לְשִׁקְלֵ
יָנוּם מִשְׁבִּיתֵי חֶרֶן - וְכִרְהֵלִי עוֹד לְדוֹר אַחֲרוֹן - מִעַם הַזֶּה אֲשֶׁר אֲקִרָא
בְּגֶרֶן - שֶׁעַה מְנִי אֵל בְּשֹׁבֵי לְבַצְרוֹן: מ' אֹר פְּנִיָּה עֲלִינוּ אֲדוּן נְסֵה - וְשִׁקְלֵ
אֵשׁא בְּבֵית גִּבּוֹן וְנִשְׂא - וּבְצִדְקַת הַגָּה עֲרָךְ פִּי תִשְׂא - וּבְקִדְשָׁה קְדוּשׁ אֵל רֵם
וְנִשְׂא: בְּרֹךְ אֱתָהּ יי' הָאֵל וְקְדוּשׁ: חכמה שבח עד מקדשי שמך. וכו' אתה יצאה עד קבוע.

לִי יֵשׂא עַל אֲבֵרַת נֶשֶׁשׁ - בִּי יִגִּיד מְלִיץ עֲלֵי שִׁיחַ וְשֶׁר - בְּפֶר מִשְׁפָּח
אֶתְרָלוּ תְּשֶׁר - בִּי מִלְּפָנָיו הוֹן וְכֹבֵד וְעֶשֶׂר - לְהַעֲדִיק אֲנֹשׁ וְלִהְמַעֲיָא לוֹ
בְּשֶׁר - שֶׁת לוֹ פְּדִיּוֹן לְמַעֲוָא אֲשֶׁר: מ' אֹר פְּנִיָּה עֲלִינוּ אֲדוּן נְסֵה - וְשִׁקְלֵ

אשכול, תואר לאל יתנדך עמ'ה שר ח' יד אשכול הכומר דודי לי תב' חזר על פסוק האם
כונה הפיוט מה ברוחי חרוזיו, וזמרו תול' כצח פ"ח, ב' אשכול הכפר וכו' מי שחבל שלו מכפר לי על
עון גדי, ולפי זאת יש להתעורר, רעו הוויקטוריאניע" מלחדריר, ל' חזר אהא ל' חרות, וכן חפשי ל'
חרות מל' חפשי, אור שגדק עמ'ה תהלים ד', ז'. ובצדק רגה, יתכן למצא חבת ובלדק עוסבת למעלה,
ר"ל כדי אהא השקל בלדק ובעטפת לפי ההנה של ערך כי תשא דהיינו לפי העולה האהה עליה
במדת כי תשא. ערך הוא סדר מל' ערכתי משפס (חיות יג' יח). גם יש למצא ובצדק רגה
במות קריאת פרשת כי תשא, כי כן האתעטו הפייטרים נתנה בלדק בעקום חכמת כמו נקדושת
אלהים בלעך לשבת גדול, ובצדק נפקד לתשע ותשעים, וכן בסוף קדושת לב' דסוכות, קיחת ב'
ערטת בצדק ג' חכות, וכן בסוף פיוט הגשם, בצדק נס מלאו ארבעה כדי מיט, וכן בפיוט אהא דמי
למוסף יב', בלדקו עתה לרושעי, גם בפיוט נעילה, גונכנו בלדק יושב כחום היום.

החשירו, מל' תאורה (ע"א ע', ו') והשריש הפיוטן חיו' של תאורה וכהה פעל מענו חף כי היא
חיו' המשקל כמו חיו' תקומה [ועשה דוגמת מה שזכו בעלי האבהה מן תחלה פעל האתחיל], וזכ
ככה מן פעלו המשיכו הוה עוד שם דבר ותמר חפיר לקטן נחרח לי ישא. וחפר, מל' נחפרה הלככה
(יטעיה כ"ד כ"ג) ומניחה אל יחמו (תהלים ל"ד), ר"ל טעה ובלמה. לשם כפר, להיות כפרת.

חפר שקלי יבום, חרונה היבומי (ע"א כ"ד, יח), שערה, קבל טעמי את זידי חן הללו.
לכצרון, ליחזלים (וכריה ט', יב').

שיח ישר, שיחה האשר ר"ל הקריאה אל מ' המקלים היא תהי לי למלך נעדי.

מוסף לפרשת שקלים

אֵשָׁא בְּבֵית נָכוֹן וְנִשְׂאָא . וּבְצִדְק הִגָּה עֲרֵךְ בִּי תִשָּׂא . עֲנַנְגּוּ בְּנִקְשׁ אֵל רָם
וְנִשְׂאָא : בְּרֵךְ אִתָּהּ יְיָ , מְקַדֵּשׁ חַשְׁבֶּת (יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל תְּרִשִׁים) :

רעה עד כשוכך לציון ברחמים.

בְּבִרְמֵי מִלֹּחַן בֵּין שְׁנֵי שְׂדֵי . אַרְבַּע מֵאוֹת תַּשְׁמֵר הַלִּנְחֹתַי שְׂדֵי . נַח
בְּשִׁכְנֵם וְגַם יֵשׁ רֵי . וּבְכֶם וְהַדּוֹם לֹא גַם שְׂדֵי . קַע וְתֵרַךְ בְּבָצַע שְׁקָלֵי חֲשָׁדֵי .
וְנִשְׂאָא אֶת־רִדְדֵי מַעְלֵי שְׁוֹדְדֵי : י' אֹדַר פְּנִיקָה עֲלֵינוּ אֲדוֹן גָּסָה . וְשִׁקְל אֵשָׁא
בְּבֵית נָכוֹן וְנִשְׂאָא . וּבְצִדְק הִגָּה עֲרֵךְ בִּי תִשָּׂא . רָצַנְגּוּ קִשִׁי אֵל רָם וְנִשְׂאָא :
בְּרֵךְ אִתָּהּ יְיָ , הַפְּחֹזִיר שְׁכִינְתוֹ לְצִיּוֹן : סודים ג'ו' עד האל ישועתנו ועורחנו סלה :

עֵץ עֲצִים הַמִּזֵּן מִסְפָּר . עֲפָרִים . מִי מְנַה וְיִסְקַד פְּחָלֶשׁ וּפְרִים .
פְּקָדִים פְּחָלֶשׁ סְפָרִים . וְגַם עוֹד חֲמֶשׁ בְּכָל־הַסְּפָרִים . צָחַת גִּיב
שְׁשִׁתֵּינוּ יִשְׁלֵם פְּרִים . בִּי אָפֶם בְּסָף שְׁקָלֵי כְּפָרִים : י' אֹדַר פְּנִיקָה עֲלֵינוּ אֲדוֹן
גָּסָה . וְשִׁקְל אֵשָׁא בְּבֵית נָכוֹן וְנִשְׂאָא . וּבְצִדְק הִגָּה עֲרֵךְ בִּי תִשָּׂא . וְתִיטִיב
לְנוּ בְּסוּבָקָה אֵל רָם וְנִשְׂאָא : בְּרֵךְ אִתָּהּ יְיָ , הַפְּטִיב שְׁמָקָה וְלָךְ גָּאָה לְהוֹדוֹת :
אלהינו ואלהי אבותינו ג'ו' עד בכל עת ובכל שעה בשלמך :

גְּדֵי קִשְׁוֹר יְדִים בְּרִכּוֹת לְשָׂא . בְּאֵהֵב עוֹד גְּדֵי שְׁכִינָה נִתְעַלְסָה .
רָשָׁה גְּדִי־תֵיּוֹ עַל אֶבֶן מַעֲמָסָה . צִאֲנוּ עַל שְׁכֶם וְחִצָּן גַּעֲמָסָה . שְׁחֹחַת בְּגֵי
מַעֲנִיָּה בְּאֵף מַעֲשָׂה . הַלְבָּשֶׁת הוֹד עַד־יְעָדִים טְבוּסָה : י' אֹדַר פְּנִיקָה עֲלֵינוּ
אֲדוֹן גָּסָה . וְשִׁקְל אֵשָׁא בְּבֵית נָכוֹן וְנִשְׂאָא . וּבְצִדְק הִגָּה עֲרֵךְ בִּי תִשָּׂא .
בְּרַבְנוּ בְּשָׁלוֹם אֵל רָם וְנִשְׂאָא : בְּרֵךְ אִתָּהּ יְיָ , הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם :

כברצי סלח, נבה"ט. בין שני שדי, כן שני כדי הלחון אם הארה הקב"ה שכינתו ת"י אנה,
כי בית הראשון עמד ת"י אסם כידוע. הלינחתי, כחתי טלון לשכינה נבה"ט שכינתו. סע ותף, נסע
נסס והסמלת שכימו. ונשאו את רידי, ל' שד ה', ו'.

עין עצם, מרלית חוקף מספר יחולל שנסללו לעמר. בחלש ובפורים, שכימס ל' גולל.
בחלש על' חולש על גויס (יטטיס י'ד, י"ב. וגמלה אנת קט"ט, כ') ורזה לטעלה דף 650. בחמוש
ספרים, כחמבה ספרי תורה. וגם עוד חמס ככל הספרים, גם כאלר ספרי כ"ך יוספר שנטבו עוד
ה' פעמים, ר"ל כ' פעמים על ידי שחול (ש"א י"א, ח'. וס"ו, ד') פעם אחד ע"י דוד (ש"ב כ"ד,
פ') ופעם אחת נעמו עולי הגולה ע"י עזרא (עורכ"ב) ועוד פעם אחת ימנו לעתיד לבוא לפי הכתוב
עד תעבדנה סלחן ע"י שוכס (יטמי' ל"ג, י"ג), כן לפי תנחומס מוכח בליקוט שמות רמז שפ"ו
גם בליקוט שמואל רמז ק"כ.

כדי קשור ימים, רמזו על יעקב שהו נקשרים על ידי שוחת גדיי עוים בלקחו את הנחבה.
באחב עד גריו וכו' שער החזו נחעלסה חנחנו גריו של יעקב. עקב בארב השכינה, ופיחז,
הנחבה שחש יעקב עמכיו היו הסבה שער חנחנו אכר חנחנו גדו ר"ל ורש נחעלסה נחגתת הקב"ה
ונקטס הפיימן סלחן גריו גריותיו כדי להפיל הלחן על לשון בריו. ובכעה ספרים נדפס יד גריו כר"ל
וטעות. רעה גריותיו, עמ"ס שד"ה ח'. אכן סעסוסה, ירושלים (ארכי"ה י"ב, ג'). והצן, ורזס, ול' יטעיה
מ"ס כ"ב. שוחח, ל' יטעיה ס', י"ד. סעשד, ל' כניסה כמו זסס עשו (יחוקלל כ"ג, ג') ועסוסס רזעיים
(מלכ"י ג', כ"א). טכוסה, ממוקנה וקאוטב.

יוצר להפסקה ראשונה.

פ"ס א"ב, ונסוף תחום מנחם כרבי מכיר העעיר.

אזר ורדע זלחה פבדו. אער ונער. לאשר עכדו. אהבו זכד טוב זכדו:
 בן בילשבי נטעים תדרה מראשית. במרם ירה פנה זכרא שית. מנעקי
 ארץ עליהם תבל השית: גלה סודו ללשריו וליראיו. לחג מעריו קרא
 מקראיו. ברדף שחלק מתקמתו ליראיו: מגיח מנכריו ביום קדשו. מכבד
 זלשת עם קדשו. שמד שפתו ומרא מקדשו. קדוש:

העת למד חבר אתהעם. און ותקן לקרוא בקלפעם. ולשאול ולדרוש
 בענגן סעם: חקיסו לקח שקבת פתחמננים. והתקיניו להקדים שלשים
 נמנים. להיות שזאלים בהלכות ומנים: ובשבת יוצאים שלהדים בעדים.
 על גיסק ועל תשרי ידו נועדים. שבהם מתקנים אתהמועדים: זכרון
 ספר נדרים להכתב ולהתתם. האמת אתם לשתק חולק ולסתם. מעדי
 " אשר תקראו אתם אתם: חכמו לקבוע ראשון וליסודו. באנה לעשות
 תפסח במועדו. זכר לזכר הוא לבדו ולא ביו: סוד וגער שקן באתן
 התאצל. בעבור אהו ותיעו במו אל אצל. סמך למקרא הלא זה אוד בעל:
 יספו להציב צינים לשום תמורים. ליל הלל ויגל בשנה נדרים. יעשו
 אחו על מצות ומורים: פנו יום הנדף ויום פכוד לתאוד. פסדן וחסדן
 ולא שלמין לכאוד. בי גר בענה ותודה אוד: לארבעת ומנים צרף הרף
 מלכוד. אה גש גר דק תז זה לזה אסוד. מפני פכוד וערבה חק זה מסוד:
 משפילים בשמור חזיש האביב ראשונה. ותג האסיף תקופת השנה חתקה

אזר ונער, רחש רש"י מלחית א', ד'. בן ביושבי נטעים, יסודו כנ"ר מרשח' ר' יחזע דמכנין כס
 ר' אמאל אטר בנפשותן אל לדיקים נמלך, הדי' המה היולרים ויוצני נטעים תדרה עם המלך במלכותו יסו
 ס' (זה"ש ר' ב"ג) עב"ל וכן במדע חת דף ט"ז כ' המה היולרים חלו נפשותיהן אל לדיקים אנהם נמלך הקד"ה
 לנפשות חת שולשו, יחבי נטעים ע"ש וסע ה' להים, תדרה ע"ש שחומר שמי חול נכול לים, עם המלך במלכותו
 עם פט"ה הקד"ה, יסו ס' נמחון אל לדיקים אנהם נמלך תרע חת עולמו עב"ל. שמור שברו ע"ה חת אהתי
 תשמרו ומקדאי תירלו (ומקדאי י"ט, ל'). חבר, עשה רכנו, ע"פ עגלה דף י"ג. שבת תחכמונים, כנוי לסנהדרין.
 להקדים שלשים, פסחים דף ו'. ובשבת יוצאים שולחים, ראש הכנה דף כ"א. מעדי ה' אשר תקראו י"ט
 ע"פ ראש הכנה דף כ"ד א' ראש בית דין אומר מקודש וכל העם עונין אחריו מקודש מקודש, טעם לך, אטר
 רב פפא אטר קרא אטר תקראו חתם, קרי ניה ע"פ. פורד ונער שטן באיות הראשול, ר"ל כחדש איתן הוא
 חדש תשרי אטר הונגה והגולל נטרד הכסן, וע"פ מדרש ידוע שהסן חלה להסין על ישראל ויגער פ' הקד"ה
 ומרדנו. ולפי הפשוט י' לפדש שפן מל' אנה הר"ל הטיס אטר הם לטענה לחדש תשרי דהיינו שלח ויכל
 לקבוע טעם חדש זה הם נמורים וכפריים. ויגיעו בגור אל אצל ר"ל ימים עב"ל שצנפו יכול לטח טעם
 חג הגנה הוא ראש הכנה, ונקט הפייטן ל' זכרה י"ד, כ' כי יגיע גיח הים אל חלל, ומרש ס' רש"י
 אצל ל' נוכח. צינים, טעמים. יעשו אחו על וכו' צמנדט, י"ח, וסמן הוא ליום מלחון על פסח ולתענה
 כח איתולו על יום אה בשבור, ורלה גם פתיחתה לביה רכתי דף כ"ג ד"ה ר' חזין פתח הצינעו כמרויים.
 כנו יום חנוך ויום כבור לחאור, כנוי כ"י כנו יום כבור ויום חנוך לחאור, וכן מלח נכון. כי יום
 מלחון אל חוכה יחול כיום שחל בו יום מלחון אל שמונת העבר. כסדרן וחפזן וכו', ר"ל חוכה לא
 יחול כיום שחל בו אמונת חלה עם הכנה היא כסדרה דהיינו אחד מלחון י' לו כ"ט יש תחדש כסלו
 ל' יום או באהנה חסרה דהיינו יום למחון וכפלו כ"ט יום לנמיס, חלל באהנה שלמה יום ל'
 יום למחון ופ' לכסלו או לא יחול חוכה כמו אמונת. א"ח ב"ש וכו', מלח פחדו לטענה דף 341.

ישנה. מלשית השנה ועד אחרית שנה: נמסר בידם למלאות ולחפר
 פעמים. לקבוע ולקדחת ולקשום ולעבר מפעמים. כי היא תכמתכם
 ובינתכם לעיני העמים: סדר יסוד שלם לקרדה וללכנה. מונים אמנים
 ידעי לעתים בינה. תקופות מניסן לחמה ושנים מתשרי ללכנה: ערך
 פרשיות הודו ישלי עקרים. שפתים לפני מגלה ושנתם לאתרה קורים.
 לעלות זכירתן בעשיתן לעם יקרים: פותחים שבת ראשונה בשקלים.
 ובשניה זכור מוחית מקלקלים. להקדים ולהכריע בקע למאה זוזים קלים:
 צדי פרה בשלישית להתרגל. וברביעית החדש להתחבר עם כגל. בזה
 קדשה וסדרה להגל: קבוע אדר הסמוך לניסן. וברי ספון מזפון ומחסן.
 לסמוך גאלה לנאלה במעוז יתחסן: ראוי לבא בשבת ראש מנינו.
 (וקדים גיזמו) ובשמונה ט בפרשת ענינו. ומפסיקים אחר מגלה יש ספנו:
 שני חל ט מקדימים לשעבר. ומפסיקים לשבת הבאה וספון ט ידבר.
 והשליש בשלש רצופות ענינו יחבר: טר לבא ברביעי מקדימים. ומפסיקים
 לשבת הבאה מפרת יד מסימים. והשליש משלכות זו אחר זו משלימים:
 מדי טא בשליש שתי הפסקות יהיו. למחר ולאחר פורים בעיון יגוי.
 והשגיות לבד במשפטן לחבר יבעיו: נדיבים משמיעים על השקלים
 מראש חדש. חדשים וגם ישנים לתרום ראשון בתחילת. מעוה להביא
 קרבן מתחמה חדשה בקדש: ברית עולם לעמו ישמרנה ויגברנה. בעתה
 יחדש כל מוסה ינתק וישברנה. ייטיב ציון ויחזיר שלם פרנה: כתי
 להתראות פנים בקדש יקהלו. כימי עולם מנתתם יוקילו וינהלו. רנו
 שמחה לעקב וצנהלו: הגה צופות עיני למערי ערני. ימים על ימים
 אחכה קפוד סדגי. רנו שקדם פי עשה יי: מנחיל המדת יום מימים.
 ברית שם בינו לברגלי מעמים. מי קמוך ירא חי העולמים. קדש: הגל יחוד וט/

פפעמים: טעמים המפורסם במהדרין יא, על ג' דברים מעברין את הטנה על הארץ ועל מוחת סולין ועל
 התקופה, ועוד טעמים אחרים העובדים גם במלח. מוחת מקלקלים, כן ככ' וד'. בקע למאה זוזים קלים,
 יסודו בעגלה י"ג, כ' גלוי ויחזר לפני מי שאמר והיה העולם שעתה הנין לכחול שחלים על ירא לפיכך הקדים
 שקליון לשקליו טכ"ל והנה טמן נמן י' אלפים בכר ספן נגבוו הטלך וטקלי ישראל לא היו אלא טלח טכרים
 כאמור בע' פתחי ל"ה, כ"ה, וז"כ הכריע שקל אחד של ירא למאה שקלים של הנין, כי הו ככרים הם ט' רוח
 שקלים (160000) וי' אלפים בכרים הם ט' מכות רבואות שקלים (1600000), וזה כוננת הלזון נקע
 למאה זוזים קלים, ר"ל שקל אחד של ירא הכריע למאה של הנין, אם נחשון השקל לאזים קלים, כי שקל
 הקדש כפול סים כמטלר לפעלה במלוק ט' שקלים, וזהה גם תוספות טגלה דף ט"ז, רג"ה אדר, כן נקודו טמי
 בי' וכן דר' זכ"ל, וזאת גם דעה, וט' סטנו וכו', גם זה פרושו למעלה דף 445. חר לבוא ברביעי,
 חר טל' חר סחתי (לפתח כ', י"ג) ר"ל בגיניע חור החדש לטוח מדיעי בטעו. יבעיו, ר"ל יחטנו. כסוד
 סודני, חלמידי חכמים עלי, כטו מודני לא דעמיח. באפס (כדה י"ג). ט' העולמים, ט' כלרי כי הוא ספון
 אל העולמים. אך טמי בי' וד' הנוסח ט' עולמים, ט' כפתח ומלת עולמים כלי. כ"ט טלח וגם זה יתכן.

החום נלוצי סמחום סנחם כרכי סכיר סרענה סעסום.

אופן .

מלוצי צבאות בעלעזן, סחן שנאן גרודיק . סאורי זיקות חלעזן, מראה
 סוק פירודיק . נגדי פנים וחיצון, נצח עז ירדיה . נעדים לשער קיצון, נעם
 שיר סדה . ואני תפלת רלה יי עת רעון, אלהים ברבחסקה : חלים ונעים
 קלם, תרדים מקלי עקוב . תילים מויעים בחילם, חלוצים חושים מלעקוב .
 מחשים וממללים בקולם, מקיעים רקיעים לקוב . מופירים הם בסלסלם,
 מקרבים בשמו לנקוב . ואני אגיד לעלם, אומרה לאלה עקוב : ברך וברך
 אמת, ברך וברך וחותמה . רבבות המני וכתי, רעזא ושוב במעפנה .
 בגמרה ולא בשתי, באים להקדש שמה . יחד קלעתי, יעפור ירע
 לחממה . ואני אליה יי שיעתי, ובקקר תפלתי תקדמה : מרצים ברזון
 מביא מרגנים מתנגנים בקולם . מבסים פנים להחביא מפתחה מסתתר
 ונעלם . כמו חזה נביא כבוד גלגלים ואראלם . כרוכ נשך ולביא, כבך אדם
 למלם . ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניה לעולם : ידון בני עליתי,
 ידיו חיל משרתיה . ידמו למו תהלת, יחלו אלי קרשחה . רעשים אז
 לעפתי, רתמים רדוש ותמלקה, רחי רבוי רנתי, רעון היות לקראתה . ואני
 בתסדה כסתי, יגל לפי בלשענה : והחיות ישוררו וכו' .

ע"ס א"ב וסוף החום סנחם כרכי סכיר חוק ואמק אמן סלה . וכל מרוזי נעלי ג' סכנים, וסמור על ל' סמחום
 וולת .

אחר וקדם צרת . ארחי ורבעי זריתי . בלעתי כמעט בצרתה . לולי יי
 עזרתה : גאלתני מראש מססחוללי . גרעת שבתם משתוללי . דקית תגן
 מהחלי . היית עזרתה לי : הציר הגברתי בארתי . הודעתו עתה אהיה .

בעלעזן, כסמחה, על' עלן לני (ש"ח כ', ח'). סחן, סחנה. שנא, מלוצי חלפי שנתן (תהלים
 ס"ח, י"ח). סאורי זיקות, יספיה כ', י"א. חלעזן, ל' לטז מענין מחלכות (וכרי ג', ד'). בוק, סוק.
 כידודיק, נלוצי אז, כמו כידודי אז (סיוט ע"ט, י"ח). נגדי פנים וחיצון, העלבים הפנימיים והחיצוניים.
 קיצון, כשער הקיטובה מתחמספים. ואני תפלת, תהלים ס"ט, י"ד. מבלי עקוב, מבלי עכות. מויעים, ל'
 זינה. מחשים וממללים, ע"פ חגינה י"ג עמים חזות עמים ממללות. לקוב, כחילו עושים נקב כקיע
 בקולם. חם, יעקב סכינו. בסלסולם, בזכחם. ואני אגיד, תהלים ע"ה, י'. רמוני וכתי, העונים וכתות.
 במעפנה, בעלותך. כל עתי, כל אחד ואחד נעמו. יעפור, השכם כנקר, על' לפתח נלרעית, ותמקרח
 ינשור מוכר גלעד (אפסטים ז', ג'). ואני אליה תהלים פ"ח, י"ד. כדורון, כמנחה, געשענה. להחביא,
 להסתיר ועד' כתיים יכסה פניו (ישעיה ו', נ'). מסתתר ונעלם, הוא חוזר להשם. נביא, יחזקאל. ואני
 בחצי, תהלים ע"ט, י"ג. ידדון, ל' כידוד כמו תהלים ס"ח, י"ג. ידמו, ישתקו. ואני בחסדה,
 תהלים י"ג, ו'.

אחר, ע"פ תהלים קל"ט, ה'. ד', לולי ה', שם כ"ד, י"ז. מססחוללי, טמעה (שמות ט', י"ז).
 מסחוללי, ל' צעון. סחחלי, הלוע עלי, על' אל יוסף פרעה בתל (שם ח', כ"ב). היית עזרתה, תהלים
 ס"ג, ס'. הציר, סלית, זה עשה רכינו. עתה אהיה, ע"ס גמול נרכות דף ט', ע"ב ומנחם כר"י לשמות

ובלשעבוד מלכות ארציה. ועור מעורו תהיה: זולתך בעלני ארני. ודים
 עורני מעדני. חזיר פרסם מעדני. עורי מעם יי: טוב לכל יצורך. טוב
 ומטיב למאמריך. ערף טובך באמריך. פירבי בעורך: פורטי בריתך בגור.
 באזור למתנים אזור. לך הדפקתם מלהגור. הגה אלהים עור: מרימי
 על ליפרם. משלבי בחבלים לאפרם. גרתיקים בעבותות שורם. פסחו בני
 עורם: סוקר בעינו לציור. סב בפצי בחוח. ער וישן מנצח. שאל יעקב
 בעור: פונה לדל לראותו. פלל בהכינו לקראתו. צעקתו ישמע בקריאתו.
 מלך עור אותו: קמים באפר פור. קדושים העגד בגור. רפדם בשלש
 זר. יי היה עור: שוקקה נפשי תהי. שואלים בחסדך משתהי. תפן
 לפנות מבלתי. עורני יי אלהי: מורדים בעמי בעט. גורת סיסים ושעם.
 מתלעות בפירים ולעט. יעוד עור מעם: בריתך עדינה כחשה. בקשה
 קשה כחשה. יקוד להבה הכחשה. אילותי לעורתי חשה: מור ישעך
 תבשרני. פתם התם מבשרני. יראלים גוף החורני. הדי ידך לעורני:
 חיוץ צפקה שחרתך. קראתך בשם פתחתך. ובימי המבקה אחרתך.
 אפעתך אפעתך: אמונת ברית העברתה. שגב בעודך כגרתה.
 להשיב מפשן ומפרתה. הבה לנו עורתה:

עורח וכו'.

ג, יד. תור, דמים ל'ג, ז'. וזולתך, ע"ה ישעיה כ"ו, י"ג. עורני, סכמי לשללני מן עדי, כמו רעים
 עורני (תהלים ק"ט, פ"א). כרסם, ל' תהלים פ', יד, ונדה נוקלת רעה פ' י"ג על חדום. עורי,
 תהלים קכ"ח, כ'. כי ב' השע י"ג, ט'. בגור, נמית מלה. כחור לסחנים וכו' ע"ה ישעיה י"ג, י"א.
 סלגור, אלף לפדח פסס. רגה, תהלים כ"ד, ו'. מריסי על, ע"ה השע י"א, ד'. ופידו כולן יראול
 זכרים הק"ה זה שלט מהם עבדו מיוסרים הם ולא עבדו עבדות האהבה עבדו נאסרים. גרתיקים,
 נקשרים כמו חתף בוקים (חום ג', י'). שורם, כסול וכחוסל, על' טזור. כסור, תהלים קט"ו, סוקר,
 לופה. ליצור, ליאחול (ישעיה ט"ג, כ"ח. ט"ד, נ' וכו'). סב כעבי, ע"ה שד' נ', י"א. בחור, דרך בני
 כשגורו הסן פניו חמיד כמד רודפו אף הקב"ה שפ"ם שסלק זכינתו מישראל אג לשמע תמלחם. שאל
 יעקב, תהלים קצ"ג, כ'. פלל, תפלה. סלך עור, ע"ה כ', ט"א. הענר, ל' קשיה, כמו ענדס על
 גתרוחך (שלי ו', כ"א). רבים, ל' הודו ותבטיע טענין רינד חזה (בראשית ט"א, ט"ב) רכתי עדי
 (שלי ו', ט"ז). בשלוש זר, בחר תרס כתר כהונה וכתר מלכות. ה' היה עור, תהלים ל', י"א. ודור,
 התוכים ומתעבים על אורך גלותם. משורר, כסובס גלות. וי"ט כמו טאמלי סלף ול' תמיח כמו
 והאזי כמתלה (בראשית כ"ד, כ"א). לשנות, לכחיק. עורני, תהלים ק"ט, כ"א. בעוטי בעט, טכזים
 כבוק, על' לשה תכעמו סנחי (ז"ח ל', כ"ט). ושעם, חרסת רגל הסום. שאלעוה כפירים ולעט,
 סבורים ע"י צחי אריות, לעט, על' הלעטיני נח (בראשית כ"ה, ל'). יעורר, דמיאל י"א, ל"ד. ערית,
 כנוי לנבל ע"ה ישעיה ט"א, י'. יקשה כן בני' ונכור, ופירשו את עדיהם אהרן קסה כחנשה בקה
 ונקום סטנה את הדיעה שעתה לישראל. הברישת, תכחזי לוחה והעברתו ניקוד לכות אז. אילוח,
 תהלים כ"ג, כ'. סחם, אל העוול. סכרני, החמול אהר עשני מטובה ונטחם. דוד פ' כה תתנוי סתעט
 דה' כמד (נמדע ט"ז, ל"א). ודור, תהלים ק"ט, קע"ג. שחרזיד, סתקן לקיים חיון טפיך זנבו כסך
 קראתך בשם וכו', ישעיה ט"א, ט'. וי' שגב, טמך חוק ורעמות. כערתה, כמתב, על' תרס
 על הלוחות (שמות ל"ב, ט"ז). הבה, תהלים ס', י"ג.

יצר לפרשת זכור.

ע"ס א"ב טלח טמאח כל חרוו יקדים לו תנת זכור.

זכור את אשר עשה. ויהי לבו ולמשפחה. וגוועו יעקב בקעיסה. קימה אל ותשא אלהתשא. פי קהלק עשה. בקלצרה חרדיסה. גם כה לא חסה. ובעזת הדליל עמוסה. בתוך אבן מעמסה: אמה זכור נשפחים. זכור אם לה משפחים. וקדשה לה מפצחים. קדוש:

זכור דבר עתק בקלערה. על חפיקי ירה. לדורי מסרה. וקדים וצא בהרה. לזנב פלגרה. לרוש בגאות ולתרה. ובכורה צין מרה. בקלרחב וארה. ועמה במרה להרה. זכור זכורה שהשליח למעלה. וארה אן לחלה. עשותם פמעי מפלה. חזק לשיתם פלה. אותם להפלה. פהגעה ובהשפלה. טוב שומע הפלה. הפלה בקלה. וארתו לקלקלה: זכור יהוד רשע. פי למאוד פשע. ותציק בן משעשע. קבר חסא ורשע. ואנניו הקבר ועיניו השע. וליראתה לא שע. למענה צדיק ונאשע. חיש לנושעים ישע. עבר על פשע: זכור מלאו למרה. ומאם בקערה. לחרה קרה. גא זכור יום זכרה. וישלם לו משלה. גמאל רע מהרה. סערה בשערה ארה. וקרה חלה. על פלא מפעלה: זכור ענה ונהלה. אשר הם אהבה. ומקיים לישערה. פנה בתהלה. ורחם על ערה. הדוגים בשעשוע דהה. צהלים בידאתה. ותפעם בקרתה. ושם הצמחם שכינה: זכור כרית חנה. ועדת מי מנה. המסורת בקלפנה. רממה בתנה. פי געה ענה. ועת לתנה. שפח שם עדינה. מקלצר ומקלפנה. והפלות לבעליה השכנה: תפקוד ענה ברחמים. ותופיע מפורמים. להשיע מעמי עמים. קדוש: הכל יחד וכו'.

אופן.

בבדו יתרום בפי פלגשמה. וישמיע למקדושי הפוקדושים שמו בגעיסה. ויתפאר להתרומה. במעלה ובמשה שכן רחמה: והחיות.

לבו ולמשפחה. ע"ס כ"א י"ד. ומידות וימי כדו זכיה. ודליל, כסמיל והחלים, מל' וללו חרנו (ישעיה י"ט, ו'). עוסרה, ירחל טעמוס עמי נתן. אבן טעמסה, ככו לירחלים ע"פ זכיה י"ב, ג'. חסוק ירה, ירחל ע"ס ז' ו'. ג'. לזנב כל ברה, כל זכנו על הסרכים טעיסות וכדכתיב וזנב קן כל המזלים (תמיד כ"ה י"ח). להארה, לרשחתי, מל'. וחוכתך ערה חלמה (ישעיה כ"ג, ב'). זכור זכורה שהשליח וכו', ראה נמכר רנה פ' י"ג דף רכ"א, וחוכה רכתי כפסוק תמיד לטס דף כ"ג, גם ערוך ערך ומר הכיני. כמעני ספלה, ל' ישעיה י"ז, א'. והציק, הלי לירחל שמהל לר טעמיס (תמיד ל"ט, ב'). ונניו הכבר, ישעיה ו', ג'. פנה ברהלה, מירחו פנה זירחל טסס תהלתך ונולתך. וכסוד יסן מלחתי פנה בתהלתך, כתי' ותף הוא על ירחל יזנב שפות תהלת ורחמי תהלת ה'. קרית חנה, ירחלים (ישעיה כ"ט, א'). פי פנה, נמכר כ"ג, י'. בי געת וכי' ע"ס כי פה לחנה כי טה טעוד (תהלים ק"ב, יד').

זולת וקדושת לפרשת זכור

זולת.

ע"פ א"ב.

אָהֵה מְלֵא רַחֲמִים • בְּרַחֲמֶיךָ שְׂפֹחַ עֲגוּמִים • גְּאֻלָּם בִּי הֵם יְתוּמִים •
 דָּחַךְ בְּרַחֲמֶיךָ נֹאֲמִים • הֵם מְבַדְּלִים מַעֲפִים • וְאוֹתָךְ בְּרַחֲמֶיךָ מְדוּמָמִים •
 זְכוֹר שְׁלֹשֶׁת קְדוּמִים • חֲפוּף בְּבִגְדֵי קָמוֹ רַמִּים • טוֹב זְכוֹר יְדִידָה • יָד
 שְׂפֹתֶיךָ בְּרַחֲמֶיךָ • כִּי הֵם עֲבָדֶיךָ • לְמוֹדִים לְעַבְדֶּךָ • מִתְּהִי קוֹמָם
 בְּיַדֶּיךָ • נִהְלָם בְּחֹזֶק יָדֶךָ • סָמְרָם בְּשֵׁם יְהוָה • עֲגָרָם בְּמֵאֲדָה • פָּדָה
 תַּפְּיָה מִזִּמְרֶיךָ • צֹעֲקִים בְּכָל־לֵב לְשִׁתְּךָ • קָיָם עֲלֵימוֹ דְבָרֶיךָ • רַבְצָם
 בְּבֵית בְּחִירֶךָ • שׁוֹבְבָם לְחַדְרֶיךָ • שֹׁבְבָם בְּעִירֶךָ • הַשְׁתַּבַּח בְּתַדְרֶךָ • תַּפְּרָם
 בְּבִקְרִיעַת פִּלְגֵי עֲרֵבְרֶיךָ: עוֹרָה וכו'.

קדובות. ע"פ חזון הנפלה עד מלך עוזר ומשיע ומגן, ואח"כ מתחיל כאן.
 י"ו. מספר הקמים והבונים. והלמוד העת מבינים. אשתתה
 פ"י בשיר הנגנים. לחזות ולהלל קני שזכו קעונים:
 ע"פ א"ב.

אָזְכִיר סֵלָה וְזָרוֹן מַעֲשִׂים • בְּיָמֵם הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים • גִּחֹן נָח
 מִבֵּין עַבְסִים • יִדְאֹנִי לְחֹזֶק לְרַקֵּב בְּעַסִּים: הַיְחֹזֵחַ הַגֵּץ מִצְלָל וְהַדָּדֵר •
 וּמְדוּר לְדוֹר גְּלָגַל וְהַדָּדֵר • וְכֵר עֵזֶן אֲבוֹתָיו הַקְּבֵר • תַּשְׁמַת אִפּוֹ בְּלִי לְהַעֲרֵר:
 סָרַף אֶף וַיִּשְׁחַת רַחֲמֵי • יְחֻמָּתוֹ מִקְלוֹט בְּרַחֲמֵיךָ • בְּהַפְקֵד לְשִׁלְשׁוֹ הַמָּא
 נָחֵם • לִבֵּם לְהַלְחֵם בְּלִחְמֵי לֶחֶם: מִהַלֵּךְ אַרְבַּע סָאוֹת פְּרִסָּה • נַע וְנָר
 מִבְּמִדָּת לְפִרְשָׁה • סַע מִשְׁעִיר וְהַכְּבוֹן פְּרִסָּה • עֵיף וְנַע מְבִישִׁיו לְסִרְסָה:
 פִּעַל שְׁמִימַת בְּכוֹרָה לְעֹבוֹר • צְמִיחוֹת צֹאן קְדָשִׁים לְמַפּוֹד • קָלוֹט הַיְחַרֵּם
 בְּעַם לְכוֹר • רֵאשִׁית גּוֹיִם לְגַלְעַ בְּכוֹר: שְׂדֵי זָכָר לִלְחָה חֶלֶק • שְׂדֵי זָכָר וְעַרְף
 בְּתַלְקֶלֶק לְחֶלֶק • ה' תַּמְדֵּם בִּי חֲשִׁלְטֵת הַמֶּלֶךְ • תִּבַּע לְחֹזֶר מַעֲשֵׂי עֲמֶלֶק:

עגונים, הסעונים. שלשת קדושים, ג' הסעות, כבנו ספר רש"י, ע"פ וכן כמו רש"י עקדו
 (תהלים ע"ח, פ"ט), וזולת חספי מל' חוסף עליו כל היום (דברים ל"ג, י"ג), ל"ל תסוכן נב"ט, אף
 כי לא יסב וקדוק הלשון, לומר חספי ען חוספי. מורה קוסם, ע"פ והקטנו עליו אענה חספי (מיכה
 ה' ד'). נגידך, ל' לכות חספי נזיר (ע"פ ו', כ"א). עגום, עטרם. פלג, ל' פלגי מים ל"ל מי יס סוף.
 גחון נח, ככ"ד פ' ט"ז וסס הכהן הכהן גיחון, ו ערני אעמיתה את. הן ע"פ וישנה את ישראל
 כחזק ע"פ על גחון... ע"ל ומורה שס רש"י הן הרע שחיה פוצע עטלק אף ענה כענה אעמיתה
 עם אהרונה למורשתו של ישראל, והנה נקדח גיחון ע"פ על גחון חלק, ועל זה יסר חספי גחון נח
 פניו עבדים ע"ל. דראנו, חסותו, כמו והו דחון לכל נב (סוף יספיה). פגלגל חרדה, חסית פין
 קוליס, כמו ובגלגל לפני סוסה (יטעם י"ו, י"ג). זכור עת אבוחיו וגו' פרוץ אף ישורה וגו' כל זה
 פ"ט מרדח ח"ל בלקוט סוף פ' כי חלח ע"פ. לשלישו סוף ג"פ וכו' ויסרש פטול של ע"א
 אעמיתה גיחון אפיו הוסקד לשלישו ל"ל לעטלק וכו נקדח חסו זה כי הוא לבט מעמיתה
 אעמיתה עם ישראל לוחמי מעמיתה של חרדה. לבט ל' מכה כמו לבט (הוצע ד', י"ד) אעמיתה יספיה.
 ארבע סאות פריסה, ע"פ המרדח לקוט כאלה סוף רמו רש"י והבסוף, סמן. לגלע, לגלות, פל'
 ולפני המעלע (ככ"ד י"ו, י"ד). לילך חלק, חסותו אפיו ע"פ חסותו י"ד, ע"ו. חסותו חסלק,
 על' הכסאלים חסותו, והוא כמו כשליש ל' חולאת. חסלק, על' ומלק את רשאו (ויקרא ח', ע"ו).

לאחרונה יסעו שכם שלט. כי העגן מפסם פלט. ה' לעת יפנה ולא ימלט. יונן עם גנון ומפלט: ברהד אהה יי. כגן אברהם: אחה גבור וכו' עד להחיות פחים.

ע"ס חשר"ק.

תמימים בעודם בסין רפידים. שבין ערי עדיים אפדים. רצו שולל
מתן לפידים. קפצו ידים רפות ברפידים: צורד אפף כל-אסקסוף. פלשע
קביכות מתגם אסוף. עלות פעמימו מופעילות סוף. סבר לקמלם פקנה
וסוף: גרד ויעף שלש פעמים. מחורר בגיגי חמשה עממים. לץ הבה ופתי
העמים. בלל להתחם גריבי עמים: יתר לץ והעמיד מסלה. טבוס פחרי
בזמנה סלה. חפיקי ירכי גם לקסלה. גרע להתרביע ולהתעיב סלה: וישטם
שמימת ישישו המסבא. הגל לכא מראש בפחבא. דגר שגירת פחדב
להבה. גש בשלישי בעליל בחוכה: במשלו ששכי באם מושלים. בפרק
עמד מסוד גשולים. ה' אמרו לכו ונכחד נכשלים. אז פמאז וגב בלהגשולים:
יו שונאיק הם ילכשו בשת. כמו בעלעי שמוחו ביקשת. ה' בעמטה
עמרת עדיי תלבשת. להגשים תחי לעלעת תחבקשת. ברהד אהה יי.
מחירה הפתים:

ע"ס א"ח כ"ש, וכסוף חתוף יהודה.

אצילי מדעי נבד שעיר. התלדות אלה בגי שעיר. בקשם אצו אשוי
להקעיר. שאונם תלשו פשדה עיר: גוי גדול שלא זכרת. לשיונתיו למה
אז זכרת. הנלים בלא הון מקרת. קדושים בזונה ובין המקרת: הזכר
לערים נזה נארו: צדים אלשר חומות ערערו. יעד היסוד ערו ערו. פיומו
דברו בגאאות ופערו: וזה אין לפגוק שכחה. עברתם שכחה גצח מלשכתה.
הלק לא ידעו עשות נכונה. ספרם תתום ליום תוכחה. טעם חקבדת מוכח.
נזכר כי לא תשכח: ה' יום בוא עמם להתוכח. מבן ציית לעפוק לא תשכח:

כי הונן טבס פלט. ע"ס ילקוט סוף כי תלם. קפצו ידים רפות ברפידים, יסודו נדחה ח"ל ילקוט
רמו רס"ג חין רפידים סלח. רסיון ידים. לפי אשר ייהס מדברי תורה לכן לא האנח עליסט. סבר
לקמלם, חב להבדיתם, מל' קטר וסוף קטלו (ישעיה י"ט, ו'). ופתי העמים, קצה אותו סקנה, על'
גחלים עמומות (ספרים כ"ו). צלל להחיים, פירוש, חזר היה מכלל ניהוס להצת רחצית גוים. כלל,
ל' כליל ותשלחה. טבוס, מערכה. סלה, הבטיל. דגר, קצן חילו, על' והגרה בללה (ישעיה ל"ד, ו').
ששכי, נכודסלגר טלך נכל הנקרח אץ (ירמיה כ"ט, כ"ו) באם שושלים, ביאחל. ושולים, על' כי
יכל ויתן (דברים ב"ח, ט'). שסחו ביכשת, נמדנר עטרה עריי תלכשת, כן נד". ונס"ח עשרה
עדיי תלכות, ומדחים על עורה לנחיס שחלכס כהם הקנה ונכניס בלקוע ישטיח רמו ס"ו וילקוט
תהלים רמו חתמ"ו וראה נבחר רוח' לראש יולר ח' של ר"ה. לצולעת, לישראל עש"ה טיכה ר', ו'.
אצילי סרני, סלוסי טעלק שהעו לי. רשיונחוי, חזר ישה ברעכו ת"ל די ייאל נכונה (דברים ט"ו,
ו') ל"ל הסלחתי אטעל לך, וחתה שרתה אותו עד טחה, וכיון לרדדו ח"ל על וביוס פקדי ופקדתי.
קדושים כמות, ע"ס ויאל ג', ג'. הזכר לערים, לנחלים, כעו ויהי ערך (ז"ל כ"ה, ט"ו). עכרתם

קרובות לפרשת זכור

יָקַשׁ לֶךְ לְדַרְךָ צְבָאוֹת. הִתְתּוֹמֵי בְרִית בְּצָבָא וְאוֹת. וְהִפְקֵד מִקְדָּה
 בְּמִקְדָּה לְתוֹצְאוֹת. ה' יִדְעֵת כִּי לְעַת הַפְּעִיאוֹת. הוּא יִפְקֵד בְּשֵׁם יי צְבָאוֹת:
 יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֲלֵהֶן צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַגְּלוּיָהּ:
 וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

בְּלִשׁוֹן אֲשֶׁר הִזְכַּרְתָּ לְזוֹכְרֶיךָ זְכוֹר. בּוּ בְּלִשׁוֹן הַזְּכוּרֶיךָ נָא אַתָּה זְכוֹר.
 וְאִם הִפְקֵד בְּאֲדָם עִבְרֵי בְרִית מְלֻזְבוֹר. אַתָּה אֵל וְלֹא אִישׁ לְפָנֶיךָ לֹא תִזְכּוֹר:
 בְּזוֹת יִדְעֵתִי כִּי יִשְׁלַח לְזָכוֹר. אֲבָל תִּשְׁחַח עָלַי נַפְשִׁי עַד זְכוֹר תִּזְכּוֹר. כִּי
 בּוֹדֵי כִּי אֵיחָד לִקְחַי זְכוֹר. וְכִי קָצַי כִּי אֲאַרְיֶךָ נַפְשִׁי עַד שֶׁתִּזְכּוֹר: אִם לֹא
 לְמַעַנֵי תִזְכּוֹר. לְמַעַנֶּךָ וְלִמְעַן יִרְשָׁלַיִם זְכוֹר. חֶק כִּי לֹא תִשְׁכַּח עֲדוֹת
 זְכוֹר. וְאַמָּר אִם אֲשַׁכַּחְךָ עֲתָה לֵה זְכוֹר. וְתִפְקֵד וְתִזְכּוֹר. כִּי אֵבָב עַד לְעִזּוֹר.
 פִּיחֵי לְסִכּוֹר. לְגוֹעַ בְּשִׁכּוֹר. וְעוֹד בְּלִ תִּמְכּוֹר. נִקְרָבִי בֶן בְּכוֹר: ה' נְכוֹרֵי
 בְּלִתֶּךָ זְכוֹר. וְיִפְאַרְךָ אֲזוֹבוֹר. וְיִאֲרָךְ לְזָכוֹר. בְּפִרְשַׁת זְכוֹר.

הי וקים נורא ומרחם וקדוש

החום מלאכי החוחים אלעזר כרכי קליר.

אֵין קוֹצֵץ בְּדִקְוֹצֵץ. קָצוּצֵי לְקוֹצֵץ. בְּדָבוֹר מְפוֹצֵץ. רְעוּצֵי לְרָצוּץ: לֶךְ
 בְּבוֹא לְלוֹצֵץ. שְׁלֵץ וְנִתְלוֹצֵץ. בְּעֵץ מְתוּצֵץ לְתוּצֵץ. בְּגֵץ עַל צְפוֹר לְנֻצֵץ:
 עַב בְּקַע בְּרֹאשׁ. יַחֲדִים כְּמוֹ גְרוֹשׁ. חַל וְיִלְךְ וְיִפְרֹשׁ. וְיִשָּׁב עַל נְבִי חֲרוֹשׁ:
 זֶפֶן וְהִנָּקֵב לְרֹאשׁ. רֵאשִׁית גוֹיִם לְרַע לְחֲרוֹשׁ. הַיּוֹת לְכָל בְּזוֹגְרִים רֹאשׁ.
 וְעַשְׂעוּ תִלּוֹת בְּמִכְזָר בְּרוֹשׁ: רֵץ וְהִקְרָה עֲבָרָה. עֲנִי מְרֻחֹת בְּרָךְ. וְסֵץ לֹא
 וְהִרְרָךְ. תַּעֲוֵ בַמְדָּבָר בִּישִׁימוֹן הִרְרָךְ: בְּנִחַשׁ עָלֶי הִרְרָךְ. שְׁלַח יָד בְּחַפְזוֹךָ
 יִרְרָךְ. וְעַל בְּלִדְרֹאשׁ הִרְרָךְ. וְגַב בְּלִעְבְּרֵי הִרְרָךְ: יַעַף וְעָף וְחָשׁ. וְכַחֲדֵי שֶׁחַן
 רִחַשׁ. וְנִדְרַע כִּי חֲרוֹשׁ. מְעוֹרֵשׁ נְחֹשׁ: רִגֵּשׁ וְיִרְחֹשׁ. וְעַת לְדַחוּ נִחַשׁ.

שְׂמֵרָה, ע"פ פְּסוּם ה', י"א. יִקַּשׁ לֶךְ וכו' מִלִּשְׁוֹן בְּתוֹ חֲרוֹ זכֵּ חֲמוֹס יְהוּדָה, וְכַתּוּב ר'זוּ מְרַגְלֵיט סְהַקְדָּם
 מִחוּרָ קִרְבָּן חֲרוֹן כֶּסֶם הַחֲלוֹץ כ"י שֶׁהִיא חֹח לר' אֲלַעֲזָר הַקְּלִיר. וְכַתּוּב יְהוּדָה וְהַקְּלִיר מִלִּשְׁוֹת חֹח לִחֹ
 זכֵּ חֲרוֹן חֲרוֹן פִּיטוּי. בְּזוֹת יִדְעֵתִי כִּי וכו' חֲרוֹן זֶה עֲנִילוֹ רַש"י בְּפִיחֵיט חֲרִיב ג' כְּמִסְקוֹ זְכוֹר תִּיכְוֵר.
 סֵה כוֹד, חֲרִיב ו', י"א. וְיִפְרֹשׁ אִם אֲשַׁכַּחְךָ, כִּנְל' וְיִפְרֹשׁ אִם זְכוֹר, ר"ל הַאֲמִירָה חֹס לְשַׁכַּחן וְגו' זְכוֹר לֵב
 עֲתָה. נְכוֹרֵי בְּלִחָד זְכוֹר, עֲנִי הוֹשֵׁעַ ג', כ"י. וְכֵן חֲרוֹ גַם בְּהוֹשֵׁעַל חֹל כֹּחַ תַּעֲנִינִי, דף 276, חֲרוֹשׁ אִם.
 אֵץ, מִיכָה. קוֹצֵץ בּוֹ קוֹצֵץ, נִמְכִּילתָהּ פ' יִשָּׁח סוֹף פ' ו', רֵעַ כֵּן רֵעַ קוֹצֵץ כֵּן קוֹצֵץ, וְתִלְקוּט
 חֲסִתֵּר רַעַז תִּתְרַכֵּעַ יִתְלֵה קוֹצֵץ כֵּן קוֹצֵץ, וְפִיחֵיט חֲרוֹן כֵּן חֲרוֹן עַל' קוֹץ וְחֲרָדָה. קָצוּצֵי, חֲחֹל
 לִיִּרְחֹל אִם מְחֻלָּם, חֹח זֶה חֲרוֹן לְמִי שְׁנִקְרָן וְנִשְׁלַט מִן הַעֲנָן. מְפוֹצֵץ, עַל' יִשְׁלַח מִלֵּעַ (יִרְחִיט כ"ז,
 כ"ט). שְׁלַח, עַל' חֲחַפְזֵי פִלְגוֹת (תְּהִלִּים כ"ה, ה'). כַּעֲץ, כֹּחֲזֵר יִעֲן. מְרַחֲשֵׁים, כִּמוֹ זֹפִטִים פ' י"א.
 לְחֻצֵץ, ל' חֲנִי ר"ל לְחַלֵּץ וְלִהְרַחֵם חוֹתֵם. לְנֻצֵץ, חֹח הַסַּעַל עַל' כֵּן ר"ל לְחַחֵם כֵּן. חֲרִיב לְרֹשׁ,
 עַל' מוֹרֵה רֹחַ וְלַעֲנָה. חֲחֻשֵׁעַ, זֶה הַטֵּן שְׁמַעֲלָ לְמַעַץ וְחֵטָּ. בְּסִבְחָר בְּרוֹשׁ, כֹּחֵה נִחֹר כְּעִסְמוֹר לְעַמְלֵה
 דף 620. חֲחֻרָה, עַל' חֲרִי קִרְבָּן הִרְרָךְ (דְּבָרִים כ"ה, י"ח). בְּנִחַשׁ עָלֶי יִרְרָךְ, שֶׁנֶּה זֶן הַכְּנַעֲלָ לְכַתֵּם
 נְכַרְכַּת יִתְקַן חֲרִיב, וְכַתּוּב זֶה וְכֵן עֲשִׂילֵךְ בְּזִיאֵתָהּ כְּחֲדָה יִלְקוּט סוֹף פ' הַלֵּל. רִחַשׁ, יִקְלֹוּ הַטִּיט אֵץ

ובכשפיו הכחש. ובחלש נחלש ולא חש: בכשפיו הללו. ובקסמיו הללו. אם העמיד וזלזל. שמש הדמים וזלזלו: יגע ולא הינח לו. ולתפרות נחלו. עד בא השמש הזולזל. להפחות הוא וכל-חילו: קט ושן חרב. ונאצות שרב. ומורה באפו הרק. והרב הרבק: למילה חרב. וכלפי מעלה חרב. ולשם שמן הרק. בעצות ירחק ירק: יה אשכל הכפר. עו אל-משול עפר. זרון משל אפר. כתב זאת זרון בכפר: לשם בנה ספר. בתורה ובנביאים ובכתובים להתפר. להפחות מספר. ולא יכתב עם כל-הכתוב לחיים בכפר:

י' אל נא. לעולם תערץ. ולעולם תקדש. ולעלמי עולמים. תמלוך ותתעשר. האל מלך. נורה מרום וקדוש. כי אתה הוא מלך מלכי המלכים. מלכיה נצח. נוראותיו שיהו. ספרו עו. סארה צבאי. קדשה רוממה. רן שיר ושבח. תקף תהלות תפארתו:

י' ויבן זכור את אשר עשה לה עמלק:

י' ויבנה שמו חכרו. ונפח זכורו. מלהוקירו. בזרון קדוש:

י' ויבן אשר לא זכר. ונחשב בגבר. מלהוקר. בזרון קדוש:

ע"ס אכ"נ כד" ע"ת.

זכור איש אשר הניע אב ללא עתו. ברצוח וננוב ונאוף בעתו. גרע חמש שנים כמותו: זכור בזה על גמילות חסד. גועל אה עש לזקנו חסד. הזמה לבוס מרעהו חסד: זכור גלה ערות בעצמות שדה. דם שפך בבואו מן השדה. הפך לב אב עש בשדה: זכור דחי באון הערלה.

ח"ל ירחק טיה רחש. ויבשל מחלב. פ"פ הספיקתו טוחו בלקוט דעו רמ"ב ד' זמנו נקדשו לגדל שלש סוד גדל חלל וכוונן לקו בני עשו, כחלש לקח עמלק וכו'. ולא חש, לא כשאר לו חוש וכו'. בכשפיו הללו זכו בתעוה פ' בלתי, היו מחדשין את השעות באסתחלותן, מה עשה עשה, העמיד גלגל חמה ולבנה ועירב שעותיהן עב"ל וזיתו. גם כפר"ל פרק כ"ב הזחילו, הורידו והפילו לברוע על הכרמה, מל' זוחלי עפר. קט קלף מל' חקוט כדור (הסלים ל"ב י'). פרק, מל' סרוק חמי הכס (שנת ל"ב ב') ר"ל שחמך סמילת אל הכחלים. ולשם, שמו אל הקב"ה אב סוף כסות טורק אותו כלן וזרף. אל כשול עופר, אל עשה רבו ועש"ה ער ו', ד', נכדש על עשה וזכרו. זכרון כשול אפר, זכר אל עמלק יח' דומה לאפר, והוא על' חיו י', י"ב כחב חמת, שנות י"ג י"ד. כחודה, מחיית עמלק (שנות י"ג, י"ד וזכרם ל"ב י'), ובנביאים, סקודי את אב עשה עמלק (ש"ל ע"ו) ובחבובים, חליית הען (מגלה אסתר), וע"ס מגלה דף ו', כתב זאת זכרון כספר, כתב זאת מה שכתב כלן ונעשה טורה, זכרון מה שכתב בנביאים, כספר מה שכתב בנבליה. לרחפר, זיהי לחרטה. עם כל החבוב לרעים, ל' ישעיה ד', ג'. מלחמיהו בזכרון קדוש, יס להוסיף מולד לחבר תנת כזכרון עם תנת קדוש כנשיטה תנת ומעולה זו לזו, כי מי שמתרין כהנת זכרון ומפרידה מן קדוש הרי זה מתרין כלפי מעלה.

זכור איש אשר, הועסקות לר"ב דף ג' ע"ל קוראים לפיוס זה פזוקן. רגוע אב, כמאמר ח"ל (בלקוט סוף פ' חלל) שחמטט טח ה' שנה לפני זמנו כדי שלט יראה בן בנו יולת לחרטת רעה. ספרותה, מחיים שלו, כמו מחיה טעט (עורל ס', ח') ופירש גם רז"י חיים מופמים. למס פרעה חסד, ל' חיו ו', י"ד. זכור גלה ערות וכו' ע"פ מרש ח"ל כמות רכס פ' א' גם ילקוט מולדות סוף רעו ק"י, ה' ענות עבר אותו רעו כמותו יוס וגו'. אב שח בשרת, יחוק עש"ה וילת יחוק לאח כדח

הנזוה בכותה בסם התרעלה . ופרק מצו על ומשך לו ערלה : זכור הסכסך
 נדך איש נור . והכרה מאור אב בעשן עבודת זר . ומם בלב היות לאח
 לאבדור : זכור ונתעולל לרבע באשה . ודון לב השיאו באשה . תהו גבוריו
 להיות בלב אשה : זכור ורע מרעים נתעב וגאלה . חלק להשחית ורומר
 האח . סמנו גאים פח לחבל אח : זכור תנט מצו עמלקי . מש בילק לאבד
 חלקי . ירע בבירים לעין כל ללוקקי : זכור טפס מהערימה . יד וכתת
 עמי עד תרמה . כמו בן חיב להחרימה : זכור ישב הנגב בלי על פערד .
 בסות ולשון שנה היות מלך ערד . לשבת שבי מרד ותרד : זכור בסיל
 שונה באלתו . לתעריבת מדין בעלותו . מרד ירבלשת וגלה גבלתו : זכור
 לקעקע בצתו משרש . מלעזבלו ענה וגם שרש . גענש קישי בי השאר
 לו שרש : זכור מעשה אנג מערבת . גשים בשבלה תרפ לענות . סים
 שאר לשסוף געות : זכור נגיד לחמלו הסכים . סר ממולכה מבין גסיכים .
 עולל הנותר צמד לשפים : זכור סבב צקלג ונגב . עמלק יושב בארץ
 הנגב . סגור מוכ ראי מנשף בעגב : זכור עריץ בעפונים נחבא . סרץ
 פרמי עין נדי בהובא . צרבו איש באחיו פתרב להובה : זכור פלטים אשר
 באף הסעיר . צבאי בלבבתם אלדר שעיר . קנא לנקום ערות שעיר : זכור
 צ בפרק להבדיר שרדי . קם בראש הרבים לסעד אתרודי . ודף ומסר

(מלכות כ"ד, ק"ג), ומשך לו ערלה, כפרקי ר"ח פ' כ"ט ע"ב ט"ח נמלה כ"ס שפס"א את הכותה,
 וכן' אליה ר"ח פ"ק כ"ד ורעו אל ע"ב כל זמן שיתק קיים קיימו ביה מילה, כיון שנת יתק
 נמלו ביה מילה. והסכסך ל' עש"ה כ"ה, ח'. ונתעולל, כנוי למעבד זכור. השיאו באשה, סמיה
 אותו למעוה טעמים מקולקלים וטובאים. חלק להשחית, ל' חלק לבס (האע"י, ב'); וזו טוקדיס
 סלק וז"כ מוכר על יעקב ע"ה וחכמי ח"ס חלק ויהיה פירושו להשחית את יעקב. סם בילק, סם בילק, סם
 כמרה. ירע בבירים, חיו"ל ל"ד, כ"ד. טפס מהערימה, נכנר מחכמה. עד חרטה, כמדבר י"ד,
 מ"ה. יושב הנגב, ע"ה עמלק יוצג בלחן הנגב (כמדבר י"ג, כ"ט). בלי עול כערד, מל"ה כמ"ה
 דף ג' וישע הכנעני. מלך ערד יוצג הנגב, מה שמועה שפע, שפע שמת אהרן וגו' חלל הוא
 סיוון הוא ערד הוא כנען ולמה קראו שמו ערד זהה כלי עול כמד ע"ל. כסות ולשון שינה,
 ע"פ מדרש ילקוט חקת ר"ח פ"ק כ"ד לכו כנעמי לבס ולמד זיות כנענים והיה מוכר בלונס
 אלף יכירו אותו ויחלל. כסיל שנה באולח, ל' עש"ה כ"ו י"ה. להעריבת סרין, שמתנת סם
 מדין ללחן יראל (שופטים ו', ג'. ל"ג). מרד ירבלשת, הוא גרעון (שמואל כ' י"ה, כ"ה).
 גלה גבלתו, ע"ה ה"ש כ', י"ג. קישי, שול. זכור מעשה אנג וגו' סרס שאר וגו', ע"ה
 וילך אנג מעדות וכו' ויספק שמואל את אנג (שמואל א' ט"ו, ל"ג) ושמו כליכה רבה דף ע"ז
 החליל שחתך בבשר חתיכות חתיכות ועחכיל למעיות, ר"י חומר הכי"ו ד' קונדסין ומתחו עליכס, ר"י
 חומר סירסו, ל"פ זהה כוול את כמילות חרקה כלפי עגלה, על דס כפרע מענו, הכ"ד ויחמר
 שמואל כאשר כליה כ"ס חרקה כן תוכל מנכ"ס חרקה, ויספק, מלמד שמתכו ד' חתיכות ע"ל,
 וכל הענינים האלה חרקה הפיימן יחד. גייר, שול. עולל הנותר, כמו שולל ויזק (ליכה כ', י"ה)
 והכונה על הסן. פגרו, כמחית אותו דוד, וקטל לאן זו ע"ה מלת פגרו שמה סם בעין סה"ה
 כ"ה סתן ל'. מעשף בעגב, דוד נה עליו כנכף כמיהס ממשלם כמיהס וככחות סם חוכלים שפ"ס
 וחונים. עגב, מל' ומעגב על טמכה (יחזקאל כ"ג ה'). עריץ בעפונים, ראה כפירוש סעיוסם לר"י
 נדב"כ כ', א'. קנא לנקום, פירוש, הסדומים קנאו קנאה חיהס סבו טוקדס למס ערד לישראל.

סלוק לשרשת זכור

גִּדְמֵם שְׂרָדֵי רְשָׁדֵי: זְכוֹר קִפְזֵן לְשַׁעַר הַשָּׁמַיִם. רַעַשׁ וְשֹׁאֵב מִי לִי בַשָּׁמַיִם.
 שָׁלֵם וְיִגְדֵל עַד לַשָּׁמַיִם: זְכוֹר רָד אֶל־הַנֶּגֶף לְהַתְּנִיף מִמְּלֻכַת. שְׁמֵשׁוּ אֲשֶׁר
 שְׁמֵשׁוּ מְאֻמָּשֵׁת וְהוֹלְכָתָּ. תִּפְסָה הַלְשִׁין לְרִשְׁוֹתָהּ מִמְּלֻאכָתָּ: זְכוֹר שְׁקֵל
 אֲלֵפִים עֲשֹׂרָה. שְׁתִּילִים מֵאָה הַתְּנִים לְשִׁבְרָהּ. שֶׁשֶׁר מֵהֶם עֲשֹׂרָה
 לְשֹׁרָה: זְכוֹר תִּבַע לְהַפֵּר הַמְּשִׁים. תְּמִימָה קָצֵב לְבָלוֹת הַמְּשִׁים. תְּבִלִית
 שְׂבָעִים נִתְּלָה עַל הַמְּשִׁים:

ס' יִבְבֵּן לָהּ תַעֲלָה קְרִישָׁה כִּי אִתָּה קְרוֹשׁ יִשְׁרָאֵל וּבֹשִׁיעַ:

סלוק. אֱלֹהִים אֶל־דָּמִי לָךְ. בְּקוֹל מַיִם רַבִּים נִשְׁמַע קוֹלְךָ. מִשְׁמִיעַ וּמַעֲזָה
 לַעֲמִיקָה בְּבִקְנֵן שְׁעָלְךָ. זְכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשִׂה לָךְ. אֲשֶׁר קָרָה יַחֲשִׁילְךָ. וְהִיא
 בְּרָגִימָה יְיָ אֱלֹהֶיךָ לָךְ. תִּמְעָה זְכוֹר מִכָּל־בִּבְלָךְ. וְהֵם יִשִּׁיבוּ וְאָמְרוּ לָךְ.
 וּמִשְׁלָךְ עוֹד יִתְּבוּ לָךְ. אֲנִי נִתְּמָה אֶת־דָּבָר מִלְּאֲךָ. עַד שְׁאִיתָה מְעֻנֵי הַזְּכָר
 לָךְ. אִתָּה זְכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשׂוּ לָךְ. זְכוֹר יְיָ אֶת־יוֹם זְכוֹלְךָ. הַפְּתִיחַ אִיִּם
 וְנִטְאָמִים פֹּה מֵה לָךְ. הַשׁוֹלְחִים וְמוֹרֹת בְּאֵף לְחַלְלְךָ. זְכוֹר בְּפֶסַח כְּסוֹד
 גְּדֻלְךָ. אֲשֶׁר כָּעָרֹ וְנִאֲצֵו לְמִלְּךָ. וְשִׁלְחֵי בְּאֵשׁ תִּיבְלָךְ. וַיִּשְׁיבוּ כָּל־בִּבְלָךְ.
 וְשִׁבְרוּ וְנִתְּקוּ יְרִיעוֹת אֲהַלְךָ. אֲשֶׁר עָרְתָה לָא יָבֹא בְּשִׁחַל לָךְ. אָמְרוּ לְכוּ
 וְנִבְחָדֵם מִצִּוֵי כְּנֻלְךָ. וְלֹא יִזְכֵּר שֵׁם חִלְלְךָ. עֲלֶיךָ יַעֲזֹב חֶלְךָ. וַיִּזְהַר מֵאֲשֶׁר
 עָשׂוּ לָךְ עָשׂוּ לָךְ: אֲתָנִי בְּפִתְּכָר גְּלִחְמוֹ. וְאֲתָנִי בְּיַשִּׁיב נִתְּלִחְמוֹ. אֲתָנִי
 חִדְן לְפִתְּנָה הִבִּי. וְאֲתָנִי בְּקִרְבַּי הַפְּתִיחָה נִתְּמוֹ. אֲתָנִי פִלְטֵי עֵגֹן זְכוֹמוֹ.

שרדי רשדי, כעמדים מן סמכות. רשדי על יעדו מרוח (איתו ע"ל כ"ט). לשער השמים, הוא
 כ"ט. להתיק מסלכות, על ולא התיקו את הרוח (כעמדי ל"ב ל"ג), והעמם להפזר ממלכת ישראל.
 שמש, עזאל ר', ס' ושירא אס רש"י ששני הוא נש אל סגן, ולמד זה מעמלה דף ט"ז ומדע
 אסתר דף קי"ז. שחילים טאה רשעים, ע"ט מדע רעס וקלוט על סוקן אס יולד אים טאה (קבלת
 ו' ג') זה סגן, כי כהנל ע"ל כלל מ' וכלל מרוח וכו'. והעגות הלוחות על בני סגן, כי גם כעמדי
 סבלים נחמד כ"ז אסר טאה כמים היו לו להסן, אך למי נשרט עגלה ס'ו, כ' היו לו שגשים כמים, ור"ל
 תעמים, ור"ל טאמים וטונה. מאמסות, על' אטע שואה ועזאס (איתו ל' ג') וענן תסן (אטות י' כ"ט).
 חסימה קצב, אנה תמיסע אנה סגן להסמיד כי כמים כחכ סאגרות וסלוד להסמיד. ורשעים. כ' חסעי
 תורה. ורשעים. יסאל ע"ה וחסעים עלו בני ישראל (אטות י"ז י"ח); וזה עזרשים ע"ג אסכחו כ'
 סעמים כסוקן אסר (כעמדי ח' י"ט). חבלית שבועים, כעמדי רעס ע' י"ד (דף רס"ג, כ') אסר ר'
 סינכס שני פורשים לא כלודו ער סכלים טעמים ע' סטוקים כחנח וסגן סרע, כחנח וכו' סגן,
 טחזר הדמים כחלה גדל סעלך ער וסלו אה סגן אעמים סטוקים לחבלית שבועים טחלה על
 חסעים עכ"ל וסנה לאון הקליר ולסן סעמדי טענ' סנה כעמדי [ונסלס לי כי הלסן לחבלית אעמים
 נחלה על חסעים אעמדי סינו מן סעמדי טעקח אלוס כי כמים פסר אסר ע"ס פיוס זה אל הקליר];
 אטנס י' לסרס ער חבלית שבועים וכו' חבלית אעמים יוס, כי מן י"ג ניסן אכנח סגן כסגרות ער
 כ"ג ניסן אעמלן מרדכי כס ע' יוס. וסליתי ער למסרס אעמדי חבלית אעמים אנה אל גלות ככל אסר
 כסגן כהול סירע כס פורים.

וטענה לעמד בקנין פעלך, ר"ל כעמדי אהיל אסר מן כ' קנינים אקנה לו הקב"ה. זכור ה' אה
 יוס וזלך, רסס פירש חוקווי כסוף כולת. אסרו לכו, מוסור פ"ג אסר כולו מוסרן כמים עמדי. כוללך,
 פירש עעמדי ס' אטרו כן כדי אלס יכר ער אפן כעמלל. עליד יעזב סלוד, ע"ס סהלים י' י"ד

סלוק לפרשת זכור

ואתה פסחת עין נאמנו. אתנו לחשולי עב דפיו. ואתה עלות על בְּמַתִּי עב
 דְּמָמוּ. אתנו חוץ מִפְּחֻצָּה קָמוּ. ואתה לפני ולפנים קָדָמוּ. אתנו בְּרוּחַ
 מְקוֹם אֲשָׁמוּ. ואתה בְּקָרֵב מְקוֹמָה שְׁמָמוּ. אתנו חוץ מִלְּשִׁיבְתָנוּ דְּמוּ.
 ואתה בְּמִכּוֹן שְׁבָתָה דְּמוּ. אתנו אֵת בְּרִית מְשָׁאֵר הַדְּמוּ. ואתה עֲשָׂרַת
 אֲבִירֵי בְרִית הַדְּמוּ. אתנו בְּרוּם יְדֵי עֵנוּ הַדְּמוּ. ואתה תְּלוּת יָד לְסִלְהָ
 הַדְּמוּ. אתנו נְתִיעֵנוּ וְסוּד הַעֲרִימוּ. ואתה בְּרוּבֵי סוּדָה לְחַרְפּוֹת הַדְּמוּ:
 ואתה יי לעלם תֵּשֵׁב. והוא נְנִדָה בְּמִשְׁהָ יוֹשֵׁב. תְּפִישׁ מְדָר וְקִלְהֵי־שׁוֹב.
 אָנִי וְאִפְסִי עוֹד בְּלֵב מְתוֹשֵׁב. אִם לֹא עָתָה תִּקָּם וְתִקְשֹׁב. בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה
 קִימוֹת נִקְמֹת לְחֵשֶׁב. בְּפִתּוֹד וּפְתַת וּפַח לְפָקֵד עַל הַיּוֹשֵׁב. וְאִם אֵין בְּגַר
 תְּחֻשֵׁב: וְקִלְהַפְזוּהָ וְסוֹפֵר וְחֹשֵׁב. קֶץ הַפְּלֹאֹת לְהִבֵּן וְלְחֹשֵׁב. נִשְׁתַּה
 גְּבוּרָתוֹ מִפְּחֻצָּה. וְלֹא יִמְעָא מַעְנֵה לְחֵשֶׁב. וְיִחְשָׁה דוּמְיָה מְהֻקְשֵׁב. וְהַאֲמִינָה
 בְּסִלְיוֹ יִיֹשֵׁב. וְהָאֵת עַל לְבוֹ יֹשֵׁב. וְיֹאמֵר עַד יִשְׁקִיף יִירָא וְיִקְשֹׁב: וְתַחֲשֶׁבְתִי
 בְּעַד זִמְמִים. בְּלִהְיוֹם מְדָמִים. וְנִפְשֵׁי גְבוּלָה מְאֹד וּמְשֻׁתָּמִים. וְהָאֵת יי עַד
 מְתִי רֹאָה וְדוּמִים. זְכוֹר בֵּית מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם. בְּלַעֲזָרָה עֲלִיו מְשֻׁתָּמִים.
 מְתִי תִתְגַּשֵּׂא וְתִתְחַדְּמִים. וְחָרָה אֶמְרָה פִּיקָה קוֹמִים. בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה עֲמֻלָּה לְחַדְּמִים.
 בְּשִׁלְשׁ מִיתוֹת וְזָכָרם לְהַדְּמִים. בְּשִׁלְשׁוֹת יָמֵי אֲפִלָּה נְגִדָם לְהַעֲמִים. בְּשִׁשְׁשֵׁה
 יָמֵי עֲבָרָה לְהַרְשִׁימִים. בְּעֶשְׂרֵת מִיָּנִי שְׁמֵד לְהַאֲשִׁימִים: וְכֹמוּ מַעֲשָׂרָה

עלך יעזב סלוקי ופירש רש"י טל' חיל וט"כ הכרת פי' הוא לכנוי וכן לקחו הפייסין, אך ד"ק ופירשו
 פירש הכ"ף טן הערש ופירשו עני ועוזבו. גמבו ל' כתיבה, כמו חילן שגמסו (אשכנזי ט' טזכה ח') כיו
 שטלו לומרים גמסו (ט' ט' טזכה ד'), והכוונה על מיטות שגידלו את הכוכבים (כ"ד ט' י' וגיטין כ"ו,
 כ"ג) וזהו אומר כפרו ענין, ר"ל עני הכפרות הוא הכפרות שיהיה סוככת לכפרות כענין. ואתה עלות,
 ל' ישיבה י"ד, י"ד. עשרת אבירי ברית, י' החגי טלכות. ברום ידי ענו, הוטרשו כאברים טזכה רכנו
 את ידיו (טעות י"ד, י"ט), וכן הכנסת דר"י וכו'. ואתה ברוכי סודך וגו' יסודו נפתחת ליכה רכנו, ככנסו
 עמוכים ומוציאים לבית קדשי קדשים ועליו שם שני כרוכים כעלו לותן וכו', גם כתיבה תסתיר ל' ל' ל' ל'
 לענינת ט' נאך חרו הפייסין טס עמוכי ומוציאו והולילו הכרוכים. ועדכן זה קשה כי כתיב שני לא היו
 עוד כרוכים וגם כדרכן כית רחוק לא היו עוד שם כיוולא שגמרו יומם כ"א ונעדרו רכנו ט' ט"ז. וט"כ
 אך כעלוס האוירים? ותעל ימה ענף מתוך ע"פ רש"י ליתחולל כ"ה, ח' ולגמרו יומם כ"ד, כ' של
 היו הכרוכים שכל האוירים אלא לוח הכרוכים אלא ל' שלמה על קיד היכל, אומנם מדברי הפייסין
 מראה נעליל שכוונתו על כרוכי הכפרות כאלו כרוכי סודך וכן מראה גם מעדכן שאלו כדרכן שכל
 לבית קדשי קדשים וע"כ ל"ע. אך לדעת כי ככ"י אחד כאלו הגירסות ד"ר סודך. ואתה ה', תהלים
 ק"ג, י"ג. בשלש עשרה קיסות נקמות לחשב, כן הכנסת דר"י, ופירשו כי י"ד פעמים טאה ל' קיעה
 חלל השם אלא יחולל לו להכרית מבחיני האוירה וכן אלה, נעדרני י', ל"ה. ישיבה כ', כ"ז. תהלים ג'
 ה', חו', ו'. וט' כ'. וי', י"ב. וי"ג. וי"ד. וי"ה. כ', וע"ד, כ"ז. וע"ד, ח'. וק"ג, י"ד.
 וק"ג, ה'. כפרו ופתח ופת, ישיבה כ"ד, י"ג. ונחשבו כער חסם, ר"ל האוירות לומרים שאלו עדים
 זוטמים כתיבת שמתים שחננו לניחת העניין והם לומרים שאלו כ"א. ונפשי נבהלה, תהלים ו' ד'.
 בשלוש שבת, יסודו על הכנסת ישיבה ל"ג, י' אלא נעלה ט' ג' פעמים טבת ישיבה. בשלוש שבתות, חכ
 ודבר וטבה. וככ"י אחד כוסף קודם הכרוו כאלו מיתות עוד הלגון בשלש עשרה קיסות אורח לוחריסם,
 ופירשו קיעות, נקמות. בשבעה ימי עברה, כלפניה ח', ט"ז נפסוק יום עברה וגו' עד יום אפר ותדענה
 כמלא ט' תבת יום ו' פעמים. בעשרת ימי השפור, כאלו טע' קדש גוים (ישיבה ל"ד). מעשרה

דברים עִבְרִים עִבְרִים עִבְרִים עִבְרִים עִבְרִים עִבְרִים עִבְרִים עִבְרִים עִבְרִים עִבְרִים
 לַעֲוֹנוֹת. וּבְחִתְּקוֹל תִּצְעַח מִמְעֻנוֹת. וְהִתְפַּאֵץ בְּכָל־הַפְּתוּחוֹת. וְכַרְוֹן דְּבָרִים
 לְהַגִּיד וְלַעֲבֹת. אֵל־הַתּוֹכַח רֵאשֻׁנוֹת. בְּיָנוּ נָא יִשְׁעוֹת אֲחֵרוֹנוֹת. וְהִזְכִּירוּ
 זְכַר רְגֻנוֹת. שְׁמֶלֶךְ אֲשֶׁר בָּא זַעַת מִחֲנוֹת. וְהִקֵּר אֶתְכֶם בְּפָנֵי בָנוֹת. וְצֵא
 לֹא שָׁם בְּכָל־הַפְּדִינֹת. רְאוּ עֵתָה זֹאת לְתַנּוֹת. אֵיךְ נִמְצְיָה בְּחֶתֶף בְּכָל־
 פְּנוֹת. וְצֵא הַפְּרוֹם אֲשֶׁר בְּמֻעֻנוֹת. אֲשֶׁר הִסְמַךְ עֲלֵיהֶם בְּמֻשְׁעֻנוֹת. יִסְקֹד
 עֲלֵיהֶם אֶת־הַעֲוֹנוֹת. לָרַב יָמִים לְהַפְּנוֹת. לְחָשׁוֹב לָהֶם חֲשֻׁבוֹנוֹת. לְהַפְּלִים
 לְחֶסֶת דְּרֵאוֹנוֹת. וְהַמֶּזֶן לְאִפִּים וְכָל־הַלְּשׁוֹנוֹת. עַל עוֹר וְעוֹר יִשְׂאֵר קִינֹת.
 וְכִשֵּׁל עוֹר וְנִפְל עוֹר מִקִּוְנוֹת: וַיַּדַּע כִּלְפָּעַל כִּי לֹא שְׂכָחָתָּ. וַיִּבִּין כִּלְעוֹר
 כִּי שָׁמָּה שְׂכָחָתָּ. וְשִׁעִיר וְשָׂרִיו אֹז וּבְחָתָּ. וְעַמְלֶךְ וְטַפְסָרְיוֹ הַזְּכָחָתָּ. וְאַתָּם
 בְּמֻשְׁפָּט נִתְעַבְּחָתָּ: וְיִזְכְּרוּ עִם אֲשֶׁר זָכַרְתָּ. כִּי לְמִטְבָּח אַתָּם הַזְּכָרְתָּ. וְהַזְּכָרוֹן
 טוֹב אַתָּם נִזְכָּרְתָּ: ח' הַתְּפִיזִים אֶת־יְיָ. יֹאמְרוּ תַמִּיד יְגִדֵּל יְיָ. וְיֹאמְרוּ
 גְּאוּלֵי יְיָ. בֵּן יֶאֱבֹד כְּלֵי־אֵיבֹקֶיךָ יְיָ. וְהַעֲמִידִים בְּבֵית יְיָ. וְהַבְּטָחִים בְּיְיָ.
 וְהַשְׁתַּוְּלִים בְּבֵית יְיָ. יִחַזּוּ בְּנֵעָם יְיָ. וַיִּגִּדּוּ כִּי אֵין קְדוֹשׁ בְּיְיָ: כִּי אֵל רַחוּם
 יְיָ. אֲשֶׁרֵי כָל־יָרָא יְיָ. טוֹב לְהַדוֹר לְיְיָ. טוֹב לְחַסֵּת בְּיְיָ. רְגֵנוּ צְדִיקִים בְּיְיָ.
 קוֹל אֲמָרִים הוֹדוּ אֶת־יְיָ. כִּי הֵם זָרַע בְּרַךְ יְיָ. וְהָ הַיּוֹם עֲשֵׂה יְיָ. כִּי אֵל
 גָּדוֹל יְיָ. בְּרַךְ תִּבְּא בְּשֵׁם יְיָ. שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בְּיְיָ: ט"ו. וְאִם כָּל־הַמּוֹעֲדִים
 יִהְיוּ בְּמֵלִים. יָמֵי הַפְּדִים לֹא נִבְטְלִים. וְזָכַרְם לֹא יִסוּף מִבְּטָלִים. וְיִזְכְּרוּ
 לְעַד גְּאוּלִּים. לְשִׁשׁוֹן וְלְשִׁמְחַת גִּילִים. מִפְּעֻלוֹת אֱלֹהִים מְעֻלִים. וְעוֹזוֹ
 גּוֹרֵאוֹתָיו מְגִדִּילִים. וְשָׂרִים בְּהַגְּלִים. בְּעֻשְׂרוֹת מִיָּנִי עֲשׂוֹר מִסְּלָלִים.

דברים, מנחת הדעות, מענות, מלכות להם, ר"ל עלמור לוחם, ומשבע מצוח אל בני נח. כן בעשר
 ושבע, מיר ר' טנחם נר הלכו, נטפוק כי כוס ניר ה' (תהלים ע"ה, ט') ט ט י"ז תנות. ובה קול,
 מנחל כל מעלה דף 290. מסענות, מן העמים. אל תזכרו ראשונות, ישעה ט"ז, י"ח. ונדח נכרות י"ג
 על שטור גלות. והקר אחבב, ל' קור ונכה, ויסודו על טה שטמו חול (ילקוט כי תלל) חזר קרן
 נדון, רבן אמרי הקיין לפני זמות העולם, עאל לאטכמי רוחות אלל היתה צריה יכולה לידד לתוכה
 וטו כן טלעל. אחד וקפן לטוכה חף על פי שכווה הקינה כפי פחית, כך כיון שאלו יאחל מעלנים
 כעלה חיתמן על כל זמות העולם, אז' לו ככהלו חלופי פדום גו' תפול עליהם חיתמה גו', וכיון שזו
 טעלת וכדוח, להם חף על פי שנטל את שלו מתחת ידיהם הקיין כפי זמות העולם ע"ל. כדחף,
 סחוח, כמו שמיט דס' בעשלי כ"ג, כ"ח. תצא המרום, ע"ה ישעה כ"ד, כ"ה. לרב יסום להפנות,
 לה רס' ישעה כ"ד, כ"ה. וכאל עוזר, ישעה ל"ג, ג'. והמוכרים וכו', הם כולם ספוקי תנ"ך
 ישעה ס"ה, ו'. ותהלים ט', י"ז. וק"ה, כ'. ואפטים ה', ל"א. ותהלים קל"ד, ח'. וק"ה, ח'.
 ול"ה, י"ד. ושחל ח' נ', ה' והרים ד', ל"א. ותהלים קכ"ח ח'. ול"ה, ב'. וק"ה, ח'. ול"ה, ח'.
 וישעה ל"ג, י"ח. וישעה ס"ה, ט'. ותהלים ק"ה, כ"ד. ול"ה, ג'. וק"ה, ב'. וישעה ס"ה, י'.
 ואם כל הושרים, וכו' כדליתא נעדרה טעלי נטפוק טנחה טנחה טככה (ט', ב'), ורלה הכ"ה
 תשנה ל"ג. וק"ה, מיאחל, והוא ע"ה הכתוב וינטלם וינחשם (ישעה ס"ג, ט'). טפעלות אלהים
 מללים, הכוונה, מקורחים כעיים חלה את העגלה אשר נטו טה טפעלות ה', שחל את עטו ע"י
 כטלות מיד הטן הכע. ושרים כדללים, תהלים ס"ז, ו'. בעשרת מיני עשור, נילקוט תהלים רטו
 חל"ג, כמד על מקדש היה על שבע מינין, ואל ישות הכעיה שמונה, ואל עמיד לטח עכר אז' עלי טעור.

בְּבִנְיָנָהּ וּבְגִבּוֹרֶיהָ. בְּעֲשֻׁרֵת מִיַּד הַלֵּל מִתְּלָלִים. בְּעֲשֻׁרֵת לְשׁוֹנוֹת שְׂמֵחָה
 צְהֵלִים. וְשִׁרְשֵׁי הַקָּדָשׁ תִּקְעֵלִים. בְּתִלְמִיד לָרֹב יִהְיֶה לְמוֹ שְׂאֵלִים. מִה
 שָׁעַל אֵל אֵלִים: בִּי אֵלֶּה יָדוּ מִבְּסָגִים. וְאֵלֶּה מִלְּפָנֵיהֶם מִסָּגִים. וְאֵלֶּה
 הַחֶדֶה לְמוֹ פִּגְיִים. וְאֵלֶּה לְפָנֵי וְלִפְנֵי. בְּצֵל שְׂדֵי מִתְלַנְּגִים. וּבְחִמְשָׁה
 קִלְחַת הַצְּמִינִים. קֵל רָגָה וְלִשְׁעָה מַעֲפִינִים. בְּאֵהֲלֵי צִדִּיקִים צְמִינִים.
 חֲזִיגִים בִּיקְרָה מִסְּגִינִים. וְקִדְמוֹ שְׂרִים אַחַד נִגְנִים. לְדַעַת אֵיךְ הֵם מִנְּגִינִים.
 בְּנִצּוֹת אֲמִיקֵי מְגִים. בְּצֵלִם הֵיחַת זְנֻגִים. וּבְאֵבְרֵתָם מִתְּחַנְּגִים. וְעַל
 חִמְתָּם מִתְּמִינִים. לְשׁוֹעֵרִים וְלִשְׂזֻמִּירִים מְמִינִים. בְּלַחֲזִים וְקִלְחֵי־הַלְּקָה
 מִזְּמִינִים. לְחֻזְקִיר קִדְשָׁה נִצְרָה אֲמִינִים. לְהַעֲרִיז וְזִכְרֵת גַּי שְׂמֵר אֲמִינִים.
 וּבִשְׁם יִשְׂרָאֵל מִתְּבִינִים. וּבְשִׁלְלוֹשׁ קִדְשָׁה לְקִדְשׁ מִתְּבִינִים. שְׂתִימִים בְּרֵאשׁ
 בְּנִים מִלְּשִׁבְיָנִים. וְאַחַת בְּרֵאשׁ מִלְּקָם מִתְּקִינִים. וּבְשִׁלְשָׁתָם הֵם נְכוּבִים.
 כְּפִא שְׁלֵם וְשֵׁם שְׁלֵם בָּם מְכִינִים. וּבְשִׁלְלוֹשׁ קִדְשָׁה עֲגוֹת בְּאֵז מִזְּבִינִים.
 קִדְאוֹה אֵלֶּה מְכִינִים. וּבְכַבּוֹי שְׁם קִדְשׁ קִדְרָאִים וּמְכִבִּים:

י"ד בכתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה האמר: י"ח קדוש קדוש קדוש יי צבאות
 מלא כל הארץ כבודו: י"ח אז בקול רעש גדול אריד וזוהק משמיעים קול מתגשאים לעמת
 שרפים לעמתם ברוך יאמרו: י"ח ברוך כבוד יי ממקומו: י"ח ממקומך מלכנו תופיע ותמלך
 עלינו. כי נחכים אנונו לך: מתי תמלך בציון. בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון: תתגל
 ותתקדש בתוך ירושלים עירך לוד ודר ולנצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך כדבר האמור
 בשירי עזק על ידי דוד משיח צדקך: י"ח ימלך יי לעולם אלוהך ציון לוד ודר תללויה:
 י"ח לוד ודר נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדיש ושכרך אלוהינו מפינו לא ימוש
 לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי חאל הקדוש:
 ישמח משה י"ח.

בעשרה מיני האל, אי אנו סלל ועד מניס רטן תחשט גיחול רומט מנסה. וס פמראיס על י' טחטחת
 אל אנו אטמור סגן פ' תסליס בטוח ננגון טבאביל טעומור באר טאצרי טיפסלס טפמלס הטחלסס סטלטיס
 (טסחיס קי''). בעשרה לשתות שפוחה, גילס רנה ריטס חוזס טחוס און טלו טלס טלס טל. כחלמיר
 לרב יחיו למו שואלים, ישח טעומרי רנה מרסס ב' כעת יאמר ליטקן וליארל פס פעל טל, יארל
 יוצין לפני הקב"ס כחלמיר לפני רט לפתיר לטופ וואלוקן טמט כל מרסס וטרסס למה טכטכס, ומלסכי
 סרט חזין טחון וואלוקן טחון טס טורס להן הקב"ס לפי טחין ימלוקן ליכנס טחחילתן טכ"ל וטרסס
 רנה דף רפ"ו טמר ר' טכס לפתיר לטופ טחחילתן אל דריקיס להיפס לפסיס טמלסכי סכרת, וסס אטליס
 להס טס הלכות חרס הקב"ס הייס טכ"ל. ובחמשה קולח טסוק רעמיה ל"ג, י"ס טס מלס קול ס'
 טעמיס, וטאי רחפעתה ר"ל טסוכות הן הקולות טלו עד טאטולכ וחו יטח טכ הקב"ס טח פטו. כיקרה
 טפנעיס, טחורס. וקדמו שריס טס יארל הקודעיס כריס וט"כ יטו הטלסכיס לבטו כטו הן להקב"ס,
 כדליתס כוטות רנה מרסס ל"ג דף ק"ט. ורנה גס לטעלכ דף 666, בגאוח אפיקו פנניס וכו', יחטלו
 הטלסכיס להטוקן טחטמות חוקן יארל. ועל רחטחם גו' פ"פ יטעיה ט"ג, ו' ורסומו ח"ל על
 הטלסכיס. שחיס כראש בניס, ע"פ ויקרל רנה פ' כ"ד טל לבני מדינח טטו ג' טעדות לטלך וכו'
 כך טל יוס ויס הטלויניס טכאריס להקב"ס ג' קחזות, טס הקב"ס טחס, טחן מלסו טחס, וטחיס
 מלסן אל יארל וכו' טכ"ל.

מאורה לפורים.

מקלו ד' ד' פנועות, ותלמי סחורום תמוס שמאל.

שיר אל נעלם. ליום אות עולם. ותיה שם למנשא לכל ראש:
 יהללו יחדו. יום יום מעדיו. פי בלעניו. אין מי לדרוש: עזרי משמי
 מרומי, בפיה יהיה בימי אהשורוש: בקום רע חולש. גרש יגוש. פרה שגוש.
 לענה ורוש: נצור ראשית. גוי אשר השית. רוח תרשית. לעקור ולשורש:
 אורי וישעי. אפון ורועי. יאיר לעברה. שקש ורחה: יחמכו ירדים. פי
 ליהודים. היתה אורה. ששון ושמחה: מקנה ישאל צעת צרה. הלבש
 ובדה. בראשיתי: לנקום נקם א. בני ישראל. בלח המגל. איש חרפתי:
 בא וזון קלון. עד קץ קלון. פליטי וילון. לקרות בריתי: זכר להברית. שמו
 עד אחרית. סענת עברית. היתה אתי: ואתמונג. מאשר שנג. תמול על אנג.
 ראש מלכותי: לחי אור לי. יי חילי. מצר ענדה. הקציא רחיה: יחמכו
 ירדים. בי ליהודים. היתה אורה. ששון ושקחה: ויצא רענן פרח רע. הקן הרע.
 ברהמרתא: זמם באפו. להקביר אקפו. עד אין רפוא. להשית בתה: פי
 חקם על כל מפעל. פום הרעל. בדי לשותחה: גקלה בנגבד. במרדכי
 לבד. פי ותקבד. בפי בסיל מתנה: אלהי מחסי. הפכה לשוסי. בלי חת
 לתסיריו תפוחה: האיר ירבי. אחרי מלפי. בבא לו צדה. לצר ואנחה: יחמכו
 ירדים. פי ליהודים. נתה אורה. ששון ושקחה: אלהי צדי. שקתי שקרי בו פי
 בעזרי. קשתו דוד: השיב פשע. גמול יד רשע. צדיק וגושע. קרוא לו
 אברך: פרי מעשהו. להאבילה. להשבעה. ימים ארך: זה לי בפיה. לברי
 הוקרה. שגני מגורי מעבודת פרו: ובע לתזוזות. אבדות שיות. אבקש
 להיות. במות הרוך: הקאורה אור. גראה באור. וביגם פוזרה. הגדחתה:
 יחמכו ירדים. פי ליהודים. היתה אורה. ששון ושקחה: אור חדש יא.

שיר אל נעלם, כווד אל לאל נעלם כיום הזה אסא חות טולט. וזיה שם, בעזי סוס יח לטס
 ולתפורה לטמנחל לכל לרשע מעדיו, יחולל פרוסי, כמו פרוצים, רע חורש, הטן הכחש רע לגרש את
 ישראל, פורה שרש, ל' דברים כ"ט, י"ז. נצר ראשית, יחולל, ע"כ דעיה ב', ג', רוח חרשית, רוח טיה
 (זכר ד', ח'), וטעמו פס על מחצת הטן שחש לעקור ולחבו את ישראל. יאיר לעברה, הכס האיר אורו
 לעדה ישראל הכבוטה. להברה, אס דבר על טקול חשבה (מיכה ג' ו') על' פכחתם חותי (בראשית ל"ד, ל').
 כי ליהודים, ל' אסתר ח', ט"ו. סקוח ישראל, ירמיה י"ד, ח'. בן אשוראי, יהושע אסא טכטנ אסיים (כטעמי
 י"ג, ט'). בלח המגול, טעמלק. עד קץ קלון, עד פתחית מחנה ישראל. פליטי וילון, כל מי שטקס פולחן
 לבד חותם טעמלק. וילון, ל' ירעה, כי הענן היה כמו ירעה פתיב טעמנה. לברוח בריחו, טעמלק היה חותן
 פילוחסין וחווקן כלמי טעלה. סענת עברית, טענה לישראל היה להכבית זכר טעמלק. ואתמונג, טל' טעמו כל
 יוכי כנטן (זמות ט"ו). ראש מלכותי, הוא שולח אסר טעל על אנג טלך טעמלק (ז"ט ט"ו, ט'). ויצא רענן,
 אנג טולח טעמפיו פרו רע, כי הטן טארע אנג. אכסו, ירו הכבוה, טל' חיות ל"ג, ז'. כרה, לעטסה וכליח
 (זעט ט', ו'). כי חקם הטן על כל השרים, כדי שישתה אח"כ טוס טערעלטה. נקלה, הטן. טכבד, טערדיכ
 וטעור סחורו, נקלה כו טכבד טערדיכ לבד, וטכבד טעחה טמי כמיל. הפכה, הק"ה הטן טעחה ויריחה. י'
 טען אסי וחוטמי. אחרי מלכי, אחרי שולח טכבד אסר חת דרכי ע"י מרדכי. לצר, להטן. קשתו דוד,
 להלחם טלחמתי. צדק וטושע, זה מרדכי. אברך, ש' וק"ל לפני ככה יעשה וט' (אסתר ו', י"ט). להשבעה
 ל' תהלים ל"ט, ט"ו. שיות, ככאסי. אבקש, אטפילי. ובאורך, תהלים ל"ג, י"ג. וטבם, קבן.

קדוה לפרים

באן פאר דער חזקתו ובענין אל מלך עזר וישיע ובגן לומרים קדוה ויארב.

ע"ס א"ב ממונה אלע אקדים לכל זות מיכה זות עסקוק ויארב חסדן וגו'. וכלל מימי אהרונים תמוס
זס במחבר אלעזר בירבי קליד חזק אלע אקדים להס מיכה זות עסקוק וסרדכי ימס מלפני וגו'.

ויארב אומן יתומת הגן. אקנה שבועים וקמש בעדה לדגן. אז מאז
קחו ידע גגן. אריה בקראב לישע דגן. אין להקיר ארתו מגגן. יאדדי
אפין באגף הפענן: קרוד ארתה יי מגן אקרהם:

אחה גבור וכו' עד להדחה טחים.

המקלך בגם ית חק לזרע פה יהיה. בקמים קל נשם לא תתיה.
קדבטורת תל דבר אהיה. בקין אשר נבמר ויתיה. בגן צפעו צין לעדים
שיהיה. יצי לקרוז מור בגשמים מתייה: קרוד ארתה יי מתייה הפתים:

נקיש וכו' עד וקדש ארת.

את אסתר גל מוסתיר לגואל. גוי פגואש מלהגאל. גוזר אם אין
לאיש גואל. גלף ממשפחה פתגית הגואל. גש פגואח לעדה לעתען

ויארב אומן, ערדכי (אסתר כ' ו'). יאסתר דגן, אסתר זכיתה יתומה כגונה וכשרה. אסתר
וכו', האמונה אהאין אסתרס חכיו נה' נלכחו עאלרו והזס היה לו קן ע"ה אנה (בראשית י"ב ד') אוחה
אמונה הנינה על אסתר להניע למלכות כזכיתה נה ע"ה אנה. הדפס גביענו ע"ז, וי"ז חדשים היתה
נחלר בית הכזיס ברי ע"ה, וכדליתא נ"ר פ' ל"ט ותרגום אסתר כ' ו'. כהן, כחזר חלס. ידע גגן, דוד
הטלך. אריה בן אוב, כמי למרדכי, אהיה חכיו טכניטן זאח יסרף (בראשית ע"ט, כ"ז) ולשו מיהודה
גור אריה (זס ע"ט, ט'). אמן, מהר, ור"ל כזקתק חכיו להרוג את זעמי לט הכיחו דוד (ע"ז י"ט,
כ"ג). למי אוחה כרוח הקדש אעמיד ללפת עטמו ערדכי אהיה הגון להזייע את ישראל, וכל זה יסודו
עגמרו עגלה דף י"ב, כ'. אסתר, נחאפן ונחחוק נחרות ה' אהיה עגינה לכל השופקים טה. אגף,
טל' ואלסך חכמה (איה ל"ג, ל"ג). ויש עפרשים כאלף העגן על אלף חיס טכניטן אהיה זעמי אוח
כמיד לקדשה דוד לטקס על נכסו (ע"ז י"ט, י"ח). ויש עפרשים על נכין וית העקדש אבי ות"ס אר
ד', ד' הכדוש על ע"ט.

המלך, הקנה. בכס ית, אמות י"ז, ע"ו. חק, חקן וטה. כה ידוד, ישראל, ע"ה ברשית
פ"ו, ה'. בקמים, בעמלק הזנוח: נשום, כענה. בן בכורת, אהול הטלך (זעמלל א' ט', א'). חל,
חלל את דבר ה'. בקרן, הוא אגז אשר נכמדו עליו רחמי אהול והחייב אוחו. צפעו, ארעו אל אגז
הגין קין וחננו להיות נלדים ולגביים לישראל. לפעו, על' האלגזים והלפיעות (ישעיה כ"ב, כ"ד), ש
אהול על' אהרן נחם ילא לפעו (זס י"ד, כ"ט), והכוונה על הגן ערעו אגז. לפרוד פור, ערדכי
אקדח ער דודו (למי עגלה דף י' ע"ג) ילא למרד את הגן, ונערת ה' אהול נצאנים משים
את כריותיו.

גל, גילה והאילת את אסתר עכית אהול אהיה עסחוד את דבר העלוכה (זעמלל א' י', ע"ז)
ויסודו בעגלה י"ג, כ' כזכר לניעות אהיה טו באהול זכה חלפת עטמו אסתר. כחאיש, כחזר מיהאשו
ישראל טן הגחולה. גזר, הקנה אגור כתרותו אהס חין גואל לאיש הכעבר לעבר ויאל כזנת פיוכל.
גלף, ל' פיתוח, תרגום ופתחת ותגלוף (אמות כ"ה, ט'). שיפחה, פירשו, תקק להאילת את ערדכי
הגואל טענט בניטן אשר אכנו נלכני החובן היתה יספה, ויסודו כעודש אסתר דף קפ"ה חיל חכמה
פלך חתיקה, בניטן נכה תסס בחתיקה, חדע אכנו אהיה כחובן היתה יספה לומר ידע היה כעכרת
יוסף וחותק, יססה יז סה וחותק, אהול קן ענה זות דבר העלוכה לא אגוד, אסתר חין אסתר ענדת
מולדתה זות עטה. גש, גג ערדכי. לערעה, למכר. הגואל, הוא על' להס עגואל (מלככי א', ו')

תפאיל . טלפני עיר וקדיש לתקדיש אאל . קרוך אמה יי תאל תקדוש :
אמה חנון וכו' עד כינה והשכל .

מכלדודו פן להתבונן . נעת מארעה חסא צע צר שונן . דברת אב
קזבר אונן . דלתי צוד פגסה דפק חונן . דגלים לשלש תען ולחונן . תפא
ועקם בן דשה חונן : קרוך אמה יי חונן תדשת :
השיבנו וכו' עד בחשוכה שלמה לשני .

הנשים התגונות לכם ושיקה . הכארו וסערה בם נשקה . תדפה זאת
פגע לה תוד ומחשקה . הללה לקדוהיה ועוד לו שיה . הדר ימיני לשוכב
שוכה . גלכש רצות רצעה תשוכה : קרוך אמה יי הרצעה פתשוכה :
סלח עד וסלח אמה .

והשוא ותבא באלה . ולא נדעה כי זאת עשתה יד אלוה . ויבער חגף
בקלגביל לשלוח . ובהגיע תוד בגנן לפלוח . וברת אביחיל לבשה פלוח .
טלכית פה רפה מרבה לקלוח : קרוך אמה יי חונן המרבה לקלוח :
ראה בענינו עד נואל חוק אמה .

חן ונדה מבררי אל . זכותה עמעם ביד פראביאל . זאת כבאיה תלום
גשואה עין לאל . וקדוהיא לי צדקת תדי אל . זה הבינה לאות לתקון
אריאל . תבלת ידה עשות לנאלי אל : קרוך אמה יי גואל ישראל :
רשנו וכו' עד ורחמן אמה .

וחסד חסדה חסד ומחוללי . חר וברפס וקתם תלי . הללה רחן

היכן על עין ישראל שנהנו מפעולת חסדו . עיר וקדיש , שנות מלאכים . אאל , אתחיל , על' הכה כל
האלהי (בראשית י"ח כ"ז) והכוחה קודם איקדיש המלאכים את הקדש אתחיל אנכי לומר הקדושה . וע"פ
משטר חז"ל שאין מלאכי הארת אומרים שיה למעלה עד שיאמרו ישראל למטה (חולין ז"א , ג').

פ , פנה מדכי להתבונן ולדעת החפץ אשר נסכתו עמד הען הדר להיות זונן לשונן כנגד ישראל .
דברת אב , ענין שאלו שהיה את חונן . אונן , התשכל . דלתי צוד כנסה , דלתי בית הבכשת שמתפללים אם
לכור ישראל . ויותר גדולה ש"ל צ"י טל' הדלת תסות על פניה (עשלי כ"ו , י"ד) ור"ל דפק על צדי הכ"ו .
דגלים לשלש , טה לתלי יראל לגוס ג' ימים רכופים ולהתחנן אל הקדש . חען , ל' תענית . המלך , הקדש .
הכארו , נתחולל , על' כעש כחור (כ"ק דף ק' , ג') והוא כעו ל' כעוד בחלוק סה"ע . כגע , ובהגיע
תוד אסתד (אסתד ג' , ע"ו) . ועוד לו שיה , הסלך סחארוה זה אותה להיות לעוד לו . יסיני , מדכי .
לשוכב שוכה , להבי ישראל איו שוכים נחמס . בלכש רשות , נלכש שק לרשות את רולה נחמה .

כאלה , בעוד אהיס . כי זאת עשתה וכו' , ל' לית י"ב , ע' . ובער , על' יעמד ויכסלו (ירמיה י' , ח')
ר"ל כסיל היה חסדו בעה שטה שנישו חליו כל נערה נתולה , כי כל עוף דהיה ליה נחתו איטענדו מניה
(עגלה י"ב ע"ג) . חגף , חסדו (מדדס אסתד דף קי"ו) . בנין , בנין נה"ע . עלות , הלכות הטלכות .

זכרה , יתן לה למחנה , ל' זכדי חלבים (בראשית ל' , כ') . מהררי אל , ען העליונים . עמעם ,
מחבר התן והיסי עם הכוח שהיה לה ניד מדכי . מעטם , על' ע"פ בן אביאל , מדכי שהיה מורע
קיס בן אביאל (ע"פ ע' , ח') . ערפח תררי אל , זכות חלכות . זה , הקדש ע"פ זה אלי ואנוהו (שמות
ע"ג , ג') . לאות , שילט מעטה בן זיכה נה"ע והוא דרוש . אריאל , נה"ע . חלכת וכו' , ידה עשתה את
המחכה לכה"ע . ו"ע תבלת ל' תבלית , ר"ל דרוש כלב ותמד את בנין היות שהתחיל כורע לנחמו כור .
חסד , הקדש הוא חסד ככל מעשו ומחולל כל הוא קסט את אסתד נחמד , וע"פ עגלה י"ג
אסתד דיקדוקה היות וחוץ אל חסד כסוך עליה . וכתם חללי , ע"י תכשע (עשלי כ"ב , י"ב) . חיליה ,

ראש פתן מגדלי. חזן פו לשלח עוד מלאכלי. חלת פני אלהים יי
חילי. ויהי רב החילי חקא חלי: קרן אמה יי חקא חלי עמו ישראל:

כד עליט וכו' עד כשנים המכות.

לפניו טבע הד אברך. טבע היה ומכין להאריך. טמנה וסתרה
מפחע ירד. טמא קתגל נמנה לתברך. טוב פץ לה קומי אורי פי בא
אורך. ושמרת לשנת מכותך נגשם אברך: קרן אמה יי מברך השמים:

חקע בשופר וכו' עד כשנח הארץ.

מכל יודעי דת שפתי מרביץ. יקר ימיני קדת ימין חרבץ. יפי עדי
עדים משבץ. יצא מלש על יד קרבץ. ילש מהן שאלות יעבץ. והג
ימן לאסוף נדחים מקבץ: קרן אמה יי מקבץ נדחי עמו ישראל:

השיבה וכו' עד ודקנו במשפט.

הבתולות בקרבן שנית בנאיהב. בבקיה בתמלק השליכה ידב.
פי צדיק יי צדקות אהב. במס רב ושפי להב מלהיב ללהב. קרה שח
לעד לחמו לתבתב. גזלה קפץ קדין משפט אהב: קרן אמה יי סלק
אורב צדקה ומשפט: למלשינים וכו' עד במרה ניטנו.

הקב"ה נתן לה חיל וכו' לחזן ראש פתן, ר"ל את הטן. מנחלי, המעמיד עלי גחלים. ויש גורמים שחלי.
ומעשים אלא ירעמי נחלי רמזיו. עוד מלאכלי, אלא יוכלני עוד. הלח, התעללה, טל ויחל עכב.
חזר, ל' החזר. החלי ל' טיחת טעכה כמו לשום החול לחכב (ויחזקל ל' כ"ט).

לשנה, ימים רבים לפני מרדכי. טבע, חקן הקב"ה והס כד על יוסף הנקרא אברך עב"ה מלשית
מ"ה, ט"ג. טבות, ר"ל זה הסוד אל יוסף היה מואס ושטר ועוכן גם למרדכי כדי שתעלה כה חרפה
לישראל. לרארך, להטלות חרפה רשומה. ותערה ססטר דף קפ"ו נביה אל החל כהן אה גדולתן אה
וכו' יוסף כתיב ויקראו לפניו סטרן, ומרדכי ויקרא לפניו כהן יעשה לחיט וכו'. טמנה, מרדכי טמן
והסתר את חסתר ל' שים, כדשיחם סטרן ילקוח ותערוס ירושלמי לחסתר נ', ח'. ספרוע ירד, ל' גלה,
אלה רמזה לגלות ירכה להנשא לטרל ועמל. כרברל, כסאר נפל גורלה להנשא לחסתר. לדברך, ל'
כרבי ארע, מעבין הסטרין את כהנן (בלאים פ' ז'). קומי אורי, ל' יעמיה ס', ח'. ועטרות, מטערת
ישראל. בשנה סטרן, ר"ל מיני מלכותן, ותבט כל תכלים ס"ה, י"ג. נשטם, נשמי טרכס והלחנה.

שפתי מרביץ, מל' חזן בין העשפתיס (מלשיט ע"ט, י"ד) אר כדע על בני יסכר יודעי מינה
לשנים. אר כן נעדרווקים נשעל, וחינרו הוקר הקב"ה את מרדכי מימיני יותר מכל יודעי ולועדי פורה,
נעטר אהי חזן פתיר ועוקן דת שחכס מיטין הקב"ה ועב"ה מיטיו אר דת לעו (דמייס ל"ג, ז').
סשבץ, ל' טענות וכב (שנת כ"ה, י"ט). על יד קובץ, ל' פצלי י"ג, י"א. והכוונה פה על מרדכי אהי
קרבן כל הטורה נדח. שאלוח יעבץ, הוא עתמיאל כן קבו שאל עמל כהס לנרס סטרנה ולכריתת פה
גטלו בתלמידיס (מטררה דף ע"ז). ושי, הקב"ה אהס מקבן נדחים זמן והכין וכב רע למרדכי לטפף.
ימן ל' הטעה מעבין וימן ה' (י"ב, ח') אף כי מינו עגורשו.

במארב, כסאר חסרונה טכסכו את חסתר טה להקבן אהי טכולות כדי שגיד לו את טעה ות
מלחמה. כבורה כח סלק, חסתר, ול' תכלים ט"ה, י"ד. השליכה ירכ. נמנה כה' ולא כגיד את טעה, ול'
תכלים ל"ה, כ"ג. וסטר החרו טעגלה י"ג עבד מתיח ולא גליא ליה דלס כרנג ולא גליא ליה וכו'. פי
צדיק, תכלים י"א, ז'. כסס, הקב"ה ככניס והטעין כלב חסרונה אהי פדמי ועטל לחז (דניאל ז', ס')
את רשמי לבח החכנה כדי ללהב ולסחף את הטן אהי. מלכית וטעמד ליכע על ישראל. כרה הטן שוח
לישראל. לעד לחמו לחרוב, כרו כרף לגנה. לחמו, כרו כמו משיח ח' י"ג. להכב, ל' ארטה כו
וכמי הסטי (הטע ח' י"ג) וטענה שקטלה ולא הורבה. גזלה קפץ, הקב"ה אהס טכסע אהב פטר כדון
נעדה חרופים טגולה. קטן ל' פגיה טגורח ולח תקטן את ירד (דמייס ע"ט, ז').

וישם לילה והגומה המקיע. ליל אשר תגין וירב הקיע. לדורות
אותו העקיע. להיות לפלא צנוע. לבר יד יהיר ובאשכנזו הבקיע. ומרדו
יחזיקו שח ידים מקביע:

ע"פ א"ב.

אזרח בט חזן. בקבל גרוץ. בנתיב נחזן. סבת צאת חזן: בפרה
אדע. פתול ידע. ופלולו נודע. בקדע תדע: גמוליו חבל. בעל המסבל.
ועגו בסבל. קודי גסבל: דלזו בלוד דאות. ארבע מאות. בלבנת יון לאות.
עד יחש אות: הרים צח דלג. וגבעות בלג. ועגם מלג. בעלמון משלג:
וחגין קומם. בו בים זפום. בגידו עפום. באעבע הקום: וזו לועזים. מצח
מעזים. וקפאא בעזים. בנגל רעזים: חיל צבא פרעה. בסאסאה פרעו.
ובט בנס וקיעו. מול אב וזרעו: טבועים אז פשרו. הוהפפות בקו שרו.
וקו בסוף אשרו. ואלשור טאשרו: יקשו אמרים. שוב לגיא חמורים. וקו
חשובים מזרים. נתמדו למרים: בלשר ציר תחן. רלט באישי צחן.
לתמתיק מר למחן. לבל לקום בקחן: לה לאילים. ואף להם האלים. ונקבו

לילה, ליל פסח היה. חגיגה פרעה. וירב, סמחיה (האש ס', י"ג). הניע, השליך, טל' ויניעם
 נמדע (נמדע ל"ג, י"ג). אחזו סליבה, לשלא, למלחות שיעשה לט'ל כחותו לילה. וד יהיר, הטן.
 וחכרד יחזיקו, מי חסד וקטן נכח זה והאפיל אותם הקב"ה הטכניע וזים. תכרין, ל' אגודה. יחזיקו
 מל' יחזיקו שח ידים (תהלים כ"א, ז').

אזרח, סמכס סניב הנקרא חזן האזרחי. בט, הכיט. בכסל גרוץ, בכוכבים המזכירים. כסל,
 מל' עשה כיטס וכסל (עמוס ה', ח'). גרוץ, מואר, מענין גיבון כל' חז"ל. נחזן, ענין עפידות כמו ש"ס
 כ"א, ט'. סבת, שטע. ור"ל סמכס סניב הכיט בכוכבים לרשות נעולו וזמל לו ססס לא מללעגניכות
 אלק וכמו שרדו חז"ל נכח קל"ז על פסוק ויולא אות החוזה. כמה אדע, כדלשית ט"ו, ח'. פתול, טל'
 עקב ופתולתול. ופלולו, עשפזו טודע לו. גמוליו, נכיו. חבל, השחית אותם פרעה. בסבל, בסבלות טלגים,
 קודי נסבל, תולד למעריס העצמותיים לסלילים. קודי, טל' ויקחו. נסבל, ע"ז אש על כתף יסבלוהו
 (ישעיה ע"ו, ז'). דליה, נכיו בלו למעריס. לוד, כמי למעריס (כדלשית י' י"ג). דאות, ל' פריחה, כמו
 ידלה הנזר. לאות, הלמ"ד טן השורש עגורם וילאו מעריס, ר"ל שכו יסרלל יעשים ונלחיים נעבודת לנכיס
 וטיע חיון ד' מלוח שכה. עד יחזש אות, עד הזמן אעאר הקב"ה והחיס להס אות הגולוה. צח, הקב"ה
 טע"ה שר ה', י'. דלג, את הקן. בלג, חוק את ישראל טל' הטבלג (עמוס ס', ט'). ועגם, טלגים
 (כדלשית י' י"ג). מלג, הכתיח כחותחין טל' מולגין את הדלש (כ"ה ל"ד). בעלמון משלג, זה הקב"ה
 שכתב ט חלג כלמון (תהלים ס"ח, ט"ו). חגיגה, פרעה נעה אשכ ללכד את ישראל כטיס כחות דבר
 עשפו פגמל לו ונטעב כים. בגיחה, כעלחטתו, וכלחס כנו ת"ס וגיחהו כנח קרב (שמות ח', י'). קסיי
 הכוחן. באעבע, אכנע חלכיס. וזר לועזים, נחככרו מעריס שנקרלו עם לונו (תהלים קי"ד). גרו, כמו
 וזר רעשים (שס כ"ה, ד'). וקפאא, כעכעו כטיס עזים. תרגום ויזף הכרול וקפא (ע"ז ו', ו'). כנבל,
 כנלד כזה שהוא פתוק וזף על פני המים. רעזים כמו רעזים, דוגמת עלו ועלן. בסאסאה פרעו, שלס
 לו הקב"ה ערה כנגד מדה. ובט, הכיט הקב"ה. בנס, כים הקב"ה. חזן, כים רלח ויטם. מול אב חרעו, עפני
 יעקב וככיו. כשרו, כלזר לטו ישראל את מעריס עטועים כים. חופפות, עט"ה תהלים ס"ח, כ"ו. ופזו,
 וזה פוז אשרו, נתלזרו ככות כים. וקס"ל עשרו כע"ן. ואל שור עשרה, הלכו כעישור אל מדבר אר.
 יקשו, הקאו לרד קאות לזכ ללחן מעריס אשר כזר חמורים כזרם (יחזקא כ"ג, כ'). מורים, טל' מור וזהלות
 (שר ד' י"ד). נחמרו, נכככו, טל' חמורה, והגריש חמ"ז כמו שטבו חז"ל כעלת מתרימין, מתחילין. ונס"ס גורם
 יפחשוכים מורים וכו' ופירשו מלזר כחחלה היו ישרא חשוכים כעור הכותרו לביית מרים. ציר, מזה רכינו אהיה לז
 גלסן הככר ועקב חחכה כעז ישרא. חזון, חחכה. לוט, כדי ללוז ולכסות כמחוכט, טל' וילט ככיו (ט"א י"ט
 י"ג). באישי צחן, כמו ועלה כלזו ותעל לחכנו (יואל כ' כ'), וככיו לחטט. לעזון, למחנה ישראל. או שהיא
 טל' חנינה ור"ל למחוק. לבל לקום, שלח יקחן כם הקב"ה ככסיון סכו. לקוט טל' לקוט כדור (תהלים ל"ה,
 י'). לזו, כחלו ע"ז עכני ככדו. ואף, וחזון אף של כעז הארז כשמתק עכס. חללים, ל' חלס או חרש. ונקבו

קרובות לפורים

אלים. בצדק בני אלים: מדרו לאלש. וכל בצק מולש. ורגו בפלש.
 עדי רק חלש: גפו פעמים. בתקון ימים. ברגן שמים. ובצית קים:
 קעו לרפידים. ברפיון לפידים. ועודם שם רפודים. חלו בצר קפודים:
 עד הגם בהם. אין להאליהם. ובסוף האהם. ופה בחשף גלחם: פסע
 פרקאות. ארבע מאות. לגב צבאות. נצי צבאות: צג במלתכות. ראשית
 עלמות. ופן במהלמות. והדשת לכלמות: קצין אשלים. בחיק נחשלים.
 וקלם מושלים. בחטא נשולים: רדף שלשה. וקשה שלשה. ועדתו חלשה.
 ביד און חלשה: מן שדי חק בהם. קרב לרגם. וקח לברגם. מרחם
 ומקם: תחד עם איכה. במשול הקה. ושקמה לו איכה. קבוו וקנאה:

ע"ס חסר'ק.

תמימים בראו ארץ. והקצינו שר בערץ. פסק לרוץ במרץ. לבלותו
 בתרץ: שדי שובן עד. צו לזעט עד. ארדיו לעזר. לסאקאו עדי עד:
 רחן עמדם. ואכוד רעם. ומאז ועם. מפרלך עלי עם: קצין מכבוד. גין
 צוף קמר. וישסף וישמר. ולא רבשה ופר: צפס קנו חש. מושלש נחש.
 בגיח כחש. לחוץ עם נחש: פיו שלח ברע. קלילת ישי לרע. בקבת עין

אלים, נקרוו גבורים גדולים, על' אילי עוזב (שמות ט"ז, ט"ז). בצדק בני אלים, כמות
 הזכות. לאלוש, כמדבר ל"ב, י"ג. מלוש, כל הכתוב שהגילו מעלמים כלה ולא היה להם עוד
 עה ללות. בפלוש, כמרהסוף ותגלו, על' טעמי עפולש (שמוני ו'). עדי דוק חלוש, עד הכמים
 בתחלשו. דוק, כנוי לשמים עש"ה טעיה ט', כ"ב נטו, הקד"ה נפה לותם ולא עמדו כנסיון.
 בחקון ימים, נתקון הען לנ' ימים שאמר הקד"ה אל תלכו וחס יאלו, אל תוחזרו וחס תוחזרו.
 ובציה מים, אשמוט עה כמותה. תלית, ל' יוכה. טעו, נפשו. ברשיון לשדים, שגרפו יריהם מן התורה
 שמתנה בקולות ולפידים. רפודים, רטלים וחזונים. חלו, כחלשו. בצר, ע"י הלגד עמלק. קפודים, ל'
 כילה וכריתה, על' קפדתי כחורג חיי (ישעיה ל"ח, י"ג). עד הגם בהם, נעוהם בטלמים. אין לחאליהם,
 מהר עמלק להחמיכם, על' יחדו חללו (תהלים י"ד, ג'). ובסוף, ניש סוף. האהם, קחו עליהם הוא
 האה, כי חשג שיפלו ביד מעלים. ונהה כפייטן פעל מעלת האה. ופה, נרשדים. בחשף, בגלו, על'
 מחסף הלכן (מלשית ל', ל"ז). עג, כגב. ראשית עלמות, עמלק עש"ה נמדד כ"ד, כ'. ופן, פנה לטום.
 בסחלמות, בטכות שכוכה ע"י יהושע. אשלים ארזי מן ששל נפלם צד, גדרים. והכוונה על ורע שבתם
 ע"י בו ויטע חלל. בחיק, נתון. וקלם, חרף ולעג ניהרל הנקדחים עוללים. נשולים, אגו דן שבתם
 הענן ונפלו ביד עמלק. כאלים על' כי יאל ויתן (דברים כ"ח, ט'). שלשה, א' בעלמים וא' בים וא'
 נרשדים, והכוונה לטענה. שלשה, עחית עמלק כמותה ג' טעמים כמות י"ז, י"ד. דברים כ"ב, י"ז.
 וז"ל ע"י, כ'. און חלושה, כנוי ליהושע ועש"ה שמוט ל"ב י"ז. וי"ח. בכס, שמוט י"ז, ע"י. קרב לרגם,
 לחטר למלחמה כנגד עמלק. לרגם על' וירכשו את האזן (שמות כ"ח, כ"ח). לברכסם, להטעיד, על' גמול
 בני לברכסו נקי (שנה ע"ז, נ'). מודרים וסכס, ר"ל מלמטה ומלענה. תחדו, תחזות. כמשול, בעמלק
 שהיה לטעל ולמינה. בבח ובגאות, ככיל כויון ונהה שעה גאותו ליהרל.

כישו, כחצר יראו. והקצינו, והעליכו את שאלו לקחין ולד עליהם. בערץ, ל' ערלים. במרץ, כמחנה.
 בהרץ, ל' כלה ומחלה (ישעיה י', כ"ג). לזעט עד, הוא שאלו טענן נמיטן שמוט עליו כנקד יוכל עד
 (מלשית ט"ט, כ"ז). ארדיו, אחרי עמלק. קצין עמלם, קצין חיילו. רחן לפי עמיו ל' חיל, ולא ישחי
 מקורו. ועטעם ל' חסר וקצין על' עט כמו לעולה וכותה עטעם. ואכוד רעם, רחם על אגב. רשם כשו
 רחם בחלף הטה"ע. ועם, נמאס שאלו. קצין מוכמר, אגב שכתמו רחמי שאלו עליו. נין צוף, שמוטל
 הניח (ש"ח ט', ח'). כמר, הניח מכותות ורדת על אגב. וישמר, על' שער וית. וסר, ל' מיתם טענין
 וכדען לט תומד (ויקרא כ"ב, ד') ויקודו כמד"ס הטעמו. על לרכסו וקדריסון ותחתו עליהן. צפס, סתן.
 בגיח, נלחמו מרחם חטו. לחוץ עם נחש, הלך לקחלה נחשים כספילו וגולות מים לים ללחון שס"ה.

קדוּבוֹת לְפוּרִים

הַרְעֵה. גְּמֹל אֶב לְפָרַע: עֵץ בְּתַרְמִית תִּשֶׁר. לְחִשְׁגִּיא אִישׁ בְּעַר. וְרָפָא יְהִי
 גַּעַר. מִמְּלֶאכֶת יָעַר: שִׁמְנֵה תֵרֶת. לְעַרְעַר יִקְרָת. וַיַּעַר עֶרְת. מִגְּזַע בְּכוֹרֶת:
 גִּשָׁא בְּרַב וְזָאב. וְגִסְהַ בְּבָרְזָאב. וְבו גַּעַפְר בָּאָב. בְּעוֹרֵב וְכֹזָאב: מִסְפָּרָה
 גַּעֲשֵׂה. לְעִבְדוֹ כָּל עֶסְה. וְכֹאפֵר עֲשֵׂה. בְּיַד מֵאֵמֶר עֲשֵׂה: לְעֵנָה וְרוֹשׁ.
 גּוֹעֵץ לְפָרַשׁ. לְסַמּוֹךְ לְכַרֹּשׁ. בְּשֵׁם אֶחָשׁוּרֹשׁ: בְּחֵשׁ סְלוּפִים. וְהִתְעָה
 אֶלְפִים. לְהִבְדִּיד עֲלוּפִים. בְּפִלְסִם אֲלֵפִים: יִקְרָאוּ סוּפְרִים. וְכִתְבוּ מְסָרִים.
 וְשִׁלְחוּ צִירִים. בְּדָבָר הַמְּלֹךְ מְהִירִים: שְׁשִׁים בְּהַלִּיכָה. לְעֵין בְּלִמְמֻלְקָה.
 וְהִדִּית גְּמֻלְבָּרָה. וְהַעִיר שׁוֹשָׁן נְבֻכַדְנֶצַּר: חֲלוֹם יְהוּדֵי חֲלָם. וְהִבִּין בְּסִלְסֵם.
 מִדִּיז קָרַע לְהִבְשִׁילֵם. וְנִסְרַע לְכֹז גְּמֹלֵם: זַעַק בְּמַר גְּפֶשׁ. בְּאֵפֶר לְהִתְבַּפֵּשׁ.
 בְּצוּם וְכִטִּיט וְרָקֶשׁ. יֵשֶׁב בְּעֶצֶר טַפְשׁ: וּבִתְלִיל שְׁפֹלֹת. בְּחֹז עֲבוֹדוֹת
 בְּפֹלֹת. הַקְּשִׁיב תְּפֹלֹת. וְהִגִּיף אֶפְלֹת: הִסְבִּית שְׁעָה. מֵאֲמוּלֹת שְׁבָעָה.
 וְזָאוּ אֵל שְׁעָה. וְאֵל יִשׁוּעָה: דְּפִי בְּרִקִּישׁ. הִבִּין נִין קִישׁ. וְתַחַן הַלְקִישׁ.
 עַד לִדְק הַקִּישׁ: גַּל לְאַתְלֵת אֶהֱב. לְטֵא אֶלְרֵהֵב. לְהִדְעִי: יְקוֹד
 לְהֵב. מִגְּזֵי רֵהֵב: בְּבִינָה עֲשֻׁתָּה. בְּגוֹחֶה חֶסְתָּה. שְׁלֹשׁ צוּם פְּצָתָה.
 וְיָד חֲלָץ בְּפִתְהָ: מִיּוֹאֲרֶה שׁוֹגֵא. בְּדַת אֵל עוֹנָה. בְּלִי מְעוֹא מְעָנָה.
 מִה יַעֲנָה:

גמול אב לפרע, למרעו ממדכי על אסף שחולל את חג אכזי. עץ, יען. בהרמיה חער, נהרמיה
 לשון העלמטה כחער, וענ"כ לשון כחער מלכס עשה רמיה (תהלים כ"ג, ד'). להשגיא, להאזנות, מל'
 טענה ער (דברים כ"ז, י"ח). איש בער, את לחשורו. נער, ירחל ענ"כ הואע י"ל, ח'. ער, כח
 טוקד יער כלכנון. חרת, חקק. לערער יקרת, להכרית ירחל. ויער ערת, הולית הקב"ה
 חוסר גזע שול והול ממדכי. ויער ערת, ל' גדול ומצויחה מל' ומתערה כלחורח (תהלים ל"ג,
 ל"ב) ערת על יחור (ישעיה י"ט, ו'). נשא, התכחז הטן. ונסה, נעלה, והנס ונעשים תרגום אוכלס
 והז חינון מסיפין (גדלשית ט', ו'). בבו זאב, מדכי. ובו, טעמן. כעורב וזאב, מלכי מדן
 (שופטים ו', כ"ב. תהלים ט"ג, י"ג). ססכה נעשה, הטן עשה את עלכו ט"ז כדליתת כמרקי
 ר"ל פ' ל' ותודד חסרה. עסת, הכרית את הכל לעכו. עסה מל' ועסותם רעשים (מלכזי ג',
 ל"ח). מאמר עשה, חסרה ענ"כ חסרה כ', כ'. לענה ורש, ר"ל גזרות קאות. לפרוש, לגזר
 ולתרוך, כמו לפרח להס (ויקרא כ"ד, י"ג). לסמוך, לתלות. לברוש, את מרדכי הנקרא כרוז.
 כרוז מלושים, ודי דמי כרוז ועול. פלושים, מל' ופלף כנדים (שלי י"א, ג'). עלושים, ירחל
 אס נכזי רח, מל' נכין עלמו (ישעיה ל"ח, כ'). בשלס, נעקל עשית אלשים ככזי כקף שומר
 לשקול חל גזי הטק. צירים, שלוחים. נטלכה, טענה ומערה, מל' מלכי יאסר (דניאל ד', כ"ד).
 יהודי חלם, מדכי יהודי חלם טענת הטן, והחלוס פתח כמדד חסרה ד', ו'. כסלם, כחון
 הטן וחכיו אכמו ככילוחם. להכפיש, מל' הכטישי כחפר (ויכח ג' ט"ז). בעצת, כעבור ענת. טפיש,
 כסיל. וסחליל, הקדוש כרוך הוא העניה שמיס. מתליל, ל' נטח ותלול (יחזקאל י"ג, כ"ג). הסכית,
 טע. סאמולת, העיוסרה כטה פעמים. חוללת, מל' טח חעולה לכתך (יחזקאל ט"ג, ל'). חיל,
 חיוק. רש, כרוון חול. נין קיש, מדכי. וזרו, חחרה. רלקיש, ארנה כגנס מלקוש. לדוק, שמים.
 וקיש, דטק כחלחלו. גל, גילה. ליאלח ארוב, חסרה. ירוב, לחשורו. ארנה כגנס מלקוש. לדוק, שמים.
 כזי רוב, מיאסל סעכו וזו כים. אד של יס רזא טז (כנח כחלח ט"ז, כ'). כגורח, כחולח,
 כמו כי חתה נוחי טעמן (תהלים כ"ג, י'). וזר, את הטן. פלף, חיל ורעדה כמו וכפתה אותם מלכות
 (יחזקאל ו', י"ט). אררה, וטנה את הטן לכחולתו, מל' וחחוחו חרוחת תמיד (סוף מלכים). עונה
 כטח ארה, ר"ל כמו שכתוב טעלי כ"ה, כ"ח. בלי פשוט, לא מלח הטן טענה טה יענה לפני הטק.

קדחות לפורים

מאזי הסודים אלעזר ברבי קלי.

אותו מְבַהֵלֶת. חֲתוּת לוֹ נִחַלֶת. בְּמִנּוֹת הַחֻלְלֶת. מִנּוֹ מִתְחַלֶּלֶת: לְאֹנְדְרוֹ
הַבְּאִיר. אֵת אֲשֶׁר הִתְאִיר. וְלַעֲבֹב בְּרִיָּאִיר. מִחֻגּוֹ הַבְּאִיר: עֲבָרָה נִמְלֵא.
וְעָרָה הַמְלֵא. וּבִדְרָכָיו פִּשְׁמֵלָה. וּמְדוּדֵי מִלָּה: זֶם וְהִכִּין עֵץ. הִקְוֶעַ נֶגַד דָּת
עֵץ. תִּרְעֵלוֹת פְּהִיָּעֵץ. וְהִשְׁעֵרָה בְּרַב יַעֲזֵץ: רַק בְּנִחְשָׁב בְּמֶר. וְהַיֹּשֵׁב לוֹ
בְּיָמֶר. וְאֶל־מִנִּיף עֶמֶר. שֵׁב וְחַגֵּן אֶמֶר: בְּרִשְׁמֵעֵי בִשְׁוֹר. וְרַקֵּב לוֹ אֶסֶר.
כִּי חִכְרִיעַ אֶסֶר. מִדּוֹן מְעֻשָׁר: יָחַד בַּזֵּל שְׁנִית. לְסַעַד חֲבָנִית. וְעֻלְתָּה
תְּעִנִית. וְתִקְצֹץ חֲנִית: רַעַל מִדֵּר הַמְרִירָה. וְתִדְבֹן בְּאִרְיָה. וְהַדָּם הַעֲרִירָה.
וְלִשְׁחַת גְּרִרוֹ: בְּרוֹשׁ נֶעֶר. נַעֲזוּץ נִגְעֵר. וְכִלְמִתּוֹ עֲרֵר. וּפֶן לְשׁוֹעַ עֲרֵר:
יְדוּמִים מֵאָה. אֲשֶׁר יִחְמָה טְמֵאָה. סַעֲרֵי לְקַמְעָה. סִפּוֹת רָוָה וְצִמְאָה:
קוֹעֵי וְנִשְׁחָתוּ. וְעַם יִלְדָיו נִאֲדָתוּ. וּבָאֵעַ חַד נִזְחָתוּ. וְכִלְמִצְרִים חָתוּ: לָרֶם
נִגְנוּ זֶו. בְּאֲשֶׁר חָזוּ. וְעֻלְצוּ וְעֻלְזוּ. וְכוּ לֹא בָּזוּ: יַעַן בְּמִיר סִפְרִים. הַצֹּו
עֲפָרִים. בְּפִלְכֵי בְּפָרִים. בְּמִשׁוֹשׁ פּוֹרִים: מִיִּרְגָן גְּאֻלָּה. רְחוּ וְחַלְלָה. רִגְנָה
סִגְלָה. בְּקִרְיָאת מְגֻלָּה:

אורח, את הַטֵּן. בַּמִּנּוֹת, נִמְתַּנּוֹת. חֻלְלֶת, אֲחֵת הַמִּיחַלְלָה לָהּ. מִנּוֹ מִתְחַלֶּלֶת, מֵהַטֵּן הַיָּחַד
מִחֻלְלֶת לַחַת לוֹ טַחַת הַסַּעֲדָה קוֹדֵם לְחַשְׁמוֹז כִּדִּי לְקַחֵל כִּדִּי הַטֵּן, כְּדֹלִיתָהּ נִמְדָּה אֲחֵת.
לְאֹנְדְרוֹ, לְאוֹחְזָיו כֹּחַד וּסְמֵר אֵת אֲחַד גְּדֻלוֹ הַטֵּן. הַרְאִיר, עַל מִשְׁלַח טָוִי. וְלַעֲבֹב, עַל וַיְחַזֵּ
טַלְעִינִים (הַיָּד לִז', ע"א), ר"ל גַּם סְמֵר לֵבָס מֵה שְׁחִירָה לוֹ עַם מַרְדְּכֵי שְׁלֵטֵנוּ כִּדִּי. מִחֻגּוֹ הַבְּאִיר,
שְׁמֵס מַרְדְּכֵי נִעַזְלֵי אֵל הַטֵּן. מִחֻגּוֹ, כִּדִּי לַעֲזֵ עַיִן הַטֵּן וְכִדִּי הַטֵּן. הַבְּאִיר, לִי כִשְׁוֹר וְשֵׁלֵס כִּדִּי
ר"ל כְּחֻלּוֹף אֲחֵת. וּבִדְרָכָיו כְּשִׁמְלָה, אֲחֵת שְׁבֵרָה וְכִדִּי כִּדִּי לַעֲזֵ כִּדִּי לַעֲזֵ עַיִן הַטֵּן
פְּחִיין בַּמִּלְחָמָה. וְסוּדָה סִלָּה, יַעֲנֵהוּ לְחַלּוֹת אֵת מַרְדְּכֵי. תִּרְגֹּס אֵל זִמְרָה, עֲבַת חַשְׁמֻן. זֶם, זֶם.
הַקְוֶעַ, לְקַבֵּעַ וְלַחַלּוֹת עֲלֵיו אֵת מַרְדְּכֵי הַסּוּדָה כִּדִּי עַן חֵיִם. וְהִשְׁעֵרָה בְּרַב יַעֲזֵץ, זֶם הַקְּבֵלָה
וּפְסוּק הַזֶּה נִמְשָׁלֵי יֵאֵל, יֵאֵל. רַק הַטֵּן. כִּמֵּר, עַל וְהַשְׁבִּית אֵת הַכְּמִיִּים (ע"א כ"ג, ה') ר"ל שְׁבֵרָה
אֵת עֲמֵטוֹ ע"א. כִּימֵר, כִּלְשָׁר הַחֲמֵטֵר כִּלְשָׁר כִּדִּי הַטֵּן עַם הַלְּטוֹם וְהַסּוּדָה, כְּדֹלִיתָהּ
עֶסֶר, זֶה מַרְדְּכֵי שְׁלֵטֵנִי לְחַלְמִידֵי הַלְּכוֹת קְמִילָת הַעֲשׂוֹר כִּלְשָׁר כִּדִּי הַטֵּן עַם הַלְּטוֹם וְהַסּוּדָה, כְּדֹלִיתָהּ
נִמְדָּה אֲחֵת. חֲזָן, חֶקֶף מִחֻסָּה מַרְדְּכֵי לְרַכּוֹב עַל הַסּוּדָה. הַכְּרִיעַ אֲחֵר, שְׁעֵר הַעֲשׂוֹר שְׁמֵק ט
מַרְדְּכֵי שְׁכּוֹל רַק כִּלְשָׁר הַכְּרִיעַ עֲשֵׂת אֲלֵפִים כְּכַד כֶּקֶף אֵל הַטֵּן. כְּדָל שְׁנִית, כִּדִּי אֵל עֲשֵׂת אֲחֵת.
לְסַעַר, לְסַעֲדָה הַמִּתְחַקֶּנֶת. חֲבָנִית, לִי תִקּוֹן. חֲנִית אֵל הַטֵּן. רַעַל כֹּחַד, מַרְדְּכֵי הַכְּקָלָה עוֹר הַמַּרְדִּי
לְהַטֵּן כּוֹס אֵל תִּרְעֵלָה. חֲרִיבָה, כּוֹס חֲרִיבָה. הַרְאִירָה, קָלְלוֹ. וְהִדָּם, אֲחֵת. הַעֲרִירָה, עֲשֵׂת אֲחֵת
מַרְדִּי, שְׁנַתְלָה עַם כִּדִּי. בְּרוֹשׁ, מַרְדְּכֵי. נֶעֶר, הַחֲחָשׁ וְהַטֵּן כִּנְעֵר. נַעֲזוּץ, הַטֵּן. נִגְעֵר, נִגְעֵר. נִמְדָּה
עַן הַעוֹלָם, כִּדִּי וַיִּנְשָׁר רַעִים (חִיב לִי, י"ג). עֲרֵר, הַקְּדוּשׁ מִחַד כּוֹס חִיבֵד אֵת כִּל לְכִדִּי
עֲחָה, עַל מַרְדֵּי תַחְשָׁרֵר (יִרְעִיב כ"א, כ"ח). וְסֵן, וְסֵנָה הַקְּבֵלָה אֵל חֲסִלָּה יִשְׂרָאֵל, וְעַיִן וְסֵנָה וְסֵנָה
ק"ג, י"ח. יְדוּמִים, כִּיִּם, עַל יִחְמֵתֵי אֲחֵי (תְּהִלִּים כ"א). מֵאָה, ע"פ מַרְדֵּי קִבְלָת דָּף ל"פ
אֵם יוֹלִיד אֵת מֵאָה, זֶה הַטֵּן, וְהַזֶּה לְמַעַל דָּף 669. טַמְאָה, זֶה. סַעֲרָה, כִּלְשָׁר, עַל יִסְפֵּר עֲרָן
(הַטֵּן י"ג, ג') לְקַמְעָה. עַטֵּם כִּל. חו"ל כִּדִּי מִחֻסָּה מִכִּדִּי קַמְעָה (גִּיטִין ס"ז, ע"א), ר"ל כִּדִּי
טוֹעֵט. סִפּוֹת, עַל שְׁכִיסוֹת זְדוּת וְזִמְזוּת, וְע"פ תִּרְגוֹם אֲוִיִּקְלוֹם דְּכִדִּי כ"ט, י"ח. קַעוֹ, כִּלְשָׁר, עַל
וְהַקְּעַ אֲחֵת (כְּמַדְרַב כ"ב, ד'). נִאֲדָתוֹ, לִי אֲחֵת, כִּלְשָׁר וְכִדִּי עַם אֲחֵיִם. וְכִדִּי עַר, עַל
חֵד כִּדִּי וְכִדִּי. כּוֹחַת לִי מִחֻסָּה טַעֲבִין יִחַת אֲחֵרִים (יִרְעִיב ז', ט'). וְהַזֶּה אֲשֶׁר וְכִדִּי עַד
יִסוּדוֹ כִּמְרִ"א פ' נ' אֲחֵי ז'ל כִּדִּי כִּדִּי כִּדִּי אֲחֵד מִכִּדִּי הַטֵּן וְאֲחֵר לוֹ יֵאֵ עַן כִּדִּי אֵל הַטֵּן
עֲנִית קְדָי קְדָיִם נִבְסֵי כ' אֲחֵת, מִדֵּר אֵת הַטֵּן לְחַלּוֹת עֲלֵיו לְקִיִּים טַח שְׁנַעֲשָׁר יִתְנַסַּח אֵת עַן
כִּדִּי (עוֹרָה ו', י"א) פְּעוּרִים, לְגַדִּי יִשְׂרָאֵל. לָרֶם, לְהַקְּבֵלָה, הוּא יִשְׂרָאֵל שְׁנַקְדָּלוֹ עַם וו (שְׁמֵטָה ע"א, י"ג.
ע"א. יִרְעִיב ע"א, כ"א). וְכוּ לֹא כּוֹ, כִּדִּי לֹא אֲחֵת אֵת יִרְעֵי. כִּדִּי סִפְרִים, שְׁכִיסוֹת וְכִלְשָׁר אֲגֻרָת הַטֵּן.
עֲפָרִים, יִשְׂרָאֵל עַיִן אֵל ד', ה'. בְּפִלְכֵי כְּפָרִים, כִּלְשָׁר וְכִדִּי.

קדמות לפורים

ע"ס א"ב

אֶסְפְּרָה אֶלְדָּוָק . פְּלֵאוֹת לְדָוָק . אֶשָּׂא דְעֵי לְמַדְדָּוָק . בָּבֹא צָר לְדָוָק :
 בָּקִים עַלִי צַפֵּע . מְשַׁלֵּשׁ אֶפֶע . הוֹן פְּלֵם בְּשַׁפֵּע . וְדָוָק בְּעֵץ מְשַׁפֵּע : גֶּשׁ
 וְהַפִּיל פִּיר . מִיִּים לְיוֹם סָמֹר . וְנֵצַא חִפֹּר . בְּרִבְעֵי סָפֹר : הַדֵּשׁ יָמִי שְׁבִיע .
 לְשֹׁמֵ יוֹם קָרְבֵע . בְּאַרְזָה הַדֵּשׁ סְבִיע . קוֹב סָפֹר רִבְעֵע : הֵן יוֹם רֵאשׁוֹן .
 הַגִּיב לְחִשׁוֹן . וְכִי זֶה בֹא לְלִשׁוֹן . גַּצְרֵי כְּאִלְשׁוֹן : וְגִיֵא וְדָק בִּי גִבְרָאָ . וְעַל
 שְׂמִם גִּבְרָאָ . וְאִם יִמְרוּ וְיִחְקְרוּ . אִזּוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : זֶע יוֹם שְׁנֵי . לְהַעֲדִיק
 שְׁפֵת שְׁנֵי . וְאֵלֶם מְלִשְׁנֵי . מִלְּהַלְשֵׁינֵי : חִי בִי הַרְקִיע . וְהַבְדִּיל רִקִּיע . וְכִי
 זֶה בֹא לְהַשְׁקִיע . וְזֶר הַרְקִיעֵע : מִשׁ יוֹם שְׁלִישִי . וְהַטִּיל הַלְשִי . בְּמַעוֹ פְּלִישִי .
 וְחִלִי וְשְׁלִישִי : יִשְׂרָעֵץ וְדָגָן . בִּי גִשְׁעוּ בְּגָן . וְאִם כְּדָבְרֵי גִרְגָן . לְפִנֵּה גִבְרָאָת
 גָּן : כְּהַפִּיל מְרַעֵי . פִּיר עַלִי רִבְעֵי . מִזֵּל פְּגִי רַחֲעֵי . אֶפְסָה וְרַחֲעֵי : לְמַזְלוֹת
 דְּרָמִם . בְּבוֹר שְׂזֹר בְּשָׁמִם . וְעָר מִזֵּה וְכִמִּם . לְאַבְדָּם וְלִהְרָמִם : מִזֵּה חֲמִישִי .
 בְּפִירוּ לְחֲמִישִי . וְהַקִּיָּה אֶמְשִי . בְּהַעֲרִיב שְׁמִלְשִי : נוֹצָה זִין וְגִשְׂר . בִּי עַפְפִי
 גְּלִשְׂר . מִי יִכְבִּל תְּקִשְׂר . אִם עָפִי גִשְׂוֵאֵי גִשְׂר : סָבֵר לְרִשְׁשִי . צָר בְּפִיר
 שְׁלִישִי . וְעֵלָה וְאַשְׁשִי . בְּרַעְדִּיר עֲשִׁשִי : עֶרְבֵד בְּהַמּוֹת . מִכָּן לְנַחְמוֹת . שְׂאָג
 בְּעַדִי הַמּוֹת . וְשִׁבְבֵד חַמּוֹת : פֶּאֶר שִׁיר שְׁבַת . חַל פְּגִי מְשִׁיבַת . וְאִם זֶה

לדק, לכותה על ספר. אשוא, טיב ל"ז ג'. לדדוק, ללחון את ישראל. צפע ואפע, שניהם
 אבות מיני פוחים רעים (סטיה י"ד, כ"ט. ול', ו'). פלם בשפע, הכנה לזקוק כסף. ודאקע,
 מתלב. בעץ משפיע, ענן חד כי לפי מדרש אסתר מתלה על עץ אל קוץ. גש והטיל פור,
 כל הענין הזה יסודו נעדרה אסתר דף קפ"ו ותבנתום אני ללמחר ג' ו'. חפור, נכלם. כדביעו
 ספור, כבגוד לו הגדל על כל יום וזכותו אל ישראל. לשום, לשוטט ולטטוא. טבע, גם הוא
 ל' קטיעה על חו"ל. קב ספר רבע, לקלל ישראל חזר נאמר עליו ומספר את חנני ישראל
 (נעדרת כ"ג, י'). ספר ל' מספר כמו הספר חזר ספרם (דב"ז כ', ט"ו). ונב"ל לקטקע דגלי
 רטע, רטיב לדחפה, הוליה הדטר. הכיב על' כי יטנ (תהלים ס"ג, י"א) כיב שמתים (ישעיה
 ל"ז, י"ט). לתאק, על' חזק להם לחש (ירמיה ח', י"ז) עלי יתלחשו (תהלים ט"א, ח'). ללשוה,
 להלצין. גיאו דק, חזן וזמים. ועל שסם נקראו, כמו אדרס חו"ל, כראשית, כשגיל ישראל שנקראו
 לחיות. חום יסרו, ירמיה ל"א, ל"ז, וע, התכונע וקם. שפח שני, ישראל עש"ה אד ד', ג'.
 חלם, בחתיק. וזי, הקב"ט. ישראל עש"ה דחיל י"ג. ג'. והטיל חלש, השליך
 גרלי. חלג, גרל על' טענה כמו טמילין חלצין (שבת קמ"ט ב') ותיטמיה י"ד, י"ב חולג על גיט.
 פלש, ל' גלוי ופרסום, ר"ל גלה את טעמי הטהורים. וחילי, חטכני. ושלש, טעמי כחוט הטעולג
 אד לא נעברה ינתק. עץ, עץ הטיים. דרג, עץ הדעת, ובעוף דאמר חטה היתה (פסחדין ע', ב').
 בנן, עץ עוף. גרג, העץ הערבי. מרעי, הגרד ל'. רסם דעה חותם. בבור שור, חספ עש"ה דעיים ל"ג,
 י"א. ולער הכנה כשנש והיחו וכו'. סדר העץ ניום חמישי. לדחשו, להוליה, על' עץ הטיים טעמיחו.
 חנניה אמשי, האיר חשכי, על' חטש אזהה (חזק ל', ג'). נצרה, גם ככל לעשות. זי, נתהלים
 פ', י"ד זי אדי והוא השף היותר גדול ע"פ ויקרא רעה פ' כ"ב. חשר, תאורה וטחנה עוקרן
 עומת. עפו, ל' חולצה כמו מרס ויטף (אופטיים ד' כ"א) עטף טוקה (סטיה ח', כ"ב). נשוח
 נשר, עש"ה שנות י"ט, ד'. לרששי, לעשותי רח ועני. ועלה יום כבאי. ואששי, חוקקי על'
 והטלצו (סטיה ט"ו, ח'). בראציר עששי, טהאיר מרי. טכאיר, על' טוכר חטעה לתטה. עששי,
 טל' טעמיט טעמה דולקת (כרכות דף כ"ג) הוא הכלי טעמיטים טו הכר. כדמות, כהשת טהארי
 חלף (תהלים כ', י') טעיה טעיה היותר גדולה (ויקרא רעה פ' י"ג, וכו'). לנחמות, לנחם הגדיקים.
 החכות, קולות ולעוקות. פאר שיר שבת, טענת טענה לפסל ולשיר, ועש"ה אד ליום טענת (תהלים
 ל"ב). וזל פני משיבת, חילט את פני החורה טעיה טענה (ס' י"ט, ח'). זי, ישראל טע טו.

השבת. מי בי ישבת: צקה עלי תלשים. והמיל תלשים. ומגלות תלשים.
 להבדוד קדושים: קדם ועלה. ראש תלשים למעלה. מלה תלב העלה.
 פקוח במי זאת עלה: רץ שני באמן. וברד זכות מן. ורץ אלשוד מן.
 ויתלו אתהמן: מושלשי שמר. מתן דת במשמר. וכתאמי תמר. תדם
 ומד תמר: תפוז חן לשמים. קלי קום צרה פעמים. ופרשן גרל בפנים.
 העיר צדק משי ממים:

לפי החזוים אלער בירבי קליר.

אמל ורדק. המלשי בתנבד. די בי סוכד. אגירה מסבד: לעשוד
 בתמה. ששי המה. ומבתלה חמה. שגד חמה: עלצו עלות בסגל. הע
 וקפור תרגל. ונוסף מנות תגל. למרפעי תגל: זכות סר מרע. במאוגי צדק
 תכרע. והזכר להפרע. מהמן תרע: ראה ברח בול. פי ט רד מפול.
 ולא דע פי קין זבל. באפו סבל: בו תר לקרב. לעוד ביום קרב. וישב
 על עקרב. עקשו בעקרב: יסוד היכל קדש. חנוך מנות קדש. תשיעי
 תחדש. הזכר לאנשי קדש: רע פרש ושתו. ונהיתח לקשתו. פי באיתן
 קשתו. גשברה קשתו: בחודש אשר כל סבד. תר היות מסבד. וקשבו

השבת, חסות. צפה. כחזר להם הן גלה נפל לו גורל בימים הלך הגורל על הוויים. תלשים
 גולות. ראש חדשים, ניסן. מלה חלב, טל ניסן הוא מלה, וזמר מלה חלב לרמז על שזול
 שהעלה מלה חלב (שזול א' ו' ע') והוא ספק את חג. פסחה, העול העלה את קרן סמו לזכות
 יצאל הנקדט מי זפת עולה (זר ו' ה'). שני, חיר החדש הבני. מן, צמית להם נחוד הבני. ורץ
 אל שור, מול חיר שור הוא ג' הכזר זכות לזכר את אל הנקר לעשות סעודה למלאכים. שלישי,
 סיון שזר לישראל זכות מתן תורה. וכתאמי חמר, מול תלמיים אל סיון חמו על טסה ולהין המקדשים
 חלומי נביה כדאיתח נמדה רכב על אל ד' ה'. ומלת חמר ע"ה לדיק כתמר יפוח. הרס וזור,
 חסתר ומרדכי. חמר, עלו למעלה, משכין כחמרות עין (זר ג' ו'). הן, החתק. בלי קום צרה
 פעמים, שכר פירע ט גרה אכוקסה העיר לכן לא תשא לפחות ט גרה שנית. וסרס, מול חמו. משי
 ממים, עזה רביט.

אמל, חומלל הן. חרבן, נמס לנו, על' מוכבת חביבנה (ויקרא ו' יד). כתבד, באזר נעשה
 כדן ע"י חודש החמישי אשר די לגרה שזירע מי ע"י נבוכדנצר שעלה על יהודים כחריה מסבכו (ירמיה
 ד' ו'). סוכד ל' מסבדן מענין נחשו סבדן (בראשית כ"ג יג). ששי, נחשו נחלו ל' לעטבד בהטה
 (מסנה לזח ר"ב). הבזר, התלוה על' ומי הכו עליו (זר ה' ד'). ופבזולה חומה, טבזולה יצאל
 איתיה חומיה ונאחנה. ופ"ה וטבזולה חומה סח"ת וגם הוא כמי ליצאל ע"ה זר ה'. וספך לגרסה
 זו נמדה חסתר שזכיר ג' חומה ללול, מלה נחלו זכות השלמת החומה אל יהודים שזו נאלמה וכו'.
 כבול, נחוד המפוגל והסבדור הוא חודש תשרי. רע, ל"ה יום תרועה. ובפאר, י"ב. ורגל, סוכות. סנחז רגל,
 הוא שמיני עברת. סר ברע, חיר (חיר ח' א'), וכמון דלמר חיר משולי הכולה היה (כ"ב דף ע"א).
 במאוגי צדק הברע, כמו אשר יקלפי נמחני לדק (חיר ל"א ו'), ותשרי מולו מלחמים. והזכר זכות
 חיר, בול, מרחוק. קן זבול, השלמת בנין נה"ע (מ"ח ו' ל"ח). באבו, סחל כמי לחוד חסן
 וע"פ חרעוס חסנת אחרים בידה כל בידה מיספ חביות. סבול, ל' כוילה כמו ריע סבזו לפסל
 (בראשית ג' ט' ט"ו). ור, חב. לעודר חיס. ביום קרב, ניסן טלחמה. וישב על עקרב, זכות
 יחוקל הכניח נלמר לו ואל עקרכים אתה יוב (יחוקל ב' ו'), ועקרב הוא מול סבן.
 יסוד היכל קדש, חגי ב' י"ח. חנוך סנורה קדש, ע"י החסונלחיס. רע, הן. באיתן קשתו, סוכות
 יוסף (בראשית מ"ט, כ"ד) באברה קציות טחנת הן. אשר כל סבד, חזר סן ט סוכדנזי על
 יחזנים, הוא חודש טבת (ע"כ כ"ה, א'). יחוקל ב"ד, ב'): נקדלו נבוכדנצר כל ע"ה עליטו סבד

קדוּבֹת לַפְּוֹרִים

רְדוּמִים עֲלוֹת מִפְּכַפְלָהּ. שְׁעִיר וְשִׂרְדֵיּוֹ לְשֵׁנֵת הַפִּילָה. סְגוּרֵי כְּלֵא הַקֶּן
מֵאַפְסָלָה. וְחֵצֵי רֶן כְּפָלָה לְשׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה: בְּרֹדֶף אֲתָה יי' שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רצה וכו' עד לציון כרחמים.

וַיִּמְלִיכָהּ עוֹד לְאִם מוֹרָאָה. עֲצוּרָה הִיְתָה לְבֵן מֵעַת נִבְרָאָהּ. עֲמִיתָה
הַפְּנִיעַ בְּעֵדוּהָ קִרְיָאָה. עַד עַת כֹּא רָבַח אֲשֶׁר רָאָה. עֲנֹתָם לְחַוִּים שְׂדֵי
נִרְאָה. שִׁישׁוֹ חוֹדִים לְעִבְרוֹ בִּירְאָה: בְּרֹדֶף אֲתָה יי' הַפְּתוּחִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

סודים, על חסמים, ועל כלם וכו' עד סלה.

תַּחַת פְּלִפְלִ יִגִּיעַ לְקַח טוֹב. פְּעֻלַת צְדִיק פְּעֵלָם לַטּוֹב. פֶּאֶר אֲמֵר
אֲשֶׁר הוּא טוֹב. פּוֹר הַסֶּף לְמִשְׁתָּה וְיוֹם טוֹב. פְּדוּת תַּחֲשׁוּשׁ לְהַדָּר הַטּוֹב.
עֲתִלָּה זְמֵרָה לְחֹדוֹת לָא טוֹב: בְּרֹדֶף אֲתָה יי' הַטּוֹב שְׁמֵךְ גִּלְךָ נָאָה לְחֹדוֹת:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו כנכרה, שים שלום וכו' עד בשלוםך.

וְשִׁוְיָ צִיּוֹנָה לַפְּעֻרָבוֹת. קִצְיִנּוֹת כְּרִבְתָּרָה מִפְּלִכּוֹת. תְּגִלִּי אֵילַת בְּמֹת
הַזְּרָבוֹת. שְׁבָעִים יָמֵי צָר עֲלוֹת לָהּ אֲרוּבוֹת. תִּקְפָּה עִם דוֹד לְעִינָהּ
בְּרָבוֹת. וְשִׁמְשָׁה קוֹל נִשְׁמַע מִתְּרַבּוֹת. וְדוֹבֵר שְׁלוֹם מִפְּעוֹן הַתְּרַבּוֹת: בְּרֹדֶף
אֲתָה יי' הַמְּבַרֵּךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

הצוי קריש.

רדומים, האמת האמיתית המכפלה המלחם נעדר יארול עלתה לעמים. סגורי כלא, הסמלים נמני
כלאים והכוונה על כ"ב חלק חינוקות אהיה הן פוסק אותם בשלאלות כדי להגנם למחר והדליתם נעדרה
לסמך ה', י"ב, הפך, הפכה והוליד אותם.

ויסליכה סקנ"ה את סמך כדי לעור על ידה לישראל אנקולא אים. מנראה ע"ס נמיס ג' פ'
נעבור אעמם נין הלוונות. עצורה ודחה לכה, היתה סמך מעונדת למלכות. עמיתה, מרדכי התפלל
נערה. אשר ראה, נחלוש חלם כדליתם נעדרה. ענחם. על' ולא שכן ענות עני (תכלים כ"ב
כ"ט). לחיים לבניאים, כמו שכתוב ושלואו רעות רבות וכו' (דברים ל"א, י"ז). שישן חודים, יארול
ע"ס עד כ', כ'.

תחת פלפול, אהי מעלים ספר על רשעם ויגש נערה הנקלפת לקח טוב. וע"ס מרגם אה
לסמך ד', פ' חסיקו ית ארונם לתרעי אהן וחסיקו עליו ספרם ולוריותם כדי טעך ועפלט נקטטם
ואיך תקיין ביה כנר לך ועלואך וכו'. צדיק, מרדכי. פאר אמר, הסמירה המעושרה של תפלה מרדכי.
לדוד הטוב, ה"ע.

צאנה לסערבות, האלף למני מערכות המעטם ונעדר לה עדה כנגד עדה, כי הלא היתה נכילה
במה יארול נחמות נכחות נהן עללכבה נכבה, כך הלא הנכסה נחמה אל הדין (נעלה י"ב, כ'). צאנה
כמו סאנה במסך נבנין קל טארס סאן על'. כל סאן סואן טרעם (ישעיה ט' ד') שפיראבו חו"ל ל'
מה נערה נקטטס דף ג'. ואפור קודר הא"כ הכרית את הפיימן לכאונ צאנה כחלופ ס"ן ודוגמת ספן
לסן, עלם סלן, חמם חנן. קציעות, ארזות אל ואמי. כהכותרה, כשאר נפסקה מענה, ל' כתר לי ועד
(לשכ ל"ג, כ') אפירוא הספק לי דמין. וי"ע כנגד מה שהיתה מתחלם נוכחה נקליטת יותר נשאר
מלכות כן היתה עתה נמאסה. אילת, מולד לסמך. שבועים וכו', כן אגרות אחרונה כאלצבות לפתחוות
היו ע' יום וסמך השלחה ארזכה ותחמה לע' ימים הללו. תקפה, חזקה ונאמה. עם דוד, מרדכי. לעיניה
ברכות, מולד לישראל ע"ס אר' ו', ו'. מן החרכות, מן האמים. דובר שלום, קול נשמיע שלום.

ויצא לחפסקה שניה.

פ"ס א"ב ואל כוסי פיראים על לה"ב. וסע"ה טעמה כי חבוב פתום נשלטע ונסוף.

אנתפני מלך את עצבה בעד מקהלות. ועזו נוראותיו לספר במערכי
 תהלות. אלהים עד מרום אשר עשית גדלות: אז בפרם נמחה ואבני
 פנתיה יסדה. גם ישיבתה עלה במחשבת חשבת. נכון בסאך מאז מעולם
 אתה: בנים תבנים בנה יתרה וגודעת. עלו במחשבה להשפילם עצה
 טדעת. אמונת עתה חסן ישעת חכמת ודעת: משמיע שלום השמיע
 הקונו דרביכם. בני חסו בעלי חזכו במקתכם. פי לקח טוב נתתי לכם.
 קדוש: נמילות נסד תמיד אבישה ואבירה. אלהי וברני בלקת טוב
 להתפארה. תפז למען עזקו וגדיל הורה: מרפא ושפי עצם למחויקיהם
 וסמיגיהם. חיי נצח הנחיל יש למצאיהם. יעשה אתם האדם וחי בהם:
 דבריו נחמדים מפו ומדבש מתוקים. לנית חן ועמרת לגחן מעניקים.
 אשר לו חקים ומשפטים צדיקים: הורנו ישישי לכת נתיבו. זו הדרך לנו
 בה עם קרובנו. השער ליי צדיקים באו בו: והתבוננו קבוע שנים ולתקנם
 קמרץ. אלהיכם המשפילכם לתפר ולעבר בתרץ. ראה נתתי לפניכם
 את הארץ: התחזקו והזהרו במנע אבתיכם בדיכם. לרחות ולקבוע
 במקרת מסורה לכם. הדברים בני אלהיכם חיים בלכם: והרו לרחות
 פסת מנהי ומאוי ראש השנה. לקבוע פסת באמו ובנהיה קסה לתקנה.
 בביתכם ובזמנם בכל שנה ושנה: ימים יארו והבחה וגי ספגיהם. אדר
 הסמוך לגיסן קבוע בהם. לקים אתימי הפרים האלה בזמניהם: חכמי
 לבב חכמי קבוע ולתקנה. ארבע פרשיות תמיד לקרות ברנה. לעתים
 מופנים שנה בשנה: מהורים באחד באדר משמיעים על השקלים ברנה.

אח פני מלך, תוכן עמין פתום זה הוא כולו כענין פיוע של הספקה הדלואנה וע"כ אין מן
 סתק להאריך כפן נענה סכר טטולר עס. אח פני מלך, לפני מלך מלכי הטלבים הקד"ה במערכי
 תהלות, טהלות נערכות וסדורות. אלהים עד מרום, תהלים ע"ה, י"ט. נסחאו, טעמים. האבני
 פנתיה, מוסדי ארץ ועס"ה חזק לה, ו'. נכון, תהלים ל"ג, ב'. וסדור נעפחים כ"ד וסרקי דר"א פ' ג'
 (גם נחש ל' צ"ד), טעם דברים נכחו קודם זכרול הטלם תורה ותאנה ונ"ע וגינהס וכסל הככוד ותה"ע
 וטו אל טעיה. בנים חביבים, יסחול, ותפס ל' הטענה חנות פרק ג', חמיס יסחול סקחלו נחס
 לטקום טסה יתרה, נדעת לטס וכו'. עצה טדעת, היס החורה עז"ה טעלי כ"ב, פ'. אטות, יטעיה
 ל"ג, ו'. וכדס טל חוטס זכטל פה זכנת דף ל"ט. טטמיע שלום, הק"ה. הטנו דרביכם, טל' הפון
 לקרות סלביך (טעום ל', י"ט). במקחכם נחודה. כי לקח, טעלי ד', ב'. חסך, יטעיה ט"ב, כ"ט. מרפא
 ושפי וכו', טע"ה טעלי ג', ח'. י"ח. ד', כ"ב, ח'. ונחול יש, ע"ס הטענה סוף עוקנין
 סטר ר' יטעע כן לוי טחיד הק"ה להנחיל לכל כתיק ודתיק ז"י טעלעות, ס' להנחיל לטחי יז
 חולחחיהס טעלס. יעשה, ויקחל י"ח, ס'. נחמדים, תהלים י"ט, י"ח. לוח תו, טעלי א', ט'. אשר לו
 חקיק, דברים י"ד, ח'. ישישי, וקמי. השער, תהלים קי"ח, ב' בסרץ, סריות. בתרץ, נזאר ונדק,
 דברי מרקים ת"א טתנמן תרלון (טמות כ"ב, ח'). ראה, דברים א', ח'. והורה כסנרג אכוחכם,
 טטולר כיס דף ד', ב' טתס דיעינן כתייעס דירחל טלי טעטס טכדין תגי וימי, טטוס דלטו טתס
 סכרו טטנכ. סטוחיס כידיס וכו'. ודבקים, טס ד', ד'. והרו, סהרה. כסה, ולס טעס, ככחכם,
 סטר ט', כ"ז. וחברת, לטיות נטס ולס חדס חוד. לקים, טס ט', ל"ט. לעתים, נטטיכ י', ל"ט.

בניסן להביא קרבן מתרוקמה חדשה פתקונה. ראשון הוא לכם להדשי
השנה: מתכפיים אתריה מחית שומן להשמעה. שקלינו להקדים נאון
קמינו להביעה. אמר עם הספר ישוב מןשבתו הרעה: ישמיעו בשלשי
על סדרת תגל בקראתם. להודו פתיחות ובמבילות סהרתם. והרתם
את בני ישראל מסמאתם: בטד תגל להשמיע לחדש ולשאל. הלכות
הקותיו בשמחה ומחול. ואת עמי יחד בין קדש לחל: ברביעית עגון החדש
לבאר בפדרים. נפי נפלאותיו להגיד אתי נהרים. תופר אתיום צאתה
מארץ מצרים: למדו פעמים להקדים ופעמים להפסיק קראתם. ושו ט
יד ידיו נתיבתם. תבמים יגידו ולא כחדו מאבתם: מדי חל אדר בקשר
מעזה. קוראים פלשת שקלים בשפתו באחה. את ספר תורת משה אשר
צות: בשמנה בו פלשת וסוד להשמעה ולהזכירה. להשמיענו ששון
ושמחה גילה ואורה. ואנני בל העם אל ספר התורה: נגעים ומפסיקים
במשה אשר בו מקראיהם. ופרה והחדש בשתי שבתות יצרו קוראיהם.
הכרת אשה אל אחותה בנפיהם: ספיררו בהקבע בשני מפי ראשי.
נקדים קריאתנו לפניו ולא נחשה. ביום הדיא נקרא בספר משה: בששה
בו מפסיקים פלשת וקירותים. לקסוד נאלה לנאלה ימי מתמודיהם. אשר
גרו קהם היהודים מאימיתם: עבר יום פוד קוראים בלאות בשבתה.
פדה והחדש אתה אתה בקראתה. תכרת אשה אל אחותה: פוד בנפול
לקבע ברביעי פחכמה ותשגל. קריאת שקלינו בו נקדים ברח נדיבה
ושכל. בתורת האלהים מפרש ושום שקל: בארבעה בו מפסיקים מחית
שומניהם. לערף יחד נאלתם ולהשמיעם נפי אלהיהם. התורה הזאת נגד
כל ישראל באונייהם: צורף פרה והחדש השמיעו בקריאתכם. סדרת
תגל וחדות היא מעובכם. ובני ציון גילו ושמדו ביי אלהיהם: קבוע
כחל בששי מפי תבמים נרמוות. להקדים קריאת שקלים בחדוה ובעליות.

ראשון, שנת י"ב. כ' מתכפיים, ל' תכף ומיד, ל"ל תכף חוד פ' שקלים תסוד פ' וזכר. שומן,
עמלק. שקלינו להקדים נאון קמינו, ע"פ עגלה דף י"ג, כ', סוד ריש לקיס גלוי ודוע לפני מי
אמר והיה העולם שומד הון לשקול שקלים על ישראל למיך הקדים שקלים לשקלו והיינו דמק
נאוד חודר טשיטין על השקלים. וזהו למעלה דף 660. אמר, ססוד ט', כ"ב. והרחם, ויקח
ט"ז, ל"א. וזה עמי, יחזקאל ט"ז, כ"ב. אחי נהרים, יחזקאל, שבעה את הים ואת הירדן. חוסר, ודמי
ט"ז, ג'. חכמים, חוב ט"ז, י"ח. בכשר טענה, ל"ל כבת. באחזה, ל"ל פ' שקלים ופ' רשח חדש יחד
כזי אחים. אח ספר, נחמיה ט', ח'. חוגי, טס ח', ג'. נבנים, טועדים נמין וקחל טס, ול' טענה
כח כש נטנו ונמדו (דיס פרק ד'). חכרות, יחזקאל ט', פ'. ספני ראשי, מפי רשאי פנסודין. ולא
נחשה, ל"ל כחוק. ביום הדיא, חמיה י"ג, ח'. אשר נחו, ססוד ט', כ"ב. פוד, פודים, חכרות,
שנת כ"ז, ג'. פוד, חס יטול גרלו של חוד להיות נרביע כסוע. חכרות, נחמיה ט', ח'. חכרות
הזאת, ודמי ל"א, י"א. לערף, צורף, ל' סמיכה וסוד כל' חלמה. ובני ציון, יחזקאל ט', כ"ב.

שמוך השמרן את כל הפעולה הזאת: שתי הפסקות קבעו נבגים ותמימים.
 אחת בשני בו ואחת בשש עשר מתאימים. פי היא חקמתכם ובינתכם
 לעיני העמים: רעים סבבו למרת הרגל לקרבו. ועגן החולש ביום
 קדשו לזכרו. וקדש את דאשו ביום זהוא: שינוה יי אלהינו תמיד
 לנגנו. עברתה לעבד במבטא שפתינו והגיגנו. אכרינו האזנה יי בניה
 הניגנו: צמאה נפשנו להסתופף בקתלי ביתה. חדשקה לקדש בועד וקנה
 ומקרתה. יי צבאות מה ידירות מושפנותיה: תמימה לבשים בערי
 ערים נגזים. מקבלים ערות החולש דומים במלאכים תמזים. מתי
 אבא ואראה פני אלהים: משגב לשם הגדול צדקתו בברי אל. חסד
 זכירת קדושו אמין לשערי אל. שובה יי רבבות אלפי ישראל. קדוש:
 הכל יחד וכו'.

רזח הארוזים שלום. והוא מיוסד ע"פ ג' ג' תכונות.

אפון. שמה לעד. בפי מועד. ואקוד לה אפים: וגם אדולש. לה אפולש.
 הגות שירי מעלתים: וראש אחרית. והיא הברית. ביהתה לשפתים:
 הגות חסדך. ורב הודך. תעלינה אנגים: ואכן כל. בפי הכל. מקדש
 הוא במתנים: יהללו יה. בהקטיה. וברא גיב שפתים: לבית מעלות.
 פהיקלות. ותלגלי כרוב תנה: והאופן. לעד נאפן. והחיות רבעינה: וכן
 גראות כמו נושאות. מקום פסא ותחנתה: והאמנם. הלא לשנם. בכוח
 רב ותקעינה: קצות תבל. והוא סבל. והקדשו תעופינה: ועת צופי.
 בצפצופי. אזי ישא לה רנה: ואז יענו. וידנו. בבנפיהן תרפינה: תמשים
 הם. בגיניהם. ותלששה ומאתים. יהללו יה. בהקטיה. וברא גיב שפתים: והוא

שמוך, דנים י"ל כ"ב כי הוא הכסחב, ש' ד', ו'. והלך כשם דף ע"ה על מלת חיוב תקופות
 ועולות. רעים, הם הכסחים א"ר סבו וסדלו כך עמי הספוקות כדי לקח פ' פרה אהיה פסוכה לפסח
 ותחם פ' החדש טעון לחדש ניסן. וקדש, כמדבר ו', י"ל. שוינד, ע"ה תהלים ע"ז, ח'. אסרינו, שם
 ה'. כ'. להחשף, לגור, כמו תהלים ע"ז, י"ל. מה ידירות, שם ע"ז, כ'. נגודם, מלים ובהרים.
 המורה, כפלים, מהי, תהלים ע"ז, ג'. שובה ה', כמדבר י', ל"ו.
 מועד, מועד. ור"ל שנה זה הוא מועדן ומזון תמיד כפי שגן לעד ולכלה נחיס. אפרש,
 ל' עסרה וסורה. הגוח ל' דער. מעלהים, שם כלי זיר. וראש אחרית, רזח דברי וסרית דברי לבנות
 נחמדך. העלינה אנגים מרוב הרעות קול דברי תהלתך. וכן, ל' טענת וקיום סדר. ור"ל טענת הוא
 א"ר הקנה עקודש ככל טעום ועמי כל ברוחי. בראשית, כדור פה, לבית מעלות, הם הכסחים. נאפן,
 מתלבל. והאמנם, ר"ל משה כמו אהיות יהיו כאלות את הכסל, אכל טענת הם כאלות ע"י כחו של
 הק"ה ומה למעלה דף 640. והרעינה, דרך טבל כחילו הם חשנת על ידיו. קצות, שער, והוא סבל
 קצת תבל. העופינה החיות. ועד צופי, נעת שחנו טופים תפלתנו אל האם יי. בצפצופי, ל' לפסוק
 קול, ר"ל בתפלות. אזי ישא, המלכים, וע"פ כ"ד פ' ס"ה, כעמדם תרפינה פשיהן (יחוקל א' כ"ד)
 עמו כעמדם, ק"ה הם כענה ישראל. חוברים שנת ישראל המלכים שמתקן זלתי תרפינה כנפיהן,
 ועם כן חוברים, כדן כדור ה' מעוקומו וחדן שם כדור טלכותו. ותחולק ל"ה ע"ה, אין מלאכי האת
 חוברים זרה למעלה עד שיעמדו ישראל לטעה א' כן יחד כוכבי נקד, והדר וירשו כל בני אלהים.
 חששים הם וכו', ארבע חיות ים לכן ר"ל כנפיים, ס"ד כנפיים לכל חיה, וכטובל בתרסו חנת

נִשְׂאָה. לְכָל מַעֲשֵׂי. יְמֵי רֵאשִׁית אֲשֶׁר בָּרָא; וְהָיָה טָמֵד. לְכָל אֲמֹד.
 מַעֲשֵׂי שָׁם בְּתוֹךְ סִתְרָה; וּבַעֲרָפֶל. מְקוֹם אֶסֶל. הֲלֹא יִכְפֹּל לְאֵיזֶה:
 וּבְסִינֵי. בְּתוֹךְ רְכוּבוֹ. יָקָר גְּזֵה לְתַעֲהִיחָה; יְגֻרְהוּ. בְּמַתְנֵהוּ. מִסֹּךְ צֶדֶק
 לְהִתְאַוֶּה; וְהִרְקִיעַ. וְהִבְקִיעַ. פֶּלַג מִיּוֹת לְהִשְׁכָּחָה; וּמַתְעִיחִים. בְּדַקִּיתִם.
 יֵאָדָר שֵׁם בְּתַפְאֲרָה; וּבְמִדָּמוֹ. מִמְקוֹמוֹ. בְּקוֹל יַעֲגוּ בְּנֵי זְמֵרָה; יִהְיֶה
 בְּרוּךְ. בְּשִׁיר שְׂרֹף. לְשׁוֹבֵן בְּרִפְתָּיִם; יִתְלַל יָהּ. בְּתַבְטִיחָה. וּבִזְרָא גִיב שְׁפָתָיִם:
 כִּי יִדְמָה לָךְ יִבְמָה נִקְרָם אֲחֵרְפָּנִי אֵימָתָן; וּמִבְלִי בַל. וְאֵין אֲשַׁכַּל.
 בְּרֵאשִׁי נוֹפִי זְמֵרָתָן; וְנִסְפָּרְתִּי. וְנִתְרָתִי. כְּמֹה תִרְן סֵדֵר אֵיחָן; וְאֵין קִרְבָן.
 וְהִקְרָבָן. כִּמֹּד גָּבֵר לְהִכְרִיתָן; וְדִק לָהּ זֹאת. בְּעֲלִיחוֹת. וְהִיא כָּאֵת לְהִתְחַלְתָּן;
 אֲשֶׁר דָּרָשׁוּ. וְסוֹד פִּרְשׁוּ. הַיּוֹת קוֹרְאִין בְּתוֹרָתָן; וְסוֹד שִׁקְלָה. מִתַּחַ עֶקֶל.
 וְגַם פָּרָה לְטַגְרָתָן; וְאַחֲרָנָה. בְּחֵדְשָׁנָה. סְמוּכָה לְנֶאֱלָתָן; דָּאֵם פֶּסֶס. וְגַם
 אֶפְסוּ. לְנִיחֻזִּים בְּתַמְרָתָן; וְשִׁית סִפְדֵּי. מְקוֹם סִפְדֵּי. וְתִרְצָח בְּרִנְתָּן;
 וְתַנְפִּישִׁים. וְתַחְפִּישִׁים. וְחִסְיֻכָּה לְאַחֲרִיתָן; אֲזִי אֶסוֹד. בְּעֵת אֶסְקוֹד. וְאֶכְרַע
 לָךְ בְּרִבְבִים; יִתְלַל יָהּ. בְּתַבְטִיחָה. וּבִזְרָא גִיב שְׁפָתָיִם; וְחִיחוֹת יִשׁוּרָהּ הִי.

זולת. ע"ם א ב וסס כטטב טעה חוק חמוס כטן.

יֵי אֲלֵהִים עֲבָאוֹת אֵתָה תַחֲלוֹת. הַרְאֹת בְּתוֹךְ וְחִכְרָה לְעַם זוֹ יַעֲרָת.
 בִּימֵין יֵשַׁע הַגְּבוּרָה בְּעוֹף נִתְאַוֶּה. הַיִּשְׁעֵתָנוּ מִצִּירָנוּ וּמִשְׁלֵנְאִינוּ הַבִּישׁוֹת;
 גְּאֵלֵת כְּרוֹעַ עֶפְקָה וְלִחְצִיחֵם דְּבָרִים. שְׁפַתֶּיךָ בְּרוּךְ מִלְּלֵי בְּחוּזֵי דְבָרֶיךָ.
 דְּבָרֶיךָ הַסּוֹבֵב לֹא נִפְל כְּמֵאֵז הַבְּטָחָת. וְהֵם עֶפְקָה וְנִחְלַתָּה אֲשֶׁר פָּרִיתִי;
 תְּבִאֲהֵנוּ בְּמַצְרָה גְּתוּגִים בְּיַד אֵיבִי. וְיִגְרַם בְּתַעֲזֵן שְׁנֵי לְהַעֲבִיר בְּלִטְוִי.

ליחזקאל פ' ו', הכיחז רכ"ז טס, ח"ל רכ"ז כפי גרסת כ"י וטרבעה פנים לאחת, כל חיה חיה מרובסת היא פנים אחת מרוב. טעמי לפון ודחם, וכל רוח ים זה חרבעה פנים טעם, וארבע כפופים לאחת לסס, לכל אחד מטרבעה פנים טעמו א צו ים זה חרבע כנפיים לאחת, כעמלת חתם חתם כל חיה ים כל יו פנים וס"ל כנפיים, והוא א"י טלפן וחספן וסיה גפין עכ"ל. לדעהידה, טל' פיהר טענה טענה (טעמית ו' ט''). יגורו, האר עור עם חקתם טרוך טול. פלג טיהת, הכניע טעם לזני חלקים חיים לטעלה והלים לטעם. יגורו טעם שם אל כקניה, זע"ט כ"ז פ' ט' טעם טו טעמים טלו לטלו טלך וטעם חילוסין לטקניה הס"ד כאלו נחתה ה' וטעם טעמו חילם בני זמרה, טעלכיים לשוכן ברטחים טעמטס. וטכ"י גרם על ארץ וטעמם. איטתה, טעמם וטעמם, וטול ל' ארמי טעו וטעמה (טעל ז' ז'). וטכ"י כל, חין לי טעו טענה לטקס ט פת טע טעם טו' כי לט כאלר טף טעמל טול כוטענה גפן יטעל. וטוררז כט: חרף, טע"ט טעמל ל', יט' וטקדו טן טקוד טכ"י וטכן וטול טעמוני ע"ט עם טעמו, וטקדו טין. לי חקתן חזין לי טע טעמקד טת טקדנות. טאר גבר חלופ חק לט וטח כעליחז, טעזא, חק וטח חיל טע לטטת יטעל לטטתה וטעמלחט ט חוטל לטקדו טענה, וטעו טעמו וטערו לט טעמט: טול טעו. וטור שטל, טעט חקלים. טעה עקל, ע' וטור: כוטענה, ט' טעט. כוטענה, טען ריח טעמו אל טקדנות. וטח טטור, טס טטור טעמט טעמקס טטור חקדנות. וטעמטם, טל' טעט, ר"ל חיה טעט טעט. וטעמטם ל' חכ"י.

ה' אלהים זכו', טל' דנטיס ג', כ"ד. לעם זו יצרת, טעמט פ"ג, כ"ט. וטעמטם, חטלים טל', ט'. נטלח כוטע, טס ט"ז, פ"ג. כוטען דכרת, חטלים טע"ט, כ'. עמק, וטעמט פ"ג, כ"ז. וטעמט טעט ג', פ"ז.

ומידי יום ביום מתרסי ומתריבי. וילתם בישראל וישב מפניו שבי: ורע
 כרעים ועם לא בינות: ערו יסודותיה והרסו כל פנות. תלשו ועקרו
 ניוותיה ונבעו מצפונות. גם כסף וזהב וכלת מלכים והמדינות: טרעה
 יצא בעולם לנכחד כל עוררה שאון קמה והחום לבער כל צורה.
 יום בשנה ושנת גאלים נלה לכהורה. שלמה איהו בעמיה על ערי
 חברה: כביר פרה יקרה מיד מצבדיו. זה בפה שנים לתעו ומרעידו.
 לו השוכה גשיב כי יראו עיניו כדו. הן הראנו יי אלהינו את כבודו:
 מכור הכרל ידירה החלשה לנתמם. רגו פלם הסובב לנהלם ולהתמם.
 נשדמם בגיהם ובנתיהם לשפתם ולהתמם. מלכותם תקם ונרל את
 שמים: שבר והחלקנו הראנו ארפנה געיסורה. ציון המורה ברענה
 וערים נשמות. עברה רעו אנגיה ומפיקים לה רוממות. תתלק הארץ
 בנחלה במספר שמות: פרה והעל לקורה ברעו פלחה. יפלו ולא יקום
 פורה ומקניאיה. צפתם והצמיתם ורבה עליהם צבאה. כי רעה אויבה
 יחמיו ומשנאיה: קנא אל לשמה הגדול קומה והחל בש. אויבה הייתה
 מתריבי ומענה גרש. רעה ידשו נפלתה יד עיר ומגרש. וזרש יי
 אלהינו מפנינו אותו גירש: שמה יקדש בעולמה מושיע גואל. מפרש
 שם המכר צדקתה פנהי אל. הן זכרות קשרה מקרה ישרי אל.
 כי יי נמושיע את ישראל:

ענת אבותינו וכו

וילתם כמדי כ"ט. מיוזק, ל' נר גס צ' מס, והוא בית סעודה. ונבעו כמסע ונכדק ע'
 סוחים כל האורות כלכות, והוא טל' עוכיה ו'. גם כסף קבלת ל' ח' טבע, גדולת שם
 תכונתו ילא טולס. טעק, כל חלמוד שנות. כס (רע), כמו צדק שאל קים ולא יח טעק
 בעולם (עלה י' ג' צ'). לנעכ, כמו וינער ה' את טורים (צמות י' כ'). שלמר היה, זר
 ח' י' יקרה, יחול, ע"ה ימים ל"ט, כ'. כדו, שמו (חיה כ"ט, ל'). הן הראנו, זכרים ה,
 כ"ט. רגו פלם, רכנת הלכה (תהלים ל"ט, ז'). צדרי טוין, ל' טקוס כמו שבו על כ'. (תהלים
 קט"ו ה'). ציון היטובה, ל' תהלים כ"ט, עברך, ס ק"ז ט"ו. וספיקים, וטוליים. תחלק
 הארץ, כמדנ כ"ו, כ"ו לקודק, יחול ע"ה שמו ו'. צפתם והצמיתם, ל' כיתה. כי
 רעה, תהלים כ"ט, ג'. רש, פרה, רעק, יחול. וזרש, שפטים י"א, כ"ז. חוסג, ל' חוק גדולה.
 חי ה', ש"ט י' ל"ט.

יוצר לפרשת פרה.

ע"ס א"ב

אם אשר קד רבקה. חפצת ורצית לצדקה. להנחילה מידש מתוקה: באר ארפה ועמקה. בהם בארב לחשקה. פריד לצאר לחבקה: גם היא במאד מחזקה. בתקף ובתני נחמקה. מעפו בלי לסלקה: אשרי מי זאת. בהתחוקם בתורה זאת. בפתחי מוזות קדוש:

דלש בעד נטרה. וגם להביא פרה. בעדם עטר לכפרה: הלא בחמא בקרפיה. תבת עליהם גורה. והגם באמירה סודה: וזה המקבל שתירה. חשך מהם עברה. וכלצוקה וצרה: זכרון פרה אדמה. בפי זונה תפוח. לער בלי לעלקה: חסד דת תמימה. עפוי בה להתרוממה. לפני יוצר נשמה: טעמיה במוב געמיה. בלי היות לשמה. בהשיבה הארץ הנשמה: זאת חקת התורה. ערוכה בכל השמרה. בה לחקדש לטרא. קדוש: יגדה והרבה תמימה. ומפלמים שלמה. ובנקיות ובטהרה מסימה: כתב חקק רשומה. לשפוח נפש עגומה. למעלה לזקוף ולחממה: לשרי חמא ואשמה. ולמחל עון ועומה. עוד בלי להאשימה: מסתרת גוי אחד. לרצות לשם המיד. אשר בכלשה מתיעד: נפשים תחשך מפתד. והעונם כל יתפחד. בהתפללם בלב אחד: שונאיהם יחשו באחד. בפחת ופח ופחד. בעבדם לעור שקם אחד: עליד פיו נתנתה. לכבודו מתנתה. דקדק בכל פנתיה: פעלתה והקרבתה. הוא יקריב אותה. והוא יציא אותה: צופים הפל במובתה. ומתנים את פרכתה. בלקהל רעיתה: קדושה ולא מסולה. בלי מום ועולה. בקרבן בליל ועולה: רם אותה עלה. בחפץ ולא בעילה. קהל בה לדועילה: שומריה ינשרו מהלחלה. ומבלגע ומדלה. בשורדם שיר והתלה: תפון בכלם בחרים. אשר שמך מוכידים. וזרק עלימו מים מחרים. קדוש: הכל יחד.

אטו. בסוד יתחמם ויתחדד. והוא בערכות דר. עמי
הוד והדר. והבל יגדלחה פתמיד ובתדר: והחיות.

מרבש מחזקה, התורה עשה תהלים י"ט, י"ט. בחקף ובחני, זכ' והיה אם שמוע תשמע, והיה אם לא תשמע (דברים כ"ח). בלי לסלקה, לא תעבור תעורר מאלול. פלק ל' העתקה והסרה, ושככי האור חסודי ת"ל פלקח אפלק (דברים ל"א, י"ח). מי זאת, ירחל עשה שיר ג', ו'. וזה, הקב"ה עשה שנות ט"ו, כ'. יונה חסרה, ירחל עשה שיר ו', ט'. לעלמה, להסחיר. מסויסות, מסוענה ומלוינה. ענטרה, ענטה טל' ענטה כסוי (איות ל' כ"ה). בעבדם, נעבודת ירחל. שכם אחד, כלל אחד. לכבודו, ר"ל זה היה כבודו של כהן גדול שהכל נעשה על ידו. ככל פטרה, ככל כדדי טעות פשולתה. וחסנים, ועדנרים. בחרים, סגר מדת לך. רם אותה עלי העליון רם את הפרס; עלי כמו עלת כל קוליות הוא הקב"ה. בעעילה, טל' ולא נעלמים (ויקרא כ"ו, ט"ד). בחרים, ראה דף 78. ובחרר, גם חוז ל' תמיד נלרטיית

זולת.

ע"ס א"ב.

אֲשֶׁרִי בְּלִחוֹסֵי קֶדֶד . בְּאֵתֵב יִאֲרֹבְקֶד . גּוֹי אֲשֶׁר אֶהְיֶה . וּבִפְקֻתָם קֶדֶד .
 הֲלֹא אֵתָהּ הַרְיִב רִיבֶד . וְהִיטֵד אֶת־גִּנְךָ . וְטֹד בְּגֶד וְאֶרְיֹבְךָ . הַרְיֹמִי עַל
 לֶבֶד : שְׂמֵרָם מִקְלִמְטֹמֹתָם . יֵהֵבֵר אֲשֶׁמְתָם . בְּשֶׁר הָיָה אֶת־רִיתָם . לַעֲד
 יִתְקִים שְׂמֵתָם . מִיַּד עֲתָה הַשְׁוֹעָתָם . גֵּאוֹד כִּי אֵתָה תִקְוָתָם . שְׁמֵתָם
 בְּשֹׁבַע שְׁמֵתָתָם . עֲוֹד הַפֶּאֶר אֹתָם : פְּנֵה אֹתָם לְצִדְקָם . עֲמִיז עֲמִזָּה
 לְתִבְקָם . קְדוֹשׁ מִקְלֵעוֹן גִּתָּם . רֵם בְּמִשַׁב חֲזָקָם . שְׁמֵרָם וּבְאֵלֶיךָ וּבְגִתָּם .
 שְׁכָנָם וְקִאוֹד תִּבְרִיבָתָם . תֵּאמֵר בְּרִיתְךָ לְהַמְתִּיקָם . בְּקִרְיַת יָם סוּף וּבְמִבְתַּת
 בְּטוֹרִים שׁוֹנְאֵיהֶם לְדִבְקִיקָם : עֲרַח וּסִי' .

קרובות. כִּי חוֹד הַחַפְלָה עַד מִלֶּךְ עוֹד וּמוֹשִׁיעַ וּמִן . וְהֵאֲכֵחַ טַחֲחִיל כִּלְיָן .

י' טַחֲחִיל וְהַמְתִּיקָם . וְהַמְתִּיקָם הַשֵּׁת מִבְּרִיבִים . אֶת־עֲוֹתָהּ

ע"ס א"ב. כִּי בְּשִׁיר וְהַגְּנִים . לְהַזְדוּחַ וְהַלֵּל לְכִי שׁוֹבֵן מְעוֹתָם :

אֲשֶׁלֶת אֲמֹן בְּצֹרֶף וְקִקְהָ . בְּנִבְכִיָּה זֹאת בְּלֹט פְּקִקְהָ . גְּלוּמָה עֲלֻמָּה
 וְקִקְהָ . דְּבֹרָה עַל אֲמֹן חֲקִקְהָ . הַמְסַקְלָה וְהַמְעַקְהָ . וְהַשְׁנֵה דִשְׁחָן
 לְמִשְׁכַּר חֲקֵה . עַד שְׁבַעֲתִים מְזַקְהָ . חֶק מְדוֹד מְשִׁמָּה מְזַקְהָ . מְבֹעֶרָה
 בְּלֹא רְדוּקָה וְהִיא רְדוּקָה . יְחֻסָּה אֲמִירָה וְדוּקָה . מִ' בְּתַמַּת חַמְסִיקָה מִ'ה
 מְזַקְהָ . לְשִׁהֲרַת חַשׁוּקָה . נִחְקָה זֹאת חֲקָה :

מְזַקְהָ יִגְלָה . מְעַמְקִיָּה יְדִלְהָ . מִ' לַעַת יִגְלָה . נְגַנְיוֹ יַעֲלָה : בְּרֹדֶךְ

אֵתָהּ יִי . מִגֵּן אֶבְרָהָם : אֵתָהּ נְבוֹר וְכו' עַד לְהַזְדוּחַ מִחַיִּים .

מְסִירָה חֲקָה גְּזוֹד . מְבַבְנֵן אֲמִירָה נְגִזוֹד . נְאִמֵן לְאֹזְנָה נְתִאֲזוֹד . נְצַח עֲרִי
 בֵּן בְּגוֹרָה גְּזוֹד . סִלּוֹל צְפוּנִיָּה חֲלֵץ אֲזוֹר . שְׁקֵר בְּאֵבִיָּה וּנְחֹשֶׁב לְמִזוֹר . עֲרֹד
 בָּהּ חֶק לְעַם מְסוֹד . עֲבוֹד מְלִפְתָּל עֲקֵשׁ בְּמִין וְזוֹד . פֶּאֶר בְּקִרְיָה בְּאֶגְד
 מְשׁוֹד . פְּעֻלָּתָהּ בְּכַנֵּן בְּעֲרִי מְשׁוֹד . מִ' צְפוּנָה לְמַדְבַּת עִם אֵל עֲזוֹד . צִהָ
 עֲזוֹד לְצִיד עֲזוֹד צְרוּרָה לְאֶלְעוֹד :

חֲרוֹשׁ עַל לֶבֶד . עַ"כֵּי אֵד ח' ו' . כֶּשֶׁר . עִינֵי יוֹד וּכְכֹן . נִשְׁוֹר . הַקִּבֵּי . צְמוֹד צְמוֹת . זֶה הַכְּסִיף . עַ"כֵּי
 אֲבִירָה ו' . י"ב לְדִבְקִיקָם . מִל' וּסְתוּקָה אֵת אֲרִכָּה (יִרְמִיָּה כ"ח . ב') סְתוּקָה וּסְתוּקָה (כְּמוֹס ב' י"ח) ל' אֲחִד וְהַשְׁחַתָּה .
 אֲשֶׁלֶת אֲמֹן . כִּי לְחֹרֶשׁ עַ"כֵּי וְהַכֵּי אֲלֵלוֹ חֲמוֹן (עֲלִי ח' ל') . בְּנִבְכִיָּה . צְעַקְהָ . אֵתָהּ . זֹאת חֲקֵת הַחֲמוֹרָה
 אֵל מִרַח אֲדוּמָה . כִּלְט פְּקִיקָה גְּלוּמָה עֲלוּמָה וְקִקְהָ . כּוֹלֵן ל' הַמְתִּיקָה . וְהַמְעַקְהָ . מִל' הַכְּסִיף פִּתְקָה כּוֹלֵן .
 סוּקִיקָן (אֵת ק"כ ב') . גְּלוּמָה מִל' וְגִלּוֹם (ט"ז ב' כ') . וּכְקוּקָה מִל' . וּבְנִקְיָה הַכְּסִיף (שְׁמִיָּה ז' י"ט) . דְּבֹרָה עַל
 אֲשֶׁן . עַ"כֵּי דֵד דְּטוֹר עַל חֲפִיזוֹ (עֲלִי כ"ה י"ח) . הַמְסַקְלָה וְהַמְעַקְהָ . עַ"כֵּי יִשְׁמִיָּה ה' ב' . טְבוּעָה בְּלֹא רְדוּקָה
 חֲקוּקָה הַשְׁנֵה בְּתוֹרָה אֲחַר כְּאוֹד עֲלִיהָ וְלֹא רְדוּקָה הִיא (דְּבִירִים ל' י"ח) . יְחֻסָּה . מִירֹז . מְזַחֲמַת הִיא בְּתִלֵּי תֵלִים אֵל
 כִּכְבוֹת . אֲשִׁירָה . פְּעוּרָה . כִּי וְלֹא תִשְׁמַר עֲלֵי (תְּהִלִּים ס"ט . ט"ו) . כְּחִסֹּחַ שִׁיחָה בְּהָ קִיפָהָ כֵּן לְנִקְדָה וּפִירֹזָה .
 כְּחִסֹּחַ אֵל יִשְׂרָאֵל הַנִּקְוָלָת חֲמוּקָה עַ"כֵּי אֵד ז' ב' הֵאֵן נִשְׁחַק וְנִטְמָה כְּאֶפֶר הַפֶּרֶז . מְבַבְנֵן . מִיָּד מִיָּד וְעַ"כֵּי תְהִלִּים
 ס'ת . ט"ז . נִאֲמֹן . עַ"כֵּי רַבֵּן . חֲלֵץ אֲזוֹר . אֲזוֹר חֲלֵזִי . שְׁקֵר בְּאֵבִיָּה . רַחֵם צְעִיבִיָּה . לְחֹזֵר . כִּי טוֹד חִימִיָּה (תְּהִלִּים
 ס"ט . ט') . עֲרֹד הַקִּבֵּי . עֲבוֹד מְלִפְתָּל . רַחֵם מִירֹז רַחֵם פ' חוּקָה י"ט . ב' . כְּאוֹד מְשׁוֹד . אֵלֵךְ תְּהִיבָה כִּי אֲמִי
 אֲזַרְחָה אֲזוּרָתָה אוֹ לְכַחַת אֲזוּרָתָה בְּטוּמָה אֲחִת . פְּעֻלָּתָהּ בְּכַנֵּן . הִיאָה נְעֻמָּת ע"י אֲלֵמֹד אֲסִיף פִּגֵן הַכְּסִיף . עֲזוֹ
 עֲזוּרָה . ל' קִדּוֹר כֵּל מְעַשֵׂה וּמוֹקֵמִיָּה וּמְטוֹר אֲחִת לְאֶלְעוֹד .

עולם ומלואו שלך. חפצת לתעדיק קהלך. י' על בן אוהל לך.
 לדגשים תחי אטמי פעלך: ברוך אתה יי מוחה חפתיים:
 קפאון חק אלפת היקר. לושח באור יקר. חשוף לעם מיקר. לעמד
 על עקר: רעבים לפענח דתיה. פענח מהותיה. צמאים גמות תדחתיה.
 צלה להם עדותיה: שמץ הגלים שחר. מצרף ומסוחר. הרב לכבסם
 תמחר. מעוים אותם לשרר: תקרא כהן. בחפצך באזב מתכונן. מהורים
 ירוק כמכתן. תמוד דם מקח אלעזר חכונ:

ימלך יי לעולם אלהך ציון לוד ודד ודל ליה:
 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

אכרתי אהבמה ודיא רחוקה. שח איתאל עדי זאת חקה. בלא
 נפלאות היא ולא רחוקה. זאת פליאה היא ומרחקה. מלשניה משפט וחקה.
 ומאחריה תודד וחקה. בחיות חקקה. תבלח לב כחקה. מדיק תלולה
 ומשואל עמקה. תעדי ארקא. מסלחה חמקה: בכון אין לעמד בסדה.
 ואין להגיע ישדה. ואין לזקור חקה. ואין להחליש חלקה. ואין לידע
 ערפה. ואין לחכין ברפה. אלהים חכין ודקה.

חי וקים נורא ומרחם ומדוש

תנ"י מרחו אלעזר בירבו קליר.

אעזרה ומפרשה. עזרה ולא ספרשת. זאת חקת נפרשה. בכל
 שנה מתפרשה: לבעלי אספות. תדקיה משופות. ובלצרותות בסופות.
 דקדוקיה ספות: ערכה ושמרה. קשבת גמרה. חדשה ואמרה. בקלה
 ותמרה: וינה לענו. בפניני מעוני. והגיה עניו. בפון מעניו: רעד
 בהסבית טעם תחלת משנתה. פרה בת שפים עגלת בת שנתה: סצר
 ציד תחן בקשב שמעיתה. נא מני יפרה מורה חלקה לשעיתה: ידעו בה
 תליכות. לשון תלכות. אלה תערכות. ואלה תפוקות: ראיה איד
 לחיות. דכה איד לחיות. בארחה מלחכות. לחיות למי זאת: בדבר אמו

אטמי. סגורים מקב. אלה היקר. טל' אגר אלמך, ליל פרה היקרה לשעת, לנחת. טל' גפס טענה
 סב תרמו די עסטון גלן לה (ברחית על ט' ט'), גפוח, לעטון טל' כנמילימ וט' (דפזית ב' י').
 קנ"א כהן. בן נקוד כ"י וד' ויזק, ויחזו תביס אהה כעלמן לכו לכח ונ'. איתואל. אגנה סמך
 ט' ט' טלי ל', ט' ל' לחלילי, ל' גרל. לבעלי אספות, לחלמדי חכמים ול' קבלת י"ג י"ג חשפות.
 גלות. צרות, כמו לכמות, ע"כ ז"ל כ"כ ב"פ. פסופות, מתחות ספוח, מענין ספוח תחום (דברים
 כ"ט, י"ח). בפון מעניו טל' יטו מעינותן (טלי ט', ט'). רעד בהסבית, ענין זה יסאר ט' מכוטט
 ורטה וילקוט ט' תוקת ועדד קבלה דף ק"ב, נ' סוף פסוק פי כחכס. פרה בח שחים, כן תבלה טכח
 ט' ט'. כהן ציד תחן, טכח ריכו סליר כעלמן נלר וספין נחמה ונ' כשטאר זס סרות, לטי את,

מן פיעוט קטנות מיד רוח פקועטריע ניכט גענוגט, ווערערן לידך וכן לך תעלה פאנעלענגען.
י"ז זאת הקשה מאד בעיניהם. איך לטהר בית מעונייהם. טהור וקדוש האיר עיניהם. קדוש:

למזי תחזיו אלעזר בירכי קליר.

אצילי עם עולי גולה. כחש בוא קץ גאלה. עלו בנות בית בגילה: לחצי זכריה וסלאגי
גילה. וקדם אל פטחנה גלה. קץ וטן פרה ועגלה: ערוך מל גן עגלה. זאת עשות פחז
מגלה. לטהר טמאת סדרה וגלה: וקמו בנות בתי חצרים. על צחח קלע מבצרים. ספני טמאת
תהם מאצרים: רגלו בם מלאות עברים. בתוכם נולדים ושם ברים. עד יגדלו בכח בגבורים:
בעת ישריהו כבעלי דברים. יגישו למז איתגי שורים. מדפינים להחזיק ילדים גבורים: ורכיבו
על גבם הלתות. באיש על הגלו באמת. על הדר שלוח לאמות: רגל מלחצייא וזין סודלות.
גלי להאהל בטמאת מיתות. הקדוק טהרות שמור בדתות: בקדם פוסת אבו למלות. טים
קדושים בם לדלות. מי גדה לקצם להעלות: יעלו משם לבית עזרה. זכים משגיאות הטהור
ורה. להצייא רשון השומר לעזרה: קנקן החבי שם בחסדה. טלא טאו אקר פרה. לתשע
מאות וששים לתפארה: יביא איל מקון במשרה. בראשו חבל ושוט טהרה. לטהרות זרח
ברמים נטרה: לקחו מעשר אשר בגלי. וטהרו וקדשו הדר וחבלי. ספי דעת יין חבלי: ידעו
בז נצח נחלי. רחצו והטו כל קחלי. וחבלו חקש עצב טחלי: רגל טהור עוד לאילי. וטהרה
שניה עש וחלי. וקדש יתה ארזי חלי:

סלוק.

י' ויבין לך תעלה קדשה כי איתה קדוש ישראל ומאשיע:
אין לשונתם עצם נפלאותיה. אין להגיד תהר דתותיה. אין להבין
הקהר ממשלותיה. אין לפענח עמק פלאותיה. אין לעמוד על ספן מיתותיה.
אין לחקור תהר חידותיה. אין להשקיע בלתיחותיה. אין לגלות סוד
עדותיה: המפולשות סתומות. הגליות עלומות. המבארות חתומות.
המשגגות עצומות. התקיקות רשומות. התסרות מפתרות. המסורות
מתרות. השתרות צהרות. החשופות אמורות. הפרומות אצרות.
הבללות עצרות. התקלות המורות. מוציא מזלות יקרות. מתיר מאסרות
מתרות. נותן מסמאות מהרות: מן החלב. שקמן חלב: וכן בדים. טחול
ויבד בדים: ומקשר בחלב. פחל החלב: מכלאי בגדים. תבלת בשרין:

אצילי עם, פיעוט זה יסור כולו ע"פ פרק ג' דמרט. בנות, לכמות סה ט"ט. נח עגלות, כשי
לפניהן. סורה וגולה, יעניו ע"ט, כ"ט. רגלו בם, כתיבו אנה נאים מעבודות. מרשנים, כארס סיו
דפנות ען על גביהם ליכ עליהם הילדים. על דרך שלוח, הוא מעין אמת לפני ירושלים ונקראת נט
ש"ח (מטביה ג', ט"ו) ונקראת ג"כ גיחון ע"פ תנ"כ וסודותם אותו אל גיחון, ותחתון יתה לשלוח
(ט"ו ט', ל"ג). מי טרה לקדם, כ"י, "ד"י נדה קנס". לחשע פאוח וששים, מיליות מלרים עד
זכס עגלות בכל עברו תתק"ס זכס. יביאו איל וכו', ראה פירוש חוקיני בעדכ י"ט, כ"ט. במטרה, זכה
כאז לכך. ושוט, מקל. לטהרות זאת, כ"י גורם לשירי וזאת. כרבים נטרה, יחלל ע"ה זיר ט', ו'.
יין חבלי, כתי לתורה. נצחו נחלי, ל' למנחם אל הכחילות, ר"ל תקעו והרעו כחלילים וחלומות.
רגל מידר, הוא עורט סולר עכיר.

אין לדבין חקי פטעלותיה, כ"י טהר נוסף עוד, "יין לטרטר אשר פיתחיה". והמרות
מיתרות, ככס מרזיות טורה זמלח כולו חקר כהן דבר, ונאמת הן מלמות בלכות חלי פלים. מוציא
פזלות יקרות, ע"ה מליות יקר טחולל (דעיה ט', י"ט). שובן חלב, חולק דף ק"ט, נ' ודלס כמסמט
עס ד"ס נדה דס טסור. טחול וכבר הרם, כ"י ל"א גרם חנא וכבר, וסף כמסמט כחולין ק"ט, נ' ל"א

סלוק לפרשת פרה

מֵאִשֶׁת אַח. יָפִים הָאֵחָ: מֵאִשֶׁת אִישׁ. יִפֶּת הָאָדָם לְאִישׁ: מִסְמָנֵי גֵרִת
 אִשָּׁה. סִדְרֵת בְּתוּלֵי אִשָּׁה: מִדְהָר אִסּוּר. וּמֵאִסּוּר הַתָּר. מִסְמָנֵי מְחֹרֵר.
 וּמִסְחָדוֹ מִכֵּמָּה: בְּהִרְתּוֹ מִמְעַט הַמִּטְמָא. פְּרָחָה בְּכָלוֹ עוֹד בְּלִתְמַטָּא: הַפֶּת
 בְּבֵית אִינוּ מִכֵּמָּה. יָצָא מִמֶּנּוּ אִתּוֹ מִסְמָנֵי: שְׁעִיר זֶם כְּפָאָר מְכַפֵּר עַל כָּל
 מִטְמָא. וְכָל מַעֲשֵׂי קִיּוֹ בְּגֵדִים מִסְמָנֵי: פְּרָה אֲדָפָה עוֹשִׂיהָ מִסְמָנֵי. וְהִיא
 עוֹשִׂיהָ לְיִשְׂרָאֵל כְּלִי מִטְמָאָה: וְאִסְרָהּ נַעֲשֶׂה אֵב הַמִּטְמָאָה. וְהִיא מִסְדְּרֵת אֵבִי
 אֲבוֹת הַמִּטְמָאָה: בְּכֵן אֵין לְהִבִּין סוֹד הַתּוֹרָה. וְלֹא יִשְׁקֵן אִמְרָתָהּ. וְלֹא עֲרוּף
 גִּזְרָתָהּ: בְּכֵן אֵין לְהַמִּיר וְלֹא לְהַתְמִיר. אֵין לְהַרְדּוֹר וְלֹא לְחַרְדּוֹ: אֵין לְיָדַע
 וְלֹא לְיָדַע. עֲמֻקָּה מִשְׁאֵל מַה תִּדְרַע. גָּעוּ מִעֲגֻלְתֶּיהָ לֹא תִדְרַע: וְזוֹ בְּאִמְרָה
 וְזוֹ בְּגִזְרָה. וְזוֹ בְּאִסְיָה וְזוֹ בְּחֻשִׁיפָה. וְזוֹ בְּנִשְׁיָקָה וְזוֹ בְּתַשְׁבֵּיָה. וְזוֹ בְּכַבְּלִישָׁה
 וְזוֹ בְּהַפְרָשָׁה. וְזוֹ בְּדַרְשָׁה וְזוֹ בְּדַרְשֵׁי שָׁה: וְכָל אִמְרָהּ הַחֲקוֹק בְּהַ חֲקָה.
 אֵין לְהַרְדּוֹר וְלֹא מֵר עַל מִשָּׁה נִתְחַקְקָה. שְׁבָרָה נִתְנָה בְּנִשְׁיָקָה: וְכָל מִנְחִים
 לְמִבְּיָן. וְכָל הַמִּשְׁכָּל יִבְיָן. חֲזַן מִשְׁעָפֵי פְרָה שְׁאֵין לְהִבִּין. וְכָל חֲכָמִים לֵב
 יֵדל מִבְּיָן. חֲפָצִיהָ אֵין לְהִבִּין: וּבְשִׁמּוֹת תַּעֲרָהּ הִיא נִקְרָה. לְכָל קִרְבָּן שִׁי
 לֹא שָׁה. שָׁהּם זְכָרִים וְהִיא נִקְרָה. לְמַהֲרָה שְׂמַעַת עַל הַתַּעֲבָה: הֵם הַמִּיּוֹד
 כְּסוֹד בְּקִרְפָּה. וְסִרְדוֹ בּוֹ כְּפְרָה. תָּבֵא אִפּוֹ אֲשֶׁר הִיא פְרָה. וְתִהְיֶה לְעַם
 כְּפְרָה: הֵם הָאֲדָמִים בּוֹ פָּנִים. וְאֲדָמִים עֲצָם מִפְּנִינִים. תָּבֵא אִפּוֹ אֲשֶׁר הִיא
 אֲדָמֵת פָּנִים. וְכֵה עַח וְאֲרוֹם יִשָּׂא פָּנִים: הֵם תְּרַמְדוֹ הַיּוֹת עַג פְּתָמִים.
 וְבוֹ יִדְבִי מִהַיּוֹת תְּמִימִים. תָּבֵא אִפּוֹ תְּמִימֵת תְּמִימִים. וְכֵה יִשְׁדֵּר תְּפִיחָה
 הַעֲדָר תְּמִים: הֵם שְׁחָדוֹ לְסִכָּל כְּלִי מִוִּם. וְנִשְׁעִשׂוּ בּוֹ הַיּוֹת כְּעַלִּי מִוִּם. תָּבֵא
 אִפּוֹ אֲשֶׁר אֵין בְּהַ מִוִּם. לְהַרְדּוֹר דְּמִי יִסָּה וְאֵין בְּהַ מִוִּם: הֵם זְמָמוֹ כְּעַלִּי
 לְמַעֲוֵל. וְיִזְבְּדוּ לוֹ וְיִפְרְקוּ עַל. תָּבֵא אִפּוֹ אֲשֶׁר לֹא עָלָה עֲלֶיהָ עַל. וְתִגְתֵּן
 עַל שְׂבָמָם כְּעַל: הֵם נִקְהָלוּ עֲבָרָו אֶל־בְּיָן. וְאִנְףָּה בְּהַשְׂמָד אִישׁ מִבְּיָן.
 תָּבֵא אִפּוֹ וְתִגְתֵּן לְכָלֵן. וְיִכְפֵּר בְּהַ עוֹן כְּלָן: וְכִמוֹ כְּאִשׁ גִּשְׁרָף. כֵּן כְּאִשׁ

גרשו לה. בדרת מסעט וכו', ע"פ תנחומא ט' חוקת נפיקתא חסן תנין טהרת כנרים. הוה בבית
 וכו', ר"ל העור כעמי אמו זהוה ביתו של עובר אע"פ שמת ע"ט אמו זהוה בית העובר איכנס מטאה כל
 עד אהמת בלוע, חלל אם ילא העובר מן הבית ר"ל מטמי אמו חסילו הוא חי ע"ט מטאה הבית. ובתנ
 כעל ספיקתא וזמרתא כפ' תריע ח"ל וטעמה צענת ימים, היא מטאה וחין הילך מטא וכו אטר ר' אלעזר
 הקליר הטת כבית טבור ילא ען כבית הוא טבור וכבית טעט עכ"ל. זו בנשיקה, ראה
 תוספות ע"ז דף ל"ה. ידל טבין, יחלש עלהבין, טל' ידל כבוד (טעיה י"ז, ד'). ובשמות העודה, מירז,
 ה' שנות ים לה לפרה כמו שהעודה היא התורה ים לה ה' שנות, וה' שנות של פרה הן עגלה פרה
 חלף אז כקד, וה' שנות של תורה כרצחית שנות ויקרא וכו', וכן חלף גם כפיוס זה על כל חיות ישר
 ליוס כ' של פסח, כבוד, כבוד הקד"ה. האריסו בו פנים, שעבדו לנגל ויקחו לו עד שהוליוו פניהם
 כהרלומס. עח הארום, הקד"ה (זר ה', י'). היות עג כחמים, להיות עמד לכניהם כמקום טעה כחמים.
 היות כעלי מוס, כדליתא נפיקתא כעטא יאחל אוחו טעטה כעטו כלס זכיס וטורעיס ענ' וידא טעה
 לת העם כי פרח הוא וכתיב כמלוע וראש יהיה מרוע. איש סכה, אהין (דברים ט', כ'). נשרף העגל.

יוצר לפרשת חודש.

ע"ס א"ב.

אות זה החודש. אצנת מכל לקדש. וכן ישע לחודש: בחרך הוצעם
 אותך לקדש. ואמתה אותם מקדש. אל גערך בקדש: גאלתם עתה החודש.
 ושונאך פתאם לחודש. וקלפה ירמם וקדש: י' החודש הזה לכם. בקל
 מושבתים. גולה בקל קהלכם. קדוש:

רשיתו מכל החודשים. והנהלתו לקדושים. היות בו מקדשים: הומנתו
 לשלישים. לאפרתים מגלשים. למנות בו עד שלשים: וכן תפיל קדשים.
 והחמול על צאן קדשים. בבית קדש הקדשים: וכן שבעת ברכים.
 הנהלתו למברכים. להשעם מיד מפרכים: חזן רלים ודכים. חמלת על
 נמוכים. אשר אחרך משכים: טוב טעם באריכים. ולפניך לב שופכים.
 בראש ירח ממליכים: יקבצו עתה מקהלים. ביפי תאר מכלולים. ושם
 תשמע פלולים: כבוד שמך מעלים. בשיר ובתחן מתפללים. בחשבון
 ראש רגלים: לפניך יהו מסגלים. בלוגעי רגלים. משוררים ומתגלים:
 מה גדלו מעשים. לעשה נפלאות ונסים. לבנים ארזים ועמוסים: גאלו
 מיד פתרוסים. אשר אותם מעשים. והעמתי היות ששים: שונאים בים
 דורסים. ובנת ראשינו חסמים. פי בנותם היו חסים: עולצי בשמחות
 ישושו ברב תעלות. ויתמלטו מכל אנחות: פודה אלוי החחות. המעלה
 בכל שמחות. יפה און לשחות: צוריהם פיל בשחות. ונפשוהם תהיינה
 שחות. בכל דע מוחות: קדוש יקבץ עדרים. ויזכור ברית אמרים. אשר
 לפניו היו ברורים: רצה בנים מבחרים. בכל צד ועברים. לפניו היות
 משפירים: שקד עליהם בליל שפירים. וקטל למענם בכורים. והוציאם
 בפרות מדררים: תפן באני ישנה. ותצלנה מעדינה. בראשון לחודש
 חשנת. קדוש: תכל יחד.

אופי.

כבודו משפחים בקלהעולם. והוא מעין כל געלים. ובאי בפתחי
 אולם. ותכל ירומקוהו באופנים לעולם: החחת.

זה החודש חודש ניסן. לאסרתים מוגלשים, מלאתי נקונטרם סן שפיר על גלגל טבר גלעד
 (ז' ד', ב') ח'ל גלגל, שברו טבר גלעד אותם מנהגי העדרים טכל העזים שחם הם מביאים עזים
 חברים ומכורים טכל, והסימן ר' חלעור הקלדי טוכיח זיכר אפרתים טוגלגים שניאורי טנוריים
 טכל, וז"כ ים למתנו ריח גשעורחטן חטרי שרעטן. ער שלושים, ניסן תמיד טלל הוא אל שלשים יום.
 שפרכים, טעגיים טעגיוו זיחאל נמך. טטגלים, וזכרים. טחוסים, טלרים. טעשים, עיני אותם.
 וטעטו, נותנהו. נגורם, זיגורם. וזו חוסים יחאל. אבירים, האכות. והוציאם, כולית את טחול לחדו
 ולחורו. באני ישנה, כטי ליחאל ע"ה ז' ד', ב'.

זולת וקרובות לפרשת חדרש

ט"ס א"ב

זולת.

אל עשה נפלאות. בעבורם עשית נוראות. גלית ברבבי צבאות.
 הגלימו להוציא מתלאות. הם בנשרים גשואות. ומשארותם נושאות.
 ובר טוב מלאות. חסד בעיניהם ראות: טוב בגים בגלם. יודע פרי
 מעללם. קל תהיה נהלם. לפני כל התלילם. מלא כל משאלם. נאמי
 רעתם הפילם. שבע מן האכילם. על בלאם עלם: פשו פה בשירה. צדקי
 לאים ונרא. קול תודה חמדה. רגנו לשורה. שם הנקבד והנזרא.
 שכחו להעיר כמזרא. תקפו בלם להתאורה. תגות קרעת ים סוף ומבת
 בכירים להנבירה: עורח אכזיט וכו'.

קרובות. האן חזר החסלה עד סוף עורח וטשיט וטגן, וה"כ מתחיל כאן.
 יו. מסוד תקמים גבנים. ומלקוד דעת טבינים. אשתתה
 פי בשיר הננים. להודות ולהלל פני שוכן מעונים:

אתית עת הודים בגעה. באחת ועשר פוט נגעה. גילשת אקון מכפל
 בפגעה. דלג שם האת רגעה: השגיח עפר מתוך ארבות. ותהל ארך
 בתקם תערוכות. זמן קפיץ עשות רבות. חדשים וגם ישנים להרבות: מש
 וידא ועין שנה. יקץ בלשן וער במשנה. מ' בפר ודפק בפתחי ישינה.
 לחפשה בראשון להדשי השנה:

לי עוד תגנון. בקסוח ונגון. מ' בגונגד לבנון. בקמנת ינון: ברך
 אתה יי קצן אברדם: אתה גבור עד להחיות מרים.

מרימי על עגלה להלאות. מבאב הנתה להראות אות. נאקה הדישה
 קץ הפלאות. נתעו למאתים (ועשר) ארבע מאות: שיה המסבד לעקר צור.
 סים זכר בקקד נצור. עמיסים באתיו לעת בצור. עדימו לשי יהי עצור:
 פלא עשות נגר אבות. פץ מבקעשר לאסרו בעבות. מ' צלחת ירדן פו
 להתחות. צפית שיה לבית אבות:

טוב, הקנ"ה. החלילם, כניכסם. שכחו להעיר כמזרא, ככ"י גורם שכחו ישינה. תגות קרעת
 וכו', ככ"י גורם תגות קרע"ה וטכה להנבירה.

בעת, כאר ביניה. באחת ועשר, כ"י מכות ולחת טגן היו מכות נכורות תצטה כנגד כולן. פוט,
 מלרים, כי פוט חו מלרים (נחלצית י', ו'). אקון טכפל, תפלת האבות ימי מערת מכסלה. דלי פעם, דלג
 ציטל כן הוא בכל כ"י ור"י, והפירוש, כענין פע"ם שהוא ק"ל שנה דלג הקנ"ה על האורה של ד' מלות
 שנה והחפירם על ר"י שנה. ונקט כל' דלג ע"ה מדלג על האיים (אד כ', ח') וכתתונו. עופר, הקנ"ה
 ע"ה איר כ', ט'. ארך, ארוכה ורסוזה. בחבם הערוכות, מל' מתבססת כדשיך (יחזקאל ט"ו, ו') אר
 דרא חו"ל על הערוכות דס פסח ומילה אר בזכותם גאלו. והנה כמו שאלמר מן כלל קדיל עא,
 כן כנה מן כסם קפס' לבנון, כה"ט. ינו, הנצחית. עגלה, ישראל (האע י', י"א). מסאב רחצה, ל' הגה,
 רל כחא אהיה להס דבת לנצה לארלות אות ולהוליסם. נחצו, נמאז ונתקלרו. סים, האסם, בצור,
 לנה. לשי יה עצור. ר"ל אצמו קרנן אה קודם ללחם מעגרים. צלחת ירדן כקיעת הירדן אטינה נס

לך עוד נקלטיבה. מפועיני הישועה נשאתה. מ' ששון ישעך השטיבה. ובתחית גשם גחלטיבה: ברך אתה יי, מדיה הנתיים:

קייחת עלית עקד. היא נצבה בקקד. תיכית בתרי שקד. רשפי לוד ליקד: החש ישנים בערב. דם תבוסה בערב. קץ חש וקרב. לעורר בתנין קרב: שמע מכסת פסחים. אשר פסו פסחים. היא צפונה בסלוחים. להציתם בקוצים פסחים: תרפים כרי למעט. מנויי מתי מעט. מ' תקף הדרת מלך מלתמעט. הרשם להפנת בואם ימעט:

החדש הזה לכם לשמור. בקכם אסופי הר מר. מ' ואתם אל יגמור. שלשת אותות בו לשמור: החדש זה החדש בתדשו. לאות ולמפת קדשו. מ' ידני עם קדשו. הישועה לו ימינו חודע קדשו: היום אשר מער והחדש. בהיום הזה יחדש כגדש. מ' ונביל שי בקדש. בראשון באחד לחדש: ימך יי לעולם אלהיך ציזן לוד ודר תגליתיה: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

רבות עשית והשבת וספרת. מפעלותיך פעול בקבר ספרת. לאות ולמעדים חבלו שפרת. לתקיפות ומחוזות קצו צפרת. לאלפים וארבע מאות וארבעים ושמונה זמנו בארת. ובחשע מאות עבדים עריו עפרת. והיום הזכית לעם אשר בתרת. לכן על בלחודש חדשו תגרת. ספרו בגרת. קצבו תגרת. גולו תגרת. פלא סגרת. טעח יגרת. וזו יגרת ותריתיה:

די וקים נורה ומרום וקדוש:

היה כו"ד בניסן (יבוע ד' י"ט). קייחת עליה עקד, עוקדת יחוק. היכית כחרי שקד, כנחית בין הכתרים אזר חור עם הכתרת את הכתרים בתוך. לוד, עכרים וכן בסלוחים (כדלזית י', י"ג). כמו פסחים, ל' חכמו על הסה (שמות י"ג, ד'). תרפים, חלילי עכרים זהם עבדו את הסה. בואם ישעט, שמות י"ג, ד'. אסופי הר מר, הר העזריה, וכנוי לכה"ט אשר ישנו עם סנהדרין גדול. שלשת אותות, כמאמר תול סמנהדרין י"א, על ג' זכרים עשברין את הכנה, על הכניב ועל פירות הליזן ועל התקוסה. היום אשר קר והשם כחיום הזה וכו' כן היה הכתרת הכנסה. בגרש, כלמותו. כסדר, כלכנה. צפרת, מלת. לאלפים וארבע מאות וארבעים ושמונה, היה שנת ילידת עכרים. ובחשע מאות עבדים, כמתחוב העשורים על כ' אלפים ותמ"ח שנה תמלל קב"ח עשורים וע"ז שנה ובהם מ' שעות ושאת עכרים, קב"ח עשורים הם 896 עכרים, ועוד מ"ו שנה יש כהן ה' עכרים, והסייטן אבתו טעט שעות קצו פן טעול. נגלו הקרת, גשמי העלוקה בניסן.

קדושת לפרשת החדש

תלמי החכמים אלעזר בירבי קליר.

אָבִי כְּלִדְחוּהָ. חַל בּוּ בַּפְּחוּהָ. כְּגֹאֲמֵר לֹא חֲוָה. תְּבִגִּית הַחֹדֶשׁ הַזֶּה:
 לְהִבִּין קֶצֶב מִלְּדָתוֹ. מִתְחַלְתּוֹ. וְאַךְ מִלְּאֲתוֹ. עַד תְּבִלִּיתוֹ: עֲפִתוֹ לְהִרְאֶהוּ.
 וְלֹא הִבִּיר מִרְאֵהוּ. עַד בְּאֶעֱבֹעַ הִרְאֵהוּ. אִזּוּ בֵּן וְרֵאָהוּ: וְחֵד לְשַׁעוֹת שֵׁשׁ.
 תֵּאָרֵז לְהִתְאַשֵׁשׁ. שְׂחוֹת מֵאֵשׁ. כְּלֵעֵין יַעֲשֵׂשׁ: רוֹאִיו לְבִקֵּר. עֲרִיו לְחַסֵּר.
 מֵאֲמִירָיו לְחַסֵּר. מִמִּירָיו לְעַקֵּר: כְּמִדְּד רֹא שֶׁעַר. עָבִיו אֵיךְ לְשַׁעַר. עַד
 שְׁסִיפֵת שֶׁעַר. יִקְבְּלוּ יִשְׁבִּי שֶׁעַר: יִדְעוּ תְבוּנָה. לְחַזוֹת לֹאִם נְכוּנָה. לְחֹרוֹת
 לְיָדַעַי בִּינָה. עֶרְךָ לְבָנָה: רְגֵלִים לְשֹׁב. וְזִמְנִים לְחֹשֶׁב. כְּעֵבֹד אֵיךְ לְשֹׁב.
 וְסוּד מִה לְהִקְשֹׁב: בְּפָנָיו צָנַג אֵילֵי קֹדֶשׁ. לְהַעֲדֵד עֲדוֹת חֹדֶשׁ. וְאֵל נְתַעֲסֵף
 בְּקֹדֶשׁ. כְּמִקְדָּשֵׁי חֹדֶשׁ: יֵה בְּדָקִם לְעִינוֹ. וְעֲדוֹתָם דִּקְדָּק בְּמַעֲנוֹ. וְהַבֵּל
 צִוּוּ בְּמַעֲנוֹ. מִקְדָּשׁ הַחֹדֶשׁ בְּזִמְנוֹ: קֵץ מִלְּדוֹ חָל לְהַקְצוֹת. בְּיוֹם רְבִיעֵי
 כְּחֻצוֹת. וְעַד שְׁלֹשִׁים כְּחֻצוֹת. לֹא נִפְרַח כְּחֻצוֹת: לְאֵה צִיר וְיִפְרֹד. וְתָר מַעַת
 לְעַת סְפוּר אָחֵד. וְצוּר פֶּסֶן לֹא וַיִּחַד. מַעֲרֵב עַד עֶרֶב מְנַחֵת אָחֵד: יִלְדוֹת תָּרַם
 וְיִתְרֵד בּוֹ בְּיוֹם חֲשׁוֹפֵן מַעַז. וְכִתְחַלַּת בְּרִיאֲתָם כְּחֻלּוֹן אָחֵד נִמְצָא. רְעִים
 כְּגַתָּן לְמוֹ מִסְּדָת אֲמַעֲזוּ. לְחֹשֶׁב לְעֵבֵר וְלִקְדָּשׁ סְפוּרוֹת כְּמַעֲזָא:

יֵאֵל נָא. לְעוֹלָם תַּעֲרִץ. וְלְעוֹלָם תִּקְדָּשׁ. וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. תִּמְלֹךְ:
 וְתִתְנַעֲמָה. תֵּאֵל מְלֹךְ. טוֹרָה מְרוֹם וְקֹדֶשׁ. בִּי אֲתָהּ הוּא מְלֹךְ מְלִכֵי
 הַמַּלְכִּים. מְלִכֵי צִוּוֹת. טוֹרָאוֹתֵינוּ שׁוֹרָה. סִפְרוֹ עוֹן. סְפָרָהוּ צְבָאוֹ.
 קְדָשָׁהוּ רִחְמָהוּ. וְחֵן שׁוֹרָה וְעִבְרָה. תִּקְרָה הַתְּהִלּוֹת תִּסְפָּרָהוּ:

יִי' וְרֵאשׁוֹן הוּא לְכֶם. לְסִסְתָּן עֲלֵיכֶם. לְהִתְקַדָּשׁ בְּתוֹכְכֶם. קֹדֶשׁ:
 יִי' וְלְכֶם הוּא רֵאשׁוֹן. נְצוּרֵי כְּאִישׁוֹן. לְהַעֲרִיץ לְאֵל אֲחֵרוֹן וְרֵאשׁוֹן. קֹדֶשׁ:

ע"פ א"ב

אָחֵד מִקְדָּשׁ תְּבִנּוּ רֵאשׁ. בִּינוּ לֹא גָל כְּסִפְרֵי הַתְּלִדוֹת רֵאשׁ. גְּלִדוֹ
 תִּתְחַלֵּה לְכֶם לְרֹדֶשׁ: רֹדֶשׁ לְהַשְׁוֹת בּוֹ גִּיהָ וְאִישׁוֹן. הַפְּלֵא מִכְּלָעִים וְלִשׁוֹן.

אבוי כל חודשה טעה רבינו. חל בו, הלא את פני ספי' להורחשו ורבי מולדי סלכנה, ויסודו
 נבכילתא ס' החדש טוב, ר' עקיבא אומר זה אחד עג' דברים שנתקפה טעה בן והאיה הקב"ה לעס
 סלן סלכנה. ובמות רעה מוף פ' ס' ו' זה אחד ער' דברים שאלה הקב"ה לעס סלכנה לבי אסי
 מתקפה סן וגו' ע"ג, חננס כעמדות כ"ט איתא כשיטת האכילתא תגל דבי ר' יעמטאל שלש דברים היו
 קפין לו לעס עד איהיה לו הקב"ה סלכנה ואלו הן מנורה ורזח חדש ואלים וכו' וזהו הנוספת זס
 גם כחולק ע"ז ד"ה את התיב. לשעור שש, אחד האולר. להחמש, להתחוק. יעשש, ל' תך פשו
 טעה טכע עיני (תהלים ו' ח'). אילי קיש, הטלבים. קץ מולדו, של אהו חדש יתן של ילית
 מלרים. להקשות, ל' קט' ותבלית. חמר, חסכ כלבו חס לא יהיה לכח טן חזות של יוס ד' סו היה מולד
 סלכנה עד חזות יוס כ' יוס אחד סרוצות, שנת. יחד על' וחד יתקן, ר"ל היה טעה סחוס כלער
 אטר לו סטר מעטר עד ער וכו'. סעו, כלו חסונס, ר"ל מולד החמה ואלר סלכנה פיו שיהס כזה טעם
 אחד. כחולק יאחד, כחול אחד כחול שנת. רעים, ירחול. וי"ט על טעה וזהו. כמישח, כמישח טע עין.
 חכנו, תכן את חדש יוסן. בינו, סכנו. כספר תולדות ראש, כספר טלזית. גיה וישח, יוס

וְלֹא הִמָּסר לְאֵדָם הָרֵאשׁוֹן: וּמִן עֲרֻנָּה בּו בְּעָרָה. חָנוּט לְקַצֵּי עֶקֶד
 לְמִסְרָה. מִסְפִּיחַ בְּבֶן בּו בְּשׂוֹר בְּשׂוֹרָה: יָרַח אֲשֶׁר לֹא פָעַנַח לְרֵאשׁוֹנִים.
 כָּמוֹס לְצִפּוֹן חֲדָשִׁים וְגַם יִשְׁנִים. לְרֵאשׁ הַשֵּׁם לְאַרְבָּעָה רֵאשֵׁי שָׁנִים:
 מַעֲרִים מִזְמִין לְגִדְגָלִים. נִזְעָרִים בּו עִינִימוּ צִירֵי רוֹגְלִים. סָפֹד הוּא
 לְמִלְכִים וְלִרְגָלִים: עֶבֶד מַעֲבָרִים לְשִׁמּוֹ כְּמַעֲרוֹ. פָּרַח וְאֵבִיב תִּקְוָפָה בָּם
 לְעֵרוֹ. צִיּוֹן שְׁלֵשָׁתָם יִצְרָפִי לְסַעֲרוֹ: קָדַשׁ בְּרֵאשׁוֹ וְשִׁלְשׁוֹ וְחֻצְיוֹ וְרָפָּ
 לְשִׁמּוֹ. לְקָדַשׁ לְקַחַת לְחֵבֶד לְקַצּוֹר יִגְמֹר. רֵשֶׁם בְּכַל־דָּוֹד שְׁמֹד הוּא לְרַבֵּב
 עַל תְּמוֹד: שְׁמִירַת שְׁלִישׁוֹ בִּירְדֵן עֲמֻדָה. שְׁלֵהֲבַת חֻצְיוֹ שְׁאֵן פֶּלֶא
 הַשְּׁמִירָה. תְּשׁוּעַת קִצְיוֹ יְמִינֵי הַעֲמֻדָה:

י' וְבֶן לְהַ תְּעֵלָה קְדֻשָּׁה כִּי אֲתָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

סלוק.

הוּא נִקְרָא רֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. וְנֶאֱמַר נִקְרָא רֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. וּבְמַעֲרוֹ נִקְרָא
 רֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. וְאֵדָוִי נִקְרָא רֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. וְנִזְחָלְיוֹ נִקְרָא רֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן.
 וְאֵיבִיב נִקְרָא רֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. וְאִוְהִבָּם נִקְרָא רֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. וְגֵאֵלָם נִקְרָא
 רֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן: הִנֵּה הַעֵת יָבֵא בְּרֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. בְּקֶץ אֲשֶׁר הוּא רֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן.
 לְעֵבֹד בְּרֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. לְכַוֵּן נִסְוֹן בְּרֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. וְאֵתוֹ נִזְעַר בְּרֵחַ רֵאשׁ
 וְרֵאשׁוֹן. לְקַעֲקַע שְׁרִירֵי אֲדָמַת רֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. לְעֹרֵר צִוְרִים תְּחַצְוִיבִים
 בְּרֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. לְפַעֲוֹל חֲדָשׁוֹת בְּרֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. לְרַצּוֹת חֲדָשׁוֹת תְּשׁוּרַת
 רֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן. לְהַזְבִּיל בּו שְׁנֵי לְרֵאשׁ וְרֵאשׁוֹן: וְעוֹד בְּלִי יִזְכְּרוּ רֵאשׁוֹנִים. כִּי
 יְחַדְּשׁוּ חֲדָשִׁים וְגַם יִשְׁנִים. פְּלָאִים מִפְּלָאִים מְשֻׁנִּים. וְיִקְצִיּוּ כָּל־יִשְׁנִים.

ולילה. ולא המסר לאדמה, פי' סוד ובהקפסא אשר לפיה יכלו ניסן בעת שיום וליילה שיום לא נמסר
 לחדש, יכלו סוד העבור ודאי שנמסר פי' כן פירש רבנו עולם. בשררה, נחבזה שרה. לצפון חרשים
 וגם ישנים, לעשות טו נסים חדשים וגם יזכיר, לרגלים, לישראל, ע"כ שיומה כבודנות (זר ו' י').
 ענינו, מימי העדה הם הסנהדרין. צעיר רגלים, לכחוק את העלויים היואלים לחזות טולד הכנכ.
 למלכים ולרגלים (לש ר"ט). קדש בחוש, ר"ח. ושלישו, בעבור לחדש שלקחו את זה לפסח. וחצית,
 שחיל טג סספת. ורבו, הבאת העומר נט"ו בו ושעירא אר יעי חג. לקדש, הוא הפירוש של הקודם
 לו. לרוב על חסור, לעשות (וכיה ע' מ'). בירדן עמרה, שנקע להם הירדן פי' ניסן (יבוע ד'
 י"ט). שאן פול, לגיוני סמיריט שהם נט"ו ניסן ע"פ הקבלה. יסיני, ערבי אשר על יד נמלה הען
 ט"ו ניסן.

הוא נקרא ראש וכו' כולו טכאלי כילקוט פי' תולדות פסוק וילל בראשון ארעוני ככות לראון
 פני נבלה לכס לראון וכו' והטעות רבב ק' ט"ו לראון הוא לכס, כביכול הקב"ה נקדש לראון וכו'.
 ונחליו נקראו ראש וראשון והיבם נקרא ראש וראשון, כל זה אינו נכ"י. לעבור בראש וראשון
 ע"כ ויעבר מלכס למיכהם וכו' בראש (מיכה כ', י"ג). נכון, כה"ע (שעה כ' ב'). ואחז נוצר ברוח
 ראש וראשון פי' עם הקב"ה יבוא עמיא אר נולד בראשית ביאת העולם כדליתא בעורח וזוה אלכס מרחבת,
 זה חזו אל עשיו. צורית, בלכות. לרעות ודוש וכו', אג' בראשון כחוד לחדש תקח וכו' (יחזקאל ע"ב,

מְהַלְלִים וּמְשַׁבְּרִים שִׁירִים מְשֻׁנְנִים: וְלֹא יֹאמְרוּ עוֹד חַי יי אֲשֶׁר
הֶעֱלָה בְּנִבְיָא. כִּי אִם חַי יי אֲשֶׁר הֶעֱלָה וְאֲשֶׁר הִבְיָא. וְיֵאוּ אֵל יִשְׂאֵג
בְּלִבִּיָא. לַעֲרוֹךְ קִרְבִּי. תְּדַשׁוּת לְהִבְיָא. בְּיַד אִישׁ נְבִיָא. מְשֻׁבְּרִים לִי.
לְהַשִּׁיב לִבִּי. לְחִדּוֹשׁ קִרְבִּי: וְיַצְמִיחַ צִמְחַ נְקוּב שְׁבַעָה. וְאִתּוֹ יְהוּ רַעִים
שְׁבַעָה. וְיִחְדְּשׁוּ לְאִם דְּבָרִים שְׁבַעָה. וְיִתְפַּסֶּה מִהֶם שְׁבַעִים שְׁבַעָה: וְיָשׁוּב
וְיִגְלֶה לְעַם קְרוּשִׁים. אֲשֶׁר עָפּוּ יְהוּ מְקַדְּשִׁים. וְלֹא לְעִדְרֵי צֹאן קְדָשִׁים.
עַד קִץ שְׁשָׁה חֳדָשִׁים. עַד בּוּ רֵאשׁוֹן לְרֵאשֵׁי חֳדָשִׁים. וְאִן יִרְאֶה לְעֵדֹת
קְרוּשִׁים. תְּנַשְׂאָרִים מֵעַל קְדָשִׁים. וְיִרְאֶה לְמוֹ אוֹתוֹת חֳדָשִׁים. לְחִדּוֹשׁ
שְׁמִים תְּחִדְּשִׁים. לְמִשְׁחַת קְדֹשׁ קְדָשִׁים. לְפִתּוֹחַ דְּלֹת לְקְרוּשִׁים. בְּשִׁבְתוֹת
וּבְחִדְּשִׁים: וְאִן יַעֲזֶה חִדּוֹשׁ עֲבֹדַת חֲדָשׁ. מַה לְהַעֲלוֹת בְּרֵאשׁ כְּלַחֲדָשׁ.
וְעֹסְדַת רֵאשׁוֹן כְּלַחֲדָשׁ. הִיא תְּקִדִים תְּחַלְּקָה לְכַלְחֲדָשׁ. כִּי כְמוֹ הִיָּה
רֵאשׁ לְכַלְחֲדָשׁ. כִּן יִהְיֶה רֵאשׁ לְכַלְחֲדָשׁ: וְתַעֲשֶׂה בּוּ חֲדָשָׁה. לְבִרְאֵת
אַרְצָן חֲדָשָׁה. לְהַנְתֵּן דַּת חֲדָשָׁה. לְכַרְחַת בְּרִית חֲדָשָׁה. לְהַבְרָאוֹת בְּרִיָּה
חֲדָשָׁה. לְהַתְּחַדְּשׁ רִיחַ חֲדָשָׁה. לְהַזְבִּיל בּוּ שֵׁי מִנְחָה חֲדָשָׁה: וְחִפְזָה וְלִבְחָה
הַתְּחַדְּשׁ. וְאוֹרִם שְׁבַעֲתִים יִחְדָּשׁ. שְׁתִּים בְּשָׁנָה יִתְחַדְּשׁ. וְיַצְמַעִם שְׁכִינָתוֹ
בְּתוֹךְ שַׁעַר הַחֲדָשׁ. וְיִקְרָא לוֹ שֵׁם חֲדָשׁ. בְּשֵׁם הָעִיר מֵיָם הַמְּקַדָּשׁ. וְיִנְתֵּן
לְעַם לִב חֲדָשׁ. לְשׁוֹרֵד בְּפִיהֶם שִׁיר חֲדָשׁ. שִׁיר מְפָאָר וּמְחֻדָּשׁ. עַל כָּל
שִׁיר מְהַלְּלִל וּמְקַדָּשׁ: כִּי שִׁירֵי אֲרָאֵלִים. אֲשֶׁר שָׁיַד וְתִשְׁבְּחוּת מְהַלְּלִים.
לְפָנֵי שִׁיר זֶה לֹא חָלִים: וְנִצְחָה אֵלִים. אֲשֶׁר קוֹל הַמְּלָכָה צוֹהֲלִים. לְפָנֵי שִׁיר

יח. ולא יאמרו עוד חי ה', ל' ישיה כ"ג, ו'. לערוך קרבי, ל' מלחמה, כמו העלמד ידי לקח
(מהלים קע"ד). איש נביא, אליה הכיח והוא מנצח לו, כמו שמתח חו"ל פינחס הוא אליה (ילקוט
רח"ט פ' פינחס). לחדש קרבי, ל' קרב וכי טעמים. ויצמיח צמח נקוב שבעה, העמיח י לו ו' שנות,
ינון, טמח, פלח, יוען, אל גבור, חני עד, שר שלום, כדליתא נט' טעמה תורה. רעיים שבעה,
חלם זה מנוולת חכמה יעקב טעם ודוד, כדליתא נט' טעם ודוד, כדליתא נט' טעמה תורה. רעיים שבעה,
שבעה, חרון זלעל אל טעלה וזכינה וזוח הקדש וזורים ותמים ותמורה חסן העשמה. ככה לפי האלפס
מלמדי במדבר רכה פ' ט"ו ומדע חיות דף ל"ח תמרח צבלי יומח כ"ח, ד' וירדלמי מעניח מרק
כ' הלכה ח' וקלים מרק ח' טעמה ח'. ויחכמה טרם שבעים שבעה, חלה רש' נסוף זניחל.
ולא לעדרי צאן וכו', ר"ל לקדושי עם יתגלה נחל חזק חזר, חכל לשאר העם לט יתגלה עד כי ענה
עד ו' חדשים דהיינו נחלש חזק ניסן. הגשוארים מעול קדשים, כ"ח, "חזר מאלרם נגרוש".
לדגחן דח חרשה חלה כחוח למעלה דף 244. לכוח בריח חרשה, ע"פ הוצע כ', כ'.
שבעתים יחדש, ע"פ ישיה ל' כ"ו. כשם העיר סיום הסקרה, פירוש, גם העשר יהיה כשם
העיר סיום ההוא, גם מתקדש, ר"ל שטם יהיה, "ה' שטה" כעפודש נסוף יחוקלל. לב חרש, יחוקלל
ל"ו, על כל שיר סהלל וסקרש, גם על שיר העלחכים, וע"פ מדרש תהלים מנחם
ל"ג העלחכים מנכמן וכן הוא חומר הללוה כל מלחכיו, וזע"פ שכל מנכמן לפמו, רכון אל
לדיקים וכל ישרים נחה וכן הכל ע"כ וכו'. אראלים, עתה מוכיר י' שנות של כמות העלחכים והם,
חללים חלים גלגלים כדכיים חוסמים גזודים עידן קדיסין שחכים שרמים. והנה גם הרעש"ם כפ'
ד' מהלכות יסודי התורה ונמנעור היחוד שלו מוכה י' שנות למלחכים אך חסין מפסיעות עם שנות
הקליר. חלים, מתחילים. ונצחה אלים, חלה תתום תהלים כ"ט, ח'. קול הסלה, יחוקלל ח', כ"ד.

זָה לֹא מְמַלְלִים: וְהִקְדָּה גְּלִילִים. אֲשֶׁר אִם יִדְּשׁוּ כָּל-גְּלִילִים. לִפְנֵי שִׁיר
 זָה לֹא טַלְלִים: וְאֵימַת כְּרֹבִים. אֲשֶׁר הֵם צָגִים כְּמֹר רֹבִים. לִפְנֵי שִׁיר
 זָה לֹא מְרַבִּים: וְהִדְרַת אֹפְנִים. אֲשֶׁר הֵם מְרַבְּעֵי פָּנִים. לִפְנֵי שִׁיר זָה
 לֹא סוֹפְנִים: וְהַמֶּזֶן גְּרֹדִים. אֲשֶׁר הֵם הוֹד אֶל מַעֲדִים. לִפְנֵי שִׁיר זָה לֹא
 גְּאֹנִים: וְסוֹד עִירִין. אֲשֶׁר כְּעֵץ קָלֵל בְּעֵרִים. לִפְנֵי שִׁיר זָה לֹא מְפֹאֲרִים:
 וְהַגֵּשׁ קְדִישִׁין. אֲשֶׁר לְבָקָרִים מִתְחַדְּשִׁים. לִפְנֵי שִׁיר זָה לֹא מְקַדְּשִׁים:
 וְנִהַם שְׂנֵאָנִים. אֲשֶׁר מַעֲפֹם לֹא מוֹשְׁגִים. לִפְנֵי שִׁיר זָה לֹא מוֹשְׁגִים: וְהַחֵד
 שׁוֹרְפִים. אֲשֶׁר בְּרַנֵּעַ כֹּל שׁוֹרְפִים. לִפְנֵי שִׁיר זָה לֹא חוֹפְסִים: כִּי כָּל-מִתְנַזֵּת
 מוֹשְׁרָתִים קְדוֹשִׁים. מוֹשְׁרָתֵינוּ יְהוּ מְקַדְּשִׁים. וְגַם הַמֶּזֶן צְבָא מוֹאֲבִים.
 מְבַעֲרֵימֵינוּ יְהוּ מְמַלְיָכִים: וְהַרְצוֹת חֵיל וְקִים. כַּחֵם יְהוּ מְחַזְּקִים. וְזִיו מוֹשְׁלַח
 בְּרָקִים. פְּגִיָּהִם יְהוּ מְבַרְיָקִים. וְהוֹצֵה לְכֹל הַזְּוִים. מִתְעַלְסִים בְּאַהֲבִים: וְעַד
 מְחַצְּתָם לֹא בָאִים. בְּאַשָׁם גְּלֹהֲבִים. וְהַנְחִלָתָם גְּבוּיִם. וְהַפְּאֲרָם הֵם
 נְאֻלָּמִים: וְעַת כִּי יִתְחִילוּ יְחִישׁוּ. וְעַת כִּי יִתְקִילוּ יִחִילוּ. וְעַת כִּי יִקְרָאוּ
 יַעֲרִיצוּ. וְעַת כִּי יִחַשׁוּ יִקְדִישׁוּ. וְעַת כִּי יִשְׁתַּקְּדוּ יִשְׁלְשׁוּ קְדִישָׁה מוֹשְׁלָשֶׁת:

י"ו. ככתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר: י"י קדוש קדוש קדוש יי צבאות
 מלא כל הארץ כבודו: י"ו. אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול מתנשאים לעמת
 שרפים לעמתם ברוך יאמרו: י"י ברוך כבוד יי ממקומו: י"ו. ממקומך מלכנו תופיע ותמלוך
 עלינו. כי מחבים אנהנו לך: מתי תמלך בציון, בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון: תתגדל
 ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדר ודר ולנצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך כדבר האמור
 בשירי עוק על ידי דוד משיח צדקך: י"י ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:
 י"ו. לדר ודר נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדיש ושבתך אלהינו מפינו לא ימוש
 לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל הקדוש:
 ישמח משה יי'.

ורבה, הרעצה וכן נאככה רכתי דף ס"ז קול תרנוכות היום (לפי גרסת הערוך) שפירשו קול העולת
 החטה. ונכ"ו ורנן. אם פירשי. חס יתון להם רעות. כל גלילים, כל גלילים. כוללים, משלימים.
 או צבאות ל' כליל ותפלת. רובים, נערים. לא סופנים, ל' תשיבת וכבוד, על' והייתי ספון נפיו
 (שנת רנה דף קל"ז) מאן חזי מאן ספין (ע"ק דף כ"ח) יז תורה ואינו סופנה (יחזלמי סנהדרין
 פ' י"א הלכ' א') ריוטנטט יסנה שאין חס סופנה (ספרי ותחנן ספוק והיו הדברים האלה). קלל,
 נחמת קלל (דניאל י', ו'). לבקרים מתחדשים, נכ"ו פ' ע"ח ואיכה רנה דף ע"ו גם נחגינה דף
 י"ז נבל יום ויום נדח הקד"ה כת של מלאכים חדשים ואומרים שיהיה חדשה והולכים להם שני
 חדשים לבקרים רנה חמונתך. טעמם, שרתם. משרתיו, ישראל. וקים, מלאכי אש, על' היונה וקים
 (משלי כ"ו, י"ח). חזים, רכתי טן חיכוכי ה"ח. ועד מריעתם לא באים, מנולד למעלה דף 672.
 כי יתחילו ישראל לומר שיהיה, יחישו העלמכים. יחישו, כשו יחישו ל' שתיקה, וכן יחילו כמו יתלי:
 ל' החלבה, ונעבור שזיי החרוז שנה את משקלם. יתחילו על' תכלה וקן, ר"ל כגאמרו ישראל או
 יתחילו העלמכים לזור. ורעה למעלה דף 658.

מוסף לפרשת החדש.

ב"ן חוזר החפלה עד סוף עזר וששע ובגן, ולמערים:

ע"ס א"כ כפול, חלל אלה כדלג כל פקח חיה אחת טפסוק ראשון לציון וגו' (אפי"ה ט"ל, כ"ז).

ראשון אבנתי לקרח שושנים. אמוץ לעזר מרדם ישנים. בקרף ברית ראשנים. בצפון חדשים גם ישנים. גלותו בדת שנונים. גור ראש לארבעה ראשי שנים: ה' ארבעה ראשי שנים בפמחה. בארת זה משה לחזה. באשר שמענו בן עוד גחזה. וגנגו בקגן בתדש הוז: ברוך אתה יי' מנן אברהם:

אתה נכור וגו' עד להריוח סתים.

לציון דרוד חשק בו קפות. דבר אור יקרות לקפות. החדש אשר ישעות בו מקיפות. הדוסים בו מתקיפות. ומנו מתחילות ותקפות. ועד ראש לארבע תקופות: ה' ארבע תקופות בשנה. החדש אדם בקראשנה. באשר שמענו בן עוד חיש נא. החינו בגשם בראשון לחדש השנה: ברוך אתה יי' מתנה המתים:

נעריץ וגו' עד וקדש אתה.

הנה זה בא לפרקים. ומון לגאול רצוצי ארקים. חדש אשר רביבים בו מדיקים. חשרת מים למלאת ריקים. טיעות לרחת וירקים. טלאים בו להקים בארבעה פרקים: ה' ארבעה פרקים בפמחה. בארת זה משה לחזה. באשר שמענו בן עוד גחזה. ונקדילשך קדוש בתדש הוז: ברוך אתה יי' האל הקדוש:

הכנה שבה עד סקדשי שסך. ובר"ח אתה יצרח עד קבעה.

הנם ימים המברכים. יורה ומלקוש באבם פורכים. בזהת באביבים רבים. ברמל להקליא אביב פורכים. לשגן מפעלות מצין מפורכים. לפגיו קוראים עגין ארבעה ערכים. ה' ארבעה ערכים אשגנה. ספור מסות פרחי יששנה. באשר שמענו בן עוד חיש נא. ענגנו בגשם בראשון לחדש השנה: ברוך אתה יי' מקדש השבת (מ"ח וישאל וראשי חדשים):

רצה וגו' עד כשוכך לציון כרחמים.

לעזר מרדם, תחית הטמים בניסן תהיה. בצפון, ר"ל שזו תלמון ותטעון שכות חדשים וימים. גלות וודעת חז הדש בניסן הזה. שנונים, מל' וסנחם לבניך. זה סוד, ר"ל סקד"ס סנקל"ס זה (שמות ט"ז, כ') בלר הענין למטה בתורה אמת נה ועזה וטוה סס כחמים (שמות ל"ג, ט"ז). קפות, לבטיל, מל' חין עקיפין שחי תחיות (כינה ל"ג, כ'). אור יקרות, זכרים י"ד, ו'. הנה זה, טעמים. לפרקים, לזנו. רצוצי ארקים, הרלוים בחללות. וכן גרסת כ"י ח"י. רביבים, גשמים. ריקים, סמיות. טיעות, נטיעות. טלאים, יאשל. בארבעה פרקים, רזנו על הטענה ר"ה דף ט"ז בחלכטה ערקים שזלם מזון, נפסח וכו'. פורכים, מל' נפרכת כלסוך והטעם על כול הפירות. להקליא, ליכח, מל' וקלי וכלעל (ויקרא כ"ג, י"ד). ארבעה ערכים, ד' פרשית. ססוח, מתנות, מל' טפת כדעת ידך (דברים ט"ז, י').

וְלִירוּשָׁלַם מִזֶּמֶת הַחֶזֶק בּוֹ פָּסוֹת. מִעֵין כָּל־חַי לְהִתְכַפֹּסוֹת. נִקְמוֹת
 אֲשֶׁר בָּלַב מִקְּסוֹת. נִתְכַנְּנוּ בְּמִזְעָד זֶה הָיִיתָ טְכוּסוֹת. שֶׁהָ לְגִית אִבֹת מְנוֹת
 בְּמִקְסוֹת. סָבּוֹת עָלָיו עָסִים אַרְבָּעָה כּוּסוֹת: י' אַרְבָּעָה כּוּסוֹת בְּבִמְחֻזָּה.
 בְּאַרְתָּ זֶה מִזְּהָ לַחֲזוּהָ. בְּאֲשֶׁר שְׁמַעְנֵנוּ בֵּן עוֹד נִחְזוּהָ. רָצֵנוּ קָשִׁי בְּחֹדֶשׁ
 הַזֶּה: בְּרַחֵם אֲתָהּ יי, הַפְּחֻזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים עד האל ישועתנו ועזרתנו סלה.

מִבְּשׂוֹר עִם זְכוּיֹת. עֲצוּרִים לְהַעֲלוֹת מִצּוֹל דְּבָרִית. פְּדוּיִם הַזֶּה
 בְּמִשְׁכְּבֵי־וֹת. פְּעוּחַ שִׁידִים תְּמוֹר בְּבָרִית. צְבָאוֹת כְּלַחֲמֹדֵת שְׁכִיבֵי־וֹת. צִיָּאת
 לְפָרֶחַב מִלְחָץ אַרְבַּע מִלְכֵי־וֹת: י' אַרְבַּע מִלְכֵי־וֹת נִרְאָה נָא. בְּמִדּוֹתֶיךָ פִּעְלֵתֶם
 בְּכִרְאֲשׁוֹנָה. בְּאֲשֶׁר שְׁמַעְנֵנוּ בֵּן עוֹד חֵישׁ נָא. וְתִיטִיב לָנוּ בְּמִוִּבְךָ בְּרִאשׁוֹן
 לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה: בְּרַחֵם אֲתָהּ יי, הַשׁוֹב שְׁמֶיךָ וְלֵךְ נָאָה לְחַדוֹת:

אלהינו ואלהי אבותינו וגו' עד בכל עת ובכל שעה בשלוםך.

אֲהֵן קוֹל בְּשׁוֹרֵרוֹ רֵאשִׁים. קְרוֹא בְּנֵרוֹן בְּגֵי הַתְּרָשִׁים. רֵאשֵׁי תַנְיָנִים
 אֲשֶׁר עַל־גְּבֵי חֲרָשִׁים. רֵאשֵׁי־וֹתָם בְּזוֹת חֲדָשׁ מְגַרְשִׁים. שִׁיר חֲדָשׁ וְהִנְגָּה
 מִדְּרָשִׁים. תִּרְנְנָה שְׁפִתֵי בְּשׁוֹרֵי אַרְבָּעָה חֲרָשִׁים: י' אַרְבָּעָה חֲרָשִׁים
 בְּבִמְחֻזָּה. בְּאַרְתָּ זֶה מִזְּהָ לַחֲזוּהָ. בְּאֲשֶׁר שְׁמַעְנֵנוּ בֵּן עוֹד נִחְזוּהָ. בְּרַבְּנוּ
 בְּשָׁלוֹם בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה: בְּרַחֵם אֲתָהּ יי, הַמְּבַרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

כסות, לשנות, טכוסות, עמוקנות, בטכוסות, שעות י"ג, ג'. ד'. סבות, מל' הכינה, טוכיין, עסיס,
 יין מתוק. ארבעה כוסות, ד' כוסות של ישיבה עתיד הקנ"ה להשקות את ישראל כדליתא בב"ר פ' פ"ח
 ורזח גס. טכור, העציות, בטשכיות, נכחלות. דביות, טעה שחר מה הפייסן נביות עם נכשיות שכיות
 מלכה טכה כי כיון אל הנקוד דביות שהוא כרטי טן דבית על טסקל שדגיה (ישעיה נ"ג, ב') וכן נקוד
 גם הפייסן אטחי נר שכינה נכחיותו ה' ה' אל רחום (למעלה דף 607 ורזח גס). חכמת שכיית,
 ישעיה נ' ט"ו. צאת לטרחב, נכסרים יג כלן טסחלות קשות לאטמן והנכון כעמלתי. ראשום,
 לחי טעם נקרישת ים סוף. בני החרשים, נחמיה י"ג, ל"ח. והכונה על טרן יחזל. ורזח נל' חרשים
 טג"ה. חרש והעמגר דהיינו הפנמדיין נבית סמקד. ראשי תנינים, כמי לאויבים. ארבעה חרשים,
 זכריה נ', ג'. ושמעו נכוכה כ"ג טאן חינה ארבעה חרשים, נביח כן דוד, ועציה כן יוסף, ואליהו, וכהן
 דקן עב"ל וכן הוא גם טחולא דכי אליהו ס' י"ח. וטבעדנר רבה דף רכ"ו טוכה את אליהו ועציה כן יוסף
 ועציה כן דוד ומכות עלטטה. אטעם נמדדס חיות דף י"ז טוכה אליהו וטלך היצית ועלכי דקן ועטוח טלחטה.

יוצר לשבת הגדול.

(*) נאמרה קהלות אומרים ליוצר אחי מלבנון כלה, הכתוב למטה נעמוד.

ע"פ א"ב לר' יוסף בר שמואל טוב עלם, וכל הקדושים מקיימים על ל' הכתוב
 אאמיר מסתפר במעון חביון. אערכה פלאותיו זו לזו בהגיון. אופרה
 שם יי עליון: באור פלאיו אפיוף במען. בעשותו נוראות לראי לען. בארץ
 מצרים שדה צען: גאה הראה נוראותיו. ולעתיד בן יראה מפעלותיו.
 זכר עשה לנפלאותיו: יום ודראה גבורות מעוז. סדר פלאיו זו לעמת זו.
 בימינו ובקדוץ עוז. קדוש: דלה בראשון ורוע במחצית. גלות ירעותיו
 בעלה במחשבת. וימתחם פאהל לשבת: הדורים בצאתם מעם מסכסך.
 מחסה מעליהם לא נחשף. פרש ענן למסך: ולעתיד בהשמע קול התור.
 קנות פוזריו מפלשת וכפתור. בסכה יסבכם למחסה ולמסתור: אך בשני
 הצה מעולותיו. חצים בתוהו וחצים במעלותיו. המקרה בפנים עליותיו:
 חמשים בעלותם ביום קרב. בקע ים ויעבירם בעוז תרכ. ויגער בים-סוף

אאמיר, ל' שנה מענין את ה' האמרה (דברים כ"ו י'). אומרה, תהלים ז', י"ח. אפיון, אספר
 על' ולא תניף. (עמות ז' ט"ו). בסען, נעענה לזון. לרוזי לען, השתו כוס לענה והוא יצאל. והוא על'
 סיכה ג' ט"ו. בארץ מצרים, תהלים ע"ח, י"ב. זכר עשה, שם קי"ח, ד'. יום, חשב. כימינו, ישיבה ס"ב,
 ח'. דלה, בגביה, מחצבת, ל' יורה כמעט בנינו. אל לוד חלבתם (שניה כ"א, ח'). ירעותו, השנים,
 ויסחום, ישיבה ט', כ"ב. הדורים, יצאל הנדורים. מסכסך, ענולכל, על' ומכסתי מלחם (שניה י"ט,
 נ'). פרש ענן, תהלים ק"ה, ל"ט. קול התור, קול הגואל, וע"פ שיר כ', י"ב. המעוררם קל רוחו דקודש
 דפזקנא. בסכה יסבכם, ע"פ שניה ד', ו'. זך, הוקנה. המורה, תהלים ק"ד, ג'. חמשים, חלונים
 (שמות י"ג י"ח), כיום קרב, כיום שהקדושים המלחם עמכם. חרב, נחרטה. ויגער, תהלים ק"ו,

ע"פ א"ב, וחלל אות כ' וכספו חתום בנימן בן ורח חוק.

(*) אתי מלבנון בלה מראש אמנה תשורי. בפתר עדיי לובש התבתי
 והתפארי. בשם רקח התבשמי מר ולבונה התקפארי. פי בא עת והגשה
 שעה אשר לפולך תשורי: ח' בין שדי ילין אשבל הכפר. מצפצפת נואמת
 בלה באמרי שפר. בנגי מבון זבולו רחשים בלי חפר. חק זכר קדשתי
 געריץ וגספר. במעלה יתקדש ובמפשה יסתלסל תמיד ליל ועפר. קדוש:
 גן געיל קראני חדי. חמק עבר ושמרים נשאו דידי. דלפה עיני
 וגרסה בזכר עניי ומרדי. דדוי אהבת חשק תאות חדי: הן בלא לב ולב
 וגפש חפשה. חתן מתגרב ובלה רעה. ועל מה זה מתאחר היץ העליצה.
 שלחזים הרעו לזה ולזו במקרעה: זכר בה ברית ושבעת אלה. אשר

אחי מלבנון כלה, ע"פ שיר ד', ח'. וכנסת יצאל היא שנקלות כלב כדחיתו נמרח שיר ד'
 כ', גם דברים רבה סוף ותחוק, נענה טקטות נקרוה יצאל כלה, ו' באר הדיים וד' נכחיים
 וכו'. בין שדי, שיר ח', י"ג. רחשים, אומרים. יצאל, יתעלה, מענין סלו לחכב (תהלים ס"ח, ה').
 גן נעול, שיר ד', י"ב. חמק, שם ה', ו'. וגרסה, נחתנה כמו תהלים קי"ט, כ'. רדוי, שרדה
 עניי אהבת הסם. בלא לב ולב, ר"ל כלל תמים. ריץ, שמה. שלחזים, ענה ואכזן. היטה הכיין את

וַיַּחֲרֹב: וְלַעֲתִיד מְרוּפִים בְּהַיְחָתֵם פְּרוּיִים. בְּאַסּוֹף נִדְחִימוּ מִכְּלֵאִיִּים. בַּיּוֹם
הַהוּא יֵצְאוּ מִיָּם חַיִּים: יְהִי בְשָׁלִישֵׁי הַמִּדְּרִיחַ בְּרִי. הַדְּשִׁיא דְשָׂאִים וְהַפְּרִיא.
עַץ פְּרִי עֲשֶׂה פְּרִי: בְּמַהִים בָּבֹא עִתָּם עַת הַדְּרִים. תַּעֲזִיץ לְכַנֶּה וּפְרִי
מְגָרִים. בְּפָרִים עַם־נְרָדִים: וְלַעֲתִיד לְהַגְּאֵל כָּל יִכָּל. בְּצִאת נַחַל מִמִּפְתַּן
הַיִּכָּל. יַעֲלֶה עַל־שִׁפְתוֹ מִזֶּה. וּמִזֶּה כָּל־עַד־מֵאֲבָל: מְרוֹם כְּרִבְעֵי הַתְּרִיחַ
מִשָּׁלִים. לְאוֹר יוֹם וְלַיְלָה בְּרוֹם זְבוּלִים. אֶת־שְׁנֵי הַמְּצֹאֹת הַגְּדֹלִים: נְאוֹר
דְּמֹתָם לְעַם זוֹ הַתְּאוֹר. וַיִּגְּחֵם יוֹמָם בְּעֵנָן מִבְּעִיר. וְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהַתְּאוֹר:
וְלַעֲתִיד סְגֻלִים בְּהַגְּאֵל בְּיַמֵּי עוֹלָם. קוֹמִי אֲדֹרִי יִשְׁמִיעֵם גְּאֻלָּם. וְהָיָה לְךָ יְיָ
לְאוֹר עוֹלָם: עֲלִיזָן בְּחַמִּישֵׁי הַשְּׁרִיץ בְּמַרְיָן. הַגַּת הַיָּם מִשְׁרַעֲצֵי שְׂרָץ. וְשׂוֹף
יַעֲסֹף עַל־הַתְּאוֹר: פְּרוּיִים עַת הַתְּאוֹר בְּמַאוּיִם. וַיִּתֵּן שְׂאֵלְתָם אֵל חַי וְקַיִם.
וַיִּגְּו שְׁלוּיִם מִדְּרִיחַם: וְלַעֲתִיד צִאת הַנַּחַל יִפְרוּץ. בְּרִגְתַּת הַיָּם יִפְרוּץ בְּמַרְיָן.

ט' טרופים, ישראל הנמלטים והנלחמים בגלות. ביום ההוא, זכריה יד', ח'. הטרחה ברי, טל' אף כרי
יטריח עב (חיוב ל"ו י"ח) ופירש רש"י גם וכתענית דף ז' ע"ב כי העלףך העטונה על עננים אף כרי שמו.
וכן חומר גם הקליר כדלש פיוטו לתפלת הגשם, "אף כרי חוותה עם שר עמר". והפריא, ל' פרי. עץ פרי,
כדלשית ח'. כבודים, התלכס לישועה. עת רדדים, עת החלטה ר"ל עת החלטה. הציץ, הכיל לייס
ומחיים. ופרי סגרים וכו', שר ד', יג'. כל יוכל, ע"י הקנ"ה אשר הוא כל יוכל. בצאת נחל, עש"ה
יחוקל ע"ו, ח'. יעלה, עם ע"ו, יב' טרום, הקנ"ה. ברום זבולים, טרום השמים. את שני, כדלשית ח'.
נאוור, הקנ"ה. רבותם כדמות אור שמש וירח התקין הקנ"ה גם לישאל אור להליר להם את הדך.
לעם זו, כמי לישאל עש"ה שמת ע"ו, יג'. פ"ו. ישעיה פ"ג, כ"א. התאויר, ל' תואר. ויתום וכו', שנות
יג' כ"א. סגלים, ישראל עם סגלה. קומי אדרי, ישעיה ס', ח'. והיה לך, עם ס', יט'. במרץ כמחלבה.
ועוף, כדלשית ח'. עת התאוור, כעסופר כמדבר י"ח. ויגו, עם י"ח, ל"א. במרץ, דגים סגלים כמחלבה.

בְּשֵׁעַת אֲרוֹשִׁיָּהּ בְּרַתִּי לְמִהְלֶלֶה. תַּפְעִי וּרְצוֹנִי לְקַיִם בְּבִהְלָהּ. הַשִּׁיב תְּרַן
לְשִׁלְחִי כְּלָה: מַעֲנֶה סְגֻלָּה אֵף הִיא יִשָּׁר אֲמָרִים. נְכוֹנָה אֲנִי וּמְקַיֶּמֶת בְּהֵן
הֵן הַדְּבָרִים. יְגַמּוּל רַק עַמִּי חֶסֶד וַיּוֹכֵר אֲהַבַּת גְּעוּרִים. וַיִּמְדֵר לְפָדוּתִי
מִבְּיַן חֲמוּרִים: כְּצִירֵי מִרְפָּא וּשְׁלֹחֵי אֲמוּנִים. נִתְמַעְעֵז תְּאוּמִים כְּזוּג
תַּתְּגִים. לְדַבֵּר עַל לֵב כְּלָה דְבָרִים תְּגוּנִים. וְלַהֲבַעִיר לֵב תָּתֵן בְּקַנְיָאֵת
מְגִיִּים: מְלוּכָה בְּתִבְעֻרָה כְּלָה בְּתִמְרוּקָיָה מְאוֹד הַשְּׁבִיחָה. רַמְזוּנִיָּה הַנְּעוּז
וּסְמוּדָהּ פִּתְחָה. נִכְבְּו שְׁדִיָּה וּשְׁעָרָה צְמֻחָה. וְהַתְּנִיחַ לְכַתֵּר וְלַמְלָכּוֹת
הַעֲלִיחָה: סוּא מִפְּרִיקָה בְּרִאוּתָהּ תִּמְחָדָה בְּעֵינֵיהָ. הָלֵא זֹאת הַנְּמַכְוָה
וְהַנְּקַלָּה הַשִּׁיבָרָה לְסַנְיָה. עַל זֹאת שְׁלָחָה וּקְרָאָה לְאַעֲטַנְיָה. עֲלִיָּה

כנסת ישראל לכלה העטמתה לחסה, ואת כס"ה לחתן ואת טע"ה ולהרץ להכניס וכדן שנמלח כשי
כסדים. טענה, ל' טענת דברים. סגלה, כנסת ישראל עם סגלה. סבין חסורים, טן העלרים. נחמסעו
תאוסים, טע"ה ולהרץ, חסה רש"י לשיד ד', ה'. רמזניה הנצו, עש"ה שיד ז', יג'. נכבו שדיה, עש"ה
יחוקל ע"ו, ז'. סוא, טלרים עש"ה ע"ב י"ו, ד'. לאעטנגתיה, לחויו כוכבים שזו יועלי פרעה. עליה

וְהָיָה כָּל־גִּפְשׁ חַיָּה אֲשֶׁר יִשְׂרָץ: קָדוֹשׁ בְּשֵׁשֶׁי הַשָּׁלִים בְּתַרְצֵן. וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים הִנְנִי הַעֲוָה הָאָרֶץ. בְּהִמָּה וּבְרִמָּשׁ וּבְחַיֵּי אֲרֶץ: רָקִים יִצִּיר בָּעוֹ נְאֻמוֹ.
 וְהִבְדִּיל מִקְדָּרָאֵי עוֹלָמוֹ. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּעֶלְמוֹ: שְׂדֵי בֵן
 מִשְׁבָּעִים עֶסְמִים. חֲשֵׁק וְהִבְדִּיל מֵעֲשֵׂי עַפְמִים. בְּגַם וַאֲבָדֵל אֶתְכֶם מִן
 הָעַפְמִים: תַּקִּיף פְּחָשׁ תְּנוּפֶת יִמְנִית. קָעוֹת פּוֹחֲרֵי מִפְּאָרִיבֵי מַעֲנִית. בֵּן
 יוֹסִיף אֲדָנֵי יָדוֹ שְׁנִית: תְּמִימֵי לֵב הַמִּיחֲלִים לְגִדְלוֹ. בְּרִנָּה יִנְהַלֵּם לְמַעַן
 הַיִּבְלֹ. שֵׁם יַעֲבֹדוּהוּ כָּל־בְּיֹת יִשְׂרָאֵל בְּלֹה: תִּרוּם יָד מִסְּלָאָה. לְשַׁפְּחָ אִם
 גְּהִלְאָה. בִּירוּשָׁלַיִם לְשִׁנָּה תִּבְאָה: קִימָה יֵי וְחֹדֶשׁ גְּמִחֹרֹת מִפְּעֻלָּיהָ.
 הַפּוֹחֲרֹת גְּזוּזוֹת וְרַבּוֹ תַעֲלֶיָה. הַפְּאִיר לְאָרֶץ וְלַדְרִים עֲלֶיָה. קָדוֹשׁ:

הכל יחד וכו'.

והיה כל יחוקתו מ"ו, ט'. בתרץ נוצר, דברי לדיקס מרגום סונקלוס מתנאי תרל"ז (שמות כ"ג,
 ח'). ויאמר, בראשית א' רקם, נוצר, מל' רקטמי בתחמיות ארץ (תהלים קל"ט, ט"ו). יציר, האדם
 נקרא כשרע יציר אל הקב"ה על כי הוא ראש לכל היצורים וסולם כנחשו טעבור, וכן נאמר גם טעבור
 בארץ כשמתוך יציר בן עזן מקדם. בעו נאמו, טעבורו טעבורו. ויברא, בראשית א' מעטי עמים,
 יחולל ט"ה לא טעבורו מכל העמים חזק ה' נכס ויחזר נכס כי חזם העעט מכל העמים (דברים
 ז', ז'). ואבדיל, ויקהל כ', כ"ו. חקף, הקב"ה החזק והטוב. כדש. מלצר מיהר לכניף יד ימינו
 על מלרים. סטאריכי טענית, מטלרים זעענדו חותם. והוא מל' תהלים קכ"ט, ג'. כן יוסיף, ט"ה
 טעיה י"ה, י"ה. שם יעבורה, ט"ה יחוקל כ', ט'. נהלאה, כמו וכנהלאה לנו טלוס (מיכה ד', ז')
 ותרגם זינתן וענדילי. טפעליות, טפעלוחיך כחשלים. גזרות, ל' נוגה, תעליה, תרופומיה, כמו
 רפואות תעלה (ירמיה ל', י"ג).

חֲשֵׁבֶת וְחִזְקֶת שְׁנֵיָה: פְּרִיץ חַיֵּת נוֹהֵם וְלִבּוֹ מִכְבֵּד. כְּלָה לְעֻנּוֹת בְּקִשֵׁי
 לְשַׁעֲבֵד. אַעֲרֶה בְּפִרְךָ וּבַעַל בְּבֹד. אֲוִלִי תִתְנַנֶּה וְתִהְיֶה בְּכָלִי אֲבָד: קָרָא
 עֲלֵיו מוֹעֵד בְּחֹרֵיו לְשֹׁפֵר. אַפְרִיקַע תְּנַמֵּל וּבְגִים הַמְרִים הַמְרִים לְעַפּוֹד.
 הֲשֵׁף וְדָבָר וְדָבָר לְפָנָיו לְעַבּוֹד. וְרֵאשִׁית כְּלֵאֲנִים בְּאֲהֲלֵי חָם לְקַפּוֹד:
 שְׁלֹחַ פְּרוּכָה בְּעַל כְּרֹחַ מִסְחֹלֵל. וְהַעֲאֹן כְּלֵאֲנִים אֲתִיבָה בְּתַף לְחֹלֵל.
 תַּנּוֹת לְאֵל וְאֵר וְהוֹדִיחַת וְשָׁבַח וְהִלֵּל. שְׁבָבָה אֲתוֹת בְּדִים מִפֶּר וּקְסָמִים
 יְחֹלֵל: י' בֵּין שְׂדֵי יֵלֶן אֲשַׁבֵּל הַבְּפֶר. כְּעַפְפָּצַת נֹאמַת כְּלָה בְּאֲמִירֵי שֹׁפֵר.
 בְּגֵי מִבּוֹן זְבוּלֹ רִחְשִׁים בְּלִי חֶפֶר. חֶק וְגֵר קָרְשֵׁנוֹ גַּעֲרִיץ וּנְסִפֶר. בְּמַעֲלָה
 יִתְקַנֶּשׁ וּבְמִשְׁפָּה יִסְתַּלֵּס תְּמִיד לִיל וְעַפֶּר. קָדוֹשׁ:

הכל יחד וכו'.

השבת, ל"ל ליען ענות להרע ליחולל. פריץ חיות, טענה. קרא עליו מועד, ל' איכה ט', ט"ו.
 ושיחז מועד, מועד הסארענות. וראשית כל אונים, ל' תהלים ט"ה, כ"א. בעל כרח מסחולל, טענה
 איה מסחולל יחולל היה כרץ ללחם בעל מריו. וחצונו, ל' שמות ט"ו, כ'. תנה, מל' יתנו נקשת
 (שופטים כ', י"ט). אוחזת ברים, סמוק טעיה ט"ז, כ"ה.

חלצי החלוצים בניסן (בר זרח נעל עס).

אופן.

בלולי אש ומימות. גבורי עיר מרומות. נצבים בחומות. ברתים
 ואימות. מרבים תעצומות. לאל יוסד הדומות. ואני אם מאמות. בחיד
 ונרן רוממות: נוהם מקאל. וגועה גבריאל. זועק אוריאל. וגועש רפאל.
 ומחדר הדרגיאל. הוד ליה אכתריאל. ואני פגסת ישראל. מעידה פי אין
 פאל: ירועו בקרקים. חיל זועות וזקים. לפידים דולקים. וכבוק בזקים.
 תשבות מפיקים. ושער רן מדקדקים. ואני שושנת העמקים. עשוקה
 במשות וחקים: מאה ואלפי רבבות. מרפבות אש ושללבות. מקיפות
 וסובבות. עלוי כס ערבות. שלש קדשות דובבות. וקול דממה מקשיבות.
 ואני בת שלשת אבות. תמיד תפלותי ערבות: נהרי אימה וחילה. זער
 חיות מגדילה. ועל ארבעתן מלמעלה. תיה חמישית גדולה. לסלסל היא
 מתחילה. ואחריה פמליא בלה. ואני בבית התפלה. תפענה שפתי ותהלה:

חזרות ישוררו וכו'.

ע"ס א"ב ותקף חתום יוסף בן שמואל.

זולת.

אז בארשת פתולה במזר וקדושים. בארץ פתחים הגררה בין
 קדשים. ברגיע זמן חפה בראשון לחדשים. בעדה שתה שדכנים ישרים
 וקדושים: גשו אי כפתור בהפקדו ידירים. גם הרצו דברים למסתולל
 גרודים. דעו פי עלמה בבתיכם שודרים. הרשעה לגשואין ועתה עת
 דים: תמלך תקדוש כמו קדשה בתתנה. הרבה סבלונות שגר לה

בלולי אש ומימות, הם העלואים, וכן סגתום ירזלמי לחיוב כ"ה, כ', מיכלל מן ימינה וכווא
 דעסא וגבריאל טעמללל וכווא דעסא וברייתא קדישתא סתבין אשתא ומיל. אטנס בתחומא פ' ויגש אשתא,
 העל וסחד עשו הטבל זה מיכלל וסחד זה גבריאל, מיכלל מן העיס וגבריאל מן האז והן עוטרין לפני
 הכבינה ולחן עויקין זה את זה, הוי חומר עוזה שלום נעמוני, וכן כשר רעס דף כ"ב גם נעדרר רנה
 דף רמ"ח ודמיס רנה דף רל"ו מיכלל כולו שלג וגבריאל כולו אז ולח זה מכבה זה ולח זה עויק זה, וכן גם
 כחופן לבסח חתן המתחיל כחודי ספד להנשא חרו הפייטן, "הטבל וסחד עשו עוזה נעמוני שלום מיכלל שלג
 וגבריאל אז נעמרתא שלום". ורזה כפי' מתכות כהונה בר' פ' י"ב דף ע"ו. נורה, זואג. וגועה, גם הוא ל'
 שלנה. הרגיאל, עס מלך נכד נפסיקתא רבתי פ' כ'. אכתריאל, איכנו עס מלך אלח הוא כנוי להקני"ה
 נככות דף ז'. וכי"ו הנופחא חזרי ליה אכתריאל ומשנתר. חקים כילויי אז כמו עשלי ב"ו, י"ח. וכבוק,
 נקן כמו ביוחקאל ח' י"ד. וכי"ו הנופחא החייתא בחוקים. שושנת העמקים ע"ה עזר ב' ח'. סאה
 ואלפי רבבות, כן כבי' וכנון. שלש קדשות, כבי', "עלוי כס ערבות פשו לאי שרבות לזו קדשות"
 וכו'. ועת היות מגדילה, כפרק ר"א פרק ד' גם נאגעה י"ג, ע"ג, מן זמנת פני החיות נהר עוזן ויחל
 לפניו ע"כ כסד ר' מר נגד וכפך קדושי (דמיאל ז', י'). היה חמישיה, היל והיה אז שפכ ישראל
 ועומתו כעמע הקיע וואומרת תקול רס נכח חת ה' הטנדך וכל גרודי טעלה טינין אחריה וכו' כדאיתא
 בסוף עדרה כונן. לסלסל, לחטט, פמליא בלה, כל מחמת העלואים. פמליא, אגודת מעסחה, פמלייני,
 כמו נחגעה י"ג, ב' פעלוס אל מענה, ובפנהדקין כ"ט, ב' נפעלוס אל מענה ובפעלוס אל מענה.
 בחולה, ירחל בעלמים עמדה הפייטן לכתולה, ועזה וזהקן לפני זכנים אשר נחו לחרטה להקני"ה
 זיהיה לנעלה. פתרוס, מנרים. הרררה, נעמטה ונעמלטה, מל' כל הכלים חין נגדדין, גורד אדס מטה
 (כונה כ"ב, ע"ב), אס לו יסתוס חמוטו אס לו יערזון (ירמיה ע"ט, כ'). שתה, זמנת. שרכנים, משה
 וזהקן. אי כפתור, כנוי למנרים, כי כפתורים הם מעמרים (נחלזית י', י"ד). הרצו דברים, סדרו
 ושרבו דברייהם, ול' חכמים הוא כמו ר' יהאעז האלכ דנרים לפני ר' יוחנן בן זכאי (תנינה י"ד ע"ב).
 לססתולל, פרעה (שמות ע' י"ז). וגרודים, ענדי פרעה. עת דרים, יוחקאל ט"ו, ח'. שגר, זאת.

במתנה. ונשבע לה להביסה בשבת. ומאן ועד עתה לדודה
המקינה: ודון לבכם השיאכם הפלגה לבוש. ומנה להעביר ולעבקה
עד בוש. חלש נא והחלצו מכתה לחוש. חתן פרוצבור נקם עם ללבוש:
סוף אויל והשיב דברי מרמה. סוכת חן שאמרתם מצאתיה ערופה. ירדה
עד עפר פרוצה פרוכה. ידיה אסורות אכל תקמה בערמה: בנסחיה
בהקדלי קעין פרתמים ופחה. כלכלתיה ברעבון פרוצשה נפחה. לעת
חזותי פי נדלה משפחה. לקחתיה בעד בספי היות לי לשפחה: מה יקרה
לקה תאנים בהשיבך. קצת קראתכם בכלות פרוצבך. נצלתם ברוכמה
ויקה ענה בך. גרדת פרוצנה להורשה כל שובך: ספר מתנה הפרע לה
בגדעה. סב היצא כלה מארצה חפצה. עמלה תשלם אם תשמע לעצה.
עד לא התחבל בכלה ונתרעה: פשפשתי בבית נגני פנקסים וספרים.
פראמץא תחתן שאתם מספרים. צבא הוש לו וערים וקפרים. צפיתי
ואין שעו לבם עפרים: קצפת בנגדות פה וקלונה נתגלה. קדושני רב
חילו ומפאר בעלה. ריב פרוצנלע טדע למי הפלה. ודתה לסוף בעצמה
להשתחת לרגלה: שוש נחש בשמעו מאמר פרושם. שב והתעבר וענה
הצה לגרשם. תקבד העבודה עלי כלה ברושם. תאמים ספרו מעשה
להלך בראשם: יד והתאיר תגית מסע ושריה. וישלח חציו להפוך עיד
וקרה. סכבים עשרה עדים במכה מרה. פשו צא בלה ענפה ופריה:
במחול משחקים און נפתה ארוכה. נהנת לרקמות עם פספה ודקה.
שודדים פרוצתם בערה בם להכה. מדרו לרדוף פי שכתה מרהבה: ויגער
בם סוף וידרכו בעולם. איבים המביע והמציאם פפי פעלם. לבן שודרו
ידיים למלך בעלם. עזר אבותינו אתה הוא מעולם:

עורח אבותינו וכו'.

ודון לבכם השיאכם, ל' ענדויס ג'. סוף דבר. אויל, פרעה. מה יקח וכו', כן אמרו טעם וספר.
חואנים דברי התגלות, על' כי תאכז האל טנקו (אמנים יד' ד'). קראתכם, על' עוקרה, רל'
כלה הייחם טחיס בטעם זני כרעב חם לל' היה מילי חתכם יוסף נספנתו. הפרע לה, יזולס לל'
ע"פ ספר טחנה זכנתה לל', כנבוצה, טכר, על' דבר העלך נחון (אמולל ח' כ"ט, ט'). טשפשה,
נדקמו וחספתי. והוא טאמר פרעה פנקסים, לחות. פו אמעא וכו', ענין זה יסודו נטמת רזה פ' ט'.
עפרים, ע"ה בני שדן כשני עשרים (זר ד' ט') הנדדז על טעה וספר, קעפח וכו', סס דברי
טעה וספר, אל פרעה בעגלה, ככל סביעות טלמו. בעלל, ל' עול וספר, קריש. פרוצנלע, חס
יסחיל לרז עמקו, וסל' חללי יד' ה' המגלה, יזולל. שרע נחש, מרעה, חואנים, טעב וספר.
להלך בראשם, סוח הקלה. דחאיר, על' תגלך ר'ל' לל' כלי. מלחמה עד אמלש מוח עלחמה.
חניה, ל' טעב ע"ה, י"ט. סעו, לו מתחו העללים חת פכסם לטמר לל' ענפה, על' יתקולל י"ט, י'
לרקמות, מדים חלים. שודדים, האגלים. כי שכתה מרהבה, חתו כל' יטעס י"ד, ד'. ופענכה פה
על זמלל טענכה סכס רז. ותחה על היס. זכב כל' חרטי זכס ומטנו מרעה. ונער סקנ'כ' ביש
סוף וידרכו יזולל בעולם טקן גיש נחמה.

קדושת לשבת הגדול

קדושת. כגון חזק והחמלה על מלך עוזר ומושיע ומגן, וחסד מתחיל כאן.
י. מסוד תכמים גבונים. ואלקמור השת מבינים. אשתתה
פי בשיד רגנים. לחודות ולהלל פני שובן מעתים:

ע"ס א"ב. וחסד תתוס יחסי בר שמואל.

חיל. אלהים בצערה הכות פתוחם. במקת חילם מקצריהם לחרום. גאלת
עמך בגבל קתוחם. וידתם ותררתם בקלת לרם: הצרת לני המן
פיקרת. ונקתה לארץ במרה נחכרת. ונחה ורחה בדם מסבוססת.
חלצה ונגרצה פרוצה ותבוססת: סרם מרוד מפענים לשבת. ישועה צמחה
לנצחי כבבת. ופתרת כליל לגוש משיבת. לשעבר קבמת מפן שבת:
סלה ארומקה מושיע ושלים. מוציא לחפשי מבית מעלים. וסכותה
לראשי להשאיר פלים. גנוז העיל פסוח והקלים: ברך אתה יי כען אכרתם:
אתה גבור וכו' עד להחיות סוחם.

מפסגר אסיר בצאת לחפש. נתנוסם גם במקשת השש. שצבתם חק
מרגע ונפש. ערוך תחלה למשיבת נפש: פחדו וסעמו צויתתה במרה.
צדעתו רתו להבין ולקמרה. קביעת קדשתו בזכירה ושמידה. רן להסיק
בתודה וקמרה: שפמים גדולים עשית בצען. שפררת אהל כל יצען.
והעובים פשו צאי להבניען. תקסרה תרדה עמלק ונגען:
לכה ועיגיה להיכלה השוכב. דשן ושמן לעמך ינוכב. וסכונן אולמך
מוקח וסוכב. להגשים תחי ישנים הוכב: ברך אתה יי מתיזה הפתים:

שעי וקבדי משנבי ומעסי. ונצב לריב על אנסי. סוכבי באברתו
יי גסי. פהע ותכה דין קנסי: פהלו גרו עלי ראשי. רכב על עב קל
מענני לנרשי: שחת מקצר מעלשי וחורשי. מלון קעו נתיי חורשי: ומפעון
קדש חבלו באבי. ארון מפעניי השועה השאיבי. וספכני לנתח בשבת
מתאיבי. להאכילי נתלת יעקב אבי:

ימלך יי לעולם אלהך ציון לדוד ודוד הגלילה:
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

בחקת וקרת מל' ונתקן נחמסם (יחוקל ע"ז, ט'). תגרו לני, הסלכת לארץ, ומל' סיכה
ס', ו' וקסחה, ל' שטטה כעו ישעה ג', כל' נרכסת, ל' מכה כעו גלגלת שנתסה (חולין כ"ב).
נחרה, סחול. כום סחבוססת, ע"ה יחוקל ע"ז, ו' חלשה מתחוקק, מל' ועשמתוך חולין (ישעה
ל"ה, י"ח). ונחורה, ל' גיהון. כחרה כליל, ר"ל הסנת אחר כיתן להס כנו כעמים וע"פ העדרה
השתקומו למעלה פ' 219. חק סרנוע ופוש, חק הסנת ציתון להס נערה. שפררת, ל' שפר וישי. אחל
כל יצען, חבל יחול וע"ה ישעה ל"ג, כ'. חעובים, הפעמים. כהלו, חיות כ"ס, ג'. רכב על עב קל,
ע"ה הכתה היניה י"ט, ס'. מלון קעו, יחוליס (מלכים ב' י"ט כ"ג). השאיבי, מל' ישעה י"ג, ג'.

כָּרֵם חָמֵד גָּטַע שְׁעִשְׁוּעִים . בְּלוּסָה וּמִכְסָּבֶסֶת שְׁנֵי רִשְׁעִים . וּגְגֻלַּת
 לְחֻלְצָה מִבֵּין פִּישְׁעִים . בְּחִיל אֲלֵפִים רַבּוּת תִּשְׁעִים . וּבְצָרֶק נִפְקָד לְתִשְׁע
 וְתִשְׁעִים . הַעֲמָסָה מִשָּׂא פְרָדִים תִּשְׁעִים . פְּגִיזָה לְפָגִיז מְלָכִים וְשִׁשְׁעִים .
 שְׁלֻחַה קְצִירָהּ וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים . וְלִחְלָקָה נְמֻלָּה שְׁבַעָה מִלִּשְׁבָּעִים . שְׁעִשְׁוֹר
 נְבָסִים לְבָנוֹת קְבוּעִים . וּבִישִׁמוֹן דְּרָךְ הִלְכוּ אַרְבָּעִים . מְעַרְנֵי מִלָּךְ אוֹכְלִים
 וְשִׁבְעִים . קִדְשָׁתוֹ מִתְנִים וְרָגוּ מִבִּיעִים .

חַי וְקַיִם נוֹרָא וּמְרוֹם וּקְדוֹשׁ:

לחסי החזונים יוסף בר שמאל חזק.

יִרְדָּת לְהַצִּיל עַמָּךְ . לְהוֹדִיעַם אֲרַח נַעֲמֶךָ . לְמִשְׁאֹת תַּרִּים פִּעֲמֶךָ .
 לְהַכְנִיעַ רוּדִים בְּזַעֲמֶךָ : וּבְהַתָּם הַמוֹן שׁוֹדְדִים . כְּלוֹ שָׂרִים וְגִרָדִים .
 וְהַגִּיעָה עַת הַזֵּדִים . צְמֻחָה יִשְׁעָה לִידִידִים : סוֹד כְּנָעָא בְּהַגְוִיָּה . צִאֵת
 עֲגוּמִים לְרוּיָה . נִתְצוּ צִירִים לְשִׁבְיָה . שְׁנֵי תְאָמֵי צְבִיָּה : פְּרוֹס כְּרָה שֶׁל־
 מִלָּךְ . אֲרַעְרוּ לְשׁוֹר פִּלָּךְ . כְּלִדְהָבָא לְמִלָּךְ . אֲשֶׁכֶר לְפָגִיז מְהַלָּךְ : בְּשִׁשְׁעַר
 פֶּת בְּסֻלְחָה . נִצְבִים מִלְּאָבִי שְׁלֻחָה . נִסְתַּכְלוּ קַטְפֵי מִלְחָה . בְּאִין קַמִּין וְקַלְחָה :
 רַהֲב לִכְב גְּנָה . לְלִגְיוֹנֵי קַפִּץ וּמִנְעָה . יִכְנֵם הַבָּא בְּמַנְדָּה . וְאִלְהָה לְבַר
 בְּאַחֲרֻנָּה : שְׂאֵל פִּתּוֹן חֲרֵשׁ . מִי נִדְרָשׁ וְהַזֹּרֵשׁ . הַשִּׁיבִיהוּ הַפֶּךָ מִלִּשְׁרֵשׁ .
 כְּלָה גְרֵשׁ יִגְרֵשׁ : כְּמִרְד וְד בְּעִקּוּלוֹ . מַה לִּי וְלִקּוּלוֹ . וְלֹא הִרְצִי בְּשִׁקּוּלוֹ .
 בְּגִשְׁעוֹן עַל מִקּוּלוֹ : וְאִזּוּ צִפָּה בְּאִלִּילִים . הַיֵּשׁ יָדָיו גְּלִילִים . צָגוּ עָלָיו בְּפִלִּילִים .
 אִין פְּנוֹת בְּחִלְלִים : אֲוִיל מוֹקֵן לְעִבְרוֹת . מַה לְבוֹזֵן בְּקַבְרוֹת . הֵלֵא בְּתַקְלָה

כרם חמד גטע שעשועים. בלוסה ומכסבת שני רשעים. וגגלת
 לחלצה מבין פושעים. בחיל אלפים רבות תשעים. ובצרק נפקד לתשע
 ותשעים. העמסה משא פרדים תשעים. פגיזה לפגיז מלכים וששעים.
 שלחה קצירה ועלו מושיעים. ולחלקה נמולה שבעה מלשבעים. שעשור
 נבסים לבנות קבועים. ובשימון דרך הלכו ארבעים. מערני מלך אוכלים
 ושבעים. קדשותו מתנים ורגו מביעים.

לשמאוח ע"ה תהלים ע"ד, ג' בהגדה, ל' נאה. נחשו, מהרו. צירים, טעה והאין שדעו אל
 תאמי צביה (זיר ז', ד'). פרום וכו', ארשו לגר העבין מונות לסעודת העלן, כל"ח קקד. כל הבא לסלך,
 כן אשר כסר ההוא למשה והאין, כי כל אשר יתן אל העלן כרין שיביל טנחה חתו לכבר נה חת
 העלן. וכל הענין הזה ע"פ שמות רבה פ' ה'. בסלוח, מלרים (ברחשת י', יד'). קוספי מלוח, מל'
 חית ל', ד'. והשאל פה על עבדי מרעה זהו טקבלים את הטעות הטובות למרעה והביטו על טעם
 והאין נעמד על ש כרם טנכה כלל. קסץ, טנחת דבר הקמקן כיר כמו טנחת וכדומה. וקלחה, ל'
 כולל ר"ל טנחת דבר החול כמו יין וכדומה. מלה, טעה והאין הם יכנסו לאתרוכס. צגו עליי,
 טעה והאין טעמו למדוד לדין טעמו והטעו לט טפסה לתללים ופגרים טמנים ר"ל לע"ז חתה חיל אשר
 טוכן חתה להעבט טענחת כסם. טרה לכוח בקברות, ר"ל כמו שזי אפסר שיעלם כהן טנית הקנחת
 כן יי אשאר שיעלם טמו של הקנ"ה נלות אל ע"ז שלך. בחבל, טחבלית, ר"ל נעשות פה אגמר עלין.

קדמות לשבת הגדול

גַּר צָדֵק נִצְחָתוֹ כִּנְחָלֵק לוֹ
 וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה:
 הַיְתָה מִלֶּךְ גָּדֵר בְּחֵלֶם
 הַסְּדֵרֶת אֲרָמִי בְּאֵמֶשׁ
 וַיִּשְׁרָאֵל יִשְׂרָאֵל לֹאֵל וַיִּחְבֵּל לוֹ
 וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה:
 וַרְע בְּכוֹרֵי פְתָרוֹם מִחֲצֵת בַּחֲצֵי
 חֵילֶם לֹא מִקְצָא בְּקִימָם
 מִיִּשׁוֹת נְגִיד תְּרִשֶׁת סְלִית בְּכוֹבְבִי
 וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה:
 יַעֲזָן מִתְּרָף לְטֹפֵף אֲחֵי הַכְּלֶשֶׁת סְגָרִיו
 בְּרַע בַּל וּבְמַעֲבֹ בְּאִישׁוֹן
 לְאִישׁ חֲמֻדֹת נִגְלָה רַח חֻזֹת
 וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה:
 מִשְׁתַּבֵּר בְּקָלִי קֹלֶשׁ נִתְרַגַּם בָּ
 נֹשֵׁעַ מִצֹּד אֲרִיזֹת פּוֹתֵר בְּעֻזֹתָיו

י"ט) והבליטית לשעורת הכתך (אמות י"ד, כ"ד). ונסככות דף ג' שלם נסמכות הוי סלילם וכו'. גר צדק אברהם חנינו. נצחיתו, זהו נמלך את ד' העלבים בחלוק הלילה זכ' ויחלק עליהם לילה (נחשית י"ד, ט"ו) וליחת נבדלית רכס פ' ט"ו ל' נמיטן אחר הלילה נחלקה מלחיו, ורנן אערי יוצר חלקו, אחר הקב"ה אביהם פעל עניו בחי' הלילה אף אבי פעל עם צמו בחי' הלילה, ולימחי, נעמרים. ורזה גם פיוז רז"י על הספוק. סלך גרר, אביעלך (אס כ', ו'). ארסי, לבן (אס ל"א, כ"ט). באמש, על' אטם אזהה ומאזה (איז ל', ג'). וישראל, יעקב חנינו. ישר לאל, נלחם עם מלך (נחשית ל"ב, כ"ח). והלזון עז"ה הוא י"ג ה'. פתרום מלרים עז"ה נחשית י"ד. פחצת, חרנה. ורלם, כוחם. פישת, ל' החוששות בכנפים על' יעזש עלי אוכל (איז ט', כ"ו). וע"כ הסכון פישת כפ"ן. ועליונן אבקרו אכזי האלפוטס ככך נעטר זהם בכנפים למלך ככתג והיו מנחת כנפיו (אע"ה ח', ט') לבן האלל כזן ל' פיסה על חיל אל גידי חרמא והוא פיסתו אד נכס אל פין והוא יב נחשית (שופטים ד', ג' ט"ו). סלית, כנח על' סלה כל אכרי (איכה ט', ט"ו). בכוכבי לילה, זופטים ה', כ'. פחצת, פחצת (ט"ז סמן י"ח. י"ט, ט"ז כ"ב). לנופף את ידו על אחי הוא ידעלים ונה"ט, ועל' יעניס י', ל"ב והבלים קל"ב, י"ג. והכשה פגרי, ט"ז י"ט, ל"ב. והכשה ל' חרטה כמו הכחת היום את עמי כל עבדן (ע"ז י"ט, ו'). גם הוא ל' יב כמו הכחת הכחת איתן (תהלים ע"ד, ט"ו) ר"ל מנו דנדד ונחייבו כען. כרע כל וסעבו, טל הוא חליל אל צל (אע"ה ט"ו, ח'), ומלם הוא כפיו זהו עמד עליו, ונאמרו איהם חלילה. וסעבה הוא אל אמת חליל צל ל' נמלך נפירם נעקרו חלל יוסר נכחי אשוקיפס בחלק אחר שמו הכל סבל והתמן סבל, וכבר גם נבדלית רכס פ' ס"ח וז"ל היה לו חנין אחר לכבודנך והיה טלפ כל עם שזו סבליין לפניו, אחר סוכנדר לדיחל כזה כחו גדול אטלפ כל מה זעבליין לפניו, אחר לו דיחל חן לי רשות וארי טחיו, כמן לו רשות, מה עבה נעל חנן והטעין לחוכו מפטרים והכלך לפניו וקנס מפטרים את בני עמיו ה"ד ופקדתי על כל סבל והולחתי את בלשו מפיו (ירמיה כ"ט, ט"ד) ע"ל גם נמדד אד דף ל"ו חיתא שהפילט ארוח את כל כלם של סבל. לאיש חמדות, לדיחל (ויחל י', י"ח). נגלה רז, של חלוס כוכנדר (אס נ', י"ט). משחבר, נלשנר (אס ט', כ"ג, ל'). קשיחית כמו קשיחית [וכן גם כביי קשיחית] ר"ל בחי' הלילה אחר הוא חולק סענות, וסענות חללו טעש סעוה דיחל סכר האריות (אס סמן ל'). ורשיתי יס מפטרים נעמותי על' נעמה ר"ל פחצת

שָׁנָאָה נִסְרַן אֲנִי וְכָתַב סְפָרִים
 וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה:
 עֲרֹדָה נֶאֱרָךְ עָלַי בְּגֵרָה שְׁנֵת
 פְּרָה תִרְדָּךְ לְשֹׁמֵר מֵה
 צָרָה בְּשֹׁמֵר וְשָׁח אֶתָּא בְּקָר וְגַם
 וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה:
 קָרַב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא
 רֵם הוֹדַע כִּי לָךְ יוֹם אִף לָךְ
 שְׁמָרִים הַמְּקַד לְעִירָךְ בְּלַהֲיוֹם וְקַל
 הַתָּאִיר כְּאֹר יוֹם חֲשֻׁבָת
 וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה:
 וּבְכֵן כָּל־מַחְמָצֵת לֹא תֹאכְלוּ:

ע"פ א"כ. והסוף חתום יוסף הקטן בר שמואל חזק.

סדר-אכא בחיל לדת-תצקה. במעמד פני תכה. גשתי לרומם ולשגכה.
 מרשאת רגול מרדקה: הליל קוני אקשיבה. ובחקר דתו אתמשכה. זאת
 לדעת אחשקה. מפעם חבמי ישיבה: טען עלם אמליקה. יהבי עליו
 אשליקה. ברש לסניו אתהלקה. לפתוח בדבר תלקה: מלת פי גרדשה. נאור
 חסד אקדישה. סלסל בדת חדשה. מרשאת עדה הקדושה: פני ישרים
 דובר. צדושה אמרים אנבר. קרמתי לפול בסבר. רשאת מרב וחבר:
 שרי. חילי תאמיץ. תעדיף קט וקמיץ. לכאר בלי שמץ. הלכות בעור תמיץ:

התלוות העבדתי ומהילין האנשים כלילה, ופירות זה טעות הוא כי חס היה כן היה לו לכתוב
 פניו לילה ועוד מלבד זה יהיה לפי פירוש כזה טעמו חסר כי בכל החזוים כחן עלת לילה
 סוכנת על ליל פסח דוקא, וע"כ הכבון כמו שפירשתי וי"ת נעמותי הוא ב"ת השמש, והעד הכאמן
 הוא החזו חטפה לו כפינו ולמרתם וזה פסח לחס נ' אל פסח עפגרת פוגרה דעתי' פסח
 והוא ודלי ל' עט. ודקדוק נעמותי חטפה לדקדוק ונעמותי לחס (יחזקאל י"ג, י"ט) שבו כמו יקפוח
 כן דעתי' כמו דעתי' אצט, הן. כבוד שנת לילה, שדדה הבינה מן אחרונה (אסתר ו', א').
 וליתא בילקוט אסתר רזו תתנ"ח ארבע פעמים בתי כלילה הוא ולרענתם היו על כל פסח, אחס ניד
 נביה אל רחל וחסים ניד נביה אל ללה, ענת כבודות ועפלת סחריב ניד נביה אל ללה, ועפלת גרעון
 והען ניד נביה אל רחל. נסחריב כתיב ואלו מלחך ס' ויך נעמותי אשור, הכן רבוקה על החומה ורעט
 שבי קדושים את ההלל ואתר לסחריב חודר לאחורין כי כסים יעשו להם כזו כלילה, והוא היה עבזה על
 הדברים דכתיב יוסף ידו הר בת ליון. דבר אחר זה לילה אל ספרא דכתיב הכוכבים מעטלותם. לשומר
 מה מלילה, ע"פ יעניה כ"א, י"א. י"ב. צרה כשומר, כ"י אחד, "לרח אומר". קרב יום וגו', הוא
 יום האולתם סעתיחה וע"ה זכריה י"ד, ו'. רם, קריאתם אל הקב"ה, אתה הקב"ה עודיע. כי לך יום,
 תכלים ע"ד, ט"ו. שוטרים הפקר, יעניה ס"ב, ו'. השכח לילה, כמי לגלות.

כל מחשבה, שנת י"ב, כ'. אכא בחיל, בעיז זה טעות כל הלכות סתח טכדיקת חזק והנעלת
 כלים וסדר הסינה זכרונתם והכל נקוד לזון, בערם אמתחיל לסדרן נוטל רשות. רגול פרובה, הקב"ה ע"ה
 דר כ', י'. אמליכה, ל' עשה, ר"ל אשאל ענה טעם. גרדשה, מלכה. קט וקמיץ, הטעם בקוטרן יד תגדילתו.

יאלצו הרחוקות לקבל בשר. חק לעמו מסר. והזהירם בקרבם מוסר.
 לבדוק חמץ אור לארבעה עשר: בשעה שאין בני אדם מעינים בשוקא.
 אור הגר יפה לבדיקה. אין בודקים לא לאור התפה ולא לאור הלכנה ולא
 לאור האבקה. וצריך לבדוק על בעור חמץ פתקה: גמר מנשרה עד
 דבתרא. ומיד צריך לבטל השאר באמירה. ולימא הכי כלחמירא דאבא
 בדתא דירא. ולא תמחה ודלא בערתה לבטיל ולהוא בעפרא: דירא
 משתבח לאור אותה שעה. אינו חיב בבליראה ובלירפשא לפשעה.
 והוצה אחר בדיקתו לאכול חמץ ולשבעה. מה שמשיר ניתנו באגשה:
 היבא דבוק בחורי ביתא. והגיה ארבע או חמש רפתא. ואשכח דתרא
 מעיהו פתתא. לבדוק מרישא שפא חלדה לקתתה: וכן תגו רבנן בפרקין.
 דחורי ביתא וגקיקין. עלאי ותתאי אינן גבדקין. ואמצעים זקקין: והרי
 גג הצייע וגג מעדלין. ורפת בקר ומתבן ולולין. ואוצרות יין ולחמץ תעטלין.
 לבדוק חמץ בלי עליון: חור שבין אדם לחביו. זה חור בודק עד שפציע
 ומבטל שארו. וכן בין יהודי וארמי חיב לבער. פלימו מקל שפא יאמר
 הני פשפי ותכרו: טענו המפרש והוציא בשירא. דעתו קדם פסח לחורה.
 חוד שלשים יום בעי לבער חמירא. לפני שלשים יום אין זקוק לבערה: ישראל
 דחמץ אתפקיד לה. ולייתה למרה למשקלה. נטרה עד ארבע וחזי לאכלה.
 שלים ארבע ולא אתא לגוים מזבן לה: כשנפלה מפלת על חמץ בערבי
 פסחים. ובלב אין יכול לחפש אתדיו בטחים. הרי הוא כמבער לרעים פקחים.
 ובפה תפישת הכלב שלשה טפחים: למדו בי מלמדו ובי קירי נקובים.
 ובי תמרים ועיבים. לבדוק אותם חייבים. ותער פטורה מפני העורבים:
 מצא חמץ בפסח בתוך ביתו. כופה עליו בלי בלי ראותו. ואם שלח הקדש
 הוא אין צריך לבטלו. לפי שבדלין מאותו: גפי ופסילי ויורה. דאשתמש
 בזה חמין חמירא. צריך לגעלוה ויניח בגו רפא ועירא. ולרפא לעבר
 גרנפא וילתוה בגורא: סכיני דאשתמש בהו חמירא לארחין. אם אפשר
 לעשותן חדשים הם משבחין. ואי לא מעעילן ברותחין ובכלי ראשון הם
 מעועחין. ועץ פרוז מעעילין ברותחין: ענדי אנגי וקציעי דקנניא ופתרא.

גמר, לבדוק. פלימו, אם חכם (פסחים ה' ב'). וחבור, ל' וחונר חנר (דברים י"ח, י"ח). דערו קדם פסח
 לחורה, הוא כשיפת חזי פסחים ו'. לטרה, נעל החמץ. בטחים, חם נטחים שאין יכול הכלב לחסם אחריו.
 כי מלוד, לולחת מלת. ובי קירי, לולחת שטוב. ועיבים, מיני בטחים (פסחים ה'). ופסילי, כלי לתת
 טו גרונתה וזכחה כמו כבלים פ' ט"ז טכנה ה', קטריט. גרנפא, שטה לפני, רחיה. סכיני, פסחים ל' ט"ב.
 לארחין, כשעורה, מל' אחת טמיד (מוף מלכים). ענדי, הורו החכמים. וקציעי דקנניא, כלים שטחים.

אף על גב דמסלים להו שפיר לאשתפושיו בהו אמריה. ואף על גב
 הרויחן ואבא למימר דשלים בהו אמריה. אפילו הכי קימא אמריה: פחד
 קדוהת אין צריך לפלחא. אבל משהי לה עד בתר פסחא. וקערוה מתרות
 כי שקל מודא עליהו לאנתא. וברמי הגללא שרין בתדחה: צעי דמשהי
 בהו חמירא בשאר יומי. בבית שאור שחפוצו קשה דמי. ואי אנרי
 אותיבה ולא אשתהי עפיה. לאשתפושיו בהו שפיר דמי: קפוח גיין ולשמן
 עבדין. מלמילש בהו לילי קפאי קפדין. ואמיהן דלא טבילין ועבדין. דלא
 למילש בהו הוא הדין: ריקי מצות עושין זכר לעגן. ולשמן צריך לשמן
 מחפוצ בתגון. וחדש שומה וקמן אין לשין דילמא ישגון. אף על גב
 דאפה ישראל בר דעה לא ינתגון: שנו שאין לשין בבת אחת למעלה
 מחמשת רבעים קמח וכן לחלה. וכן בעים כמגן חלה והעמר מוכח לה.
 והאשה לא תלוש אלא במים שלנו הלילה: תמימים שנו במשנה
 המהללה. מי תשמישו של נחתם ישפכו מפני שפחמציין טלה. ואמרינן
 שרי לה במקום מדרן דלא ליתי בהו לדי תקלה: פמו ותלות בעור
 ותעלה: גין כי יתאדם. למצוה הוא מקדם. לצאת בו חבת ידי אדם.
 אם אין קנדיטון ומבשל גגדם: וארבעת טסות הללו צריך שיהא פרי
 רביעית כלי יקילו. אחד אנשים ואחד נשים אלו פאלו. ומחלקין לתיטקות
 קליות ואנזים פרי שישאלו: סוד שהנשים צריכות לאפעה. בכל מלי
 דפסחא גלי שמעה. אף על גב דמצות עשה שהזמן גרמס בהם לא נקשא
 שכל שישנו בכל האכל חמץ ישנו בקום אכול מצה: פרושו בשפה גדיבה.
 מצה גיין צריך הסבה. מרוד אין בו כן חובה. ומבועי לה לכסבוי סוכא:
 הסבת ימן הסבה אינה. ולא עוד אלא שפא יקדים קנה לישט ויבא
 לדי סבנה. פרקדן לא מן חשבנא. ואשה אינה צריכה ואם חשובה היא
 גדונה: לפי אב מסב הבן בדעה. תלמיד בפני רבו אינו ראוי לפרעה.
 אבל בשליא הנרי צריך להסב במרעה. והשמש שאכל בנות מצה
 בשויה מסב יצא: סענו לחטוף בעה גלילי ססחים. פרי שלא ישנו
 הסחים. ותיבים בתגל להיות שסחים. במקדש בבשר והשתא גיין
 רסחים: נשים חיבות לשמח ולהרגין. בככל בבגרי צבעונין. בארץ

אמריש (ססחים ל', ע"ב). פחד קדוהת, ראש טוספות ע"ז דף ע"ד, כ'. לשלוא, לשער. וברמי רגללא, כלים
 סעוים של זים, וראש ר"ף פרק ב' דססחים טענה חמץ על כמי. צעי, ספלים, סמוע. לעגון, לשענה. חרש
 שוטה וקמן, ראש ז"ת רב"ל ס' כ"ז ותקנ"ג. כסנון חלה, ע"ג כלים. במשנה המהללה, ססחים ט' ע"ב.
 סחי, סמנו ח"ל. בשוליא דנגרא, תלמיד של נגר, ונערוינג (ססחים ק"ח). טענו, הוורו ח"ל. בין רסחים,
 ס"ס

ישראל בבגדי פשתן המלבנין. והאגשים ביין מתעדינים: בערב הפסח
 סמוך למנחת ראשון. לא יאכל אדם עד האישון. ובבואו מבית רחשון.
 מזוגים לו בוס ראשון: ראשון מברך על היין. ואחר כך קודש וזמן ואינו
 אומר גם עדין. שצריך לאמרו באגדה וראו לךפלו אין. ושתי ומשי ידה
 ומברך על גמילת ידים: שקל גרגירא או פרפסא או בקברתא או חסא.
 ויטבל בחרסת ויברך פורא פרי האדמה. וכד אבל יתעה אחת משלש
 משות ואין ברכה עמה. מתעה בקערה ומתעה בשלחן להשימה: מושך
 מהקערה שני תבשילי. דאנון בשרא ובזרא צלילי. אי נמי גרמא ובשילי.
 ומבניה קערה ולימא הא להמא עביא פלה: ומזוגים לו בוס שני מארבעת
 האל. וכן הין מאביו שזאל. מה נשתנה מלילות זה ליל. וגומר האגדה
 עד גאל ישראל: אחר ושתי ומשי ידה. ומברך על גמילת ידים לחודה.
 ושירי המוציא על השלמה העליו תרתי רידה. ולא אבל מנה אפתי מדי:
 לזקח פרוסה ומברך לאכול מצה במלל. ובחדי דההיא דהמוציא אבל
 וכולל. ומברך בחורת לאכול מחר וטבל וכולל. וחדר אבל מצה ומרור
 גלא ברכה וכורכן בבת אחת בהלל: חלף לכמה בתי ועבד פי הי
 גנא עד הבא. ואחר כך עושים סעודתן בלצורפה. ובזית מצה
 באחרונה צריבין לברכה. וגוטלין ולא מברכין שמים אחרונים חובה
 ואין טעונים ברכה: וזכר בשלשתי ברכת מזונו. ולשאר הכתמים התחלה
 וטועם הבוס עד משלז אינו. וברביעי הלל בערי לתנו. כל יטעום
 כלום באישונו: קמעא לשחזת מים יכגס. אם חלה הוא או אסטגס.
 ובעי למשתי חמרא מלואם אגס. ואמר בחמישי הלל הגדול ישתגס:
 חסל סדור פסח בהלקרתו. בקבל משפטו וחקרתו. באשר זכינו לסדר
 אותו. הן גזקה לעשותו: וך שזכן מעונה. קומס קהל מי מנה. בקרוב
 גהל נטעי בנה. פדויים לציון ברכה:

פסחים דף ק"ט. לסנחז ראשון. ר"ל מנחה גדולה, שאח עשה זעות ולמעלה. עד האישון, עד הלילה.
 סביח רחשון, עכ"ל חסלה, מל' רחז לבי (חסלים ע"ה, כ'). גם, נמי מלרס. גרגירא, ועני. כרפסא,
 פעטערוייע. כסכרזא, קרוייתער. חסא, ומשך. בהרסת, ומשווערי. וכרא צלילי, דג ללו. סארבעח
 האל, מד' ממות האלה. אכתי, עדין. במלל, ר"ל בקול. כהלל, פסחים קט"ו. וטועם הבוס עד משלז
 אינו, ר"ל אינו טועם בכוס של ברכת המזון כשאר נמים עד כי יבוא אל זולחנו וענך וזו טועם הכוס.
 לתנו, כמו לתכות ר"ל לאדר. קסעא, טעט. אסטגס, סוקכוינג. ובעי למשתי, התוספות בכסחים קי"ז ע"ג
 גורקים וזו בני מציאו. הלל הגדול, הוא עומד קל"ו. ישתגס, יודח, ל' וישכס ממנו (ע"ה, י"ח, ע"ה).
 חסל, נמר. חסל ל' סוף זכר בלשית, כמו כ"ד סוף פ' ע"ו אחת למחל, ובזר רבה דף ג' וענין
 מחל ליה וזמין דלא מחל ליה, ותרגום ירושלמי בראשית כ', י"ח חסלת כסא. פי מנה, סדור
 (כסדר כ"ג, י'). נטעי בנה, ע"ה חסלים פ', ע"ז.

סלוק לששת הגדול

יִתְבַּן לָךְ תַּעֲלֶה קְדוּשָׁה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמִלִּשְׁעָה: סלוק
 אֵין עֲרוּךְ אֵלֶיךָ לְהַגִּיד וּלְדַבֵּר. תִּקְרֶה פְּלִיא גִפְיָה לְהִבִּין וּלְסַפֵּר. מֵרָה
 יִבְרַח הַסְּדָרָה מִכִּין מַעֲשֵׂי גִבְרִי. מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֲשׁוֹבוֹתֶיהָ נוֹתֵן תַּעֲצָמוֹת וְעוֹ
 לְהַתְּגַבֵּר. וּבְגֵי אָדָם בְּצִלָּהּ יִחְיֶינָה אַרְבֵּי הָאֲבָר. הַרְבִּית הַגּוֹי וְהִגְדִּילָת שְׂמֹחָה
 לְבָנֵי עֶבֶר. בְּמִשׁוֹל רָשָׁע עַל עַם הָיָל לִישׁוּעָתָה שׁוֹבֵר. וּנְתַאֲוֶרֶת פְּתַעֲנוּתֶיהָ
 מִסְּפֹר וּמִסְפֹּד לְכַנֵּס וְלַחֲבֵר. וְעוֹרֶרֶת אֶהֱבֵת יִשְׁנֵי חֲבֵרָן שׁוֹכְנֵי קָבֵר. וְהִנֵּה
 דִּינֵי קִנְסוֹת וְחֻבְלוֹת עַל חֻבְרֵי חֲבֵר. וְהִכְבַּעְתֶּם בְּדָם וְצִפְרֻדָּעִים וְכַנִּים
 וְעֹחֵב וְדָבָר. וְשִׁבְרֶת רֹאשׁ תַּנּוּן עַל רִיב לֹא לוֹ מִתְעַבֵּר. כִּי לִפְנֵי בַשְׁלֹחַן
 גִּבְהָ וְגֵאֲזָן לִפְנֵי שֹׁבֵר. וּמֵה יַעֲזֹ צִיץ הַשְּׂדֵה וְיִמּוֹ כְּפָל עוֹבֵר. לְגִבְהָ מֵעַל
 גִּבְהָ מִסְרָק הָרִים וּמִשְׁבֵּר. וְהוּא בְּעַל גְּקֻמוֹת יְאֵי הַמִּשְׁשָׁט מִיִּשְׂרָאֵל חֹבֵר.
 וּמַעֲמִיד יִשַׁע לְקוֹי וְעַמִּים תַּחֲתֵיהֶם יְדַבֵּר: וְעֲלִינוּ הַפְּלִיא חֲסָדֵי וְנִשְׂא גַם.
 וְנִקֵּם נִקְמַתְנוּ מִכָּל־בְּעֵלֵי אֲנָם. וְהִכְבַּעַ בְּזַעַם וְעָרָה בַחֲרִי אֲזָן וְתַנֵּם. וּמִלֹּאשׁ
 בָּצֵק עַד חֲמֻצָתוֹ דָּגָם בְּאֲנִים לְהִקְנֵם. וְאֶזְרֹר חֲלָצֵי חֹזֵק וְאֶמְצֵ לְהַשְׁתַּנֵּם.
 בְּקַע יָם וַיַּעֲבִירֵם וּכְבֹד נִזְוָלִים פָּנָם. וּבְאֶרֶץ לֹא יִרְעָה אוֹתָם כִּלְכֵּל וּפְרָגָם.
 לְכֹן לָנוּ לְחֻדוֹת עַל כָּל־גַּם וְגַם: לְמָה פָּסַח מִן הַצֹּאן. שִׁפְסַח וְחִמַּל עַל
 קְדוּאֵי צֹאן. וְכִרְעָה מִקְבִּץ טְלָאִים מִשְׁכָּם וְגֵאֲלָם מִבְּעֵלֵי לְצוֹן: וְלִפְנֵי
 לְקִיחָתוֹ קָדָם לְשִׁחִיתוֹ יָמִים אַרְבָּעָה. וְנִתַּן לְמַלְאִים וְלַעֲבָלִים גִּפְסַל כִּי הוּא
 הַשְּׂעָה. בְּרִי שְׂיֵדָה בְּדָם מַעֲוִיֹת לְהַשְׁתַּעֲשֵׂעָה. שֹׁכְבֵר בָּא עַת וְיָדִים
 וְזִמְן שִׁבְעָה. וְהִי מִתְבּוֹסְסִים בְּשִׁנֵּי דְמִים שְׁתַּצְמִיחַ יִשׁוּעָה: וְלְמָה נְתִיבַת
 דְּבִרָה עַל הַפִּשְׁטָקוֹף וְשִׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת. שְׁתֵּן שֶׁלֶשׁ מִזְבְּחוֹת בְּמִקּוֹם רֹאִים אוֹתָם
 לְחַזוֹת. וְכִרָה שֶׁלֶשׁ מִזְבְּחוֹת שֶׁלֹּאֵב הַכּוֹזֵן גִּרְמֻזוֹת. שֹׁבֵדֵן וּבִיתֵאֵל וְאֵלֶן מִזְבֵּחַ
 בְּתַרְזוֹת: וְלְמָה אֲכִילַת חֲמִץ לְשֵׁשׁ שְׁעוֹת. וְכִרָה לְחַפּוֹזֵן שֹׁכֵבָה לְהַעֲבִיר
 גִּזְרוֹת רַעוֹת. מְדַלַּג עַל־הַדָּרִים מִקְפֵּץ עַל־תְּבַעוֹת: וְלְמָה אֲכִילַת מַעֲהָ
 לְדָם עֲנִי. יִשְׁלֹא הַסְּפִיק בָּצֵק לְהַחֲמִיץ עַד שֶׁגֵּאֲלָם מַעֲנִי: וְלְמָה בְּמִדּוֹר
 שְׁתַּחֲלַתוּ רַךְ וְכוּפּוֹ קִשָּׁה. שֶׁנִּמְרָדוּ תַחֲלָה בְּפָה רַךְ וְלְכַסְיָה בְּעַל קִשָּׁה:

ארך האבר, ל' יחזקאל י"ג, ג'. וכלן סוף תולד להקנה. שוכני קבר, ע"פ שמוט רבה סוף פ' ט' סוף על פי שמוט תשובה לא ילכו טעם אלמלא זכות חטות. ראש תנין, תולד למעשה. כי לפני כשלה, ל' טבלי ט"ו, י"ח. און וחכם, כמי למלרים, כי און וחכם ערי מלרים הם (ישעיה ל', ד'. יחזקאל ל', י"ג). וכלש בצק עד חמשתו, ר"ל כוון קלר מולד, ול' הווע ז', ד' וראה שם ת"י. באננים, כבבוליים, טל' רחשית אוכים (תהלים ע"ח, כ"ח). לחקנם, לענוס. קרוואי צאן, יחזקאל ל"ד. בשני רמים, דם פסח דם מילה, וראה ר"י ביהוקט ט"ו, ו'. שלש סובחות של אב והסון גרסאות, כנ"ר סוף פ' ל"ט, ג' פוכחות כבה אברהם אבינו אחד לכבורת ארון ויכן שם מנחה (בראשית י"ג, וחדד שלא יפלו כניו עב"ל ופירשו אחד לכבורת א"י כמו שכתוב לארבע אהן את הארון הוואת ויכן שם מנחה (בראשית י"ג, ו') וחדד לקנינה כמו שכתוב קום והנהלך בדרך וכו' ויכן שם מנחה (י"ג, י"ח) וחדד שלא יפלו כניו ועתק טעם ההדה מקדם לכתחלה וים אהלה ביתא טיים והעי מקדם ויכן שם מנחה (י"ג, ח'). אך מה שכתב המייטן שברן, לא ידעתי איזה חיפה כבה מנחה כדן ומלאה כי סוף טעות טעמתיקם ואלרין להיות שבהברון. מדלג, זל כ', ח'. שחתולו רך וכו',

ולקחה טפילו בחרסת. וזכר לטיש שאשה ובעלה וזרסת: ולקחה תבלין
בתוכו מעבליים כמו מלכן. וזכר לנפיוץ עם לקשש קש לתבין: ולקחה שני
מיני קשור בצד עונה. אחד וזכר לפסח ואחד וזכר לחגיגה: ולקחה מעבדיים
קערה קדם ומנה. כדי שיראה הינוק וישאל מה בשנתנה: ולקחה שאר
ירקות באים ותולה. לפסוד תורת של מעוה ברכה ראיה לה. ושאין לאמר
שתי ברכות באחת שתיה או אכילה. ואי אפשר לאכול ולשתות באחת
קשקבר כרס מלא. והן בשתי מעות פוסדין תלה מחלה. על פי אין
לשנות בשתי ברכות. מקרה על זו ועל זו תאנו אכל עד שאמר שתי
ברכות: ולמה ארבעה כוסות מצותן בזה תלילה. וזכר לארבע גאלות
שנתבשרו בהם עם סגלה. יציאה והצלה לקיתה האלה. ולהודות בהם
ולתן בהם תהלה. לחבט ארבעה כוסות של יסודסיה עגלה. וזכר לשבד
אפוח עממות משקעות בגעילה. בארבעה כוסות הכתובים בהם שוק פוס
התרעלה. וכתבם להשקותנו ארבעה כוסות של חמלה: ולקחה מסבין
במשה כבדה ובלולה. וזכר לחרות ורפיון עגני כבוד בתהלה. שכן הרה
בני מלכים לנהג כבוד ולסלסלה. שעפרנו קדוש יעקב עמרת מלוכה
ותהלה. וזכר להודיע עם מדעיתו לחיות לו לעם גתלה. פי לאחים כגני
ארץ מאד געלה: געלה בקדשותו מים וקדוש. פי אלוהים קדושים הוא
קבל מיני קדשה. ורבו בקדשה. והלכו בקדשה. רבו בקדשה. ישיבתו
בקדשה. חשיפת זרעו בקדשה. גאה ואדיר בקדשה. הוא קדוש ועפו
קדוש וכל משבתיו קדושים. אין בקדשותו. ואין דומה לו. מקדוש בקרביו
ונזרא על כל סביביו. ונערץ בסוד קדושים. נשגב ברכות אראלים. איל
קדוש. משוחרים ומגלים בשיר קדוש. עירין וקדושים. רועשים ומדעשים.
בקדוש הקדושים. עתים חשים ועתים ממללים. ולבקרים מתחדשים.
מקיסים בהם הפרכה וקדושת העם מקדושים. ושלש קדשה לקדוש
ונזרא מקדושים:

כחוב על יד נביאך וקרא זה אל זה וכו'.

ספחים ל"ט. מלכן, מיע למלכן. ולמה שאר ירקות, על תרוז זה טעם העוסמות לכפחים קט"ו. יציאה וכו',
האלפתי והכלתי וגלגלתי ולקחתי (שמות ו', ו' ו'). לחובט וכו', שספיר ד' תצוהו שגור פרעה וסם עטרת סך
והסלכת הכורים לילוד ואיטת הילדים לרוחן מרשה נדעם וטניעת התנן מהעם (עטנות כהונה לשמות רבס פ' ו').
ישראל עגלה, תולד למלכים (ירמיה ט"ו, כ'). שהו כוס התרעלה, ותלכ הס כופות התרעלה, מרעים ב"ב,
ט"ו. ל"א. ו' תהלי' י"א ו'. וע"ה ט'. ארבעה כוסות של חמלה, הם נתהלים ט"ו, ט'. כ"ג, ט'. וזכרים כקט"ו,
י"א. כי סם כוב יצועת כל' כמים ומעוט רבים אנים, וכל זאת ע"פ מדרש תהלים עמוד ט"ה וילקח תהלים רמז
הח"י. כי האלוהים, תהלים ט"ו, י'. אראלים, אילים, עירין וקדושים, כלם שנות כחות אל מלאכים. עוחים
חשים ועתים מסללים, ע"פ תגיב י"ג, ט"ב. ולבקרים מתחדשים, גם הוא ע"פ תגיב דף י"ד כל ימול
ועל סגולין מלאכי הכרת מנהג די מר וטורי איה וכו', ש"כ חדאים לנקרים רבס שזוכתן (איכס ג' כ"ג).

ויצר לשבת ראשונה אחר פסח.

ע"פ א"ב אחר מיטת ר"פ הדינה וכל הדיו טפיים נלכ"כ ה' תיבת, וחזתו ט פאיר ברכי יצחק.
 וישע, אחר ישראל איפתו מיד פוקשים. מכור התקול שמקפה
 מאדונים קשים. בצפוד נמלקה מפח יקשים: בעבר זאת ראתה עלוף
 בוקשה. אקנה מהקמין ותורי זהב תכשה. ותרא איבתי ותכפה קשה:
 ורא ישראל גרלת גללים מאתים וחמשים נמנים. יקר רוח הקנש
 הקלש בחזונים. גוי צדיק שגור אקנים: מראש אקנה ירש יש נחלתו.
 ברכיני צאצאיו תתמו קדוש מעלתו. ויאמינו בדבריו לשירי תהלתו. קדוש:
 אז לשירי הנמת תחי ועל השמינית הזות. ראיות לנאה ומשכה
 מדותיו תמדות. בקמל פי אקשה חדות: הדור גאני וגאיתו שקח
 גערף. בפתנאים נתנאה ועתיד שרם גהרף. והאלהים יבקש אתגודף:
 עוי חסרת יה האמרתיו מלכות ותפארת קרבה. יקרתיו והברתיו בסוד
 קדושים רבה. הדדי צח ואדום הנגל מרבה: מדת שקח שויתיו במעותיו
 ניותיו. אירשני כבת מלכים גהו ליותיו. ולא ארפנו עד שהביאתיו. קדוש:
 יי זן עשה פנאה גיותן נגהו. לא שערך ברוח השקתו כעזו. פר
 נשגב שמו לבדו: חברת ישראל נרמה עגן הדמויות. ותשם מוכת
 מלגהרר בשתי רשיות. משומי עם עלם ואחיות: עכסיס גבורותיו נצח
 במדות נאות. במלחמה באות מוזן ומספיק אפסניאות. שם שם יי עכאות:
 מי ימלל גבורות אל שרי. אין השלם ומלאו לאלהותו פדי. ברבה עד
 בלי רי. קדוש:

כצפור, תכלים קב"ד, ו'. עלוף כובשה, נפילת מלרים אכיו כוכים את סרול. אטמח מהקפון,
 ולא היו עוד סרול טקטי טמונה. חבושה, מלכסה טעורי וכן וע"ה איר א'. יא. ר"ל היו טעונים וכן
 זכמף טכיות יס סוף. וחרא, טכס ו', י'. גרלת גלילים, גדולת ידו אל הקנה וע"ה ידו גלילי זהב (איר
 ה', יד'). פאחים וחמשים נמנים, פכוס הטכות זלקו הפלריים וכמו שאמור בהגדת ליל פסח. גוי צדיק,
 טכס כ"ו, כ'. מראש אטנה. אכרסס אכיוט אכיו רחש הטעניקים והכמח לו ידאת הארן, ויתחל נתחומח
 ככר אטנה ידו אכרסס אכיוט השלם הוה והטולס הנח אכ' והאטנין כה', וזכו אטמר יש נחלתו ר"ל ג'י
 שלמות. ברכיוט, ל' רטוי, ר"ל כל לאליו אשר נחתמים בלות קדושתו, והכוונה על ברית הטילה. ויאמינו,
 תכלים ק"ו, יב' או ישיר רבמח הדוי, נטכהרדין ל"א ע"ב. אר לא כטמר אללש יאיר טכחן לתחיות הטחים
 טן טמורה. וכל השמינית הזות, נילקוט רטו רע"ל לטה באו, אל"ף אחד ו"ן זכעה ארי זטטה, אטמר
 טטה טכות הטילה זכיתנה לטעה נקדע הים, נלו נקלס. במשל, תכלים ע"ת, כ'. הדור גאני וגאיתו וכו',
 ע"ס נתחומח פ' בלח, כי גאה גאה, גאחי וגאיתו, גאחי בטלרים חף אכי גאיתו בטלרים, גאחי על
 הים חף אכי גאיתו על הים, ועתיד להתגלות וכו' מתגלה הוא על כל המתגלים וכו'. שרם, אר אל הלוטות.
 והאלהים, קבלת ג', ט"ו. האמרתיו, חף ככ"י כתוב כן, חן גלילין נטוק עליו והאמרתיו. רדוי, איר ה',
 י'. נדח לוחיו, טל' ילוה חיוי אלו (טלשית כ"ט, ל"ד) ר"ל אהתכר טטו, וע"ס הטכילתם אדעס וטמיה כטו
 ולטבו. ולא ארשנו, איר ג', ו'. וזן, בלי טלחטה. גיחו, פרטה. לא שערך הקב"ה לכלי טלחטה אכרי כחוב
 השוכחו בצרו, ה' טטו, זכטש הכגנכ לבדו הכניע וענש את החויב. כי נשגב, תכלים קט"ח, יב' נרטה, טטנה,
 ענין הדמויות, טגלה הקב"ה גיט כטור חיש טלחטה וטכיוי כוקן עלל רחמים. והשם טוכית, אטמר ה' טטו,
 אכרי ה' אלסוך, ורטה מירש רט' לטמות ט"ו, ג'. וכו', כ'. משוטי, טעיט ט"ד, ו'. טכסיסי, דרכי. בטלחטה
 באוח טטין וכו', כן טדת הקב"ה אטל טעדת הדיו להלחם כנגד אויביו וכל זאת טוין וטפנכס טדויו טמדת
 רטמיו, וכטו אטמטר לגור יס סוף לגורים וכתבי טתרה נותן לחם לכל זכר, וכדליתם נטכילתם. אפסניאות,
 הטלחות לגרתי חיל הטכט, כטו כדי לתן אפסניות (פכהרדין כ"א, כ'). שם, זכ"ו ו' כ'. ברכה, טלכ"י ג' י'.

מִדְּבַבְתָּ, יִקָּשׁ כְּמוֹת וּמִשְׁתַּמְּטוֹת מִלִּבְּךָ מִדּוֹץ, סְגִיּוֹת עֲרֵב בְּשֶׁרֶבֶב
 מְעֻנּוֹת לְדוֹץ, וְדוֹץ אָדָם יִקָּר דְּרוֹץ: תְּהַכְתֵּם, כִּפּוֹ בְּנִבְכָּבוֹ שִׁרְקַת פְּרִי גִלְגָּדָה.
 יִהְיֶה חַיץ בְּגִזְ תַּחְזוֹר גִּלְגָּלִיךָ. צְנוּרִיךָ בְּלִמְשִׁבְרִיךָ וּגְלִילִיךָ: יְמִינֶךָ, לְבָאֵי עוֹלָם
 שְׁלוֹשָׁה בְּחֻסְרֵי אוֹפְנִיךָ. אֲרֵכָה הֵת עֲשׂוֹת רְצוֹנָה צְפוּנִיךָ. יְמִינֶךָ וְרוֹעֶךָ
 וְאוֹר שְׁנִיךָ: לְבָשִׂי עוֹ וְרוֹעַ מְחַלְלֵת תַּגִּין בְּקַצְחָה. הָאוֹיֵב תִּרְעֵץ וְתַעֲפֹר אֲדִיר
 בְּקַצְחָה. הַגִּדְלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּעֻחַ. לְקֹדֶשׁ:

וְקָרַב גְּאוּנֶךָ, מִשְׁנֵאֵיךָ תִּהְיֶה מוֹר בְּגִיָּה מִתְּנַבְּרִים. כְּאֵלֹהֵי לְגִנְיָךָ
 בְּבִיבֵל לְעֹרְתָם מִתְּחַבְּרִים כְּאֵל לְעֹרֹת יְיָ בְּגִבּוֹרִים: נִמְשְׁלוּ בְּאֲרָזִים כְּחֵית
 יַעַר עוֹלָם. יִהְיֶה כִּבְּאֵ מִהַבְּנוֹת פִּקֵּשׁ בְּעֲלֵעוֹלִים. יְדֵי חֶרֶב מִנֵּת שְׁעָלִים:
 וְקָרַת, סוּף הִרְתִּיחַ מְעֻלְפִים עֲרֻמוּמִית גִּלְקָחָה. וְלַעֲדַת קְדוּשִׁים לְרִיתְגִי
 בְּשָׁמִים נִפְקָחָה. מְעוּלָה יָם יָשִׁים בְּמִרְקָחָה: לְבָיִם בְּלֵב הָאָבֶן עֲשׂוּהָ.
 מִלְּבָב תוֹכֵן לֵב בְּנֵאֲלָתָם יִתְנַשֵּׂא. רְנוֹ שְׁמַיִם כִּי עֲשׂוּהָ. קְדוּשׁ:

אָמַר אוֹיֵב, עוֹמֵד אַחֲרֵי פִלְטִין נֶאֱצוֹת לְהַרְבּוֹת. בְּרֵהֶמְלֶךָ לְתַפּוּשׁ
 לְהַמִּיתוֹ בְּקָרְבוֹת. הִגָּה יִבְעֵן בְּפִיָּהֶם תְּרַבּוֹת: פִּיּוֹ לְקָרוֹ בְּשִׁפְתָיו כְּסִיל
 וּנְאָלָם. עֲשֹׂר וּקְבוּרוֹ לְהוֹרִישׁ עֲמָךְ בְּלָם. וְרוֹחֶךָ הַפּוֹכֵחַ גִּתָּה לְהַשְׁפִּילָם:
 גִּשְׁפָּתָה, צִדֵּר בְּנֵאֲוֶן וְדוֹחַן מִיְמִינֵי לְנִקְשָׁה. מִתְחַמֵּשׁ חֲמֵשׁ בְּסִאסְמָה בְּשִׁלְחָה

סרבוּחַ וּקְשׁ, מַרְכּוֹת הַחַיִּים זֵהִיּוּ מִכֵּן רַחַ לְיִשְׂרָאֵל, ל' טַפְסָה וּזְקָסִים (תְּחִלִּים קַבֵּד, ז'). וּמִשְׁחַמְּטוֹת
 כְּשֵׁמוֹ וּנְתַקְלֹו. מִלִּבְּךָ סְרוּךְ, עַחוּק הַחַט. סְגִיּוֹת, סְטִיבֵי דְגָלִים אֶל מַצְרִיִּים. עַל' סַנּוּן שְׁמַעְנוּ אֹת וּסְפֵן
 (signum). כְּשֶׁרֶבֶב טַעוּתָה, זֵהִי טַעֲבוֹת הַמַּרְכּוֹת לְרוּחַ טַהַר, עַל' אֲחַתְרֻבִי אֲחַתְרֻבִי (בִּיבֵי י' א').
 דּוֹחַן אֲרָם, עֲלֵי יָב, כ"ז. וְכַל זֹאת ע"פ תַּנְחוּמָה פ' בַּלְחָה וְזִיד רַבָּה דף י', וְהַסָּה, הַטַּמְסָה וְעַרְבָן כַּסֵּל סַגִּיּוֹת
 אֶלֶן וְלֹא הִיוּ יוֹדְעִין מַה הֵן עֲשִׂינָן, וְיָסַר אֹת אֲרוֹפֵן מַרְכּוֹתָיו, מַחֲמַת זֶה אֶל מַעֲלָה כְּרֻסָה וְעַתְלָחָה אֶל
 עַמְהָ וְהִיוּ מוֹטוֹת וּמַרְכּוֹת רַחֲוֹת וּנְכַסוֹת כִּים כַּסֵּל בְּרוּחַ, זֵהִי אֶל כִּסְף וְזִכָּה וְזִכָּרִים מוֹטוֹת וּמַרְכּוֹת
 כִּי זִימְלוּ יִשְׂרָאֵל אֹת הַבַּיִת עֲבִיל, שִׁרְקָה כּוֹי גִלְדִי, סַגִּרָה חֲרוּבוֹת עֲזֵרֵי מִיטֵד, עַל' נִבְרַח דְּמִרְקָה לְגָלִים
 (סַסְחֲדִין ק"ג). כּוֹי, ל' חֲלוֹן וְאַחֲסָה. בְּנָךְ, אֶס עוֹף דוֹרֵם, וּכְנִי מַצְרִיִּים, וְיִסְרוּ נַמְדָה זִיד דף י"ז, כ',
 כְּשֵׁה זִילְחֹו יִשְׂרָאֵל מַצְרִיִּים לְמַה הִיוּ דוֹמִינָן, לְיוֹנֵה אֲרַחָה טַפְסֵי הַכֵּן וּנְכַסְפָה לְנִקְיָה הַסַּלַע וּמַלְאָה אֶס
 כַּחַט מַתְקָן וְלֹא הִיתָה יִכּוֹלָה לְהַכְנֵם, תַּחְזוֹר לְאַחֲזֹרָה לֹא תִהְיֶה יִכּוֹלָה אֶהֱכֵן שַׁמֵּד נַחֲוֹ, מַה עֲשִׂיתָ הַיּוֹנֵה
 הַתַּחֲלִילָה לְכוּחַת וְעַמְּפַחַת כַּחֲפִיָּה כִּי זִימְטָה לֵה כַּסֵּל הַאֲתָךְ וְיִטוּחַ וְיִלְעָה, כֵּן הִיוּ יִשְׂרָאֵל דוֹמִים עַל הַיָּם
 וְכו'. הַחְזוֹר גִּלְגָּלִיךָ, אֶף גִּלְגָּלֵי הַשְּׁמַיִם כִּלְחַמּוֹ מַצְרִיִּים. צְנוּרִיךָ, תְּחִלִּים ט"ז, ח'. בְּחֻסְרֵי אוֹפְנִיךָ, כַּסֵּל
 אוֹפְנֵי וְדִרְבִּי חֲסָדִךָ. אֲרַכָּה, אֲרַכְתָּ וְזֵן לְתַשְׁבֵּה, וְל' אֲרַכֵּי הוּא כִּמּוֹ וְאַרְכָּה נַחֲוִין (דְּכִיחָל ז', י"ג). צְפוּנִיךָ,
 כִּי זִיכּוֹר לְרֵב פּוֹת הַסַּפֵּן. יִסְנֵךְ, תְּחִלִּים ט"ד, ד'. לְבָשִׂי עוֹ וְכו', ל' יִשְׁמִיעַ לֵא, ט'. כְּקַצְחָה, מִן
 דְּעוֹנִים (טַעֲמֵה כ"ח, כ"ז). בְּקַצְחָה, ל' פִּלְחוֹ וְרַכְטוֹ (תְּחִלִּים ז"ח, ד'). הַרְבֵּלְהָ, דְּהֵאָה כ"ט, י"א. סִיחָה
 לְנַגְדֵךְ וְכו', טַעֲמִילְחָה תַּחֲסוֹם קַמִּיךָ, תַּחֲסוֹם קַמִּינוֹ אִין כַּחֲסִי אֶלְחָה קַמִּיךָ, אֶכַל מִי אֶקַּם עַל יִשְׂרָאֵל כַּחֲסִי
 קַם עַל הַקְּדָה, וְרַחֵם מַצְרֵי לְשׁוֹת ט"ו, ז'. נַמְדָה לֵא, ג'. נַמְפְּטִים ה', כ"ג. כְּבֵא, לַעֲחִיד לְכַחֵ. וְכו'.
 בְּעֲלֵעוֹלִים, נַחֲוֹ סַעֲרָה, וְרַחֵם לְמַעֲלָה דף 629. יְדֵי חֶרֶב, תְּחִלִּים ס"ג, י"א. מַעֲלָפִים, עַל הַמַּצְרִיִּים
 אֶחֱלָשׁ כִּים, עַל וְיַחֲסֵב (זִכָּה ד' ח'). עַרְשׁוֹתִיחַ גִּלְקָחָה, עַרְשָׁתָם וְהַנְּעֻחַ כִּלְקַחָה עִמָּם אֶלֶן הִיוּ יוֹדְעִים
 מַה לְעַשׂוֹת. וְלַעֲדַת קְדוּשִׁים, לְיִשְׂרָאֵל כַּפַּתֵּם הִים לְכָל מִינֵי כְּשִׁימִים. וְע"פ הַמַּכִּילְחָה, הַמַּצְרִיִּים הִיוּ מַעֲלָפִים
 מִרְחֵי הִים אֶן יִחְזִיחַ כְּסִיד מַעֲלָה, וְיִשְׂרָאֵל נַעֲמָה לְהַם הִים לְכָל מִינֵי כְּשִׁימִים אֶן יִם יִזִּים כַּמַּרְקָחָה
 (חֵית ט"ז, כ"ג). מִלְּבָב תוֹכֵן לֵב, הַקְּדָה. רַנוֹ, יִשְׁמִיעַ ט"ד, כ"ג. אוֹיֵב, פַּרְעֹה. פִּלְטִין, הִיכַל הַעֲלֵךְ
 הַגָּה יִבְעֵן, תְּחִלִּים כ"ט, ח'. וְרוֹחֶךָ, חַמְטֵי, כ'. מִיְמִינֵי, יוֹעֲלוּ. מַחֲמַת חַמְטֵי, ע"פ הַמַּכִּילְחָה
 חַמְטֵי דְרִים הִים מַרְעֵה עוֹמֵד וּמַחֲוֹן, אֲדִיר, אֶשְׁרֵי, אֲחֵלֶךְ אֶלְל, תַּמְלַחְטוֹ כְּשִׁי, אֲרִיךְ חֲרִיב תוֹרִישְׁטוֹ
 יְדֵי, וְכַנְגֵן הַיָּסֵב אֶתְנוּ רַחַם הַקֵּדָה וְאוֹמַרְתָּ נַסַּת מַחֲוֹךְ וְכו'. בְּסִאסְמָה, נַמְדָה כַּנְגֵד מַדָּה, וְל' יִשְׁמִיעַ

לְעֹקֶשָׁה. תְּרִיבְנָה הַגָּה בְּרַחֲוֵי הַקֶּשֶׁה: מְלֶךְ אֲדִיר לְאֲדִירָיו נִגְלָה מִסִּים.
 יָדָה אֲדִירִים רָמָה בְּצֹל דְּכִים. רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁפְּרֵי יָם. קְדוּשׁ:
 מִ כְּמִכָּה, קְרִיבָה קְלִסָּה רַחֲקָה בְּפֶתַח בְּהַבְלָם. וְלַעֲתִיד בְּרֵאוֹתָהּ
 בְּעֶלְבוֹן בְּנִיָּה בְּהַתְעַלְם. אֱלֹהִים יִדְוֶה עִמָּם בְּלָם: רַב מְחַלְלֵל פֶּלַ בְּמִדּוֹת
 גִּדְלוֹת. רַבּוֹת עֲשִׂיתָ לְאֲבוֹת וּלְבָנִים לְמִלְאוֹת. מֵאֲרֶץ מִעֲרִים אֲרָאֵנוּ
 נִפְלְאוֹת: נְטִיתָ, שְׁבִיל דִּין מִשְׁמַיִם אֲרֶץ יִרְאָה. פָּרַע לְחִיבִים שֹׁכֵר שִׁיתָה
 גָּאָה. קָצֵי אֲרֶץ אֶדְק מְלֵאָה: מַעֲרַת אֱלֹהֵי יַעֲקֹב חֵיל וַעֲזוֹ. רָכַב וְסִים
 נִרְדָּם אֲנָדָם מִלְּזוֹ. מְלֶךְ הַכְּבוֹד יִי עֲזוֹ. קְדוּשׁ:
 נְחִיתָ, תִּמְכַּת עוֹלָמָה בְּחֶסֶד וַעֲזוֹ מְלוּכָה. עַל הַעֲבוּדָה מְתִי יִתְבַּסֵּם
 בְּשׂוּהָ. עֵינֶיךָ תִּרְאִינָה יְרוּשָׁלַם גְּוָה: שְׁמַעֵי מְלָכִים בְּנִגְבַת קָרָן עִפְקָה
 וְגִרְעָמִים. וּבְרִמְמָה קִרְנוֹת צְדִיקִים לְעַד גִּוְעָמִים. יִי מְלֶךְ יִרְגֹו עִמָּם: אֹו
 אֲדוֹם רָפְתָה אֲחֻזָּתָה בְּהַל וְחַתִּית. כְּתִית בְּנִשְׁבַּרְתָּ כְּתִית הַשִּׁירָה עֲתִית.
 לְמַעַתָּה מִזְמוֹר עַל־הַתִּית: מִפְּנֵי אֲנִינוֹת לִוְטִי וְלִמְעַד גִּמְעַד. יִאֲחֻזְמוּ רַעַד
 וְנִבְסוּ, עִפְנוּ בְּנִתְעוֹד. רָם וְנִשָּׂא שֶׁכֶן עַד. קְדוּשׁ:
 תִּפְלֵ, יִרְאָה וּפְחָד כֶּחַ צָרִים לְהַעֲרִיר. בְּרַנָּה חֲסִידִים שִׁבְחָה לְהַתְדִיר.
 יִי אֲדִינֵנוּ מָה אֲדִיר: תִּבְאָמוּ וְתִשְׁעָמוּ, מִפְּאֵת יָם וְקִרְמָה בְּשִׁאוֹת בְּרָמִים.
 וְלֹא יִנְטָשׁוּ עוֹד מִיָּהר גִּחְלַת מְרוֹמִים. לָךְ מְכוֹן לְשִׁבְחָה עוֹלָמִים: חֲבַת
 יְדִידוֹת זְכוֹר יְדִיד לִידִידָה. קוֹל מְהִיבֵל יִקְטֹג מְחַרְרֵיבוּ מִלְּדִידָה. מִקְדָּשׁ
 אֲדָנִי כֹוֶנֶנוּ יְדִיד: מֵאֲחַת יָסוֹד עוֹלָם נִקְבַע בְּמֶרְץ. רֹזְמִם מִקְדָּשׁ בְּתַסְפָּת
 שְׁנִית לְתֶרֶץ. מְלֶךְ עַל כְּלֵה־אֲרֶץ. קְדוּשׁ:

כ"ו. ח'. ססוים, חכר בלוחותיו, על' וסייט חותן (כ"ד פ' א') שתינו טסוטיין (דמיים רבה פ' ו') ל' סיטן.
 רבים אדירים, תבלים ל"ג, ד'. ויסוד החרח כמנחות כ"ג יטוה אדיר ויפרע לחדשים טלדחים בלדחים
 וכו'. כפרו בהבלם, ע"ס הטכילתא לא יראל כלכד חמרה שיה חלל אף חוטות העולם כיון שגמטו שחכר
 פרעה כפרו סלן טאהלן שלהן וחמרו מי כמכה וגו' חמה טולא שעתידין חוטות העולם לכפור טאהלן שלהן וכו'.
 אלהים, תבלים ס"א, ד'. רב מחולל כל, ל' טעלי כ"ו, י'. ופה הוא תולד להקנ"ה כורא הכל. סארץ, טיכה
 ז', ע"ו. שכל דין, חורט הדין. משמים, תהלי' ע"ו ט'. שוכר שידחה נאט, כוכר שחמרו הטלמיס ה' בלדין מתן
 להט טוקס קטורה, כדליתא נכילתא וטינא כד"י לצמות ע"ו, י"ב. קצוי ארץ, תהלים ט"ח, י"א. טערת וכו',
 ע"ס תהלים ע"ו, ז'. אגרט טלווח, נקצרו יחדו סוס ורכב ורכבם ולא יכלו לזוז זה מה כדי שילע הים כולם יחד.
 טלך הכבוד, סס כ"ד, ח'. חטבת וכו', יסודו כפסיקתא הוכח טילקוט רמו ד"ל תנינן על ג' דמיס העולם
 טעמד על העונה וכו' רב הוכח טס ר' חחא חוטרי עוכרי הים טירטו חותן, כתיב כחשדך זו גטילות חסדים נבלת
 כעון זו תורה, ועדיין היה העולם טטטוטט, ולימתי כחכמס כטנאו ל' נוח קדשך. נחבטס, ל' טמיכה, כטו תרטוטו
 טמיסה (טמות ל' י"ח). ענינד, יטעיה ל"ג, כ'. ה' טלך, תהלים ל"ט. בהל, נבלה. וחחית, טחטת ופחד. קפית,
 טלריס. כחית, ל' רזילה ושחיקה. עחית, ל' עת, טסה עת לטורר שיה. לטטטת, תהלים ח'. אגניוה, טכלות.
 לטטי, טעון ועוזח כני לוט. ולטו, הוא כעטן ע"ס חורר כעטן, ותרטוטו ליט כעטן. ותטטו, כני לוט וכעטן
 טטטו כחכר טטועד עטנו רט וכטא. להעדיר, להסיל כחט. ה' ארטינו, תהלים ח'. לך טכוח, ט"ס ח', י"ג.
 ידירות, חטבת הקנ"ה לכה"ט טכ' בו מה ידירות טטכנותין (תהלים פ"ד). ידיר, הקנ"ה ע"ס יטעיה ה', א'.
 קול טריכל, סס ס"ו, ז'. טקדש, טמות ט"ו. טארת, יסודו נכילתא, חכני טכ"ט לפני הקנ"ה, טכטטל חח
 טולטו לא נרלו חלל כיוו חחט טכ' אף י"י יטרה חרן (יטעיה ט"ח י"ג) וכטטל טכ"ט כטיכל כחטי ידיו טכ'
 טקדש ה' כוטט י"ד, ולימתי טכטו כחטי ידך, כטטטולן לכדן לטולט ועד. כטרץ, נטטטה. לחרץ, לתקן.

י' ימלה, פהיכלך פששה בידים התפש. בקלא גיזת שם תשב
 ותתפש. אבירים בעגלי עמים מתרפס: אז מלכות שמים בקבוצה תעוד.
 יצדקו ויתגללו בך מידלקה להעד. י' ימלך לעלם ועד: חמם במלכותך
 זרע אברהם נאמנה. בגי יצחק יחידה יעקב מאמנה. וכנה אשר נמשה
 ימינה: ממש יחד רז שמך לבאור. הפוב והמטיב יתחד אהיד ונאור.
 חיים באורה נראה אור. קדוש: הגל יודק וכו'.

נכח הקלות לומדים אופן זה, ויש קלות לומדים אראלים העומד לעטס.

ע"כ א"כ עד סוף פ', ותשקל ג' ג' תטעות.

אופן.

ארגי עז, בקול מעוז. לנערך בצבא המלה. בוטים רז, פחד ורחן.
 לך י' הנדלה: גורי אש אורי אש. עממי עז ותהלה: המזגם, וחזיגם.
 בזהר סבבי חילה: הגות באימה ובנעימה. בקול ערב וקול מלה:
 ועגידון, ועידון. וגיחון אמנה. אידקדוש פני פראין בלקה: גורי עז.

מלה, על ארבע יד, ט'. בדים החפש, ל' מעלי ל', י"ח. וכדע על מלכות חזם שהארים יכל אל מלך
 מלכו המלכס, במלא גיחון, ל' תכלים קי, ו'. וכלה נעדה שכול הקנ"ה פורעיון שלו נדס כל נפש ונפש
 מכוני ידלל וכגינע יס הדין ויבא בנימט לחון לבה לזנו פורעיון וכו'. ותחפש נדן את שון אבירים
 ארז רופקים על עגלי עמים, חכרים, כחי לאויבים, ועגלי עמים כנו לשרלל, ול' תכלים ס"ח, ל"ט. תשע,
 תחוכן. ידוק, ל' יעשה ט"ה, כ"ב. ה' יסלך, שנות ט"ו. וכנה, תכלים ט', ט"א. משרש וכו', סוד זס
 העפורה שהוא זס העיוד להקנ"ה יעוד לנו לו בלר הייב. חיים, תכלים ל"ו, י'
 בצבא המלה, נכח המלכמים הנכחים כקול גדול כמותו כיוזקל ח', כ"ד. בוטים, לומדים על'
 מעטל שפטים, גורי, חכמים, עממי עז, כן כחי וככו. וחזיגם, מלויים, סוכבי חילה, הם סחיות
 סוכנות את כחם הכוד. חילה, ל' ילחה. וכחי' כנסתה כזהר כוכבי לילה. ועגידון, ל' קאידס כעו
 ענדס על גתרחק (טעלי ו', כ"ח). אין קדוש כה', ג"ח כ', כ'. גורי עז, אשר כל טעס עזה, גז, גז

בפיהם ובברונא והכוננים ענכס לומדים אופן זה.

ע"כ א"כ, ותשקל ג' ג' תחשט, ותמוס בו יוסף.

אופן.

אראלים, והשמלים, יתנו שיר לשם האל: בסוב הניון, לעוד עליון.
 הפודה והנואל: וכן יחד, גוי אהי, ברב שבה וברב הלל: יקדישון.
 וישלשון, קרשתך ביום וליל: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: גורי
 רים, יקתירום לך זמר ותפארה: דמות פגיהם, ומראיהם, כמראה אש
 בויעדה: המן קלם, כסלסלם, לך נאור בנבירה: ושיר פועזים, וקה
 שוחחזים, ואומרים כי אין באל: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: גורי אור,
 בעין מאור, פגי נשך לארבעתם: תצובי אש, יצוקי אש, וקסי אש
 מרבותם: שמך ירכון, בעת ילכון, לא יספו בלקתם: סוד מבקשים,
 בעת רחשים, איה מקום כבוד האל: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: סכוכי
 הוד, לך סהוד יסדרון אתה עזרם: יהודה, ויודה, במתהללם וסוב שירים:

אראים וחשמים, שנות אל כמות מלכמים, גוי אור, ירא. ואתה קדוש, תכלים כ"ב, ד'. יכתירו, ל'
 כהר. שוחחזים, על' נעטכ ידק אוחה (תכלים קמ"ג, ה'). פני נשר, ע"כ יחוקל ח', י'. יצוקי, על' יחוקס
 נטוקתו (ט"ו ו', כ"ד). לא יסכו, יחוקל ח', י"ב. רחשים, ל' רחש לני (תכלים ט"ה, ט'). סוכסי, לכסני.

מרוץ וגו'. יקדי להבי רשעים: תקיץ הוד, בלב ומאד. תהלתך מטיפים:
 סופי שיר, לו להשיר. בשחרים ובגשפים: ירמון, ילדיון. לבן נקרא
 שרפים: טפפים ראשי, קחיל לדרוש. ראת הוד לא זקפים: לכל יליון, ולא
 יחון. בברך בלכתך. איראוש בני יראו בלמך: מלאכים, גערכים. להודות
 לך נצבים: גאורים, ונגזרים. כפחל גתעבים: סלסילם, ועלעלם. ענות שירות
 נקעבים: עגרי חן, וליית חן. שמחים ולא נעעבים: פאר פועחים, ומנעחים.
 סביב סבן לשבתך: אין קחש בני בראין בלכתך: והחיות ישוררו וכו'.

כמו וכתב לנו חסר לכ (מסלי י' ג'). מרוץ וגו', מנחון ומכפנים אל גופם הכל וזכר סוף. חס וגו' ל' תוך כמו טן
 גו ינרא (חית ל' ה'), רשפים, רפי אש. הקיץ הוד, ראונים וטובתרים נהח. בלב ומאד, ככל לבנס וככל מלודם.
 מטיפים, טובתים שיר, כחמים של זרים, מופסי ל' פטר וכו', כמו ולא כמותמת (שבת ג'). בשחרים
 ובגשפים, סבך ומגרב כחיל טליטה, לא זקפים, אינם זקפים את ראשם אל כופפים אותו שלא ילכו סוד השכינה.
 לכל יליון, עלה ימורו ממקומם, מל' אל ילחו מעיניך (מסלי ג' כ"ח). כפחל, מנכר של אש הוא כמד די סוד (תנ"ח)
 י' ד). סלסילם ועלעלם, זמנס ל' סמח קול. נקעבים, יש וטן קטת להם לומר זירט. ומנעחים, מל' למנחת.

בנבריאלי, קדוש האל, וסגולפון ספסרם: פאר קושר, בתם וישר, עם
 הישר מיבאל: ואמה קדוש יושב תהלות ישראל: לה יחד, גוי אחר, תהלתך
 געריצון: מתנותם ארבעתם, למול כסאך יתתעצון: גוראים, ונשאים באין
 קלל יתנעצון: וזה געריץ, וזה ימריץ, וזה יהגל וזה יסלם: ואמה קדוש יושב
 תהלות ישראל: סגלתך, ונתלתך, לה תמיד ישוררו: עבדיך, מעידיך, כבוד
 זכרה זמרי: והערפים בלש עפים, ברום ערץ יפארי: בקול הדר, לצור
 גארה, אשר אילות יחלל: ואמה קדוש יושב תהלות ישראל: פתוכי אש, משים
 בלש כנפים ברום וביך: צהלתם, ורנתם, עורכים תריר למולך: ועם
 נלשע, שב פלשע, יקחישו כבוד גדלך: ארוץ הכל, כל יכול, גברתך מי
 ימלל: ואמה קדוש יושב תהלות ישראל: קדושים פתרששים, קרואים מלאכי
 האל: הן רחשים, בעת רחשים, ואומרים יה אכתריאל: ועם גדבות, בגי
 אבות, קוראי שמע ישראל: רצה ניבם, מחל חובם, מעביר יום ומביא
 ליל: ואמה קדוש יושב תהלות ישראל: שנאגים, ואופנים, סוככים פס מרפכתך:
 תהלתך, ותלתך, בעריצים תפארתך: וגוי קדוש, לה שלש. ישלשת את
 קדשתך: תמונה, ובגיה, נצבים ברל שואל: ואמה קדוש יושב תהלות ישראל:

והחיות ישוררו וכו'.

כגבריא קדוש האל, ככתוב יליו ולמענה אחד קדוש מדבר (דניאל ח' ג'). וכנרלפון, מלאך הקושר כתר להקט' מתמלתן
 אל ירא (תנ"ח י' ב'). והשר מיבא (דניאל י' ח'). יתנעצון, ל' כרך מענין חללון ירה' כון (תהלי ע"ז, י"ח). בעין
 קלל, ע"ס יתואל ח', ז' עריץ, מל' כמלכו אמרי זכר (איות ו', כ"ה). אילות יחלל, תהלי ב"ט, ט'. פתוכי אש, כלולי
 אש, כלולות כספן ת"י סחיקין כסחא (שמות כ"ט). תריר, חמיד, שב פלשע, עש"ה יעניה כ"ט, כ'. כארשישים, יתוקף
 ט', ט"ז, י', ט'. דניאל י' ו', אכתריאל, עס טעמות הקט' (מכות דף ו'). ועם גדבות, יחלל עש"ה תהלים ק', ג'.
 ניבם, דברט, שנאגים, מלאכים אלפי סבון (תהלים ס"ח י"ח). והלחך, וזהך, מל' נהלו נח (איות כ"ט, ג').

אהבה.

לעזי החוזים יוסף חזק אחד אלה ועמי.

אלהי ימי שנותי בלו בארץ גלותי. בלא ולא אצא מעד לחזתי.
 עזוב ולא עוזר ואין בי עזרתי. גולה ואין גולה סוד קץ תשעתי. מתעורר
 בלי מעורר מאסף תרפתי. דבת עם אשמע ומסר פלמתי. באמר לי
 איה אפוא תקותי. אכן בלהים זאת היא שיתתי. חלקי ועזר לבני
 ותורת מנתי. איהל ולא איהל דברו עד היותי. אעפה ולא ארפה ולא
 צפיתי. אמר לי מהם ומעודתי אלחי: עמי ונחלתי שמתתי ביד עוברי
 רעוני. בפשע יעקב זאת אמר צור קוני. לי צר והקצר רחמי לעם עני.
 קלגי מראשי ומחזעי קלגי. ואגיע בראשי אוי לי מעוני. ואנקמה מאויבי
 ואכרתם ביד ימיני. אפיר עצת גוים ומחשבותם אניא. יזמו והערימו עשה
 ולא מני. נטע און הלא קול שמעה אזני. יצר עין הן כל ראתה עיני.
 ראה ראיתי את עני עמי: אלחי סכרי בך שתי. ומתי מתנאות נפשי ואין
 חזשוי. ובלבדי מכות אש על הר קדשי ששמים. ונות בית קץ אין לה
 אמללה דות. לי זרים אמרים בגדל ובגאות רות. על רחם הבמדו ותתרי
 בשבי כעבי מדה. ומה תקנות עם נענה. אענה על דבר אמת וענות צדק
 ועל עקר דת וכליקר שות. אל תרפו תדברו אלי בני נעות. סודו מפני
 מרעים ואענה מעות אלחי: עמי פניתי עניתי אלהתפלת הערער. נאם
 יי לישראל אהבתי נער. ועד זקנה אני הוא אם מכות נער. אדע פי
 יכבד ואבין פי יצער. עיני בכל עוניו ומשמיניו אצער. להר שעיר אסעיר
 וערער יתערער. לא לך חזיר יער. כבוד בית היער. צא איש הדמים
 מעמים נבשר. לתרפות עולם לחמה ולצער. אל תבוא בשער עמי:

וקרחתו לשם רחול וכו'.

כלום חסר. גולה, ל' גלות. ואין גולה, ואין יי שעלה לי סוד הקן. מתעורר, ל' ומתעורר
 כמלוכה (שש כ"ז, כ'). מעורר, מקומם, כמו מעורר עמים ה' (תהלים קט"ז, ו'). במור, ל' עש"ה
 נאמר חזי כל היום איש מלביד (ש"ס ט"ז, ד'). חלקי, ל' תהלים ע"ג, כ"ו. סנתי, חלקי. אמר לה,
 תהלים צ"ב, כ'. לי צר, עש"ה ככל נרתם לו עד (שש"ה ס"ג, ט'). קלני מראשי וכו', ל' הספיקה
 סכהרין ד' ט"ו בשעה שזרם מלמעט שכינה מה לשון חומרת קלמי מלחי קלמי מרועי וכו' ומצינו
 במלח ל' קלות וכו' יחזיק ל' פתוחה וכו' דגושה. מעוני, ל' מחר חזרה כמו על ענו ועל משוט
 (דס"כ ל"ו, ט"ו). ור"ל שהכונה מענעת כחצה וחומרת אוי לי שהחנתי את ביתי, וע"ש גמול מכות
 ד' ג'. אפיר וכו', עש"ה תהלים ל"ג, י'. ולא סני, חן העלה טעמי, ועל' ישעה ל' ט'. ראה
 ראיתי, שמה ג', ו'. אלחי סכרי וכו', סס דברי כנסת ישראל. ונות בית, ישראל עש"ה תהלים ס"ח, י"ג.
 רחם, מל' כל היום דוב (איכה ח', י"ג). אענה, וחזי אענה על דברי הורים כי נמחזי הוא על דבר
 סתם על חומרת. וכל יקר שות, החונה שיהא עם יותר טבל חכמים יקרות. סודו טעמי, תהלים ק"ט,
 קט"ז. עני וכו', כן דבר השם ית'. פניתי עניתי אל תפלת הערער. עש"ה תהלים ק"ב, י"ח. לישראל
 אהבתי נער, עש"ה השע י"ח, ח'. נוער, ריק. כי יכבד. כי יכבד ישראל. כי יצער, כי יסבה. עוינו,
 שגחזי, מל' שול שון את דוד (שעול ח' י"ח, ט'). אסעיר, מל' חז סעלה. וערער יתערער, יחית
 סימדות, כמו ישעה ל' כ"ה. חזיר יער, כמו לאויכס עש"ה תהלים פ' י"ד. בית היער, ט"פ. נבשר,
 ל' איש נבשר. אל תבוא, שוכיה י"ג.

וזלת.

ע"ס א"ב ונסוף חתום יצחק ברבי שלום חוק.

אין כמקד באלמים. הדמם ושזתק למעגיםים. צרינו רבים קמים:
 בהקדם יחד לגדפנו. איה מלפכם חרפנו. לא שכתנו ולא שקרנו. אל
 דמי לך: גרדשים מן גו גאו. ועמך בפרך דבאו. משנאיד ראש נשאו:
 דרדשי אובת ואלילים. יאמרז איבינו פלילים. מה היהודים האמללים.
 אלדמי לך: הכו לכם עצה. פרתהיו לשכעזה. חן לריב וכעזה: ואם תהיו
 קמנו. ואלכמדאנו תפנו. לעם אחד והיינו. אלדמי לך: ועקו לזקים ויענו.
 לא נשוב ולא נעבדנו. יי הוא מלכנו: חי וקים גאלנו. אוחו געבוד
 ונחשקנו. געת צדה ישועתנו. אלדמי לך: מטח ילדים הקינו. ברבת
 הובח בוננו. שמע ישראל יי אלהינו יי אחד ויחדנו. ועל קדוש שמו
 הרנו. לנפל בחרב נשינו וטפנו. אלדמי לך: כהנים לזבח עלתם. עקרו
 ילדים ואפותם. ושפרו באש אתערתם: לזחק דמי אחזרת ואחים.
 ולקמר אמרי גיחחים. אתהראש ואתהנתחים. אלדמי לך: מערכה
 גדשה שוופה. בכירה לא קמומה גרופה. וכלבית ישראל יכפו את
 השרפה: גופלים לרשפי שלהבתיה. גוערים למחיצת בגי עליה. תנגיה
 מישאל ועזריה. אלדמי לך: סחי שמו תורת משה. ותלמוד רבינא ורב
 אשי. העלאלה תתאפק ותחשה: עמודים וגוילים לאכחות. ואחזרת
 קדשות פורחות. מכתב אלהים חרות על הלחות. אלדמי לך: פסע איוב
 בזין. ואכד סוכי ושם לאין. ויברג כל כחמדירעין: ציון לפרט וארשת.
 צדה אל אחותה גגשת. הקינו לפעמי רשת. אלדמי לך: קץ קדוש נחשון.
 גנע צר באישון. בעשרים לחדש הראשון: רפשו דרדשי תמורות. וקלות

באסים. ע"פ גטין כ"ו, ב' מי כעסה נאים ה', מי כעון נאמים, שאתה שומע נאווו וגדופו אל רעע וזותק.
 למעגיםים, למכאליים, מל' ענטה נפסי (איוב ל', כ"ה). אל דמי לך, תהלים פ"ג, כ'. סן גו, על' איוב ל', ה'.
 ר"ל האויבים הגרשים מנון מחילתך. מה היהודים, נחמה ג' ל"ד. הבו לכם וכו', כך לוטרים האויבים אלינו.
 זה לריב, ל' ישעה כ"ח ד'. ואם תרוא, ל' נחשית ל"ד, ט"ו. ט"ז. לוקים, ישרא המוכים. ונחטכנו, ונחטא אוננו,
 את ה' האמת ת"ל טענתה (דברים כ"ו, י"א). כונו, הנכבדים אמרו נכבת החיטה ככוונה, ר"ל שקדו את הס.
 לנפל, ל' נמדרי י"ד, ג'. ושרפו, ויקחו ט"ז, כ"ז. את הראש, שם ח', כ'. מערכה גרדשה שוופה, הפגרים
 הכורים היו מערכה מלאה וכברה. שוופה, ל' שרפה, טענין שזופתני הטעם (שיר א', ו'). לא קטומה וגרופה,
 אכר לא כיעל מעכה הדן, וטל' בעכסה עד שערך או עד שיתן את האכר (שבת ל"ו, ע"ב). וכל בית, ויקרא י',
 ו'. שלדבתיה, אלכבת גדולה (שיר ח', ו'). נועדים, מועדים הקדושים הללו נלחו אלל לדיקי מעלה ג"ע. הגניה
 מישה תזורה, שקדו כמו כן את הס כשהזלכו לכבון האש (דניאל ג'). סודי, כמו סחי ומחוס (איכה ג', ע"ה).
 שמו האויבים. העל אלה, ישעה ס"ד, י"א. עמודים, עמודי ס"ת. וגוילים, הימיות אל ס"ת, מל' על הקלף ועל
 בגול (שבת ע"ט, ב'). לאכחות, לחרב, ר"ל שחתכו אותן האויבים נחרטותם. סכתב, שמת ל"ב, ט"ז. בזין,
 בכלי טחטסה. וידרב, איכה ב', ד'. וארשת, נגעטרו חתקו. היל שנת ד' אלפים ותתקו' אכר אז סימה הכרה
 בגדולה הויל על ישרא. צרה א אחוזה נעשה, ר"ל כמעט שעברה הכרה שכלו ישראל ככנת תחנ' ומעסה לה
 מרה זו טחד. הכינו, ל' תכלים כ"ו, ו'. קץ קדוש נחשון, עתה עכאר נאיה חדש וכעסה נחדה היתה הכרה,
 ואמר נתן סחד שקדע הכויל נחשון את המקדש נקרטנו, ור"ל נסוף חדש ניסן (שמות ט', י"ז. נמדרי ו', י"ב).
 באישון, נכבת עין, והוא ישראל עט"ב ומרה ב', י"ב. דרדשי תמורות וקלות וכו', ר"ל הכמטים ולומדי התורה.

ושנות גזרות. החקים והמשפטים והתורות. אלהי לוי: שדי קנא לתורתך.
 לבש נקמתך וקנאתך. ועזררה את גבורתך: תגער באויבים וקמים.
 יתפרקו באתה לאמים. בלדבים עמים. אלהי לוי: ימינה רחב מתעבת.
 מחוללת תנין במקבת. זאת עדינה הישקבת: עז ואדום יודי. אלי גואל
 ופודי. וקרעני ומרודי. אלהי לוי: קנה שנית שרדנו. ברוים נסך
 תראגנו. שלום תשפת לנו: חמול זרתיך קדושנו. ורח גריבה תסמכנו.
 קמה עזרתה לנו וסדנו. אלהי לוי: עזח אבותנו וכו'.

נאולה. חזקי החזקים שלמה.

שביה עגיה. בארץ נבדיה. לקווחה לאמה לאמה מצריה, מיום עזמתה.
 לה היא צופיה. השב שבותה רב העלילה. ואם עשיריה. תהי שלישיה. וחדש
 קל מהרה ובשרה באליה: רני בתציון הגה משיחנו. לפנה לנצח השפחנו.
 יי חגנו לה קוינו. יי מלכנו הוא יושיענו: לכל תכלה ישקן ואין קץ לפרעי. כל
 שנותי ואין מתום למחצי. שכנתי בגלות טבושה בבצי. ואין תופש משום אגיה
 להוציא. עד אנה יי תאריך קצי. מתי קול התור ישמע בארצי. שמך עלינו
 נקרא איתנו: למה לנעח וכו'. מרועים לחוצים סובלי מעמס. בזויים גזויים נרונים
 למרמס. עד אנה יהיה אועק חמס. ולבבי בקרבי חמס יפוס. זה פשה שנים
 עובדים למס. ישמעא באריה ופרס בתחמס. זה ינדינו וזה יקדנו: למה לנעח וכו'.
 הקולך זה הקול גולת אריאל. עמדי ועהלי בתולת ישראל. לעת הרשום בספר
 דניאל. ובעת ההיא יעמד מיכאל. ויקרא על הדר ובא לציון גואל. אמן ואמן
 בן יעשה יי האל. כימות עניתנו בן תשפוחנו: למה לנעח וכו'.
 בגלל אבות תושיע בגים ותביא גאולה לבני בניחם: ברוך אתה יי גואל ישראל:

יחפיקו ידקו כהנה זה לזה, ל' מתרפח על חזק (זיר ח' ס'), רחב, מלחם (סעיה ל' ס').
 כסבת, נפמס. חזח עדינה, נכל (סס ט"ז, ח'). עז חרוב, שיר ס', י'. ובר, חיכה ג', י"פ. שלום,
 סעיה כ"ו, י"ב. קדושנו, חמה קדוש ישראל. ורח גריבת, ל' תכלים ב"ח, י"ד. קוסה, סס ט"ד, כ"ו.
 לאמה מצריה, ליטעאל (בראזית ט"ז, ג'). צופיה, מלכנו ומכנה לך. עשיריה, סלול ט"ט
 (סעיה ו', י"ג). שלישיה, לחזק, מל' וכלים על כלו (שמות י"ז, ו'). חדיש, תפארה. ובשרה, תודיע לה
 באחת מכות ע"י אליה הנחיה. רני, נפניה ג', י"ד. למה, חיכה ס', כ'. ה' חנו, יסעס ל"ג, כ'.
 ה' מלכנו, סס ל"ג, כ"ב. לפרעי, לנערי. ואין סתום למחצי, לה ירשונו מכחמי. כבוצי, ל' רמס ועיס,
 כעו הטענו כן תכל (ימינה ל"ח, כ"ג). קול התור, קול הגולל, ע"פ זיר כ', י"ב ותתנוס קל רוח
 דקודש דמקנה. ובמיקתח פ' ט"ז קול המור נאעע באלמס, קול תייר טכ נאעע באלמס, זה סלך
 הפזיה. עסך, יעמיה י"ד, ט'. מרועים לחצים, מוכים וחוקים. מעמס, טשא. בזויים, ל' סה תול:
 גזויים, ל' לגוח חת אלכו (בראזית ל"ח י"ט). אועק חמס, מל' תנחוק ח', כ'. חמס יסס, יסס:
 ונעג. כחחמס, סס טף טעט, ונקע כל' תחמס אחז ל' חמס. הקולך, כמס ית' חולל כן. גולת אריאל,
 יסאל גולה מלכנו. אריאל, כעו ליהלמס ע"פ יעמיה כ"ט, ח'. הרשום, הכתוב. בספר דניאל
 (י"ב, י"ג). ובעת ההיא, סס י"ב, ח'. ובא לציון גואל, יעמיה כ"ט, כ'. כימות ל' תכלים ל', ט"ז.

יוצר לשבת שניה אחר פסח.

ע"ס א"ב כפול וספי סמנזים על ל' הכותב, ותחום ט יחקר בר שמואל.

צָרַן חֲדָד לְבָקֶר. אִמְצִין בְּלִיזֹת חֹקֶר. בְּכַל־קֶצֶף אֶרְצָן מְשֻׁמֵט
 וְסִקֶר. בְּדַבְּחֵי מִפְרָק סְלָעִים וְעֹקֶר. גְּמִירָתוֹי אֲשַׁנֵּן בְּלִי שְׁפֵת שְׁקֶר.
 גְּבִידִי דֵק מִתַּח וְרַקֵּעַ תֵּבֵל לְהִתְיַקֵּר. עֲשֵׂה גְדֻלּוֹת עֲרֵאִין חֲקֶר: וְחֶקֶר
 סְפִסְרִיז בְּרִיקִים. שְׁבֹן מִשְׁבֵּי אֲרָקִים. לִימִים שֵׁם חֲקִים. גִּבְעוֹתוֹ וְעוֹ
 בְּשִׁתְּחִים. קֹדֶשׁ: דְּגוּל אֵל גְּעֻלָּם. דְּכַר גִּבְעֵי לְעוֹלָם. הוּא אֱלֹהִים חַיִּים
 וְקֶלֶד עוֹלָם. תִּבְיָן וְתַעַל יִסְדֵי עוֹלָם. וְאִמְצִין וְחֹק בְּרִיתָם וּמִגְעֻלָּם.
 וְהִקְרִישׁ מְעַקִּים בְּתַקֵּן מִתְעַלָּם. וְחֶסֶד יי מְעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: וּפֶן מְשַׁרְתִּיו
 בְּמִרְוִים. וְהֵר גְּנֵה בְּהוֹמִים. וְחֻשְׁקָה וְגַם אֹרְהָ יִתְדוֹ מִתְאֻמִּים. תִּלְקָם
 לְמִשְׁמֵרוֹתָם וְגִירָה מְקִימִים. סָף אֲפֵל לְאֲשֻׁמְנִים וּגְדוּהוֹת לְיָמִים. מִזֵּב
 הַעֲפִין לְיִשְׂרָאֵל הוֹלְכֵי תָמִים. הַחֲשֵׁד יִבְסֵה אֶרְצָן וְעַרְפֵּל לְאִפִּים: יָמִים
 הִקְוָה בְּלָם. יִבְשֵׂה לְהִרְאֹת הַשְּׁפִילָם. פֶּן בְּשַׁעֲלוֹ מִדַּת מִשְׁקָלָם. בְּגַם
 תְּעִים לְמַעֲלָה וְתַעִים שַׁקֵּעַ בְּמַעֲקוּלָם. לְמֵאֹד בְּבוֹ תִּחְוָנוֹים לְהָה כִּי קָלָם.
 לְדָן יִתְחַלֶּה הַתְּנָה הַמְּבַרַת קִלְקוּלָם. גִּשְׂאֹ גְדוּחַת יי גִּשְׂאֹ גְדוּחַת קוֹלָם:
 מִלְּד רַב מִנֵּה. מִאֶרְצָן דְּשָׂאִים לְהַמְיִנָה. גִּבְעִים וְדְשָׂאִים תְּעַמִּיחַ מִפְּנֵה.
 גִּשְׂאֹ קֵל וְחֶסֶר גַּם בְּתַנְבֵי לְמִינָה. כְּמֵל בְּרִיהָ צֵאת בְּעַרְפֵּיבִיא לֹא כִל־
 הַיִּמְנָה. שׁוֹרֵק מִשְׁפָּר בְּעַנְבֵי צֵר מִתָּם לְהַמְיִנָה. כִּירֵשֶׁר דְּבִרְיוֹ וְכִל־
 מַעֲשֵׂוֹ בְּאִמְוִנָה: עַד־ מְאִירִי מִפְּתוֹ. עֲשֵׂשְׁשִׁית וְזַחְחַת בְּעַפְתּוֹ. פֶּסֶר
 הָאֶחָד לְרַגֵּל גִּרְעוֹ בְּשִׁפְתּוֹ. פֶּעֶלֶי הַיֹּשֵׁב בְּרֵאשׁוֹ וְלֹא רַעֲנָה כִפְתּוֹ. צֵאת

שמונת וסוקר, חוקר וחלף. ספרק סלעים, טל' ט"ו י"ט, י"א. אשנן, ל' דבר. דק סחת,
 כשה צמים ורקע חלפה, ועט"ה יעניה מ', כ"ב. וע"כ מ'. עשה גדלות, חיות מ' י'. יחקר ספסיריו, ככר
 חרבו הם הסקנים ועט"ה דברים ל"ב, ט"א. ספסיר הוא חדר נל' חול' כמו שקל ספסירוף למקסליב (כ"ב
 כ"א, נ') שוחוף דפספירוף שכינ (מגהדרין ו'). ארפים, נחין. שאר, תהלים ס"ח, ל"ה. הוא אלהים
 חיים, יעטיה י', י'. והקדוש מצוקים, כחוקי העמים נקדשו ומתחוקו ביס שני כדליתוף כ"ד סוף פ' ד'
 ותחל נפיוז רכ"י נחלשית א', ו'. וחבר ה', תהלים ק"ג, י"ז. ישראליו, המלחמה דור נהר, מלך האור.
 בדרמים, נלרן עט"ה והארץ הדוס רבלי (יעניה ס"ו, א'). פני ל' דבר, ר"ל אשה לאסל ולתקן להשת
 שוחו בלילה וללור להיות שחוז סוס. טוב, האור שנתקל שחז חוחו פכן לנדקיים לע"ל וע"פ העדרת
 כ"ד פ' י"ז ומינינה י"ז ותחל נפיוז רכ"י נחלשית א', ד'. החשך, יעטיה פ', נ'. כון בשעלו, א' מי
 ערד בשעלו מים (יעניה ט', י"ג). כמעקולם, נעטקו הים העשוקים. כי קלם, על שהקל נכס הקר"ה
 והרדום וע"פ העדרת השונל לטעלה דף 825. תכ"ד פ' ה', חטר ר' נרביה לא שרז המים השחחוחים
 ען העליונים חלל צבחה, הכ"ד טכ"ה נהרות חכ. לרן חחלה, ע"פ נ"ר אס, מתחלת כרייתו של עולם
 לא היה קילוס אל הקט"ה עולה חלל ען המים, הכ"ד מקולות מים רמים וכו'. סלך רב, הכ"ה. סנה,
 יען וכו'. לדאמינה, לכוילוף. גם כחגבה, חטר הקט"ה נען פרי ל' מינו, ויסודו נחולין דף פ' נשלו דלשים
 קל חטר כשנמן, אס רלונו אל הקט"ה נערכוילוף למה חטר למיכוו כחלכות. סכל בריה, נרזה זוס
 מיה. לשו כל הימנה, ל' תלמוז, כלומר, חינה רחוי לרחאים ללפת נערכוילוף. משטר בענבה, סוף
 סוף הסחור נענכו עמא ימי נחלשית לנדקיים לע"ל כידע ען הסדרשים, צר, יר. לדאמינה, לגבו
 לנדקיים. כי ישר, תהלים ל"ג, ד'. עששיוח ודרחז כעשור, המרות העליונות נחשך. עשיות, אס ככלי
 סמנכים ס סטר, ומעטרטט, כמו עשית שהיתה דולקת (כרכו כ"ג). נעפתו, טל' ארץ עשמה (חיות
 י' כ"ד). פער, פחה חח שכחיו. וארד, הלכנה. לרגל כרע, להלשין על חכר. ור"ל שפתתם הלכנה על
 סחפה, וע"פ תלין דף ס' ותחל נר"י נחלשית א', ט"ו. ולא רעננה כחור, ל' חיות פ", ל"ב. וסכונת

במין שוקר וגגור בו לתרפותו. צדיקים נקראים בו וגם פתחו לישותו.
 והוא פתחן יצא מהפתו: קנין ודגים ואגקה. קרץ והשריץ על ארקה.
 קמש ובהמה נסה ודקה. רחבן פתרי אלף המריפו חקה. שנת נחש
 ברה במעלה עמוקה. שמד עד יפקדנו מדבר בעדקה. פתרו הקשה
 והגדולה והחזקה: תמונה גבל משקחה. תבגית אגוש בפסחה: יצח
 בכפו היות דרפו צלחה. והמשיל ידו בכל מערכה ומותה. קח לאמנב
 היותו לבדו במעשה. פרח לו מעלעו גפן פודה. לזאת יקרא אשה פי
 מאיש לקחה: בששה שכלל כל המגור. רם אין איתו אל זר. שם קדשו
 יבדך שבו נאור. מאומה מדבר אחר לא חור. זים מנחה הנחיל לעם
 מסור. אשר בו בצע אמרתו שגור. לבש יי עז התאור: יקר ספסרו וכו'.

הכל יחד וכו'.

אופן זה לומדים כפיהם וכוונתם. לחצי מרחו יעקב.

יחיד ערץ. יסד ארץ. ברב חכמה ותשישה: ענותו. ונרלתו.
 מפרסמת תליתו: גוראותיו. ונפלאותיו. יחדון דרי גשית: מלאכים.
 גערכים. להקדישו ברום עליה: יי אלהי צבאות מרבקה חסון ויה:
 עלינים. והתהנים. שמו לעד יופרו: ואופנים. פרנגים. פנד
 זכרו יפארו: ואי מעונו. ותכינו. בחיל זה לזה ידברו: ובגעימות.
 ובתמימות. תהלתו יספרי: ואין בהם. תביניהם. לשון שקר ורמיה:
 יי אלהי צבאות מרבקה חסון ויה:
 קדושים. רן חוששים. עם פרוכים ושרפים: והם עוקדים. ומסלדים.
 וכסא אל מקיפים: במרכבות. לרכבות. למאות ולאלפים: ותגליהם.

שנתעטט כחזה ואין לה עוד כסב אלטה חלה כחמה חמה לטרת אסר. להרפוחו, להחלישו. ויש גרמים
 לתרפותו. וזה גרמים לרפוחו ומחמדים אותו לטטה, לרפוחותו ודיקים נקראים בו, ורל כדי לפייש
 חמר לו הקדש לרח דיקים יקדשו על שכן יעקב הקטן שגא הקטן זוד הקטן וכדלית' אס בחולין פ', כ'.
 וגם בחבור ליפוחו, ציטות העשית שזו יהיה אור הלכסה בלוח החמסה (יטעיה ל', כ"ו). והוא כחוח, תכלים
 י"פ, ו' קנין, ל' קן ר"ל עשות הדדים נתון. ואגקה, כנוי לאלים. קרץ, חתך. ארקה, ארץ. רחבן בוררי
 אלף, הוא פאר הכר הנקדש גם כעשות וליתא בויקדח רכב פ' כ"ז ומדוך ר"ל פ' ו ומסיקדס פ' פ"א
 שגא חקן על אלף חיים ואלף חיים עגולין לו מאלל ורלח חזק ע', פ"ו ותכלים כ', י עם פרוח
 רכ"י. נחש בריח, זה לוחן, ע"ה יטעיה כ"ז, א'. וליתא בויקדח רכב פ' י"ג וכו' דף ע"ה שתידי הקדש
 יעבא סעודה לנדיקים עבאז של לוחן. חמורה, חמורת האדם. גבל, ל' ליאת העטה. במסורה, ל' כל זמן
 שטפסיתין (מכות כ"ה) היה זה בעקה מוטח (כלים פ' ח'), בעשייטעו, ויסודו כנ"ר חלש פ' י"ד חלש
 הדרשון היה גמר חלתו של עולם, חמר ר' יוסי בן קלרטה, כחזה הוזה איהו עוקקת עימתה נמים
 ומונבת חלתו עבינמים, כך בחתלה וחד יעלה ען הארץ וחל"כ ויילר ה' אלהים חת האדם, ורלח גם
 רכ"י. נחשית כ', ו'. סר, חמר הקדש. לא טוב, נחשית כ'. י"ח. לזאת, אס נ', כ"ג שכלל, גמר
 וסיים, וכלו הכמים פ"א ותאמכללו. כל המגור, חת כל העולם היפה. הסנור ל' חר וכאנר. נאור,
 טוכמד וכאוד כונו הקלות. כצע, ל' כאלמה כמו חוכה כ', י"ז. לבש ה', תכלים כ"ג.

יחיד ערץ, הגעזן לכה. דרי נשיה, הדדים נארן, כמו ולדוקתן נארן כויה (תכלים פ"ט, י"ג).
 ותיקדח רכב פ' כ"ט כויה חתה מו' שעות של חלטה. נערכים כמערכות ומחנות. ה' אלהי צבאות,
 תכלים פ"ט, ט'. בחיל, טלחה וכחשה. רן, רנה. ומסלדים, וילדים מל' ומסלדה (ליוט ו', י'). והגליהם

בבגדיהם. מסתירים ובהם עפים: יקדו יושן וישלשון. קדושת רב עלילה:
 :: אלהי עבדות מירבקה חסיונות:
 בעת לכתם. לארבעתם. ואופניהם אצלם: ובעמדם. במעמדם.
 יקומו הקפה למלם: ושם ירימו. ועצימו. אדוניהם ברום עלם:
 בקדושה. משלשה. בבר האל מלא עלם: קדוש יענו. קדוש ישנו.
 קדוש ישלשו שלשיה: :: אלהי עבדות מירבקה חסיונות: והחיות וכו'.

מאורה. תמוס ס כפול שמואל סוף.

איפתי שקמו ועלוי כי בא את הדרד. קרוב יום ישעז ופעלת
 שקרד. הנה מלךד יבוא אלשערד. התפתחז ציון מסרי צוארד. קומי
 אורי בריבא אורד. איפתי: אילתי, שמתי ערבה ונלה מקום מקדשי.
 שבת מושל תני שבתי וחדשי. וסתם חדשי ופס קרבן אשי. אויב דלקני
 ויקם בי בחשי. ראית וחממת מלכי וקדושי. ותונח משלום נפשי.
 אילתי: איפתי, מורות ושפלים וכל שמרי מורה. עמיד קבעתי עלם
 בלי נקרה. אם לא בריתי פתוב הוא ונארה. החשיתי מעולם לראשן
 אשר ברה. את בא אתי נברים אשר זרח מפורח. העלם באפל ובעשור
 נמרה. וקבד :: עלךד וחה. איפתי: אילתי, מרהפער קראתיך בשגוני.
 דלגת קץ והשעת המוני. אף כי עמדה לי זכות אתני. ועתה נמשתיני

בבגדיהם מסתירים, שנאמר ובתמים יכסה תלוי (ישעיה ו', ב'). ובהם עפים, שנ' ובתמים ישמך (סע).
 לארבעתם, פרעו החיות. יקומו המרה, האופנים, וכמו שנאמר וכלכת החיות ילכו האופנים אללם, כלכתם
 ילכו ותעמדו ישעזו (יחזקאל ח', י"ט. כ"א). ירימו, ירומנו, ועצימו, עבדתים תפגומות עו של הקד"ה.
 כבוד האל פלאו עולם, ע"כ נעדר יד כ"א. ישעיה ו', ג'.

איפתי, היות היסוד היה הוא טענת דברים בין הקד"ה וכן כנסת ישראל והזרחים המתחילים בנתת
 איפתי הם מלאך הקד"ה לישראל לנחמם טעונם, והזרחים המתחילים אילוהי הם מלאך ישראל להקב"ה
 לנעוק עליו על סר גלותם. איפתי, תואר לישראל ע"ה שר ו', ד'. קרוב יום ישער, ע"ה ישעיה
 ס"ב י"א. הנה פלכך יבוא, אצרה ט', ט'. החפחתי, ישעיה כ"ב, ג'. קומו אורי, שם ס', ט'. אילוהי,
 כפי, ותואר להקב"ה, ע"ה תהלים כ"ב, ב'. שמוחז ערבת, על ישעיה כ"ד, י"א. שבת מושל, ע"ה
 ס"ב ג', י"ג. רחשי, תפלותי, על רחש לבי (תהלים ע"ה, ב'). ושם, חלל. דלקני, רדפני. ויקם בי
 כחשי, חיות ט"ו, ח'. ל' בחיות באר. והזנת, חיכה ג', י"ז. מורות, עולות (חיות ל"ח, ל"ב). ושמישים,
 כוכבים המצטטים. וכל שטרי מורה, כל אשר כוכבים הזרחים ומוללים בעולם. שטרי ל' טעלה טעון
 עשמו כאלן (ס' ל"ח, ל"ג). עבוך קבעתי, ע"פ המדה, גדלתי בשביל ישראל שנקדשו רחשית וכו'.
 נקרה, נקרה והחזוק. אם לא בריחי וכו', ע"פ נדרים ל"ב אלעלל תורה לל נתקיישו שמים ואלן שנ' אם
 לא בריחי יוטם וליכה וכו'. תארת, ל' חרחה והנהגה, ר"ל התורה אם לא היחה כמותה ומתנהגה בישראל.
 והחשיחי מעולם, ל' ישעיה ע"ב, י"ד. ור"ל עונתי את העולם נעבור חרם הראשון אשר חטא. עת בא, עד
 כעת אשר נה' חסרהם חינו מחרס נהרים. אשר זרח מסורה, ע"ה ישעיה ע"א, י"ב. העלם באופל, גם
 הוא תואר להסתם חינו נכרת אתו ברית בין הכתרים וכתוב שם והנה איטה חסכה גדולה נוסלת עליו,
 ועלטה היה (נחלית ט"ו, י"ג י"ז). ובעשור נטררה, המרים אותו בשם בטלות טילה, וליתא נטרקי ר"ל
 פ' י"ב איוס הכתרים נעול חסרהם. ולפי שהיה חסרהם וקן והיה לו לער במלתו, לכך יסד ל' נטררה.
 גם למטה ובעשור נטררה, נתנסה נעשה נסיונות. וכבוד ה', ישעיה ס', ח'. בשטני, ל' דטר. דלגת קץ,
 דלגה טד' טולות שנה של גלות עמים ק"ג שנה ולא היו שם רק דר"ו שנה. אף כי עמדה לי זכות
 איפתי, זכות הסכות שנקדשו חיתנים, ודלגתי' בטות רעה דף קי"ט, ע"כ אלל עאלו ישראל אלל הכות

וְכֵן וְלִשְׁבֻּנֵי. אֶמְסוּ עִזּוֹתַי וְגַם עֲבָדַי וְזַמְנֵי. וְכַצֵּאן לְמִכְבַּח נִתְּתִי בְּיַד מַעֲנֵי.
 הַעֲלֵ-אֵלֶּה תְּחַאֲפֵק יי. אֵילוֹתַי: אֵיפְתִי, וְעוֹד אֵיךְ אֵינִיךָ תַּחַת יַד מַנִּי. כִּי
 עֲלֶיךָ הִשְׁתַּתּוּ וְהִטְבְּעוּ אֲדָנֵי. פִּעְלֹתַי לְמַעַנְךָ רַב טוֹב מִצְפּוֹנֵי. שְׂמֹאל
 בְּגִלְתֶּךָ אֲחֻזְתֶּיךָ בִּימִינֵי יִדְעֶתְךָ בְּעַר לְצַמְעִם שֵׁם שְׂכִינֵי. בְּסִפֵּר תִּגְדֹּלְמוֹךָ
 הַעֲיֹדוֹתַי גְּאֻמְנֵי. יום נָקַם בְּלִבִּי בָּאָה שְׁנַת פְּרִיזוֹנֵי. וְעֲלֶיךָ יִזְרַח יי. אֵיפְתִי:
 אֵילוֹתַי, אֶמְנִם יִדְעֵתִי כִּי חֲסִדֶךָ גָּבַר. אֲבֹן חַיִּיתִי בַּיּוֹם בְּבָל־מַעֲבָד. וְיֵאֱמָר
 אֲשֶׁרָה וְאוּכַל לְהַתְחַבֵּר. אִם לִקְטָנִי וְנִרְצַע דִּינָם נִגְדַע וְנִשְׁכַּר. כָּלֹּל בַּפֶּה
 שְׂמֵשִׁים וְעַלֵי לֹא נִשְׁכַּר. הוֹדִיעֵנִי קָצֵי מַתִּי אֲתִנְבֵּר. קוֹם וַעֲשֵׂה כִּי עֲלֶיךָ
 יִתְדַבֵּר. אֵילוֹתַי: אֵיפְתִי, לְבָשִׁי עֵקֶב וְעֵהֲלִי פֶּאֶר רַקְסָה אֲחֻזְתֶּיךָ. מִדֵּר
 אֲשִׁמִּיעַךְ שׂוֹבֵי שׂוֹבֵי לְנַפְשֶׁךָ. מִתְרַח קַל יָבֹא מִבְּשׂוּר טוֹב לְחַפְשֶׁךָ. מִשְׁמִיעַ
 שְׁלוֹם הַשְׁמַעְתָּ קוֹדֶשֶׁךָ. גּוֹאֲלֶךָ כִּי תִזְק מְלוֹךְ בֵּית מִקְדָּשְׁךָ. וְהַשְׁתַּחֲוִי
 לְבוֹרְאֶךָ בְּשִׁבְתֶּךָ וְהִדְלַשְׁךָ. לֹא יָבֹא עוֹד שְׂמֵשֶׁךָ. אֵיפְתִי: אֵילוֹתַי, לְעוֹרֹתַי
 הִלְשָׁה וְנִגְלָה קִץ פְּדֵעֵי. עֲזָרָה בְּצָרוֹת נִמְצְאוֹת רַעִי. הִנֵּה הַעֲתָ יֵאָחֶז לְךָ
 לְהוֹשִׁיעֵנִי. אֲזִיבִי תִרְמָנֵי שׂוֹבֵי לְחַשְׁתּוֹעֵי. בְּרִיתוֹת שְׁלוֹחֶיךָ עוֹד כֹּל הַלְשָׁעֵי.
 לָהֶם אֲשִׁיב תְּשׁוּבַת כְּדֵעֵי. וְאֲנִי בְּכִי אַעֲסֶה אֲחִיזְלָה לְאֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. אֵילוֹתַי:
 אֵיפְתִי, כְּמוֹם יום בְּשֶׁרָה עֲרִיךְ לְהַרְעִילֵם. בְּנִבְאוֹת בְּרִנֵּי בַחֲמָה לְהוֹחִילֵם.
 הֵן שְׂבִיעָה לְנַגְדִי עַל יַדךָ לְשִׁבְלֵם. הַעֲתָ כִּי תָבֹא אֲשִׁיב לָהֶם גְּמוּלָם.
 גְּדַמְךָ אֶמְבֹּץ אֲסִיף שְׁנִית לְגֵאֲלֵם. גַּר מוֹשִׁיחִי יֵאִיר עַמּוּסֵי לְהַתְחַילֵם.
 וְהִיָּה לְךָ יי לְאִוֵר עוֹלָם. אֵיפְתִי: אִוֵר וְחַס וְכוּ'.

סוּת. וְכֵן חֲשׁוֹבֵנִי, כְּדֹלֵתוֹ נִמְנַהֲרִין לֹא עַ"כ כְּלו כֹּל בְּקוֹלָן וְזֶה הַדָּבָר תְּלוּ לֹלֵה נִחְסַס וְנִחְסַס
 מִחִס. הַעֲלֵ אֵלֶּה תְּחַאֲפֵק ה', יֵשִׁיעַ ס"ד, י"ט. יד מַנִּי, יד הַמּוֹמִס מִתּוֹךְ. הַשְׁתַּחֲוִי, ל' יִסְד. אֲדָנֵי,
 יִסְדוֹת הַלֵּךְ סוֹפְנָנוּ בְּכִיל יִשְׂרָאֵל. רַב טוֹב מִצְפּוֹנֵי, עַ"כ תְּכִלִּים ל"א, כ'. יִדְעֶתְךָ בְּעַר, עַל דְּרָךְ עִשׂוֹ
 שְׂכִינֵי בְּרַחֲמֵי אֱלֹהֵי עַמּוּסֵי וְכִינֵי עַל עַמּוּסֵי וְכִינֵי עַל עַמּוּסֵי וְכִינֵי עַל עַמּוּסֵי וְכִינֵי עַל עַמּוּסֵי וְכִינֵי עַל עַמּוּסֵי
 כִּי אֵל הַקּוֹרֵב אֵנִי עִשׂוֹ שְׂכִינֵי עַל עַמּוּסֵי וְכִינֵי עַל עַמּוּסֵי וְכִינֵי עַל עַמּוּסֵי וְכִינֵי עַל עַמּוּסֵי וְכִינֵי עַל עַמּוּסֵי
 לְמִי הַקּוֹרֵב אֲבָל עוֹקֵם אֲבָל אֲבִיבָה עַמּוּסֵי וְכוּ'. בְּסִפֵּר תִּגְדֹּלְמוֹךָ, מִדָּבָר יֵשִׁיעַ נִקְרָא סִפֵּר הַקּוֹנְמוֹסִים עַ"כ
 מִתּוֹ מִתּוֹ עִשׂוֹ וְכוּ' וְהַלֵּךְ הַכְּתוּמֵם הַכְּתוּמֵם טו. יום נָקַם, יֵשִׁיעַ ס"ג, ד'. וְעֲלֶיךָ יִזְרַח ה', אֵס פ', ב'.
 בְּכֹל שְׂעִיבָה, כֹּל עֲבָרֵי וְקוֹטֵי הַלֵּךְ. אִם לִקְטָנִי, לְעַבְדֵי עֲבָרֵי הַקּוֹטֵי לְכָל אֵימֵם וְלֹא כְּאֵימֵם. וְנִרְצַע, או
 לְעַבְדֵי אֲמִלְטָה לְמוֹת וְלֹא כְּאֵימֵם. נִרְצַע וְנִשְׁכַּר, ל' ל' אִף עֲשׂוֹת הַעֲבָרִים י' ל' דִּין קָטַב אֵיךְ וְאִף לְעַמּוּסֵם
 וְכִינֵי קָטַב כִּדְעוֹ וְכִינֵי עַל עַמּוּסֵם. קוֹם וַעֲשֵׂה, עַל עַ"כ, ד'. לְבָשִׁי עֵקֶב, יֵשִׁיעַ כ"ג, ח'. פֶּאֶר רַקְסָה
 אֲחֻזְתֶּיךָ, מ' יִזְחַקֵּל מ', י'. מִבְּשׂוּר טוֹב, מִבְּשׂוּר טוֹב (יֵשִׁיעַ י"ג, ז'). לְחַפְשֶׁךָ, לְגִאֲלֵי לִוְתָךְ, מ'ג'
 מִסָּבִיב וְחַפְשֶׁךָ, עַ"כ יֵשִׁיעַ ס"ו, כ"ג. לֹא יָבֹא עוֹד שְׂמֵשֶׁךָ, אֵס פ', כ'. לְעוֹרֹתַי וְחַשְׁתּוֹעֵי, תְּכִלִּים
 ל"ח, כ"ג. פְּדֵעֵי, נִגְלְתִי, מ'ג' דְּעַמּוּסֵי מִדְּרַת שַׁח (לִוְתָ ל"ג, כ"ד) זֶהוּ כְּמוֹ פְּדוּתוֹ. שׂוֹבֵי לְחַשְׁתּוֹעֵי, כִּי
 חוֹסֵר לִי הַלִּוּי הַחַחֲדָךְ, לְכָל וְלִקְבַל חַמּוּסוֹת אֵל חַמּוּסוֹת. כְּרִיתוֹת שְׁלוֹחֶיךָ וְכוּ', כִּי חוֹסֵר הַלִּוּי, חוֹסֵר
 זְכוּת לִךְ הַכֵּס ית' סִפֵּר כְּרִיתוֹת וְלֹא חוֹתֵךְ זֶה לֹא חוֹסֵר עוֹד לְעוֹלָם. חַשְׁתּוֹעֵי מִדְּרַעֵי, תְּכִיבָה אֵיךְ
 לְעַד לִוְתָ כִּי הִיא חַמּוּסוֹת. וְכֵן הִיא חַמּוּסוֹת, וְאֵי בַה' וְכוּ' (יֵשִׁיעַ ז', ז'). כְּמוֹם, נִתָּה, כְּמוֹ סֵלֶה כֹּהֵל
 כְּמוֹם עַמּוּסֵי (דְּרַכִּים ל"ג, כ"ד). לְהַרְעִילֵם, לְהַכְבִּיל אֵת חוֹרְדִּין וְלְחַמּוּסֵם, מ'ג' כּוֹס הַתְּרַשְׁלָה (אֵשׁוּ כ"ח ז').
 כְּדֵעֵי, יֵשִׁיעַ וְיִזְחַקֵּל אֵיךְ כְּהַמּוּסֵם. הַעֲתָ, עַת הַמּוּלָה. אֲשִׁיב לָהֶם גְּמוּלָם, עַ"כ יֵשִׁיעַ ג', ס"ד. נִרְצַע
 אֶמְבֹּץ, עַ"כ מִפְּנֵי ג', י"ט. אֲסִיף שְׁנִית לְגֵאֲלֵם, עַ"כ יֵשִׁיעַ י"א, י"ח. עַמּוּסֵי, יִשְׂרָאֵל הַמּוֹמִסִים מִי
 עַמּוּסֵי (אֵשׁוּ ע"ז, ג'). וְהִיָּה לְךָ, יֵשִׁיעַ ס', י"ט.

ע"ס א"ב, וכל תמיזי בעלי ג' ג' חכמים. וכסוף חתום שמעון בר יוחנן.

אֶל־אֵל חַי אֲרַגְנָן. בְּלֵב וּבִשְׂרָא אֶתְתַנְנָן. שְׂרֵי דְעָה חֲזַנְנָן: בְּעִמְל יוֹגְנֵי
הַבֵּט. כִּי בְקַעֲזָא אַחְבַּט. הָסֵד מַעְלֵי שְׁבַט. אֶל־דְּמִי לָךְ: גְּבַרְהָ עָלֵי גְלוּת.
בְּחֶסֶד פֵּל וְדִלוּת. בְּרֵאוּתִי בְּרָם זֶלְת: דְּבִאֲוֵי עָרְב וְקָרָר. וְקָרָה כִּפְסִי
לְעֶשֶׂר. בְּהִיבְרָךְ בְּלֵי לְבַבְךָ. אֵל דְּסִי לָךְ: דְּחֲנוּנֵי מִזְנֵי בְּתִלְאָה. וְסִפְסִינֵי
בְּרֵבַת תְּלָאָה. וְאָמְרוּ הִגָּה מִתְּלָאָה: וּמָה לְכֶם לְהַעֲלֵב. בְּתִיבְדֵי תַעֲרָ גְלֵב.
נִשְׁבְּחִתֶּם בְּמַת מַלְכָּ. אֵל דְּסִי לָךְ: וְנִחְתִּי עֲרָגֵי תַעֲנַתְּם. מִלְּשִׁתֵּיהֶם וּפְתֵי
בָּנָם. וְכָל־מַעֲרֵי תַעֲם: חַי עֲלֵךְ דְּחֲנָנֵי. וְכָבְלֵי רִיק הַעֲנָנֵי. נְקִישׁ עֲלֵךְ
עֲרָנֵי. אֵל דְּסִי לָךְ: טְכַמְנֵי פֶסַח וּמִקְשׁ. יִשְׁוֹר בְּשֶׁשׁ יוֹקֶשׁ. עֲבוֹר מִפְּקָה
לְהַעֲקֶשׁ: יַעֲזִילֵוּ עֲלִילוּת רִשְׁעֵי. בְּלֵי עֶזֶן וְפִשְׁעֵי. מִפְּקָה טַחֲחִיל יִשְׁעֵי.
אֵל דְּסִי לָךְ: בְּרִשְׁמִיחָה עֲרָבָה. אֲלֵי גִיל בְּלֵי לְקַרְבָּה. רַעֲתָנֵי כִּי רַבָּה: לְפִשָּׁה
תַבִּיט בּוֹנְרָךְ. תַחֲרִישׁ בְּבִלְעָם יְדִידְךָ. בְּהַתְּאִפֶּק תַּמּוֹן חֲסִדְךָ. אֵל דְּסִי לָךְ:
מַעֲת הַיְכָלֵי שָׁמַיִם. בְּדָד יִשְׁבְּתֵי וְדַמָּם. בְּלֵהֲיוֹם מִלְּשִׁתָּמָם: גְּטִלוּ וְכַחִים
וְעִלוּת. וּבְטָל עֲגָג הַיְכָלוֹת. וְעַמְרֵית חֲתָנִים וְכִלוֹת: אֵל דְּסִי לָךְ: סֹד
סִנְהֵדְרֵי עֲרַעֲר. זְגָגִים שְׁבַתֵי מִשְׁעֵר. מִבֵּית לְבָנוֹן יַעֲר: עֲגָג נְהַפְסָךְ לְעֶגְוֹן.
וּבְטָלוּ שִׁירֵי גִגּוֹן. מִבֵּית מִשְׁתָּאוֹת מְעַגְוֹן. אֵל דְּסִי לָךְ: פְּקֹד גִּגּוֹן בְּנִתְקָךְ. גִּזְרֵל
וְחָבֵל מְנַתְקָךְ. בְּרָם חֲמֹד גְּנִתְקָךְ: עֲזֹר לִישְׁעָךְ תַּמְבַּרְרָךְ. גִּיהֵי אֲוִיחָךְ תַּגְּבַרְרָךְ.
לִילָה וַיֹּחַם תַּגְּבַרְרָךְ. אֵל דְּסִי לָךְ: קְרִיחַ מִשׁוֹשָׁף בְּגָה. גְּעֵר תַּחַת קְנָה. שְׁנִית
עֲפָקָה תַקְנָה: רַבָּה בַּחֲל עֲבָאֵיהָ. וְקִיָּם חֲזוֹן גְּבִיאֵיהָ. חֶפֶת כְּבוֹד בְּמִקְרָאֵיהָ.
אֵל דְּסִי לָךְ: שִׁית פְּאָרָה בְּחֶתֶן. לְהַשְׁיבָה בְּנִיה אֵיתָן. בְּרַבֵּי מְלוֹר וּמִתָּן:
תַּשְׁיב מְלוֹבָרָה לְבַעֲלֵיהָ. עֲלָה תַפְרוֹשׁ עֲלֵיהָ. וְכַבְלָה תַעֲבֹדָה כְּלֵדָה.
אֵל דְּסִי לָךְ: שְׁלַח מַעֲפֹק פְּדוּת. וְנִשְׁיֵר שִׁיר יְדִידוֹת. בְּאֵז בְּצִאֲתֵי מַעֲבָדוֹת:
בְּיָם רַעֲיָתְךָ בְּגִזּוֹת. יִצְאָה תַפְשִׁי בְּעִלְיוֹת. קְרוֹשׁ שְׁבַתָּה עֲלִיזוֹת. אֶל־דְּמִי לָךְ:

עזרא אכותיט וכו'.

אל אל חי ארגנן, עש"כ תהלים פ"ד, ג'. כקצח אחבט, עש"כ יעטיה כ"ט, כ"ז. כרום זולת, ל'
תהלים י"ב, ט'. ופירש רד"ק כזיתורטו סרעטים. כחיכלך, עש"כ תהלים כ"ז, ל'. ברבח חלאה, ל'
יחזקאל כ"ד, י"ב. וכמי כחן לעז. סחלאה, ל' עלאכי ט', י"ג. ומה לכם וכו' כן טועמים האזינים
הטובים את ישראל, למה תירלוו אתם לעשות כמעשנו, עזו גם אתם כחוקותינו והעבירו חסר על זקכס
תחת הטעמיים וכדומה, ואת לא תעשו כן חזי תכחיס טענו כמת. וזה בגם, כמו מפת עב העלך
וטיין עשמו (וימל ח' ט'). וככלי ריק, טל' יעטיה כ"ט, ל"ד. ישור כשך, עש"כ זס ט', כ"ז. למה
רבים, ל' חקוק ט', י"ג. יקש ט"ז היכלות, כן כזמי כ"י וכו"ל. ועטרוח חרצים וכלות, ע"ס טעס
ט"ס כפולטוס של אספסיינוס גזר על עטרוח חכמים, כפולטוס של טיטוס גזרו על עטרוח כלות. ערער,
מורכ. זקנים, חיכה ט', י"ד. לכנון יער, כה"ט. לענו, יגון. פקוד גפון, עש"כ תהלים ט', ט"ז. חסרונה,
את כטיעת ירשל מעכר ותכיל אותה אל יטק. גיה, יז. חסרונה, הוא ג"כ ל' חור. גער, תהלים ט"ט,
ל"ט. חפת כבוד, עש"כ יעטיה ד', ט'. וככלה, זס ט"ט, י'. בגווח, כעטרס את חיס, טל' כחו וסגר
(כחוס ט', י"ב). בעליוות, כעמחה טל' יעלוו חסידים (תהלים קמ"ט).

בראשי החזונים תתום שלמה (גניחול) חזק.

גאולה.

שנתינו קמו בְּדִלְרוֹת וּבְקָלוֹת. לְאוֹר נִקְוָה וְהִגָּה בּוֹ וְשִׁפְלוֹת. מְשֻׁלוֹ
 בְּנוֹ עֲבָדִים וְאֲנִיחֵנוּ בְּגָלוֹת. הַיְשִׁיעָה יי כִּי בְּךָ אֵילָנוֹת. לְמַעַן שִׁמְךָ יי עֲשֵׂה
 לְמוֹכָה אֹת. יי עֲרַמְצֵי קִין הַפְּלָאוֹת: לְקַחֲנִי יָדִים לְנַחֲלַת אֲחֵזָה. אֵילַת
 יָדֵי יְהוָה עֲוֹה. הִיִּיתִי לְבָבוֹת לְשִׁפְתָהּ וּלְמִוָּה. גְּאֻלְמִתִּי בְּרַחֵל לְפָנַי גִּזְוִיה. עַד
 יִשְׁקִיף וַיִּרְאָה יי צְבָאוֹת. יי עֲרַמְצֵי שֵׁן הַפְּלָאוֹת: מְשֻׁל בִּי שִׁשְׁךָ עַד אֲשֶׁר
 קָרַם. לְבִדְנִי שְׁעִיר יָמִין וּסְרָם. הִפְיָאֵנִי בְּעֵלָם מְשֻׁךְ וְתִירָם. וְגַם עוֹד
 יִשְׁמַעְאֵל הָרַם וְגָרַם. תְּרֵי שְׁשִׁים וְאַחַת וְאַרְבַּע מֵאוֹת. יי עֲרַמְצֵי שֵׁן הַפְּלָאוֹת:
 הֵן קִלְ-אֵלֶּה אִם מְשֻׁלוֹ בִּי. מִפְּקֵה אֵלֶּהִי לֹא נִוָּאֵשׁ לְבִי. יַעַן כִּי אֵתָהּ אֵלֶּהִי
 אָבִי. הַשׁוֹב הַרְחֵם וְתַרְפָּא כְּאָבִי. שִׁבְחֵנִי יִשְׁעוֹת צְרוֹת הַבָּאוֹת. יי עַד
 סִמִּי שֵׁן הַפְּלָאוֹת: הַשְׁבִּחַן קִין רֵאשׁוֹן לְאֵב הַכֹּחַן נִבְתָּר. וְזִמֵּן קִין שְׁנֵי לִירְמִיָּה
 נִסְתָּר. קִין הַשְׁלִישִׁי לְדִנְיָאֵל גְּעָסָר. וְקִין הַרְבִּיעִי מִכְּלֵעֵן נִסְתָּר. יִשְׁוֹסֵם
 קִלְ-הַדְרֵשׁ וְיַחְסוֹם קִלְ-תֵּר. וְגַעְלָם הַחֹזֵן וְנַעְדְרוֹ הַפּוֹרְאוֹת. יי עַד
 קִמִּי קִין הַפְּלָאוֹת:

בְּגִלְל אֲבוֹת הַיְשִׁיעַ בְּגִימָה וְתִבְיָא גְאֻלָּה
 לְבִדְנִי בְּגִימָה. בְּרַחֵךְ אֵתָהּ יי גְאֻל יִשְׂרָאֵל:

ספן, ל' סוף כעו סמו חשו טן כלכות (תכלים ע"ג, י"ט). ובקלות, ל' כי קלות (כחוס ט', י"ד).
 כח, כיוון. משלו בנו עבדים, ל' חיבה ט', ח'. קין הפלאות, קין בגאולה הסתום ונכלל מטנו, ול'
 דמיאל י"ג, ו' אולת יד' כחיו לוקח מטני, כעו כי אולת יד' (דברים ל"ג, ל"ו). לשמה ולטוה, פן שמו
 בני עבו (בראשית ל"ו, י"ג). נאלמתי כרחל ל' יעשה כ"ג, ו', וכב"י גורם מאלמתי כרחל דפקסיה לזוהי
 עד ישקף הרא, חיבה ג', נ'. ששך, ככל (ירמיה כ"ה, כ"ו. כ"ח, ט"א). קרם, הכביעה תחתיה. קרם ל'
 כביעה כעו קרם כעו (יעשה ט"ו, ח'). ונחוד כב"י שרם כביעה וכוון. בעולם, שם מדינה (סעיה כ"א, נ').
 דמיאל ח' נ'). ששך וחזירם, שמוט גימס (בראשית י', נ'). וגרם, ל' שנים וכתיבה. ששים ומוח הארבע
 פאוח, קימי הפייטן עמדה כעו מלכות ימנעל כל, כך שנים, ותחלת מלכות ימנעל חיבה כעו ד'
 אלפיס ג' מלות וד', וח"כ חי הפייטן כעו ד' אלפיס תתפ"ו, חע"כ מלוח שכוה ר' גלמה חקן גניחול
 בעל כתר מלכות אחי כוון פאוח. אם משלו ביי, חע"כ שכלו ביי, לא נואש לכי, לא כתיבתי מיאעמך,
 כעו וכוון מטני שולל (ל"ח כ"ג, ח'). שברוני ישועות, ר"ל כוכך לרוח עלי אז ע"י פיזעוה אסמט כל
 הלוח הכמות עלי. שטנס כב"י כטפחל יקחיני ישועות, וצרות באות, ולפיכ חיט מחוכר עם לזון
 הקודם ללח חודר לקוון על הלוח. קין ראשון, קין שטנד מלרים. לאב הוון נכחך, עלה לאסרס
 חכינו (בראשית ט"ו, י"ג). כחך, ל' כחך, זהו שוכחך כעו כחך. קין שני, קין גלות ככל. לירמיה
 נחור (ירמיה כ"ה, י"ח. וי"ב כ"ט, י'). קין השלישי, קין שטנד מלך אנטיוכוס. דמיאל נעטר, מוכחך
 ט דמיאל וכלה לו, כעו דמיאל סטן ח' (ולוח שם כעו כ"ג, ט). נעטר, ל' שטנד. וקין הרביעי,
 קין גלות הכחון. וכב"י כטפחל עאנה וכה לזונה, וזן קין שני לירמיה כחך, קין כעלמי טעין כל
 כחך יאטע כל דור"ט וכו'. ישוטס, יחפז לחקור חקן וע"ה יאטעו רינס (דמיאל י"ב, ד'). ויחוסם
 כל חר, יסתום כל חוקר. ויחוסם, ל' סגירה וסתיה כעו לא תסתום עוד (דברים כ"ה, ד'). תר, ל'
 חקירה כעו לדדו ולתור (קבלת ט' י"ג) תרתי כלני (שם ג' ג'). ועדרי, כעו חרות ואחיות, טל' חיט לא
 נעטר (יעשה ט', כ"ו).

יוצר לשבת שלישיית אחר פסח.

ע"כ א"כ כפול וחמשה ט' שלמה הקטן חוק.

אָמֵן דָּר חֻקִים. אָבָאָר לְפִי סְפוּקִים. בְּתוֹךְ קִבְלָה וְעַד שׁוֹמְרֵי חֻקִים.
בְּחֵיל וְחַד אֲבִיעָה מַעֲשֵׂי הַחֻקִים. גְּבוּהִים הִרְקִיעַ וְנָטַם וּמֵרָאם תָּמִיד
נִרְתָּקִים. גַּם יְדוֹ יִסְדְּרָה יְסוּדוֹת אֲרָקִים. דִּלְק וְחַח אֹרְחָה לְשָׁרִים
וְלַצְדִיקִים: שֶׁפֶר אָמֹר יִבְטָא. לְעֵלְיוֹנִים בְּדֶק גְּמָה. מִבֵּין הַבַּל בְּחֻבְמָה
מִפְּנֵה. הָאֹר בְּשִׁלְמָה עִמָּה. קְדוּשׁ:

הַפְּיִים עוֹלָם מִלְמַחוֹת. חֻכֵּין רִקִיעַ מִתְחַזְזוֹת. וּבְתוֹךְ שְׁמֹרֵה וְעֵצִים בְּמִי
רוּם לְהַשְׁחֹת. וְחַעֲצִים בְּיָם הַיּוֹתָם מִלְתְּחֹת. וְרַגְנוּ וּגְשָׁבַע לְבָבוֹ לְקַבֵּל מִדָּם
שְׁבָחוֹת. וּפֶן נַעֲשִׂים רַחוּת. בְּלִבְתָּם בְּמִשְׁלַחוֹת. וְרָם מִיָּם מִתְחַלְפִים
בְּשִׁרְתָּם לֵאלֹהֵי הַרְחוּת. חֲשֵׁשׁ וְקַדַח עֲרָךְ לְמַכְעִסָיו בְּמִסְלַחוֹת: שֶׁגֶן בָּם
אֲבָר. לְיִסָר עוֹבְדֵי זָר. מִחֲלִיו שְׂאוֹל לְחַזְרוֹ. הַיּוֹתָם חֲלָקוֹ גִּזְרֵי קְדוּשׁ:

טוֹב בְּרֵאוֹת נָסִים. מְבֻעוֹת אֲרָן מְבָסִים. יִשְׁוֹם בְּגֶשֶׁר בְּמַעֲמָקִים
וְגִלְגָּלִם בְּמִכְנָסִים. יִהְיֶה עוֹלָם לְהַעֲפִיפָה וּגְבוּלָם חֵל הַשָּׁיִם. בְּלָל פְּגִי
הָאֲרָץ אֵילָנוֹת וּפְרֻדִים. בְּגֶן גֶּן בְּעֶרְבֵן וּמֵאֲבָל עִסִים. לְהַנְחִיל אוֹתְחִיו
לֵשׁ לְגִינֵי אָב עַמּוּסִים: שְׂאוֹנוֹ בְּחֵל גְּנֻדִים. לְגֵאֲמֵן עֲרוּחֵי מְאֻדִים.
מְשֻׁבְּרֵי יָם מְרֻדִים. הַפְּלִשְׁתִּית שְׂאוֹן אֲדִירִים. קְדוּשׁ:

מְאֻדוֹת וּכְבֹבֵי רִנָּגִים. מְזוֹרוֹת וּגְחִית בְּגִים. נֶפֶח בְּרוּחַ פִּיו וְהַכְנִיסֵם
בְּעֵלְיוֹנִים. נִסְתָּר אֵין מִתְחַתֵּל עֲנִיִים. סִדְרָם בְּרִקִיעַ לְאוֹתוֹת
וּלְמַעֲרִים וְשָׁנִים. סֵלָה לְמִשְׁוֹל וְלְהָאִיר יָמִים וְאִישׁוֹנִים. עֲלִיזָה לְבֹן מְשֻׁקֵעַם

דר חוקים, הזכיר בענין חוקים חומר לשנים עשר חזק לז', י"ח. לפי ספוקים, לפי כל יכלתי.
מסוק ל' יכלתי כל' חז"ל. ועד, עדה, גבוהים, את השמים, נרחקים, על' עשה השוק (יחזקאל ז', כ"ג),
ל' קבוצה, ר"ל קבוצים ושעדים לעד נמרחותם. ארקים, חדטה, רלק, חלוק האור. שפר אומר, האמירה
הנלה והעונה. יוכטא, ל' דטר, מטה, הארץ. כשלמה עטה, ע"ה תהלים ק"ד, ז'. סלמחות, כדי שלא
יעשה שמים לבן מתח הקיע. להשחיות, ל' יסר, באזהרה לשחות (ישעיה כ"ה י"ג) סוויאעו, ר"ל להעלות
למעלה. פלשתי, טלעטה בתחמית הים, והוא ל' תחת. ורגנו וכו', טבול לטעלה דף 729. נעשים רוחות,
העלולים ע"ה תהלים ק"ד, ד'. במשלחות, בשליחותם. ורם סים מתחלפים, חולמים וכולכים להם להאר
מים אחרי גארתו להם ית', וע"כ תגינה י"ל כל יום כנחלים מלאכי השרת טנבר דימר ואומרים שירה
והגלי, חשש, ל' חשש להבה (ישעיה ה', כ"ג). וקרה על' זה קדחה בלתי (דברים ל"ג כ"ג) והכוונה על
שם הגיהנם. במשלחות, נעבות אליהם. תרגום עבודה פלחן. בם, נעזרי גיהנם, אכור, מלאכי חבלה.
שאויל לחזור, העייתם להם אותם יחזיר גיהנם ואינם נזונים שם. חלקו, חלק של הקב"ה. טוב,
הקב"ה. נסים, המים הכסים, שבעות ארץ, חדמי הארץ וסודותיה. ישום, האהה את המים בערמתו ונגלג
אותם נמקום טבונם. ידור, התגלו. חל השים, שם הקב"ה את החול לגבולם, וע"כ תהלים ק"ד, ט'.
ישיה ה', כ"ג כלל, על' כללתי ימי (יחזקאל כ"ו, ג'). כגן, הכין. ומאכל עסיים, פרות מתוקים. על'
מעשים רעוני (שיר ה', ז'). לתחיל, משלי ה', כ"א: אב, חנהם חנינו. עמוס, ישעיה ע"ג, ג'. שאונו,
און טעים. מאדרים, מרודים, גיהנם ל' שנה. המשכיה, תהלים ס"ה, ז'. וכובי רננים, כוכבי נקר
המרכיבים ע"ה בן יוד סוכי נקר (חזון ל"ט, ז'). מזרות, מלות. ונחית בנים, הם הכוכבים העצמים
לכוכבים אחרים. ואמר ונחית ע"ה וע"כ על נביה תנחם (שם ל"ח, ל"ג). נסתר אין מחסונו, השמש
(תהלים י"ט, ח'). ומחל עננים, הלכנה, שחורה אין ללול כאור השמש אלא מלטה כמכוסה בעננים.
ואישונום, ולילות. לכן משקיעם, משקיע את שדה ניום וחת השמש כלילה ולא ברה מאור אחד להאיר

עבור עשוי כוונים: שמו להלל בראם. לבלם שמות בראם. מסדר מוצאם ומבואם. המוציא במספר צבאם. קדוש:

פקד מים להשריפה. פורשי אברה ונציה. צפי ארחות ימים להרבות ולהפריצה. צד צד מהם ובהם לעתיד רצה. קראו וזו במעופפים לענג נרצה. קש חושב תותח ובמתניו שחיצה. רעים פרות עליו וביניהם להתחצה: שאון גדל תנינים. לתוך פיו נתנים. מדורו בפנים התחתונים. הרינו ליום התונים. קדוש:

שדי לגפש תאודה. שכן שחקים בגאודה. תבל עשה בכחו להוציא רמש צדה. שפע נפש חיה זמן ליום חדה. לעת שוב להבאון אסירי התקוה. כמיל ברזל נרמיו דפדה והשנה. הוא ראשית דרכי אל הכתב והתעה: שקמו לעתיד לבא. לישראל עם קדונו. מרעהו אלה מסבו. העשו יגש חרבו. קדוש:

הבין קרוץ מהמר. קדימה הכנים לשומר. מבוט עשר חפות מללז מעלה מר. נאור צדה ועבר ונתחייב להגמר. וזמן בערו שביעי למקום אמר. זמן מיד לאל שיר וומר. קדש לבן שבת להקבר ולהשמר: שמר שבת מחללו. לעונותיו מחול לו. מוטב ונח לו. העולם הבא לתגללו קדוש: הבל ידוך וכו'.

חיוס וגם כליה, כדי אלו יעשו את המאור לעז, וע"פ כ"ד פ' ו', לא נראו להאיר אלא גלגל חמה נכבד, אם כן למה נבראת לנכח, אלו מלמד גמרה הקד"ה שמתדין חוטות העולם לעשותן אלהות, אשר הקד"ה מה אם עשה שנים מבחיטין זה את זה חוטות העולם עשין חותן אלהות, אילו היו אחד על אחת כמה וכמה. כונים, מין ע"ז למעט (רמב"ם ו', י"ח. ע"ד, י"ט). שמו להלל בראם, ככתוב סללוה שבו וירעו וכו' (תולדות קט"ו, ג'). שמוח קראם, ע"פ יעמיה ע', כ"ו. צפי, השמים, הם הדגים. צד פוחם, לד מן הדגים את נקבת הלויתן. ובהם לעתיד רצפה, והכינו נכס את לויתן הובר והוא רן נחוכס עד לעתיד לבוא, וכדליתתו בעמר כ"ד דף ע"ד, כ', ועומת כר"י לבראשית א', כ"א. וזו, הוא העוף הגדול מכל בעופות ומקראו גם כן יוחנאי כדליתתו כ"ד דף ע"ג, כ' ותיקראו רבה פ' כ"ב. לענג נרצה, כן כ"י, ובס"א נמשא והענין אחד, כלומר עוכן ומרובה לעונג הכדויקים לע"ל. קש חושב החמה, ע"פ חיוכ מ"א, כ"א. והוא הלויתן שריצה, ל' גלות וגבורה, כמו כ"ה און (שם כ"ה, ח'. ע"א, כ"ו). רעים, הכדויקים. כרות, ל' אכילה, וע"פ שם ט', ל'. להרחצה, ל' חני, ר"ל יתחלקו ביניהם מבעולת לויתן. שאון גדול רצנים וכו', ע"פ פרקי ר"א פ' ט' כל התמינים הגדולים אשים עמונו אל לויתן, והוא פותח פיו והתנין הגדול שגלו יושב להסכל הוא כרוח וכן וכבנס לתוך פיו אל לויתן. הכינו, הקנה הכין חותנו. לגפש תאודה, הוא תולדות נכסבו. שפע נפש חיה, גפע ל' רמי, ר"ל הגדול שבנפש חיה, הוא הבהמות ודעה לעמלה דף 780. שוב לכצרון, ל' זכריה ט', י"ב. כמיל ברזל וכו', חיוכ ט', י"ח. י"ט. ססכו, ל' הסבת מעולה. העשו, שם ט', י"ט. קרוץ פחטר, הולס ומל' חיוכ ל"ג, ו'. קריסת, לנן עון אד נעט חותנו מקדם, שכוס, ל' תקון. עשר חפזת טללו, ע"פ כ"ד דף ע"ה. בעלה טטר, הקנה הטעלה כל הכסאות, וע"פ וכלל רזין (ריב"ז כ' ע"ד), ויעמכה ת"ח ויעמנה (שמות כ', י"ב). להצטר, להכרת, עמו כלה ת"ח חסד עמונו גמירלו (בראשית י"ח כ"א) כי הארס תחריטס ת"ח ארי גמרו תגטרטן (דברים כ', י"א). שביעי, יום הסבת החתן אל הקד"ה נער חס ברלשון, וע"פ פרקי ר"א פ' י"ט טו יום הסבת ומעשה פניער להקד"ר וכו' ותוכת יום הסבת מיכל עדינה אל גיבנס. וכן, אה"ר בארס כמו אל אנת ענד להסל ולומר להקד"ה, וכנסטר למעלה דף 218 שער שבת סחללו, יעמיה כ"ז, ו'. וכדורס נפרקי ר"א סוף פ' י"ח ובכנת קי"ט אל תקרי טעללו אלא מחמג לו.

אופן. כל חרזיו מתחילים בלות ל' והאות שחוריה היא לוח לוח טעם העתה בניסן.

לְבַעַל הַתַּפְאָרֶת. מִתְּנֵן חוֹם בְּיָרֵת. מַעֲצִימִים אֲדָרֶת. מְלֹאֲכֵי
הַשָּׁרֵת. נֹחִים לוֹ לְתַשְׁחֹרֶת. פְּהִלְכָה וּמִפְרֶת. וְאֲנִי שְׂחֻחֹדֶת. תְּהִלָּה בְּפִי
סִדְרֶת: לְנִקְרָא רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן. מְלֶךְ אֲדִירִירוֹן. מְבִיעִים סֶלֶד וְרֹן. בְּיֹשֶׁר
וּבְשִׁירוֹן. וְאַתֶּם מִמְּטָרוֹן. פִּסְקוֹן אֶמְמוֹן וְסִירוֹן. וְאֲנִי חֲבַלֶּת הַשָּׁרוֹן.
מִשְׁתַּחֲוֶה פְּנֵי אֲרוֹן: לֵיהּ חוֹצֵב לְהִבָּה. נַעֲרָץ בְּסֹד קְדוּשִׁים רַבָּה. וְעִירִי
מְרַבָּה. וְקִדְשֵׁי שְׁלֹהֶבָה. מִתְּנַבְרִים לְהִקְשִׁיבָה. קְדוּשָׁה בְּאַתֶּת חֲסִיבָה.
וְאֲנִי חוֹלֵת אֶהְבָּה. בְּקִשָּׁה בְּשֵׁי עֶרְבָה: לְמִפְלִיא פְּלֹאוֹת. אֲרוֹן בְּלִדְנֶפְלֹאוֹת.
בְּתִים וְיִזְלוֹת. בְּחֻדְרֵי הַיְכָלוֹת. רוֹעִשִׁים בְּקוֹלוֹת. נֹעֲדִים בְּמִקְהֵלוֹת. וְאֲנִי
חֻמָּה וְשָׂרִי בְּפַעֲלוֹת. תְּשֻׁבּוֹת וְתַהֲלוֹת: לְנֶאֱמָן בְּבָרִיתוֹ. וְקִים בְּשִׁבְעֵטוֹ.
חֲשִׁמְלֵי שְׂרוֹתוֹ. מִתְּנַבְּהִלִים מִשְׁאֲתוֹ. מִתְּנַבְּסִלִים מֵאִיכְתוֹ. מְנִידִים אֱלֹהֵתוֹ.
וְאֲנִי לְדוּדֵי וְעֵלֵי תְּשׁוּקָתוֹ. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ: וְהַחַיִּים יִשְׂרָאֵל וכו'.

אהבה. כל החרוזים מסיימים על לה"ב, ותחלשם פתום משלם (בר נתן).

סְגֻלָּתִי. מְלוֹכָה אֲחֻרְתִּי. וְלִמְאֹד לְבִבְתִּי. רַחֵם רַחֲמֵתִי. עַל־כֵּף
חֲתִיתִי. מְבוֹר הַעֲלִיתִי. וְאַחֲרֵי מִשְׁכְּבִיתִי. וְאַהֲבַת עוֹלָם אֶהְבֵּתִי. סְגֻלָּתִי:
דוּדֵי, שְׂמֵךְ עוֹ בְּנֵי. וְחֻכְרֵךְ אֹר פְּנֵי. וּמְלֻחֵץ מוֹנֵי. לֵךְ רַב תַּחֲנוּנֵי. וְכֹל
יָמֵי וְשָׁנֵי. לֵךְ אֲרַבָּה רַגְנֵי. אֲלֵיךְ גִּשְׁאֲתִי אֶת־עֵינֵי. דוּדֵי: סְגֻלָּתִי, לְקַחְתִּי
לִי בְּשִׁפְרִי. וְהִכְלֵךְ לִי שִׁפְרִי. וּמִחֲשֵׁב צַר הוֹסֵר. אֲשֶׁר בְּשִׁמִּי כִּסֵּר.
וְהוֹצֵאתִיךְ מִכִּסֵּר. וְעִירִי לֵךְ סִפְרִי. תִּתְנַעֲרִי מִעִפְרִי. סְגֻלָּתִי: דוּדֵי, מְנַסִּי
בְּעַת צָרָה. לֵךְ אָנוּם לְעֹרָה. מְאֹד גִּפְשֵׁי קָצְרָה. בְּכֹל־אֵם גִּפְוֹרָה.
וְקוֹרְאִים לִי מְדָה. אָנוּ וְעֹצְרָה. לֹא אוֹכֵל לְהַקְלֵט תִּתְרָה. דוּדֵי: סְגֻלָּתִי.
בְּחֹסֶד וּבְרַחֲמִים. בְּאֶמֶת וּבְתָמִים. אֶקְבָּצֶךָ מֵעַמִּים. וְאֲשַׁבֵּר עַל קָמִים.

קס"ט כ"ף ע"ה יעניה ע', י"ב נחיים לו לחשורות, טל' לכות פ' ג' וכוז לתשחורת. ופה
טעם תשחורת טענין אחר ודקא ונקא. שחוררת, כנוי לישראל ע"פ שיר א', ו'. וכן כל חרזיו ואני
אנפיוס כנויים הם לישראל ע"פ פסוקי שיר המרים. אדירירון, הקב"ה על' חדיר. סלד, טל' וסלדה
(שיר ו', י'). וקבשרו כן כנוי כ"י. סטטרוון, אם טלחך זהו רלש כל הטלחכים (סנהדרין ל"ח).
פסקון אטמוון וסגרוון, שנתם כנויים לטלחך נגדטל (סנהדרין ע"ד). הטיבה, שנה מיוחד ומופלה,
כנוי לתם עשיתוני חטיבה (תגנה ג') וכן תרגום את ה' האטרת ית ה' חטבת (דברים כ"ז). כתיס,
טחנות. נעדים במקהלות ואני וכו', כן כנוי כ"י.

סגלו, הפיוס הזה תוכנו כעין פיוט איטתי שמיו אל מעלה דף 731, והוא גם כן טענת דברים
כן הקב"ה לכנסת ישראל, וחרזיו סגלתי הם דברי השם וחרזיו דודי הם דברי ישראל. לכבודך, אהבתך.
על כף הקודק, יעניה ע"ט. ט"ז. סבור הכול של שטנד מלרים. אחרי משכחך, כן הוגה ככ"י וכוון
ע"ה שיר א', ד'. ואהבה, יעניה ל"א, ג'. אליך גשאר, תהלים קכ"ג, א'. בשפר, לחלקי, על' וספסר
אחד (ז"ו, י"ט). לי שפר, יזה לי טל' נחלת שפרה עלי (תהלים ט"ז, ו'). צר, פדנה טלך מלרים. כפר,
כהל, טל' כסר נעקד. מכפר, מערי מלרים. ועיר, שלותי ענה רכנו. דוצערי, יעניה כ"ב, ג'. און ועצרה,
ככ"י הנוסחא ושהם כך סרת. לא אוכל, נחזית י"ט, י"ט. ופה הכוונה לל אוכל לטח אל הר לין.

ושבים ועלמים יודון לעולמים. לפני פלתימים. סגלתי: דודי רעונך
 תהדר לי. אלי וגם גואלי. ושוב אתקהלי. מתרה לגבלי. ושלמו ימי
 אבלי בקד שמחת גילי. יי אור לי. דודי: סגלתי הן אוני קשבת. תפלתך
 הערבה. עד זקנה ושיקה. בנתת ובשוקה. וכל מיני טובה. לשינתך
 לדבקה. מים רבים לא יוכלו לכבות אתהאהבה. סגלתי: וקבטנו וכו'.

זולת. ע"ס א"ב, וכסוף תתוס יוסף בר שמואל טוב עלם.

אריזת הדיוד פורה. מבית לשכות ועורה. מאין אבקש עורה: באו
 כלם במדות. נועצים לב להברית. מבלי הת שארית. הישה לעזרת:
 גבר תמא ואשמה. אויב מקיף בנשמה. שם גפני לשמה: רבים ואריזת
 גהמו. חפצי קרבתך המו. מעי פנים יתמו. הישה לעזרתי: הרסו מרום
 הרים. ארצי בואה נהרים. לשפך דם ממתיים: ותמיד בתוך לבאות.
 יתלתי לאלהי העבאות. הראותי לטובה ארת. הישה לעזרתי: ודים מאד
 הלעוני. קעצב גבוה הפיעוני. מה תחכה נאעוני: חלף וסן ועדן. נגרע
 ענג ומערן. ארכו קצים ומערן. הישה לעזרתי: טכנו פחים למשקה. גלות
 מאד נמשקה. תנה אימה ותשקה: ידידות פושקנותיה ירשו. בגים מצו
 גרשו. על גבי חרשו. הישה לעזרתי: פוקרי בית מנוחה. מקום ובה ומנוחה.
 מלאתי יען ואנחה: לאבל נהפך פגור. מתי יע בצנורי. ואתה תאיר
 גרי. הישה לעזרתי: מלך עזך מפרש. רחק עני ורש. איכה תביט ותחרש:
 נאץ שוקך מתאגדים. ללא אלהים סוגדים. לפיה תביט בוגדים.
 הישה לעזרתי: סמר בשרי מפחד. הזדי נהפך ובחד. בהאדם עלי יחד:
 ענה מאד מקשים. לתניא יחדך מבקשים. יספרו לממון מקשים.
 הישה לעזרתי: פרשו מבמרת מצרים. אויב לחץ עצורים. ישב במארב
 חצרים: צור אלהי עולם. לפיה תחשבה ותתעלם. סך להם בפעלם.
 הישה לעזרתי: קבצו עלי עולם. במדידות ארתי מדעילים. אהלי כוש

שבים תולמים, וקמים ועלמים. לפני כל הימים, ירעה ל"א, ל"ו. ושובה, הטיבה. ה' אור לי, טיבה ו', ח'.
 הן אוני קשבת חפנתך הערבה. ס"א הן תפלתך קשבה אוני הערבה, וגם הוא יתכן ומוסד הערבה אל תפלתך.
 עד זקנה ושיבת, שגור, עד זקנה ושיבת לזיתך לרננה נכוח וכזונה וכל מיני טובה. סים רבים, זיר ס', ו'.
 אויב מקיף בנשמה, כנצטה טוכב על אויב ר"ל האויב לוחי ככל לבס מקיף לוחי, והוא עש"ה אויב נכסא
 יקישו עלי (תהלים י"ז, ט') ות"י בעלי דבני ברעות כפסוק. מרום הרים, כה"ט. ארצי כזאו, ל' יעיש י"ה,
 כ'. ומהים כנוי לגרודי האויבים. ודים, תהלים קי"ט, כ"א. טמנו סמים, כן כמי כ"ו והוא ע"פ ירמיה י"ח,
 כ"ב סגן, מתוך, כמו. לוחי ל', ה'. מתי יע בצנורי, פירוש פתי יחוד הקנ"ה לבון בעירי יושלים, ול'
 כנלתי ע"פ כל טבה יטמי ויע כנכור (ז"כ ה', ח') ופ"י ויתרי לטבכ כרוב. סלך, הקנ"ה אשר גדלתך ושך
 משראים ותלויים ככל העולם. מתאגדים, ס"א מתועדים. ללא אלהים סוגרים, כמי כ"י לטל ען סוגדים,
 והוא עש"ה יעשה ט"ד, י"ט. סמר, תהלים קי"ט, ק"כ. להניא, להפך ולכחש. יספרו, זס ס"ד, ו'. ישב,
 זס י', ח'. עולם, נערים, כמו התכחח חשה עולם (ישעיה ט"ט, ע"ו); אך כמי כ"י געולים. מדעילים,

וְיִשְׁמַעְאֲלִים: רָפְזִי עִם דְּמוּמָה. מְקַנָּה יִשְׁעָה שְׁמוּמָה. יָמִין יי רַחֲמֵימָה.
 הִישָׁה לְעוֹתִי: שִׁיחַת הֵיכַל גְּבוּזִים. פֶּסַח גְּבוּזִים וְחַזִּים. שְׁבַת גְּבוּזִים. עַל־יָמִים:
 הַמִּיד גִּשְׁמַעְהָ צְוֹחָה. נִפְשִׁי לְעַפְרָה שְׁחָה. עֲרִכָה כָּל־שְׁמוּמָה. הִישָׁה לְעוֹתִי:
 יְרִיבִי בַּסִּסִּים בְּפִרְדָּה. וְרַחֲמֵי נְבִיקָה מִפִּרְדָּה. סִפְקָתִי עַל יָרֵךְ: פְּזֹנֶת לְעוֹד
 מִבְּמִיָּה. בְּשִׁבְטֵי אֲנֹשׁ נִחְבְּמָה: רָאָה יי וְהִבְטִיָּה. הִישָׁה לְעוֹתִי שְׁמוּמָה בְּקוֹל
 שְׁשֻׁעָה. מְחַכִּים בְּרִית וְשִׁבְעָה. וְהָיָה רַק וְזָעָה: אֲנָה חִישׁ עַל־צוֹתָם. לְתַאֲזוֹן
 חֵן מְלִצְתָם. פָּאָז מִנְפֵי בְּצִאתָם. הִישָׁה לְעוֹתִי: מִלֵּב סוֹכֵד בְּאַבְרָהָה. וְנֹרְחָן
 מְלוֹכָה וּמַעֲבִירָה. בְּיָרֵךְ קַח וְגִבּוּרָה: עֲרִיךְ חֹשֶׁב לְמֵאֲנִים. לְמַעֲנֵךְ חֵי
 וְקִים. מִיִּשְׁלַל בְּגֵאֵת הַיָּם. הִישָׁה לְעוֹתִי: עוֹרָה אֲבוּחָה וכו'.

גאולה. תלמי החזונים שלמה.

שְׂדוּדִים גְּדוּדִים לְצִיּוֹן תִּקְבְּץ. מְכֹרִים בְּלֹא הוֹן תִּשְׁכַּב לְמִרְבֵּץ. חֹשֶׁב
 עֲבוֹדַת לְבוּשֵׁי תִשְׁבֵּץ. תִּרְעַת שְׁמֻעַת מִשְׁפָּחוֹת יַעֲבֹץ. לְדוֹדוֹת אֲלֹנֵד לְשִׁמְךָ
 עַל־יָן. אֵתָה תִקִּים תִּרְדָּם צִיּוֹן. חִישׁ קַל מְעִרָה אֶת־פְּרוּחֵינוּ. לְפִיחָה לְנֶעֱחַ
 הַשְּׁבִיחֵנוּ. יי חֲנֻנוּ לָךְ קִיְנוּ. יי מְלִכְנוּ הוּא יִשְׁלֵעֵנוּ: לְגוּיֵי הָאָרְצוֹת הַחִישׁ
 שְׂאֵת גַּם. יִנּוֹן הַגְּבֵר וּמְתַגֵּוּי תִשְׁנֵם. עֲדָרִי הַאֲסוּף וּפְצוּי תִכְנֵם. תִּחְדָּשׁ
 גְּאֻלָּה בְּמֵאֲנִים וְתִגַּם. הִישָׁה וְחֹשֶׁב אֶת־שְׁבוּתֵנוּ: לִמָּה לֵנַח וכו'. מִשְׁנֵאֵי יְדָבָר
 עֲזַח בְּפָנָי. מְבַקֵּשׁ לְאֲבָד הַחֲזָלָת אֲמוּנָי. יְרִכְנֵי עַד אֵן הַחֲזִיל לְעֵינָי.
 עֲגִיתִיו הֵן כְּתוּב בְּסֵפֶר חַיִּינֵי. כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדָנִי. יִשׁוּב יְרַחֵם יִכְבַּשׁ
 עוֹנֵתֵינוּ: לִמָּה לֵנַח וכו'. הִישָׁה גְּרוּשָׁה לְנִחְלָת יְרִשָׁה. וּסְקוֹד אֲנִישָׁה בְּיַד צַר
 עֲגִישָׁה. אֲכֹלָה בְּכֹל־פִּיהַ נְתוּצָה וּנְטֻשָׁה. וְחִדָּשׁ צְדָקַת אִמּוֹת שְׁלִישָׁה.
 שְׂמִיָּים חֲדָשִׁים וְאַרְצֵן חֲדָשָׁה. וְאֵן גְּשׁוּרָה בְּרִנּוּגֵינוּ: לִמָּה לֵנַח וכו'.

בְּגִלְלֵי אֲבוֹת הַלְּשׁוֹנִים בְּנִים וְתִבְיָא גְּאֻלָּה
 לְבָנֵי בְּגִיָּהֶם. בְּרִיךְ אַתָּה יי גְּאֻלָּה יִשְׂרָאֵל:

על' כוח המעלה. ערכה, נחשבה (שניה כ"ד, י"ח). כוססים, דורכים עלינו. נבקה, הלכה לה, כמו תענה
 י"ט, ג'. מסוך, מלשנה. נחכמה, מכה. והיה רק וזעה ככל' כל' הכתוב יעני' כ"ח, י"ט, וכן כוח בזני כ"ג.
 חן, אטוריע. מלישום, זרחם. סוכר באברה, ע"ה תהלים ל"ח, ד'. למאנים, לט"ט. משל, תהלים פ"ט, י'.
 חשוב לטורין, כמים למכונותם. לבושי חשבין, ככמים אשר מלכותיהם טועה תאנן (שמות
 כ"ח, ד'). תרעה וכו', דה"ל ב', כ"ה. ור"ל וחסנ גם עבודת משפחות תרעה וזענת, שהי משאדורין יזני
 לכא כמות, כדליתם נפוטם י"ח וסנהדרין ק"ד. לדוח ולומר, ל' תהלים ל"ב, ב'. למה לנעח, חוכב
 כ', ב'. ה' חנו, יעניה ל"ג, ב'. ה' מלכנו, סם ל"ג, כ"ב. לגוי הארצות, לעיני גויי הארצות. יתן,
 אנו אל עמיה, ע"פ סנהדרין ל"ח, ע"ב. ופוצי, נפוני ישראל, כמו עתרי נת פוני (למיה ב' י'). כטאנם
 חגם, ר"ל בגלות מלרים, טאנם וחנם ערי מלרים הם, מלכם הוא לוען וחנם הוא תחנכות כמו שחגם
 יוחן בשעיה ל', ד'. יריבנו, יריב עמדי ויאמר. עד אן וכו'. כי לא יתת, חוכב ג', ל'. ישוב, סוף טיבה.
 אנושה, כנחה ישראל הנחלטה. ענושה, נענשו ומיורה. שמים חדשים וארץ חדשה, יקום לנו כנולדת
 עמיה (ל"ה, י"ח) כי הכני נולד עמיה חדשים וכו'.

יוצר לשבת רביעית אחר פסח.

ע"ס א"ב וחמס טו אמתי.

אֲשִׁיחָהּ בְּדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיהָ. אֲסַפְּרָהּ בְּכּוֹד מַעֲשֵׂהָ אֲצַבְעוֹתֶיהָ.
בְּעִמְדָה אֲרַגֵּן פְּנֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתָהּ. בְּרִיאַת עוֹלָם לְבָאֵר פִּי אֵין בְּאֲפֻנּוֹתָהּ.
גְּבֻלָתָהּ אֵלֶּשׁ וּמָדֹם לָבֶם שְׂבִינְתָהּ. גֹּשׁ וְשִׁלְגַת הַקִּפּוּיִת לְרוּחַ בְּרִיּוֹתֶיהָ. וְיִלְקַחַת
גַּר עֲרֵבְתָּ מִיָּדוּד שֶׁלְמַתָּהּ: אֲזוּפוֹד זֹאת וְאַנְהִיִּם. מִי אֵל גְּדוֹל בְּאֵלֹהִים.
הַיֹּמֶד תִּקְרַת גְּבוּהִים. יָסֵד הַדּוֹם וְיִהְיֶה. קְדוֹשׁ:

הַקְרֵשֶׁת מַעֲזִיבַת בְּגִינִים. הַבְּדֵל עֲלִיזִים מִתַּחְתּוֹנִים. וְלֹא אָבִי
בְּרִצְיָנִים. לְסִיכָה נִקְרָא וַיְדוֹנִים. וּמִפְעֵל הוֹרְדוּ בְּבַעֲרַת עֲשָׂנִים. וּפְנֵתָהּ בּו
בְיוֹם עֲלוֹם כְּנֶפֶר רְגִיִּם. וְרִיבַת תִּפְסָה הַכְּנֶפֶת מִשְׁנֵה דִינִים. תְּדַשִּׁים שְׁגִיִּם
עֲשׂוֹר הַקּוֹת כָּל־סְרֻבִּים: אֲמָנִם עַל־שֵׁם שֶׁאֵ מִיָּם. מִיָּחֹם שְׁמוֹ שְׁמִיָּם.
הַזִּקְיָף קוֹלוֹ עַל הַפִּיִּם. יָחִיד וּמְיֻחָד פְּעֻמִּים. קְדוֹשׁ:

טָבֵס חוֹל לְרֵתִיבִים. שְׂרֹד אֹתָם בְּרִבִּיבִים. יַעַן אֵלּוּלִי הוּא עוֹלָם
מְזַרְיָבִים. יַפּוֹן תְּדַשֵּׂא הָאָרֶץ אֵילָנוֹת וְעֲשָׂבִים. כֶּנֶן לְמִינֵהוּ כָּלִי צֵאת
מְעַרְבָבִים. כִּי טֹב פְּעֻמִּים בְּפִרְשָׁה בְּתוֹבִים. לְחֻדְיֵעַ כִּי נִבְרָאת גֵּן לְבָנִי
שְׁלֵשֶׁת טוֹבִים: אֵל אֲפִיץ וְתָמִים. מִקּוֹלוֹ מִיָּם הוֹמִים. תְּהַלְתּוּ לְעַד
נוֹצְמִים. יְהִי אֲדִיר בְּמִרְוָמִים. קְדוֹשׁ:

כִּמְהָ חִפְזָה וּלְכֶנֶה. מִרְאָה אָדָם לְהִגָּה. נְתִינָתָם בְּרִבְעֵי וּבְרִיתָם
מִרְאֵשׁ נִתְכַנְּהָ. גִּמְשֵׁל מְשֵׁל לְכֶנֶה בֵּית מִיָּד מְדֻלֵּק בּוֹצִינָא. סִיּוֹם יְהִי

אשירה, על' תהלים קע"ט, ה' וז', ד'. בעמידה, תחילה, ע"ה ויעמד סינחס ויפלט (תהלים ק"ז, ל'). פני יושבי ביתך, לפני סוכה. גבלת, ל' ליה ונכח. גוש, חתיכת עפר, כמו חיוז ז', ס', ושמר גוש ושלג ע"ה כי לשלג יאמר הוא ארץ (חיוז ל"ז, ו') ושמור עליו כפיר' ג' ג' הארץ מלחה עקום נדלחת משלג אחת כסא הכבוד, לקח חוקן המים ונקפחו המים ונעשה עפר ארץ. שרוד שלטת, ע"ס ד"ר פ' ג' ומדע כונן, מתיכן נדלחת האורה, שמתעטף בה הק"ה כאלמה והבהיק זיו הדלו עסוף העולם ועד סופו. האנשים, ואחלה, הדום, הארץ. וגרים, השמים. מעיבת בנינים, תקרה של בנין העולם הם השמים, וע"ס ד"ר פ' ד' שנקרא ונתחזקו השמים ביום השני. בריצותים, לא אטו מים המתחזקים למדת מן העלזנים גדלון טוב, וכעמוד למעלה דף 625. בבערת עשנים, כקוף גדול ר"ל אקוף עליהם סק"ה. עון ל' חוק ועון בארמית וסורית, גדל עו תרגמו גדלח דעזנח (עשלי י"ח, י'). עלום כנף רגלים, שורד למלכאים שגדלו ביום שני (חלש ד"ר), וע"ה חיוז ל"ט, י"ג. זריבת חפחה, חש בהיכנס. תפחה כמו לגיכנס (ישעיה ל' ל"ג וערכין י"ט וכ"ד פ' ד'), וזריבת כמו אריפת על' ירמ' כמעטו (חיוז ו', י'). ששנה דינים, דין כפול של זלג ושל חש. או ארעו לגיכנס של טעה זהוה לגוף ולגיכנס של מעלה זהוה לנפש. חדשים שנים עשר, עשפט רעשים בגיכנס י"ז חדש (עדות סוף פ' כ', ג' שנת דף ל"ג, ע"ה, ור"ה דף י"ז). הכוח ל' ארסה על' עבות חש (ויקרא י"ג, כ"ד) לא תטבה (ישעיה ע"ג, כ'). סרבינים, שורדים. וישון ת"ס ומכר (בראשית ל"ט, ת'). שא סים, ע"ס ד"ר פ' ד' ומנחם מנ"י בראשית ט', ח'. חקיקה, הק"ה. קולו, תהלים כ"ט, ג'. פעמים בכל יום. טכס, תקן. לרדבים, למי חים. שרוד אחתם ברביבים, גר יעלו מן הים החדים להיות מהם רביעי עטר. אלולי הוא, חשם לא היה כן היו מי הים עתהיכס את העולם. יסו, זמן. כון למינה, מנוול למעלה דף 729. כשרשה, נמצא חס עליזי אל טעה בראשית כחונ הי סוכ כ' פעמים. גן, גן ערן. שלשת טובים, כפ"ח שלשת ארזים, והענין אחד והפעם על ג' האכות חכמה ילחוק ויעקב. הוסיים, הוסיים. והאלוה לעד נוטמים, ע"ס ד"ר פ' ה', הים היו חוברים חלו לאלו כלן ונעשה קילוסין להק"ה סה"ד כאו נכרות ה' כשאו נכרות חוקם, ורחה למעלה דף 729. מראה אדם לרגו, נדלחת מרחם כטרת פני חס. בוצינא, נד כל' ארעי, להעלות נד ת"ס ללדלקח טמיח' (שמות כ"ז, כ'). והטעם הזה לקוח מלך

מארת למארת גשנתה. סדר מעמדות לפיקד מתענות בתחנה. על אסקרת תינוקות וגמולי שנה: אין זריו פשליחותם. מי ראה כמותם. תדירים במלאכותם. יודעי מערי ביאתם. קדוש:

פן השרץ אדירים. פורחים שחים טמאים וטהורים. צפים התיר בשנים בקסקקות וסנפירים. צפרים הכשיר בשלשה זפק וקרקבן ואצבע מיתרים. קים מאלה ומאלה לעתיד שמורים. קהל בסעודתם תכורת חברים. רמו רמו באיוב יכרו עליו חברים: ארון אל שדי. מקדים לעולם די. תמוך חלק לדידי. ירתיה צול חיז שדי. קדוש:

שפע עוד לאדמה. שרץ חיה ובהמה. שפר און בשריריו ונתיעץ בתכמה. תאר גלם גיפיו הכהות גלגל חמה. תרדמה חספתו תבגית מעלעו לרקמה. תיום מעזה ארת לא יכלו לקימה. תחת כן גרמו ליום תולעה ורפיה: אדם כל יליו ביקר. כצן גרש והפקר. תמוך די מעקר. ידע ונגב ושקר לקדוש:

אפון יום מימים. אחד אורו לתמימים. מעין עלם הבא עגיניו מסקמים. מכפל בלחפו ועגש ואזרתו ושיריו הנעימים: תכלו בתכל משורה בכבוד מטעמים. תענוג בלבוש קושי ומגוח לעגומים. ידי לנו מרשה לעולמי עולמים: אספר קצת פעולותיו. ארבע רשיותיו. שתים

לש פ' ג'. מארת למארת נשנתה, כתיב מארת חסר חסר ע"ב כשני בקוד נקרא 109, נענוג אכשעמים המאורות למורה וע"כ היו מתענין חכמי מעמד נחם הדנינו כדליתא בתענית כ"ו, כ'. וכסירה רש"י בראשית ח', י"ד. פן, לזה הקצ"ה חסר המים החדירים ישרו עופות חגים, צפים, הדגים, בשנים, כשנים ספני טבחה. בשלשה, נג' ספני טבחה וכדליתא בחולין כ"ט. באיוב ט', ל'. מקדים לעולם די, אחר די לעולמו, כדליתא בתנאים י"ב חזי אל שדי חזי הוא אמתיה לעולם די. ירתיה צול, הוא לוחן ועס"ה חזי ב"א, חזי שדי, תהלים כ', י"א. והוא שפן ששמו ג"כ ללדיקים לע"ל (ויקרא רבה פ' כ"ב, וסמיקתא פ' ט"ז ופירוש הכתיב לשמות ט"ז, ד'). און בשריריו, הוא הכהנות עס"ה חזי ב' ע"ו. גלם, נחן של חסד"ר. כשיפו הכהות גלגל חמה, כדליתא ככ"ט דף פ"ד וב"כ דף כ"ח ויקרא רבה פ' כ', תפוח עקטו אל חסד"ר היה טבחה גלגל חמה וכו'. לרקסרה, לכנות חכה טללעו של חסד"ר, טל' רוקמתי (תהלים קל"ט, ט"ו). חיים, התלומדים ר"ל חסד וכוה. כל יליו ביקר, עס"ה תהלים ט"ט, י"ג. וחדש על חסד"ר שלח לן ככחו עמו אף כדון כשעה י"א וכטרד עפן ערן כשעה י"ב כדליתא ככ"ר ז' י"א וב"א וסנהדרין דף ל"ח, כ' וחדש תהלים עומד ל"ב וחכות דר"ב פ' ח'. והפקר, נכשה להפקר. מעקר ידע ונגב ושקר, כן כב"י, ופירשו, כי ידע עקר הטובה וכל זאת נכח טען הדעת ושקר להקפ"ה בטמא האשה חסר נחת שדרי היא מתנה לו. גם לפרט מעקר ידע ונגב, נגב דעת העקר ר"ל דעת הקפ"ה, וע"פ סנהדרין ל"ח, כ' חסד"ר כוסר כעיקר היה. יום סימים, יום השבת ויחד חותו לישראל התמימים, וע"פ כ"ר פ' י"א, חסד"ר שבת לפני הקפ"ה רכש"ע לבוכן י"ב כן זוג ולי חזן כן זוג, חסר לו הקפ"ה כנסת ישראל היה כן זוג, וכוון אעמדו ישראל לפני הר- סיני חסד"ר להם הקפ"ה זכרו הדבר אמתיה לשבת כנסת ישראל היה כן זוג, סיני דבר זכור את יום השבת לקדשו. מעין עולם הבא, השבת הוא מעין ע"ה" (ברכות כ"ו, ע"ב). סמימים, טמימים, מכפל בלחפו וכו'. ע"פ ערדש תהלים עומד ל"ב, חסד"ר ינתק כל עסקתו דכחש כסול, עומד כסול שני העטר לחסד, קרנה כסול וכיום השבת שני ככשים, עונשה כסול מחלליה מוח ישת, שבת כסול וקולחת לשבת עונג לקדוה' פכוד, חזקתיה כסולות זכור ושטר, עומדו כסול עומד שיר ליום השבת, חבלו, ערנו. בחבר משפר, טל' תכלין שהוא לו סימים כל' תלמוד, וע"פ שבת ק"ט חסד"ר קיסר לר' יהושע כן חכיה ע"ט ס"ט חכיל של שבת רחמי כחף, חסד"ר, תכלין אחד י"ב

שָׁהָן אַרְבַּע יְצִיאֹתָיו. שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ אֲוֵהֲרוֹתָיו. אַרְבָּעִים חֶסֶד אֶחָת אֲבֹת
מִלְּאֲכוֹתָיו. לְדוֹדֵיךָ לְכָל בְּרִיּוֹתָיו. שְׁדוּאָה שְׁקֵל בְּכָל מִדּוֹתָיו. קְדוּשׁ:
הַכֹּל יוֹדֵד וּמ'.

אופן. חֲזֵי הַמְּחֻזִּים יַעֲקֹב.

יְהוֹן יְהוֹן, שְׁנֵאֲנֵי שְׁלֵהֶבֶת. עִם פְּתָכִים, וְתוֹכִים, מִתְּהַסֵּק צְרָבֶת.
קְרָגִיהֶם, וְחֵי פְגִיחֶם, כְּזֵיו זִיקַת שְׁלֵהֶבֶת. יְקֻדְשׁוֹן, וְיִשְׁלֹשׁוֹן, עִם אוֹפְגֵי
מִרְפָּבֶת. מִי בְּנֵי אֱלֹהֵינוּ הַפְּגִיבִיהִי לְשָׁבֶת: עֲמוּפִים, וְעֲגוּפִים, לְאֶחָד שֵׁשׁ
בְּנֵפִים. בָּם מְכַסִּים, וּבָם טְשִׁים, בְּפִסֵּעַ חוּג שְׁמָיִם. וְגוֹפּוֹתֶם, וְגוֹבּוֹתֶם, הֵם
מִלְּאוֹת עֵינֵיכֶם. שָׁבַח אוֹזְרִים, לְצֹר צֹרִים, תַּת תְּהַלֵּה מִחֲסָבֶת. מִי בְּנֵי
אֱלֹהֵינוּ הַפְּגִיבִיהִי לְשָׁבֶת: קְבִיעַתֶם, בְּמִשְׁמֶרֶתֶם, תְּמִיד לִלְגָה וְיוֹמָם. לְכָל
יְלִיזוֹן, לְכָל יְזִיזוֹן, עֲדֵי עַד מְמוֹקָמָם. כִּי צֹרֶם, שָׁם סִדְרָם, עַל מַעֲמָדָם
חֵימָם. מִיכָאֵל, וְגַבְרִיאֵל, סְבִיב כְּסֹא שָׁם שְׁמָם. וְצֹר חֵיוֹת, שָׁם הֵיוֹת,
שְׁכִיבֵתוֹ מִסְבָּת. מִי בְּנֵי אֱלֹהֵינוּ הַפְּגִיבִיהִי לְשָׁבֶת: בְּרַעֲיִשׁוֹה, וּבְנַעֲיִשׁוֹה,
כְּבוֹד וְכָרֹ יִסְאָרֵי. וְעַבְדֵי, בְּגֵי יְדִידֵי לְמִטָּה הֵם יִסְפָּרֵי. בְּקוֹל קְדוּשׁ קְדוּשׁ
קְדוּשׁ יִי צְבָאוֹת יִזְכָּרוּ. וְגַם יְהַגּוּ, בְּקוֹל הַגּוֹן, וּבְדַעַת מִיִּשְׁבֶּת. מִי בְּנֵי
אֱלֹהֵינוּ הַפְּגִיבִיהִי לְשָׁבֶת: וְהַחַיִּים יִשְׁוֹרוּ וּמ'.

א ה ב ה

סְגֻלְתִּי אֵיפֹה נִשְׁאֵתִי. וְעֲרִיָה כְּסִיתִי. חֲדָרֵי הַבֵּיאוֹתִי. לְבָנוֹן הַשְּׁבֵתִי.
וְאֲשַׁבֵּל עֲשִׂיתִי. וְיִשְׁכְּבוּ הַמְּסִיתִי. וְעַתְדוֹתֵיהֶם שׁוֹשְׁתִּי. סְגֻלְתִּי: דוֹדֵי,
עֲזָבֶתִי נְטוּשָׁה. כְּאִשָּׁה כְּגֻדְשָׁה. חֲלֻשָׁה וְאֲנִיִּשָׁה. בְּיַד גּוֹגֵשׁ עֲנֻשָׁה. וּמִן
לִשְׁעֵי חֲלֻשָׁה. וְאֶקְרָא דְרֻשָׁה. וְתִרְאֵ אִיבֶתִי וְתִבְסָהּ בְּרֻשָׁה. דוֹדֵי: סְגֻלְתִּי,

לְבוֹ וְכַת שֵׁן שֵׁן טַמְלִין לְתוֹכוֹ וְחִיחוֹ כוֹדֵף. אַרְבַּע רְשׁוּחֹתָי, רַחֵם הַיּוֹדֵד וְרַחֵם הַכֹּסֵם וְכַלְעִית
וְעוֹקֵם טַמְדֵי הַמְּפּוֹרְטִים נַעֲמ' שְׁנָה. שְׁחִים שְׁהָן אַרְבַּע יְצִיאוֹתָיו, חֲזֵי עִם שְׁנָה. שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ אֲוֵהֲרוֹתָיו,
כְּבִי גוֹרֵם אַרְבָּעִים וְשֵׁשׁ, וְכִי. אֲבֹת סְלֹאכּוֹתָי, לִי אֲבֹת מִלְּאֲכוֹת אֲסוּרוֹת כְּשֵׁנָה וְעוֹנוֹת נַעֲמ' שְׁנָה פ'
ו'. שְׁקֵל כָּל בְּרוּחֵי, הַשֵּׁנָה הוּא שְׁקֵל לְכָל מַעֲשֵׂה בְּרֹאשִׁית.

יְדוּדוֹן, יִתְכַדְדוּ וְיִמְהוּ, וְל' תְּהִלִּים ק"ח, י"ג. שְׁנֵאֲנֵי שְׁלֵהֶבֶת, מִלְּאֲכֵי אֵל. פְּתָכִים, ל' עֲרֵב,
לְכֹלוֹת כְּשֵׁן ת"י פְּתִיכֵן נַעֲמַח (שְׁמוֹת כ"ט ב'). וְחוֹכִים, מ"ל' תוֹן. מִתְּהַסֵּק צְרָבֶת, שְׁנִיחֵם ל' יְקוֹד
אֵל מ"ל' וְחֵי נַחֵק (תְּהִלִּים ע"ח, כ"ז) כֹּחַ לְרַחַת (מַשְׁלֵי ע"ז, כ"ז). וְהַפְּגִיבֵי הַמְּלָחִים עִם שֹׁד
הַמְּלָחִים אֲחַר כּוֹלֵם כֹּחַ כּוֹעֵרָה. קְרִנֵּיהֶם, מ"ל' כִּי קָרַן עוֹד פְּנִיז (שְׁמוֹת ל"ד, כ"ח). וְיָקַת, חֵיחוֹן,
כְּמוֹ מַעֲזָרֵי וְיָקַת (יִשְׁעִיָה נ' י"א). מִי כֹה', תְּהִלִּים ק"ג, ה'. בְּפִסֵּעַ, נַמְסִיעָה חֲחַת. חוּג שְׁמָיִם,
סִיבֵב הַשְּׁמָיִם. מִלְּאוֹת עֵינֵים, יִחְזַקֵּל ח', י"ח. מִחֲסָבֶת, מַשְׁלֹרֶת. יְלִיזוֹן, יִסְוֹרוּ, ע"ל אֵל יְלִיזוֹ
מַעֲנִיךְ (מַשְׁלֵי ג', כ"א). רַחֵם, חֵיוֹת הַקְּדָשׁ. שְׁכִיבֵתוֹ מִסְבָּת, לִהְיוֹת סוֹכְנִים כְּסֹא הַכְּטוֹד. בְּרַעֲיִשׁוֹה
וּבְנַעֲיִשׁוֹה, ע"ל וְתַגְעַשׁ וְתַרְעַשׁ הַחֶרֶן (תְּהִלִּים י"ח, ח'). וְעַבְדֵי, יִשְׁאֵל. בְּנֵי יְדִידֵי, כְּנִי הַחֲנוּת הַמְּחֻזִּים
לְהַקְבִּי. הַגּוֹן, כּוֹן וְיִסֵּר.

וְעֲרִיָה כְּסִיתִי, ע"ה יִחְזַקֵּל ע"ז, ח'. חֲדָרֵי הַבֵּיאוֹתִי, שִׁיר ח', ד'. לְבָנוֹן, טַמְלֵי. וְאֲשַׁבֵּל
עֲשִׂיתִי, ע"ה וְנַעֲמַתִּין שׁוֹרֵק (יְרֵמִיָה ב' כ"א). וְיִשְׁכְּבוּ, שֵׁל א"י וְהֵם הַבְּנֵעִים הַמְּסִיתֵי אֵת לְכַנֵּס (יְהוֹשֻׁעַ
ס', ח'). וְעַתְדוֹתֵיהֶם שְׁמוֹתָי, ל' יִשְׁעִיָה י' י"ג. וְאֶקְרָא דְרֻשָׁה, ע"ה שֵׁם ס"ב, י"ב. וְתִרְאֵ, מִכָּה ז', י'.

ראיתך בקבלך . בצער עליך . פשוטה מעילך . פרוצה קדלך . ופעמוני
 זהב עלי תלפליך . מעי המז לך ואבא אליך . ואפרש בגפי עליך . סגלתי :
 הודי . באתי בפעודה . ברשת צר לכודה . ביד בכל ברוחה . ביד פרים
 גרודה . ביד יין שרודה . ביד צר גלמודה . שימגי כחותם פקדם מוסדה .
 ותגלגלי בגות יהודה . הודי : סגלתי רחם ארדוה ונס וכוז אונקך .
 חסתי על נעמד . וראיתי מגורך . עוד אפאר תארך . אצחיד טאור ותרך .
 ויבא לך צורך . ויחבול את שברך . התפתח ציון מוסרי צמורך . קומי
 אורי ברכא אורך . סגלתי : הודי . אכלוני שני רבים ואריוני . ושמך בית
 קדשי למעון פריץ חיות . מואב ועמלק קדר ונביות . תקרא שנת גאלה
 לשוית השביות . ותרבנו לעבודתך במער איש וליות . הודי : סגלתי .
 נחיתך בשביה . בככל צר בלוי . נפוצה וזרחה . קארין מאפליה . ונותי
 שביה . השוב לעליה . כי יעקב בחר לו זה . סגלתי : וקרתו לשם הגדול וכו' .

זולת . ע"ס א"כ וזל"כ תתוס אפרים ברבי יצחק חזק . וכשתנו קלת חלוים נעבור בשלום .

אלהי בך אחבק . כטובע לגמל יאבק . אמר טוב לדבק : בשמך
 תמיד תמלתי . אף כי עליך נקמלתי . נפתולי אלדים נפתלתי . אל תרחק
 מפני : גרתי עם מושך ותכל . גמשכתי ביד שובל . פשור לשבח יוכל :
 דבקתי מאד בעדותך . הסתופף בכנף מדותיך . קציעות כל בגדותיך .
 אל תרחק ממני : הרחקתי גרוד מפק . ולפי קרוב לשמך . וראיה כי עפק :
 וצאן ידך נמונה . ואחור לא נסונה . רעה את צאן הדרנה . אל תרחק ממני :
 וכוז הרג רב . עליך נפשי תקרב . ונפל מפני רב : חסידך ומיחדך
 מקרב . בקר וצהרים וערב . עם שרידי חרב . אל תרחק ממני : טחי תפל

קליך . ערסן מנוגה מחוסר נדים . מרגום ערוך קדל . ופעמוני זהב וכו' . תנת פרוצה נעשכת גם
 עליו . רל וגם קרוצה טפעמוני זהב . הלחליך . על' קולמוי תלמלים (זיר ה' י"א) . ואפרש . יחזקאל ע"ו .
 ח' . בסעודה . נרשט כמו תהלים ס"ו . י"א . ברוחה . ל' נדר . גלמודה . שוטמה ועוזה כמו ישעיה ע"ב .
 כ"א . שימגי כחותם . זיר ח' . ו' . וחבלנה . תהלים ל"ו . ח' . סגורך . על' סגורי חזני . רל ככל הארעות
 שהיה גר עם שמתין . והפחור . ישעיה כ"ב . ב' . קומי . עם ס' . ח' . פריץ חיות . חיות מורמות . קדר
 ונביות . חומות מכני ישמעאל (בראשית כ"ה . י"ג) . כסער איש וליות . ל' ס"א ז' . ל"ו . וכאמר עם על
 הכרטים . והוא ל' דנוק וחכור . ור"ל תקדכנו ומדכנו לעבודתך כמו הכרטים שהיו מדוכקים יחד . כלויה .
 ל' חסור כלה . בארץ מאפליה . על' ירמיה כ' . ל"א . ונחה . על' ונות בית תחלק שלל (תהלים ס"ח . י"ג)
 ר"ל כשת יאחל . כי יעקב . תהלים קל"ה . ד' .

אחבק . חדק . לנסל . נטל הוא שפת היס טקוס חסימת הסכמות . יאבק . על' ויאנק איש (בראשית
 ל"ב . כ"ה) . כלומר כחדם כשכל למים ומתעסק בידיו סביבו כדי להתקרב לניכיה . אומר טוב לדבק . ל'
 ישעיה מ"ח . ו' . החלתי . נחטפתי . ס"א הוחלתי . נפחולי . בראשית ל' . ח' . אל תרחק ממני . תהלים
 כ"ב . י"ב . ששך וחובל . שמות של חומות מכני יפת (בראשית י' . ב' . יחזקאל י' . ח' . תהלים ק"ב . ה' .
 שובל . כן שער (בראשית ל"ו . ב') . כשה . ישעיה כ"ג . ו' . הסתופף . להסתמר . וס"א הסתוכך . והוא ל'
 מחסה מצד סכך . קציעות . תהלים מ"ה . ע' . וראה . שמות ל"ג . י"ג . רעה . זכריה י"א . ד' . ונפל . על'
 שמת י"ט . כ"א . עם שרידי . ירמיה ל"א . כ' . טחי חסל . ל' יחזקאל י"ג . י"א . וזיכה כ' . י"ד . ור"ל

וכוונתם. אולי גיל השמחים. ובמשכנות מבטחים: יראך נקקלים
 ונתנקים. ואלו הן הלוקים. בני הדברים. אליהם סגנו: פורע לבל ויסגוד.
 יעצני בק לבגוד. לערב עמו באגוד: לא אצתי לרעות אחריו. נמתי יבשו
 כל חבריו. רע ירוע פי ערב. אליהם סגנו: מחמת עפר זוחל. לירחי
 שוא אני נוהל. מהכחי פי איהל: נפשי בק דבקה. פיוק נכנס לדבקה.
 השביע נפש שקקה. אליהם סגנו: שונאיך בלבות ודחיים. לשונם
 מדברת גסדים. שוא עבד אלהים: עמך בעצתם לא לשב. ובתוכם לא
 יתחשב. השמרים הכלי שוא. אליהם סגנו: פלאה בעיני גשגרה.
 למדהתה הילש קצה. הגה קמה וגם נאכה: עזעקת הבא מוד. אומרת
 לי מה לך גרוד. מה הודך מוד. אליהם סגנו: קומה לעאת פסעם
 בפעם. תרעם בלשכת רעם. העם אשר ועם: חדר אדרי בלב יתם.
 תמיד פי מתרגו ומתלחם. אכלי עמי אכלו לתם. אליהם סגנו: שופך
 דמו לא בשה. נתן יעקב למשפחה. ואכליו עונו ישוא: תועי רוח בלו
 תעיתה בלהו ושבלו. והגותרת מופנה יאכלו. אליהם סגנו: אולי גואלי
 דמו דורש. לא תעזוב נפשי למשמש. בלה גרש יגרש: פנה נא מופענה.
 אלפלימת צאן ידה. תיטה יי על עמך. אליהם סגנו: ראה את הדפתנו.
 הוציאה ממוסגר נפשנו. לפיה לנצה תשבתנו: יען משבתני בעבודת.
 גשפמתי בקלמיני מרהות. הקצור קצרה ידה מפרות. אליהם סגנו:
 מוני בעניי שמת. ויאני אליה בומח. מושכות פסיל תפתח: פרבים
 החמיקה שוב. לנשפה בפת מלב השוב. אל אחות אבותי לשוב. אליהם
 סגנו: ידעתי פי לא לצמיחת. נמכר עמך לחלימות. ואיה ספר בריות:
 צא וחשוב עם קונם. מה מקרם מה קנינם. בירלקח עמי חנם. אליהם

הדנקים כמות ואקר. ובמשכנות, ישעיה ב"ג, י"ח. ואלו הן הלוקים, ל' מכות רחם פ' ג'. בה' דרכים, ל'
 דמים ד', ד'. לבל, אם חליל אל הנבלים. לערב עמו באגוד, להתחבר עמו לאגודות חותם. תפי' לכול ען
 לפניה, וסוף טל' ישיה ט"ז, י"ט. רע ירוע, טל' י"ח, פ"ו. ויעשו פה כרעה יאמר הלוך אחר ערב את
 לט לפחות חותם. מחמת, מפני חרון הרוח הלוך הכניס לכתו ווחל עמר. לירחי שוא, טל' חיוז ו', ג'. מה
 כח, אם ו', י"ח. כיונה, כעל היונה סוכנם אחרי חמה. נכנס לדבקה, טל' גמרל פרה שסכניסה לרנקה
 על מנת שמינה (גיסן ג'). רנקה הוא מקום פטימת הכסמות וכל' הכחה מרסק וכן כעגלי מרסק
 תרגומו כעגלי רנקה (ישעיה ט"ו, כ"ח). חשביע, תהלים ק"ז, ט'. פחדים, ל' גלותו כעו מברז וזכור
 הלכ (פוסה ט"ז, ג'). שוא, מלאכי ג', י"ד. השמרים, תהלים ל"ח, ו'. פליאה, ל' תהלים קל"ט, ו'.
 למדהתה, כמי לסבל בישעיה י"ד, ד'. ומרס' נכח ד' ק"כ חומה זו שחמה תמיד מודו וסוף. הגה
 קשה, ל' תלמיח ל"ח, ו'. פה חודך, שד ה', ט'. קומה, חמה הקד' קועה. הרעם, טל' תהלים ב',
 ט'. העם, ל' תלמיח ט', ד'. בלב יתם, נחמימות לכס וכתחנם. אכלי עמי, תהלים י"ד, ד'. האובליו,
 ויקחו י"ט, ט'. כלו, כלו את רשיתן. והגותרת, ויקחו ו', ט'. כלה, צמות י"ח, ט'. חוסה ה', ויאל
 כ', י"ז. ראה חוכה ט', ט'. הוציאה, ל' תהלים קט"ג, ח'. לסוה חוכה ט', כ'. חקשה, ל' ישעיה
 ל', כ'. מושכות, חיוז ל"ח, ל"ח. לחלימות, מעטו כעו לצמיחת כי כן תרגום לנמימות לחלומין (ויקחו
 ג"ס, כ"ג). ויהי ספר כריחות, עשה ישעיה כ', ט'. עם קונם, עם סליון אחר עמך טעם לו. כי לקח

מַנְיָ: חִסָּה אִימָתֶךָ מִלְהַסְעִיר. בְּרִבַת אֵב תַּעִיר. וְרַב יַעֲבֹד צַעִיר: קָרָן
 עֲפֹךְ תָּרִים. תִּקְפֹּץ קֶץ וְתַעֲרִים. מְדַלֵּג עַל הַדָּרִים. אֶל־תִּרְחַק מִנְיָ:
 חֲשַׁבְתִּי עֲרֵן עֲדָנִים. עֵינֵי בָלוֹת לְזַמְנִים. לְפִי רַב הַשָּׁנִים: זְמַנִּי לְקֶץ זֶה
 אֵין תִּקֶּר. אֵךְ לַעֲת עֲרַב יִהְיֶה בְּקֶר. נַחַח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקֶר. אֶל־תִּרְחַק מִנְיָ:
 קָוִיתִי לוֹ אֲנִי בַיּוֹבֵל. וְיָסֵר שְׂכָמִי מִסִּבְל. וְהִיָּתָה צִצְתָּ נִבְל: קָרָן גִּנְחָה
 כְּאֹדַר צַדִּיקִים. לְגִדְדִי יְהוּדָה וְאַפְרָיִם. וְכִיּוֹם עֲלוֹתָהּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.
 אֶל־תִּרְחַק מִנְיָ: עֲוֹנָה וְגו' עַד שְׁמוֹ קִדְשׁ יִשְׂרָאֵל.

גאולה. (* חלל כשחוקים בחר ובחוקתי חו חומרים יקוש בענין השומד לטעה נעמוד. על טקול ח' ח' תמועות, וכלשי החוזים חתום שלמה.

שְׂכֹלָה אֲכֹלָה, לָמָּה תִּבְכֶּי. הַיָּאֲשִׁי לְבָךְ, מֵאֲשֶׁר תִּחְבֶּי. קָצִי נִמְשַׁךְ.
 וְאֶרֶךְ חֲשָׁבִי: הוֹחִילִי עֲנִיָּה. עוֹד מַעֲט כִּי אֲשַׁלַּח מִלְּאָךְ, לְפָנוֹת דְּרָכֵי. וְעַל
 דֶּר צִיּוֹן, אֲסוּךְ מִלְכִּי: יי מִלְּךָ, יי מִלְּךָ. אֲמִירוֹ לְצִיּוֹן, יי יִמְלֹךְ. הִגִּדָה מִלְּבָבְךָ
 יָבוֹא לָךְ: לֹא־אֵלֵי, בְּפִמָּה אֲיַחַל. וְעַד אֵן תִּמְשֹׁךְ, גִּלְתָּ הַחַל. וְכַגִּי רַחֵל,
 גְּזוּזִים בְּרַחֵל. וְאֲנִי בְּכִלְזֹאת תִּמְיֹד אֲיַחַל: הוֹחִילִי עֲנִיָּה, לְפִיכָךְ וּמִחַל. כִּי

ישנה נ"ב ה' איסוך מלהסעיר, טל' סערה, שלא תבוא עוד רוח סערה אל הצרות על ישראל
 עטף. אבי יצחק, ורב, נחשית כ"ה, כ"ג. תקפוף קץ, מדלג את הקץ, שנתה את הגאולה אף
 אם מדין עתה לא הגיעה, ותערים, ל' תחנולה, מדלג, שיר כ', ח'. ערו ערנים, מועדי קץ
 הגאולה אשר נגלו לרניאל (ו', כ"ה, י"ב, ו'). לפי רב השנים, ויקרא כ"ה, ט"ז, ושתי, חסמתי.
 לעת ערב, ע"ס זכריה י"ד, ו'. נחח, שחלל ח' ט"ו, כ"ט. והיתה ציצת, ישנה כ"ה, ל'. קרן, ענין
 כונה חוסר, וכיום עלוה, הושיע כ' י"ו.

שכולה, כן חומר הקכ"ה לכנסת ישראל, חנה שכולה וחכולה בין האומות למה תבכי וכי נחיש
 לכן מלחמות עוד. ועל זאת שונה כנסת ישראל כי תכבה על ארץ קץ הגאולה נמשך הכנה והרובה
 מאל חסכה גלותה. והקכ"ה שז ושונה חוהילי עניה וכו', ועל הדק הזאת הולך כל הפיוט. אשלה
 מלאך, ע"ס מלאכי ג', ח'. אסוך מלכי, ל' תהלים כ', ו'. הגה מלכך, זכריה ט', ט'. גלות החל,

גאולה.

(* אם בחר ובחוקתי חלוקים חומרים זאת לגאולה. חתום נחשי החוזים יצחק.

יָקֹשׁ בְּעֵינֶיךָ, וְלִכְבֹּד בְּפִיךָ חֲבָלוֹ. וְצַבִּי עֲרִיף, הוֹרֵד וְעִגְלִי. וְסֹאֵר חֲלִי.
 הַפֶּשֶׁט וּמַעִילֹ. וְנִתְפַּשׂ עַל מְרִי, וְנִשְׁבָּה עַל מַעְלוֹ. כִּתִּי מִשְׁבִּי, תַּעֲלֶה
 עִלָּה. אֲחֲרֵי גִמְכֹר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה־לִּי: צֹוֹאֵר עֲבָדִים בְּפִיךָ אֵין פְּתוּת. לְקוֹנָם
 כִּי לֹא נִמְכְּרוּ לְצַמִּיתוֹת. כִּי בְּשִׁבְעִית יֵצְאוּ מִשְׁחִיתוֹת. אוֹ בְּשִׁנַּת יוֹבֵל
 תִּפְשִׁי לְחֲלִישוֹת. וְעֵדֶת עִם קָדֵשׁ לְעַד בְּתוֹךְ עֲבָדוֹת. וּמַעֲרָךְ וְכָרוֹת וְנִרְחַק
 וְכָתוּר. אֲפָסוּ שִׁבְתֵּי וּבְמַל יוֹבֵל. אֲחֵרֵי גִמְכֹר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה־לִּי: חֶק שְׁמֵת

לא לעולם בך אני בוחל. עוד מעט והיית לי ואני לך. :: סלה :: סלה ::
 אמרו לציון :: יסלה. העה טללה יבוא לה: כתי יקרב, וציע התור. סתום וחתום.
 כתי תפתור. ארמון זרים, כתי תפתור: החילי שגיה למחקה ומספור.
 כי עוד יש לך, מרפא ומפתור. ויפחה בפתור כיום אי בפתור. ויעין
 בכעצוק ציון אשר נשלה. :: סלה :: סלה :: אמרו לציון. :: יסלה. העה טללה יבוא לה:
 חמוני לפנים באחת נטבע. מגוף וקבל, בקרוב נתבע. היזרת אני עוד
 כבעים נצבע. נקבצו עלי, בשלוח אצבע. ואכל בשרי, ועוד לא נשבע:
 החילי שגיה לצור אשר הוא נשבע. כי בא יבא דוד אשר הלך.
 :: סלה :: סלה :: אמרו לציון. :: יסלה. העה מלךך יבוא לך:

בגלל אבות תושיע בנים, ותביא גאולה
 לבני בגידים. ברוך אתה יי גאל ישראל:

שוכדים כ'. בוחל, לא תעמך נך. טחל ל' טחום כמו ככסם טחלם כי (זכרים י"ח, ח'). החור, הטן
 הטולל, כמו וכתע תור חסתר (ס'טו). ארמון זרים, ישעיה כ"ה, נ'. מרפא ומפתור, ע"ה
 ונעתר להם ורמסם (שם י"ט, כ"ב). כפתור, כרה. כיום אי כפתור, ע"ה סוד ה' את פלשתיים זלרית
 חי כפתור (ישעיה פ"ג, ד'). וככוונה יפחה לישראל ישועה כמו כיום שהיה אודד הקנה את יושבי
 כפתור. ציק, כתר. הטוני, טעון יסאל. באחת נטבע, ניד חומה אחת טגלות טלרים וכן טגלות
 טבל טעוק, טטלרים. טטבע, כחנקטו טטורה טגלותם לטון לאלטם. כבעים נצבע, כמו כתוך
 טגלות חרסים וע"ה ישעיה י"ב, ט'. בשלוח אצבע, הטופות זולחים אלכענותם חרסים, וכמי לטוידי
 יסאל חרסים. אשר הוא נשבע, ישעיה כ"ד, ט'. ס"ב, ח'. דוד אשר הלך, ע"ה ט"ז, ו'. ו', ט'.

למסכן בעניו ומרהו. ותענתו במקרו שודה אהות חלדו. גאולה תהיה לך
 אם קטאה ידו. או ביחל ישוב לידו ועבדו. ואם לעקר נמכר באפס כל
 מאודו. אז קרוב פודו דודו או כרהודו. וזה בפסה שנים לא רמה ידו.
 נמושה ביד בוגרו. נחלתו ותכלו. אחרי נקט גאולה תהיה לך: קרובי אם אפסו
 הן אתה נותרת. גאולי אם פסו הן אתה נשארת. ומי יחמול אם לא
 חמלת. אם לודן שרת וען שמרת. אי ברית ברית וחסד נשבעת. הלא
 מלך אתה. צור ישראל וטאלו. אחרי נמכר גאולה תהיה לך:

בגלל אבות תושיע בנים, ותביא גאולה
 לבני בגידים. ברוך אתה יי גאל ישראל:

יוצר לשבת חמישית אחר פסח.

ע"ס א"ב, וחמ"ס טו אליה.

אגודה באהלך עולמים. אהסה בסתר בנפיקד לילות וימים: בתכמה
 יסדת הדומים ובתבונה פוננת מרומים. בנית רקמת אפעת שרשת יפית
 תמכת חשבת בקיימים. גמרת הפל בשש אותיות המסומים. גנזתם
 ששפתם בטבעת אהיה תתומים. דרש אתם הדורש עלבן הם סתומים:
 אלו שש מות. למעשה ידי אמן גמדהות.
 לען פי געדות. התחיל בקסר תעודות. קדוש:
 תצבת גבולות אדמה. השרות שכינתך בהמה. ושמהעיר מיום יי
 שפה. ואחר בן נתעלה וישב בתכמה. זרח אורה לשרים גנוז לתעלומה.
 זמן פפת רקיע הכדיל שליש הפומה. תפצם להשתמש אלו לאלו במהומה:
 אדון אין בלתיך. לא יעברון אדירים גזוחתיך.
 ינוסן מערתך. תמקרה בפנים עליותיך. קדוש:
 טבע ערוך מקדמונים. מירתו מהלך אלפים ומאה שנים. יחסו שבע
 שמות וקחוכו תמשה בתי דינים. יחד פלם גלו לבראמוץ בתויונים. בון
 תשעים ושנים אלק לארבעה מכונים. פנס למקום אחד בלמים
 התתוונים. לבישה קרא ארץ ולמים מקנה ידונים:
 אתה משל בהם. לדפאת בתלל רהביהם.
 יהמו יחמדו ממהים. השבתה שאון גליהם. קדוש:
 מניא הדשיא זרעונים. מטע גמעי בעמנים. גמע פלעץ מאכל זבל
 מיני עדנים. גבראו לקומתם ומאליהם פרי מעונים. סדרים לקיץ שלחן
 לתבורת רבנים. שש בעל המלאכה בנאות הפל בענגנים. עשות חפצו
 ורצונו פלם נכונים:

אגודה, ל' תהלים ס"ח, ה'. הדומים, הארץ. מרומים, השמים. ואתר נחכמה על הארץ ותחבנה
 על השמים ע"ה ע"ה ג' י"ט. בניה רקמת וכו', ראש ו' תמות הללו הן טלפ בראשית. בשש אותיות
 המסומים, ר"ל כש אותיות המטות נתנת בראשית בהן כדל וגמר הקב"ה את כל בראשית שמים והארץ.
 גנזתם ששתם, עוד עז אותיות הללו גנוז ומתום מני הארץ. כמבעת אהי' החומים, הם אהי' גניעטר'
 כ"ח וכן עז אותיות ראשונות של א"ח גניעטר' ב"ח, ועוד גמטר' של כדלשית כמספר קטן הוא י"ג וכן
 גמטר' של אהי' כמספר קטן עם הכולל הוא י"ג. אלו שש מות, עיני הכריזה שאכיר כדלש, בנית
 רקמת חמלת וכו'. נעודות, מוכנות לפני הנולד. כמספר תעודות, ספר התורה, וע"ה יעשה ח' ט"ו.
 ושם העיר, ל' סוף יחזקאל. גנוז לתעלומה, האור של אמת ימי כדלשית גנוז לכדקים לע"ל. כסח רקיע,
 חת השמים היחזקאלוגווקובע, כמו כפין על גני כפין כזה כנגד האווס (פרה פ' ג') ג' מלכו ככסה
 (מגלה י"ח). אלו לאלו במהומה, שלא רבו המים להתחלק, וכמטאר למעלה דף 626. ינוסן, תהלים ק"ד.
 טבע, שקע. ערוך מסדמונים, כניו לגיהנס ע"ה יעשה ל' ל"ג. אלפיים ומאה שנה, כמדד כוכן, לפון העולם
 שם גיהנס וזערו נ' אלפים ומאה שנים ושם נדונים הראשים נו' מדורי גיהנס וכו'. יחסו, קלח לו ז' שנות והן
 שולל, אכדון, כמר שחה, טיע הון, דומה (או-עני מות או כור שאון), ללמות, חרץ תחתי. כדלשית כמדד כוכן
 הערוכין דף י"ט. ה' בתי דינים, ה' מיני חש יש גיהנס, כדלשית' כנס' גיהנס. לכן אמוץ, יעשה ככניו. ע"כ איך
 מלאכים, לארבעה, לר' החות של כסא הכבוד. ידונים, המים נקדלו ויזוים על אזול ולא רלו לירד למטה.
 יחמדו, ע"ה תהלים מ"ו, ד'. השבתה, ע"ה שם ס"ה, ז'. מניא, מן האדמה. לקיץ שלחן, מל' מותר נכסים

אל מלא רחמים. לפי מעשיו העצומים. ותהלל
 בצדקו בתמים. המתקן מזון לכל יקומים. קדוש:
 ספק בשמי ובלים. פאר שני מאורות הגדולים. צו למשול ביום
 בחלון בלגבולים. ציה אור בעריפים בגרדי חלים. קשט ממשלתו
 מהיות שקולים. קשקשת ומעופפים שרצו נוזלים. ראש תנין ליום נחמה
 לסעודת משבילים:

איין מי ימשל בו. לשום אליו ארפו.
 יצוק בפלח לבו. העשו יגש חרבו. קדוש:

שכלל עוד במאמרות. שקעים ורמשים תחית ובהמות מנאור
 ומאורות. שלשה מיני בהמה לקרן נבחרות. תכלית כלם ברא משל
 בלי יצירות. תבן בלצבאיו על עבודתם סדירות. תלל מלאך בראש כלם
 ונבריא בראש שרות. וכל שירות בנרנם ובפיהם מעמי שרות:

איין ערבו ואין חלתו. לא יפגא ציר במותו.
 יגיד עליו אמנותו. הכל עשה יפה בעתו. קדוש:

אפר אפריו אגליו. אבני יקרה מסברו ועצי פרי ושליו. לבנון
 ואלונים לברות מאלי. לבד מעץ הדעת שלא הגריל בגוליו. יערתו
 השיאתו באהל בלי יצען ונתקו חבליו. יום מנחה פאה לעדה נולד וחסד
 מרשת מעגליו. לבן שר לנח בו שבטי דגליו:

ארון אים ונדא. לעפו חקק עגש ואוהרה.
 יחד לקדשו בזכירה לשמירה. היות תציו
 לעגב תציו לשמירה. קדוש: הכל יחד וכו'.

לקח הכנה (שקלים פ' ד') והוא ענין קטח מעודה, נחכטים. צו, נזה לשמ. כל גבולים, להחיר בכל
 גבולות הארץ, או שפירושו כל גבולות הסלכות וע"פ מרקי ר"א פ' ו' אהמטה יונתת וכנסת נ" עולת
 וס' חלונות. אור בעריפים, ע"ה ישעיה ס', ל'. וכוני טוח ללכנה. בגרדי חלים, הם הבוכנים. סדירות
 שקלים, גלה יהו עמז ויהו שקלים שניהם כאחד, וע"פ המדרש שנתמעטם הלכנה. קשקשת, דגים.
 רשם, מל' כי תשמע חדום רשע (מלאכי א' ד') ר"ל החלים את חנין, והכונה על לוייתן אסירם הקב"ה
 את חוכד והא' הנקבה ופלתה לבידוקים לע"ל (ב"ב דף ע"ה, נ'). בו, בלוייתן. יצוק כפלות, ע"ה חיו
 ע"ה, ט"ו. העשו, גס מ' י"ס. שלשה מיני בהמה, שור וכבש ועו. תכלית כלם, נספוק כולם. ממשל כל
 יצירות, הוא האדם. תלל, העמיד למעלה מהם, מל' גבה ותלול (יחזקאל י"ו, כ"ב). תבריא, כב"ר פ'
 ח' מיכאל ונבראל הם היו עושנין אל אלה"ר. ציר, יוצר, תבחרת דף י' טוח ורואה גלה מרח הקב"ה
 כעלת כבד ורם, מרח כבד ורם על נבי הכותל ואינו יכול להטיל נה רוח וכאמ"ר קרבים וכני מעיים,
 והקב"ה חינו כן לר טרה בתוך טרה וטמיל נה רוח וכאמ"ר קרבים וכני מעיים באינו דומה חסה חין קדוש
 כה' וחין כלתך חין פוד כלהינו (ז"ל נ' ב') חין לייך כלהינו. הכל עשה, קסלב ג' י"ח. אשר, תקן.
 ארליו, גל אלה"ר. אבני יקרה, ע"ה יחזקאל כ"ה, י"ג. וחיתת כב"ר דף ע"ה ומר"א פ' י"ב עבר חסות ע"ה
 הקב"ה לחד"ר ג"ע צ"ע נון חלפים היית כל חקן יקרה מסוכתך וכו'. לברוח פליו, ר"ל אלה"ר יכול לברוח
 וליקח מכל לוי. הן, יעוררו, אשתו. באהל כל יצען, צ"ע חזר היה מיעוד ליאב שר אמיד לולי היה חסד,
 והוא מל' ישעיה ל"ג, כ'. כאח לצרה, מל' מצלי י"ו, י"ו. וחדש טרשח סעגליו, סעסכת חינו בעדו וכאמ"ר
 למעלה דף 622. לקדשו, לקדש את הכסת. תציו לעגב, פשו. אשתו כספחים ס"ה, נ' חליו לה' וחליו לטם.

מלשי תרזו עקוב.

אופן.

קודי אש, בידודי אש, יצורי צור ברוכים דר. עיניהם, ומראיהם
 בעין סדרת ובעין דר. קול ינופפון, ויתעופפון, עשות תפץ אל נאדר.
 במוב שירה, בן זמרה, ישוררן איש בלי געדר. קול יי בקח קול יי
 בדר: לעמתם, וקומתם, וקופה בקומת תמר. ליל ויום, למל איום,
 מטיבים שבח חמר. המלות, מהילות, ומחנות בילק סמר. מעצם, ומששם,
 משמר לעמת משמר. כי קנם, התקינם, ומערכותם סדר. קול יי בקח
 קול יי בדר: קול ירימון, ועצימון, לאל בביר ממקומו. ועל מעונו,
 ותכינו, זה ישאל בנאמו. והם עומדים, וחדים, מסתרו ומאימו. יעריצון,
 ויקדישון, קבד יי ממקומו. כי סבו, מבוה ומבוה, בפסיה וקער לגדר.
 קול יי בקח קול יי בדר: ונשד ויעיר, ושור וכפיר, מוכנים בקמרבתו.
 ותחנותם, ומחנותם, סביבות תכונות שבתו. לפניהם, אופניהם, סובלי
 כס תפארתו. לשרת פני, הפחנה, והסדר הנסדר. קול יי בקח קול יי
 בדר: בימינו, על שכנו, שת מתנה מיכאל. ולשמאלו, ומפואלו, גבריאל
 ואוריאל. ומאחוריו, במשמרו, הבין מתנה רפאל. וישלשון, וישלשון,
 קדשה בעתות האל. לדר תביון, לאל עליון, שמו מרמם ומהדר. קול יי
 בקח קול יי בדר: והיח ישרו וכו'.

מלשי החזנים סגור חוק.

אהבה.

סגורתי, משכתיד חסד עמרת הלומים. התכללי בשלך שתים
 מתאמים. וגם שתים שלי בכתך משלמים. בצדק ובמשפט ובחסד
 וברחמים. סגלתי: דודי, נשבעת וקאת בברית ברתי. ואותי באלתך אתך

קודי אש, תואר לעלמים. בידודי, מלוגי כמו חיות ע"פ, י"ת. צור, הקנ"ה הזוכן על הכרונים.
 סדרת, דר, שנות אכנים טובות (אסתר א', ו'). קול ינופפון, נאלו את קולם. איש בלי געדר, עש"ה
 ישיה ט', כ"ו. קול ה', תהלים כ"ט, ד'. עצמחם, תקטב. מרילות, ל' חיל וגאל. כילק סמר, ר"ל
 מחסר רב כהרעה ומל' יעמיה כ"א, כ"ו. ועמם סמר ל' רעה ופחד כמו סמר מפחדן באי (תהלים קי"ט
 ק"ב), כי המלכים חרדים מטורח השכינה. לגדר, ל' גדר וסיג ועש"ה נתוס א' ג'. ויעיר, אדם.
 ובשיר, חריה, וכמו שכתוב עני אדם ופני חריה וכו' (מקראל א', י'). בוטינו, עינין כמל הבטור. מתנה
 מיכאל וכו', יסודו נמרקי ר"א פ' ד' וכמדברי רבה פ' ב' והערתקמי למעלה דף 576.
 סגורתי וכו' כן מואמר השם, ורזה בנאור איומתי למעלה דף 731. משכתיד חסד, יעמיה
 ל"א, ג'. עטרת הלומים, עמרת נאה לראש. הלומים, על' נקש להלמו ולא הולמם (סנהדרין כ"א ב').
 שהים מחאמים וכו', יסודו נדברים רבה פ' עקב, עלך שגזת למטרונה והכניסה לו שני אריסין (תבויטים)
 אף המלך וקף לה כנגדן שני אריסין, חביבה ממרונה את שלה אף המלך כמל את שלו, לאחר יעים
 ממרה וביצרה את עמטה והביאה אותן שני אריסין, אף המלך הביא את שלו, אמר המלך אלו ואלו יעשו
 ממרה ויתנו מראה של ממרונה, כך אתה מולא חכמה כמל לכניו שני אריסין נדק ועששט ש' כי ידעתי
 למען שאר יטוה את נביו, לעשות ערקה ומשפט (בראשית י"ח, י"ט) אף הקנ"ה וקף להם כנגדם שני
 אריסין חסד וחמים ש' ושמר ה' אלהין לך את הכרית ואת החסר (דברים ו', י"ב) ונאמר ומתן לך
 רחמים וחמץ והבין (שם י"ג, י"ח), חידו יראל את אלהם ש' הפכתם לראש עששט ומרי נדקה ללענה
 (עמוס ו', י"ב) אף הקנ"ה כמל את שלו, ש' כי חסתי את שלמי מלח העם הזה את חסדו ואת

העברת. לבל תמירני ולא אמירך גורת. בן תעשה באשר דברת. הדוי:
 סגלתי. חקתיך על כף בנגסת מי מנה. אני אם אשכחך תשכח מימנה.
 חטיבה מול חטיבה גמלתך לי למנה. וארשתך לי באמונה. סגלתי:
 הדוי, מעאתי תנה היות אמתך, ומי אנכי למול עו אמתך. לשמך תן
 קבד על חסדך על אמתך. ופרשת בנגף על אמתך. הדוי: סגלתי.
 חוקתיך בדיק ובאבהב בסוכן. ובדבור על לב ובחשק להסכן. ארבעת
 אלה ובאלה בתכן. ואהבת עולם אהבתך על לבן סגלתי:

וקרבתו לשמך הגדול וכו'.

זולת. ע"ס א"כ ולא"כ חתום אפרים ברבי יצחק. ובתנו קלת חרוזים נטבד סגלום.

אלהים לא ארע וזלתך. מושיע אין בלתך. גאלךך את גאלתך:
 ביתך קדש גאדה. הנה לאש ולתבה. הר האלהים תרבה. ערמתי יי:
 גם פי אעק ואשע. מיד גפשי קבע. ואני עני וגוע: דתך להעביר בקש.
 דוד אנסוף ועקש. זה לנו למקש. ער סתי יי: היתתי בנתק לרעה. כנום
 לקפה לרעה. היתתי בארץ נבריה: ואחי נגוע בתוכחות. מפגי שקר
 סדחת. חרות על הלחת. ער סתי יי: יודים בקשו גפשי. הפר מעות קדושי.
 ותלל שבתי וחדשי: חי רב על עב קל. הבט אל עמל לא תוכל. למה
 זה אשבל. ער סתי יי: טפלי שקר בלם. הפרחיקים מעל גבולם. שם יי
 אל עולם: ירצו קדושים. לגפשם עולם לאשים. על גבי חרשו
 חרשים. ער סתי יי: קפה עלי יעבור. אהרג ולא אעבור. חק עולם ולא
 יעבור: לגפשי הגיעו יודנים. ערכו עלי פידונים. בעלנו וזלתך אדנים.

כחמיים (ירמיה ט"ז, ה'). עמדו ישראל וכישה את עמנו וכבישו חותן בני ארסין א' ליון נמשפט תפדו
 וביסו נדקה (ישעיה ט"ז, כ"ז) חף הקב"ה הביא את שלו א' כי הכריס ימושו ומסדי מתוך לא ימושו,
 אשר מרחק ה' (שם כ"ד, י'), וכיון שיבילו ישראל את שלהן והקב"ה מותן את שלו חומר הקב"ה חלו
 וחלו יעש עמדה ויחננו מלשון של ישראל א' וזרמתיך לי לעולם וזרמתיך לי נלדק ונמשפט וזרמתי
 וזרמתי (הסע כ"ז, כ"ח) ע"ל. כן העשה, גלזית ית, ה'. הקחיק על כף, ע"ה ישעיה ט"ט, ט"ז.
 סי מנה, ע"ה נמדד כ"ג, י'. מי מנה, ימיני, וע"ה תהלים קל"ז, ה'. חטיבה, חטיבות, וע"פ טיבות
 ק"ו ו' חמר להם הקב"ה לישראל אתם עשיתו חטיבה אחת בעולם ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם.
 לשמך, תהלים קס"ו, ח'. ופרשה, חת ג', ט'. כסוכן, כחוטן, על' ותה לו סוכנת (פ"ח ח', ז').
 להסכן, להגיל על' ההסכן הסכמתי (נמדד כ"ב, ל'). תכ"י גרם דשבו ופירשו לשכון אכיתי בתוככם.
 ארבעה אלה, לךק ועשפט וחסד ורחמים וכאלה עוד רבים. בחוכו, נמנן. ואהבת עולם, ירמיה ל"ח, ג'.
 גאל לך, על' רות ד', ו'. ביחך, ל' תהלים ז"ג, ה'. הר, שמות ג', ח'. ותנת חרבה לקחה פה
 כשיטן נטעם חרין, נפשו קבע, החויב הגול את נפשו, על' וקנע את קובעיהם נכש (משלי כ"ב, כ"ג).
 ואני עני, ל' תהלים פ"ח, ט"ז. זה לנו, שמות י', ז'. כנתק לרעה, נהמת קרין חשם שמתו בעליה או
 נחלדה וכתפכו נחחר חין לה תקנה חלח מרעה עד שמתחלח. כנום לכפה לרדחיה, נהמת קרין חטאת
 שבוטסין חותה לביסה ומתה עם מאליה. ור"ל הכנו בין החויבים כחשם וכחשלות וחייתי מיתות. רדחיה,
 שמות י"ח, ג'. נגוע בחוכחות, מל' תהלים ע"ג, י"ד. טחוח, מחשבת, הכליות נקדלות טוחות (ח"י
 נחויק ל"ח, ל"ז). הרחה, שמות ל"ב, ט"ז. רכב על עב, ישעיה י"ט, ח'. הבס אל עמל, חקוק ח', י"ג.
 טופלי שקר, חיוז י"ג, ד'. ירצו, ל' אצורה. לנפשם, מלון נמשם עולים הם לחשי ה' להיות כליל. על גבי,
 תהלים קכ"ט, ג'. ולא אעבור את התורה אשר היא חק עולם ולא ישתנה. כידונים, חמט וחנית. בעלנו,

עד סתי יי: משולים הוֹדִיָה וְיוֹגִיָה. בְּגִיָה בְּגִי בְּחַוִּיָה. שׁוֹדֵךְ טָבַחַח לְעִיָה:
 נָא תִבֵּט מִפְּעֻלוֹתֶיהָ. טָבַחַח טָבַחַח סָגְלָתָהּ. הִתְיַצֵּב עַל־עֲלָתָהּ. עד סתי יי:
 שְׁנֵאתִי מַעֲשֵׂהָ תַעֲתָעִים. וְהִדְמִים מוֹדִיעִים. לְבָקְרִים לְרַגְעִים: עֲלָהּ
 פָּרְחֵי גַמְלָקִים. קוֹל דְּמִיָּהֶם צוֹעֲקִים. וְהִגָּה עֲבָדֶיךָ מִכִּים. עד סתי יי: פָּתַח
 שְׁעַר אָנָּךְ. מוֹנִיָה כְּלָה בְּחַוִּיָה. מִתְּלוֹמְמִים בְּיַמִּיָהּ: צֹחַר אֶת־מִעַלְלֶיהָ.
 וְעַל כָּל־חַקְמִים עֲלָהּ. שְׁאֲנָא כְּלָהּ. עד סתי יי: קָנָא בְּעָרִיץ בְּעַר.
 מִתְעַרְהָ בְּרַעְוֵן יַעַר. מִדְּוַע לֹא־יִבְעַר: רֹדֶף פְּלִיטָה תַנְשֵׁאֲרַת. הַשְּׁבָם לֹ
 בְּבַפְחֵתְרַת. וְעִשִׂית לֹא מִסְנַגְרַת. עד סתי יי: שְׁלַח בְּרִשְׁת רַגְלֵי. שְׁלַם
 בְּרַע מִעַלְלֵיהָ וְחַמִּישְׁתּוֹ יִסֵּף עָלָיו: תִּבְעַר מֵאַרְצֵי קָמִים. וְרַשַׁע מִדְּרֵי
 בְּשָׂמִים. כִּי אֲרַכְרְלוֹ שֵׁם הַיָּמִים. עד סתי יי: אֲהַלִּי שְׁחַד אֲכָלוּ. יָגִיעַ כַּפִּי
 כְּלוֹ. בְּגַבְלֵיהֶם אֲשֶׁר־נִכְלוּ: פְּעַרוּ לְבַלְעֵנִי חֲנָם. חֲרִקוּ עָלַי שָׁנָם. הַגְּדִה־עֵץ
 עַל־עוֹנָם. עד סתי יי: רָאָה תְרַאָה בְּעֵנִי. דְּלַפָּה לָהּ עֵינִי. אַךְ אִם־אֲתָה לֹ
 שְׁמַעְנִי: יִמְיָהּ מִחִיקָה כְּלָה. וְתַגְדִּיל לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהֵי. אֲתָה הָיֵאל עֲשֵׂה
 פְּלָא. עד סתי יי: כֹּה אֲרִיךְ עָלַי פְּרָךְ. כְּבִשׂוּ עָלַי גִּרְךָ. וְהִלְכוּ גוֹיִם לְאַרְךְ:
 בְּקוֹל עֲלָה גִרְךָ. הִיָּתִי תָמִיד גִּרְךָ. וְהֵאֱלֹהִים יִבְקֹשׁ אֶת־גִּרְךָ. עד סתי
 יי: רְאִיתִי קֶזֶן לְכָל־תְּכָלָה. וְאִין קֶזֶן לִישְׁבֶּת בְּגוֹלָה. חֲפִשָּׂה לֹא גַתְרָלָה:
 רְחַמְךָ מִיּוֹם לַיּוֹם צוֹפָה. לְמַתִּי תַעֲלָה תְרוֹפָה. עֲשֵׂה שְׁחַד עֵינָה. עד סתי
 יי: בְּיָדוֹ לְפָדוֹת עִם קְרוֹבוֹ. וְעַד מַתִּי אֲצַפָּה לַיּוֹם שָׁבוֹ. וְלֹא־אֶזְכָּר לְבוֹא:
 יַעֲרָה מִקְרוֹם רַחֲוֹ. וְגַרְם קֶרֶן מְשִׁחוֹ. הַשִּׁיב הַפְּלוֹךְ אֶת־גִּרְךָ. עד סתי יי:
 צִיָּה יִשְׁעוֹת עֲפֹךְ. עֲוֹרְתִי הִיָּתָה מִעַפְךָ. אִין גּוֹאֵל קְרוֹב מִפֹּךְ: חִי גֵאֵל
 חֲבַתָּה. נִפְשִׁי לָהּ כְּלָתָה. כִּי גֵאֵל אֲתָה: עד סתי יי: קִיָּם קוֹל צוֹפָךְ. עוֹד
 תַעֲבִדְנָה אֲלֶיךָ. וּפְרִשְׁתָּ עָלַי בְּנִפְיָה: קָרֵב שְׁנַת הַגְּאֻלָּה. הִסֵּר מִעָלַי כְּלִי
 גֻלָּה. כִּי לָהּ מִשְׁפָּט הַגְּאֻלָּה. וְאֲתָה יי: עוֹרַח וְכו' עַד שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.

יעניה כ"ג י"ג. הוריק ויוגיד, יחולל כעגלת לתור וזונה (מהלים ע"ד, י"ט. זיר כ', י"ד). שורד, דמיס
 כ"ח, ל"ט. החיצוב נמדע כ"ג, ג'. לבקרים לרגעים, חיוס ז', י"ח. פרחי, בני, על' פרחי כזונה. והגת,
 שנות ה', ע"ו. שער אנך, שער זונחה, וע"פ כ"ט דף כ"ט כל השערים כעגלים חון טעמרי זונחה ז' הכה
 ה' ככז על חומת חכך וכידו חכך (עמוס ז', ז'). שא נא, בראשית כ"ג, ג'. מתערה, ל' תהלים ל"ג, ל"ב.
 סוד, שנות ג', ג'. כבסהחרת, כנגכ הכח כמחמת. ועשית, שנות כ"ב, כ"ה. וחמישה, נמדע ה', ז'.
 סודי בשמים, חרן יחולל, ע"פ סוף שיר השירים. כי ארכו, בראשית כ"ג, ח' כנכליהם, נמדע כ"ב, י"ט.
 פערו את מיסם. חנה עון, תהלים ס"ט, כ"ח. דלפה, תוריד דמעות, כמו חיוס ע"ג, כ"ו. אך אם אתה,
 בראשית כ"ג, י"ג. מחיקך כלה, תזוהה מחיקך, וע"פ תהלים ע"ד, י"ט. אתה האל, שם ע"ג, ט"ו. כבשו
 עלי, חרכים עלי כמסלות ורכס. והלכו, תפס כל' יעניה ס', ג'. רק שסכ תנת לאיוד אל ל' יוד ל'
 חרכים ימים שזאנחיס כבאו נ'. בקול עלה, ל' ויקחלו כ"ג, ל"ו. והאלהים, קחלת ג', ט"ו. חפשה,
 חרות וקדש י"ט, כ', עשה, עמוס ו', י"ג. ולא אץ, יבזע י', י"ג. יערה, יאסך עלינו, ל' יעניה ל"ב
 ט"ו. חרם, ש"ח כ', י'. השיב ש"ז י"ד, י"ג. כי גואל, חת ג', ט'. צופך, ירמיה הכביל שטער עד
 טעבורה הלון על ידי זונה (ירמיה ל"ג, י"ג). כי לך משפט הגאולה, ירמיה ל"ב, ז'. וכן כב"י.

גאולה. *) חס ברר ובחקה חלוקים לו חומרים שכולה אכולה העמוד למטה העמוד.

יקוּש בְּעֵינָיו, וְלִכְבוֹד בְּפֶחַח הַכָּלוּ. וְצָבִי עָרִיז, הַיָּרֵד וְעָגִילוּ. וּפְאָר חָלִיו.
הַפֶּשֶׁט וּמְעִילוּ. וְנִתְפָּשׁ עַל מְרִיז, וְנִשְׁבָּה עַל מְעִלוּ. מִתִּי מִשְׁבִּיז, תַּעֲלֶדוּ
עָלָה. אֲחֵרֵי נִמְכָּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לּוֹ: צֹאֵר עֲבָדִים בְּפֶגֶךְ אֵין פְּתוּת. לְקֹנָם
כִּי לֹא נִמְכָּרוּ לְצִמְיֹתוֹת. כִּי בְשִׁבְעֵית יֵצֵא מִשְׁחֵיחֹתוֹת. אוּ בְשֵׁנֶת יִזְבֵּל
חֶפְשִׁי לְחֵלִיסוֹת. וְעֵרַת עִם קָדָשׁ לְעַד בְּתוֹךְ עֲבָדוֹת. וּמְעוֹךְ וְכִרְוֹת וְנִתְוֹק
וְכִתוּרֹת. אָפְסוּ שִׁבְתָּיו וּבְטָל יִזְבֵּלוּ. אֲחֵרֵי נִסְבָּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לּוֹ: חֶזֶק שִׁמְתָּ
לְמִסְכֵּן בְּעֵינָיו וּמְרָדוֹ. וְתִגְנֶהוּ בְּמִכְרוֹ שְׂדֵה אֲחֵיזֵת יִלְדוּ. גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לּוֹ:
אִם מְצָאָה יָדוֹ. אוּ בִּיזְבֵּל יֵשֵׁב לְיָדוֹ וְעָבְדוֹ. וְאִם לְעִקְר נִמְכָּר בְּאָפְסוּ כָּל־
מְאֹדוֹ. אִזּוּ קָרָבֹו פֹּדוֹ דּוֹדוֹ אוּ בְּיָדוֹדוֹ. וְהָה בְּפֶה שְׁנַיִם לֹא רָמָה יָדוֹ.
נִשְׁוֹשַׁח בְּיַד בּוֹגְדוֹ. נִתְלָתוּ וְחִבְלוּ. אֲחֵרֵי נִסְבָּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לּוֹ: קָרוֹבִי אִם אָפְסוּ
הֵן אֲתֵה נִתְרַתְּ. גּוֹאֲלֵי אִם פֶּסֶד הֵן אֲתֵה נִשְׁאַרְתְּ. וּמִי יִחְמַל אִם לֹא
חֶמְלָתְּ. אִם לְדוֹן שְׂרָתָּ וְעוֹן שְׁמֵרְתָּ. אִי בְרִית בְּרִית וְחֶמֶד נִשְׁבַּעְתָּ. הֲלֹא
מִלְכָּךְ אֲתֵה. צֹר יִשְׂרָאֵל וְגּוֹאֲלוֹ. אֲחֵרֵי נִמְכָּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לּוֹ: .

בגלל אבות תושביע בנים ותביא גאולה לבני בנייהם. ברוך אתה יי גאל ישראל:

פסח חבלו, כרזת לזותיו. ועגלו, ל' תכשיט, וכן חליו. אחרי נמכר, ויקדל כ"ה, מ"ח. אין פתוח, אין כשר, מל' פתוח חזקה (ויקדל כ', ו'). ומעוך וכו', טס כ"ה, כ"ד. והואלל פה ללחזת רעות ושכונות. לססכו, לעני. באפס כל מאדו, רל כאלין לו עשן כלל. הן אחת, הק"כ. שרת, תביע ותרחק, מל' שארנו.

גאולה. *) חס ברר ובחקה חלוקים חומרים וזאת לגאולה.

שְׂכֹוֹלָה אֲכֹוֹלָה, לְמָה תִּבְכֶּי. הַיָּאֲשִׁי לְבָךְ, מֵאֲשֶׁר תִּחְבֶּי. קִצֵּי נִמְשָׁךְ,
וְאָרְךְ חֲשָׁבִי: הַחֲזִילִי עֵנִיָּה, עוֹד מְעַט כִּי אֲשַׁלַּח מִלְּאָךְ, לְפִטוֹת דְּרָכֵי. וְעַל הַר
צִיֹּן, אֶסְוֶךְ מִלְכֵי: יי סלח: יי סלח: אֲסִיר לְצִיֹּן: יי יסלח. הַגַּח סִלְחָה: יבא לך: לְאֵל אֱלִי,
כְּפֶה אֵיחָל. וְעַד אֵן תִּמְשֹׁךְ, גִּלַּת תִּחַל. וּבְגִי תִחַל, גּוֹזוּיִם בְּרַחֵל. וְאֲנִי בְּכָל־
זֹאת תִּמְיֹד אֵיחָל: הַחֲזִילִי עֵנִיָּה לְפִוְקֹד וּמוֹחֵל. כִּי לֹא לְעוֹלָם בָּךְ אֲנִי בּוֹחֵל.
עוֹד מְעַט וְהִיִּית לִי וְאֲנִי לְךָ. " סלח וכו': מִתִּי יִקְרַב, וְיִגִּיעַ הַתֵּוֹר. סְתוּם וְחִתוּם,
מִתִּי תִפְתּוֹר. אֲרַמְזוֹן וְרִים, מִתִּי תִסְתּוֹר: הַחֲזִילִי עֵנִיָּה לְמַחְסָה וּמִסְתּוֹר. כִּי
עוֹד יֵשׁ לְךָ, מִרְפָּא וּמְעֵתוֹר. וְיִפְרַח בְּפִתוֹר כִּיֹּם אִי בְּפִתוֹר. וְיִצִּיץ בְּמִצְתָךְ צִיץ
אֲשֶׁר נִשְׁלַךְ. " סלח וכו': הַכּוֹנֵנִי לְפָנַיִם, בְּאֲחַת נִטְבַּע. מִנְּפֹוּבָבֵל, בְּקָרָח נִטְבַּע. הִיִּית
אֲנִי עוֹד כְּבָעִים נִטְבַּע. נִקְבְּצוּ עָלַי, בְּשִׁלּוּחַ אֲצִבַּע. וְאֲכַל בְּשׂוּרֵי, וְעוֹד לֹא נִשְׁבַּע:
הַחֲזִילִי עֵנִיָּה לְצוֹר אֲשֶׁר הוּא נִשְׁבַּע. כִּי בֹא יבֹא יוֹד אֲשֶׁר הִלְךְ. " סלח וכו':

בגלל אבות תושביע בנים ותביא גאולה לבני בנייהם. ברוך אתה יי גאל ישראל:

אופן לשבת לפני שבעות

שְׁלֵהֶבֶת וּפְנִיז פְּנִיז תַּחֲפֹה. לְהִקָּל עַל הַקָּבֵד מִעַל יִזְנֶה תַּפְּוּה: רִישׁ רֵאשִׁית
 תְּבֹאֵת בְּגִי שְׁלֹשֶׁת אַבֹּת. נְתוּנִים לְקִלְאָמָה לְרֵאשׁ וְלֹא לְנֻבֹת. הַיִּלְשָׁבִים
 רֵאשׁוּנָה בְּמִלְכֹת רַבֵּב עֲרֹבֹת: שׁוֹ שְׁלֹשָׁה עֲנָפִים יִשְׁלָה בְּמֹו כֶּסֶף וּמִשְׁבֵּר.
 כִּי שָׁלַשׁ פְּעָמִים שְׁנֵי רִשְׁעִים יִשְׁבֵּר. וְלַעֲפֹ יִתְרוֹן הַבְּשִׂיר וְחִילִים יִנְבֵּר:
 הִי תִצָּאת אָדָם מִתְּאַהֶה לְדַבְרִים רַבִּים. לְעֹשֶׁר תִּגְדֹּלָה וּבְכֹבֵד וּבְרוּחַ תַּעֲזֹבִים.
 וּבְמֹחַוֹ לֹא יִלְחָדוּ כִּי אִם הַטְּוָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים: כִּכֹּן אֲשֶׁר בְּתָרוֹן יַעֲרֹן כֶּהֱן
 כָּל־מִלְאכְתּוֹ. נִמְעֵה הַגִּי לְהַדְוִימוֹ וְשִׁחַק לְמִכּוֹן שְׁבִתּוֹ. יִפְּהָ צֵד וְאוֹר וּמְזֻלֹת
 מְמֻשְׁלָתּוֹ: מִיִּמּוֹת שְׁעָלוֹ לְצֵד הָעוֹלָם הַשֵּׁשִׁים. יִשָּׁב וּמְלֵא כָּל־קִצְצוֹת אֶרֶץ
 וְאַפְסִים. נִפְשׁ לְסוֹף פֶּעַל וְשִׁבְתָּ מִכָּל־הַפְּעוּשִׁים:

גְּמֹל גְּמֹל חֲסִדוֹ אֲשֶׁר גְּמֹל בְּעוֹלָמוֹ.
 מִכֵּן נִשְׁמֹוֹת וּמִחֻזָּה גְּבוּרָה וְעֵצָה מַעֲפֹ.
 וְשָׂאָר צִרְיֵי יַעֲרִיו הַחֹסִים בְּשִׁמוֹ. קְדוּשׁ:

אופן

אֲרוּחַת אֶרְאֵלִים. יִקְהִישׁוּ בְּרִדְתּוֹ לְסִינֵי. מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:
 בְּרוּיֵי בְּקָרִים יִרְעִידוּ בְּבֹאֹ בְּסִינֵי. מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:
 בְּבוֹד גְּגֹלָה עַל־הַר סִינֵי. וּמִלְכּוֹתוֹ עַל־הַר סִינֵי.
 אֲמוֹן אֲעֹלֹ מִתְּנַת סִינֵי. וְדַבְרוֹת עֲשֶׂרָה שְׁמֹעוּ
 בְּסִינֵי. מִקְבְּרֵי הַלְּקָה לְמִשְׁרָה מִסִּינֵי. קְדוּשׁ:
 גְּנֻזֵי גִלְגָּלִים הִלְלוּ בְּסִינֵי. מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:
 הַגְּלֵי רַבִּקִּים יִאֲדִירוּ בְּפִצְחוֹ בְּסִינֵי. מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:
 הַגְּלֵי הַדְּרוֹרִים מְפֹאֲרִים בְּשִׁחוֹ בְּסִינֵי. מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:

כל דברי חכמה וכו' וכיון שרצו פרעה ועבדיו את עשה ואת וזכרו שכן דומין למלכתי הברת חיו פניהם
 כחז החטא הדור פיהם יזלז כשלפנת מיד נפלה עליהם סוד ורעה וכו'. יונה חסד, שדלל (גד ה',
 נ'). ראשית חבואת, ישראל עשה ירמיה נ', ג'. לראש ולא לעבות, עשה דברים כ"ח, י"ג. רוכב
 ערכות, הקנה, עשה תהלים ס"ה, ה'. ומשבר, עזב האשה היולדת. שלש פעמים, אחת בעולם הזה
 ואחת ליעוט העציה ואחת לעב"ה, כאשר שם נאדר"ע. יתרו הכשיר, ל' קהלת י', י'. או תאות,
 כאשר שם בלחיות דר"ע אל תקרא ת"ו אלל וי"י זה תאותו של נר וזה שהוא מתאוה בעולם הזה בכל
 יום ויום וכו' וכיון שגמל כולם נכסטר מן העולם והולך כבאהו ריקן וכו' לא ימי שגמלו מאורה ועשה
 נחת רוח ליולד וגדל בשם טוב וכסטר בשם טע מן העולם. בחרו, האותיות אשר נהר טען הקנה. וצר,
 ויל. צר ואור, לכנה וחמה (יעשה ה', ל'). סיבות שעלו, מימי הים ועשה יעשה ט', י"ב.
 אררות, הפיוע הזה הולך ע"ם א"ב כפול אלל שגמל חזן מן אות כ' עד ק', וכיוצא ליום נ'
 של שבעות טעה שזכרו כל בשלמות. אררות, טחנות טל' אררות ישמעאלים (בראשית ל"ג, כ"ה). בראש
 בקרים, מלכים שברצו ככל בקר ותקר וכשטורל למעלה-דף א"ה. תפ"ה גם כבי' בראש בקרים-גם
 הוא יתכן למד על המלכים ועשה יתחולל א', י"ג וי"ד. ירעידו, היו לוטרים נרעה. אמון אצלו, התורה
 ועשה עש"ה ח', ל'. מקבלו, נבי' וקבלו. הללו כסית, נפ"ה הללו ורוממו בהיט. דבקים, גם זה
 טורל למלכים הדוקים וחתים יחד וזין בהם קנאה ותחרות. יאדירו בפצחו בסיני, האדירי לאל
 פלאה טעו הדמות. זכבי' גורם ידוכבו בסיני. ודורים, על' הדר ור"ל חטרים מעדים. בשורה, פלא

מאורה לשבת לפני שבועות

וְרָצִים וְשָׁבִים מִתְחַדְדִים בְּהַמְלִחוֹ לְסִינֵי. מְלֵא קְלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 וְיָקִי וְזִהְרִים וְרוּחַ בְּהַשְׁגִּיחוֹ בְּסִינֵי. מְלֵא קְלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 תִּילֵי חֲשָׁמַלִים רָעָשׁ בְּסִינֵי. מְלֵא קְלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 טַפְסָרֵי מַסְפָּדִים רָקְדוּ בְּסִינֵי. מְלֵא קְלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 יָקָדִים יִזְקָדִים הָעוֹ בְּסִינֵי. מְלֵא קְלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 קָהַל קְדוֹשִׁים קָמוּ בְּסִינֵי. מְלֵא קְלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 רָאוּ רָקַב רַבְתִּים אֶלְפֵי שֶׁנְּאֹן בְּסִינֵי. מְלֵא קְלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 חִ"וּ שֶׁנְּאֹן שׁוֹפְרוֹת שְׁמַעוּ בְּסִינֵי. מְלֵא קְלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 תּוֹרָה תְּמִימָה תִּכְבְּדוּתָם בְּסִינֵי. מְלֵא קְלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

והזוית ישורו וכו'.

מאורה

כוּמְרִין מ' נְשָׂא קֹדֶם שְׁבֻעוֹת לוֹ לִטְרִים אֲשֶׁר יִחַד לְמַעֲרָה.
 טַקְלוֹ ג' ג' תְּמוּעוֹת, וְחִטּוֹ טוֹ אֲבָרָהּ כִּי שְׂמוּאֵל.

אֲשֶׁר יִחַדוּ עִם יְדִידוֹ עוֹבְדִים לוֹ אֶחָד שְׁבָב. אֶל־יִרְאִיוּ בְּיַד
 גְּבִיאוֹי פֶּן יָרוּם לְחַמְקָם. אֵל תִּירָא, עַת תִּירָא, מִפְּלֵת שׁוֹנְאִיָּהֶם. זֶה
 חֲלָקָם, יוֹם נָקָם. שְׁנַת שְׁלוֹם לְרִיב עִירָבָם. וְהִרְגוּ רַבִּי, בְּגוֹי תָּרַב מִשְׁפְּנֵי
 אֲשֶׁר בְּתוֹכָם. שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נֶעַח וְנָאִי אֲבָרְבָם: בְּעֶדְתִּי אֵל, יִשְׂרָאֵל,
 יִשְׂאֵל אֶת־קוֹל פְּתָנֵי. אֲמַד לָהֶם לִבְגִינָהֶם, יִבְרָכָה יי'. וְיִשְׁמְרָהּ כַּעֲדָה,
 וְחַמְקָהּ יִמִּין יי'. אֱלֹהֶהּ בְּאֶהְלָהּ, יֵאֵד פְּנֵי יי'. וְיִחַנְהָ, וְעוֹנָהּ יִשְׂאֵל בְּרַחֲמֵי
 יי': יוֹם מְחִיבָהּ, לְמַזָּה וְשִׁפְזָהּ, וְנִקְמָה בְּיַד גְּאֻלְתָּם. שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נֶעַח
 וְנָאִי אֲבָרְבָם: רְבֹת גְּדֻלָּהּ, יִשָּׂם לָהּ, שְׁלוֹם לְחַזוֹת בְּנַעַם. לָהֶם גִּשְׁבַּע, עַל
 אֲרֻבַּע, לֵאב הַמֶּזֶן בְּקִלְהֵעַם. לְשׁוֹם שְׁמוֹ, בְּתוֹךְ עַפּוֹ, מִפְּעֻקוֹת לְהוֹשִׁיעַם.
 בְּלִי לְהַכְרִית, שׁוֹמְרֵי בְרִית, בְּיוֹם עֲבָרָה וְעַם. שְׁמִי יִקְרָא, וְהֵם יִרְאֵוּ,
 בְּרִבּוֹת כְּחֹל וְרַעַם. בְּגִיל וְרִנָּה תִּבְיָאֲנָה, בְּהִיבֵל מִלְךְ עֲזָרְבָם. שְׁמִי עַל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל נֶעַח וְנָאִי אֲבָרְבָם: רְחֻמְתִּי, וְעֻקְתִּי, לִפְנֵי שׁוֹבְן מְרֻמִּים. פְּרִיקְשִׁיב,

רלו לוחו. ורצים ושבבים, עש"ה יחוקל ח', יד. ויקי וזהרים, מלכיים כעוכרים כלש, ל' מלוחי ויקות
 (כעיס ל', י"ח); ונבוי. ויקים וזרים. ורוח, מדרגו. חילי, פ"ח חבורת. טפסרי טפוחים, צרי טעלה,
 טל' וטפסרי (כחוס ג', י"ז). ול' וימנו טענה שמים (יעיב ע"ת, י"ג). רקדו, נבוי רקדו וחדו. רצו,
 אמרו. ונבוי רצפים. רכב, עש"ה תהלים פ"ח, י"ח. שאג, קול חזק של זופר. חכברתם, כן נכל
 טפוחים, חד כמחונג. הלשון כי היה לו לועד הכברתם, ונמלא דמיון לו כחנת תתלמי לטפחים
 (הושע י"ב ג').

אחר שבב, נלכ אחד ועש"ה לכמה ג', מ'. פץ, פלח פיו ולעור. ירום לרחסבם, יעייב ל',
 י"ח. יום נקם, טס ל"ד, ח'. ו'. שמי, נמדנר ו', כ"ו. ויום טראסר, זכריה י"ד, י"ג. למזה וטסה,
 שמוח ללומי לחוס (בראשית ל"ו, י"ג). על ארבע, נכצט נצטו אגדול של ארבע לוחיות. לאב הסון,
 לטכנסט לטבו (בראשית י"ג, ד'). רשקתי ועקתי, לוטק וטתפלל כחוק וכתמידות. פן יקשיב, לולי כי

שבת להשיב, מפורת במתקוממים. וכן לכנס עמד לגם ונשא גם לעמים. אז יאמר לנו ויבחר ארחות יעקב תמימים. פי מלכם הדרכם להתהלל בפועלים. מעון האל, פישאל, מחמד הוא בקרא אפים. שמו אתם, לנו שובי לכם אל אלהיכם. שמי על בני ישראל נצח ואני אברכם: אור הרש על ציון וכו'.

אחבה. תלמי מחוץ יצחק בן ריה.

איפתי, יונה יעלת חן מהלך פי תבכי. משחך יבא לך קימי לך ולכי. פי אני משיעך תגאלך אשר תחכי. ועתה פי אמנם פי גאל אנכי. איפתי: אילותי, צופים אשר צפי נבואה תדושה. לקרא לעזובה אשר היום גדושה. חשקה לחיות עוד וגם תהיה הדושה. פי לך משפט הדושה. אילתי: איפתי, חשקתיך יפה טיה אותך בראותי. בעברי עלך בקרתי את בריתי. ועוד אני אקבע אל בית מנחתי. אלהי מקום אשר תבנתי. איפתי: אילתי, קרב ציר נאמן בנתנו תלשיה. ועני להיות מוחזק ונקיה. אם תשמדי, ואם לא תלכי בשביה. ויהי פאשר פתרלנו פן יהיה. איפתי: אילתי, בוחנה בכור עני במסגר מעלך. עוד תעדי ערך בומר מחלך. עמרת תפארת אשר היא מכליך. טוב תתי אתה לך. איפתי: אילתי. גדיקה הייתי מקשמת בקל פאר. יעאני בני נז ונגד ושאר. בקשך פד עמק ואין לי מי יאר. ותאבן גדלה על פני הבאר. אילתי: איפתי, רעיתי צאריך מבין ידי צרים. אשר מפתים לך בפתחי דברים. ען לא אבית רחוק אחדי ורים. לבלתי לכת אחי תבדורים. איפתי: אילתי, ואני בנלות עצורה ברגוזת. בהכל פתוני וענוני עזות. לעזוב שמך ועד חזות. ה' אלהי אדם עשיתי זאת. אילתי: איפתי, הן פי נשבעתי לאסוף נבדשי. הלא אז מלכים לך יבילו שי. הנה עד לאפים שמתי לקדושי. הנה ראיתי בן לישי. איפתי: וקרבתנו וכו'.

קייב פן נמסר חולי כמו פן כאלו חז (ט"ז כ', ט"ז). ותשא נם, ע"ה ישעיה י"א, י"ב ט"ט, כ"ט. אז יאמר העמים, לכו, ע"ה זס כ', ג'. מעון האל, נה"ט. יאמר וכו', בן טלעד הכס. ורצה למעלה דף 781. ותחז כו, חז ג', י"ב. צופים, הכניסים, כמו קול טוסיך (ישעיה כ"ב, ח'). והקישוטי עליכם צופים (ישעיה ו' י"ז). והדושה, הכתובה, על' תדושה על לח (ישעיה י"ב, ח'). לקרא לעזובה וכו', ע"ה ישעיה ס"ב, ד'. וי"ב. כי לך משפט הדושה, ידמה ל"ב, ח'. אל המקום, שנות כ"ב, כ'. ציר נאמן, הכלית הנאמן הוא טזה רכנו. תדושה, התורה. ואם לא, ר"ל ואם לא תשמרי את עמך כמורה ונקיות אז תלכי בצביה. ויהי כאשר, בלשית ט"ה, י"ג. בכור עני, כנוי לנלות וע"ה ישעיה ט"ה, י'. תעדי ערך, תלכזי בגדים נאים וע"ה ישעיה ס', י'. ידמה ל"ה, ד'. מכלולך, תכניסן. טוב, בלשית כ"ט, י"ט. יעאני, יכלו מטי, כמו ידמה י', כ'. והאבן, בלשית כ"ט, כ'. צאי לך לתחת. אחי הבחורים, ר"ל אחי עובדי ע"ז ותפס כל' חז ג', י'. ועד חזות, ועדות נטלת הכניסים. חזות, כסלה כמו ונחות יעזו (דכ"ט ט', כ"ט). ה' אלהי, תהלים ו', ד'. נכבשי, הככשים עלות. שי, טחזה ותמנה כמו טחלים ס"ה, ל'. הנה עד לאופים, ע"ה ישעיה כ"ה, ד'. והכבוה על הכניסות. דנה ראיתי, ז"ל ט"ז, י"ט.

זולת.

ע"מ א"ב, וכל קומי התחזים על לכ"כ, ומקף תחום שמואל חק.

אָלֵהּ אֶקְרָאךָ בְּמִזְעֵב. שִׁיר מְעֵנִי לְהִקְשֹׁב. וְאַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
 בְּעֶדְהָ תִפְאֵר בְּתַמּוּנֵי. מְבַלְל יָפִי בְּתַנּוּיָי. מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יי. אֶל־דָּמִי לָךְ:
 גְּעוּנֵי יָמֵי עֲבָרָה. וְעַד בְּדוֹן נִתְעַרְרָה. פִּי הַקְרִסָּה: דָּא מֵאֲרִץ רְחֻקָּה.
 אֲנִפִי תִימָן לְהַחְזִיקָה. יוֹם עָרְרָה וּכְעָקְרָה. אֶל־דָּמִי לָךְ: הַמִּזֵּן חֵיל שְׁעִיר.
 לְהַקְתָּם בְּבִלְהָ לְהַסְעִיר. קוֹל שְׂאֹן מְעִיר: וְעַד לִקְרָן אֶפְלָה. בְּכַסֵּד גִּבְר
 לְהִתְהַלְלָה. וְהִנֵּה אֵימָה חֲשֵׁכָה גִדְלָה. אֶל־דָּמִי לָךְ: וְעוֹ וְנִתְפַלְעוּ אֲבִירִים.
 לְשַׁע פְּאִמְסָךְ עֲדָרִים. עֵבֶר בֵּין הַגְּזָרִים: תִּבְלֵ יְלָדֵי שְׁעִשְׁוֹעִים. יִשְׂרָי לֵב
 מִדְּעִים. עַל מִשְׁבְּנוֹת רַדְעִים. אֶל־דָּמִי לָךְ: מִסְכָּה בְּצִמּוֹן נִחְשָׁבוּ. הַמְסַלְמִים
 בְּפִשׁוֹ נִסְתָּבוּ. הָאֵמָת וְהַשְׁלֹם אֲדָבּוּ: יְדוּרֵי שְׂמָךְ לְקֹדֶשׁ. וְנִקְשָׁם הַשְׁלִימוֹ
 לְהַדָּשׁ: בְּיוֹם אֲרֻד לְהַדָּשׁ. אֶל־דָּמִי לָךְ: בְּלֹא־לֹדֵי תוֹדָה. הַדָּרְשִׁי מִעֲדָה בְּרָה.
 יִרְאֵת יי מְחֻרָה: לְיוֹם מִשְׁעַת הַגְּבִלָה. הַזְּפִיזוּ בְּגִי הַקְּהֵלָה. מְעֻדָת וְרֵב
 בְּלָה. אֶל־דָּמִי לָךְ: מִשְׁחָקָת קְרוּעָה וּשְׂחֻפָה. חֲמוּסָה וּבְדָם הַעֲפָה. אֲמִרָת
 יי עֲרוּפָה: טַעֲנִינָה הַקְּדָשׁוֹ לְהִתְחַיֵּב. וְחִלְלוּ חִלְלוּ לְיָיב. פִּי גִבְר אֵיב.
 אֶל־דָּמִי לָךְ: סְמוּךְ לְרַג הַשְׁבָּעוֹת. קְרָאנִי רַבּוֹת רְעוֹת. בְּיִשְׂרָאֵל בְּפִרְעַ

בכחשב, נכחזה, מעני, ל' טענה לזון (טעלי ט"ז, ח'). וחרה, תכלים כ"כ, ד'. מכלל יש, ר"ל מכלל כל הסוד והכבוד של הקב"ה יתנחז במפלות ישראל. ברגיוני, ל' תפלה כמו והגיון לבי (תכלים י"ט, ט"ו) טגורת ולשני תבנה לזקן (טס ל"ה, כ"ח). סקודה, יעמיה י"ז, י"ג. געונו, גיעונו. נחגרה, המורה כי הסוד נזון לג. כי רבר, דמיס י"ז, ו'. רוא, על כפאר ילדה ככר (דמיס כ"ה, ט"ט). אנפי, חילות, חיסו, טס אחד מחלופי פדום (ברלזית ל"ו, ט"ו). יום ערה, נפניה ח', ט"ו. להקחם, הכחש, כמו להקח הפנימים (ט"ז י"ט, כ') והוא כמו קבלת הסוד. סתוית דומת סזק, כלל, תכל, ככ ככ, עלנ לעג, טענה טענה. להסעיר, על' רוח סערה, ר"ל חילוחם כלו עלי כמו נחה סערה לכלותי. קול, יעמיה ט"ו, ו'. לקרן אפלה, כיון כזה על סעיר Clermont נכרשת סכר התלשט טס כחזות עמים רבים בזנת התנ"כ והכומר פטעער חמיטנס ארום ללחזת פלעטמט כעגו היצעטלילס כזי לגרסס ען סארץ הקודש ולכסז סוזה סל תפת ידעס והכנישו כולס סל עלוזה, וטן סעטה סיסיל ילטה קרעה על ישראל, כי סערו הסעוים ססס ככה סעטלה סת סיסודים וסכידס טרס נלך לגרס היצעטלילס. וסנה טעס ססס קלערסמאנט סוה כמו קרן סוורס והסיעסן סקן טעטו כסמרו קרן ס' פלס על סכר טס ילטה סעטה ורה ליסרלל. ורגת איסרה, ברלזית ט"ו, י"ג. ונחפלונו, רערו על' ועטודיה יוטללון (איוב ט', ו') ותכסני פלטות (תכלים ק"ה, ו'). עבר, ברלזית ט"ו, י"ג. וטענו סה ססוית סכר ככני יסרלל נחירו סלוס וסחכס וסססס לגרס. חבל, ל' ססחנה כמו וסכל סה טענה ידך (קבלת ס', כ'). על משכנות, זיר ס', ח'. המסלמים כפון, ל' חיסה ד', ל'. נסרבו, נחרו ונעשו סקוקת, ל' וסחכס סוזה עד כחל (ט"ז י"ז, י"ג) סחז וסלך טעללה (יעמיה כ"כ, י"ט). סססו וסשלים סרבו, ל' זכירה ח', י"ט. וטענו סה סוזה סכר ססס סלעט וסלום נססס ונכרגו. להדש, לעמיס ס"ל דסזי סת כסרכס (זופמיס ח', ז'). כיום ארד להדש, ל' טענה י', ט"ז. וסוה ססיעסן ככוכ סה לרעו על סיס סכר עסרה סכרה ססס על ישראל כי כיום ח' לטעו רסזון לחדס סיון סל סנת סחכ' נכרגו סזסרסו ככטעה עלות יסודים, וסוס ג' לחדס נכרגו ככטענא כסלף וסלג עלות יסודים, וכטסופר ככרזכס כקונטרס גורוח חרז' ל' סלעזר כד נתן. סעוה כרה, תכלים י"ט, ט'. י'. ליס סעוה רגבלה, ר"ל כ' סיון סוהו ברסזון טעלעט יעי סגבלה. סעורה, זכירה ד', ל'. וסלל סס לכמי על קבלת עגלס. סשחקה, סעורה עכ"כ עזלי ח', ל'. חסוסה, על' סעס. תורה (טעניה ג', ד'). וסזי' חביסה וסוה ל' סזירה וקריעה כמו סנחטמה כרזכס (חולק כ"כ) סי סנכסל סל (כ"ט קט"ו, כ'). וברס סל ככסרגים. אמרת, תכלים י"ח, ל"א. חללו ל' וסלו. חללו, ל' חילול. לריב, על' מדינת כטש. (ויקרא כ"ו, ט"ז). כי גבר, חיסה ט' ט"ז. קרסוני, טעונו. כישרלל כסרע

פְּרָעוֹת: עֵינֶיךָ פָּקַח אֵינִים. בְּיָשָׁה לְחַיֵּשׁ פְּדִיִּים. כִּי עֲלֶיךָ תִּדְגְּנוּ כָּל הָאֵם. אֲלֵימִי לֹא: פָּרַח לַיּוֹם וּכְבָנִים. תִּפְּצוּ בְּהַסְתֵּר פְּנִים. תִּדְרָשִׁים גַּם יִשְׁנִים: צִיָּן שְׁעָרֵי תְעוּדָה. רְעוּצִים בְּיִשְׁבֵּת בְּדוּדָה. וְאֲנִי שְׁכוּלָה וְלִמְדָה. אֲלֵימִי לֹא: קָרַב קֶץ הַפְּלֹאוֹת. הַצֵּל עַפְּךָ מִתְּלֹאוֹת. גְּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת: רַחֲמִים בְּאַבְרָהָם לְהַנְחִיחַ. אֲפָצִים לְהַשְׁיֵג רְחוּת. אִנְחָה חַיִּים שְׂבַע שְׁמֹחוֹת. אֲלֵימִי לֹא: שְׂאֵן קָמִים הִדֵּק. מִדָּר בְּגָה עֵיד הַצֶּדֶק. לְחֹזֵק אֶת־בְּדָק: תִּפְלֵא שְׂמֵךְ בְּעָרְץ. גַּעַם כִּסְאֶךָ לְהַתְרִץ. עֲלִיזָן עַל כְּלֵה־אֶרֶץ. אֲלֵימִי לֹא: שְׁנַת חֲמוּשִׁים וְלִשְׁשָׁה. כְּחֻצֵי וּמִכְתֵּי אֲנֻשָׁה: יְיָ לְעוֹדוֹתֵי חֻשָׁה: תִּנְחַן זְקוֹף מִפְּנֵי קִרְגָּנוּ. כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שִׁמְחָנוּ. הַצֵּל יִשְׁעֵתָנוּ וְעוֹרֵתָנוּ. אֲלֵימִי לֹא: עוֹרַת אֲבוֹהַט וּמִי.

גאולה. חנוס ט ידורה.

יוֹנָה נִשְׁאַתָּה עַל־כַּנְפֵי נְשָׁרִים וְקִנְיָה בְּחֶזֶק בְּדוּרֵי תַדְדִים. לָמָּה נִסְתַּתָּה בְּדוּדָה בְּעָרִים. וּמִכָּל־עֲבָרִים פִּירְשֵׁי מִכְמוּרִים. יִסְתַּתָּה זָרִים. לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים. וְהִיא בְּמִסְתָּרִים. תִּבְכֶּה לְבַעַל גְּעוּרִים: וַתִּשָּׂא אִישׁוֹן. לְבַעֲלָהּ תִּדְאִישׁוֹן. וּבֵן אֲצֵר וְדִשׁוֹן. תִּתְלַק רֹאז לְשׁוֹן: לָמָּה תַעֲזוּב גִּפְשֵׁי לְשָׂאוֹל. תִּאֲדָעָה כִּי אֵינִי וּזְלַתְךָ לְגֵאוֹל: תִּלְנָעָה תִּפְּחָה. תִּהְיֶה גְלוּתִית צְפֹחָה. מִזָּה וְלִשְׁשָׁה. לְבָהּ וְשִׁפְחָה. וּבְדוּדָאֲמָחָה. בְּעֵתְגִי אֵימָחָה. כִּי בְיַד רָמָה. קִשְׁתִּי רָמָה. וְאַהֲלִי בְּמָה. לְאַהֲלִיבְמָה. וְאַהֲלִי בְּמָה תִּתְחַל עוֹד וּבְמָה: אֵינִי מוֹתָת

פְּרָעוֹת, כּוֹאֵר נַחַש הַמְרֹחוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, וְהוּא עַל־זוֹמְטִים ה', כ'. בִּישָׁה, כַּעַם כַּל. כִּי עֲלֶיךָ, תְּחַלִּים ע"ד, כ"ג. פִּירְשֵׁי, הַמְעוֹרִים בְּהַסְתֵּר פְּנִים, כּוֹאֵר הַמְרֹחוֹת פִּיךָ עִם כַּעַם וּכְמוֹ שִׁכְחוֹת וְהַסְתַּחֲתִי כִּי עִם וְהִיא לְכַוֵּל וְכו' (דְּבָרִים ל"א, י'). וְדִרְשִׁים, שִׁיר ז', י"ד. וְרִל גַּם כְּעָרִים גַּם זִקְנִים. צִיָּן שְׁעָרֵי הַעוֹדָה, כַּעֲשִׂינִים אֵל כְּחֵי תַלְמוּד תּוֹרָה. תְּעוּדָה, כְּחֵי לְתוֹרָה עֲשִׂה יִשְׁעֵי ח', ע"ג. כ'. רְעוּצִים, סְדוּרִים. וְאֲנִי, יִשְׁעֵי ט"ג, כ"א. קֶץ הַפְּלֹאוֹת, כְּחֵי לְגֵאוֹלָה הַמְעוֹדָה עֲשִׂה דְכִיחַל י"ג, ו'. גּוֹאֲלֵנוּ, יִשְׁעֵי ע"ג, ד'. רַחֲמִים, עַל־עַל גְּלוּתֵי יִשְׂרָאֵל (דְּבָרִים ל"ב, י"א). אִנְחָה חַיִּים, תְּחַלִּים ע"ג, י"א. עֵיד הַצֶּדֶק, יִשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל (שְׁמֵים א', כ"ו). לְחֹזֵק ט"ג, י"ג. כְּעָרְץ, כְּחֹזֵק. לְהַתְרִץ, לְהִשְׁעֵי, וְרִל יִשְׁעֵי הַעַם שֶׁלֹּם וְכַסְפָּה שֶׁלֹּם, וְע"פ מִדְרַשׁ חו"ל הַעוֹבָה כְּפִירוֹשׁ רַח"י לְסוּף פ' בַּלְחָה. עֲלִיזָן, תְּחַלִּים ע"ג, י"א. חֲמוּשִׁים וְשִׁשָּׁה לְחֹזֵק הַחֲמוּשִׁים, הִיא שֶׁנֶּחֱמָה. אֲנֻשָׁה, עֵינִי חוֹלְשָׁה וְעוֹד, כְּמוֹ יִשְׁעֵי ע"ג, י"א. לְעוֹדוֹתֵי חֻשָׁה, תְּחַלִּים ט', י"ד. מִטְּוִי קִרְגָּנוּ, שֶׁפִּלַח קִלְכֹנוּ, עַל־וְעוֹתָהּ יוֹ (וּקְרָח כ"ה, ל"א). כִּימוֹת, תְּחַלִּים ל', ט"ו.

יוֹנָה, יִשְׂרָאֵל (שִׁיר א', ט"ו, כ'). י"ד, ו' (ט'). נִשְׁאַתָּה, עֲשִׂה שְׂמֹחַ י"ט, ד'. וְקִנְיָה, עֲשִׂה אֵת קוֹנֵה ר"ל שִׁכְחָה. בְּחֶזֶק וְכו', כְּחֵי לְכַוֵּל. נִשְׁתַּחֲוֶה, עוֹבָה חוֹתָה. עֲבָרִים, לְדוּדִים. פִּירְשֵׁי סְבִיבוֹרִים, חוֹבִים הַמְעוֹרִים לֵה רַחַם לְכַוֵּל חוֹתָה. לְבַעַל גְּעוּרִים, אֵל הַקִּנְיָה. אִישׁוֹן, עֵינִי. לְבַעֲלָהּ הַרְאֵשָׁה, אֵל הַקִּנְיָה וְעֲשִׂה חֲלָבָה וְשִׁכְחָה אֵל חֵי הַרְאֵשָׁה (כּוֹזַע ט', ט'). אֲצֵר וְדִשׁוֹן, כְּחֵי אֲצֵר (כְּרִלִּית ל"ו, כ"א). תִּתְלַק לֹא לְשׁוֹן, ר"ל עֲבִיחָה אֵת חֲמֻדוֹתֶיהָ הַמְעוֹדָה לְפָנֵי הַקִּנְיָה. וְאֲדָעָה וְכו', רַחַם ד', חֲמוּה, יִשְׂרָאֵל (שִׁיר ו', ט'). גְלוּתִית, מְרֻחָה שְׁעֵי רַחֲמֵי, עַל־מְעוֹד לְמִתְחַן (שִׁיר ד' ט'). מִזָּה וְלִשְׁשָׁה וְכו', שְׁעוֹר הַלְכָה תְּחִי לְכַוֵּל וְעוֹתָה חֲמוּה. וְעוֹתָה וְעוֹתָה, הַעַם כְּחֵי חוֹדֵם (כְּרִלִּית ל"ו, י"ג). וְבֵן הַרְאֵשָׁה, יִשְׁמַעֲלָל (שֶׁס כ"א, י"ג). כְּעָרְץ, כְּעָרְץ, מִכְּלֵי, עַל־וְחִימְתָּה אֵל חֲמֻדוֹתֶיהָ (חֲמוּה י"ג, כ"א). קִשְׁתִּי רָמָה, דוּךְ אֵת קִשְׁתִּי, עַל־מִסְתָּר חֲמוּה (תְּחַלִּים ע"ג, ט'). כְּמָה, ע"ג. לְאַהֲלִיבְמָה, פִּי אֵת חֲמוּה מְעוֹ, וְכִיחָה הַפִּיטָן לְכַוֵּל עַם אֵת כָּל חוֹלְדוֹת עֲשׂוּ, וְכַעַם שְׂחִילָה הַמְעוֹה לְשִׁי חֲמוּה

גאולה לשבת לפני שבועות

ואין אות. ואין חזות ומראות. ואם אשאל לראות. מתי קץ הפלאות. יענו
 גבארות. הקשיות לשאול. וארעה כי אין וולתה לגאול. וכגורת עדינות.
 הגלו מפורינות. ומפוזות רעננות. ומגדחות שאגנות. ונקודו בינות עם
 לא בינות. בלעגי שקה ולשונות שונות. איך שאמרי אמנות. גם היו
 שמונות. וליציר המינות. אין הפעם לענות: לפיה בפירוק. תעמד נד
 שחק. הודי רחוק. ורודי רחוק: ולקץ הימין נשאל נשאל. וארעה כי אין
 וולתה לגאול: הגל אהבה מעלי הוסר. והגל גאולה עלי על מסר. ואני
 מיסר. באבדות מוסר: גולה ונאסר. ומר ועף וסר. אין מגור ומסר.
 אין מלך ואין שור. צר אלי סר. ועד מני סר: תהריב בקצפו. מקום
 מדרך פשו. והצית בועפו. מזותו וספו. ואש קדחה באפו. ותיקד עד
 שאול. וארעה כי אין וולתה לגאול: הלעולמים יגה ארני. האין קצה למסת
 חזוני. קימה יי. וקצו שוטני. ושוב אל מעוני. אל היכל לפני. והשב
 לשבני. גמולות יגוני. ותגלה לעיני. בנסאף מסיני: ובטל ישע יד. על
 ירא וחדר. ומכסאי החדר. בקרהאמה מודר. עד לא ארד. בגנון אל
 שאול. וארעה כי אין וולתה לגאול:

בגלל אבות האשוע בגים. ותביא גאלה
 לבני בגים. ברוך אתה יי גאל ישראל:

עשה גם כן לשון נופל על לשון אהרלי עשה לאהליכמה אהרלי עשה. חזות חזוני הסגולה קן
 הפלאות, מתי תנוס בגולה ועשה דיחול יי, ו' הקשית לשאול, כי קן בגולה סגוס וחזות.
 ובגור עדינות, כתי על כנסת יחול, ומעט עדינות, מעונות ומפוזות על ויתמדנו (נחמס ט', כ"ב).
 סמיות, מאלס ומעריס. ומסמיות רעננות, טכה, וזה ראי לזיר ט' ט"ז. בינות, כמו בן. שוסרי
 אסונות, יחול. כן, בן שלר האונות. וליציר רסונות, ליל וזק חסן יחול לענת ולהסתין בלתי
 דעיוני ע"ג לטה כמדוק, ע"כ לטה כ' תעמוד בחוק (תהלים י', ח'). רד שחק, זוכן כשנים.
 רודי הקנה רחוק מעני, וע"כ ורודי חטק עטר (זיר כ' ו'). ורודי, האויב. וס לשון זו נופל על לשון
 נחלק חומות דל"ת ויר"ג רודי רודי, רחוק רחוק. ולקץ היסין, לטועד יעי בגולה העתידה, וע"כ
 סף דיחול. רגל אהבה, ע"כ זיר כ', ד'. ורגל גאולה, האויב הדורך עלינו כרגל גאולה. וסר, ע"כ,
 על סר חטק (ע"כ כ' ט"ג). מגור ומסר, ל' גניד וקלין, כמו נחוס ג', י"ז. אלי סר, נגה, על'
 סורו כל אל בית (בראשית י"ט, כ'). ועוד, סקכ"ב. מני סר, סדחוק מעני. סקום סודך כשו, סול
 ט"ט. וספו, טפתן כפתה, כמו כחמס ספס את ספי ועוזתם (יחזקאל ט"ג, ח'). ואש קדחה, על'
 דכיס ל"ג כ"ב. הלעולמים, תהלים ע"ג, ח'. האין קצה פירוש, האין קן נבלות ויסו המוסתים אל
 בגולה שאר התכסו הכניסים. קוסה, ל' נמדני י', ל"ב. מעוני, ל' מעון ניתך (תהלים כ"ז, ח'). לפני,
 לל אל הסיכל לפני ולפנים. וחשב לשבני, ע"כ תהלים ע"ט, י"ב. יגוני, היגון והכעוד אלעזרי. כבאך
 מסיני, כמו אז שאר באת ונגלית מסיני. ירא וחדר, על טס היסל וחדר בעלות. בן האמה, סמעל
 שאר כחוד עליו וסול יהיה סרל ארס (בראשית ט"ז, י"ב) ותתס חזקלום וסול יהא סרוד טכאס. עד לא
 ארד וכי, על' ברשית ל"ז, ל"ב. ט"ב, ל"ח.

יצר לשבת אחד שבועות.

ע"פ א"כ טעם וזהו חנוס מאד כירכי יחזק חקטן יוכה לחי
עד אמן אמן סלה וגם נחמנו סוף חנוס עוד זמן כשה טעמים.

אדיר ונאה בקדוש קדושת מתנאים. אות ודגמא דגל פרבסת קדוש
משפחים ונאים. אמן מקלא משנה פסד בנאים: באמנותו פליאה דבר
הספר והאדם. בקבוד מלכים חקר פבודם לפרסם. בשבח מלך עולם
חד לבסם: גארתו לנצח להשקיל שיר ידירות. גבורה ועשר שולו חכמה
וחסדות. גדלתו אין לפרש מקראות בפשה לעדות: מלך הכבוד מלאכי
המלכים אכלוסיו. אמן לממלכת פנהים שעשועי עלוסיו. יתרומים רם
ומתנשא לראש קלוסיו. קדוש: דעתו נקיה בגתילשכה אותיות לצרף.
דקדק גתיבותם בשלושים ושתים לפרף. דקק במועצות דת פם ופרפרף:
הארץ ומלאכה לבכודו הקנה וקנאה. האור פי טוב וכו' נתנאה. הכדילו
במלך לבנו מנה נאה: והן באלה קעות דרביו שגן. ובהקראם פוראם
שבתם ומי מגן. ורעם גבורתו מי חכם ויתבונן: פיום ראשון באין
המשל ופחד. ביהודי מתח ורקע יום אחד. נשגב לביו בן בהודאות
נתהדר. קדוש: זמן לחצות לחים והקרישם באמצעם. זקד רקיע ומעל
בכם העינים. וזיות ים השאר הקלים והסיעם: חלד עשות רצון קוניה

מתנאים, כתי לטלחים על' נאה וסלה. אוח ודגמא וכו', יסודו נתניה דף ע"א ופחה טרנסת קדש
(דברים ל"ג, כ') אוח הוא טרנסה שלו, דגול ערדה (שיר ה' י') דוגמל הוא טרנסה שלו, ה' פסחת אנו (טעיה
ע"ד ד') חזון הוא נכנסו אלו; ופירש רש"י דגמא דבר היכר השוער לדוגמל לכדוחו לומר כיה טעה לי ואין
זה אלא דבר היכר חף כאן מוקונו ניכר עב"ל ועקרו טל' זכות וכל"א פמריכו. בנאים, הנונים בנינים, בייחושוער.
והאדם, טל' נאמקין (דברים כ"ח ח') ור"ל פעולת הקד"ה היא נפלאה כל כך עד שאין יכולתנו לבחור
כדלוי וכו' להפחד ולהעלים דבר הכח, ועל דרך לך דומיה תהלה. לפרסם, לגלות. ור"ל הן זה כמד עלך
באר דמס לגלות את כחזרו ולהרסתו בכחו. וכו"ו גורם בכבוד מלכים חסדו דקר לפרסם, והענין אחד. חף
לבסם, טל' טעם, ר"ל הכחו שאמר להקד"ה איכט תלוי כרמי דברים אלה זכתי אה טעסם ומתוק ודלוי
לגדולת הקד"ה. סקראוח כסה לעדות, כמו ולגדלותו אין חקר (תהלים קט"ה, ג') הן אל איה ולא כדע
(איה ל"ו, כ"ו) וכדומה. אכלוסיו, נכאיו. שעשועי עלוסיו, יראל, טל' ילד אעשועים (ירמיה ל"א, כ') נתעלסה
טעסס (טע"ו ו' י"ח) ל' שמה. קלוסיו, שחיו. אוחיו לצרף, לחטר. וע"פ ס' ילרס סוף כ' עש"ס וחיים
אוחיות יסוד חוקקן חלפן כרען שקלן והמירקן ופר כהם את כל היכור ואת כל העתיד ללור. ועוד סס כט' ח'
באליס וחיים מתיבת פליאות חכמה וכו'. לפרף, לחטר ולגלור, קרמי נחשת ת"ס פורעין דנחש (שמות כ"ו).
במועצות דת, נעלמה אל העורה. כס, כתי לשמים, ושרפרף, כתי לחזן וענ"ה הבטים כסאיו והאלרן הדום
תלוי (טעיה ס"ו), כי ארטרף פירחו הדום וספסל קון בלרמית כמו חדם עובס ארטרף וח"כ טעה כסל
(חגיגה י"ג) לז על גבי כסל ולז על גבי ארטרף (טרכות י' כ') כסל ליבט טלוי ארטרף לכדום תלוי (סנהדרין
ל"ח, כ'). וכו"ו גורם, דקק במועצות חכמה כס ורטרף. טעה נאה, טעה יפה. וע"פ חגיגה דף י"ב אור
שברו הקד"ה כיום רחוק חדם נופה בו מסוף העולם ועד סופו כיון שנסתכל הקד"ה כדור העכול וכדור הפלגה
ורעה שפעיהם מתקלקלים עמד תחבו טעם, ולמי גבו, לכדיקוס לט"ל. שגן, סיפר. בוראם שבוהם, ככתוב
פגור כל מעט ומעט ורעו אלהים כי טוב. יגנו, ל' נכאיו. ורעם וכו', ע"ה איה כ"ו, י"ד. הרשול
והרד, כתי לטלחים ע"ה איה כ"ה, כ' ותרגומו. ביהודי, הוא עקבה היה היחיד כיום החלוקן כי
טעלחכים לזו כדלוי עד יום שני. וע"ה המורה רמז כ"ה, הכל פודים אלו כדלוי כיום רחוק כלום, אלו
ילמדו טיכאל היה מותם כדדונו אל רקיע וגבריאל נכסם והקד"ה ממדו טעלחנית, אלו חכמי ה' טעה
כל טעה שמים לכדי רוקע הארץ מלחי (טעיה ע"ד, כ"ד) מי אחי כותב, מי היה שותף עמי כביאות
העולם. לחצות, לחלק לכי חלטים. לחים, טעיס. וחקרישם, הקפישם. וכו', ל' וך וכו', טעה הרקיע
הק. העינים, הביע את חיו טעיס טעטל לרקיע. טעיער הקלים, כן ככו"ו וככונ ופירחו אשר טעיס טעיה
וכתי טוחות ים. להקליט טל' עדי טקלט. חלד, הארמה. חלד הוא אחד טן י' אמות אל הארץ (מדרש

ואסוף. מאן זכרני חלק יפה במקדח. יסוף אמן יגדל וישר כח. קדוש:
 שת דודים בהגיע ופרק אלוהות. עקב ענה עניו בתפלה בדרושות. עדת
 קדוש לקדוש בקדושה ופרושות: פרויה מצען תשנה הכנס לתשעה. פנוקים
 שלשה חדשה ונתרפאה שלישיה. פתח וראיה גרות שחרור ושביה: צנת
 שלג ביום בפני קציר. צין לשולח ולמשלהל פדי ציר. צפונה לקבל
 חמדה אלפים האציר: מפתנה אלה הנחלות באש ובפנים. יחד זכה וקה
 בשעשוע ימים. יתרה תבה חכמים לאכיהם שבשמים. קדוש: קרב
 להר סיני בלב שנה. קל ערב השמיעו ומראה נאה. קדמו בעשה להשמע
 באהב לתנה: רדו מלאכי צבאות שנוגים בתרבים. ראש ואת רבם מסים
 בקרבים. רפתים אלפי שנאן יי בם: ששים רבוא הכפלו למעלי סתרים.
 שקדו בשמחת שלום להעמידם בתרים. שמעה הסופר הגבילם והם
 והתרים: מסיני בא בקדוש נאה וזותן. אתפני בלה להקביל בתתן.

ל' תלמידי כי הכנת הוא בן זוג לישראל, כדאיתא נכ"ל סוף פ' י"א. במסכת, נמנעו אהיה לקח טוב.
 ופרק אישות, וכן נסוחין, ר"ל כאשר קדמה בעת אל מתן תורה והיא חכמה את ישראל אל הקד"ה
 ונעל הקד"ה לתתן וישראל כללה והעורה היא החוכמה, וכמו שאמר הפייטן למטה, את פני כלם להקביל
 כהתן, וכן נפייט אז עז ממות, תואר כלם טעם נתעלה נקבלת יום זה עשרת הדברים, וכן נסדק ר"ל
 טעם ע"פ גם נשכילתא וילת טעם את העם לקבלת האלפים, הפסוק יולת לקבלת הכלל ליתן להם את
 התורה ענו, טעם רבנו. סמוען, מטורים. חשה, היתה חלובה. ט"ל היו בעיני תמים (כ"ר פ' ל"א).
 לחשידה, לתורה. פנוקים, עוזרים ט"ל טפנת טענר (טעלי כ"ט, כ"א). שלישי, כן נביי, והאירוח, יען כי
 כנתת ישראל עדין היתה חלובה לכן התענה נחמנים עלזה חדשים, ענת לחתה מטורים עד החדש
 השלישי, ומתחדשה ומתפאה טבל מום, ויסודו נעדרה תחומות פ' יתיר. שלישיה, תואר לישראל אהיה
 לועה טולאת כהנים לויים וישראלים (תחומות פ' יתיר). שרח וראיה וכו', מה כהמתין הקד"ה כהמת
 התורה עד החדש ה' הוא ג"כ פתח וראיה לכל גרים וכוניים ועבדים טווחלים עלת יתארשו ותנאלו עד
 ג' חדשים. צנת שלג, ל' טעלי כ"ה, י"ג. צין לשלח וכו', הגיר אהא טעם רבנו היה טוכן להיות רחוי
 וכדאי כן לזולת אהא הקד"ה כן למאלח אהא ישראל. צפונה לקבל, לקבל את התורה שהיתה נטובה
 תכונה חלל הקד"ה אלפיים טבה, וכמו שפירש רש"י על וזהיה שששים יום יום (טעלי ח' ל') אלפיים
 טבה, כי יום יום נ' פעמים ויום אחד אל הקד"ה הוא חלף טבה. ססחנה, נכיל התורה שנקראת מתנה,
 כמו אדרש ח"ל נערוכין כ"ד על כפוק וטענר מתנה וטענה נחילאל (נענר כ"א י"א) וזהה למעלה
 דף 290. אל הנחילוח, טלה טעה למעלה לתוך מחנות הטלכיים שבראו טעם ומים. הכחילות פירשו
 קיסין וסיעה ט"ל נחיל אל דטרים (כ"ק דף ק"ד). יוד, הוא אחד טעמות אל טעה רביט, ט"פ טעלה
 דף י"ג ויקרא רנה פ' א'. וכה נעלטו. וזכה את ישראל. בשעשוע ימים, התורה ע"ה טעלי ח', ל'.
 יתרה חבה, חנות פ' ג' טענה י"א. בלב שורה, כמו שפירש רש"י בטעות י"ט, נ'. קול ערב, ע"ה שיר
 נ', י"ד. לחדה, להביד. רדו, ירדו ססים, מטוען ומלוח. בקרבם, כן נביי. ור"ל טעם אל הקד"ה טענת
 בם הטלכיים טון טיכאל נגריאל רטאל (תחומות פ' מטעמים וילקוט טמות רעו רפ"ו וילקוט טעלים רעו
 פט"ז). ותקלה נוסחאות בחרבם, ויה לפדעו ט"פ תחומות פ' תלוה רטבי אומד כלי זיין חנר להם וטם
 העשור חקוק עליו, וכן כשיר רנה דף כ"ז וכ"ט ול"ו. חלל הנרסה החלונה נטובה יתיר כי חין מדרך השעשועים
 לכתעם נחוחים טנה לחח ל' טעמים. רבוטים, ל' תהלים ס"ח, י"א. לטעלי סתרים, לישראל שיקדישו
 נטעה לנטע, וע"פ טנה דף פ"ח בטעה שהקדישו ישראל נטעה לכטע יתנה נת קול ואתנה לכן מי גילה
 נכני רו זה טעלכיי הטע טעמטין נו, דכתיב נכני ה' טלכיו נכני כח עשי רעו לטעו נקול רעו, נרשט
 עשי והדר לטעו עכ"ל. וטה טכת הפייטן ששים רבוא הכפלו, הוא ט"פ טרדה תחומות פ' תלוה וטיכה
 רתוי דף ע"ג ופיקותא פ' י' וכ"ט ול"ג, אטר ר' אהא נר כהנא כטעמדו ישראל על הכ סיני וטערו כל אה
 דטר כ' טעה וכטע טיד חיבן הקד"ה וטלח טעה וטערים רטח אל טלכיי הטרת לכל אחד ואחד טכן טני
 טלכיים והיה אחד חוגר לו זיינו ואחד נוחן לו עטרה כרטאו עכ"ל. ותדעות חלוקות יט טבה כי לפי גמר טנת
 דף פ"ח ופרקי ר"ח פ' ט"ז לח ירדו כי אט טעם רטח טלכיים לישראל לקטור לכל אחד ואחד נ' כתרם.
 שפיעה חטער, טעה רביט ט"פ טעלה י"ג ויקרא רנה פ' א'. והתרים, ל' התורה והטרה. חוחה, ל' זי

יְתַחַמְּם שְׁמוֹ לְפִי תִדְרֹגָה עֲנֹתָן. קְדוֹשׁ: הָאֵלִים עֲשֵׂרֶת הַדְּבָרִים בְּכֻלָּם
הַקְּדוֹם. הַקָּדוֹ שֶׁאֵי אֶפְשֶׁר לְקַשֵּׁר וְדָם. תַּעֲצוּמֹת לְמַדְעִים בְּקוֹלוֹ נִקְלָאוֹת
לְיִסְדָם: מִתּוֹךְ שֶׁנֶּאֱרָא בַיָּם בְּגוֹלְחָמִים. אֲתָא לְסִינֵי בְּזִקְוֹן מְלֵא
רְחִימִים. יְצִיאת מַעְרִים לְקֵד הַזְּכָרָה בְּנֵאוּמִים: רָאָה עֲתָה אֲנִי בְּלִי סִבָּה.
בִּזְרָא וְסוֹבֵל כָּל עַד זְקֵנָה וְשִׁיבָה. יְחִיד בְּמַלְכוּת קָדָם וְתוֹךְ וְלִפְנֵי: בְּזִקְרָה
רַב בְּסֻדוֹ לְפִי יִתְחַם. בְּיָזָם תַּתְּנָה נִתְקַלְשֵׁתִי בְּסִינֵי לְהִתְחַם. אֲבָרָה
בְּגֻלְתִּי בְּאֲנִי אֲתִי יִנְחָם. קְדוֹשׁ: רָאָה לְמַלְךְ צָרָה תְּחִלּוֹתָיו לְסַפֵּק.
בְּחֵבָה לְקַבֵּל מַלְכוּתוֹ רְצוֹנוֹ לְהַפֵּק. יִקָּר תַּאֲוֵרוֹ לְהַשְׁלִים עָלָיו לְהִתְרַפֵּק:
יְחִיד אֲלֵהֶתּוֹ קָבְלוֹ שֶׁבַח חֲזוֹר. צִיָּה גְּזוֹרָתוֹ בְּמַלְךְ בְּשִׁלְשֹׁנֵתוֹ גְּזוֹר. לֹא
יִהְיֶה בָּהּ אֵל וְד. חָק עַל פְּנֵי עֲתִיק יָמִים. חִי וְקִיָּם לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים. קָבֵא וְנִקְּמָם שְׁלִיט בְּקִנְיָאָה וּבְנֵאוּמִים: תִּצְאָה מִדֶּת מוֹרְדִי רְבִיעָה
בְּקַעֲוֹתָיו. הַקָּדוֹ וּבְרִית שְׁמַחֲדִים לְאַלְפֵי רְבִיבוֹתָיו. וְקִבְעִים לְעוֹלָם לְאַתְרֵי
וְלִשׁוֹמְרֵי מַעֲוֵתָיו. קְדוֹשׁ: הָשֵׁם בְּשֵׁתִי מְדוּת אֲמֹד בְּעֵגֶן. קָדָם קִבְלַת
שְׁבִיעָה בְּרַחֲמִים מְאִין. טוֹד לְשִׁבְעָה גַּעֲשָׂה לֹא בְּיָן: יָמִים יִצְרֵה וְלֹא בְּהֵם
אֲדָר. זְכוֹר וְשׁוֹמֵר לְפָנָיו וְלְאַתְרֵי יוֹד. בְּבִיבֵל הַכְּתִיב לְעַצְמוֹ בְּמַנְהֵגָה
נִתְיָדָד: הַקָּדוֹשׁ אֵב וְאֵם לְקָבֹד וּמוֹרָא. לְחַיֵּי עַד לְהַאֲרִיךְ בְּקַלְהָה בְּחַמְדָּה.
לְבִית דִּין בְּמִשְׁפָּה אֵינֶן בְּאַתְרָהָה: מְלֵכֵי אֶרֶץ הַדוֹד לְמַלְךְ עוֹלָם. יִשְׁרָה

וספר. לפי רגולה ענות, כמו שמתחנן בל"ח כל מקום שאתה שולח גזלתו אל הקד"ה אם אתה שולח
פנותנותו וכו'. האות עשרת הדברים, הנותן היו ב' אחים תלמידי וכו' כותבים ה' דברת כלום זה וס'
כלום זה, וכמו שיד לטעה, חטטה מול חטטה בלחות הקדושים. ורעה פירוש רש"י לאר ד', ה'. בכללם
הקדושים, כדל"ה בתנחומים פ' יתרו, עשרת הדברות כולן נקול אחד ילאו עמי הגטרה, וידבר חללים את כל
הדברים, הכל כנה אחת. למדעים בקולו, ע"ה חזק ל"ה, ה'. ודבר על מתן תורה בתנחומים ע' שפס.
כיום כבודו וכו', ע"פ שמכילתו עולה נעיר רש"י למטה כ', כ'. בנאומים, נדברות. בלי סבה, הסמססו
שחי לדבר. וסובל כל וכו', ע"ה ישנה ע"ו, ד'. קדם וחדר ולבא, ר"ל בכל העמים נעבר ונבא ונעמיד.
להחם, ל' פתוח ר"ל נדלתי גם להיות לעמו. באנבי אחי יתחם, ככתוב חכמי חכמי הוא מנחמסס
(ישנה ל"ה י"ח, רצונו להפק, לעשות רצונו. יקר האורח, העורה. להרפיק, להתחנך לו, מל' עתרתקת
על דודת (גד' ה' ה'). ויסוד החזו שמכילתו לל נתן הקד"ה התורה לישראל עד שקבע להם הים ומתן
להם טן והאיר להם עליו והאזה להם אלאי לטקע עליהם להפסיק מרכס וללחום מלחמתם כדי איקבלו
נתנה מלכותו. חק על פני, חקק וכתב נדבר שני לל יהיה לך חללים אחרים על פני. עתק ימים,
הקד"ה ע"ה דניאל ו', ע'. שליט בקנאה, אלו טוקס מיד אלל חקק חפים הוא. רבועה בקצבחויו,
כמו שכתוב ועל רעיים לאנלי. לאלפי רבבחויו, כמו שכתוב ועושה חמד לחלפים. השם, נדבר ג' כתוב
לל תש' את שם ה' אלהיך, מלת החתמים ועדת הדין. קדם קבלת שבעה, אם עלה כלנו להכנה ולל
הולל הסמסס עמי הקד"ה מתנבס עמו ברחמים. שורד לישיבע, שכולל הטענה עפיו. ולו בהם אחד
שבר לו יום אחד הוא יום השבת, והל' ע"ה תהלים קל"ט, פ"ו. לפניו ולאחריו, כלומר להפסיק מחול
על הקדש בכמיסת השבת והגלותו. כביכול, אם היה מותר לומר כך, ומלכ מלמודית היל, מחוכמת טן
הפעל יביל עם כ"ף ותי"ת הטעם בל"ה אעו עו ייוו קטנטט. הכחוב לעצמו כבסורה, ככתוב שנת לל
חלשין, וינה ביום השביעי. הקיש, השוב כבוד אל ואם לכבודו ומורלות אל ואם למורו, וכליתתו בקדושתן
דף ל', כ'. בקלה בחסורו, פירוש, בללות חקן שביט טוב קלה כתוב והארכת ימים כמו שכתוב בבבב
אל ואם איה טובה חסורה לפען יחריכו ימין לומר לך שאל תהא יושב ועסקל בטטוחיה אל תורה
וכליתתו בתנחומים פ' עוק ודברים רבה פ' כי תלל. אינו באוהרה, כל מנות עשה שמתן שכן כנלן חן
בית דין של טעה מוהרין לטוכו עליהן כי זהו עונש אלל יקבל השבר שכתוב בה. סלכי ארץ הרוא

מאמדות הראשונים לקלקם לעלם. ראשונה ברכה אמת נצב לעולם. קדוש:
 אש דת פנהנה בפרט וחבור. מוכח האש נרתעים ושבים הצבור. נאווים
 מכפרים ומתקנים את ההבור: אזהרת רצח ועקף שמענו בארשת. משלש
 עשרה מדות שהתורה נדרשת. גלמוד לגונב נפשות סתומה ממופשת:
 כים דין וחשבון בלא תענה. לכלל ופרט וכלל חפוד להמנה. הפרט
 מפרש דבר קונה ומקנה: המשה סיל המשה בלחות הסדרים. זה פנגר
 זה מקנים בסדרים. קדוש ישראל לזכותם הגדלים והאדירים. קדוש:
 מגשיקות מה נבחרה סעדת מלך. אותה נפשי בצלו חפדתי להמלך. יין
 הפוד חכי לחדי הלך: רציה הייתי או פמוצאת שלום. יחדי לאך
 ימים עובני הלם. מתי אבוא ואראה לאל עילום: ברנג נקססה נפשי
 תצחתי לדרשה. ביום הכפרים להקריב מנה תדשה. ארון עלם יחיד
 להמליט בקדשה: מפענות אריות יראה שלם נקלאים. חשוף ורועף
 קבץ ונהל מלאים. וערכה ליי מנחת יהודה וירושלם. קדוש:

הכל יחד וכו'.

אופן

נטקל יחד וזתי תכונות.

כבודו אות, ברבואות, משבחות ומפלאות. בהיקלות, משקללות.
 בקלסיל הוד ונפלאות. וכם בפאות, מנשארות, בקל כבוד מסלאות.
 ומתעלות, בני מעלות, שבעתן אור ממלאות. פאר אורה וכם נורה.

יחדו נקדוץ דף ל'ס ידוך ה' כל מלכי ארץ כי שטנו אמרי פיך (תהלים קל"ח, ד') בשעה שאמר הקב"ה
 חכמי ולא יהיה לך אמרו חומות השלם לכבוד עמנו הוא דורס, כיון שאמר כבוד את לניך ואת אמן חזרו
 הודו למאמדות הראשונות וכו'. ראש, ע"ה תהלים קי"ט, ק"פ. אש דת, התורה (דברים ל"ג, ב'). וחבור,
 סבל. ועקף הכאף, ועל' המכילתא חזרה לעוקף חדר הסתף. בארשת, כדור הסאט, וע"פ המכילתא
 שלש מלות נאמרו בענין, שתי מעוררות (לא תרצח לא תנאף) וזאת פתומה (לא תגנב). משלש עשרה
 סודות וכו', ע"פ סנהדרין פ"ו לא תגנוב בגונב נפשות הכתוב מדבר, לא ולמד מ"ג מדות שהאורה נדרשת
 כן, דבר האמר מעמינו, כנה הכתוב מדבר, נכפזות, אף כאן נכפזות. ומכילתא, ללמד פתומה מעפורסת
 מה מעוררות מלות שחיבין עליהן מיתת בית דין, אף פתומה מלוה שחיבין עליה מיתת בית דין. סים,
 סאם. לכלל ופרט וכלל, לא תחמוד הוא כלל, שור וחטורו הוא פרט, וכל אשר לרעך הוא כלל, וכלל
 ופרט וכלל אי אתה דן אלף בעין הפרט, מה הפרט מפורש דבר קונה ומקנה ר"ל שאי חכא ללאתו מראות
 לראות אלף מרזן בעלמם אף כל אשר לרעך כן, ילא כנו לכתך לו סנו לכנך שמתר לחטור. שנישקוח
 מה וכו', ע"ה שיר א', ב', וכו', ג'. ו', י'. סעודה הסלך, כנוי למתן תורה, וכן יין הטוב כמי לתורה.
 כשצאתה שלום, ע"ה שם ח', י'. יחדי, ר"ל עתה יחדי חכמי וכדו וכבר יעים רבים אל עוזני הקב"ה.
 וכבי' גורם יד' עילום כנו ועלם (דה"ב ל"ג, ו'). ברנג, כתלום, ונחמד הען מ"ס ומרג חילנה (נלושית
 ג' ו') ולא תתלום מ"ס ולא תרוג (דברים ה' כ"א). סמפנות אריות, ל' שיר ד', ח'. וראה שם פירוש
 רש"י. נכלאים, האפורים בגלות יאלם להם סכרם על אמונתם שפאמיים בו. מלאים, יאחל וע"ה יעניח
 מ', יא'. וערכה, מלאכי ג' ד'.

כבודו, הפיוע הזה מוסד על האגדה בחגיגה י"ב. ע"כ שבעה דקיעין הן וילון רקיע שחקים וכו'
 עשן עכון ערבות וכו', ומתחיל הפייטן בערבות ועסיים כוילן. אוח ברבואות, וזה כבוד שכינת הקב"ה
 אוח הוא ויכיר בין רבות הטלחים העזובים והמולאים. וכם כשאוח, בכל רקיע ורקיע י"כ כפא רס
 וזא. מסלאות, ל' הטלחים נפו (איכה ד', ב'). פאר אורה, האור המפולר שהוא הכפא הנודל הוא

שביעית היא להעלות. ושם אימה. וברממה פלוחת אצטבלאות. יי גם
ועל לבם שמו תקק במבולאות. וגם נאות. בעבא ארת. להקראות
במראות. קדוש קדוש קדוש יי צבאות: בסמוך לה. יקר מעלה. וגם
מלכות לחי עולם. בנזיות. כבוד חיות. כחו חזה במסעלם. ובחמישית.
הדר השית. וגם צדק לכל געלם. ושם ידיו. אמת בדין. כחו משפיל
בקץ עולם. רביעית לה כמו בלה. וגם קדוש בשכללם. והוא פון. לקל
גן. למול הזבל ובית עולם. ושב יושב. וגם יקשב. לחין אבות והללם.
מקום מקדש. ושיר חדש. למלאכים ואראלם. קדוש קדוש קדוש יי צבאות:
משלשת. מקדשת. ברכב אש וגם גארה. גאון. והיון. ועו חביון. לשם יושב
במערכה. והוא נפתח. וגם נפתח. בהר סיני באש לבה. ושם מורים. וגם
קורים. מאורי אור ולהבה. והשנית. להוד תכנית. בגם גדלה ומרבה.
ושם השנה. שנים עשר. בלש צמחן ובלעבא. וראשונה בהוד ישנה. בגם
גבורה להתקב. ושם פשוטה. בעו קשומה. למול שבים להשיבה. (מוזן
מחיה. לקל בריה. בתקון רב להתחשבה.) ובו זפים. ומלאכים. קרשתם
להקשיבה. קדוש קדוש קדוש יי צבאות: בתגיע. להפגיע. ויום נכון
במצוא. איו נעים. בקול ירעים. אלי חיות בהרצאו: כבוד בסאו. הדר
שיאו. תנו כבוד לנמצאו. רמזם בנה. ערי יענה. לקול יעקב ותמצאו. בעת

מעלה נקיע הסניו ושמו ערכות. פלוחת. מלכתי אז על' בלש פלוחת (חמוס כ' ד') זהו כמו לפחות
ההפך הוחיות. אצטבלאות. בעודים שוחת שוחת. כמו והוא שבוין אלמנלות (ערוין כ'ד). כמבלאות.
בלוחות. כמו נמכלל ובחמל (ר' כ'ד) נמכללות של זכ (פסחים כ') כל' רומי Tabula וכל' סמנעו.
ויקוד החרו כפסיקתו ע' כ'ל ובתחומם מונס בילקוט שמה דמו רע', חמד רנל' טלח י' על לנו על כל
מלחך ומלחך ושמו של סקרה שזותף עם שמו של כל מלחך סיבאל. רפאל גבריאל. ובם נאחד. טה למלכס
העלה שיקרו נמול קדוש ק"ק אל הקד' זהו חת נכח שלו. בסמוך לה. סמוך למעלה הביעית הולת י' ש
מעלה שיה תחתיה והיא שמה טכון וגם כה כסא מלכות. כחו חזות. כלאר רוח יתקאל הכיול. ובחמישית.
הוא מעון. לכל נעלם. להקד' העולם מעין כל. כחו משכיל. כלאר רוח דיאל. כמו שכח חיה הית
עד די כדשן רמיו וכו' (דמיאל ז' ע') ורעה ש' רע'. ותכ' גורם אמת סדיו דק' משכיל והענין סוד.
רביעית לה. זה וכול. רע'. געף של הכלה. ברושעקקע. כיון לכל גן למול הזבול. נקיע זה י' טה'ע
ומזון. והוא טכוון בכל ענין לטה'ע של טטה. וכדליתו נמכילתו פ' בלח ותחומם פ' טפמים וקבל
וסקודי ומדש חיות דף כ'כ וכ'ה וכמכר רעה פ' ד' ומדש תהלים מעורר ל' גם בתגום יונתן לירעה
י', י' ורע' לשמות כ'ג. כ'. ושם יושב הקד'. לחין לתחנה. ההולום. ככיי ושללם והוא ל' עולל
יונק. ר"ל לתפלת חמות ותניהם. משלשת. הוא שחקים. והיון. ל' זוכר ונוגה. על' גמל ויהא
הוא דעבר (סרכות ל'ק. כ') ויהא דעטא (ימלח כ'ח. כ'). יושב במערכה. כי השכינה במערי. והוא.
הקיע הוה. באש לבה. נלכת אז. והשנית. המעלה השניה חזר אזה רקיע. השר. ל' אדה כמו
השיר. ול' ידעו (אזע ע' ד'). שנים עשר. י' המולות. כל' צמחן. ז' מוכי לכת כוכב לכת
זתו דק מלדים חמה חנה (פרא פ' ו'). וכל צבא. חזר הכוכבים. וראשונה. הוא וילון. בכס גבורה.
כסא של גבורה. ושם פשוטה יזו של הקד' לקבל את השבים אליו. קשומה. מלונגה. מוזן גבורה
וכ'. חזו זה סיכנו ככיי' וס'ל. קדושתם של יארל. להפגיע. להמלל. ר"ל במגיע זמן חפלת
יארל. געים הקד' עשה של. פ'. ע'. בהרצאו. ל' רלון. שמרטה את החיות הכוזאים את כסאו
זתנו מקום לתפלת יארל לעלות אליה. שיאו. התכחותו. לנמצאו. למעלה ככל הוא הקד'. רמזם
בנה. בארמס שותקים. ערי חתנה. עד אטעה עמרה להקד' מתפלת יארל. יונק על' מלנסת. בעת

עָמְדִים בְּמַעֲמָדָם לִכְנֹן לֵב לְמוֹרָאוֹ: שָׁאֵת עֵינֵיכֶם לְמַשְׁעָנִים לְהִקְדִּישׁוּ
בְּמִקְרָאוֹ. אֲנִי פֹנֶה וְאֵן יְהִנֶּה בְּעוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בָּרָא: בְּעִנְוֹתָיו וּחַבְתּוֹ מִבְּשֵׁק
וְיִן מִקְרָאוֹ. קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת:

והחיות ישורח וכו'.

מאורה.

אכל באקוין ט' בהעלתך חוטמים למאורה אשר יצר, לטמט דף 769.
טשקלו ג' ג' טטעות, וחוטם ט אברהם בר שמואל.

אֲשֶׁר יַחְדּוּ עִם יְדִידָיו עוֹבְדִים לוֹ אֶחָד שָׁבָם. אֶל־יִרְאִיו בְּיַד
גְּבִיָּאִיו פֶּן יָרוּם לְהַחְמֵקֶם. אֵל תִּירָאוּ עַת תִּרְאוּ מִפֶּלֶת שׁוֹנְאֵיכֶם. זֶה
חֲלָקֶם, יוֹם גָּקֶם. שְׁנַת שְׁלוֹם לְרִיב עֵירֶכֶם. וְהָרַג רַב, בְּגוֹי תָרַב מִשְׁכְּנֵי
אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם. שְׁמִי עַל־כְּנֵי יִשְׂרָאֵל נֶצַח וְאֲנִי אֲבָרְכֶם: בְּעֶדֶת אֵל, יִשְׂרָאֵל,
יִשְׂאֵא אֶת־קוֹל כֹּתְנֵי. אֲמַזֵּר לָהֶם לְכַנְיָהֶם, יְבָרְכֶה יי. וְיִשְׁמַחֵה מַצְרָה,
וְרַחֲמֶה יִמִּין יי. אֵלֶיךָ בְּאֵהֲלֶיךָ יֵאָר פְּנֵי יי. וְיִחַדְּךָ, וְעוֹנֶיךָ יִשְׂאֵא בְּרַחֲמָיו
יי: וְיוֹם מְדוּמָה, לְמִזְהָ וְשִׁמְרָה, וְנִקְמָה בְּיַד גְּאֻלְכֶם. שְׁמִי עַל־כְּנֵי יִשְׂרָאֵל נֶצַח
וְאֲנִי אֲבָרְכֶם: רְבוֹת גְּדֻלָּה, יִשֵּׁם לָךְ, שְׁלוֹם לַחַוּוֹת בְּנַעַם. לָהֶם גִּשְׁבַּע, עַל
אַרְבַּע, לְאֵב הַמֶּזֶן בְּכַל־הָעָם. לְשׁוֹם שְׁמוֹ, בְּתוֹךְ עַמּוֹ, מִמַּעֲזִיקוֹת לְהוֹשִׁיעֵם.
בְּלִי לְהַכְרִית, שׁוֹמְרֵי בְרִית, בְּיוֹם עֲבָרָה וְזַעַם. שְׁמִי יִקְרָאוּ, וְהֵם יִרְאוּ,
בְּרְבוֹת בְּחֹל וְרַעַם. בְּגִיל וְרָגָה, תְּבִיאֲנָה, בְּהֵיבֵל מִלְּךָ עֲזָרְכֶם. שְׁמִי עַל־כְּנֵי
יִשְׂרָאֵל נֶצַח וְאֲנִי אֲבָרְכֶם: הַחֲזִיקֵתִי, וְעֲקָתִי, לְפָנֶי שׁוֹכֵן מְרוֹמִים. פְּרִי־יִקְשִׁיב,
שְׁבוּרָה לְחֹשִׁיב, מִפְּתוּרָה בְּמַתְקוֹמִים. וְכֵן לְכַנְיָם, עֲמִד לְגַם וְנִשְׂאֵ
גַם לְעַמִּים. אֵן יֵאֱמָר, לְכוּ וּבְחַדְוֵה אֶרְחוֹת יַעֲקֹב הַמִּימִים. כִּי מִלְּכֶם,
הַדְרִיכֶם, לְהַתְהַלֵּל בְּנַעֲמִים. מְעוֹן הָאֵל, בְּיִשְׂרָאֵל, מְחַמֵּד הוּא
בְּכַל־אֲמִים. שְׁמוֹ אֶהְיֶה לְכוּ שׁוֹבֵי לְכֶם אֶל־אֵהֲלִיכֶם. שְׁמִי עַל־
כְּנֵי יִשְׂרָאֵל נֶצַח וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

וקרבנו וכו'.

עסרם, בעת שנומדים יאחז ותתפללים ככוונה אל הקב"ה ונושאים את עיניהם אליו חזר הוא מעטכם.
במקרא, במקרא העדה ר"ל בקהל ענינם. וזו מקרא, כורת יעקב חבינו הנחוקה כבסח הכבוד (חולין
ל"א, ב') וסמך עקורלו ע"ה ישעיה ע"ה, י"ב ויסוד הכרוז כ"ה היכלות, כשישראל טקדוין שמו של
הקב"ה לטמט כבית קדשו או במקדש טעט קק"ק הקב"ה מתקן ומנצח שמו של דיוקנו של יעקב החוקק
כבסח הכבוד וסמך אשרי הטח שמקלסין אותו בניו בקדושות הללו.
אחד שכם, כלל אחד וע"ה לפניה ג', ט'. פק, פנה פיו וסמך. ירום לרחמכם, ישעיה ל',
י"ח. יום נקם, ט' ל"ד, ט'. ו' שטי, במדבר ו', כ"ז. ויום מרוסה, זכריה י"ד, י"ג. למזה ושמה,
שמות אלוני אדם (בראשית ל', י"ג). על ארבע, כשנע בשמו הגדול של ארבע אותיות. לאב רסון,
לאכנחס חבינו (בראשית י"ז, ד'). והזקחי ועקחי, חזקק ותתפלל כחוקק ותמטדות. פן יקשיב, אלוני כי
יקשיב. פן נטעם אלוני כמו פן כאלו רוח (ט"ב ב', ט"ז). ונשא נם, ע"ה ישעיה י"א, י"ב. ט"ט, כ"ב.
או יאסרו העמים. לכו, ע"ה ט' ב', ג'. מעון האל, כה"ט.

זולת. ע"פ א"כ ומיום כל התרוזים על לה"כ. ומסוף חמס יוסף בן שמאל.
 אור ישראל וקדושו. בפארן הרקיע ודשו. גלה פלסעם ותדלושו. עז
 ותפארת במקדשו: דת צרופה ומזקקה. הדור באצבעו חקקה. ומדוי
 הדיה ללקקה. השביע נפש שקקה: וזר השמיע בארקים. תרות בשני
 פרקים. טשי שלהבת גורקים. ויהי קלת וברקים: יפה נדמה בשפתו.
 בשלח בני אשפתו. לסין רעננה כפתו. כחתן יאז מחפתו: מנה למאמח
 תרד. נתעפף בבגדי השרד. נחם אצלו מלהפד. ויט שמים וירד: סדר
 והודיע למי מנה. עדות יי נאמנה. פלשת דרכים מזקנה. ארך ימים
 בימינה: צעד ארץ בועמו. קדשים הרעיד פרעמו. רחמים הבטיח
 בנאמו. פי חלק יי עמו: שפל הנביה בזקיסה. שותתיו פגנית בקפה.
 תחתיו צנה להקיסה. מי זאת הנשקפה: ידיים נוגנים ואשים. וגור תהלה
 קושרים. ששים בקבלת מבשרים. פקודי יי אשים: פחשקפה אדיר
 ורועה. נבהלו נחשו מרעה. לשבטים גהלת במדעה. מה יקרו רעה:
 וקמו חזקת אורתיו. אספת מנוף פורתיו. לעיין המרד תורתיו. פי אתח
 יי עורתיו: עורח אכוחי וכו'.

אור ישראל, ע"פ ישעיה ו', יז. בפארן הרקיע, פרס את הרקיע על הד סיני, ונקט במלון
 ע"פ הוכיח עמר פלון (דברים ל"ג). ובכח דף פ"ט, כ' שעות יז לו להד חורב, לין קדש קדשות פלון
 סיני. ודשו, היה דש ב נתליו, וכל ל' דריסת האגל בא כל' ארמי כל' דש. ויסוד הארוז נמכילתח
 ומוחל בלקוט רמו רפ"ז, שהלוי הקד"ה השמים וזמי השמים על הד סיני וידד מטוקושו. והדשו, חדושי
 תורה. עז, תהלים ל"ו, ו'. צרופה ומזקקה, על' תהלים י"ב, ו'. הדור, הקד"ה. ללקקה, לינת, על'
 מספר העלקקים (שופטים ז', ו') והעמם על למוד התורה. השביע, תהלים ק"ז, פ'. וזרד דריו.
 בארקים, נארן. בשני פרקים, בני לוחות. טשי שלהבת, כיולוי אז. וירד, שעות י"ט, פ"א. בשפרא,
 כפתו הים מלוח הקד"ה כבוד הסולח את חלי אשפתו. לסין, נמיני מלוח כחתן סילול מיוספס
 העכולדת ועיסה כעלי רענן. והל' רעננה כפתו על' איזב ט"ו, ל"ב. כחתן, תהלים י"ט, ו'. לסאמח
 חרד, את עסה רכנו. בבגדי השרד, כבגדי תפולת דוגמת כהן גדול. נחם, היה קסה לו להמרד מן
 עסה, ל' והעם נחם לנניטן (שופטים כ"א, ט"ו). ויט, תהלים י"ח, ו'. לשי מנה, לישראל (נמדד כ"ג,
 י'). עדות, תהלים י"ט, ח'. פרשת דרכים מזמנה, נתן לפניהם שמי דרכים דרך למות ודרך לרע
 ונתן להם הכחירה לנחור הדרך שירלו וככתוב דברים ל', ט"ו. י"ט. ארך, עשלי ג' ט"ו. צעד ארץ,
 ע"פ תהלים פ"ח, ח'. קדשים, את האשמים. רחוסים, ישראל האלהות, על' ארמזק (תהלים י"ח, ב')
 ורמזק (דברים י"ג, י"ח). כי חלק, דברים ל"ב, ט'. שפל, הד סיני שהיה שפל ונמוך מכל ההרים הגבוה
 וזקף אותו. שחוריו, יסודות הכר. כגיגית כשה. ע"פ שנת דף פ"ח כפה הקד"ה עליסן את הכר כגיגית
 וחמד להם חס אתם עקבלים התורה עוטק, ואס לאו אס תהא קטרתכם. להקיסה, להעמיד סביב מי
 ואת הגשקפה, תולד לישראל ע"פ עז ו', י'. פקודי, תהלים י"ט, ח'. בחשפה, כאשר גלית את
 זרועך אתה האדיר. פכעד, העי"ם בל"ז, והוא ל' תרועה ורעם כמו את קול העם כרעה (שמות
 ל"ב י"ז) יגיד עליו רשו (איזב ל"ז, ל"ג) וכלי כמי יאמר למה תרעע רש (מיכס ד', ט'). וטעם
 הארוז כי נטמן תורה כהלו וחרדו ישראל מפני תרועת קול החוק וחזרו לאחוריהן י"ב מיל וילתה
 כשמתן והקד"ה אדיר טל והחיה אותן, וכדליתחן צבת פ"ח ב'. מה יקרו רעיד, רלוזק ולהכתק, ול'
 תהלים קל"ט, י"ז. אורח, כמי, על' אר כל כבנר (איזב ל"ח, ג'). פורח, הסורים נמכרים. תורח,
 להחוריו לניון.

מאורה לפרשת בהעלתך.

ע"ס א"כ ותנאקל ג' ג' תנועות, ומסוף חמס אפרים ברכי יצחק.

אֲשֶׁר יָעַר. אֹד וְעַר. וְגַר עֹרְכִים לָהּ לִפְנֵי: בְּגֵי יַעֲרֵר: לָהּ עָרֵר.
הָלֹא מִמֶּה מְאֹד עֵינֵי: גְּבֹל שְׁמֹשׁ. לָהּ יִשְׁמֹשׁ. וְכֵן יִפּוּ לָהּ שְׁמֵי:
דְּבָרָה אֹד. וְכֵן מְאֹד. אֲשֶׁר עָרְכוּ לָהּ פְּתֵי: הָלֹא תִחַלְקֵה. בְּגֵי מִלְּךָ.
בְּעִסְדֵּי הָאֵשׁ לִפְנֵי: וְכֵן יֵאֵיר. לָהּ מְאִיר. וְאֶתֶּח גְּרִי: זְכַל מִקְדֵּשׁ. אֲשֶׁר
יִדְדֵשׁ. וּמִכְנֹעוּ אֹד יִקְרֹת: חֲזוֹת אֲשֶׁנְּב. וְחֲלֹנֵי. שְׁקִים פְּנֵי הַמְּאֹרֹת:
סֶהַר סֶהַר. וְהַחֲרֵר. לָהּ בְּחֻשְׁמֵה אֹרֹת: יָקַר חֲסֵדָה. לְאִישׁ חֲסִידָה.
בְּלֹאֲתֵי לָהּ מְאִירֹת: בְּאֶתְבֵּתָה. וְחֲבֵתָה. הַעֲשֵׂה לְעֹדָה גְּרֹת: לָהּ אִים.
בְּאִישׁוֹן חִים. שְׁמֹשׁ וּמִגֵּן: יֵי יֵי יֵאֵיר. לָהּ סֵאִיר. וְאֶתֶּח גְּרִי: מִלֹּחַ שְׂדֵי. בֵּין
שְׂדֵי. וְהִיָּה לְעַד גַּר מְעַרְבִ: גֵּת בֵּית. בְּאֹד זֵית. לְגַר אֱלֹהִים מִלְּךָ רַב:
סִפּוֹת חֲלֵק. בְּגַר הוֹלֵק. וְלֹא יִכְבֶּה בְּבִלְחֵבְרִי: עֲרִיבְתוּ. בְּמִדְתּוּ. תַּעֲזֵ רַבֵּעַ
בְּמִשְׁחֵי: פְּנוֹת עָרְב. הָלֹא יִקְרַב. לְחִדְלִיק בּוּ בְּבִלְעֵבְרִי: עֲבֹאֲתֵי.
וּנְסִלְאֲתֵי. לְכֹוּ וּגְלָכָה בְּאֹד: יֵי יֵי יֵאֵיר. לָהּ סֵאִיר. וְאֶתֶּח גְּרִי: קְנֵה מִקְשָׁה.
פְּנֵי שְׁשֵׁה. לְמוֹל פּוֹנֵה לְמַעַרְבוּ: רֵאשׁוֹן הוּא בְּאֶתֶּח. וְאֶתֶּחֵן הוּא בְּהֵיטִים:
שְׂבִיעֵי עַד. בְּבֵית מַעַד. לְיִשְׂרָאֵל עִם קָרוֹם: תִּחַלְלֵה לְכַל. וְלֹא יִטֹּל.
מְאֹד נִגְהַ בְּשִׁלְהֵם: אֲשֶׁר בְּרַבּוּ. לְסִי עָרְפוּ. לְחַעֲלוֹת גַּר בְּלִתְמוּ: פְּלֹאֲתֵי.
וְעֹדוֹתֵי. לְבֵן נִבְחַר לֹו בְּמִכּוּ: רַעֲזוֹן שׁוֹבֵן. בְּבִרְסוֹבֵן. אֲשֶׁר אָבִי לֹא
עָצְבוּ: יָדִיד מִשְׁעִשֵׁע. בְּהַ נִשְׁע. בְּיִזְגֵק וְאָבִי אֶתֶּם: מִשְׁוֹף אֱלִי. חֲסֵדָה
עֲלִי. בְּאֹד פְּנִיָה: יֵי יֵי יֵאֵיר. לָהּ סֵאִיר. וְאֶתֶּח גְּרִי: בְּנֵה אֲרִיאֵל. וְהִישׁ
גּוֹאֵל. שְׁלַח אֵלֵי מִמֶּה פְּרוֹת: רַעֲזֵה וְהִצֵּא לְעַמְּה פְּעֵה. פְּרֵה מִן יָדֵי
עֲבֹדוֹת: רְבוֹת חֲסֵדוּ. לְבֵן יָדִידוּ. לְנִתְגֵה מִבְּכֵדוֹת: יִחַלְעֵה. וְיִסְעֵה.
יָדִיעֵה מְבֹר וְרוֹת: יַעֲזוּ אֹרֹחַ. לְבֵן בְּכוֹרֹ. תְּבוֹשׁ מְזוֹרֹ. בְּבִלְמִדְרוֹת:
חֲסֵדִים גְּמֹל. כְּמוֹ מִתְמוֹל. בְּמִשְׁפְּנוֹתֵה יָדִידוֹת: קְנֵי מְנוֹרָה. אֲשֶׁר
לְאֹרְהָ. עוֹד תִּהְיֶה לִי לְעֹדוֹת: אֲנִי מִקְדֵּשׁ. לְאֹד חֲדָשׁ. וְעַל יִרְחָ: וְכֵי
יֵאֵיר. לָהּ מְאִיר. וְאֶתֶּח גְּרִי: אֹד חֲדָשׁ וְכו'.

אתבה לפרשת שלח לך.

על טקול ג' ג' תמונות, וחמוס ט שלמה חוק.

שש מאות, נקראות, בדת האל יסודיהם. לבת מי זאת, נרמזות, על
 בנפי רידיהם. מחקקות, מזקקות, כמו ציצת פקדיהם. הוהיר אל,
 לישראל, חק שמור ביהם. ועשו להם ציצת על בנפי בגדיהם: שמור
 לכן, כמו דרבן, מקום תכלת הנצבע. לך נפתר, סוד נסתר, חוט ציצת
 היות מרבע. משפטיו, היות חטיו. כפלים הוד שלש אצבע. המושלשל,
 יהי נפשל, בדי אצבעות ארבע. חק סדינא, פרב קטינא, בדת ציצת לא
 נקבע. זקוף ערך, לחוט פרוך. עלות מפניגיהם. ועשו להם ציצת על בנפי בגדיהם:
 שקוד ענה, עלי כנה ומקורן יהי נבדל. לא יחזיק, אכל יחזיק, כמלא
 קשר אנדל. מנת טלית, נבפלת. פרבי שמעון פסוד וחדל. הן כפלה,
 ותפר לה, ומציצת לא תחדל. חוט בגד, ועור נגד, כמין בגד לחק הגדל.
 ונח ונעור, וחקקי עור, ואם בגד בכנפיהם. ועשו להם ציצת על בנפי בגדיהם:
 שלשים יום, בדת איום, כסות שאילה מעקבת. לעת הלך, בן ואילה,
 הלא ציצת היבת, מבורת שוק. לעם חשוק, כחקה היא נחשבת. המון
 תגר, וגוי מתגר, כשרה היא מחמבת. חק נפרץ, וחוט נקרץ, פסלה היא
 ונעזבת: זכור ודתם, וראיתם, פרט ללילה מעקבת. קץ נקבע, על ארבע,
 ולא שלש בסודיהם. ועשו להם ציצת על בנפי בגדיהם: וקרבנו וכו'.

שש מאות, השש מאות טליות המקראות בתורת ה' כן מרמזות לישראל ככפי עדיהם, כי תבת ציצת
 בטימיה תר, וח' חומין וה' קברים אנלית ממלחין האמין תריג' כנגד תריג' מאות (תנחומא סוף פ' קרח),
 והביטין אומר שש מאות חס כלל המספר והמח הפרט. לבח מי זאת, לישראל (סיד ג' ו' י' י'). רידיהם,
 טליותיהם כי הטלית כמו רידי לגוף. חק שמור, לשמור את החק אל טלית. שמור לבו, לעשות החוט לבן.
 דרבן, הוא טלמד להנהיג בו הפרה שלח תטה יטין ושמא כזה החריזה, כן לא תטה יטין ושמא טלעות לבן
 בעקום תכלת, כי גדול טוכו אל לבן יותר מטוכו אל תכלת כדאיתא בטנחות ט"ג, נ'. הצבע, טבע התכלת
 דזזה לים. היות מרבע, ד'. חומין לכל טלית והן כפולין תוך הנקב עד שנעשו ח' חומים. תוך שלש אצבע, בתוך
 ג' חכמות סמוך לקרן הטלית. נפשל, יהי תלה ד' חכמות, כדאיתא בטנחות ט"א ב' כטה תהא טכוללת סת
 שמי חומרים ארבע, ודזה שם בתוספות. כרב קטינא, שם דף ט' מ' מלחא אשכחיה לרב קטינא דטיכסי סדינא,
 אמר ליה קטינא קטינא סדינא כתייטא וסרבלא כתייטא, טלית אל תכלת טה תהא עליה. זקוף ערך, החוט אכזבים
 בו את אחר החומים (ונקרא נלזמנו שם) הוא טולה למין ד' החומין. שקוד, הוא. ענה אל הליצית. עלי כנה, יהי
 תלה על כף הטלית, חל לא יהי מחובר בכף חלח יהי נבדל מן הקרן כעלוח קרן אגודל. טנה, ל' מנה. כרבי
 שפעון, שם דף ט' מ' טלית פפולה חייבת בליצית, ור' שמעון פומר, ואין אדם כפלה ותפרה אחיבת. חוט בדר, אם
 הבגד הוא אל חומין. ועור נגד, מכניפי הם אל עור. כסין בגד לחוק תגדיל, או הוא החוק שחנצה בו ליצית כי נשכ
 כמין בגד. תגדיל, טל' גדלים חנצה לך. ונח ונעור וכו', אם הבגד הוא אל עור ואף כי כנפיו הם אל חומין או
 ונח טלעות בו ליצית. מעקבת, ר"ל האוחל טלית מחבר ומעבד טלעות בו ליצית עד ל' יום פסוד. לעח הדך,
 לחחר ל' יום עיד כאשר הולך בו מכתן וליך חייב לעשות בו ליצית. סבורת שוק, הקונה טלית מן האוק. לעם חשוק,
 לישראל. כחקה היא נחשבת, כלומר כזה היא. המון חגר, כאלוקח טלית מן אומר האגרים. וקרינא וקרינא.
 וגוי מחגר, כאלוקח מן גוי תגר המאמבר בטלית לבד, ככולם כזה היא. מחמבת, רמזיה, טל' חמיטה. חק נפרץ,
 אם הקרן אל טלית כפרצה ונקרעה. נקרץ, נפסק. ודחם, היה חס להחמין להקבלה האמתית האומרת וראיהם
 אוחו (נמרד ט"ו, ל"ט), פרט לכמות לילה, ולא כדעת הקראים החולקים בטלות ליצית ואומרים כי חיוכה גם בלילה
 ובי ליכין להיות ו' חומין ולא ח'. קץ נקבע על ארבע, עשה כמות על ארבע כנפות כמות (דברים כ"ב, י"ב)
 מזה נקבע קץ וטבל דחוקא בגד יש לו ד' כנפות חייב בליצית ואל ג' כנפות פסוד מן הליצית.

אתנה לפרשת חקת.

נשאקל ג' ג' תמושת.

אל מחללי, שמע קולי, כפי חילי, אהללה. את שמך, ארומקך, כי
מפקד, לי תהלה: אוקיר אות, ונפלאות, בצבאות צור נגלה. רחשעתם, את
בני תם, בעלותם, משגלה. בנאם אל מקום בית אל, הראם אל, הגדלה.
או ישיר ישראל עלי באר ענדלה: הן אפסור, גם לפתור, בבוא התור, עם
לחמול. הרשעים, נקבעים, בתוך סלעים, עפה קמול. יעשה, ודברת,
והשקת, להם גמול. עם פליאים, הם באים, בתוך חצוים, ימין ושמאל.
הן יעאת, הר ארמתה, לקראתה להקבילה. או ישיר ישראל עלי באר ענדלה:
נדבא, עד שאי, והם ראי, בשונאיהם. נקמתם, הודעתם, מפלתם,
לאחריהם. באר הלקה, והליכה, את דבא, לפניהם. כמו חזו, אוי עם זו,
בן יחזו פליאיהם. באהבתה, וחקתה, בראותה, את פלילה. או ישיר
ישראל עלי באר ענדלה: וקרבנו וכו'.

מחללי, יחרי, כמו אל מחוללך (דברים ל"ג, י"ט). חילי, כוחי. את שמך ארומקך, ע"פ תהלים
קמ"ה, א'. בצבאות, נבואות ישראל. תם, יעקב חנינו. משגלה, מעצרים (ירמיה ט"ז, כ'). מקום בית
אל, אל מעברות חרנון אשר גם נעבו להם נסים בבאר, כדליתא נעדרז פ' חוקת, עשה להם הקנ"ה
אותו וכפי נחלי חרנון נכסים עשה להם נים סוף, וזה הם נפי נחלי חרנון, אדם עומד על האר
טוב ועוד עם חכר נבד הוא והוא רחוק טעמו שבעה עלין והדרך יורד לתוך הנחל ועולה, ודרך אל
ישראל לעבר בתוך הנחלים, נחבנכו כל האומות לשם אוכלוסין אין להם סוף ישו מקמתן בתוך הנחל
והנחל טלמעלן עמי מערות וכבד השערות אך שכגרו עמי סלעים כעין דמים, נכנסו האוכלוסין
לתוך המערות ושמרו כשידו ישראל לתוך הנחל אלו שומדים לפניהם בתוך הנחל ואלו למעלה מן המערות
ונכדו את כולם. כיון שהגיעו ישראל לאותו מקום לא הריכו הקנ"ה לידד למטה לנחל אלא רצו להרים
ונכנסו דמים אל הר לתוך המערות ועמו כולם, והקפו ההרים ראשיהם זה לזה וכעשה דרך כטצה ולא
כדע חיה הר נסמן לחכר. ועברו ישראל על אותן ההרים ולא ידעו כל הנסים האלו, אשר הקנ"ה,
כרמי שדיע לכני כמה אוכלוסין חכדתי מפניהם, ירדה הכחל לאותן המערות והאליאה גולגוליות ורועות
חגלים אין להם חוק, וישראל חזרו לנבא את הנחל ורצו אותה עכפה כל זה עתוך הנחל שהיא מוטיאה
איברים איברים, וענין שהחיר שדיעה נהן ע"י והאז הנחלים וגו' ומשם נארה וגו' וכי משם היתה והלא
מתחלת חרעמים שנה היתה עשהם, אלא שידה לפרסם את הנסים, והיו ישראל עומדים על הנחלים
והומרים לה עלי באר ענו לה עכ"ל ומנח ענין נס זה גם נחרום ירושלמי לנעדר כ"ה, ט"ז, גם נפירז
רש"י גם. אך מה שקדש הסימן למקום הואו בית אל לא ידעתי מקורו. או ישיר, נעדר כ"ה, י"ח.
אפסור, חפתה פי. גם לפתור, לפרש הנם שנעשה לישראל במעברות חרנון. רחור, הזמן, כמו ובהגיע
תור נערה (אסתר כ', י"ג). הרשעים נקבעים, האטוריים היו נחנאים נבוקקי הסלעים, וכדליתא נעדרז
הנזכר. לקמול, להכריע את ישראל, מל' קנה וסוף קמלו (ישעיה י"ט, ו') לנבון קמל (שם ל"ג, ט').
עם פליאים, ישראל אשר נעשו להם נפלאות וע"פ ונפלימו חכי ועמד (שמות ל"ג, ט"ז). בתוך חצוים,
לכו נחל בין הארים אל ימין ושמאל. הר ארמתה, הר של חרמת אין ישראל כנה אתה ינאת לקראת
ישראל להקבל את פניהם, וכמו שפירש רש"י נעדר כ"ה, ט"ז. נבא, האטוריים אשר עמדו נקשני ההרים
נדבאו ע"י הארים שחוקרנו זה חל זה. שאו, ל' שטעה כמו שזו ערים (ישעיה ו', י"ח). והם ראו,
ישראל ראו. מפלתם, מפלת האטוריים. לאחריהם, לאחרי כן. את רבא, את האטוריים העדוכאים. עם זו,
ישראל (שמות ט"ז, י"ג. ישעיה ט"ג, כ"ח). את פלילה, את הדין, כמו עמי פלילה (ישעיה ט"ז, ג').

יוצר לשבת נחמו.

ע"פ א"כ כשול ועל פסוק ואחם הרבקים, וכל חלון נזכרים על פסוקי הפטלה כחשו. וחתום טו טנחם
ברבי מכיר חוק.

אל יאל שרדי אתחנן מוריה פבוד נגהיכם. אוד פני מלך חיים ורצון
לקמדיכם. נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: בניה ונסכה למעלה עד
כסאו מאליה. בארץ ברחב נוסה לתחזיק בני איליה. דבר על לב
ירושלם וקרא אליה: גאלי אנהל ואנהג על מבועי עיני. גונגים עגונים
ביום עלותם מפתך מעיני. קול קורא בפדך פנו דרך יי: ואם כופע נצור
תקד שעשועי נעמי. פדרך אם לנחם ואב לרחם תרחמו. בן אנכי
אנחמכם ובירושלם הנחמו. קדוש: הגלי אליך בעפוד אש להאיר כל
יאקלו. דרכי הדורים אשר ומעקשי עקוב יקפלו. פלגיא ינשא וקלדר
ונבשה ישפלו: השקילו זה הדרך לכו עמי יבשר. הן לאריבנה עוד מדה
מוסר. ונגלה פבוד יי וראו כל בשר: ותחדש נהפך מינון לששון ולשמחה
יערה. ויהנו חדש ושבת קרא מקרא. קול אמר קרא ואמר מה אקרא:
הינני פריב ישעה יתענגו בדרשן חלקם. מברגי יי יקרא רע שהכל גם.
וינחם אותם וידבר על לבם. קדוש: זה עומד אתר פתלנו מתרפיו
מעין. זבול בית ישר הלקבון יפריח פטרי ציץ. יבש העיר גבל ציץ: הנה
אכן פרכד שמשות היכל ואולם. חוצבים משבתיו לשער מרח אקדח
משלם. דבר אלהינו יקום לעולם: טעם ישמיע לבת ציץ מלך מלך.
מרת דר הקדש התרא פנים בקד. על הרגלה עלילך: יי מבטח
נצוד תקלתו על עפוד. ברחמים ינחמו משוד ואקר קדות עמך. מי
במך ירפא לך לרחמי ופי נחמו. קדוש: יבגם נרחי ישראל מיד פוכשו
ואיבו. ישיב את שבתו עד עיר מביא. הנה אדני אלהים בחוק יבא:
פחתן יוצא לקרת בלה פלולת משגיץ. בן יקדים אחי מלקבון תבוא
למרגץ. פרעה ערו ירעה בורעו ימבץ: לנו יעמם אחרים שבר ופעלת.

לכמדיכם, טל' כמע לך נצי (תהלים פ"ב, ג'). ונסכה למעלה, יחלים עמידה לנסכה למעלה
עד כפס הכרד ולהחזק כדי להחזיק בני ישראל הנקדחים בני חילי הדק נזעיה ס"ה, ג'. ונתנים, טל'
גבון וכלל (ישיבה ל"א, ה'). ענונים, טל' ענו, ר"ל זכיו מחוסים פנני כבוד כמו נבלותם טעמיהם.
מטע נצור חבר, ירחל ע"ה ישיבה ס' כ"א. כו אנבי, סס ס"ה, י"ג. הדורים, עוקפים ול' חלמוד הוא
כמו כרובות הדוחות (חולין כ"ט, ז') הדורס דכנתא (סס קי"ג). יקפלו, שיתקבל הדך ויתקלר. לא יבנה,
לא יבנה, ול' ישיבה ל', כ"א. חדש, טל' סס ס', י"ג. רע, ויקראו ריעים להקב"ה. שהכל גם, כל טות יעלה
גם. וינחם, נחזית כ', כ"א. זה עומד, ל' עזר ז', ט'. זבול בית יער הלכנות, הנה"ט. פטרי ציץ (ט"ה)
ו', י"ט). גבל ציץ, אכל דבר אלהים יקום לעולם ונה אכזיחו ענה יענה. חור, נבי' ט'. אכן כרכוד וכו',
ע"ה ישיבה ל', י"ג. משרחיו, מלכיו. לשער מורח אל הנה"ט. והנה למטע חולת דף 778. טעם, דבר נאב.
מלך מלך, ע"ה ישיבה כ"ב, ז'. דחראי פנים כלך, ר"ל מתקבלו כולם טעם. קורות ועמר, מאורשת אל ועם. מי
כסוד, הקד"ה (ע"ה עמו"ט, ז') הוא יעלה לך. קדוש, הוא ינחמן. עיר מביא, יחלים אכל ירא יעלה לשם אלו
פעמים נכנה. משגיץ, עדים מבוזים. אחי מלקבון, יזר ר', ח'. למרכץ, לנקום טוחה. יעמום אחרים, יעמום
לכ הטות הנהג למאוד עד אלו כולל לשאת אוחו כולו לכניו: ופיך שנסל לאחוריו, ודך נדך ע"ל. ופעלת

זמנים. לפי כח וגדלו הסביל ארץ ושמים. מרמרד בשעול מים: אליהם.
משפחה ציון בבגיה נחמנים ירחם. ספן ועיש על בגיה תנחם. פירגתם
יי עפו ועגיו ירחם. קדוש: מרהר יקים צמח צדיק על שוקדני. מלך
סעון פרחים מרים ודן דיני. מרתקן את דחה יי: געים שמו לפני שמש
יפן סנה. נבחר בשש מוזת פחד והדר קנה. אתמי נועץ ויבינה:
שקל ירום ונשא ונבזה מפלאי עינים. שורק לגם עפים ידרשה לשמע
אונגים. קמר מדלי וקשחק מאונגים: חיים בשאל נחת לו צפה החכמני.
רפית מאד פבורו יעמר ראשו פרהמני. תרב גדלו ישב אפק ותחמני.
קדוש: עמק הברת חית קנה נבזה למעלה. על מוקדה היא העלה רחמה
מעלה. ולבנון אין די בער ותחתי אין די עולה: פיקד עון יסורף אבידה
וינע חלו. פודה בקצרה לא קלמת ירוף לבו. בלתיים פאין נגרו:
ציעת אהרת שעיר ילבש שר המאל. צונחו ומריחו מבין פוכבים ושרה
בפנואל. ואלמי תדמיון אל: גזם מעבים נגד חיל צבא מעוני. פראתי
אלה קינו עם שעוני. מספר פלם יחתי פאלה דיני. נתם יי. קדוש:
קדושנו רחוק וקרח לשמע נשא פאהב. קדם פרע קרח ורחוק נסבל
להתיב. הפסל נסך חרש וערף בזהב: רב פח ונברה עשה עיפה שחר.

שמים, זכר על מה שכלנו מרח טעם שמי גלחתינו, וחסה רמי להטעו ו', ב'. ועיש, חזק לית, ל"ב.
ואשרי נברכות כ"ט שגל הקד"ה ב' כוכבים מן עיני ופתח כסא את העטול ולעמוד יחזיר לו למחם חותם,
וכן ירחם גם את ישראל, וזה כספן, וכדור חבת סתם ננקוד יתחם. כי נחם, יעשה ע"ט, י"ג. אסח
צדיק, עלן העשיה ועב"ה יעשה כ"ה, ה'. שוקדני, האוקדים ורזיזים לעשות הטובות. טעון כרחם וכו',
עב"ה ורחיחו מרחת ה' וכו' (סעיף י"ח ג') ותיחא עליו כמנהדרין ל"ג, ע"כ אשר ר' אלכסנדר מלמד
שכתיבו מלוח יסורין בדיקיים, רבא אשר דמורה ודאין; ונקט הפייטן דעת שמיס. נעים, העשיה.
לפני שמש, נבחרין ר"ה פ' ג' ונפסיים כ"ד וכדריס ל"ט ומחזות פ' כ' נאח גם רחא כ"ה, ו' ודריס כדלו
קודם אבנול העולם, ואחר טבט שמו אל טעיה דכתיב יהי שמו לעולם לפני שטע יסון שמו (תהלים ע"ב,
י'). וכמנהדרין ל"ח, ע"כ יסון הוא אחר טעמות אל העשיה. מורה, הקד"ה אשר מינה חייטן חותם,
מל' יסון ה' (יונה ב', ה') ועניתי אתכם (סעיף פ"ה, י"ב). בשש מרות, הכתובות נרשיה י"ח, ב',
הכנה ובינה עלה וגזרה קצת ודלת ה'. סבלאי עינים, מן הטלפכים (יחזקאל ה', י"ח) שורק וכו',
עב"ה יעשה פ', כ"ו. רחים בשאלו, עב"ה תהלים כ"ה, ה'. ונדלע על העשיה כסוכה ל"ב. תחכמני, חז
העלן קדוש כן בע"ק דף ע"ז, ב'. ישב אפק, יעשה י"ב, ה'. עחק דוברת, מל' תהלים ל"ה, י"ט.
רחק קנה, כחוי לטובים עב"ה גם פ"ח, ל"ח. על מוקדה וכו', ר"ל שנתחיים האויים ליהן ומכס נל'
יחזקאל ו', ב'. יסורף, יסיל מל' מדוע נסחף אכירין (לפיה ע"ז, ע"ו). חלרו, חלרו. פורה בכצרה, ע"פ
טכות דף י"ב אל טעיות עמיד גרו אל חדום למעות דכתיב מי זה כל טלדום חסון גדלים טכורה
(סעיף פ"ג, ה') טענה שפינה קולמת חלה כנר והוא גולה לכצרה וכו'. שר המנאל, חר של חדום,
ואשר אדרת זעיר עב"ה מלשיית כ"ה, כ"ה. צונחו, עטיל חותם מל' ותכלת מעל החמוד (יהושע
ע"ז, י"ח). ושרה בפנואל, שר של עשו היה אשר למחם עם יעקב חסיו כפנואל (מלשיית ל"ב, ל"ב)
כדליתא כ"ד פ' ע"ז. נגר חיל צבא מעוני, ישראל מלוים לכוכבים. מעוני, זמים. עם שעוני, העם
הכשען עלי. מספר כלם, את מספר כל הכוכבים הכחתי ליהן ועשפט. נחם ה', עב"ה יעשה ע"ט,
י"ג. רחוק וקרח, חע"פ שהוא רחוק מלחמו במים ע"ט קרח הוא לשמוע את תפלתו. נשוא בארבו,
האכנאו מלח עון הוא. קודם כרע, כחוי לע"ז עב"ה יעשה ע"ו, ה'. קרוב ורחוק, החליל של עונדי ע"ז
אף כי הוא קרוב להם ע"ט רחוק הוא מהם ולא יכול להשיעם. נסבל לדחירבו, ר"ל חע"פ שיסבלוהו
על כתף ככל זאת אין בו טעם. עושה עיפה שחר, הקד"ה חוסך הלילה לנקד, ול' עשום ד', י"ג.

רקיע אין לו שחר ונשבר בפתר. המסכן תרומה עץ לא ידקב יחדר:
שחר זרים כמות יראתם ויגעו. שדי הלך יעקב חלקם פתיים נודעו. הלא
תרעו הלא תשמעו: הים אם בקלל תשמעו יחשנה ברצון. אולם גבון
יביא בעתה בנשם בציון. נחם יי ציון. קדוש: תקיף בערבות אורח
ברכות נערץ בשגובים. תלה ארץ על בלימה ומדביק רגבים. הישב על
הג הארץ וישביה בתנבים: היל קדר פושטי ידיהם בנגודו. זלף מוסר
בנגד הדרף לחנם במסודו. הנותן רזנים לאין שפטי ארץ פתודו: יאסמו
לירושלים כל המעוירים ושם יפרעו. מעי דינם ישפסו מקום אשר הרעו.
אף בל נפשו אף בל זרעו: אל מרד נאמן ומהימן בנחמי כפלים.
מבאר טוב נחץ מהנאו לו רגלים. נחם יי עמו נאל ירושלים. קדוש:
בת ציון עובדי שכתני למה תאמר. ואיה צרתה ומי מפוש פה התעמר.
ואלמי תדמוני ואשנה יאמר: רבוא פוכבים לגמרא פימות חפה ברה.
השפתי היל לגיון קרסון ורהסון בעבירה. שארמזם עיניכם וראו מי
ברא: אשה עלת רחם האשבה להסיב פוחד. מאמר בעשדה ונשמע
אזכור בשור מלוקח. גם אלה תשבתנה ואנכי לא אשבתך: אשתי כה
בחר ברור ביע מרחמכם. פגן ירושלים שם שלום גבול תחמכם.
אנכי אנכי הוא מנחמכם. קדוש:

הכל יחד וכו'.

רקיע, אכל הע"ז המזוקע נכסף חסד חין בו תועלת כלל. כפחר, כחרם, וכלי חרש תרגום ירושלמי וכל
מטון דסחר (ויקרא ו', כ"א); וכן עקד נקודו קסר הפ"א כנחא וחית פתחה, וכוז טורה על הטיט שמוס
פסכו הבלי (שחוק), והטנקד קסר טועה, זזה טעמו הוצר העושה כלי חרש (שקפפנער) כמו חסר די
פחד (דמאל כ', ט"א). כמות יראתם, כמו עלניהם. יחיש את הגוליה. ברצון, ברצון. יביא
בעתה, ע"ה ישעיה ס', כ"ב. וחיתא כמנהדרין ל"ח כתיב נעתה וכתיב חיתאנה, וכוז חיתאנה, לא וכו
כשתה. ועוד שם, ר' יהושע בן לוי זאל את אליה הכיחא חיתתי יטח העזית, אשר כו היום אס כקולו
תטעו. בציון, על ארץ ליה ויבה. נחם, ישעיה כ"א, ג'. בערבות, שם השמים העלחנים (תהלים ס"ח,
ה'. תגיה י"ב ג'). אורח ברכות, הקנ"ה אות הוא ויכר בין רכות מלחיו, וכדחיתא כחגיגה ט"ז ואתה
טרטת קדש, ליה הוא כרטה גלו. בשגובים, ל' חוק. תולה, חיו כ"ז, ז'. המצורים, כמוריס. מצי
דינם, דינס האלם והקסב, ומל' יטח אל יסוד (ויקרא ה', ט'). מכשר טוב, השויה וע"ה ישעיה כ"ב
ז'. ומהיסו. הוא ל' חרמי אל נאמן. נחץ, ל' מחרות. נחם ה', שם כ"ב ט'. צרחת, ל' וכעתה למה
(ע"ה ח', ו'). וכו מנשי, ע"ה ישעיה כ', א'. בה התעטר, אשר יחיוק בה להשתטם בה, מל' דברים כ"א,
י"ד. לכסריא, למחנות, ועקרו מל' חמי castra. השפתי, העלתי, מל' טעמו בחרן (חיו ל"ח, ל"ג).
לגיון, לגיון. קרסון, גם הוא ל' חיל וכח ועקרו מל' יוני וכל"ה קסחטריעו, וכן גם פסע ורחסון,
קססעו. וכל זאת יסודו ככרות ל"ב ע"ב ותחטר ליון עונכי ה' וחדי כחתי (ישעיה ט"ט, י"ד). אשר
לה הקנ"ה, כתי חיס עזר סולות כרחתי כרקיע ועל כל מול ומול כרחתי לו שלשים חיל כל חיל
וחיל כרחתי לו שלשים לגיון ועל כל לגיון כרחתי לו שלשים רחסון ועל כל רחסון ורהסון כרחתי לו
שלשים קרסון ועל כל קרסון וקרסון כרחתי לו שלשים גסטרו ועל כל גסטרו וגמטרו תליתי בו ע"ה
חלפי רטח כוכבים כמד' יעות החטה, וכלן לא כרחתי אלף כביילך ותהא חמרת עונכתי ואכחתי, התכח
לכה עולה וכו' גם חלה תכחכה זה מעשה העגל, וחכתי לא תשכתך, זה מעשה סיני עכ"ל, וזה יסוד
בשור מלוקח, ר"ל לא תחובה עטן על כסור כלומר על מעשה העגל. ברור ביע, הכחטר הטטר,
מל' יעו אשר (תהלים י"ט, ג'). שם שלום, ע"ה סהלים קט"ג, י"ד. אנכי, ישעיה כ"א, י"ג.

אופן

נשקל ג' ג' תנועת, וחלצי התרזים ל' הכתוב בישיבה ע' כ"ו, והארבעה התרזים האחרונים תלמיס נרוך כבוד ה' טקוטו, ובחזוים הטעולטים חתום סגנוס.

שאי מנודה. משבדה. ביום מנודה. התשירו:

מזום דר. בעו נאדר. ברוז ודדר. התשירו:

עיניכם. לנגדכם. עפעפיכם. התשירו:

ורא אור. צר ואור. מאורי אור. התשירו:

מרגני שפר. וטכבי צפר. שיר חדש ישירו:

והחיות ישוררו וקרובים יסארו:

מי מסר. שנים עשור מזלות ברקיע: ברא למל כגני תם ומל אשר

בחשן השקיע: אלה הם. תליהם. משלשים התקיע: הפוציא גלגל תצי

עליל ותצי משקיע: במספר גן. אפוד תבן. שקבים תצים התקיע: נגרו

לבן. הם בתבן. בגלגל האירי: והחיות ישוררו וכו'.

צבאם נצור. בתוך צר צור. יצו שרימו למעלה: לקלם חיל. שומרי

חל חומות עיר על תלה: בשם יפקוד. שמור ופקוד. תמיד זום ותילה:

יקרא לצאן. שנת רצון. אלתהגו דמי סלה: השמלים. ואראלים. איש

אתרעה יעודו: והחיות ישוררו וכו'.

מרב חיל. הלא מחיל. ויע חיות מפפה: אונים לו. והגולו. שטון

שאו סגורה, ע"ה תהלים ל"ו, ח'. ומטר סגורה משוכרה, ר"ל לא טעות סולת כי הם סגורה אל סגור והלול. החשירו, הגילו תאורה והוא פעל נגד טעם דבר תאורה שנקר יסודו אז וטעה הח"ו כאלו היא ערה דוגמת סגור חז"ל מתרעין טן תרעה, וכטעור כדר כמסק"פ זקלים דף 667. מרום דר, שטור, הכשירו כהוד והדר להקב"ה שהוא דר כטרום וכאדר בעוו. עיניכם לנגרם, ע"ה משלי ד', כ"ה. צר ואור, לננה וחמה כמו שפירש רש"י בישיבה ה', ל'. שפר, צפר, שניהם ל' נוקד, אך שפר יורה על העלות הנוקד נגחת החמה כמו באפרסרח (דניאל ו', כ') ותל"א ומרגענירמטח. והנה הוא על טלחכי השרת ויסודו על הכתוב דרך יחד כוכבי נקד וירשו כל בני אלהים (איוב ל"ח, ו'). לסול בני הם, כמגד בני יעקב הנקדע איז חס. אלה הם חיליהם, מוקב על י"ב מזלות ואלה הם תקועים בגלגלם מעלשים, ר"ל שלג שלג לכל רוח ג' ללד מזרח וג' ללד מערב וכן לנפון וכן לדרום. ובמדק רכי חליעור מדק ו', כל המזלות מטרות ללננה בליה עד' פנות העולם ג' נלפון ג' בדרום ג' כמעט ג' כמרת. חצי עליל, חצי הגלגל של המזלות הוא גלוי לעין, כמראה מטעל לדרך וחצי סגור מתחת לדרך. ובקיע, חלק. נגרו, נגד הקב"ה טורסם. בתוכו, נדרך סגור הגלגל. והנה טעל זה אל הסייען שהטעיל המזלות וגלגלם לחוסן טעלם גם לירידיה (Philo) נספרו על חיי משה ספר ג' ובה גם לזונו, שתי חכמי זהם טעלות אשר היו על שתי כתפות האספר אל הכהן הגדול הם נגד שני גלגלי השמים אשר הם שוים כמו שתי החכמים האלה. ועל זאת רש"י גם כן גוון של החכמים כי כל גלגל השמים טעלה כמראה השוים [Smaragd], ולכן היו גם טפותחות שזה טעות השמים על האבן האחת ושזה על האחרת, כעסר כי כל חצי הגלגל חולק את המזלות וכל חצי יש גם מזלות. האבנים השמים עקר אשר היו בחסן (Logion) ד' מורים שלג חכמים בכל מור חמוים על גלגל המזלות כי גם זה נחלק לר' חלקים, וג' מעולותיו חכים על תקופה אחת עב"ל ורעה גם כפירוש מנחר המוערים פ' תלוה. צבאם, נגחת ירשאל. שריטו, ב"ר פ' י"ח מיכ"א ונביר"א הם שומרי ירשאל. לכלם חיל, חיל המלחכים. שומרי חל, ע"ה ישיבה ס"ב, ו'. ו'. ויתחן כמנחות דף פ"א המלחכים המוערים לא יחשו מלומר אתה תקום תרחם ליון. סרוב חיל, מרוב חלחלה. סודיל, טל' כל הטיס טערהין כוחלוק (שנת ק"ט). ססברה, גם הוא ל' כוילה והגרה על' והנה מים ספכים (יוחזקאל מ"ו, ז'). ויסודו כמק"י ר"ח פ' ד' החיות טעדות כדלה ובליטה נגחת כויע ועזיעת טעיהם כהר של אש טעון ויולט. אונים לו, פירוש, חל"ע שזהו חכ חכמים וככיל כח עכל מקום זה הלולו

את דבא ונכה: ואפיין יה. בְּגִי עֲלֶיהָ. לְפָנָיו אֲשֶׁר־זָכָה: קָח רַב. לְמִי נִקְרַב. בְּמִנְיָן לוֹ בְּלִחְזֵבִי: אִישׁ אִישׁ בְּבֵר. וְיֵשׁ בְּלֹא בֵר. נִבְנִים בְּמִדְרֵאית סִכָּה: מְלֻצֵי עִם. הֵם בְּנֵעִם. וְיָשׁוּ אִזּוֹ יִדְבְּרוּ: וְהַחַיִּים יִשְׁרְרוּ וכו'.

לא מְרֻשִׁים. תְּרַשְׁלִים. בְּשִׁיר פְּתִיבִים אֲמוּנִים: נֶעְדַר אֲךָ בְּלִי מְלֻצֵי. רַח לְהַתְמִיד בְּכִלְזֻמְנִים: בְּרוּךְ שְׁמוֹ. בְּבִרְבֻמוֹ. אֲחֵרֵי קִלְסִים מְשֻׁנְנִים: בְּכֹד עֲמָדִים. בְּעֵת עִם דָּם. תְּרַפְּיָהּ בְּנֶפֶךְ רִנְגִים: יי שִׁם. בְּהַקְדִּישִׁם. פֶּעַם אֲחֵרַת נְמִנִים: מִמְּקוֹמוֹ. יִתְמַדָּה לְמוֹ. חִזְרַת לְשִׁאלִים פְּנִינִים: אֵן אֲבִיר תָּם. בְּכֵס נִתְתָּם. וּבְאַלְהֵי יִשְׂרָאֵל יִזְכְּרוּ: וְהַחַיִּים יִשְׁרְרוּ וּבְרֻזִים יִסְאָרוּ: וְהַחַיִּים יִשְׁרְרוּ וכו'.

אחבה. תלמי המחזיזים שלמה בר יהודה.

שְׁתֵּי פַעֲמִים. מְקִימִים. בְּכִלְזֻסִים עַל הַמְּזֻנְנִי: לְיָחַד צֹהַר. בְּלֵב עֲצֹה. בְּהַנְיָן לְשׁוֹנְנִי: מִמְּקוֹמוֹ. מִמְּקוֹמוֹ. יִשְׁלַח אִזּוֹ לְעֵינָיו: הִיא לְכֹהֵן. יֵעַ חִסְדֵּי. וְיִאֲוִן קוֹל רְנוּנֵינוּ. בְּקִרְאֵי שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֲלֹהֵינוּ: שְׁאֵר יַעֲקֹב. לָךְ אֲקֹב. יִסֹּד דָּת אֵל אֲשֶׁר נָתַן: לָךְ וּשְׁמַע. הַחַיִּים שְׁמַע. אֲשֶׁר נִחְלוּ בְּגִי אֵיתָן: מְעֻתָּה. לְקִרְוָתָהּ. לְנִחְלֵי בֵּן הַבֵּיתָן: הַיְּהִי עֲרִבְתָּ. אֶל־הַשְּׂבִירַת. בְּתַנְאִים בְּמִשְׁנֵתָן: בְּהַפְּגֵם. בְּהַנְיָן גַּם. לְאֹכֹל בְּתַרְבִּיתָן: וְשֵׁשׁ נִעַד. לְקִרְא עַד עֲלוֹת שְׁחַד כְּמוֹ חֶתָן: יִסֹּד מְרַבֵּעַ. לָהּ גִּבְעֵה. לְעַד לֹא לְהַבְרִיתָן: הֵן עֲרֻכּוֹת. שְׁתֵּי בְּרֻכּוֹת לְפָנֶיהָ בְּהַלְכָתָן: וְחֶק בְּרוּחָהּ. לְאַחֲרִיתָהּ שְׁתֵּי בְּרֻכּוֹת לְהוֹדֶתָן: דָּת וְחֶק. מְרַחֵק. הַנְּטָת בָּהּ עַל מְלֻנְיָנוּ. בְּקִרְאֵי שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֲלֹהֵינוּ: שְׁתֵּי בְּרֻכּוֹת. גְּעֻרָתָהּ. בְּרֻכּוֹת. לְהַתְּפַלֵּל: לְאַחֲרִיתָהּ. בְּבִרְיָתָהּ. כְּמוֹךְ אֶתֶת לְהַתְּפַלֵּל: מְסֻכְתָּהּ. הַלְכָתָהּ. עִם הַנְּיָן כְּמוֹךְ הַלֵּל:

לשכון את דבא ונכה רוח וכל הכתוב נשמע כ"ל, ע"ז וכמדת נעולה ל"א. סח רב למי נקרב וגו', כל זה יכול ע"פ סוכה ט"ז ע"כ, לא פחית עלמא כחלתין וסתא לדיקי דמקבלי פני אביה כל יומא ס' אשרי כל חזכי לו, לו גימטריא ל"ז הווי וגו'. איש איש בבר, על דרך וטותים ראות זה לזה. עד ס' ארעי ראות. במראית סוכה, במראית סוכה וע"פ מה אשמוזז עם נפוכה ט"ז, ה"ל דמסתכלי במסתקלריא מחירה וכו'. סוכה ל' הנטה בלשון. בחיבים אמונים, כישראל. נעדר, נענע. אחרי קלום, אחרי הכסא גבחו ישראל. כבוד עומדים וכו', ע"פ כ"ד פ' ס"ה, נעמדם תרפינה כנסייה (יחזקאל ח' כ"א), מהו נעמדם, ק"א ע"ז. נעמדם ישראל עומדים שמו ישראל המלאכים אוחקין, וחס"כ תרפינה כנסייה ומה הן אומרים ברוך כבוד ה' שמקומו ורוחו עם כבוד טלכותו עכ"ל וכן בחולין דף ל"א ח"ן המלאכים אומרים איהו למעלה עד ישראל אומרים איהו למטה עכ"ל. מסקומו יחסרו למו וגו', יסודו נעמד רבה סוף פ' כ"א ומדקי ל"א סוף פ' ד', ח"ף החיות כנחמות את הכסא וחף מלאכי השרת שחייבן חיי עולם ח"ן ראות את סוכה. אשה למעלה דף 236. חס ככס נרחם, ורדתו של יעקב חוקקה בכסא הכבוד (כ"ד פ' ס"ח וחולין ל"א, כ'). כלב עשור, עמד ממשכות ורות, ר"ל נכוונת לב. שאר יעקב, ארית ישראל. לך אקוב, אסמך לך. בני איתן, בני אסמך. הן הביתן, הן עדין, ונעמוד החיזו חס"כ כל אסמך ח', ה'. רגת, דוד וכו'. כחנאים במשנתן, בראש עמ' מכות. כרגי נם, כהני נה"ע. כמו רחוק, בליאות העמם כחוב וסוף כחתין יולא מוחתו (תהלים י"ט, ו'). יסוד מרבע, ארבע מכות נסדו לק"ש ב' לפניה וכו' ללחריה. מרדוק, מוזן קדם. על סלנינו, נכנסנו על העמה. בביריה, ברית כוחה לק"ש של חרית ארץ מכה חמה ללחריה וסוף לה מוידים להתפלל. מסוכתה, ר"ל גדרה של טעות ק"ש לקרונה עם הכן החמה. עם הגן, כמ"י. ק"ש י"ג. הילל,

הלא נסעד. לקראי עד שלש שעות להתחיל: בעת הלך, בן ואיך, לא
 הססד ולא חלל: רחמים בזה איש בדרבנו, והלכה בבית הלל: יד יפסוק,
 אשר עשוק, בראש פרקים להתחיל: הנה רץ, ולא ידע, אבל יעמוד
 ויפלל: וכה יפעל, קרא עד על לבבך מסתלל: דין נשמע, תודת שמע,
 בקל לשון להתחיל: הלא נדעה, בארבעה אשר פראו וקנינו, בקראי
 שמע ישראל יי אלהינו: שם אחד, ירא ופחד, והשמד באותותיו: לבד
 הנה, אל פשחת, הארץ דלת פחשותיו: מאריכו, להמליכו, על ארבע
 החותיו: המסחד, לא יכחד, באמצע שאלותיו: ברית יקים, בין פרקים,
 להשיב לכל שלמותיו: הנה יקים, בין דברים, וידקדק באותותיו: ירא
 ועשה ברב יסי, והאונת למחותיו: הקרא, אליהם באצבעותיו ושפתותיו:
 ואם סעה, בארבעה יחזיר לראש קריאותיו: דת ספק, להתאפק, הלא
 יחזור לראשיתיו: הלך אן, ומצאן, והן קראין לעפתיו: הני עשוק, בפסוק
 הראשון בדינגו, בקראי שמע ישראל יי אלהינו: וירכנו לשם והול סלה וכו'.

ע"ס א"ב, ובסוף חתום שאיר בר יחזק חזק ואמץ.

זולת.

אמת מושל הנה, באמתת קדמוני מושליכם. גבר תם וישר, דמיון
 קרית מושליכם. הקפל במשנה נחמות, וקד הנביאים אליכם. נחמו
 נחמו עמי יאמר אלהיכם: ורו חכם בעו, חסות באה לנחם. טבקה
 במשפדת שלמה, ידד מבירת להם. בפנה וכמה יאמרו לירושלם פבודה
 בהתחם. נחם יי עמו ועני ירחם: משהח מתכרו לבעור גבואות ונחמות

כש הילל בן שחר (שעה י"ד, י"ז). הלא נסעד, גם יז לו סעד וסדן בדברי ר"ל להעמין בקריאה
 ולקרותו עד שלש שעות היום, והסעד הוא ר' יהושע בברכות דף ע' ע"ב. בעת הלך, ר"ל ואם עבר גם
 הסין הזה וקרא אותו מכלן וחילך לא הפסיד, כדמס קודם טוהה (ברכות ע"ג). ולא חלל, שלא טען טובה
 לטעלה. רחמים, חומרים. איש בדרבו, ר"ל מותר לקחתו בין טומים בין יושבים. כבית הלל, בברכות
 דף י', ע"ב. יד יפסוק, הפועל העוסק במלאכה יפסוק ידו ממלאכתו עד שקרא ראש פרוקי ק"ט ר"ל פ'
 שטע, ולא ידע, לא ימאד הכן, אלא יעמוד עד שקרא עד על לבבך. בארבעה אשר פראו וקנינו, בטענה
 סוטה ראש פ' ו' שלו נאמרין בכל לאון פ' סוטה וידוי מעבד ק"ט וכו' ועכ"ל ע"ז דברים, וע"כ מה
 אומר פה הפייסן בארבעה קסא, ורמזה כי דעתו שזרעו דברים עפורין בעלמין והן פ' סוטה וק"ט
 וכו"ל ונזנות העדות, ונ' דברים אחרים נלמדים מעלה הד', כי וידוי מעבד נלמד מעזרה אזה עפועה,
 ובטענת הפקדון נלמדת גזרה אזה מטענת העדות, והתפלה אין לפרש כלל כי מללי היא כחטור
 בע"ל, וח"כ רק ד' ראשי דברים הם המפורשים ע"ז וקנינו להאמר בכל לאון. והנה אל חשודו וכו',
 ראה הטובלר למעלה דף 82. המפורד וכו', ע"ס ברכות דף י"ג נאמנע שאל מפני היראה ומפני מפני
 הכבוד, והמקיים שאל מפני הכבוד ומפני שלום לכל אדם. בין דברים, גם זה עבאר למעלה דף 82.
 כרב יופי, הכומר לא ילא חס ללא הזמיע לחזו (ברכות ע"ז). טעה בארבעה, ר"ל ד' טעיות לרין לחזור
 לראש, כדליתא בברכות דף ע"ז וטובלר ע"ס טה"ל. להתאפק, ר"ל אל תעמוד כספק כלל. והלך אן, חס
 נח למקום אב קוראים ע"ס חס שטע יקרא גם הוא עממס את הפסוק הראשון.

אמת משל היה, פיעז זה יסודו בפסיקתא פ' כ"ט וכו"ל בליקוט יעניה רמז ע"ז. חס וישר, חייב (איז ח').
 כמטנה נחמות, ע"ס ע"ב י'. נחמו, יעניה ט'. חכם בעו, נועז. חסות באה, חת. טכסה, ל' קיאט והדור.
 במשכרת שלמה, חת נ', י"ב כבודה בהחם נב"י בכבודך בהנחם, והענין אחד. נחם, יעניה ט"ט, י"ג משוח,

בְּכַפְלֵימִים. שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁוֹ, הִתְעוֹרְרִי עִירִי, יִרְדֶּה פְּלָאִים. פֶּרֶץ עֲלוֹחַ מְנַחֵם.
 צִדְקַתְּ טוֹר שׁוֹלִים. נַחֵם יי' עוֹד אֶת־צִיּוֹן וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם: קָבַע כְּוֶה
 וּבָוֶה, רֹם עֲשָׂרִים אַרְבֹּתֶיהָ. שְׁמֹשׁוֹתֶיהָ לְאֲבְנֵי חֶמֶץ, שְׁלֹם לְשֹׁם גְּבוּלוֹתֶיהָ.
 תִּקַּן מִדְּבָרָה בְּעֵרָו, בְּגֵן יי' עֲרֻבוֹתֶיהָ. נַחֵם יי' צִיּוֹן נַחֵם פְּלִחֵי־רַבְּתֶיהָ:
 מֵאֲתֵיבָהּ יִרְוִיחַ הַשֶּׁן, מִנְּגַל עֲדָנֵי נְחֻמֶיהָ. בְּרִצּוֹתֶיהָ תִּנְחַמִּים לְדָגַר עַל
 לֵב רְחֻמֶיהָ. יִצְדְּקוּ וַיִּתְהַלְּלוּ בָּהּ, חֹזְכֵי קְשׁוּם תְּחֻמֶיהָ. תִּינָקוּ וַיִּשְׁבְּעֵתֶם
 מִלֶּשֶׁד תִּנְחַמֶיהָ: חֲוִיזוּ קְדוֹשִׁים, עֲשֹׂרָה עֲמָה בְּהַשְׁתַּפֵּף בְּקִימָתֶגִי. וְאוֹתִיחַת
 מְעֻטְרֹת לְתִנְחֻמָּהּ, לְעֲאֲנָה וּבְרָמָה בְּסִימָתֶגִי. בְּשִׁיר וְתוֹדוֹת אֲזַמְּרָה, בְּאֵז
 מִנְּהַף הוֹצֵאתֶגִי, בִּי אֲתָה יי' עֲזֹרָתִי וּנְחֻמָּתִי: עוֹרַח אִמְחִינוּ זכ׳.

ישנה הכניח נכח מחציו הנכחים. שוש אשיש, ישנה כ"ח, י' והעורר, כ"ח, י"ו. עורר, כ"ב. ח'
 ירדה פלאים, ע"ה חיכה ח', ט'. פורץ עלוח, ע"ה טיבה כ', י"ג. מנחם, הוא אחד משמותיו
 של עזיה (סנהדרין ל"ח, ג'). טור שולים, יטברט טכל לכלוך חמא. נחם ה' עוד את ציון וכו',
 כ"ל ע"ט וכריה ח', י"ו. רום עשרים ארבותיה, חלונותיה. שמשותיה, גם הוא פירשו חלונות
 אחר אור הכנס מפל לתוכן. ויטרו נכח כחל דף ע"ה ומדכח תהלים ממור כ"א, ובשמי כדכ
 שמוחך (ישנה כ"ז, י"ב) עתיד הקב"ה להביא אכנים טבות ומגליות זהם שלשים על שלשים וחוקק
 בן עזר על עזרים ומעמידן בשערי ירושלים. סרברה כערו וכו', ע"ה ישנה כ"ח, ג'. ירוחן רשון, ע"ה
 תהלים ל"ו, ט'. ברצוחך הנחמים לדבר וכו', כמי כ"י, "ברצוחך כלהבת יוסף לדבר על לב החומים".
 חניקו, ישנה כ"א, י"ח. חיון קדושים וכו', פירוש החרוו הנה נתן לי הכוס הטעות רש"י לולאו
 מפאדובה נמכתנו גלח אלי כע"ק חמו חר"ד לפ"ק, ח"ל: "אחרי אחר חסמי בכל מפרטי החמוד
 ולא מלחמי דבר הגון כפירוש סוף דברי ר' שאיר ש"ן נולח לזבח נחמו וגם דברתי אל חכמים ואין
 טגיד לי פתיי אל הפסיקתא כ"י שנידי ותהלות לאל עליון מלחתי עם לרות מלחמי ונעמוכן. והנה דברי
 הכסקתא אחר נשם לקח הפייטן הם מוכחים בילקוט ישנה רנו ש"ה, אלכ הכוסתא שהיתה לפני הפייטן
 היתה עמוכה טעם והיא מנח ככוסת כ"י שנידי. ועתה אחר חמי חזרה לי הוא כי חיון קדושים עשרה הם
 עשרה נכחים אשע יוחל ואלה תרי עזר חון מעבדיה ויזנה כי חותם העשרה נכחו על ישראל למוסה ולרעה,
 אלכ עובדיה לא נכל לרעה על ישראל ויזנה לא נכל לישראל טבות עד רע. והנה לדברי הפסיקתא
 (עיין גם בילקוט) ישראל ישלח לקבל תנחומין מלוחן עשרה נכחים, כחמסם לחי וו חלמין? לראשונה
 או לשניה? וכו' הלאו להן נכחים אלכ הקב"ה ולמרו לו רב"ע לא קבלה עליה ירושלים להתנחם, חמר
 להם הקב"ה חמי וחמסם כלך ונחמטנה, חיי נחמו נחמו עמי". אלכ חכמם יחוק ועקב שזכרו גם בילקוט
 חינם ככ"י שלי, וגם מלת חזיון רעזת לנכחים ולא לחטות. והנה מלות עמך בהשחחף כפיסחגי הכוונה
 טהן שהקב"ה הנמיחמו להתחבר עם חותן י' נכחים ולכוף לנחמטו. וחמסם אחתייה מצטרפות להצטרף
 לצאנך וכרמך כפיסחגי יסודותן על מה שנטלח בפסיקתא הכ"ל ו' שרות אחר טכ שהחתי לטעלה,
 ויילקוט הוא לטעלה קודם וזכרון עשרת הנכחים וגם הלשון טמוכה, וכן הוא בכ"י, "ר' חנין אמר לעלך
 שהיה לו כרם וככסו אונאם לתוכו וקיללוהו ופיסכוהו, מי לריך להתנחם בתנחומין, כרם או נעל הכרם?
 כך אמר הקב"ה לישראל כרמי, כי כרם ה' נבחות בית ישראל, מי לריך להתנחם, לא חמי? חיי נחמו
 נחמו עמי, נחמוני נחמוני עמי. ר' ברביה אמר לטלך שהיה לו חן וככסו וחיסם לתוכה ובקטנה מי
 לריך להתנחם, און או נעל הלאן? כך אמר הקב"ה לישראל לחמי, וחמכה לחמי און מרעיתי חדם חמם,
 מי לריך להתנחם, לא חמי? חיי אומר נחמו נחמו עמי נחמוני עמי." — והנה לרעת הפייטן
 כמו שהודיע הראשון דורש ע"י באלו כחות ע"י כן חותם שרדו נחמוני נחמוני עמי מלת עמי
 גיטמריח 120 וחלקו הפך הזה לכיס ועמו טמנו י' ו' ובתקום נחמו נחמו עמי לרעו נחמוני נחמוני,
 וזה רמו נחמו וחותיות מלטרבות לתחומך, ר"ל לנחם חותך כעטם נחמוני נחמוני, ללא כך
 וכרמך כפיטתני, ישראל כרמי ישראל לחמי. יתבדך העגלה תעלוטות. ע"כ דברי אהבה הכוסם כ"ע, וכן
 מלחתי חח"כ גם חמי בפירוש קדור דכוס חמסמדם מנחם חמ"ת. כפיסחגי הוא ל' סמך כמו וסיימו
 חותן (כ"ר ט' ח') טלך שחמר לו ננו סיימני, עתקיס חתם שהחיו פסויויין (דברים רנה פ' כי
 תחול). כאו סנוף החמחמי, כמי כ"י כאו סנוף הקסחגי.

אתנה לפרשת עקב.

במצקל ג' ג' תנועות, ודלגי החזוים יהודה.

יָדִיד עֲלִיזוֹי. שְׁמַע הַגִּיזוֹי. בְּאֶשֶׁר אֲשַׁמְיַעְךָ: פֶּחַן מַלְיָן. בְּדַת תְּפַלְיָן.
 בְּמִדַּת שְׁעִשְׁעִיךָ: וְאַרְבָּעָה לְרֵאשִׁי קִבְעָה. וְנִצְרָם לְרַגְעִיךָ: וְשִׁלְהִידִי. יְהִי
 אֶחָד. לִיד בְּהִי בְּקִבְעָךָ. כַּחֲזֹתָם עַל לִבְךָ וְכַחֲזֹתָם עַל זְרַעְךָ: הַדֵּר תְּפַלְיָן
 הֵיזֵת אֲצוּלִים. מִפּוֹתֵר לְפִי קְדוֹשִׁים: וְהַעֲמִידֵם. וְהַפְרִידֵם. הֵיזֵת לְאַרְבָּעָה
 רֵאשִׁים: וְרֵאשִׁי שִׁינִי. כְּמוֹ רִישׁוֹן מִרְבָּעִים מְשֻׁלָּשִׁים: וְלִצוֹר דָּל. אֵל תְּחַדְלִי.
 וְיִוד מִיָּד אֵל תֵּאשִׁים: עֲשֵׂה לְשָׁמַם. עַד תִּפְסֵם. וּמִצֹּתָם לְאַנְשִׁים: הַכִּי
 מִדָּם. פְּסוּרִים הֵם. קִסְנִים עֲבָדִים וְנָשִׁים: וְחַתָּנִים. וּמִתְאֲוֹנִים. וְאֶשֶׁר
 לְמַעֲוָה חֲמוּשִׁים: וְלֹא נָתַן. לַעֲשׂוֹתָי. לְתַשְׁעָה הֵם מִפְרָשִׁים: וְשִׁים אוֹתוֹת.
 עַלִי אוֹתוֹת. בְּתַגִּין בְּתַבְּנִית גְּדוּשִׁים: רְצוּעֵיהֶם. לְכָר פְּנִיָּהֶם. לְכָל־חֲפָצֵיהֶם
 דְּרוּשִׁים: וְאִין לְחֻזְקָם. בְּהַתְּפַסְקָם. אֲבָל לַעֲשׂוֹתָן חֲדוּשִׁים: בְּזֹאת תִּרְבֶּה.
 וְלֹא תִבְרָה. וְכַחֲלִי יָמֵי זְרַעְךָ. כַּחֲזֹתָם עַל לִבְךָ וְכַחֲזֹתָם עַל זְרַעְךָ: וְהַרְצוּעוֹת. יְהִי
 צְבֻעוֹת. שְׁחֹרֹת לְמִשָּׁה הַלְבָּה: רְצוּעַת יָד. קִשׁוּרָה עַד אֲצַבַּע צְרָדָה
 אֲרָבָה: וְהַרְצוּעָה לְרֵאשִׁי יְדוּעָה. עַדִי טַבּוֹר מִמְּשָׁבָה: וְדַת שְׁתִּיתָיו.
 בְּרַחֲבֵיהֶן. בְּאֶרֶךְ שְׁעוֹרָה אֲרָבָה: וְתַתּוֹרְתָא. וּמִבְּפִרְתָּא. הֵיזֵת בְּשַׁעַר גְּבֻרָה:
 קִשׁוֹר קִשְׁרוֹ. וְתַן סִדְרָן. בְּאֶשֶׁר אֲצוֹ אוֹתְכָה: שְׁמַע וְהִידֵי. תַן בְּחִלְיָא לְפָאֵת
 יְמִינְךָ סְמוּכָה: וְתַן מִפּוֹל. פָּאֵת הַעֲמָמָל. קִדְשִׁי וְכִי יִבְאֶךָ: וְאֵל תִּפְסֹר.
 וְהַשְׁמֵר. מִלְּהַחֲלִיף. וּמִלְּהַפְכָה: וְגַם תִּדְרֹשׁ. לִיד וְלִרְאֵשׁ. אֶתֵת הִיא הַבְּרָכָה:

במדת שעשועיך, נמדת התורה הנקראת שעשועים (טז"ה ח', ל'). וכי"ו פשוט דת שעשועיך. וארבעה, בית תפלין של ראש הוא של ארבעה נתיים. רבצה בן כבי"ו, והוא ל' נתיים. לרבעיך, ל' רגע, ר"ל ככל שנת. יהי אחד, ר"ל הכית אשר הפרציות של תפלה של יד נחונות לחוכו חינו נחלק לר' נתיים קטנים כמו אותו של תפלה של ראש, חלף הוא רק בית אחד. ליד כרה, ר"ל ליד שמאל אהיא הכנה. אצולים, לקוחים וכעשים. סמחר, טענות נהמות מותרות. והפרידים, זיכונם כל אחת מד' מראית התפלין לכרה. וראשי שיון, השיכין זהם בעור בית של תפלין מנחון הם אל אגז ראשים ועל ארבעה ראשים והראשים נכתבים כולם כנורת ר"ג. ולצור דל, לקצור קצר כעין דל"ת נתפלין של ראש. ויוד סיד, קצר כעין יוד נתפלין של יד. אל ראשים, אל תמנע ואל תחסיר. עד ואפם, ר"ל כל אשר נתפלין לרין שיעשה לטון, ושמאוננים, האונן (נרכות י"ו, ב'). חסושים, טווריס, כי העוסק בעבודה שמור ממלוה. לחשעה, נגזין מ"ה ע"ב, ס"ת תפלין ומחונות כחונן מין ומסור וככרי ועט"ו ועבד ותשה קטן וכוחו ישראל מאמר פסולין. דגזין, הן הזוכין על שעט"ו ג"ץ ועל אשר אותיות שנפרציות התפלין ומחונות נרמס' הלכות תפלין סוף פ' ב'. ונקוד ב"גיו התיו נקטן וגימל רפויה וכן כבי"ו דגזיני, ורלח לטעלה דף 273. נרשים, ל' גזי. לבר, מנחון יהי חזור אל רצועות. רדושים, נפנחות ל"ה. ברהפסקם, כשנקרנו הנושיות חין לקצין זו כזו. תרבה יטיך, כדלית' נפנחות מ"ד כל הנתיים תפלין מלרין ימים. שחורות, שם נפנחות ל"ה רצועות שחורות הלכה לשה טסימי. אצבע צרדה, היא האצבע האמצעית. ותתורתא, הוא דף העור אשר נתי התפלין נתיים נחוכו, דעקקבאשאע. וסעברתא, העור של הנתיים אשר הארבעות שחורות טעוב. הויח בשער נכרכה, כל הפרציות לרין זיכרון חותם נשער של נהמה טעורה. בתליא, בית של ראש הוא של ר' נתיים (פסקער) וכלל בית יותן פרשה אחת, ויכחו ה' פרציות שזע והיה אם שמוע נחוליות שנלד ימין הנתיים, וי' פרציות קדש והיה כי יכאך הן טב' חוליות שנלד שמאל הנתיים, וכדלית' נפנחות דף ל"ה, ע"ב, תנו רבנן כי"ד סדרן קדש לי והיה כי יכאך מיטין שזע והיה אם שזע

אברהם לפרשת עקב

וְיִנְיָם אִם לֹא תִרְאִים, בְּרָכָה לְתַחֲוִיד צְרִיכָה: בְּן בְּאִמִּי, וְכֵן נִגְמַר, וְגַם
אֲנִי מוֹדְעֶךָ: סוּחָם עַל לֵבָה וְסוּחָם עַל וְזַעַךְ: הָרֹשׁ וּמִצָּא אֲנֹשׁ יָעִיד בְּחֶמֶת
אֵל בְּהַלְקָתָם: חֹב עֲלֵיו הָיִיתָ תְּפִלּוֹת, עַל קֶלֶף בְּתִיבָתָם: דַּת וְדָן,
תְּפִיד בְּגִידֶיךָ, וְאִין שְׂרָטוֹט בְּתוֹרָתָם: וְדִין לְחַיִּים, לְאַחֲזִית, אֲיִיד לְכָל
סְבִיבָתָם: וְאֵל יִהְיֶה, מֵרֹאשׁ לְיָד, לְכָל תִּשְׁקַל קִדְשָׁתָם: וּמַעֲשֵׂי, עַד עֲשׂוֹר
וְאַרְבַּע קֶץ תִּפְיָרְתָם: וְעַת שׁוֹמֵם, בְּעוֹד יִמָּם, אֲנֹשׁ חֹב בְּבִרְכָתָם: וְיָד
יִקְדָּם, בְּעַת יַעֲדֵם, וְרֹאשׁ עַת יִחְלוֹץ אֹתָם: וְזֹאת בְּזֹאת, לֹא אֲחֻזֹת, וְלֹא
מַעֲבֹבֹת חֻכָּתָם: וְשִׁבְתוֹת, יָמֵי אֲחֻזֹת, הֵי לָהֶם בְּאַחֲזוֹתָם: וְתוֹסְפִיָּהֶם,
אֲסִידִים הֵם, לְקַבֵּעַ תְּנוּמָתָם: תְּנִיחָה דְעִתָּהּ, וּמִחֲשָׁבֶתָהּ, וְשִׁים בָּם
לְשַׁעֲשֻׁעֶיךָ: סוּחָם עַל לֵבָה וְסוּחָם עַל וְזַעַךְ: תְּנִיחָה זְהִירָה, בְּאִיד בְּהִיד, צַח אִין
עֲלֵיו עֲנָנָה: דַּת נְתוּנָה, לָהּ לְמַנָּה, בְּרַח מִדּוֹר גְּבַעַת לְבִטְנָה: וְדַת תְּפִלּוֹת, אֵל
תְּעִלִּים, מִן תְּפִעֵסוֹר בְּשִׁמְנָה: צַר לְמַנּוֹן, לָהּ לְמַנּוֹן, יָדָה בְּמִנּוֹ יִנְיָה:
וּמִרְאָה בְּלֵב רֹאדָה, בְּשֵׁם שְׂפִי אֵל אֲמִנָּה: קָה בְּחַד, וְלֹא אֲחַד, לְגִלְחַת
בְּרָכָה צְמִנָּה: צִיר בְּשִׁלְחָה, לָהּ בְּרִיחָה, אִין בְּפִידָה רַק נִטְנָה: וְאִם עֲנָה, עַל
עוֹנָה, בְּרִיחָה לָהּ גְּאֲמָנָה: אֵל תִּירָא, בִּי מִתְּרַחָה, קַל יְבוֹאֵן יָמֵי עֲדָנָה:
וְהִרְאָתָהּ, בְּמַל גְּדָרָה, בְּרֹאשׁוֹנָה וּבְאַחֲזוֹנָה: בְּן יִאמֵר, צַר שְׂמֵר, בְּרִית
לְאַתְגִּים נְתוּנָה: עִם אָחִי, אֵל תְּפִיחָה, בִּי אֲנִי מוֹשַׁעֶךָ: בְּחֻחָם עַל לֵבָה
וּבְחֻחָם עַל וְזַעַךְ: וּסְבַחְתָּ לְשִׁמּוֹ הַבַּיִת וכו'.

במטל, והכניס ליעקב, אשר לכי לא קיים, כון מיימי של קורח כון מיימי של מתי, והקורח קורח
כסדרן, אם לא תראים, על הכלם מתחייבות (ז' ד', כ'), ר"ל אם זה בין הסוּחָה שתיים, וכן נגמר,
במחנות ל' לכי והנה דמגרי תרווייהו, לא סה טכנן אחת, סה טכנן שתיים, כהלכתם, פירוש, שידרוז
אחר איש מוטעה שיטעה לו התפלין וע"פ מנחות ט"ג, ע"פ אין נקחין חלל מן השומחה, קלף,
פערגומוענט, בגדיך, ושמועו, שרשום, איבערעו, ואל יירד וכו', תפלה של רחש אין עוזין אחת לכל יד
וכן רטובה של רחש אין עוזין טענה רטובה לכל יד, לפי שאין טורדיין מקדושה חומרה לקדושה קלה,
ומעשר, יחסו כמחייב לפחות ב' או ליומר ב"ד תפירות, ויד, תפלה של יד, יערם, כאלו יניח התפלין,
יערם על' תעדי עדי (יערם ד', ל'). עת יחלוץ, כגוף לחלוץ התפלין יחלוץ אל רחש תחלה, לא
אחריה, חלל אי מלות בן זו לעצמה זו לעצמה, ושכחות, כלומר בזאת מין מתימים תפלין כי פסח
בעצמו הוא חות, לקבוע תעבותם, לכן סהם אינה קבע, באור ברור, בעצמות הסם שהם סהיל סהור,
ברר סהר, סהר סיני, וע"פ ז' ד', ו' אל העלים, אל התחלל בעצמת תפלין, בשמחה, ע"פ
מנחות דף ט"ד כל אלוים מניח עובר במנוחה ענה, ויפדו רז"י ד' פדויות יס סהן ועל כל
חדש קיימי תרי ענה וקורחם ללות והיו למוטעות, צר למנו, אם יסח סהר סהר ולמסור סחן לפרה,
או סהילין ידח לך למנו ולמסור, ויסודו בזאת דף ט"ג דף ק"ל סהר ר' יחסי תפלין פריכין גוף כתי
כאליע בעל כפיים, וחמשי קרו לה אליע בעל כפיים, שפעם אחת גזרו הטלכות גזרה על יארל של
המניח תפלין ינקרו את עוהו, והיה אליע מניח תפלין וילא לשוק, ורחבו קסודו סחד (quasiator),
כן מפניו וכן אחריו וכיון סגניע חללו נטלן מרזשו וחזון ביהו, סהר לו מה זה בידך, סהר לו ככפי
יונה וסעם את ידו ומטלשו סה ככפי יונה, לפיכך היו קורחין סומו אליע בעל כפיים, ומסרך, כעו
סחמו כי סה ה' נקרוס עליו וידלו מטרך (דברים כ"ח, י'). ציר, טעה רכינו, ענה, ל' מינו, ר"ל סף
סמייר סחן על סקן ט"פ סרינו סמנה, ככל טברה, ע"פ סווע יד', ו'. לוחיים, ללכות.

יוצר לשבת לפני ראש השנה:

ע"ס א"ב כסול וכסוף תתום יצחק ברבי משה חוק.

אל אלהים יי דבר ויקרא. אלה השמים מעל והארץ במאמרו קרא.
 שמעה עמי ואזכרה: ברחו שפרי שבעתים ויחדו עמדי. ברחו פיו כל
 צבאם ויערו. והתגלו בשם קדשו והודו: גארת לבש וכפא מאו נכח.
 גברות ערכם לספר מי יפן. לה רמיה תהלה אף תפון: עדתיה נאמנו
 מאד ונקדה. תהלות שמך יספר חסדה. הוד לרוד ישבח מעשך. קדוש:
 הרדו אלך השפילני. דבקתי בעדתיך לפדני. הרד פקודיך הביגני:
 הן מקצה השמים ועד ירבותיהם. תגביל תמש מאות שנה אפאיהם.
 מקצה הארץ ועד קצה מליהם: ותכן אחד שם במעניהם. ואור תללם
 ותקופותיהם. לשמש שם אהל בהם: לכו חזו מפעלות אלהים והשפילו.
 נודאות בתקפותם יחילו. יראי יי הללו קדוש: זכרתי שמך ובו אתגללה:
 ופר לשמך סלה. מפלאות תמים נעים נודא עליה: חקל מדת שבקה
 רקיעים ושבקה אירים. חק שנים למדתם מעוררים. חשק שבקה ארעות
 מחירים: טובו העדיף גם בחסדו בעבר. טוב בלתיבניהם לא יערו דבר.
 טוב העמידם לעד לעולם חקנתו ולא עבר: ידון משרתיו וצבאיו בכלם
 ליהודו. והוא אלהים חיים ואין בלעדו. כי נשגב שמו לבדו. קדוש: יקוב
 שם ראשו וילן שמים. יוד בו שבקה מתנים. ישמעו לשבקה שומרים
 על שבקה בסאותים: בלם לשם נודא יקדושן. בסד שגובו ישלשון.
 פל אשר יצום וירשון: להם האש ומתאש תא. למעוזיו אימה ימלא:
 למלאות דברו בשם יקרא: קומה יי אלהים ורחף ידים עד חובה. ויקצו
 איהך בלי סבה. אל גערץ בסד קדשים רבה. קדוש: מה נודא מעש

אל אלהים ל' תלים כ', ט'. ו' שפיר, נתימו. שבעתים, שבעה שמים, ומטה חזק ליו, יג. לך
 רסיה, תהלים פ"ה, ז'. ערוחד, סס ל"ג, ה'. דור, סס קמ"ד, ד'. רוד, קפ"ג, ה'. דבקתי, קי"ט, ל"א.
 וכי. תגביל חמש מאות שנה, נמסחים ל"ד, ע"ג גם בחגיגה י"ג מן הארץ עד לרקיע מהלך ה' מלות שנה ושכיו
 אל רקיע מהלך ה' מלות שנה וכן רקיע לרקיע מהלך ה' מלות שנה וכן מין כל רקיע דקיע. ותכן אחר, מדה
 שנת. לכו חזו מפעלות אלהים, כך כמות גם כבי', ודעה מנחה ז' לתלים ט"ו, פ'. יחילו, ושבעה אירים,
 נתימה ונילחה. ספלאות חמים רעים, כן הנה כבי' וימקד ע"פ חזק ל"ג, ט"ו. חבל, ל' מדה. ושבעה אירים,
 כזון רקיע לרקיע. חק שנים, חק מלות שנה חזק בין רקיע לרקיע. שבעה ארעות פזורים, ו' חקליהי בעולם
 כדלית' נעודה. טוב, עכס מרתם. לא יעוררו, לו יחסרו. טוב, הקב"ה. העמידם, עכ"ה תהלים קמ"ח, ו'.
 ידדון, ל' תנועה. יקוב, יפרש ויקרא. וילן, מכלן וילך יסוד הפיוע על פאלמר חגיגה דף י"ב פ"ב שבעה רקיעין
 פן, וילון רקיע חקיס וזל מעון מכון ערשת וכו', רק שהייטן הקדים מכון אל מעון, והוא כפול שהנה נבדד
 אל ערשת הכרבות ותחלו דני אליה וזמא פ' ט' גם בפירוש הכתי' לפ' כדלית. ועוד מדה פאר נעלה ככליחה
 ערי שמים ליום כ' אל עי"ה שס סידר, רקיע וילון חקיס וזל מעון מכון ערשת". ועלנד זמא גם האגדות
 חלוקות בשמות ו' הרקיעין, כי נויקרח רבה סוף פ' כ"ט נקראו, שמים, שמי שמים, רקיע, חקיס, וכול, מעון
 ערשת". וכדברים רבה פ' וחתחנן נקראו, שמים, שמי שמים, רקיע, חקיס, מעון, זל ערש". והייטן אל
 פלוק מנחה י"ב המתחיל כי רכזו עניונו, שמים, שמי שמים, ערפל, זול, מעון, חקיס, ערשת". כדברים,
 מחנות מלאכים לשבעה שדפים כן כבי'. שגובו, גדולתו. להטם ראשו, ר"ל האש כניסת העלזכים ועלז
 כדלו. אימה ימלא, כן כבי'. אויביך בלי סבה, ר"ל שזנאים אותך חכם. אל גערץ, תהלים פ"ט, ח'.

יוצר כל בְּהִפְלֵא וּפְלֵא . מַעֲלוֹת שְׁתֵּים עָשָׂרָה בְּרִקיעַ שְׁנֵי אֱלֹהִים . מְלֵאכֵי
 וַיַּע וַתַּחַת עַל כָּל־מַעֲלָה לְעֵלְיָה : נִרְאִים בּוֹ אֲוֵצוֹת בְּרַד וְשִׁלְגַּ וּכְפּוֹר אֱלֹהִים
 וּכְאֱלֹהִים . נִרְאִים מְלֵאכִים מְלֵא . נִרְאִים מִגַּה שְׁמֵרִים עֲלֵיהֶם דְּכַח לְמֵלֵא :
 סֵד אֱלֹהִים לִידְאִיו לְהַשְׁכִּיל . סִפֵּר עֲוֹן שְׁמוֹ בַּח מִי יָבִיל . סִפֵּר עֲוֹן
 סוּדוֹת צְבָאִיו אֱלֹהִים וּפְרֵי מִשְׁכִּיל : חֲקַר כְּבוֹד אֱלֹהִים נִרְאִים . כְּמֵצוֹת יי
 בְּרָה . כֹּל הַבְּקָרָא בְּשִׁמּוֹ לְכַבוֹד בְּרָא . קְדוּשׁ : עֲצֵם שְׁחָקִים אֲוֵצוֹת עֲרַפֵּל
 וְרֵחוֹת . עֲוֹן בְּרִקִים וְרַעֲפִים בְּרָא כְּגִיד שׁוֹחֹת . עֲמִידַת שְׁלֹשָׁה עַל כְּסֻאוֹת
 שְׁלֹשָׁה מִכְרוֹת : פֶּאֶר לְשֵׁם קָדְשׁוֹ יִתְּנוּ . פֶּחַד וְאִימָה יִשְׂאוּ קוֹל וְיִרְפוּ .
 פִּטוֹת לְמִשְׁלַחֵיהֶוּ יִפְנֹנוּ : צִוְעָהּ וְכוּל נִמְשֵׁי בְּרוּחַ סְעָרָה . צְמוּדִים בּוֹ גְּנוּי
 גְּבוּרָה . וְאֲוֵצוֹת מְלָלִים וְנִדְרֵי אִשׁ וּמִים מִגַּה וּמִגַּה בְּעִבְרָה : יי שְׁלוֹם עֲשָׂה
 בְּמִרוֹמָיו . לְהַלֵּל לְשֵׁם קָדְשׁוֹ צְבָאִיו וּמִתְּנִיּוֹ . מִי יִעֲרֹךְ לְהוֹדוֹת הַלְלוּ וְרַנְּנוּ .
 קְדוּשׁ : קֶרֶן מִטָּן יִקַּר מְעֵלָה . בְּמֵלֵאכֵי הוֹד וְגִיאָה מְפֵלֵא . חֵלְלוֹת מְהֻלָּלִים
 לְסִירָא אֱלֹהִים : רַבֵּי גִשְׁיָאִים שְׁגִים עֲשׂוּ . שְׁלֵשׁ לְכַלְרֵחַ שׁוּר . מְכַנְּיִם עַל־
 חֲדָשֵׁי תְּרִיִּשְׁרֵי : שְׁשֵׁי מַעֲוֹן וְאֲוֵצוֹתָיו מְלֵאִים נִפְתָּח . לְצִדִּיקִים לְאוֹת
 וְלִמְסַפְתָּ . וְאוֹד גְּדוֹל וְרַב־תָּיִם אֶלְפֵי שְׁנָאן לְעוֹף בְּעַפְרָת : שׁוֹנִים שִׁיר
 וְתִשְׁבְּחוֹת בְּמִטְרָאוֹת . לְיוֹצֵר הַכֹּל וְעוֹשֵׂה גְּפִלְאוֹת . הוּא הַמְּקוֹלֵךְ יי צְבָאוֹת .
 קְדוּשׁ : תִּקְרָה עֲרֻבוֹת אוֹר אוֹר שְׁבַע־תָּיִם . וּכְסָא עַל חַיִּית בְּאִיר אַרְבַּע־תָּיִם .
 נוֹשָׂא וְנִרְאָה גִשְׁאִי לְעֵינַיִם : תּוֹבוֹ אֲוֵצוֹת חַיִּים וּגְּפִשׁוֹת . וּכְתוֹת מְלֵאכִים
 מְשֻׁלְּשִׁים קְדוּשׁוֹת . וְעֵינַיִתָּם נִצְעִים בְּרַק אִשׁוֹת : יִשְׁבּוּ בְּמַעֲוֹן קָדְשׁ קְדוּשׁ
 וְנִרְאִים . הוֹרֵשׁ אֲמוּנָה וּמִשְׁפָּט עֲשֵׂה בְּשִׁלְמָה אוֹרָה . כֹּל לֹא שְׂרִים תְּמוּנָתוֹ
 וְתוֹמָנָה מְנוּ לֹא נִסְתַּרְהָ : צֶדֶק מְפִלֵּם שׁוֹפֵט בְּאֲמוּנָה . סִפְרֵי אִשׁ פְּתוּחִים
 לְפָנָיו תִּנְתָּ וְהִנֵּה . וּכְתוֹת מְכֻלִּים בְּגִיד מִדֵּר וּמִתְעַפְּסִים אִשׁ לְבָנָה .
 לְהַקְדִּישׁ קְדוּשׁ : חֶלֶק יי עַמּוֹ יַעֲקֹב חֲבֵל נְחֻלְתּוֹ . קְדוּשׁ צִוְהָ לְהֵם לְעֵלָם

מעלות שנים עשרה כנגד י"ב עולות ויע, ל' זענה וחלדה וירח, גם הוא ל' רעד וסחד (הוא ע"ג,
 ח') לעלה את הק"ה ולהללו. אוצרות ברד ושלג וכו', במספר של המטר' חגיגה י"ב הכנה את זאת
 נרקיע הבזי שמו סבון, וכן גם נענינו הקויעים החחרים שינה הפייטן מעומר המערב וגם הכסף דברים
 שאינם עם הע"ב נראה ששם ממדד אחד הנאכד לנו. ע"ג, כבי' ושיקר ר"ל הק"ה מילת את הקויע
 כה מלכאים נולדים. מצוח ה' ברה פירשו, מי שחפץ לחקור כבוד אלהים הוא יחקר בתורה מלת
 ה'. כל הנקרא ע"ה יעשה ע"ג, ו'. ענין שחוח, מל' ענין לחדם טה שחו (עמוס ד', י"ג).
 עמידה שלשה טלכאים. מוכחות, מל' נוכח וסול, שהכסאות שמדות זו טול זו. פחד, שמחד.
 למשלוחו, לשליחותם אז ילחם הבס. וכול, גם קויע הד'. עומרים, מחוברים. בעברה, שעמרים מה
 וכן. סבון, הקויע אזי שר, העשיר להיות בברה, מל' אים יחו (משלי ח', ט'): על חרשי תרי
 שר, מל' אים עבד חזאים. וכבי' גודם על חרשי השנה ע"ג. בעפה, נחזוק, מל' כחושפות רחם לו
 (ממדד כ"ד, ח'). נושא, הכסא נושא את החיות ונראה כמו נשא ע"י החיות, וכמבואר למעלה דף 640.
 ברק אשוח, טק וזא. עטה כשלמה אורה, תהלים ק"ד, נ'. לא שרים, אינם חזאים, ל' אחרים
 (ממדד כ"ג, ט'). ע"ג מסלים, עוקל הלוק, וכן כבי'. בנהר טוהר, נכחד די מה. חלק ה', דברים ל"ג, ט'.

בְּרִיתוֹ. בְּרִבֵּי תוֹרוֹתָיו לְהִשְׁתַּעֲשַׁע אִם סָגְלָתוֹ: מְשֻׁךְ לְעַפְזוֹ חִסְדוֹ וְגָלָה סוֹד
 דָּתוֹ. הִזְקִים אֶחָד בְּשִׁבְעֵי לְמִשְׁפַּט בְּרִיתוֹ. חַיִּים בְּגִמְלָה לְנוֹצֵר רֵאשׁוֹן
 בְּדַמָּתוֹ: וְזָחַן חֶזֶק לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. דָּבָר נִצְבֵּי לְכָל הַיּוֹלְדֵיהוּ. לְמִשְׁפַּט עֲמֹד
 חַדְשִׁים מִתְּחִילָתוֹ. קָדָשׁ: לְרַחֲמִים לְדוֹר וָדוֹר אֲמוּנָתוֹ תִּקְעוּ סִדְרָשׁ לְיוֹם
 חֲגֵנוּ בְּסֵה. וְתִחַדְדוּ לְשׁוֹב בְּאֵמֶת מְרֹעַ מַעֲשָׂה. עַל כָּל יִבְיֵא בְּמִשְׁפַּט
 יוֹשֵׁב עַל־בֶּסֶם. קָדוֹשׁ: חֵלֵל יִחַד וְכו'.

אופן.

נמקל ג' ג' תמונת, ותוס ט יצחק ברכי משה.

שְׂאוּ לְבַבְכֶם. לְבַפְיֶכֶם. וְרַחֲצוּ נֶאֱמַר וְהִזְבּוּ: וְהִסִּירוּ. וְתַעֲבִירוּ. מֵרְאוֹת
 שְׂוֵא. וְהִדְבְּקוּ. בִּירְאֵת אֵל. יִשְׂרָאֵל. יִשְׂרָר לֵב וְהִצְדִּיקוּ. בְּיוֹם פִּי בָא. תְּקוֹר
 חִזְקָה. וְיִשְׂרָר לֵב וְגַם תִּזְבּוּ: וְהִבּוּ עוֹ. לְמִלְכָּה עוֹ. וְתִפְאַרְת בְּמִקְדָּשׁוֹ: רִחֲמֵנוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוֵהוּ לְהַר קָדְשׁוֹ: הִתְקוֹשְׁשׁוּ. וְתִקְדְּשׁוּ. לְחַי יוֹשֵׁב עַל בֶּסֶם:
 וְתִתְקַעוּ. וְהִרְעוּ. בְּיוֹם חֲגֵנוּ בְּסֵה: וְתִחַדְדוּ. וְהִתְוִדוּ. לְהִסִּיר רֹעַ מַעֲשָׂה:
 וְלֵב קָרְעוּ. וְהִתְמַיְעוּ. פְּנֵי אֵל עוֹן נוֹשֵׂא: פִּי עַל כָּל. יַעֲבִיר קוֹל. וְשִׁלְמֵ
 אֹתוֹ בְּרֵאשׁוֹ: רִחֲמֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוֵהוּ לְהַר קָדְשׁוֹ: יִרְחַמֵם צַהַר. בְּלֵב עֲצוּר.
 בְּקִרְא מִקְרֵא קָדָשׁ: עֲמֹד חֲנוּן. וְגַם רַחֲמֵי. בְּשֵׁי קָרִב בְּקָדָשׁ: תְּפִיץ לְטַהַר.
 לֵב נִמְחָר. וְרוּחַ נִכּוֹן חֲדָשׁ: קָנְהוּ עֲפָד. כֶּד נִתְמַד. פְּרוֹשׁ בִּירְאָה
 וְהִתְקַדְּשׁ: פִּי לֵבֵב. חֲשׂוֹב גַּעֲלֵב. בְּזָבַח שֵׁי בְּקָדָשׁ: בְּיוֹם יִקְרַב. עוֹן רַב.
 בְּאֶחָד שִׁבְעֵי חֲדָשׁ: מְשׁוֹךְ חֲסָדָה. הַיּוֹת לְעַבְדָּךְ רַחַם תִּדְּשָׁה לְחֲדָשׁוֹ:
 רִחֲמֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוֵהוּ לְהַר קָדְשׁוֹ: בְּגֵי מַעֲלָה. בְּעוֹ גְדֻלָּה. מִיכָאֵל וּגְבַרְיָאֵל:
 בְּעַד עֲפֹכֶם. שְׂאוּ קוֹלְכֶם. בְּגֵי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל: עֲרוֹךְ תִּפְלָה. מְהִלְלָה.
 רְפָאֵל וְהַדְרִיגְיָאֵל: וְשָׂרְפִים. לְאַלְפִים. צַעֲוֹק חֲדָשׁוֹ לְעוֹי אֵל. וְהַחֲזִית. בְּכָל
 פִּיחַת. עֲרוֹךְ תַּחַן לְמַלְכֵי אֵל: בְּגוֹת עִירוֹ. בְּרַב תְּדוּר. אֲשֶׁר עִפְזוֹ לוֹ שְׂוֵאֵל:

ברכי תורחזי, ע"ה הושע ח', י"ב אחד בשביעי, ראש השנה, בריחו, נחזיו. לנוצר ראשון, לטהר
 שדכן ב"ה ויאל נדעוס וכעטולר למעלה דף 400. לרחמים, למען תמלאו רחמים לפני הקנ"ה אשר לדור
 ודא פמונתו. תקעו, תהלים פ"ח, ד'. על כל יביא, ט"ל סוף קבלת.
 שאו לכבכם, ע"ה חכה ג', ט"ח. ורחצו, ע"ה יעניה ח', ט"ז. ישרי לב, כן נכ"י ועיקר.
 ביום, נ"ה. כי בא הקנ"ה לתקור ולרוץ החונה והיוצר. רחמנו, תהלים ל"ט, ט'. רחמישיו, הודחו,
 כמו התקושו וקושו (לפניה נ' ח'). ורחקעו, נכ"י וגם קשע. ורחמישו, תנכו על שוחתיכם, ט"ל דעשה.
 יעביר קול, יברח זינו טל כל דבר ויאלם לכל פים כמעשה. בלב עזור, עזור עמל מחסה זרה, ר"ל
 כלל עכוון. בקרא סקרא קרש, ביום טוב של ר"ה. צמוד, ל' תורה. חנון, מחנה. רנוח, נסה. כשי, כקרבן.
 לב נמחר, לב הכמיל, כמו יעניה ל"ה, ד'. פרוש ביראה, המוסרם ומוביל בילאה ותקושה. בר לבב, הלכ
 סטור. נעלב, הכונה. באחד שביעי חדש, ביום ר"ה שהוא בואחד לחדש הכניעי. היות לעבדך, כן נכ"י
 ועקר. רוח חדשה, מתחדש לו רוח חדשה. מיכאל וגבריאל, רשאל והדרניאל, שמות מלאכים הם. צעוק
 חשוש, חזו ותמהו ללעוץ כעזנו לאל שהוא שוי. חנון מחנה. למלכי אל, לאל שהוא עלכי. בנות עיר,

וּנְפוּצִים. נִקְבָּצִים. בְּמִאֲמֹר יִמְלֵא אֵל: עֲבֹד מִלְכָם. בְּיָזֶם חֲקָם. וְיִי יִלְךָ
 בְּרֵאשׁוֹ: רוּמְמוֹ יִי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוֶה לְהַר קָדְשׁוֹ: בְּקוֹל יְרֵן. מִשְׁמֹרֶן. לְפִתְחוֹ
 בְּמִלְשָׁרִים: זְכוֹת אֲבוֹת. וְאִמְרוֹת. וְזָכַר חֲסֵד גְּעוּרִים: וְהִרְוִיגִים. וְשָׂרוּפִים.
 בְּאֵשׁ יִקְדּוּ תְּבַעְרִים: לְקִדְשׁ שָׁם. מְאֹד וְנִשְׁם. בְּכָל־בְּחֵם מִתְעוֹדְרִים:
 וְהִתְוֹדָה. תְּפִירוֹדָה. בְּפִי הָעַם גְּחֹזְרִים. תִּתְעוֹדֵד. זְכוֹת לְלִמּוֹד. עַל־הַגִּים
 מְצַעְרִים. בְּרַב צָרוֹת. וּמְחַסְרוֹת. אֲשֶׁר גּוֹלִים לְכָל־שְׁעָרִים: שִׁפּוֹף תִּתְנַן.
 פְּנֵי תַנּוּן. לְפָאֵר מְקוֹם מִקְדָּשׁוֹ: רוּמְמוֹ יִי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוֶה לְהַר קָדְשׁוֹ:
 וְהַחַיִּיתָ יִשׁוּרָהּ וּב'.

זולת.

פ"ט א"כ וחמט ט יצחק ברכי משה חוק הלוי.

אֱלֹהִים אֵלֵי אִתָּהּ אֲשַׁחֲדָה. בְּאִשְׁמוֹת אֶהְיֶה בְּכָל־תְּנַמְלִיקָה. תְּנַחֲמִיקָה
 יִשְׁעִשְׂעוּ נַפְשֵׁי וְרַחֲמִיקָה: גְּדוֹל חֲסִדָּךְ עָלַי מֵעוֹלָם וְצַדִּיקוֹתֶיךָ. דְּרָבָךְ יִי
 הוֹדִיעֵנִי לְמַעַן אֶמְצָאֲחֵן בְּעֵינֶיךָ: דְּרָבִי טוֹבָה מֵעוֹלָם הַפְּדֵה תְּרֵאשׁוּן אָדָם
 תַּנְגְּוֵהוּ. וּבְרַב טוֹבָה יִזֶם הָאֲרֻכָּהוּ. לְעֵלָם דְּרָבָךְ נָצַב לְחֹק וּמִשְׁפָּט פּוֹנְנֵתוֹ.
 סוֹד יִי לִהְרָאוֹ לְהוֹדִיעַם בְּרִיתוֹ: זָכַר־דְּכָר לְעִבְדֶּךָ אֲמַת גָּצַב לְעֵלָם. תַּנּוּן
 תוֹלְדוֹתָיו בְּמִשְׁפָּט בִּי תָבִיא עַל כָּל־נַעֲלָם. טוֹב טַעַם וְרַעַת מִרְדַּת שְׂחַת
 מִשְׁלָם. רַחֲמִיקָה יְבוֹאֵם וְתַפְּסָה לְאָרֶץ מְגֵלָם: יְבֹאֲנִי רַחֲמִיקָה וְאִחִיָּה לְיוֹם
 בְּרָהּ יָבֵא. פּוֹנֵן לְמִשְׁפָּט חֹק לְיִשְׂרָאֵל בּוֹ. לְמִשְׁפָּטָךְ עֲמֹד אֲשֶׁר בְּקִרְבִּי
 יֵשִׁים אֲרֻבּוֹ. יִתְנַתֵּם עַל עוֹנֵי פִשְׁעוֹ מִלְטָמוֹן בְּחַבּוֹ: מְבַל־מִלְפָּדֵי הַשִּׁבְלֵתִי
 דְּרָבָךְ נָצַב בְּשָׁמַיִם. גְּאֲמֵנוּ עֲרַתִּיק לְהַחַיִּיתָ לְשִׁבְתֶּךָ מִיָּמִיִם. סַעֲד יִמְיָךְ

זאת לכוונת חת מרדכי. עבוד מלכם, הוא הנשיות, וע"ה יעבר מלכס לפניהם זה' גדלסם (מיכה ב', יג').
 כמפורסם, הוא רלש המלכס (סנהדרין דף ל"ח ע"ב וחגיגה דף ט"ג, וע"ז דף ג' ע"ג, ותחומות פ'
 וחמטן וכמכר רבה פ' י"ז דף רע"ט והגרוס יחלמי לכרלזית ס', כ"ג - ולנכרס ל"ד, ו'). באש
 יחד הבערים, שנארטו כעוקות ונענרתו אז על קידוש השם ית'. מאד ונשם, שנתעוררו ככל
 מלודס וכל נשס וכל כוחס לקדש את השם. וכסם, ל' נשמה. נחוריס, ל' חורה, ל"ל אגילה
 הוא כפי העם. החעודר, התורה גם היא תתעורר ותקום ללמד זכות על ישראל ההוגים זה. מצוערים,
 ל' נער וענוי. ששוד החגון, התורה תשוד תחנה לפני הכ"ס הכרוס וחונן זשית לפאר את כ"ט
 מקום מקדשו.

אלהים, תהלים ס"ג, נ'. באשמורה הנוקד. תנחומיק, סס ל"ד, י"פ. ודרכי, ל' שנות ל"ג, י"ג.
 הראשון אדם חננה, ל"ל הולס גדלסון חוננת פוזה והארכת את ימיו זה היה כ"ה וכן הלנת ונדך
 לכנוי אחרון עליהם גם כן כ"ה ותדון אותם כחמס וע"פ הכתוב לעולם ה' רבך נצב בשמים
 (תהלים קי"ט, פ"ט) ורלש למעלה דף 400. סוד ה', סס כ"ה, י"ד. זכר, סס קי"ט, ע"ט. ופירושו
 זכר פוזה הכרר אשר הכעמח ללדס גדלסון ענדך וחון את תולדותיו. כי תביא, ל' סוף קהלת. טוב
 טעם ורעת, כזכות התורה שזיה טוב טעם (תהלים קי"ט, ס"ו) אל תורידם לשחת. כולם, טונס וחילס,
 מל' חיות ט"ו, כ"ט. יבאנוי, תהלים קי"ט, ע"א. אשר בקרבו ישים ארכו, ל' ירמיה ט', ו'. מלססון
 בחבו, גלל יתיר את עונו כחוקו. ככל מלפדי, תהלים קי"ט, ל"ט. לשבך מיומים, הכנים אלך

פְּשׁוּמָה לְקַבֵּל הַתּוֹהִים עַל עֵוֹן עֲקָבִים. שׁוּבוּ בָּנִים שׁוֹבֵי אֲרָפָה מְשׁוּבָתִים:
 פְּלֹאֲתוֹת עֲרוֹתֶיהָ בְּיַד נְבִיאֶיהָ הַשָּׁבִים וְשִׁלּוּחַ. צִדְקוֹ יִשְׂרָאֵל וְשׁוּבוּ אֵלָי כִּי
 יָדְבָה לְסִלּוּחַ. קְרֹאנֶיהָ הַשִּׁיבֵנו אֵלֶיךָ בְּמַר נֶפֶשׁ וְאַנְחָה. וְאַתָּה תִשְׁמַע
 הַשָּׁמַיִם בְּרָא לָנוּ לֵב טָהוֹר וְנֹחַ: רֵאֵה עֵינַי וְעָרִי רַבּוֹ חָרְשׁוּ עַל גְּבִי.
 שְׁתַּנְּנֵי הַתַּעֲבוֹת לָמוֹ וְיָבֹא טוֹבִי. תַּחַת רִדְפֵי טוֹב הַשִּׁקּוּנִי רוּשׁ בְּמִסְכֵּי.
 קָרַם חֲדָפֵי זָפָה וְהַצִּידֵם נִתְּתוּ בִי: יָבֹשׁוּ שִׁקְרֵי עֵוְתוֹנֵי כִּי לְדַבְרֶךָ יִחַלְתִּי.
 צֹר וּמַעֲזוֹק הַמַּצִּיאֵנִי וְאֵנִי אֵלֶיךָ שׁוֹנֵעֵתִי. חֲלִיתִי פְּנִיךָ בְּכָל־לֵב לֹא חֲבִיבָה
 וְלֹא תִשְׁקָץ עֲבוֹתִי. קְרִיבָה אֶל־נֶפְשִׁי גְּאֻלָּה כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתִי: בְּרָבִים
 צַדִּיקוֹתַי עֵינֵי נִגְרָה וְלֹא תִדְמָה. מְלֶשֶׁךְ מַעֲגִיתָם אָרְכוּ עָלַי כַּפְּסָה. הֶקֶם דְּבָרְךָ
 הַטּוֹב לַעֲבֹדֶךָ לָךְ הַוֹּסֶה. שִׁימָה דְמֻעָתִי בְּנִאֲדָךָ בְּסִפְרֶתְךָ לְהוֹמָה: חֲשִׁבְתִּי
 דְרָבִי יְגִדְתִּי מֵאִמַּת דִּינְךָ. וְזָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ לְיוֹם כְּפֹסֶה בָּא לְפָנֶיךָ. קוֹל
 שׁוֹפָר לְחַרְדָּה חֲשִׁיתִי לְשִׁמּוֹר מִצִּוְתֶיךָ. בְּאוֹר פְּנִיךָ יִהְלָכוּן לְהוֹדוֹת לָךְ עַל
 מִשְׁפָּטֵי צִדְקֶיךָ: קָרַם יִדְעֶתֶיךָ תַּנּוֹן לְדָל עֲוֹרָתָה. שְׁעָרֵי דָמַע וְאַנְהָה לֹא
 נַעֲלָתָה. וְאַמְנוּנָה מְאֹד נִגְדָה עֵינֶיךָ שִׁתָּה. אֶל־תִּשְׁכַּח קוֹל צִדְרֶיךָ עַל־הַ תְּמִיד
 עוֹלָתָה: עַל־עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְעַל צְפוּנֶיךָ יִתְיַעֲצוּ. עֲלֶיךָ הִדְגּוּ וְשָׁמְרוּ לֹא
 נֶאֱמָרוּ. שִׁפְכוּ דָמִים בְּמַיִם וַיַּצְוִיָּהֶם רַצְצוּ. וּבְכָל־זֹאת שָׁמְרוּ לֹא שָׁכַחוּ
 וְאַתָּה קִדְשָׁתְךָ יַעֲרִיצוּ: עוֹרָה לָמָּה תִישָׁן. הִקְרַעְהָ לְפָקֵד בְּלִדְגוּיִם. הוֹדַע
 בְּעַמִּים אֶת־וְיִשְׁמְחוּ רַבִּים אֵיִים. לֹא יָבֹשׁוּ קוֹנֵיהָ הַנְּפֹתִים אֲרִצָּן וְיִרְכָּתוּם.
 וְיִדְעוּ כִּי עֲזָרִי מֵעַם יִי עֲשֵׂה אֲרִצָּן וְשָׁמַיִם:

עורח אבותינו וכו'.

פירעם געט מיטם זענען. פער, ל' עור ותזונה. חידים, העתחורים גם על העכוות הקלות אדם
 דע בעקניו. שובו ירמיה ג', כ"ב השכם ושלוח, ע"ה שם ל"ט, ט"ו. כי ירבה לסלוח, יענייה ל"ה, ז'
 ונח, ט"ו ואלכו בני ישראל (שמות כ', כ"ג). ונח, כחן וכוה לעשות לטובך. חרשו על גבי, ל'
 תהלים קכ"ט, ג'. שתוני, שם פ"ח, ז'. טובי, רכוזי. רדשי טוב, נעבור ארצתי אחרי הטוב שהיא התורה.
 ול' תהלים ל"ח, כ"א. רוש, לענה ורוח. במסככי, נכעולתי, כמו עד שבעלך נמסכו (שיר א', י"ג). קרבן,
 תהלים קי"ט, ק"כ. נחמו, ידו. יבושו, תהלים קי"ט, ע"ח. המציאות, הביאו עלי הזויים. חליתי, תהלים
 קי"ט, ל"ח. ענתי, נעקתי. קרבה, שם ל"ט, י"ט. עתי עברה, חיבה ג' ע"ט. משה, אורך. הופה, זועק
 כתפלה. שיסרה, ל' תהלים נ"ו, ט'. באור פניך, שם פ"ט, ט"ו. להודות, שם קי"ט, ס"ב. שער רסע,
 שער המעט ושער חוכמה לא נכעלו. ואנך הוה חוכמה, כדליתא בב"ט דף ל"ט. ואמנה מאד,
 שטמינים אנתנו כך. אל חשבה, תהלים ע"ד, כ"ג. עולתה, חון ורע. על עמך, שם פ"ג, ד'. ויפרידם,
 סביבם כמו וינורי כלל (חוב י"ז, ז'). רצצו, ל' עזוק ולחן (דברים כ"ח, ל"ג). וירכתיים, ככל ירמיה
 וסלות האדמה. עורי, תהלים קכ"ח, ב'.

יצר לשבת תשובה.

ע"מ א"ב, וחתום ט טחחם ברבי סביר, וכל חרוז טפסיס כמסוק מפ' שובה האזע י"ד ויחל נ'.

אֲשַׁחַד אֱלֹהִים כָּל־שָׁנוֹת עֲדָנִי. אֱלֹהֵי מִדְּבַר נִמְצָא וְקָרוֹב כַּעֲדִיקֵי
 בְּדִינִי. שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד יי: בְּטָרִם יַעֲלֶה הַבִּימָה לַגְּרָדוֹם לְהִזֵּן הַתְּחַשְׁבִּים.
 בִּינֵי דְרִשׁוּ מַעַל סֶפֶר וּבְצִלוֹ שָׁבוּ. קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ: גְּדֹל חֶסֶד
 מִמָּה בְּלָפִיז בְּפִיד שׁוֹעֲגוּ. גָּבַר טוֹב חֶסִיוֹנוֹ מִבְּטַחַת אָדָם שְׁעוֹגְנוּ. אֲשַׁחַד
 לֹא יוֹשִׁיעֵנו: מוֹשִׁיעֵנו נִקְיִן חַפְּזֵי מִקּוֹנֵי נַפְשֵׁנוּ מִלְּהַדְאִיבָה. בְּאֵר בְּפִי
 קוֹי בְּסִמְכֵי רִיחַ גְּדִיבָה. אֲרַפָּא מוֹשׁוּבְתָם אֲרַבָּם גְּדָבָה. קְדוּשׁ:
 דוֹלְקִים הַצְּבָאִים עַל אֲרִיאֵל יִקְחוּ בְּשִׁנְהָ. דְּבָקִים צְבָאוֹת יִשְׂרָי אֵל יִפְקֹד
 בְּבִרְאשׁוֹנָה. אֲהִיָּח כִּסֵּל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח בְּשׁוֹשְׁנָה: הַלֵּב יִבּוֹן לְמַעַלָּה מַעֲלֹת
 שְׁמִיר וְשִׁית. הַתּוֹל תְּלַחֲלִיזֹת מִדִּיחַ יְדִיחַ יִקְצִיעַ מִבֵּית. יִלְכוּ יוֹנְקוֹתָיו וְהִי
 בְּנִית: וְתִקְוֵי יַעֲצִים וְיִשְׁגִּיב בְּכַחוֹ בְּרַצּוֹנוֹ לְהַצִּילוֹ. וּמוֹדָה הֶרֶף לְשׁוֹבְבִים עַד
 כְּסֹא אֲצִלוֹ. יִשְׁבוּ יִשְׁבֵי כְּצִלוֹ: וְמוֹדוֹת גְּמוֹזִירוֹת וְרַע קָדֵשׁ מְגִי צִוִּים
 וּבוֹרוֹת תְּצוּבִים. זְרִיזֵי קוֹים קְאֲחֲרֵי שְׁבֹת בְּלַחֵם הַעֲצָבִים. אֲפָרִים מִדְּלֵי
 עוֹד לְעַצְבִּים: תַּעֲוֹן חֶסֶץ לְצַדִּיקִם וּלְהַחֲיוֹתָם בְּלֵי לְבָבָה. חוֹדָה חֲדָשׁוֹ שְׁפָרוּ
 כַּעֲשִׂיבָם בְּעֶשְׂרֵה הַתּוֹלָה. מִי חָכֵם וְיִבֵּן אֱלֹהֵי: טוֹב שְׁלֹמֹו לְחֻזֶּק וְלְקָרוֹב
 מִקְדִּים לְהַחֲיוֹל. מְלֵאִים שׁוּבוּ לְאֲבִיבָם לְיַחַדוֹ לְחַלְלוֹ. וְיִי נָתַן קוֹלוֹ לְפָנֵי
 חִילוֹ: יִשְׁדָּלֵם וְהִיָּיתִי עַד מְמַדֵּר בְּשִׁמֵי לְבַלְעֵדֵי. יִשְׁבוּן וְאֲנִי נַעֲשֶׂה עַד
 לְטוֹבָה לְעַדֵי. וְגַם עֵתָה נָאִם יי שָׁבוּ עַדֵי: כְּלִיל וּבְחָיו רִיחַ נִשְׁבֶּרָה וְנִדְרָפָאִים
 לוֹ תִקְשִׁיבוּ. בְּבוֹד שְׁמוֹשׁוֹ כְּלִים שְׁבוֹרִים שְׁבוּרוֹ חֲשִׁבוּ. וְקָרְעוּ לְבָבְכֶם וְאֵל

אשחר, ל' תפלה ותקנה, וע"ה חיות ח', ה'. ערני, זמני. אלהי מדחק וכו', ר"ל ח"פ שהק"ה
 חזוק הוא מלתו כשמים, קרוֹב הוא לשמוע תפלתו ולהלדיקו, ותפס כל' ירמיה כ"ג, כ"ג. הביטה,
 טקוס גבוה כמו ששן לו ביטה (סוטה ט"א) ביהגע. לגרדום, בית הועד שזנין טו (gradus) כמו שנים
 שעלו לגרדום לדון (ר"ה י"ז), ונקד כן בכ"י לגרדום והוא הכון. מעל ספר, נחמה. ובצלו שבו, ר"ל
 תטשו כמו שכתוב בו. גדל חסד, ע"פ ר"ה דף י"ז ורז חסד, טטה כלפי חסד, ופירש רש"י טטה את
 הכבדע לגד וכות. כפיד שוענו, מל' אם כפידו להן שוע (חיות ל' כ"ד) וחדש נגמר' ע"ז דף ד' אפילו
 אין יראל ששן מטה לפני כי אם טטט כפיד של חרנגולין שנקרקין נחשפה אתי. מלרסן לחשטון גדול
 לבן. ש"ע, כשכר שטחטקן לפני אתי טטיע חותן. גבר שור, טוכ לגבר לחסות נחק"ה מלכמות ומלשטון
 על אדם. חטוי, ל' לחסות את הכית (ויקרא י"ז, ט"ט). באור כטוי קווי, כפירוש חמד לקוות אליו והוא
 יסמכו כחזו נדיסה. כטוי, ל' טטטע שפתיים. דולקים, הרחופים. אריאל, ה"פ. בשונה, טטה. (האזע י'
 ו). ישרי אל, יראל. שפיר ושות, שניהם ל' קח ודדה. ר"ל שלט יעלו כלטו מחשבות ורות. רהאל,
 רמיה ואקר, מל' החל טי (מלשית ל"א, ז'). חלדוליות, מחשבת, כמו לכס טלף תלחלות רעות (ויקרא
 רנה ט' ב'). ותיקו, חסידיו. יעצים, יחוק. גמויות, הם הפרחים העולים סביב האילן כמו גמויות של
 הקדש (כסמים כ"ה, ב'). צורים, האטות. ובורוח, החמזות, ור"ל אשר אתם בני האטות והאטמות הקדושים.
 זריזו קום וכו', ל' תהלים קכ"ז, ב'. חודה, חטר. בעשרה חולה, נעשרת ימי טטה אשר תולה טהם
 דינו של אדם עד י"ב. טוב הקד"ה. להחילו, להלליו על' יחילו דרכיו (תהלים י', ה'). מלאים,
 כנוי לכני יראל. ישרלם, ידבר על לכס, וכי יפתה ח"ט ת"א וחרי ידל (שמות כ"ב, ט"ז). ודיחוי,
 מלכני ג', ה'. כשטי, כמו וזמי כוז (תהלים ט', ה'). לבלעד, ר"ל הסרם לאלהים אחרים.
 כליל ובחיו, ע"ה תהלים כ"א, י"ט. כלים שבורים, ע"פ ויקרא רנה ט' ז' ההדיוט הזה אם שטחטט ככלי
 שצורים נגזי הוא לו, אלל הקנ"ה כלי טטטטו שטרים טנ' קרוֹב ה' לנשכרי לב, הרשח לטבורי לב וכו'.

בְּדַרְכֵיכֶם וְשָׁבוּ: לְהַקְשִׁיב מִחֲלָב אֵילִים בְּדַרְכֵי בְּרִיחֵיכֶם. לְשֵׁלֶם פְּרִים
שָׁפָה וּמוֹדָה וְעֹזֵב יְרֵחֵם. מִי יִדְעַע יָשׁוּב וְנָחֵם: מִחֲנָה גְבוּרָה אֲשֶׁר כָּחַ
מְעַצִּימִים עֲצוּם. מְשׁוֹבְבִים בִּינְתָיִם בְּדַרְכֵי כְבוֹשִׁים בְּחָרֵט לַפְּעוּם. תִּקְעוּ
שׁוֹפָר בְּצִיּוֹן קִרְשׁוֹ צוּם: נוֹשֵׂא נֶעֱשֶׂה נוֹשֶׂה וְכוֹסֶה עוֹן תִּהְיֶה. נִחְשָׁבוּ כָּל־
הַבְּגִידוֹת מִדָּר וּקְצִיעוֹת וְאֶהֱלֶה. אֲסַפְרָעֵם קִרְשׁוֹ קָהֶל: סֵדֶר תִּשְׁבֶּה וּתְפִלָּה
וְצַדִּיקָה בְּכַפְרֹתָן לְהַשְׁתַּבַּח. סֵבֶר נִשְׁבֵּר וְנִדְבָה בְּמַעֲלָה חֲלָבָו וּמִזְבַּח. בֵּין
הָאוֹלָם וְלַמִּזְבֵּחַ: עֶרְךָ מוֹעֲדִים בְּחֻקְרָבָה וּבְכֶסֶה בְּעֵשִׂיָה פְעָמוֹ. עוֹלִים בְּדַמוּם
נֶעֱשִׂים בְּרִיָּה חֲדָשָׁה בְּנֶאֱמָרוֹ. וַיִּקְנֵא יְיָ לְאַרְצוֹ וַיִּחְמַל עַל־עַמּוֹ: פְּלוֹאֵי יָמֵי
תְּשׁוּבָה בְּמוֹסְפֵי עֲשָׂרָה צוֹלָח. פְּגוּעַ בְּמוֹ פְּשׁוּט יָד יִקְבְּלוּ סוֹלָח. וַיַּעַן יְיָ
וַיֹּאמֶר לְעַמּוֹ הַגִּבִּי שְׁלַח: צוּר מְכִישׁוֹל סִתְּנוּ בּוֹ לְקַבְּשׁוֹ מִלְּחַמְעֵילָבָם.
צַדִּיקוֹ עַד אֲעֵבִירָו וְרוּחֵי תַחֲדָשׁ מֵעַלְלֵיכֶם. וְאֶת־תַּצְפוֹנֵי אֶרְחִיק מֵעַלְיָכֶם:
קוֹ עוֹלָם בְּנִשְׁתָּו לְהַחֲרִיט יְסוּדוֹתָיו וּלְחַתֵּמָה. קִרְקָסֵי לֹא עָמְדוּ עַד תְּשׁוּבָה
קִדְמָה. אֶל־תִּירָא אֲדָמָה: רַעִים תַּפְשִׁתִּי וְקָקִים עֲלֶיךָ לְבִלְתִּי מוֹט יְסוּדֵי.
חָעֵם יִשְׁבִּית אַרְבַּע חַיּוֹת הָאָרֶץ מִחֲסָדֵי. אֶל־תִּירָא בְּהַמּוֹת שְׂדֵי: שְׁפוּלִים
מֵאָרֶץ דּוֹבְרִים וַיִּתְנַעְרוּ מֵעַפָּר וַיִּצְמָחוּ. שְׁלָמִים בְּסִפְרֵ חַיִּים יִפְתְּבוּ וְלֹא
יִפְחוּ. וּבְנֵי צִיּוֹן גִּילוּ וְשִׂמְחוּ: תִּמְכִּימוּ עוֹד יֶאֱמָנוּ וַיִּתְמַנּוּ גְדָבָר וּדְתַבְרָ.
תִּמְלֵא בְטָנֶם צִפּוֹן חֲלָקֶם וּמִתְנַם הַמִּדְבָּר. וּמְלֵא הַגְּרָנוֹת בָּר: תִּמְנַגְדָּה

בן ירחם, הוא שמואל הנביא (ז"א א', ח'. ט"ו, כ"ב). לשלם פרים שפה, ע"ה הוצע י"ד, ג'. ומודה ועוב
ירחם, עזלי כ"ח, י"ג. מחנה גבורה, ישראל זהם עמנה הקנ"ה אשר לו הגבורה. אשר כחו מעצמים, מהללים
ומאלדים את כחו של הקנ"ה. בינחיים, בין ר"ה ל"ה. בברכי כבושים, נדברים הנכנעים ללב, ול' חכמים הוא.
ברחם לפעום, לקרוע את הכל שבוה לחרטה על החטא, חרט ל' חרטה. לפעום ל' ארץ פלגת (תהלים ס' ד').
נושא, נושא העונות. נושה, זוכה את העונות, מל' נשית טובה (איכה ג', י"א). תהיל, כן נבירי ונכון והוא ל'
ישים תהלה (איכ"ד' י"ח). הבגידות, העונות. ואהל, ל' עור ואלהות (תהלים ט"ה, ט'). סדר חשובה וכו',
מזוהר למעלה דף 605. סבר, תואר פנים. ערד מועדים בהקרבה וכו', יסודו בויקרא רבה כוף פ' כ"ט
בכל המוספין כתיב והקדמתם אשה, ובר"ה כתיב ועשיתם אשה, הא כילד, אשר להם הקנ"ה לישראל, בני
מעלה אני עליכם כאלו היום נעשיתם לפני כאלו הימים נדחתי אתכם נרייה חדשה. ברמז, טולדק נדון,
כמו עמדת לפני נדון וילאת נדעום (ויקרא רבה פ' כ"ט). כמסיפי עשרה צולת, ימי תשובה הם עשרה
כנגד קדנות מוסף אל ר"ה, פר אחד חיל אחד בכשים אכנה ושעיר חטאת אחד (במדבר כ"ט). פגוע
בסר, המתפלל בימים האלה הקנ"ה יפשוט ידו לקבל תשובתו. פגוע, ל' נקצה כמו ופגעו לי (נחמיה
כ"ג, ח') ואל תפגע בני (ירמיהו ז' ט"ז). צור מכשוול, הוא אחד משבעה שמות של יצר הרע (טובה כ"ב).
סחתו, ל' חיתתה ודחיסה. צרקו ער אעבירו, ע"פ נחומות פ' בהעלותך, אשרו ישראל לפני הקנ"ה
אחה יודע כחו של יצר הרע שהוא קשה, אשר להם הקנ"ה סלקו אותו קיטעו קיטעו עולם הוא ואת
מעבירו עכס ש"ן סולו סולו המסלה, ולשולם הנה אני עקרו עכס ש"ן והסירתי את לב האזן מברכס.
לדחריס, ל' ויכר אותו חרע (שמות ל"ב, ד'). רלל לקבוע וליסוד יסודות העולם. קרקסין, קרסין,
כמו קרקוסים השמים נמיטי אוקיינוס הם אחושים (פרקי ר"א פ' ג') ו' קרעיים אחושים נקורקסיהון
(טורח כוכן) קורקוסים של וזה עשה לו (נ"ר פ' י"ח). רעים, כנוי לישראל ע"ה שיר ה' י"א.
רעם, הקנ"ה. ארבע חיות הארץ, כנוי לאויבי ישראל ע"ה נחמ"ל סימן ז'. מסחר, המורפס
אחוי, מל' פן יחאך שטע (עזלי כ"ה, י'). מארץ דוברים, המדברים בשל קול כאלו ילא הקול
מתחת הארץ, והוא מל' ישעה כ"ט, ד'. יאמנו, ינטעו כאשר ישא האומן את היונק. נרבר ודחבר, שנות
של ארדות כמו נדח"ל ג', ג'. חסלא, מל' תהלים י"ז, י"ד. חסנה, ל' טנין, רל טנין שמי רעה יהי נפשו.

והתקנה שגני רעה אדם שנים. תחמוד אמרו יאמן לשפחנו קנגדם
 מדרשנים. ושלמתי לכם את השנים: תפדו ותנקו בצורים העבתם ונבעות
 חוללתם. תביאו מרף בביתי ראשית קצירכם וחלתם. ואבלתם אכול
 ושבו וחלתם: את שם מכבד ונורא צדקתו פהרי אל. ירח בגיחה
 מנחתו בארצו והראל. וידעתם פי בקרב ישראל קדוש:
 הכל יודך וכו'.

אופן. ט"ס א"ב, ונראש כל תרוח תיכה אחת טפוקי ט' האזינו, וסוף כל תרוח על לה"ב.

האזינו אבירים בגי אלים מורא מקדש בטהנינו. בהדרת קדש שינו
 פניכם לתפילות גבהנו. גם במקדש מעט השירה עפעפי גיהנו. והשתחו
 ליה קדשו בירקדוש יי אלהינו: ישרה רבב לקח לקחה ונספת תפף
 למתקה. העת יושבת בגנים קול קלום לתקה. ועודים חברים מקשיבים
 מושים דמקה דקה. ויגבה יי צבאות בפלשפט והאל הקדוש נקדש
 בצדקה: פי שם יי אקרא זה יושב תהלות חלף גאיתיו גאני. חין קדשות
 שלשתן להתפאר גם נשאני. סכס שקים מהם גמול טוב הראני.
 והתקדשתם והייתם קדשים פי קדוש אני: הצור, ידון מלאכי צבאות
 מרצתם בלי לעקוב. פחן עת רצון בני רקיעים לקוב. להעריץ להמליץ
 סגלה מקתב מבאר לקוב. יקדשו שמי והקדשו את קדוש יעקב: סכס

אדם שנים. החטא זהו חסד כמור בני (ישיב ט', י"ח). החסד, יהי רטוך זיאטן מאמר יואל הנביא
 ואלמתי לבס וכו'. כנגדם מדרשנים, זכחו לנו כמד שני הרעה ההם שנים מדרשנים. חברו וצפוק,
 תשובה כסם הוא. תמכרו ען החטא ושהיו נקיים. בצורים, סכות האכות, ועש"ה ישיב נ"ה, ט'. כ'
 תביאו טרף בביתי, טל' מלאכי ג', י'. וכמי הוא לקרנות. וחלחום, שחללו את ראשית קצירכם אם
 טכ"ט. אח שם, רטוך הוא עם טוף. פטוק הקורם, והללתם את אס. בארצו והראל, כמי
 לט"ה ולמוח (ישיב ט', ט'). יחזקאל ט"ג, ט"ז).

בני אלים, בני האכות ועש"ה תהלים כ"ט, ט' הכדור על האכות בעגלה י"ז, כ'. כמורנו, החטאים
 לכה"ט, טל' כעה לך (תהלים ט"ג, ג'). לחלשות, כמי לכה"ט עש"ה נמי לחלפיות (זר ד') ומורש כמכות
 דף ל' תל אכל פיות טונות ט.. בסקדש טעט, כן נקרא בית הבכנה שלם, וע"פ מרגום יומתן ליחזקאל י"ח,
 ט"ז ועגלה דף כ"ט. גיהנו, שיינו, ל' יגיה חזבי (תהלים י"ח, כ"ט). והשחרו, אס ל"ט, ט'. רכב, דבר,
 טל' דוב שפתי ימים (זר ז', י'). לקח לקחה, החורה הנקראת לקח טוב היא שחוקה מדכ ומספת
 טופים. יושבה בגנים, כמי לישראל עש"ה זר ח', י"ג. קלום, אנה, לחזרה, לסרנות. חברים טקשיבים,
 גם הוא עש"ה זר ח', י"ג. וכמי הוא פה למלאכים המתחנכים להקציב לצדא זאמחים יראל. טחשים,
 כביארל חוטרים זיה אחקים הטלמים וכמנורר למעלה דף 666. ויגבה, ישיב ט' ט"ז. גאיתו, חטמתי
 את הסם כצחיו. נאני, הוא חטמתי. וע"פ תחומות פ' באלת, פי גאה גאה, גאחי וגאיתיו, גאחי כמכרים
 חף חני גאיתיו כמכרים, גאחי על חף חני גאיתיו על חס וכו'. חין, זמר, וועלתי. טכס, ל' פאר
 ויפוי. שחים טרב, מן הכל קדשות אמקדישים יראל להקציב יתן חים טהן לישראל וכמנורר למעלה
 דף 672. והרקדשתם, ויקרא י"ח, ט"ד. יודוך, ענין תנועה, שועבעט. בלי לעקוב, בלי עכוב. כון עח
 רצון, אמכוונים הטעה היא רטויה לפני הקב"ה. כוי, חלומות, לקוב, ל' נקד כמו ויקח חור (ט"ז י"ב, י'),
 רל זאחי כמחים נפתחים סם. להמליץ סגולה, להיות מליים על יראל. סחב סבואר לקוב, כחב
 טטורר ומפורה הוא נישטיב כ"ט, כ"ג יקדישו וכו'. לקוב, ל' פירש כמו נקבה סכך (מלאח ל', כ"ח)
 ויקב כן האזה (ויקרא כ"ד, י"ח). סכס, ל' סימן והכר, כח לא דבר טסוים ולא דבר שליני טסוים
 (יחזקאל שקלים פ' א') טלך זאמר לו בנו סייעני, סנקאס אחס שחיו טסויים (דברים רנה פ' כי
 טנה), ורל הקב"ה יכיר כין מלאכים אלפי זאמן, ויסוד כנגיה דף ט"ז וחתם מרבות קורש, סות הוא

בְּאֵלֵי שְׂנָאן בְּקֹדֶשׁ רַבִּי רַבּוֹאוֹת. נוֹרָא בְּבִי אֵלִים בְּתוֹךְ צְבָאוֹ אֹת.
 סִבְבִים בְּסָא כְבוֹדוֹ בְּשִׁלֵּשׁ בְּהוֹת לְהִנְאוֹת. קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ יי צְבָאוֹת:
 והיחוד ישוררו וכו'.

זולת. ע"ס א"ב, וזה"כ חתום שנחם ברבי מכיר חוק, וסופי כל החרוזים על לה"כ.

אֲדַעָה בִּי אֵין וּזְלִתְךָ לְגֵאוֹל נְצוּרֵי בְּאֵלֶשׁוֹן. בְּעוֹמָה וְלְעוֹמָה וְעוֹבְמָה
 בֵּין אֲצוּר וְדִשׁוֹן. גּוֹעָה אַחֲרֵי שׁוּבֵי נְחִמְתִּי בְּלֵב וּבְלִשׁוֹן. וְאֲמַרְהָ אֶלְבָּה
 וְאֲשׁוּבָה אֶל־אִישִׁי הַרְאִשׁוֹן: דְּמַתָּה לְאִשָּׁה עוֹזְבָה וְעוֹזְבָה הַתְּשׁוּבָה בְּעִזְבְּךָ.
 הַנֶּךְ לֹא שְׁנִיָּתָ וְלֹא תֵאלֶמֶן בְּהַשְׁיִיבְךָ. וְתַחֲזוֹר לְחַבְתָּהּ הַרְאִשׁוֹנָה סִפְר
 בְּרִיתוֹת בְּתַבְּוִיבְךָ. שׁוּבֵי שׁוּבֵי הַשְּׁלֵמִית שׁוּבֵי שׁוּבֵי וְנַחְמָה בְּךָ: וּפְנִתָּ
 לָהּ תִשְׁכָּה לְהַלְבִּין בְּסוֹף מְאֹדִים. חֲשָׁבָה בְּשִׁבְעָה קְדוּמִים תְּעַלֶּה לְבָשׁוֹר
 וְדָם. בָּרָם הַרִים יִלְדוּ וְתַחֲלֵל אֶרֶץ וְחֻקֶּדָם. תִּשָּׁב אֲנֹשׁ עַד־דְּבָא וְהָאֲמַר
 שׁוּבֵי בְּגִי־אֲדָם: יְדִידוֹת סָגְלַת גְּעוּרַת חוֹלַת אֲהַבַת בְּלִהְלֵחֵי. בְּמַעַר אִישׁ
 וְלִיזוֹת הַרְאִאוֹת חֲבַת שְׁלֵחֵי. לְבַעֲבוֹר גְּדֵלַת בּוֹחֶךָ לְשֹׂא בְּבָד מְבִלְהֵי. הַשְּׁבִי
 וְאֲשׁוּבָה בִּי אִשָּׁה יי אֵלֵהֵי: מַדָּה וְסוֹדֵד בְּפִתְהֵי גְדֵשׁ אֲנִן לְאֶלְחָם. נוֹרָא לֹא
 יִתְבּוֹגֵן בְּיַד פִּשְׁעוֹ לְשִׁלְחָם. סִיעוֹ בְּבֹא לְסַרְדוֹ וְסַרְדוֹ בְּמַקְנֵה שְׁלֹחָם. וְיִשָּׁב

מבטא שלו, תגול מרעב, דוגמא הוא נרעב שלו, ה' נכחות שמו, חזון סוף נכח שלו. להנאות, על' נאה, ר"ל לומר כבוד נאה אל קדוש קדוש קדוש.

נצורי כנישון, כנורס והנמרס כלישון בת פין וקס בני ישראל, עש"ה הנגע בכס נגע נבט
 עיני (זכריה נ', י"ג). בעוטה, ל' דריסה, על' וישן יורון וינע (דברים ל"ג, ע"ו). ולעוטה, אבולה
 ובלוטה, על' הלעיטני נח (בראשית כ"ה, ל'). ועבוטה, מטולטלה, על' ולא יעבטון ארצותם (יואל כ',
 ז'). אשר ודשוה, שמוח בני שמיר (בראשית ל"ו, כ"א) וכנוי ללויים. גועה, טענת. אחרי שובי, ישיבה
 ל"ל, י"ג. ואמרה, הוא כ', ע'. לא שנית, ככתוב בגלתי ג', ו'. ולא השליש, כן נקוד כביי' והא
 ל' נפעל, ר"ל כנקט יראל לא מהי אלמנה, וע"ה ישיבה נ"ל, ה'. בהשוויבך, שאתה תלינה. שזכ ל'
 הלה בהרשיה, כמו די ישיבונך ען ידי, יכל לשזכנתה (דמחל ג', ע"ו, י"ח). לחברה, לשאתנה.
 בהדיבך, ל' לא יכזב מימי (ישעיה כ"ח, י"א), ר"ל כאשר תפסיק ותעביר את אשר אמרת ע"י ישיבה
 (ג', ח') ואתן את קצ' כריתותיה אליה. שובי, שר ז', א'. להלבין כסוף מאדם, להלכין את החטא
 המאדם להיות לכן בכסף. בשבעה קדושים, שבעה דברים נבראו קודם שברא העולם. ואלו הן תורה
 ומצבה תן עין וגיהנס וכסא הכבוד ונית העקדש ושזל של עשיח (פרקי רא' פ' ג' ופסחים כ"ד ונדרים
 ל"ט. ובכ"ר פ' ט' טיחא הסות וישאל בעקום ג"ע וגיהנס ורואה גם בנחמות פ' ס' סוף פיקחא כמה
 דברים קטנו) חעלה, רעוה. טרם הרים, מהלים ל' ב'. חשב, שט ל', ג'. יריחות וכו', ר"ל כשאני
 אכרת הירחות והכנה שחכמתי נעת נעורי אז חני חולת אהבה עד לגעון. ורע בי גס כביי' היה בתוב
 גערוח וכה הסגיה ותקן נעורים. בלהלוד, ל' געון על' כעתלהלה (פסלי כ"ו, י"ח). כמער איש
 וליחות, הם בכחנים עש"ה מ' ז', ל'. הוראות חבת שלהי, בכחנים היו טודיעים את אהבת הס
 אל יראל אשר הם עתה עיפוס וחליים. זההי, ל' חולשה, עיף וינע מרגס חונקלות עשלה ולאי
 (דברים כ"ה י"ח), תתעלפנה החולות מתנושו יזלהיין כנישתא דישראל (עאם ח, י"ג). סבלה,
 החויים הענהלים אותי. השיבני, ישיבה ל"ל, י"ח. סררה, ל' ערה. וסררה בפתוי, הנערך נחטא
 ע"י יצר הרע המפתה אותו. גורש עון לאלוח, אשר מלוכלך בהרבה ענות. לאלות, על' יחדו כאלו
 (מהלים י"ד, ג'). נושא, הקי"ה. סיעו רכוא לשרה, כמו שאתנו ניוטא ל"ח, ע"כ הכול ליעהר
 סמייעין אותו. וסררה, כביי' יסררהו. במקוה שלוח, שנות הוא מעין אחת לפני ירושים (ישעיה
 ח', ו') אשר לוקח פסם האים לעי נדה, וראה למעלה 97 694. וישב, ישיבה כ"ה, ו'.

אֲלֵי וַיִּרְחַמְנוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוּחַ: עוֹן בְּעַל תְּשׁוּבָה יִבְּוֹשׁ
 וַיַּעֲבִיר לְפָשׁוּל. פִּשְׁעֵי וְדַגְוֹת עוֹשֶׂה בְּחַטָּא שְׁגִיאוֹת לְרָשׁוּל. צָרַר וְצַפּוּנָה
 וּמִסִּית יִבְעַר יִנְעַר לְנַחְשׁוּל. שָׂבוּ וְהִשְׁבִּיבוּ מִכָּל־פִּשְׁעֵיכֶם וְלֹא יִהְיֶה לְכֶם
 לְמַכְשׁוּל: קוֹי זֶה אֲחֵר זֶה יַעַל בְּמַחְשְׁבוֹתֵיכֶם. רַחֵם יְחֹן חֲנֻם וְצַדִּיקָה
 יִרְצֶה תְּשׁוּבוֹתֵיכֶם. שְׂאֵין קוֹלוֹ יִפְּוֹץ בְּכָל־מַחְנוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם. שָׂבוּ בָּנִים
 שׁוֹבְבִים אֲרַפֶּה מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם: תְּמִיד הִלְךְ שׁוֹבֵב גְּבוּהָ וְעָתֵק לְהִשְׁיחָה.
 תִּכְלִיתוּ מִרְעֵתוֹ נָחַם וּבָא בְּפוּף לְהִשְׁתַּפְּחָה. הוֹחֵלְתוּ חִיד מְתוֹק מִנְטוֹר
 בְּרֵאשִׁיתוֹ הִטִּיחָה. בְּשׁוּבָה וְנִחַת תִּלְשַׁעוֹן בְּהִשְׁקֵט וּבְבִטְחָה: תְּמִימִי
 בְּעֵתְרֶם גְּעַתְרָם לָהֶם לְהַטִּיב אֹת. תִּחְרֹת בְּרַחֲמֵנוֹת יְהוָה בְּעֵתְרָ לְתַבּוּאוֹת.
 תוֹהִים מִדְּרָכָם בְּשׁוּבָם גְּבוּנוֹ לְנַחֲמֵי גְבוּאוֹת. שָׂבוּ אֵלֵי וְאֲשׁוּבָה אֲלֵיכֶם
 אָמַר יי צְבָאוֹת: תִּקְרֶה יְדִידֶיךָ רָצָה וּמַכְשׁוּל תִּרְם וְהָדַם. הוֹדַת חוּג וְזָבַג
 גְּעַבְד בְּסֶדֶךְ וְנִדְּדָם. תִּשׁוּב קִגְנוֹ בְּמִנְפֵי תְּבִיאָנוּ מִיָּם וּמִקְרָם. הִשְׁיבֵנו יי
 אֲלֵיךְ וּנְשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמְיָנוּ בְּקָרָם: עוֹרָה אִכּוּחֵנוּ וכו'.

לפשוול, על' המענה לא יסביל את הקוסה לאחוריו (כ"כ כ"ט, ע"ג). כחטא שגיאות, ע"ס יומל
 דף כ"ו גדולה תשובה שהזדומת נעבות לו כנגות, לרשול, שנתרסל נעלוה. צרר וצפונה, ע"ס
 הושע י"ג, י"ב. ופס הפירוש, בעברות הכרוחות והכפונות וגם המסית הוא יצר הרע יבער אותם הקב"ה
 וינערם למטלות יס. לנחשול, גלי הים הכסערים כסערה, כמו עמד עליו נחשול שנים למענו (יומל
 ל"ח), ויהי סער גדול כים תרנונו ואה נחשול רנח ציעל (יזכה א' ד'). שובו, יחוקאל י"ח, ל'.
 קווי זה אחר זה, לקוות אל ה' ולחזור ולקוות, וע"ס נרכות דף ל"ג, חס רופה אדם שהתלכלל וחינו
 נענה יחזור ויתפלל ש" קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה' (תהלים כ"ז, י"ד). ועדקה,
 התשובה יחשוב לכס ללדקה. ישועץ, יתפצט וישמע שובו, ירעה ג', כ"ב. נברה ועתק להשיחה,
 עדינר ענכות ונענות, ומל' אל תרנו מדכרו נכה נכה ילל עתק מפיכס (ע"ל כ' ג'). תכליתו,
 נטופו. חיד סחוק, הקב"ה ע"ה חכו מטהקים (זיר ה', ע"א). סנטור, אלל ימור לו הקב"ה עה
 שהיח לגדו קודם לבן. להטיחה, לתון, על' אל יטיח אדם דברים כלפי מעלה (תעמית כ"ה).
 כשובר, ישעיה ל', ע"ו. בעתרים, בהתחננס. נעתר, ככ"י נאמור וגם הוא יתכן כמו דה"א ה', כ'.
 תחרוח, חוגו. כעתר, הוא טרה שטהפכים זו התבואה, טיפלו. וליחא צינעות דף ס"ד אטעלה
 התפלה לעתר נעבור שטפכת עדת הדין לרומים כעתר שטפך התבואה. תודים, העתחריים. חסה ל'
 תרעה בארמית, ויחם ה' תרגם יושלמי ואה תהי (בראשית ו', ו') ונקודותין דף ע"ו, ע"ג נמוח
 יל הראשונות. שובו, מלכ"י ג', ז'. הרם, הסד וכדחק מל' ארינו מכאל (ישעיה כ"ז, י"ד). ודרם,
 ותברית, מל' הדעין תתעבדון (דניאל כ', ה'). תורת חוגג וכו', ע"ס תהלים ע"ב, ה'. כענק, כמו
 מעמרים (ישעיה י"ט, י"ג. ירעה כ', ט"ז) השיבנו, איכה ה', כ"א.

יוצר לשבת בין יב לסוכות.

פ"ט א"ב כסול וכל תורה עמיס על לשון הכתובות והתוס ט סאיר בר יצחק.
 ארתהשם תנבד והנורא נאיה לתהלותיו. אביע וקר רב טוב
 מפעלותיו. הנונה בשמים מעלותיו: בנתרת מלכים נתהיעז ונמלך
 בסודה. בתקמה אקריה תאמר נאה ותסודה. ואגדתו על ארץ יסדה:
 גבה תקרה קרה במקוראי אל. גבולות הדרים העפין הציב מעברי אל.
 למספר בני ישראל:

מאתב יראיו בר בר בפסם שעניתו. ידידות ציון תמוד
 קרצת שקינרו. בשלם סיכו ומעונרו. קדוש:
 דגלים סבות סביבותיו הקיף והתקיע. דמיון בקרה הנורא רוד
 והרקיע. והמשקלים זקרו קזר הרקיע: הרי בשמים הטביר ובביר
 העביר. העמית משפח ומסער ופנים מסביר. ובקרה לראש משביר:
 ותגי מלכים בקו משקלת עלם. ויתרון הקשר בתשר אשר פעלם. קירח
 יפן עלם:

מעשה אצבעותיה פלאים המהים ונאים. יתח וכוכבים
 יקר כבוד מדיים. וצבא השמים לה משתתוים. קדוש:
 ורו ומשבת השפיע שפע ימים. ויו ובריה להארית לכרת מטעמים.

אביע זכר, ל' תהלים קע"ה, ו'. הבונה, עמש פ', ו'. בכרח מלכים, כנוי לתורה. וליחת
 נמרקי ר"ט פ' ג' מתיען הקב"ה בתורה לנרוח את העולם, הסיבה לו ושמה רנון העולמים אם אין כח
 ואם אין עתנה למלך על מה הוא מולך ואם אין עקלקין למלך חי זה הוא כסודו של מלך. ונמלך, גם
 הוא ל' טבה סודותיו כמו העלך טקוקן וטל (מכות כ"ט ע"ג) כנכשותו של לדייקים נמלך (כ"ר פ' ח')
 גם כל' הכתוב וימלך לבי עלי (נחמיה ה' ו') וממנו השם דוד מלבי יספר עלך (דניאל ד', כ"ד) ותעשלי
 כן סודו אמין מליכין יואן לך ועליכות נמלך לה תשבות. ואגודתו, עמש פ', ו'. וכדל כמנחות דף כ"ו על ישראל
 כסאן באלום איש אל רעהו. גבה חקרה קרה, טרל את השמים הגוהים, ועש"ה: הטקרה נמים עליותו
 (תהלים ק"ד, ג'). במקוראי אל, כביל סודל אנהלו טוקוליו (ישעיה ע"ח, י"ג). ודורים העפין, ל'
 דחם ולטון, ר"ל גבולות דחם ולטון הליכ הדרים גדולים. למספר, דברים ל"ב, ח'. סאדא, כביל חתנתו
 את ידלי. כחוס שעיתו, טכון שנתו. בסוס, ל' יסוד ועכון, תרגום כמו נמיסה (שמות ל', יח). בשלם,
 תהלים ע"ו, ג'. דגלי, דגלי מלכים סיב הקב"ה סיב לבסולו. סכות סביבותיו, כביי יקדי יקדו, ומסתבר.
 והרקיע, ל' ויעקב תקע את אהלו (בראשית ל"א, כ"ה). בקרה הנורא, על' יתוקחל ח', כ"ב, רוד, על'
 ויד על הכוכבים (ע"א ו', ל"ג) וכן ויקעו תרגם אונקלוס ורדוד (שמות ל"ט, ג'). והמטכילים, דניאל
 י"ב, ג'. הרי בשמים, הד העוריה כמו שפירש רש"י בסוף שיר השירים. הטביר, על' טבור, ר"ל טרל את
 הד העוריה נאטלע העולם. ובביר העביר, טן הד העוריה לטד וטרל את כל הארץ כדליתא ניוטל כ"ד
 ע"ג מליון כדל העולם. וכביר תולד לארץ. ויש מפרשים ובביר על אדה"ר שהיה עסוף העולם ועד סופו
 (תגיב י"ג) והוא נכרל טעמר הד העוריה, כדליתא נמרקי ר"ט פ' כ'. משבת, כנוי ליון, ומסער, כנוי
 ללחם, ושנים מסביר, כנוי לזמן, ועש"ה תהלים ק"ד, ע"ז. וברכה, מלי י"א, כ"ז. ותגי מלכים, כתי
 כעט וליחת, ר"ל אורס. בקו משקלת עלם, שדל שמיס אים. ויתרון הכשר, היתרון שנתן הקב"ה לזמט
 נעבור אקמרה הלגנה. בחשר אשר, אדל ותקן פקד"ה ע"י עתנה שנתן ללכנה את הכוכבים ללכניה כד
 להפיק דעתה. פעלם, ר"ל ענין הכוכבים הוא אדל יסמו לעולם עם היח. וכל זה ע"פ כ"ד פ' ו'
 וחולין פ' ע"ג וטנול למעלה דף 622. כירח, תהלים פ"ט, ל"ח. וצבא, נחמיה ע', ו'. ורו ומשוכה,
 הקב"ה השפיע, כביי השביח. ויה, העוף ויו שהוא העוף היותר גדול. ובריה, הוא ליתון (ישעיה
 כ"ז, א') הדג היותר גדול, והס טמורים לתקן מהס סעודה לדייקים לע"ל כדליתא כ"ב דף ע"ד,
 ג. גם ניקלח רנה פ' כ"ב וזה שאמר להארית לכרת מטעמים, ל' ולחותו ארוחת טעיר

תכלים נפלו לי בנעמים: חלד הוציאה מקנה ומנת סכר. תכיב נברא
 בצלם הירד לגבר. פי הוא רדה בכל עבר: מכסו בקלשב תברים גן
 ישיבת. סרדו בהקראת ובמזרחית קולמת שבת. מזמור שיר ליום השבת:
 מאין בקוץ לה יאתה להאמר. רב מחולל כל
 בתחל ובגמור. טוב להודות ל' ולומר. קדוש:

ידיד ארחי בהררי קדש לעשרים הנסקת. יחיד הקליל והוט
 משלשו סבותה. יעקב גסע סבתה: באילן מברך שתילי זית העמר.
 במעשה לבנת הספיד בשעבודם גמר. למחסה ולמסתוד מורם ומפסוד:
 לקץ פראם פדבר בחזון לחסידו. לא נחם בדרך ארץ יסודו. ברוך יי
 פי הפליא חסידו:

מאתה יתרה רצם והחליף השורה. בקהל רב יבשר
 צדקו להקשיחה. חסדי יי עולם אשירה. קדוש:

מנהג עולם תלמיד מוען פגם. מרחיץ ומגעיל ומלבלש משמר ומכגם.
 נתנה לידאף גם: גם ודגמא להראות לאפוזת גשי. נתת לכבוד תברי
 שעבוד קשי. ואתה יי מן בעדי פבדי ומרים ראשי: סבותה לראשי לה
 אדרוש תהלות. סלסוק להגות בסוד תכמי קהלות. חסדי יי אופיר תהלות:

(פ"ג כ"ה ל'), ול' וימנה להם כנה (זס ו' ב"ג). תכלים, תהלים פ"ג, ו'. חלד, האדמה. סכר, סענה. והנתן סבר, והכנת מוזן סכרס ותקוחס אל בני חדם ועט"ה עמי כל חליץ יסכו ות' (תהלים קנ"ט). תכיב, חד"כ (מצנה סבות פ' ג'). הורד, ל' מעלה טענין ורדו נדת סיס. כי הוא רדה, פ"ה ה', ד'. מכסו, קיטע הקנה את חד"כ. בקשב חברים וס', ר"ל הטלחיס סיו טקלסס וטעמסס את חד"כ והכניס אותו לנגן עזן כדליתחא סכרקי ר"ל פ' י"ט. סרדו בהמראת, וכבאר השנה סלדס כעלות הסס וחלל טן סען ערד לזוט חקנה טן סגן. ובסודרזח קולמת שבת, סזו וכו' עמזח ג"ע (נחלזית ג' ב"ד) ויסודו נכ"ר פ' כ"ח בכל מקום רוח מרחיית קולמת, חד"כ וינה את סלדס וסכן מקדס לג"ע קין וילל קין מלפני ה' ויבז סלרן סד קדמת עזן וכו'. סופוד שיר, תהלים ל"ב וזה סעמזוד חד"כ סמרו כדליתחא כפרקי ר"ל פ' י"ט. מאין ססוד וכו', סליק כליט לזער חין כעזן. בתחל ובגבר, סתחלה עד סוף. ידיד, סמרה סכיס. בתררי קרש, סכר סעוריס. לעשרים, כ' דוחת טן חדם עד סכרפס. הנסקת, נחמת. יחיד, יחוק כנו. הקליל, סעלה אותו סס לעולה כליל. ורוט סשלשו, יעקב חכינו סזוח סלסי לזכות. ויעקב, נחלזית ל"ג, י"ו. שחילי וזה העמר, ר"ל נחעמר יעקב כניס, ועט"ה תהלים קכ"ט ג'. כמעשה לבנת הספיד, ל' סזוט כ"ד, י"ח. גמר, סמר לזוט חקנה כנו סזעמרים חכן ספיד סזיס חכן סונה. לסחכס, סעיה ד', ו'. לחסידו, לסכרס (נחלזית פ"ו, י"ג), והלזון עט"ה תהלים פ"ט, כ'. לא נחם בדרך ארץ, כזוט רנה פ' כ', ולס נחס חלכיס דרך חרן, אלס סס עסס כדרך כל סלרן, סלין דרך כל סלרן, מי סזוח קונה סכדיס קונה לזוט על סנג סזיסו מרחיין לזוט וסכן לזוט וסלניסן לזוט וסענין לזוט וסחייין לכניו, סכל חקנה לס ענה כן לזעול, אלס סזיס סזו מרחיין וסן לזוט וסלניסן וכסזן ועליר לכניסס. ועד סס כפ' כ"ס כזר חס סען סכס לכני רט, וסקנה חזו כן, וס' סולך לכניסס יומס, סעבד מרחיין רט, וסקנה חזו כן אלס וסחוק כניס, סעבד מלכיס רט, וסקנה חזו כן אלס וסלניסן קרעס וכו', ועל ערדס זס יסוד סכרזיס סעלה. ברוך ה', תהלים ל"ט, כ"ג. רצם, רנה עסס. חסדי ה', סס פ"ט, כ'. פגם, סעזית סכר כזון כעזו, וקסערעט. נחמה, תהלים פ', ו'. ודגמא, לזוט להסליס, כנו דגמל סזו כרנה סזו (תע"ה פ"ד). לאפוזת נשי, לזוטות סעולס. כזיס סזו סזוד טן ו' סזוט אל חרעה (ויקרא רנה פ' כ"ט). ואתה ה', תהלים ג', ד'. סלסוק, ססן. לחזות, ככ"י להזוח. חסדי, סעיה פ"ג, ו'.

תבצור. מתחת לכסאך: ומפעלך. יעיד לך. נגד פל-פראך: ועזתם.
 פי בראתם. ולא ידעו איפה: פראשונים. פארוונים. יחד באימה עונים.
 הוא אלהי האלהים וארזי הארזים: הומנים. משתנים. והודו לא ישתנה:
 המקרה. שתים עשרה. ומעלות בשבעה בונה: ובחכמה. פסיל וכימה.
 שבעה עולים בקנה: והשמש. פי יאמש. על פיו יפע ויחנה: ויתהלך.
 כמו מלך. מופתנה אל-מחנה: ואור סדר. לפתח. במדרכת הפושנה:
 ומסביביו. פוכביו. לקלם מספר מונה: ופלך רב. למול מערב. פעם
 בכליום יפנה: משתנה. ומחנה. פי לכל יש קונה: ואם נעלה. הלא
 נגלה. במעשיו פנים בפנים: היא אלה האלהים וארזי הארזים: ושם קברה.
 במסכה. ותלה בתוכה אדמה: ותעמוד. על לא יסוד. אבל תלחה על
 בליטה: פי כברה. להן ירדה. ובקשה למטה מקומה: ואש דרשה. את

בגלגל לא יא אוחך אלה אלה תאז את בגלגל ובטובל למעלה דף 640. תבצר, בשמור, מל' ערים כמות
 (דברים ג' ה') לנכר החומה (ישעיה כ"ב י'). יעיד לך, מנצי השם הם מעידים על גדולתו. הוא אלהי, דברים
 י', י'. ששים עשרה, י"ב מולות. ומעלות בשבעה, שבעה רקיעים (חגיגה י"ב, ט'). כסיל וכימה, שמת
 קטני כוכבים (שמות ה', ח' וחיוב ט', ט'. ל"ח, ל"ח). שבעה עולים, כוכבי כימה הם ו' (וישבענגעשטירן,
 פלומירעו). ואם מעדשים על ו' כוכבי לבת של"ם חכ"ל. כי יאמש, ר"ל כי יבוא עם החזן או יפע השמש ממקום
 אחרו על פי ה', וכי יעבור החזן או יחנה השמש בורותו. יאמש מל' אמש שהוא ל' קאן. ויבוי גודם ישי וגם
 הוא ל' חזן כמו שמת י', כ"ח, סדר, לננה כל' ארמי. במרכבת המשנת: ר"ל הלנגה היא מהלכת אחרי
 האש כמו שזכה למלך. ופלך, סיכור (כריים). פעם בכל יום, כן כבוי' וכל' בעדות טאקל הפיוס. ור"ל
 האש מהלך את סיכורו פעם אחד בכל יום וסוכו לנד מערב. ואם נעלה, ואש' כי הקנה נעלה הוא מעט
 מלך טעמותו מ"ט מלך מנצי נגלה לנו. קברה, אהבל כמו נמדד כ"ה ח'. והכוונה על חוג אור
 האמיטי הקריקטט. על לא יסוד, כן כבוי'. על בליטה, על לא דבר (חיוב כ"ב, ו'). כברה האדמה.

קדישים. רן רחשים. עם פרוכים ושפרים: והם עוקדים. ומסלדים.
 וכסא אל מקיפים: במרכבות. לרקבות. למאות ולא לפים: ורגליהם.
 כבפידים. מסתירים וכן עפים: יקדשון וישלשון. קדשה רב עליליה:
 :: אלהי צבאות סירקסוד חסיוניה:
 געת לכתם. לארבעתם. ואופניהם אצלם: ובמעמדם. במעמדם.
 יקומן הפה למולם: ושם ירימון. ויעצימון. אדוניהם פרום עולם:
 בקדשה. משלשה. כבוד האל מלא עולם: קדוש יענו. קדוש ישנו.
 קדוש ישלשו שלישיה: יי אלהי צבאות מי-קמך חסיוניה: והריוח וכו'.

קדישים, הם כח אמת של העלמים. רון, רכה. רחשים, מל' רחש לבי (תהלים ע"ה, ט'). ומסלדים, ידאים
 מל' ומסלדה (חיוב ו', י'). מקיפים, סוכבים. ורגליהם בכנפיהם מסתירים, שאמר תמים יכסה תלוי (ישעיה
 ו', ט'). ובם עפים, ש' וכחמים יעמף (שם). רב עליליה, הקנה (ישעיה ל"ב, י"ט). לארבעתם, ארבע
 החיות. יקומן הבה, האופנים, וכמו שאמר וכלבת החיות ילכו האופנים אלכם, כלבתם ילכו ונעמד יעמדו
 (יחזקאל ל', י"ט. כ"ח). ירימון, ירעמו. ויעצימון, מעצמים תעצמותו שו אל הקנה. כבוד האל מלא
 עולם, ע"ה נמדד י"ד י"ט. ישעיה ו', ג'. ישנו, יאמר שנית.

שְׁרֵשֶׁהּ. וְתַעֲלֶה לְמִזְבֵּחַ: וְתוֹךְ שְׁתִּיחַן. וּבִיגִיחַן. תֵּאָדָר וְחַפְיָמָה: וְכָל-
 פְּרֻדוֹת. וְצִמְדוֹת. הֵם יְסוּדוֹת לְהַפְסוֹ: וְכֵם צִמַח. פְּלִצְמַח. תֵּאָדָם
 וְהַבְּהֵמָה: וְאֵד יַעֲלֶה. וְיִקְלֵא. לְרַחֲמִים אֵל לִנְקָמָה: פִּי תַצִּי. פְּלָב
 מְנַאֲצִי. וְחַנּוּגֵי הַמָּה חַנּוּגִים. הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֵלֵי הָאֱלֹהִים: דָּוָר נִשְׁמַד וְדוֹר
 עֹמֵד. וְהוּא קִים לְדוֹר דוֹרִים: בְּרֹאשׁ פְּלִאֵל. הוּא הָאֵל. וְאֵתֵר קָל
 הַדְּבָרִים: לֹא בְכַח. פִּי בְרוּחַ. יוֹצֵר פְּלִדְיוֹצֵרִים: הַנְּשִׁמּוֹת. וְהַחֲקֻמוֹת.
 וְהַשְׁקָל הַפְּאִירִים: וְרִקִּיעַ. הַרְקִיעַ. וְעָלִיו מִיָּם הַדוֹרִים: מְאֹחוֹת. וּמְנֻחוֹת.
 עַל אֶרֶץ מְזוּהָרִים: וְאֶרְאֵלִים. וְחַשְׁמֵלִים. שֵׁם כְּבוֹדוֹ מוֹפִירִים: וְתִרְשִׁישִׁים.
 מְפִרְשִׁים. שֵׁם אֹמְרִים וּמְאֹמְרִים: וְשָׂרְפִים. מְקִיפִים. וְכַרְוִים וְאֹפְנִים.
 הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֵלֵי הָאֱלֹהִים: הָאֹמֵר. וְהַנּוֹמֵר. וְהַפְּגִיד אֹתוֹתָיו: וְהַצֹּפֶה
 בַּעַ וְיָפֶה. וְיִדְעַ מַח לְחַיִּת: אֶסּוֹף עֶרְדָּה. לְתוֹךְ הַדְּרָה. מִבֵּין שְׁנֵי אֲרָיוֹת:
 הַשְׁוִיֹת. הַשְׁבִּיֹת. אֱלֵי קֶדֶר וּנְבִיֹת: פִּי בְתַנְתָּם. וְעֶרְפָתָם. וְהוֹדְדָתָם
 לְתַתְּחִיתָיו: הֵן בְּבִלְיוֹתָ. בְּהַ אֲחִיוֹת. וְלִישְׁעָה צוֹפִיוֹת: קִדְשָׁת שְׁמָה.
 בְּעוֹלָמָה. קוֹרְאוֹת בְּרֹאשׁ הַמִּיֹת: קוֹל מְרִימוֹת. לְהוֹדְפוֹת. לְכַרְוִים
 וְלַחִיֹת: מְקוֹדִישִׁים. וּמְשֻׁלְשִׁים. בְּתֵר לְיוֹצְרָם נוֹתְנִים. הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים
 וְאֵדְנֵי הָאֲדָנִים: חַחִיוֹת יִשׁוּרוֹ וכו'.

זולת. פ"ס א"ב עד לוח כ' וחקריה לוח ה' וכמוף חתום יצחק.

אֲבִירָה מִקְדָּם פְּלִאָה לְשִׁמָּה וְלִזְכָּרָה תִּשְׁק. בְּהַ גִּילָה שְׁלִמָה מְחַמֵּד
 חַפְצֵי חֶשֶׁק. גְּאֵלֶת בּוֹדֵעַ עִמָּה גִּבְלָתָ בְּחֶסֶד מִשְׁק. אֲדָנֵי עוֹ יִשְׁעֵרָה
 סְבוֹתָה לְרֹאשֵׁי בְיוֹם גִּשְׁק: בְּרָד אֶרֶץ שְׁנִיָּת סְבֵרָת מִשְׁחַק נִשְׁחָן. הַסָּל

ובניהן, בין הלש והאדעה. פרודות, ל' נטרך. וצמודות ל' חבור. והכח האדעה והכל והאור והאיש כס
 היסודות לכל חלה הנכדלים. והם נאדעו יסודות האלה. וד יעלה, שמוזו וד יעלה לחזמים או
 יכלו לנקמה. חציו, של הקב"ה. דור נשבר, ר"ל דור הולך ודור בא. כל אל, כל חלה. ואחר כל
 הדברים, ר"ל הקב"ה הוא קדמון לכל דבר והוא נעלה אחר כי יכלה כל דבר. לא בכת, ר"ל לא בניעה
 רק מוח פיו מוח כל היטרים וכל הכשמות והכשמות והכל, ובדליתו כב"ד פ' ג' לא נעמל ולא בניעה
 כדל הקב"ה את עלמו אלא כדבר ה' וכבר שמים נעמו. המאירים, לא המעורים. הורים, כולל, על'
 מורס ומעטר (ישעיה ד', ו'). ומזרות, מולות (חזק ל"ה, ל"ב). ואראלים, וחשסלים, ותרשישים, ושרשים,
 וכרובים, ואופנים, כלם שמות כמות מלככים. מפרשים שם, חומרים את שם המפורז. ומאירים,
 ומכחיים, על' את ה' האמרת (דברים כ"ו, יז). מקיפים, סוככים את כסא הכבוד. והפגיד אחריות,
 המודיע את העמיד לביות, ועל' ישעיה מ"א, כ"ג. קדר ונביות, שמות בני יצמעל (בראשית כ"ה,
 י"ג). בראש הומויות, ר"ל לעיני כל, ועל' עש"י ח', כ"א. להרפות, לביות דומה לכחיים ולחיות
 המקדישים את כסם בכל יום תמיד.

חשק, ל' תבוקה וחשק. מחרצר חפצי חשק, ר"ל חמה הוא כל חשקנו ואלוין כל חמותנו. גאלת,
 ל' תכלים ע"ו, ט"ז. חשק, ל' עוון וכלכלה כמו בן עקב בתי (בראשית ט"ז, ב'). עוה ישועתי, תכלים
 ק"ט, ח'. דרד ארץ שנית, כי נדך חן הלחם יו"א מן הארץ ולישראל היה הלחם יורד מן השמים.
 ותחמוט פ' גאלת, כל ורזה כמה תביעין ישראל לפני הקב"ה שזינה להם מעשה בראשית ועשה להם
 העלוינים תחוננים והתחוננים עליונים, לשעבר היה הלחם שולה מן הארץ והסל יורד מן השמים, ושכא
 ירד הלחם מן השמים והסל שולה מן הארץ. משחק, מן השמים. נשחך, הסן (נעמד י"א, ח'). ולא יר' ל'

עולה ומחספס עלמות מלבין ובחן. ומדי יום ביום פניך להקביל בתחן.
 רשונה בשמן ראשי תערך לפני שלחן: וזו ענן כבוד צריך אחד לבגס.
 חדר לפנים מחדר קרן עמו בפנים. טהר וגהץ ומשלים רמו לשבת
 בהבגס. מפני קשט סלה נתתה ליראיך גם: יחזקו נדיבי עם שירת
 הבאר לחסלה. קמין בקרה קמנה מחזקת ומענגת בסלסלה. תוקפת
 עבור בציות שנים עשר מסלה. נהרות תבקע ארץ שבעות מפות אמר
 סלה: ידידות קדמניות בגס פליאות גמילות חסדיה. ציון ספרת דויד
 היטיבה בסודך לחסדיה. חדש עז מיתדיה בבים צופים בבורך. קומה
 עזרתה לגו ופדנו למען חסדיה: עזרת אבותינו וכו'.

אחך אלל הען ע"פ חגיגה דף י"ב אחקים את רחיים ששדות ומזנות מן ללדיקים. ומחספס טל' דק
 מחספס (שמות ע"ג, י"ד). עלמות מלבין ובחן, כדליתא ניוטא דף ע"ה והטן כרע גד לכן, שהיה מלבין
 עונותיהם של ישראל, אמר ר"י כשם שבנינו היה עמיד להם לישראל מה שבחורים ומה שבמדקים כך האן
 עמיד להם לישראל מה שבחורים ומה שבמדקים, כילד, שנים שכלו לפני עשה לדון, זה אומר עבדי גבנת
 זה אומר אתה טכרתו לך. אמר להם עשה לנקר עשפט, למחר אם כאלא עמרו בבית רבו ראשון צידוע
 זה גבנו, ואם כאלא עמרו בבית רבו שני צידוע זה טכרו לו, וכן איש ואשה שכלו לפני עשה לדון, זה
 אומר היא קרחה עלי והיא שוערת הוא קרח עלי, אמר להם עשה לנקר עשפט, למחר אם כאלא שוערה
 בבית כאלא צידוע. שהיא קרחה עליו, ואם כאלא שוערה בבית שניה צידוע שאלו קרחה עליה. ומרי יום ביום,
 לא היה יורד הטן חלה יום יום ולא עהיום למחר כדי שחמיד יהיו עיניהם תלויות לשמים. בחחן, בתחנה.
 רשונה, תהלים כ"ג, ה'. צריך אחר לבגס, שאם היה אחד צריך ליכנס למקום חופל וזו הענן
 היה מאלו לו גם. קרן, הארץ. כפנס, כעשית, ותשענע. טהר וגהץ, ענן הכבוד היה עגרון
 לבגס, וכמו שפירש רש"י דברים ח', ד'. גהץ ל' החליק ופיו נל' תלמוד, גאשטעו ביגונו.
 ומשלים, עמוד הענן היה משלים לעמוד האש היה משלים לעמוד הענן, וכמו שפירש רש"י
 על פסוק לא ימים (שמות י"ג, כ"ג) והשוק היה רעז להכנסת שנת שלח לאחד נהלקה
 כדליתא בבנת דף כ"ג, ע"ב. מפני קשט, תהלים ס', ו'. יחזקו, טל' בעדכר כ"א, י"ח.
 לחסלה, לגמור. חסל ל' גמר וסוף בארמית, כש אתה לעתה (כ"ר פ' ע"ו) חסלת כשאל (תרע"ט
 ירושלמי בראשית כ', י"ט). ומה שכתוב פה הפייטן על ענין הטן את שירת הנאר יסודו כשמות רבה
 פ' כ"ה, למה לא אמרו שירה על הטן כשם שאמרו על הנאר, חלה על הטן היו שולחין דברי
 תפלות ש' ועתה נפשנו יבשה אין כל, אמר הקב"ה אימי טבקא לא תדעומותיכם ולא קילויכס
 לפיכך לא נתן להם רשות לומר שירה חלה על הנאר מפני שהיו מחבבין אותה ש' עלי נאר
 ענו לה עב"ל, וזה שנקד הפייטן ל' לחסלה ר"ל מחשבתם לשורר על הטן גמרו אותה בשירת הנאר.
 כמין כברה קאנה, הנאר היתה כעין כברה והיתה עגולת מיני דשאים וחילכות שהתעגלו כס
 ישראל כדליתא בתנחומא פ' חוקת. בסלסלה, בעלייתה. חוקפת הנאר, עבור בציוח וכו', גם
 זה ע"פ תנחומא, נאר חפורה שרים, וכי חפורה היתה, חלה שמתנה נוכות אבות שנקראו שרים
 ש' פתח אר וזוהו עיט הלכו בציות נאר, כרוה נדיבי העם, שהיו הכזאים. עומדים על גנה
 ומזכרים בצמותיהם כל אחר ואחר לשננו ולעשפתנו, וריוח היה בין הדגלים עלא מים טעבורין,
 אזה שהיתה מריכה לילך אלל חכמה עזגל לרגל היתה הולכת בפסיכה ש' הלכו בציות נאר
 ואין צווח חלה פסיונות ש' וזי חדר לא יעברנו עב"ל. נהרות, חקוק ג', ט'. כנס פליאות גמילות
 וחסדיך, ס"א זכור פליאות מרת חסדיך. כסודך, כאשר גלית את סודך והיא הכנסת לחסדיך
 ככתיבים. צופים, רואים. קומה, תהלים ע"ד, כ"ו.

יוצר לברית מילה.

ע"פ א"ב כמול וכל סופי התרומים על לה"כ, ותמוס טו אברהם הכהן ברבי יחזק.
 אות בריתות שלש עשרה בקרות אל רם. אמר לעבדו זקן ביהו
 קים לשקדם. ולא יקרא עוד את שמוך אברהם: בתפני הלך צדיק שב בא
 בימים. באמר לו אל היה נתן דמים. התהלך לפני והיה תמים: גזר
 אמר עליו המלאכה לגמד. גם אל בעצמו הואיל ברית לשמו. ברית יי
 את אברהם ברית לאמר: אחרי כלותו רבה האל מעדניו. בראים יעשה
 צחוק לגדל פתניו. ויפל על פניו. לפני קדוש: דם ברית אתיוס מגדתי.
 הוזה אתה הנגע ברהאותו. וביום השמיני יפול בשר ערלתו: הפליא חסדיו
 שם המפדש לעילום. הבין למקנא גם בשמש ויהלום. בריתי היתה
 אתו החיים והשלום: ולקח הכהן בשר ברית ודמו. ומכאל השר מקריב
 במזמו. משפט עמו ישראל דבריוס ביומו: זה דם הברית אשר בו
 יערכ. זבח פסח צעיר ורב. המול לו כלזקר ואו יקרב: חלק כחלק יאכל
 איש במקומו. הלץ מהם איש גבר מלבו. וכל ערל לא יאכל בו: טמאת
 בשרו איש בעשר יעפר. טובו ויפיו עאמו מלספר. ביהדים הוא בנפש
 יבפר: יקלת נההקת לזכרו שלמים. יעשה בן לבני שמנת ימים. ויחזק
 מלמטה יהיו תמים: בלספירות בלימה בפמלה יסרו. בפטה מקראי קדש
 אמת יעידו. אשר נבמים יגידו ולא כחזו: לולי דם ברית אמר אלהים

בריתות שלש עשרה, ע"פ נדרים ל"ח, נ', ר' סטעטל אומר גדולה טילה זכרתו פליה יז
 בריתות. ר"ל נבי הטילה (ברשית יז) בחוכה חבת נרית יז פטמים. אמר, הקנה. לעבדו זק
 ביהו, למתהס לביטו זהיה לו זקן בן ג"פ שנה. לשטרם, לשמור את בריתות אלה של הטילה. ולא יקרא,
 נרשית יז, ט'. היה חזון רעים, ר"ל טול את עלטק, ועל' שעות ר', כ"ו. ורחוק, נרשית יז, ט'. נזר
 אמר, הקנה. ר"ל הקנה עור למתהס לישול וע"פ העדר נר' פ' ט"ז נשול מתהס, על מתהס
 לין כתיב חלל יישול, נדק את עלטו ועלל עטול. וכתחזות, וישול מתהס על פניו כיון שכל
 מתהס על פניו רעו הקנה לטותו עקוס ועקלו עקרב ונטלח טהל. כרח ה', נרשית ט"ו, י"ט. לשול
 כרגיו, מתהס סיה כסן גדול ההקריטו את נט למזנה. ויפל, זס יז, ג'. יז. אח יוס פנחתו רוחת,
 הטילה רוחת את הכבת, וקף אס יז שס נהית יקון, וכדליתח ננדרים ל"ח, נ' וצנת קל"ג. וביום, ויקדל י"ג
 ג'. לעילום, כשו לשולם (הס"ג ל"ג, ז'). למקנא, ללליה הנביט עמ"ה קחא קנחתי וכו' (ע"ל י"פ, י'). כס,
 ע"פ מרקי ר"ט פ' כ"ט, אשר הקנה ללליה קנחא כמיס על גליו עריות אג' פינחס בן אלעזר וכו', ובאן
 אתה עקנל, היך איון יאטל עזין ברית מילה עד שמת חוזה בעיניך, טכסן התקיס כמיס זיהיו עזיס
 מוצא כבוד למלך הברית אג' ועלך הברית אשר אתם חפלים הנה פא. ויהלום, אס לכן טוטה. ברית,
 מלחמי נ', ט'. ולקח הכהן, ר"ל אליה הנביט אחו כהן שחזו פינחס כדליתח נרש"ט פ' כ"ט ולקוט ראש
 פ' פינחס. ומכאל השר, ע"פ סוף טנחות. טשפט ע"ל ח', נ"ו. ופה פירוש טשפט עכו, תפלת עשו, והלטה
 כחוססת שס כמנחות. יערב, ל' וערה לה' מנחת יהודה, ר"ל רק מי שנטול שותד לו לזוח זנה פסח, וגם
 לחכול עטנו חיינו שותד חלל לנטול. המול לו, שעות י"ג ט"ח. כססכו, כעסוקן כליל כסח. הלץ, כמט,
 ר"ל חסוד כוח פסח. נבר מלכו, שמתכרד טעזיו (רש"י לשעות י"ג, מ"ג). וכל ערל, אס י"ג, ט"ח. בעפר
 יעפר, כי מוים עליו טעזי עטר מרה חזוטה. טובו ויפיו אל דם ברית מילה. עצמו טלספר, ר"ל גדול כוח
 יחד טן אפר מרה חזוטה, כי הוא טכפר על הנפש. כי הרים, ויקדל י"ג, י"ח. נרחבת כבת, וע"פ טחוקן
 ק"ג חותבין יכלת כעקדס. ויחזרו, ל' שעות כ"ו, כ"ד. ספירות בליטת, יסודו כס' יזרה פ' א', עטר ספירות
 כליטה כספר עקר חכמות חמש כנגד. חשב וברית יחיד טכוון כחשכע כמילת הלשון וכמילת המעמד עכ"ל
 ופירוש כליטה מל' תולה חרן על כליטה (חיוכ כ"ז, ז') ר"ל כל עקר הספירות אבהן כמילת הלשון על
 כליטה כוחת הטילה חסוק, וע"פ נדרים דף ל"ג חלטה דם ברית לש נתקייטו שמים וחרן דחזי אס
 לש בריתי יומס וליטה חקות שמים וחרן לש שמי (דעיה ל"ג, כ"ט). אשר חכמים, ל' חיוכ ט"ז, י"ח.

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְעָתָה לָמָּה אֵלֹהֵי תַעֲבֹאוֹת. בְּגִיךְ תַּחְתּוּמִּים בְּבְרִית וְאוֹת.
 נִתְּנִים לָעַם אַחֵר וְעֵינֶיךָ רְאוֹת: שְׁלַח מִזְבֹּר אֲסִירִים בְּדַם בְּרִית תַּחְתּוּמִּים.
 עַם אֶחָד מִסְּפָד וּמִסְּפָד בֵּין הָעַמּוּם. כִּי אֶרְכַּחֲלֹ שֵׁם הַיָּמִים: אֲנַתְנֵנּוּ כְּרַחֲמֵי
 בְּרִית אֵל בְּאַהֲבָתוֹ. וְהוּא יַמְלֵל לְבַבְךָ לִירְאָה אֹתוֹ. יִזְכֹּר לְעֹלָם בְּרִיתוֹ.
 קְדוֹשׁ: וְכָל יוֹדוֹ וְכוּ'.

אופן

נרצח החרוזים חתום ד' פעמים אליעזר, וכל הכתובים בעלי ד' סכמים חוץ מן הסוגר.
 אֲזוּרֵי אֵימָה בְּרוּרֵי יִרְאָה. אֲמִיזֵי כַח בְּסֹאוֹ לְנִשְׁאָה.
 אֵימִים רַעְדִים וְעוֹבְדִים בִּירְאָה. אֲמִרִים לְמִלְכָם תְּהַלְּהָ נְאֻה:
 וְעַמּוֹ כְּרַחֲמֵי בְרִית. מְהַלְלִים לְזוֹכֵר הַבְּרִית:
 לְמִלְכָּה הַמְהַלֵּל מִי לֹא יִתְּדֵר. לְמִלְכָּה הַמְשַׁבַּח מִי לֹא יֵאָדֵר.
 לְמִלְכָּה הַקְּדוֹשׁ לְעֹלָה וּלְהַתְּדֵר. לְסִלְסֵל וּלְפִאֵר שְׂכֹחַ לְסִדֵּר:
 וְעַמּוֹ עֲרִבִית וְשִׁחֲרִית. מִיִּתְּדִים לְזוֹכֵר הַבְּרִית:
 יִתְּגַבְּרוּ יִתְּגַבְּרוּ מִשְׁרֵתֵי עֲלִיזָן. יִתְּנִשְׂאוּ יִתְעַלּוּ בְּעֲלֵי וְדוּזָן.
 יִפְאֵרוּ יִבְאֵרוּ לְהַלְלוֹ בְּצִבְיוֹן. יִשְׂאוּ כְבוֹד עֲלֵי וְהִיזָן:
 וְעַמּוֹ בְּמַל שְׂאֲרִית. מִסְּפָרִים לְזוֹכֵר הַבְּרִית:
 עִירֵי גְבוּרָה מִפְּעַמֵי שְׂכִינָה. עוֹמְרֵי כְתָרִים לְאֵלֹהֵי מְעוֹנָה.
 עֲלִיזָן מְרַנְּנִים בְּגִילָה וְרִנָּה. עוֹשִׂים מְלֹאכְתָם בְּאֶמֶן אֲמוֹנָה:
 וְאֵם בַּת עֲבָרִית. מְהַדְרֵת לְזוֹכֵר הַבְּרִית:

צוררים מצרים, וע"כ נקדחו שיבס מן ש"י ותמלס ז"א זיג"א, והוא על' אלתית מחלתו וכו' וכו'
 סמלס גם נמקדח שריח תחא ששורית (דכ"ס י"ג, ל"ח), וכן נערכין כ"ג ע' טעה וזי"ים, ובכחיים
 י"ג שמיכות זי"ים חזומים. וטקל אחד ש"י כדס שהלס מן ש"י נמקום ש"י ותמלס 49 ז"ל.
 ועוד טקל אחד ש"י כדס ז"ל וז"ל ש"י רק הוטרס הולת, שטחם ש"י ז"ל (טדס ז"ל
 ד"ד) ש"י טלס ומדח (טכילתס פ' י"ג), כ"י לנו ג' טקלים לתכס זו ש"י ש"י גם ש"י
 ונלס כ"י הטקל ש"י לל גלטר כל' יחיד הלס רק נרטי חוגי. הרדחים, סעיס כ"י, י"ג. נחומים,
 דכיס כ"י, ל"ג. וז' לדעת כ"י נמקום ז"י סחזומס סלסס מן גלסלס וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 כ"י סחזומס, ד"ס כל' כ"י טונכ וטולק, כ"י יכדח וכו' יחלק, טלחטס ל"ב טעלק.
 הדקל זלח נע"יך סלס סלסלס, נלחזן נ"ך חחומי כ"י זלח, נחומס לטס סלח ונע"יך
 חלחז' סכור, כ"י נלגות. עם אחר, ל' ססטר ג', ח'. כ"י ארכו, נלסלס כ"י, ח'. יכר,
 תכליס קי"ס, ח'.

אחרי אימה, בעלזכיס העושים בעינה רכון קונס. ברורי יראה, מן כ"י וכו' על' כולם סחיס
 כולם כחזיס. אסיזי כח, הנקדחים גבורי כח (תכליס ק"ג, כ'). כסאו לנשואה, מן כ"י. קריסי כ"י
 מן כ"י וכו' ל'. יארר, על' סחזי כח, נלדח נקדש (טעות ע"ז). ללסלס, ע"ן תכלס זכח על' סלו
 לרובכ נעמטס (תכליס פ"ח, ס'). יתגברו יתגברו כ"י וככו. ודוה, ל' זוכר וסוגכ על' נטלס זככס סלס
 דט"ד (כ"י כ"ח ע"ג) ויססל דטעס (יטעס כ"ח, כ'). בצביון נלון, לט כל' ארטי רלון. כטל ששורית,
 ט"ה וס"ה אלתית יעקב נקדח עמיס רכיס כטל טלח ח' (מיכס ח' ו'). עירי, תולד לללסכיס ע"ס
 ככחז ע"ל וקדיס, כ"י ע"י (דניאל ד' י' י"ד). ספעסי, על' ותל חזח ח' לטעמו (זוטסיס י"ג.
 כ"ה) י"ל סעטודיס סח זטע סכ"כ כ"י סחזיס וכו' סחזיס, עטול לטלס 49 251

ומרה וברכה שבה והלל. וקני השמלים פועלים למלל.
 והרי מעלה מבתימים לכלל. והיהים ורזים גדלו לסלל:
 ואם נאיה שחודדית. משפנת לזכר הברית:
 רכב אלהים אלפי רבתיים. רוגשים שלוש קרוש במתנותים.
 רחשים ברוך בלי עצלתים. רעשים ומגיעים ספי אפותים:
 ואם תעומה בברית. מברכת לזכר הברית:

והזאת ישורו.

ע"פ א"ב, וכסף תחום אברהם כרכי יחזק הכהן. זולת.

את ברית ישראל ושבת והתורה. בגללם עליות בפנים אל קרה.
 גם אכן פנת הארץ ידה. העת יתה בראשית ברא: הן שבע מצות
 נצטא הכוזרים. ושמינית לאב המזן אבי כל העברים. זה אלי ברת עמו
 ברית בשרים. ופואו בדמו ביום הכפרים: שחרו וקדשו בדם יקרים.
 ידידה או לקח לו תרבות צרים. בנחלים נטיו בדםם ביאורים. לרצון עלו
 לישב בסתרים: משמים בא לבקר חתן דמים. נתנו ריה ערלות בערנות
 בשמים. שיו בעת חיה מל לשמעת ימים. על פן ערב לזבח שלמים:
 פקידה כפולה פקד האל ברחמים. צאן אבדות לגאול מסבלות עגמים.
 קל מהרה יצא בדםם נקמתים. רם שב שבותם טהויתם כחלמים:
 שפק תמחו על פטרי תמורים. תנת אשר ענו בכור בראדירים. את
 בריתו זכר בעיי העברים. בגוה ים סוף לגורים: ריב לוי בעם אשר וגב

ומרה וברכה שבה והלל, כן ע"פ א"ב וקני חזק ד' תחת וקני, כלולי אש, כדליתא
 בתגיב י"ג טעם סמל, חיות אש טעללות. פועלים, פותחים סה. ואום נאיה שחרורית, ע"פ א"ב
 א', ה'. רכב אלהים, תהלים ע"ג, יח. רוגשים, שלוש קרוש במתנותים, כן נבי' והוא נכון.
 רחשים, ל' רחם לני דבר (תהלים פ"ב, כ'). עצלותים, טעלות. ומגיעים ספי אפותים, ע"פ א"ב וינוש
 אמות הסמים (טעם ו', ד').

אוח ברוח, הטילה. עליה וכו', ע"פ הטקדה במים עליותו (תהלים ק"ד, ג'). גם אכן פנת,
 ע"פ מי ירה אכן פנתה (איה ל"ח, ו'). ור"ל בטמים והארץ נבראו כבזיל העולה ובזיל יאחל והאבת
 והתורה, כמו שרענו זאת בסמוך בראשית ברא, וע"פ העדע, מביאו ר"י במיחזק, בזכר התורה שנקראה
 ולשית דרכו ובזכר יאחל שנקאלו רחשית תבולתו. ובכרדים ל"ב חלמלס דס ברית לל נתקיישו אמים
 וסרן, חלמלס תורה לל נתקיישו אמים וסרן. ועוד בראשית חותיות ברית אש, ר"ל ברית של מילה תרנית
 אל אמת הטללת טעם אל גיהנם. וזהו נעדר הנעלם פ' בראשית. שבע מצות, ו' מלכות בני נח. הבורים,
 ר"ל בני חסם הראשונים. שמינית, טענת הטילה. זה אלי, הקנה ע"פ א"ב שעות פ"ג, ג'. ביום הכפורים, לפי
 פתקי ר"א פ' ר"ט טעם אכרסם ביום כפור. ידידה, תואר לאכרסם אכרס ע"פ א"ב טעם לירידי בניתי (ירמיה
 י"א, ט"ז) הנדע על אכרסם טענות כ"ג. כנחלים נטיו, אטיה טל כל ילדי בניתי והיה חסם זג כנחלים.
 משמים בא לבקר, ע"פ א"ב, וירח חליו ה' כאלוני טענת, אמר ר' חמל בר חכילא חותו חוס יום
 אטיה של מילה אל אכרסם היה ונה הקנה לשאל באכרסם. שיו, בנו יחזק. כעת חיה, בראשית
 י"ח, י' פקידה כפולה, ככתוב פקד פקדתי אתכם (שמות ג', ט"ז). עגמים, טעמים (בראשית י'
 י"ג). נכחמים, מרמים. בהיחם כחולמים, טל' תהלים קכ"ו, ט'. פטרי חמורים, בכורי טעמים
 אנטעלו לחמורים כחוקאל כ"ג, כ'. בעיי העברים ר"ל טענות ים סוף. לגורים, ל' תהלים קל"ו,
 י"ג. ומדע נעדר (ילקוט רעו ר"ט) כמו לגורים, שכן כל' ארעי קורין למחלים גורים. בעם אשר וגב

עפו. ואומר לו סוד וקח בשר ברית ודמו. כחצת שמיו ישנה וקר שמו.
 בקומו לערוץ לא יביל ועפו: רצון שכני סנה לשאת ברפון רגלו. ולשע
 להפיל חללים בעצמו וחילו. בברית אשר הנביר לישראל ומלו. ועפו
 לשע ומידו זאת תחתו לו: ישר דם הברית דמי הרמים בעיניך. צנה
 לשעות יעקב ותדוש באף עיניך. חלקך אשר ששכו בפנים דם עיניך.
 קדש קדשים הוא הרי שלך לפניך: הבט מעומים אל גחל ונדא. כנחך
 אשר חפיתה בידקתך אברה. הן חולת אהבתך תמיד פורה. געה ישראל
 הבה לנו עזרה: עזרה אכזזנו וס'.

סמוס ס יזרה הלה.

נאולה.

יום ליבשה. גתסכו כשלים. שירה חדשה. שפרו גאולים: המבעת
 בתרמית. רגלי ענמית. ופעמי שלפוח. יפו בגעלים. שירה חדשה שפרו
 גאולים: וקלחאזא ישרון. בבית חדי ישרון. אין כאל ישרון. ואיכני
 פלילים. שירה חדשה שפרו גאולים: רגלי בן תרים. על הנשאים. ותלקט
 גפורים. בקמלקט שבלים. שירה חדשה שפרו גאולים: תבאים עמך. בברית
 ותמך. ומכמן לשמך. תפה גפולים. שירה חדשה שפרו גאולים: תראה
 אורחותם. לקלחאי אותם. ועלכנפי כסותם. יעשו גרילים. שירה חדשה
 שפרו גאולים: למי זאת גרשמת. הקרנא דבר אמת. למי תחמת. ולמי
 הפתילים. שירה חדשה שפרו גאולים: ושוב שנית לקדשה. ואלהאסוף
 לברשה. ותעלה אוד שמשה. ונסו תצללים. שירה חדשה שפרו גאולים: ירדים
 רמקך. בשירה קדמך. מי במכה יי באלים: שירה חדשה שפרו גאולים:
 בגלל אבות תלשיע בגים. ותביא גאלה
 לכני בגיתם. ברוך אתה יי גאל ישראל:

עפו, כול מעלק (דמים כ"ה, י"ח). סוד, געה כנה. וקח בשר ברית ודמו, ע"פ הכחשת ע' כי תכל
 וחיכה רמיו דף ע"ז וטעמו: רבה דף רנ"ה, בית מעלק היו מוחבין מילומין אל ישראל חורקין חופן
 כלפי מעלה וחורקין כה סודו טול לך מה סודות. בקומו לערוץ, כאשר יקום הקנה לדון. לא
 יביל מעלק את ועכו אל סוד. לשאת בן נח רגלו, יסגע סדים את הדגל להלחם מעמלק. בברית
 אשר הנביר, נעמד סאנדי יסגע את שרת הסילה כיראל (יהגע ה', ג'). יעפו, כחלבו. הרמים,
 כביי נעקרים. עיניך, חויניך, על ויהי שול פון את דוד (ג' י"ח, ע'). עפונד, יארל (תכלים ע"ג,
 ד'). קדש קדשים הוא סוד. הבט מעומים וכו', חרוז זה כביי כה לאנו, "הזכחת חטת אל גדל
 ומדל, ככה נטעה יטיין ככה גבורה, הלכלח תונה שיי הסורה, נלח יארל ככה לנו ערס". חפיתה,
 ע"כ תכלים פ"ח, י"ד. חולת אהבתך, יארל ע"כ ע"כ, ה', ה', ח'. נעח ישראל, הקנה
 (ג' ע"ג, כ"ט).

ברכת המזון על סעודת ברית מילה.

הערת כי סעודת מצדן את נהג' כמנהג העולה. וטובים לומר קודם נהג' את הזמר הזה:

שמו"ט טו טז טז טז טז

נודה לשמך ברוך אמוני. ברוכים אתם ליי:

נודה	ברשות אל איום וטרא	משגב לעשות בצרה.
נודה	אל נאמר בגבורה	אדיר במרום יי:
נודה	ברשות התודה הקדושה	מזורה היא וגם פרושה
נודה	צדקלנו מולשה	משה עבד יי:
נודה	ברשות הכותעים והלויים.	אתן שכח לחובב שמנים.
נודה	אודנו בקלאיים.	אברכה אתי:
נודה	ברשות רבי ומורי.	אקרא לאלהי צורי.
נודה	מאין יבא עורי.	עורי מעם יי:
נודה	ברשות הרבנים והפוזרים.	אקרא לאלהי העברים.
נודה	לכו נא הנברים.	ועבדו אתי:
נודה	ברשות מזרי ורסתי.	אסתח בשיר שקתי.
נודה	ותאמרה כלעצמותי.	ברוך שם יי:
נודה	זה אלי ואנוהי.	בשיר נעים אסלקרו.
נודה	שניא כח לא מצאנוה.	מי ימלל גבורות יי:
נודה	לישרים נאה תהלה.	שיר ושבח רגן סגלה.
נודה	בקליום אברכה ואהלה.	בית הלוי ברכו אתי:
נודה	מארבע בנסות הארץ.	יבין גרתי עפו במרץ.
נודה	שמו יגדל וירץ.	בשבי את שבותיכם לעיניכם אמר יי:
נודה	נעלה ונראה בבנינו.	פהיית בית המקדש על מכוננו.
נודה	ונשמח בתקינו.	ישבח לב מבקשי יי:
נודה	נברכה באשר אמרת.	לענו מקדם ברוחעת.
נודה	ואבלת ושבעת.	וברכת אתי:

נודה לשמך, הזמר הזה העפתיכו פה כשלמותו כפי שמלאתיו בסדר נרכות דפוס ויכילת טענת תק"ט, כי נדוב הסדורים ענדע הוא ומחוסר כל התדויות העודיעים שם עתה. ברוכים, ל' תהלים קט"ו, פ"ו. משגב לעשות, שם ע', י'. אדיר, שם ל"ג, ד'. וגם פירוש, גם המורה שבעל פה נעסרה לנו ע"י משה רבנו, ועשה דברים ל"ג, ד'. ול"ד, ה'. לרובב שמים, עשה שם ל"ג, כ"ו. אודנו בכל איום, בכל הארנות. ונ"ל אל עליון על כל גוים. אברכה, תהלים ל"ד, כ'. מאין, שם קב"א, א'. כ'. לכו נא, שנות י', י"א. וחאמרנה, ל' תהלים ל"ה, י'. זה אלי, שנות פ"ו, כ'. אסלסלה, ל' שח ותהלה על' סלו לרובב נעשות (תהלים ס"ח, ה'). שניא סת, ל' חזק ל"א, כ"ג. מי ימלל, תהלים ק"ז, כ'. לישרים, שם ל"ג, א'. רגן סגולה, רנה חזונה. בכל יום, שם קמ"ב, כ'. ביח הלוי, שם קל"ה, כ'. כסרק, נמחלה ימחרה. וירץ, וירכה לקיים את הנמנות הסמוק בשובי וכו' (סוף לפניה). ישבח לב, תהלים ק"ה, ג'. לענו, למשה רבנו (נמדבר י"ב, ג').

ברכת המזון על סעודת ברית מילה

ומתכרס כרכת המזון עד שמגיעים אל ונסעא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם, ולו יומיף הטנן ולומר:

תמוס ניו אברהם (כר יצחק) הכהן.

הַרְחֵקֵנוּ, הוּא יְבָרֵךְ אָבִי הַיְקָרָד וְאִמּוֹ. וַיִּזְכֵּנוּ לְגִדְלוֹ וּלְחֻבּוֹ וּלְחֻבּוֹ. מִזֶּמֶן

הַשְּׁמַיִם וְהַלְאָה יִרְצֶה דָמוֹ. וַיְהִי יי אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ:

הַרְחֵקֵנוּ, הוּא יְבָרֵךְ בְּעַל בְּרִית הַמִּילָה. אֲשֶׁר שָׁשׁ לַעֲשׂוֹת צֶדֶק בְּגִילָה.

וַיִּשְׁלַם פְּעָלוֹ וּמִשְׁכַּרְתּוֹ בְּפִילָה. וַיִּתְגַּדֵּוּ מִעֲלָה מִעֲלָה:

הַרְחֵקֵנוּ, הוּא יְבָרֵךְ רֵךְ הַגְּמִיל לְשִׁמְנָה. וַיְהִי יָדָיו וְלִפּוֹ לֹאֵל אֲמוּנָה. וַיִּזְכֵּנוּ

לְרִאֵאת פְּגִי הַשְּׁכִינָה. שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה:

הַרְחֵקֵנוּ, הוּא יְבָרֵךְ הַפֶּל בְּשֶׁר הָעֶרְלָה. וּפְרַע וּמַעֲצֵן דָּמֵי הַמִּילָה. אִישׁ הַיָּרֵא

וְרֵךְ הַלֵּבֵב עֲבוּדָתוֹ פְּסִילָה. אִם שְׁלֹשׁ אֱלֹהִים לֹא יַעֲשֶׂה לָהֶם:

הַרְחֵקֵנוּ, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחוֹ הוֹלֵךְ תָּמִים. בְּזִכְרוֹת חַתְּנֵי מִלַּת דָּמִים. לְבִשְׂוֹר

בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת וְנִחוּמִים. לְעַם אֶחָד מְפֹרָד וּמְפֹרָד בֵּין הָעַמִּים:

הַרְחֵקֵנוּ, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ פְּהֵן צֶדֶק אֲשֶׁר לָקַח לְעִילּוֹם. עַד הוֹכֵן פְּסָאוֹ

בְּשָׂמֶשׁ וַיְהַלּוֹם. וַיִּגְלַם פְּגִיו בְּאֶזְרָתוֹ וַיִּגְלַם. בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים

וְהַשְּׁלוֹם: הַרְחֵקֵנוּ הוּא יִזְכֵּנוּ לִימֹת הַמְּשִׁיחַ יְהוֹי.

הַרְחֵקֵנוּ, נַחֲדוּי הַחַוֵּן כִּלְלוֹ חַוֵּס אֲבֵרָהם הַכֹּהֵן וְנִלְחָה שְׂכוֹת חֲנֻכָּה שְׂחַר גַּם הַיּוֹגֵד לְכַרִּית מִלְּכָה וְלַחֲבֹנוֹ לְמַלְכוּת. וְלַחֲבֹנוֹ נַחֲדוּ. מִיּוֹם הַשְּׁמַיִם, מִלְּ וַיִּקְרָא כִּי, כִּי, וַיְהִי ה' אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ, ל' עֲרֹס ס', ג'. וְהִכֵּי ל', כִּי. לֹאֵל אֲמוּנָה, מִיּוֹדָו וְלִבּוֹ יִהְיוּ כַּחֲנֻכָּה וְנִחוּמִים לְאֵל וְכַחֲנֻכָּה וַיְהִי יָדָיו שְׂכוֹת (שְׂכוֹת י', י'). שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, דָּבָרִים מ', מ'. אִם שְׁלֹשׁ אֱלֹהִים, מִלְּכָה וּפְרִיעַה וּמִלְּכָה. וְחַזְנֵי מִלְּכָה דָּמִים, עֲזִיבָה שְׂכוֹת ל', כִּי. לְעַם אֶחָד, ל' אֶחָד ג', ח'. כַּחֲנֻכָּה, אִלְיָהוּ הַכַּזִּיחַ שְׂכוֹת מִיּוֹמָם, לְעִילּוֹם, שְׂכוֹת הַכַּחֲנֻכָּה. וְל' לְעִילּוֹם כַּחֲנֻכָּה (וְהִכֵּי ל', ז'). וַיְהַלּוֹם, אִם אֶחָד מִיּוֹמָם. וַיִּלַּם וְכו', ע', י', י'. ע', כ', ח'. בְּרִיתִי, מִלְּכָה כ', ס'.

וזאת להסמיך לנחזרי למעלה דף 712 שחזרתי שם על אלפים רבבות חשעים, לטעמי מקורו" — ואח"כ מלאתי יסודו כפיירוש הכחיי לדחש פ' בראשית שמיני בשם מדרש, תמי ר' חייט, טלך שולה תשעים, עלמד שאין כבודו של הקד"ה אורה נפחות מתשעים אלף רבבות מלאכים.

ת ם

ספר תהלים

מנוקד ומוטעם על נכון ומוגה בעיון היטב

על פי

המסורות הכרורות ותורות הנגינות

ומסודר לימי השבוע ולימי החדש
לשבעה וגם לשלשים חלקים

על ידי

יצחק בן אריה יוסף דוב

G. Saer.

רעדעל היים

כשנה כי תקדמנו ברכות טובה לפ"ק.

Rödelheim,

Druck u. Verlag von H. Scherberger & Comp.

1901.

מעמי תחלים איוב ומשלי.

(*) העשמים אל אלת העפרים תחלים איוב ומשלי, אזר הם עבדים מעטמי אל ספר העוקלם
 נאחזם ונשמתם וגם נצמזמתם, יחלקו לאחד פזר טעמים מססיקים ולשפנה טעמים משרחים.
 העשמים המפסיקים הם: (1) אָ סלוק הוא סוף פסוק. (2) אָאָ עולה ויורד, אזר יסוף לסוף עולמית האלואנה
 אל הספוק, ועומדת טרת המרכס תחת האות אזר לכה הנגון, וברע היחיד תבוא טעמל לתבטעה הקודמת למגון,
 כמו הַבְּכָרִיד. ולס החכמה מונה נלצה או יחוקק הישיב על האות האחרונה אל החכמה הקודמת לס און נה נתן
 כמו קְשִׁיפָה אָתָה. ולס החכמה הקודמת יס לכה הטמן כשפנה, או מנקדים היחיד בין אמי החכמה כלמלע כמו
 וְהַשְׁמָנָה רִשְׁעִי. וכן לס נ' החכמה ראשית למקף והכריס מונה נלצה יסוף היחיד נאחזית החכמה האלואנה ויטעל
 הסוקף כמו קְלִי קָיִים. אָל נָקִי. (3) אָ אהנת, אזר כח הספוקו ככה הסוקף שבאלר ספרים. (4) אָ רביע גדול.
 (5) אָ רביע קטן, והס נלצרו אל רביע הגדול לכל מפסיק אל הוא טעמי, וסמן הכחשו כי לשלם העולה ויורד
 אחריו. (6) אָאָ רביע סוגר, ועומד טרת הכריע על און הטמן ולרת הגרם סחוקק על האות האלואנה אטאנה
 טחון לכה כמו לָצִיִם. ולס החכמה מונה האות האלואנה או מפעולה נ' הטרות על און אונת כמו בָלִי. וגם באי
 נ' או נ' טבת עוקמת ככל ואת ארת סגרה מתחלת החכמה האחרונה לכל הכריע כמו חשבת־טָיִים. על־דבר־
 כִּישׁ. (7) אָאָ צטר, ולשלם מואכו בסוף החכמה על האות האחרונה אף לס מנו טרלס החכמה. (8) אָ א רחי,
 והוא לשלם מקוטט טחון לחכמה ליעיכה אף לס מנו בסוף החכמה, ולס נ' טבת הוקטט נמקף יכח הדחי מתחלת
 החכמה הכריע כמו קִרְבֵּי לֹא־אֵרָא. (9) אָ פיר. (10) אָ לנרטה, ויכח באי חטונות, כי טעמים טרעו
 אָ וקלס סחפך לנרטה, ולעשמים טרעו אָ וקלס אולא לנרטה, ולשלם קו אונך אחרי חכמו בעין ססק.
 (11) אָ שלשלה גדולה, וגם יסוף טרת ססק אחרי חכמה.

העשמים העשרתים הם: (1) אָ מרכס. (2) אָ מונח, (3) אָ עליו. (4) אָ טרחה, והוא דופה אל
 הספסיק דחי וכדל טעמי ע"י מקום מואכו, כי המפסיק דחי לשלם טחון לחכמה נלצה, לכל טרחה העשרת טוח
 טמיד תחת האות אזר לכה הנגון, כמו קָדָה (תהלים כ"ב, ה') הוא דחי, לכל קָדָה (שם כ"ב, ו') הוא טרחה טארת.
 (5) אָ נלגל. (6) אָ סחפך, וזוהי לנרטה הספסיק לכל ריבי טעמי ע"י און קו עומד אחרי חכמו, כמו לְקַצֵּן
 (תהלים ס"ח, כ"ד) הוא מפסיק לנרטה, לכל לְקַצֵּן (פ"ח, ו') אזר און קו אחרי הוא טארת. (7) אָ אולא, וגם
 הוא גדל טן המפסיק לנרטה הדופה לו ע"י און קו אחרי חכמו, כמו אָתָהוּ (תהלים י"ד) הוא מפסיק, לכל
 וְאָתָה (ל"ב, ה') הוא טארת כי און קו אחרי. (8) אָ שלשלה קטנה, וגם יסוף און קו ססק אחרי חכמה וכדולה
 סה טן השלאלת הגדולה. והכלל, כי השלאלת העשרת לט נלצה רק כעמנה מקוטט וכה בתהלים ג', ג'. ול"ד, ח'.
 וס"ה, נ'. וס"ח, ע". וע"ג, ג'. וקל"ז, ט'. ועלי ט', ט'. ו', ב"ז. וכל אזר אללות אנטקלדו כן גדולות וטפסיקות. —

(*) פירשתי סוס יכר רח רשמי כלי העשמים אזר כלי דעתם לו יכח יסוף ללמ ולכח סכנת ספסיקי ספרי תהלים און
 וספלי. אונט הסמן לכהכל טעמים סללם לכל דרכים ומקוים ירשם סגל ספרי תורת אמת ויחלל סס ככסו אכעו.

מעמי רהלים

עוד מלבד אלה המצאתים מרה אחת א"א ונקראה צנוריות, אבל איננה מצאת צפני שטמה אלא עבד למצאתים הוא, כי לא יצא רוק בהצטרף המרכז או המהפך בחבטת אף תקדם בהן לזאת המרכז או המהפך תנועה פתוחה, ומצטמק הצנוריות על התנועה המתוחה להיות כמו יְחַלְלֵהוּ יְשִׁיחַ (תהלים י', ה'), ויש להכירה ולהבדילה מה שכן המפסיק נכור הדומה לה בצורה, כי הכנור לשולם מקומו בסוף התבה, והצנוריות לשולם לפני המרכז או המהפך, ואם המרכז או המהפך נראה תבה ולפניה תבה קטנה יולאת על תנועה פתוחה ורחויה למקף, מנקדים הצנוריות על ראש התבה הקטנה ועמלים המקף כמו כִּי יָרָא. כִּי יָרָא (כ"ה, ט"ז, ט"ד, כ"ג).

כן אלה המעשים המפסיקים ומצאתיהם האחים כפרי תל"ם, אך הַסָּק והַסָּקָה והַקָּהָג לא יבאנו בכלל המעשים וגם הם מצאתים כפרי תל"ם כמו באלר פסרי קדש.

המעשים המדורים האלה נקראים הם כולם על אחת האות שראוי להאריך בה כנגון האטה ואף אם אינם ננקדים בלות היותו, כמו הצנור שהוא תמיד בסוף התבה והרחי שהוא תמיד בראש התבה, אעפ"כ נקראים בלות היותו אהיה בה הנגינה אילו היתה אחת מנגינות אחרות. למשל בחבטת פְּנִיָה (תהלים ל"א, כ"א) נקרא הכנור על הנגון וכמו שצ"ל בנגינה אחרת פְּנִיָה (ל"ג, ח'), וכן צְהִיָּקִים (ל"ג, ח') נקרא הדיו על הק"ף וכמו שצ"ל בנגינה אחרת צְהִיָּקִים (ל"ג, י"א). והמעשים אשר נארחם תלויות לשולם כנגון בצורה השניה, והצורה הראשונה איננה אלא סימן להכיר על ידי את המעש ולהבדילו מעשם דומה לו, כמו אֶלְדָּפִי וְכִרְדֵּי שִׁירְתָה יִקְמֵם וכן כשיש אני מעשים על תבה אחת כנגון לשולם מעשם האחרון, כמו בְּרִדְוֹנָה, מְאִישׁ, מְפַעְצוֹתֵיהֶם, בְּיִשְׁעֵיהֶם אֲדִרְעֶיהָ חוץ מן הרדי אלא יעלה לו בחבטתו עוד מעש מוכח אחריו, לא יבא כנגון על האות של המוכח האות, אלא יש לנגן האות הראויה למון כפי נגון התבה, כמו וִירְדִּמְסֵהוּ (ק"ז, ל"ג) ש למנו טלעיל בחבטת סה. וכן שְׁעֵמְדִים (קל"ה, ג') יש למנו מלרע בחבטת דים.

אחד עצי המפסיקים אצטעמי פסרי תל"ם יתחלקו לשנין כח המסקתם לרציע כמות. הכח האחת הם המפסיקים בטובים, והם הסְלֹק הסוגר את המסוק כמו באלר פסרי קדש, העולה וירדד החולק את המסוק לשני חלקים, והאצתגרה, אשר יבוא להמסקה היותר גדולה שזין העולה וירדד וזין הפלוק. הכח ה' הוא המפסיק בגדול רביע גדול. הכח השלישית זה המפסיקים הקטנים, והם צנור, רביע קטן, רביע מוגרש, ושלשלת ו. הכח ה' יבוא זה המפסיקים היחיד קטנים והם רָדִי וְפִזֵר וְלִגְרָמָהוּ. הדיו והסר גדול כח המסקתם יותר מכה הלגרטה, והסר מפסיק יותר מן הלגרטה ופחות מן הדיו. ואם הלגרטה או הסר נראה מסוק מעשים כחם גדול ככה העולה וירדד והאצתגרה. מפסיק אחד כי יכפל באחי תבות פשוטות ש למעט הראשון המסקה גדולה מן השני כמו לְחַסִּיָּדָה וְהַאָקֵד (תהלים פ"ג, כ'). ואין עכל המפסיקים שיוכל להכפל במסוק רוק אלה, הלגרטה והכנור והרביע, וסמן לנ"ד.

הדיו לשולם אחריו אחת או רביע מוגרש, חוץ מן כ' מקומוט שיטח הדיו לפני הפלוק והם בתהלים ק"ט, ט"ז ותעלי ה', י"ג. השלשלת הגדולה לשולם לפני הפלוק, חוץ ממקום אחד שיבוא אחריה רביע מוגרש והוא באיז י"א, ו'. הכנור והרביע הקטן לשולם אחיהם עולה וירדד. הרביע מוגרש הוא שכן לפלוק, ולפעמים המהפך לגרטה אחרי הרביע מוגרש ערם שיבוא הפלוק.

בקשה קודם תהלים.

קודם חמילת תהלים חוברים נקטה זו (וכנת וי"ט חן חוברים):

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הבוחר בךוד עבדו ובזרעו
אחריו והבוחר בשירת ותשבחות שתפן ברחמים אל קריאת מזמרי
תהלים שאקרא באלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו וכותו תגן
עלינו ותעמדם לנו זכות פסיקי תהלים וזכות תבולתיהם ואותיותיהם
ונקודותיהם ומעמיהם והשמות היוצאים מהם מראשי תבות ומסופי תבות
לכפר חטאתינו ועונותינו ופשעינו ולזכור עריצים ולהכרית כל החוחים
ותקוצים הסובבים את השושנה העליונה ולחבר אשת נעורים עם הדדה
באהבה ואהבה ורעות ומשם יפושד לנו שפע לגפש רוח ונשמה לטהרנו
מעונותינו ולסלוח חטאתינו ולכפר פשענו כמו שפלתה לדוד שאמר
מזמרים אלו לפניך כמו שנאמר גם יי העביר חטאתך לא תמות. ואל
תקחי מהעולם הזה קדם זמני עד מלאת שנותינו בדם שבעים שנה
באופן שאוכל לתקן את אשר שחתי. וזכות דוד המלך עליו השלום תגן
בעדנו שתאריך אפך עד שובנו אליה בתשובה שלמה ומאצח מתנת הנם
חננו כמו שכתוב וזמתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם. וכאשר
אנחנו אומרים לפניך שירים בעולם הזה בך גובה לומר לפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו שיר ושקחה לעולם הבא ועל ידי אמירת תהלים התעורר
חכאלת השרון לשיר בקול נעים גילת ורגן כבוד הלכבון נתן לה הוד והדר
בבית אלהינו במהרה בימינו. אמן סלה:

קודם זיתחיל תהלים יאמר ג' פסוקים חלו.

לכו נרננה ליי גריעה לצור ישענו: גקדמה סגיו בתודה
בזמחת גריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

ואחר סיים תהלים יאמר ג' פסוקים חלו.

מריהן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבור עמו יגל
יעקב ישמח ישראל: והשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה:
ויעזרם יי ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

בקשה לאחר תהלים.

כמים כל ספר ומספר מחצות ספרי תהלים והוא אחר נומרו ס"א, ואחר נומרו ע"ב, ואחר פ"ט, ואחר ק"ג, ואחר נומרו ק"ג שהוא סוף הספר החמישי, יאמר נקבט וז:

(טבל בשבת וי"ט ליל יאטרנה, חן יאמר יחד רצון העומד נדף הסמוך.)

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלי אבותינו, ברכות ספר

ראשון | שני | שלישי | רביעי | חמישי

שבתהילים | שקראנו לפניך שוהא בנגד ספר

בראשית | שמות | ויקרא | במדבר | דברים

שבתהמשה חמשי תורה ברכות מומזרו ובזכות פסקיו ובזכות תבותיו
 ובזכות שמותיה הקדושים והמחודדים היוצאים ממנו שתכפר לנו על כל
 חטאתינו ותקלח לנו על כל פשעינו שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך
 ותחייבנו בתשובה שלמה לפניך ותדריבנו לעבודתך ותפתח לנו בתלמוד
 התורה ותשלח רפואה שלמה לחולי עפוק (ולחלה ס"ט), ותקרא לשבויים
 הרוד ולאסורים פקדוקים וכלדולכי דרכים ועוברי ימים ותרחם מעפוק
 ישראל תצילם מקלצער ונגזק ותניעם למדח הפצם לחיים ולשלום ותפקוד
 את כל חשוכי בגים בנבע של קנימא לעבודתך גליראתך, ועברות של
 עפוק בית ישראל תציל אתהן שלא תפלה ולוחתיהן, ותחשבות על הפושט
 ברחמיך הרבים תציל אתהן מקלדע, ואלחמיניקות תשפיע שלא יחסר חלב
 מדידתהן, ואלחמשל אסברה וכלחלי ופגע בע בקלילי עפוק בית ישראל
 ותגדלם לתורתך ללמוד תורה לשמה ותצילם מעין הרע ומשטן ומצור
 הרע. ותבטל מעלינו ומכל עפוק בית ישראל בכל מקום שהם כל
 גזרות קשות ורעות. ותפסה לב הפלכות עלינו למסרה. ותגוד עלינו
 וגזרת טובות. ותשלח ברכה ותצלה בכל מעשה ידינו. ותבן
 פרנסתנו מידה הרהבה והפלאה שלא יצטרכו עפוק בית ישראל זה
 לזה ולא לעם אחר, ותן לכל איש ואיש די פרנסתו ולכל צויה וגויה די
 פרנסתה. ותמיד ותחיש לנו חן ותבנה בית מקדשנו ותפארתנו.
 ובזכות שלש עשרה מידות של רחמים התבנות בתורתך כמו שנאמר
 יי אל רחום ותצן ארך אפים ורחוק חסד ואמת נצור חסד לאלפים
 נשא עון ופשע ותפארה ונקה שאינן תחזות ריקם מלפניך, עורנו אלהי
 ישענו על דבר כבוד שמך ותצילנו ובפר על חטאתינו למען שמך:
 ברוך יי לעולם אמן ואמן:

כצנת וי"ע נמיס כסר מספרי תהלים יאמר את זאת:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בזכות ספר... שבתהלים
 שפראנו לפניך שדוא כנגד ספר... בזכות מזמרי ובזכות פסוקיו ובזכות
 תבטויו ובזכות שמותיך הקדושים והקדושים היוצאים מפניו שיהי נחשבה
 לנו אמירת מזמרי תהלים אלו כאלו אמרם דוד מלך ישראל בעצמו, וכוותו
 פגן עלינו והעמד לנו לחבר אשת נעורים עם הודה באהבה ואהבה והערת
 ומשם ימשך לנו שפע לגפוש רוח ונשמה. וכאשר אנחנו אמרים שירים בעולם
 הנה כה נזכה לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושכחה לעולם ונא.
 ועל ידי אמירת תהלים התעורר חכמת השיר לשיר בקול געים גילת ורגן
 כבוד הלקנו נפרלה הוד והדר בבית אלהינו במסדה בימינו. אמן סלה:

בליל הושענא רבה

נמיס כל ספר וספר מוטעת ספרי תהלים לומרים את זאת:

נמיס ספר א' יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות ספר ראשון שבתהלים
 שפראנו לפניך שדוא כנגד ספר בראשית שבחמשה חמשי תורה, בזכות
 מזמרי ובזכות פסוקיו ובזכות תבטויו ובזכות אהיותיו ובזכות נקדויותיו
 ובזכות טעמיו ובזכות שמותיך הקדושים הכתובים בהם ובזכות שמותיך
 הקדושים הרמוזים והמערפים בהם שפתח עלינו כנגד חסדה, ותחתמנו
 בספר חיים טובים ותפתח לנו שערי אורה שערי לויית חן והסוד שערי
 פדות שערי לבן עונות שערי מול העליון שערי דוד: יאמן יצירה יי
 חסדו ובלילה שירה עמו תפלה לאל חי:

נמיס ספר ב' יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות ספר שני שבתהלים
 שפראנו לפניך שדוא כנגד ספר שמות שבחמשה חמשי תורה, בזכות
 מזמרי ובזכות פסוקיו ובזכות תבטויו ובזכות אהיותיו ובזכות נקדויותיו
 ובזכות טעמיו ובזכות שמותיך הקדושים הכתובים בהם ובזכות שמותיך
 הקדושים הרמוזים והמערפים בהם שתעזה פתחה על איכינו ותצילנו בקח
 ובחנה, ותחתמנו בספר גאולה וישועה ותפתח לנו שערי אמן שערי לבוב
 שערי העלה שערי ישועה שיערי מונות: וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל
 מעובדי עד אגיד ורועה לדור לבליבוא גבורתך:

למים ספר ג' יהי רצון לפנך יי אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות ספר שלשי
 שבתהלים שקראנו לפנך שהוא בנגד ספר ויקרא שבחמשה חמשי תורה
 בזכות מזמוריו ובזכות פסוקיו ובזכות תבותיו ובזכות אותיותיו ובזכות
 נקדויותיו ובזכות טעמיו ובזכות שמותיה הקדושים הכתובים בהם ובזכות
 שמותיה הקדושים הרמזים והמערפים בהם שתרחם עלינו ברחמיה ואמתיה
 ותחתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה ותפתח לנו שערי ישר שערי ותיקות
 שערי דעה שערי הצלחה שערי אהבה שערי ועד טוב שערי אמת שערי
 ותרגות שערי הרחבה שערי ארוכה וקיים בנו מקרא שכתוב ולתתך
 עליון על כל העוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולחיתך עם
 קדוש ליהוה אלהיך באשר דבר:

למים ספר ד' יהי רצון לפנך יי אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות ספר רביעי שבתהלים
 שקראנו לפנך שהוא בנגד ספר בפדבר שבחמשה חמשי תורה בזכות
 מזמוריו ובזכות פסוקיו ובזכות תבותיו ובזכות אותיותיו ובזכות נקדויותיו
 ובזכות טעמיו ובזכות שמותיה הקדושים הכתובים בהם ובזכות שמותיה
 הקדושים הרמזים והמערפים בהם שתגן עלינו ותאמננו לנצח שנאמר
 ותחתמנו בספר ישרים ותמימים ותפתח לנו שערי ידידות שערי הוד והוד
 שערי הצלחה שערי צדקה שערי ברכה שערי אהבה ורעות שערי תקומה:
 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: תודיעני ארח חיים שבע
 שמחות את פנך נעמות בימיך נצח:

למים ספר ה' יהי רצון לפנך יי אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות ספר חמשי
 שבתהלים שקראנו לפנך שהוא בנגד ספר דברים שבחמשה חמשי תורה
 בזכות מזמוריו ובזכות פסוקיו ובזכות תבותיו ובזכות אותיותיו ובזכות
 נקדויותיו ובזכות טעמיו ובזכות שמותיה הקדושים הכתובים בהם ובזכות
 שמותיה הקדושים הרמזים והמערפים בהם שתתן הודך על משיחך ליחד
 מלכותך ותחתמנו בספר צדיקים ותפתח לנו שערי אוצר טוב שערי לקח
 שערי השקט שערי יקר שערי מנוחה שערי צהלה שערי בינה שערי אמץ
 ואילות שערי תשועה: אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה: יהוה
 ארננו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תגה הודך עלי השמים: נכספה
 וגם כלתה נפשי לתצרות יהוה לפי ובשרי ירבנו אל אל חי: בראתה אדני
 טוב וסלה ורב תודך לכל קדאיך:

תהלים.

ספר ראשון.

(ליום א')

א אשרי האיש אשר לא חלק בעצת רשעים ובדרך חסאים
ב לא עמד ובמושב לצים לא ישב: כי אספתורת יהוה תפצו
ג ובתורתו יהנה זמם ולילה: והיה כעץ שתול על פלגי מים
ד אשר פרו: יפן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח:
ה לא יבן תרשעים כי אספמן אשר תדפנו רוח: על פני לא
ו יקמו רשעים במשפט וחסאים בענה צדיקים: כירונע יהוה
ז בדרך צדיקים ודרך רשעים תאבד: ח למה רגשו גוים
ט ולאשים הגודים: יתצבו מלכי ארץ ורוזנים נסדו יחד על
י יהוה ועל משיחו: ונתקו את מסרחים ונשליכו מפני
יא עבדים: יושב בשמים ישחק אדני ילעג לו: או ידבר
יב אלימו כאפו ובחזנו יתלמו: יאני נסבתי מלכי על ציון הר
יג קדש: אספיה אל תק יהוה אמר אל בני אמה אני היום
יד ויהוה: שאל מפני ואתנה גוים נחלתך ואתחתי אסר ארץ:
טו וירעם בשבת ברגל ככלי יצר הגפצם: ועתה מלכים
טז תשגילו הוסרו ששטי ארץ: עבדו את יהוה ביראה ונילו
יז בך ענה: נשקדו כדאנה ורחאכו דך כריבער כמעט
יח ואפו אשרי פלחוכי בו: ג מזמור לדוד בברחו מפני
יט אבשלום בנו: יהוה מודרכו צרי רפים קמים עלי: רפים
כ אסרים לנפש אין ישועתה לו באלהים סלה: ואתה יהוה
כא בנן בער כבודי וקרים ראשי: קול אליהוה אקרא ויעני

6 מהר קדשו סלה: אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה
 7 יסמכני: לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתי עלי: קומה
 יהוה. הושיעני וגו' פרחית את כל איבי לחי שני
 9 רשעים שברה: יהוה תישועה על עמך ברכתך סלה:
 10 ד למנצח בנגינות מזמור לדוד: בקראי ענגי. אלתי צדקי
 3 בצר הרחבה לי חנגי ושמע הפלתי: בגראיש ערמה כבודי
 4 לכלמה האהבון ריק תבקשו כוב סלה: ודעו פרחפלה יהוה
 5 חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו: רגזו ואל תחטאו אמרו
 6 בלבבכם על משכבכם ודפו סלה: זכו וזכו צדק וזכו
 7 אל יהוה: רבים אמרים מיראנו טוב נסה עלינו אור פניך
 8 יהוה: נתסה שמחה בלבי מעת היום ותירושם רבו: בשלום
 יהוה אשכבה ואישן כראפה יהוה לבד לנטח הושיבני:
 10 ה למנצח אל הנחילות מזמור לדוד: אמרי האזינה יהוה
 8 ביגרי הנגיני: תקשיבת לקול שועי מלכי ואלו כי יאליך
 4 אתפלל: יהוה בקר השמע קולי בקר אערך לך ואצפה: כי
 6 לא אל חפץ רשעי אפה לא יגרה רע: לא יתוצבו חללים
 7 לנגד עיניך שנאת כל פעלי און: האבד דברי כוב איש
 8 דמים ומרטה יתעב יהוה: ואני קרב חסדך אבוא ביתך
 9 אשתחווה אל הכול קדשך ביראהך: יהוה נהגי בצדקתך
 10 למען שוררי חושך לפני דרכך: כי אין בפיחו נבונה קרפם
 11 החזת קבר פתוח נרנם לשונם יחליקון: האשימם אלהים
 12 ופלו מפעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו כד: וישמחו
 כל חוסי כד לעולם ירגנו ותסך עלימו ויעלצו כד אחבי שמך:
 18 ובראה תברך צדיק יהוה כצפה רצון פעמנו: ו למנצח
 2 בנגינות על השמינית מזמור לדוד: יהוה אל באסף הוכיטני
 3 ואל בחסדך תיפרני: חנגי יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה
 4 כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד ואת יהוה ערסתי:
 5 שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך: כי אין נפשות

מחבר

7 וְכִרְךָ בְּשֵׁאוֹל מִי יוֹדֶה לְךָ: יִגְעֹתִי בְּאַנְחֹתַי אֲשַׁחֶה בְּכָל לַיְלָה
 8 מִשְׁתִּי בְּדַמְעוֹתַי עֲרֹשִׁי אֲמַסֶּה: עֲשֻׁשָׁה מִכַּעַם עֵינַי עֲתָקוּהָ
 9 בְּכָל צוּרְרֵי: סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פְּעֻלֵי אֹן כִּי שָׁמַע יְהוָה קוֹל בְּקוֹי:
 10 שָׁמַע יְהוָה הַחַנּוּתִי יְהוָה הַפִּלְתִּי יִקַּח: יִבְשׂוּ וַיִּבְהַלּוּ מֵאֵד כָּל
 11 אֲיָבֵי יֹשְׁבוֹ יִבְשׂוּ הַנֶּעַ: ז שְׁנוֹן לְדוֹד אֲשֶׁר לַיהוָה עַל
 2 דְּבַר יִכּוֹש בְּדִמְיוֹנִי: יְהוָה אֱלֹהֵי בְּרַךְ חֲסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל
 3 רָדְפֵי וְהַצִּילֵנִי: פְּדִיטָרֶף בְּאַרְיֵה נִפְשִׁי פֶּרֶק וְאִין מִצִּיל: יְהוָה
 4 אֱלֹהֵי אֲמַעֲשִׂיתִי זֹאת אֲמַדְשֶׁעוֹל בְּכַפֵּי: אֲמַדְמַלְתִּי שׁוֹלְמִי
 6 רַע וְאַחַלְצָה צוּרְרֵי רִיקָם: יִרְדֶּף אוֹיֵב נִפְשִׁי וַיִּשַׁג וַיִּרְמַס
 7 לְאַרְצֵן חַיִּי וּבְכוּדִי יִלְעָפֵר יִשְׁבֵּן סֵלָה: קוֹמֶה יְהוָה בְּאַפְּךָ
 8 הַנִּשְׂאָ בַעֲבָרוֹת צוּרְרֵי וְעוֹרֵה אֵלַי מִשִּׁפְט צִוִּית: וְעַתָּה לְאֻמִּים
 9 הַסּוֹבְבֶךָ וְעַלֶיךָ לְמַרְוֹם שׁוֹבֵה: יְהוָה יִרְוֶן עַמִּים שִׁפְטֵנִי יְהוָה
 10 בַּצִּדִקִּי וּבְחַסְדִּי עָלַי: יִגְמַרְנָא רַע יִרְשָׁעִים וְהַכּוֹנֵן צִדִיק וּבַחֲנוּ
 11 לְבוֹת וּבְלִיֹּת אֱלֹהִים צִדִיק: מִנֵּי עַל אֱלֹהִים מוֹשִׁיעַ יִשְׂרָאֵל
 12 אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צִדִיק וְאֵל זֶעַם בְּכֹל יוֹם: אֲמַלֵּא יִשׁוּב חֲרַבּוֹ
 14 יִלְטוּשׁ קִשְׁתּוֹ וְרֶדֶף וַיִּבְגַּנָּה: וְלוֹ הִבֵּן בְּלִמְוֹת הַצִּוִּי לְדֹלְקִים
 15 יִפְעַל: הַגֵּרָה יִתְבַּלְּאֹן וְהַגֵּרָה עָמַל וַיִּלֵּד שִׁקָּר: בּוֹד בְּרַח
 17 וַיַּחֲפָרְהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יִפְעַל: יִשׁוּב עִמְלּוֹ בְּרֵאשׁוֹ וְעַל קִדְקוֹד
 18 חֲמָסוֹ יִבְדֵּ: אֹרֶה יְהוָה בַּצִּדִקִּי וְאַזְכִּירָה שֵׁם יְהוָה עַל יוֹן:
 19 ח לְמַנְצָח עַל דַּעֲוִית מִזְמוֹר לְדוֹד: יְהוָה אֲדַגִּינוּ מִדְּאֲדִיר
 3 שִׁמְךָ בְּכָל דְּאֲרֵץ אֲשֶׁר הִגָּה הוֹדֶךָ עַל חַשְׁמִים: מִפִּי עוֹלָלִים
 4 וַיּוֹנְקִים יִסְדֹּתַי עַז לְמַעַן צוּרְרֵךָ לְחַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם: כִּי
 5 אֲרֹאֶה שִׁמְךָ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעֹתֶיךָ יָרַח וּמִכְבִּים אֲשֶׁר פּוֹגְנָתָה:
 6 מִדְּאֲנוּשׁ כִּי־תִזְכְּרֵנוּ וּבְךָ אֲדֹם כִּי תִפְקְדֵנוּ: וְהַחֲפָרְהוּ מַעֲט
 7 מֵאֱלֹהִים וּבְכוּד וְהַרְר תַּעֲפָרְהוּ: תִּמְשִׁילְהוּ בְּמַעֲשֵׂי יְדִיךָ כָּל
 8 שִׁתָּה תַחַת דְּגָלוֹ: צַנָּה וְאַלְפִים בָּלָם וְגַם בְּחַמּוֹת שְׂדֵי: צַפּוֹר
 10 שָׁמִים וְדָגֵי הַיָּם עֵבֶר אֲרָחוֹת יָמִים: יְהוָה אֲדַגִּינוּ מִדְּאֲדִיר
 11 שִׁמְךָ בְּכָל דְּאֲרֵץ: ט לְמַנְצָח עַל מוֹת לִבִּי מִזְמוֹר לְדוֹד:

1 אורה יתה בכל לפי אספיה כל נפלאותיה: אשמה ואעלצה
 2 בך אספיה שמה על יון: בשוב אויבי אחר יבשלו ויאכרו
 3 מפניה: כי עשית משפט ודיני ישבה לכסא שופט צדק:
 4 גערה גוים אפרה רשע שקם מזיה לעולם ועד: האויב הפו
 5 תרבות לגצה וערים נחשה אבד זכרם חסה: ויהיה לעולם
 6 ישב פוגן למשפט כסאו: והוא ישפט חבל בצדק ידן לאמים
 7 במישרים: ויהי יהוה משנב לך משנב לעמות בצרה: ויבטחו
 8 בך יודעי שמה פי לא עברה דרשך יהוה: ופיו ליהוה ישב
 9 ציון תגידו בעמים עלילותיו: כי דרש דמים אתם זכר לא
 10 שכח צעקת עניים: חנגי יהוה ראה עניי משנאי מרוכסי
 11 משערימות: למען אספיה כל החלוקתך בשערי בודציון
 12 אנילה בישועתך: טבעו גוים בשחרת עשו בראשיתו טבעו
 13 נלקדה רגלם: נדע יהוה משפט עשה בפעל בפיו נקט
 14 רשע והיון סלה: ישבו רשעים לשאלה כל גוים שכח
 15 אלהים: כי לא לגצה ישבה ארון הקות עננים האבד לעד:
 16 קומה יהוה אלעז אנש ישפטו גוים על פניה: שיהו יהוה
 17 ויורה להם ידעו גוים אנש המה סלה: למה יהוה
 18 תעמד ברחוק העלים לעמות בצרה: בנאות דשע ידלק עני
 19 והפסו במקומות וז חטבו: כי חלל רשע עלתאות נסמו ובצע
 20 בך נאץ יהוה: רשע בנה אפו בל ידוש און אלהים כל
 21 מזמקיו: יחילו דרכו בכל עת מרחם משפטך מננה כל
 22 צורדיו יפיה בדם: אמר בלבו כל אפוס לך ווד אשר לא
 23 ברע: אלה פדו מלא ומרמות ותך פחת לשונו עמל ואון:
 24 ישב במארב חצרים במסתרים יתר גקי עיניו לחקק
 25 יצפה יארב במסתור פארה בספה יארב לחטוף עני יחטוף
 26 עני במשכו ברשתו: ודקה ישח ונפל בעצמוי חלקאים: אמר
 27 בלבו שכח אל חסדיו פניו בל דאה לגצה: קומה יהוה אל
 28 נשא ידך אל השפה עניים: על מה נאץ רשע אלהים אמר

לעולם

מרוכסי

לעולם

למה יהוה

למה יהוה

למה יהוה

למה יהוה

14 בלבו לא תדדש: ראתה בראותה עמל ונעם תביט לתת
 15 בידך עליה יעוב חלכה יתום אפה יהיה עוד: אשר ורוע
 16 רשע ורע תדדש רשעו בלהמציא: יהיה מלך עולם ועד
 17 אבדו נים מארצו: תאות עניים שמעת יהיה הבן לפם
 18 תקשיב אנף: לשפט יתום ונדך בלחוסף עוד לערץ אנוש
 19 סדהארץ: יא למנצח לוד ביהיה חסיתי אף האמה
 20 לנפש נולו חרם צפור: כי הנה תרשעים ידרכו קשת סגנו
 21 חצם עליה לרות במראסל לישירלב: ביהשחות יגרסון
 22 צדיק מדהפעל: יהיה יפהיל קדשו יהיה בשמים כסאו עיני
 23 יהיו עפעפו יבחנו בני אדם: יהיה צדיק יבחן ורשע ואתב
 24 חסם שנאה נפשו: ימטר עלרשעים פחים אש ונפרית ורוח
 25 זלעפות מנה פוסם: ביה צדיק יהיה צדקות אתב אשר יהיו
 26 יצמיט: יב למנצח על השמימית מוסר לוד:
 27 תושעה יהיה בידם חסד כי פשו אמנים מבני אדם: שוא
 28 ידברו אש אתדעו שפת חלקות בלב ולב דבר: יבנה
 29 יהיה כל שפתו חלקות לשון מדברת גדלות: אשר אמרו
 30 ללשנו נגביר שפתנו אתנו כי ארון לנו: משד עניים מאנסת
 31 אביונים עמה אקום יאמר יהיה אשה בישע יפה לו: אמרות
 32 יהיה אמרות מדות כסף צרוף בעליל לארץ מוסק שבועתים:
 33 אמה יהיה השמרים הערנוי מדהודו לו לעולם: סביב רשעים
 34 ייהחלכון פרם זלת לבני אדם: יב למנצח מוסר לוד:
 35 ערה אנה יהיה השבתני נצח עד אנה תספיר אתפניך
 36 סמני: עד אנה אשה עצות בנפשו יתן בלבו זמם עד
 37 אנה ירום איבי עלי: הביטה עני יהיה אלו הארת עיני
 38 פד יושן חמות: פד אמר איבי יבלתי צר יגלו כי אפוט:
 39 ואני בחסדך בסודי נגל לפי בישועתך אשרה ליהיה כי
 40 יגמל עלי: יד למנצח לוד אמר נבל בלבו אין אלהים
 41 השחתו התעיבו עלילה אין עשה טוב: יהיה משמים השקיף

8 על בְּנֵי־אָדָם לִרְאוֹת הַיָּשׁ מִשְׁכִּיל וְדָשׁ אֶת־אֱלֹהִים: הַכֵּל סֵר
 4 יַחֲדוּ גְאֻלְהוֹ אִין עֲשֵׂה־טוֹב אִין גַּם אַחַד: הֲלֹא יָדְעוּ כָּל־פְּעֻלֵי
 5 אִין אֲבִלֵי עַמִּי אֲכָלוּ לֶחֶם יְהוָה לֹא קִרְאוּ: שָׁם יִפְחָדוּ פִּחַד
 6 כִּי אֱלֹהִים בְּחָר צַדִּיק: עֲצַת־עַנִּי תִבְשׁוּ כִּי יְהוָה מִחִסְדּוֹ:
 7 מִרִּיפֹן מִצִּיּוֹן יִשְׁעֵת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב יְהוָה שְׁבוֹת עַמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב
 10 יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: טו מִזְמֹר לְדָוִד יְהוָה מִרִּיגוֹר בְּאַהֲלֵהָ מִרִּי
 2 יִשְׁכֵּן בְּהַר קְדוֹשׁ: חוֹלֵךְ הַמַּיִם וּפְעֹל צַדִּק וְדַבֵּר אֱמֶת בְּלִבּוֹ:
 3 לֹא־דָגַל עַל־לִשְׁנוֹ לֹא־עָשָׂה לְרַעְיוֹ רָעָה וְחִרְפָּה לֹא־עָשָׂה
 4 עַל־קִרְבוֹ: גְבוּהַ בְּעֵינָיו יִגְמָאם וְאֶת־יְרֵאֵי יְהוָה יִכְבֵּד נִשְׁבַּע
 5 לְהִדְרֹעַ וְלֹא יִמַר: כִּסְפוֹ לֹא־נָתַן בְּנִשְׁוֹ וְשַׁחַד עַל־נַפְשׁוֹ לֹא
 10 לָקַח עֲשָׂה אֱלֹהֵי לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם: טז מִכְתָּם לְדָוִד שְׁמִרְנֵי
 2 אֵל כִּי־תִסְרִיתִי בָךְ: אִמְרָה לְיְהוָה אֲדֹנָי אֲתָה מִזְבְּחִי בְּלַעֲלִיקָה:
 3 לְקַדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמִּדְבָּר וְאֲדִירֵי כָּל־חַפְצֵי־כֶסֶם: יִרְבּוּ
 עֲצֻבוֹתָם אַחַר מְדָרוּ בְּלֹא־אִסְדָּךְ נִסְבִּיתָם מַיִם וּבִלְאִשָּׁא אֶת־
 5 שְׁמוֹתָם עַל־שַׁפְתֵי: יְהוָה מֵנַת חֶלְקִי וּמִסִּי אֲתָה הַזֹּמִיד בְּזַרְלִי:
 6 חֲבָלִים גִּפְלוּלֵי בְּנַעֲמִים אֶת־נַחֲלַת שְׁפָרָה עָלֶי: אֲכַבֵּד אֶת־
 8 יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֶת־לֵילוֹת יִסְרוּנִי כְּלִיזוֹתִי: שִׁיחֵי יְהוָה לְגַגֵּי
 9 הַמִּיד כִּי מִיִּמֵּנִי בִלְאִמּוֹט: לִבִּי שָׁמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדֵי אֶת־
 10 בְּשָׂרִי יִשְׁכֵּן לְבָטָח: כִּי לֹא־תַעֲזוֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵר לֹא־תִתֵּן
 11 חֶסֶדֶךָ לְרְאוֹת שְׂחָת: הוֹדִיעֵנִי אֶרֶץ חַיִּים שְׁבַע שְׂמֵחוֹת אֶת־
 1 פְּגִיָּה גַעֲמַת בִּימִינֶךָ גַּעֲת: יז הַפְּלֵה לְדָוִד שְׁמֵעָה יְהוָה יִצְדַּק
 הַקְּשִׁיבָה רַחֲמֵי הַחַיִּינָה הַפְּלֵתִי בְּלֹא שַׁפְתֵי מִרְמוֹהֵי:
 2 מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטֵי יֵצֵא עֵינֶיךָ הַחַיִּינָה מִיִּשְׂרָאֵל: בְּחַנְּהָ לְבִי יִפְקֹדֶה לִילֵךְ
 4 צְרַפְתָּנִי בְּלֹא־חֲמָצָא וּמַתִּי בְּלֹא־עֲבָרָה: לַפְּעֻלֹת
 5 אָדָם בְּדַבֵּר שַׁפְתֶּךָ אֲנִי שְׁמַרְתִּי אֲרָחוֹת פְּרִיץ: הַמִּדָּה אֲשׁוּרֵי
 6 בְּמַעֲגֻלוֹתֶיךָ בְּלֹא־נְמוֹטוֹ פְּעָמָי: אֲנִי קִרְאתִיךָ בִּיתְעַנְנֵי אֵל
 7 הַסְּאֻנָּה לִי שָׁמַע אִמְרָתִי: הַפְּלֵה חֶסֶדֶךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים
 8 מִמַּתְקוֹמֵי־כֶסֶם בִּימִינֶךָ: שְׁמִרְנֵי בְּאִישׁוֹן בַּת־עֵזַן בְּצַל בְּנֵי־יָדֶיךָ

9 חסדירני: מפני רשעים זו שדוני איבי בנפש יקופו עלי:
 10 חלקמו סגרו פיו דברו בגאות: אשורנו עתה סבבנו עינתם
 11 ישתו לגמות בארץ: דמינו בארצה יבסוף לטרף וככפיר
 12 ישב במסתרים: קומה יהוה קדמה סגיו הכריעהו פלטה נפש
 13 מרשע חרקה: ממתים ידה י יהוה ממתים מחלד חלקם
 14 בחיים וצפינה המלא במגם ישבעו בגים והגיוו ירחם
 15 לעולליתם: אני בצדק אחזה פניה אשבעה בהקיץ המונח:
 16 יח למנצח לעבד יהוה להוד אשר דבר יהוה את דברי השירה
 הוצאת ביום י הציל יהוה אותו מבף כל איבו ומד שאול:
 2 ויאמר ארחסו יהוה חזקו:
 סלעי ומעודתי ומפלטו אלי צורי אבסדה
 4 קנני וקח ישעי משנבדי: מחלל
 5 אקרא יהוה ומד איבי אשע: אספני חבלר
 6 וממלך בלעל יבער חוני: חבל
 7 שאל סבבני בצר לי י אקרא יהוה: קדמוני מקש
 8 אלו אשע קולו ושועתו לסגיו י תבוא באוניו: ואל
 9 והרעש י הוציץ ומסדו תרים: ושמע מחיבלו
 10 ויהנעשו פי תרה לו: והנעש
 11 עשן י באפ גחלים בערו ממנו: ומסדו תרים
 12 האכל שמים וירד: עליה
 13 וירב על פרוכ ויעף וירד י שבת חשך י סחרו סביבותיו
 14 על בנפי דוח: מנה
 15 חסדו חשבתים עבי שחקים: כרד ונחלר
 16 נגדו עביו עברו ורעם בשמים י יהוה: ועליו

ענינתם

ממתים

השירה

חזקו

מחלל

חבל

מקש

אל

תרים

ממנו

עליה

מנה

ועליו

יהו קלו

15 גֵּשׁ:

16 רַב וְדוֹמָם:

מִם

17 יְהוָה מְנַשְׁמַת רַחַח אֶפְקָי:

18 יִקְדָּמֵי

מֵאַחֲרֵי עֵז

19 מִקִּמֵּי:

20 יְהוָה לְמַשְׁעֵן לִי:

21 יִחַלְעֵנִי

יְהוָה בְּצַדִּיק

22 לִי:

23 רְשַׁעְתִּי מֵאַחֲרָי:

24 לִי נִגְדָה

25 רְחִימִים עִמּוֹ וְאַשְׁפֵּט מַעֲוֹנָי:

26 כְּצַדִּיק

חֲסִיד הַתְּחַבֵּר

27 הַתְּחַבֵּר:

28 עֲקֹשׁ הַתְּחַפְּסֵל:

29 הוֹשִׁיעַ

אֶתְּחָה הַאֲצִיר גְּרִי

30 חֲשִׁבִי:

31 גֵּדְלֵי שׂוֹר:

יָדָפוּ

32 רֵוָה לְכָל י תְּחוֹסִים בּוֹ:

33 יְהוָה

וְהִקְצַצְתֵּנִי יְהוָה

34 יָדָפוּ:

כָּדוֹד וְנִחַלֵּךְ

וּבְרִיקִים

וַיִּרְאוּ אֶפְקָי

מִנְעֻרְהֶךָ

יִשְׁלַח מִשְׁחָם

יִצְלָנִי

וּמִשְׁנֵאֵי כִּי אֶמְצֵא

וְיָדָע

וְיִצְיָאֵנִי לְמִרְחֹב

יִחַלְעֵנִי

כְּכֹד יְהוָה יֵשֵׁב

וְלֹא

כִּי כֹל מִשְׁפָּטָי

וְאֶתִּי

וַיִּשְׁבַּח יְהוָה לִי

עַם

עַם תְּבַר הַמִּים

וְעַם

כִּי אֶתְּחָה עִם עֵנִי

כִּי

יְהוָה אֶלְהֵי יְהוָה

וּבְאֵלֵי

הַמִּים תֵּאֵלֵךְ

מִנּוֹ

כִּי כִי אֶלְהֵי מִבְּלַעֲרֵי

תֵּאֵלֵךְ

וַיִּתֵּן הַמִּים

וְעַל

וַיִּשְׁלַח רַחֲצוֹ וַיִּשְׁפָּטֵם

וַיִּנְלֵךְ מִסְרֹחַת הַבֶּל

אֶפְקָי:

יִמְלֵאֵנִי מִמֵּם רַבִּים:

יִקְדָּמֵנִי בְיָהִם אֶתִּי

כִּי תִמְצָן בִּי:

כִּי שְׁמַרְתֵּנִי יְהוָה יְהוָה

וְחִקְוֵנִי לֹא אֶסְדֵּר מֵנִי:

כְּכֹד יְהוָה לְגֵדְרֵי עֵינָי:

עַם תְּבַר הַתְּחַבֵּר

וְעֵינַיִם רַחֲמֵי הַשָּׁמַיִם:

כִּי דָבַר אֶרְצֵן בְּרֹד

אֶמְרָה יְהוָה צְרוּפָה

וּמִי צֹר וְזִלְתִּי אֶלְהֵינוּ:

מִשְׁחָה בְּתֵלֵי כְּאֵלֹהֵי

מלמד ידי

ותפוך

וימנה תסעדי וענותה

ולא

ארחף אויבי

אמחצם

יפלו פחתי

תכריע

ואיבי נתתה לי

ישועו

על־יהודה ולא

בטיט

תפלטני מריבי

עם

לשמע און ישמעו

בגר

חריהנה וברוך

האל

וידבר עמים

מאיש

על־בן אודה בנוים

מגדל

ועשה חסד

עולם:

יט. למנצח מזמור לדוד: השמים מספרים כבוד אל ומעשה

ידיו מגיד תרקייע: יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחודה

הדעת: אין אמר ואין דברים בלי גשמע קולם: בקדו־ארץ

יציא קום ובקעה חבל מליהם לשמש שם: אהל בהם: והוא

35 כִּמְתִי יַעֲמִידֵנִי:

36 לְמַלְחָמָה

לִי כִּגְן יִשְׁעָהּ

37 תִּרְבְּנִי:

38 מְעֵרוּ קִרְסֵלִי:

39 וְאַשְׁנֵם

וְלֹא־יִבְלוּ קוֹם

40 רַגְלִי:

41 קִמֵּי תַחְתֵּי:

42 עֲרָף

וְאֵין מוֹשֵׁעַ

43 עָנָם:

44 חוֹצוֹת אַרְיָקָם:

עַם

45 לֹא־יִזְעַתִּי יַעֲבֹדוּנִי:

46 לִי

47 גִּבֹּר יִבְלוּ וַיִּחַרְנוּ מִמִּסְבְּרֹתֵיהֶם:

48 צוּרֵי

הַנּוֹתֵן נִקְמוֹת לִי

49 תַּחְתֵּי:

50 חֶמֶם תַּצִּילֵנִי:

51 יְהוָה

יִשׁוּעוֹת מִלְּפִי

לְמַשִּׁחוֹ

7 בַּחֲתָן יֵצֵא מִחֶפְתּוֹ יֵשֵׁשׁ בְּנֵבוֹר לְרוּץ אֶרֶח: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם י
 8 מוֹצֵאוֹ וְהִקּוּפְתּוֹ עַל־קִצּוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מִחֶפְתּוֹ: הַתּוֹרֵת יְהוָה
 הַמִּימָה מְשִׁיבַת גַּפְשׁ עֲדוּת יְהוָה גְּאֻמָּה מִחִימַר פְּתִי:
 9 פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׂרָיִם מְשִׁמְחֵרֵלֵב מִצּוֹת יְהוָה בְּרָה מְאִירַת
 10 עֵינָיִם: יִרְאֵת יְהוָה י מְהוֹרָה עֲמֻדַת לְעַד מִשְׁפָּטֵי־יְהוָה אֲמַת
 11 אֲדָקוּ יַחֲדוּ: הַנְּחֻמָּדִים מִזֶּהָב וּמִפָּז רַב וּמְהוֹקִים מְדַבֵּשׁ וְנִפְת
 12 צוּסִים: נִסְעֲבֹדָה גְזֵר בְּהֵם בְּשִׁמְרִים עֵקֵב רַב: שְׁגִיאוֹת מִר
 14 יִבִּין מִנְּסֻתָרוֹת גִּקְנִי: גַּם מוֹדִים י חֲשָׁד עֲבֹדָה אֶל־יִמְשֻׁלוּ־בִי
 15 אֵין אִיחָם וְנִקְיֹתִי מִפֶּשַׁע רַב: יְהִי לְרִצּוֹן י אִמְרֵי־פִי וְהִנָּחַן לְפִי
 16 לְפִנְיָה יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: כ לִמְנַצֵּחַ מוֹמֹר לְדוֹד: יַעֲנֶה
 3 יְהוָה בְּיָם צָרָה יִשְׁאָבָה שֵׁם י אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֲזָרָה מִקִּדְשׁ
 4 וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדָה: יִזְכֹּר כָּל־מִנְחֹתֶיךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשָׁנֶה־פִלְהָ: יִתֵּן
 6 לֶךָ כִּלְבָבָה וְכֹל־עֲצָתֶךָ יִמְלֵא: גִּבְרָנָה י בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם־
 7 אֱלֹהֵינוּ גִּבְרָל יִמְלֵא יְהוָה כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עֲפֹה יִדְעֵתִי פִי
 הוֹשִׁיעַ יְהוָה מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְׁמֵי קִדְשׁ בְּנֵבוֹרוֹת יִשַׁע יִמְנֵוּ:
 8 אֱלֹהֵי בְרֵכֵב וְאֱלֹהֵי בְּסוּסִים וְאֱנַחְנוּ י אֱנַחְנוּ י בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר:
 9 הַטָּה־רָעוֹ וְנִפְלֹו וְאֱנַחְנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד: יְהוָה הוֹשִׁיעַ
 10 הַפִּלְדֵי יַעֲנֵנוּ בְּיָם־קִדְאָנוּ: כֵּא לִמְנַצֵּחַ מוֹמֹר לְדוֹד: יְהוָה
 3 בְּעֹדָה יִשְׁמֹד־מִלְךָ וּבִישׁוּעָתֶךָ מֵה יִנִּיל מֵאֵד: הַאֲוֹת לְפִי נִתְפַּהֵל
 4 לְוֵ אֶרֶשֶׁת שִׁפְתָיו כֹּל־מְנַעַת פִּלְהָ: כִּי־תִקְדְּמֵנוּ בְּרִכּוֹת טוֹב
 5 הַשִּׁית לְרֵאשׁוֹ עֲמֻרַת פִּז: חַיִּים י שֶׁאֵל מִמֶּךָ נִתְפַּה לְוֵ אֶדָה
 6 יָמִים עוֹלָם וְעַד: גְּזֵר־ל בְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתֶךָ תוֹד וְהוֹד הַשִּׁיעַ
 7 עֲלֵיו: כִּי־תִשְׁתַּחֲוּוּ בְּרִכּוֹרַת לְעַד תִּחַדְהוּ בְּשִׁמְחָה אֶת־פִּנְיָה:
 8 כִּי־תִפְלֶה בְּטַח בִּיתֶהָ וּבְחֶסֶד עֲלִיּוֹן כֹּל־יָמוּט: הַמְצֵא־יָדָה
 10 לְכֹל־אִיבֵיהָ יִמְנֶה הַמְצֵא שְׁנֵאִיָּה: הַשִּׁיעֵמוֹ י כִּתְנֹד אֵשׁ לְעַת
 11 פִּנְיָה יְהוָה בְּאִפּוֹ יִבְלַעֵם וְהֵאֲבִלֵם אֵשׁ: פְּרִיטוֹ מֵאֶרֶץ הַאֲבֵד
 12 וְזָרַעֵם מִבְּנֵי אָדָם: כִּי־נָטוּ עֲלֶיךָ רַעַה תִּשְׁכּוּ מוֹפֵת כֹּל־וּקְלוֹ:
 18 כִּי־תִשְׁתַּחֲוּוּ שִׁבְכֵם בְּמִיתְרֵיךָ תִּכְוֵנוּ עַל־פְּגִיתָם: רֹמֵה יְהוָה

כב ¹ בַּעֲנֵף נְשִׂיחָה וְגִמְזוּדָה נְבוֹרָהּ: כב לְמַנְצָה עַל־אֲלֵרָה
² הַשָּׁחַד מִזְמוֹר לְדוֹד: אֵלֵי אֵלֵי לִמָּה עֹבְרָתִי רְחוֹק מִשְׁוֹעֹתַי
³ וְדַבְרֵי שְׁאֵנֹתַי: אֲלוֹהֵי אֲקִרָא יוֹמָם וְלֹא תַעֲנֶנּוּ וְלֵילָה וְלֹא־דַמִּיָּה
⁴ לִי: וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל: בָּהּ בָּטְחוּ אֲבֹתֵינוּ
⁵ בָּטְחוּ וְתַפְלְטָמוּ: אֲלֵיךָ וַעֲקוּ וְנִמְלְטוּ בָּהּ בָּטְחוּ וְלֹא־אֲבֹשׁוּ:
⁶ וְאַנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא־אִישׁ חֲרַפְתָּ אֹדָם וּבְזוּי־עַם: כָּל־רְאִי יִלְעָנוּ
⁷ לִי יִפְטִירוּ בְּשֵׁפֶה יִגִּיעוּ רֹאשׁ: גַּל אֲלִי־הִזָּה יִפְלְטָהוּ יִצִּילֵהוּ כִּי
⁸ תִּקְצֵן בּוֹ: כִּי־אֲתָרָה גַחֲזִי מִבְּטָן מִבְּטִיחִי עַל־שָׂדֵי אֲמִי: עֲלֵךְ
⁹ הַשְּׁלֵכְתִי מִדָּחַם מִבְּטָן אֲמִי אֵלֵי אָתָּה: אֲל־תִּרְחַק מִסְּנֵי כִּי
¹⁰ צָרָה קְרוּבָה כִּי אֵין עֹזְרִי: סִבְבוּנֵי פְרִים רַבִּים אֲבִירֵי בָשָׁן
¹¹ כִּתְרוּנֵי: פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם אֲרִי־הֵ טֹרֵף וְשֹׁאֵג: פִּמִּים גִּשְׁפַכְתִּי
¹² וְהִתְפַּרְדּוּ כָּל־עֲצָמוֹתַי הִנֵּה לְבִי כִּדְוֹנָג גַּמָּם בְּתוֹךְ מַעֵי: יָבֵשׁ
¹³ כִּתְרֵשׁ יִפְזוּ וְלִשׁוֹנֵי מִדְּבַק מִלְקוֹחֵי וְלַעֲפַר־מֹות תִּשְׁפַּתְנִי: כִּי
¹⁴ סִבְבוּנֵי כָּל־בָּיִם עֲדַת מְרַעִים הִקִּיפוּנִי כְּאִרֵי יָדַי וְרַגְלֵי: אֲסַפֵּר
¹⁵ כָּל־עֲצָמוֹתַי הֵמָּה יִכְיִטוּ יִרְאֲרָבִי: יִחַלְקוּ כְּנָדֵי לֶחֶם וְעַל־לְבוּשֵׁי
¹⁶ יִפִּילוּ גֹזֵל: וְאַתָּה יְהוָה אֲל־תִּרְחַק אֲיִלוֹתַי לְעֹזְרֹתַי הַחַוְשָׁה:
¹⁷ הַצִּילֵהוּ מִחֲרַב נֶפֶשׁ מִי־כָּלֵב יִחִידָתִי: הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיָּה
¹⁸ וּמִקִּרְנֵי רַמִּים עֲנִיתֵנִי: אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאֹתִי בְּתוֹךְ קָהֵל
¹⁹ אֲחֵלְלֶךָ: יִרְאֵי יְהוָה יִהְלָלוּ כָּל־צָרַע יַעֲקֹב כִּבְדוּהוּ וְגִוְרוֹ
²⁰ מִמֶּנּוּ כָּל־צָרַע יִשְׂרָאֵל: כִּי לֹא־בֹזָה וְלֹא שִׁקֵּץ עֲנֹת עֲנִי וְלֹא
²¹ הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֹעוֹ אֲלֵיו שָׁמַע: מֵאֲתָתְךָ תְּהַלְתִּי בְּקָהֵל
²² רַב גְּדוֹרֵי אֲשֶׁלֶם נֹגֵד יִרְאִיו: יֹאכְלוּ עֲנִוִים יִשְׁבְּעוּ יִהְלָלוּ
²³ יְהוָה דֹּדְשׁוֹ יְחִי לְבַבְכֶם לְעַד: יִזְכְּרוּ יִישְׁבוּ אֲלִי־הִזָּה כָּל־
²⁴ אֲסַפְּרָאֲרֵץ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לִפְנֵיךָ כָּל־מִשְׁפָּחוֹת גֹּיִם: כִּי לַיהוָה
²⁵ הַמְּלוֹכָה וּמִשַׁל בְּגֹיִם: אֲכָלוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ כָּל־דְּשַׁגְרֵי אֲרֶץ לִפְנֵי
²⁶ יְכָרְעוּ כָּל־זֹרְדֵי עֵפֶר וְנִפְשׁוּ לֹא־הִיָּה: זָרַע יַעֲבֹדֵנוּ יִסְפֵּר לֹאֲדָנֵי
²⁷ כָּן לְהוֹר: יִבְאוּ וַיִּגִּידוּ צַדִּיקָתוֹ לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה: כג מִזְמוֹר
²⁸ לְדוֹד יְהוָה רַעִי לֹא אֲחַסֵּר: בְּנֵאוֹת דְּשָׁא יִרְבִּיצֵנִי עַל־מִי

8 מנחות יגהלגי: נפשי ישובב יגחני במעגל צדק למען שמי:
 4 גם כראלף בגיא צלמות לא אירא רע כראתה עמדי שבטך
 5 ומשענתה הפה יגחמי: תערך לפניי שלחן נגד צדרי השנה
 6 בשמן ראשי כוסי ריח: אך טוב ותסד ירדפוני כל ימי חי
 1 ושבתיי בבית יהוה לארץ ימים: כד לדוד מזמור ליהוה
 2 הארץ ומלואה תבל ושבי בה: כי הוא עלימים יסדה ועל
 3 גררות יבוננה: מרעלה בחר יהוה ומריקום במקום קדשו:
 4 גמי כפים ובר לבב אשר לאגשא לשוא נפשו ולא נשבע
 5 למרמה: ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: זה נזר
 7 הדשו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים ראשכם
 8 והגשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד
 9 יהוה עוזו וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו שערים ראשכם
 10 ושאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד
 1 יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה: כה לדוד אלף יהוה
 2 נפשי אשא: אלהי כהן בטחתי אלאבושה אל יעלצו איבי
 3 לי: גם כל קנף לא יבשו יבשו הבוגרים ריקם: ודבק יהוה
 5 הודיעני ארחותיך למדני: הדריבני באמתך וילמדני כראתה
 6 אלהי ישעי אותך קויתי כל היום: ובר חמיה יהוה ומסריך
 7 כי מעולם הפה: חטאות געורי ופשעי אלהיך בחסדך
 8 ובר ראתה למען טובה יהוה: טוב וישך יהוה עליך יהוה
 10 חטאים בדרך: ידרך עניים במשפט וילמד עניים דרכו: כל
 11 ארחות יהוה חסד ואמת לגברי בריתו ועדתיו: למען שמך
 12 יהוה וקלחת לעוני כי רב הוא: מי זה האיש ירא יהוה יורנו
 14 בדרך יבחר: גפשו בטוב הלך וזרעו יירש ארץ: סוד יהוה
 15 ליראיו ובריתו להודיעם: עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא
 16 מרשת רגלי: פנה אל וחידי ועני אני: צרות לבבי
 18 הרחיבו מצוקותי הוציאני: ראה עני ועמלי ושא לבל
 19 חטאותי: ראה איבי בדרך ושנאת חסם שגאוני: שמרה

למנוח אלהי

החן והחן

21 גִּפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֶל־אֲבוֹשׁ כִּרְחִסְתִּי כִּי: הַסּוֹזֵר יִצְרוּנִי כִי
 22 כִּי־תִקֶּה: פְּרַח־אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו: כו לְדוֹדֵי
 שִׁפְטֵנִי יְהוָה כִּי־אֲנִי בַת־מִי הַלְבַתִּי וּבִיהוֹתָ בְטַהַרִּי לֹא אֶמְעַד:
 23 בְּתַנְיֵי יְהוָה וְנִסְגִּי צָרוֹפָה כְּלִיֹּתִי וְלִבִּי: כִּי־חִסְדְּךָ לִנְגִד עֵינַי
 4 וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּאִמְתְּךָ: לֹא־יִשְׁכַּחַי עֲסֻמַּת־רִשׁוֹא וְעֲסֻנְעֻלְמִים
 5 לֹא אָבוֹא: שְׁנֵאתִי קָהַל מְרַעִים וְעֲסֻדְשָׁעִים לֹא אֲשַׁב: אֲרַחֵץ
 7 בְּנִקְיוֹן כִּפִּי וְאִסְבְּכָה אֶת־מִזְבְּחֶךָ יְהוָה: לִשְׁמַע בְּקוֹל הַתְּהִלָּה
 8 וְלִסְפָּר בְּלִנְפְּלֵאוֹתֶיךָ: יְהוָה אֱהַבְתִּי מֵעוֹן בֵּיתְךָ וּמְקוֹם מִשְׁבֵּן
 9 כְּבוֹדְךָ: אֱלֹהֵי־אִסְתָּף עֲסֻחֻטָּאִים נִפְשִׁי וְעֲסֻאֲנָשִׁי דָמִים תִּי: הַתְּהִלָּה יִתְּנֶה לְיָדֵי
 10 אֲשֶׁר־בִּידֵיהֶם זִמָּה וַיִּמְנַם מְלֵאָה שָׁחַד: וְאֲנִי בַת־מִי אֶל־ךָ
 12 פָּדֵנִי וְתַנְיֵי: רַגְלֵי עֲמֻדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהֵלִים אֶכְרֶךְ יְהוָה:
 כז לְדוֹדֵי יְהוָה אֲוֹרֵי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא יְהוָה מֵעוֹן תִּי מִמִּי
 2 אֶפְחָד: בְּקִרְבִּי עָלִי מְרַעִים לֶאֱכֹל אֶת־בְּשָׂרִי צָרִי וְאִבִּי לִי
 3 רִיבָה כִּשְׁלוֹ וְנִקְלוֹ: אִם־תִּחַנֶּנִּי עָלִי מִתְּנָה לֹא־יִירָא לִבִּי אִם־
 4 תִּקְוָה עָלִי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטָח: אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת
 יְהוָה אוֹתָהּ אֶבְקֶשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוָה כְּלִיִּי תִי לַחֲזוֹת בְּנֻעַם
 5 יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסִכָּה בְּזֶם רָעָה יִסְתִּירֵנִי
 6 בְּסִרְזָר אֶהְלֹךְ בְּצוֹר יְרוּמְמֵנִי: וְעַתָּה יְרוּם רֹאשִׁי עַל־אֵבִי
 סְבִיבוֹתַי וְאִזְבְּחָה בְּאֶהְלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אֲשִׁירָה וְאִזְמִירָה לַיהוָה:
 7 שְׁמַע־יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְתַנְיֵי וְעֲנֵנִי: לֵךְ אִמֵּר לִבִּי בְּקִשׁוֹ פָּנֵי
 9 אֶת־פָּנֶיךָ יְהוָה אֶבְקֶשׁ: אֱלֹהֵי־הַסֶּהַר פָּנֶיךָ מִמֵּנִי אֶלְתַּטֵּב בְּאֵף
 10 עֲבָרְךָ עֲזַרְתִּי הִיֵּית אֱלֹהֵי־שִׁשְׁנֵי וְאֶל־תְּעוֹבְנֵי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי: כִּי
 11 אָבִי וְאִמִּי עֲזוּבוּנִי וְיְהוָה יִאֲסָפֵנִי: תוֹרֵנִי יְהוָה וְדַרְכְּךָ וְנִתְנֵי
 12 בְּאֶרֶץ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרֵי: אֱלֹהֵי־הַתְּהִלָּה בְּנִפְשׁ צָרִי כִּי קָמַרְכִּי
 13 עֲדֵי־שָׁקֶר וַיִּפַּח חֶמְס: לֹא־וְלֹא הֵאֲמַנְתִּי לְרֹאֹת בְּטוֹב־יְהוָה
 14 בְּאֶרֶץ חַיִּים: קוֹה אֱלֹהֵי־יְהוָה חֲזַק וַיֵּאֱמֵן לְבָבִי וְקוֹה אֱלֹהֵי־יְהוָה:
 כח לְדוֹד אֶלְךָ יְהוָה אֶקְרָא צוּרֵי אֱלֹהֵי־הַסֶּהַר מִמֵּנִי פְתַח־חֶשֶׁה
 2 מִמֵּנִי וְנִמְשַׁלְתִּי עֲסֻיֹרְדֵי בּוֹר: שְׁמַע קוֹל תְּחַנְּנֵנִי בְּשׁוֹעֵי אֶלְךָ

(*) נקוד מלשמה ומלמעלה חוץ מן ר"ו שלא נקוד אלא מלשמה.

3 בְּנִשְׂאֵי יָדָי אֶל־דְּבִיר קִדְשָׁךְ: אֶל־הַמְּשַׁכְּנֵי עַמְדֵּי־שָׁעִים וְעַם
 4 פְּעָלֵי אֵזן דְּבִירֵי שְׁלוֹם עַמְדֵּי־עֵינָם וְרַעַה בְּלִבְכֶם: הַתְּלִיחִים
 5 בַּפְּעִלִם וּבְרַע מַעַלְלֵיהֶם בַּמַּעֲשֵׂה יָדֵיהֶם מִן הַחֵב הַשָּׁב וּמִוֹלָם
 6 לָהֶם: כִּי לֹא יָבִינוּ אֶל־פְּעֻלַת יְהוָה וְאֶל־מַעֲשֵׂה יָדָיו יִתְרַם
 7 וְלֹא יִבְגּוּ: בְּרוּךְ יְהוָה כִּי־שָׁמַע קוֹל תְּסַנּוּנֵי: יְהוָה יַעַז וּמִגְנֵי
 8 בְּזוֹ בָטַח לִבִּי וּנְעֻזְתִּי וַיַּעֲלֵז לִבִּי וּמִשִּׁירֵי אֲהוּדָנוּ: יְהוָה עֲדַלְמוּ
 9 וּבְמַעֲזוֹ יִשׁוּעוֹת מִשִּׁיחֵו הוּא: הוֹשִׁיעֲנֵה אֶת־עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת־
 10 גְּחַלְתֶּךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד־הַעֲוֹלָם: כט מִזְמוֹר לְדָוִד הַבֵּן
 1 גִּיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים הָבֹו לִיהוָה כְּבוֹד וְעֹז: הָבֹו לִיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ
 2 הַשִּׁבְחָנוּ לִיהוָה בְּהַרְרַת־קִדְשׁ: קוֹל יְהוָה עֲלֵה־מִים אֶל־הַכְּבוֹד
 3 הַרְעִים יְהוָה עֲלֵמִים רַבִּים: קוֹל־יְהוָה בְּבַח קוֹל יְהוָה בְּהַרְרֵ:
 4 קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אַרְזִים וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת־אַרְצֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִיבֵם
 5 בַּמַּדְעָנִל לְבָנוֹן וְשִׁרְיוֹן כְּמוֹ בְּהַר־אֲמִים: קוֹל־יְהוָה חָצֵב לְחִבּוֹת
 6 אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַחִיל מַדְבַּר יַחִיל יְהוָה מַדְבַּר קִדְשׁ: קוֹל יְהוָה יִחוּלֵל
 7 אֵילֹת וַיִּחַשֵּׁף יַעֲרֹת וּבְהִיבִלּוֹ כִּלּוֹ אֲמַר כְּבוֹד: יְהוָה
 8 לַמַּבּוּל יֵשֵׁב וַיֵּשֵׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יִבְרַךְ
 9 אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: ל מִזְמוֹר שִׁיר חֲגַפְתַּת הַבַּיִת
 10 לְדָוִד: אַרְוַמְטָךָ יְהוָה כִּי דִלִיתָנִי וְלֹא־שִׁמַּחַת אִיבִי לִי: יְהוָה
 11 אֱלֹהֵי שׁוֹעֲתֵי אֵלֶיךָ וַתַּרְפָּאֵנִי: יְהוָה הַעֲלִיתַ מִן־שָׁאוֹל נַפְשִׁי
 12 חֵיירָתָנִי מִיּוֹרְדֵי בּוֹר: זָמְרוּ לִיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזִכַּר קִדְשׁוֹ:
 13 כִּי רָנַע בְּאֶפְסֵי חַיִּים בְּרִצּוֹנוֹ בְּעַרְב יֵלִין כְּבִי וּלְבַקֵּר רַגְלָה: וְאֲנִי
 14 אֲמַרְתִּי בְּשִׁלּוֹי בַל־אֲמוּט לְעוֹלָם: יְהוָה בְּרִצּוֹנָךְ הַעֲמִדְתָּהּ
 15 לְהַרְרֵי עֹז הַסִּתְּרַת פְּנֵיךָ הִייתִי גִבְהָל: אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל־
 16 אֲדָנִי אֶתְחַנֵּן: מַה־בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל־שַׁחַר הַיּוֹדֶךָ עֶפֶר
 17 הַנִּגִּיד אֶמְתָּךְ: שָׁמַע־יְהוָה וַחֲגַנִּי יְהוָה הִנֵּה י עֹז לִי: הַסִּתְּרַת
 18 מִסְפְּרֵי לְמַחֹל לִי פִתַּחַת שָׁקִי וַתֹּאזְנֵי שִׁמְחָה: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ
 19 לְזִכְרוֹן וְלֹא יִדַם יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶדֶךָ: לֹא לְמַנְצַח
 20 מִזְמוֹר לְדָוִד: בְּךָ־יְהוָה חֲסִיתִי אֶל־אֲבוֹשָׁה לְעוֹלָם בְּצַדִּיקְתֶּךָ

3 פלמני: הטח אלי י אונף מנהה הצילני הנה לי י לצור מעוז
 4 לבירת מצודות לחושעני: כירסלעי ומצודתי אפה ולמען
 5 שמך תנחני ותנהלני: הוציאני מרשת זו טמנו לי כיר אפה
 6 מעץ: בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת: שנאתי
 7 השמרים תכלי שוא ואני אל יהוה בטחתי: אנילה ואשמוחה
 8 בחסדך אשר ראית ארבעני ידעת בצרות נפשי: ולא
 9 הסנרפני ביד אויב העמדה במרחב נגלי: חנני יהוה כי
 10 צר לי עששה בכעס עיני נפשי ובמני: כי כלו כינון חיי ושנותי
 11 באנחה קשל בעוני כחי ועצמי עששו: מכל צדרי היותי
 12 חרפה ולשכני מאד ופחד למידעי ראי בחוץ נדחו ממני:
 13 גשכחתי כמת מלב היותי בכלי אבד: כי שמעתי ידבת רבים
 14 מגור מסביב בהוהדם יחד עלי לקחת נפשי וממו: ואני עליך
 15 בטחתי יהוה אמרתי אליו אפה: בידך עתתי הצילני מיד
 16 אויבי ומרדפי: האירה פניך על עבדך חושעני בחסדך: יהוה
 17 אל אבושה כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשואל: האלקנה
 18 שפתי שקר הדברות על צדיק עתק בנאותו ובוז: מר רב
 19 טובך אשר צפנת ליראתך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם:
 20 תסתירם בסתר פניך מרבים איש תצפנם בסכה מריב
 21 לשנות: ברוך יהוה כיהפליא חסדו לי בעיר מצור: ואני י
 22 אמרתי בחפזי נגרותי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני
 23 בשועי אליך: אהבו את יהוה בלחסידי אמנים נצר יהוה
 24 ומשלם על יתר עשה נאווה: חזקו ויאמן לבבכם בלחמיהם
 25 ליהוה: לב לדוד משביל אשרי גשור פשע בסוי חטאה:
 26 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמדה: כי
 27 תדרשתי בלו עצמי בשאנתי בלדיוס: כי יומם ולילה י
 28 תכבד עלי ידך נהפך לשדי בתרבי קיץ סלה: חטאתי
 29 אודיעך ועוני לאכסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה
 30 ואפה נשאת עון חטאתי סלה: על זאת יתפלל בלחסידי י

7 אֱלֹהֵי לֵעֵת מָצָא רֹק לְשֹׁטֵף מִיַּם רַבִּים אֲלֵיו לֹא יָנִיעוּ: אַתָּה
 8 סָתַר לִי מַצַּר הַמַּצְרֵי רַגְלִי פָלַט הַסּוֹכְבֵי סִלְחָ: אֲשַׁפְּלֶךְ:
 9 וְאֹרֶךְ בְּרַחְמֵיךָ תִּלְךָ אִיעָצֶר־עָלַי עֵינַי: אֲלֹהֵי כְּסוּם
 10 בְּפֶרֶד אֵין הִבֵּן בְּמַחְגַּ וְרִסֵּן עֲדֵיו לְכַלּוֹם כֹּל קָרַב אֱלֹהֵי: רַבִּים
 11 מִכְּאוּבִים לְרַשָּׁע וְתִבְוֹטֵחַ בִּיהוָה חֶסֶד יִסְבְּבֵנו: שִׂמְחוּ בִיהוָה
 12 וְגִילוּ צְרִיקִים וְהִרְנִינוּ כִּלְיִשְׂרָאֵל: לֵג הֲנֵנו צְרִיקִים
 13 בִּיהוָה לְיִשְׂרָאֵל נֵאֻמָּה תִהְלַח: תִּדְרוּ לִיהוָה בְּכִנּוּר כְּנָבֵל עֲשׂוּר
 14 וּמְרִדְלוּ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הֵיטִיבוּ נֶגֶן בְּתִרְנֻעָה: כִּי־יִשָּׁר
 15 דְּבַר־יהוָה וְכֹל־מַעֲשָׂהוּ בְּאֱמוּנָה: אֲהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד
 16 יְהוָה מִלְּאֵה הָאָרֶץ: בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נֶעֱשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כֹּל
 17 עָבָא: כִּנָּם בְּנֵד מִי הַיָּם נִחַן בְּאֹצְרוֹתֶי תְּחוּמֹת: יִירָאוּ
 18 מִיהוָה כֹּל הָאָרֶץ מִכְּנֹנוּ יִגְדוּ כֹל יִשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא אָמַר
 19 וַיְהִי הוּא־צִוָּה וַיַּעֲמֵד: יְהוָה הִפִּיר עֲצַת נוֹיִם תִּגְיָא מַחֲשָׁבוֹת
 20 עַמִּים: עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֵד מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדָר וְדָר:
 21 אֲשֶׁר־יִתְנוּ אֲשֶׁר־יהוָה אֱלֹהֵיו תַּעַם יִבְטַח לְנַחֲלָה לוֹ: מִשָּׁמַיִם
 22 תִּבְטֵחַ יְהוָה רֵאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם: מִמִּבְּטָן־שִׁבְתּוֹ הַשְׂגִּיחַ אֵל
 23 כֹּל־יִשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיָּצַר יְחַד לֵבָם הַמִּבֵּן אֵל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם:
 24 אֵין הַמִּלְכָּה נִשְׁעָ בְּרִבְחֵי־לֵב נִפְוֹר לֹא־יִנְצֵל בְּרִבְכָּת: שֶׁקֶר
 25 תִּסּוֹם לְחַשׁוּעָה וּבְרַב חֵילוֹ לֹא יִמְלֹט: תִּנְה עֵין יְהוָה אֵל־
 26 יִרְאֵיו לְמִתְחַלִּים לְחִסּוֹ: לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחַיֵּיהֶם בְּרַעֲב:
 27 נַפְשֵׁנו חֲבָתָה לִיהוָה עֲזָרְנוּ וּמִנְּנוּ הוּא: כִּי־יִשְׂמַח לִבְנוּ כִּי
 28 כִּשְׁם קִדְשׁוֹ כְּמִתְנוּ: יִהְיֶה־חֶסֶדְךָ יְהוָה עֲלֵינוּ כְּאִשֶּׁר יִתְּלֵנוּ לָךְ:
 29 לֵד לְדוֹד בְּשִׁנּוֹתָו אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיַּגְרֵשׁוּ וַיִּלְךְ:
 30 אֲבָרְכָה אֶת־יהוָה בְּכָל־עֵת תְּמִיד תִּהְלַחְתָּ בְּפִי: בִּיהוָה תִּתְחַלְּלֶנּוּ
 31 נַפְשֵׁי יִשְׁמְעוּ עֲנִיִּים וַיִּשְׁמְחוּ: גִּדְלוּ לִיהוָה אֱתֵי וּנְרַחֲמֵהָ שְׂמֵחַ
 32 יִתְּנוּ: דְּרִשׁוּ אֶת־יהוָה וְעֲנֵנִי וּמִכָּל־מְגֻדוֹתַי הַצִּילְנִי: הִבִּיטוּ
 33 אֲלֵיו וּגְהָרוּ וּפְגִידוּם אֲלֵי־חֶפְרוּ: זֶה עֲנֵי קִרָא וַיְהוָה שִׁמְעַ
 34 וּמִכָּל־צְרוּתָיו הוֹשִׁיעוּ: תִּנְה מִלְּאֵד־יהוָה סִבִּיב לִירְאֵיו וַיַּחֲלָצֵם:

9 טעמו וראו כר טוב יהודה אשרי הנבר יחסהבו: וראו את
 10 יהודה קדשו פי אין מחפור לראיו: בפירים רשו ורעבו ודרשו
 11 יהודה לא יחסרו כל טוב: לברגים שמעולי יראת יהוה
 12 אלמדכם: מיהאיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב:
 13 נצור לשונך מרע ושפתיו מדבר מרמה: סוד מרע ועשוד
 14 טוב בקש שלום ורחמים: עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל
 15 שועתם: פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם: צעקו
 16 ויהוה שמע ומכל צרותם הצילם: קרוב יהוה לנשבר רלב
 17 ואת דכא רוח יושע: רפות רעות צדיק ומבלם יצילנו יהוה:
 18 שמר כל עצמתיו אמת מהגרו לא נשברה: המותת רשע
 19 רעה ושנאי צדיק יאשמו: פדה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו
 20 לה כל החסים בו: לה לדוד יריבה יהוה את יריביו לחם
 21 את לחמי: החזק מנן וצנה וקומה בעורתי: והרק חגית וסגר
 22 לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני: יבשו ויקלמו מבקשי
 23 נפשי יפנו אחור ויחפרו השכי רעתי: יהיו כמץ לפגרות
 24 ומלאך יהוה יתה: יהי דרכם חשך וחלקלקת ומלאך יהוה
 25 ירדם: ברחנם טמנולי שחת רשתם חנם חפרו לנפשי:
 26 המאהו שואה לא ידע ורשתו אשר טמן הלכנו בשואה
 27 ויפלה: ונפשי הגיל ביהודה השליש בישועתו: כל עצמתיו
 28 האמרה יהוה מי כמות מציל עני מחזק ממנו ועני ואביו
 29 מנולו: יקומן עבי חמם אשר לא ידעתי ושאלוני: ישלמוני
 30 רעה פחת טובה שכול לנפשי: ואני בחלותם לבושי שק
 31 עגיתי בצום נפשי ותפילתי על ידיו השוב: ברע באחלי
 32 התהלכתי באבל אם קדר שחתי: ובצלעי שמחו ונאספו
 33 נאספו עלי גבים ולא ידעתי קרעו ולא דמו: בתנפי לעני
 34 מעונ חרק עלי שנימו: אדני כמרה תראה השיבה נפשי
 35 משאתם מכפירים יחדתי: אודך בקהל רב בעם עצום
 36 אהללך: אל ישמח לל אבי שקר שנאי חנם יקר צרעין: פי

י ליהושפט מלך יהודה
 ויהושפט מלך יהודה
 ויהושפט מלך יהודה

ספר כותב פתח כותב

לא שלום ידברו ועל רגער ארץ דברי מרמור יחשבו: 21
 וירחיבו עלי פיהם אמרו האח י האח ראתה עינינו: ראתה 22
 יהודה אל תחרש אדני אל תרחק ממני: העירה והקיצה 23
 למשפטי אלה ואדני לריבי: שפטני בצדקה יהוה אלהי ואל 24
 ישמחו לי: אלי אמרו בלבם האח נפשנו אלי אמרו בלענהו: 25
 יבשו ויחפרו יחדו שמתי רעתי ילבשר בשת וכלמה הפגדילים 26
 עלי: ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה 27
 החפץ שלום עבדו: ולשוני תהנה צדקה בלתיים תהלקה: 28
 לו למנצח לעבד יהוה לדוד: נאם פשע לרשע בקרב 1
 לבי אדפחד אלהים לנגד עיניו: ביהחליק אליו בעיניו 2
 למצא עותו לשנא: דבר רפיו און ומרמה חדל להשכיר 3
 להיטיב: און יחשב על משכבו יתיצב על דרך לא טוב רע 4
 לא ימאם: יהוה בהשמים חסדה אמונתה עד שחקים: 5
 צדקתה י כתר ראל משפטיה תהום רבה אדם ובהמה 6
 תושיע יהוה: מדיקר חסדה אלהים ובני אדם בצל כנפיה 7
 יחסינו: ירוחן ממשן ביהוה ונחל עדניה תשקם: ביעמה מקור 8
 חיים באורה נראו האור: משך חסדה לידעיה וצדקתה 9
 לישיר לב: אל תבואני רגל נאווה וירושעים אל תגדני: שם 10
 לן גפלו פעל און רחו ולא יכלו קום: לו לדוד י אל תחתך 11
 בפרעים אל תקנא בעשי עולו: כי בחציר מתרה יפלו 12
 ויגרק רשא יבולון: בטח ביהוה ועשה טוב שכד ארץ ורעה 13
 אמונה: ותענג על יהוה ויהלך משאלת לבך: נול על 14
 יהוה ברכה ובטח עליו ותוא יעשה: והוציא כאור צדקה 15
 ומשפטך בצדקים: ויום י ליהוה והתחולל לו אל תחתך 16
 במצלות דרס באיש עשה מזמורת: תרף מאף ועזב חמה 17
 אל תחתך יסך להרע: כי מרעים יכרתון וקני יהוה תמה 18
 ידש ארץ: ועוד מעט ואין רשע והתבוננה על מקומו ואינגו: 19
 ועגנים ידש ארץ והתענגו על רב שלום: ומם רשע לצדיק 20

13 וְחָרַק עָלָיו שְׁנָיו: אֲדָנִי יִשְׁחַקְלֹוּ כִּי־רָאָה כִּי־בָא יוֹמוֹ: תָּרַב יִחַד
 14 פָּתְחוּ רַשְׁעִים וְדָרְכוּ קִשְׁפָם לַחֲפִיל עָנִי וְאֶבְיוֹן לְמִכּוֹחַ יִשְׂרָאֵל
 15 הַרְדֵּה: תִּרְפֶּם תִּבּוֹא בְלִבְכֶם וְקִשְׁתוֹתֵיכֶם תִּשְׁבְּרֶנָּה: מִכּוֹחַ מַעֲטָה
 16 לְצַדִּיק מִחֲמוֹן רַשְׁעִים רַבִּים: כִּי וְרוּעוֹת רַשְׁעִים תִּשְׁבְּרֶנָּה
 17 וְסוּמָךְ צַדִּיקִים יִהְיֶה: יִדְעַע יִהְיֶה יָמֵי תְּמִיכֶם וְגִחְלָתְכֶם לְעוֹלָם
 18 תִּהְיֶה: לֹא־יִבְשׁוּ בְּעֵת רַעַה וּבִימֵי רַעְבוֹן יִשְׁבְּעוּ: כִּי רַשְׁעִים יִ
 19 יִאֲבֹדוּ וְאִי־בִי יִהְיֶה בִּיקָר כְּרִים כָּלוּ בְּעֶשֶׂן כָּלוּ: לֹחַ רַשָׁע וְלֹא
 20 יִשְׁלֹם וְצַדִּיק חוֹגֵן וְנוֹחֵן: כִּי מִבְּרִיּוֹ יִירָשׁוּ אֶרֶץ וּמִקְלָלָיו
 21 יִקְרָתוּ: מִיָּהָה מִצְעָרֵי־גֹבַר כּוֹנְנֵי וְדָרְכֵי יַחֲפִץ: כִּי־יִפֹּל לֹא
 22 יוֹטֵל כִּי יִהְיֶה סוּמָךְ יָדָו: גֹּעַר הָיִיתִי נִסְתַּכְנַתִּי וְלֹא־רָאִיתִי
 23 צַדִּיק גֹּעֹב וְזָרְעוֹ מִכְּקִשְׁלָתְכֶם: כִּלְחִיּוֹם חוֹגֵן וּמְלֹנֵה וְזָרְעוֹ
 24 לְבָרְכָה: סוּר מֵרַע וְעֲשֵׂה־טוֹב וְשָׁכֵן לְעוֹלָם: כִּי יִהְיֶה אֱהָב
 25 מִשְׁפָּט וְלֹא־יֵעֹזֵב אֶת־חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ וְזָרַע רַשְׁעִים
 26 נִבְרָתָ: צַדִּיקִים יִירָשׁוּ אֶרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לְעַד עֲלֵיהֶם: פֶּרֶצַדִּיק יִהְיֶה
 27 חֲכָמָה וְלִשׁוֹנוֹ הַדְּבָר מִשְׁפָּט: הַתּוֹרָה אֶלְהִיו בְּלִבּוֹ לֹא תִמְעַד
 28 אֲשֶׁר־יוֹ: צוּפָה רַשָׁע לְצַדִּיק וּמִכְּקִשְׁ לַחֲמִיתוֹ: יִהְיֶה לֹא־יֵעֹזְבוּ
 29 בִּיָּדוֹ וְלֹא יִרְשִׁיעֵנוּ בְּהַשְׁפָּטוֹ: קוֹרָא אֶל־יְהוָה וְשָׁמַר דְּרָכֵי
 30 וְיִרְחַמְקֶה לְרֵשֶׁת אֶרֶץ בְּהִבְרַת רַשְׁעִים תִּרְאָה: רָאִיתִי רַשָׁע
 31 עָרִיץ וּמִתְעַרְה בְּאֹזְרָח רַעְגוֹ: וַיַּעֲבֹד וְהִנֵּה אֵינְנוּ וְאִבְקִשְׁהוּ
 32 וְלֹא נִמְצָא: שָׁמַרְתֶּם וְרָאָה יִשְׂרָאֵל בִּי־אֲחֵרִית לְאִישׁ שְׁלוֹם:
 33 וּפְשָׁעִים נִשְׁמְרוּ יַחְדָּו אֲחֵרִית רַשְׁעִים נִבְרָתָ: וְתִשׁוּעָתָ
 34 צַדִּיקִים מִיָּהָה מְעוֹתָם בְּעֵת צָרָה: וַיַּעֲזֹרָם יְהוָה וַיִּפְלְטֵם יִפְלְטֵם
 35 מִרַשְׁעִים וַיִּזְשָׁעֵם כִּי חָסוּ בּוֹ: לח מוֹמָר לְדוֹד לְחֹזֵקִיר:
 36 יִהְיֶה אֶל־בְּקִצְפָה תוֹכִיחֵנִי וּבְחֲכָמָה תִּנְסַרְנִי: כִּי־חֲצִיקָה נִחְתָּר
 37 כִּי וְהִנַּחַת עָלַי יָדְךָ: אֵיזְמַתְתֶּם בְּבִשְׂרִי מִפְּנֵי זַעֲמָךְ אֵיזְמַתְתֶּם
 38 בְּעֶצְמֵי מִפְּנֵי חֲטָאתִי: כִּרְעוֹנַתִּי עֲבָרְנוּ רֵאשִׁי כְּמִשְׁאֵל כְּבֹד
 39 וַיִּכְבְּדוּ מִמֶּנִּי: הִבְאִישׁוּ נִמְקוּ חֲבוּרַתִּי מִפְּנֵי אִוְלַתִּי: גַּעֲוִיתִי
 40 שְׁחֹותִי עַד־מָאֵד כִּלְחִיּוֹם קָדַר הִלְכֵתִי: כִּי־בָסְלִי מִלְּאֵו נִקְלָה

9 ואין מהם בבשרי: נפגתי וגדתי ערמאד שאנתי מנחמת
 10 לבי: אדני נגדה כל האורתי ואנחתי מטה לאנסתרה:
 11 לבי סתהר עובני כחי ואור עיני נסדום אין אפי:
 12 אבכי י ורעי מנגד נגעי יעמדו וקחבי מרחק עמדו: ונקשו:
 13 מכלשי נפשי ודש רעתי וברו חיות ומרמות כל היום
 14 ירבו: ואני בחרש לא אשמע וכאלם לא יפרהדפו:
 15 ואלי באיש אשר לאשמע ואין בפיו הוכחור: בילק
 16 יהודה החולתי אפה תענה אדני אלחי: כי אמרת פך
 17 ישמחולי במוט רגלי עלי הנדילי: כי אני לעלע נכון ומבאבי
 18 נגדי רמיד: ברעוני אמיד אדאג מחטארי: ואבכי
 19 תיים עצמו ורבו שגאי שקר: ומשלמי תעה פחת טובה
 20 ישטגוני פחת הופי טוב: אל תעובני יהודה אלחי
 21 אל תרתק ממני: חושה לעורתי אדני השוערתי:
 22 לט למנצח לדיחון מזמור לדוד: אמרת אשמרה דרכי
 23 מחסרי בלשוני אשמרה לפי מהפום בעד רשע לנגדי:
 24 נאלמתי דומיה החשירתי מטוב וכאבי נעפר: תם לבי
 25 בקרבי בתניני תבער אש דברתי בלשוני: הודיעני יהוה
 26 קצי ומדת ימי מהחיה אדעה מהחול אני: הנה פסחות
 27 נחמה ימי וחלתי כחן נגדה אף כלתבל כל אדם נצב
 28 סלה: אף בצלם: ותחלק אש אף תבל יחמון יצב
 29 ולא ידע מי אספם: ועקה מהקויתי אדני החולתי לך היא:
 30 מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל השימני: נאלמתי לא
 31 אסתחפי כי אפיה עשית: הטר מעלי נגעך מהגרת
 32 ידה אני בלתי: בתוכחות עלעון יפרה אש ותמס בעש
 33 תמחו אף תבל כל אדם סלה: שמערה תפילתי י יהוה
 34 ושועתי: האזינה אל דמעותי אל תחרש כי גר אבכי עמך
 35 תושב בכל אבותי: השע ממני ואבלינה בטרם אלק ואנגי:
 36 למנצח לדוד מזמור: קנה קייתי יהוה ויט אל וישמע

10 לקום : גם איש־שלומו . אשר־בטחתי בו אֶכְרַל לְחַמִּי
 11 הַגִּדִיל עָלַי עֵקֶב : וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּן וְדוֹקֵמֵנִי וְאַשְׁלֵמָה
 12 לְהֵם : בְּזֹאת יָדַעְתִּי כִּי־חִפְצָתָ בִּי כִּי לֹא־יָרִיעַ אִבִּי עָלַי :
 13 וְאֲנִי בְּחַמִּי תִמְכַּת בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם : כְּרוּךְ יְהוָה י
 14 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן . וְאָמֵן :

ספר שני .

מב לְמַנְצָח מִשְׁבִּיל לְבַגְר־קָרָח : כְּאִלּוּ תַעֲרַג עַל־אֲפִיק־רַמִּים
 3 בֶּן נֶפֶשׁ תַּעֲרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים : צְמָחָה נֶפֶשׁ . לְאֱלֹהִים לְאֵל
 4 חַי מִתִּי אָבֹא וְאַרְאֶה פָנֶי אֱלֹהִים : הַיְתַדְדִּלִי רַמְעַתִּי לְחַם
 5 יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאֵמֶד אֵלֵי כָּל־הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ : אֵלֶּה אֲזַכְּרֶה .
 וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי נֶפֶשׁ בִּי אֶעֱבֹר . בַּסֶּף אֲרִדִּים עַד־בֵּית אֱלֹהִים
 6 בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הִמּוֹן חוֹגֵג : מִהַתְּשׁוּחָחַי . נֶפֶשׁ וְהַחֲמִי
 7 עָלַי הוֹחֵלִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲוִדְנוּ יְשׁוּעוֹת פָּנֶיךָ : אֱלֹהֵי עָלִי
 נֶפֶשׁ תְּשׁוּחָחַח עֲלֵיךָ אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יַרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים מִתַּר
 8 מִצְעָר : הַהוֹם אֶל־הַהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְבוּרֶיךָ כָּל־מִשְׁבְּרֶיךָ
 9 וְנִלְיָה עָלַי עֲבָרוֹ : יוֹמָם . יְצוּהַ יְהוָה . חֶסֶדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה
 10 עִמִּי תִפְלֹלֶה לְאֵל חַיִּי : אֲזַכְּרֶה . לְאֵל סִלְעֵי לְמָה שְׂכַחְתִּינִי
 11 לְמַה־קָּדַר אֵלֶיךָ בְּלַחַץ אוֹיֵב : בְּרִצָּח . בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוֹנֵי צוּרֵי
 12 בְּאֵמֶרָם אֵלֵי כָּל־הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ : מִהַתְּשׁוּחָחַי . נֶפֶשׁ
 וּמִהַתְּחַמִּי עָלַי הוֹחֵלִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲוִדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנֶי
 כִּי וְאֱלֹהֵי : מִן שִׁפְטֵנֵי אֱלֹהִים . וְרִיבֶה רִיבֵי מַצּוֹי לְאַחֲסִיד
 2 מֵאִישׁ מִרְמָה וְעוֹלָה תִפְלֹטְנִי : כִּי־אַתָּה . אֱלֹהֵי מַעַד לְמָה
 3 וְנִחַתְנִי לְמַה־קָּדַר אֶתְהַלֵּךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב : שְׁלַח־אוֹרְךָ וְאַמְתָּךְ
 4 תִּמְהַ יִּנְחֵנִי יְכִיאוּנִי אֶל־דֶּרֶךְ־קֹדֶשְׁךָ וְאֶל־מִשְׁבְּנוֹתֶיךָ : וְאָבֹאֶה .
 אֶל־מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים אֶל־אֵל שִׁמְחַת גִּילִי וְאוֹדֶךָ כְּכִנּוֹר אֱלֹהִים

5 אלהי: מה השתחוית • נפשי ומה תהמי עלי חזילי לאלהים
 6 ביעוד אודנו ישועת פני ואלהי: מד למנצח לבגידתך
 7 משכיל: אלהים • באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו מעל
 8 פעלת בימים בימי קדם: אתה • ידך גוים הורשה והשעם
 9 תרע לאפים והשלחם: כי לא בתרפם ישראל ארץ ורועם
 10 לאדושה למי ברימנה ורועה ואור פניה כי רציתם:
 11 אמה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב: בה צרנו נגנח
 12 בשמך גבום קמינו: כי לא בקשתי אבטח ותרבי לא תושעני:
 13 כי הושעתנו מצרנו ומשנאנו הבישות: באלהים הללנו כל
 14 היום ושמך • לעולם נודה קלה: אף חנתה ותכלימנו ולא תצא
 15 בצבאותינו: השבנו אחר מגרצר ומשנאנו שסו לנו:
 16 התגנו בצאן מאכל ובנוים וריתנו: המכר עמך בלא דון ולא
 17 רבירח במחיריהם: השיבנו חרפה לשבנינו לעג וקלס
 18 לסביבותינו: השיבנו משל בגוים מגוד ראש בלאפים: כל
 19 היום בלמתי נגדי ובשת פני בסתני: מקול מתרף ומגדף
 20 מפני אויב ומתגקם: בלזאת באחנו ולא שבחנוך ולא שפרנו
 21 בבריחה: לא תסוג אחר לבנו והט אשרנו מני ארחה: כי
 22 רביתנו במקום הגים והכס עלינו בצלמות: אם שכחנו שם
 23 אלהינו ונפרש פפינו לאל זר: הלא אלהים יחקר זאת כי
 24 הוא ידע תעלמות לב: ברעליה הרגנו בלתיים נחשכנו
 25 בצאן טבחה: עורה • למה תישן • אדני תקיפה אלהינו
 26 נצח: למה פניה הסתיר תשכח עיניו ולחצנו: כי שחח
 27 לעפר נפשנו דבקה לארץ בסגנו: קומה עזרתה לנו ופדנו
 28 מהלמען חסדה: מה למנצח על ששנים לבגידתך משכיל
 29 שיר ידית: רחש לבי • דבר טוב אמר אני מעשי למלך
 30 לשוני עט • סופר מהיר: יפיפרת מבני אדם הוצק בן
 31 בשפתותיה על בן ברכה אלהים לעולם: תגור חרבה עליהך
 32 בגור הודך ותדרה: ותדרה • צלח רכב על ידי בר אמת ועגור

6 צדק והודקה גוראות ימינה: חציק שנונים עמים תחפיק יפלו
 7 בלב אויבי המלך: כסאת אלהים עולם ועד שבט מישד שבט
 8 מלכותה: אתבה צדק ותשנא רשע עלבן משחק אלהים
 9 אלהיה שמן ששון מחברך: מר ואהלות קציעות כל בגדתיה
 10 מן היכלי שן מני שמחה: בגות מלכים ביקרותיה נצבה שגל
 11 לימינה בכתם אופיר: שמערכת וראי ותשי אונה ושכתי
 12 עפק ובית אביך: ויתאו המלך יפוך כי הוא אדניה והשפחתי
 13 לו: ובת צור במנחה פניך יחלו עשירי עם: כל כבודיה בת
 14 מלך פנימה ממשפחות ותיב לבושה: לרקמות הובר למלך
 15 בתולות אחריה רעותיה מוכאות לה: הוכלנה בשמחת וגיל
 16 הובאנה בחיכל מלך: פחתי אבתיה ידיו כניף השיתמו
 17 לשוים בכל הארץ: אוקרה שמה בכל יד ויד עלבן עמים
 18 יהודה לעלם ועד: מ למנצח לבגידה על עלמור
 2 שיר: אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד: על
 4 בן לאגירא בהמיר ארץ וקמט הרים בלב ימים: יחמו
 5 יחמו מימי ירעשו הרים בגאותו סלה: גהר פלגיו ישפחו
 6 עיר אלהים קודש משכני עליז: אלהים בקרבה בלחמוט
 7 יעזרה אלהים לפנות בקר: המו גוים מטו ממלכות נתן בקולו
 8 המונ ארץ: יהוה צבאות עמנו משנב לנו אלו יעקב
 9 סלה: לברחו מפעלות יהוה אשר שם שמות בארץ: משפית
 מלחמות עד קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית עגלות
 11 ישרף באש: הרפו ודעו בראיני אלהים ארום כנזים ארום
 12 בארץ: יהוה צבאות עמנו משנב לנו אלו יעקב סלה:
 2 מז למנצח לבגידה מוקור: כל העמים תקערה הריעו
 3 לאלהים בקול רנה: ביהוה עליז נרא מלך גדול על כל
 4 הארץ: ידבר עמים תחתינו ולאפים תחת רגלינו: יבחר לנו
 5 את נחלתנו את גאון יעקב אשר אתה סלה: עלה אלהים
 7 בתרועה יהוה בקול שופר: זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו

8 וּמְרוּ: כִּי מִלֵּךְ בְּלִהְיוֹת אֱלֹהִים וּמְרוּ מִשְׁכִּיל: מִלֵּךְ אֱלֹהִים
 10 עֲלֵנוּ אֱלֹהִים יֹשֵׁב י עַל־כַּסֵּא קִדְשׁוֹ: גִּדְיָבִי עַמִּים י נֶאֱסָפוּ
 מִן עַם אֱלֹהֵי אֲבֹתָם כִּי לֵאלֹהִים מִגִּירַתְּךָ מֵאֵד נֶעֱלֶה:
 2 מִח שֶׁר מִזְמוֹר לְבְנֵי־קִרַח: בְּרוּךְ יְהוָה וְסִהֲלֵל מֵאֵד בְּעִיר
 3 אֱלֹהֵינוּ נִרְ-קִדְשׁוֹ: יִפְה נֹף מִשׁוֹשׁ בְּלִהְיוֹתְךָ נִרְצִיֹן יִרְבְּחֵי
 4 צִפּוֹן קָרִית מִלֵּךְ רַב: אֱלֹהִים בְּאַרְמוֹתֶיהָ נִודַע לְמִשְׁנֵב: כִּי
 6 תִּנְה תַמְלִכִים נִוְעָרוּ עֲבָרוּ יִחְדּוּ: הִמָּה רָאוּ בֶן הַמָּהוּ גִבְחֵלוּ
 7 גִּחְקוֹ: רַעְנָה אֲתוֹתָם שֵׁם חֵיל כִּיזְלָהּ: בְּרוּחַ קָדִים הַשְׁכֵּר
 9 אֲנִיחַת תְּרִשִׁישׁ: בְּאֲשֶׁר שִׁמְעֵנוּ י בֶן רֵאִינוּ בְּעִיר יְהוּדָה צְבָאוֹת
 10 בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יִבְנֶנָּה עֲרֵעוֹלָם סֵלָה: דְּמִינוּ אֱלֹהִים
 11 חֲסִנָּה בְּקִרְבֵי חֵיכְלָה: בְּשִׁמְךָ י אֱלֹהִים בֶּן הַהֲלֵחָה עַל־קִצְוֵי
 12 אֶרֶץ צֶדֶק מִלֵּאחַ יִמְנָה: יִשְׁמַח יִרְצִיֹן תִּגְלַתָּ בְּנוֹת יְהוּדָה
 14 לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סִבּוּ צִיֹן וְחִקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגִּדְלוֹתֶיהָ: שִׁתּוּ
 לְבָבְכֶם י לְחִילָה פִּסְנוּ אֲרַמְנוּתֶיהָ לְמַעַן הִסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרָיו:
 15 כִּי זֶה י אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וְעַד הוּא יִגְנֵנוּ עַל־מִוְרָתֵנוּ:
 מִט לְמַעַצְתָּ לְבְנֵי־קִרַח מִזְמוֹר: שִׁמְעֵרְנָאֵרֵךְ כִּלְהַעֲמִים
 8 הָאֲזִינוּ כִּלְיָשֵׁבֵי חֵלֶד: נִסְבְּגֵי אָדָם נִסְבְּגֵי־אִישׁ יַחַד עֲשִׂיר
 4 וְאַבְחָן: כִּי יִדְבֵר חֲכָמוֹת וְהִגִּיתָ לְבִי תְבוּנוֹת: אִמָּה לְמִשְׁלַל
 5 אֲנִי אֲפַסַּח בְּכַנּוֹר חִדְתִּי: לִמָּה אִירָא בִימֵי רַע עֵן עַקְבֵי
 7 יִסְבְּגֵי: תִבְטְחוּ עַל־חֵילָם וּבְרַב עֲשָׂרָם יִתְהַלְלוּ: אַח לֹא
 8 סָדָה יִפְדֶּה אִישׁ לְאִיְהוָן לֵאלֹהִים כִּפְרוּ: וַיִּקֶר פְּדִיֹן נַפְשָׁם
 10 וְתִדְרַל לְעוֹלָם: וַיַּחֲרֵעוּד לְנֶצַח לֹא יִרְאֶה הַשְׁחָת: כִּי יִרְאֶה י
 תִבְטְחוּ יִמוֹתָי יַחַד כִּסִּיל וּבְעַר יִאֲבָדוּ וְעוֹבֵד לְאַחֲרֵים חֵילָם:
 12 קִרְבָּם כְּפִימוּ י לְעוֹלָם מִשְׁכַּנְתָּם לְדוֹר וָדָד קִרְאוּ כְּשִׁמוֹתָם
 14 עַל־אֲדָמוֹת: וְאָדָם בִּיקֶר בְּלִילָן גִּמְשָׁל בְּבַחְמוֹת גִּרְמוּ: זֶה
 15 דְרָבָם בְּסֵל לְמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם י בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֵלָה: כִּצְאֵן לְשִׁאוֹל
 שְׁתּוּ מוֹת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ בָם יִשְׂרָיִם י לְבָקֶר וְצִירָם לְכִלּוֹת שְׁאוֹל
 16 מִזְבֵּל לֹ: אֲדֵי־אֱלֹהִים יִפְדֶּה גִפְשֵׁי מִיַּד שְׁאוֹל כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה:

מח

מט

מט

17 אלהיך בירעשך איש בירפה בבוד ביהו: כי לא במותו
 18 יקח הכל לאיך אחריו כבוד: כירגשו כחיו יכרך ויזך
 19 כרטיב לך: תבא עד דוד אבותיו עד נצח לא ירא אור:
 20 אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו: נ מזמור
 1 לאסף אל: אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש עד
 2 מבוא: מציון מכלליפי אלהים הוסיע: יבא אלהינו ואל יחרש
 3 אש לפניו האבל וסביביו נשערה מאד: יקרא אלה שמים
 4 מעל ואלה ארץ לדין עמו: אספר לך חסדי כרתי כרתי
 5 על לבח: ויגידו שמים צדקו כיר אלהים שפט הוא סלה:
 6 שמעה עמי ואת ברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך
 7 אנבי: לא על לבחך אוביחך ועולתיך לגנדי חמיד: לא אקח
 8 מביחך פר ממבלאתיך עתודים: כרלי כל לחי חרער בהמות
 9 כדברי אלה: ידעתי כל עוף הרים וחי שוי עמדי: אם ארעב
 10 לא אמר לך כי לי תכל ומלאה: האוכל בשר אבירים ודם
 11 עתודים אשקה: ובה לאלהים תודה ושלם לעליון נרדף:
 12 וקראני ביום צרה אחלצה ותכברני: ולרשע אמר אלהים
 13 מה לך לספר חסי ותשגא כרתי עלי פיך: ואתה שגאת
 14 מוסר ותשגך דברי אחרך: אמרתי גגב ותרץ עמו ועם
 15 מנאסים חלקה: פיה שלחת ברעה ולשוני הצמיד מרמה:
 16 השב באתיך חדבר בכראמה חסודפי: אלה עשרתי
 17 ותחלשתי דמית הורה אהרה כמזה אוביחך ואערכה
 18 לעיניך: כי נרגה זאת שכתי אלה פראמרך ואין מציל:
 19 ובה תודה יכברני ושם לך ארצנו בישע אלהים:
 20 ונא למנצח מזמור לדוד: כבוא אליו נתן תביא באשר בא
 21 אל בית שבע: חגני אלהים כחסיך כרב רחמיך מחה פשעי:
 22 תרבה כבסני מעוני ומחטאתי מחרני: כיר פשעי אני אדע
 23 ומחטאתי גנדי חמיד: לך לבדך חטאתי ותרע בעיניך עשיתי
 24 למערת הצדק כדברך תזכה בשפטך: חרבעוני חוללתי ובחטא

ספר שני - תהלים - י"א

8 יִחַמְתַּנִּי אִמִּי : הֵן אֵמֶת חֲפֵצָה כְּטוֹחוֹת וּבְסִתָּם חֲכָמָה הוֹדִיעַנִי :
 9 הַחֲטָאֵנִי בְּאִזְבוּךָ וְאִסְתֵּר הַכִּבְּסֵנִי וּמִשְׁלֵג אֶלְכִין : הַשְּׂמִיעֵנִי
 10 שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה הַגְּלִלְגָה עֲצָמוֹת הַקִּיָּת : הַסֵּפֶר שְׁנֵי מַחֲטָאֵי
 11 וְכִלְעוֹנֵתִי מִחָה : לֵב טָהוֹר בְּרָאֵלֶי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חֲדָשׁ
 12 בְּקִרְבִּי : אֱלֹהֵי שְׁלִיבֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קְדֻשָּׁה אֶלְתַּקַּח מִמֶּנִּי :
 13 הַשִּׁבָּה לִּי שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי : אֶלְמִדָּה פִּשְׁעִים
 14 הִרְבִּיחַ וְחֲטָאִים אֶלֶיךָ יָשׁוּבוּ : הַצִּירֵנִי מִדְּמִים אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 15 הַשׁוֹעֵתִי הַרְגֵן לְשׁוֹנֵי צְדָקָתְךָ : אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תִּפְתַּח וְפִי יִגִּיד
 16 הַהִלְלָתְךָ : כִּי לֹא תִחַפֵּץ זִכְרִי וְאִתְּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה : זִכְרִי
 17 אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבְּרָה לִבְנִשְׁבֵּר וְנִדְבָרָה אֱלֹהִים לֹא תִכָּה :
 18 הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם : אִזּוֹ תִחַפֵּץ
 19 זִכְרִי צְדָק עוֹלָה וּבְלִיל אִזּוֹ יַעֲלוּ עַל־מִזְבְּחֶךָ פְּרִים :
 20 לִמְנַצַּח מִשְׁכִּיל לְדוֹד : בְּבֹאֵי הַזֶּהֱאֵן הָאֲדָמִי וַיִּגַּד לְשִׁאוּל
 21 וַיֹּאמֶר לוֹ בְּאִדּוֹד אֶל־בֵּית אֲחִימֵלֵךְ : מִהִתְחַלֵּל בְּרַעְוָה
 22 הַנְּגֹזֵר חֶסֶד אֶל כָּל־חַיִּים : חַוּוֹת תִּחַשֵׁב לְשׁוֹנֶךָ כִּתְעַר מִלְּפָשׁ
 23 עֲשֵׂה רַמְיָה : אֶתְכֶם הֵעַ מְטוֹב שְׁקֵר יִמְדַבֵּר צְדָק סָלָה :
 24 אֶתְכֶם כָּל־דְּבָרֶיךָ לְעַלְעֵל לְשׁוֹן מְרָמָה : גַּם־אֵל יִתְצַדֵּק לְגַצַּח יַחֲרִי־שֶׁךָ
 25 וַיִּסְתַּחֲמֵךְ מֵאֵהֶל וּשְׂרֵשֶׁף מֵאֶרֶץ חַיִּים סָלָה : וַיִּרְאוּ צַדִּיקִים וַיִּירְאוּ
 26 וַעֲלִיו יִשְׁחַקוּ : הִנֵּה הַנְּגֵר לֹא־יִשִּׁים אֱלֹהִים מְעוֹזוֹ וַיִּבְטַח בְּרַב
 27 עֲשָׂרוֹ יַעֲזֵ בַחֲוָתוֹ : וְאֲנִי כִּנְוֵרִי רַעֲנֵן בְּבֵית אֱלֹהִים כְּטַחֲתִי
 28 כְּחֶסֶד אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד : אֲדַבֵּר לְעוֹלָם כִּי עֲשִׂיתָ וְאִמְנָה
 29 שְׁמֶךָ כִּרְטוֹב נֶגֶד חֲסִידֶיךָ : נַגֵּן לִמְנַצַּח עַל־מַחֲלַת מִשְׁכִּיל
 30 לְדוֹד : אֲמַר נִבְּל בְּלָבוֹ אֵין אֱלֹהִים הַשְּׁחִיתוּ וְהַתְּעִיבוּ עוֹל אֵין
 31 עֲשֵׂה־טוֹב : אֱלֹהִים מִשְׁמַיִם הַשְּׁקִיף עַל־בְּנֵי־אָדָם לְרֹאוֹת הַיָּשׁ
 32 מִשְׁכִּיל דִּדְשׁ אֶת־אֱלֹהִים : כָּלוּ סֵג יַחֲבוּ נֶאֱלַחוּ אֵין עֲשֵׂה־טוֹב
 33 אֵין גַּם אֶחָד : הֲלֹא יִדְעוּ פְּעֻלֵי אֵין אֲכִלֵי עֲמִי אֲכָלוּ לֶחֶם
 34 אֱלֹהִים לֹא קָרְאוּ : שֵׁם פָּחַדוּ פָּחַד לֹא־הָיָה פָּחַד כִּי־אֱלֹהִים
 35 פָּחַד עֲצָמוֹת תִּגַּד הַבִּישְׁתָּה כִּי־אֱלֹהִים מֵאִסָּם : מִרִּיתָן מִצִּיּוֹן

ספר שני

נדר ישעיות ישראל בשוב אלהים שבוה עמו יגל יעקב ישמח
 1 ישראל: נדר למנצח בנגינת משביל לדוד: בבוא הימים
 2 ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר עמנו: אלהים בשמך
 3 הושיעני ובנבורתך הדינני: אלהים שמע הפלתי האזינה
 4 לאמרפי: כי זרים יקמו עלי וערצים בקשו נפשי לא שמו
 5 אלהים לנגדם סלה: הגה אלהים עזר לי אדני בסמך נפשי:
 6 ישוב הרע לשרי באמתה הצמיחם: בנדרה אפקחך
 7 אודה שמך יהוה ברכוב: כי מכל צרה הצילני ובאני ראתה
 8 עיני: נה למנצח בנגינת משביל לדוד: האזינה אלהים
 9 הפלתי ואלתה עלם מתחנתי: הקשיבה לי ועני ארד
 10 בשחי ואחימה: מקור אויב מפני עמך רשע כרמיטו עלי
 11 און ובאף ישטמוני: לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלי עלי:
 12 יראה ורעד יבא בי והכסני פלצות: ואמר מרפדלי אבר
 13 ביונה לעופה ואשכנה: הגה ארחיק נדד אלן בסדקר סלה:
 14 אחישה מפלט לי מרות סעה מסער: בלע אדני פלני לשונם
 15 כידאתי חמם וריב בעיר: זמם ולילה יסבבה עלחמתי
 16 ואון ועמל בקרבה: הנות בקרבה ולא ימיש מרחבה סוף
 17 ומרמה: כי לא אויב יחרפני ואשא לא משנאי עלי הנדל
 18 ואסתר מסנו: ואפה אנוש בערבי אלופי ומדעי: אשר יחזו
 19 נמתיק סוד בבית אלהים נחלק ברגש: ישמורת עליש ידו
 20 שאול חיים כירצות במגורם בקרבם: אני אל אלהים אקרא
 21 ויהוה ישעני: ערב וכקר וצדריים אשיחה ואחמה ושמע
 22 קולי: פחה בשלום גפשי מקרבלי כי ברגים היו עמדי:
 23 שמע אל יוענם ושכ קדם סלה אשר אין חליפור למ
 24 ולא יראו אלהים: שלח ידיו בשלמיו חלל בריחו: חלקוי
 25 מחמית פיו וקרבלו רבו ובריו משמן והמה שתחות:
 26 השגף עליהוה יתבה והוא יכלבלף לאיחון לעולם מט
 27 לצדיק: ואפה אלהים הורגם לבאר שחת אנשי רמים

אחרי

אחרי

אחרי

1 וּמְרַמָּה לֹא־תִחַצְוּ יַמֵּיהֶם וְאֲנִי אֲכַטֵּחַ כֶּהֱדָ: נו לְמַנְצָח עַל־
 יֹזֵת אֲלֵם רַחֲקִים לְדוֹד מִכְּתָם בְּאִחוֹ אוֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים בְּנִרָ:
 2 חֲנִנִי אֱלֹהִים בְּדִשְׁאֲפִנִי אֲנִישׁ פְּלִזְיוֹם לָחֵם יִלְחָצוּנִי: שְׁאֲפִנִי
 3 שְׁזַרְרִי פְּלִזְיוֹם פְּזַרְבִּים לְחַמִּים לִי מְרוֹם: וְסֹם אִירָא אֲנִי
 4 אֲלֵלֶךְ אֲכַטֵּחַ: בְּאֱלֹהִים אֲחַלֵּל דְּבַר בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא
 5 אִירָא מִהַיְעֲשֶׂה בִשְׂרִי לִי: פְּלִזְיוֹם דְּבַר יַעֲצֹבוּ עַל פִּלִּי
 6 מִחֲשַׁבְתָּם לְרַע: יָזוּרוּ יַעֲפִינוּ הַסָּה עִקְבֵי יִשְׁמְרוּ כַּאֲשֶׁר קָו
 7 נַפְשִׁי: עַל־אֵזֶן פִּלְטָלְמוּ בְּאִף עַמִּים חוֹרֵד אֱלֹהִים: נְדִי
 8 סִפְרָתָהּ אִסָּה שִׁמָּה דְמַעְרִי בְּאִרְדָּה הָלֹא בְּסִפְרָתָהּ: אֲנִי
 9 יִשְׁבוּ אוֹיְבֵי אַחֵר בְּיוֹם אֲקַרְא וְהִזְדַּעְתִּי בְּאֱלֹהִים לִי:
 10 בְּאֱלֹהִים אֲחַלֵּל דְּבַר בְּיִהוּזָה אֲחַלֵּל דְּבַר: בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא
 11 אִירָא מִהַיְעֲשֶׂה אֲדָם לִי: עַל־אֱלֹהִים גִּירָדֶךָ אֲשַׁלֵּם הַיּוֹדָה
 12 לָךְ: בְּיִהוּזָה נַפְשִׁי מִסְעוֹת הָלֹא רַגְלִי מִיַּדִּי לְהַחֲזִיק לִפְנֵי
 13 אֱלֹהִים בְּאִוֵּר הַחַיִּים: נו לְמַנְצָח אֲלֵהֲשַׁחַת לְדוֹד מִכְּתָם
 14 בְּבִרְחוֹ מִסְפֵּי־שְׂאוֹל בְּמַעְרָה: חֲנִנִי אֱלֹהִים חֲנִנִי כִּי־הַסָּה
 15 נַפְשִׁי וּבְעַל־כְּנִפֶיךָ אֲחַסֶּה עַד יַעֲבֹר הַיּוֹת: אֲקַרָּא לְאֱלֹהִים
 16 עֲלִיזָן לְאֵל גִּמְרָה עָלַי: יִשְׁלַח מַשְׁמִים יִזְוִשְׁעֵנִי חֲבָרָה שְׁאֲפִי
 17 סִלְרָה יִשְׁלַח אֱלֹהִים חֲסִדוֹ וְאַמְתּוֹ: נַפְשִׁי כְּרוֹךְ לְבָאִם
 18 אֲשַׁכְּנָה לְדַמִּים בְּגִרְאֵם שְׂגִיחַם תְּנִית וְחַצִּים וְלִשׁוֹנָם תִּרְבַּ
 19 תִּחַדָּה: רוּמָה עַל־הַשְּׁמַיִם אֱלֹהִים עַד כִּלְהַאֲרֵץ כְּבוֹדָה: רֶשֶׁת
 20 הַבִּינּוֹ לְפַעֲמֵי כִפְפָה נַפְשִׁי כְּרוֹךְ לִפְנֵי שִׂיחָה גִּפְלוּ בְּחוּקָה סִלְהָ:
 21 גִּבּוֹן לִבִּי אֱלֹהִים גִּבּוֹן לִבִּי אֲשִׁירָה וְאַמְרָה: עוֹרֵדָה כְּבוֹדִי
 22 עוֹרֵדָה תִּגְבֵּל וּמְזוֹר אֲעִירָה שְׁחֹר: אֲדִירָה בְּעַמִּים אֲדִנִי
 23 אֲזַמְרָה בְּלִאֲמִים: כִּי־נָדַל עַד־שָׁמַיִם חֲסִדָּה וְעַד־שְׁחִקִים
 24 אֲמַתָּה: רוּמָה עַל־שָׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כִּלְהַאֲרֵץ כְּבוֹדָה:
 25 נַח לְמַנְצָח אֲלֵהֲשַׁחַת לְדוֹד מִכְּתָם: הַאֲכַנֵּם
 26 אֲלֵם אֲדַק תִּדְבְּרוּן מִשְׁרִים הַשְּׁפִטוּ בְּנֵי אָדָם: אִף כִּלְבַּ
 27 עוֹלָת הַפְּעֵלֹן בְּאֲרֵץ חֲמַס יִדְיָכֶם הַפְּלִקוֹן: זָרוּ רִשְׁעִים מִרְחַם

5. הָעוּ מִבְּטֶן דְּבַר קֹב: חֲמַת לְמוּ כְדָמוֹת חֲמַת נֶחֱשׁ כְּמוֹ פֶּהֶן
 6. הָרֵשׁ יֵאָסֶם אֲזוּנוֹ: אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע לְקוֹל מְלַחְשִׁים חוֹבֵר
 7. חֲבָרִים מִחֶבֶם: אֱלֹהִים תִּרְסֵם שְׁנֵימוּ בְּפִימוּ מִלְהָעוֹת כְּפִידִים
 8. נִתְּץ יְהוָה: יִמָּאֵסוּ כְמוֹ מִים יִתְהַלְכֵר לְמוֹ יִדְרֹךְ הַצֵּץ כְּמוֹ
 9. יִתְמַלְלוּ: כְּמוֹ שֶׁבִלּוֹל תִּמְסֵם יִתְלַךְ גַּפְלֵ אִשְׁתֵּ בִלְחֹוֹ שְׁמֵשׁ:
 10. בְּטָרִם יִבְיֵנוּ סִרְתִּיכֶם אֲטוֹר כְּמוֹ חֵי בְּמִדְהָרוֹן יִשְׁעָרְנוּ: יִשְׁמַח
 12. צְדִיק בִּירְחוֹה גַּם פְּעָמָיו יִרְחֹץ בְּדָם הַרְשָׁע: וַיֹּאמֶר אָדָם
 13. אֲדֹכְרִי לְצְדִיק אֲדֹכְרִי יֵשׁ אֱלֹהִים שְׁפָטִים בְּאָרֶץ: גַּט לִמְנַצֵּחַ
 אֱלֹהֵשׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־חֲבִירֵת
 : לְחַמֵּיהוּ: הַצִּילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהֵי מִפְתִּיחֵי מִי הַשְׁבִּינֵנִי: הַצִּילֵנִי
 4. מִסַּעֲלֵי אֲזָן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: כִּי הִנֵּה אֲרָבוּ לְגַפְשִׁי
 5. יִגְדוּ עָלַי עַיִם לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־חַטָּאתֵי יְהוָה: בְּלִיעוֹן יִרְצֹן
 6. וַיִּבְנֶנוּ עֲוֹנָה לְקִרְאתֵי וְרָאָה: וְאִתָּה יְהוָה י אֱלֹהִים י צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֵד בְּלִחְנוּיִם אֱלֹהֵיחֶן כֹּל־בְּגֵדֵי אֲזָן
 7. סֵלָה: יִשׁוּבוּ לְעֵרֵב יְהוּמוּ כִּכְלָב וַיִּסּוּבּוּ עִיר: הִנֵּה י יִפְיֵעוֹן
 9. בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְחוֹתֵיהֶם כִּי מִי שָׁמַע: וְאִתָּה יְהוָה הַשְׁחַק
 10. לְמוֹ הַלְעַג לְכִלְנוּיִם: עֲזוּ אֱלֹהֵי אֲשֻׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁבִּי:
 11. אֱלֹהֵי חֶסֶד יִקְדְּמֵנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי: אֱלֹהֵיחֶרֶם י פֶּךְ
 18. יִשְׁבְּחוּ עִמִּי תִגְעֲמוּ בְחִילֶךָ וְהוֹרִידֵמוּ מִנְּגֵנוּ אֲדֵנִי: חַטָּאת
 פִּימוּ תִבְרֵשׁפְתֵימוּ וַיִּלְבְּדוּ בְּנֹאוֹנֶם וּמֵאֱלֹהֵי וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ:
 14. כִּלָּה בְחַמָּה כִּלָּה וַאֲיָנֵמוּ וַיִּדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעַקֵּב לֹא־פִסִּי
 15. וְ־אֶרֶץ סֵלָה: וַיִּשְׁבוּ לְעֵרֵב יְהוּמוּ כִּכְלָב וַיִּסּוּבּוּ עִיר: הַסֵּה
 17. יִנּוּעוֹן לֹא־כֵל אִסְלָא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְנוּ: וַאֲנִי י אֲשִׁיר עֲוֹה וְאֶרְגֵּן
 18. לְבִקֵּר חֶסֶדֶךָ בִּירְחוֹיִת מִשְׁבֵּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָרְלִי: עֲזוּ אֱלֹהֵי
 P אֲזַמְרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁבִּי אֱלֹהֵי חֶסֶדֶי: ס לִמְנַצֵּחַ עֲלֵי
 2. שׁוֹשָׁן עֲדוֹת מִכְתָּם לְדוֹד לְלִמְד: בְּחַצוֹתָי י אֵת אֲרָם גְּדִירִים
 וְאֶת־אֲרָם צֹבָה וַיִּשֶׁב יוֹאֵב וַיֵּךְ אֶת־אֲדָרְוִם בְּגִיאֵמֶלַח שְׁנַיִם
 3. עֶשֶׂר יֵלֶף: אֱלֹהִים וְנִחַתְנוּ פִרְצֵתְנוּ אֲנַפֵּת הַשׁוֹבֵב לָנוּ:

יחזקאל

יחזקאל

יחזקאל

יחזקאל

4 הרעשהה ארץ פצמטה רפה שכריה כרמטה: תראית עמק
 5 קשרו השקיתנו יין תרעלה: נתתה ליראה גם להתנוסס
 6 מפני קשט סלה: למען יחלצון ידידיה הושיעה ימינה וענגנו:
 7 אלהים דבר בקדשו אעלה אהלקה שבם ועמק סבות
 8 אמרד: לי גלעד ולי מגשה ואפרים מעוז ראשי יהודה
 9 מחקקי: מאב סיר רחצי על אחום אשליך געלי עלי פלשת
 10 התרועעי: מי זבילני עיר מצור מי נחני עד אחום: הלא
 11 אתה אלהים ונתתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו: הבה לנו
 12 עזרת מצר ושוא השועת אדם: באלהים נעשה חיל והוא
 13 יבום צרינו: סא למנצח על בנינת לדוד: שמעה אלהים
 14 רנתי הקשיבה הפלתי: מקצה הארץ אלה אקרא בעטף
 15 לבי בצור ירום מפני תנחני: ביהויה מחסה לי מגדל עז
 16 מפני אויב: אגודה באהלך עולמים אחסיה בסתר פניך
 17 סלה: בראתה אלהים שמעת לגדרי נתת ירשת יראי שמך:
 18 ימים עלימרמך הוסיף שנותיו כמדוד יוד: ישב עולם
 19 לפני אלהים חסד ואמת מן ינצרהו: בן אופרה שמך לעד
 20 לשלמי גדרי יום יום: סב למנצח על יהורחן מזמור
 21 לדוד: אך אל אלהים דומיה נפש מפנו ישועתי: אך הוא
 22 צורי וישועתי משנבי לא אמוט רפה: עד אנה יהותתו על
 23 איש תרצחו כלכם פקיר נטוי גדר הדחוקה: אך משאתי
 24 יעצו להדיח ירצו כוב בפיו יברכו ובקרפם יקלדסלה: אך
 25 לאלהים דמי נפש כרמפנו תקותי: אך הוא צורי וישועתי
 26 משנבי לא אמוט: על אלהים ישעי וכבדי צורעי מחסי
 27 באלהים: בטחו בו בבלעת עם שפכו לפניו לכבכם אלהים
 28 מחסד לנו סלה: אך הכל בגראדם כוב בני איש במאונים
 29 לעלות הפה מהבל יחד: אלהתבטחו בעשק ובגול אר
 30 תהבלו חיל כי יגוב אלהשיתו לב: אחת דבר אלהים
 31 שתים זו שמעתי ברעז לאלהים: ולך אדני חסד בראתה

י תשלם לאיש במעשהו: סג מזמר לדוד בחינתו במדבר
 יחזקה: אלזים: אל אלה אשתרה: צמאה לה: נפשי במה
 לה בשיר באר צעה ועיף בל ימים: בן בקדש חזיתה לראות
 צוף וכבוהה: בירטוב חסדך טחיים שפתי ישפחנה: בן
 אברקה בחי בשמך אשא כפי: כמו חלב ורשן השבע נפש
 ושפתי רגנות תהללפי: אמזכרתך על יצועי באשמורת
 אנהדקה: פתחית עורחה לו ובצל כנפך ארגן: דגשה
 נפשי אחרך כי המכה ימינה: והמה לשואה יבקשו נפשי
 יבאו בתחיתות הארץ: גידוהו על ידי חרב מנת שעלים ידיו:
 יחמלק ישמח באלזים ותהלל בלהנשבע בו כי יסבר פי
 יחבר שקר: סד למנצח מזמר לדוד: שמע אלזים קול
 בשחי מפחד איב הצד תי: הסחירני מסוד מרעים מרגשת
 פעלי און: אשר שגנו כתרב לשונם נדכו העם דבר מר:
 ליתח במסתרים הם פתאם ידו ולא יראו: יחוקלמו:
 ידבר רע יספרו למטון מוקשים אמרו מי יראדלמו: יחפשו
 עולות סכנו חפשי מחפש וקרב איש ולב עמק: ויום אלזים
 יחן פתאם היו מסתם: יכשילו עלמו לשונם יתגודו כר
 יראה הם: ויראו כל אדם ויגידו פעל אלזים ומעשהו
 יחשקלו: ישמח צדיק בידו וחסה בו ויתהללו כל ישראל לב:
 יסה בל מנצח מזמר לדוד שיר: לה רמיה תהלה אלזים
 יבצית וקה ישלם יגרה: שמע הפלה עריה בל אשר יבאו:
 ידברו עונת נפרו מני פשעינו אסרו הכפרים: אשר ים
 חבנר וחמרב ישכן חצרה גשבערו בטוב ביריה קדש
 יחבלה: גוראות י בעדק העגנו אלתי ישענו מבטח בל קצור
 יארץ יום רחמים: מבין הרים בכחו נאור פגבורה: משפית י
 שאון ימים שאון גליהם והמון לאפים: ויראו י שבי קצות
 ימאותהך מוצאי בקר וערב תרגין: פקדת הארץ י והשקפה
 רפת העשרנה פלג אלזים מלא מים חבין דגים כי בן הכינה:

11 הַלְמִיָּה רַחַם נַחַת גְּרוּדָה בְּרַבִּימָם הַמְגִנָּה צְמִיחָה הַכְּרֵךְ:
 12 עֲשֶׂרֶת שָׁנָה מִזְבְּחֶךָ וּמַעַלְלֶיךָ יִרְעֵפוּן הַשָּׁן: יִרְעֵפוּ נְאוֹרָה
 14 מִדְּבַר וְגִיל גְּבָעוֹת תַּחְנֻנְךָ: לְבָשׁוּ כְרִים • הַצֵּאן וְעַמְקִים
 ס יַעֲטֹפוּ כָר יִתְרַעְעוּ אֶף־יִשְׂרָו: סו לְמַנְצָה שִׁיר מִזְמֹר
 2 יִהְיֶעוּ לְאֱלֹהִים כְּלֵי־אָרֶץ: וּמְרוּ כְבוֹד־שִׁמּוֹ שִׁמּוֹ כְבוֹד
 3 תִּהְלָחוּ: אָמְרוּ לְאֱלֹהִים מַה־נִּוְרָא מַעֲשֵׂיךָ בָּרַב עֲזֶךָ יִכְחָשׁוּ
 4 לָךְ אִי־בִיָּה: כְּלֵי־אָרֶץ • יִשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ וַיִּזְמַרְדְּלוּ יִזְמְרוּ שִׁמְךָ
 5 סְלָה: לְכוּ וּרְאוּ מַפְעֻלֹת אֱלֹהִים נִוְרָא עֲלִילָה עַל־בְּנֵי אָדָם:
 6 תִּסְפֹּד יָם • לִיבִשָׁה בְּנֶהַר יַעֲבֹרוּ בְּרִגְלֵי שָׁם גִּשְׁמֵחַהֲבוּ: מִשָּׁל
 7 בְּגִבּוֹרָתוֹ • עוֹלָם עֵינָיו בְּנוֹיִם תִּצְפִּינָה הַסּוֹרְרִים • אֱלֹהֵי־יִמּוֹ
 8 לָמוּ סְלָה: בָּרְכוּ עַמִּים • אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁמִיעוּ קוֹל תִּהְלָחוּ: הַשֵּׁם
 10 גִּפְשָׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹאֲנָחַן לְמוֹט רִגְלָנוּ: כִּי־בַחֲנֻתָנוּ אֱלֹהִים צָרְפָּתָנוּ
 11 בַּצָּרָה־בְּסָף: הִבֵּ־אֲנָחַנו בַּמַּצּוֹדָה שְׁמֵתָ מוֹעֵקָה בְּמַתְנֵינוּ:
 12 הִרְבַּבְתָּ אָנוּשׁ לְרֹאשֵׁנוּ בְּאִגְרֵב־בָּאֵשׁ וּבְכַמִּים וְהוֹצִיאָנוּ לְרִוְדָה:
 13 אֲבוֹתַי בֵּיתְךָ בְּעוֹלֹת אֲשֵׁלֶם לָךְ גִּרְדִּי: אֲשֶׁר־פָּצוּ שְׁפָרְיָי
 15 וְדִבְרֵי בִצְרִי לִי: עֲלֹת מִיָּחִים אֶעֱלֶה־לְךָ עִם־קִטְרֹת אֵילִים
 16 יַעֲשֶׂה בְּקֹר עִם־עֹתוּדִים סְלָה: לְכוּ שִׁמְעוּ וְאִסְפְּרָה כָּל־
 17 יִרְאֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי: אֱלֹהֵי פִרְקָרָאֲתִי וְרוּחַם תַּחַת
 18 לְשׁוֹנֵי: אִזּוֹן אִסְדָּאֲתִי בְּלִבִּי לֹא יִשְׁמַע • אֲדָגִי: אֲכֵן שִׁמְעַ
 19 אֱלֹהִים הַקְּשִׁיב בְּקוֹל הַפִּלְתִּי: בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־הִסִּיר
 ס תִּפְלֹתַי וְחִסְדּוֹ מֵאֵתִי: סו לְמַנְצָה בְּגִינֹת מִזְמֹר שִׁיר:
 2 אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנו יֵאֵר פָּנָיו אֲתָנוּ סְלָה: לְדַעַת בְּאֲרֶץ
 4 יִדְרֹךְ בְּכַלְנוּיִם יִשׁוּעָהֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים • אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים
 5 כָּלֶם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְגְּנוּ לְאִמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאִמִּים •
 6 בְּאֲרֶץ תַּנְחֵם סְלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים • אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֶם:
 7 אֲרֶץ גִּתְּךָ יִבּוֹלָה יְבָרְכֵנו אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנו אֱלֹהִים
 ס וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל־אֲפְסֵי־אָרֶץ: סח לְמַנְצָה לְדוֹד
 2 מִזְמֹר שִׁיר: יָקוּם אֱלֹהִים יִפּוּצוּ אוֹיְבָיו וַיָּנוּסוּ מִשְׁנֵאָיו מִפָּנָיו:

בִּלְחֵם

יִפְרִי

מִתְחַלְחֵל

3 בְּהִנְדֵּף עֵשֶׂן הַגִּדָּף בְּהִמָּם הַזֶּנֶג מִפְּנֵי אֱשׁוֹ יֹאבְדוּ רַשְׁעִים מִפְּנֵי
 4 אֱלֹהִים: וְצַדִּיקִים יִשְׁמְחוּ יַעֲלֶצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים וַיִּשְׂשׂוּ בְשִׂמְחָה:
 5 שִׂירוֹ לְאֱלֹהִים וּמְרוֹ שִׁמּוֹ סִלוֹ לְרֶכֶב בְּעֶרְבוֹת בְּיַד שִׁמּוֹ וְעֲלוּ
 6 לִפְנֵי: אֲבִי יִתּוּמִים וְדִין אֶלְמְנוֹת אֱלֹהִים בְּמַעֲוֹן קֹדֶשׁ:
 7 אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בֵּיתָה מוֹצִיא אֲסִירִים בְּבוֹשֶׁרוֹת אֶדְ
 8 סוֹרְרִים שִׁכְנוּ צְחִיחָה: אֱלֹהִים בְּצִאתָה לִפְנֵי עַמְּךָ בְּצִעְדָה
 9 בְּיִשְׁמוֹן סֵלָה: אֶרֶץ רַעֲשָׁה יֵאָף שָׁמַיִם גִּמְפוֹ מִפְּנֵי אֱלֹהִים
 10 זֶה סִינֵי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: גִּשְׁם גְּדֻכּוֹת הַנִּיף אֱלֹהִים
 11 גִּחְלָתָהּ וְגִלְאָה אֶתָּה בּוֹנֵתָהּ: חִתָּהּ יִשְׁבּוּרָהּ הֶבֶן בְּשׁוֹבְתָהּ
 12 לְעֵנֵי אֱלֹהִים: אֲדָנִי יִתְּרָאֲמֵר הַמְּבֹשְׂרוֹת עָבָא רַב: מִלְכֵי
 14 עָבָאוֹת יִדְדוֹן יִדְדוֹן וְגוֹרֵדֵיבִית הַחֶלֶק שֶׁלֵּל: אִם הַשְׁכֵּבֹן בֵּין
 שְׁפֵתַיִם בְּנִפְי יוֹנָה גִחְפָה בְּכֶסֶף וְאִבְרוֹתֶיהָ בִּירְקֶק חֲרוֹן:
 15 בְּפֶרֶשׁ שׁוֹרֵי מְלָכִים כִּי הַשְׁלַג בְּעֵלְמוֹן: הַרְאֵלְהִים הַרְבֵּשׁ
 17 הַרְבֵּנְגִים הַרְבֵּשׁן: לְמָה יִתְרַצְדוּן הַרִים נְבִנְגִים חֲזֵר חֲמֹד
 18 אֱלֹהִים לְשִׁבְתוֹ אֶף־יִחַח יִשְׁכַן לְגִצָּח: רֶכֶב אֱלֹהִים רִפְתִּים
 19 אֲלֵפֵי שִׁנְאָן אֲדָנִי בָּם סִינֵי בְּקֹדֶשׁ: עֲלִית לְמַרְחֵם יִשְׁבִּית שְׁבִי
 20 לְקַחְתָּ מִתְּנוֹת בְּאֲדָם וְאֶף סוֹרְרִים לְשִׁכַן יִהֵא אֱלֹהִים: בְּרוּךְ
 21 אֲדָנִי יוֹם יוֹם יַעֲמֵם לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָה: הָאֵל לָנוּ אֵל
 22 לְמוֹשְׁעוֹת וְלִיהוּדָה אֲדָנִי לְמֹת הַוָּצְאוֹת: אֶדְ אֱלֹהִים יִמְחֵן
 23 רֵאשׁ אֲבִיו קֹדֶד שַׁעַר מִתְּחִלָּה בְּאֲשִׁמּוֹ: אֲמַר אֲדָנִי מִבְּשׁוֹן
 24 אֲשִׁיב לְאִשִּׁיב מִמְּצִלוֹת יָם: לְמַעַן יִמְחֵן רִגְלֵךָ בְּדָם לְשׁוֹן
 25 בְּלִבֵּיךָ מֵאֲוִיבִים מְנַחוּ: רְאוּ חֲלִיבוֹתֶיךָ אֱלֹהִים חֲלִיבוֹת אֱלֵי
 26 מִלְכֵי בְּקֹדֶשׁ: קִדְמוֹ שָׂרִים אַחַר נְגִנִים בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת הַוָּפְסוֹת:
 27 בְּמִקְהֵלוֹת בְּרָבוֹ אֱלֹהִים אֲדָנִי מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל: שִׁם בְּגִימּוֹן
 29 עֲעִיר רִדִּים שָׂרֵי יִחוּדָה רִגְמָתָם שָׂרֵי זְבִלּוֹן שָׂרֵי נִפְתְּלֵי: צִוָּה
 30 אֱלֹהֵיךָ עֲנֵה עוֹנֵה אֱלֹהִים אוֹ פְעֻלָּתָ לָנוּ: מִחֵיכְלֵךְ עֲלִי־רוּשְׁלָם
 31 לָךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שִׁי: גָּעַר תִּית קָנָה עֲבַת אֲבִירִים יִבְעִגְלֵי
 32 עַמִּים מִתְּרַפֵּם בְּרִצְרִבְכֶם בְּגוֹר עַמִּים קִרְבוֹת יִחְסְצוּ: יֵאָתִיו

מחמת

מחמת

מחמת

83 חֲשַׁמְצִים מִנֵּי מַצְרִים פֶּשֶׁת פִּרְיָן יָדִיו לְאֱלֹהִים : מִמְּלִכּוֹת
 84 הָאָרֶץ שִׁירוּ לְאֱלֹהִים וְסִרוּ אֲדָנֵי קִלְחָה : לְרֹכֵב בַּשָּׁמַיִם שִׁמְרֵ
 85 קָדָם הַרְתֹּפוֹן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז : הִגְו עֹז לְאֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל
 86 נִגְוֹתוֹ וְעֹז בַּשְּׁחָקִים : גִּוְרָא אֱלֹהִים מִמְּקוֹד־שֶׁקֶת אֵל יִשְׂרָאֵל
 87 הוּא נִתָּן י עֹז וְתַעֲצוּמַת לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים : סֵט לְמַנְצָח
 88 עַל־שׁוֹשְׁנִים לְדוֹד : הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים כִּי כֹאן מִים עַרְנַפְשׁ :
 89 טַבְעֵתִי בֵּינוֹן מְצוּלָה וְאִין מַעֲמֵד בְּאִתִּי בְּמַעֲמַקְרִים וְשִׁבְלַת
 90 שְׁטַפְתִּנִּי : יַגְעֵתִי בְּקִרְאֵי נַחַר גְּרוּנִי בְּלוֹ עֵינַי מִזַּחַל לְאֱלֹהֵי :
 91 רַבּוֹי מִשְׁעֵרוֹת רֵאשִׁי שְׁנֵאֵי חָגָם עֲצָמוֹ מַצְמִיתִי אִיבִי שִׁקְר
 92 אֲשֶׁר לֹא־נִזְלַתִּי אִזֹּ אֲשׁוּב : אֱלֹהִים אִתְּרָה יְדַעַת לְאֱלֹהֵי
 93 וְאֲשַׁמּוֹתִי מִמֶּךָ לֹא־תִכְחַד : אֶל־יָבֶשׁוּ בִי קִיף אֲדָנִי יְהוָה
 94 צְבָאוֹת אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל בִּי מִבְּקִשְׁךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : בְּרַעְלֶיךָ נִשְׁאֲתִי
 95 חֲרַפָּה בַּפֶּתַח כְּלִמָּה פָּנָי : מוֹדַר הֵייתִי לְאִתִּי וְנִבְרִי לְבָנֵי אִמִּי :
 96 בִּירְקִנְיָתָ בֵּיתְךָ אֲבִלְתִּנִּי וְחֲרַפּוֹת חוֹרְפֶיךָ נִפְלוּ עָלַי : וְאֲבִיכָה
 97 בְּצוּם נַפְשִׁי וְהָיִי לְחֲרַפּוֹת לִי : וְאִתְּנָה לְבוֹשֵׁי שֶׁקֶת וְאִתִּי לֶחֶם
 98 לְמִשְׁלָל : יִשְׁחַדוּ בִי יֹשְׁבֵי שַׁעַר וְגִינּוֹת שׁוֹתֵי שֶׁקֶר : וְאִתִּי
 99 תִּפְלֹתֶיךָ י יְהוָה עֵת רִצּוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חַסְדֶּיךָ עֲנֵנִי בְּאֵמֶת
 100 יִשְׁעֶיךָ : הַצִּילֵנִי מִשִּׁיט וְאֶל־אֲטַבְעָה אֲנַצְלָה מִשְׁנֵאֵי וּמִמַּעֲמַקֵּי
 101 מִיָּם : אֶל־הַשְּׁטַפְנִי י שִׁבְלַת מִים וְאֶל־הַכְּלַעֲנִי מְצוּלָה וְאֶל־
 102 הָאִמְרָ עָלַי בְּאֵר פִּיה : עֲנֵנִי יְהוָה בִּרְמוֹב חַסְדֶּיךָ בְּרַב־חַסְדֶּיךָ
 103 פִּגְהָ אֱלֹהֵי : וְאֶל־חַסְדֶּיךָ פִּגְהָ מַעֲבָדֶיךָ בִּרְצוֹן לִי מִתֵּר עֲנֵנִי :
 104 מְרַבָּה אֶל־נַפְשִׁי גִּאֲלָה לְמַעַן אִיבִי פָּרְנִי : אִתְּרָה יְדַעַת חֲרַפְתִּי
 105 וּבִשְׁתִּי וּבְלִמְתִּי גִּנְדֶּיךָ כֹּל־צוּרְרֵי : חֲרַפְתִּי שִׁבְרָה לְבִי וְאִנּוּשִׁי
 106 וְאִתְּנָה לְגוֹד וְאִין וְלִמְנַחֲמִים זֵלָא מַצְאֵתִי : וְיִתְּנֵנּוּ בְּכֹרֹתֵי רֵאשִׁי
 107 וְלַצְמֵאֵי יִשְׁקֹנֵי חֲמִץ : יְדִי שִׁלְחָנָם לְפָנֵיהֶם לֶפֶת וְלִשְׁלוֹמִים
 108 לְמוֹקֶשׁ : הַחֲשַׁבְנָה עֵינֵיהֶם מִרְאוֹת וּמְתַנְיֵיהֶם הַמִּיד הַמַּעַד :
 109 שִׁפְדֵי־עֵלְתָם וְעַמְּךָ וְחֲרוֹן אַפֶּיךָ יִשְׁגָּם : הַחֲרִימְוֹתָם נִשְׁמָה
 110 בְּאֵהֲלֵיהֶם אֱלֹהֵי יִשְׁב : כִּי־אִתְּרָה אֲשֶׁר־תִּבְיַת רַדְפוֹ וְאֶל־מִכְאוֹב

יג ירד

סמ

סמ

סמ

29 חלליה יספרו: תגדעון על עונם ואל יכאו בצדקה: יסחו
 30 מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו: ואני עני וכאב ישועתך
 31 אלהים השגבני: אהללה שם אלהים בשיר ואגדלנו בתודה:
 32 והיטב ליהוה משור פר מקרן מפרים: ראו עגונים ישמחו
 33 ודש אלהים וחי לבבכם: כדשמע אל אביונים יהוה ואת
 34 אסיריו לא בזה: יהללוהו שמים וארץ ימים וכל דמש בם:
 35 כי אלהים יושע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשנה:
 36 עזרע עבדיו יגללוהו ואהבי שמו ישבנרבה: ע למנצח
 37 ליהוה לחוקיר: אלהים להצילני יהוה לעזרתי חושה: יבשו
 38 ויחפרו מבקשי נפש יסגו אחור ויכלמו חספי רעתי: ישבו
 39 על עקב בשפתם האמרים האח האח: יששו וישמחו בק
 40 כל מבקשיך ויאמרו תמיד יגדל אלהים אתבי ישועתך: ספר שני
 41 ואני עני ואביון אלהים חושה לי עזרי ומפלטי אתה יהוה
 42 אלהי אחר: עא בקיהוה חסיתי אל אבושה לעולם:
 43 בצדקתך הצילני ותפלטני מפחד אל אונף והושעני: הנה לי
 44 לצור מעון לבוא תמיד צוית להושיעני כדסלעי ומצודתי
 45 אתה: אלחי פלטני מיד רשע מבח מעול וחומץ: כראתה
 46 תקותי אדני יהוה מבטחי מעוררי: עגליה גסמכתי מבטן
 47 ממעי אמי אתה גזי בק תהלתי תמיד: במזפת הייתי לרבים
 48 ואתה מחסיעז: יפלא פי תהלתיך בלדיום תפארתיך: אל
 49 השליבני לעת זקנה כבלות כחי אל תעזבני: כראמרו אויבי
 50 לי ושמרי נפשי גועזו יתרו: לאמר אלהים עזבו דפו
 51 ותפשוהו כי אין מציל: אלהים אלהרתק ממני אלחי לעזרתי
 52 חושה: יבשו יכלו שטני נפשי יעשו חרפה וכלמה מבקשי
 53 רעתי: ואני תמיד איהל והוספתי על כל תהלתך: פי יספר
 54 צדקתך בלדיום השועתך כי לא ידעתי ספרות: אבוא
 55 בגברות אדני יהוה אפיר צדקתך לבדה: אלהים למדתני
 56 מעורי וערדנה אניד גפלאותיך: וגם ערזקנה ושיק

אלהים אל־תעֹבני עֲדֹאנִיד וְרַעַה לְדֹר לְכָל־יְבוֹא נְבוֹרָהָ:
 19 וְצַדִּיקֵהָ אֱלֹהִים עֲדֹמָרוֹם אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ נְדָלֹחַ אֱלֹהִים מִי
 20 כְּמוֹתָ: אֲשֶׁר הִרְאִיתָנוּ י צְרוּרֵת רַפּוֹת וְרַעֲוֹת תִּשׁוּב תַּחֲיִינוּ
 21 וּמִתְהוֹמֹת הָאָרֶץ תִּשׁוּב תַּעֲלֵנִי: תִּרְבִּי וְנְדָלְתִי וְחִסְבִּי תִּגְחַמְנִי:
 22 נִסְאֵנִי י אֹדֶךָ כְּכָל־נֶבֶל אֲמִתָּה אֱלֹהֵי אֲמִתָּה לָּךְ בְּכַנּוֹר
 23 קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: תִּרְנְנָה שִׁפְתֵי כִי אֲמַרְהֶךָ וְנִפְשֵׁי אֲשֶׁר
 24 סָדִיתָ: נִסְלִשׁוּנִי כְּלֵהִים תִּהְיֶה צַדִּיקֵהָ כִי בִשׁוּ כִי־חִפְרוּ
 25 מִבְּקֶשׁ רַעֲתִי: עַב לִשְׁלֹמֹה י אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמִלְכָּה הַחַן
 3 וְצַדִּיקֵהָ לְבֹד־מִלְכָּה: יָדִין עַמְּךָ בְּצִדִּיק וְעֲנִיָּה בְּמִשְׁפָּט: יִשְׁאוּ
 4 הָרִים שְׁלוֹם לְעַם וְנִבְעוֹת בְּצַדִּיקָה: יִשְׁפֹּט י עֲנִיִּיעַם יוֹשִׁיעַ
 5 לְבָנֵי אֲבִיו וְיִדְבֵּא עוֹשֵׂק: יִירָאוּךָ עַם־שָׁמַשׁ וְלִפְנֵי יְרַח הַדֹּר
 6 יִחַרְרִים: יִירֵד כְּמִטָּר עֲלֵינוּ כְּרִבִּיבִים וְרוּחַ אֲרָץ: יִסְרַח בְּיָמֵינוּ
 7 צַדִּיק וְרַב שְׁלוֹם עַד־כָּל־יְרַח: וְיִרְדֵּי מִיָּם עַד־רֵים וּמִנּוֹר עַד־
 8 אֶפְסֵי־אֲרָץ: לִפְנֵינוּ יִכְרְעוּ צִיִּים וְאִבִּיו עֶסֶר יִלְחָבוּ: מִלְּבִי
 9 תִּרְשִׁישׁ וְאִיִּים מִגְּחָה יִשִּׁיבוּ מִלְּבִי שְׁבָא וּסְבָא אֲשֶׁכֶּר יִקְרִיבוּ:
 10 וְיִשְׁתַּחֲוּדוּ לָךְ כָּל־מַלְכִים כְּלֵהִים יַעֲבֹדוּהוּ: כִּי־צִיל אֲבִיוֹן מִשׁוּעַ
 11 וְעֲנִי וְאִידְעוֹר לָךְ: יָחַם עַל־דָּל וְאֲבִיוֹן וּנְפֹשׁוֹת אֲבִיוֹגִים יוֹשִׁיעַ:
 12 מִתּוֹךְ וּמִחֲמַם יִגְאֵל נַפְשָׁם וְיִיָּקֵר דָּמָם בְּעֵינָיו: וְיַחֲזִי וְיִתְדָל
 13 מִתֵּב שְׁבָא וְיִתְפַּלֵּל בְּעַרְזוֹ תְּמִיד כְּלֵהִים יִכְרַבְנָהוּ: יְהִי קִסְתֵּךְ
 14 כִּי בְּאֲרָץ בְּרֵאשׁ הָרִים יִרְעַשׁ כְּלִבְנוֹן פְּרִיז וְיִצְצוּ מִעִיר
 15 בְּעֶשֶׂב הַתְּאֵדָר: יְהִי שָׁמַיִם לְעוֹלָם לִפְנֵי שָׁמַשׁ יִנִּי שָׁמַיִם
 16 וְיִתְבָּרְכוּ בּוֹ כְּלֵהִים יִשְׁרָהוּ: כְּרוּךְ י יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 17 יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה גִפְלֹאוֹת לְבָרְךָ: וּכְרוּךְ י שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֵא
 18 כְּבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמוֹן י וְאָמוֹן: בְּלוֹ תְּפִלּוֹת הַדֹּר בְּרִישֵׁי:

וְצַדִּיקֵהָ אֱלֹהִים

מִבְּקֶשׁ רַעֲתִי

ספר שלישי.

יום ד'

עג ¹ עג מִזְמֵר לְאַסְף אֶךְ טוֹב לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים לְכָרִי לִבִּי: וְאֲנִי ²
³ בְּמַעַט נְטוּי רַגְלִי כְּאִין שִׁפְכָה אֲשֶׁרִי: כִּי־נִנְאֹתִי בְּהוֹלְלִים
⁴ שְׁלֹם רְשָׁעִים אֲרָאָה: כִּי אִין חֲרָצְפוֹת לְמוֹתָם וְכִרְיָא אֱוָלָם:
⁵ בְּעַמְל אָנוּשׁ אִינְמוּ וְעַם־אָדָם לֹא יִנְגְעוּ: לִבִּי עֲגַקְתָּמוּ נִאֻוָּה
⁶ יַעֲטָף־שִׁית חֶמֶס לְמוֹ: יֵצֵא מִחֶלֶב עֵינָמוּ עֲבָרוּ מִשְׁכִּיזוֹת לִבִּי:
⁷ יִמְיָקוּ וַיִּדְבְּרוּ בְרַע עֲשָׂק מִכְרוֹם יִדְבְּרוּ: שְׁתוּ בְּשָׁמִים פִּדְדִים
⁸ וְלִשְׁוֹנִים תִּחְלַף בְּאֶרֶץ: לִבִּי יִשׁוּב עִמּוֹ הַלֵּם וְכִי מְלֵא יִמְצוּתִי
⁹ לְמוֹ: וְאָמְרוּ אִיכָה יִדְעֵאל וַיֵּשׁ דַּעַה בְּעֵלְיוֹן: הִנֵּה־אֶלְהֵי
¹⁰ רְשָׁעִים וְשִׁלְגֵי עוֹלָם הַשְׁנֵדְחִיל: אֲדַרְדִּיק וְכִיתִי לִבִּי וְאֶרְחֵץ
¹¹ בְּנִקְוֹן כְּפִי: וְאֲדִי נִגְוַע בְּלִדְוִים וְתוֹכַחְתִּי לְבִקְרִים: אִם־
¹² אֲמַרְתִּי אֲסַפְדָּה כִּמוֹ הַנֶּה הַזֶּה בְּנִיךָ בְּנִדְתִי: וְאֶחֱשָׁבָה לְדַעַת
¹³ וְאֶרְתִּי עִמָּל הִיא בְּעֵינַי: עַד־אֲבֹא אֶל־מִקְדַּשְׁרֵאל אֲבִינֵרָה
¹⁴ לְאַחֲרֵיהֶם: אֶךְ בְּחֻלְקוֹת הַשִּׁית לְמוֹ הַפְּלֵתָם לְמִשְׁוֹאוֹת: אֶךְ
¹⁵ הָיוּ לְשִׁמָּה בְּרַנַּע סָפוּ הַמּוֹ מִדְּבִלְהוֹת: כַּחֲלוֹם מִהַקִּיץ אֲדִנִי
¹⁶ בְּעִיר יִצְלָמָם תְּבִיזָה: כִּי־תִחַמְצֵן לִבִּי וּבְלִיזוֹתִי אֲשִׁהוּנֵן: וְאֲנִי
¹⁷ בְּעַר וְלֹא אֲדַע כְּהַמּוֹת הָיִיתִי עִמָּךְ: וְאֲנִי תְּמִיד עִמָּךְ אֶחֱוֹת
¹⁸ בְּיָד יְמִינִי: בְּעֲצָתְךָ תִּנְחַנֵּי וְאַחַר כְּבוֹד תִּקְחֵנִי: מִרְגֵּל בְּשָׁמִים
¹⁹ וְעִמָּךְ לֹא־תִפְצֹתִי בְּאֶרֶץ: כִּלְהַ שְׁאֲרֵי וּלְבָבִי צוּר־לִבִּי וְחֻלְקִי
²⁰ אֱלֹהִים לְעוֹלָם: כִּי־הִנֵּה רַחֲמֵיךָ יִאֲבֹדוּ הַצְמַתָּה כִּלְזֹנְגָה מִמָּךְ:
²¹ וְאֲנִי קִרְבַת אֱלֹהִים לִי טוֹב שְׁתִּי יִבְאָרְנִי יְהוָה מִחִסֵּי לְסִפְר
²² כִּלְמִלְאֲבוֹתֶיךָ: עַד מִשְׁכִּיל לְאַסְף לְמָה אֱלֹהִים וְנִנְחָה
²³ לְנִצָּחַ יַעֲשֵׂן אִסְףָּה בְּצִאן מִרְעִיתְךָ: וְכִד עֲרַתְךָ יִקְנִיתָ קָדָם
²⁴ נִאֻוָּה שְׁבַט נִחְלַרְתְּךָ תִּרְצִיזֵן זֶה יִשְׁכְּנֶנָּה בּוֹ: הִרִימָה פַעֲמִיךָ
²⁵ לְמִשְׁאוֹת נִצָּח כִּלְהַרְעֵ אֲוִיב בְּקֹדֶשׁ: שְׁאֲנֵי צִרְדֶּיךָ בְּקִרְבִּי
²⁶ מִזְעַדְךָ שְׁמוֹ אֹתָתָם אֶתוֹת: יוֹדַע כְּמִבְיָא לְמַעַלָּה כְּסִבְךָ־עֵץ
²⁷ קִרְדִּימוֹת: וְעַתָּה שְׁתַּחֲוֶיהָ יְהוָה בְּכַשִּׁיל וּבִלְפּוֹת יְהוֹלְמוֹן: שְׁלַח־
²⁸

8 באש מקדשך לארץ חללו משבדשמה: אמרו בלבם גינם
 9 יחד שרפו כל מעדרי אל בארץ: אחותינו לאדאינו אידעוד
 10 נביא ולא אפנו ידע עדמה: עדמתי אלהים יתרה צר ינאץ
 11 אויב שמך לגצח: למה תשיב ידה וימינה מקרב חוקה כלה:
 12 ואלהים מלכי מקדם פעל ישועות בקרב הארץ: אמה פורת
 14 בעזה ים שפרה ראשי תנינים עלהמים: אמה רצפת ראשי
 15 ליתן התנו מאכל לעם לציים: אמה בקעה מעון ונחל
 16 אמה חוכשת גתרות איתן: לה זם אף לה לילה אמה
 17 הכינות מאור ושמש: אמה הצבת כל נבולות ארץ קיץ וחורף
 18 אמה יצרתם: וברזאת אויב חרף יהיה ועם נבל נהצו
 19 שמך: אלהתן לחית נפש תורה נחת ענייה אלהשכח לגצח:
 20 תבט לפרית ברמלאו מחשבי ארץ נאות חמם: אל ישב בך
 22 נבלם עני ואביון יחללו שמך: קומה אלהים ריבה ריבה זכר
 23 חרפתך מגינבל כל היום: אלהשכח קול צבריה שאון
 עה קמיה עלה תמיד: עה למנצח אלהשתח מזמור לאסף
 2 שיר: הודינו לה אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיה:
 4 ברצח מעד אני מישרים אשפט: גמונים ארץ וכל ישבתי
 5 אנכי תבנתי עמידיה סלה: אמרתי לחוללים אלהחלו
 6 ולרשעים אלהרימו קרן: אלהרימו למרום קרנכם תדברו
 7 בצואר עחק: כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים:
 8 בר אלהים שפט זה ישפיל זה ירים: כי כום ביד יהוה יין
 חמר מלא מסך ויגר מזה אד שמריה ימצו ישחו כל רשעי
 10 ארץ: ואני אגיד לעלם אמרה לאלהי יעקב: וכל קרני
 11 רשעים אגדע הרוממנה קרנות צדיק: עו למנצח בגינת
 2 מזמור לאסף שיר: נודע ביהודה אלהים בישראל נחל שמו:
 4 ויהי בשלם סופו ומעונתו בציון: שמה שפר רשפתקשת מן
 5 יתרב ומלחמה סלה: נאור אמה אדיר מחררי סרף:
 6 אשתוללו אבירי לב נמו שנתם ולא מצאו כל אנשי חיל

7 יְדִתֶם: מַעֲרַתְךָ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב נִרְדָּם וְרַכְבִּי וְסוּסֵי: אֲתָרִי
 9 נִרְאָה אֶתְּךָ וּמִרְעֹמֶיךָ לְסָנִיף מֵאֵץ אֶפְדֶּה: מִשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּ הֵן
 10 אֶרֶץ יִרְאָה וְשָׁקֵטָה: בְּקוֹם לְמִשְׁפַּט אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעַ כָּל־עַנְוֵי
 11 אֶרֶץ סֵלָה: כִּי־חִמַּת אָדָם הוֹדֵךְ שְׂאֵרֵי־תַחַת הַחֹבֶר: גִּדְרֵי
 12 וְשִׁלְמוֹ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־סִבְיָו יִבְלוּ שֵׁי לְמוֹדָא: יִבְצֹר רֹחַ
 13 עוֹ
 14 נְגִידִים נִרְאָה לְמַלְכֵי־אֶרֶץ: עוֹ לְמַנְצָה עַל־יְדֵיהֶן לְאֶסֶף
 15 מִזְמוֹר: קוֹלֵי אֱלֹהִים וְאֶצְעָקָה קוֹלֵי אֱלֹהִים וְהִאֲזִינִי
 16 אֱלֹהֵי: בֵּיתִם צִרְתִּי אֲדַנִּי וְרָשָׁתִי יְדִי: לִלְלָה גִּנְרָה וְלֹא חֲסוּ
 17 מֵאֵנָה תַנְחֵם נַפְשִׁי: אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְיֶה אֲשִׁיחָה וְתִתְעַפֶּה
 18 רוּחִי סֵלָה: אֲחֹזֶה שְׂמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: חֲשַׁבְתִּי
 19 יָמִים מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי כִּלְלָה עִם־לִבִּי
 20 אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח: אֲדַנִּי וְלֹא־יִסֹּף
 21 לְרִצּוֹת עוֹד: הָאֶסֶם לִנְצַח חֲסִדוֹ נִמְרָ אֲמַר לְדָד וְדָד: חֲשַׁבְתִּי
 22 חֲנּוּת אֵל אֲסִדְקָפֶץ בְּאֶפֶר רַחֲמֵי סֵלָה: וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא שָׁנוֹת
 23 יִמֵּן עֲלִיזוֹ: אֲזַכִּיר מַעֲלָלֵי־יְהוָה כִּי־אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֶה: וְתִגִּיתִי
 24 בְּכָל־פְּעֻלָּתֶךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ וְרַבָּה מִי
 25 אֵל נִרְזַל בְּאֱלֹהִים: אֶתְּךָ הָאֵל עֲשֵׂה פְלֹא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים
 26 עוֹדָה: נִאֲלָה בְּרוּחַ עַמְּךָ בְּגִרְעֵקֶב וַיִּוֹסֶף סֵלָה: רְאוּךָ מִים
 27 אֱלֹהִים רְאוּךָ מִים יִחִלוּ אֶפֶר יִרְגְּזוּ תַחֲמוֹת: וְדָמוֹ מִים עֲבֹת
 28 קוֹל נְתָנוּ שְׂתֻקִּים אֶפֶר חֲצִצִּיף יִתְחַלְבוּ: קוֹל רַעֲמָה בְּגִלְגֹּל
 29 תֵּאִירוּ בְּרִקִּים תִּבְלֵ רַגְזָה וְתִרְעַשׂ הָאֶרֶץ: בָּיִם וְרַבָּה
 30 וְשִׁבְלִיךָ בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: נְחִית בְּצִיָּן עַמְּךָ
 עח
 1 בְּיַד־מוֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: עַח מִשְׁכִּיל לְאֶסֶף הָאֲזִינָה עַמִּי הַזֹּרֵתִי
 2 חֲסוּ אֲוֹנֵכֶם לְאֲמֵר־סִי: אֲסַתְחָה בְּמִשַּׁל פִּי אֲבִיעַה חִירוֹת
 3 מִגִּירָדִם: אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ וְנִדְעוּם וְאֲבוֹתֵינוּ סִפְרָדְלָנוּ: לֹא
 4 נִבְחַד: מִבְּנֵיהֶם לְדוֹר אַחֲרוֹן מִסִּפְרִים תְּהִלּוֹת יְהוָה וְעֲזָרוֹ
 5 וְנִסְלֵאֲתוּ אֲשֶׁר עֲשָׂה: וַיִּקַּם עֲדוּרֵי: בִיעֲקֹב וְתוֹרַה שָׁם
 6 בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־עָתָה אֲתִאֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדִיעַם לְבְנֵיהֶם: לְמַעַן

סולוש דחוקי

אחור

חתי

7 ידעו יחד אחרון בגים ילדו יקמו ויספרו לבניהם: וישמו
 8 באלהים כסלם ולא ישבחו מעללי אל ומצותיו ינצרו: ולא
 9 יהיו באבותם חזר סוכר ומרה חזר לאהבין לבו ולא נאמנה
 10 את אל רוחו: בני אפרים נשקו חמיקשת הפכו ביום קרב:
 11 לא שמרו ברית אלהים וכתורתו מלאנו ללכת: וישבחו
 12 עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם: נגד אבותם עשה פלא
 13 בארץ מצרים שחדצען: בקע ים ויעבירו ויצרמים במדבר
 14 גד: וינתם בעגן יזמם וכלה לילה באור אש: יבקע צרים
 15 במדבר וישק פתחמות רבה: ויצא נוזלים מסלע ויזרד
 16 כנחרות מים: ויספו עוד לחטא לו למחרת עליון בציה:
 17 וינסואל בלבכם לשאל אבל לנפשים: וידברו באלהים אמרו
 18 תיזבל אל לערך שלחן פמדבר: הן הקדצור וינובו מים
 19 ונתחלים ישטפו הנם להם וכלתת אס יבין שאר לעמו: לבן
 20 שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה ביעקב ונסאף עלה בישראל:
 21 כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו: ויצו שחקים
 22 ממעל ודלתי שמים פתח: וימטר עליהם מן לאכל ודגן
 23 שמים נתן למז: לחם אבירים אבל איש צידה שלח להם
 24 לשבע: יפע קדים בשמים וינהג בעזו תימן: וימטר עליהם
 25 בעפר שאר וכחול ימים עוף בגף: ויפל בקרב מחנהו סביב
 26 למשכנתיו: ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם: לאחר
 27 סתאותם עוד אכלם בפיהם: ואף אלהים עלה בהם ויתרג
 28 במשטניהם וכחדי ישראל הכריע: בכל זאת חטאו עוד ולא
 29 האמינו בנפלאותיו: ויכל בתבל ימיהם ושנותם בפתלה: אם
 30 תרגם ודרשוהו ושבו ושחרד אל: ויזכרו כי אלהים צורם ואל
 31 עליון גאלם: * ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכבדלו: ולקם
 32 לא יבון עמו ולא נאמנו בכריתו: והוא רחום י
 33 יכפר עון ולא ישחית ותרבה לחשיב אפו ולא יזעיר בלחמתו:
 34 ויזכר כי רבשך המה רוח חולק ולא ישוב: כמה ימרוהו

ספר שמיני

למנו

41 במדבר יעציבוהו בשימון: וישבו וינסו אל וקדוש ישראל
 42 התו: לאזכרו אתיה אם אשר פדם מני צר: אשר שם
 44 במצרים אתותיו ומפתיו בשדה צען: ויהפך לדם יארתם
 45 וגזליתם בלי שהיון: ישלח בהם ערב ויאכלם וצפרהע
 46 ותשחיתם: ויפן לחסיל יכולם ויניעם לארבה: ידרג בכרד
 48 נפגם ושקמותם בתנמל: ויסגר לכרד בעירם ומקניהם
 49 לרשעים: ישלדכם יחרן אפו עברה וועם וצרה משלח
 50 מלאכי רעים: יפלם נהיב לאפו לאחשד ממורא נפשים
 51 ותיהם לגבר הסגור: ויך כל בכור במצרים ראשית אונים
 52 באחליתם: ויסע בצאן עמו וינהגם בעדר במדבר: וינתם
 54 לבטח ולא סחרו ואת איבתם בפה הים: ויביאם אל נבול
 55 קדשו הר צרה קנתה ימינו: ויגרש מפניהם י נזים ויפילם
 56 בתכל נחלה וישבן באחליתם שכמי ישראל: וינסו וימרו את
 57 אלהים עליון ועזותיו לא שמרו: ויפגו ויכגרו באבותם
 58 נהפכו מקשרי רמיה: ויבעיסוהו בקמותם ובפסיליתם
 59 ימניאודו: שמע אלהים ויהעבר וימאם מאד בישראל: ויטש
 61 משבן שלו אהל שבן באדם: ויפן לשכי עז ותפארתו ביד
 62 צר: ויסגר לתרב עמו ובנחלתו התעבר: בחוריו אכלה אש
 63 ובתולותיו לא חוללו: פתעיו בתרב נפלו ואלמעתיו לא
 64 תבקינה: ויקץ בישן אדני פנבור מתרוגן מנין: ויך צרו
 67 אחור חרפתי עולם נתן למ: וימאם באהל יוסף ובשכט
 68 אפרים לא בחר: ויבחר את שכט יהודה אתהרציון אשר
 69 יאהב: ויבן במדרמים מקדשו בארץ יסדה לעולם: ויבחר
 71 בדרד עבדו ויקחהו מפבלאת צאן: מאחר עלות הביאו לרעות
 72 ביעקב עמו ובישראל נחלתו: וירעם פתם לבם ובתבונות
 73 כפיו ינתם: עט מזמר לאספה אלהים באו נזים י בנחלתך
 74 טמאו אתהיכל קדשך שמו את ירושלם לעיים: נתנו את
 75 נבלת עבדיך מאבל לעוף השמים בשר חסדיך לחיות ארץ:

עמ

4 שִׁכְבוּ רַמִּים • בַּמִּים סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִין קוּבַר: הֵינּוּ תַרְפָּה
 5 לְשִׁכְנֵינוּ לַעַג וְקָלֶם לְסְבִיבוֹתֵינוּ: עֲרַמָּה יְהוָה הַאֲנָף לַנֶּצַח
 6 הַבָּעַר כַּמִּדְאֵשׁ קִנְאֵתָהּ: שִׁפְךָ חֲמָתְךָ אֱלֹהִים יְהוָה לֹא
 7 יִדְעוּקָהּ וְעַל־מַלְכוּת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קִרְאוּ: כִּי־אֵבֶל אֶרֶץ
 8 יַעֲקֹב וְאַחֲזִנְהוּ הַשָּׁמַיִם: אֱלֹהֵינוּ לֵנוּ עֹשֶׂת רָאשִׁים מִיָּד
 9 יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דִלְנוּ מֵאֵד: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר
 10 כְּבוֹד־שִׁמְךָ וְהִצִּילְנוּ וּבִפֶּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ: לְמַחֵ
 11 יֵאמְרוּ הַגּוֹיִם אִי־הָ אֱלֹהֵיהֶם יוֹדַע בְּנֵיִים לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם־
 12 עַבְדֶּיךָ הַשְּׂפוּדִים: הִבּוֹא לִפְנֵיהֶ אֲנִי אֲנִי אֲסִיר בְּנִדָל וְרוֹעֵה הוֹתֵר
 13 בְּנֵי תְמוּחָה: וְהִשָּׁב לְשִׁכְנֵינוּ שְׂבַע־תִּים אֱלֹהִים תַרְפָּתָם
 14 אֲשֶׁר תַרְפּוּךָ אֲדֹנָי: וְאַנְחֵנוּ עִמָּךָ • וְצִאֵן מִרְעִיתְךָ נֹדֵדָה לָּךְ
 15 לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר גִּסְפֶר תִּהְלַחֲךָ: פ לְמַנְצָה אֱלֹהִים
 16 עֲרוֹת לְאִסְף מוֹמֵר: רַעַה יִשְׂרָאֵל • הַאֲזִינָה נִדְג כְּצִאֵן יוֹסֵף
 17 יֹשֵׁב הַבְּרוּקִים חוֹפֵיעָה: לִפְנֵי אִפְרַיִם וּבְנֵי־מֵן וּמַנְשֵׁה עוֹרֵרָה
 18 אֲחִי־נְבוֹרָה וְלִכָּה לִישַׁעָה לָנוּ: אֱלֹהִים הַשִּׁיבְנוּ וְהָאֵר פְּנֵי־
 19 וְנִשְׁעָה: יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת עֲרַמְתִּי עֲשֵׂנָה בְתַפְלַת עִמָּךָ:
 20 הַאֲבַלְתָּם לָחֵם דְּמַעָה וְהַשְׁקֵמוּ בְדַמְעוֹת שְׁלִישׁ: הַשִּׁיבְנוּ מִדוֹן
 21 לְשִׁכְנֵינוּ וְאִי־בֵינוּ יִלְעָנֵר לָמוֹ: אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבְנוּ וְהָאֵר
 22 פְּנֵי־וְנִשְׁעָה: גִּפְן מִמְצָרִים הַסִּיעַ הַגֵּרֶשׁ נוֹזִים וְהַטְּעָה: פְּנִית
 23 לִפְנֵיהֶ וְהַשְׁרֵשׁ שְׂרֵשִׁיהֶ וְהַמְלֵא אֶרֶץ: כִּסּוֹ הַרִים צִלָּה וְעֲנַפֵּיהֶ
 24 אֲדֹנָי אֵל: הַשְׁלַח קַצִּירֶיהֶ עֲרִים וְאֶל־גֵּר וּנְקוּחֵיהֶ: לְמַחֵ
 25 פִּרְצָה גֵרֵיהֶ וְאֲרוּחַ כָּל־עַבְרֵי הַדָּךְ: יְבַרְסֵמְנָה חוֹזֵר מִיָּד
 26 חוֹזֵר שׂוֹדֵי יִרְעָנָה: אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוֹב גָּא הַבֵּט מַשְׁמִים וְרֵאֵה
 27 וּפְקֹד גִּפְן וְאֵת: וּכְנֵה אֲשֶׁר־נִטְעָה יְמִינְךָ וְעַל־בֵּן אֲמַצְעָה לָּךְ:
 28 שִׁרְפָה בָאֵשׁ כְּסוּחָה מִנְעֵרַת פְּנֵיהֶ יֵאבְדוּ: הַחֲזִירֶיךָ עַל־אֵשׁ
 29 יְמִינְךָ עַל־בְּרָאֵם אֲמַצְעָה לָּךְ: וְלֹא־נִסּוֹן מִפְּנֵי תַחֲיִינוּ וּבְשִׁמְךָ
 30 נִקְרָא: יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבְנוּ הָאֵר פְּנֵי־וְנִשְׁעָה:
 פא לְמַנְצָה עַל־הַנְּחִית לְאִסְף: הֲרִנְנוּ לְאֱלֹהִים עֹשֵׂנוּ תִרְעוּ

ע' חס' י'

ע' חס' י' חס' י'

4 לאלהי יעקב: שאחמרה ותגדה בנור נעים עם נבל: תקעו
 5 בחרש שופר בכסה ליום חגנו: כי חק לישראל הוא משפט
 6 לאלהי יעקב: עדות י ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים
 7 שפת לאידעתי אשמע: הסירחתי מסבל שכמו בפיו מיד
 8 תעבדנה: בצדה קראת ואחלצה אענה בסתר רעם אבחה
 9 עלמי מריבה סלה: שמע עמי ואעידה בך ישראל אם
 10 השמע לי: לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר:
 11 אנכי יידיה אלהיך המעלה מארץ מצרים ורחב פיך
 12 ואמלאו: ולא שמע עמי לקול ישראל לא אבה לי:
 13 ואשלחו בשריות לבם ילכו במועצותיהם: לו עמי שמע
 14 לי ישראל בדרבי יחלבו: במעט אויביהם אכניע ועל צדיהם
 15 אשב ידי: משנא יהוה יכחשלו ויהי עתם לעולם: ויאבילו
 16 מחלב חטו ומצור דבש אשביעה: פב מזמור לאסף
 17 אלהים נצב בערבת אל בקרב אלהים ישפט: עדמתי השפט
 18 עול ופגי רשעים השאר סלה: שפטו דל ויתום עני ורש
 19 הצדיקו: פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו: לא ידעו ולא
 20 יבינו בחשקה ותחלבו ימוטו כל מוסדי ארץ: אני אמרה
 21 אלהים אתם ובני עליון בלבם: אכן באדם המותו וכבוד
 22 השרים הפלו: קומה אלהים שפטה הארץ כראתה תגחל
 23 בכל העוים: פג שיר מזמור לאסף: אלהים אלהי מלך
 24 אלהי חרש ואלהי שקט אל: ברהנה אויביך יחמיו ומשנאויך
 25 נשאו ראש: על עמך יערימו סוד ויתעצו על צפוניך: אמרו
 26 לכו ונכחידם פגיו ולא יזכר שם ישראל עוד: כי נועצו לב
 27 יתו עליך ברירת יכרתו: אתלי אדם וישמעאלים מאב
 28 ותגרים: נבל ועמו ועמלק פלשת עם ישיבי צור: נס אשור
 29 גלתי עפם היו וזע לבגילוט סלה: עשה להם במדון
 30 כסיסרה כליבן בגחל קישון: גשמו בעין דאר היו דמן
 31 לארמה: שיתם גריבם בערב ומאב וכבדו ובעלמנע כל

מחממה

לפ

פ'פו הפלה לרוד חטאי יהוה יאונה עגני קרעני ואבזן אני :
 שטרה נפשי ברחסד אני הושע עבדך אפה אלתי הבוטח
 אלהי : חגני אדני בראלהי אקרא כלתיום : שמת נפש עבדך
 כי אלהי אדני נפשי אשא : כי אפה אדני טוב וסלה ורכ
 חסד לכלקראיך : ה' זינה יהוה הפלתי ותקשיבה בקול
 פתגונותי : ביום צרתי אקראך כי תעגני : אודכמה באלהים :
 אדני ואין במעשיך : פלגים אשר עשית יבואו וישתחוו
 לפנהי אדני ויכפרו לשמה : בירדל אפה ועשה נפלאות
 אפה אלהים לבדך : חובני יהוה ורבה אהלך באמתך יחד
 לבכי ליראה שמה : אודה אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה
 שמה לעולם : ברחסדך גדול עלי והצלה נפשי משאול
 פחתיה : אלהים ידים קמו עלי וערת עריצים בקשו נפשי
 ולא שמה לנגדם : ואפה אדני אלרחום ותגון ארך אפים
 ורכחסד ואמת : פנה אלי ותגני תגדענה לעבדך והושיעה
 לבך אמתך : עשה עמי זאת לטובה ויראו שנאי ויבשו כי
 אפה יהוה עורפני ונתמתני : פו לבגידתך מזמור שיר
 יסודתו פתרי קדש : אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות
 יעקב : גבחות מדבר בה עיר האלהים סלה : אופיר רנב
 ובכל לידעי הנה פלשת וצר עם כוש ורה ילד שם : ולציון
 יאמר איש ואיש ילד בה והוא יכונה עליון : יהוה יספר
 בכתוב עמים זה ילד שם סלה : ושרים בחללים כל מעיני
 פ'פח שיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת לענות
 משכיל להימן האודתי : יהוה אלהי ישועתי יום צעקתי
 בלילה נגדה : פבוא לפניך הפלתי חטה אונה לרנתי : כי
 שבעה ברעות נפשי ותי לשאול הגיעו : גחשכתי עם חרדי
 כור היתי פגבר אין איל : במתים חפשי כמו חללים שכי
 קבר אשר לא זכרתם עוד והטה מידך נגורו : שתני כבוד
 פחתיות במחשבים במצלות : עלי סמכה חמתך וכל משכרך

עגני קרעני

עגני קרעני

9 ענית סלה: הרחקה מידעי מפני שתני תועבות למו בלא
 10 ולא אצא: עיני ראבה מני עני קראתיך יחור בבל יחם
 11 שטחתי אליך כפי: הלמתים תעשה שלא אסרפאים יקומו
 12 יחור סלה: היספר בקבר חסדך אמונתך באבדון: תינבע
 14 בחשך סלה וצדקתך בארץ נשיה: וגמי אליך יחור
 15 שועתי ובבקר הפלתי הקדמך: למד יחור תונח נפשי
 16 תסתיר פניך מפני: עני גמי ונוע מנער נשחתי אמיך
 17 אמונה: עלי עברו חרונך בעויתיך צמתחוני: סבוני במים
 18 בל היום הקיפו עלי יחד: הרחקה מפני גלב ורע מידעי
 19 מחשך: פט משפיל לאיתן האורחי: חסדי יחור עולם
 20 אשירח לך ודר אודיע אמונתך כפי: כראסתי עולם
 4 חסד יבנה שמים יתכן אמונתך בהם: כנתי ברית לבחירי
 5 נשבעתי לדוד עבדי: עד עולם אבין ורעה וקניתי לדוד יחור
 6 בסאת סלה: ויחד שמים פלאך יחור אף אמונתך בקהל
 7 קדשים: כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בכני אלים:
 8 אל גערץ בסוד קדשים רבה ונורא על כל סביביו: יחור
 10 אלהי צבאות מרכסוך חסן ייה ואמונתך סביבותיה: אפה
 11 משל בגאות הים בשוא גליו אפה תשבתם: אפה דבאת
 12 כחלל רוב בורזע עוף פורת אויביך: לה שמים אפה ארץ
 13 הבל ומלאה אפה יסדתם: צפון וימין אפה בראתם תבור
 14 וחרמון בשמך ירגנו: לה ורזע עם נבונה העז ידך
 15 הרום ימנה: צדק ומשפט מכון בסאת חסד ואמה
 16 יקדמו פניה: אשרי העם ידעי תרועה יחור באור פניה
 17 יחלבון: בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו: כיתפארת
 18 עימו אפה וברצונה תרים קרנינו: ברליהוה מעגנו ולקדוש
 20 ישראל מלבנו: אז דברת בחזון לחסדיך והאמר שיתי עזר
 21 על נפוד הרימותי בחור מעם: מצאתי דוד עבדי בשמן
 22 קדשי משהתיו: אשר ידי תכון עמו אחרויעי האמענו: לא

24 וְשִׁירֵי אֹיֵב מִן וְכָרְעוּלָה לֹא יַעֲנֵנוּ: וְכַתּוּבֵי מִסְגּוֹ צָרוֹ
 25 וּמִשְׁנֵצְרוֹ צָרוֹ: וְאַמּוֹנֵתִי וְחֹסְדִי עִמּוֹ וּבִשְׂמֵי הַרְדִּים קָרָנוּ:
 26 וְשִׁמְתִי בָּיִם יְרוֹ וּבְנֵהֲרוֹת יִמִּינוּ: הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אֵתָה אֵלֵי
 27 וְצוּר יִשׁוּעָתִי: אֲפֹרָאֵנִי בְּכּוֹר אֲתַנְהוּ עֲלוֹן לְמַלְכֵי אֶרֶץ:
 28 לְעוֹלָם אֲשַׁמּוֹרֶךְ לִי חֹסְדִי וּכְרִיתִי גְּאֻמְנָתִי לִי: וְשִׁמְתִי לְעֹדֵף
 29 יִרְעוּ וְכִסְאוֹ כִּימֵי שָׁמַיִם: אֲסִדְעוּבּוּ בְּגִיו הַזֹּרֵתִי וּבְמִשְׁפָּטִי
 30 לֹא יִלְכּוּ: אֲמַחֲדִקְתִּי יַחֲלִלוּ וּמִצּוֹתִי לֹא יִשְׁמְרוּ: וּמִקְדוֹתִי
 31 בְּשִׁבְטֵי פִשְׁעֵם וּבְנִגְעִים עוֹנֵם: וְחֹסְדִי לֹא אֲפִיר מֵעַמּוֹ וְלֹא
 32 אֲשַׁקֵּר בְּאַמּוֹנֵתִי: לֹא אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמִצְוֵתִי שִׁפְתֵי לֹא
 33 אֲשַׁנֶּה: אֵתָה נִשְׁבַּעְתִּי בְּקֹדֶשׁ אֱמִלְלוֹד אֲכַבֵּ: יִרְעוּ לְעוֹלָם
 34 יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כִּשְׁמֵשׁ נְגִדִי: בִּרְחֵם יִכּוֹן עוֹלָם וְעַד בְּשֹׁחַק גְּאֻמָּן
 35 סִלְחָה: וְאַתָּה זִנְחָה וְהִמָּאֵם הַתַּעֲבִרְתָּ עִם מְשִׁיחֶךָ: גְּאֻרְתָּה
 36 בְּרִית עֲבָדֶךָ חֲלָלָה לְאַרְצֵן נִזְחָה: פִּרְצָה כָּל גְּבֻרָתֶיךָ שִׁמְתָה
 37 מִבְּצֻרֵי מִחֲתָה: שִׁפְחוּ כָּל עַבְדֵי דְרָךְ הַנְּחָה חֲרִפְתָּ לְשִׁבְנוֹ:
 38 חֲרִיטְוֹתֵי יָמֵן צָרוֹ הַשְׁמִתָה כָּל אֹיְבָיו: אֲפִרְשֶׁב צוּר
 39 חֲרִיטֵם וְלֹא תִקְטְמוּ בְּמַלְחָמָה: הַשְׁפַּת מִפְתָּח וְכִסְאוֹ
 40 לְאַרְצֵן מִנְחָה: הַקְצִרְתָּ יָמֵי עֲלוֹמֵי הַיְעֻטִיָּה עֲלֵיו בְּוִשְׁתָּה
 41 סִלְחָה: עֲרַמְתָּ יְהוָה הַפֶּסֶר לְנֹצַח הַבְּעַר כְּמִרְאֵשׁ חֲמַתְךָ:
 42 וְכִרְאֵנִי סִחֲחֵךְ עַל מַחֲשׁוֹת כְּרִיתָה כָּל בְּנֵי אָדָם:
 43 מִן נֶבֶר יִחַדְדוּ וְלֹא יִדְאֻוּ מוֹרֵת יִמְלֹט נִשְׁשׁ מִן שְׂאוֹל
 44 סִלְחָה: אֵיךְ חֲסִדֶךָ הַרְאֵשְׁתִּים . אֲתֵנִי נִשְׁבַּעַתָּ לְדוֹד
 45 בְּאַמּוֹנֵתְךָ: וְכִרְ אֲתֵנִי חֲרִפְתָּ עֲבָדֶךָ שְׂאֵרֵי בְחִיקִי
 46 כָּל יְדָבִים עֲמִים: אֲשֶׁר חֲרַפּוּ אֹיְבֶיךָ . יְהוָה אֱלֹהֵי
 47 חֲרַפּוּ עֲקֻבוֹתֵי מְשִׁיחֶךָ: בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן . וְאָמֵן:

ספר רביעי.

יום ה'.

טו ליהו

א צ המלה למשורה איש האלהים אדני מעון אמה היתה לנו
 ב בך ורד: במרם י הרים ילדו ותחולל ארץ ותכל ומעולם
 ג ערעולם אמה אל: תשב אנוש ערדבא ותאמר שובו בנר
 ד אדם: כי אלה שנים בעיניך ביום אתמול כי יעבר ואשמורה
 ה כלילה: ורמם שנה יהיו בפקר בהציר יחלה: בפקר יצין
 ו וחלה לערב יסלל ויבש: כירלנו באסף ובחמקה גבה לנו:
 ז שנה ענתינו לנגדה עלמנו למאר פנה: כי כלמינו פנו
 ח בעברתה פלינו שנינו במרהנה: ימי שנותינו י בדם שבעים
 ט שנה ואם בגבורה י שמונים שנה ורחם עמל ואן כי נו
 י חיש וגעפה: מרודע עז אסף וכיראתה עברתה: למנות
 יב ימינו בן הודע ונבא לבב חכמה: שובה יהוה ערמתי
 יג והנחם על עברתי: שבענו בפקר חסדה ונרגנה ונשמחה
 יד בכל ימינו: שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: יראה
 טו אל עברתי פעלה ויהי ידך על בנידם: ויהי יגעם אדני
 טז אלהינו עלינו ומעשה ידיו בונה עלינו ומעשה ידיו בונה:
 טז צא ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה מחסי
 יז ומצודתי אלחי אבטחבו: כי הוא יצילה מפח יקוש מדבר
 יח היות: באברתי יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסתרה
 יט אמתו: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף זמם: מדבר
 כ באפל ילך מקטב ישוד צחרים: יפל מצדה י אלה ורבה
 כא מימינה אלה לא יבש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים
 כב תראה: כיראה יהוה מחסי עליון שמה מעונה: לא תאנה
 כג אלה רעה ונגע לא יקרב באתלה: כי מלאכיו יצוה לך
 כד לשמרה בכל ידך: על בפים ישאונה פרהנה באבן רגלה:
 כה על שחל ופתן תרדך ורמם כסיר ורחנין: כי כי חשק
 כו ואסלחו אשגהו כירדע שמי: יקר אני י ואענהו עפו אנכי

16 כְּצֶרֶה אֶחְלָצְהוּ וְאֶכְבְּהוּ: אֶרֶךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֵהוּ וְאֶרְאֶהוּ
 1 צב בִּישׁוּעָתִי: צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לַחֲזֹרֵת
 8 לַיהוָה וּלְזָכֹר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ: לְהַגִּיד בְּבֶקֶר חַסְדְּךָ וְאִמּוֹנְתְךָ
 5 בְּלִילוֹת: עַל־עֲשׂוֹר וְעַל־גְּבַל עַל הַיַּיִן בְּבִגְדוֹ: כִּי שִׂמְחַתְּנִי
 6 יְהוָה בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַגֵּן: מִהֲדַרְלֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה
 7 מְאֹד עָמְקוּ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בְּעַר לֹא יֵדַע וְכִסְלִי לְאֲרִיבִין
 8 אֶתְחַזֵּאת: בְּפֶרֶח רִשְׁעִים י כְּמֹרַעֲשֵׁב וַיִּצְיָצוּ כַּלְפַּעֲלֵי אֱנוֹן
 9 לְהַשְׁמֵדֵם עַד־רֶעֶד: וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלְמָם יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ
 11 יְהוָה כִּי־הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֵאָבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ כַּלְפַּעֲלֵי אֱנוֹן: וּתְרֹם
 12 כְּרֵאִים קִרְנֵי כְּלָתֵי בְשָׁמֵן רַעְגָן: וַתִּבְטַט עֵינַי בְּשָׂרֵי בַקְמִים
 13 עָלַי מְרַעִים הַשְׁמַעְנָה אֲזוּנֵי: צְדִיק כְּתֹמֵר יִפְרַח כְּאֵרֶץ כַּלְבָּאֵן
 14 יִשְׁנָה: שְׂתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת אֶלְהִינֹו יִפְרִיחוּ: עוֹד
 15 יִנּוּכֹן בְּשִׁיבָה רִשְׁנִים וְרַעְנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־שִׁיר יְהוָה צוּרֵי
 16 וְלֹא־עֲלָחָה כּוֹן: צג יְהוָה מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה עוֹ
 2 הַתְּאֵר אֶת־תְּפֹן הַכֵּל כַּלְמֹוט: נָכוֹן כַּסְאֶךָ מֵאֵז מַעוֹלָם
 3 אֶתָּה: גִּשְׁאוֹ נְהַרֹת י יְהוָה גִּשְׁאוֹ נְהַרֹת קוֹלָם יִשְׁאוּ נְהַרֹת
 4 דְבָרָם: מַקְלוֹת י מִים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבַּרְיָם אֲדִיר בְּמַרְוֹם
 5 יְהוָה: עֲדֹתֶיךָ י גִּאֲמֵנוּ מְאֹד לְבִיתְךָ גִּאֲוָה־קֹדֶשׁ יְהוָה לְאֶרֶץ
 1 צד 9 יָמִים: צד אֶל־נִקְמֹת יְהוָה אֵל נִקְמֹת חוֹסֵיעַ: הַנְּשֵׂא
 3 שֹׁפֵט הָאָרֶץ הַשֶּׁב נִמְלַל עַל־גְּאוֹת: עַד־מַתִּי רִשְׁעִים י יְהוָה
 4 עַד־מַתִּי רִשְׁעִים יַעֲלֹו: יִבְיַעוּ יִדְבְּרוּ עִתֵּק יִתְאֲמְרוּ כִּי־פַעֲלֵי
 5 אֱנוֹן: עֲמֹק יְהוָה יִדְבָּאוּ וְנִחַלְתֶּה יַעֲנוּ: אֲלֻמְנָה וְגַר יִדְרֵנוּ
 7 וַיְחַזְּמִים יִרְצֹחוּ: וַיֵּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יְיָ וְלֹא־יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
 8 בִּינוּ בְּעָרִים בְּעַם וְכִסִּילִים כְּתִי תִשְׁכִּירוּ: הַנְּטַע אֱנוֹן הֲלֹא
 10 יִשְׁמַע אִם־יִצֹר עֵינֵי הֲלֹא יִבִּיט: הִיָּסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְּלַמֵּד
 11 אָדָם דַּעַת: יְהוָה יֵדַע מִחֲשַׁבֹת אָדָם כִּי הִמָּה הַכֵּל: אֲשֶׁר־
 12 הִגִּיד אֲשֶׁר־תִּפְרְנוּ יְיָ וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמַדְנוּ: לְחַשְׁקִים לֹו מִיָּם
 14 רַעַע עַד יִכְרַה לְרִשְׁעֵי שַׁחַת: כִּי י לְאִרְיֹושׁ יְהוָה עָמֹ וְנִחַלְתֹו

אֶלְהִינֹו

15 לא יעזב: כִּי־עַד־צֶדֶק יֵשׁוּב מִשִּׁפְט אַחֲרָיו בְּלִישְׁרֵי־לֵב: מִי
 17 יִקוּם לִי עִם־מַרְעִים מִי־תִיַעֵב לִי עִם־פְּעָלֵי אֲוֹן: לֹא־לִי יִהְיֶה
 18 עֲזָרָתָה לִי כִּמְעַט יִשְׁכַּנָּה רוּחָה נִפְשִׁי: אִם־אֲמַרְתִּי מִטּוֹר
 19 רָגַלִי חֲסִדָּה יִהְיֶה יִסְעֶה־נִי: בָּרַב שָׂרְעָפִי בִקְרָבִי תִּגְחֹמְקֵי
 20 תִּשְׁעֲשְׂעוּ נִפְשִׁי: הִתְחַבְּרָה כִּפְסֵא הַזֹּאת יֵצֵר עִמָּל עֲלִיחֶק: יִגְדוּ
 22 עַל־נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם גִּבִּי יִרְשָׁעוּ: וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׁנֵב וְאֱלֹהֵי
 23 לְצוּר מַחְסִי: וַיֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם יִתְאֲוֹנִים וּבְרַעְתֶּם יִצְמִיתֶם
 24 וַיִּצְמִיתֶם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: צֵה לָכֵן גְּרַנְגָה לַיהוָה נִרְעֶה לְצוּר
 25 יִשְׁעֵנוּ: גִּקְדָּמָה פָּנָיו כְּתוֹרָה בְּזִמְרוֹת נִרְעֶה לָּנוּ: כִּי אֵל גְּדוֹל
 26 יְהוָה וּמֶלֶךְ גְּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בִּיחַ מְחַקְרֵי־אָרֶץ
 27 וְחֹזְעֹסוֹת הַרִים לָנוּ: אֲשֶׁר־לָנוּ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וַיִּבְשֹׁת יַרְדֵּי־ו
 28 יִצְרוּ: בָּאוּ נִשְׁפָּחוּת וּנְבַרְעָה נְבִרְכָה לַפְּגִרֵי־הַיָּהוּ עֲשָׂנוּ: כִּי
 29 הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחֵנוּ עִם מְרַעִירָנוּ וְצִאֵן יָדוּ הַיּוֹם אִם־בְּקֶלֶל
 30 תִּשְׁמָעוּ: אֲלֵתִקְשׁוּ לְבַבְכֶם כְּמִרְיָה בְּיוֹם מִסָּה בַּסְּדֵבָר:
 31 אֲשֶׁר גִּסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם כְּחֲנוּנֵי נִסְדָּאוּ פְעָלִי: אֲרַבְעִים שָׁנָה יִ
 32 אֶקוּט בְּדוֹר וְאִמַר עִם תַּעֲי לָבָב הֵם וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דַרְכֵי־
 33 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם־יִכְאֹן אֶל־מְנוּחָתִי: צו שִׁירוּ לַיהוָה
 34 שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ: שִׁירוּ לַיהוָה בְּרִבּוֹ שְׁמוֹ
 35 בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם לְיוֹם יִשְׁעָתוּ: סִפְרוּ בְּנוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים
 36 גִּסְפִּלְאוֹתָיו: כִּי גְדוֹל יְהוָה וּמְהִלֵּל מְאֹד נֹרָא הוּא עַל־כָּל־
 37 אֱלֹהִים: כִּי כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיְהוָה שָׁמַיִם עָשָׂה:
 38 הוֹדוּ־וְהִתְדַּלְּפוּ לִפְנֵי עַו וְחִפְאָרַת בְּמִקְדָּשׁוֹ: הִבּוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת
 39 עַמִּים הִבּוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז: הִבּוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאֲרֵכְנֹתָה
 40 וּבָאוּ לְחַצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּתִרְתִּיקוֹת שִׁילוֹ מִפְּנֵי
 41 כָּל־הָאָרֶץ: אִמְרוּ בְּנוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ אֲדִיתָפוֹן תִּבְל כָּל־חַפְזוֹ
 42 יָדִין עַמִּים בְּמִשְׁרִים: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ יִרְעֵם הַיָּם
 43 וּמִלֵּא: יַעֲלֶה שִׁדֵּי וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ אוֹ יִרְגְּנוּ כָּל־עֲצֵי־הָעַר: לִפְנֵי
 44 יְהוָה יִכָּא כִּי בָא לְשִׁפְט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תִּבְל בְּצֶדֶק וְעַמִּים

1 באמונתו: צו יהיה מלך הגל הארץ ושמחו איים רבים:
 2 עגן וערפל סביבו צדק ומשפט מכון כסאו: אש לפניו מלך:
 3 והלהט סביב צריו: האירו ברכיו הגל ראתה ותסל הארץ:
 4 תרים פהינג גמפו מלפני יהוה מלפני ארון כל הארץ: הגידו
 5 השמים צדק וראו בל העמים כבודו: יבשו כל עבדי פסל
 6 המסתגלים באילים השתחוו לו כל אלהים: שמעה והשמח:
 7 ציון והגלגה בנות יהודה למען משפט יהוה: בראתה יהוה
 8 עליון על כל הארץ מאד געליה על כל אלהים: אהבי יהוה
 9 שגאו רע שמר נפשות חסדיו מיד רשעים יצלים: אור ורע
 10 לצדיק ולישרי לב שמחה: שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר
 11 קדשו: צח מזמור שירו ליהוה י שיר חדש כתנפלאות
 12 עשה תושעהו לוי ימינו וזרע קדשו: הודיע יהוה ישועתו
 13 לעיני העם גלה צדקתו: זכר חסדו ונאמונתו לבית ישראל
 14 ראו כל אפס הארץ את ישועת אלהינו: תריעו ליהוה כל
 15 הארץ פצחו ורגנו וזמרו: זמרו ליהוה בכבוד בכבוד וקול
 16 זמרה: בחצצרות וקול שופר תריעו לפני המלך יהוה: ירעם
 17 חים ומלאו הגל וישבי בה: גתורתו ימחארבה יחד תרים
 18 ירגנו: לפני יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט הגל בצדק
 19 ועמים במישרים: צט יהוה מלך ירגנו עמים ישב פרוכים
 20 תגוש הארץ: יהוה בציון גחול ורם הוה על כל העמים:
 21 יודו שמך גדול וגורא קדוש הוא: ועז מלך משפט אהב
 22 אהה פוגה מישרים משפט וצדקה ביעקב אהה עשית:
 23 חממו יהוה אלהינו והשתחוו להם רגליו קדוש הוא: משה
 24 ואהרן בכתבו ושמאל בקדש שמו קראים אל יהוה והוא
 25 יענם: בעמוד עגן ידבר אלהים שמרו ערותו והק נתחלמו:
 26 יהוה אלהינו אהה עניתם אל גשא הייה להם ונקם על
 27 עלילותם: חממו יהוה אלהינו והשתחוו לזכר קדש ביקדוש
 28 יהוה אלהינו: ק מזמור לתורה תריעו ליהוה כל הארץ:

והוא

1 עבדך את־יהוה בשמחה באו לפניו ברננת: העו כי יהוה
 2 הוא אלהים הוא עשנו ולא אנתנו עמו וצאן מדעיתו: באו
 3 שעריו פתורה חצרתיו פתחלה הודו לו ברכו שמו: פירטוב
 4 יהוה לעולם חסדו וערוד ווד אמנתו: קא לדוד
 5 מומר חסד ומשפט אשרה לך יהוה אומרה: אשכילה
 6 בדרך המים מתי הבוא אלי אתה לך בחסלכני בקרב ביתי:
 7 לא אשת: לנגד עיני דבר בלעל עשה סמים שנאתי לא
 8 ידבק בי: רלב עקש יסור ממני רע לא אדע: מלושני
 9 בסתר רעהו אותו אצמית נבחי עינים ורחב לבב אותו לא
 10 אוכל: עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי חלך בדרך המים
 11 הוא ישרתני: לא ישוב בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים
 12 לא יפון לנגד עיני: לבקרים אצמית בלדשערארץ להברית
 13 מעיר יהוה כל פעלי און: קב הפלה לעני ברעטף ולפני
 14 יהוה ישפך שיחו: יהוה שמעה תפלתו ושועתי אלך הבוא:
 15 אלחסתר פניך: מכעי ביום צר לי חטה אלי אונך ביום
 16 אקרא מחר ענגי: ברכלו בעשן ימי ועצמותי במוקד נחרו:
 17 הוכה בעשב ויבש לבי בישכחתי מאכל לחמי: מקול אנתתי
 18 דבקתי עצמי לבשרי: דמית לקאת מדבר הייתי בקום
 19 חרבות: שקדתי ואהיה בצפור בוד עלנג: בלחיום חרפוני
 20 אויבי מהוללי כי נשבעו: כי אפר בלחם אכלתי ושקני
 21 בבכי מסכתי: מפני צמך וקצףך כי נשאתני והשלכני: ימי
 22 בצל גמיו ואני בעשב איבש: ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך
 23 לדוד ודוד: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחנה כי בא
 24 מועד: בירצו עבדיך את־אבניה ואת־עפרה יחגנו: וייראו
 25 גוים את־שם יהוה וכל־מלכי הארץ את־כבודך: בירנה יהוה
 26 ציון נראה בכבודו: פנה אל־הפלת הערער ולא־כזה את
 27 הפלתם: תכתב זאת לדוד אחרון ועם נבוא יהלליה: בר
 28 השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל־ארץ הקיט: לשמע

ולי
 פתח
 כחמ
 ולי

23 אֲנִי אֲסִיד לְפָנֶיךָ בְּגֵי הַמִּטְהָרָה: לְסֵפֶר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה
 24 וְהִתְהַלְּתוּ בִּירוּשָׁלַם: בְּתִקְבֵץ עַמִּים יַחְדָּו וּמַמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֹתְךָ
 25 יְהוָה: עֲנֵה בְּיָדְךָ כְּחֹזֶק יָמִי: אֲמַר אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי עַלְעֲלֵנִי
 26 בְּחַצְיֵי יָמִי בְּחֹר הַזְּרִים שְׁנוֹתֶיךָ: לְפָנִים הָאָרֶץ יִסְרָה וּמַעֲשֵׂהָ
 27 יִדְרֶה שָׁמַיִם: תִּפְחֵי יֶאֱבֹדוּ וְאַתָּה תִּעֲמַד וְכֹלֶם כִּפְגַּר יִבְלֹעַ
 28 כְּלֵבֹשׁ תְּחַלִּיפֶם וְתִחַלְפוּ: וְאַתָּה הוּא וְשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ: בְּגֵי
 29 יְהוָה יִשְׁכְּנוּ וְזֶרַע לְפָנֶיךָ יִבְזֶה: קֵן לְדוֹר יִבְרַכְךָ נַפְשׁ
 30 אֶת יְהוָה וְכֹל קִרְבֵי אֶת־שֵׁם קִדְשׁוֹ: בְּרַכְיֵי נַפְשׁ אֶת־יְהוָה
 31 וְאַל־תִּשְׁכַּח כֹּל־נִמְלֹוֵי: הַסֵּלַח לְכָל־עֲוֹנֵי הַחַפְזִים לְכָל־
 32 תְּחַלּוּ אֲכִי: הַנּוֹאֵל מִשְׁחַת חַיִּיכִי הַמַּעֲפֹרֵי הַסֵּד וְרַחֲמִים:
 33 הַמַּשְׂבִּיעַ בְּשׂוֹב עֲרֹךְ הַתְּחַדֵּשׁ בְּנֶשֶׁר נְעוּרֵיכִי: עֲשֵׂה צְדָקוֹת
 34 יְהוָה וּמִשְׁפָּטִים לְכָל־עֲשׂוֹקִים: יִדְרֵעַ דְּרָכֵי לְמִשְׁחָ לְבִנְיָ
 35 יִשְׂרָאֵל עַל־לִחְיוֹ: רַחֵם וְחַנּוּן יְהוָה אֲרֹךְ אַפַּיִם וְרַב־חַסֵּד:
 36 לֹא־לִגְזַח יִרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִשׂוֹר: לֹא בַחֲסָאֵינוּ עֲשֵׂה לָנוּ
 37 וְלֹא כְעוֹנֵאֵינוּ נִמַּל עֲלֵינוּ: כִּי כִבְדָה שָׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ גִּבֹר
 38 חַסִּדוֹ עַל־יְדֵאֵינוּ: בְּרַחֵק מִזְרַח מִמַּעַרְב הַרְחִיק מִפְּנֵי אֲרֶז
 39 שְׁשַׁעֵינוּ: בְּרַחֵם אֲבִי עַל־בְּנָיִם רַחֵם יְהוָה עַל־יְרֵאָיו: כִּי הוּא
 40 יִבַּע יַעֲרֵנוּ זְכוֹר בְּרַעֲפֵר אֲנֵינוּ: אֲנוֹשׁ בְּחַצְיֵי יָמֵינוּ כְּצִיץ
 41 הַשָּׁדֶדֶה בֶן יִצְיָן: כִּי רַחֵם עֲבָרְהֵנוּ וְאֵינוּ וְלֹא־יִכְרַענוּ עוֹד
 42 מִקּוֹמוֹ: וְחַסֵּד יְהוָה מְעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם עַל־יְרֵאָיו וְעַד־קִרְבֵי
 43 לְבָנֵי בָנִים: לְשִׁמְרֵי בְרִיתוֹ וְלִזְכָּרֵי פִקְדוֹתָי לַעֲשׂוֹתָם: יְהוָה
 44 בְּשָׁמַיִם הִבִּין כְּסָאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל־מַשְׁלָה: בְּרַכְוֹ יְהוָה מִלְּאֲבָיו
 45 גִּבְרֵי כַח עֲשׂוֹ דְבָרָה לְשִׁמְעַ בְּקוֹל דְּבָרָה: בְּרַכְוֹ יְהוָה כָּל־צְבָאוֹ
 46 מְשֻׁרְתָיו עֲשֵׂי רַעְיוֹנוֹ: בְּרַכְוֹ יְהוָה כָּל־מַעֲשָׂיו כָּל־מִקְמוֹתָיו
 47 מִמְּשַׁלְתָיו בְּרַכְיֵי נַפְשׁ אֶת־יְהוָה: קֵד בְּרַכְיֵי נַפְשׁ אֶת־יְהוָה
 48 יְהוָה אֱלֹהֵי נְרָתָה מֵאֵד חֹד וְחֹדֶד לְבָשֶׁת: עֲשֵׂה אֹד כְּשִׁלְמָה
 49 נוֹסְדָה שָׁמַיִם כִּירֵעָה: הַמְּקַבֵּה בְּמִים עַל־יְחִיתוֹ הַשָּׁם עֲבִים
 50 רַכְבוֹ הַמְּחַלֵּף עַל־כְּפִירָתוֹ: עֲשֵׂה מִלְּאֲבָיו רַחֲמֵי מְשֻׁרְתָיו

5 אֵשׁ לְהִטּוֹת יִסַּד אֶרֶץ עַל מְכוֹנֶיהָ בְּלִחְמוֹשׁ עוֹלָם וְעַד׃ תְּהוֹם
 6 בְּלִבּוֹשׁ כְּפִיתוֹ עַל הָרִים יַעֲמֵדוּ מַיִם׃ מִדְּנַעֲרַתְהָ יִנּוֹסוּן מִן
 7 קוֹל רַעֲמָה יִחַסּוּן׃ יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ בַקְעוֹת אֶל טָקוֹם זֶה׃
 8 יִסְדֹּף לָהֶם׃ גְּבוּל שְׂמֵת בְּלִי עֲבֹרֹן בְּלִי שְׂכוֹן לַכְּסוֹת הָאָרֶץ׃
 9 הַמְשַׁלַּח מַעֲנִיִּים בְּנַחֲלִים בֵּין הָרִים יִתְלַבֵּן׃ יִשְׁקוּ בְּלִחְוֵיתוֹ
 10 שְׂדֵי יִשְׁכְּרוּ פְרָאִים זָמֵאִם׃ עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׂכּוּן מִבֵּין
 11 עֲפָאִים יִתְנַרְקוּל׃ מִשְׁקָה הָרִים מַעֲלִיזֵרֵיו מִסְפָּרֵי מַעֲשֵׂיָהּ
 12 הַשֹּׁבַע הָאָרֶץ׃ מַצְמִיחַ חֲצִיר׃ לְבַהֲמָה וְעֹשֵׁב לְעֹבְדַת הָאָדָם
 13 לְהוֹצִיאֵה לֶחֶם מִן הָאָרֶץ׃ וַיֵּץ׃ יִשְׁפַח לְכַבֵּאֲנוֹשׁ לְהַצְחִיל
 14 פָּנִים מִשְׂמֵן וְלָחֶם לְכַבֵּאֲנוֹשׁ יִמְעַד׃ יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה אֲרֻצֵי
 15 לְבָנוֹן אֲשֶׁר גִּטְעוּ׃ אֲשֶׁר שָׁם צִפְרִים יִקְנֶנּוּ תְּסִידָה בְרוֹשִׁים
 16 בֵּיתָה׃ הָרִים הַנְּבֻחִים לִיעֲלִים סְלָעִים מַחֲסֵה לְשֹׁפְנִים׃ עֲשֵׂה
 17 יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שֶׁשֶׁשׁ יָדַע מְבוֹאֹ׃ תִּשֶׁת חֲסֵד וַיְהִי לִילָה בְּדֹ
 18 תְרַמֵּשׁ בְּלִחְוֵיתוֹ יַעֲר׃ הַכְּפִירִים שְׂאֵנִים לְטָרֵף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל
 19 אֲבָלָם׃ הַזֹּרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאֲסֹפֶן וְאֶל מַעוֹנֹתָם יִרְבֹּצוּן׃ יֵצֵא
 20 אָדָם לַפְעוּל וּלְעֹבְדוֹתָ עוֹרֵי עָרֵב׃ מִהֲרִבּוֹ מַעֲשֵׂיָהּ יִהְיֶה בָלֵם
 21 בַּחֲכֻמָּה עֲשִׂיתָ מִלְּאֵה הָאָרֶץ קִנְיָה׃ זֶה יִהְיֶה גְדוֹל וְרַחֵב יָדָיִם
 22 שֶׁם רָמַשׁ וְאֵין מִסְפָּר חַיֹּת קִטְנוֹת עִסְבֵּרְלוֹת׃ שֶׁם אֲנִיּוֹת
 23 יִתְלַבֵּן לְוִיתָן זֶה יִצְרֶה לְשֹׁחֲקֵיבּוֹ׃ בָּלֵם אֱלֹהֵי יִשְׁכְּרוּן לַחַת
 24 אֲבָלָם בְּעֵתוֹ׃ תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטוּן תִּפְתַּח יָדֶיהָ יִשְׁבְּעוּן מִזֶּבֶ׃
 25 תִּסְתִּיר פְּנֵיהָ יִבְהַלֵּן הַסֶּף רֹחַם יִנּוּעוּן וְאֶל עֲפָרָם יִשׁוּבוּן׃
 26 הַשֹּׁלַח רֹחֶף יִבְרָאֵן וְתַחֲוֹשׁ פָּנָי אֲדַמָּה׃ יְהִי כְבוֹד יְהוָה
 27 לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו׃ הַמְכִיט לְאָרֶץ וְהִרְעֵד יִנַּע
 28 בְּתָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ׃ אֲשִׁירָה לַיהוָה בְּתוֹי אֲזַמְּרָה לְאֵלֹהֵי בְּעוֹדֵי׃
 29 יַעֲרֹב עֲלָיו שִׁיתִי אֲנִי אֲשַׁמַּח בַּיהוָה׃ יִתְמוּ הַטָּאִים׃ מִן
 30 הָאָרֶץ וְרִשְׁעִים׃ עוֹד אֵינָם בְּרַכִּי גִפְשִׁי אֶת יְהוָה הַלְלוּהָ׃
 31 קַה הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃ שִׁירוּ
 32 לוֹ וְסַרְדּוּ שִׁירָה בְּכָל נְפְלְאוֹתָיו׃ תִּתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדוֹשׁ יִשְׁמַח

4 לב. מבקשי יהוה: ה'רשו יהוה ועז בקשו פניו המיד: זכרו
 6 נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטיסיו: זרע אברהם עבדו
 7 בני יעקב בחיריו: הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו:
 8 זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלה דוד: אשר ברית את
 10 אברהם ושבועתו לישחק: ויעמידה ליעקב לחק לישראל
 11 ברית עולם: לאמר לך אתן את ארץ בגען הכל נחלתכם:
 12 בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: ויהחלקו מצוי אלני
 14 מממלכה אלעם אחר: לאתניה אדם לעשקם ומבח עליהם
 15 מלכים: אלהגעו במשיח ולנביאי אלהתקעו: ויקרא רעב
 17 על הארץ כלמשהלחם שבר: שלח לפניהם איש לעבד
 18 נמבר יוסף: ענו בכל רגליו ברזל באת נפשו: ערעת בא
 19 דבר אמרת יהוה צרפתהו: שלחמלך ויהייהו משל עמים
 21 ויפתחהו: שמו אהן לביתו ומשל בכלקנינו: לאמר שריו
 22 בנפשו וקניו יחכם: ויבא ישראל מצרים ויעקב נר בארץ
 24 חם: ויפר אתעמו מאד ויעצמו מצריו: הפך לבם לשנא
 25 עמו להתגבל בעבדיו: שלח משה עבדו אחרן אשר בחר
 26 בו: שמו גם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: שלח חשך
 27 ויחשך וקאמרו אתדבריו: הפך אתמימיהם לבם וימת
 28 אתדנהם: שרץ ארעם צפרדעים בחרתי מלכיהם: אמר
 30 ויבא ערב פנים בכל נבולם: נתן נשמיהם ביד איש לחכות
 32 בארעם: ויך נפגם והאנהם וישבר עין נבולם: אמר ויבא
 34 ארבה וילק ואין מספר: ויאכל כל עשב בארעם ויאכל פרי
 36 ארפתם: ויך כלבמר בארעם ראשית לכל אונם: ויציאם
 38 בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל: שמח מצרים בצאתם כי
 39 נפל פחיהם עליהם: פרש עגן למסד ואיש להאר לילה:
 40 שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם: פתח צור ויזכו מים
 41 חלכו בצעות נחר: כיזכר אתדבר קדשו את אברהם עבדו:
 42 ויציא עמו בששון ברנה אתבחיריו: ויתן להם ארצות נים

תהי

תהי

תהי

כ"ב

45 ועמל לאמים יירשו: בעבור י שמרו תקיו ותורתיו יגצרו
 46 חללה: קו חללה: הודו ליהוה כירטוב כי לעולם חסדו:
 47 מי ימלל גבורות יהוה ישמע בלהחלתו: אשרי שמר משפט
 48 עשה צדקה בכל עת: וכרני יהוה ברצון עמך פקדני
 49 בישועתך: לראות במוכת בחיך לשמח בשמחת גיך
 50 להתהלל עם נחלתך: חטאנו עם אבותינו העוינו הרשענו:
 51 אבותינו במצרים לאחשכילו גפלאותיך לא זכרו את דב
 52 חסדך ויטו עליהם בים סוף: וישעם למען שמו להודיע
 53 את גבורתו: ויגער בים סוף ויחרב ויזליגם בחרמות כמדבר:
 54 וישעם מיד שונאי וינאלם מיד אויב: ויכפרמים צדיקים
 55 אחד מהם לא נותר: ויאמינו בדבריו ישירו החלתו: מהרו
 56 שבתו מעשיו לאחזו לעצתו: ויתאוו תאוה כמדבר וינסר
 57 אל בישיון: ויתן להם שאלתם וישלח ריון בנפשם: ויקנאו
 58 למשה כמתנה לאהרן קדוש יהוה: תפחה ארץ ותבלע רתן
 59 והתם על ענת אבירם: ותבער אש בעדתם להכה הלהט
 60 רשעים: יעשר ענל בחרב וישתחו למסכה: וימרו את כבודם
 61 בתבגיר שור אבל עשב: שבתו אל מושעם עשה גדלות
 62 במצרים: גפלאות בארץ הם גוראות עליהם סוף: ויאמר
 63 להשמידם לולי משה בחיר עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו
 64 מהשחית: וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדברו: וירגו
 65 באהליהם לא שמעו בקול יהוה: וישא ידו להם להפיל אותם
 66 כמדבר: ולהפיל ורעם בגוים ולחרותם בארצות: ויצמדו לבעל
 67 פעור ויאכלו זבחי מתים: ויבעיסו במעלליהם והסרץ כם
 68 מנקה: ויעמד פינתם ויפלל ותעצר המנקה: ותחשב לו
 69 לצדקה לנד ווד ערעולם: ויקציפו על מי מריכה וירע
 70 למשו: בעבורם: כיהמרו את דוחו ויכפאו בשפתיו: לא
 71 השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם: ויתערבו בגוים
 72 וילמדו מעשיהם: ויעבדו את עצבתם ויהיו להם למוקש:

37 ויזכרו את־בגיתם ואת־בנותיהם לשדים: וישפכו דם גמי דם
 בגיתם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען והחנה הארץ
 39 בדרמים: ויטמאו במעשיהם וזנו במעלליהם: ויחראף יהוה
 40 בעמו ויתעב את־נחלתו: ויהגם בדרגוים וימשלו בהם
 41 שגאיהם: וילחצום אויביהם ויכנעו פתח ידם: פעמים
 42 רפות יצילם והטרו ימרו בעצתם וימפו בעונם: וירא
 43 בצר להם בשמעו את־דבתם: ויזכר להם בריחו ויגתם
 44 ברב חסדו: ויפן אותם לרחמים לפני כל־שוכיהם: ^{פסוק י}
 45 והשענו יהוה אל־ינו וקבצנו מרחמים לחוזת לשם
 46 קדשה להשתבח בתר־להך: ברוך יהוה אלהי ישראל
 מדהעולם ועד העולם ואמר כל־העם אמן תלליה:

ספר חמישי

זס ו'

1 קו חזו לדעה ברטוב כי לעולם חסדו: ואמרו נא אל יהוה
 2 אשר נאלם מדער: ומארצות קבצם ממזרח וממערב
 3 מצפון ומים: תעו במדבר בישימן ורד עיר מושב לא מצאו:
 4 רעים גם צמאים נפשם בהם התעמף: ויצעקו אל־יהוה
 5 בצר להם ממצוקותיהם יצילם: וידריכם בדרך ישנה ללכת
 6 אל־עיר מושב: ידו לדעה חסדו ונפל־אותיו לבני אדם: כי
 7 השביע נפש שוקקה ונפש רעבה מלא טוב: ישבי חשק
 8 וצלמת אסרי עני וקהל: כידמרו אמר־אל ועצת עליון
 9 נאצו: ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עור: ויצעקו אל־יהוה
 10 בצר להם ממצוקותיהם וישעם: ויציאם מחשק וצלמת
 11 ומוסרותיהם ינהק: ידו לדעה חסדו ונפל־אותיו לבני אדם:
 12 כי שפר ודתורה נחשת ובריתו ברזל גרע: אולים מדרך
 13 פשעם ומעותיהם יתענו: כל־אבל התעב נפשם ויניעו ער

19 שְׁעָרֵי מוֹת: וַיִּזְעַקוּ אֶל־יְהוָה בְּצַר לָהֶם מִמַּצְוֹקֹתֵיהֶם וַיִּשְׁעֵם:
 20 וַיִּשְׁלַח דָּבָר וַיִּרְפָּאֵם וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם: יָדוּ לַיהוָה חֶסֶדוֹ
 21 וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: וַיִּזְבְּחוּ וַזְבַּחֵי הַתּוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו
 22 בְּרִנָּה: ל יִזְבְּחֵי הַיּוֹם בְּאַגְזֵירָה עָשִׂי מְלֹאכָה
 23 בְּמִים רַבִּים: ל תִּפְסֵהוּ רְאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה
 24 וְנִפְלְאוֹתָיו בְּמִצְוֹתָיו: ל וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ
 25 סְעָרָה וַתְּרֹמֵם גִּלְיוֹ: ל יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ
 26 תְּהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוּנָה: ל יִחוּנוּ וַיִּנוּעוּ
 27 בַשָּׁבוֹר וְכָל־חֲכֵמָתָם תִּתְבַּלֵּעַ: ל וַיִּזְעַקוּ אֶל־
 28 יְהוָה בְּצַר לָהֶם וּמִמַּצְוֹקֹתֵיהֶם וַיִּצִיאֵם: יָקָם סְעָרָה לְדַמְקָה
 29 וַיִּחַשּׁוּ גִלְיָהֶם: וַיִּשְׁמְחוּ כִּי־יִשְׁתַּקּוּ וַיִּנָּחֵם אֶל־מַחֲזוֹ חֶפְצָם: יָדוּ
 30 לַיהוָה חֶסֶדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: וַיִּרְוּמָהוּ בְּקַהֲלֵעַם
 31 וּבְמוֹשָׁב זְמָנִים יִהְלָלוּהוּ: יֵשֶׁם נְהַרְזֹת לְמַדְבָּר וּמִצְאֵי מַיִם
 32 לְצִמְאֹן: אֶרֶץ פָּרִי לְמַלְחָה מְרַעַת וַיִּשְׁבִּי בָהּ: יֵשֶׁם מְדָבָר
 33 לְאֵם־מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי מַיִם: וַיִּזְשַׁב שֵׁם רַעֲבִים וַיִּזְבְּנוּ
 34 עִיר מוֹשָׁב: וַיִּזְרְעוּ שָׂחֹת וַיִּשְׁעוּ בְרַמִּים וַיַּעֲשׂוּ פָרִי תְבוּאָה:
 35 וַיִּבְרַכֵּם וַיִּרְבּוּ מְאֹד וּבְהִמָּתָם לֹא יִמְעִיט: וַיִּמְעֹטוּ וַיִּשְׁחוּ
 36 מֵעֵצֶר רָעָה וַיִּגְזוּ: ל שִׁפְךָ בּוֹז עַל־גְּדִיבִים
 37 וַיִּתְעַם בְּתַחוּ לֹא־דָרְךְ: וַיִּשְׁנַב אֲבִיוֹן מַעֲוֵי וַיִּשָּׁם בְּצֹאן
 38 מִשְׁפָּחוֹת: יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ וְכָל־עוֹלָה קִפְצָה פִּיהֶם: מִר
 39 לְחֹד: גִּבּוֹן לִפְיִ אֱלֹהִים אֲשִׁירָה וְאוֹמְרָה אִף־כְּבוֹדִי: עוֹרָה
 40 תִּגְבַּל וְכִנּוֹר אֲעִירָה שֹׁחַר: אוֹדָה בְּעַפְמִים יִתּוּה וְאוֹמְרָה
 41 בְּלֵאמִים: בְּיַנְחֹל מַעַל־שָׁמַיִם חֶסֶדְךָ וְעַד־שְׁחָקִים אֲמַתְךָ:
 42 רֹמְה עַל־שָׁמַיִם אֱלֹהִים וְעַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ: לְמַעַן יִחַלְצוּן
 43 יְהִי־יְהִי הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְיִי אֱלֹהִים יִדְבֵר בְּקֹדֶשׁוֹ אֲעַלְזֵה
 44 אֲחַלְקָה שְׁבָם וְעַמְּךָ סְבוֹרָה אֲמַדְד: לִי גִלְעָד יִלִּי מְנַשֶּׁה
 45 וְאַפְרַיִם מַעֲזֵז רֹאשׁ יְהוּדָה מְחַקְקִי: מוֹאָב יִסִּיר רַחֲצֵי עַל־

פסח ביום

כי יחם

11 אָחֹם אֶשְׁלֶךְ גַּעֲלִי עַל־פְּלִשְׁתִּי אֶתְרַעַע: מִי זָבִילִי עִיד
 12 מִבְּצָר מִי גַתִּי עַד־אָדָם: הֲלֹא־אֱלֹהִים וְנִחַתְנוּ וְלֹא־תֵצֵא
 13 אֱלֹהִים בְּצַבָּאוֹתֵינוּ: תְּכַדְּלֵנוּ עֲזֹרַת מִצָּר וְשׂוֹא הַשְּׁמֹעַת אָדָם:
 14 קַט בְּאֱלֹהִים גַּעֲשׂוּ־דָוִל וְהוּא יָבוֹם צָרֵינוּ: קט לְמַעַן לְדַוֵּד
 15 מִזְמוֹר אֲלֹהֵי תְהִלָּתֵי אֱלֹהֵי־חַר־שׁ: מִי כִי רָשָׁע וּפְרִי־מַטֵּה עַל־
 16 פִּתְחוֹ הַבַּיִת אֲתֵי לְשׁוֹן שֶׁקֶר: וְדַבַּר שֵׁנָאָה סִבְבֹתַי וַיִּלְחַמְתִּי
 17 חַנּוּם: פִּתַּח־אֲהַבְתִּי יִשְׁמְנוּנִי וְאֲנִי תִפְקֵה: וַיִּשְׁמְנוּ עָלַי רָעָה
 18 פִּתַּח מִטְבֵּה וְשֵׁנָאָה פִּתַּח אֲהַבְתִּי: תִּפְקֵד עָלַי רָשָׁע וְשִׁטָּן
 19 יַעֲמֵד עַל־יָמֵינוּ: בְּחַשְׁמֵטוֹ יֵצֵא רָשָׁע וְחִפְלָתוֹ תִּהְיֶה לְחַטָּאָה:
 20 יִדְוִרִימוּ מַעֲפִים פְּקֻדָּתוֹ יִקַּח אַחֵר: יִדְוִרְבְּנוּ יְחֻמִּים וְאֲשֵׁרֵי
 21 אֱלֹמֶנָה: וְנֹעַ וְנִיעוּ בְּגִי וְשֵׁאֵלוֹ וְדַרְשׁוּ מִחַרְבוֹתֵיהֶם: יִגְקֹשׁ
 22 גֹּשֶׁה לְכָל־אֲשֵׁרֵל וַיְבֹא וְרִים יִנִּיעוּ: אֲלֵיָהּ לֹ מִשָּׁה חֶסֶד
 23 וְאֲלֵיָהּ חֲזֹן לִחְמוֹמִיו: יִדְרֹאֲחֵרֵתוֹ לְחַבְרִית בְּחוֹר אַחֵר יִטַּח
 24 שָׂמָם: יִזְכֵּר יַעֲזֹן אֲבָחֵי אֱלֹהֵי־דָוִד וְחַטָּאת אֲפֹ אֱלֹהִים:
 25 יִהְיוּ גַדְרֵי־הַיָּם תְּמִיד וַיִּכְרַח מֵאֶרֶץ וּקְרָם: יַעֲזֹן אֲשֶׁר לֹא זָכַר
 26 עֲשׂוֹרֵת חֶסֶד וַיִּדְרֹף אִישׁ עֵנִי וְאֲבִיוֹן וְנִבְאָה לִבִּי לְמוֹתָהּ:
 27 וַיֵּאֱתָב קַלְלָה וְחַטָּאָהּ וְלֹא־תִפְקֵן בְּבִרְכָה וְתִרְחַק מִמֶּנּוּ: וַיִּלְבַּשׁ
 28 קַלְלָה כְּמִתָּה וְתִבְאָ כַּמִּים בְּקִרְבִּי וְכִשְׂמֹן בְּעֶצְמוֹתָיו: תִּחַרְלֵנִי
 29 בְּבִגְדֵי יַעֲשֶׂה וְלִמְוַח תְּמִיד יִתְנַדֵּה: וְאֵת פְּעֻלַּת שִׁטְנֵי מֵאֵת
 30 יִהְיֶה וְתִדְבְּרִים רָע עַל־נַפְשִׁי: וְאִפֹּה יִהְיֶה אֲדֹנָי עֲשׂוּהָ אֲתֵי
 31 לְמַעַן שִׁמְךָ כִּי טוֹב חֶסֶדְךָ הַצִּילָנִי: כִּרְעַנִי וְאֲבִיוֹן אֲנִי וְלִפִּי
 32 חֶלֶל בְּקִרְבִּי: בְּצַל כְּנֻמֹּתַי נִהְלַכְתִּי נִגְעַרְתִּי בְּאֶרְצָה: בְּרִי
 33 בְּשֵׁלֵי מַצּוֹם וּבְשׂוֹרֵי כֶחֶשׁ מִשְׁמָן: וְאֲנִי יִהְיֶה חֶרְפָּה לָהֶם
 34 יִרְאוּנִי יִנִּיעוּן רֵאשִׁים: עֲזֹרְנִי יִהְיֶה אֲלֵי וְיִשְׁעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ:
 35 וַיִּדְעוּ כִּי־יִדְרֹף וְאֵת אִפֹּה יִהְיֶה עֲשִׂיתָהּ: יִקְלְלוּ הַמָּה וְאִפֹּה
 36 תִּבְרַךְ קִמּוֹ יִבְלַשׁ וְעַבְדְּךָ יִשְׁמַח: יִלְבָּשׁוּ שׂוֹטְנֵי כְּלִמָּה וַיַּעֲטוּ
 37 כְּמַעֲלֵל בְּשָׂמָם: אֲוִדָה יִהְיֶה מֵאֵד כִּפִּי וּבְתוֹךְ רַבִּים אֲהַלְלֶנּוּ:
 38 קִי בְרִיעַמֹּד לִטְוֵן אֲבִיוֹן לְדוֹשִׁיעַ מַשְׁפָּטֵי נַפְשׁוֹ: קִי לְדָוִד

מִזְמַר נָאֵם יְהוָה . לְאֹתֵי שָׁב לִימִינִי עַד-אַשִׁית אֲבִיךָ תָרַם
לְהַגְלִיךָ : מִפֶּה עֲזָרָה יִשְׁלַח יְהוָה מִצִּיּוֹן וְיָהּ בְּקִרְבֵּי אֲבִיךָ :
עֲמֶה גִרְסַת בָּיִת וְחִלָּה בְּהוֹרֵר קֹדֶשׁ מִרְחֹם מִשְׁחַר לֵךְ מִלֵּ-
יִלְדֶיךָ : גִּשְׁבַּע יְהוָה . וְלֹא יִנְחָם אֶת-חַטָּאתָם לְעוֹלָם עַל-
יְרֵבֹתָי מִלְּבַרְצֵדֶק : אֲדַגֵּי עַל-יְמִינֶךָ מִחֵץ בָּיִת־אֵשׁ מְלָכִים :
יִדְוֶן בַּגּוֹיִם מִלֹּא גִיחַת מִחֵץ רֹאשׁ עַל-אֶרֶץ רַבָּה : מִנְחַל
קִיב בְּיַדְךָ יִשְׁפַח עַל-בֶּן יָרִים רֹאשׁ : קִיב הַלְלוּהָ אֲוֵדָה יְהוָה
בְּכָל-לֵבָב בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעַד-הָ : גִּדְלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה וְהַדְּשִׁים
לְכָל-חַפְצֵיהֶם : הוֹדוּ-וְהַגִּדוּ פִּעְלֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדָה לְעַד : וְכִר-
עֲשֵׂה לְגַפְלֹתֵיהֶם חַגּוֹן וְרַחֲוִים יְהוָה : מִרְף גִּתוֹ לִירְאֵי חֶסֶד
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ : כִּחַ מַעֲשֵׂי הַגִּיד לְעַמּוֹ לְתַרַּח לְהֵם גַּחְלַת
גּוֹיִם : מַעֲשֵׂי יָדָיו אֵמֶת וּמִשְׁפָּט נְאֻמִּים כָּל-פְּקוּדָיו : סְמוּכִים
לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאֵמֶת וְיִשָּׁר : פְּדוּתֵי יִשְׁלַח לְעַמּוֹ צֹרֵחַ
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ וְנִרְאֶה שְׁמוֹ : רֵאשִׁית חֶכְמָה .
יִדְאַר יְהוָה שָׁכַל טוֹב לְכָל-עֲשֵׂיהֶם הַהִלְוֵה עֲמֶדָה לְעַד :
קִיב הַלְלוּהָ . אֲשֶׁר-אֵשׁ יִרְאֵה אֶת-יְהוָה בְּמִצְוֹתָיו
חֲפִצֵּן מֵאֵד : גִּבּוֹר בְּאֶרֶץ יְהוָה וְרַעַו הַדָּר יִשְׂרָאֵל יִבְרַךְ : הוֹדוּ
וְעֲשֵׂה בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדָה לְעַד : גִּרְחַ בְּחֻשָּׁף אֹזֶר לְיִשְׂרָאֵל
חַגּוֹן וְרַחֲוִים וְצִדְקִים : טוֹב אִישׁ חַגּוֹן וּמְלִוּוֹה יִכְלָל וְהִבְרִיז
בְּמִשְׁפָּט : בְּרִלְעוֹלָם לֹא יִמוּט לִזְכֹּר עוֹלָם יְהוָה צִדְקִים :
מִשְׁמֹעַה רַעַה לֹא יִירָא נֶכֶן לָפוֹ כְּסֶחַ בְּיְהוָה : סְמוּךְ לָפוֹ
לֹא יִירָא עַד אֲשֶׁר-יִרְאֶה בְּצִרְיוֹ : פֶּזֶר גִּתוֹ לְאֲבִיוֹנִים
וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדָה לְעַד קִרְנוֹ תָרַם בְּכָבוֹד : רִשְׁעֵי יִרְאֵה וּבְכֶסֶם
קִיב שְׁנֵי יִזְרַק וּגְמִם הָאֹת רִשְׁעִים הַאֲבָד : קִיב הַלְלוּהָ .
הַלְלוּ עֲבַדֵּי יְהוָה הַלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה : יְהוֹ שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ
מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם : מִמּוֹרֵה-שָׁמַשׁ עַד-מְבוֹאֵה מַהֲלַל שֵׁם יְהוָה :
תָּרַם עַל-כָּל-גּוֹיִם . יְהוָה עַל-הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : מִי כִדְוָה אֱלֹהֵינוּ
וְהַפְגִּיחֵי לְשִׁכְתוֹ : הַמְשַׁפִּיל לְרֹאשׁוֹ בַּשָּׁמַיִם וּבְאֶרֶץ : מִקִּימֵי

כִּי לַחֵד

8 מעפר גל מאשפת ירים אביון: להושיבי עסגדיבים עם
 9 גדיבי עמו: מושיבי י עקרת תפית אסדהבנים שמחה הללויה:
 קיד 1/2 קיד בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: היתה
 3 יהודה לקדשו ישראל ממשלוסיו: הים ראה ויגם תירדן יסב
 4 לאחור: החרים רקדו כאילים גבעות בכגריצאן: מדהלך הים
 6 כי תגום תירדן הסב לאחור: החרים הרקדו כאילים גבעות
 7 בכגריצאן: מלפני ארון חולי ארץ מלפני אלה יעקב: ההפכי
 קמו 1/2 קמו הצור אנשים חלמיש למעיני רמים: קמו לא
 לנו יהוה לא לנו כי לשמך הן כבוד עלהסודך על אמקה:
 2 למה יאמרו תמים איהנא אלהיהם: ואלהינו בשמים כל
 4 אשר תפץ עשה: עצביתם בסף ויהי מעשה ידי אדם:
 5 סדלדם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: אננים להם ולא
 7 ישמעו זוף להם ולא ירחוון: ידיהם י ולא ימישון בתליהם
 8 ולא יתלכו לאיהנו בגרוגם: כמותם יהיו עשיהם כל אשר
 10 בטח בהם: ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא: ברת
 11 אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: יראי יהוה בטחו
 12 ביהוה עזרם ומגנם הוא: יהוה וקרנו יברך יברך את בית
 13 ישראל יברך את בית אהרן: יברך יראי יהוה הקטנים עם
 14 הגדלים: יסף יהוה עליכם עלים ועל בניכם: פרוכים אפם
 16 ליהוה עשה שמים וארץ: השמים שמים ליהוה והארץ נתן
 17 לבגראדם: לאתפתים תללויה ולא בליתי חסה: ואנחנו
 קמו 1/2 קמו יה מעתה ועד עולם הללויה: קמו אהבהי קי
 2 ישמע יהוה את קולי תתנוני: כיהטה אוננו לו וכלי אקרא:
 3 אפסוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא:
 4 ובשם יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי: תנון יהוה וצדיק
 6 ואלהינו מרתם: שמך פתאים יהוה רלתי ולי יהושיע: שובי
 8 נפשי למנותי כי יהוה נמל עליבי: כי חלצה נפשי ממות
 9 אה עיני מן המעה אתה נלי מיהו: אתה לך לפני יהוה

קמו

קיד

קמו

10 בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הָאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד: אֲנִי
 11 אָמַרְתִּי בַחֲפוּז פְּלִהָאֲתָם כּוֹב: מִדְּאֲשִׁיב לַיהוָה פְּלִתְגִמּוֹלוֹהִי
 12 עָלַי: כּוֹסֵי־יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: גִּדְרֵי לַיהוָה
 13 אֲשַׁלֵּם וּגְדֻד־הָיָא לְכָל־עַמּוֹ: יִקַּר בְּעֵינַי יְהוָה הַמּוֹתֵה לַחֲסִדָּיו:
 14 אֲנִי יְהוָה כִּי־רָאִי עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ בְּדֹאמְתְךָ שְׂפִתַי לְמוֹסְרֵי:
 15 לְךָ אֲזַבֵּחַ וּבַח הוֹדִיָּה וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: גִּדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם
 16 וּגְדֻד־הָיָא לְכָל־עַמּוֹ: בַּחֲצֵרוֹת־בֵּית יְהוָה פְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַם
 17 הַלְלוּ־הוּ: קִיז הִלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־יְמֵים שְׂבַחְוֹהוּ כָּל־הָאֲמִים:
 18 קִיח כִּי גָבַר עֲלֵינוּ חֲסִדוֹ וְאֲמַת־יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּ־הוּ: קִיח הוֹדוּ
 19 לַיהוָה בִּרְטוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: יֹאמְרֵ־גַא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם
 20 חֲסִדוֹ: יֹאמְרוּ־גַא בֵּית־אֱהֲרָן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: יֹאמְרוּ־גַא
 21 יִרְאַי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: מִן־הַמַּצֵּר קָרְאֵרִי יְהוָה עֲנִי
 22 בְּמִרְחִבֶיהָ: יְהוָה לִי לֹא אֵרָא מִדְּיַעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְהוָה
 23 לִי בְּעֲזָרִי וְ־אֲנִי אֵרָאָה בְּשִׁנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בֵּיתוֹה מִבְּטַח
 24 בְּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוָה מִבְּטַח בְּגִדְיָקִים: כָּל־יְמֵים סִבְבוּנִי
 25 בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם: סִבְבוּנִי גַם־סִבְבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם: 26
 27 סִבְבוּנִי כְּדֹבִרִים הַעֲמוּ בְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם: דְּחַהֲפֵם
 28 דְּחִיתַנִּי לְגַפְל וַיְהִי עֲזָרְנִי: עֲזֵי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִרְלִי לִישׁוּעָה:
 29 קוֹל יְרֵנָה וַיִּשׁוּעָה בְּאֵהֲלֵ צְרִיקִים יָמֵן יְהוָה עֲשֶׂה חֵיל: יָמֵן
 30 יְהוָה חֲמַסָה יָמֵן יְהוָה עֲשֶׂה חֵיל: לֹא־אֲמַת פִּי־אֲתַנְּה
 31 וְאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה: יִסֵּר יִסְרֵנִי יְהוָה וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנֵנִי: פִּתְחוּ
 32 לִי שַׁעַר־צַדִּיק אֲבֹאֲכֶם אֲוִהֵה יְהוָה: וְהִחֲשַׁעַר לַיהוָה צְרִיקִים
 33 יָבֹאוּ בּוֹ: אֲוִדְךָ כִּי עֲנִיתַנִּי וְהִחֲרַלִי לִישׁוּעָה: אָבֹן מֵאִסּוֹ
 34 הַבּוֹנִים הִיִּתְּה לְרֹאשׁ פְּנֵה: מֵאֵת יְהוָה הִיִּתְּה וְזֹאת הִיִּתְּה
 35 גַּפְלָאת בְּעֵינַיִנו: וְדַחֲחִים עֲשֶׂה יְהוָה גְּנִילָה וְגִשְׁמַחֲוֹ בּוֹ:
 36 אֲנִי יְהוָה הוֹשִׁיעָה גַא אֲנִי יְהוָה הַצְּלִיתָה גַא: בְּרוּךְ הַבֹּא
 37 בְּשֵׁם יְהוָה בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה: אֵלֵי יְהוָה נִיָּאֵר לָנוּ
 38 אֲסִרְדַּחַג בְּעֵבְתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵלֵי אֲתָרָה וְאֲוִדְךָ

29 אֵלֹהֵי אַחֲמֶשֶׁת: הוֹדוּ לַיהוָה בְּרִמּוֹב בְּיַעֲלֹם חֶסֶד:
 קיט
 3 אֲשֶׁר תְּקַיֵּם דְּבָרֶיךָ תְּהַלְלִים בְּתוֹרַת
 4 יְהוָה: אֲשֶׁר נִצְרָה עֲדוּתוֹ בְּכָל־לֵב יְדוּשָׁהוּ: אֵף לֹא
 5 פָּעַל עוֹלָה בְּדַרְכָיו הַלְכוּ: אִתָּהּ צִיָּתָהּ פְּקוּדֶיךָ לִשְׁמֹר
 6 מְאֹד: אֲחֵלֵי יָפְנוּ דְרָכֶיךָ לִשְׁמֹר חֶסֶד: יֵאָמֵר לֹא־אִבֹּשׁ
 7 בְּרִבְיֹתֵי אֵל־כָּל־מִצְוֹתֶיךָ: אִתָּהּ בְּלִשׁוֹר לִבְבִּי בְּלִמּוֹד
 8 מִשְׁפָּטֵי צִדְקָה: אִתָּהּ חֶסֶד אֲשֶׁר אֶל־תַּעֲזוּבֵנִי עַד־מָוֶת:
 9 בְּמֵה וְתִפְחֶנְגֶּר אִתָּהּ אֲחִי אֲחִי לִשְׁמֹר בְּדַבְּרֶךָ: בְּכָל־לִפִּי יְדוּשָׁתֶיךָ
 10 אֶל־תִּשְׁנֵנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ: בְּלִפִּי צִפְנֹתֶי אֲמַרְתֶּךָ לִמְעַן לֹא אֲחִטָּא
 11 לָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לְמַדְנִי חֶסֶד: בְּשִׁפְתֵי סִפְרֹתֶי כָּל־מִשְׁפָּטֶיךָ
 12 13 סִיף: בְּדָבָר עֲדוּתֶיךָ שִׁשְׁתִּי בְּעַל כְּלֹחֹן: בְּפִקּוּדֶיךָ אֲשִׁיתֶנִּי
 14 15 וְאֶפְסֹת אֲדוּתֶיךָ: בְּחֶסֶדֶךָ אֲשַׁעֲשֶׂע לֹא אֲשַׁכַּח דְּבָרֶךָ:
 16 17 18 גְּמַל עַל־עַבְדֶּךָ אֲחִי וְאֲשַׁמְדָה דְּבָרֶךָ: גַּלְעִינִי וְאֶבְיָטָה
 19 נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתֶךָ: גֵּר אֶגְבִּי בְּאֶרֶץ אֶל־תִּסְתֵּר מִפְּנֵי
 20 מִצְוֹתֶיךָ: גֵּרִים נַפְשִׁי לְתַאֲבֹה אֶל־מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל־עַתָּה:
 21 22 גְּעִרָה וְדִים אֲרוּרִים אֲרוּרִים חֲשׂוֹנִים מִמִּצְוֹתֶיךָ: גַּל מַעֲלֵי
 23 חֲרָפָה וְכוּ כִּי עֲדוּתֶיךָ נִצְרָה: גַּם יִשְׁבוּ שָׂרִים בְּי
 24 גְּדַרְדְּרֵי עַבְדֶּךָ יִשְׁחֹךְ בְּחֶסֶדֶךָ: גַּם־עֲדוּתֶיךָ שִׁעֲשֵׂעִי אֲנִישׁ עֲצָתִי:
 25 26 דְּבַקָה לְעַסֵּר נַפְשִׁי חֲנִי בְּדַבְּרֶךָ: דְּרָכֶיךָ סִפְרֹתֶי וְתַעֲנֵנִי לְמַדְנִי
 27 28 חֶסֶד: דָּבָר פְּקוּדֶיךָ תְּבִינֵנִי וְאֲשִׁיתֶנִּי בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ: דִּלְפָה
 29 גַּפְשִׁי מִתַּחַת קִימְנֵי בְּדַבְּרֶךָ: דָּבָר שִׁשְׁרֵי הַסֵּר מִפְּנֵי וְתוֹרַתֶךָ
 30 31 תִּעֲנֵנִי: דָּבָר אֲמִנֶנֶת בְּחֵדֶיךָ מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁחִי: דְּבַקָה בְּעֲדוּתֶיךָ
 32 יְהוָה אֶל־תִּבְשָׁעִי: דָּבָר מִצְוֹתֶיךָ אֲרוּן כִּי תִרְחֹב לִבִּי:
 33 34 הוֹבִנֵי יְהוָה בְּדָבָר חֶסֶד וְאֲצַנְיָה עֲקֵב: תְּבִינֵנִי וְאֲצַנְיָה
 35 תּוֹרַתֶיךָ וְאֲשַׁמְדָה בְּכָל־לֵב: חֲדִיכְנִי בְּנִרְחִיב מִצְוֹתֶיךָ
 36 כִּי כֹן תִּפְעָתִי: הַטֵּל־בִּי אֶל־עֲדוּתֶיךָ וְאֶל־כִּצְעֵי:
 37 38 תַּעֲבֹר עֵינֵי מִדְּאוֹר שׁוֹהַ בְּדַבְּרֶךָ חֲנִי: תִּקַּם לְעַבְדֶּךָ
 39 אֲמַרְתֶּיךָ יֵאָמֵר לְיִרְאֵתֶיךָ: תַּעֲבֹר תְּרַפְרֵי אֲשֶׁר יִגְדֵנִי

40 כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים: הִנֵּה הָאֵבֶתִי לְפָנֶיךָ בְּצַדִּיקֶיךָ חִינִי:
 41 וַיִּבְאֵנִי חֶסֶדְךָ יְהוָה הַשְׁוֹעֵתֶיךָ כְּאִמְרֹתֶיךָ: וְאֶעֱנֶה חֲרִפֵּי דְבָר
 42 כִּי כִסְתֵיתִי בְדַבְרֶךָ: וְאַל תִּצְלַח מִפִּי דְבַר אֶמֶת עַד מָאֵד כִּי
 43 לְמִשְׁפָּטֶיךָ יִחַלְתִּי: וְאִשְׁמְרֶה תּוֹרֹתֶיךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וְעַד:
 44 וְאַתְחַלְקֶנָּה בְּרַחֲמֶיךָ כִּי פָקֻדֶיךָ דָּרָשְׁתִּי: וְאִדְבַּרְחָה בְּעִדְוֹתֶיךָ נְגֹד
 45 מַלְכִים וְלֹא אֶבֹשׁ: וְאִשְׁתַּעֲשַׂע בְּמִצְוֹתֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי:
 46 וְאִשְׁמַח כִּפִּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי וְאִשְׁחַחֶה בְחֻקֶיךָ:
 47 וְכִדְבַר לְעִבְדֶּךָ עַל יְיָ אֱלֹהֵי יִחַלְתִּי: וְאֵת גִּחְמֵתִי
 48 בְּעֵינַי כִּי אִמְרֹתֶיךָ חִינִי: וְזִים הַלִּיצָנִי עַד מָאֵד מִתּוֹרֹתֶיךָ
 49 לֹא נִמְיָתִי: וְזִכְרֵי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יִחַדְוּ וְאַתְנַחֵם:
 50 וְלִעֲפֹה אֲחֹרַי מִרְשָׁעִים עֲזָבִי תּוֹרֹתֶיךָ: וּמְחַרַת הַיָּד
 51 לִי חֻקֶיךָ בְּבֵית מְנוּחָי: וְזִכְרֵי בְלִילֹתֶיךָ שִׁמְךָ יְהוָה
 52 וְאִשְׁמְרֶה תּוֹרֹתֶיךָ: וְאֵת הַיִּתְחַדְדִלִי כִּי פָקֻדֶיךָ נִצַּרְתִּי:
 53 חֲלָקֵי יְהוָה אִמְרֵתִי לְשִׁמְךָ דְבַרְךָ: חֲלִיתִי סִנְיָה בְּכָל לֵב
 54 חִינִי כִּי אִמְרֹתֶיךָ: חֲשַׁבְתִּי דְרָכֶיךָ וְאִשְׁכַּח רִגְלִי אֶל עֲדוֹתֶיךָ:
 55 חֲשַׁתִּי וְלֹא הִתְמַתֵּיתִי לְשִׁמְךָ מִצְוֹתֶיךָ: חֲבַלֵי רְשָׁעִים
 56 עֲוֹנֵי תּוֹרֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: חֲצוֹת לַיְלָה אֶקוֹם לְהוֹדוֹת לְךָ
 57 עַל מִשְׁפָּטֵי צִדְקֶיךָ: חֲבֵר אָנִי לְכָל יְיָ אֱשֶׁר יִרְאוּךָ וְלִשְׁמֵרֵי
 58 פְקֻדֹתֶיךָ: חֲסִדֶיךָ יְהוָה מִלֵּאָה הַיָּרֵץ חֻקֶיךָ לְמִדְנִי:
 59 טוֹב עֲשִׂיתָ עִם עֲבָדֶיךָ יְהוָה בְּדַבְרֶךָ: טוֹב מֵעַם וְדַעַת
 60 לְמִדְנִי כִּי בְּמִצְוֹתֶיךָ הִיאֻמְנֵיתִי: מִרַם אֶעֱנֶה אָנִי שִׁנְג וְעֵתָה
 61 אִמְרֹתֶיךָ שִׁמְרֵיתִי: טוֹב אֲתֹרָה וּמְטִיב לְמִדְנִי חֻקֶיךָ: מִסְּלוֹ
 62 עַל שִׁמְךָ וְזִים אָנִי בְּכָל לֵב י אֲצַד פְּקֻדֹתֶיךָ: טָפַשׁ בְּחֵלֶב
 63 לְכֶם אָנִי תּוֹרֹתֶיךָ שֶׁעֲשִׂיתִי: טוֹב לִי כִּרְעִינֵתִי לְמַעַן
 64 אֲלַמַּד חֻקֶיךָ: טוֹב לִי תּוֹרַת פִּיךָ מֵאֲלֵפֵי זָהָב וּכְסֵף:
 65 יִדְּיָה עֲשִׂיתִי וַיְכַוְנֵנִי חֲבִינִי וְאִלְמַדְתָּה מִצְוֹתֶיךָ: יִרְאוּךָ
 66 דֵּאֲוֹנֵי וַיִּשְׁמְחוּ כִּי לְדַבְרֶיךָ יִחַלְתִּי: יִדְּעֵתִי יְהוָה כִּי צִדְקָה
 67 מִשְׁפָּטֶיךָ וְאִמּוֹנָה עִנִּיתִנִי: יִחַדְוּ חֲסִדֶיךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרֹתֶיךָ

77 לַעֲבֹדָהּ: יִבְאוּנִי הַחֲמִיךְ וְאַחֲרָיָהּ כִּי תוֹרַתָּהּ שֶׁעָשִׂיתִי: יִבְשׁוּ
 78 זָדִים בְּרִשְׁקָה עֲוֹנוֹתַי אֲנִי אֲשִׁיחַ בְּמִסְקֵיךָ: יִשׁוּבְרֵלִי יִרְאֶה
 79 וְיִדְעוּ עֲדוּתְךָ: יִהְיֶה לִּי חַמִּים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֶבְבֹשׁ:
 80 כִּלְתָה לְחַשְׁבֹּנְתְךָ נַפְשִׁי לְדַבְרֶךָ יִחְלֹתִי: בְּלוּ עֵינַי לְאַמְרֹתֶיךָ
 81 לְאֵמֶר מִתִּי הַנְחַמְנִי: כִּי דִוְיִיתִי בְּנֶאֱדָר בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא
 82 שָׁבַחְתִּי: בְּמֶה יִמֵּי עֲבֹדָהּ מִתִּי תַעֲשֶׂה בְרֹדְפֵי מִשְׁפָּט:
 83 כְּרֹדְלֵי זָדִים שִׁיחֹרַת אֲשֶׁר לֹא כִתּוּרְתְךָ: כָּל מִצְוֹתֶיךָ
 84 אֲמוֹנָה שֶׁקָּרָא חֲסוֹנֵי עֲוֹנוֹתַי: בְּמַעַט בְּלֹנִי בְּאֶרֶץ וְאֲנִי
 85 לֹא עֹבֶרְתִּי מִפְּקֻדֶיךָ: כִּחְסִידֶךָ תִּיגֵי וְאַשְׁמְרָה עֲהֹרַת פִּיךָ:
 86 לְעוֹלָם יְהוֹדֶה דְבָרְךָ נֶצֶב בַּשָּׁמַיִם: לְדֹר וָדֹר אֲמוֹנָתְךָ
 87 כֹּוֹנֵנָה אֶרֶץ וְתַעֲמֹד: לְמִשְׁפָּטֶיךָ עֲמַדוּ הַיּוֹם כִּי הִכַּל
 88 עֲבֹדָהּ: לֹדֵי תוֹרַתְךָ שֶׁעָשִׂיתָ אֵין אֶבְרַתִּי בְּעֵינַי: לְעוֹלָם
 89 לֹא אֲשַׁכַּח מִפְּקֻדֶיךָ בִּרְבֹם חַיִּיחֲנִי: לֵךְ אֲנִי הַיּוֹשֵׁעַנִי
 90 כִּי מִפְּקֻדֶיךָ דִּרְשָׁתִּי: לִי קוֹן רְשָׁעִים לֹא אֶבְדֵּי עֲדוּתְךָ
 91 אֲתַבּוּנִי: לְכָל הַכְּלוֹל רֵאִיתִי קִץ רַחֲמֶיךָ מִצְוֹתֶיךָ מֵאֹד:
 92 *מֵהֶאֱתַבְתִּי תוֹרַתְךָ בְּלִדְוִים הִיא שִׁיחֲתִי: מֵאִיבֵי הַחֲבִמְנִי
 93 מִצְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם הֵיאֵלִי: מִכָּל מַלְמַדֵּי הַשִּׁבְלֹתִי כִּי עֲדוּתְךָ
 94 שִׁיחָה לִּי: מִזְמִינִים אֲתַבּוּנִי כִּי מִפְּקֻדֶיךָ נִצְרַתִּי: מִכָּל אֹרַח
 95 רֵעַ בְּלֹאֵתִי רָגַלִי לְמַעַן אֲשַׁמֵּר דְבָרְךָ: מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא
 96 סָרַתִּי כִּי אֲמַלֵּךְ הוֹרַתִּי: מֵהַנְּמַלְצוֹ לְחַבֵּי אֲמֹרֹתֶיךָ מִדְּבַשׁ
 97 לֶסֶי: מִמִּסְקֵיךָ אֲתַבּוּנִי עַל־כֵּן שֶׁנֶּאֱמַרְתִּי: כָּל־אֹרַח שֶׁקָּרָא:
 98 גַּר לְרַגְלֵי דְבָרְךָ וְאֹדֵר לְנִתְיָבְתִּי: גִּשְׁבַּעְתִּי וְאַמִּימָה לְשִׁמֵּר
 99 מִשְׁפָּטֵי צִדְקָה: גַּעַגִּיתִי עַד־מֵאֹד יְהוֹדֶה תִּיגֵי כִדְבָרְךָ:
 100 גְּדִבּוֹת שֵׁי רִצְוֹנָא יְהוֹדֶה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמִדְנִי: נַפְשִׁי כִכְפִּי
 101 רִמְדִי וְתוֹרַתְךָ לֹא שָׁבַחְתִּי: נִתְנֵנוּ רְשָׁעִים פֶּה לִי
 102 וּמִמִּסְקֵיךָ לֹא תַעֲיִתִי: נִחַלְתִּי עֲדוּתְךָ לְעוֹלָם כִּי־שָׁמַן
 103 לִּי הַמֶּה: נִטִּיתִי לְבִי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֲקֹב:
 104 סַעֲפִים שֶׁנֶּאֱמַרְתִּי וְתוֹרַתְךָ אֶהְבֵּתִי: סִתְרִי וּמְנִי אֲמַלֵּךְ
 105

יִדְעוּ

מִצְוֹתֶיךָ

115 לְדַבְרָהּ יִחַלְתִּי: סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרַעִים וְאַצְרֵה מַצּוֹת אֱלֹהֵי:
 116 סִמְכֵנִי בְּאִמְרֹתָהּ וְאַחֲתֶנָּה וְאֵל־הַבְּלִישָׁנִי מִשִּׁבְרֵי: סִעַרְנִי
 117 וְאִשְׁעָה וְאִשְׁעָה בְּחֻקֶּיהָ תָּמִיד: סִלִּית כָּל־שָׁנִים מִחֻקֶּיהָ
 118 כִּי־שָׁקַד תִּרְמִיחֶם: סִנִּים הַשִּׁבְתָּ כָּל־דְּשַׁעֲרֵי־אֶרֶץ לִבָּן
 120 אֲתִבְחֵי עֲדֹתֶיהָ: סָמַר מִפְחָדָהּ בְּשָׁרֵי וּמִמִּשְׁפָּטֶיהָ יִרְאֵתִי:
 121 עֲשִׂירַתִּי מִשְׁפָּט וְצַדִּיק כָּל־הַגִּיחֵנִי לְעֲשָׂקֵי: עָרַב עֲבָדָהּ
 122 לְטוֹב זֶלְעֵשְׁקֵנִי וְדִים: עֵינֵי כֵלֹו לִישׁוּעָתָהּ וּלְאִמְרַת
 124 צְדָקָהּ: עֲשׂוּהָ עִם־עֲבָדָהּ כְּחֹסְדָהּ וְחֻקֶּיהָ לְמִדְנֵי: עֲבָדָהּ
 125 זֶמְנִי הַבִּינְנִי וְאֲדַעְהָ עֲדֹתֶיהָ: עָרַת לְעֲשׂוֹת לִיחֻדָּה
 127 וְהִסְרוּ תוֹרָתָהּ: עַל־כֵּן אֲתִבְחֵי מַצּוֹתֶיהָ מִזֶּה־בֶּטֶן וּמִפִּי:
 128 עַל־כֵּן יִבְלִשְׁקֵנִי כָּל־יִשְׁרָתִי כָּל־אֵדָח שִׁקְרָה שְׁנֵי־זֵמְנֵי:
 129 פְּלֹאֲרֵת עֲדֹתֶיהָ עַל־כֵּן נִצְרַתְּחֶם נַפְשֵׁי: פִּתַח דְּבָרֶיהָ
 130 יֵאָדָר כְּבִין פְּתִיחִים: פִּרְפַּעְרַתִּי וְאַשְׁאֲפָהּ כִּי לְמַצּוֹתֶיהָ
 131 יִאֲבֹהֵי: פִּנְהָ־אֵלֵי וְחַגְנִי כְּמִשְׁפָּט לְאַהֲבֵי שִׁמְךָ: פִּעַמֵי הַבָּן
 132 בְּאִמְרֹתָהּ וְאֵל־תִּשְׁלַטְבִּי כָּל־זֶמְנֵן: פִּדְנִי מִעֲשָׂק אָדָם
 133 וְאַשְׁמִדָהּ פִּסְוֹדֶיהָ: פִּגְיָהּ הִזְאֵר בְּעֲבָדָהּ וְלִמְדֵנִי אֲרֵת־
 134 הַקִּיקִי: פִּלְגִּרְמִים יִרְדּוּ עֵינֵי עַל לֹא־שִׁמְרוּ תוֹרָתָהּ:
 135 צִדִּיק אִתָּהּ יְהוָה וְיִשָּׂר מִשְׁפָּטֶיהָ: צִוִּיתָ צַדִּיק עֲדֹתֶיהָ וְאַמְנֵנָהּ
 136 מֵאֵד: צִמְתַּתְנִי קִנְיַתִּי כִּי־שִׁבְחֹו דְּבָרֶיהָ צְרִי: צְרוּפָה אִמְרֹתָהּ
 137 מֵאֵד וְעֲבָדָהּ אֲתִבְחֵה: צִעִיר אֲנִי וְגִבּוֹה פִּקְדֹתֶיהָ לֹא שִׁבְחַתִּי:
 138 צְדָקָתָהּ צַדִּיק לְעוֹלָם וְתוֹרָתָהּ אִמְרָתִי: צִרוּמָצוֹק מִצֵּא־זוּנֵי
 139 מַצּוֹתֶיהָ שִׁעֲשָׁעֵי: צַדִּיק עֲדֹתֶיהָ לְעוֹלָם תְּבִינְנִי וְאַחֲתֵנִי:
 140 קָרַאתִי כְּכֹל־לֵב עֲגֵנִי יְהוָה חֻקֶּיהָ אֲצַדִּד־הֶן: קִרְאתֶיהָ
 141 וְשִׁיעֵנִי וְאַשְׁמִדָהּ עֲדֹתֶיהָ: קִדְמַתִּי בְּנִשְׁפָּה וְאַשְׁוֵעָה
 142 לְדְבָרֶיהָ יִחַלְתִּי: קִדְמוּ עֵינֵי אֲשִׁמְרוּת לְשִׁיחַ בְּאִמְרֹתָהּ:
 143 קוֹלִי שִׁמְעָה כְּחֹסְדָהּ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיהָ תִּיגֵי: קָרְבוּ רַדְפֵי־
 144 וּפְעוּ מִתוֹרָתָהּ רַחֲמוּ: קָרֹב אִתָּהּ יְהוָה וְכָל־מַצּוֹתֶיהָ
 145 אִמְרָתִי: קָדָם יִדְעַתִּי מִעֲדֹתֶיהָ כִּי לְעוֹלָם יִסְדַּתְּחֶם:

154 ראדעני וחלעני כי תורתך לא שכחתי: ריבך ריבך ונאלגי
 155 לאמרתך חגי: רחוק מדשעים ישועה ביראתך לא רדשו:
 156 החמיק רבים יתורה במשפטך חגי: רבים חסי וצרי
 157 מערותך לא נסיתי: ראיתי בגדים ואתקוטטה אשר
 158 אמרתך לא שמתי: ראוי בירסקודך אהבתי יתורה
 160 בחסדך חגי: ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקה:
 161 שרים רדפוני חנם ומדבריה פחד לבי: שש אנכי על
 162 אמרתך כמוצא שלל רב: שקד שנאתי ואתעבה תורתך
 164 אהבתי: שבע ביזם הללתיך על משפט צדקה: שלום רב
 165 לאהבי תורתך ואין לנו מקשור: שברתי לי שנעתך
 167 יתורה ומצותיה עשיתי: שמרה נפשי עדותיה ואהבם
 168 מאד: שמרתי פקודיה ועדותיה כי כל דרכי נגדה:
 169 ת קרב רנתי לפניה יתורה בדברך הבינני: הכוזב החנתי
 170 לפניה באמרתך הצילני: הפענה שפתי החלה כי תלמדני
 172 חסדך: תעורר שוני אמרתך כי כל מצותיה צדק: תחזיק
 173 לעורני כי פקודיה בחרתי: תאבתי לי שנעתך יתורה
 174 ותורתך שעשעי: תחזי נפשי ותחללה ומשפטך יעורני:
 176 תעיתי בשורה אבד בקש עבדך כי מצותיה לא שכחתי:
 קקב שיר הפעלות אל יהוה בצרתה לי קראתי ויעני:
 3 יהוה הצילה נפשי משפת מוקד מלשון רמיה: סהיתן לה
 4 ומה יסיה לה לשון רמיה: חצי נבחר שוננים עם נחלי
 5 רחמים: אויה לי ביראתי כושך שכנתי עם אחלי קוד:
 6 רבת שכנוללה נפשי עם שונא שלום: אני שלום ובי אדבר
 קבא יפה למלחמה: קבא שיר למעלות אשא עיני אל
 2 הדרים מאן יבא עזרי: עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ:
 3 אל יתן לפוט רגלה אל ינום שמרה: הנה לא ינום ולא
 5 ישן שומר ישראל: יהוה שמרה יהוה צלה עליך ימיה:
 6 יזם השמש לא יכבה וירח בלילה: יהוה ישמרה מבלדע

פול סתות
 119

1. יִשְׁמַר אֶת־נַפְשְׁךָ: יְהוָה יִשְׁמַר־צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
 קבב קבב שִׁיר הַמַּעֲלֹת לְדָוִד שְׁמֹחֵהוּ בְּאֲמָרִים לִי בַיּוֹם יְהוָה
 2. גִּלְגָּל: עֲמֻדֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בְּשַׁעֲרֵיךָ יְרוּשָׁלָּם: יְרוּשָׁלָּם הַבְּנוּיָה
 3. כְּעִיר שֶׁחִבְּרָהּ־לָהּ יְהוָה: שָׁשָׂם עָלָיו שְׂבָטִים שֶׁבִטְרִיהָ עֲדוֹת
 4. לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹצִיָה לָשֵׁם יְהוָה: כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמַשְׁפַּט
 5. כִּסְאוֹת לְבֵית הָדָד: שָׂאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָּם יִשְׁלִי אֶת־כִּיָּךְ: יְהוָה
 6. שְׁלוֹם בְּחֵילְךָ שְׁלֹחַ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן־אֲתִי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה
 7. נָא שְׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ:
 קבב קבב שִׁיר הַמַּעֲלֹת אֵלֶיךָ נִשְׂאֲתִי אֲתַעֲיִנִי הַיֹּשְׁבִי בַשָּׁמַיִם:
 8. הֲרִיגָה בְּעֵינַי עֲבָדִים אֲלֵיךְ אֲחֻנְיָהִם בְּעֵינַי שִׁפְחָה אֲלֵיךְ
 9. וְנִבְרָתָה בֶן עֵינֵינוּ אֲלֵי־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁחְנֵנוּ: חֲנֵנוּ יְהוָה
 10. חֲנֵנוּ כִּי־רַב שָׁבַעְנוּ בָּךְ: רַבְרָא שֶׁבְּעַד־הַלָּה גִּפְשָׁנוּ הַלְעַג
 קבב הַשְׂמָנִים הַבַּח לְנִאֲיוֹנִים: קבב שִׁיר הַמַּעֲלֹת לְדָוִד לִלְוִי
 11. יְהוָה שְׁתַּחֲלֵנוּ לָנוּ יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל: לִלְוִי יְהוָה שְׁתַּחֲלֵנוּ לָנוּ
 12. בְּקוֹם עֲלֵינוּ אָדָם: אֲזִי חַיִּים בְּלַעְנוּ בְּחֻחַת אִפְסֵם בְּנוּ: אֲזִי
 13. הַמִּים שִׁטְפוּנוּ נִחַלָה עֹבֵר עַל־נַפְשָׁנוּ: אֲזִי עֹבֵר עַל־נַפְשָׁנוּ
 14. וְרַמִּים תִּיְדוּנִים: בְּרוּךְ יְהוָה שְׁלֵא נִתְּנָנוּ מֵרַף לְשִׁנְיָהִם:
 15. נַפְשָׁנוּ בַּצִּפּוֹר גִּמְלָה מִפָּח וְקִשְׁיִם חִפָּח גִּשְׁפָּר וְאַנְחָנוּ
 16. קִבְּהָ גִמְלָטָנוּ: עוֹרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: קבב שִׁיר
 17. הַמַּעֲלֹת הַבִּטְחִים בִּיהוָה בְּתֵר־צִיּוֹן לֹא־יִפֹּט לְעוֹלָם יִשָּׁב:
 18. יְרוּשָׁלָּם תָּרִים סָבִיב לָהּ וַיהוָה סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
 19. כִּי לֹא יִנּוּחַ שְׂבָט הַרְשָׁע עַל־גּוֹרֵל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא־יִשְׁלַחוּ
 20. הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָתָהּ יְרֵדָהִם: הַיְטִיבָה יְהוָה לְטוֹבִים וְלִישְׂרִים
 21. בְּלַפְתָּם: וְהַמִּטִּים עַקְלָקְלוֹתָם וְיִלְכָם יְהוָה אֲתַפְּעֵלִי הָאֵן
 22. קבב שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל: קבו שִׁיר הַמַּעֲלֹת בְּשׁוֹב יְהוָה אֶת־הָאֵן
 23. שִׁיבָה צִיּוֹן הֵינּוּ בְּחַלְמִים: אֲזִי יִמְלֵא שֹׁחַק פִּינִי וְלִשׁוֹנִי רִנָּה
 24. אֲזִי יֹאמְרוּ בְּנוֹיִם הַגְּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהֵי: הַגְּדִיל יְהוָה
 25. לַעֲשׂוֹת עִפְנוּ הֵינּוּ שְׂמֹחִים: שׁוֹבָה יְהוָה אֲתַשְׁכּוּתָנוּ כְּאֲפִיקִים

הַמַּעֲלֹת

לְדָוִד לִלְוִי

הַמַּעֲלֹת

בְּנוֹב: הַדְּעִים פְּדֻמְעָה בְּרֵגָה יִקְצְרוּ: הַלֹּךְ יִלְךְ • וּבִבְהַ נִשְׂא
 קבו משך הוצע באיבא ברנה נשאת אלמחיו: קבו שיר
 המעלות לשלמה אסיהוה • לאיבנה בית שוא עמלו בונו
 בו אסיהוה לאישמר עיר שוא • שקד שומר: שוא לבם •
 משכימי קום מאחר שבת אכלי לחם העצבים בן יתן לדין
 שגא: הגה נחלת יהוה בנים שבר פרי הבטן: פחצים ביד
 גבור בן בני הנעורים: אשרי הנבר אשר מלא אתאשפתו
 קבה מים לא יבשו בידברו אתאויבים בשער: קבה שיר
 המעלות אשרי בלירא יהוה הולך בדרכיו: יגיע בפיה פי
 תאכל אשריך וטוב לך: אשהך • בגפן פריה בירכתי ביתך
 בגיה בשחלי ויתים סביב לשלחנה: הגה ברבן יברך נבר
 ירא יהוה: יברכה יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי
 קבט חיה: וראה בנים לבניה שלום עלישראל: קבט שיר
 המעלות רבת צררוני מנעורי יאמר גא ישראל: רבת צררוני
 מנעורי נם לא יבלדלי: על גבי חרשו חדשים האריכו
 למענותם: יהוה צדיק קצץ עבות רשעים: יבשו ויפנו אחור
 כל שגאי ציון: יהיו כחציר נגות שקדמת שלף יבשו: שלא
 מלא כפו קוצר וחצנו מעמר: ולא אמרו • העבדים ברפת
 קל יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה: קל שיר המעלות
 מסעמקים קראתיך יהוה: אדני שמעה בקולי תהינה אנכי
 קשבות לקול תחנוני: אסעונות השמריה אדני מי יעמד:
 כדעמך הסליחה למען תורא: קויתי יהוה קוטה נפשי ולדבר
 החולתי: נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר: יחל
 ישראל אליהו ברעם יהוה החסד והרבה עמו פדות: והוא
 קלא יפדה את ישראל מכל עונותיו: קלא שיר המעלות לדוד
 יהוה • לאנבה לבי ולאדמו עיני וראחולתי • בנדלור
 ובגפלאות ממני: אסלא שויתי • ודומתי נפשי בגמל עלי
 אפו בגמל עלי נפשי: יחל ישראל אליהו מעות ועד

סול במס

סול באמת
למענותי

סול באמת

קלך עולם: קלב שיר המעלות וְזָכַר יְהוָה לְדָוִד אֵת כָּל־עֲוֹנוֹתָיו:
 2 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לַיהוָה נְדָר לְאֲבִיר יַעֲקֹב: אִם־אֶבֶא בְּאֹהֶל בֵּיתִי
 4 אִם־אֶעֱלֶה עַל־עֵרֶשׁ יְצוּעֵי: אִם־אֶחַן שָׁנָה לְעֵינַי לְעַפְעָפִי
 5 הַגּוֹמָה: עַד־אֲמַצָּא מָקוֹם לַיהוָה מְשַׁכְּנֹת לְאֲבִיר יַעֲקֹב: הַגִּיד
 7 שְׁמִעֲנִה בְּאִפְרָתָה מִצִּיּוֹן בְּשַׁדְרֵי־עַר: גְּבוּאָה לְמִשְׁכְּנֹתַי
 8 גִּשְׁתַּחֲוֶה לְחַרֵּם רַגְלִי: קוֹמָה יְהוָה לְמִנְוֹתֶיךָ אֲתָה וְאַרְצוֹן עֲוֹךְ:
 10 כְּהִנֵּה יִלְבַּשׁ צֹדֵק וְחִסְדֵיךָ יִרְגֵנוּ: בְּעִבּוֹר הַיָּם עֲבַדְךָ אֵל
 11 הַיָּם פָּנֵי מִשִּׁיחָה: גִּשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד אֲמַת לְאִישׁוֹב מִכְּנָה
 12 מִפְּרֵי כְּנָה אִשִּׁית לְכַסְאֲךָ: אִם־יִשְׁמְרוּ כְּנָה כְּרִיתִי וְעַד־תִּי
 18 וְזוֹ אֶלְמָדָם נִסְבְּנִידָם עַד־יָעַד יֵשְׁבוּ לְכַסְאֲךָ: בְּרִבְחֵי יְהוָה
 14 בְּצִיּוֹן אֲוֹה לְמוֹשֵׁב לוֹ: וְאַתְּ־מְנוּחָתִי עַד־יָעַד פֹּה אֲשֹׁב כִּי
 16 אֲוִיחָה: צִדְדָה בְּךָ אֲבִירָה אֲבִיוֹנִיה אֲשַׁבֵּעַ לָחֵם: וְכִהְיֶה
 17 אֲלִבִּישׁ יֵשַׁע וְחִסְדֵיךָ רַגְנֵי יִרְגֵנוּ: שֵׁם אֲצַמִּיחַ קֶחֶן לְדָוִד
 18 עַבְדְּךָ נָר לְמִשְׁחֵי: אֲוִיבִי אֲלִבִּישׁ בְּשֵׁת וְעֲלִי וְצִיּוֹן נָדָו:
 קלך קלב שיר המעלות לְדָוִד הִנֵּה מִדְּשׁוֹב וּמִדְּגַעִים שָׁכַת אֲחִים
 2 נִסְיָחָד: כְּשֵׁמֶן הַטּוֹב יַעֲלֶה־רֹאשׁ יָד עַל־הַיָּקוֹן וְזֶן אֲחֵר
 4 שִׁירֵד עַל־פִּי מִדְּחִיּוֹ: כְּטַל־חֶרְמוֹן שִׁירֵד עַל־הַיָּרֵב צִיּוֹן כִּי
 קלך שֵׁם יְהוָה אֲתָה־בְּרַכָּה חַיִּים עַד־הָעוֹלָם: קלד שִׁיר
 הַמְּעֻלּוֹת הִנֵּה בְּרַכּוּ אֶת־יְהוָה כָּל־עַבְדֵי יְהוָה הַעֹמְדִים בְּבֵית
 2 יְהוָה בְּלִילֹת: שְׁאֲרֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבְרַכּוּ אֶת־יְהוָה: יְבָרַכְךָ יְהוָה
 קלך מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: קלה הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם
 2 יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה: שְׁעֵמַדִּים בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת בֵּית
 4 אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּהָ בִּיטוֹב יְהוָה וּפְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי גַעִים: בִּי־עַלְכֶם
 5 בְּחַד לֹ יְהִי יִשְׂרָאֵל לְכַלְתּוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־נָדָו יְהוָה
 6 וְאַדְרִיגוּ מִכָּל־אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְהוָה עֲשֵׂה בַשָּׁמַיִם
 7 וּבָאָרֶץ בְּנִפְיִם וּבְלִתְהַמּוֹת: מַעֲלָה נְשֹׂאִים מִקְּצֵה הָאָרֶץ
 8 בְּרִקִּים לְפָטֵר עֲשֵׂה מוֹצֵא רֹחַ מֵאֲצֻחוֹתָיו: שְׁתַּבַּח בְּכוֹרֵי
 9 מַעְרִים מֵאֲדָם עַד־בְּהֵמָה: שְׁלַח יְהוָה וּמִסְתַּיִם בְּהַחֲבִי

מחבר

10 מצרים בפרעה ובכל עבדיו: שהיה נזים רבים ותרג מלכים
 11 עצומים: לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן וכל
 12 ממלכות כנען: ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו: וזה
 13 שמך לעולם יהיה זכרך לדוד: כי ידיו יהיה עמו ועל
 14 עבדיו יתנחם: עצמי הנזים בסף וזהב מעשה ידי אדם:
 15 פדלם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: אננים להם ולא
 16 יאזינו אף אידשדוח בפיהם: במהם יהיו עשיהם כל אשר
 17 בטח בהם: בית ישראל ברכו את יהוה בית אבות ברכו
 18 את יהוה: בירו תלוי ברכו ארצה יהוה ירא יהוה
 19 ברכו את יהוה: ברוך יהוה · מציון שבן ירושלם הללוהו:
 20 קלו יהוה ליהוה פירטוב כי לעולם חסדו: יהוה לאלו
 21 האלהים כי לעולם חסדו: יהוה לארצי הארצים כי לעולם
 22 חסדו: לעשה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו: לעשה
 23 השמים בתבונה כי לעולם חסדו: לרזק הארץ עלהמים
 24 כי לעולם חסדו: לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו: את
 25 השמש למשלת ביום כי לעולם חסדו: את הירח וקוכבים
 26 למשלות בגילה כי לעולם חסדו: למטה מצרים בבמריהם
 27 כי לעולם חסדו: ויצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו:
 28 ביד חזקה ובחזע גמיה כי לעולם חסדו: לגור ים סוף
 29 לגורים כי לעולם חסדו: ותעביר ישראל בתוך כי לעולם
 30 חסדו: וגער פרעה וחילו כיססוף כי לעולם חסדו: למלק
 31 עמו במדבר כי לעולם חסדו: למפח מלכים גדלים כי
 32 לעולם חסדו: ותרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו:
 33 לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו: ולעוג מלך הבשן
 34 כי לעולם חסדו: ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו: נחלה
 35 לישראל עבדו כי לעולם חסדו: שבשפלנו זכר לנו כי
 36 לעולם חסדו: ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו: נתן להם לבד
 37 בשאר כי לעולם חסדו: יהוה לאל השמים כי לעולם חסדו:

קלו על גהרות . בכל שם ישבנו נס־בְּכִינוּ בְּכִרְנוּ אֶרֶץ
 3 צִיּוֹן : על עַרְבִים בְּחֹקֶה תְּלִינוּ בְּגִרְחִינוּ : כִּי שָׁם שְׁאֵלֵנוּ
 שׁוּבֵנוּ דְבַר־שִׁיר וְחֹלְלֵנוּ שְׁמִתָּהּ שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן :
 4 אִיךָ גִּישׁוּר אֶת־שִׁיר יְהוָה עַל אֲדַמַּת נֶגֶד : אִם־אֲשַׁכְּחֶךָ
 6 יְרוּשָׁלַם הַשִּׁבְחָה יְמִינִי : הַדְּבֵק לְשׁוֹנֵי י . לַחֲפֵי אִם־לֹא אֲזַכְּרֵי
 7 אִם־לֹא אֶעֱלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׁמִתָּהּ : זָכֹר יְהוָה י
 לְבְנֵי אֲחִים אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם הַאֲמָרִים עָרוּ . עָרוּ עַד הַיְסוּד
 8 כֹּה : בַּת־כָּבֵד מִשְׁחֹתָהּ אֲשֶׁר־יְשׁוּלַם־לָךְ אֶרֶץ־נְמוֹלָה
 9 שְׁנִמְלָה לָנוּ : אֲשֶׁר־שִׁיחֹחַ וּנְפִיץ אֶת־עַלְלֶיךָ אֶל־הַסַּלַע :
 קלח 1 קלח לְחֹד . אֲדָהּ בְּכָל־לִבִּי נֶגֶד אֱלֹהִים אֲמַרְנָה : אֲשַׁתְּחֶה
 אֶל־יִצְחָק קְדוֹשׁ וְאֲזַכְּרֶה אֶת־שִׁמְךָ עַל־חֶסֶדְךָ וְעַל־אֲמֻנָתְךָ
 2 כִּי־נִבְלַתָּ עַל־כָּל־שִׁמְךָ אֲמַרְנָה : כִּי־זָמַרְתָּ וְהַעֲנִי
 3 מִרְחֵבֵי בְּנֵשׁ עֵז : יְיָ־יְהוָה כָּל־מַלְכֵי־אֶרֶץ כִּי שָׁמְעוּ
 4 אֲמַרְיָהּ : וַיִּשְׁרוּ בְּדַרְכֵי יְהוָה בְּרִנּוֹל כְּבוֹד יְהוָה : כִּי־רָם
 7 יְהוָה וְשָׁפַל יִרְאָה וְנִבְנָה מִסְרֵתֶךָ יִידַע : אִם־אֵלֶיךָ בִּקְרַב צִוָּה
 8 הַתְּחַיֵּי עַל־זֶפֶת אֲבִי הַשְּׁלַח יְיָ וְחֹשֵׁעֵי יְמִינֶיךָ : יְהוָה
 קלח 9 יָגִיד בְּעַד־יְהוָה חֶסֶדְךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יְיָ־אֵל־תִּרְאֶה :
 2 קלט לְמַנְצֵחַ לְחֹד מִזְמֹר יְהוָה בְּמִרְתְּפֵי וְהַדַּע : אִפְתָּה יְדַעַת
 3 שְׁבִתִּי וְקוֹמִי בְּנִסְיָה לְרַעֵי מִרְחֹק : אֶרְחֵי וְרִבְעֵי זָרִים וְכָל־
 4 יְרֵכֵי הַסְּבִיבָה : כִּי אֵין מַלְאָךְ בְּלִשׁוֹנֵי מִן יְהוָה יְדַעַת בְּלֹה :
 5 אֲחֹד וְגַדְּם צִרְתָּנִי וְהַשְׁרֵה עָלַי כְּפֹסֶה : פְּלֹאִיָה דַעַת מִכֵּנִי
 7 לְשׁוֹנֵי־הָאֵל לֹא־אֹכֵל לֶה : אֲנָה אֶל־ךָ מִרְחֹק וְאֲנִי מִפְּנֵיךָ
 8 אֲבָרָה : אִם־אֶפֶק שָׁמַיִם שָׁם אֲתָה וְאֲצִיעֶה שְׁאוֹל הַנָּה :
 10 אֲשֶׁא כְּנִפְרֵשְׁתָּ אֲשַׁכְּנָה בְּאַחֲרֵית יוֹם : גַּם־שָׁם יְיָ־תְּחַנְּנֵי
 11 וְהִתְחַנְּנֵי יְמִינֶיךָ : וְאִמַר אֶדְחֹשֶׁךְ יְשׁוּבֵנִי וְלִילָה אֲזַכְּרֶנִּי :
 12 גַּם־דְּחֹשֶׁךְ לֹא־יִחְשֶׁךְ מִמֶּךָ וְלִילָה כִּי־זָמַר כְּחֹשֶׁבֶת בְּאֹרְחָה :
 13 כִּי־אֲמַרֶה מְנִיחַ כְּלִי־יְהוָה בְּכֶסֶן זָמִי : אֲדָהּ עַל־כִּי
 14 וְיִרְאֹת נְפִלְתִי גַּפְלֵאִים מַעֲשֵׂיךָ וְנִפְשֵׁי יְדַעַת מֵאֹד : לֹא

טל בארץ

ול

קמ

קמ

קמ

קמ

קמ

קמ

קמ

קמ

קמ

קמ

קמ

נכחד עצמי כמד אשר עשיתי כפתר רקמתי פתחתי
 16 ארץ: נלמי ראו עיניך ועלספרך כלם יכתבו ימים יצרו
 17 ולא אחד בהם: ולי מהיקרו רעיה אל מה עצמו ראשיתם:
 18 אספרם מחול ירבון הקיצתי ועודי עמד: אם תקטל אלה
 19 רשע ואנשי רמים סורו מני: אשר ימרוך למזמה נשוא
 20 לשוא עריה: הלא משנאיה יהוה: אשנא וכתקוממיה
 22 אתקומט: תכלית שנארה שנאתים לאובים היו לי: חקרני
 24 אל ודע לבכי בחגני ודע שרעפי: וראה אסדרך עצב כי
 2 ונתני בדרך עולם: קמ למנצח מזמור לדוד: חלצני
 3 יהוה מאדם רע מאיש חמסים הנצרגי: אשר חשבו רעות
 4 בלב כרזום יגורו מלחמות: שגנו לשונם כמו נחש חמרת
 5 עכשוב תחרת שפתימו סלה: שמרני יהוה: מידי רשע
 6 מאיש חמסים הנצרגי אשר חשבו לדחורת פעמי: ממנו
 7 נאים פחלי וחבלים פרשו רשת ליד מעגל מקשים שתדלי
 8 סלה: אמרתי ליהוה אלי אתה האוניטה יהוה קול פחננני:
 9 יהוה ארני עז ישועתי ספותה לראשי ביום נשק: אלתתן
 10 יהוה מאוי רשע וקמו אלהפק ירמו סלה: ראש מסבי
 11 עמל שפתימו יבקומו: ימיטו עליהם נחלים באש יסלם
 12 במקמרות בליקומו: איש לשון בר יפון בארץ איש חמס
 13 רע יצורנו למדחפת: ידעת בידעשה יהוה דין עני משפט
 14 אבנים: אך צדיקים יתנו לשמה ישבו ישרים את פניה:
 קמא מזמור לדוד יהוה קראתיך חושדה לי
 2 האונינה קולי בקראך: הבון תפלתי קמרת לפניך משאת
 3 כפי מנחת ערב: שיתה יהוה שמחה לפי נצרה על דל
 4 שפתי: אלהט לפי לדבר רע להחעולל עללות: ברשע
 5 אתאשים פעל ראון ובל אלהם במנעמיהם: יהלמי צדיק
 6 חסד ויכיתני שמו ראש ארני ראש כי עוד ותפלת
 ברעותיהם: נשמשו בידים לע שפתיים ושמעו אמר כי

1 געמו: כמו פלח ובקע בארץ גפורו עצמינו לפי שאול: פי
 2 אליה י יהוה אדני עיני בכה חסיתי אלהיך נפשי: שמדני
 10 מידרסח יקשו לי ומקשות פעלי און: יפלו במכמרו רשעים
 קמז יחד אנכי עד יאעבור: קמב משכיר לדוד בחיורו
 2 במערה הפלה: קולי אליהו אועק קולי אליהו אחנוני:
 3 אשפך לפני שחי צרתי לפני אנוד: בהתעטף עלי רוחי
 5 ואשר ידעת נתיבתי בארדו אהלך טמנו פח לי: הביט
 ימין וראו ואדלתי מפר אבר מנוס ממני אין דורש
 6 לנפשי: ועמתי אליה יהוה אמרתי אשה מחסי חלקי בארץ
 7 החיים: הקשיבה אל רגתי קידלותי מאד הצילני מדפי
 8 כי אמצו ממני: הוציאה מפסגת נפשי לחוזת את שמה
 קמז בי יבטרו צדיקים פי תגמל עלי: קמב מזמור לדוד
 יהוה שמע הפלתי האונה אל תחנוני באמנתך ענגי
 2 בצדקתך: ואל תבוא במשפט אהעבדך פי לא יצדק לפניך
 3 בלחי: פי רדף אונב נפשי רפה לארץ חיתי הושיבני
 4 במחשבים בתי עולם: ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישאומם
 5 לבי: זכרתי ימים מקדם הניתי בכל פעלך במעשה ידך
 6 אשונח: פרשתי ידי אליה נפשי בארץ ציפה לה סלה: מהר
 ענגי יהוה בלחה רוחי אל תסתר פניך ממני ונמשלתי עם
 8 ידדי בור: השמעני בבקר חסדך ברבה בטחתי הודיעני בך
 9 ואלך בראליה נשאתי נפשי: הצילני מאיבי יהוה אליה
 10 כסתי: למדני לעשות רצונה כראשה אלותי רחוק טובה
 11 תנחוני בארץ משור: למען שמך יהוה תחניני בצדקתך
 12 הוציא מצור נפשי: ובחסדך תצמית איבי ותאבדת כל
 קמז צדרי נפשי פי אני עבדך: קמד לדוד ברוך יהוה צורי
 2 המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה: חסדי ומצודתי משגבי
 3 ומפלטי לי מגי וכו חסיתי הרודד עמי תרמי: יהוה מה
 4 אדם ותדעהו בראגוש והחשבהו: אדם להבל דמה ימיו כצל

פתח באונה
 פתח באונה

5 עובר: יהוה מטשמיך ותגד נע בדרים ויעשנו: ברק ברק
 7 ותפיצם שלח חציך ותהפם: שלח ידך מפרחם פצני והצילני
 8 מפנים רבים מיד בגיגור: אשר פיתם דבר שוא וימינם ימן
 9 שקר: אלזים שר חדש אשרה לך בגבל עשור אזמרחך:
 10 הנותן השועה למלכים הפועה אתה יוד עבדו מחרב רעה:
 11 פצני והצילני מיד בגיגור אשר פיתם דבר שוא וימינם ימן
 12 שקר: אשר בגינו פנטעים מגדלים בגעוריתם פנותינו
 13 כוזבת מחטבורת פכגית היכל: מזונינו מלאים מפיקים מן
 14 אל ון צאוננו מאליפות מרפכות פחוצותינו: אלופינו מסבלים
 15 אין פרץ ואין יוצאת ואין צוהר ברחבתנו: אשרי העם
 16 קמ"ה שבעה לו אשרי העם שיהיה אלהיו: קמה תחלה ללוד
 1 אחרמקה אלוהי המלך ואכרכה שמך לעולם ועד:
 2 בקר יום אכרכה ואחלה שמך לעולם ועד:
 3 גדול יהוה ומו וכל מאד ולגדלו אין שקר:
 4 יהוה גדול ישבח מעשיך וגבורתך יגדו:
 5 יהוה כבוד רוחך ודברי נפלאותך גשיותך:
 6 ועוזו גדל אהיך יאמרו וגדלוך יאספרנו:
 7 יקר רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו:
 8 חנון ורחום יהוה אלה אפים וגדול חסד:
 9 טוב יהוה לכל אר חסיו על כל מעשיו:
 10 יהוה יהוה כל מעשיך נחמדיך יגר בוסו:
 11 כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו:
 12 לו יודיע לבני האדם גבורתו וכבוד חדר מלכותו:
 13 מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל יוה וד:
 14 סמך יהוה לכל הנפלים וזקה לכל הפופים:
 15 עיני כל אלה ישפרו ואפה נוהגלם את אכלם בעתו:
 16 פורח אר ידה ומשביע לכל יו רצון:
 17 צדיק יהוה בכל ידיו ותמיד בכל מעשיו:

18 קרוב יהוה לכל קראו לכל אשר יקראו באמרת:
 19 רצון יראו יעשה וארשועתם ישמע וישועם:
 20 שומר יהוה את כל אנביו ואת כל הרשעים ישמיד:
 21 תהלת יהוה ידבר פי ויבנה כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
 קמו קמו הללוהו הללו נפשו את יהוה: אהללה יהוה בחי
 2 אומרה לאלתי בעודי: אלתבטחו בנדיבים בנראדם שאח
 3 לו תשועה: הוצא רוחו ישב לאדמתו ביום הווא אבדו
 4 עשהנתיו: אשרי שאל יעקב בערו שברו עליהוה אלהיו:
 5 עשה שמים וארץ אתהים ואת כל אשר בם השמר אמת
 6 לעולם: עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה
 7 מטייר אסורים: יהוה פקח עורים יהוה זקה בפוסים יהוה
 8 אהב צדיקים: יהוה שמר את נרים יתום ואלמנה יעודד
 9 ודבר רשעים יעז: ימלך יהוה לעולם אלהיו ציון לרד
 קמו ודד הללוהו: קמו הללוהו בירטוב זמרה אלהינו בירנעים
 10 נאנה תחלה: בנה ירושלם יהוה גרתי ישראל יבנס: הרופא
 11 לשכורי לב ומחפש לעצבותם: מונה מספר לסבבים לכלם
 12 שמות יקרא: גדול אהונינו ורכבה לתבונתו אין מספר:
 13 מעודד עניים יהוה משפיל רשעים ערי ארץ: ענו ליהוה
 14 בתודה ופרו לאלהינו בכבוד: המבפה שמים בעבים המבין
 15 לארץ מטר המצמים הרים חציר: נתן לבהמה לחמה לבני
 16 ערב אשר יקראו: לא בנבנת הפוס יחפץ לאכשוקי האיש
 17 ירצה: הוצה יהוה את יראו את המימלים לחסדו: שבחי
 18 ירושלם את יהוה הללו אלהיו ציון: ברחוק בריחי שעריך
 19 בנה בנה בקרבך: השם גבוך שלום חלב חפים ישיעך:
 20 השלח אמרתו ארץ ערמהרה ירוץ דברו: הנתן ערלג
 21 בצמר כפור באפר יפור: משליך קרחו כפתים לפני קרתו
 22 מי יעמד: ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזרמם: מניד
 23 דברו ליעקב תקו ומשפטיו לישראל: לא עשה כן לכל

קמח ונזי ומשפטים בלדעום הללויה: קמח הללויה • הללו
 2 את יהוה מן השמים הללויה בפרוקים: הללויה כל מלאכיו
 3 הללויה כל צבאו: הללויה שמש וירח הללויה כל סוכבי אור:
 4 הללויה שמי השמים והמים אשר מעל השמים: יהללו
 6 את שם יהוה כי הוא צה ונגראו: ויעמידם לעד לעולם
 7 תקנתו ולא יעבור: הללו את יהוה מן הארץ והימים וכל
 8 התהומות: אש וכרד שלג וקיטור רוח סערה עשה רבח:
 9 וההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים: הנה וכל בהמה
 10 רמש וצפור בנה: מלכת ארץ וכל אמים שרים וכל שפטי
 12 ארץ: בחורים ונסבות ולות וקנים עם נערים: יהללו את
 14 שם יהוה בירושלם שמו לבדו הודו על ארץ ושמים: וירם
 קמח קמט הללויה שירו ליהוה שיר חדש שהללו בקהל חסידים:
 2 ישמח ישראל בעשיו בנרציון יגילו במלכם: יהללו שמו
 4 במחול בתה וכבוד וזכרון: כרחצה יתה בעמו יסוד
 5 עגונים בישועה: יעלזו חסידים בכבוד ירגנו על משפחותם:
 6 רחמנות אל בנרוגם וחרב פיפיות בדם: לעשות נקמה
 8 בגוים הובחות בלאמים: לאסר מלכותם בוקים ונבבדותם
 • בכבלי כחל: לעשות בדם • משפט פתח הדר הוא לכל
 10 יחסידי הללויה: ק הללויה הללויה בקדשו הללויה
 3 בקיע עז: הללויה בנבורתיו הדר ליהוה כרב גדלו: הללויה
 4 בתקע שופר הללויה בנגל וכנור: הללויה בתה ומחול
 5 הללויה במגים וענב: הללויה בצלצל שמע הללויה
 6 בצלצל רזועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

חוק

מכוס פסוקי תהלות אלפים וחמש מאות ועשרים ושבעה. וסמן בד' אב"ד. וחצין
 ויפתוהו בפייהם (86, 78). וסדריו תשעה עשר וסמן במ"ב. ומזמוריו מאה וחמשים:

תפלה בעת עצירת גשמים.

בעת עליית גשמים מתחילים על הגשמים וחוזרים חוזרים. והטעמים חלוקים, כי נעל חטאת
 נכסן מניח את כ"ו חוזרים הללו: חוזר ד', י"ג כ"ה, ל"ב, נ"א, כ"ג, כ"ט, מ"ב, ס"ג, ס"ה, ס"ח,
 ע"ו, פ"ה ק"ג, ק"ד, ק"ז, קכ"א, קכ"ד, קכ"ו, קכ"ט, קל', קל"ה, קל"ו, קל"ז, קל"ח, קמ"ו, וכו' טעמי
 פירוש גשמים חלו י' חוזרים: י"ג, כ"ה, מ"ב, נ"א, ס"ה, ס"ח, פ"ה, ק"ד, ק"ז, קל'. וענף נסדוח
 רשם חלה י"ג חוזרים: י"ג, כ"ה, ל"ב, פ"ו, ק"ג, קל"ה, צ"ח, קכ"א, קכ"ג, קכ"ד, קל', קל"ו.
 וענף ק"ק פסדע לומר י' חוזרים חלו: י"ג, כ"ג, כ"ה, נ"א, ס"ט, פ"ה, פ"ו, ק"ד, ק"ל, כ'. וזו קבלוח
 אמוסיים לומר חפלה זו:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן לרחם עלינו
 ועל כל עמך בית ישראל. וברב רחמיה וחסדיך בפרנא על כל חפואתינו
 ועונותינו ופשעינו, ותחזיקנו בתשובה שלמה לפניך, קרע רוע גזר דיגנו
 ובפאל מעלינו בלגזרות קשות, וכלה דבר וחרב ורעב ושבוי ומשחית
 ובגפה מבני בריחה. אנא אב רחמים שבננו משובה, ובהך שנתנו
 בשנים הפסידות, צה, לשמים לתת של ומסר לברכה על פני האדמה
 לחיים ולשלום ולשבע, ואל הארץ תצוה לתת פריה בעתה לתחיות את
 נפשותינו ונפשות שבנו ובנותינו וטפנו לעבודתך לתורתך ולמצותיך.
 ומלא אסמינו שבע, ומלא הגנות בר ותיקבים תיחש ויחיה: עשה
 למען שמך הגדול, עשה למען אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב,
 עשה למען משה ואהרן, עשה למען דוד ושלמה, עשה למען חסדיך
 הפדורים והקדושים, עשה למען רחמיה הרבים: יהי רצון אמרי פינו
 ותגיד לבנו לפניך יי צורנו וגאלנו:

תפלה בעת רבוי גשמים.

בעת רבוי גשמים חוזרים:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיכבשו רחמיה את
 בעסה ויגדל רחמיה על מרחמיה, ותתנהג עם בניך במדת רחמים ותבנס
 להם לפניך משרת הדין ובטובה הגדול רחם עליהם שאין פרענות
 באה לעולם אלא בשביל ישראל והם עמך ונתלתה אשר הוצאת מארץ
 מצרים ואינם יכולים לקבל לא רב רעה ולא רב טובה, השפעת עליהם
 רב טובה אינם יכולים לקבל, בעסת עליהם אינם יכולים לסבול. יהי רצון
 שיהי רוח בעולם ויזכר רחמיה ושמע צעקת ונאקת עני עמך ברחמים:

מזמורים

שנוהגים לומר אתר התפלה בימי הגים ותעניות
ושאר ימים מצוינים שבשנה.

מזמור	מזמור	מזמור
ס"ה . . . . . שמיני עצרת	פ"ט . ימי הסליחות קודם ר"ה	ק"ד . . . . . בראש חדש
קמ"ז . . . . . שמחת תורה	צ"ח . . . . . ערב ראש השנה	צ"ה . . . . . בשבת הגדול
ל . . . . . חנוכה	פ"א . . . . . יום א' של ר"ה	ק"ה . . . . . יום א' של פסח
ע"ד . . . . . עשרה בטבת	מ"ז . . . . . יום ב' של ר"ה	ס"ו . . . . . יום ב' של פסח
מ"ט . . . . . פרשת שקלים	י . . . . . עשרת ימי תשובה	ע"ח . . . . . חול המועד של פסח
ק"ט . . . . . פרשת זכור	ל"ב . . . . . שבת תשובה	י"ח . . . . . יום ז' של פסח
כ"ב . . . . . תענית אסתר	ק"ז . . . . . ערב יום כפור	ק"ד . . . . . יום ח' של פסח
ז . . . . . פורים	צ"ט . . . . . כל נדרי	ק"ח . . . . . אסרו הג
ס' . . . . . שושן פורים	ס"ה . . . . . יום כפור	ל"ג . . . . . שני וחמישי ושני
נ"א . . . . . פרשת פרה	ע"ו . . . . . יום א' של סכות	ס"ח . . . . . יום א' של שבועות
ע"ז . . . . . פרשת החודש	ס"ו . . . . . יום ב' של סכות	כ"ט . . . . . יום ב' של שבועות
י"ט . . . . . לחתונה	צ"ז . . . . . חול המועד של סכות	ע"ט . . . . . שבעה עשר בתמוז
י"ב . . . . . לברית מילה	פ"ח . . . . . הרשענא רבה	קל"ז . . . . . תשעה באב

מזמורים

שנותנים לומר בכל שבת ושבת מעין הפרשיות.

מזמור	מזמור	מזמור
ס"ד . . . . . שבת שלח לך	כ"ו . . . . . שבת תרומה	קל"ט . . . . . שבת בראשית
ה' . . . . . קרח	ס"ה . . . . . תצווה	נח . . . . . נח
צ"ה . . . . . חקת	ע"ה . . . . . כי תשא	לך לך . . . . . לך לך
ע"ט . . . . . בלק	ס"א . . . . . ויקהל	וירא . . . . . וירא
נ' . . . . . פינחס	מ"ה . . . . . פקודי	חיי שרה . . . . . חיי שרה
ק"א . . . . . מטות	נ' . . . . . ויקרא	תולדת . . . . . תולדת
מ"ט . . . . . מסעי	ק"ז . . . . . צו	ויצא . . . . . ויצא
קל"ז . . . . . דברים	קכ"ח . . . . . שמיני	וישלח . . . . . וישלח
צ' . . . . . ואתחנן	ק"ו . . . . . תזריע	וישב . . . . . וישב
ע"ה . . . . . עקב	קכ"ב . . . . . מצרע	מקץ . . . . . מקץ
צ"ז . . . . . ראה	כ"ו . . . . . אחרי מות	ויגש . . . . . ויגש
י"ז . . . . . שופטים	מ"ז . . . . . קדושים	ויחי . . . . . ויחי
ל"ב . . . . . כי תצא	מ"ב . . . . . אמור	שמות . . . . . שמות
נ"א . . . . . כי תבא	ק"ב . . . . . בהר	וארא . . . . . וארא
פ"א . . . . . נצבים	ק"ה . . . . . בחקתי	בא . . . . . בא
ס"ה . . . . . וילך	קכ"ג . . . . . במדבר	בשלח . . . . . בשלח
ע"א . . . . . והאדונו	ס"ו . . . . . נשא	יתרו . . . . . יתרו
י"ב . . . . . וזאת תברכה	ס"ח . . . . . בחעלתך	משפטים . . . . . משפטים